
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

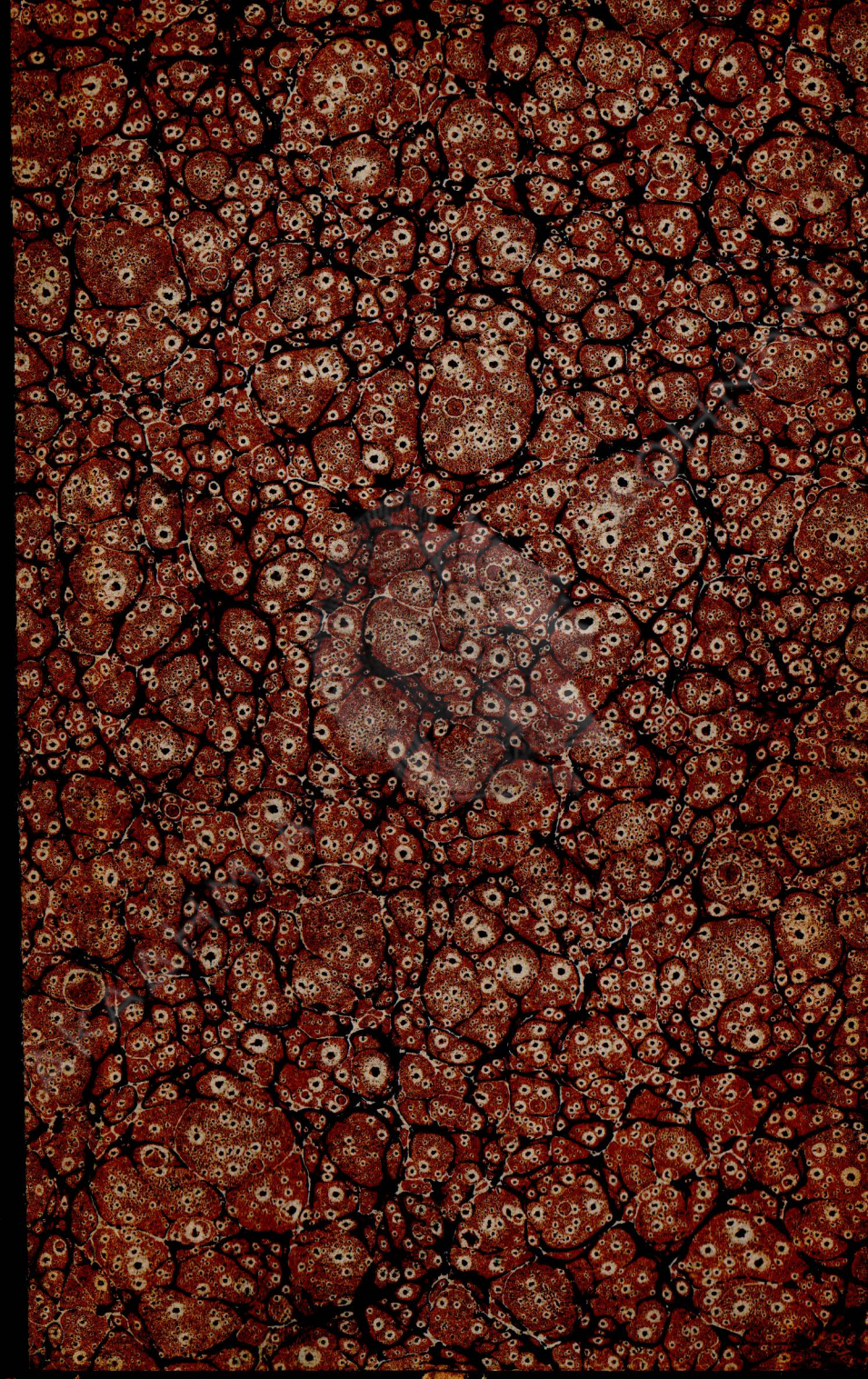

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Nº 1033

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΡΟΞΕΝΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ,

ΗΤΟΙ

ΣΥΛΛΟΓΗ

ΝΟΜΩΝ, ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΩΝ, ΟΔΗΓΙΩΝ, ΕΓΚΥΚΛΙΩΝ

ΚΑΙ

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΩΝ,

Ἀφορώντων τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου
καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων Ὑπουργείου.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ
ΑΘΗΝΩΝ
706
22 ΣΕΠ. 1958

(ΕΓΚΡΙΣΕΙ ΤΟΥ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ.)

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Τ. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΚ ΔΩΡΕΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

1860.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Αὐγούστου 1889.

Ἀριθ. 5954.

Πρὸς τοὺς Κυρίους:

Νικόλαον Κουμπαροῦτσον, Γραμματέα Α'. τάξεως, Ἰωάννην Περόγλουν, Ἀρτώριον Μοδινὸν καὶ Ἀγαμέμνονα Κομπότην, Ἀκολούθους Α'. τάξεως παρὰ τῷ αὐτῷ Ὑπουργείῳ.

Θεωροῦντες ὅτι ὁ Προξενικὸς Κλάδος ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην πλήρους συλλογῆς τῶν διαφόρων ἐγκυκλίων τοῦ Ὑπουργείου, τῶν κανονιζουσῶν ἀντικείμενα μὴ προβλεπόμενα ὑπὸ Νόμων, ἢ ἐπεξηγουσῶν διατάξεις τινὰς τούτων, σᾶς προσκαλοῦμεν νὰ καταγίνητε εἰς τὴν συλλογὴν αὐτῶν, τὰς ὁποίας ἑνοῦντες μετὰ τῶν περὶ Προξένων Ὁδηγιῶν, Νόμων, Διαταγμάτων, κτλ θέλετε ἀπαρτίσει ὅσον οἷόν τε ἐντελέστερον Ὁδηγὸν τῶν κατὰ τὴν ἀλλοδαπὴν Προξενικῶν Ἀρχῶν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος καὶ ὑποβάλει αὐτὸν εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργείου, ὅπερ θέλει τυπώσει αὐτόν. Ὡς ἀμοιβὴν τῶν δαπανῶν καὶ τῶν ἐκτάκτων κόπων εἰς οὓς τὸ δυσχερὲς τοῦτο ἔργον θέλει σᾶς ὑποβάλει, θέλομεν σᾶς ἐπιτρέψει νὰ συλλέξητε συνδρομὰς πρὸς ὄφελός σας.

Ὁ Ὑπουργὸς,
Α. Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Ὑπουργείου τοὺς ἀπυτελοῦντας τὴν ἐπιτροπὴν ἥτις συνεστήθη πρὸς συλλογὴν καὶ ἔκδοσιν τῶν ἀναγκαιοτέρων εἰς τὴν ἐξωτερικὴν ὑπηρεσίαν Νόμων, Γενικῶν Διαταγμάτων καὶ Ἐγκυκλίων.

Κύριοι,

Διεξήλθον μετ' ἐπισασίας τὸ ἀξιόλογον ἔργον ὅπερ κατηρτίσατε κατὰ διαταγὴν τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ. Ἡ συλλογὴ ὑμῶν εἶναι ἐπιτυχὴς, ὡς περιέχουσα πᾶν ὅ,τι οὐσιωδῶς ἀναγκαῖον οὐ μόνον τοῖς λειτουργοῖς τῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας, ἀλλὰ καὶ τοῖς ναυτιλλομένοις τε καὶ ἐμπορευομένοις καὶ πᾶσι τοῖς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου ἐπαγγελλομένοις Ἕλλησι, ἰδίως δ' ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ. Τῆς τοιαύτης συλλογῆς τὴν ἀνάγκην πρὸ πολλοῦ ἐγὼ αὐτὸς κατιδὼν, προεθέμην νά προκαλέσω καὶ ταύτης τὴν κατάρτισιν, ὡς ἐγένετο καὶ ἡ τῆς Συλλογῆς τῶν Συνθηκῶν, μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν καὶ τὴν ἔκδοσιν διαφόρων ἀφορώντων τὴν ἐξωτερικὴν καὶ ἰδίως τὴν προξενικὴν ὑπηρεσίαν Νόμων καὶ κανονισμῶν, ὧν τινες μὲν ἐξεδόθησαν ἐσχάτως, ἕτεροι δ' οὔπω ἀπεπερατώθησαν. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἤδη τὸ ἔργον κατηρτίσθη ἐκ τῶν ἐνόντων φρονῶ ὅτι δύναται νὰ δημοσιευθῇ εἰς βιβλίον ἀπὸ τοῦδε ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τοῦ νὰ προστεθῶσιν ἐν αὐτῷ τὰ κατόπιν ψηφισθησόμενα καὶ διαταχθησόμενα.

Ἐπαινῶν, ἐπομένως, τὸν ὁποῖον ἀνεδείξατε καὶ κατὰ τὴν προκειμένην περίστασιν ζῆλον ὑπὲρ τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας, σᾶς παρακαλῶ νὰ λάβητε ὑπ' ὄψιν τὰς παρατηρήσεις ὅσας ἐνόμισα ἀναγκαῖον νὰ ἐπιφέρω εἰς διάφορα τῆς ὑποβληθείσης μοι συλλογῆς μέρη, καὶ τροποποιήσητε αὐτὴν, κατὰ τὴν ἔννοιαν τούτων, πρὶν ἢ τὴν ὑποβάλητε εἰς τὴν ὁριστικὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργείου. Θέλετε δὲ μ' εὕρει πρόθυμον εἰς τὸ νὰ σᾶς συνδράμω καὶ τοῦ λοιποῦ, τὸ κατὰ δύναμιν, πρὸς πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἐντελῆ ἀποπεράτωσιν τοῦ χρησιμωτάτου ἔργου ὅπερ τοσοῦτον προθύμως καὶ ἀξιεπαίνως ἀνεδέχθητε.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ὀκτωβρίου 1859.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς
τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν
Σχέσεων Ὑπουργείου,
Ι. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

Αἱ Προξενικαὶ τῆς Ἑλλάδος Ἀρχαὶ ἀπὸ πολλοῦ ἤδη συνησθάνοντο τὴν ἀνάγκην πλήρους συλλογῆς τῶν ἀπ' ἀρχῆς τῆς συστάσεως τῆς Προξενικῆς ὑπηρεσίας μέχρι σήμερον ἐκδοθέντων Νόμων, Β. Διαταγμάτων, Ὁδηγιῶν καὶ Ἐγκυκλίων, δι' ὧν ὠργανίσθη ἡ ὑπηρεσία καὶ ἐκανονίσθησαν ἡ δικαιοδοσία καὶ τὰ καθήκοντα αὐτῶν· διότι οἱ μὲν Νόμοι καὶ τὰ Διατάγματα εἰσὶ διεσπαρμένα εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἧς ὀλίγαι Προξενικαὶ Ἀρχαὶ ἔχουσιν ὁλόκληρον τὴν σειράν, αἱ δ' Ἐγκύκλιοι, αἱ ἐκδοθεῖσαι ἐπὶ διαφόρων τῆς ὑπηρεσίας ἀντικειμένων, ἐφ' ὧν ἢ ἐσιώπων ἢ ἦσαν ἐλλειπεῖς αἱ ὑπάρχουσαι Προξενικαὶ Ὁδηγίαι, παρ' οὐδεμιᾷ σχεδὸν Προξενικῇ Ἀρχῇ ὑπάρχουσι πλήρεις. Ἐκ τούτου ἡ θέσις παντὸς προϊσταμένου Προξενικῆς Ἀρχῆς καθίστατο δυσχερεστάτη, καὶ πολλάκις ἡ ἀκουσία ἄγνοια οὐσιωδῶν τῆς ὑπηρεσίας διατάξεων δὲν ἔσωζεν αὐτὸν βαρείας εὐθύνης ἀπέναντι τρίτων ἢ καὶ τῶν προϊσταμένων του αὐτῶν. Ἄλλως τε ἡ εἰς ἓν συλλογὴ τῶν τοιούτων ἐγγράφων καθίστησιν εὐχερεστέραν τὴν χρῆσιν αὐτῶν, καὶ συντείνει οὐ μικρὸν εἰς τὴν ταχεῖαν διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεων.

Τὴν ἀνάγκην ταύτην κατιδὸν τὸ Ὑπουργεῖον, καὶ ἐπιθυμοῦν νὰ πληρώσῃ τὸ ἐκ τῆς ἐλλείψεως τοιαύτης συλλογῆς κενόν, προσεκάλεσεν ἡμᾶς ν' ἀσχοληθῶμεν εἰς τὴν κατάρτισιν τοιούτου ἔργου.

Ἀναδιφήσαντες μετὰ προσοχῆς τὴν μακρὰν σειρὰν τῆς Βασιλ. Ἐφημερίδος, καὶ μετὰ κόπου ἀνερευνήσαντες ἐν τῷ πολυετεῖ ἀρχείῳ τοῦ Ὑπουργείου, προσεπαθήσαμεν νὰ καταστήσωμεν τὸ ἀνατεθὲν ἡμῖν ἔργον ὅσον ἔνεστι τελειότερον. Ἡ ἀνεύρεσις καὶ τακτοποίησις πρὸ πάντων τῶν Ἐγκυκλίων ὑπῆρξε πολύπονος, καὶ ὀφείλομεν πολλὰς ἐπὶ τούτῳ χάριτας εἰς τὸν πολύπειρον καὶ ἱκανὸν ἐπὶ τῶν ἀρχείων Ὑπουργικὸν Γραμματέα Κ. Βαρθ. Γκίζην, ὅστις διευκόλυνε πάντοτε προθύμως τὰς καθημερινὰς ἡμῶν ἐρεύνας.

Συγκεντρώσαντες οὕτω τὴν κυριωτέραν ὕλην τῆς συλλογῆς ταύτης, τὴν ἀφορῶσαν εἰδικῶς τὴν Προξενικὴν ὑπηρεσίαν, ἐσκέφθημεν ὅτι τὸ ἔργον ἡμῶν θὰ ἦτο καὶ πληρέστερον καὶ ὠφελιμώτερον εἰς τοὺς Προξένους ἰδίως, ἐν γένει δὲ καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐμπορικὴν ναυτιλίαν καὶ εἰς τοὺς μετερχομένους τὸ δικηγορικὸν ἐν Τουρκίᾳ ἐπάγγελμα, ἐὰν, ὑπερπηδῶντες τὰ στενὰ ὅρια τῶν εἰδικῶν περὶ τῆς Προξενικῆς ὑπηρεσίας Νόμων, ἐδημοσιεύομεν μετ' αὐτῶν καὶ τοὺς γενικωτέρους Νόμους, οὓς αἱ Προξενικαὶ ἡμῶν Ἀρχαὶ καθ' ἑκάστην ἐφαρμόζουσι κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν Λιμενικῶν, Ὑγειονομικῶν καὶ Ληξιαρχικῶν αὐτῶν καθηκόντων. Σὺν τοῖς ἄλλοις δὲ περὶ Ναυτιλίας Νόμοις ἐδημοσιεύσαμεν καὶ τὸν περὶ Ναυαγίων καὶ Ναυαγιαιρέσεων, ὅστις κανονίζει τὰ καθήκοντα μόνον τῶν ἐπιτετραμμένων ἐν Ἑλλάδι τὰς ναυαγιαιρέσεις Ἀρχῶν οὐχὶ δὲ καὶ τὰ τῶν Προξένων καθήκοντα, ὁσάκις συμβαίνῃ ναυάγιον Ἑλληνικοῦ πλοίου ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ. Ἐπειδὴ ὅμως τινὰ τῶν καθηκόντων τούτων εἰσὶ κοινὰ ἀμφοτέροις διαγράφονται δὲ λεπτομερέστερον ἐν τῷ προκειμένῳ Νόμῳ ἢ ἐν ταῖς Προξενικαῖς Ὁδηγίαις, ἐνομίσαμεν ὅτι ἡ ἀνάγνωσις αὐτοῦ ἔσεται ὠφέλιμος εἰς τὰς Προξενικὰς Ἀρχάς. Συνάμα δ' ἐθεωρήσαμεν λυσιτελέστατον, διὰ τὴν ἀκριβῆ καὶ εὐχερεστέραν σύνταξιν τῶν συμβολαιογραφικῶν καὶ πολλῶν διοικητικῶν, δικαστικῶν καὶ ἀνακριτικῶν πράξεων τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν, νὰ δημοσιεύσωμεν ἐν τῷ τέλει τῆς προκειμένης συλλογῆς καὶ ἱκανὸν ἀριθμὸν ὑποδειγμάτων. Πολλάκις μικρὸν τυπικὸν λάθος κατέστρεψε τιμαλφῆ συμφέροντα πολιτῶν, τὸ δὲ Ὑπουργεῖον εὑρέθη εἰς τὴν δυσάρεστον ἀνάγκην, ὁτὲ μὲν νὰ τιμωρήσῃ πειθαρχικῶς τινὰς τῶν Προξενικῶν ὑπαλλήλων, ν' ἀκούῃ δὲ συνεχῶς παράπονα ἄλλων Ἀρχῶν εἴτε ἕνεκα τῶν ἐλλείψεων ἢ ἕνεκα τῶν παρατυπιῶν διαφόρων Προξενικῶν πράξεων.

Διὸ τὸ εὐμέθοδον καὶ εὐμεταχείριστον παρεδέχθημεν, συμβουλευθέντες καὶ τὰ τελειότερα τοιαύτης φύσεως ἔργα ἄλλων Κρατῶν, τὴν εἰς τρία μέρη διαίρεσιν τῆς συλλογῆς, ὧν τὸ πρῶτον περιλαμβάνει *Νόμους, Διατάγματα, Ὁδηγίας καὶ Δηλοποιήσεις*, τὸ δεύτερον *Ἐγκυκλίους* καὶ τὸ τρίτον *Ὑποδείγματα*. Τὸ δὲ πρῶτον μέρος ὑποδιηρέσαμεν πάλιν εἰς κεφάλαια κατ' εἶδος πρὸς εὐχερεστέραν αὐτοῦ χρῆσιν, προσπαθήσαντες νὰ τηρήσωμεν, κατὰ τὸ δυνατὸν, τὴν αὐτὴν τάξιν καὶ εἰς τὰ δύω ἄλλα μέρη. Ἐν παραρτήματι δὲ κατεχωρίσαμεν καὶ τοὺς ἀρτίως παρὰ τῶν

Βουλευτικῶν Σφάτων ἐπιψηφισθέντας Νόμους περὶ Προξενικῶν καὶ Ναυτιλιακῶν τελῶν, ὡς καὶ τὰς ἐκδοθείσας, καθ' ὃν χρόνον ἐξετυποῦτο ἡ συλλογὴ αὕτη Ἐγκυκλίους.

Οὕτω καταρτισθεῖσαν τὴν συλλογὴν ταύτην, εἰς ἣν ἐδώσαμεν τὸ ὄνομα «*Προξενικὸς Ὁδηγὸς*» ἐνέκρινε τὸ Ὑπουργεῖον καὶ διέταξε τὴν δημοσίευσίν της. Ἐκδίδοντες ἑπομένως σήμερον αὐτὴν, ἐκπληροῦμεν τὴν ἀνατεθεῖσαν ἡμῖν ἐντολὴν, ἂν οὐχὶ μεθ' ὅσης ἐπεθυμοῦμεν τελειότητος, τοὐλάχιστον μεθ' ὅσης ἠδυνήθημεν ἀκριβείας. Χαίρομεν δὲ φρονοῦντες, ὅτι δυμεθα νὰ καταστῶμεν οὕτω χρήσιμοι τῇ Προξενικῇ ὑπηρεσίᾳ, ἥτις ἐθνος ἐμπορικὸν καὶ ναυτικὸν, ὡς ἡ Ἑλλὰς, πρέπει νὰ ἦναι ὃ ἰσχυρότας τῆς προόδου τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἑλληνικῶν συμφερόντων μοχλό

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ.

Σελ.	στιχ.	Ἀντὶ	Γράφε
11	7	Περιορίζονται	περιορίζονται
14	10	ἐπιστολὰς	ἐπιστροφὰς
63	31	τὰς	τῆς
83	26	ἄρθρον 8	ἄρθρον 9
85	12	περὶ διαδικασίας.	διαδικασίας.
103	5	1843	1833
121	21	ὑπογραφόμενα	ὑπογραφόμεναι
122	2	τοὺ	τοὺς
127	15	ἔκστον	ἕκαστον
149	28	νὰ πιστοποιήσῃ	νὰ πιστοποιήσῃ.
»	29	τῆν	τῆς
152	3	15 Νοεμβρίου	14 Νεμβρίου
162	22	Τὸ	Τὸν
163	34	καθιστῶσα	καθεστῶσα
165	7	βίου,	βίου·
170	24	πρόστιμον 28	πρόστμον 20
174	8—9	συνεγείᾳ	συνεργείᾳ
178	21	τὴν ἐπιτροπὴν	τὸν ἐπίτροπον
184	25	ἀνεδόξως	ἀνεξόδως
185	3—4	ἀνεδόξως	ἀνεξόδως
195	14	εἰς αὐτὸ	εἰς αὐτὸν
218	8	ἀναλάβωσιν	ἀναβάλωσιν
243	17	ἀποκτήσωσι	ἀπαιτήσωσι
265	19	ὑποβάλλουσιν	ἐπιβάλλουσιν
293	12	ὅσας	ὅσαι
302	21	μόνον	μόνος
311	21	ἐξόδων	ἐσόδων
314	3	ἑνὸς τοῦ αὐτοῦ	ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ
»	13	πρὸς δεξιὰν	πρὸς δξιὰ
319	12	Τὸ κεφάλαιον Β	Τὸ κεφάλαιον Β τῶν τῶν ἐσόδων,
321	16	καθιστεροῦσι	καθυστεροῦσι
333	10	τὰς προθεσμίας	τῆς προθεσμίας
385	12	πρὸς τοὺς	πρὸς τὰ
»	29	εὑρισκώμενοι	εὑρισκόμενοι
395	—	ἡλικία.	ἡλικία.
393	ἐπισημ.	131—132	311—21

ΠΡΟΞΕΝΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ,

Νόμοι, Διατάγματα, Ὁδηγίαι, Δηλοποιήσεις.

Α'. *Ὀργανικοὶ Νόμοι.*

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Τῆς 3(15) Ἀπριλίου 1833 περὶ τοῦ σχηματισμοῦ καὶ τῆς ἁρμοδιότητος τῆς ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

1. Τὸ προσωπικὸν τῆς ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων Γραμματείας σύγκειται, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἁρμοδίου Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀπὸ ἕνα Σύμβουλον·—τρεῖς Γραμματεῖς·—ἕνα Γραφέα·—ἕνα Κλήτορα. Αὔξησις τοῦ προσωπικοῦ τούτου δὲν συγχωρεῖται παρὰ μόνον ὅτε ἡ ἀναπόφευκτος καὶ κατεπείγουσα ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας ἤθελε τὸ ἀπαιτήσει.

2. Εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων Γραμματείαν ὑπάγονται ὅλοι οἱ παρὰ τοῦ Βασιλέως διωρισμένοι Διπλωματικοὶ Πράκτορες παντὸς βαθμοῦ, καὶ οἱ ἐμπορικοὶ Πρόξενοι.

3. Εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας ὑπάγονται: ά. ἡ διατήρησις τῶν δικαιωμάτων καὶ συμφερόντων τοῦ Βασιλείου καθ' ὅλας τὰς ἐξωτερικὰς σχέσεις του, ἡ φροντὶς περὶ ὅλων τῶν διαπραγματεύσεων καὶ ἀνταποκρίσεων μὲ ἐξωτερικὰς Κυβερνήσεις, καὶ μὲ τοὺς παρὰ τῇ Βασιλικῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει διαπιστωμένους Διπλωματικοὺς πράκτορας τῶν ξένων Δυνάμεων, ἡ καθοδήγησις τῶν εἰς τὰς ξένας Ἐπικρατείας Ἑλληνικῶν Πρέσβεων καὶ Προξένων, ἡ μετ' αὐτῶν ἀλληλογραφία, καὶ ἡ ἐκπεραίωσις, διατήρησις καὶ ἐκτέλεσις ὅλων τῶν Συνθηκῶν μὲ τὰς ξένας Δυνάμεις·—β'. ὁ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεὺς κρατεῖ τὴν δημοσίαν ἀλληλογραφίαν τοῦ Βασιλέως μὲ τοὺς ξένους Βασιλεῖς καὶ Κυβερνήσεις·—γ'. ὅλα τὰ ἀναγόμενα εἰς τὰς οἰκιακὰς Συνθήκας καὶ εἰς τὰ ἰδιαίτερα ἡγεμονικὰ δικαιώματα

τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου·—δ'. ἡ διαφρόντισις τῶν ὑποθέσεων τῶν ὑπηκόων τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰς ξένας Ἐπικρατείας καὶ παρὰ ταῖς ξέναις Δυνάμεσιν. Ὡς πρὸς τοῦτο εἶναι πρὸ πάντων χρέος τῆς ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας νὰ φροντίζῃ νὰ παραλαμβάνῃ ἀπὸ τὴν Αὐλὴν τοῦ Πάπα τὰς ὅσας οἱ καθολικοῦ δόγματος ὑπήκοοι τῆς Ἑλλάδος ἤθελαν ζητήσει ἐκκλησιαστικὰς ἀδείας·—ε. Διὰ τῆς αὐτῆς Γραμματείας κρατεῖται ἡ ἀλληλογραφία μεταξὺ τῆς Παπικῆς Αὐλῆς ἢ τῶν ἀρχῶν καὶ πρακτόρων αὐτῆς καὶ τοῦ καθολικοῦ ἱερατείου τοῦ τόπου. Ὁ Γραμματεὺς χρεωστεῖ νὰ ἀποφεύγῃ πᾶσαν κατὰ τοῦτο ἀναβολὴν καὶ παράνομον ἐμπόδισιν ἐπὶ ἰδίᾳ αὐτοῦ εὐθύνῃ·—ς'. ἡ ἔκδοσις καὶ ἐπικύρωσις τῶν διὰ τὰς ξένας Ἐπικρατείας διαβατηρίων, καθὼς καὶ ἡ ἐπικύρωσις τῶν διὰ τὰ ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας διωρισμένων ἐγγράφων·—ζ'. ἡ μετὰ προλαβοῦσαν συγκατάθεσιν τοῦ Βασιλέως ἔκδοσις τῶν ἀδειῶν, διὰ τῶν ὁποίων ἐπιτρέπεταί τινι νὰ ἐμβῇ εἰς ξένην στρατιωτικὴν ἢ πολιτικὴν ὑπηρεσίαν, νὰ δεχθῇ ξένα Διάσημα (Τάγματα), ἢ ἄλλας διαβραβεύσεις ἢ ξένας συντάξεις·—η. αἱ μεταναστεύσεις καὶ ἐξαγωγαὶ τῆς περιουσίας·—θ'. αἱ περὶ πολιτογραφήσεως αἰτήσεις·—ι. τὰ περὶ τῶν Διασήμων (Ταγμάτων)·—ια. ἡ ἐπιστασία καὶ ἀνωτάτη διεύθυνσις τῶν ἀρχείων τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῆς Ἐπικρατείας.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Τῆς 3(15) Ἀπριλίου 1833 ἀφορῶν τὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὰς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

1. Ἡ διεύθυνσις ὅλων τῶν ὑπαγομένων εἰς μίαν Γραμματείαν ὑποθέσεων ἐναπόκειται ἰδίως εἰς τὸν ἁρμόδιον Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας. Εἰς αὐτὸν ὑπόκειται ὅλον τὸ προσωπικὸν τῆς Γραμματείας, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ Γραμματεὺς χρεωστεῖ νὰ διανέμῃ τὰς ὑποθέσεις κατὰ τὴν ἁρμοδιότητα ἑκάστου. Ὡς πρὸς τὴν διανομὴν δὲ ταύτην θέλει λάβει ἐκεῖνα τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα νομίζει συμβάλλοντα εἰς τὴν ἁπλότητα καὶ προαγωγὴν τῶν ἐργασιῶν, ἐκτὸς μόνον ἂν ἐδόθησαν ἰδιαίτεροι περὶ τούτου κανόνες. —Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείαν θέλουν ὑπάρχει δύο τμήματα, ἐξ ὧν τὸ ἓν φροντίζει ὅλας τὰς ἀναφερομένας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, εἰς τὸ προσωπικὸν καὶ ὑλικὸν ὑποθέσεις, τὸ δὲ ἕτερον τὰς τῆς στρατιωτικῆς οἰκονομίας.

2. Εἰς πᾶσαν Γραμματείαν θέλει διορίσει ὁ Βασιλεὺς ἕνα τῶν γραμ-

ματέων νὰ ἐπιτηρῇ τὰ τοῦ πρωτοκόλλου, τὰ τῆς καταχωρίσεως, τὰ τοῦ γραφείου καὶ τῆς διεκπεραιώσεως, τὴν διατήρησιν τῆς εἰς αὐτὰ ἀναγκαίας τάξεως, καὶ τὴν ταχεῖαν προόδευσιν τῶν εἰς αὐτὸ ἀναφερομένων ἐργασιῶν.

3. Ἕκαστος Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας θέλει διαθέσει τὰ τῆς Γραμματείας του εἰς τρόπον, ὥστε νὰ ἦναι πάντοτε σαφῆ τὰ διὰ λογαριασμὸν τοῦ προϋπολογισμοῦ του δοθέντα παρ' αὐτοῦ ἢ ἐγκριθέντα γραμμάτια, καὶ νὰ δύναται πᾶσαν στιγμὴν ν' ἀποδείξῃ τὴν ἀκριβῆ διατήρησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ του.

4. Ὅλαι αἱ εἰσερχόμεναι εἰς πᾶσαν Γραμματείαν Βασιλικαὶ ἀποφάσεις, ὅλα τὰ γράμματα ἢ διακοινώσεις, ἀναφοραὶ καὶ ἐκθέσεις, πρέπει νὰ παραδίδωνται ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸν διευθύνοντα αὐτὴν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας· ἀνοίγονται δ' ἀπὸ τὸν ἴδιον, ἢ ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ μέλος τοῦ εἰς τὴν Γραμματείαν ἀνήκοντος προσωπικοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον ἤθελεν ἀνατεθῇ τὸ χρέος τοῦτο. Σημειόνεται ἐπ' αὐτῶν ἡ ἡμερομηνία τῆς παραλαβῆς καὶ τὸ ὄνομα τοῦ εἰσηγητοῦ, καὶ διευθύνονται ἔπειτα εἰς τὸ πρωτόκολλον.

5. Τὸ πρωτόκολλον θέλει κρατεῖσθαι παρ' ἑνὸς Γραμματέως ἢ Γραφέως κατὰ τὸν ἐπισυναπτόμενον ὑπὸ στοιχ. Α. τύπον. (α) Ἐκτὸς τούτου θέλει κρατεῖσθαι καὶ ἰδιαίτερος κατ' ἀλφάβητον ἔλεγχος εἰς τρόπον, ὥστε νὰ εὑρίσκεται εὐθὺς πᾶν εἰσερχόμενον, καὶ ἡ θέσις τὴν ὁποίαν κατέχει εἰς τὸ πρωτόκολλον.

6. Ἀφοῦ καταγραφῇ τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸ πρωτόκολλον, διευθύνεται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς καταχωρίσεως, σημειοῦται ἐκεῖ εἰς τὸ πρόχειρον τῆς καταχωρίσεως βιβλίον, καὶ ὑποβάλλεται ἔπειτα, συνωδευμένον μὲ τὰς ἀναγκαίας προλαβούσας πράξεις, ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸν εἰσηγητὴν, εἰς τὸ διωρισμένον δι' αὐτὸν γραφεῖον.

7. Οἱ εἰσηγηταὶ θέλουν σχεδιάζει εὐθὺς τὰ ἀναγκαῖα ἔγγραφα περὶ πάσης διακοινωθείσης εἰς αὐτοὺς ὑποθέσεως, καὶ θέλουν ὑποβάλλει τὰ σχέδιά των εἰς τὸν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας κατὰ τοὺς παρ' αὐτοῦ ἐκδοθέντας ἐπὶ τούτῳ διορισμούς. Οἱ εἰσηγηταὶ εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν πιστὴν καὶ σύμφωνον μὲ τὰς πράξεις ἔκθεσιν τῶν περιστατικῶν ἑκάστης ὑποθέσεως.

8. Ἕκαστος Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας δύναται νὰ συγκαλέσῃ τοὺς

(α) Ὅρα μέρος τρίτον, ὅπου κατεχωρίσθησαν ἅπαντα τὰ ἐν τῷ παρόντι καὶ δευτέρῳ μέρει μνημονευόμενα ὑποδείγματα.

Συμβούλους τῆς Γραμματείας του, καὶ νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν σύσκεψίν των διαφόρους ὑποθέσεις. Αἱ γνωμοδοτήσεις των εἶναι μόνον συμβουλευτικαὶ, καὶ ἑπομένως ὄχι ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὸν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας.

9. Τὰ ἐγκρινόμενα σχέδια ὑπογράφονται ἀπὸ τὸν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας, καὶ παραδίδονται εἰς τὸν κατὰ τὸ ἄρθρ. 2 σημειούμενον Γραμματέα τῆς Γραμματείας· αὐτὸς χρεωστεῖ νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς ταχείας διεκπεραιώσεώς των· θέλει δὲ σημειοῦσθαι ἐν συντόμῳ εἰς τὸ πρωτόκολλόν ὁ τρόπος τῆς ἐνεργείας, τὸ δὲ ἐνεργηθὲν μὲ τὰ συνοδεύοντα αὐτὸ ἔγγραφα παραδίδεται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς καταχωρίσεως. Ὁ ἐπὶ τῆς καταχωρίσεως θέλει ἐπιβεβαιόνει τὴν παραλαβὴν εἰς τὸ πρωτόκολλον, καὶ θέλει φυλάττει τὰ ἔγγραφα, ἀφοῦ τὰ καταγράψῃ εἰς τὰ βιβλία τῆς καταχωρίσεως.

10. Ὅλα τὰ ἐξερχόμενα ἀπὸ τὰς Γραμματείας ἔγγραφα, καθ' ὅσον ἀφορῶσι μόνον ἀντικείμενα ἐκτελέσεως Βασιλικῶν ἀποφάσεων, καὶ ἑπομένως δὲν ἀπαιτοῦσι τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Βασιλέως, ἐκδίδονται ὑπογεγραμμένα μόνον ἀπὸ τὸν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας, καὶ προσυπογεγραμμένα ἀπὸ τὸν εἰς τὸ ἄρθρ. 2. μνημονευθέντα Γραμματέα.

11. Ὅλαι αἱ ὑποθέσεις, περὶ τῶν ὁποίων ἀπαιτεῖται ἡ ἀπόφασις τοῦ Βασιλέως, ὑποβάλλονται εἰς Αὐτὸν μὲ σύντομον ἀλλ' ἠτιολογημένην ἔκθεσιν εἰς ἡμίκλαστον χαρτὶ, ἀντικρὺ σημειοῦται ἐν συντόμῳ ἡ περίληψις· καὶ ἂν ἡ ἔκθεσις ἦναι συνέπεια προλαβούσης ἀποφάσεως, προστίθεται καὶ ὁ ἀριθμὸς τῆς διεκπεραιώσεως αὐτῆς. Ἂν πρέπῃ νὰ ἐκδοθῇ κατὰ συνέπειαν ἔγγραφον, ἠπισυνάπτεται τὸ σχέδιον αὐτοῦ εἰς τὴν ἔκθεσιν, ἡ γνωμοδοτεῖται εἰς τὸ τέλος τῆς ἐκθέσεως ἀκριβῶς καὶ ὁριστικῶς περὶ ὅσων αὐτὸ πρέπει νὰ διαλαμβάνῃ. Διὰ τοῦ ἄρθρ. 7 τοῦ ὑπὸ τὴν σημερινὴν ἡμερομηνίαν περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν Γραμματειῶν ἐκδοθέντος Διατάγματος, διορίζεται τίνι τρόπῳ νὰ καθυποβάλλωνται τὰ παρὰ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου προβαλλόμενα.

12. Αἱ διακοινώσεις τῶν Γραμματειῶν πρὸς ἀλλήλας θέλουν γίνεσθαι διὰ προφορικῆς συνεννοήσεως· ἂν ὅμως αὐτὴ δὲν ἤθελεν ἀρκέσει, δι' ἐγγράφων ἢ διὰ περιλήψεων ἐκ τοῦ πρωτοκόλλου.

13. Τὰ ἐξερχόμενα ἀπὸ τὰς Γραμματείας πρὸς τὰς ὑπαλλήλους ἀρχὰς ἔγγραφα διευθύνονται πάντοτε εἰς τὴν ἀμέσως ὑπαγομένην ἀρχὴν, ἂν ἐξι-

διασμέναι σχέσεις δὲν ἤθελαν ἀπαιτήσει κατὰ τοῦτο ἐξαίρεσιν. Ἐπιγράφονται δὲ ὡς ἐφεξῆς·

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἡ ἐπὶ τῶν . . . . Γραμματεία.

Πρὸς τὸν . . . . . .

Ὁ τρόπος τοῦ γράφειν εἶναι προστακτικός. Ἀλλ' οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας θέλουν ἐπιβάλει ἑαυτοῖς τὸν νόμον νὰ φυλάττουν ἀκριβῶς τοὺς κανόνας τῆς εὐπρεπείας.

14. Αἱ ὑπάλληλοι ἀρχαὶ εἰς τὰς ἀναφοράς των, καθὼς καὶ οἱ ἰδιῶται εἰς τὰς παραστάσεις ἢ αἰτήσεις των πρὸς τὰς Γραμματείας, θέλουν φυλάττει τοὺς τύπους τῆς ὑποταγῆς· ἡ προσαγόρευσις εἶναι.

Πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν . . . . .

Βασιλικὴν Γραμματείαν

Κάτωθεν τῆς προσαγορεύσεως σημειοῦται εἰς τὸ δεξιὸν μέρος (κατὰ τὴν σημειωτικὴν ἔννοιαν τῆς λέξεως) ἐν συντόμῳ ἡ περίληψις. Εἰς δὲ τὰς ἀναφορὰς τῶν ἀρχῶν, ἂν ἔγειναν κατὰ προλαβοῦσαν παραγγελίαν τῆς Γραμματείας, προστίθεται καὶ ὁ ἀριθμὸς τῆς διεκπεραιώσεως αὐτῆς τῆς παραγγελίας κατὰ τὸν ἐφεξῆς τρόπον.

Ἐπὶ τοῦ . . . . . ἀριθμοῦ τῆς διεκπεραιώσεως

ἀναφορὰ τοῦ . . . . . .

ἀφορῶσα τ . . . . . .

Ἡ ὑπογραφὴ εἶναι εὐπειθεστάτ . . . (ὑπηρεσία) ἢ εὐπειθέστατος (ΝΝ).

15. Ἡ εἴσοδος εἰς τὰ γραφεῖα τῆς καταχωρίσεως καὶ εἰς τὰ λοιπὰ γραφεῖα δὲν συγχωρεῖται εἰς κανένα ξένον.

16. Ὅλοι οἱ εἰς ὑπηρεσίαν τῶν Γραμματειῶν εὑρισκόμενοι χρεωστοῦν νὰ φυλάττωσιν αὐστηροτάτην μυστικότητα περὶ τῶν εἰς αὐτὰς ἀναφερομένων ὑποθέσεων, καὶ νὰ ἀπέχωσιν ἀκριβῶς ἀπὸ πᾶσαν ἀθέμιτον πρὸς τρίτον τινὰ διακοίνωσιν, ἀπὸ πᾶσαν ἰδιαιτέραν περὶ τῶν ὑποθέσεων τῆς ὑπηρεσίας των ἀλληλογραφίαν, ἀπὸ πᾶσαν φανερὰν ἢ μυστικὴν συνηγορίαν, οὔτε νὰ δέχωνται δῶρα, τὰ ὁποῖα τοῖς προσφέρονται ἢ τοῖς στέλλονται δι' ὑποθέσεις τῆς ὑπηρεσίας των, ἢ πρὸς θήρευσιν τῆς εὐνοίας των. Πᾶσα παράβασις παιδεύεται μὲ τὴν παῦσιν τοῦ ἐνόχου καὶ μὲ τὰς ἰδιαιτέρας ποινὰς κατὰ τοὺς ὅρους τῶν καθεστώτων Νόμων.

17. Ὅλαι αἱ Γραμματεῖαι χρεωστοῦν νὰ ἀποφεύγωσιν εἰς τὴν διεύ-

θυνσιν τῶν ἐργασιῶν των ὅλας τὰς περιττογραφίας, καὶ πᾶσαν μὴ ἀναγκαίαν παρέμβασιν εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν ὑπαλλήλων ἀρχῶν, διὰ νὰ μὴ περισπᾶται εἰς μικρολογίας ἡ διὰ τὴν γενικὴν διεύθυνσιν ἀναγκαία ἐνέργειά των.—Αἱ ἐκδουλεύσεις των θέλουν ἐκτιμᾶσθαι μόνον κατὰ τὰ πραγματοποιηθέντα ἀποτελέσματα, καὶ ὄχι κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐνεργηθέντων ἐγγράφων, ἢ κατὰ τὴν ἔκτασιν τῆς πολυγραφίας.

18. Δὲν συγχωρεῖται εἰς κἀνένα Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἀπομακρύνεται ἄνευ ἀδείας τοῦ Βασιλέως πλέον τῶν 24 ὡρῶν ἀπὸ τὴν θέσιν του. Ἡ δὲ ἄδεια διὰ τὸ προσωπικὸν ἑκάστης Γραμματείας δίδεται ἀπὸ τὸν ἁρμόδιον Γραμματέα. Αὐθαίρετος ἀπομάκρυνσις παιδεύεται κατὰ τοὺς νόμους τῆς πειθαρχίας, καὶ, κατὰ τὰς περιστάσεις, μὲ τὴν μετάθεσιν ἢ τὴν ἀπομάκρυνσιν ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν.

ΝΟΜΟΣ

Τῆς 3 Ἰουνίου 1846 περὶ διοργανισμοῦ τῶν Ὑπουργείων.

ΜΕΡΟΣ Α'.

1. Ὁ ἀριθμὸς τῶν Ὑπουργείων προσδιορίζεται ὡς ἑφεξῆς·—ἀ. τὸ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν· — β'. τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης· — γ'. τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν·— δ'. τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως·— ε'. τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν· — ς'. τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν· — ζ'. τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν.

2. Ἑκάστου Ὑπουργείου προΐσταται εἷς Ὑπουργός· δύναται, μ' ὅλον τοῦτο ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς νὰ διευθύνῃ συγχρόνως πλειότερα Ὑπουργεῖα.

3. Ἡ ἐσωτερικὴ ὑπηρεσία τῶν Ὑπουργείων, διαιρουμένη εἰς τμήματα, ἐνεργεῖται παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ, ἔχοντος ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν του τὸ ἀκόλουθον προσωπικόν· — ἕνα Γενικὸν Γραμματέα· — Τμηματάρχας Α'. καὶ Β'. τάξεως·—Γραμματεῖς Α'. καὶ Β'. τάξεως·—Γραφεῖς Α'. Β'. καὶ Γ'. τάξεως καὶ Κλητῆρας Α'. καὶ Β'. τάξεως.—Ὁ διορισμὸς τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως συνεπάγει τὴν ἐλάττωσιν ἑνὸς τῶν Τμηματαρχῶν, τοῦ ὁποίου τὰ ἔργα ἀναδέχεται αὐτός.

4. Οἱ Γραφεῖς καὶ οἱ Κλητῆρες διορίζονται παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ.

5. Ὅταν εἷς ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ διοριζομένων ὑπαλλήλων διετηρήθη ὑπηρετήσας διαρκῶς ἐν τῷ Ὑπουργείῳ δύο κατὰ συνέχειαν ἔτη, δὲν δύναται ν' ἀπολυθῇ, εἰμὴ διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος.

6. Οὐδεὶς ὑπάλληλος δύναται νὰ διορισθῇ ἢ προαχθῇ εἰς θέσιν ἀνωτέραν, εἰς ἣν διορίζει ὁ Ὑπουργὸς ἐξ ἰδίας ἁρμοδιότητος, ἂν δὲν ὑπηρέτησε τοὐλάχιστον δύο ἔτη εἰς τὴν ἀμέσως κατωτέραν, μεταξὺ δὲ τῶν ὁμοιοβάθμων προτιμᾶται ὁ ἱκανώτερος, ἠθικώτερος καὶ ἐπιμελέστερος.

7. Οἱ ἐν τῷ ἑπομένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμενοι Ἀκόλουθοι τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Ἡμῶν Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων Ὑπουργείου ὀφείλουν νὰ ὑπηρετήσωσιν ἀμισθὶ ἐξ τοὐλάχιστον μῆνας· ἂν δὲ ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης δὲν δώσωσι δείγματα ἱκανότητος, ἢ δὲν φανῶσι κατάλληλοι, ἀπολύονται καὶ ἀντικαθίστανται ὑπ' ἄλλων.

8. Τὸ προσωπικὸν τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου σύγκειται ἀπὸ τρεῖς Τμηματάρχας· — τρεῖς Γραμματεῖς Α'. καὶ Β'. τάξεως· (α) — τρεῖς Ἀκολούθους· (β) καὶ δύο Κλητῆρας.

9. Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργείου σύγκειται ἀπὸ ἕνα Τμηματάρχην· — τρεῖς Γραμματεῖς Α'. καὶ Β'. τάξεως· — τέσσαρας Γραφεῖς Α'. Β'. καὶ Γ'. τάξεως· καὶ δύο Κλητῆρας.

10. Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν σύγκειται ἀπὸ τέσσαρας Τμηματάρχας· — δέκα Γραμματεῖς Α'. καὶ Β'. τάξεως· — δέκα Γραφεῖς Α'. Β'. καὶ Γ'. τάξεως· καὶ δύο Κλητῆρας.

11. Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως σύγκειται ἀπὸ δύο Τμηματάρχας· — τρεῖς Γραμματεῖς Α'. καὶ Β'. τάξεως· — τρεῖς Γραφεῖς Α'. Β'. καὶ Γ'. τάξεως· καὶ δύο Κλητῆρας.

(α) Διὰ τοῦ ἀπὸ 4 Ἰουλίου 1850 Νόμου προσετέθη καὶ τέταρτος Γραμματεὺς ἐν τῷ Ὑπουργείῳ.

(β) Νόμος τῆς 26 Μαΐου 1856 περὶ τοῦ μισθοῦ καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρὰ τῷ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείῳ Ἀκολούθων.

Ἄρθρ. 1. Παρὰ τῷ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείῳ δύνανται νὰ διορισθῶσι τέσσαρες Ἀκόλουθοι(*), ἀντὶ τριῶν, τοὺς ὁποίους προσδιορίζει ὁ ἀπὸ 3 Ἰουνίου 1846 περὶ διοργανισμοῦ τῶν Ὑπουργείων Νόμος· οὗτοι δὲ δύνανται νὰ ὦσι ἁ. καὶ β'. τάξεως.

Ἄρθρ. 2. Οἱ τῆς α'. τάξεως Ἀκόλουθοι λαμβάνουσι μισθὸν κατὰ μῆνα ἐκ δαρχμῶν ἑκατὸν εἴκοσι (120)· οἱ δὲ τῆς β'. τάξεως ἑκατὸν (100)·

(*) Διὰ τοῦ ἀπὸ 5 Ἀπριλίου 1858 Νόμου, προσετέθη καὶ πέμπτος Ἀκόλουθος παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ.

12. Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, σύγκειται ἀπὸ πέντε Τμηματάρχας· — δώδεκα Γραμματεῖς Α΄. καὶ Β΄. τάξεως· — δεκαπέντε Γραφεῖς Α. καὶ Β΄. καὶ Γ΄. τάξεως· καὶ τρεῖς Κλητῆρας.

13. Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν σύγκειται ἀπὸ τέσσαρας Τμηματάρχας, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Λογιστηρίου·—ἕνα Ἀρχιϊατρόν·—Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς καὶ οἱ Τμηματάρχαι θέλουν εἶσθαι ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ, ἢ ἰσοβάθμιοι στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι·— ἕνα Ὑπασπιστὴν τοῦ Ὑπουργοῦ· — δεκαὲξ ἀξιωματικοὺς καὶ οἰκονομικοὺς καὶ ὑγειονομικοὺς ὑπαλλήλους ἀντὶ Γραμματέων.—Ὅλοι οὗτοι θέλουν εἶσθαι κατώτεροι ἀξιωματικοὶ ἢ ἰσοβάθμιοι στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι·—τρεῖς ἑτέρους πολιτικοὺς ὑπαλλήλους μὲ βαθμὸν Γραμματέως. — Ἅμα δὲ κενωθῶσιν αἱ θέσεις αὗται, θέλουσι διορισθῆ καὶ εἰς αὐτὰς κατώτεροι ἀξιωματικοὶ ἢ στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι·—δώδεκα ὑπαξιωματικοὺς ἢ στρατιώτας ἀντὶ Γραφέων καὶ βοηθῶν, καὶ δύο Κλητῆρας.

14. Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν σύγκειται ἀπὸ ἕνα Τμηματάρχην· — δύο ἀξιωματικοὺς ἐκπληροῦντας ἔργα Γραμματέων.— Πρὸς τὸ παρὸν δὲ, κατ' ἐξαίρεσιν, αἱ σημειωθεῖσαι αὗται θέσεις δύνανται ν' ἀναπληρωθῶσι καὶ ἀπὸ πολιτικοὺς ὑπαλλήλους· —ἕνα Φροντιστὴν ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ·—ἕνα Ὑπασπιστὴν τοῦ Ὑπουργοῦ·— δύο Γραφεῖς· καὶ δύο Κλητῆρας.

15. Ἐκτὸς τῶν ἄνω εἰρημένων ὑπαλλήλων τῶν Ὑπουργείων διορίζεται εἷς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου μὲ βαθμὸν Ὑπουργικοῦ Γραμματέως Α΄. τάξεως, καὶ δύο Κλητῆρες. Ὁ Γραμματεὺς προτείνεται παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, οἱ δὲ Κλητῆρες διορίζονται παρ' αὐτοῦ.

ΜΕΡΟΣ Β΄.

16. Οἱ μισθοὶ τῶν Ὑπουργῶν καὶ τῶν ἐν τοῖς Ὑπουργείοις προσδιορίζονται ὡς ἑφεξῆς·

Ὁ τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου κατὰ μῆνα δραχ.		1,200
Ὁ τοῦ Ὑπουργοῦ	»	800
Ὁ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως	»	400
Ὁ τοῦ Τμηματάρχου Α΄. τάξεως	»	300

Ὁ τοῦ Τμηματάρχου	Β′. τάξεως	δραχ.	250
Ὁ τοῦ Γραμματέως	Α′. »	»	200
»	Β′. »	»	160
Ὁ τοῦ Γραφέως	Α′. »	»	100
»	Β′. »	»	80
»	Γ′. »	»	60

Εἰς τοὺς παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείῳ Ἀκολούθους ἀντιμισθία οὐχὶ ἀνωτέρα τῶν 60 δραχμῶν κατὰ μῆνα. (α)

Ὁ τοῦ Κλητῆρος	Α′.	δραχ.	60
»	Β′.	»	50

Οἱ Τμηματάρχαι καὶ λοιποὶ ὑπ' αὐτοὺς ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι ἐν τοῖς Ὑπουργείοις τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν δὲν λαμβάνουν εἰμὴ τὸν τῆς ἐνεργείας μισθὸν τοῦ βαθμοῦ των. — Οἱ δὲ Ὑπασπισταὶ τῶν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργῶν λαμβάνουν τὸ κανονισμένον μηνιαῖον ἐπιμίσθιον ἀναλόγως τοῦ σώματος, εἰς ὃ ἀνήκει ἕκαστος. — Οἱ παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργείῳ ὑπαξιωματικοὶ ἢ στρατιῶται, προσλαμβανόμενοι ἐκ τῶν σωμάτων τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ στρατοῦ, λαμβάνουν μηνιαίαν ἀμοιβὴν οὐχὶ ἀνωτέραν τῶν 30 δραχμῶν.

17. Ἡ διαίρεσις τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν Ὑπουργείων, ὡς καὶ ἡ ἁρμοδιότης καὶ τὰ καθήκοντα ἑκάστου τῶν ἐν αὐτοῖς ὑπαλλήλων θέ-

---

(α) Διὰ τοῦ ἀπὸ 29 Μαΐου 1859 Νόμου, περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων, οἱ μισθοὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου ηὐξήθησαν ὡς ἑφεξῆς.

Τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως εἰς	δραχμὰς	480	κατὰ μῆνα.
Τοῦ Τμηματάρχου Α′. τάξεως	»	400	» »
» Β′ »	»	320	» »
Τοῦ Διερμηνέως τῶν ἀσιατικῶν γλωσσῶν	»	300	» »
Τοῦ Ὑπουργικοῦ Γραμματέως Α′. τάξεως	»	240	» »
» » Β′. »	»	190	» »
Τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν ὀθωμανικῶν ὑποθέσεων	»	480	» »
Τοῦ Ἀκολούθου Α′. τάξεως	»	450	» »
» Β′. »	»	130	» »
Τοῦ Κλητῆρος Α′. »	»	70	» »
» Β′. »	»	60	» »

λουν κανονισθῆ διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος, καὶ θέλουν δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

18. Ὅλοι οἱ μέχρι τοῦδε διδόμενοι βαθμοὶ Διευθυντοῦ, Ὑπουργικοῦ Συμβούλου, καὶ Ὑπουργικοῦ Παρέδρου παύουν ἀφ' ἧς ἡμέρας διοργανισθῆ καὶ διορισθῆ τὸ προσωπικὸν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ὅλαι αἱ εἰς τὸν παρόντα Νόμον ἀντιβαίνουσαι διατάξεις τῶν ἀπὸ 3 Ἀπριλίου 1833 καὶ Ἑπομένων Διαταγμάτων ἀκυροῦνται.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Τῆς 22 Νοεμβρίου 1833 περὶ προσδιορισμοῦ τῶν ἐργασίμων ὡρῶν εἰς τὰ γραφεῖα.

1. Εἰς τὰ γραφεῖα ὅλων τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν τοῦ Κράτους προσδιορίζονται 8 ἐργάσιμοι ὧραι καθ' ἑκάστην ἡμέραν. — Ἀνοίγουσι δὲ τὰ γραφεῖα εἰς τὰς 8 τὸ πρωῒ ἀπὸ τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἕως ἐκείνης τοῦ ἁγίου Δημητρίου, εἰς τὰς 9 δὲ τὸ πρωῒ κατὰ τὸ λοιπὸν μέρος τοῦ ἔτους. — Πᾶς ἔχων θέσιν τινὰ ὀφείλει νὰ ἐμφανίζεται τακτικῶς κατὰ τὴν διωρισμένην ὥραν εἰς τὸ γραφεῖον καὶ νὰ ἐκτελῇ τὰ χρέη του ἐντὸς τοῦ ὡρισμένου καιροῦ.

2. Ὅταν αὐταὶ αἱ ἐργάσιμοι ὧραι δὲν ἀρκῶσιν εἰς ἀποπεράτωσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ὑπηρεσίας, εἴτε ἐξ αἰτίας τινὸς προσωρινῶς κατεπειγούσης ὑποθέσεως, εἴτε ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ κλάδου μιᾶς ἀρχῆς, ὑποχρεόνονται ἢ ὅλα τὰ εἰς τοιαύτην ἀρχὴν διωρισμένα ἄτομα, ἢ κἂν μέρος αὐτῶν, κατὰ τοὺς παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ, ἀναλόγως τῆς ἀνάγκης, κατασταθησομένους ὁρισμούς, νὰ ἐργάζωνται ἐν τῷ γραφείῳ καὶ ἐκτὸς τῶν εἰρημένων ὡρῶν· εἰς τοῦτο ὑποχρεόνονται πρὸ πάντων οἱ τῶν λιμεναρχιῶν καὶ τῶν ἀστυνομιῶν, ἔπειτα τῶν ὑγειονομείων καὶ τελωνείων· ἐξαιρέτως δὲ εἰς τὰς ἀστυνομίας θέλει κανονισθῆ ἡ ὑπηρεσία εἰς τρόπον ὥστε, καὶ ἀφοῦ κλεισθῆ τὸ γραφεῖον, καὶ κατὰ πᾶσαν ὥραν νὰ ἦναι ἓν ἄτομον τοῦ προσωπικοῦ ἕτοιμον εἰς ἐκτάκτους περιπτώσεις, ἀπαιτούσας τὴν παρευθὺς ἐπέμβασιν τῆς ἀστυνομίας, καὶ ὁ Διευθυντὴς, ποῦ εὑρίσκεται, νὰ γινώσκηται, εἰς τὸ γραφεῖον, ἢ εἰς τὴν οἰκίαν του. — Τῶν ταχυδρομείων ἡ ὑπηρεσία κανονίζεται ἰδιαιτέρως κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐλεύσεως καὶ ἀναχωρήσεως τῶν ταχυδρόμων.

3. Κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ τὰς ἑξῆς ἑορτασίμους ἡμέρας, οἷον — 1) τὸ Νέον Ἔτος. — 2) τὰ Θεοφάνεια, — 3) τὴν 25 Ἰανουαρίου, (6 Φεβρουα-

ρίου,) ὡς ἡμέραν τῆς ἀποβάσεως τοῦ Βασιλέως,—4) τὴν ἑορτὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ,—5) τὴν Μεγάλην Παρασκευὴν καὶ τὸ Μέγα Σάββατον,—6) τὴν δευτέραν τοῦ Πάσχα καὶ τὴν δευτέραν τῆς Πεντηκοστῆς, — 7) τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου,—8) τὴν ἑορτὴν τῆς Ἀναλήψεως,— 9) τὴν ἑορτὴν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων,—10) τὴν ἑορτὴν τῆς Κοιμήσεως τῆς Παναγίας—11) τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, — 12) τὰς δύο ἡμέρας τῆς Χριστοῦ γεννήσεως, (α) —Περιορίζονται αἱ ἐργάσιμοι εἰς τὰ γραφεῖα ὥραι εἰς 4· καὶ κατὰ μὲν τοὺς μῆνας τοῦ θέρους, ἀπὸ τῶν 9—1, κατὰ δὲ τὸν χειμῶνα, ἀπὸ τὰς 10—2. Ἐξαιρεῖται ὅμως ἡ περίπτωσις, ὅπου διὰ κατεπείγουσαν ὑπόθεσιν ἀπαιτεῖται ἡ παρέκτασις τῶν ἀσχολιῶν.—Εἰς τὰς ἀστυνομίας καὶ ὑγειονομεῖα θέλει γενῆ φροντὶς, ὥστε καὶ κατὰ τὰς εἰρημένας ἡμέρας νὰ μὴ ἀργοπορῇ ἡ ἀποπεράτωσις τῶν κατεπειγόντων.

4. Εἰς τὰ γενέθλια (β) καὶ τὴν ἑορτὴν τοῦ ὀνόματος τοῦ Βασιλέως διακόπτονται αἱ ἀσχολίαι μόνον ὅσον καιρὸν ἀπαιτεῖ ἡ ἐπίσημος λειτουργία.

5. Περιμένομεν πεποιθότως, ὅτι ὅλαι αἱ ἀρχαὶ καὶ οἱ δημόσιοι ὑπηρέται θέλουν ἐκτελεῖ μὲ τὸν προσήκοντα ζῆλον τὰ χρέη των, καὶ φυλάττει ἐπιμελῶς τὰ τοῦ παρόντος Διατάγματος.—Κατὰ τῶν τοῦτο ἀμελούντων θέλουν ἐφαρμόζεσθαι πειθαρχικαὶ ποιναὶ, κατὰ μὲν ὑπαλλήλων μιᾶς ἀρχῆς παρὰ τοῦ προϊσταμένου αὐτῆς, κατὰ δὲ τούτων, παρὰ τῆς

(α) Παραθέτομεν ἐνταῦθα πλήρη πίνακα τῶν Βασιλικῶν καὶ Ἐθνικῶν ἑορτῶν.

Ἑορταὶ Βασιλικαὶ εἰσίν:

25 Ἰανουαρίου. Ἡ ἀπόβασις τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως.

3 (*) Φεβρουαρίου. Ἡ ἀπόβασις τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης.

20 Μαΐου. Τὰ Γενέθλια καὶ ἡ ἀνάβασις εἰς τὸν Θρόνον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως.

18 (*) Σεπτεμβρίου. Τὸ ὄνομα τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως.

25 (*) Σεπτεμβρίου. Τὸ ὄνομα τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης.

9. Δεκεμβρίου. Τὰ γενέθλια τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης.

(Αἱ μὲ ἀστερίσκον σημειούμεναι Βασιλικαὶ ἑορταὶ κατηργήθησαν διὰ τοῦ ἀπὸ 29 Ἰανουαρίου 1859 Β. Διατάγματος.)

Ἑορταὶ Ἐθνικαὶ εἰσίν:

25 Μαρτίου. Ἡ ἀνεξαρτησία τῆς Ἑλλάδος.

3 Σεπτεμβρίου. Ἡ καθιέρωσις τοῦ Συντάγματος.

(β) Κατὰ τὴν Τουρκίαν ἐπεκράτησε νὰ ἑορτάζηται δημοτελῶς ἡ Βασιλικὴ αὕτη τελετή.

ἀμέσως ἐφορώσης ἀρχῆς. — Αἱ ποιναὶ αὗται εἶναι πρῶτον μὲν ἐπιπλήξεις· δεύτερον δὲ ὑστέρησις τῶν μισθῶν ἕως ἑνὸς μηνός· ἀποφασίζονται δὲ ἀφοῦ ἐξετασθῇ ὁ κατηγορούμενος, καὶ ἂν δὲν ἀπολογηθῇ κατὰ τὴν προσδιωρισμένην προθεσμίαν διὰ τὴν μὴ ἐμφάνισίν του, πάντοτε ὅμως ἐγγράφως, καὶ σημειόνονται εἰς τὰ βιβλία τῆς ποιότητος. Ἐξακολουθούσης τῆς ἀμελείας, θέλει μᾶς καθυποβληθῇ ἀναφορὰ περὶ τούτου, καὶ θέλομεν ἀποφασίσει ἔπειτα περὶ καταβιβασμοῦ, ἢ ἐξώσεως.

6. Οἱ Διευθυνταὶ καὶ αἱ ἐφορῶσαι ἀρχαὶ, αἵτινες ἀμελοῦσι τὴν ἐπιτήρησιν τῆς ἐπιμελείας τῶν ὑπαλλήλων καὶ τῆς ἀκριβοῦς διαφυλάξεως τῶν ὡρῶν τοῦ γραφείου, καταδιώκονται διὰ τὴν ἀμέλειαν ταύτην μὲ τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 5 ποινάς.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Τῆς 4 Ἀπριλίου 1848, περὶ τῶν κατὰ τὴν μεγάλην Ἑβδομάδα ἐργασίμων ὡρῶν εἰς τὰ γραφεῖα

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 22 Νοεμβρίου (4. Δεκ.) 1833 Διάταγμα, τὸ προσδιορίζον τὰς ὥρας τῆς ἐργασίας εἰς τὰ δημόσια γραφεῖα, καὶ θέλοντες νὰ παρέξωμεν καὶ εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους τὴν εὐκολίαν νὰ ἐκτελῶσι τὰ θρησκευτικὰ αὐτῶν χρέη, καὶ ἰδίως κατὰ τὴν ἑβδομάδα τῶν ἁγίων καὶ κοσμοσωτηρίων παθῶν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

1. Καθ' ὅλην τὴν Μεγάλην Ἑβδομάδα τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Τεσσαρακοστῆς αἱ ἐργάσιμοι ὧραι εἰς τὰ γραφεῖα περιορίζονται εἰς τέσσαρας, ἐξαιρουμένης μόνης τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν διὰ κατεπείγουσάν τινα ὑπόθεσιν ἀπαιτεῖται ἡ παρέκτασις τῆς ἐργασίας.

2. Οἱ Ἡμέτεροι Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας θέλουν κανονίσει τὴν τετράωρον ἐργασίαν οὕτως, ὥστε αἱ ὧραι τῆς ἱερᾶς ἀκολουθίας νὰ μὴ συμπίπτωσι μὲ τὰς ἐργασίμους ὥρας.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Τῆς 21 Φεβρουαρίου 1856, περὶ τῶν καθηκόντων τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸν περὶ διοργανισμοῦ τῶν Ὑπουργείων Νόμον ΔΓ'. τῆς 3 Ἰουνίου 1846 καὶ θέλοντες νὰ πραγματοποιήσωμεν τὸν σκοπὸν τοῦ 3 ἄρθρου τοῦ Νόμου τούτου, δι' οὗ δημιουργεῖται ἡ θέσις τοῦ Γενικοῦ

Γραμματέως πρὸς ταχυτέραν διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεων· τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Ἐκτὸς τοῦ τμήματος τοῦ ὁποίου θέλει ἔχει τὴν ἄμεσον διεύθυνσιν ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου θέλει διευθύνει καὶ τὴν ὅλην ὑπηρεσίαν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Ὑπουργοῦ, θέλει ἔχει ὑπὸ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἐπιτήρησιν τὸ πρωτόκολλον, τὴν διεκπεραίωσιν, τὰ ἀρχεῖα καὶ τὸ ὑλικὸν ἐν γένει τοῦ Ὑπουργείου, καὶ θέλει διανέμει τὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὰ τμήματα.

Ἀρθρ. 2. Ὅλα τὰ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου, καὶ τῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ ἀρχῶν, τὰ ἀφορῶντα διορισμοὺς, προβιβασμοὺς, μεταθέσεις, ἀπολύσεις, ἀμοιβὰς, βοηθείας, ἀδείας ἀπουσίας καὶ πειθαρχικὰς ποινὰς, ὑπάγονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, ὅστις προπαρασκευάζει ἅπαντα τὰ τῆς ῥηθείσης ὑπηρεσίας ἔγγραφα, κατὰ τὰς διαταγὰς τοῦ Ὑπουργοῦ, καὶ ὑποβάλλει ταῦτα εἰς τὴν ἔγκρισιν καὶ ὑπογραφὴν αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 3. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς ἔχει τὴν γενικὴν ἐπιτήρησιν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ὑπουργείου καὶ φροντίζει ἵνα φοιτῶσι καὶ ἐργάζωνται οἱ ὑπάλληλοι εἰς τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας, κατὰ τὰ περὶ τούτων διατεταγμένα.

Ἄρθρ. 4. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς δύναται νὰ συγκαλῇ τοὺς Τμηματάρχας, νὰ ὑποβάλλῃ εἰς κοινὴν σύσκεψιν διαφόρους ὑποθέσεις καὶ νὰ παρασκευάζῃ μετ' αὐτῶν, ὁσάκις τὸ νομίσῃ ἀναγκαῖον, νομοσχέδια ὡς καὶ σχέδια Συνθηκῶν καὶ γενικῶν Διαταγμάτων καὶ ὁδηγιῶν.

Ἄρθρ. 5. Οἱ Τμηματάρχαι παραλαμβάνοντες τὰ ἔγγραφα παρὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, ἑτοιμάζουσι τὴν ἀνήκουσαν ἐργασίαν, κατὰ τὴν φύσιν ἑκάστης ὑποθέσεως, σύμφωνα μὲ τοὺς ὑπάρχοντας Νόμους καὶ τὰ Διατάγματα, διακοινώνουσιν ἑπομένως τὰ σχέδιά των εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα, ὅστις, τροποποιῶν αὐτὰ, ἂν νομίσῃ τοῦτο ἀναγκαῖον, τὰ προσυπογράφει πρὸς βεβαίωσιν τοῦ ὅτι ἔλαβε γνῶσιν τῶν ἐν αὐτοῖς περιεχομένων. Τὰ δὲ σχέδια ταῦτα, προσυπογεγραμμένα, ὡς ἀνωτέρω, ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, ὑποβάλλονται ἀκολούθως ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Τμηματάρχου εἰς τὸν Ὑπουργὸν, εἰς ὃν ἀπόκειται νὰ παραδεχθῇ, ν' ἀπορρίψῃ ἢ νὰ μεταβάλῃ αὐτά.

Ἄρθρ. 6. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς ὑπογράφει ὑπὸ τὸν τύπον «*κατ' ἐντολὴν τοῦ Ὑπουργοῦ.*»:

ά) Πᾶν ἔγγραφον δι' οὗ ζητοῦνται. ἢ δίδονται πληροφορίαι παρὰ τοῦ Ὑπουργείου·

β'.) Ἔγγραφα δι' ὧν παραπέμπονται προϋπολογισμοὶ καὶ ἀπολογισμοὶ εἰς ἐπεξεργασίαν·

γ'.) Ἔγγραφα διευθύνοντα εἰς ἀρχὰς ὑποθέσεις πρὸς σύσκεψιν καὶ γνωμοδότησιν·

δ'.) Δηλοποιήσεις πρὸς γνῶσιν καὶ ὁδηγίαν τοῦ κοινοῦ.

έ.) Ἐπιστολὰς ἐγγράφων ἀποστελλομένων πρός γνῶσιν τοῦ Ὑπουργείου, ἢ ἐσφαλμένως εἰς αὐτὸ διευθυνομένων, ἢ κατὰ παράβασιν τῆς πρὸς ἀλλογραφίαν κανονισμένης τάξεως.

ς'.) Παραγγελίας πρὸς ἐπίδοσιν δικογράφων εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, καὶ τὰ ἔγγραφα δι' ὧν διαβιβάζονται πρὸς τοὺς Εἰσαγγελεῖς τὰ ἐπιδοτήρια τούτων·

ζ'. Τὰ ἐξωτερικὰ ἐν γένει διαβατήρια καὶ τὰ διάφορα τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν βιβλία, ἐκτὸς τῶν διπλοτύπων, ὧν ἡ μονογράφησις δύναται ν' ἀνατεθῇ καὶ εἰς ἕτερον τῶν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ ὑπαλλήλων·

ή.) Πᾶν ἔγγραφον ἀφορῶν τὴν παρασκευὴν ὑποθέσεως μήπω ὡρίμου εἰς ὁριστικὴν τοῦ Ὑπουργείου ἀπόφασιν.

Ἄρθρον 7. Ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ Ἐξωτερικῶν Ὑπουργόν.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Τῆς 19 Ἰουνίου 1856, περὶ συστάσεως παρὰ τῷ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείῳ Συμβουλίου τοῦ ἀμφισβητουμένου Διεθνοῦς.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τοῦ Β. Ἡμῶν Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Συνιστᾶται παρὰ τῷ ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείῳ συμβούλιον τοῦ ἀμφισβητουμένου Διεθνοῦς.

Ἄρθρ. 2. Τὸ Συμβούλιον εἶναι πενταμελὲς καὶ σύγκειται,

1) Ἐξ ἑνὸς Βουλευτοῦ καὶ ἐξ ἑνὸς Γερουσιαστοῦ, καλουμένων, ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ διὰ πᾶσαν Βουλευτικὴν Περίοδον.

2) Ἐκ τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου.

3) Ἐκ τοῦ Κοσμήτορος τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Ἡμετέρου φερωνύμου Πανεπιστημίου.

4) Ἐξ ἑνὸς τῶν παρὰ τῇ πρωτευούσῃ δικαστηρίοις Δικηγόρων, καλουμένου, ὡσαύτως, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ.

Εἷς τῶν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Τμηματαρχῶν ἐκπληροῖ ἑκάστοτε ἔργα γραμματέως καὶ εἰσηγητοῦ παρὰ τῷ Συμβουλίῳ.

Ἄρθρ. 3. Τὰ καθήκοντα τοῦ Συμβουλίου εἶναι συμβουλευτικὰ καὶ συνίστανται εἰς τὸ νὰ γνωμοδοτῇ ἐπὶ ὅλων τῶν ζητημάτων τοῦ ἀμφισβητουμένου Διεθνοῦς καὶ τῶν Συνθηκῶν καὶ Συμβάσεων, ἐφ' ὧν ἂν τὸ Ὑπουργεῖον ἐρωτήσῃ τὴν γνώμην του.

Διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν τοιούτων καθηκόντων τὰ Μέλη δὲν λαμβάνουσι μισθὸν οὐδ' ἀντιμισθίαν.

Ἄρθρ. 4. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Βασιλικὸν Διάταγμα.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Τῆς 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1833, περὶ συστάσεως Τάγματος Ἀριστείας διὰ τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Μας Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς.

Ἄρθρ. 1. Θεσπίζεται διὰ τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος Τάγμα Ἀξίας τὸ ὁποῖον, φέρον τὸ ὄνομα *Τάγμα τοῦ Σωτῆρος*, θέλει ἀναμιμνήσκει τὴν, θεία συνάρσει, τεραστείως καὶ αἰσίως ἀπαρτισθεῖσαν σωτηρίαν τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρ. 2. Τὸ Τάγμα τοῦ Σωτῆρος διαιρεῖται εἰς πέντε κλάσεις, τοὐτέστι:

ἀ.) Τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Ἀργυροῦ Σταυροῦ.

β'.) » τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ.

γ'.) Τῶν Ταξιαρχῶν, (Commandeurs).

δ'.) Τῶν Ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν, (Grands Commandeurs.)

ἑ.) Τῶν Μεγαλοσταύρων (Grand Croix.)

Ἄρθρ. 3. Ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς τὴν κλάσιν τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Ἀργυροῦ Σταυροῦ καταταχθησομένων μελῶν εἶναι ἀπεριόριστος.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ περιορίζεται εἰς 120, ὁ τῶν Ταξιαρχῶν εἰς 30, ὁ τῶν Ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν εἰς 20. ὁ ἀριθμὸς, τέλος, τῶν τοῦ Μεγάλου Σταυροῦ εἰς 12. Δὲν ἐπιτρέπεται δὲ νὰ γενῇ αὔξησις τῶν ἄνω ἀριθμῶν.

Οἱ Πρίγκιπες τοῦ Βασιλικοῦ τῆς Ἑλλάδος Οἴκου, καθὼς καὶ ὅσοι ἐκ τῶν ξένων τιμηθῶσι μὲ μίαν τῶν ἀνωτέρω κλάσεων τοῦ Τάγματος τούτου, δὲν συμπεριλαμβάνονται εἰς τὸν προσδιορισθέντα ἀριθμόν.

Ἄρθρ. 4. Τὸ Διάσημον (les insignes) τοῦ Τάγματος συνίσταται εἰς Σταυρὸν εἰς ὀκτὼ γωνίας ὀξείας λήγοντα ἐκ λευκοῦ σμάλτου καὶ ἐστεμμένον μὲ τὸ Βασιλικὸν Διάδημα κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον σχέδιον.

Τὸ μέσον τοῦ Σταυροῦ περιεστεμμένον ὑπὸ κλάδων δρυὸς καὶ δάφνης παριστᾷ ἐπὶ μὲν τοῦ ἑνὸς μέρους (καθὼς καὶ τὸ Παράσημον τοῦ Κράτους) τὸν Ἑλληνικὸν Σταυρὸν μὲ τὸν ἐνδότερον θυρεὸν καὶ τὴν ἐπιγραφήν.

« Η ΔΕΞΙΑ ΣΟΥ ΧΕΙΡ, ΚΥΡΙΕ, ΔΕΔΟΞΑΣΤΑΙ ΕΝ ΙΣΧΥΙ. »

Ἐπὶ τοῦ ἑτέρου δὲ τὴν προτομὴν τοῦ θεμελιωτοῦ τοῦ Τάγματος μὲ τὴν περιγραφὴν

«ΟΘΩΝ, ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.»

Ἄρθρ. 5. Οἱ Ἱππόται τοῦ Ἀργυροῦ Σταυροῦ φέρουν τὸ Παράσημον τοῦ Τάγματος σμαλτωμένον ἐπ' ἀργύρου καὶ προσηρτημένον εἰς κυανῆν κυματοειδῆ μεταξωτὴν ταινίαν, ἔχουσαν στενὸν λευκὸν περιθώριον καὶ ἐφαρμόζεται, κατὰ τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ ἱματίου, εἰς τὸ στῆθος.

Οἱ Ἱππόται τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ φέρουν τὸ Διάσημον σμαλτωμένον ἐπὶ χρυσοῦ καθ' ὃν τρόπον ἐκανονίσθη διὰ τοὺς Ἱππότας τοῦ Ἀργυροῦ Σταυροῦ.

Οἱ Ταξιάρχαι φέρουν εἰς τὸ στῆθος τὸ ἐπὶ χρυσοῦ σμαλτωμένον Διάσημον τοῦ Τάγματος, ἐξαρτώμενον ἀπὸ ὁμοίαν, ἀλλ' ὀλίγον πλατυτέραν, ταινίαν περιβαλλομένην περὶ τὸν τράχηλον.

Οἱ Ἀνώτεροι Ταξιάρχαι φέρουν τὸ Διάσημον τοῦ Τάγματος σμαλτωμένον ἐπὶ χρυσοῦ, κατὰ τὸν διὰ τοὺς Ταξιάρχας κανονισμένον τρόπον, ἀλλ' ἐνταυτῷ, καὶ κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ ἱματίου, εἰς τὸ στῆθος ἀστέρα ἀγκυροκέντητον, λήγοντα εἰς ὀκτὼ γωνίας ὀξείας ἐπὶ τοῦ ὁποίου φαίνεται σταυρὸς, κατὰ τὸν ὑπ' ἀριθ. 4 κανονισμὸν καὶ τὴν ἐκεῖ σημειουμένην περιγραφήν, μὲ χρυσᾶ στοιχεῖα ἐπὶ κυανοῦ σμάλτου.

Ἡ διάμετρος τοῦ σμάλτου εἶναι 7 ἑκατοστομέτρων.

Οἱ Μεγαλόσταυροι φέρουν τὸ διάσημον τοῦ Τάγματος σμαλτωμένον ἐπὶ χρυσοῦ ἐξαρτώμενον ἀπὸ μεταξωτὴν ταινίαν τοῦ ἄνω ῥηθέντος χρώματος διήκουσαν ἀπὸ τὸν ἀριστερὸν ὦμον εἰς τὴν δεξιὰν πλευράν. Ἐνταυτῷ δὲ κατὰ τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ ἱματίου, εἰς τὸ στῆθος, ἀστέρα ἀργυροκέντητον κατὰ τὸν διὰ τοὺς Ἀνωτέρους Ταξιάρχας διωρισμένον κανονισμόν· ἡ διάμετρός του ὅμως εἶναι 10 ἑκατοστομέτρων.

Ἄρθρ. 6. Ὅσοι τῶν ὑπηκόων τῆς Ἑλλάδος εἶναι μέλη τοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος, πρέπει νὰ φέρουν τὰ διὰ τὴν κλάσιν των προσδιωρισμένα διάσημα ὁσάκις ἐμφανίζωνται εἰς τὸν Βασιλέα, ἢ εἰς Πρίγκιπας τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου, ἢ ὁσάκις, κατὰ πρόσκλησιν Βασιλικῆς τινος Ἀρχῆς, παρευρίσκωνται εἰς ὁποιανδήποτε δημοσίαν τελετὴν ἢ συνέλευσιν.

Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίστασιν συγχωρεῖται εἰς τοὺς Ταξιάρχας, Ἀνωτέρους Ταξιάρχας καὶ Μεγαλοσταύρους νὰ φέρωσι τὸ διάσημον τοῦ Τάγματος κατὰ τὸν διὰ τοὺς Ἱππότας τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ κανονισθέντα τρόπον, ἐὰν δὲν φέρουν ἤδη τὰ εἰς τὴν κλάσιν των κατάλληλα κοσμήματα (décorations).

Ἄρθρ. 7. Ὁ Βασιλεὺς εἶναι ἀρχηγέτης τοῦ Τάγματος (Grand Maître), καὶ φέρει ὡς δόξῃ Αὐτῷ τὸ διάσημον μιᾶς ἢ ἄλλης κλάσεως. Εἰς Αὐτὸν μόνον ἀπόκειται νὰ δίδῃ τὸ Τάγμα τοῦτο.

Ἄρθρ. 8. Ὁ μὲ τὸ Τάγμα τοῦτο τιμηθεὶς τὸ φέρει ἐφ' ὅρου ζωῆς. Ἀποθανόντος δὲ, ἐπιστρέφονται τὰ δοθέντα διάσημα εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείαν.

Ἄρθρ. 9. Τὸ Τάγμα τοῦ Σωτῆρος θέλει ἀπονέμεσθαι μόνον:

ά.) Εἰς ὑπηκόους τῆς Ἑλλάδος, οἵτινες ἢ διέπρεψαν κατὰ τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας τῆς πατρίδος ἀγῶνα καὶ συνετέλεσαν τὰ μέγιστα ὑπὲρ τῆς σωτηρίας αὐτῆς, ἢ ἤθελον ἀριστεύσει ἐφεξῆς εἰς ὁποιονδήποτε κλάδον τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας, εἰς τὸν στρατὸν, εἰς τὸν στόλον, εἰς τὸ διπλωματικὸν, εἰς τὸ δικαστικὸν, εἰς τὴν δημοσίαν διοίκησιν, εἰς τοὺς κανονισμένους βαθμοὺς τῆς ἐθνικῆς παραστάσεως, εἰς τὰς τέχνας, ἐπιστήμας, εἰς τὴν γεωργίαν, τὴν βιομηχανίαν, τὸ ἐμπόριον, ἢ ἤθελον διαπρέψει καθ' ὁποιανδήποτε ἄλλην κοινωνικὴν σχέσιν δι' ἐξόχου πολιτικῆς ἀρετῆς καὶ διὰ λαμπρῶν ἐκδουλεύσεων πρὸς τὸν θρόνον, ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀνόματος καὶ ὑπὲρ τῆς εὐδαιμονίας τῆς πατρίδος.

β'.) Εἰς ξένους οἵτινες, ἢ ἔχουν ἐν τῶν προεκτεθειμένων πλεονεκτημά-

των, ἢ εἶναι ἱκανοὶ νὰ περιποιήσωσι τιμὴν εἰς τὸ Τάγμα διὰ τῆς ἐξόχου προσωπικῆς ἀξίας καὶ διασημότητός των.

Ἄρθρ. 10. Οὐδεὶς ὑπήκοος τῆς Ἑλλάδος δύναται νὰ λάβῃ μίαν τῶν ἀνωτέρων κλάσεων χωρὶς νὰ διέλθῃ διὰ τῶν κατωτέρων. Κατὰ τὴν πρώτην μόνον σύστασιν τῶν τοῦ Τάγματος κλάσεων γίνεται ἐξαίρεσις τοῦ κανόνος τούτου.

Ὅτε πρόκειται λόγος περὶ προβιβασμοῦ εἰς ἀνωτέραν κλάσιν, δὲν θέλει θεωρεῖσθαι παντελῶς τὸ ἐπάγγελμα ἢ ὁ βαθμὸς τοῦ ὑποψηφίου, ἀλλὰ μόνον ἐὰν διέπρεψε, καὶ ὁποῖα τὰ ἀτομικὰ πλεονεκτήματα καὶ ἀξία αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 11. Οἱ ὑπήκοοι τῆς Ἑλλάδος δὲν λαμβάνουν τὸ Τάγμα, οὔτε προβιβάζονται εἰς τὰς ἀνωτέρας αὐτοῦ κλάσεις, εἰμὴ δυνάμει Διατάγματος ὑπογεγραμμένου ἰδιοχείρως παρὰ τοῦ Βασιλέως καὶ προσυπογεγραμμένου παρὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας. Τὸ Διάταγμα τοῦτο περιέχει ἐν συνόψει τὰ δικαιώματα τοῦ διοριζομένου ἢ προβιβαζομένου.

Εἰς τοὺς ξένους ἀπονέμεται τὸ Τάγμα καὶ διὰ Βασιλικοῦ αὐτογράφου.

Ἄρθρ. 12. Τὸ Τάγμα τοῦ Σωτῆρος θέλει προικοδοτηθῆ ἐν καιρῷ ἀναλόγως, ὥστε ἐξ αὐτῆς τῆς προικοδοτήσεως νὰ χορηγῶνται συντάξεις εἰς προσδιωρισμένον τινὰ ἀριθμὸν μελῶν ἑκάστης κλάσεως.

Περὶ τῶν δοθησομένων εἰς τὰ μέλη τοῦ Τάγματος ἰδιαιτέρων τιμῶν θέλει ἐκδοθῆ ἐπίτηδες κανονισμός.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεὺς νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

ΝΟΜΟΣ

Τῆς 14 Αὐγούστου 1848 περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἀνωτάτου ὅρου τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτῆρος, τῶν Ταξιαρχῶν καὶ τῶν Ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν.

Ἄρθρ. 1. Προσδιορίζεται ὡς ἀνώτατος ὅρος, ὁ μὲν τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ τοῦ Ἡμετέρου Τάγματος τοῦ Σωτῆρος ἀριθμὸς εἰς διακοσίους τεσσαράκοντα, ὁ δὲ τῶν Ταξιαρχῶν εἰς ἑβδομήκοντα καὶ ὁ τῶν Ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν εἰς τριάκοντα.

Ἄρθρ. 2. Πᾶσα διάταξις τοῦ περὶ συστάσεως τοῦ Τάγματος τοῦ Σω-

τῆρος Ἡμετέρου Β. Διατάγματος τῆς 20 Μαΐου 1833 ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα Νόμον ἀκυροῦται.

Ἄρθρ. 3. Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν ἀνατιθέμεθα τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

ΝΟΜΟΣ

Τῆς 25 Ὀκτωβρίου 1853 περὶ συστάσεως Πρεσβειῶν.

1. Ὅπου καὶ ὁσάκις τὰ συμφέροντα τοῦ Κράτους ἀπαιτήσωσι τὴν σύστασιν Πρεσβειῶν δύναται νὰ συστηθῶσι δυνάμει Β. Διατάγματος, καὶ νὰ ὁρισθῶσι δι' αὐτοῦ ὁ βαθμὸς καὶ αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ Πρέσβεως, ὡς καὶ ὁ ἀριθμὸς, ὁ βαθμὸς καὶ ὁ μισθὸς τῶν Γραμματέων καὶ Ἀκολούθων τῆς Πρεσβείας. — Ἐμμίσθως δὲ δὲν δύνανται νὰ διορισθῶσι παρ' ἑκάστῃ Πρεσβείᾳ, εἰμὴ ὁ ἀρχηγὸς αὐτῆς καὶ εἷς Γραμματεὺς, ἐξαιρουμένης τῆς Πρεσβείας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, παρ' ᾗ ὑπάρχουν, ἐκτὸς τοῦ Γραμματέως, εἷς Ἀκόλουθος καὶ εἷς Κλητὴρ, (καβάσης) ἔμμισθοι ἀμφότεροι. — Ἀντὶ τοῦ Ἀκολούθου δύναται νὰ διορισθῇ παρ' αὐτῇ, κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας, εἷς δεύτερος Γραμματεὺς ἔμμισθος.

2. Οἱ Γραμματεῖς τῶν Πρεσβειῶν ἔχουν βαθμὸν Τμηματάρχου πρώτης ἢ δευτέρας τάξεως· οἱ δὲ Ἀκόλουθοι βαθμὸν Ὑπουργικοῦ Ἀκολούθου.

3. Οἱ ἄγαμοι ἔμμισθοι Γραμματεῖς ἔχουν παρὰ τῷ ἀρχηγῷ αὐτῶν τὴν τράπεζαν καὶ τὴν κατοικίαν. Ὁσάκις δὲ παρά τινι Πρεσβείᾳ δὲν ὑπάρχῃ ἄγαμος ἔμμισθος Γραμματεὺς, ἢ ὁ ἀρχηγὸς αὐτῆς δὲν συγκατατίθεται νὰ χορηγῇ παρ' αὐτῷ τὴν τράπεζαν καὶ τὴν κατοικίαν τῷ Γραμματεῖ, ἐκπίπτεται ἐκ τῶν ἀποδοχῶν αὐτοῦ ποσὸν ἀνάλογον, προσδιοριζόμενον διὰ Β. Διατάγματος.

ΝΟΜΟΣ

Τῆς 11 Ἰουλίου 1853 περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ γραφείου τῆς διερμηνείας τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας.

1. Τὸ Γραφεῖον τῆς Διερμηνείας τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας σύγκειται ἐκ τριῶν Διερμηνέων, τριῶν Μαθητευομένων, ἑνὸς Θυρωροῦ (Καπουογλάνη) παρὰ τῇ Πόρτᾳ, καὶ ἑνὸς Ὀθωμανοῦ Κλητῆρος (Γιασαζῆ).

2. Ὁ πρῶτος Διερμηνεὺς ἔχει βαθμὸν Τμηματάρχου ἁ. τάξεως, καὶ μισθὸν, κατὰ μῆνα, ἐκ δραχμῶν ὀκτακοσίων (800), ἢ, ἂν ἦναι ἄγαμος,

ἐκ δραχμῶν ἑξακοσίων (600). — Ὁ δεύτερος ἔχει βαθμὸν Ὑπουργικοῦ Γραμματέως ά. τάξεως, καὶ μισθὸν ἐκ δραχ. τετρακοσίων πεντήκοντα (450).—Ὁ τρίτος ἔχει βαθμὸν Ὑπουργικοῦ Γραμματέως β΄. τάξεως καὶ μισθὸν ἐκ δραχ. τριακοσίων (300).—Οἱ τρεῖς Μαθητευόμενοι ἔχουσι βαθμὸν Ἀκολούθου τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου, καὶ μισθὸν μηνιαῖον ἐκ δραχ. διακοσίων (200). — Ὁ Θυρωρὸς ἔχει μισθὸν μηνιαῖον ἐκ δραχ. ὀγδοήκοντα τριῶν καὶ λεπτῶν τριάκοντα τριῶν (83,33), καὶ ὁ Κλητὴρ δραχ. πεντήκοντα (50). (α)

3. Θέλει προσληφθῆ παρὰ τῇ ῥηθείσῃ Πρεσβείᾳ Καθηγητὴς τῶν Ἀσιατικῶν γλωσσῶν πρὸς ἐκπαίδευσιν τῶν μαθητευομένων. Ὁ ἀνώτατος ὅρος τῆς μισθοδοσίας αὐτοῦ εἶναι κατὰ μῆνα ἐκ δραχ. ἑκατὸν (100).

4. Ὁ Θυρωρὸς καὶ ὁ Κλητὴρ διορίζονται παρὰ τοῦ Πρέσβεως.

5. Ἀπαγορεύεται δι' ὅλους τούτους τοὺς ὑπαλλήλους πᾶσα ἔκτακτος ἀποδοχὴ ἐκ τῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα τ υ χ η ρ ῶ ν· τὰ ἔξοδα τῆς πορείας αὐτῶν πληρόνονται ἀπὸ τὴν ἐπιχορήγησιν τοῦ Ἐμπορικοῦ τῆς Πρεσβείας Γραφείου μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ Πρέσβεως.

6. Οἱ Μαθητευόμενοι ὑποχρεοῦνται νὰ σπουδάζωσιν ἀνενδότως τὴν Οθωμανικὴν γλῶσσαν καὶ νομοθετίαν. Οὐδεὶς διορίζεται τοῦ λοιποῦ εἰς θέσιν Μαθητευομένου ἐὰν δὲν ἔχῃ, τοὐλάχιστον, ἀπολυτήριον Γυμνασίου. Ὑποβάλλονται κατ' ἔτος εἰς ἐξετάσεις ἐνώπιον ἐπιτροπῆς συγκειμένης ἐκ τοῦ Α΄. Διερμηνέως, ἐκ τοῦ Β΄. καὶ τοῦ Γ΄. καὶ ἑξ ἑνὸς καθηγητοῦ τῆς Τουρκικῆς, τὸν ὁποῖον ἤθελε προσδιορίσει ὁ Πρέσβυς. Ὅστις δ' ἐξ αὐτῶν ἀποδειχθῇ κατὰ τὰς ἐξετάσεις του, ὅτι δὲν προώδευσεν ἐπαισθητῶς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ παρελθόντος ἔτους εἰς τὴν περὶ τὴν Οθωμανικὴν γλῶσσαν καὶ νομοθεσίαν ἐκπαίδευσίν του, ἀποβάλλεται τῆς θέσεως ταύτης.

ΝΟΜΟΣ

Τῆς 31 Μαρτίου 1858 περὶ συστάσεως ναυτιλιακοῦ τμήματος ἐν Γαλατᾷ ἐκ τῶν παρὰ τῷ Ἐμπορικῷ Γραφείῳ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας ὑπαλλήλων.

Ἄρθρ. 1. Ἐκ τῶν παρὰ τῷ Ἐμπορικῷ Γραφείῳ τῆς ἐν Κωνσταντινου—

(α) Διὰ τοῦ περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων Νόμου, ἀπὸ 29 Μαΐου τοῦ 1859, ηὐξήθησαν ὡς ἑφεξῆς οἱ μισθοὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Διερμηνείας.

Τῶν Μαθητευομένων εἰς δραχμὰς	240	κατὰ μῆνα·	
Τοῦ Θυρωροῦ	»	100	» »
Τοῦ Γιασαξῆ	»	60	» »

πόλει Πρεσβείας ὑπαλλήλων, συνιστᾶται ἴδιον τμῆμα ναυτιλιακὸν, ἑδρεῦον, πρὸς διευκόλυνσιν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, ἐν Γαλατᾷ, παρὰ τὸν λιμένα τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἄρθρ. 2. Τοῦ τμήματος τούτου προΐσταται εἷς τῶν παρὰ τῷ Ἐμπορικῷ Γραφείῳ Γραμματέων ά. τάξεως, προσδιοριζόμενος ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ, προηγουμένης γνωμοδοσεως τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρέσβεως. Ὁ Γραμματεὺς οὗτος θέλει ἐνεργεῖ τὴν ἀνατιθεμένην αὐτῷ ὑπηρεσίαν ὑπὸ τὰς διαταγὰς καὶ ὁδηγίας τοῦ Προξένου Διευθυντοῦ τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου, καὶ ὑπογράφει τὰς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του ἀναγομένας πράξεις, τὰς συνήθως παρὰ τοῦ Προξένου ὑπογραφομένας, ὑπὸ τὸν τύπον, «Ἐντολῇ τοῦ Προξένου, ὁ Γραμματεὺς ά. τάξεως προϊστάμενος τοῦ Ναυτιλιακοῦ τμήματος.»

Ἄρθρ. 3. Τὰ καθήκοντα καὶ ἡ ἔκτασις τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ προϊσαμένου τοῦ τμήματος τούτου, ὁρισθήσονται διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Τῆς 8 Ἰουλίου 1858 περὶ ἐκτελέσεως τοῦ Νόμου περὶ συστάσεως τοῦ ἐν Γαλατᾷ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ναυτιλιακοῦ Τμήματος.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸν ἀπὸ 31 Μαρτίου ε. ε. ΥΝΣΤ. Νόμον·

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Ἡμῶν Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Ὑπουργοῦ·

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν:

Ἄρθρ. 1. Ὁ Προϊστάμενος τοῦ ἐν Γαλατᾷ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ναυτιλιακοῦ Τμήματος τοῦ παρὰ τῇ ἐκεῖσε Ἡμετέρᾳ Πρεσβείᾳ Ἐμπορικοῦ Γραφείου δύναται νὰ ἐνεργῇ, ὑπογράφῃ καὶ ἐκδίδῃ, κατὰ τὰς ἐν τῷ ῥηθέντι Νόμῳ διαγεγραμμένας διατυπώσεις, ὅλας τὰς πράξεις ὅσας ἐνεργεῖ, ὑπογράφει καὶ ἐκδίδει ὁ Πρόξενος Διευθυντὴς τοῦ Γραφείου τούτου, καθόσον οὗτος ἤθελεν ἀναθέσει αὐτῷ ἐγγράφως τοιαύτην ἐντολήν.

Ἄρθρ. 2. Ὁ Πρόξενος Διευθυντὴς τοῦ Ἐμπορικοῦ Γραφείου δύναται νὰ περιορίσῃ ἢ ἐπεκτείνῃ τὴν ἐντολὴν ταύτην καθόσον αἱ περιστάσεις καὶ

αἱ ἀνάγκαι τῆς ὑπηρεσίας ἤθελον τὸ ἐπιτρέψει, εἰδοποιῶν περὶ τούτου ἑκάστοτε, διὰ τῆς Βασιλικῆς Πρεσβείας, τὸ Ἡμέτερον ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργεῖον.

Ἄρθρ. 3. Ὁ Προϊστάμενος τοῦ Ναυτιλιακοῦ Τμήματος διατελεῖ πάντοτε ὡς ὑπάλληλος τοῦ Ἐμπορικοῦ Γραφείου, ἐξαρτώμενος ἐκ τοῦ Ἀρχηγοῦ αὐτοῦ καὶ ὑπαγόμενος, καθ' ὅλα τὰ ἀφορῶντα τὴν ὑπηρεσίαν του, εἰς τὰς διαταγὰς τούτου, οὗ ὀφείλει νὰ ἐκτελῇ ἀκριβῶς τὰς ὁδηγίας.

Ἄρθρ. 4. Ὁ παρὰ τῇ Πρεσβείᾳ Λιμενάρχης ἐξακολουθεῖ, ὡς καὶ μέχρι τοῦδε, ἐνεργῶν τὰ αὐτὰ καθήκοντα, ἀποτελῶν δὲ μέρος τοῦ ἐν Γαλατᾷ Ναυτιλιακοῦ Τμήματος, ὑπάγεται εἰς τὴν ἄμεσον τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Τμήματος τούτου δικαιοδοσίαν.

Ἄρθρ. 5. Ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ ὑπάγονται καὶ ἅπαντες οἱ λοιποὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Γραφείου ὑπάλληλοι ὅσοι ἤθελον προσδιορισθῇ ὑπὸ τοῦ Προξένου Διευθυντοῦ ἵνα ὑπηρετῶσιν ἐν τῷ Ναυτιλιακῷ Τμήματι.

Ἄρθρ. 6. Ὁ Προϊστάμενος τοῦ Ναυτιλιακοῦ Τμήματος Γραμματεὺς Α'. τάξεως θέλει βεβαιοῖ πάντοτε τὰ Προξενικὰ τέλη ἐφ' ἑκάστης πράξεως· ὁ δ' ὑπ' αὐτὸν διατελῶν Γραμματεὺς Β'. τάξεως θέλει εἰσπράττει αὐτὰ ἐκδίδων ἐπὶ τούτῳ τὰ ἀνήκοντα διπλότυπα.

Ἄρθρ. 7. Ὁ Γραμματεὺς οὗτος θέλει κρατεῖ ἐπὶ τούτῳ τακτικὰ λογιστικὰ βιβλία, ἔνθα θέλει καταχωρεῖ ἅπαντα τὰ εἰσπραττόμενα τέλη, θέλει δὲ παραδίδει αὐτὰ, ἅμα φθάσωσι μέχρι τοῦ ποσοῦ χιλίων δραχμῶν, εἰς τὸν ἐκπληροῦντα χρέη Ταμίου παρὰ τῷ Ἐμπορικῷ Γραφείῳ Ὑπάλληλον, μὲ ἀντίγραφον τῶν ἐν τῷ βιβλίῳ αὐτοῦ σημειώσεων, καὶ θέλει λαμβάνει παρ' αὐτοῦ τὸ διὰ τὸ παραδοθὲν ποσὸν διπλότυπον.

Ἄρθρ. 8. Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς, ὡς καὶ ὁσάκις τὸ κρίνῃ ἀναγκαῖον, ὁ Πρόξενος Διευθυντὴς, ἢ ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀναπληρωτὴς, ὀφείλει, προσλαμβάνων καὶ τὸν Ταμίαν, νὰ ἐνεργῇ ἐξέλεγξιν ἐν τῷ Ναυτιλιακῷ Τμήματι, παραβάλλων τὸ βιβλίον τοῦ ἀπόπλου πρὸς τὸ τῶν εἰσπράξεων καὶ τὰ διπλότυπα, καὶ ἐξακριβῶν οὕτως ἂν ἡ εἴσπραξις ἐγένετο ἀκριβής. Ἀντίγραφον τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς ἐξελέγξεως ταύτης θέλει ὑποβάλλεσθαι πάντοτε εἰς τὸ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Ἡμῶν Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργεῖον.

Ὁ Ἡμέτερος Ὑπουργὸς ἐνεργήσει τὰ περαιτέρω.

ΝΟΜΟΣ

Τῆς 15 Ἀπρίου 1853 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἄρθρ. 1. Ὁ Προξενικὸς κλάδος διαιρεῖται εἰς τρεῖς τάξεις· εἰς τὴν *πρώτην* συμπεριλαμβάνονται τὰ Γενικὰ Προξενεῖα, εἰς τὴν *δευτέραν* τὰ Προξενεῖα καὶ εἰς τὴν *τρίτην* τὰ Ὑποπροξενεῖα.

Ἄρθρ. 2. Ἑκάστου Γενικοῦ Προξενείου προΐσταται εἷς Γενικὸς Πρόξενος. Ἡ διεύθυνσις δ' ἑνὸς Γενικοῦ Προξενείου δύναται νὰ ἀνατεθῇ, παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ εἰς ὑπάλληλον ἔχοντα βαθμὸν Προξένου.

Ἑκάστου Προξενείου προΐσταται εἷς Πρόξενος· δύναται δὲ ἡ διεύθυνσις τοῦ Προξενείου ν' ἀνατεθῇ, παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ εἰς ὑπάλληλον ἔχοντα βαθμὸν Ὑποπροξένου.

Ἑκάστου Ὑποπροξενείου προΐσταται εἷς Ὑποπρόξενος.

Ἄρθ. 3. Εἰς τὴν περιφέρειαν ἑκάστου Γενικοῦ Προξενείου, Προξενείου καὶ Ὑποπροξενείου διορίζονται Προξενικοὶ Πράκτορες, ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τῶν ἐπιμελητηρίων, καθόσον ἡ ἀνάγκη τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ὑπηρεσίας ἤθελε τὸ ἀπαιτήσει.

Ἄρθρ. 4. Εἰς ἕκαστον Γενικὸν Προξενεῖον, Προξενεῖον καὶ Ὑποπροξενεῖον δύναται νὰ διορισθῇ εἷς Γραμματεὺς μὲ τὸν τίτλον « Γραμματεὺς Γενικοῦ Προξενείου, Προξενείου ἢ Ὑποπροξενείου. »

Ἄρθρ. 5. Τοὺς ἀπόντας ἢ ὁπωσδήποτε κωλυομένους Γενικοὺς Προξένους ἢ Προξένους ἀναπληροῦσιν οἱ ἁρμόδιοι Γραμματεῖς.

Ἀπόντος δὲ ἢ ὁπωσδήποτε κωλυομένου τοῦ Ὑποπροξένου, εἰς μὲν τὰ μέρη τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους, εἴτε καλεῖται εἰς τὴν προσωρινὴν διεύθυνσιν τοῦ Ὑποπροξενείου, κατὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ὁ πλησιέστερος τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ αὐτοῦ Ὑποπροξενείου Προξενικῶν Πρακτόρων, εἴτε διορίζεται ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου ὁ προσωρινὸς ἀναπληρωτὴς τοῦ ἀπόντος Ὑποπροξένου· εἰς δὲ τὰ λοιπὰ Κράτη ἡ προσωρινὴ διεύθυνσις τοῦ Ὑποπροξενείου ἀνατίθεται ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ὑπὸ τὴν ἰδίαν του εὐθύνην, εἷς τινα τῶν ἐν τῇ ἕδρᾳ του ἑλλήνων ἢ ἀλλοδαπῶν ἐμπόρων, ἢ ἄλλων εὐϋπολήπτων ἀτόμων, ἐπὶ τῷ ὅρῳ τοῦ νὰ εἰδοποιῶνται ἀμέσως περὶ τούτου τό τε ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργεῖον καὶ αἱ

ἁρμόδιοι ἐπιτόπιοι Ἀρχαί· ὅπου δ' ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας ὑπηγόρευσε τὸν διορισμὸν Γραμματέως, οὗτος ἀναπληροῖ τὸν Ὑποπρόξενον.

Οἱ ἀνωτέρω ὅροι ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ εἰς τὰ Γενικὰ Προξενεῖα καὶ Προξενεῖα, ὁσάκις δὲν ἤθελον ὑπάρχει παρ' αὐτοῖς Γραμματεῖς διωρισμένοι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν ἀπουσίᾳ ἢ κωλυομένου τοῦ Προξένου Διευθυντοῦ τοῦ Ἐμπορικοῦ Γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας, ἡ προσωρινὴ τοῦ Γραφείου τούτου διεύθυνσις ἀνατίθεται παρὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Πρεσβείας, ἐγκρίσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου, εἴτε εἰς ἕνα τῶν ἐν τῷ γραφείῳ Γραμματέων Α'. τάξεως, εἴτε εἰς ἕτερόν τινα ὑπάλληλον τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀπόντος δὲ ἐν ἀδείᾳ παντὸς ἀρχηγοῦ προξενικῆς ὑπηρεσίας, ἡ χηρευούσης τῆς θέσεως, ἐπιχορηγεῖται εἰς τὸν ἀναπληρωτήν του αὐτὸν τὸ τέταρτον τῶν ἀποδοχῶν του.

Ἄρθρ. 6. Ἅπαντες ἐν γένει οἱ κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος προξενικοὶ ὑπάλληλοι πρέπει ἀφεύκτως νὰ ἦναι πολῖται Ἕλληνες, ἐξαιρουμένων τῶν Διερμηνέων καὶ Κλητήρων, οἵτινες δύνανται νὰ ληφθῶσι καὶ ἐξ ἀλλοδαπῶν ὁμογενῶν, ἂν δὲν ὑπάρχωσι πολῖται Ἕλληνες ἱκανοὶ νὰ δεχθῶσι τοιαύτας θέσεις.

Ἐπίσης πολῖται Ἕλληνες πρέπει νὰ ἦναι καὶ οἱ λοιποὶ προξενικοὶ ὑπάλληλοι οἱ διοριζόμενοι εἰς θέσεις ἐμμίσθους ἢ ἐχούσας ἐπιχορήγησιν, εἰς τὰς προξενικὰς δ' ἐκείνας θέσεις, τὰς μὴ ἐχούσας μηδὲ μισθὸν μηδ' ἐπιχορήγησιν, δύνανται νὰ διορίζωνται καὶ ἐκ τῶν μὴ ὁμογενῶν, ἀλλ' ὅταν δὲν ὑπάρχωσι πολῖται Ἕλληνες ἢ ἄλλοι ὁμογενεῖς κατάλληλοι καὶ θέλοντες ν' ἀναδεχθῶσιν ἄριστον προξενικὴν ὑπηρεσίαν.

Οἱ Γραμματεῖς ὅμως ἐν γένει τῶν Γενικῶν Προξενείων, Προξενείων ἢ Ὑποπροξενείων πρέπει νὰ ἦναι πολῖται Ἕλληνες καὶ νὰ ἔχωσι τὸ 25 τῆς ἡλικίας των ἔτος συμπεπληρωμένον.

Εἰδικὸς Νόμος θέλει ὁρίσει ἐν γένει τὰ προσόντα τῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων.

ΚΕΦΑΛ. Β'.

Ἄρθρ. 7. Κατὰ τὸ Ῥωσσικὸν Κράτος προσδιορίζονται:
Ἓν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Πετρούπολιν.

Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Μόσχαν.
Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ὀδησσόν.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἰσμαήλιον. (α)
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ταϊγανρὸκ.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Κέρτζιον.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βερδιάνσκαν.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ῥεδοὺτ Καλὲ τῆς Τιφλίδος τῶν Καυκασίων.

Ἄρθρ. 8. Κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος:

Ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβεία θεωρεῖται καὶ ὡς Γενικὸν Προξενεῖον, ἐνεργοῦσα τὰ τοιαῦτα καθήκοντα διὰ τοῦ Ἐμπορικοῦ αὐτῆς Γραφείου.

Εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦτο προσδιορίζονται:
Εἷς Διευθυντὴς μὲ βαθμὸν Προξένου.
Τέσσαρες Γραμματεῖς Α΄. τάξεως.
Δύο Γραμματεῖς Β΄. τάξεως.
Εἷς Λιμενάρχης.
Εἷς Δεσμοφύλαξ.
Δύο Γιασαξίδες.
Δύω Κλητῆρες.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τῆς ἕδραν του εἰς Αἶνον.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἀδριανούπολιν. (β)
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βάρναν.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Τραπεζοῦντα.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Προῦσσαν.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἑλλήσποντον.
Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Χίον.

Ἐκτὸς τοῦ διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος Νόμου προσδιωρισμένου Γραμματέως, τὸ Προξενεῖον τοῦτο ἔχει ἕνα Διερμηνέα Β΄. τάξεως καὶ ἕνα Γιασαξῆν.

Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Μυτιλήνην.

(α) Τὸ Ὑποπροξενεῖον τοῦτο ὑπάγεται ἤδη εἰς τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος.
(β) Ἐγένετο Προξενεῖον διὰ μεταγενεστέρου Νόμου, ὃν ἴδε κατωτέρω.

Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Κυδωνίας.
Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Σμύρνην.

Ἐκτὸς τοῦ διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος Νόμου προσδιοριζομένου Γραμματέως, τὸ Προξενεῖον τοῦτο ἔχει προσέτι καὶ τοὺς ἀκολούθους ὑπαλλήλους:

Ἕνα Διερμηνέα Α΄. τάξεως.
Ἕνα Διερμηνέα Β΄. τάξεως.
Ἕνα Γραφέα Α΄. τάξεως.
Ἕνα Λιμενάρχην.
Δύο Γιασαξίδας.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ῥόδον.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Κύπρον.
Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Σάμον.
Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Χανιὰ τῆς Κρήτης.

Ἐκτὸς τοῦ διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος Νόμου προσδιωρισμένου Γραμματέως, τὸ Προξενεῖον τοῦτο ἔχει ἕνα Διερμηνέα Α΄. ἢ Β΄. τάξεως καὶ ἕνα Γιασαξῆν.

Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἡράκλειον τῆς Κρήτης.
Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βηρυτὸν τῆς Συρίας.

Ἐκτὸς τοῦ διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος Νόμου προσδιωρισμένου Γραμματέως, τὸ Προξενεῖον τοῦτο ἔχει ἕνα Διερμηνέα Α΄. ἢ Β΄. τάξεως καὶ ἕνα Γιασαξῆν.

Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Τρίπολιν τῆς Συρίας.
Ἓν Προξενεῖον ἐν Παλαιστίνῃ ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἱερουσαλήμ.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἰόππην τῆς Συρίας.
Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Θεσσαλονίκην.

Ἐκτὸς τοῦ διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος Νόμου προσδιωρισμένου Γραμματέως, τὸ Προξενεῖον τοῦτο ἔχει προσέτι:

Ἕνα Διερμηνέα Α΄. ἢ Β΄. τάξεως καὶ ἕνα Γιασαξῆν.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Κασσάνδραν.
Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Λάρισσαν.

Ἐκτὸς τοῦ διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος Νόμου προσδιωρισμένου Γραμματέως, τὸ Προξενεῖον τοῦτο ἔχει προσέτι ἕνα Διερμηνέα Α΄. ἢ Β΄. τάξεως καὶ ἕνα Γιασαξῆν.

Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Σέρρας.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βῶλον.
Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἰωάννινα.

Ἐκτὸς τοῦ διὰ ἄρθρ. 4 τοῦ παρόντος Νόμου προσδιωρισμένου Γραμματέως, τὸ Προξενεῖον τοῦτο ἔχει προσέτι ἕνα Διερμηνέα Α΄. ἢ Β΄. τάξεως καὶ ἕνα Γιασαξῆν.

Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Πρέβεζαν.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἄρταν. (α)
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Αὐλῶνα.
Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βιτώλια τῆς Μακεδονίας.

Ἐκτὸς τοῦ διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος Νόμου προσδιωρισμένου Γραμματέως, τὸ Προξενεῖον τοῦτο ἔχει ἕνα Διερμηνέα Α΄. ἢ Β΄. τάξεως καὶ ἕνα Γιασαξῆν.

Κατὰ τὴν Ἡγεμονίαν Σερβίας:

Ἓν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βελιγράδιον.

Κατὰ τὴν Ἡγεμονίαν Βλαχίας:

Ἓν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βουκουρέστιον.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βραΐλαν.

Κατὰ τὴν Ἡγεμονίαν Μολδαυΐας:

Ἓν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἰάσιον.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Γαλάζιον.

Κατὰ τὴν Αἴγυπτον.

Ἓν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Κάϊρον. (β)
Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἀλεξάνδρειαν.

Ἐκτὸς τοῦ διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος Νόμου προσδιωρισμένου Γραμματέως, τὸ Προξενεῖον τοῦτο ἔχει προσέτι ἕνα Διερμηνέα Α΄. τάξεως, ἕνα Διερμηνέα Β΄. τάξεως.
Ἕνα Γραφέα.

(α) Εἰς τὸ Ὑποπροξενεῖον τοῦτο προσδιωρίσθη καὶ εἷς Γιασαξῆς.

(β) Ἡ ἕδρα τοῦ κατὰ τὴν Αἴγυπτον Γενικοῦ Προξενείου μετετέθη, διὰ μεταγενεστέρου Νόμου, ἀπὸ Καΐρου εἰς Ἀλεξάνδρειαν, τὸ δ' ἐν Καΐρῳ Γεν. Προξενεῖον μετεβλήθη εἰς Προξενεῖον.

Ένα Διμενάρχην·
Δύω Γιασαξίδας.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν εἰς Δαμιάτιον.

Ἄρθρ. 9. *Κατὰ τὸ Ἰονικὸν Κράτος*:

Ἓν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Κέρκυραν.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ζάκυνθον.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Κεφαλληνίαν.

Ἄρθρ. 10. *Κατὰ τὸ Βασίλειον τῶν Δύω Σικελιῶν*:

Ἓν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Νεάπολιν.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βρινδίσιον (Brindisi).
Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Μεσσήνην τῆς Σικελίας.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Πάνορμον τῆς Σικελίας.

Ἄρθρ. 11. *Κατὰ τὸ Παπικὸν Κράτος*:

Ἓν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ῥώμην.
Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἀγκῶνα.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Σιβιταβέκιαν.

Ἄρθρ. 12. *Κατὰ τὰς Ἐπικρατείας τοῦ Μεγάλου Δουκάτου Τοσκάνης καὶ Λούκας*:

Ἓν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Φλωρεντίαν.
Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Λιβόρνον.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Πορτοφεράϊον.

Ἄρθρ. 13. *Κατὰ τὸ Βασίλειον τῆς Σαρδηνίας*:

Ἓν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Τουρῖνον.
Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Γένουαν.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Κάλλιαρι.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Νίσσην.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βαριγνάνον.

Ἄρθρ. 14. *Κατὰ τὴν Γαλλίαν καὶ τὰ ὑπ' αὐτὴν ἐν Ἀφρικῇ κείμενα μέρη*:

Ἓν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Παρισίους.
Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Μασσαλίαν.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Τουλώνην.

Ἕν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἀλγέριον.
Ἕν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ὠράνην.
Ἕν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βορδώ.
Ἕν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Λυόν.
Ἕν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βαγιόνην.
Ἕν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Σέττην.

Ἄρθρ. 15. *Κατὰ τὰ ἐν τῇ Ἀφρικῇ μέρη τῆς Βαρβαρίας:*
Ἕν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Τύνιδα.
Ἕν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ταγγέρην τοῦ Μαρόκου.
Ἕν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Τρίπολιν.

Ἄρθρ. 16. *Κατὰ τὸ Βασίλειον τῆς Ἱσπανίας:*
Ἕν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Μαδρίτην.
Ἕν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Κάδιξ.
Ἕν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βαρκελώνην.
Ἕν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Μαχώνην τῶν Βαλλεαρίδων νήσων.
Ἕν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Μάλαγα.
Ἕν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βαλένσαν.
Ἕν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἀργεσίλας.
Ἕν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ταραγῶνα.
Ἕν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Μαγιόρκαν.

Ἄρθρ. 17. *Κατὰ τὸ Βασίλειον τῆς Πορτογαλλίας:*
Ἕν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Λισαβῶνα.
Ἕν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Μαδέραν.

Ἄρθρ. 18. *Κατὰ τὸ Βασίλειον τοῦ Βελγίου:*
Ἕν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βρυξέλλας.
Ἕν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἀνβέρσην.

Ἄρθρ. 19. *Κατὰ τὸ Βασίλειον τῶν Κάτω Χωρῶν:*
Ἕν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς la Haye.
Ἕν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἀμστελόδαμον.
Ἕν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ῥότερδαμ.

Ἄρθρ. 20. *Κατὰ τὸ Αὐστριακὸν Κράτος:*
Ἕν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βιέννην.

Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Σεβέννικον.
Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Τεργέστην.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ῥαγούζαν ἢ εἰς τὸ στόμιον τοῦ Κατάρου (Boche di Cataro).
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βενετίαν.

Ἄρθρ. 21. *Κατὰ τὸ Βασίλειον τῆς Σαξωνίας:*

Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Λειψίαν.

Ἄρθρ. 22. *Κατὰ τὸ Βασίλειον τῆς Βαυαρίας:*

Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Μόναχον.

Ἄρθρ. 23. *Κατὰ τὸ Μεγάλον Δουκάτον τοῦ Ἔσσεν:*

Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Μαγουντίαν (Mayence).

Ἄρθρ. 24. *Κατὰ τὰς Ἀνσεατικὰς Πόλεις:*

Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν εἰς Ἀμβοῦργον.
Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Λυβέκην.
Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βρέμην.

Ἄρθρ. 25. *Κατὰ τὸ Βασίλειον τῆς Σουηκίας καὶ Νοβεργίας.*

Ἓν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Στοκχόλμην.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Γοτεμβούργ.
Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Χριστιάνιαν τῆς Νοβεργίας.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βέργεν.

Ἄρθρ. 26. *Κατὰ τὸ Βασίλειον τῆς Δανίας:*

Ἓν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Κοπεγχάγην.
Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἑλσενόρ.

Ἄρθρ. 27. *Κατὰ τὸ Βασίλειον τοῦ Ἀννοβέρου:*

Ἓν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἀννόβερον.

Ἄρθρ. 28. *Κατὰ τὸ Ἡνωμένον Βασίλειον τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ τὰ ὑπ' αὐτὸ κείμενα μέρη:*

Ἓν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Λονδῖνον.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Φαλμούθιον.
» » ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Πλυμούθιον.
» » ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Νιοὺ-κάστελ.

Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Δουβλῖνον,
» » ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Λιβερπούλ.
» » ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Μελίτην.
» » ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Γιβραλτάρ.
» Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Καλκούταν τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν.
» » ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βελφάστην.
« » ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βομβάην.

Ἄρθρ. 29. *Κατὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀρκτῴας Ἀμερικῆς*:

Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Νεοβόρακον.
Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βοστόν.
Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Νέαν Ὀρλεανίαν.

Ἄρθρ. 30. *Κατὰ τὸ Κράτος τῆς Βρασιλίας*:

Ἓν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ῥιογιανέϊρο.

Ἄρθρ. 31. *Κατὰ τὴν Περσίαν*:

Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ταυρίδα.

Ἄρθρ. 32. *Κατὰ τὸ Κράτος τῆς Κίνας*:

Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Καντών.

Ἄρθρ. 33. Τὰ μέρη τῆς δικαιοδοσίας ἑκάστου τῶν Γενικῶν Προξενείων, Προξενείων καὶ Ὑποπροξενείων θέλουν προσδιορισθῆ καὶ κανονισθῆ διὰ Βασιλικῶν Διαταγμάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἄρθρ. 34. Τὰ ἀνωτέρω Γενικὰ Προξενεῖα, Προξενεῖα καὶ Ὑποπροξενεῖα τίθενται ὑπὸ τρεῖς διαφόρους κατηγορίας.

Τὰ τῆς πρώτης κατηγορίας διατηροῦνται ἐντελῶς δι' ἐξόδων τῆς Κυβερνήσεως, συναζομένων τῶν εἰσοδημάτων αὐτῶν πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου.

Τὰ τῆς δευτέρας, ἐκτὸς τῶν προξενικῶν εἰσοδημάτων, τὰ ὁποῖα θέλουν συνάζεσθαι πρὸς ὄφελος τῶν διευθυνόντων αὐτὰ, θέλουσιν ἔχει καὶ χρηματικὴν ἐπιχορήγησιν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Τὰ τῆς τρίτης τάξεως δὲν θέλουν οὐδεμίαν χρηματικὴν ἐπιχορήγησιν

λαμβάνει παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ θέλουν συνάζεσθαι τὰ προξενικὰ εἰσοδήματα πρὸς ὄφελος τῶν διευθυνόντων αὐτά.

Ἄρθρ. 35. Οἱ διευθύνοντες τὰ ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ τρίτῃ κατηγορίᾳ Γενικὰ Προξενεῖα, Προξενεῖα καὶ Ὑποπροξενεῖα θέλουν ἔχει εἰς βάρος των ὅλας τὰς ἐκ τῆς προξενικῆς ὑπηρεσίας προσγινομένας δαπάνας.

Ἄρθρ. 36. Εἰς τὴν πρώτην κατηγορίαν ὑπάγονται :

Τὸ Ἐμπορικὸν Γραφεῖον τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας.
Τὸ ἐν Βελιγραδίῳ Γενικὸν Προξενεῖον.
Τὸ ἐν Κερκύρᾳ Γενικὸν Προξενεῖον.
Τὸ ἐν Βηρυτῷ Προξενεῖον.
Τὸ ἐν Βιτωλίοις Προξενεῖον.
Τὸ ἐν Σμύρνῃ Προξενεῖον.
Τὸ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Προξενεῖον.
Τὸ ἐν Ἰωαννίνοις Προξενεῖον.
Τὸ ἐν Θεσσαλονίκῃ Προξενεῖον.
Τὸ ἐν Λαρίσσῃ Προξενεῖον.
Τὸ ἐν Κρήτῃ Προξενεῖον.
Τὸ ἐν Τεργέστῃ Προξενεῖον.
Τὸ ἐν Μελίτῃ Προξενεῖον.
Τὸ ἐν Χίῳ Προξενεῖον.
Τὸ ἐν Γαλατσίῳ Ὑποπροξενεῖον.
Τὸ ἐν Βραΐλᾳ Ὑποπροξενεῖον.
Τὸ ἐν Ζακύνθῳ Ὑποπροξενεῖον.
Τὸ ἐν Ἑλλησπόντῳ Ὑποπροξενεῖον.
Τὸ ἐν Βώλῳ Ὑποπροξενεῖον.

Εἰς τὴν δευτέραν κατηγορίαν ὑπάγονται:

Τὸ ἐν Σάμῳ Προξενεῖον.
Τὸ ἐν Παλαιστίνῃ Προξενεῖον.
Τὸ ἐν Βενετίᾳ Ὑποπροξενεῖον.
Τὸ ἐν Ἰόππῃ Ὑποπροξενεῖον.
Τὸ ἐν Ἀδριανουπόλει Ὑποπροξενεῖον. (α)

(α) Ἡ ἐν Ἀδριανουπόλει Προξενικὴ Ἀρχὴ ὑπήχθη εἰς τὴν πρώτην κατηγορίαν.

Τὸ ἐν Μυτιλήνῃ Ὑποπροξενεῖον.
Τὸ ἐν Ἡρακλείῳ Ὑποπροξενεῖον.
Τὸ ἐν Αἴνῳ Ὑποπροξενεῖον.
Τὸ ἐν Σέρραις Ὑποπροξενεῖον.
Τὸ ἐν Πρεβέζῃ Ὑποπροξενεῖον.
Τὸ ἐν Ἰσμαηλίῳ Ὑποπροξενεῖον.
Τὸ ἐν Ῥόδῳ Ὑποπροξενεῖον.
Τὸ ἐν Κυδωνίαις Ὑποπροξενεῖον.
Τὸ ἐν Τριπόλει τῆς Συρίας Ὑποπροξενεῖον.
Τὸ ἐν Τραπεζοῦντι Ὑποπροξενεῖον.
Τὸ ἐν Προύσσῃ Ὑποπροξενεῖον.
Τὸ ἐν Ἄρτῃ Ὑποπροξενεῖον.
Τὸ ἐν Αὐλῶνι Ὑποπροξενεῖον.
Τὸ ἐν Κασσάνδρᾳ Ὑποπροξενεῖον.
Τὸ ἐν Κύπρῳ Ὑποπροξενεῖον.
Τὸ ἐν Καΐρῳ Γενικὸν Προξενεῖον. (α)

Ἅπαντα τὰ λοιπὰ, τὰ μὴ συμπεριλαμβανόμενα εἰς τὰς δύο ἀνωτέρω κατηγορίας, ὑπάγονται εἰς τὴν τρίτην κατηγορίαν.

Ἄρθρ. 37. Ἐκτὸς τῶν ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις Προξενικῶν Ἀρχῶν, ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ συστήσῃ Γενικὰ Προξενεῖα, Προξενεῖα καὶ Ὑποπροξενεῖα, ὅπου ἤθελε θεωρήσει τοῦτο κατάλληλον διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας.

Τὰ οὕτω συστανόμενα Γενικὰ Προξενεῖα, Προξενεῖα καὶ Ὑποπροξενεῖα δὲν δύνανται νὰ ἔχωσι μισθὸν, ἐκτὸς ἐὰν τοῦτο ἐπιτραπῇ διὰ Νόμου. (β)

(α) Ἐγένετο Προξενεῖον.

(β) Δυνάμει τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου συνεστήθησαν αἱ ἀκόλουθοι Προξενικαὶ Ἀρχαί:

Διὰ Βασιλ. Διατάγματος τῆς 25 Αὐγούστου 1854, ἓν ἄμισθον Γενικὸν Προξενεῖον ἐν Φραγκφούρτῃ (ἐλευθέραν πόλιν) ἐπὶ τοῦ Μήνου.

Δι' ὁμοίου τῆς 20 Σεπτεμβρίου 1856, ἓν ἄμισθον Προξενεῖον ἐν Κολωνίᾳ τῆς Πρωσσίας.

Δι' ὁμοίου τῆς 28 Ἰουλίου 1855, ἓν Ὑποπροξενεῖον ἐν Τούλτσῃ.

Ἄρθρ. 38. Οἱ μισθοὶ τῶν ἐν τῇ πρώτῃ κατηγορίᾳ Γενικῶν Προξενείων, Προξενείων καὶ Ὑποπροξενείων προσδιορίζονται ὡς ἀκολούθως: (α)

Δι' ὁμοίου τῆς 1 Δεκεμβρίου 1836, ἐν Ὑποπροξενεῖον ἐν Πύργῳ τῆς Βουλγαρίας. Εἰς τὸ Ὑποροξενεῖον τοῦτο ἐχορηγήθη ἐπιχορήγησις.

Δι' ὁμοίου τῆς 15 Ἀπριλίου 1857 ἐν Ὑποπροξενεῖον ἄμισθον ἐν Βαστίᾳ τῆς Κορσικῆς.

(α) Διὰ τοῦ περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων Νόμου τοῦ 1859 ἐκανονίσθησαν ὡς ἑφεξῆς οἱ μισθοὶ τῶν Προξενικῶν ὑπαλλήλων ἐπὶ ἓν ἔτος:

Ἐμπορικὸν Γραφεῖον.

Τοῦ Προξένου Διευθυντοῦ τοῦ Γραφείου κατὰ μῆνα εἰς	δραχ.	800
» Ταμίου	»	400
» Γραμματέως Α'. τάξεως	»	350
» Γραμματέως Β'. τάξεως	»	250
» Γραφέως Α'. »	»	190
» » Β'. »	»	160
» Διμενάρχου	»	150
» Γιασαξῆ	»	70
» Θυρωροῦ	»	60
» Κλητῆρος	»	50

Προξενικὴ ὑπηρεσία.

Τοῦ Γενικοῦ Προξένου ἐν Κερκύρᾳ κατὰ μῆνα εἰς	δραχ.	600
» Γραμματέως αὐτόθι	»	250
» Γενικοῦ Προξένου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ	»	900
» Γραμματέως αὐτόθι	»	350
» Γραφέως αὐτόθι	»	180
» Α'. Γιασαξῆ αὐτόθι	»	50
» Β'. » »	»	40
» Προξένου ἐν Σμύρνῃ	»	900
» Γραμματέως αὐτόθι	»	350
» Διερμηνέως Α'. τάξεως αὐτόθι	»	300
» » Β'. » »	»	200
» Γραφέως Α'. » »	»	180
» » Β'. » »	»	150
» Α'. Γιασαξῆ	»	50
» Β'. »	»	40
» Προξένου ἐν Θεσσαλονίκῃ	»	700
» Γραμματέως αὐτόθι	»	250
» Διερμηνέως Α'. τάξεως αὐτόθι	»	200
» Γιαταξῆ	»	40

Διὰ τὸ Ἐμπορικὸν Γραφεῖον τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας:

Ὁ Πρόξενος Διευθυντὴς τοῦ Γραφείου θέλει λαμβάνει κατὰ μῆνα	δραχ.	750
Οἱ Γραμματεῖς Α'. τάξεως ἀνὰ	»	300
Οἱ Γραμματεῖς Β'. τάξεως	»	200
Οἱ Γραφεῖς Α'. τάξεως	»	150
Οἱ Γραφεῖς Β'. τάξεως	»	130
Ὁ Λιμενάρχης	»	100
Ὁ Δεσμοφύλαξ	»	50
Οἱ Κλητῆρες ἀνὰ	»	40
Οἱ Γιασαξίδες »	»	50

Τοῦ Προξένου ἐν Ἰωαννίνοις κατὰ μῆνα εἰς	δραχ.	700
» Γραμματέως αὐτόθι	»	250
» Διερμηνέως Β'. τάξως αὐτόθι	»	160
» Γιασαξῆ αὐτόθι	»	40
» Τοῦ Προξένου ἐν Κρήτῃ	»	700
» Γραμματέως αὐτόθι	»	250
» Διερμηνέως Β'. τάξεως αὐτόθι	»	160
» Γραφέως αὐτόθι	»	130
» Γιασαξῆ	»	35
» Προξένου ἐν Βηρυτῷ	»	700
» Γραμματέως αὐτόθι	»	250
» Διερμηνέως Β'. τάξεως αὐτόθι	»	160
» Γραφέως αὐτόθι	»	130
» Γιασαξῆ »	»	40
» Προξένου ἐν Χίῳ	»	600
» Γαμματέως αὐτόθι	»	250
» Διερμηνέως »	»	160
» Γραφέως »	»	130
» Γιασαξῆ »	»	40
» Προξένου ἐν Λαρίσσῃ	»	700
» Γαμματέως αὐτόθι	»	250
» Διερμηνέως Β'. τάξεως αὐτόθι	»	160
» Γραφέως αὐτόθι	»	130
» Γιασαξῆ αὐτόθι	»	40
» Προξένου ἐν Μελίτῃ	»	600
» Γραμματέως αὐτόθι	»	250
» Προξένου ἐν Ἀδριανουπόλει	»	800

Εἰς τὸν ἐκπληροῦντα χρέη Ταμίου Γραμματέα θέλει δίδεσθαι προσέτι ἐπιμίσθιον ἐκ . . . . . δραχ. 25

Διὰ τὸ ἐν Βελιγραδίῳ Γενικὸν Προξενεῖον:

Ὁ Γενικὸς Πρόξενος . . . . . » 600

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Γεν. Προξενείου . . . . . » 200

Διὰ τὸ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Προξενεῖον:

Ὁ Πρόξενος . . . . . δραχ. 800

Τοῦ Γραμματέως αὐτόθι κατὰ μῆνα εἰς	. . . . .	δρκχ. 300
» Διερμηνέως Α'. τάξεως αὐτόθι	. . . . .	» 200
» Γραφέως αὐτόθι	. . . . .	» 150
» Γιασαξῆ »	. . . . .	» 40
» Ὑποπροξένου ἐν Γαλατσίῳ	. . . . .	» 500
» » ἐν Ἰβραΐλᾳ	. . . . .	» 500
» » ἐν Βώλῳ	. . . . .	» 400
» » ἐν Ζακύνθῳ	. . . . .	» 400
» » ἐν Ἑλλησπόντῳ	. . . . .	» 400
» Προξένου Σάμου. (ἡ ἐπιχορήγησις)	. . . . .	» 500
» Προξένου Καΐρου »	. . . . .	» 400
» Προξένου Τριπόλεως τῆς Βαρβαρίας (ἡ ἐπιχορήγησις)	. . . .	» 350
» Ὑποπροξένου Ἰόππης	. . . . .	» 350
» » Φιλιππουπόλεως	. . . . .	» 400
» » Βάρνης	. . . . .	» 250
» » Πρεβέζης	. . . . .	» 200
» » Ῥόδου	. . . . .	» 400
» » Κυδωνιῶν	. . . . .	» 250
» » Τριπόλεως τῆς Συρίας	. . . . .	» 200
» » Τραπεζοῦντος	. . . . .	» 250
» » Προύσσης	. . . . .	» 200
» » Κύπρου	. . . . .	» 250
» » Αὐλῶνος	. . . . .	» 200
» » Πύργου	. . . . .	» 200
» » Μυτιλήνης	. . . . .	» 200
» » Αἴνου	. . . . .	» 200
» » Σερρῶν	. . . . .	» 200
» » Ἰσμαηλίου	. . . . .	» 250
» » Ἄρτης	. . . . .	» 200
» » Ἡρακλείου τῆς Κρήτης	. . . . .	» 250
Τοῦ Γιασαξῆ τοῦ ἐν Ἄρτῃ Ὑποπροξένου	. . . . .	» 35

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Προξενείου	δραχ.	300
Ὁ Διερμηνεὺς τῆς Α'. τάξεως.	»	160
Ὁ Διερμηνεὺς τῆς Β'. τάξεως	»	120
Ὁ Γραφεὺς	»	100
Ὁ Λιμενάρχης	»	50
Οἱ Γιασαξίδες ἀνὰ	»	30

Διὰ τὸ ἐν Σμύρνῃ Προξενεῖον:

Ὁ Πρόξενος	»	850
Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Προξενείου	»	300
Ὁ Διερμηνεὺς τῆς Α'. τάξεως	»	160
Ὁ Διερμηνεὺς τῆς Β'. τάξεως	»	120
Ὁ Γραφεὺς	»	100
Ὁ Λιμενάρχης	»	70
Οἱ Γιασαξίδες ἀνὰ	»	30

Διὰ τὸ ἐν Χίῳ Προξενεῖον:

Ὁ Πρόξενος	»	350
Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Προξενείου	»	150
Ὁ Διερμηνεὺς	»	120
Ὁ Γιασαξῆς	»	30

Διὰ τὸ ἐν Θεσσαλονίκῃ Προξενεῖον:

Ὁ Πρόξενος	»	600
Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Προξενείου	»	200
Ὁ Διερμηνεὺς Α'. τάξεως	»	160
Ὁ » Β'. τάξεως	»	120
Ὁ Γιασαξῆς	»	30

Διὰ τὸ ἐν Λαρίσσῃ Προξενεῖον:

Ὁ Πρόξενος	»	500
Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Προξενείου	»	160
Ὁ Διερμηνεὺς Α'. τάξεως	»	160
Ὁ Διερμηνεὺς Β'. τάξεως	»	120
Ὁ Γιασαξῆς τοῦ Προξενείου	»	30

Διὰ τὸ ἐν Ἰωαννίνοις Προξενεῖον:

Ὁ Πρόξενος	»	600

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Προξενείου	δραχ.	200
Ὁ Διερμηνεὺς Α΄. τάξεως	»	160
Ὁ Διερμηνεὺς Β΄. τάξεως	»	120
Ὁ Γιασαξῆς τοῦ Προξενείου	»	30

Διὰ τὸ ἐν Κρήτῃ Προξενεῖον:

Ὁ Πρόξενος	»	500
Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Προξενείου	»	160
Ὁ Διερμηνεὺς Α΄. τάξεως	»	160
Ὁ Διερμηνεὺς Β΄. τάξεως	»	120
Ὁ Γιασαξῆς	δραχ.	25

Διὰ τὸ ἐν Κερκύρᾳ Γενικὸν Προξενεῖον.

Ὁ Γενικὸς Πρόξενος	»	500
Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Προξενείου	»	200

Διὰ τὸ ἐν Βιτωλίοις Προξενεῖον:

Ὁ Πρόξενος	»	500
Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Προξενείου	»	160
Ὁ Διερμηνεὺς Α΄. τάξεως	»	160
Ὁ Διερμηνεὺς Β΄. τάξεως	»	120
Ὁ Γιασαξῆς	»	30

Διὰ τὸ ἐν Βηρυτῷ Προξενεῖον:

Ὁ Πρόξενος	»	500
Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Προξενείου	»	160
Ὁ Διερμηνεὺς Α΄. τάξεως	»	160
Ὁ Διερμηνεὺς Β΄. τάξεως	»	120
Ὁ Γιασαξῆς	»	30

Διὰ τὸ ἐν Μελίτῃ Προξενεῖον:

Ὁ Πρόξενος	»	500
Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Προξενείου	»	160

Διὰ τὸ ἐν Τεργέστῃ Προξενεῖον:

Ὁ Πρόξενος	»	500
Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Προξενείου	»	200

Διὰ τὸ ἐν Γαλατσίῳ Ὑποπροξενεῖον:

Ὁ Ὑποπρόξενος	»	400

Διὰ τὸ ἐν Βραΐλᾳ Ὑποπροξενεῖον:

Ὁ Ὑποπρόξενος . . . . . δραχ. 400

Διὰ τὸ ἐν Βώλῳ Ὑποπροξενεῖον:

Ὁ Ὑποπρόξενος . . . . . » 350

Διὰ τὸ ἐν Ζακύνθῳ Ὑποπροξενεῖον:

Ὁ Ὑποπρόξενος . . . . . » 350

Διὰ τὸ ἐν Ἑλλησπόντῳ Ὑποπροξενεῖον:

Ὁ Ὑποπρόξενος . . . . . » 350

Ἄρθρ. 39 Εἰς ἑκάστην τῶν εἰρημένων προξενικῶν Ἀρχῶν θέλει χορηγεῖσθαι, κατὰ λογοδοσίαν, ἐτησίως, διαγραφικὰ ἔξοδα, καὶ ἀνάλογος χρηματικὴ ποσότης, ἥτις θέλει συμπεριλαμβάνεσθαι εἰς τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν, μεταβαλλομένη κατ' ἔτος ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 40. Ἡ τῶν Προξενείων τῆς Β'. κατηγορίας χρηματικὴ ἐπιχορήγησις θέλει προσδιορίζεσθαι κατ' ἔτος ἐν τῷ γενικῷ προϋπολογισμῷ, μεταβαλλομένη ἀναλόγως τῶν περιστάσεων καὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 41. Ὁ Γενικὸς Πρόξενος ἔχει βαθμὸν Τμηματάρχου ά. τάξεως.

Ὁ Πρόξενος βαθμὸν Τμηματάρχου Β'. τάξεως.

Ὁ Ὑποπρόξενος βαθμὸν Ὑπουργικοῦ Γραμματέως ά. τάξεως.

Ὁ Γραμματεὺς Γενικοῦ Προξενείου καὶ ὁ Α'. τάξεως Γραμματεὺς τοῦ Ἐμπορικοῦ Γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας, βαθμὸν Ὑπουργικοῦ Γραμματέως ά. τάξεως.

Ὁ Γραμματεὺς Προξενείου καὶ ὁ Β'. τάξεως Γραμματεὺς τοῦ Ἐμπορικοῦ Γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας βαθμὸν Ὑπουργικοῦ Γραμματέως β'. τάξεως.

Οἱ Διερμηνεῖς ἐν γένει τῶν Προξενείων ἔχουσι βαθμὸν Ὑποπροξένου.

Ἄρθρ. 42. Δύναται νὰ χορηγηθῇ ἐπίτιμος βαθμὸς Προξένου εἰς Ὑποπρόξενον, καὶ ἐπίτιμος βαθμὸς Ὑποπροξένου εἰς Γραμματέα Γενικοῦ Προξενείου, ἢ Προξενείου, ἢ Πράκτορα, μετὰ δεκαετῆ ὑπηρεσίαν, ἂν ἤθελε διακριθῇ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο.

Ἄρθρ. 43. Οἱ Προξενικοὶ Πράκτορες διορίζονται παρὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου, μετὰ προηγουμένην πρότασιν τοῦ ἁρμοδίου Γενικοῦ Προξένου, Προξένου ἢ Ὑποπροξένου.

Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου διορίζονται ἐπίσης καὶ οἱ Γραφεῖς τοῦ Ἐμπορικοῦ Γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας καὶ τῶν Προξενείων.

Οἱ Κλητῆρες, Γιασαξίδες καὶ Θυρωροὶ διορίζονται παρὰ τῆς Πρεσβείας ἢ τῶν ἁρμοδίων Προξένων.

Ἄρθρ. 44. Ἡ δικαστικὴ ἁρμοδιότης καὶ τὰ συμβολαιογραφικὰ καὶ ληξιαρχικὰ καθήκοντα τῶν Γενικῶν Προξένων, Προξένων, Ὑποπροξένων καὶ Προξενικῶν Πρακτόρων, καθὼς καὶ τὰ τῆς προξενικῆς διατιμήσεως, θέλουσι κανονισθῆ δι' ἰδιαιτέρων νόμων· ἡ δὲ κατὰ τὰ λοιπὰ ἁρμοδιότης, ὡς καὶ τὰ καθήκοντα αὐτῶν, ἐν γένει, θέλουσιν ὁρισθῆ διὰ Βασιλικῶν Διαταγμάτων.

Μέχρι δὲ τῆς ἐκδόσεως τῶν ῥηθέντων Νόμων καὶ Διαταγμάτων, θέλουσιν ἰσχύει τὰ μέχρι τοῦδε διὰ Νόμων, Βασιλικῶν Διαταγμάτων καὶ Ὁδηγιῶν κανονισμένα.

Ἄρθρ. 45. Πᾶσα παράβασις, παρεκτροπὴ ἢ ἀμέλεια παντὸς προξενικοῦ ὑπαλλήλου, οἱουδήποτε βαθμοῦ καὶ τάξεως, περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν προξενικῶν καθηκόντων, τιμωρεῖται διὰ πειθαρχικῶν ποινῶν, οἷον ἐπιπλήξεως, προστίμων ἀπὸ 50 μέχρι 200 δραχμῶν καὶ προσωρινῶν παύσεων, ἀπὸ ἑνὸς μέχρι ἓξ μηνῶν, ἐπιβαλλομένων παρὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου· ἂν δὲ ἡ παράβασις παρουσιάζῃ χαρακτῆρα σοβαρώτερον, τὸ εἰρημένον Ὑπουργεῖον θέλει προκαλεῖ τὴν ὁριστικὴν τοῦ παραβάτου παῦσιν, ἢ, χρείας τυχούσης, τὴν δικαστικὴν αὐτοῦ καταδίωξιν.

Ἄρθρ. 46. Οἱ ὁρισμοὶ τῶν μέχρι τοῦδε περὶ προξενικῆς ὑπηρεσίας ἐκδεδομένων Βασιλικῶν Διαταγμάτων καὶ Ὁδηγιῶν, ὅσοι ἀντίκεινται εἰς τὸν παρόντα Νόμον, καταργοῦνται.

ΝΟΜΟΣ

Τῆς 6 Σεπτεμβρίου 1856 περὶ ἐπιτίμων Προξενικῶν Βαθμῶν καὶ τῆς ἕδρας τοῦ κατὰ τὴν Αἴγυπτον Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ βαθμὸς Γενικοῦ Προξένου δύναται ν' ἀπονεμηθῇ ἐπὶ τιμῇ εἰς προϊστάμενον Προξενείου ὅστις κατεῖχεν ἤδη θέσιν Γενικοῦ Προξένου.

Ὡσαύτως δύναται, καὶ ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τῶν ὁριζομένων ἐν

τῷ 42 ἄρθρῳ τοῦ ΣΞΒ΄ Νόμου τῆς 25 Βρίου 1853, ν' ἀπονεμηθῇ ἐπὶ τιμῇ ὁ βαθμὸς Προξένου εἰς πρωτεύοντα Ὑποπροξενείου, ὡς καὶ Ὑποπροξένου εἰς Γραμματέα Γενικοῦ Προξενείου ἢ Ὑποπροξενείου καὶ εἰς Προξενικὸν Πράκτορα ὅστις εἰς Προξενικὴν ὑπηρεσίαν, ἢ ἄλλην, εἶχε βαθμὸν ἀνώτερον, τῆς ὁποίας κατέχει Προξενικῆς θέσεως.

Ἄρθρ. 2. Ἡ ἕδρα τοῦ κατὰ τὴν Αἴγυπτον Γενικοῦ Προξενείου μετατίθεται ἐκ Καΐρου εἰς Ἀλεξάνδρειαν· καὶ ἐπομένως τὸ μέχρι τοῦδε ἐν τῇ πόλει ταύτῃ Προξενεῖον μεταβάλλεται εἰς Γενικὸν Προξενεῖον, καταταττόμενον εἰς τὴν πρώτην κατηγορίαν τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρ. 36 τοῦ ΣΞΒ΄ Νόμου τῆς 25 Βρίου 1853. Τὸ δὲ μέχρι τοῦδε Γενικὸν Προξενεῖον ἐν Καΐρῳ μεταβάλλεται εἰς Προξενεῖον, καταταττόμενον εἰς τὴν δευτέραν κατηγορίαν τοῦ αὐτοῦ Νόμου.

Ἡ μισθοδοσία τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Γενικοῦ Προξενείου κανονίζεται, ὡς ὡρίσθη ἐν τῷ ἄρθρῳ 38 τοῦ διαληφθέντος Νόμου, διὰ τὸ μέχρι τοῦδε ἐν τῇ πόλει ταύτῃ Προξενεῖον. Ἄρχεται δὲ ἀφ' ἧς παύσῃ ἡ ἀναστολὴ ἐκείνου τοῦ Νόμου.

ΝΟΜΟΣ

Τῆς 5 Ἀπριλίου 1858 περὶ προσθήκης ἐξωτερικῶν θέσεων καὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας Προξενικῶν τινων Ἀρχῶν.

Ἄρθρ. 1. Εἰς τὸ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων Ὑπουργεῖον προστίθεται εἷς Ἀκόλουθος. Εἰς δὲ τὸ Ἐμπορικὸν Γραφεῖον τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας προστίθεται ὡσαύτως εἷς Γραμματεὺς πρώτης τάξεως ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν τριακοσίων (300), καὶ εἷς Γιασαζῆς, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν ἑξήκοντα (60).

Ἄρθρ. 2. Οἱ μηνιαῖοι μισθοὶ τῶν πρώτων Διερμηνέων τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Γενικοῦ Προξενείου καὶ τοῦ ἐν Σμύρνῃ Προξενείου, προσδιορίζονται εἰς δραχμὰς διακοσίας πεντήκοντα (250), οἱ τῶν δευτέρων εἰς δραχ. ἑκατὸν ἑξήκοντα (160) καὶ οἱ τῶν παρ' αὐτοῖς Λιμεναρχῶν εἰς ἑκατὸν εἴκοσι (120). Πρὸς δὲ, ἐν τῷ ἐν Σμύρνῃ Προξενείῳ, ἀντὶ ἑνὸς Γραφέως, προσδιορίζονται δύω, ὁ εἷς, πρώτης τάξεως, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν ἑκατὸν πεντήκοντα (150), καὶ ὁ ἕτερος, δευτέρας τάξεως, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν ἑκατὸν εἴκοσι (120). Προστίθενται δὲ ἐν τῷ Προξενείῳ τούτῳ καὶ ἐν τῷ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Γενικῷ Προξενείῳ, ἀνὰ εἷς Γιασαζῆς,

ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν τεσσαράκοντα (40). Ὁ δὲ μηνιαῖος μισθὸς τοῦ παρὰ τῷ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Γενικῷ Προξενείῳ Γραφέως, προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς ἑκατὸν πεντήκοντα (150).

Ἄρθρ. 3. Οἱ μισθοὶ τῶν κατωτέρω Προξένων προσδιορίζονται κατὰ μῆνα:

Τοῦ ἐν Χίῳ	δραχ.	500
» ἐν Κρήτῃ	»	600
» ἐν Λαρίσσῃ	»	600
» ἐν Βηρυτῷ	»	600
Τῶν δὲ παρ' αὐτοῖς Γραμματέων εἰς	»	200

Παρ' ἑκάστῳ δὲ τῶν ἀνωτέρω Προξενείων προστίθεται εἷς Γραφεύς, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν ἑκατὸν (100). Ὡσαύτως ὁ μηνιαῖος μισθὸς τοῦ Γραμματέως τοῦ ἐν Μελίτῃ Προξενείου προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς διακοσίας (200).

Ἄρθρ. 4. Τὸ ἐν Ἀδριανουπόλει Ὑποπροξενεῖον μεταβάλλεται εἰς Προξενεῖον ἔμμισθον, καταταττόμενον εἰς τὴν πρώτην κατηγορίαν τὴν προσδιοριζομένην ἐν τῷ παραγράφῳ 2 τοῦ 34 ἄρθρου τοῦ περὶ Ὀργανισμοῦ τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν Νόμου. Ὁ Πρόξενος, προϊστάμενος τοῦ Προξενείου τούτου, θέλει λαμβάνει, κατὰ μῆνα, μισθὸν ἐκ δραχμῶν ἑπτακοσίων(700).

Παρ' αὐτῷ δὲ προσδιορίζονται εἷς Γραμματεὺς ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν διακοσίων (200).

Εἷς Διερμηνεὺς ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν ἑκατὸν ἑξήκοντα (160).

Εἷς Γραφεὺς ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν ἑκατὸν εἴκοσιν (120).

Εἷς Γιασαξῆς ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν τριάκοντα (30).

Ἄρθρ. 5. Τὰ ἐν Τύνιδι καὶ Τριπόλει τῆς Βαρβαρίας Προξενεῖα, καὶ τὰ ἐν Βάρνῃ καὶ Πύργῳ Ὑποπροξενεῖα κατατάττονται εἰς τὴν δευτέραν κατηγορίαν τὴν προσδιωρισμένην ἐν τῷ παραγράφῳ 3 τοῦ 34 ἄρθρου τοῦ περὶ Ὀργανισμοῦ τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν ΣΞΒ΄ Νόμου. Συνιστᾶται δὲ καὶ ἓν Ὑποπροξενεῖον ἐν Φιλιππουπόλει, καταταττόμενον ὡσαύτως εἰς τὴν δευτέραν κατηγορίαν. (α)

(α) Ὅρα ἐν σελίδι 34 τὸν περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων μεταγενέστερον Νόμον δι' οὗ τροποποιοῦνται οἱ ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ μισθοί.

Β'. *Ὁδηγίαι.*

Ὁδηγίαι Προξενικαὶ τῆς 1. Ἰανουαρίου 1834.

Α'. *Σκοπὸς τῆς συστάσεως τῶν Προξένων.*

1. Τὸ ἀντικείμενον τῆς συστάσεως τῶν Προξένων εἶναι:

ά. Νὰ ὑπερασπίζωνται τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν τῶν ὑπηκόων τοῦ Βασιλέως εἰς τοὺς ξένους τόπους· νὰ διατηρῶσι τὰ δικαιώματα καὶ προνόμιά των· νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεώς των καὶ ἐκείνης, παρ' ᾗ διαμένουσιν, ὑπαρχουσῶν συνθηκῶν καὶ συμβάσεων, καὶ τῶν περὶ ἐμπορίου καὶ ναυτιλίας Βασιλικῶν Διαταγμάτων· νὰ χορηγῶσι βοήθειαν καὶ συνδρομὴν εἰς τοὺς ὁμοεθνεῖς.

β'. Νὰ ἐνεργῶσι τὴν ἐπὶ τῶν Βασιλικῶν ὑπηκόων δικαιοδοσίαν, καθ' ὅσον ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης διατηρεῖ αὐτὴν εἰς τὸ διάστημα τῆς ἐκτὸς τοῦ Κράτους διατριβῆς των·

γ'. Νὰ προμηθεύωσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βασιλέως ὅλας τὰς πληροφορίας καὶ τὰ ἔγγραφα, δι' ὧν ἐκείνη θέλει δύνασθαι νὰ ἐξασφαλίζῃ τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας τοῦ ἔθνους.

Β'. *Προνόμια καὶ καθήκοντα τῶν Προξένων.*

2. Οἱ Πρόξενοι δὲν φέρουσιν, ὡς οἱ Πρέσβεις καὶ ἄλλοι δημόσιοι Ὑπουργοί, ἀντιπροσωπευτικὸν χαρακτῆρα, δι' οὗ τάττονται ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ Δικαίου τῶν ἐθνῶν. Εἶναι μὲν καὶ αὐτοὶ πολιτικοὶ Πράκτορες, ἀλλὰ κατὰ τοσοῦτο μόνον, καθ' ὅσον ἀναγνωρίζονται παρὰ τοῦ δεχομένου αὐτοὺς Ἡγεμόνος ὡς ἀξιωματικοὶ τοῦ ἀποστέλλοντος αὐτούς, καὶ καθ' ὅσον τὸ ἐνταλτήριον αὐτῶν ἐκπηγάζει εἴτε ἀπὸ θετικὰς συνθήκας, εἴτε ἀπὸ τὴν κοινὴν συνήθειαν τῶν ἐθνῶν, ἢ ἀπὸ τὸ γενικὸν δημόσιον δίκαιον.

3. Τὰ καθήκοντα τῶν Προξένων ἠμποροῦν νὰ ἦναι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ἐκτεταμένα εἰς τὰ διάφορα Κράτη.

Ὅπου τὰ τοιαῦτα καθήκοντα εἶναι προσδιωρισμένα ἀπὸ συνθήκας, ἐκεῖ πρέπει νὰ τὰ ἐνεργῶσι κατὰ τοὺς ὅρους τῶν συνθηκῶν.

Εἰς ὅσα Κράτη δὲν ὑπάρχουσιν εἰσέτι συνθῆκαι ἢ συμβάσεις, ἐκεῖ ἠμποροῦν νὰ ἀπαιτῶσι τὰ προξενικὰ καθήκοντα, καθ' ὃν τρόπον εἶναι προσδιωρισμένα ἀπὸ τὸ κοινὸν τῆς Εὐρώπης δίκαιον· καὶ ἰδοὺ ποῖα εἶναι:

ά. Ἔχουσι τὸ δικαίωμα τῆς πολιτικῆς δικαιοδοσίας ὡς πρὸς τοὺς πλοιάρχους καὶ ναύτας τῶν ἐμπορικῶν πλοίων τοῦ ἔθνους των, καὶ ἐνεργοῦσι συμβιβαστικῶς τὴν αὐτὴν δικαιοδοσίαν ὡς πρὸς τοὺς ἐμπόρους καὶ ἄλλους ὁμοεθνεῖς·

β'. Ἔχουσι δικαίωμα ἀστυνομίας καὶ ἐπιβλέψεως ὡς πρὸς τοὺς ναυτικοὺς τοῦ ἔθνους των, καὶ διὰ τῆς συνεργείας τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν δύνανται, χρείας τυχούσης, νὰ κρατήσωσι τοὺς πλοιάρχους καὶ ναύτας, καὶ νὰ μεσεγγυήσωσι τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα, ἐκτὸς μόνον ἐὰν οἱ ἐγχώριοι ἐνέχωνται εἰς αὐτὰ, ὅτε καὶ μεσολαβοῦσιν αἱ τοπικαὶ Ἀρχαί.

γ'. Δέχονται τὰ ναυλωτικὰ, τὰς δηλοποιήσεις καὶ τὰ προξενικὰ τῶν πλοιάρχων, καὶ διὰ δοκιμαστῶν κανονίζουσι τὰς ναυσιβλαβείας·

δ'. Παραδέχονται ὅλα τὰ δημόσια συμβόλαια, ὅσα οἱ ὁμοεθνεῖς ὀφείλουν ἢ θέλουν νὰ κάμωσιν, ἢ νὰ παρακαταθέσωσιν εἰς τὸ Προξενικὸν Γραφεῖον· ἐκδίδουσιν ἀποδεικτικὰ ζωῆς ἢ θανάτου, καὶ ἐπικυρώνουσι τὴν γνησιότητα τῶν παρὰ τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν γινομένων πράξεων.

ε. Ἐπιχειροῦσι τὴν ναυαγιαίρεσιν τῶν ναυαγούντων Ἑλληνικῶν πλοίων καὶ τὰς καταγραφὰς τῶν ἐκ τοῦ ναυαγίου διασωζομένων πραγμάτων·

ς'. Δι' ἀδείας τῆς Κυβερνήσεώς των διορίζουσι Πράκτορας εἰς τὰ μέρη τῆς προξενικῆς δικαιοδοσίας των, ὅπου αἱ χρεῖαι τῆς ὑπηρεσίας τὸ ἀπαιτοῦσι.

ζ'. Δὲν ἠμποροῦν κατὰ κανόνας οἱ Πρόξενοι, ὡς οἱ Πρέσβεις καὶ οἱ ἄλλοι δημόσιοι Ὑπουργοὶ, νὰ ἀπαιτῶσι νὰ ἦναι ἀνεξάρτητοι ἀπὸ τὴν τοπικὴν δικαιοδοσίαν. Καίτοι ὅμως ὑποκείμενοι εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ ἐγκληματικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς των, δὲν ἠμποροῦν οὔτε νὰ κρατηθῶσιν, οὔτε νὰ φυλακισθῶσιν, εἰμὴ μόνον ἐπ' ἐγκλήματι. Εἰς οὐδεμίαν δὲ περίπτωσιν δὲν συγχωρεῖται εἰς τὰς τοπικὰς Ἀρχὰς νὰ συλλάβωσι τὴν ἐπίσημον ἀλληλογραφίαν τῶν Προξένων.

Ἡ ἐξέτασις τῶν ἐγκλημάτων καὶ πταισμάτων τῶν Προξένων, ὅσα δὲν προσβάλλουν τὴν κοινὴν εὐταξίαν τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς των, ἀλλὰ μόνον τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βασιλέως, ἀνήκει εἰς τὰ Ἑλληνικὰ δικαστήρια.

4. Ἐὰν αἱ Ἀρχαὶ τῶν τόπων ὅπου διαμένουσιν οἱ Πρόξενοι ἐπιφέρωσιν ἐμπόδια εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν παρὰ τῶν συνθηκῶν συγκεχωρημένων εἰς αὐτοὺς καθηκόντων, ἢ ἐκείνων ὅσα ἀπαιτοῦσιν οὗτοι ὡς θεμελιούμενα εἰς τὴν συνήθειαν καὶ εἰς δικαίαν ἀμοιβαιότητα, χρεωστοῦν νὰ ἀνα-

φέρωνται εἰς τὸν Πρέσβυν, ἢ ἄλλον Ὑπουργὸν τοῦ Βασιλέως παρὰ τῷ Ἡγεμόνι τοῦ τόπου, καθὼς καὶ εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας τῆς Α. Μ.

5. Οἱ Πρόξενοι χρεωστοῦν νὰ ὑπερασπίζωνται τὴν Ἑλληνικὴν θρησκείαν καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτῆς, καὶ νὰ ἀπαιτῶσι τὸ ἀνῆκον πρὸς αὐτὴν σέβας καθ' ὅσον τὸ ἐπιτρέπουν οἱ νόμοι καὶ τὰ ἔθιμα τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς των.

Γ'. *Σχέσεις τῶν Προξένων πρὸς τὰς ξένας Ἀρχάς.*

6. Ἓν ἐκ τῶν πρωτίστων χρεῶν τῶν Προξένων εἶναι τὸ σέβας πρὸς τὴν ἐξουσίαν τοῦ Ἡγεμόνος, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν Ἐπικράτειαν εἶναι διωρισμένοι.

Ὀφείλουν λοιπὸν νὰ ἀπέχωσιν ἀπὸ τὸ νὰ ἐνεργῶσι δημοσίως τὰ τῆς ὑπηρεσίας των ἕως ὅτου λάβωσι τὸ ἐκτελεστήριον, δι' οὗ ἀναγνωρίζονται ὡς τοιοῦτοι καὶ συγχωρεῖται εἰς αὐτοὺς ἡ ἐνέργεια τῶν καθηκόντων τοῦ ἀξιώματός των. Ὁ Πρέσβυς ἢ ἀπεσταλμένος τοῦ Βασιλέως ἐξαιτεῖται τὸ τοιοῦτον ἔγγραφον ἀπὸ τὸν Ἡγεμόνα τοῦ τόπου, καὶ πέμπει αὐτὸ πρὸς τὸν Πρόξενον, ὅστις ζητεῖ τὴν ἐκτέλεσίν του ἀπὸ τὴν πρωτίστην ἐπιτόπιον Ἀρχὴν τῆς ἐπαρχίας ὅπου εἶναι διωρισμένος.

7. Ἐπειδὴ ὁ κύριος σκοπὸς τῆς συστάσεως Προξένων εἶναι τὸ νὰ ἀπονέμωσι τὴν Βασιλικὴν ὑπεράσπισιν εἰς τὸ ἐθνικὸν ἐξωτερικὸν ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν, ἐπὶ τούτῳ μεσολαβοῦσιν οὗτοι παρὰ ταῖς ξέναις Ἀρχαῖς, ὁσάκις συμβαίνῃ ὡς πρὸς τοὺς ὁμοεθνεῖς παράβασις ἐπιζήμιος, εἴτε τῆς φυσικῆς δικαιοσύνης, εἴτε τῶν συνθηκῶν, εἴτε τῶν κατὰ τοὺς τοπικοὺς Νόμους παραδεδεγμένων διατυπώσεων, καθ' ὅσας περιπτώσεις οἱ ὁμοεθνεῖς ὑπόκεινται εἰς αὐτοὺς τοὺς Νόμους. Οἱ Πρόξενοι ἐξαιτοῦνται ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἐμπόρων καὶ ναυτιλευομένων ὅλας τὰς εὐκολίας ὅσαι, καίτοι μὴ παραχωρούμεναι ἀπὸ συνθήκας, ἠμποροῦν ὅμως νὰ χορηγηθῶσι χωρὶς βλάβην τῶν τοπικῶν Νόμων καὶ συμφερόντων.

8. Λαμβάνουσι πρόνοιαν, ὥστε αἱ ὑποθέσεις αἱ ἀφορῶσαι τοὺς ὁμοεθνεῖς, τῶν ὁποίων ἡ ἀπόφασις ἀνήκει εἰς τὰς ξένας Ἀρχὰς, νὰ ἐκπεραιόνωνται ἐν τάχει καὶ κατὰ τὸ δίκαιον.

Δὲν ἐπιτρέπεται ὅμως εἰς αὐτοὺς νὰ μεσολαβῶσιν ἐπισήμως εἰς τὰς τοιαύτας ὑποθέσεις, εἰμὴ μόνον εἰς περίπτωσιν ἀπαρνήσεως ἢ παρανόμου

παρατάσεως τῆς δικαιοσύνης, καθὼς καὶ προφανοῦς καὶ ἀποδεδειγμένης κακοηθείας τοῦ Δικαστοῦ, τῶν ὁποίων δὲν ἐλπίζεται κἀμμία διόρθωσις διὰ τῶν εἰθισμένων δικανικῶν μέσων.

9. Ἐνασχολοῦνται εἰς τὸ νὰ διασκεδάσωσιν ὅλα τὰ ἐμπόδια, ὅσα ἠμποροῦν νὰ βλάψωσι τὴν πρόοδον τοῦ ἡμετέρου ἐμπορίου ἐν γένει, καὶ νὰ δυσκολεύσωσι τὰς ἰδιαιτέρας ἐργασίας τῶν ἐμπόρων, μάλιστα εἰς τὰς μετὰ τῶν τελωνείων σχέσεις των.

10. Περὶ τούτων ὅλων τῶν ἀντικειμένων διευθύνουν ἐπισήμως τὰς παρατηρήσεις των εἰς τὰς ἁρμοδίους Ἀρχὰς, ἀλλ' ὀφείλουν πάντοτε νὰ ὁμιλῶσι μὲ μετριότητα. Αἱ ὑπὲρ τὸν μέτριον ὅρον ἀμφισβητήσεις εἶναι ἐπιβλαβεῖς μᾶλλον ἢ ὠφέλιμοι εἰς τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ὑποθέσεων.

11. Ὅταν αἱ παρατηρήσεις τῶν Προξένων δὲν γίνωνται δεκταὶ, τότε θέλουν εἰδοποιεῖ τὸν Πρέσβυν τοῦ Βασιλέως παρὰ τῷ τοπικῷ Ἡγεμόνι, καὶ θέλουν ἀναφέρει τὸ πρᾶγμα εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας.

12. Τελευταῖον οἱ Πρόξενοι θέλουν κατορθώνει νὰ ἐξομαλύνωσι τὰς δυσκολίας διὰ τῆς προσωπικῆς των ὑπολήψεως, διὰ τῆς εὐρύθμου διαγωγῆς των, καὶ διὰ τοῦ διαλλακτικοῦ ἤθους των. Τὸ ἐμπόριον εἶναι συμφέρον κοινὸν ὅλων τῶν ἐθνῶν, ὅλων τῶν ἀνθρώπων, καὶ μᾶλλον διὰ λόγων ἐξαγομένων ἀπὸ τὸ συμφέρον τοῦτο, ἢ δι' ἀπαιτήσεων καὶ φιλονεικιῶν, πρέπει νὰ προσπαθῶσι ν' ἀπολαμβάνωσι διὰ τοὺς ὁμοεθνεῖς ὅσα πλεονεκτήματα εἶναι ἐπιθυμητὸν νὰ νέμωνται.

Τόσον εἰς τὰς μετὰ τῶν Ἀρχῶν, καθὼς καὶ εἰς τὰς μετὰ τῶν ἰδιωτῶν σχέσεις των, οἱ Πρόξενοι χρεωστοῦν πάντοτε νὰ ἐκφράζωνται μὲ τὴν μεγαλειτέραν περίσκεψιν, ἀποφεύγοντες εἰς τὰς ὁμιλίας των, εἰς τὴν διαγωγήν των καὶ εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν των πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ προξενήσῃ ἀνησυχίαν εἰς τὴν πολιτικὴν τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς των, καὶ μὴ παρεκτρεπόμενοι ἀπὸ τὴν ὁδὸν παντελοῦς ἀμεροληψίας.

Δ'. *Σχέσεις τῶν Προξένων πρὸς τὰς Ἑλληνικὰς Ἀρχάς.*

13. Ἐπειδὴ οἱ Πρόξενοι ἔχουν νὰ ἐνεργῶσιν ὅλην τὴν ἐξουσίαν, ὅσην ἡ Κυβέρνησις διατηρεῖ ὡς πρὸς τοὺς ἐν ἀλλοδαπῇ ὑπηκόους, ἡ ὑπηρεσία των συνδέεται σχεδὸν μὲ ὅλους τοὺς κλάδους τῆς διοικήσεως τοῦ Κράτους. Ἕπεται, ἐκ τούτου ὅτι, λόγῳ τῆς διαφόρου ταύτης ὑπηρεσίας, ἡμ-

ποροῦν νὰ λάβωσι σχέσιν μὲ τὰς διαφόρους Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας· ἀλλ' ἀνώτερον πάντων εἶναι τὸ νὰ ὑπερασπίζωνται τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον παρὰ τῇ ξένῃ ἐξουσίᾳ, καὶ νὰ συντρέχωσιν εἰς τὴν εὐτυχίαν του. Ὅλαι σχεδὸν αἱ ἄλλαι ὑπηρεσίαι των μόνον ἐπὶ τούτῳ τῷ σκοπῷ ἀπεδόθησαν εἰς αὐτούς· ἄλλως τε δὲν δύνανται νὰ ἐνεργῶσι ταύτην, εἰμὴ διὰ τῶν πολιτικῶν ἡμῶν σχέσεων, καὶ διὰ τῆς βοηθείας τῶν Πρέσβεων τοῦ Βασιλέως παρὰ ταῖς ξέναις Ἀρχαῖς.

Διὰ τοῦτο οἱ Πρόξενοι ἐτέθησαν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, καὶ ὑπ' αὐτὴν παραγγέλλονται νὰ διαμένωσιν ἀκριβῶς. Ἡ ἐλαχίστη παρεκτροπὴ ἀπὸ αὐτὸν τὸν κανόνα δύναται νὰ βλάψῃ καιρίως καὶ τὴν πολιτικὴν, καὶ τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον ἡμῶν, τοῦ ὁποίου οὔτε τὰ συμφέροντα, οὔτε ἡ διεύθυνσις δύνανται νὰ ἦναι διηρημένα. Θέλουν δίδει λοιπὸν λόγον ὅλων τῶν ἐργασιῶν των εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας, καὶ δὲν ἐπιτρέπεται εἰς αὐτοὺς κἀνὲν μέτρον, κἀμμία ἐπιχείρησις ἢ ἀλληλογραφία ἐκτὸς τῶν τακτικῶν αὐτῶν καθηκόντων, πρὶν ἢ λάβωσι τὴν ἄδειαν τοῦ Ὑπουργοῦ τούτου. Εἰς αὐτὸν μόνον θέλουν διευθύνει ὅσας ἐκ τῆς θέσεώς των θέλουν ἠμπορεῖ νὰ λαμβάνωσι πληροφορίας περὶ τῶν ἡμετέρων πολιτικῶν καὶ ἐμπορικῶν συμφερόντων, καὶ εἰς τὸν τρόπον τῆς συλλογῆς καὶ μεταδόσεως τῶν τοιούτων παρατηρήσεων θέλουν ἀπέχει ἐπιμελῶς ἀπὸ πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ δώσῃ ὑπονοίας περὶ τῶν σκοπῶν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Ἡ μεγαλειτέρα περίσκεψις πρέπει νὰ ἀνακαίνηται εἰς ὅλας τὰς πράξεις καὶ τοὺς λόγους τῶν ἐξωτερικῶν τούτων Πρακτόρων.

14. Ῥητῶς παραγγέλλεται εἰς τοὺς Προξένους νὰ καταγίνωνται εἰς τὰς ἀρμοδίους ἐρεύνας καὶ σπουδὰς, διὰ νὰ ἠμποροῦσι νὰ παρέχωσιν εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν ὑπομνήματα περὶ τῶν διαφόρων ἀντικειμένων τῶν ἀφορώντων τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν, ἀναπτύσσοντες ὅσα μέσα νομίζουσι συντελεστικώτερα εἰς τὸ νὰ προμηθεύωσιν εἰς αὐτὰ τὰς μεγαλειτέρας δυνατὰς ὠφελείας.

Ἐκ τῶν ἐγγράφων τούτων, δι' ἃ ἀπαιτεῖται ἡ δυνατὴ ἀκρίβεια καὶ ἐντέλεια, πρέπει νὰ πηγάζῃ ἡ ἀπόδειξις τῶν ἡμετέρων ἐμπορικῶν συμφερόντων ὡς πρὸς ἑκάστην Δύναμιν, καὶ ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ εὑρίσκῃ εἰς αὐτὰ μέρος τῶν στοιχείων τῶν ἐμπορικῶν συνθηκῶν, μάλιστα δὲ καὶ

τῶν ἄλλων πολιτικῶν πράξεων, εἰς τὰς ὁποίας τὸ συμφέρον τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας τοῦ Βασιλείου δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἦναι ἀδιάφορον.

15. Οἱ Πρόξενοι κρατοῦν ἀλληλογραφίαν μετὰ τῶν παρὰ ταῖς ξέναις Αὐλαῖς Πρέσβεων τῆς Α. Μ. εἰς τὰς προδιειλημμένας περιστάσεις (ἀριθ. **4** καὶ **11**), καὶ ἐπίσης ἐπιτρέπεται εἰς αὐτοὺς ἡ μετ' ἐκείνων ἀλληλογραφία εἰς ἐκτάκτους καὶ ἀναγκαίας περιπτώσεις, μὴ ἐπιτρεπούσας νὰ περιμένωσι τὰς διαταγὰς τῆς Α. Μ. Τότε θέλουν ἀκολουθεῖ ἀκριβῶς ὅσας λάβωσι παρ' ἐκείνων προσωρινὰς εἰσηγήσεις.

16. Οἱ Πρόξενοι ἔχουσιν ἄμεσον ἀλληλογραφίαν μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματέως, καὶ κατὰ τὰς παρ' ἐκείνου ὁδηγίας φέρονται εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἀστυνομίαν τῆς ναυτιλίας, τὰς ναυαγιαιρέσεις, τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἐλλιμενιζομένων Βασιλικῶν πλοίων καὶ ὅσας γενικὰς ἐφοδιάσεις τοὺς διορίσει νὰ κάμωσι διὰ τὸ Βασιλικὸν ναυτικόν· ἀναφέρουσι δὲ κεφαλαιωδῶς εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν τὰς περὶ τῶν ἀντικειμένων τούτων ἐργασίας των, καὶ εἰς τὸ τέλος ἑκάστης τριμηνίας παρουσιάζουσιν εἰς αὐτὸν τὴν λογιστικὴν κατάστασίν των, ὡς πρὸς τὴν Γραμματείαν τῶν Ναυτικῶν.

17. Δύνανται, πρὸς τούτοις, οἱ Πρόξενοι νὰ ἔχωσιν ἀλληλογραφίαν μετὰ τῶν Διοικητῶν τῶν Βασιλικῶν πλοίων ἢ στόλων, καὶ μετὰ τῶν Νομαρχῶν τῶν παραλίων Νομῶν δι' ἀντικείμενα συντείνοντα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ναυτικοῦ· προσέτι δὲ, χρείας τυχούσης, καὶ μετὰ τῶν Νομαρχῶν τῶν κατὰ τὰ μεθόρια Νομῶν, διὰ νὰ δίδωσι τὰς ἀνηκούσας εἰδήσεις εἰς ὅ,τι ἀποβλέπει τὴν κοινὴν ὑγείαν, καὶ, εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις, τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Κράτους.

18. Καθ' ἑκάστην τριμηνίαν καθυποβάλλουσιν εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας κατάστασιν τῆς ναυτιλίας εἰς τοὺς κατὰ τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας των λιμένας. Ἐπειδὴ δὲ αἱ τοιαῦται καταστάσεις, τῶν ὁποίων ἐπισυνάπτεται ὁ τύπος ὑπὸ στοιχ. Α. πρέπει νὰ δεικνύωσι κεφαλαιωδῶς ἐκ τίνων πραγμάτων σύγκεινται τὰ φορτία καὶ τὴν ἐκτίμησιν αὐτῶν ὡς ἔγγιστα μόνον, οἱ Πρόξενοι προσπαθοῦσι νὰ προμηθεύωνται τὰς γνώσεις ταύτας δι' ἀσφαλῶν μέσων, ποριζόμενοι αὐτὰς ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἀπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν τελωνείων, ὅταν δὲν ἠμπορῶσι νὰ τὰς λαμβάνωσι παρὰ τῶν ἐμπόρων.

19. Οἱ Πρόξενοι εἰδοποιοῦσιν ὡσαύτως τοὺς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ

τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοὺς περὶ τῶν κινήσεων τῶν θαλασσίων Δυνάμεων τῶν διαφόρων ἐθνῶν εἰς τὰς παραλίας των, καὶ περὶ τῶν ὀπωσοῦν σημαντικῶν θαλασσίων συμβάντων.

Ε'. *Σχέσεις τῶν Προξένων πρὸς ἀλλήλους.*

20. Οἱ Πρόξενοι ἠμποροῦν νὰ γνωστοποιῶσι πρὸς ἀλλήλους ὅσας εἰδήσεις νομίζουσι κατά τι συντελεστικὰς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Βασιλέως, εἰς τὰ μέρη τῆς ἀμοιβαίας διαμονῆς των· ἄλλως δὲ, εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν ταύτην θέλουν φυλάττει τὴν αὐτὴν προσοχὴν, ἥτις καὶ εἰς τὰ προλαβόντα ἄρθρα παρηγγέλθη εἰς αὐτούς.

ΣΤ'. *Σχέσεις τῶν Προξένων μετὰ τῶν ὁμοεθνῶν.*

21. Οἱ Πρόξενοι εἶναι διωρισμένοι νὰ προστατεύωσι καὶ νὰ ὑπερασπίζωνται τὰ συμφέροντα τῶν ὁμοεθνῶν παρὰ ταῖς ξέναις Ἀρχαῖς, καὶ παραγγέλλονται νὰ καταβάλλωσι τὸν ἀνώτατον ζῆλον εἰς τὸ μέρος τοῦτο τῆς ὑπηρεσίας των· χρεωστοῦν ὅμως νὰ ἐνθυμῶνται ὅτι δὲν εἶναι Πράκτορες ἐμπορίου, ἀλλὰ Πράκτορες πολιτικοὶ καὶ ἄρχοντες, καὶ νὰ στηρίζωσιν εἰς αὐτὴν τὴν βάσιν τὰς μετὰ τῶν ὁμοεθνῶν σχέσεις των. Οὐχὶ μόνον δὲν θέλουν ὑποχωρεῖ εἰς τὰς αἰτήσεις τῶν ἐμπόρων καὶ ναυτικῶν, ὅσαι ἔχουσιν ἀντικείμενον πράγματα ἐναντία εἰς τοὺς τοπικοὺς νόμους ἢ εἰς τὰ ἡμέτερα διατάγματα ἢ κανονισμοὺς, ἀλλὰ καὶ μετὰ προσοχῆς θέλουν περιστέλλει τὰς τοιαύτας παρεκτροπὰς, καὶ θέλουν ἀπαγορεύει εἰς τοὺς ὁμοεθνεῖς πᾶσαν ἐργασίαν ἢ κίνημα προφανῶς ἀντιβαῖνον εἰς τὰ πολιτικὰ ἢ ἐμπορικὰ ἡμῶν συμφέροντα.

22. Οἱ Πρόξενοι χρεωστοῦν νὰ μετέρχωνται ἐπὶ τῶν ὁμοεθνῶν πατρικὴν ἐπαγρύπνησιν, καὶ νὰ τοὺς συνειθίζωσι νὰ προστρέχωσιν εἰς τὴν Προξενικὴν ἐξουσίαν ἀντὶ τῶν τοπικῶν Δικαστηρίων, ὁσάκις αἱ μεταξὺ Ἑλλήνων ὑπηκόων διενέξεις ἀπαιτοῦσι τοῦτο. Τότε οἱ Πρόξενοι θέλουν προσπαθεῖ νὰ διαλλάττωσι τὰς διαφορὰς συμβιβαστικῶς καὶ δικαίως, ἢ νὰ προκαλῶσι διαιτητικὴν δίκην, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ ἐκλέγωσι τοὺς διαιτητὰς μὲ κρίσιν ὀρθὴν καὶ ὅσον τὸ δυνατὸν μεταξὺ τῶν χρηστοτέρων καὶ εἰδημονεστέρων ὁμοεθνῶν.

Ὅσῳ μεγαλειτέρα εἶναι ἡ ἀνατιθεμένη εἰς τοὺς Προξένους ἐξουσία, τόσῳ πλειοτέραν φρόνησιν καὶ μετριότητα πρέπει νὰ καταβάλλωσιν εἰς τὴν

ἐνέργειάν της. Οἱ ὑπὸ τὴν προξενικὴν ὑπεράσπισιν ὑπήκοοι Ἕλληνες ἀπαρτίζουσιν οἰκογένειαν τῆς ὁποίας ἐκεῖνος εἶναι ὁ ἀρχηγὸς, καὶ ὡς ἀρχηγὸς οἰκογενείας χρεωστεῖ νὰ ἐφελκύῃ τὸ ὀφειλόμενον πρὸς αὐτὸν ὡς πρὸς ἄρχοντα σέβας καὶ ὑπακοήν.

23. Οἱ Πρόξενοι ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαιτῶσι νὰ παρουσιάζηται ἐντὸς 24 ὡρῶν εἰς τὸ Προξενεῖον πᾶς ὁμοεθνὴς ἐρχόμενος εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των, διὰ νὰ ἐμφανίσῃ τὰ διαβατήριά του, νὰ δηλοποιήσῃ τὸν σκοπὸν τῆς ἐλεύσεώς του, καὶ, χρείας τυχούσης, νὰ ἀποδείξῃ τοὺς πρὸς τὸ ζῆν πόρους του.

Εἰσαγγέλλουσι δὲ εἰς τὰ τοπικὰ Δικαστήρια τοὺς τυχοδιώκτας διὰ νὰ κρατηθῶσι καὶ νὰ φυλακισθῶσιν, ἀλλὰ χορηγοῦντες εἰς αὐτοὺς τὰ πρὸς τὸ ζῆν, ἕως ὅτου ἡ Κυβέρνησις, εἰδοποιουμένη παρὰ τοῦ Προξένου, νὰ τοὺς ἀπαιτήσῃ, ἢ νὰ διατάξῃ τὰ κατ' αὐτούς.

24. Οἱ Πρόξενοι χρεωστοῦν ἰδιαιτέρως ὑπεράσπισιν καὶ βοήθειαν εἰς τοὺς ναυαγήσαντας καὶ ἀσθενεῖς θαλασσινοὺς, ἕως οὗ εὕρωσι τὴν εὐκαιρίαν νὰ τοὺς στείλωσιν εἰς τὴν πατρίδα των διά τινος Ἑλληνικοῦ πλοίου, τὸ ὁποῖον ὑποχρεοῦται νὰ τοὺς δέχεται χωρὶς ἄλλην ἀποζημίωσιν παρὰ τῆς τροφῆς. Οἱ Πρόξενοι δίδουσιν ἐπὶ τούτῳ τὰς ἀπολύτως ἀναγκαίας προκαταβολὰς διὰ νὰ τὰς πληρωθῶσιν εἴτε ἐκ τοῦ προϊόντος τῆς ναυαγιαιρέσεως τοῦ ναυαγήσαντος πλοίου, ὡς κατωτέρω θέλομεν ἰδεῖ, εἴτε ἀπὸ τὸν συσκευαστήν. Αἱ τοιαῦται προκαταβολαὶ γίνονται ἐκ τοῦ ταμείου τοῦ Προξενείου, καὶ δικαιολογοῦνται δι' ἐγγράφων καὶ πρωτοκόλλων, ἱκανῶν νὰ ἀποδείξωσι τὴν ἀνάγκην καὶ τὸ εὔτακτον τοῦ ἐξόδου τούτου.

Ζ'. *Σχέσεις τῶν Προξένων πρὸς τὸ ἐμπορικὸν ναυτικόν.* (α)

25. Ὅταν φθάσῃ πλοῖον Ἑλληνικὸν εἰς ξένον λιμένα, ὁ πλοίαρχος, ὑποπλοίαρχος ἢ ναύκληρος, χρεωστεῖ, ἐντὸς 24 ὡρῶν, νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ Προξενεῖον, διὰ νὰ ὑποβάλῃ εἰς θεώρησιν τὸ ἡμερολόγιον τοῦ πλοίου, καὶ νὰ καταθέσῃ τὸ δηλωτικὸν τῶν πραγματειῶν, οὗτινος τὸ εὔτακτον ἀποδεικνύεται διὰ τῆς ἐμφανίσεως φορτωτικῶν ἢ τιμημάτων. Ἐὰν τὸ δηλωτικὸν ὑποκρύπτῃ μέρος τοῦ φορτίου, ὁ πλοίαρχος ἐγκαλεῖται εἰς τὰ

(α) Ἴδε κατωτέρω καὶ τοὺς περὶ ναυτιλίας Νόμους.

ἀνήκοντα Δικαστήρια, διὰ νὰ καθυποβληθῇ εἰς τὰς παρὰ τοῦ νόμου προσδιωρισμένας ποινάς.

Τὸ δηλωτικόν, τὰ ἀποδημητήρια τοῦ πλοίου ἔγγραφα καὶ τὸ ναυτολόγιον μένουν κατατεθειμένα εἰς τὸ Γραφεῖον.

26. Ὁ πλοίαρχος ἀναφέρει τὰ τυχὸν κατὰ τὸν πλοῦν του συμβάντα, καὶ ὅσα συνέπεσε νὰ μάθῃ· ἐκθέτει τὴν ἐπὶ τοῦ πλοίου διατηρουμένην εὐταξίαν, καὶ τὴν ὑγείαν τοῦ πληρώματος. Ὁ Πρόξενος στέλλει εἰς τὸ πλοῖον διὰ νὰ πληροφορηθῇ ἂν τὸ ναυτολόγιον ἦναι ἀκριβὲς, καὶ εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν ἀποδεικνύει τὴν παράβασιν, καὶ εἰδοποιεῖ περὶ αὐτῆς τὸν Ὑπουργὸν καὶ τὸν ὁποιονδήποτε Διευθυντὴν τοῦ ναυτικοῦ εἰς τὸν λιμένα τῆς συσκευασίας. Οἱ αὐτοὶ τύποι ἐκπληροῦνται καὶ δ' ὅλας τὰς ἄλλας ἀταξίας, ὅσας τυχὸν παριστῶσι τὰ ναυτιλιακὰ ἔγγραφα.

27. Ἐὰν ὁ πλοίαρχος ἀναγγείλῃ εἰς τὴν ἔκθεσίν του ναυσιβλάβειάν τινα, ὁ Πρόξενος τὴν πληροφορεῖται διὰ τιμίων δοκιμαστῶν, καὶ συντάττει πρωτόκολλον αὐτῆς διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὅπου ἀνήκει.

28. Τὰ εἰς ξένον λιμένα εἰσερχόμενα Ἑλληνικὰ πλοῖα δὲν ἠμποροῦν ἀπολύτως νὰ θεωρῶνται ὡς ξένου τόπου, καὶ ἡ χορηγουμένη ἐκεῖ εἰς αὐτὰ ὑπεράσπισις δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὰ ἐξαιρέσῃ ἀπὸ τὴν τοπικὴν δικαιοδοσίαν, ὡς πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ Κράτους, εἰς τοῦ ὁποίου τοὺς λιμένας εὑρίσκονται.

Τὰ πλοῖα λοιπὸν ταῦτα, εἰσελθόντα εἰς ξένον λιμένα, ὑπόκεινται εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς νόμους τοῦ τόπου, ὅπου γίνονται δεκτὰ, ὡς καὶ οἱ ναῦται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν τοπικῶν δικαστηρίων δι' ὅσα ἤθελον πράξει πταίσματα καὶ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ πλοίου, πρὸς ἀνθρώπους ἀλλοτρίους πρὸς τὸ πλήρωμα, καθὼς καὶ δι' ὅσας μετὰ τῶν τοιούτων ἤθελον πραγματευθῇ πολιτικὰς συμβάσεις.

Μ' ὅλον τοῦτο, ἐκτὸς τῶν ἰδιαιτέρων συνθηκῶν, καὶ χωρὶς αὐταὶ νὰ ἦναι ἀναγκαῖαι, εἶναι κοινῶς νενομισμένον ὅτι ὅλαι αἱ περὶ μισθῶν καὶ περὶ συμφωνιῶν μισθώσεως τῶν θαλασσινῶν διενέξεις, καὶ ὅλαι αἱ τῶν ναυτῶν πρὸς ἀλλήλους καὶ μετὰ τῶν πλοιάρχων, ἢ μεταξὺ τῶν πλοιάρχων διαφόρων ὁμοεθνῶν πλοίων φιλονεικίαι, ἀποφασίζονται παρὰ τῶν Προξένων.

Εἶναι ἐπίσης ὁμολογούμενον ὅτι δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν τοπικὴν δι-

καιοδοσίαν τὰ ἐπὶ τοῦ πλοίου γινόμενα μεταξὺ τῶν ναυτῶν πταίσματα, καὶ ὅτι εἰς τοιαύτην περίστασιν, ἐπειδὴ πρόκειται περὶ ἐσωτερικῆς πειθαρχίας τοῦ πλοίου, ἡ τοπικὴ Ἀρχὴ δὲν πρέπει νὰ παρεμβαίνῃ ὁσάκις δὲν ζητηθῇ ἡ βοήθειά της, ἢ δὲν κινδυνεύῃ ἡ ἡσυχία τοῦ λιμένος.

Οἱ Πρόξενοι λοιπὸν θεωροῦσι εἰς τὴν ἔκτασιν τῆς δικαιοδοσίας των ὅλας τὰς συμβαινούσας διαφορὰς μεταξὺ πλοιάρχων, ναυτῶν καὶ ἄλλων ἐπιβατῶν τῶν ἐμπορικῶν πλοίων, ἐκτὸς μόνον ἐὰν ἐπιτρέψωσιν εἰς τοὺς ἐγκαλοῦντας νὰ προστρέξωσιν ὅπου ἀνήκει, κατὰ τὰς περιστάσεις, ὅταν δὲν ἠμπορῶσιν αὐτοὶ ν' ἀποδώσωσι τὸ δίκαιον.

Ἡ δικαιοδοσία μάλιστα αὕτη ἐκτείνεται καὶ εἰς τοὺς ἑτερεσθνεῖς ναύτας ὅσοι ἀποτελοῦσι μέρος τοῦ πληρώματος, καὶ εἶναι καταγεγραμμένοι εἰς τὸ ναυτολόγιον· ἐπειδή, ὡς ὑποχρεώσαντες ἑαυτοὺς εἰς τὸ πλοῖον, ὑπόκεινται εἰς τὸν πλοίαρχον καὶ εἰς τοὺς νόμους τῆς σημαίας.

29. Οἱ Πρόξενοι δὲν δύνανται νὰ κρίνωσιν ὁριστικῶς ἐπὶ ἐγκληματικῶν, εἰμὴ μόνον τὰς ὑποθέσεις, εἰς τὰς ὁποίας δὲν ἐπιβάλλονται κακωτικαὶ ποιναί.

Ἐπιβάλλουσι δὲ τὰς ἁπλῶς ἐπανορθωτικὰς ποινὰς κατὰ τοὺς περὶ ναυτιλιακῆς ἀστυνομίας Νόμους. Ὅταν δὲ πρόκηται περὶ ἐγκλήματος ἢ πταίσματος, πραχθέντος ἀπὸ θαλασσινοὺς, καὶ ὑποκειμένους εἰς ποινὰς λογιζομένας κακωτικὰς, κατὰ τοὺς περὶ ναυτιλιακῆς ἀστυνομίας νόμους, οἱ ἔνοχοι κρατοῦνται καὶ στέλλονται εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ πρώτου Ἑλληνικοῦ πλοίου ἀπερχομένου εἴτε ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἴτε εἰς ἄλλον μεσολαβοῦντα λιμένα, ὅπου ὁ ἐκεῖ Πρόξενος θέλει προβλέψει διὰ τὸν λοιπὸν πλοῦν· μετὰ τοῦ ἐνόχου θέλουν ἀποσταλῆ καὶ τὰ τῆς διαδικασίας ἔγγραφα, διευθυνόμενα εἴτε εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἀρχὴν τοῦ πρὸς ὃν ὅρου, εἴτε πρὸς τὸν ἐν τῷ μεσολαβοῦντι λιμένι Πρόξενον.

Ἐὰν ὁ ὑπόδικος φύγῃ ἀπὸ τὸ πλοῖον, ἡ ὁριστικὴ κράτησις καὶ φυλάκισίς του εἶναι πράξεις ἐξωτερικῆς ἐξουσίας, μὴ δυνάμεναι νὰ ἐκτελεσθῶσιν εἰμὴ ἀπὸ τοὺς Πράκτορας τῆς τοπικῆς Ἀρχῆς. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν, ὁ Πρόξενος ἀποστέλλει ἐγγράφως τὴν αἴτησίν του εἰς τοὺς ἁρμοδίους ἀξιωματικοὺς, οἵτινες, ἀφ' οὗ τὴν ἀναγνωρίσωσι δικαίαν, χορηγοῦσι πρὸς αὐτὸν βοήθειαν διὰ τὰς ἀναγκαίας ἐρεύνας, μάλιστα δὲ καὶ διὰ τὴν κράτησιν τοῦ κατηγορουμένου κατὰ τοὺς ἐκεῖ καθεστῶτας ἢ προσδιωρισμένους ὑπὸ τῶν συνθηκῶν τύπους.

30. Ἡ ἐμπορικὴ δικαιοδοσία τῶν Προξένων διὰ μὴ ἐγκληματικὰς ὑποθέσεις κανονίζεται κατὰ τὸν Γαλλικὸν Ἐμπορικὸν Κώδηκα παραδεδεγμένον εἰς τὴν Ἑλλάδα. (α)

31. Ὅταν πλοῖον ναυλωθῇ διὰ μακρυνὸν πλοῦν, ὁ Πρόξενος χρεωστεῖ νὰ στείλῃ δοκιμαστὴν πρὸς ἐπίσκεψίν του, προτοῦ νὰ φορτωθῇ, διὰ νὰ βεβαιωθῇ ἂν τὸ πλοῖον ἦναι εἰς καλὴν κατάστασιν, καὶ τότε μόνον δύναται νὰ θεωρήσῃ τὰ ἔγγραφα τοῦ πλοίου.

32. Ὁποιαδήποτε μεταβολὴ, γινομένη ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου εἰς τὸ ναυτολόγιον, πρέπει νὰ κοινοποιηθῇ εἰς τὸν Πρόξενον, ὅστις θέλει ἐξετάσει τὰς αἰτίας της, διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ τὰς ζυγοσταθμίσῃ, καὶ, χρείας τυχούσης, νὰ μεσολαβήσῃ.

33. Ἐὰν ὁ πλοίαρχος ἀποβιβάσῃ ἀσθενῆ τινα ναύτην, τὸ ὁποῖον δὲν ἠμπορεῖ νὰ γείνῃ χωρὶς ἀδείας τοῦ Προξένου, πρέπει νὰ ἐγχειρίσῃ ὡς ἔγγιστα εἰς τὸν Πρόξενον τὰ ἔξοδα τῆς θεραπείας, καὶ κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν νὰ ἐγγυηθῇ περὶ αὐτοῦ πρὸς ἀποφυγὴν ὁποιουδήποτε, ἕνεκα τούτου, γενησομένου περιπλέον ἐξόδου ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν.

34. Ὁσάκις πλοῖον Ἑλληνικὸν πωληθῇ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, τὸ ὁποῖον πρέπει πάντοτε νὰ ἐκτελῆται διὰ συμφωνίας γινομένης εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Προξενείου, αὐτὸς ὀφείλει ἀμέσως νὰ παραλαμβάνῃ ὅλα τὰ ναυτιλιακὰ ἔγγραφα, καὶ νὰ τὰ ἐξαποστέλλῃ εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργόν. Εἰς αὐτὴν δὲ τὴν περίπτωσιν χρεωστεῖ νὰ φροντίσῃ περὶ τοῦ πληρώματος, καὶ νὰ ὑποχρεώσῃ τὸν πλοίαρχον νὰ προμηθεύσῃ εἰς ὅλους τοὺς ναύτας τὰ πρὸς ὕπαρξιν καὶ ἐπιστροφὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα μέσα.

35. Ὅταν εὑρίσκεται εἰς τὸν λιμένα τῆς διαμονῆς τοῦ Προξένου Βασιλικὸν πλοῖον, ἐπειδὴ ἡ ἀστυνομία τῶν ἐμπορικῶν πλοίων ἀποδίδεται ἐπίσης καὶ εἰς αὐτὸ, τότε ὁ Πρόξενος χρεωστεῖ νὰ συνεννοῆται μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν ναυτικῶν δυνάμεων τῆς Α. Μ. δι' ὅσα ἀφορῶσι τὸ μέρος τῶν καθηκόντων του, τὸ ὁποῖον καθίσταται κοινὸν ὡς πρὸς τὴν ἐπαγρύπνησιν καὶ ὑπεράσπισιν τῆς ναυτιλίας.

Η'. *Περὶ ναυαγίων καὶ ναυαγιαιρέσεων.* (β)

36. Ὁσάκις ἀπὸ τρικυμίαν ἢ ἄλλην τινὰ αἰτίαν Ἑλληνικὸν πλοῖον

(α) Εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς Κώδηκας τοῦ Κ. Ῥάλλη εὑρίσκεται ἡ ἐπίσημος Ἑλληνικὴ μετάφρασις τοῦ ἐμπορικοῦ τούτου Νόμου.

(β) Ἴδε κατωτέρω καὶ τὸν περὶ ναυαγίων καὶ ναυαγιαιρέσεων Νόμον.

ναυαγήσῃ εἰς τὰ ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ Προξένου παράλια, ἅμα εἰδο-
ποιηθῇ περὶ τοῦ πράγματος, ὀφείλει νὰ μεταβῇ εἰς τὸν τόπον, ἢ νὰ στεί-
λῃ πιστόν του τινὰ, ὅταν ὁ τόπος ἦναι πολλὰ μακρὰν τῆς διαμονῆς του·
ἀλλὰ τότε ὁ Πρόξενος εἶναι ὑπεύθυνος περὶ τοῦ στελλομένου. Ὁ Πρό-
ξενος ἢ ὁ ἀντιπρόσωπός του χρεωστοῦν νὰ συντρέχωσι, δι' ὅλων τῶν δυ-
νατῶν μέσων, εἰς τὴν ναυαγιαίρεσιν τῶν πραγματειῶν καὶ τῶν σκευῶν,
καὶ νὰ ἐξασφαλίζωσι τὰ διασωθέντα πράγματα πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἀτα-
ξιῶν, ὅσαι παρέπονται πάντοτε εἰς τὰ τοιαῦτα ἀπευκταῖα συμβάντα.

Ὁ Πρόξενος ἢ ὁ ἀντιπρόσωπός του λαμβάνουν ὅλα τὰ ἔγγραφα τοῦ
πλοίου, καὶ καταστρώνουν πρωτόκολλον τῆς καταστάσεως τοῦ πλοίου,
καὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν πληροφοριῶν ὅσας ἔλαβον περὶ τῶν αἰτιῶν
τοῦ ναυαγίου ἢ τῆς ἐκπτώσεως τοῦ πλοίου, περὶ τοῦ εἴδους τοῦ φορτώ-
ματος, τοῦ ὀνόματος τοῦ πλοιοδεσπότου, τοῦ τόπου τοῦ ἀπόπλου, τοῦ
πρὸς ὃν ὅρου κτλ. Ἐπὶ τούτῳ λαμβάνουσι τὰς ἐξομολογήσεις τῶν παρόν-
των ναυτῶν, ἢ σημειώνουσι τὴν παντελῆ ἀπουσίαν των.

Ὁ Πρόξενος εἰδοποιεῖ ἀμέσως τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν, καὶ τὸν
Νομάρχην τοῦ Νομοῦ ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐξαρτᾶται ὁ λιμὴν τῆς συσκευα-
σίας τοῦ πλοίου, πέμπων πρὸς αὐτοὺς ἴσον τοῦ πρωτοκόλλου.

Τὰ διασωθέντα πράγματα, μετὰ τὴν καταγραφὴν καὶ τὴν κατάστρωσιν
τοῦ πρωτοκόλλου, ἀποτίθενται εἰς ἀποθήκην ἔχουσαν διπλᾶ κλεῖθρα·
καὶ τὸ μὲν ἓν κλειδίον φυλάττει ὁ Πρόξενος, τὸ δὲ ἄλλο ἐγχειρίζει εἰς
τὸν πλησιέστερον ἀρχηγὸν τῆς ὑπηρεσίας τῶν τοπικῶν τελωνείων.

37. Ἐὰν τὰ διασωθέντα πράγματα δὲν ζητηθῶσιν ἀπὸ τοὺς νομίμους
κυρίους των, μένουν εἰς τὴν ἀποθήκην ἓν ἔτος καὶ μίαν ἡμέραν, καὶ, πα-
ρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, πωλοῦνται ἐπὶ δημοπρασίας μετὰ τὰς
ἀναγκαίας δημοσιεύσεις κατὰ τὴν τοπικὴν συνήθειαν.

Ὅταν πρὸς ἀποφυγὴν ζημιῶν ἢ φθορῶν τῶν πραγματειῶν, τὰ διά-
σωθέντα πράγματα ἀπαιτῆται νὰ πωληθῶσιν ἄνευ ἀναβολῆς ὁλικῶς ἢ ἐν
μέρει, τὸ ἐκ τούτων προϊὸν παρακατατίθεται εἰς τὸ κιβώτιον τοῦ Γρα-
φείου τοῦ Προξενείου, καθὼς ἤθελον παρακατατεθῆ καὶ τὰ πράγματα
αὐτὰ εἰς τὴν ἀποθήκην.

Παρελθούσης τῆς προσδιωρισμένης προθεσμίας τοῦ ἑνὸς ἔτους καὶ μιᾶς
ἡμέρας χωρὶς ἀπαιτήσεων, ἡ Κυβέρνησις θέλει διαθέσει τὰ διασωθέντα
χρήματα κατὰ τοὺς γενησομένους προσδιωρισμούς της.

38. Αἱ ἀναγκαῖαι προκαταβολαὶ, εἴτε εἰς ἔξοδα τῆς ναυαγιαιρέσεως, εἴτε πρὸς τροφὴν καὶ ἐπιστροφὴν τοῦ πληρώματος, πληρώνονται ἀπὸ τὸ ὅλον τῶν πωληθεισῶν πραγματειῶν, καὶ ἐν τοσούτῳ καταβάλλονται ἀπὸ τὸν Πρόξενον ἐκ τῶν χρημάτων τοῦ κιβωτίου τοῦ Γραφείου, ἐκτὸς τοῦ μέρους ὅσον ἠμπορεῖ νὰ σκεπασθῇ ἀπὸ τὴν σύναξιν τοῦ ναύλου τῶν πραγματειῶν, ὅσαι διὰ τακτικῶν φορτωτικῶν ἤθελον ἀπαιτηθῇ κατὰ τοὺς ἐμπορικοὺς νόμους καὶ διατάξεις.

39. Ἐὰν κατὰ τὸ ναυάγιον παῤῥησιασθῶσιν οἱ ἰδιοκτῆται ἢ παραδοχεῖς τῶν πραγματειῶν διὰ νὰ ἐπιχειρήσωσι τὴν ναυαγιαίρεσιν αὐτῶν, ὁ Πρόξενος, ἀφ' οὗ ἀναγνωρίσῃ τὸ δίκαιον τῶν ἀπαιτήσεών των, ἀναχωρεῖ καὶ τοὺς ἀφίνει παντελευθέρους νὰ ἐνεργήσωσιν εἰς αὐτὴν τὴν περίςασιν· ἀλλὰ τότε οἱ ῥηθέντες ἰδιοκτῆται ἢ παραδοχεῖς ἀναλαμβάνουσιν ὅλα τὰ ἔξοδα τῆς ναυαγιαιρέσεως, καὶ τὴν τροφὴν καὶ τὸν μισθὸν τοῦ πληρώματος, πλὴν μέχρι συμπληρώσεως τῆς ἀξίας τῆς γενομένης ναυαγιαιρέσεως.

Ὅταν διὰ τὰς προδιαληφθείσας αἰτίας ὁ Πρόξενος ἀποποιηθῇ νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν ναυαγιαίρεσιν, ὀφείλει νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἐνδεχομένων καταχρήσεων, τῶν ὁποίων ἡ συνέπεια δύναται νὰ ἦναι τὸ νὰ ἀφεθῇ εἰς βάρος τῆς Κυβερνήσεως τὸ ὅλον, ἢ μέρος τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἐξόδων τοῦ πληρώματος, εἴτε κρυπτομένου μέρους τῶν διασωθεισῶν πραγματειῶν, εἴτε αὐξανομένου αὐθαιρέτως τοῦ καταλόγου τῶν ἐξόδων.

Ἐὰν ὅμως οἱ ἰδιοκτῆται ἢ παραδοχεῖς παῤῥησιασθῶσιν ἀφ' οὗ τελειωθῇ ἡ ναυαγιαίρεσις, αἱ πραγματεῖαι δὲν ἐγχειρίζονται εἰς αὐτοὺς, εἰμὴ μετὰ τὴν πληρωμὴν τῶν γενομένων πρὸς τὴν διάσωσίν των ἐξόδων, προσέτι δὲ καὶ τοῦ ναύλου, καὶ τῶν διὰ τῆς κατωτέρω ἀναφερομένης διατιμήσεως διωρισμένων προξενικῶν δικαιωμάτων.

40. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐνεργοῦσιν οἱ Πρόξενοι εἰς περίπτωσιν ναυαγίου τῶν πλοίων τοῦ Βασιλικοῦ ναυτικοῦ· τὰ δὲ διασωθέντα πράγματα, ἢ τὸ ἐκ τῆς πωλήσεως, ἐὰν διαταχθῇ, καθαρὸν προϊὸν, κρατεῖται εἰς τὰς διαταγὰς τῆς Κυβερνήσεως.

Θ'. Χρέη τῶν Προξένων ὡς ἀξιωματικῶν δημοσίων. (α)

41. Ἕως ὅτου ἡ Κυβέρνησις διατάξῃ ἐν γένει περὶ νέου ὀργανισμοῦ

(α) Δηλαδὴ ὡς ληξιάρχων ἴδε κατωτέρω τὸν περὶ ληξιαρχικῶν πράξεων Νόμον. ὅστις κανονίζει ὁριστικῶς τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ καὶ ἀντικαθιστᾷ ἑπομένως αὐτό.

ἀναγομένου εἰς τὴν συμφωνίαν τῶν συμβολαίων τῆς ἀστυκῆς καταστάσεως, δηλαδὴ τῶν γεννήσεων, γάμων καὶ θανάτων, οἱ διπλωματικοὶ Πράκτορες καὶ οἱ Πρόξενοι παραγγέλλονται προσωρινῶς νὰ παραλαμβάνωσι τὰ τοιαῦτα συμβόλαια, ὅταν ἀνάγωνται εἰς ὑπηκόους Ἕλληνας διατρίβοντας εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐντὸς τῆς ἐκτάσεως τῆς δικαιοδοσίας των.

Ἐπὶ τούτῳ θέλουν συλλέγει καὶ καταχωρεῖ ἁπλῶς τὰ ἤδη ἐν χρήσει ἐκδιδόμενα θρησκευτικὰ συμβόλαια, ἢ τὰς περὶ τούτου, ἐνώπιον μαρτύρων, γινομένας πρὸς αὐτοὺς τακτικὰς δηλοποιήσεις.

Τὰ τοιαῦτα συμβόλαια, εἴτε αἱ δηλοποιήσεις, ἀντιγράφονται εἰς διπλοῦν κατάστιχον, τὸ ὁποῖον ἐγχειρίζεται ἐπὶ τούτῳ εἰς αὐτοὺς παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀφ' οὗ ἀριθμοσημειωθῇ καὶ ὑπογραφῇ παρ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρῶτον καὶ τελευταῖον φύλλον.

Τὰ κατάστιχα ταῦτα κλείονται καὶ ἀποφασίζονται εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους· μένουν δὲ τὸ μὲν ἓν εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Προξενείου, τὸ δὲ ἕτερον διευθύνεται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν διὰ νὰ παρακατατεθῇ κατὰ τὰ περὶ τούτου διαταχθησόμενα.

Θάνατοι, καταγραφαί.

42. Ὅταν ἀποθάνῃ ὑπήκοος Ἕλλην εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς διαμονῆς τοῦ Προξένου, χρεωστεῖ οὗτος νὰ ἀπέλθῃ εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ ἀποθανόντος, ἢ νὰ στείλῃ ἀντιπρόσωπόν του, ἂν ἦναι ἐκτὸς τῆς διαμονῆς του, καὶ τοῦτο διὰ νὰ καταστρώσῃ ἀκριβῆ καταγραφὴν τῆς περιουσίας τοῦ ἀποθανόντος, σφραγίζων αὐτὴν προηγουμένως, ἐὰν ἡ ἐργασία τῆς καταγραφῆς δὲν ἠμπορῇ νὰ συμπληρωθῇ ἀμέσως. Ἡ δὲ σφραγὶς πρέπει μετέπειτα νὰ ἐπιβληθῇ ἐκ νέου μετὰ τὴν καταγραφὴν, μέχρι τῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς κληρονομίας, ἢ τῆς ἐγχειρίσεως αὐτῆς εἰς τὸν νόμιμον κληρονόμον.

Τὰ ἀνωτέρω διαταττόμενα δὲν ἐφαρμόζονται εἰμὴ μόνον εἰς τὰς περιστάσεις εἰς τὰς ὁποίας, κατὰ τοὺς Ἑλληνικοὺς νόμους, ἡ καταγραφὴ εἶναι ἀναγκαία διὰ τὴν διανομὴν τῆς κληρονομίας, ἢ ὅταν προσκληθῇ ὁ Πρόξενος νὰ πράξῃ τοῦτο παρὰ τῶν συμμετόχων τῆς κληρονομίας.

43. Παραγγέλλονται ῥητῶς οἱ Πρόξενοι νὰ εἰδοποιῶσιν ἀκριβῶς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν περὶ τοῦ θανάτου τῶν Ἑλληνικῶν ὑπη-

κόων, τῶν ἀποθνησκόντων εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς διαμονῆς των, καὶ θέλουν ἀποστέλλει συγχρόνως πρὸς αὐτὸν ἴσον τῆς καταγραφῆς τῆς περιουσίας τοῦ ἀποθανόντος.

44. Αἱ κληρονομίαι θέλουν ἐκκαθαρίζεσθαι διὰ τῆς ἐπιστασίας τῶν Προξένων, ἐκτὸς μόνον ἐὰν ἦναι παρόντες οἱ νόμιμοι κληρονόμοι, οἵτινες χρεωστοῦν νὰ ἀποδείξωσι τὰ δικαιώματά των, διὰ νὰ λάβωσι κατοχὴν τῆς κληρονομίας.

45. Διατάττονται οἱ Πρόξενοι, ὡς δημόσιοι ἀξιωματικοὶ, νὰ διαμαρτύρωνται ἐναντίον πάσης πράξεως ἐκείνων τῶν ὑπηκόων τῆς Α. Μ., οἵτινες ἤθελον παραβῆ τοὺς Νόμους καὶ τὰ Διατάγματα, καὶ νὰ δηλοποιῶσιν ἀμέσως τὰς τοιαύτας παραβάσεις πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργόν.

Διαβατήρια.

46. Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς Προξένους νὰ χορηγῶσι διαβατήρια εἰς τοὺς Ἕλληνας ὑπηκόους τοὺς διαμένοντας εἰς τὴν περιφέρειάν των, κατὰ τὸν ὑπὸ στοιχ. Β. ἐπισυναπτόμενον τύπον, καθὼς ἐπίσης καὶ νὰ θεωρῶσι τὰ διαβατήρια τὰ προηγουμένως δοθέντα ἢ θεωρηθέντα ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ἢ ἀπὸ τοὺς ἐν ἀλλοδαπῇ Πράκτορας αὐτῆς.

Θέλουν δὲ κρατεῖ ἀκριβῆ κατάλογον τῶν ἐκδιδομένων διαβατηρίων ἢ τῶν θεωρήσεων, διὰ νὰ ἡμπορῶσι, χρείας τυχούσης, νὰ ἀποκρίνωνται εἰς τὰς περὶ τούτου ἐξετάσεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ι'. *Λογιστικότης, κατάστιχα.* (α)

47. Ὅλαι αἱ ἐπιστολαὶ τῶν Προξένων θέλουν ἀριθμεῖσθαι ἀκριβῶς κατὰ τὴν φυσικὴν τάξιν τῶν ἀριθμῶν, ὥστε νὰ ἐξακριβοῦται, ἐὰν ἡ ἀλληλογραφία των παραλαμβάνηται τακτικῶς. καὶ νὰ σημειοῦται πρὸς αὐτοὺς ἡ τυχὸν ἔλλειψις ἐπιστολῶν των. Ἐκτὸς δὲ τούτου θέλουν κρατεῖ ἰδιαιτέραν σειρὰν ἀριθμῶν δι' ὅλας τὰς ἐπιστολὰς, τὰς ἀναγομένας εἰς ἀντικείμενα ἐξόδων καὶ λογιστικότητος, αἵτινες θέλουν ἀπαρτίζει ἰδιαιτέραν ἀλληλογραφίαν.

(α) Ἴδε κατωτέρω τὸ περὶ Λογιστικοῦ τῶν Προξένων Διάταγμα, κατόπιν τοῦ ὁποίου αἱ διατάξεις τοῦ Κεφαλαίου τούτου, ἐφ' ὅσον ἀντίκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Διατάγματος, καταργοῦνται.

48. Τὰ Γραφεῖα θέλουν κρατεῖ λογαριασμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Προξενείου διὰ μέσου δύο καταστίχων, κατὰ τοὺς ὑπὸ στοιχ. Γ. Δ. ἐγκλειομένους τύπους. Τὰ δὲ κατάστιχα ταῦτα ἐγχειρίζονται εἰς τοὺς Προξένους παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀφ' οὗ ἀριθμοσημειωθῶσι καὶ ὑπογραφῶσιν εἰς τὸ πρῶτον καὶ τελευταῖον φύλλον.

Καθ' ἑκάστην τριμηνίαν οἱ Πρόξενοι θέλουν στέλλει πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τὸ ἀκριβὲς ἴσον τῶν εἰδῶν τῶν κατὰ τὴν τριμηνίαν καταγραφέντων ἐσόδων καὶ ἐξόδων· αἱ δὲ καταστάσεις αὗται δὲν θέλουν εἶσθαι ἄλλο παρὰ ἀντίγραφα τῶν καταστίχων, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν τύπον.

Περὶ ἐσόδων.

49. Τὰ ἔσοδα τοῦ Γραφείου σύγκεινται μόνον ἀπὸ τὰ δικαιώματα τὰ λαμβανόμενα κατὰ τὴν ἐπιτρεπομένην καὶ ὑπὸ στοιχ. Ε. ἐπισυναπτομένην διατίμησιν, ἥτις πρέπει νὰ τοιχοκολληθῇ πασιφανῶς εἰς τὸ Γραφεῖον. (α)

Περὶ ἐξόδων.

50. Τὰ ἔξοδα τῶν Προξένων δὲν ἠμποροῦν νὰ ἦναι ἄλλα παρὰ τὰ διὰ τῆς παρούσης ἐπιτρεπόμενα, ἐκτὸς τῶν ἀπροσδοκήτων περιπτώσεων, δι' ἃς ἀπαιτεῖται τότε εἰδικὴ τοῦ Ὑπουργοῦ διαταγή.

Τὰ ἐπιτρεπόμενα ἔξοδα εἶναι :

ά. Τὰ κόμιστρα, ἢ τὰ ταχυδρομικὰ ἔξοδα τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων·

β'. Ἡ τιμὴ τῶν ἐφημερίδων, ἢ τῶν περὶ πολιτικῶν ἢ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων συγγραμμάτων, ὅσα οἱ Πρόξενοι διορισθῶσι νὰ στείλωσι πρὸς τὸν Ὑπουργόν·

γ'. Τὰ ἔξοδα τῶν ταχυδρόμων, ἢ ἐπίτηδες γραμματοκομιστῶν, ὅσους τυχὸν ἀναγκασθῶσι νὰ στείλωσι διὰ σημαντικὰς περιστάσεις.

δ'. Τὰ ἔκτακτα ἔξοδα δεκτὰ εἰς τὰ Προξενεῖα τῆς Τουρκίας καὶ Ἀφρικῆς διὰ τὴν διατήρησιν τῆς σημαίας, φύλακας, συνήθη δῶρα, ὅσα ἐν γένει δίδονται καὶ παρὰ τῶν Προξένων τῶν ἄλλων ἐθνῶν·

ς'. Οἱ μισθοὶ τῶν δι' ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως ὑπηρετούντων ὑπαλλήλων καὶ Γραμματέων.

(α) Ἴδε αὐτὴν κατωτέρω ἐν τῷ Κεφαλαίῳ «Λογιστικὸν τῶν Προξενείων».

Τὰ τοιαῦτα ἔξοδα, γινόμενα, πρέπει νὰ ἐπιζητίζωνται εἰς ἀποδεικτικὰ ἔγγραφα, καὶ ἡ σημείωσις αὐτῶν εἰς τὸ κατάστιχον πρέπει νὰ δεικνύῃ καθαρῶς καὶ πολλὰ λεπτομερῶς τὴν φύσιν καὶ τὸ ἀντικείμενον αὐτῶν.

51. Ἐκτὸς τῶν προσημειωθέντων καταστίχων, οἱ Πρόξενοι πρέπει νὰ ἔχωσι προσέτι κατάστιχον, διὰ τὰς παρακαταθήκας πάσης φύσεως, ὅσαι ἐνδέχεται νὰ γένωσιν εἰς τὸ Γραφεῖον, *ἀριθμοσημειωμένον καὶ ὑπογεγραμμένον*· ἐν βιβλίῳ τῶν δηλωτικῶν, ὅπου θέλουν καταγράφεσθαι τὰ παρουσιαζόμενα εἰς τὸ Προξενεῖον δηλωτικὰ τῆς εἰσόδου καὶ ἐξόδου.

Ἓν κατάστιχον τῶν ἐνώπιον τοῦ Γραφείου γινομένων συμβολαίων, οἷον συμφωνητικῶν, ὁμολογιῶν, δικῶν κτλ., ἀριθμοσημειωμένον καὶ ὑπογεγραμμένον.

Ἓν κατάστιχον ληψοδοσίας διὰ τὰς ἐργασίας τὰς ἀναγομένας εἰς τὸ Βασιλικὸν ναυτικόν. Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς θέλει διορίσει κατὰ τοῦτο τοὺς τύπους, ὅσους χρεωτοῦν νὰ ἀκολουθῶσι, καὶ οἵτινες πρέπει νὰ συνδέωνται μὲ τὸ γενικὸν σύστημα τῆς λογιστικότητος τοῦ ναυτικοῦ

ΙΑ'. *Γραφεῖον.*

52. Ἐπειδὴ τὰ Προξενικὰ Γραφεῖα ἠμποροῦν νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἀληθῆ μνημονεῖα, ὅλα τὰ πρωτότυπα συμβόλαια, καθὼς καὶ ὅλα τὰ κατάσιχα τάξεως καὶ λογιστικότητος, πρέπει νὰ φυλάττωνται ἀκριβῶς διὰ νὰ ἦναι δυνατὸν νὰ ἐξακριβόνωνται ἐν παντὶ καιρῷ αἱ ἐργασίαι, ὁποιαδήποτε καὶ ἂν ἦναι ἡ ἐποχή των.

Οἱ Πρόξενοι λοιπὸν θέλουν ἐπαγρυπνεῖ ὥστε τὰ εὑρισκόμενα ἔγγραφα ἢ βιβλία εἰς τὸ Γραφεῖόν των νὰ διατηρῶνται ἐπ' ἀκριβές, καὶ οὔτε αὐτοὶ πρέπει ἄλλως νὰ τὰ μεταχειρίζωνται, εἰμὴ διὰ νὰ δίδωσιν ἐξ αὐτῶν ἀποσπάσματα ἢ ἀντίγραφα, κατὰ τὰς χρείας.

Ἔλεγχος ἀκριβὴς τῶν ἀρχείων, κατὰ τάξιν ἀλφαβητικὴν τῶν ὀνομάτων καὶ καθ' ὕλας, θέλει χρησιμεύει εἰς τὸ νὰ ἀποδεικνύῃ τὴν ὕπαρξιν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς καταχωρίσεως ἑκάστου παρακατατεθειμένου ἐγγράφου. (α)

(α) Ἴδε ἐν τῷ τέλει τοῦ Βιβλίου, εἰς τὰ ὑποδείγματα, ὁδηγίας τινὰς περὶ τηρήσεως τοῦ πρωτοκόλλου καὶ τοῦ ἀρχείου καὶ τύπους τῶν πρὸς τοῦτο ἀναγκαιούντων καταστίχων.

53. Ἐν ὅσῳ ἡ Κυβέρνησις δὲν ἀποκαταστήσῃ Γραμματεῖς εἰς τὰ Προξενειά της, οἱ Πρόξενοι ἐκτελοῦν τὰ τῆς ὑπηρεσίας ἐκείνων, ἢ μόνοι των, ἢ διά τινος Γραφέως.

54. Ἕως ὅτου ἡ Κυβέρνησις ἐκδώσῃ διάταγμα τὸ ὁποῖον νὰ ὑποχρεώνῃ τοὺς διαμένοντας εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν Ἕλληνας νὰ κάμνωσιν ὅλα τὰ μεταξύ των συμβόλαια εἰς τὰ Γραφεῖα τῶν Προξενείων, οἱ Πρόξενοι χρεωστοῦν νὰ ὑπαινίττωσιν ὡς κατάλληλον τοῦτο διὰ δύο λόγους: διότι τὰ συμβόλαια γίνονται τακτικώτερα, καὶ διότι τὰ ἐν τῇ διατιμήσει ἔξοδα εἶναι οἰκονομικώτερα.

55. Ὅλαι αἱ παρακαταθῆκαι εἰς χρήματα ἢ πράγματα, αἱ γινόμεναι τυχὸν εἰς τὸ Γραφεῖον, πρέπει νὰ καταγράφωνται ἀκριβῶς εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ βιβλίον περὶ οὗ ἀνωτέρω διελάβομεν. Ἀπέναντι δὲ ἑκάστου ἄρθρου θέλουν φροντίζει νὰ σημειόνωσι τὰ ἀποδιδόμενα ἢ ἀποστελλόμενα μὲ ὅλας τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας, καὶ μὲ τὴν ἀναφορὰν τῶν ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων, δι' ὧν ἐπιτρέπεται ἡ ἐξαγωγὴ τῆς παρακαταθήκης.

56. Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους οἱ Πρόξενοι θέλουν στέλλει εἰς τὸν Ὑπουργὸν λεπτομερῆ κατάστασιν τῶν παρακαταθηκῶν, καὶ τῶν κινήσεων αὐτῶν εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἔτους.

Περὶ δὲ τῶν ὁπωσοῦν σημαντικῶν παρακαταθηκῶν θέλει δίδεσθαι ἑκάστοτε εἴδησις εἰς τὸν Ὑπουργὸν καὶ πρὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους.

ΙΒ'. *Ἀποτρέψεις, ἀπαγορεύσεις.*

57. Εἶναι ἐμποδισμένον εἰς τοὺς Προξένους, τοὺς ἔχοντας τεταγμένον μισθὸν, ἐπὶ ποινῇ μετακλήσεως, τὸ νὰ λαμβάνωσιν ὁποιονδήποτε μέρος, εἴτε ἀμέσως εἴτε ἐμμέσως, εἰς ἐμπόριον.

Κἀνὲν συμφέρον εἰς τὸν Πρόξενον δὲν πρέπει νὰ ἀντιταλαντεύῃ τὴν ὑπὲρ τῶν ὁμοεθνῶν ὑπηκόων προσπάθειαν· οὗτοι δὲ τόσῳ μᾶλλον θέλουν εἶσθαι διατεθειμένοι εἰς σέβας καὶ εὐπείθειαν πρὸς αὐτὸν, ὅσῳ δὲν βλέπουν προσωπικὸν αἴτιον ἀντικείμενον εἰς τὴν δικαιοσύνην καὶ ἀμεροληψίαν, τὴν ὁποίαν δικαίως πρέπει νὰ προσμένωσιν ἀπὸ τοὺς Προξένους των.

58. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς Προξένους νὰ ἀγοράζωσιν ἐπὶ δημοπρασίᾳ, ἐπὶ ὁποιαδήποτε προφάσει, κἀμμίαν πραγματείαν, προερχομένην

ἀπὸ ναυαγιαίρεσιν, ἢ ἀπὸ ἄλλας ἀφορμὰς, καὶ πωλουμένην διὰ μεσιτείας των.

59. Ἐπὶ ποινῇ μετακλήσεως, ἀπαγορεύεται εἰς αὐτοὺς νὰ λαμβάνωσιν ὁποιονδήποτε δικαίωμα ἢ ἀντιμίσθιον μὴ περιλαμβανόμενον εἰς τὴν διατίμησιν.

60. Ἀπαγορεύεται ἐπίσης ἡ ἀπουσία των ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν των ἄνευ ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ.

61. Οἱ Πρόξενοι δὲν ἠμποροῦν νὰ ὑπανδρευθῶσιν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, χωρὶς προηγουμένης συγκαταθέσεως ἀπὸ μέρους τῆς Κυβερνήσεως.

62. Δὲν δύνανται νὰ δεχθῶσι κἀμμίαν ὑπηρεσίαν, οὔτε κἀνὲν διάσημον, ἀπὸ μέρους τῶν ξένων Δυνάμεων, χωρὶς εἰδικὴν ἄδειαν τῆς Κυβερνήσεώς των.

64. Αὐστηρῶς ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς Προξένους τὸ νὰ ἐκδιδωσιν, ὑπὸ ὁποιανδήποτε μορφὴν, τὰ ἀποτελέσματα τῶν πληροφοριῶν, ὅσας εἶναι διωρισμένοι νὰ λαμβάνωσι περὶ τῶν ἡμετέρων πολιτικῶν καὶ ἐμπορικῶν συμφερόντων.

Π'. *Σπουδαὶ; μαθήσεις παραγγελλόμεναι εἰς τοὺς Προξένους.*

64. Οἱ Πρόξενοι ὀφείλουσιν οὐσιωδῶς νὰ γνωρίζωσιν ἐπ' ἀκριβὲς τὰς διατάξεις τοῦ Γαλλικοῦ Ἐμπορικοῦ Κώδηκος, τὸν ὁποῖον παρεδέχθη ἡ Ἑλλὰς, καὶ ἰδιαιτέρως τὰς τοῦ 6'. βιβλίου, ἀναγομένου εἰς τὴν ναυτιλίαν. (α)

Εἰς τοὺς τόπους τῆς διαμονῆς των θέλουν προσπαθήσει νὰ προμηθεύσωσι συγγράμματά τινα, τὰ πλέον ἐν ὑπολήψει, περὶ τῆς θαλασσίου νομοθεσίας, περὶ τοῦ ἐμπορίου, τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας καὶ τῆς τοπικῆς στατιστικῆς.

Θέλουν σπουδάζει τὰς διοικητικὰς διατάξεις, νόμους καὶ κανονισμοὺς, τοὺς ἀναγομένους εἰς τὸ ἐμπόριον τοῦ τόπου ὅπου κατοικοῦσι.

Θέλουν ζητεῖ νὰ προμηθεύωνται τὰς ἐμπορικὰς συμβάσεις καὶ συνθήκας τὰς μεταξὺ τῆς Δυνάμεώς, παρ' ᾗ διαμένουσι, καὶ τῶν ἄλλων ἐθνῶν. Ἐκ τῆς παραβολῆς τῶν συνθηκῶν τούτων πρὸς τὴν παροῦσαν κατάστασιν τοῦ ἐμπορίου τῆς Ἑλλάδος, θέλουν πηγάσει τὰ πρῶτα στοιχεῖα τῶν ὅσων

(α) Συνιστῶμεν αὐτοῖς πολὺ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου τοῦ Κ. Ῥάλλη.

θέλουν κάμει συζητήσεων καὶ ἐρευνῶν, διὰ νὰ δυνηθῶσι νὰ παραστήσω-
σιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰς ἐπιθυμητὰς ὑπὲρ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιο-
μηχανίας τῶν ὁμοεθνῶν βελτιώσεις.

Οἱ Πρόξενοι ὀφείλουσιν ὡσαύτως νὰ καταγίνωνται εἰς τὸ νὰ σπουδά-
ζωσι τὴν παροῦσαν κατάστασιν τῆς τοπικῆς γεωργίας, τὰ ἐν χρήσει μέσα
τῆς καλλιεργείας, τὴν κατάστασιν τῶν διαφόρων εἰδῶν τῶν ἐργοχείρων,
καὶ τὰς μεθόδους αὐτῶν, τὰς ὡς ἔγγιστα τιμὰς καὶ τὰς ποσότητας τῶν
διαφόρων ὠνίων καὶ προϊόντων τοῦ τόπου.

Ἐὰν παρατηρήσωσι κάμμίαν σημαντικὴν κίνησιν εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ἢ
ἐξαγωγὴν τῶν ξένων νομισμάτων ἢ τῶν νομισμάτων τοῦ τόπου, χρεω-
στοῦν νὰ ἐρευνῶσι τὰς αἰτίας αὐτῆς, καὶ νὰ τὰς σημειώνωσι διὰ νὰ τὰς
ἐκθέτωσιν εἰς τὰς ἀναφορὰς των.

Τέλος πάντων οἱ Πρόξενοι πρέπει νὰ ἦναι ἐντελῶς πεπεισμένοι ὅτι τὰ
οὐσιώδη καθήκοντά των εἶναι ἡ ὑπεράσπισις τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιο-
μηχανίας τοῦ Βασιλείου εἰς τὰς ξένας Ἐπικρατείας. Αὐτοὶ εἶναι τεταγ-
μένοι εἰς τὰς ἐμπροσθοφυλακὰς, καὶ εἰς τὴν ἐπαγρύπνησιν καὶ ὀξυδέρ-
κειαν αὐτῶν πρέπει νὰ ἐπερείδεται ἡ Κυβέρνησις διὰ νὰ λαμβάνῃ ἀκριβῆ
γνῶσιν τῶν συμβαλλόντων εἰς τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ τόπου, ὡς πρὸς τὰ
δύο ταῦτα κεφάλαια.

ΙΔ'. *Ἐθιμοταξία.*

65. Ἅμα ἐγκαθιδρυθῇ ὁ Πρόξενος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του, ἡ ἐθιμοτα-
ξία καὶ τὰ καθήκοντα ἀπαιτοῦσι νὰ κάμῃ τὴν πρώτην ἐπίσημον ἐπί-
σκεψιν πρὸς τὴν πρωτίστην Ἀρχὴν τοῦ Ἡγεμόνος εἰς τὸν τόπον τῆς δια-
μονῆς του.

66. Οἱ Πρόξενοι ὀφείλουν νὰ ἐξετάζωσι καὶ νὰ μανθάνωσιν ἀπὸ τοὺς
Προξένους τῶν ἄλλων Δυνάμεων τὰς τοπικὰς ἐθιμοταξίας, τὰς διωρισμέ-
νας διὰ τὰς διαφόρους ἐπισήμους τελετὰς, καὶ θέλουν φροντίζει νὰ ἀκο-
λουθῶσι, κατὰ τοῦτο, τὰ προηγουμένως εἰσηγμένα ἔθιμα.

67. Ὅταν προσορμισθῇ πλοῖον τοῦ Κράτους εἰς τὸν τόπον τῆς δια-
μονῆς τοῦ Προξένου, ἐὰν ὁ κυβερνῶν τὸ πλοῖον δὲν ἦναι Μοίραρχος, ἢ
Ἀντιναύαρχος, ὁ Πρόξεος περιορίζεται εἰς τὸ νὰ στείλῃ ἐπὶ τοῦ πλοίου
νὰ προσφέρῃ πρὸς τὸν πλοίαρχον τὰ τῆς ὑπηρεσίας του, καὶ περιμένει
τὴν πρώτην αὐτοῦ ἐπίσκεψιν Ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ Πρόξενος κάμνει τὴν
πρώτην ἐπίσκεψιν εἰς τὰς ἀνωτέρω ῥηθείσας ἐξαιρέσεις.

Ἐν τοσούτῳ τοῦτο τὸ μέρος τῆς ἐθιμοταξίας πρέπει νὰ ἀποφεύγεται ὅσον τὸ δυνατὸν, ἐὰν ἐνδέχεται νὰ ἐπιφέρῃ βλάβην τινὰ εἰς τὴν καλὴν ἁρμονίαν, ἥτις εἶναι περὶ πολλοῦ νὰ διατηρῆται, πρὸ πάντων εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, μεταξὺ τῶν πρωτίστων ἀξιωματικῶν τῆς Κυβερνήσεως. Ἐπίσκεψις ἄνευ στολῆς δὲν ἀνατρέπει τὴν ἐθιμοταξίαν, τοὐναντίον δὲ, ἐγκαίρως γινομένη, πολλάκις δύναται νὰ συντηρήσῃ τὴν καλὴν ἁρμονίαν.

68. Οἱ Πρόξενοι ὀφείλουν νὰ ἔχωσιν ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ οἰκήματός των ἐξωτερικὸν σημεῖον ἐνδεικτικὸν τῆς Δυνάμεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκουσιν· οἷον, τὰ παράσημα τῆς Α. Μ., ἢ τὴν Ἐθνικὴν σημαίαν. Κατὰ τοῦτο θέλουν ἀκολουθεῖ τὴν συνήθειαν τοῦ τόπου, ἢ τὸ παράδειγμα τῶν Προξένων τῶν ἄλλων Δυνάμεων.

Πρόσθετοι Ὁδηγίαι
Τῆς 30 Ἰανουαρίου 1835

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τῆς ὀρθοθεσίας τῶν Προξενικῶν καταστημάτων, τμημάτων καὶ περιφερειῶν.

1. Εἰς ἕκαστον πολιτικὸν Κράτος, μὲ τὸ ὁποῖον ἡ Ἑλλὰς ἔχει σχέσεις, ὑπάρχει ἓν Προξενικὸν κατάστημα.

2. Ἓν κατάστημα δύναται νὰ διαιρεθῇ εἰς πολλὰ τμήματα.

3. Ἐπὶ κεφαλῆς ἑνὸς καταστήματος τίθεται εἷς Γενικὸς Πρόξενος, καὶ, εἰς ἀπουσίαν αὐτοῦ, ἡ Πρεσβεία ἐκπληροῖ τὰ χρέη αὐτοῦ, ἐὰν οὕτως τὸ ἀπαιτῇ ἡ ὑπηρεσία.

4. Ἐπὶ κεφαλῆς ἑκάστου τμήματος τίθεται εἷς Πρόξενος, καὶ, ἂν ἡ ὑπηρεσία τὸ ἀπαιτῇ, εἷς Γενικὸς Πρόξενος, ὅστις, μ' ὅλον τοῦτο, θέλει θεωρεῖσθαι ὡς πρὸς τὴν Πρεσβείαν, καθὼς εἷς Πρόξενος ὡς πρὸς τὸν Γενικὸν Πρόξενον.

5. Ἕκαστον τμῆμα ὑποδιαιρεῖται εἰς περιφερείας ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ἑνὸς Πρεξένου· καὶ ἂν ἐντὸς τῆς περιφερείας εὑρίσκεται, παρεκτὸς τῆς καθέδρας τοῦ Ὑποπροξένου, καὶ θέσις ἄλλη ἐμπορικὴ, ὅπου τὰ συμφέροντα τῶν ὑπηκόων τοῦ Βασιλείου ἤθελον χρήζει τὰς παρουσίας ἑνὸς Πράκτορος, θέλει διορισθῇ τοιοῦτος ἀπὸ τὸν ἁρμόδιον Ὑποπρόξενον

ἢ Γενικὸν Πρόξενον. Ἡ ὁροθεσία προσδιορίζεται κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον. (α)

Ἀγγλία.

6. Ἡ ἐν Λονδίνῳ Πρεσβεία εἶναι ἀρχηγὸς τοῦ καταστήματος τούτου, τὸ ὁποῖον συμπεριλαμβάνει τὸ Ἡνωμένον Βασίλειον τῆς Μεγάλης Βρεταννίας, καὶ τὰ εἰς αὐτὴν ὑπαγόμενα μέρη τῆς Μεσογείου· διαιρεῖται δὲ εἰς 3 τμήματα, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν ἑξῆς Προξένων τῆς Ἀγγλίας, τῆς Σκωτίας, τῆς Ἰρλανδίας, καὶ τῆς Μελίτης, εἰς τὸ ὁποῖον θέλει ὑπάγεσθαι καὶ τὸ Ὑποπροξενεῖον τῆς Γιβελτέρρας.—Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ δύο πρῶτα τῶν τριῶν αὐτῶν τμημάτων, θέλει γείνει ἀκολούθως φροντὶς νὰ ἐγκαθιδρυθῶσιν Ὑποπρόξενοι καὶ Πράκτορες εἰς ἐκεῖνα ἐξ αὐτῶν τὰ μέρη, ὅπου ἡ πεῖρα ἤθελεν ἀποδείξει ἀναγκαίαν τὴν παρουσίαν των.

Γαλλία.

7. Τὸ κατάστημα τοῦτο συμπεριλαμβάνει ὅλην τὴν Γαλλίαν καὶ τὰς εἰς αὐτὴν ὑποκειμένας ἐν τῇ Ἀφρικῇ ἐπαρχίας· ἡ ἐν Παρισίοις Πρεσβεία εἶναι ἀρχηγὸς τοῦ καταστήματος, ὑπάρχει δὲ συγχρόνως εἰς αὐτὴν τὴν καθέδραν καὶ Γενικὸν Προξενεῖον. — Εἰς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ καταστήματος ἀπόκειται τὸ νὰ γνωστοποιήσῃ, ἐὰν ἦναι ἐπάναγκες νὰ συστηθῶσι Πρόξενοι καὶ Ὑποπρόξενοι κατὰ τὴν ἀρκτικὴν καὶ δυτικὴν παραλίαν τῆς Γαλλίας. — Ἅπασα ἡ μεσημβρινὴ παραλία ὑπάγεται εἰς τὸ Προξενεῖον τῆς Μασσαλίας, καθὼς καὶ ἡ Κορσικὴ καὶ αἱ πρὸς τὴν ἀρκτῴαν τῆς Ἀφρικῆς παραλίαν Γαλλικαὶ ἐπαρχίαι.— Τὸ Προξενεῖον τοῦτο ὑποδιαιρεῖται εἰς τρία Ὑποπροξενεῖα· τὸ τοῦ Τουλῶνος, τὸ τῆς Ἀλγέρης, τὸ ὁποῖον συμπεριλαμβάνει τὰς Γαλλικὰς καὶ Ἀφρικανὰς ἐπαρχίας, καὶ τὸ τῆς Βαστίας, τὸ ὁποῖον συμπεριλαμβάνει τὴν νῆσον αὐτῆς τῆς Κορσικῆς.

Ῥωσσία.

8. Ἀρχηγὸς τοῦ Προξενικοῦ τούτου καταστήματος εἶναι ἡ Πρεσβεία. Εἰς αὐτὴν ἀπόκειται νὰ γνωστοποιήσῃ ἐὰν ἦναι χρήσιμος ἡ σύστασις

(α) Ὁ ἀνωτέρω καταχωρηθεὶς Νόμος τοῦ 1853, περὶ Ὀργανισμοῦ τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν, μετέβαλεν οὐσιωδῶς τόν τε ἀριθμὸν καὶ τὸν βαθμὸν τῶν Προξενικῶν ἡμῶν Ἀρχῶν.

Προξενείου εἰς τὰς ἀρκτικὰς ἐπαρχίας.— Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ παράλια τοῦ Εὐξείνου Πόντου καὶ Μαιώτιδος Λίμνης, τὸ Προξενεῖον θέλει εἶναι εἰς Ὀδησσὸν, καὶ ὑποδιαιρεῖται εἰς δύο Ὑποπροξενεῖα, εἰς τὸ τοῦ Ἰσμαηλίου, καὶ εἰς τὸ τοῦ Ταϋγανρόκου. — Τὸ Ὑποπροξενεῖον τοῦ Ἰσμαηλίου συμπεριλαμβάνει τὴν Βασσαραβίαν, τὸ δὲ Ὑποπροξενεῖον τοῦ Ταϋγανρόκου, ὅλην τὴν παραλίαν τῆς Μαιώτιδος Λίμνης.

Τουρκία.

9. Ἀρχηγὸς τοῦ καταστήματος εἶναι ἡ Πρεσβεία. — Τὸ κατάστημα τοῦτο διαιρεῖται εἰς πέντε τμήματα.—Τὸ πρῶτον, ὑπὸ τὴν ἄμεσον διεύθυνσιν τῆς Πρεσβείας, ἔχει ὅλον τὸ παράλιον τῆς Εὐρωπαϊκῆς καὶ Ἀσιατικῆς Τουρκίας, καὶ τῆς Προποντίδος μέχρι τῶν Δαρδανελλίων. — Τὸ δεύτερον, συμπεριλαμβάνον ὅλα τὰ παράλια τῆς Ἀσίας ἀπὸ τῶν Δαρδανελλίων μέχρι τῶν ὁρίων Συρίας, ἔχει καθέδραν τὴν Σμύρνην.—Τὸ τρίτον, ὅλην τὴν Εὐρωπαϊκὴν παραλίαν ἀπὸ τῶν Δαρδανελλίων μέχρι τῶν Ἑλληνικῶν συνόρων, ἔχει καθέδραν τὴν Θεσσαλονίκην. — Τὸ τέταρτον, ὅλην τὴν Τουρκικὴν παραλίαν τοῦ Ἀδριατικοῦ Κόλπου, ἔχει καθέδραν τὴν Πρέβεζαν.—Τὸ πέμπτον, ὑπὸ τὴν ἄμεσον διεύθυνσιν τῆς Πρεσβείας, συμπεριλαμβάνει τὴν κυρίως λεγομένην Θρᾴκην, καὶ τὴν Βουλγαρίαν.—Τὰ τρία δὲ τμήματα, δηλ. τὸ τῆς Σμύρνης, τὸ τῆς Μακεδονίας καὶ τὸ τῆς Ἠπείρου καὶ Ἀλβανίας, διευθύνονται ἀπὸ Προξένους.—Τὸ ἀ. τμῆμα ὑποδιαιρεῖται εἰς τρία Ὑποπροξενεῖα: τὸ τῆς Τραπεζοῦντος, περιέχον ὅλον τὸ Ἀσιατικὸν Τουρκικὸν παράλιον τοῦ Εὐξείνου Πόντου μέχρι τοῦ Θρᾳκικοῦ Βοσπόρου·—τὸ τῆς Βάρνας, περιέχον ὅλον τὸ Τουρκικὸν Εὐρωπαϊκὸν παράλιον τοῦ Εὐξείνου Πόντου, ἀπὸ τοῦ Θρᾳκικοῦ Βοσπόρου μέχρι τοῦ Δουναβίου·—Τὸ τῶν Δαρδανελλίων, ἔχον ὅλην τὴν κατὰ τὴν Προποντίδα παραλίαν, καὶ τὴν νῆσον Τένεδον. — Τὸ β'. τμῆμα ὑποδιαιρεῖται εἰς τέσσαρα Ὑποπροξενεῖα : εἰς τὸ τῆς Χίου, τοῦ ὁποίου ἡ δικαιοδοσία ἐκτείνεται ἀπὸ τῶν Δαρδανελλίων μέχρι τοῦ Λευκοῦ ἀκρωτηρίου (Ἄργεννον Ἀκρωτήριον) συμπεριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ, καὶ τῶν νήσων Ψαρῶν καὶ Μυτιλήνης·—τὸ τῆς Σάμου, τὸ ὁποῖον ἐκτείνεται ἀπὸ τὸ Λευκὸν (Ἄργεννον) ἀκρωτήριον μέχρι Λυκίας (Μεντεσέλλι), συμπεριλαμβανομένων καὶ αὐτῆς καὶ τῶν νήσων Ἰκαρίας, Πάτμου, Λέρου καὶ Τρωγυλίας (Γατόννησι)·—τὸ τῆς Ῥόδου, τὸ ὁποῖον ἐκτείνεται ἀπὸ τὴν Λυκίαν (Μεντε-

σέλλι) μέχρι τοῦ ἀκρωτηρίου Χελιδονίου (Ἱερᾶς Ἄκρας), συμπεριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ καὶ τῶν νήσων Ἀστυπαλαίας, Κῶς, Καλύμνου, Νισύρου, Σίμης, Καρπάθου καὶ Κάσσου·—τὸ τῆς Κύπρου, τὸ ὁποῖον ἐκτείνεται ἀπὸ τὸ ἀκρωτήριον Χαλκιδόνι μέχρι τῶν συνόρων τῆς Συρίας.—Τὸ τρίτον τμῆμα ὑποδιαιρεῖται εἰς τρία Ὑποπροξενεῖα : τὸ τῆς Αἴνου, τὸ ὁποῖον ἐκτείνεται ἀπὸ τὰ Δαρδανέλλια, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν νήσων Θάσου, Λήμνου, Ἴμβρου καὶ Σαμοθράκης, μέχρι τοῦ ὄρους Ἄθωνος·— εἰς τὸ τῆς Κασσάνδρας, τὸ ὁποῖον, συμπεριλαμβάνον τὸ ὄρος Ἄθωνα, ἐκτείνεται μέχρι τῆς Θεσσαλονίκης, καθέδρας τοῦ Προξενείου· — τὸ τοῦ Βώλου, τὸ ὁποῖον ἐκτείνεται ἀπὸ τῶν Ἑλληνικῶν συνόρων μέχρι τῆς Θεσσαλονίκης. — Τὸ τέταρτον τμῆμα ὑποδιαιρεῖται εἰς τρία Ὑποπροξενεῖα, τῶν ὁποίων αἱ καθέδραι καὶ περιφέρειαι θέλουν προσδιορισθῆ ἀκολούθως, ἀφοῦ πρῶτον ἤθελε γνωμοδοτήσει ὁ Πρόξενος μετὰ τὴν ἄφιξίν του εἰς τὴν καθέδραν τοῦ Προξενείου.—Τὸ πέμπτον τμῆμα ὑποδιαιρεῖται εἰς τρία Ὑποπροξενεῖα : τὸ τῆς Φιλιππουπόλεως, τὸ τῆς Ἀδριανουπόλεως καὶ τὸ τῆς Σοφίας.

Βλαχία καὶ Μολδαυΐα, ἢ Δακία.

10. Ἀρχηγὸς τοῦ καταστήματος εἶναι εἷς Γενικὸς Πρόξενος, ἐδρεύων εἰς Βουκουρέστιον.—Διαιρεῖται δὲ τὸ κατάστημα εἰς ἓν Προξενεῖον, περιλαμβάνον τὴν Μολδαυΐαν καὶ ἔχον καθέδραν τὸ Ἰάσιον, καὶ ὑποδιαιρεῖται εἰς δύο Ὑποπροξενεῖα, τὸ τῆς Σιλιστρίας καὶ Ἀξιουπόλεως (Γαλατσίου).

Αἴγυπτος.

11. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Προξενικοῦ τούτου καταστήματος εἶναι εἷς Γενικὸς Πρόξενος, ἐδρεύων εἰς Κάϊρον. — Διαιρεῖται δὲ τὸ κατάστημα εἰς τρία τμήματα, τὸ τῆς Αἰγύπτου, τὸ τῆς Συρίας, καὶ τὸ τῆς Κρήτης, καὶ ἑκάστου ἡ δικαιοδοσία ἐπεκτείνεται εἰς ἓν τῶν τμημάτων τούτων.— Τίθεται ἐπὶ κεφαλῆς ἑκάστου τμήματος εἷς Πρόξενος, ἐδρεύων εἰς τὴν πρωτεύουσαν αὐτοῦ.—Θέλουσι δὲ διορισθῆ καὶ Ὑποπρόξενοι, ὅπου ἤθελε παρατηρηθῆ ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον διὰ τὸ ὄφελος τοῦ ἐμπορίου τῶν ὑπηκόων τοῦ Βασιλέως. Ὀφείλουν λοιπὸν οἱ διαληφθέντες Πρόξενοι νὰ πέμψουν, ὅσον τάχος, αἰτιολογημένας περὶ τούτου ἀναφορὰς των εἰς τὸν Γενικὸν Πρόξενον, ὅστις θέλει τὰς διευθύνει εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας.

Ἰονικαὶ Νῆσοι.

12. Εἷς Γενικὸς Πρόξενος εἶναι ὁ ἀρχηγὸς τοῦ καταστήματος τούτου· θέλει δὲ ἐδρεύει εἰς Κέρκυραν.—Τὸ κατάστημα διαιρεῖται εἰς δύο Ὑποπροξενεῖα: τὸ τῆς Ζακύνθου, τὸ ὁποῖον συμπεριλαμβάνει καὶ τὰ Κύθηρα ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν του, καὶ τὸ τῆς Κεφαληνίας, τὸ ὁποῖον ἔχει ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν του καὶ τὴν Ἰθάκην. Αἱ λοιπαὶ νῆσοι τίθενται ὑπὸ τὴν ἄμεσον τοῦ Γενικοῦ Προξένου διεύθυνσιν, ὅστις δύναται ἐν τούτοις νὰ προτείνῃ δι' αὐτὰς Πράκτορας.

Νεάπολις.

13. Ἀρχηγὸς τοῦ καταστήματος εἶναι εἷς Γενικὸς Πρόξενος, ἐδρεύων εἰς Νεάπολιν. — Τὸ κατάστημα διαιρεῖται εἰς δύο τμήματα, ἐξ ὧν τὸ μὲν ὑπὸ τὸν Γενικὸν Πρόξενον συμπεριλαμβάνει ὅλον τὸ Βασίλειον τῆς Νεαπόλεως, τὸ δὲ τὴν Σικελίαν, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ἑνὸς Προξένου διαμένοντος εἰς Μεσσήνην. — Τὸ ἀ. τμῆμα ὑποδιαιρεῖται εἰς δύο Ὑποπροξενεῖα: τὸ τῆς Νεαπόλεως, τοῦ ὁποίου ὁ Ὑποπρόξενος ὑπάγεται ἀμέσως εἰς τὸν Γενικὸν Πρόξενον, καὶ τὸ ὁποῖον ἔχει ἅπαν τὸ δυτικὸν παράλιον ἐκ τῶν Παπικῶν συνόρων μέχρι τοῦ Σπαρτιβέντου ἀκρωτηρίου· καὶ τὸ τοῦ Βρεντησίου, ἀρχόμενον ἀπὸ τὸ ἀκρωτήριον Σπαρτιβέντου, καὶ καταλῆγον κατὰ τὸ δυτικὸν καὶ μεσημβρινὸν παράλιον εἰς τὰ σύνορα τῆς Παπικῆς Ἐπικρατείας. — Τὸ β'. τμῆμα σύγκειται ἐκ τοῦ Προξενείου καὶ ἑνὸς Ὑποπροξενείου, τοῦ Πανόρμου, ἐκτεινομένου ἀπὸ τὸ Λευκὸν ἀκρωτήριον μέχρι τοῦ λιμένος Γριγέντου (Ἀκράγαντος). Ἅπασα ἡ λοιπὴ Σικελία, καθὼς προσέτι καὶ αἱ εἰς αὐτὴν ἀνήκουσαι νῆσοι, ὑπάγονται εἰς τὸ Προξενεῖον.

Τοσκάνα.

14. Εἷς Γενικὸς Πρόξενος εἶναι ὁ ἀρχηγὸς τοῦ καταστήματος ἐδρεύων εἰς Φλωρεντίαν· ἔχει δὲ ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν του τὸ Ὑποπροξενεῖον τῆς Λιβόρνου, συμπεριλαμβάνον ἅπασαν τὴν Ἑτρουρικὴν παραλίαν.

Σαρδηνία.

15. Εἷς Πρόξενος ἐγκαθίσταται εἰς Γενούην· ἔχει δὲ οὗτος ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν του ἕνα Ὑποπρόξενον εἰς Σαρδηνίαν, ἐδρεύοντα εἰς Καλλιάρι.

Παπικὸν Κράτος.

16. Εἷς Γενικὸς Πρόξενος εἶναι προσωρινῶς ὁ ἀρχηγὸς τοῦ καταστή-

ματος, καὶ καθεδρεύει εἰς Ρώμην. Ὑπάρχει προσέτι τὸ Προξενεῖον Ἀγκῶνος, τοῦ ὁποίου ἡ δικαιοδοσία θέλει ἐκτείνεσθαι εἰς ἅπασαν τὴν Παπικὴν τοῦ Ἀδριατικοῦ παραλίαν.

Ἱσπανία.

17. Εἷς Πρόξενος ἐγκαθίσταται εἰς Γάδειρα, ἔχων ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν του ἕνα Ὑποπρόξενον εἰς Βαρκελώνην· ἀκολούθως θέλει προσδιορισθῆ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Προξενικοῦ καταστήματος.

Πορτογαλλία.

18. Ἀρχηγὸς τοῦ καταστήματος εἶναι εἷς Γενικὸς Πρόξενος, ἑδρεύων εἰς Λισαβῶνα· οὗτος θέλει γνωστοποιήσει εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἂν ἦναι ἀναγκαῖον νὰ διορισθοῦν εἰς ἄλλα μέρη τοῦ Βασιλείου Ὑποπρόξενοι.

Αὐστρία.

19. Ἀρχηγὸς τοῦ καταστήματος εἶναι ἡ Πρεσβεία. Ὑπάρχει προσέτι καὶ εἷς Γενικὸς Πρόξενος, ἑδρεύων εἰς Βιέννην.—Τὸ κατάστημα διαιρεῖται εἰς δύο τμήματα, διευθυνόμενα τὸ μὲν ἀπὸ τὸν Πρόξενον Τεργέστης, τὸ δὲ ἀπὸ τὸν τῆς Βενετίας. —Τὸ πρῶτον ἐκτείνεται ἐφ' ἅπασαν τὴν Ἰλλυρικὴν, Δαλματικὴν καὶ Ἰστριακὴν παραλίαν. — Τὸ δεύτερον, ἐφ' ἅπασαν τὴν ὁμώνυμον ἐπαρχίαν.

20. Εἰς Βαυαρίαν, Πορτογαλλίαν, Σαξωνίαν, Πρωσσίαν, Κάτω Χώρας, Δανίαν, Σαρδηνίαν, Ἔσσεν-Δαρμστὰτ, Ἀμβοῦργον, Βαρβαρικὴν παραλίαν, καὶ ἀλλαχοῦ, θέλουν ἀκολούθως διορισθῆ Πρόξενοι ἢ Γενικοὶ Πρόξενοι, καθ' ὅσον ἤθελε τὸ τοιοῦτον ἀναδειχθῆ χρήσιμον, ἢ αἱ πολιτικαὶ σχέσεις τοῦ Κράτους ἤθελον τὸ ἀπαιτήσει.

21. Αἱ εἰς τὰς καθέκαστον Προξενεῖον ἢ Ὑποπροξενεῖον ὁρισθείσας περιφερείας παρακείμεναι ἐπαρχίαι θέλουν ὑπάγεσθαι ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ἀρχηγῶν τῶν καταστημάτων τούτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Σχέσις ἱεραρχικὴ μεταξὺ τῶν Προξένων εἰς τὸ αὐτὸ τυγχανόντων Προξενικὸν κατάστημα.

1. Καταστήματα Προξενικὰ ἢ Προξενεῖα ἐγκατέστησαν πανταχοῦ τῶν Ἐπικρατειῶν μεθ' ὧν ἔχομεν ἐμπορικὰς σχέσεις.

2. Εἷς Γενικὸς Πρόξενος ἢ Πρόξενος εἶναι ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ καταστήματος, τὸ ὁποῖον ὑποδιαιρεῖται εἰς μερικὰς πρακτορίας, διευθυνομένης ἑκάστης κατὰ τὴν ἀξίαν της ἀπὸ Προξένους ἢ Ὑποπροξένους.

3. Ἐξ αἰτίας τοῦ ἰδιαιτέρου ὀργανισμοῦ τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους, ὁ Πληρεξούσιος Ὑπουργὸς τοῦ Βασιλέως εἰς Κωνσταντινούπολιν εἶναι ὁ ἀρχηγὸς τῆς Προξενικῆς ὑπηρεσίας, καὶ οἱ ἐν αὐτῇ τῇ Ἐπικρατείᾳ Ἑλληνικοὶ Πρόξενοι ἐξαρτῶνται ἀπὸ αὐτὸν, ὡς ἀλλαχοῦ οἱ Πράκτορες παρὰ τοῦ Γενικοῦ Προξένου.

4. Ἡ ἁρμονία καὶ τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας ἀπαιτοῦσι τὸ νὰ διατηρῆται ἀκριβὴς πειθαρχία μεταξὺ τῶν πρακτόρων τῶν διαφόρων βαθμῶν, ἀλλὰ καὶ αὕτη πρέπει νὰ προσδιορισθῇ μὲ τρόπον ἀνάλογον ὡς πρὸς τὴν φύσιν τῆς προξενικῆς ὑπηρεσίας.

5. Ἕκαστος Πρόξενος ὁποιουδήποτε μὲν βαθμοῦ, ἀρχηγὸς δὲ Προξενικοῦ καταστήματος, ἀνταποκρίνεται κατ' εὐθεῖαν μὲ τὴν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείαν, καὶ ὑπόκειται εἰς τὴν διεύθυνσίν της, καὶ ὡς μόνος διαπιστωμένος παρὰ τῇ Ἀρχῇ τοῦ μέρους, ὅπου ἔχει τὴν διαμονήν του, μόνος καὶ δύναται νὰ πράξῃ παρὰ τῇ Ἀρχῇ ταύτῃ τὰ χρειώδη πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ ἐμπορίου.

6. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ εἰς τοὺς Προξένους ἀπονεμόμενα χρέη δικαστικὰ καὶ τῆς ἀστυκῆς καταστάσεως, ὁποιονδήποτε καὶ ἂν φέρωσιν οὗτοι βαθμὸν, εἶναι ἀνεξάρτητοι, ὡς ἔχοντες πάντες πρὸς τὰ τοιαῦτα τὸν αὐτὸν τῆς δικαιοδοσίας βαθμὸν, καὶ ἀναφέρονται, χρείας τυχούσης, περὶ τῶν τοιούτων κατ' εὐθεῖαν εἰς τὴν Γραμματείαν.

7. Ἀπαραλλάκτως ἡ αὐτὴ ἀνεξαρτησία καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀσυνομικῶν καθηκόντων των εἴτε πρὸς ὁμοεθνεῖς ναύτας, εἴτε καὶ πρὸς ἄλλους, καθότι ἡ αὐτὴ εἶναι εἰς τοιαύτας περιπτώσεις πρὸς πάντας ἡ ἁρμοδιότης των. Ἐπίσης ὀφείλει ἕκαστος Πρόξενος ν' ἀναφέρεται ἀμέσως εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαν, παρεκτὸς ἂν ἤθελεν ἄλλως ὁρισθῇ, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὁποίαν ἤθελε τυχὸν ἐπιφορτισθῇ διοικητικὴν μερίδα ἀναφορικῶς πρὸς τὸ Βασιλικὸν Ναυτικὸν, διότι καὶ αὕτη δὲν εἶναι ἐπιδεκτικὴ κλιμακωτῆς καὶ διὰ βαθμίδων πορείας.

8. Οἱ Γενικοὶ μὲν Πρόξενοι ἢ Πρόξενοι, ἐπὶ κεφαλῆς δὲ κείμενοι τῶν καταστημάτων, δὲν διευθύνουν τοὺς ἐντὸς τοῦ τμήματος των Προξένους ἢ Ὑποπροξένους ὡς πρὸς τὰ διάφορα ταῦτα καθήκοντά των, ἀλλ' ὡς ἐπὶ

φορτισμένοι τὴν γενικὴν ἐπιτήρησιν, ὀφείλουν νὰ τοῖς δίδωσιν ἐκείνας τὰς συμβουλὰς, τὰς ὁποίας ἤθελον νομίσει ἐπωφελεῖς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

9. Οἱ ῥηθέντες Γενικοὶ Πρόξενοι ἢ Πρόξενοι εἶναι ἐπιφορτισμένοι ἐπισημοτέραν τινὰ ἐποπτείαν εἰς πᾶν ὅ,τι περιστρέφεται εἰς τὴν ἐσωτερικὴν διαχείριτιν τῶν προξενικῶν καθηκόντων, καὶ ὀφείλουσι, πληροφορούμενοι ἂν τὰ διατεταγμένα ἐξετελέσθησαν ἀκριβῶς, νὰ γνωστοποιῶσιν ὅσας ἤθελον ἐξιχνιάσει καταχρήσεις εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

10. Κατὰ τὴν συμπλήρωσιν ἑκάστου ἔτους, ὁ Γενικὸς Πρόξενος ἢ Πρόξενος συντάττει ἔκθεσιν Γενικὴν περὶ τῆς καταστάσεως τῶν διαφόρων ὑπ' αὐτὸν Προξενείων ἢ Ὑποπροξενείων· συμπεριλαμβάνει δὲ εἰς τὴν ἔποψιν ταύτην ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους ὁποιουδήποτε βαθμοῦ, καὶ ἀναφέρει ὁποιανδήποτε γνώμην τυχὸν συνέλαβε περὶ ἑκάστου Προξενείου ἢ Ὑποπροξενείου. Ἡ ἔκθεσις αὕτη διευθύνεται πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείαν, ἥτις ἀναφέρει εἰς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα.

11. Κατὰ τὸ Α'. κεφάλαιον τῶν Ὁδηγιῶν τῆς 1 (13) Ἰανουαρίου 1834 ὀφείλουν οἱ Πρόξενοι νὰ χορηγῶσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βασιλέως ὅλας ὅσας πληροφορίας καὶ ἐπίτηδες ἔγγραφα δύνανται νὰ συλλέξωσι, τείνοντα πρὸς εὕρεσιν τῶν μέσων δι' ὧν πορίζεται καὶ ἀσφαλίζεται ἡ εὐτυχία τοῦ ἐθνικοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας· παραγγέλλεται ὅθεν εἰς τοὺς διαφόρους Προξένους καὶ Ὑποπροξένους νὰ διευθύνωσιν ὅσας πληροφορίας ἤθελον συλλέξει, ἀναφερομένας εἰς τὰ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως, ἔχοντες τὴν τοιαύτην ἀσχολίαν ἀντικείμενον τῶν ἐρευνῶν των, πρὸς τὸν Γενικὸν Πρόξενον ἢ Πρόξενον ἀρχηγὸν τοῦ καταστήματος, ὅστις, ἀφοῦ ἤθελε προηγουμένως τὰ ἐξακριβώσει μ' ὅλα τὰ δυνατὰ μέσα, θέλει τὰ συγχωνεύει εἰς μίαν γενικὴν ἔκθεσιν, συμφώνως μὲ τὸν σκοπὸν καὶ τὴν μέθοδον, τὰ ὁποῖα ἤθελον τῷ διαγραφῆ.

12. Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ παραγγέλλεται εἰς τοὺς Προξένους καὶ Ὑποπροξένους νὰ ἐκπληρώσωσι μὲ ζέσιν καὶ ζῆλον τὰς ὁδηγίας, αἵτινες θέλουν τοῖς δοθῆ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Προξενικοῦ καταστήματος, θέλουσι δὲ διευθύνει συγχρόνως ἀντίτυπα τῶν ἰδιαιτέρων ἐργασιῶν των εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείαν διὰ νὰ δυνηθῆ νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν ἀξίαν των.

13. Ὁ Ὑποπρόξενος ὅστις ἐκπληροῖ τὰ χρέη του εἰς μίαν καθέδραν, ἀποτελοῦσαν μέρος Προξενικοῦ τινος τμήματος, ὑπόκειται εἰς τὸν διευθύ-

νοντα τοῦτο Πρόξενον κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον, καθ' ὃν οὗτος εἰς τὸν Γενικὸν Πρόξενον, ὅστις ἐκπληροῖ καὶ διευθύνει, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν εἴτε γενικῶν εἴτε εἰδικῶν ὁδηγιῶν του, τοὺς Προξένους ἢ Ὑποπροξένους, τοὺς εὑρισκομένους εἰς τὸ Προξενικὸν κατάστημα τοῦ ὁποίου κεφαλὴ εἶναι ὁ ἀρχηγός.

14. Οἱ Γενικοὶ Πρόξενοι, Πρόξενοι καὶ Ὑποπρόξενοι ὀφείλουν νὰ συγκρατοῦν τοὺς ὑπαλλήλους των εἰς τὴν ἀνήκουσαν πειθαρχίαν, τὴν ὁποίαν προστάσσει τὸ ὄφελος τῆς ὑπηρεσίας· πρέπει ἐν τοσούτῳ νὰ μὴ λησμονοῦν ν' ἀπονέμουν πρὸς αὐτοὺς τὴν ὡς πρὸς ἀξιωματικοὺς τοῦ Βασιλέως ὀφειλομένην συμπεριφοράν.

15. Οἱ Πράκτορες ἢ Ὑποπρόξενοι δύνανται, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέως πρὸς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τὸν Βασιλέα, νὰ λάβουν τὸν τίτλον τοῦ ἐπὶ τιμῇ Ὑποπροξένου ἢ Προξένου, ἀκολουθοῦντες μ' ὅλα ταῦτα, καίτοι φέροντες τὸν τίτλον τοῦτον, νὰ ἦναι πάντοτε ἐνώπιον τῶν ἀρχηγῶν των εἰς τὴν αὐτὴν ἱεραρχικὴν πειθαρχίαν ὡς πρὸς τὰ χρέη τῆς ὑπηρεσίας των.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν Προξενικῶν Πρακτόρων.

Ἐπειδὴ τὸ 6 ἄρθρον τοῦ δευτέρου Κεφαλαίου τῶν κατὰ τὴν 1 (13) Ἰανουαρίου 1834 ἐκδοθεισῶν Προξενικῶν Ὁδηγιῶν δίδει εἰς τοὺς Προξένους τὸ δικαίωμα νὰ συστήσωσι, κατὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τῆς Κυβερνήσεως, Προξενικοὺς Πράκτορας εἰς τὰ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν των διάφορα μέρη, ὅπου ἤθελε τοῦτο φανῇ χρήσιμον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν, εἶναι ἀναγκαῖον νὰ προσδιορισθῶσι τὰ χρέη καὶ ἡ θέσις τῶν Πρακτόρων τούτων ὡς πρὸς τοὺς ἀμέσως ἀνωτέρους των.

1. Οἱ Προξενικοὶ Πράκτορες ἐνεργοῦσιν ἐπὶ τῆς εὐθύνης τῶν Προξένων ἢ Ὑποπροξένων, παρ' ὧν καὶ συνιστῶνται, καὶ τῶν ὁποίων εἶναι οἱ ἁπλοῖ ἐπίτροποι, ἢ ἁπλοῖ ἀντεπιστέλλοντες.

2. Καίτοι κατ' ἔγκρισιν τῆς Γραμματείας συνιστώμενοι, καὶ φέροντες ἔγγραφον ἀναγνωριστήριον ἀπὸ τὴν τοπικὴν Ἀρχήν, παρὰ τῆς ὁποίας πρέπει τοῦτο προηγουμένως νὰ ζητηθῇ, δὲν χαίρουν μ' ὅλα ταῦτα τὰ εἰς τοὺς Προξένους καὶ Ὑποπροξένους διδόμενα προνόμια καὶ δικαιώματα,

οὔτε δύνανται νὰ ἔχουν ἀξιώσεις εἰς ἄλλα παρὰ τὰ ἐκ τῶν τοπικῶν ἐθίμων ἐπιτρεπόμενα.

3. Δὲν φέρουσι παντελῶς δημόσιον χαρακτῆρα, οὔτε ἔχουν ἑπομένως ἁρμοδιότητα δικαιοδοσίας εἰς τοὺς ὑπηκόους Ἕλληνας. Δύνανται μόνον ὡς ἁπλοῖ συμβιβασταὶ νὰ μεσολαβῶσιν εἰς τὰς διαφοράς των, νὰ φροντίζωσι περὶ αὐτῶν, καὶ τοὺς βοηθῶσι παρὰ τῇ τοπικῇ Ἀρχῇ, συμμορφούμενοι ἀκριβῶς μὲ τὰς παρὰ τῶν ἁρμοδίων Προξένων ἢ Ὑποπροξένων χορηγηθείσας εἰς αὐτοὺς ὁδηγίας.

4. Οἱ Προξενικοὶ Πράκτορες δὲν ἔχουσι γραφεῖον, δὲν κάμνουσι κάμμίαν πρᾶξιν τῆς ἀστυκῆς καταστάσεως, οὔτε κάμμίαν ἐξ ἐκείνων, αἵτινες εἶναι φύσεως νὰ παρουσιασθῶσιν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου. Ὅλαι αὗται αἱ πράξεις εἶναι ἀποκλειστικῶς τῆς ἁρμοδιότητος τῶν Προξένων ἢ Ὑποπροξένων.

5. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν λοιπὴν ἐργασίαν, δύνανται νὰ τὴν περαιώσωσιν ἐπὶ τῆς εὐθύνης τῶν ὑφ' ὧν ἐσυστήθησαν Προξένων ἢ Ὑποπροξένων.

6. Αἱ παρὰ τῶν Προξενικῶν Πρακτόρων γινόμεναι πράξεις δὲν ἐπικυροῦνται ἀπὸ τὴν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείαν εἰμὴ ὁσάκις φέρουν τὸ «ἐθεωρήθη» ἀπὸ τὸν ἀνήκοντα Πρόξενον ἢ Ὑποπρόξενον, ἡ δὲ ἐπιθεώρησις αὕτη γίνεται δωρεάν.

7. Κἀνὲν δικαίωμα ἢ ἐπιβολὴ ὁποιουδήποτε φόρου δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς Προξενικοὺς Πράκτορας διότι συνέδραμον ἢ ἐπεμελήθησαν ἄλλως τοὺς ὑπηκόους τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

8. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν διὰ τὴν παρὰ τῶν Πρακτόρων τούτων ἔκδοσιν τῶν πράξεων ἀπαιτουμένην τιμήν, θέλει ἐφαρμόζεσθαι κατὰ πάντα ἡ καὶ δι' αὐτὰς τὰς παρὰ τῶν Προξένων ἐκδιδομένας ὁρισθεῖσα διατίμησις.

9. Ἕκαστος ἄρα Πρόξενος ἢ Ὑποπρόξενος ὀφείλει νὰ ἐφοδιάσῃ τοὺς ὑπ' αὐτὸν Πράκτορας μὲ ἓν ἀντίτυπον τῆς διατιμήσεως τοῦ γραφείου του, καθ' ὅσον ἀποβλέπει τὰς πράξεις, τὰς ὁποίας ἤθελον εἶσθαι ἐπιτετραμμένοι νὰ ἐκδώσωσι. Τὰ δὲ δι' αὐτὰς εἰσπραττόμενα δικαιώματα ἀνήκουν εἰς τοὺς Πράκτορας, καὶ ἐπέχουν τόπον μισθοῦ.

10. Αἱ ἐκδιδόμεναι παρὰ τῶν Πρακτόρων πράξεις θέλουν ἀναφέρει τὸ ποσὸν τοῦ εἰσπραχθέντος δικαιώματος· οὗτοι δὲ ὀφείλουν νὰ κρατοῦν

κατάστιχον ἐπ' αὐτῷ τούτῳ ἀριθμημένον καὶ ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τὸν Πρόξενον ἢ Ὑποπρόξενον.

11. Οἱ Πρόξενοι καὶ Ὑποπρόξενοι λαμβάνουν λογαριασμὸν καθ' ἑκάστην τριμηνίαν τῶν ἐσόδων τῶν Πρακτόρων τῆς περιφερείας των διὰ νὰ τὸν συμπεριλαμβάνουν εἰς τὴν γενικὴν κατάστασιν, τὴν ὁποίαν ὀφείλουν νὰ διευθύνουν πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείαν.

12. Οἱ Πράκτορες κοινοποιοῦν εἰς τοὺς ἀνωτέρους των πᾶν ὅ,τι ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς Πρακτορίας των δύναται νὰ ἦναι χρήσιμον εἰς τὴν Βασιλικὴν ὑπηρεσίαν. Ὀφείλουν προσέτι ν' ἀναφέρουν περὶ πασῶν τῶν ὑποθέσεων, καὶ νὰ συμμορφῶνται ἀκριβῶς μὲ τὰς ὁποίας ἤθελον λάβει ὁδηγίας.

13. Ἂν δὲ τυχὸν οἱ Πρόξενοι ἢ Ὑποπρόξενοι ἤθελον κρίνει ἀναγκαῖον καὶ ὠφέλιμον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν νὰ ἐπιφορτίσουν τοὺς ὑπ' αὐτοὺς Πράκτορας καὶ μὲ ἄλλα χρέη, δύνανται νὰ ζητήσωσι περὶ τούτου τὴν ἄδειαν ἀπὸ τὴν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείαν, ἥτις θέλει προκαλέσει τότε τὰς διαταγὰς τοῦ Βασιλέως.

14. Οἱ Προξενικοὶ Πράκτορες ἐκλέγονται κατὰ προτίμησιν ἐκ τῶν σημαντικωτέρων Ἑλλήνων κατὰ τὴν πρακτορικὴν περιφέρειαν· πρέπει νὰ ἦναι τοὐλάχιστον 25 ἐτῶν, καὶ νὰ χαίρουν καλὴν ὑπόληψιν. Ὁρκίζονται ἐνώπιον ἀμέσως τῶν ἀνωτέρων των, καὶ στολὴν δὲν ἔχουσι δικαίωμα νὰ φέρουν.

15. Τὸ δίπλωμα τοῦ Προξενικοῦ Πράκτορος ἐκδίδεται ἀπὸ τὸν ἁρμόδιον Πρόξενον ἢ Ὑποπρόξενον κατὰ τὸν προσδιορισθησόμενον τύπον.

16. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς Προξενικοὺς Πράκτορας νὰ διορίζουν Ὑποπράκτορας, ἢ νὰ ἐπιτρέπωσιν ἐπὶ ὁποιαδήποτε προφάσει εἰς ἕτερον τὴν ἐκτέλεσιν τῶν χρεῶν των.

17. Οἱ Πρόξενοι καὶ Ὑποπρόξενοι δύνανται νὰ παύσωσι προσωρινῶς, ἀλλ' ὄχι διὰ πάντα, τῶν χρεῶν των τοὺς Πράκτορας, δὲν δύνανται δὲ ν' ἀντικαταστήσωσιν ἄλλους ὁριστικῶς ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας.

18. Οἱ Πρόξενοι, Ὑποπρόξενοι καὶ Προξενικοὶ Πράκτορες δὲν δύνανται νὰ δεχθῶσι τίτλον πράκτορος ξένης Δυνάμεως, ἂν προηγουμένως ὁ ἀρχηγός των δὲν ἤθελε ζητήσει καὶ λάβει τὴν ἄδειαν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας.

19. Ὡς πρὸς τὴν δικαιοδοσίαν των, κατά τε τὸ πολιτικὸν καὶ τὸ ἐγκληματικὸν, οἱ Πρόξενοι θέλουσι συμμορφωθῆ μὲ τὰ νενομισμένα, ἢ μὲ τὰς ὑπαρχούσας ἢ γενησομένας συνθήκας μετὰ τῶν Ἡγεμόνων τῶν μερῶν, ὅπου ὑπάρχει τὸ Προξενικὸν κατάστημα· οἱ δὲ κατὰ τὴν Τουρκίαν, μὲ τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 22 τῶν ἀπὸ 1 (13) Ἰανουαρίου 1834 Προξενικῶν ὁδηγιῶν διαγεγραμμένα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τῶν Γραμματέων τῶν Προξένων.

1. Θέλουσι διορισθῆ Γραμματεῖς, φέροντες δίπλωμα κατ' εὐθεῖαν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, εἰς Κωνσταντινούπολιν, εἰς Σμύρνην, εἰς τὸ Γενικὸν Προξενεῖον τῶν ὑπὸ τὸν Ἀντιβασιλέα τῆς Αἰγύπτου ὑπαγομένων μερῶν, καὶ πανταχοῦ ὅπου ἡ ἀνάγκη τῆς Βασιλικῆς ὑπηρεσίας ἤθελε τὸ ἀπαιτήσει.

2. Οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι πρέπει νὰ ἦναι Ἕλληνες, ἔχοντες πλήρη τὰ 25 ἔτη τῆς ἡλικίας των, καὶ δύνανται νὰ ἦναι συγγενεῖς τοῦ 4 βαθμοῦ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Πρεσβείας, ἢ τοῦ Προξένου, ὑπὸ τὸν ὁποῖον διατελοῦν.

3. Οἱ Γραμματεῖς ὁρκίζονται ἐνώπιον τοῦ ἀρχηγοῦ των νὰ ἐκπληρώσωσι μὲ πίστιν καὶ ζῆλον τὰ χρέη τῆς ὑπηρεσίας των.

Χρέη τῶν Γραμματέων τῶν Προξένων.

4. Οἱ Γραμματεῖς τῶν Προξένων δὲν εἶναι εἰμὴ Συμβολαιογράφοι, δύνανται ἑπομένως νὰ συντάσσωσιν ὅλας τὰς πράξεις καὶ συναλλάγματα, ἐκπληροῦντες καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τὰ συμβολαιογραφικὰ χρέη.

5. Ὁπόταν Ἕλληνες εἴτε ἁπλῶς περιηγηταὶ, διαμένοντες εἰς ξένα μέρη, ἔχουν ἀνάγκην ἐγγράφων ἢ συναλλαγμάτων ἐπισήμων, ἢ προσδιορισμοῦ τῆς ἡμερομηνίας, ἢ θέλουν νὰ κάμουν παρακαταθήκας, ἢ νὰ λάβουν ἔγγραφα ἐκτελεστὰ ἢ ἀντίγραφα, θέλουν διευθύνεσθαι ἐπ' αὐτῷ εἰς τὰ γραφεῖα τῶν Προξενείων.

6. Αἱ πράξεις καὶ συνυποσχετικὰ θέλουν συντάσσεσθαι καὶ δίδεσθαι ἀπὸ τὸν διευθυντὴν τοῦ γραφείου ἄνευ τῆς συμπράξεως τοῦ ἀνήκοντος Προξένου.

7. Οἱ διευθυνταὶ τῶν προξενικῶν γραφείων δύνανται, κατὰ προηγου-

μένην ἔγκρισιν τῶν Προξένων, νὰ δέχωνται τὰ ἔγγραφα καὶ συνυποσχετικά, τῶν ὁποίων οἱ ξένοι ἤθελον νὰ ἐπικυρώσωσι τὴν γνησιότητα εἰς τὴν Ἑλλάδα. — Πάντοτε ὅμως τὰ ἔγγραφα καὶ συνυποσχετικὰ ταῦτα πρέπει νὰ ἐπιθεωρῶνται καὶ ἐπικυρῶνται ἀπὸ τὸν ἀνήκοντα Πρόξενον.

8. Οἱ διευθυνταὶ τῶν γραφείων δὲν ἐνεργοῦν τὰ συμβολαιογραφικὰ των καθήκοντα εἰμὴ ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ Προξενείου εἰς τὸ ὁποῖον ὑπηρετοῦσιν, ἐπὶ ποινῇ καθαιρέσεως, καὶ χωρὶς νὰ ὑποχρεωθῶσιν οἱ διάδικοι εἰς τὰ ἐπιγενόμενα ἔξοδα καὶ τόκους.

9. Οἱ διευθυνταὶ τῶν γραφείων δὲν δύνανται νὰ δεχθῶσι πράξεις, εἰς τὰς ὁποίας διάδικοι ἤθελον εἶσθαι συγγενεῖς των εἴτε ἐξ αἵματος, εἴτε ἐξ ἀγχιστείας, κατὰ μὲν εὐθεῖαν γραμμὴν, καθ' ὅλους ἀπολύτως τοὺς βαθμοὺς, κατὰ δὲ πλαγίαν μέχρι καὶ συμπεριλαμβανομένων τῶν ἐκ πρώτων ἐξαδέλφων καταγομένων συγγενῶν. Δὲν δύνανται ἐπίσης νὰ δέχωνται πράξεις αἵτινες ἤθελον ἐμπεριέχει τι πρὸς ὠφέλειαν αὐτῶν τῶν ἰδίων.

10. Οἱ διευθυνταὶ τῶν Γραφείων δὲν δέχονται προσέτι πράξεις, εἰμὴ δι' ἄτομα, τῶν ὁποίων ἡ ταὐτότης ἤθελεν εἶσθαι ἱκανῶς ἐγνωσμένη. Κατὰ πᾶσαν ἐναντίαν περίπτωσιν ὀφείλουσι νὰ ἐπιβεβαιῶσι τὴν ταὐτότητα ταύτην διὰ μαρτυριῶν δύο Ἑλλήνων ἐνηλίκων· ἢ, ὅταν τοῦτο δὲν δύναται νὰ γενῇ διὰ δύο ὑπηκόων ξένων, γνωστῶν εἰς αὐτοὺς, καὶ ἐχόντων ἐκεῖ τὴν διαμονήν των, καὶ ὄντων εἰς 25 ἐτῶν ἡλικίαν, οἵτινες θέλουσι μαρτυρήσει ὑπὲρ τῆς ταὐτότητος τοῦ παρουσιασθησομένου ἀτόμου.

11. Αἱ πράξεις ὅλαι πάντοτε λαμβάνονται ἐνώτιον δύο μαρτύρων, οἱ ὁποῖοι ὑπογράγουσιν· οὗτοι δὲ πρέπει, ὅσον δυνατὸν, νὰ ἦναι Ἕλληνες καταγεγραμμένοι εἰς τὸ Προξενεῖον κατὰ τὰ εἰς τὰς παρούσας ὁδηγίας ὑποτυπωθέντα.

12. Οἱ ἐξ αἵματος ἢ ἀγχιστείας συγγενεῖς τῶν διευθυντῶν τῶν γραφείων ἢ τῶν διαφερομένων μερῶν, ἐμπεριλαμβανόμενοι εἰς τὴν ἀνωτέρω σημειωθεῖσαν συγγενικὴν βαθμολογίαν, οἱ θεράποντες, ἢ ἄλλως οἱ ὑπηρέται των, δὲν δύνανται νὰ ἦναι μάρτυρες.

13. Αἱ πράξεις ἀντιγράφονται εἰς κατάστιχον διπλοῦν καὶ ἡ μία κατόπιν τῆς ἄλλης, χωρὶς νὰ παραλειφθῇ μέρος τι λευκόν. Τὰ δὲ κατάστιχα εἶναι ὑπογεγραμμένα καὶ ἀριθμημένα ἀπὸ τὸν Πρόξενον, ὁ ὁποῖος

ἐπιθέτει κατὰ πᾶσαν τριμηνίαν τὸ α ἐθεωρήθη ν κατόπιν τῆς πράξεως, ἥτις θέλει φέρει τὴν προσφατοτέραν ἡμερομηνίαν.

14. Δύνανται μ' ὅλα ταῦτα οἱ διευθυνταὶ νὰ συντάσσωσι καὶ εἰς φύλλα μεμονωμένα τὰ σχέδια τῶν πράξεων ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι δὲν ἤθελεν εἶσθαι δυνατὸν νὰ γίνουν εἰς τὸ προξενικὸν γραφεῖον, ἀλλὰ τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος σχέδια πρέπει νὰ ἀντιγραφῶσιν, ἢ τοὐλάχιστον περιληπτικῶς νὰ καταχωρισθῶσιν εἰς τὰ κατάστιχα κατ' αἴτησιν τῶν μερῶν, ἢ ἄλλως διὰ τῆς φροντίδος τοῦ Διευθυντοῦ.

15. Οὐδεμία συνθήκη, οὐδὲν ἄρθρον, οὐδεμία ἔκφρασις ἀπηγορευμένη ἀπὸ τὸν Νόμον δὲν δύναται νὰ καταχωρηθῇ εἰς πράξεις ἢ συνυποσχετικὰ γινόμενα εἰς τὸ γραφεῖον.

16. Αἱ πράξεις γράφονται κατὰ συνέχειαν καὶ χωρὶς διακοπὴν, συγχρόνως δὲ ἄνευ βραχυγραφίας καὶ προσθηκῶν, καὶ ἄνευ διαστίχων. Θέλουν δὲ ἀναφέρει τὴν ἡμέραν, τὸ ἔτος, καὶ τὸν τόπον, εἰς τὸν ὁποῖον ἔγιναν, τὰ ὀνόματα καὶ ἐπωνυμίας, τὸ εἶδος καὶ τὴν διαμονὴν τοῦ διευθυντοῦ ὁ ὁποῖος τὰς λαμβάνει, τοῦ Προξένου (ἂν τυχὸν παρευρίσκεται), καθὼς καὶ τὰ ὀνόματα, ἐπώνυμα, εἴδη καὶ διαμονὴν τῶν διαδίκων μερῶν καὶ τῶν μαρτύρων· θέλουν φανερώσει ὁλόγραφα τὰς ποσότητας καὶ τὴν ἡμερομηνίαν. Ἂν δὲ τὰ διάδικα μέρη ἀντιπροσωπεύωνται παρ' ἐπιτρόπων, τὰ ἐπιτροπικὰ ἔγγραφα πρέπει νὰ γραφῶσιν εἰς τὸ τέλος τῆς πράξεως, καὶ τὰ πρωτότυπα θέλουν ἐπισυναφθῆ εἰς ἐκεῖνο τῶν δύο βιβλίων τὸ ὁποῖον θέλει μείνει εἰς τὸ γραφεῖον. Ὁ Διευθυντὴς θέλει ὑπογράψει τὰς πράξεις ὁμοῦ μὲ τὰ διαφερόμενα μέρη καὶ μὲ τοὺς μάρτυρας, ἀφοῦ πρῶτον τὰς ἀναγνώσῃ εἰς αὐτούς· ἡ ἀνάγνωσις δὲ αὕτη πρέπει νὰ ἀναφέρεται εἰς τὸ κείμενον τοῦ ἐγγράφου.

17. Ὁπόταν τὰ μέρη δὲν ἠξεύρουν ἢ δὲν δύνανται νὰ ὑπογράψουν, πρέπει καὶ τοῦτο ν' ἀναφερθῇ εἰς τὸ τέλος τῆς περὶ τούτου πράξεως τῆς ὁμολογίας των.

18. Αἱ παραπομπαὶ καὶ αἱ συστατικαὶ συμειώσεις δὲν δύνανται, ἐκτὸς τῆς ἀνωτέρω σημειωθείσης ἐξαιρέσεως, νὰ γραφθῶσιν εἰμὴ εἰς τὸ περιθώριον· θέλουσι δὲ μονογραφεῖσθαι ἢ ὑπογράφεσθαι τόσον παρὰ τοῦ διευθυντοῦ, καθὼς καὶ παρὰ τῶν ἄλλων ὑπογραφέων· ἂν δὲ ἡ παραπομπὴ, ὡς ἐκ τῆς ἐκτάσεώς της, φέρεται ἕως εἰς τὸ τέλος τῆς πράξεως, τότε ὄχι μόνον εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ὑπογραφθῇ ἢ νὰ θεωρηθῇ ἁπλῶς ὡς αἱ πα-

ραπομπαὶ αἱ γεγραμμέναι εἰς τὸ περιθώριον, ἀλλ' ἀκόμη καὶ νὰ ἐπικυροῦται ῥητῶς ἀπὸ τὰ διάδικα μέρη.

19. Αἱ λέξεις αἵτινες πρέπει νὰ σβεσθῶσι, πρέπει νὰ σημειοῦνται εἰς τρόπον, ὥστε ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν νὰ δύναται ν' ἀποδεικνύεται εἰς τὸ περιθώριον τῆς περιεχούσης αὐτὰς σελίδος, ἢ εἰς τὸ τέλος τῆς πράξεως, καὶ νὰ ἐπικυροῦται εἰς τὸ περιθώριον κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὡς αἱ παραπομπαί.

20. Ἐκ τῶν διπλῶν καταστίχων τῶν πράξεων, ἓν θέλει μένει εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Προξενείου, καὶ ἕτερον θέλει μένει κλεισμένον καθ' ἕκαστον ἔτος ἀπὸ τὸν Γραμματέα, καθὼς καὶ ἀπὸ τὸν Πρόξενον, ὅστις θέλει τὸ διευθύνει ἀμέσως εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείαν. Θέλει δὲ ἐναποτεθῇ εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Γραμματείας ταύτης, ὅθεν δύνανται νὰ λαμβάνουν ἀπόγραφα ἢ ἀποσπάσματα τούτου ἐκεῖνοι, ὅσους ἡ πρᾶξις αὕτη ἀφορᾷ ἀπ' εὐθείας, καθὼς καὶ οἱ κληρονόμοι αὐτῶν, ἢ οἱ ἔχοντες δικαίωμα, δυνάμει ἰδιαιτέρας ἐπὶ τούτου διαταγῆς τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέως.

21. Οἱ Γραμματεῖς τοῦ Προξενείου θέλουν ἐκδίδει ἀπόγραφα τῶν πράξεων τὰς ὁποίας λαμβάνουσι· πρέπει ὅμως νὰ ἐπιθεωρῶνται ταῦτα καὶ ἐπικυρῶνται ἀπὸ τοὺς Προξένους.

22. Αἱ πράξεις ὅμως, τὰς ὁποίας λαμβάνουν οἱ Γραμματεῖς τῶν Προξενείων, δὲν θέλουν ἐκδίδεσθαι μήτε κοινοποιεῖσθαι εἰς ἄλλους εἰμὴ εἰς ἐκείνους μόνον, ὅσους ἡ προκειμένη ὑπόθεσις ἀφορᾷ ἀπευθείας, ἢ τοὺς κληρονόμους αὐτῶν, ἢ τοὺς ἔχοντας δικαίωμα, ἐκτὸς μόνον ἰδιαιτέρας ἐπὶ τούτου διαταγῆς τοῦ Προξένου, ἢ ὁποιουδήποτε ἄλλου ἁρμοδίου δικαστοῦ, ἥτις πρέπει ν' ἀναφέρεται εἰς τὸ περιθώριον τῆς πράξεως, καὶ νὰ καταγράφεται εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ διωρισμένον κατάστιχον, (ἐξαιροῦνται δὲ τούτου αἱ πράξεις, αἵτινες πρέπει νὰ δημοσιευθῶσιν ἐπὶ δικαστηρίων πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀναφερομένων εἰς αὐτὰς νόμων).

23. Ὁπόταν ζητοῦνται ἀπόγραφα ἐκτελεστὰ, πρέπει νὰ ἐκδίδωνται ἐπισήμως μὲ τύπον ἐκτελέσεως καὶ φέροντα τὴν σφραγῖδα τοῦ Προξενείου· θέλει δὲ γίνεσθαι μνεία εἰς τὸ πρωτότυπον σχέδιον περὶ τῆς ἐκδόσεως τοῦ πρώτου ἐκτελεστοῦ ἀπογράφου· εἰς ἕκαστον τῶν ἐνεχομένων ἀπόγραφον ἐκτελεστὸν δὲν δύναται νὰ δοθῇ ἄλλο ἄνευ διαταγῆς τοῦ Προξένου ἢ ἄλλου ἁρμοδίου δικαστοῦ, ἥτις πρέπει νὰ καταγραφῇ εἰς τὸ

ἐπὶ τούτῳ προσδιωρισμένον κατάστιχον, καὶ νὰ σημειωθῇ εἰς τὸ περιθώριον τῆς πράξεως.

24. Οἱ Γραμματεῖς τῶν Προξενείων δύνανται, κατ' ἄδειαν τῶν Προξένων, νὰ δέχωνται εἰς τὸ γραφεῖον παρακαταθήκας, καὶ νὰ δίδωσιν ἀντίγραφα παραβαλλόμενα μὲ τὰ πρωτότυπα ἢ ἀπόγραφα πράξεων, τὰς ὁποίας οἱ ἁρμόδιοι δημόσιοι ἀξιωματικοὶ λαμβάνουσιν ἀλλαχοῦ. Δύνανται παρομοίως νὰ δέχωνται παρακαταθήκας τῶν πράξεων, προσυπογράφοντες αὐτὰς, ἰδίως διὰ νὰ βεβαιώσωσι τὴν χρονολογίαν καὶ τὴν διατήρησιν αὐτῶν· δύνανται δὲ καὶ νὰ ἐκδίδουν ἀντίγραφα τούτων· καὶ εἰς τὴν μίαν καὶ εἰς τὴν ἑτέραν περίπτωσιν πρέπει νὰ γίνεται πρᾶξις τῆς παρακαταθήκης, περιέχουσα τὴν περιγραφὴν τῶν παρακαταθεμένων ἐγγράφων. Θέλει δὲ γίνεθαι μνεία τῆς παρακαταθήκης ἐπὶ τῶν παρακατεθειμένων ἐγγράφων, τὰ ὁποῖα πρέπει ν' ἀντιγραφῶσιν ὁλόκληρα εἰς τὸ τέλος τῆς πράξεως, ὁπόταν ἦναι ὑπὸ ἰδιαιτέραν ὑπογραφὴν, ἢ ὁπόταν τὸ πρωτότυπον σχέδιον δὲν ἤθελεν εὑρίσκεσθαι καταχωρημένον εἰς ἄλλην τινὰ δημόσιον παρακαταθήκην. Κανὲν ἀντίγραφον τῶν παρακατατεθειμένων πράξεων δὲν θέλει δίδεσθαι ἄνευ τοῦ αὐτολεξεὶ ἀντιγράφου τῆς πράξεως τῆς παρακαταθήκης.

25. Οἱ ἐνεχόμενοι, οἱ κληρονόμοι αὐτῶν, ἢ οἱ ἔχοντες δικαίωμα, δύνανται ν' ἀναλάβουν τὰς οὕτω παρακατεθειμένας πράξεις, δίδοντες ἔγγραφον παραλήψεως, περὶ τῆς ὁποίας θέλει γίνεσθαι πρᾶξις· θέλει δὲ γίνεσθαι προσέτι μνεία εἰς τὸ περιθώριον τόσον τῶν ἐγγράφων καθὼς καὶ τῶν πράξεων τῆς παρακαταθήκης.—Εἰς τοιαύτην περίστασιν κανὲν ἀπόγραφον τῶν πράξεων τῆς παρακαταθήκης δὲν θέλει ἐκδίδεσθαι, μήτε τῶν εἰς τὸ τέλος ἀντιγραμμένων ἐγγράφων, ἄνευ τοῦ αὐτολεξεὶ ἀντιγράφου τῆς πράξεως τοῦ ἐγγράφου τῆς παραλήψεως.

Οἱ Ἕλληνες εἶναι διατεταγμένοι νὰ παρακαταθέτωσιν ὁλογράφους τὰς διαθήκας των εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Προξενείου, διὰ νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν διατήρησιν αὐτῶν. Θέλει ἐκτεθῇ πρᾶξις παρακαταθήκης, τῆς ὁποίας ἀπόγραφον θέλει δοθῇ εἰς τὸ ἁρμόδιον μέρος διὰ νὰ κατέχῃ χώραν ἐγγράφου τῆς παραλήψεως. Ἐὰν ὁ παρακαταθέτων θέλῃ ν' ἀναλάβῃ τὴν διαθήκην του, δύνανται νὰ τὴν παραδώσουν εἰς αὐτὸν, ἀφοῦ προηγουμένως λάβουν παρ' αὐτοῦ ὑπογραφὴν μιᾶς πράξεως παραλήψεως, τῆς ὁποίας μνεία θέλει γίνει εἰς τὸ περιθώριον τῆς πράξεως τῆς παρακαταθήκης· ἡ

ἀπόδοσις ὅμως αὕτη δὲν δύναται νὰ γίνῃ εἰς ἐπίτροπον, εἰμὴ ὁπόταν ἤθελεν εἶσθαι ἐφωδιασμένος οὗτος μὲ ἐπίσημον ἰδιαιτέραν ἐπὶ τούτου ἐπιτροπείαν.

27. Οἱ Γραμματεῖς τῶν Προξενείων δύνανται ἐπίσης νὰ δέχωνται τὰς διαθήκας καὶ ἐκείνων, οἵτινες ἤθελον τοὺς προσκαλέσει, συμμορφούμενοι μὲ τὰ παρὰ τῶν νόμων ὡρισμένα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς καταγραφῆς εἰς τὰ προξενικὰ γραφεῖα τῶν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν διαμενόντων Ἑλλήνων.

1. Οἱ εἰς ἀλλοδαπὴν διαμένοντες Ἕλληνες, οἵτινες θέλουσι νὰ λαμβάνουν τὴν προστασίαν τοῦ Προξένου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου διαμένουσι, καθὼς καὶ τὸ μέσον τοῦ νὰ δικαιολογοῦν τὸν σκοπὸν τῆς ἐπιστροφῆς των καὶ τὴν ἀπόλαυσιν τῶν δικαιωμάτων καὶ προνομίων, τὰ ὁποῖα ἐδόθησαν ἤδη ἢ θέλουν δοθῆ ἑπομένως παρὰ τῶν Συνθηκῶν, Νόμων, καὶ Διαταγμάτων εἰς μόνους τοὺς καταγραφομένους Ἕλληνας, χρεωστοῦσι νὰ καταγράφωνται, ἀφοῦ ἀποδείξουν προηγουμένως τὴν ἐθνικότητά των, εἰς ἓν μητρῷον κατάστιχον, κρατούμενον ἐπὶ τούτῳ εἰς τὸ γραφεῖον ἑκάστου Προξενείου.

2. Εἰς τὸ κατάστιχον τοῦτο πρέπει νὰ σημειοῦται ἡ ἡλικία, τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ ἐκείνου, ὅστις μέλλει νὰ καταγραφῇ, ὁ τόπος τῆς γεννήσεώς του τὸ ὄνομα τοῦ δήμου, εἰς τὸν ὁποῖον οὗτος ἀνήκει, καὶ νὰ γίνεται μνεία τοῦ ἐγγράφου, δυνάμει τοῦ ὁποίου ἀποδεικνύει τὴν ἐθνικότητά του.

3. Ἡ ἐθνικότης του θέλει ἀποδεικνύεσθαι διὰ μιᾶς πράξεως βεβαιούσης τὴν καταγραφὴν εἰς τὸ κατάστιχον ἑνὸς τῶν δήμων τοῦ Βασιλείου.

4. Δὲν θέλει λαμβάνεσθαι κἀνὲν δικαίωμα διὰ τὴν καταγραφὴν εἰς τὸ μητρῷον κατάστιχον.

5. Ἀποδεικτικὰ καταγραφῆς δύνανται νὰ δοθῶσιν εἰς ἐκείνους τῶν καταγραφέντων, οἵτινες ἤθελον τὰ ζητήσει. Τρεῖς δραχμαὶ δὲ θέλουν πληρώνεσθαι δι' ἕκαστον ἀπεδεικτικόν.

6. Δὲν δύνανται δὲ νὰ γίνωσι δεκτοὶ εἰς τὴν καταγραφὴν καὶ θέλουσι

σθεσθῆ εἰς τὸ κατάστιχον, ἂν εὑρίσκωνται καταγραμμένοι ἐκεῖνοι τῶν Ἑλλήνων, ὅσοι κατὰ τοὺς νόμους τοῦ Βασιλείου ἤθελον χάσει τὴν ἐθνικότητά των.

7. Οἱ ἐκ τῶν Προξενικῶν καθεδρῶν διαβαίνοντες Ἕλληνες εἶναι ἐλεύθεροι τῆς εἰς τὸ κατάστιχον καταγραφῆς. (α)

(α) Τὰς κατὰ τὴν 4 Δεκεμβρίου 1834 ἐκδοθείσας παραπληρωματικὰς Ὁδηγίας τῶν Προξενικῶν Ὁδηγιῶν τῆς 1 Ἰαννουαρίου 1834 δημοσιεύομεν εἰς τὸ Κεφάλαιον «Λογιστικὸν τῶν Προξενείων», καθὸ ἴδιος αὐτὸ ἀφορώσας.

Γ'. *Δικαστική ἁρμοδιότης καὶ ἀνακριτικὰ καθήκοντα τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν.*

ΝΟΜΟΣ

Τῆς 12 Δεκεμβρίου 1841 περὶ ἀνακριτικῶν καθηκόντων τῶν ἐν τῷ Ὀθωμανικῷ Κράτει Ἑλληνικῶν Προξένων, Ὑποπροξένων καὶ Προξενικῶν Πρακτόρων.

1. Ἅπαντες οἱ ἐν τῷ Ὀθωμανικῷ Κράτει Ἡμέτεροι Γενικοὶ Πρόξενοι, Πρόξενοι, Ὑποπρόξενοι, Προξενικοὶ Πράκτορες καὶ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἐμπορικοῦ Γραφείου τῆς Ἡμετέρας ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας, ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν χηρεύει ἡ θέσις αὐτῶν ἢ ἄλλως κωλύονται, καὶ οἱ τακτικοὶ αὐτῶν ἀναπληρωταὶ, εἶναι ἐν τῇ περιφερείᾳ των ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι ὡς πρὸς τὰ ὑφ' Ἑλλήνων πραττόμενα κακουργήματα καὶ πλημμελήματα, καὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα καὶ τὴν ὑποχρέωσιν, ἄνευ παραγγελίας τῶν Εἰσαγγελέων, νὰ ἐπιχειρῶσι πάντα τὰ πρὸς βεβαίωσιν τῆς πράξεως καὶ πρὸς συλλογὴν τῶν περὶ τοῦ πράξαντος ἀποδείξεων ἀπαιτούμενα, καὶ ἐν γένει πᾶσαν ἀνακριτικὴν πρᾶξιν, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς ποινικῆς δικονομίας, καθόσον δὲν γίνεται διὰ τοῦ παρόντος Νόμου ῥητὴ τροπολογία τῶν διατάξεων αὐτῆς.

2. Οἱ ἀνακριτικοὶ οὗτοι ὑπάλληλοι θέλουν διατάττει τὴν προφυλάκισιν τοῦ κατηγορουμένου κατὰ τὸν ἐν τῷ τόπῳ ἐν ᾧ διατελοῦσιν εἰθισμένον τρόπον:—1, ἐπὶ κακουργημάτων·—2, ἐπὶ πλημμελημάτων, εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἐδαφίων 1, 2, 4, 5, καὶ 6 τοῦ ἄρθρου 208 τῆς ποινικῆς δικονομίας. Ὁ προφυλακισθεὶς κατηγορούμενος ἐξετάζεται τὸ πολὺ ἐντὸς 24 ὡρῶν.

3. Ὁσάκις κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὑπάρχῃ ἀφορμὴ προφυλακίσεως, ἢ ἐπροφυλακίσθη ὁ κατηγορούμενος καὶ δὲν ὑπάρχουν αἱ περιπτώσεις τῶν ἐδαφίων 1, 2, 3, καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 236 τῆς ποινικῆς δικονομίας, ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἀνακριτικὸν ὑπάλληλον νὰ συγχωρήσῃ, ἐν ὁποιαδήποτε καταστάσει τῆς προανακρίσεως, τὴν προσωρινὴν ἀπόλυσίν του, ἐὰν δώσῃ ἀξιόχρεων ἐγγύησιν, ὑπὸ τοῦ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου προσδιοριστέαν κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν ἐδαφίων 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 240 τῆς ποινικῆς δικονομίας, ὅτι θέλει παρασταθῇ ἐν παντὶ καιρῷ εἰς τὴν ἀνα-

κριτικὴν καὶ εἰς τὴν δικαστικὴν Ἀρχὴν, καὶ ἂν διορίσῃ ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Προξενικῆς Ἀρχῆς ἀντίκλητον, πρὸς τὸν ὁποῖον γίνονται ὅλαι αἱ κατὰ τὴν ἀνάκρισιν συμπίπτουσαι ἀνακοινώσεις. Ὁ Πρόξενος ἀνακαλεῖ τὴν διαταγήν του, τὴν ἐκδοθεῖσαν περὶ προσωρινῆς ἀπολύσεως τοῦ κατηγουμένου, καὶ φυλακίζει αὐτὸν ἐκ νέου εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἐδαφίων 1, 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 245 τῆς ποινικῆς δικονομίας.

4. Οἱ μάρτυρες καὶ οἱ κατηγορούμενοι κλητεύονται εἰς ὡρισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου, εἴτε ἐγγράφως, εἴτε καὶ προφορικῶς, διὰ κλητῆρός τινος τοῦ Προξενικοῦ καταστήματος, καὶ ἄνευ περαιτέρω διατυπώσεων. Ὡς πρὸς τὴν κλήτευσιν τῶν μὴ Ἑλλήνων μαρτύρων οἱ Προξενικοὶ ὑπάλληλοι θέλουν συμμορφοῦσθαι μὲ τὴν ἐν τῷ τόπῳ τῆς διαμονῆς των ἐπικρατοῦσαν συνήθειαν. Ἐὰν οἱ κατηγορούμενοι ἢ οἱ μάρτυρες Ἕλληνες ἀπειθήσωσιν εἰς τὴν κλήτευσιν, ὁ Πρόξενος θέλει διατάττει τὴν διὰ τῆς βίας προσαγωγήν των. Ἅμα συλληφθῇ ὁ κατηγορούμενος, ἐπισκοπεῖται, καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτοῦ καταλαμβάνονται καὶ καταγράφονται ὅσα πράγματα εὑρεθῶσιν ἐπ' αὐτοῦ, καὶ, γενομένης ἐκθέσεως, στέλλονται εἰς τὸν ἁρμόδιον Εἰσαγγελέα, ἂν δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς πειστήρια.

5. Ἐὰν ἐκ τῆς προφυλακίσεως ἢ τῆς δραπετεύσεως τοῦ κατηγορουμένου πηγάζῃ κίνδυνος φθορᾶς, ἀπωλείας, ἢ ὑφαιρέσεως τῶν πραγμάτων του, ὁ Πρόξενος φροντίζει περὶ τῆς διατηρήσεως αὐτῶν, ἐνεργῶν, κατὰ τὰς περιστάσεις, λεπτομερῆ αὐτῶν ἀπογραφὴν, ἐπιθέτων σφραγῖδας, παραδίδων αὐτὰ εἰς φύλαξιν ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς, ἢ ἐκποιῶν τὰ εἰς φθορὰν ὑποκείμενα, κατὰ τὰς περὶ τούτων διατάξεις τῶν κεφαλαίων ε. καὶ ς'. τοῦ βιβλίου Ε'. τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

6. Εἰς πᾶσαν ἔκθεσιν γενομένην παρὰ τῶν ἀνακριτικῶν τούτων ὑπαλλήλων πρέπει νὰ παρευρίσκεται καὶ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Γραφείου ἢ ὁ Γραμματεὺς τῆς Προξενικῆς Ἀρχῆς, ἐν ἐλλείψει δὲ τούτου, δύω μάρτυρες, οἵτινες ἅπαντες ὑπογράφουν αὐτήν· καὶ ἂν δὲν ἦναι δυνατὸν νὰ προσληφθῶσι μάρτυρες ἠξεύροντες νὰ γράφωσι, γίνεται περὶ τούτου ῥητὴ μνεία· ἑκάστη ἔκθεσις πρέπει νὰ ὑπογράφεται πρὸς τούτοις παρὰ τῶν ἐξεταζομένων ἢ ἁπλῶς παρόντων διαδίκων καὶ μαρτύρων, καὶ, ἂν δὲν ἐξεύρωσιν ἢ δὲν θέλωσι νὰ γράψωσι, γίνεται τούτου μνεία ῥητῶς. Ἂν δὲν ἦναι δυνατὸν νὰ παρευρεθῶσιν ὁ Διευθυντὴς τοῦ Γραφείου, ἢ ὁ Γραμματεὺς, ἢ

οἱ ἐν ἐλλείψει αὐτῶν ἀναγκαῖοι μάρτυρες, ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ τὴν ὑποχρέωσιν ὁ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος νὰ συντάσσῃ καὶ μόνος του τὴν ἔκθεσιν, βεβαιῶν ἐν αὐτῇ τὴν ἔλλειψιν ταύτην. Οἱ μάρτυρες, πρὶν ἐξετασθῶσιν, ὁρκίζονται ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου κατὰ τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 121 τῆς ποινικῆς δικονομίας διαταττόμενον τρόπον, καὶ ἐξετάζονται ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν κατηγορουμένων, ὁσάκις τοῦτο ἦναι δυνατὸν, καταχωριζομένων ἐν τῇ ἐκθέσει καὶ τῶν παρατηρήσεων τῶν τελευταίων. Ἂν ὅμως ὁ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος θεωρήσῃ ἀναγκαῖον πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας νὰ ἐξομολογήσῃ τοὺς μάρτυρας κατὰ μόνας, δύναται νὰ πράξῃ τοῦτο, ἀλλ' ὀφείλει εἰς τοιαύτην περίστασιν νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν ἐξέτασιν αὐτῶν, παρόντος τοῦ κατηγορουμένου.

7. Ὁσάκις οἱ ἐκπληροῦντες ἀνακριτικὰ καθήκοντα Προξενικοὶ ὑπάλληλοι λαμβάνουν ἀπὸ τοὺς ἐν τῷ Βασιλείῳ Εἰσαγγελεῖς ἢ Ἀνακρίτας παραγγελίαν πρὸς ἐκτέλεσιν ἀνακριτικῆς πράξεως, ὀφείλουν νὰ τὴν ἐκτελῶσι μὲ ἀκρίβειαν καὶ ἄνευ βραδύτητος, δύνανται δὲ καὶ αὐτοὶ ἀμοιβαίως νὰ διευθύνωσι πρὸς ἀλλήλους ὁμοίας αἰτήσεις ἢ παραγγελίας καὶ ν' ἀναθέτωσιν εἰδικῶς εἰς ἄλλους, δόντας τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας, ὑπαλλήλους τοῦ γραφείου των, τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀνακριτικῶν ἔργων, καθόσον πρόκειται νὰ ἐνεργηθῶσιν ἐν τῇ περιφερείᾳ των μὲν, ἀλλὰ μακρὰν τῆς ἕδρας αὐτῶν. Τοιαῦται παραγγελίαι δύνανται ν' ἀπευθυνθῶσι πρὸς τοὺς Προξενικοὺς ὑπαλλήλους, καὶ ἀφ' οὗ ἡ ὑπόθεσις, εἰσαχθεῖσα εἰς τὸ ἀκροατήριον, ἀναβληθῇ πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ὑπὲρ ἢ κατὰ τοῦ κατηγορουμένου ἀποδείξεων.

8. Μετὰ τὸ πέρας τῆς προανακρίσεως ταύτης πέμπεται μὲ πρώτην εὐκαιρίαν ὁ φάκελλος τῆς δικογραφίας, ὁμοῦ δὲ καὶ ὁ κατηγορούμενος, ἐὰν ἦναι προφυλακισμένος, εἰς τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ παρόντος Νόμου ἁρμόδιον Εἰσαγγελέα· συγχρόνως πέμπονται εἰς αὐτὸν τὰ ἀναγόμενα εἰς τὴν ὑπόθεσιν πειστήρια. Οἱ πλοίαρχοι, οἱ ἐπιφορτιζόμενοι τὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα μεταγωγὴν τῶν κατηγορουμένων, θέλουν λαμβάνει ἐπὶ τούτῳ ἔγγραφον διαταγὴν, διαλαμβάνουσαν τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ μεταγομένου, καὶ τὴν πρᾶξιν, δι' ἣν κατηγορεῖται, καὶ ὑπογεγραμμένην παρὰ τοῦ ἀποστέλλοντος Προξενικοῦ ὑπαλλήλου. Οἱ ἐνεργοῦντες τὴν κράτησιν τῶν κατηγορουμένων καὶ οἱ μεταφέροντες αὐτοὺς εἰς τὴν Ἑλλάδα πλοίαρχοι, ὀφείλουν νὰ προσφέρωνται μὲ τὴν ἐνδεχομένην πρὸς αὐτοὺς προσήνειαν,

καὶ νὰ σέβωνται τὴν τιμὴν αὐτῶν. Ὅθεν δὲν πρέπει νὰ ἐπιφέρωσιν εἰς αὐτοὺς βίαν ἄνευ ἀνάγκης, καὶ τότε μόνον νὰ τοὺς δένωσιν, ὅταν ὑπάρχῃ κίνδυνος φυγῆς, ἢ καθ' ἃς περιπτώσεις χορηγεῖται εἰς αὐτοὺς ἡ ἐξουσία αὕτη ἀπὸ τὸ περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας Ἡμέτερον Διάταγμα.

9. Ἁρμόδιοι ἐν τῇ Ἑλλάδι ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ δικασταὶ διὰ τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ἐν τῷ 1 ἄρθρῳ τοῦ παρόντος Νόμου πλημμελήματα καὶ κακουργήματα εἶναι οἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 29 καὶ 30 τῆς ποινικῆς δικονομίας διαλαμβανόμενοι. Ἐὰν δὲ, καθόσον ἀφορᾷ τὰ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πραχθέντα πλημμελήματα καὶ κακουργήματα, ἦναι ἄγνωστος ὁ τόπος τῆς τελευταίας ἐν τῇ ἡμεδαπῇ κατοικίας ἢ ἐφημέρου διαμονῆς τοῦ κατηγορουμένου, ἢ δὲν ὑπάρχῃ τοιαύτη παντάπασιν, ἁρμόδιοι πρὸς τὸ ἀνακρίνειν καὶ ἐκδικάζειν τοιαύτας πράξεις εἶναι οἱ ἐν Σύρῳ ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ δικασταὶ, καὶ τὸ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν Κακουργιοδικεῖον.

10. Ὁ Εἰσαγγελεὺς, λαβὼν τὸν φάκελλον τῆς ἀνακρίσεως, ἐνεργεῖ κατὰ τὸ ἄρθρον 160 τῆς ποινικῆς δικονομίας, ἐκτὸς ὅταν ἐπροφυλακίσθη ὁ κατηγορούμενος, καθ' ἣν περίπτωσιν ἡ μὲν ὑπόθεσις παραπέμπεται εἰς τὸν ἀνακριτὴν, ἡ δὲ παρὰ τοῦ ἐν ἀλλοδαπῇ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου ἐκδοθεῖσα περὶ προφυλακίσεως τοῦ κατηγορουμένου διαταγὴ θεωρεῖται ὡς ἔνταλμα συλλήψεως.

11. Ἐπὶ πλημμελημάτων, ὁσάκις ὁ κατηγορούμενος δὲν ἐπροφυλακίσθη ἢ ἀπελύθη δι' ἐγγυοδοσίας, συγχωρεῖται εἰς αὐτὸν νὰ μὴ παρασταθῇ αὐτοπροσώπως εἰς τὸ ἀκροατήριον, ἀλλὰ ν' ἀντιπροσωπευθῇ ἁπλῶς διὰ συνηγόρου τινός.

12. Ἐπί τε πλημμελημάτων καὶ ἐπὶ κακουργημάτων, ἐὰν ὁ καταγορούμενος δικάζηται ἐρήμην, εἶναι δεκτὸς πᾶς ὅστις παρίσταται νὰ τὸν ὑπερασπισθῇ, τοιούτου δὲ μὴ ἐμφανισθέντος, δίδεται εἰς αὐτὸν συνήγορος ἐξ ἐπαγγέλματος.

13. Οἱ κατὰ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους ἐν τῇ Τουρκίᾳ ἐξετασθέντες μάρτυρες δὲν κλητεύονται συνήθως ἐνώπιον τῶν ἐντὸς τοῦ Βασιλείου δικαστηρίων, ἀλλ' αἱ ὑπὸ τῶν Προξενικῶν ὑπαλλήλων ληφθεῖσαι αὐτῶν μαρτυρίαι ἀναγινώσκονται καὶ ἐπὶ ἀκροατηρίου ἐπὶ ποινῇ ἀκυρώσεως τῆς διαδικασίας. Κατ' ἐξαίρεσιν δύνανται οὗτοι, καθόσον τοῦτο εἶναι ἐφικτὸν,

νὰ κλητευθῶσι πρὸς προσωπικὴν ἐμφάνισιν εἴτε ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτοῦ, εἴτε ἐπὶ τοῦ ἀκροατηρίου, διὰ λόγους σπουδαίους, τῶν ὁποίων ἡ ἐκτίμησις ἀπόκειται ἑκάστοτε εἰς τὰς δικαστικὰς ἀρχὰς, εἰς ἃς ἡ ποινικὴ δικονομία ἀναθέτει ἐν γένει τὴν περὶ τῆς ἀνάγκης κλητεύσεως μαρτύρων κρίσιν· καθόσον δ' ἀφορᾷ ἰδίως τὴν ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου ἢ τοῦ συνηγόρου του προταθεῖσαν τυχὸν ὡς ἀναγκαίαν αὐτοπρόσωπον ἐπὶ τοῦ ἀκροατηρίου παράστασιν τῶν ἤδη ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐξετασθέντων ἢ νέων μαρτύρων, ἐνεργοῦνται τὰ παρὰ τοῦ ἄρθρου 166 τῆς ποινικῆς δικονομίας διαταττόμενα. Αἱ ὑπὸ τῶν Προξενικῶν ὑπαλλήλων ληφθεῖσαι ἐξομολογήσεις τῶν κατηγορουμένων, ὅτοι δὲν παρεστάθησαν εἰμὴ διὰ συνηγόρου, ἀναγινώσκονται πάντοτε εἰς τὸ ἀκροατήριον ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς περὶ διαδικασίας.

14. Αἱ περὶ κακοδικίου διατάξεις τοῦ ἄρθρου 65 τῆς ποινικῆς δικονομίας ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος Νόμου διαλαμβανομένους Προξενικοὺς ὑπαλλήλους· ἁρμόδια δὲ πρὸς ἐκδίκασιν τῶν τοιούτων ἀγωγῶν δικαστήρια εἶναι τὰ ἐν τῷ ἐδαφ'ῳ 1 τοῦ ἄρθρου 66 τῆς αὐτῆς δικονομίας σημειούμενα, καὶ ὡς πρὸς τὴν διαδικασίαν ἐφαρμόζεται ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 67 αὐτῆς καὶ ὁ ἀπὸ 8 Ἰουλίου 1838 περὶ ἀγωγῆς κακοδικίου Νόμος.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Τῆς 12 (24 Μαΐου 1842 περὶ τῶν ἐξόδων τῶν κατὰ τὴν Τουρκίαν γινομένων ἀνακρίσεων.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ἐπειδὴ πολλοὶ ὅροι τῆς ἐν τῷ Βασιλείῳ ἰσχυούσης ποινικῆς διατιμήσεως δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐφαρμοσθῶσιν εἰς τὰς ἀνακριτικὰς πράξεις αἵτινες ἐνεργοῦνται ὑπὸ τῶν ἐν τῇ Τουρκίᾳ ἐδρευόντων Ἡμετέρων Προξενικῶν ὑπαλλήλων·

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν·

Ἐγκρίνομεν ὥστε τὰ συμβαίνοντα κατὰ τὰς ἀνακριτικὰς ταύτας πράξεις εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἔξοδα νὰ δικαιολογῶνται, οὐχὶ διὰ τῶν διατάξεων τῆς εἰρημένης διατιμήσεως, ἀλλὰ διὰ τακτικῶν ἀποδείξεων πληρωμῆς. Οἱ Προξενικοὶ ὑπάλληλοι θέλουν ἑκάστοτε συντάττει καταστάσεις περὶ τῶν ἐξόδων των καὶ ὑποβάλλει αὐτὰς, συνωδευμένας μ' ὅλα τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα, εἰς τοὺς ἁρμοδίους Ἀνακριτὰς καὶ Εἰσαγ·

γελεῖς, εἰς οὓς ἀνήκει νὰ τὰς θεωρῶσι καὶ νὰ τὰς κηρύττωσιν ἐκτελεστὰς, καθόσον εὕρωσι τὰ δαπανηθέντα εὔλογα καὶ αἰτιολογημένα.

Ἡ διάταξις τοῦ 10 ἄρθρου τοῦ περὶ χαρτοσήμου Νόμου ἀπὸ 14 (26) Αὐγούστου 1836, καθ' ἣν τὰ ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας συντασσόμενα ἔγγραφα ὑπόκεινται εἰς τὴν περιαφὴν τοῦ λευκοῦ χάρτου, ὅταν παρουσιάζωνται εἰς τὰς ἐντὸς τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου Ἀρχὰς, δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τὰ μνησθέντα δικαιολογητικὰ ἔγγραφα τῶν ἐν τῷ Ὀθωμανικῷ Κράτει γινομένων ἀνακριτικῶν ἐξόδων.

Τὸ παρὸν Διάταγμα ἰσχύει καὶ ὡς πρὸς τὰ γενόμενα ἤδη ἄχρι τοῦδε ἔξοδα, ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἐτέθη εἰς ἐνέργειαν ὁ ἀπὸ 12(24) Δεκεμβρίου 1841 Νόμος περὶ τῆς ἀνακριτικῆς ἐξουσίας τῶν ἐν τῇ Τουρκίᾳ Προξενικῶν Ἀρχῶν.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Τῆς 5 (17) Μαρτίου 1843 περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου.

ΟΘΩΝ κτλ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 12 (24 Μαΐου 1842 Ἡμέτερον Διάταγμα, κατὰ τὸ ὁποῖον τὰ συμβαίνοντα εἰς τὰς ἀνακριτικὰς πράξεις, τὰς ἐν τῇ Τουρκίᾳ ὑπὸ τῶν Προξενικῶν Μας Ἀρχῶν ἐνεργουμένας, ἔξοδα δικαιολογοῦνται ὄχι διὰ τῶν διατάξεων τῆς ποινικῆς διατιμήσεως, ἀλλὰ διὰ τακτικῶν ἀποδείξεων πληρωμῆς·

Πληροφορηθέντες ὅτι πολλάκις καθίσταται ἀδύνατον εἰς τὰς εἰρημένας Προξενικὰς Ἀρχὰς νὰ λαμβάνωσι τοιαύτας ἀποδείξεις·

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας·

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

Ὁσάκις αἱ κατὰ τὴν Τουρκίαν Προξενικαὶ Ἡμῶν Ἀρχαὶ ἔχωσι ν' ἀπαντήσωσι ἔξοδα, ἀπὸ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἀνακριτικῶν αὐτῶν καθηκόντων προερχόμενα, περὶ τῶν ὁποίων δὲν ἠδυνήθησαν νὰ προμηθευθῶσι τακτικὰς ἀποδείξεις, θέλουν συντάσσει περὶ τῶν ἐξόδων τούτων εἰδικὰς καταστάσεις, τὰς ὁποίας θέλουν ὑποβάλλει εἰς τὴν προϊσταμένην αὐτῶν Προξενικὴν Ἀρχὴν, ὀφείλουσαν νὰ σημειώνῃ ἂν τῷ ὄντι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ληφθῶσιν αἱ ἀποδείξεις, καὶ ἂν τὰ ζητούμενα ἦναι εὔλογα. Αἱ εἰρημέναι καταστάσεις, φέρουσαι τὴν ἐπισημείωσιν ταύτην, θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς τοὺς ἁρμοδίους ἐν τῷ Κράτει Δικαστικοὺς ὑπαλλήλους, καὶ

διαβιβάζεσθαι παρὰ τούτων ὁμοῦ μὲ τὰς παρατηρήσεις, ὅσας τυχὸν ἔχουν νὰ κάμωσιν, εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας, ἥτις λαμβάνει διὰ τοῦ παρόντος τὴν ἄδειαν ν' ἀποφαίνηται τὰ ἔξοδα ταῦτα πληρωτέα, περιορίζουσα αὐτὰ ἐπὶ τὸ εὐλογώτερον ἐὰν τὰ εὕρῃ ὑπερβολικά.

Τὸ παρὸν Διάταγμα ἰσχύει καὶ ὡς πρὸς τὰ γενόμενα ἄχρι τοῦδε τοιαῦτα ἔξοδα.

ΝΟΜΟΣ

Τῆς 29 Ὀκτωβρίου 1856 περὶ δικαιοδοσίας καὶ καθηκόντων τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 1. Οἱ Γενικοὶ Πρόξενοι, Πρόξενοι καὶ Ὑποπρόξενοι, καὶ οἱ λοιποὶ Προξενικοὶ ὑπάλληλοι ὑπόκεινται εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς Νόμους, καὶ ἂν ὦσιν ἀλλοδαποί, ὁσάκις οἱ νόμοι ἢ τὰ ἔθιμα τοῦ τόπου ἐν ᾧ ἐδρεύουσιν, ἢ αἱ διπλωματικαὶ συμβάσεις, δὲν φέρωσι πρόσκομμα εἰς τοῦτο.

Ἄρθρ. 2. Οἱ Γενικοὶ Πρόξενοι, Πρόξενοι καὶ Ὑποπρόξενοι ἐκπληροῦσι καθήκοντα ληξιάρχου καὶ συμβολαιογράφου, συμμορφούμενοι μὲ τὰς περὶ τούτων διατάξεις τῶν Νόμων.

Συντάσσουν καὶ δέχονται τὰ παρὰ τοῦ ἐμπορικοῦ Νόμου ὁριζόμενα ναυτικὰ συμβόλαια ἐνώπιον δύω μαρτύρων, οἵτινες συνυπογράφουσι μετ' αὐτῶν.

Ἐνεργοῦσι, καθ' ὅσον ἐπιτρέπεται τοῦτο παρὰ τῶν ἐθίμων ἢ τῶν διπλωματικῶν συμβάσεων, ὅλα τὰ νόμιμα συντηρητικὰ μέτρα, ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ ἀποβιώσεως Ἕλληνος ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἢ ναυαγίου ἑλληνικοῦ πλοίου.

Ἐπικυροῦσι τὰ ἔγγραφα, ἅτινα ἐκδιδόμενα ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας των, μέλλουσι νὰ προσαχθῶσιν ἀλλαχοῦ.

Συντάττουσι καὶ δέχονται πάντα τὰ λοιπὰ ἔγγραφα, τὰ ὁριζόμενα ὑπὸ τῶν Νόμων, τῶν ἐθίμων καὶ τῶν διπλωματικῶν συμβάσεων.

Ἄρθρ. 3. Τὰ παρὰ τῶν ἀνωτέρω Προξενικῶν Ἀρχῶν ἢ τῶν Γραμματέων αὐτῶν συντασσόμενα ἔγγραφα ἔχουσι κῦρος ὁσάκις καθίστανται ἀδύ-

νατον νὰ περιβληθῶσι τοὺς ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν Νόμων διαγραφομένους τύπους, ἐὰν γίνηται ἐν αὐτοῖς ῥητὴ περὶ τούτου μνεία.

Ἄρθρ. 4. Οἱ Γενικοὶ Πρόξενοι, Πρόξενοι ἢ Ὑποπρόξενοι δικάζουσιν ὡς διαιτηταί, ὁσάκις οἱ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν των διαφερόμενοι Ἕλληνες συμφωνήσωσι ν' ἀναθέσωσιν εἰς αὐτοὺς τῶν διενέξεών των τὴν διάλυσιν. Τὸ περὶ τούτου συνυποσχετικὸν πρέπει νὰ γίνηται ἐγγράφως.

Ἔχουσι δὲ τὸ δικαίωμα τοῦ δικάζειν ἀνεκκλήτως τὰς ἑξῆς διαφοράς:

ά.) Περὶ μισθῶν τῶν εἰς τὰ πληρώματα τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων ἀνηκόντων ναυτῶν.

β'.) Περὶ ἐκπληρώσεως τῶν ἀμοιβαίων ὑποχρεώσεων μεταξὺ τῶν ναυτῶν τοῦ πλοιάρχου καὶ τῶν ἄλλων ἀξιωματικῶν τοῦ πληρώματος, ὡς καὶ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν ἐπιβατῶν, ὁσάκις αἱ ὑποχρεώσεις ἀνάγονται εἰς τὰς ἀνωτέρω ἰδιότητας, ἢ τρίτος τις δὲν ἐνέχηται.

Ἀποφασίζουσι περὶ τῶν παραβάσεων τῆς ναυτικῆς πειθαρχίας· ἀπαγγέλλουσι τὰς πειθαρχικὰς ποινάς, καὶ ἀνακρίνουσιν, ἄνευ παραγγελίας τοῦ εἰσαγγελέως, κατὰ τὴν ἐν ἰσχύϊ νομοθεσίαν, τὰς ἐντὸς τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων γινομένας ἀξιοποίνους πράξεις, ἐνεργοῦσι πᾶσαν αἴτησιν ἢ παραγγελίαν τῶν ἐν Ἑλλάδι δικαστηρίων καὶ Εἰσαγγελέων, καθόσον ἐπιτρέπηται τοῦτο ὑπὸ τῶν συμβάσεων, τῶν ἐθίμων καὶ τῆς ἐγχωρίου νομοθεσίας.

Ἄρθρ. 5. Τὰ παρὰ τῶν Γενικῶν Προξένων, Προξένων ἢ Ὑποπροξένων ἢ τῶν Γραμματέων των συνταχθέντα ἔγγραφα καὶ αἱ παρ' αὐτῶν ἢ τῶν Προξενικῶν δικαστηρίων ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Προξενικῆς ἁρμοδιότητος καὶ δικαιοδοσίας, εἰσὶν ἐκτελεσταὶ ἐν Ἑλλάδι, καὶ ἐν τῷ τόπῳ ἔνθα ἐξεδόθησαν ἢ συνετάχθησαν, ἐὰν συνθῆκαι ἢ οἱ νόμοι τοῦ τόπου ἐπιτρέπωσι τοῦτο, ἄνευ δικαστικοῦ τύπου ἐκτελέσεως, δυνάμει ἀπογράφων τακτικῶν ἐκδεδομένων καὶ ἐπικυρωμένων. Ἐν Ἑλλάδι ὅμως πρέπει νὰ περιβάλληται ὁ δικαστικὸς τύπος τῆς ἐκτελέσεως ὑπὸ τοῦ ἐκδόσαντος τὴν ἀπόφασιν Προξένου.

Ἄρθρ. 6. Οἱ Γενικοὶ Πρόξενοι, Πρόξενοι ἢ Ὑποπρόξενοι, ἐξαιρούμενοι ἢ κωλυόμενοι, ἀναπληροῦνται, ὡς πρὸς τὰ δικαστικὰ αὐτῶν καθήκοντα, ὑπὸ τοῦ Γραμματέως, ἐὰν ὑπάρχῃ τοιοῦτος διωρισμένος παρὰ τῆς Κυβερνήσεως· ἐν ἐλλείψει δ' αὐτοῦ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν προσδιορίζει τὸν ἀναπληρωτὴν τοῦ κωλυομένου ὡς πρὸς τὰ τοιαῦτα καθήκοντα.

Τὰ ἀνακριτικὰ καθήκοντα, ἐν μὲν τῇ Κωνσταντινουπόλει, δύνανται ν' ἀνατεθῶσιν, ὑπὸ τοῦ Προξένου Διευθυντοῦ τοῦ Ἐμπορικοῦ Γραφείου, εἰς ἕνα τῶν παρ' αὐτῷ Γραμματέων, ἀλλαχοῦ δὲ, ἐὰν ὑπάρχῃ ἀνάγκη, εἴς τινα διορισθησόμενον παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, κατ' αἴτησιν τῆς ἁρμοδίας Προξενικῆς ἀρχῆς. (α)

Ἄρθρ. 7. Ὁσάκις δὲν ὑπάρχῃ Γραμματεὺς διωρισμένος παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ὁ προϊστάμενος τῆς Προξενικῆς Ἀρχῆς δύναται ν' ἀναθέτῃ, ἐν περιπτώσει ἀνάγκης, τὰ καθήκοντα τοῦ δικαστικοῦ Γραμματέως καὶ δικαστικοῦ Κλητῆρος εἰς ὅν τινα ἐγκρίνῃ.

Ἄρθρ. 8. Οἱ εἰς Προξενικὰς θέσεις ἢ ὑπηρεσίας διοριζόμενοι, ἐὰν μὲν ὦσιν Ἕλληνες, ὀμνύουσι τὸν τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου ὅρκον, ἐὰν δὲ ἀλλοδαποὶ, τὸν ἑξῆς·

« Ὀμνύω νὰ ἐκπληρῶ πιστῶς καὶ κατὰ τοὺς Ἑλληνικοὺς Νόμους » τὰ καθήκοντά μου, συντελῶν πάσαις δυνάμεσιν εἰς πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ προάγῃ καὶ ὠφελῇ τὸ ἐμπόριον καὶ ναυτιλίαν τῆς Ἑλλάδος. »

Ἄρθρ. 9. Ὁ παρὰ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ὁριζόμενος ὅρκος δύναται νὰ δοθῇ δι' ἐκθέσεως ἰδιογράφου, χρονολογημένης καὶ ὑπογεγραμμένης, ἥτις διαβιβάζεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἄρθρ. 10. Αἱ ἐπιχορηγήσεις τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν εἶναι ἀκατάσχετοι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Εἰδικαὶ διατάξεις.

Περὶ τῆς Προξενικῆς δικαιοδοσίας κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος καὶ τὰς μὴ Χριστιανικὰς χώρας ἐπὶ πολιτικῶν ὑποθέσεων.

Ἄρθρ. 11. Αἱ κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος ἢ ἐν χώραις μὴ Χρι-

(α) Σημ. Τὰ ἀνακριτικὰ ταῦτα καθήκοντα δὲν δύναται ὁ Πρόξενος ν' ἀναθέσῃ εἰς τὸν Γραμματέα τοῦ Προξενείου διὰ τὸν λόγον ὅτι, κατα τὸν Νόμον, ὁ Γραμματεὺς οὗτος, ἐκπληρῶν ἐν τῇ ἀνωτέρω περιπτώσει χρέη δικαστικοῦ Γραμματέως, ὀφείλει νὰ λαμβάνῃ μέρος μετὰ τοῦ Προξένου εἰς τὰς ἀνακριτικὰς πράξεις. Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι ὁ Γραμματεὺς, ἀναπληρῶν τὸν Πρόξενον εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ Προξενείου καὶ ἐκπληρῶν ἐπομένως χρέη Προξένου καὶ οὐχὶ πλέον δικαστικοῦ Γραμματέως, ἐξασκεῖ αὐτὸς ὡς πρόξενος τὰ ἀνακριτικὰ καθήκοντα, συμμορφούμενος μὲ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ παρόντος Νόμου καθόσον ἀφορᾷ τὸν ἐκπληρώσοντα χρέη δικαστικοῦ Γραμματέως.

στιανικαῖς μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ ἐγχωρίων ἀναφυόμεναι διαφοραὶ, δικάζονται κατὰ τοὺς ἐν αὐταῖς κειμένους Νόμους, τὰ ἐπικρατοῦντα ἔθιμα καὶ τὰς διπλωματικὰς συμβάσεις.

Ἄρθρ. 12. Αἱ μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ ὑπηκόων ἄλλων Δυνάμεων, ἐν ταῖς αὐταῖς χώραις, ἀναφυόμεναι διαφοραὶ, ἐν αἷς οἱ πρῶτοι εἰσὶν ἐναγόμενοι, δικάζονται κατὰ τοὺς Ἑλληνικοὺς Νόμους καὶ τὸν κατωτέρω ὁριζόμενον τρόπον, διὰ τὰς μεταξὺ Ἑλλήνων διαφορὰς, καθ' ὅσον τὰ ἔθιμα ἢ αἱ διπλωματικαὶ συμβάσεις δὲν ἀντίκεινται εἰς τοῦτο.

Ἄρθρ. 13. Οἱ Γενικοὶ Πρόξενοι, Πρόξενοι ἢ Ὑποπρόξενοι ἀποφασίζουσιν ἀνεκκλήτως περὶ ὅλων τῶν διαφορῶν, αἵτινες ἀναφύονται μεταξὺ Ἑλλήνων ἐντὸς τῆς περιφερείας των, μέχρι τῆς ἀξίας τῶν 100 δραχμῶν.

Δικάζουσιν ἀνεκκλήτως ὅλα τὰ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων πραττόμενα ἐντὸς τῆς παιριφερείας των πταίσματα, συμμορφούμενοι μὲ τὸ ἄρθρον 330 καὶ ἑπόμενα τῆς ποινικῆς δικονομίας, ἐξαιρέσει τῶν περὶ δημοσίου κατηγόρου ὁριζομένων.

Ἀποφασίζουσι μετὰ δύω Παρέδρων δικαστῶν περὶ ὅλων τῶν ἐντὸς τῆς περιφερείας των ἀναφυομένων μεταξὺ Ἑλλήνων διαφορῶν, οἱασδήποτε φύσεως καὶ ἂν ὦσιν, ἐξαιρέσει τῶν περὶ διαζεύξεως, ἀνεκκλήτως μὲν μέχρις ὀκτακοσίων δραχμῶν, ἐκκλητῶς δὲ καὶ ἐπέκεινα τοῦ ποσοῦ τούτου.

Ἄρθρ. 14. Οἱ Πάρεδροι ἐκλέγονται ἐπὶ ἑκάστης διαφορᾶς, ἐν μὲν τῇ Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ τοῦ Πρέσβεως, ἀλλαχοῦ δὲ ὑπὸ τῶν Γενικῶν Προξένων, Προξένων ἢ Ὑποπροξένων, ἢ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν, μεταξὺ τῶν ἐπισημοτέρων Ἑλλήνων, καὶ ἐν ἐλλείψει τοιούτων, μεταξὺ τῶν ἐπισημοτέρων ἀλλοδαπῶν, τῶν διαμενόντων ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ Προξενείου. Δύναται ὅμως ἡ Κυβέρνησις νὰ διορίσῃ ἐν Κωνσταντινουπόλει δύω τακτικοὺς Παρέδρους καὶ νὰ μισθοδοτῇ αὐτούς. (α) Κωλυο-

(α) Παρὰ τῷ Ἐμπορικῷ Γραφείῳ τῆς Πρεσβείας ταύτης διωρίσθησαν ἤδη δύω ἔμμισθοι δικαστικοὶ Πάρεδροι ὧν ἡ μισθοδοσία ὡρίσθη διὰ τοῦ κατωτέρω Νόμου.

ΝΟΜΟΣ

Τῆς 25 Ἰουνίου 1859 περὶ μισθοῦ τῶν Παρέδρων τοῦ ἐν Κωνστοτινουπόλει Προξενικοῦ Δικαστηρίου.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ὁ μισθὸς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 14 τοῦ ἀπὸ 29 Ὀκτωβρίου 1856 περὶ δικαιοδοσίας καὶ καθηκόντων τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν Νόμου διοριζομένων ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐν Κωνσταντινουπόλει τακτικῶν Παρέδρων ὁρίζεται εἰς δραχμὰς ἑπτακοσίας (700) κατὰ μῆνα δι' ἕκαστον αὐτῶν.

μένων τῶν τοιούτων Παρέδρων, παραλαμβάνονται οἱ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων Ἑλλήνων.

Ἄρθρ. 15. Ἐν ἀρχῇ τοῦ ἔτους συντάσσεται κατάλογος τῶν ἐντὸς τῆς περιφερείας ἑκάστης Προξενικῆς Ἀρχῆς διαμενόντων ἐπισημοτέρων ἑλλήνων καὶ ἀλλοδαπῶν, ὅστις ἐκτίθεται δημοσίως εἰς τὸ κατάστημα τοῦ Προξενείου. Ἀντίγραφον δὲ αὐτοῦ ὑποβάλλεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἄρθρ. 16. Οἱ Πάρεδροι δίδουσιν ἐφάπαξ ἐνώπιον τοῦ Γενικοῦ Προξένου, Προξένου ἢ Ὑποπροξένου αὐτοπροσώπως τὸν ἑφεξῆς ὅρκον·

« Ὀμνύω νὰ ἐκπληρώσω πιστῶς τὰ καθήκοντά μου κατὰ τοὺς Ἑλ-» ληνικοὺς Νόμους ὡς τίμιος καὶ εὐσυνείδητος δικαστής.»

Συντάσσεται περὶ τῆς ὁρκοδοσίας ἔκθεσις, ἥτις κατατίθεται ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ γραφείου.

Ἄρθρ. 17. Αἱ ὑπὸ τῶν Προξενικῶν δικαστηρίων ἐκδιδόμεναι πολιτικαὶ καὶ ἐμπορικαὶ ἀποφάσεις ἐκκαλοῦνται ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν.

Ἄρθρ. 18. Τὰ παρ' Ἑλλήνων κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος, ἢ ἐν χώραις μὴ Χριστιανικαῖς, πραττόμενα πλημμελήματα ἢ κακουργήματα, ὑπάγονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 29 καὶ 30 τῆς ποινικῆς δικονομίας διαλαμβανομένων ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων καὶ δικαστηρίων. Ἐὰν δὲ ἦναι ἄγνωστος ὁ τόπος τῆς τελευταίας ἐν τῇ ἡμεδαπῇ κατοικίας ἢ ἐφημέρου διαμονῆς τοῦ κατηγορουμένου, ἢ δὲν ὑπάρχῃ τοιαύτη παντάπασιν, ἁρμόδιοι εἶναι οἱ ἐν Σύρῳ ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ δικασταί. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς ναυταπάτας καὶ πειρατείας, ἁρμόδιοι εἶναι οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 12 τοῦ ἀπὸ 30 Μαρτίου 1845 Νόμου ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ τὰ δικαστήρια τῶν Ἐφετῶν.

Ἄρθρ. 19. Τὰ παρ' Ἑλλήνων πραττόμενα πταίσματα, πλημμελήματα καὶ κακουργήματα κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν κράτος, ἢ ἐν χώραις μὴ Χριστιανικαῖς, τιμωροῦνται μὲ τὰς παρὰ τῶν Ἑλληνικῶν Νόμων ἐπιβαλλομένας ποινάς.

Ἄρθρ. 20. Ὁσάκις ὁ Νόμος ἐπιβάλλῃ ποινὴν κρατήσεως, τὰ Προξενικὰ δικαστήρια δύνανται ν' ἀντικαταστήσωσιν αὐτὴν διὰ προστίμου μεχρι διακοσίων δραχμῶν.

Ἄρθρ. 21. Αἱ παραβάσεις τῶν ὑπὸ τῶν Γενικῶν Προξένων, Προξένων ἢ Ὑποπροξένων ἐκδιδομένων ἀστυνομικῶν διατάξεων, κατὰ τὸ Ὀθωμα-

νικὸν Κράτος, ἢ ἐν χώραις μὴ Χριστιανικαῖς, τιμωροῦνται μὲ κράτησιν οὐχὶ ἀνωτέραν τῶν δεκατεσσάρων ἡμερῶν, καὶ μὲ πρόστιμον οὐχὶ ἀνώτερον τῶν πεντήκοντα δραχμῶν.

Αἱ ποιναὶ αὗται δύνανται νὰ ἐπιβληθῶσι συνάμα.

Ἄρθρ. 22. Αἱ παρὰ τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν ἢ τῶν Προξενικῶν δικαστηρίων ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις δύνανται νὰ προσβληθῶσι δι' αἰτήσεως ἀναιρέσεως ἐνώπιον τῶν Ἀρείου Πάγου, κατὰ τὰς παρὰ τῶν Νόμων προβλεπομένας περιπτώσεις, ἐπί τε πολιτικῶν καὶ ποινικῶν ὑποθέσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ διαδικασίας.

Ἄρθρ. 23. Πᾶσα αἴτησις εἰσάγεται ἐνώπιον τοῦ Γενικοῦ Προξένου, Προξένου ἢ Ὑποπροξένου δι' ἀναφορᾶς παρουσιαζομένης εἰς διπλοῦν ὑπὸ τοῦ διαδίκου αὐτοῦ ἢ τοῦ πληρεξουσίου του.

Ἡ ἀναφορὰ περιέχει τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν κατοικίαν ἢ τὴν διαμονὴν τοῦ αἰτοῦντος, καὶ τοῦ καθ' οὗ ἡ αἴτησις, τὸ ἀντικείμενον τῆς αἰτήσεως καὶ περιληπτικὴν ἔκθεσιν τῶν λόγων ἐφ' ὧν στηρίζεται.

Ἡ αἴτησις δύναται νὰ γίνῃ καὶ προφορικῶς ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Προξενείου, συντασσομένης περὶ τούτου ἐκθέσεως. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει, δύω ἀντίγραφα τῆς ἐκθέσεως παρουσιάζονται ὑπὸ τοῦ διαδίκου αὐτοῦ ἢ τοῦ πληρεξουσίου του, εἰς τὸν Γενικὸν Πρόξενον, Πρόξενον ἢ Ὑποπρόξενον. Πληρεξούσιος δύναται νὰ διορισθῇ πᾶς ἐνήλιξ Ἕλλην ἢ ἀλλοδαπός.

Ἄρθρ. 24. Ὁ Γενικὸς Πρόξενος, Πρόξενος ἢ Ὑποπρόξενος διατάττει τὴν ἐμφάνισιν τῶν διαδίκων, προσδιορίζων συνάμα τὸν τόπον, τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τῆς ἐμφανίσεως, κατὰ τὴν ἀπόστασιν, τὸν τόπον καὶ τὰς περιστάσεις· δύναται μάλιστα, ἐν περιπτώσει κατεπειγούσης ἀνάγκης, νὰ προσδιορίσῃ, ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἡμέρας, τὴν ὥραν τῆς ἐμφανίσεως.

Ἡ πρὸς ἐμφάνισιν διαταγὴ τοῦ Γενικοῦ Προξένου, Προξένου ἢ Ὑποπροξένου γράφεται ἐφ' ἑκατέρου τῶν πρωτοτύπων τῆς ἀναφορᾶς ἢ τῶν ἀντιγράφων τῆς ἐκθέσεως· δὲν ὑπόκειται δὲ εἰς ἀνακοπὴν ἢ εἰς ἔφεσιν.

Ἄρθρ. 25. Τὸ ἓν τῶν πρωτοτύπων τῆς ἀναφορᾶς ἢ τῶν ἀντιγράφων τῆς ἐκθέσεως, μετὰ τῆς πρὸς ἐμφάνισιν διαταγῆς, ἐπιδίδονται ἐμοῦ μὲ

ἀντίγραφον τῶν πρὸς ὑποστήριξιν ἐγγράφων, ὑπὸ τοῦ ἐκπληροῦντος τὰ καθήκοντα τοῦ Γραμματέως ὑπαλλήλου. Ἐὰν τὰ πρὸς ὑποστήριξιν ἔγγραφα ὦσι λίαν ἐκτεταμένα, δύνανται νὰ κατατεθῶσιν ἐν τῷ γραφείῳ, ὅπου λαμβάνει γνῶσιν ὁ ἐναγόμενος, ἄνευ μετατοπίσεως αὐτῶν.

Ἄρθρ. 26. Τὰ δικόγραφα ἐπιδίδονται συνήθως εἰς τὰς χεῖρας τοῦ διαδίκου αὐτοῦ ἢ τοῦ πληρεξουσίου του· ἂν δὲ οὗτοι δὲν ἦναι παρόντες, εἰς τοὺς ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ, κατοικοῦντας συγγενεῖς ἢ ὑπηρέτας αὐτοῦ· ἐν ἀπουσίᾳ ἢ ἐλλείψει καὶ τούτων, εἰς τοὺς λοιποὺς συνοίκους.

Ἐὰν δὲν εὑρεθῇ οὐδεὶς εἰς τὸν οἶκον, τὸ δικόγραφον τοιχοκολλᾶται ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ γραφείου τῆς ἁρμοδίας Προξενικῆς Ἀρχῆς.

Τὸ αὐτὸ ἐνεργεῖται καὶ ὡς πρὸς ἐκείνους, οἵτινες, διαμένοντες ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς Προξενικῆς Ἀρχῆς, δὲν ἔχουσι γνωστὴν κατοικίαν ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς ἁρμοδίας Προξενικῆς Ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 27. Περὶ τῆς ἐπιδόσεως συντάσσεται ὑπὸ τοῦ ἐνεργοῦντος αὐτὴν ὑπαλλήλου ἀποδεικτικὸν περιγράφον ἀκριβῶς:

α.) Τὸ ἐπιδοθὲν ἔγγραφον·

β.) Τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τῆς ἐπιδόσεως, τὸν ἄνθρωπον εἰς ὃν παρεδόθη, καὶ τὸν τόπον τῆς ἐπιδόσεως ἢ τοιχοκολλήσεως τοῦ ἐγγράφου.

Τὸ ἀποδεικτικὸν τοῦτο ὑπογράφεται παρὰ τοῦ ἐπιδίδοντος ἢ παραλαμβάνοντος. Ἐὰν δὲ οὗτος δὲν δύνηται ἢ δὲν θέλῃ νὰ ὑπογράψῃ, ἡ ἐπίδοσις ἢ ἡ τοιχοκόλλησις ἐνεργεῖται ἐνώπιον δύο μαρτύρων, ἢ τουλάχιστον ἑνὸς, οἵτινες προσυπογράφουσι μετ' αὐτοῦ τὸ ἐπιδοτήριον.

Ἄρθρ. 28. Οἱ ναυτιλλόμενοι καὶ οἱ ἐπιβάται, οἵτινες δὲν ἔχουσιν ἄλλην κατοικίαν εἰμὴ τὸ πλοῖον, κλητεύονται ἐπὶ τοῦ πλοίου, κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ὁριζόμενον τύπον.

Ἄρθρ. 29. Οἱ διάδικοι ἐμφανίζονται αὐτοπροσώπως, ἢ διὰ πληρεξουσίου των, ἐνώπιον τοῦ Γενικοῦ Προξένου, Προξένου ἢ Ὑποπροξένου ἢ τοῦ Προξενικοῦ δικαστηρίου, κατὰ τὴν ὁριζομένην ἐν τῇ διαταγῇ ἡμέραν, ὥραν, καὶ τόπον.

Δύνανται ὅμως, χωρὶς νὰ ἐμφανισθῶσι, νὰ ὑποβάλλωσιν ἁπλῶς ὑπομνήματα, παρ' αὐτῶν ὑπογεγραμμένα καὶ περιέχοντα τὰς αἰτήσεις τοῦ ἐνάγοντος ἢ τὴν ἀπολογίαν τοῦ ἐναγομένου, μετὰ τῶν πρὸς ὑποστήριξιν ἐγγράφων. Τὰ πληρεξούσια ἢ τὰ ὑπομνήματα παρακατατίθενται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἁρμοδίας Προξενικῆς Ἀρχῆς.

Ὁ Γενικὸς Πρόξενος, Πρόξενος ἢ Ὑποπρόξενος, ἢ τὸ Προξενικὸν δικαστήριον ἔχει πάντοτε τὸ δικαίωμα νὰ διατάξῃ τὴν αὐτοπρόσωπον ἐμφάνισιν τῶν διαδίκων.

Ἄρθρ. 30. Οἱ διάδικοι ἐὰν διαμένωσιν ἐκτὸς τῆς ἕδρας τῆς ἁρμοδίας Προξενικῆς Ἀρχῆς, ὀφείλουσιν, ὁ μὲν ἐνάγων, ἐν τῇ ἀναφορᾷ ἢ ἐκθέσει του, ὁ δὲ ἐναγόμενος δι' ἰδιαιτέρου ἐγγράφου, τὸ βραδύτερον, κατὰ τὴν πρώτην ἐπὶ ἀκροατηρίου παράστασιν, νὰ διορίσωσιν ἀντίκλητον ἢ πληρεξούσιον, κατοικοῦντα εἰς τὴν καθέδραν τῆς ἁρμοδίας Προξενικῆς Ἀρχῆς, εἰς τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ γίνωνται ὅλαι αἱ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαδικασίας κοινοποιήσεις καὶ ἄλλαι ἐπιδόσεις, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἐφέσεως. Περὶ τοῦ διορισμοῦ ἀντικλήτου ἢ πληρεξουσίου, ὁ Πρόξενος ὑπομιμνήσκει τοὐλάχιστον κατὰ τὴν πρώτην ἐπὶ ἀκροατηρίου παράστασιν.

Ἐὰν παρελείφθη ὁ διορισμὸς ἀντικλήτου, αἱ ἐπιδόσεις γίνονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς ἁρμοδίας Προξενικῆς Ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 31. Κατὰ τὴν δικάσιμον, ἐμφανισθέντων τῶν διαδίκων, ἢ ὑποβληθέντων τῶν ὑπομνημάτων, ἐκδίδεται παραχρῆμα ἡ ἀπόφασις παρὰ τοῦ Γενικοῦ Προξένου, Προξένου ἢ τοῦ Προξενικοῦ δικαστηρίου, ἐὰν νομίζῃ τὴν ὑπόθεσιν ἀρκούντως ἀναπτυχθεῖσαν· ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἀναβάλλεται εἰς περαιτέρω διάσκεψιν.

Ἄρθρ. 32. Ὅταν κριθῇ ἀναγκαῖον νὰ ἐξηγηθῇ τις τῶν διαδίκων προφορικῶς, μὴ δυνάμενος, ἕνεκα νομίμου κωλύματος, νὰ ἐμφανισθῇ αὐτοπροσώπως, ὁ Γενικὸς Πρόξενος, Πρόξενος ἢ Ὑποπρόξενος μεταβαίνει παρ' αὐτῷ ἢ διορίζει πρὸς ἐξέτασίν του ἕνα τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἁρμοδίας Προξενικῆς Ἀρχῆς, ἢ ἕτερόν τι εὐϋπόληπτον πρόσωπον, ὅπερ ὑποβάλλεται προηγουμένως εἰς τὸν ἑξῆς ὅρκον.

« Ὀμνύω νὰ ἐκπληρώσω πιστῶς τὰ ἀνατεθέντα μοι καθήκοντα ».

Τὸν Γενικὸν Πρόξενον, Πρόξενον ἢ Ὑποπρόξενον ἢ τὸν Εἰσηγητὴν συνοδεύει ὁ ἐκπληρῶν τὰ καθήκοντα τοῦ Γραμματέως ὑπάλληλος, ὅστις συντάττει ἔκθεσιν τῆς ἐξετάσεως καὶ τὴν ὑπογράφει μετὰ τοῦ Γενικοῦ Προξένου, Προξένου ἢ Ὑποπροξένου, ἢ τοῦ Εἰσηγητοῦ καὶ τοῦ διαδίκου· ἐὰν οὗτος δὲν δύναται ἢ δὲν θέλῃ νὰ ὑπογράψῃ, γίνεται περὶ τούτου μνεία.

Ἄρθρ. 33. Ἐὰν κριθῇ ἀναγκαῖον νὰ γίνῃ αὐτοψία ἐπὶ τόπου ἢ πλοίου, ὁ Γενικὸς Πρόξενος, Πρόξενος ἢ Ὑποπρόξενος, ἢ τὸ Προξενικὸν δικαστή-

ριον δύναται νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τῆς ἐκεῖσε μεταβάσεώς του, ἢ νὰ διορίσῃ εἰσηγητὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

Ὁ Γενικὸς Πρόξενος, Πρόξενος ἢ Ὑποπρόξενος, ἢ τὸ Προξενικὸν δικαστήριον προσδιορίζει διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, τὸν τόπον, τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τῆς αὐτοψίας, ἥτις ἐνεργεῖται ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν διαδίκων ἢ ἀφοῦ οὗτοι προσκληθῶσι νὰ παρευρεθῶσι διὰ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως, κατὰ τὸν ὑπὸ τῶν ἄρθρων 26, 27 καὶ 28 ὁριζόμενον τύπον.

Περὶ ὅλων τῶν ἀνωτέρω συντάσσεται ἔκθεσις.

Ἄρθρ. 34. Ἐὰν πρόκηται μόνον νὰ βεβαιωθῇ ἡ κατάστασις ἢ ἡ ἀξία πλοίου, ἐξαρτίων, ἀποσκευῆς πραγμάτων ἢ ἐμπορευμάτων, ὁ Γενικὸς Πρόξενος, Πρόξενος ἢ Ὑποπρόξενος δύναται νὰ διορίσῃ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος πραγματογνώμονας, οἵτινες ἐνεργοῦσιν, ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν διαδίκων, ἢ ἀφοῦ οὗτοι προσκληθῶσι προσηκόντως, τὰς τυχὸν διαταχθείσας ἐπισκέψεις καὶ ἐκτιμήσεις, συντάσσοντες περὶ αὐτῶν ἔκθεσιν παρακατατιθεμένην εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἁρμοδίας Προξενικῆς Ἀρχῆς.

Πρὶν ἢ προβῶσιν εἰς τὴν δοκιμασίαν οἱ πραγματογνώμονες δίδουσι τὸν ἑξῆς ὅρκον.

« Ὁρκίζομαι νὰ ἐκπληρώσω πιστῶς τὴν ἀνατεθεῖσάν μοι ἐντολήν. »

Ἐὰν τὸ θρησκευτικὸν δόγμα πραγματογνώμονός τινος ἀντίκηται εἰς τὴν ὁρκωμοσίαν αὐτοῦ ἢ εἰς οἱανδήποτε διαβεβαίωσιν, ἡ ἔκθεσις ποιεῖ περὶ τούτου μνείαν, καὶ μετὰ τοῦτο ἐνεργεῖται ἡ δοκιμασία.

Ἄρθρ. 35. Ἐὰν ὁ Γενικὸς Πρόξενος, Πρόξενος ἢ Ὑποπρόξενος ἢ τὸ Προξενικὸν δικαστήριον δὲν εὗρῃ ἀποχρώσας τὰς ἐν τῇ ἐκθέσει τῶν πραγματογνωμόνων διαλαμβανομένας πληροφορίας, ἔχει καὶ αὐτεπαγγέλτως τὸ δικαίωμα νὰ διατάξῃ νέαν δοκιμασίαν δι' ἑνὸς ἢ πλειόνων πραγματογνωμόνων, οἵτινες δύνανται νὰ ζητήσωσιν ἀπὸ τοὺς προγενεστέρους πραγματογνώμονας ὅσας νομίσωσιν ἀναγκαίας πληροφορίας.

Ἄρθρ. 36. Αἱ ἐκθέσεις δὲν ἐπιδίδονται εἰς τοὺς διαδίκους, δύνανται δὲ οὗτοι νὰ λάβωσι γνῶσιν καὶ ἀντίγραφα αὐτῶν.

Ἄρθρ. 37. Ὁσάκις ἐπιτραπῇ παρὰ τοῦ Γενικοῦ Προξένου, Προξένου ἢ Ὑποπροξένου ἢ τοῦ Προξενικοῦ δικαστηρίου, ἡ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις, ὁ Γενικὸς Πρόξενος, Πρόξενος ἢ Ὑποπρόξενος, κατ' αἴτησιν ἑνὸς τῶν διαδίκων, διατάσσει τὴν κλήτευσιν τῶν μαρτύρων ἐνώπιον αὐτοῦ ἢ τοῦ Προξενικοῦ δικαστηρίου, ἐν ὡρισμένῳ τόπῳ, ἡμέρᾳ καὶ ὥρᾳ.

Ἄρθρ. 38. Οἱ διάδικοι καὶ οἱ Ἕλληνες μάρτυρες κλητεύονται, δυνάμει τῆς διαταγῆς τοῦ Γενικοῦ Προξένου, Προξένου ἢ Ὑποπροξένου, ὑπὸ τοῦ Γραμματέως ἢ τοῦ ἀναπληροῦντος αὐτόν.

Ἄρθρ. 39. Οἱ ὡς μάρτυρες κλητευόμενοι Ἕλληνες καὶ μὴ ἐμφανιζόμενοι ἄνευ νομίμου κωλύματος, ὑποβάλλονται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Προξένου, Προξένου ἢ Ὑποπροξένου, ἢ τοῦ Προξενικοῦ δικαστηρίου εἰς χρηματικὴν ποινὴν τριάκοντα μέχρις ἑκατὸν δραχμῶν. Πρὸς τούτοις δὲ ὁ Γενικὸς Πρόξενος, Πρόξενος ἢ Ὑποπρόξενος, δύναται νὰ διατάξῃ τὴν διὰ βίας προσαγωγήν των, ἀλλ' ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται εἰμὴ εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη, ἔνθα οἱ Πρόξενοι διὰ τῶν συνθηκῶν ἢ ἐθίμων, εἰσὶ περιβεβλημένοι τὴν ἀναγκαίαν πρὸς τοῦτο ἐξουσίαν.

Ἄρθρ. 40. Πρὸ τῆς ὁρκίσεως ὁ Γενικὸς Πρόξενος, Πρόξενος ἢ Ὑποπρόξενος ἐρωτᾷ τὸν μάρτυρα περὶ τοῦ ὀνόματος, τοῦ ἐπωνύμου, τοῦ τόπου τῆς γεννήσεως καὶ τῆς κατοικίας του, τῆς θρησκείας, τοῦ ἐπαγγέλματος ἢ ἐπιτηδεύματός του, τῆς συγγενείας ἢ τῶν ἄλλων πρὸς τοὺς διαδίκους σχέσεών του. Μετὰ ταῦτα δὲ ὁ μάρτυς ὁρκίζεται ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν ἑξῆς ὅρκον.

« Ὀμνύω, συνειδὼς τὰς ἐπικειμένας εἰς τὴν ψευδομαρτυρίαν ποινάς, » ὅτι θέλω εἰπεῖ τὴν ἀλήθειαν καὶ μόνην τὴν ἀλήθειαν· οὕτως εἴη μοι » ὁ Θεὸς βοηθὸς καὶ τὸ ἱερὸν αὐτοῦ Εὐαγγέλιον.»

Μετὰ τὴν ὁρκωμοσίαν ὁ Πρόεδρος προβαίνει εἰς τὰς περὶ τοῦ πράγματος ἐρωτήσεις.

Κατὰ τὴν ὁρκωμοσίαν πρέπει νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν ἡ θρησκεία τῶν ὀμνυόντων, καὶ ἐπομένως νὰ τίθηται ὡς βάσις, δι' ἕκαστον αὐτῶν, ὁ εἰς τὴν θρησκείαν αὐτοῦ εἰθισμένος τύπος τοῦ ὅρκου ἢ τῆς διαβεβαιώσεως.

Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἡ θρησκεία τοῦ μάρτυρος ἤθελε τῷ ἀπαγορεύει νὰ ὁρκισθῇ ἢ νὰ κάμῃ οἱανδήποτε διαβεβαίωσιν, ἡ ἔκθεσις ἀναφέρει τοῦτο, καὶ ὁ μάρτυς ἐξετάζεται.

Ἄρθρ. 41. Ἐὰν οἱ μάρτυρες δὲν ἦναι Ἕλληνες, ὁ Γενικὸς Πρόξενος, Πρόξενος ἢ Ὑποπρόξενος κάμνει χρῆσιν τῶν ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἕδρας του εἰθισμένων μέσων, ὅπως κατορθωθῇ, εἰ δυνατόν, ἡ ἐμφάνισίς των.

Ἄρθρ. 42. Ὅταν ὑπάρξῃ ἀνάγκη διερμηνέως, οὗτος, πρὸ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων του, δίδει ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρ. 39 ἐνώπιον τοῦ Γενικοῦ Προξένου, Προξένου ἢ Ὑποπροξένου τὸν ἑξῆς ὅρκον.

«Ὀρκίζομαι νὰ ἐκπληρώσω πιστῶς τὰ ἔργα τοῦ διερμηνέως».

Ἄρθρ. 43. Περὶ τῆς ὁρκίσεως καὶ ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων συντάσσεται ἔκθεσις, ἥτις περιέχει τὰ οὐσιωδέστερα τῶν μαρτυριῶν, καὶ ὑπογράφεται παρ' ἑκάστου μὲν μάρτυρος, ἐν τῷ τέλει τῆς ἐξετάσεώς του, παρὰ δὲ τῶν διαδίκων, τοῦ Γενικοῦ Προξένου, Προξένου ἢ Ὑποπροξένου καὶ τοῦ Γραμματέως ἐν τῷ τέλει τῆς ὅλης συζητήσεως. Κατὰ τὴν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἐξέτασιν χρησιμεύουσι πρὸς τοῦτο τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων.

Ἄρθρ. 44. Μὴ ἐμφανισθέντος τοῦ ἑνὸς τῶν διαδίκων, ἡ ὑπόθεσις δικάζεται ἐρήμην.

Αἱ κατ' ἐρήμην ἀποφάσεις ἐπιδίδονται, κατὰ τὸν ἐν τοῖς ἄρθροις, 26, 27 καὶ 28 ὁριζόμενον τύπον, διὰ τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου, ἢ τοῦ ἀντ' αὐτοῦ διορισθέντος προσώπου, ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Προξένου, Προξένου ἢ Ὑποπροξένου, ὅστις ὁρίζει ἐνταυτῷ, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὰς ἀποστάσεις τῶν μερῶν καὶ τὰς περιστάσεις, τὴν προθεσμίαν τῆς ἀνακοπῆς, ἥτις ὅμως ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν δύναται νὰ ἦναι βραχυτέρα τῶν ὀκτὼ ἡμερῶν.

Ἡ ἀνακοπὴ γίνεται δι' αἰτήσεως πρὸς τὸν Γενικὸν Πρόξενον, Πρόξενον ἢ Ὑποπρόξενον.

Ἄρθρ. 45. Αἱ κατ' ἀνακοπὴν δίκαι διεξάγονται κατὰ τὰς ἀνωτέρω μνημονευθείσας διατυπώσεις.

Ἄρθρ. 46. Αἱ ὑπὸ τῶν Προξενικῶν δικαστηρίων ἐκδιδόμεναι ὁριστικαὶ ἀποφάσεις, αἱ ἀφορῶσαι συναλλαγματικὰ Γραμμάτια, λογαριασμοὺς παραδεδεγμένους, ἐπίσημα ἢ ἀναγνωρισμένα ἔγγραφα, εἶναι προσωρινῶς ἐκτελεσταί, μὴ λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς τυχὸν γενησομένης ἀνακοπῆς ἢ ἐφέσεως.

Ἄρθρ. 47. Ἐπὶ ὑποθέσεων, ἐπὶ προφορικῶν συμφωνιῶν, περὶ ἐγγράφων ὑποχρεώσεων ἢ ἀνοικτῶν λογαριασμῶν, μὴ παραδεδεγμένων, τὰ Προξενικὰ δικαστήρια, δύνανται νὰ διατάξωσι τὴν προσωρινὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως, μὴ λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς τυχὸν γενησομένης ἀνακοπῆς ἢ ἐφέσεως, ἐπὶ τῇ προσφορᾷ ἐγγυητοῦ.

Ἄρθρ. 48. Ὁ διάδικος ὁ αἰτῶν, δυνάμει τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως, ὑποβάλλει εἰς τὸν Γενικὸν Πρόξενον, Πρόξενον ἢ Ὑποπρόξενον ἀναφορὰν ὁρίζουσαν τὸν ἐγγυητήν.

Ὁ Γενικὸς Πρόξενος, Πρόξενος ἢ Ὑποπρόξενος διατάσσει τοὺς διαδίκους νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ὡρισμένῳ χρόνῳ καὶ τόπῳ, ὅπως συζητηθῇ τὸ παραδεκτὸν τοῦ ἐγγυητοῦ.

Ἡ ἀναφορὰ καὶ ἡ ἐπ' αὐτῆς διαταγὴ ἐπιδίδονται εἰς τὸν ἐναγόμενον κατὰ τὸν ἐν τοῖς ἄρθροις 26, 27 καὶ 28 ὁριζόμενον τύπον.

Ἄρθρ. 49. Ἀντὶ ἐγγυητοῦ, δύναται νὰ παρακατατεθῇ τὸ ποσὸν τῆς ἀποφάσεως ἐν τῷ γραφείῳ τῆς ἁρμοδίας Προξενικῆς Ἀρχῆς, αἱ δὲ ἀποφάσεις ἐκτελοῦνται, ἅμα κοινοποιηθέντος τοῦ πιστοποιητικοῦ τοῦ Γενικοῦ Προξένου, Προξένου ἢ Ὑποπροξένου περὶ παρακαταθέσεως τῆς ἐγγυήσεως.

Ἄρθρ. 50. Μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῶν ἐκτελεστῶν ἀποφάσεών τε καὶ δικαιογράφων, μετ' ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν ἢ ἐκτέλεσιν, καὶ παρελθούσης τῆς νομίμου προθεσμίας, αἱ ἀποφάσεις καὶ τὰ δικαιόγραφα ἐκτελοῦνται διὰ τῶν ἐν τῇ πολιτικῇ δικονομίᾳ ὁριζομένων καταναγκαστικῶν μέσων.

Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν μέσων τούτων, καθόσον δὲν προνοεῖται ἀπὸ τὸν παρόντα Νόμον, θέλει γίνεσθαι κατὰ τὸν ἐν τῷ τόπῳ, ἔνθα πρόκειται νὰ γίνῃ ἡ ἐκτέλεσις, εἰθισμένον τρόπον.

Ἄρθρ. 51. Τὰ Προξενικὰ δικαστήρια ἀπαγγέλλουσι τὴν προσωπικὴν κράτησιν καθ' ὅλας τὰς παρὰ τῶν Ἑλληνικῶν Νόμων προβλεπομένας καὶ ὁριζομένας περιπτώσεις· ἐνεργεῖται δὲ αὕτη κατὰ τὸν ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆ ἁρμοδίας Προξενικῆς Ἀρχῆς εἰθισμένον τρόπον.

Ἄρθρ. 52. Ἡ ἀναγκαστικὴ κατάσχεσις παρὰ τῷ ὀφειλέτῃ ἐκτελεῖται κατὰ παραγγελίαν τοῦ Γενικοῦ Προξένου, Προξένου ἢ Ὑποπροξένου, ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου, ὃν ἤθελεν ὁρίσει πρὸς τοῦτο.

Αἱ κοινοποιήσεις τῶν πλειστηριασμῶν τοιχοκολλῶνται, κατὰ τὰς ἐν τῇ πολιτικῇ δικονομίᾳ ὡρισμένας προθεσμίας, μόνον ἐν τῷ καταστήματι τῆς ἁρμοδίας Προξενικῆς Ἀρχῆς.

Ὁσάκις ἀπαιτεῖται καταχώρησις τῆς κοινοποιήσεως τοῦ πλειστηριασμοῦ εἰς δημόσιον φύλλον, δημοσιεύεται περιληπτικὴ μόνον ἀγγελία αὐτῆς, καὶ τοῦτο ἐὰν ἐκδίδηται δημόσιον φύλλον ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς ἁρμοδίας Προξενικῆς Ἀρχῆς.

Τὰ κατασχεθέντα κινητὰ πράγματα φυλάττονται ἐν τῷ Προξενείῳ ἢ παρὰ τρίτῳ, ὑπ' εὐθύνην τοῦ Γενικοῦ Προξένου, Προξένου ἢ Ὑποπροξένου.

Ἄρθρ. 53. Ὅσα ὁρίζονται ἐν τῇ πολιτικῇ δικονομίᾳ περὶ Προέδρων τῶν Πρωτοδικῶν ἢ Ἐμποροδικῶν καὶ τῆς ἐνώπιον αὐτῶν διαδικασίας, ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς Γενικοὺς Προξένους, Προξένους καὶ Ὑποπροξένους, ἢ ἄλλους προεδρεύοντας τὰ προξενικὰ δικαστήρια, καθόσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὸν παρόντα Νόμον.

Ἄρθρ. 54. Κατὰ τὰ ἄλλα, ὅσα δὲν προνοοῦνται ἰδίως ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ, οἱ Γενικοὶ Πρόξενοι, Πρόξενοι ἢ Ὑποπρόξενοι καὶ τὰ Προξενικὰ δικαστήρια ὀφείλουσι νὰ συμμορφῶνται μὲ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας, ὁσάκις οἱ Νόμοι ἢ τὰ ἔθιμα τοῦ τόπου, ἔνθα ἐδρεύουσιν, αἱ διπλωματικαὶ συμβάσεις, ἢ ὁ ὀργανισμὸς τῶν Προξενικῶν δικαστηρίων δὲν ἀντίκεινται εἰς τοῦτο.

Ἄρθρ. 55. Οἱ Γενικοὶ Πρόξενοι, Πρόξενοι ἢ Ὑποπρόξενοι δύνανται νὰ ἐξαιρέσωσιν ἑαυτοὺς ἢ νὰ ἐξαιρεθῶσιν ὑπὸ τῶν διαδίκων εἰς τὰς ἑξῆς περιπτώσεις·

α.) Ἐὰν ἔχωσιν ἄμεσον ἰδιωτικὸν συμφέρον.

β.) Ἐὰν μετά τινος τῶν διαδίκων ὦσι συγγενεῖς κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν, κηδεσταὶ ἢ συνδεδεμένοι δι' υἱοθεσίας, ἐὰν ἦναι συγγενεῖς ἐκ πλαγίου μέχρι τετάρτου βαθμοῦ, ἢ ἐκ κηδεστίας μέχρι δευτέρου· ἐὰν ἦναι σύζυγοι, ἂν καὶ διεζευγμένοι ἢ μνηστῆρες.

Οἱ Γενικοὶ Πρόξενοι, Πρόξενοι καὶ Ὑποπρόξενοι, ἐξαιροῦντες ἑαυτοὺς, ἢ ἐξαιρούμενοι ὑπὸ τῶν διαδίκων, ἀντικαθίστανται ὑπὸ τῶν ἀναπληρωτῶν των. Οἱ ἀναπληρωταὶ οὗτοι δὲν ὑπόκεινται εἰς καμμίαν ἐξαίρεσιν.

Ὁσάκις, προταθείσης ἐξαιρέσεως κατὰ Γενικοῦ Προξένου, Προξένου ἢ Ὑποπροξένου, οἱ λόγοι εὑρεθῶσι ψευδεῖς ἢ παράλογοι, ὁ προτείνας τὴν ἐξαίρεσιν διάδικος καταδικάζεται εἰς πρόσιμον ἑκατὸν μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν, ἐπιφυλαττομένων, ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ, τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 45 τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Ἄρθρ. 56. Αἱ περὶ κακοδικίου ἀγωγαὶ κατὰ Γενικῶν Προξένων, Προξένων ἢ Ὑποπροξένων, ἀναπληρωτῶν αὐτῶν, Γραμματέων ἢ Παρέδρων τῶν Προξενικῶν δικαστηρίων, ὑπάγονται εἰς τὸ δικαστήριον τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν.

Ἄρθρ. 57. Ἡ πρὸς τὸ ἐν Ἀθήναις δικαστήριον τῶν Ἐφετῶν ἔφεσις παραδίδεται, εἴτε ὑπὸ τοῦ ἐκκαλοῦντος αὐτοπροσώπως, εἴτε παρὰ τοῦ πληρεξουσίου ἢ ἀντικλήτου του, εἰς τὸν Πρόξενον τοῦ τόπου, ἔνθα ἐξεδόθη ἡ

πρωτόδικος ἀπόφασις, ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως. Ἡ προθεσμία αὕτη παρατείνεται ἀναλόγως τῶν ἀποστάσεων.

Διαρκούσης τῆς πρὸς ἔφεσιν προθεσμίας ἡ γενομένης ἐφέσεως, ἀναστέλλεται ἡ ἐκτέλεσις τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, ἐξαιρουμένων τῶν περιπτώσεων τῶν ἄρθρων 46, 47, 48 καὶ 49.

Ἄρθρ. 58. Τὸ ἐφετήριον συντάσσεται εἰς διπλοῦν, καὶ πρέπει νὰ περιέχῃ διορισμὸν πληρεξουσίου ἀντικλήτου ἐν Ἀθήναις. Μὴ γενομένου τούτου, αἱ πρὸς τὸν ἐκκαλοῦντα κοινοποιήσεις γίνονται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Ἄρθρ. 59. Τὸ ἓν τῶν πρωτοτύπων τῆς ἐφέσεως ἐπιδίδεται, ἐπιμελείᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου, Προξένου ἢ Ὑποπροξένου, ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν, εἰς τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 30 ἀντίκλητον τοῦ ἐφεσιβλήτου, συμφώνως μὲ τὸν ἐν τοῖς ἄρθροις 26, 27 καὶ 28 ὁριζόμενον τύπον. Τὸ δὲ ἕτερον μετὰ τοῦ ἐπιδοτηρίου ἐγχειρίζεται εἰς τὸν ἐκκαλοῦντα ἐπὶ ἁπλῇ ἀποδείξει.

Ὁ Γενικὸς Πρόξενος, Πρόξενος ἢ Ὑποπρόξενος, ὁ παραλείψας τὴν κοινοποίησιν ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, ὑποβάλλεται παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν εἰς χρηματικὴν ποινὴν πεντήκοντα μέχρι διακοσίων δραχμῶν, ἀνεξαρτήτως πάσης ἄλλης ὀφειλομένης τυχὸν ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρ. 60. Μετὰ παρέλευσιν δύω μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐφέσεως δύναται νὰ συζητηθῇ ἡ ὑπόθεσις, ἐφαρμοζομένης τῆς διαδικασίας περὶ συνοπτικῶν ὑποθέσεων.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τῆς 22 Σεπτεμβρίου 1837 περὶ ἐπικυρώσεως τῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους πεμπομένων ἐπισήμων καὶ δικαστικῶν ἐγγράφων.

Ἡ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Ἐπειδὴ οἱ ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας Πρέσβεις καὶ Πρόξενοι τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος δὲν δύνανται νὰ δέχωνται οὐδὲ ν' ἀναγνωρίζωσιν ἐπίσημα ἔγγραφα, εἴτε δικαστικὰ εἴτε ἄλλα, παρὰ τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι Ἀρχῶν ἐκδεδομένα, μὴ ὄντα δ' ἐπικυρωμένα παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας, ἅπαντες οἱ πέμποντες τοιαῦτα ἔγγραφα εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἢ παραλαμβάνοντες ταῦτα ἐξερχόμενοι τοῦ Βασιλείου, πρέπει, ἂν

προτίθενται νὰ κάμωσι χρῆσίν τινα αὐτῶν ἀκολούθως, νὰ φροντίζωσι νὰ ἐπικυροῦται ἡ γνησιότης τῆς ὑπογραφῆς τῆς ἁρμοδίου Ἀρχῆς, κατὰ τὴν τάξιν, παρὰ τῆς Γραμματείας ταύτης, καθότι ἄλλως τὰ τοιαῦτα ἔγγραφα δὲν δύνανται νὰ φέρωσιν ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας τὴν ἐλαχίστην ἐπισημότητα.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τῆς 19 Φεβρουαρίου 1838 περὶ τῆς μὴ ἐπικυρώσεως τῶν συμβολαίων καὶ λοιπῶν διοικητικῶν ἐγγράφων τῶν ἐξερχομένων τῆς Ἐπικρατείας.

Ἡ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας,

Θέλουσα ν' ἀφαιρέσῃ πᾶσαν βραδύτητα καὶ πᾶν πρόσκομμα, δυνάμενον νὰ προκύψῃ εἰς τὰς ἐμπορικὰς σχέσεις τῶν ὑπηκόων τῆς Α. Μ. ἐκ τοῦ μέτρου, τοῦ νὰ ἐπικυροῦνται τελευταῖον ἅπαντα τὰ ἐξερχόμενα τῆς ἐπικρατείας ἔγγραφα παρὰ τῆς Γραμματείας ταύτης, ὡς διαλαμβάνει ἡ ἀπὸ 22 Σεπτεμβρίου 1837 δηλοποίησις αὐτῆς, ἐνόμισεν ἀναγκαῖον νὰ παύσῃ τὴν ἐνέργειαν τοῦ μέτρου τούτου ὡς πρὸς τὰ συμβόλαια καὶ ἄλλα Διοικητικὰ ἔγγραφα.

Δηλοποιεῖ ὅθεν, ὅτι

Α'. Τὰ παρὰ τῶν Συμβολαιογράφων ἐκδιδόμενα καὶ μέλλοντα νὰ ἐξέλθωσι τῆς Ἐπικρατείας ἔγγραφα δὲν θέλουσι φέρει τοῦ λοιποῦ τελευταίαν ἄλλην ἐπικύρωσιν, εἰμὴ τὴν τῶν Προέδρων τῶν ἁρμοδίων Δικαστηρίων τῶν Πρωτοδικῶν, καὶ, εἰς τὰ μέρη, ὅπου δὲν ἑδρεύουσι τοιαῦτα Δικαστήρια, τὴν τῶν Διοικητῶν.

Β'. Τὰ παρὰ τῶν Δημοτικῶν καὶ Διοικητικῶν Ἀρχῶν ἐκδιδόμενα καὶ μέλλοντα ὡταύτως νὰ ἐξέλθωσι τῆς Ἐπικρατείας θέλουσι φέρει, ὡς τελευταίαν ἐπικύρωσιν, τὴν τῶν ἁρμοδίων Διοικητῶν.

Γ'. Καθόσον ἀφορᾷ τὰς Δικαστικὰς ἀποφάσεις καὶ λοιπὰ Δικόγραφα, τὰ τοιαῦτα θέλουσιν ἐξακολουθεῖ νὰ κοινοποιῶνται εἰς ὅν τινα ἀνήκει ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς Γραμματείας ταύτης, σύμφωνα πρὸς τὸ ἄρθρον 115 τοῦ Διοργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων καὶ τὸ ἄρθρον 140 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τῆς 23 Ἰουνίου 1838 περὶ τῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους πεμπομένων συμβολαιογραφικῶν καὶ διοικητικῶν ἐγγράφων.

Ἡ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Αἱ διὰ τῶν ἄρθρων Α΄. καὶ Β΄. τῆς ἐν τῷ 23 ἀριθμῷ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τοῦ τρέχοντος ἔτους, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 19 Φεβρουαρίου, Δηλοποιήσεώς της, περὶ τῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους πεμπομένων ἐγγράφων, χορηγούμεναι εὐκολίαι, δυνάμεναι νὰ παρεξηγηθῶσι κατὰ τὴν ἐφαρμογήν των, ἐναντίον τῶν παρὰ τοῦ Νόμου ὡρισμένων, διασαφίζονται ὡς ἀκολούθως.

Α΄. Τὰ παρὰ τῶν Συμβολαιογράφων ἐκδιδόμενα καὶ μέλλοντα νὰ ἐξέλθωσι τῆς Ἐπικρατείας ἔγγραφα δύνανται νὰ φέρωσι τοῦ λοιποῦ, ὡς τελευταίαν ἐπικύρωσιν, τὴν τῶν Διοικητῶν μετὰ τὴν τῶν Προέδρων, ἢ καὶ αὐτὴν μόνην τῶν Προέδρων τῶν ἁρμοδίων Δικαστηρίων τῶν Πρωτοδικῶν. Τὰ δὲ παρὰ τῶν Δημοτικῶν καὶ Διοικητικῶν Ἀρχῶν ἐκδιδόμενα διὰ τὸν αὐτὸν προσδιορισμὸν δύνανται ἐπίσης νὰ ἐξέλθωσι τῆς Ἐπικρατείας, φέροντα ὡς τελευταίαν ἐπικύρωσιν τὴν τῶν ἁρμοδίων Διοικητῶν.

Β΄. Διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης δὲν ἀποκλείεται τὸ δικαίωμα εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας, πρὸς πλειοτέραν αὐτῶν ἀσφάλειαν καὶ ἀποφυγὴν ἐνδεχομένων δυσκολιῶν, ὡς τελευταίαν ἐπικύρωσιν τὴν τῆς Γραμματείας ταύτης, τοῦ ν' ἀπευθύνωνται καὶ πρὸς αὐτὴν, φροντίζοντες ὅμως τότε νὰ ὑποβάλλωσι τὰ ἔγγραφά των προηγουμένως εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ἢ τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ἢ ἑτέρας ἁρμοδίου Γραμματείας, ἀναλόγως τῆς φύσεως αὐτῶν.

Δ'. *Λογιστικὸν τῶν Προξενείων.*

ΟΔΗΓΙΑΙ ΠΑΡΑΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑΙ (α)

Πρὸς χρῆσιν τῶν Ἑλληνικῶν Πρέσβεων καὶ Προξένων, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ λογιστικὸν τῶν γραφείων.

(Ὡς παράρτημα εἰς τὰς ἀπὸ 1 (13) Ἰανουαρίου **1843** Προξενικὰς Ὁδηγίας).

Α'. Ἡ εἰς τὰς ἀπὸ 1 (13) Ἰανουαρίου Προξενικὰς Ὁδηγίας ἐπισυνημμένη διατύπωσις, ἥτις, κατὰ τὸ 49 ἄρθρον, μένει ἀκαταπαύστως ἐκτεθειμένη εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Προξένου, πρέπει νὰ ἔχῃ ἐπὶ κεφαλῆς ἑκάστου ἄρθρου αὐτῆς ἀριθμητικὸν σημεῖον ἀπὸ 1—82, ὥστε, ἐπαναφερομένου τοῦ σημείου εἰς τὸ κατάστιχον τῶν ἐσόδων, νὰ φαίνεται δυνάμει τίνος ἄρθρου ἑκάστη λῆψις ἐγένετο.

Β'. Τὰ κατάστιχα, τὰ ὁποῖα οἱ Πρόξενοι ὀφείλουν νὰ κρατοῦν κατὰ τὰ ἄρθρα —41. (περὶ καταχωρήσεως τῶν συμβολαίων τῆς ἀστυκῆς καταστάσεως. —46. (περὶ ὑποχρεώσεως νὰ κρατοῦν ἀκριβῆ κατάλογον τῶν ἐκδιδομένων διαβατηρίων). —51. (Περὶ ὑποχρεώσεως τοῦ νὰ κρατοῦν κατάστιχα διὰ νὰ καταχωροῦν ἔγγραφα πάσης φύσεως, οἷον συνθήκας, ὁμολογίας, καὶ ἄλλα)· —55. (κατὰ στιχον τῶν εἰς τὸ γραφεῖον γινομένων παρακαταθηκῶν)· —νὰ ὑπογράφωνται εἰς κάθε ἄρθρον, διὰ τοῦ πληρώνοντος τὴν πρᾶξιν κατὰ τὴν διατύπωσιν, ἢ παρὰ τοῦ ποιοῦντος τὴν παρακαταθήκην. Ἡ δυνάμει τῆς διατυπώσεως καταβαλλομένη ποσότης νὰ σημειοῦται εἰς κάθε ἄρθρον, διαλαμβανομένη εἰς νόμισμα τοῦ τόπου ἐκείνου, ἐν ᾧ διατρίβει ὁ διπλωματικὸς ἀπεσταλμένος, ἢ ὁ Πρόξενος, Ὑποπρόξενος, ἢ πράκτωρ, προστέτι δὲ καὶ εἰς δραχμάς. —Νὰ κρατηθῇ λοιπὸν ἐπὶ τούτου ἐλευθέρα μία στήλη διὰ τὰς ὑπογραφὰς, ἢ, ἂν τὸ ἐμβαδὸν τῆς βίβλου δὲν τὸ ἐπιτρέπῃ, οἱ πληρώνοντες νὰ ὑπογράφωνται ὑποκάτω ἑκάστου ἄρθρου.

(α) Πᾶν ὅ,τι ἐν ταῖς παρούσαις Ὁδηγίαις ἀντίκειται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ εὐθὺς μετ' αὐτὰς δημοσιευμένου Διατάγματος τῆς 20 7βρίου **1852** περὶ Λογιστικότητος τῶν Προξενείων, ἰδίως πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὰ ἄρθρα 48 καὶ 50 τῶν Προξενικῶν Ὁδηγιῶν τῆς 1 Ἰανουαρίου **1834**, δὲν ἔχει πλέον ἰσχύν. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει διὰ τὸ ἄρθρον 41 τῶν αὐτῶν Ὁδηγιῶν, ὅπερ ἀντεκατέστησεν ὁ περὶ ληξιαρχικῶν πράξεων Νόμος.

Γ'. Μία εἰδοποίησις πολλὰ καταφανὴς νὰ τοιχοκολληθῇ εἰς κάθε γραφεῖον πλησίον τῆς διατιμήσεως τῶν δικαιωμάτων, ἀναγγέλλουσα εἰς τοὺς πληρώνοντας, ἢ εἰς τοὺς παρακαταθήκην ἀνατιθεμένους, ὅτι, ἅμα λαβόντες τὴν πρᾶξιν, καὶ πληρώσαντες τὸ δικαίωμα κατὰ τὴν διατίμησιν, ὀφείλουν νὰ ὑπογράφουν εἰς τὸ κατάστιχον.

Δ'. Εἰς τὴν βίβλον τῶν ἐσόδων, τὴν ἐμφαινομένην εἰς τὸ ἄρθρον 48 τῶν ὁδηγιῶν (τύπος Γ'.), νὰ προστεθῇ μικρὰ στήλη ἐνδοτέρα, πρὸ τῆς στήλης, ἥτις δεικνύει τὸ παρὰ τῆς διατιμήσεως παραχωρούμενον δικαίωμα, θέλει δὲ καταγράφεσθαι ἐν αὐτῇ τὸ σημεῖον τοῦ ἄρθρου τῶν ὁδηγιῶν, δυνάμει τοῦ ὁποίου ἡ λῆψις ἐγένετο.

Ε'. Ἐν ἑκάστῃ τριμηνίᾳ, ὅτε οἱ Πρόξενοι καὶ λπ. στέλλουν ἀντίγραφα τῶν καταστίχων τῆς ληψοδοσίας των. κατὰ τὸ 48 ἄρθρον τῶν ὁδηγιῶν, νὰ στέλλωσι συγχρόνως καὶ μίαν περίληψιν τῶν ἄνω εἰρημένων καταστίχων, τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰς ὁδηγίας ὑπὸ ἡμερομηνίαν 1 (13) Ἰανουαρίου 1834 § 41, 46, 51 καὶ 55, ὑπογεγραμμένην παρ' αὐτῶν. Τὰ πρωτότυπα τῶν καταστίχων στέλλονται εἰς τὴν Γραμματείαν ἐν τῷ τέλει ἑκάστου ἔτους, διὰ νὰ παραδίδωνται εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ὡς μέσα ἐλέγχου τῶν λογαριασμῶν.

ΣΤ'. Τὸ εἰς τὸ ἄρθρον 51 ἀναφερόμενον κατάστιχον πράξεων πάσης φύσεως πρέπει νὰ ἐμπεριέχῃ παντὸς εἴδους πράξεις, ἢ καὶ ἐπιθεωρήσεις, ἐν ἑνὶ λόγῳ, πᾶν ὅ,τι δὲν διαλαμβάνεται εἰς τὰ ἄλλα δύω κατάστιχα 41 καὶ 46, ὥστε τὰ 3 κατάστιχα ὁμοῦ ν' ἀποτελοῦσι τὸν γενικὸν ἔλεγχον τῶν ἐσόδων.

Ζ'. Ἐκτὸς τῆς γενικῆς καταστάσεως τῆς ναυτιλίας, τὴν ὁποίαν οἱ Πρόξενοι, κατὰ τὸ ἄρθρον 48 τῶν ὁδηγιῶν καὶ κατὰ τὸν τύπον Α, ὀφείλουν εἰς πᾶσαν τριμηνίαν νὰ στέλλουν εἰς τὴν Γραμματείαν, θέλουν στέλλει ἐπίσης, εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους, περίληψιν εἰδικὴν τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων, ὅσα εἰσέπλευσαν ἢ ἐξέπλευσαν τοῦ λιμένος, ἢ τῶν λιμένων τῶν κατὰ τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας των, ὡσαύτως καὶ ὅσων ἤθελαν ναυαγήσει ἢ πέσει εἰς τὴν ξηρὰν κατὰ τὰς ἐντὸς τῆς αὐτῆς περιφερείας παραλίας. Αὕτη ἡ εἰδικὴ περίληψις νὰ παρουσιάζεται κατὰ πρῶτον εἰς τὴν ἐπιτόπιον ἀρχὴν, καὶ νὰ ἐπιβεβαιοῦται παρ' αὐτῆς πρὸς πίστωσιν τοῦ ὅτι σύμφωνος τῷ καταλόγῳ τοῦ λιμένος.

Η΄. Τὰ καθημερινὰ κατάστιχα τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων, τὰ δεικνυόμενα μὲ τὸ ἄρθρον 48 τῶν ὁδηγιῶν (τύπος Γ καὶ Δ). νὰ ἔχωσι μίαν στήλην περισσότερον ἐπίτηδες διὰ τὸ νόμισμα τοῦ τόπου ἐκείνου, ὅπου διατρίβει ὁ διπλωματικὸς ἀπεσταλμένος ἢ Πρόξενος κ.τ.λ. Πᾶν ἄρθρον, καταγραπτὸν εἰς τὰ κατάστιχα, νὰ χωρῆται καὶ εἰς τὰς δύο στήλας, δηλαδὴ εἰς νόμισμα τοῦ τόπου καὶ εἰς δραχμάς.

Σχέσεις τῶν διπλωματικῶν ἀπεσταλμένων, Προξένων κ.τ.λ. μετὰ τοῦ Γενικοῦ Ταμείου τοῦ Βασιλείου.

Θ΄. Ἡ ἀνάγκη τῆς ἀπολήψεως τῶν μισθῶν καὶ ἡ ὀφειλὴ τῆς καταβολῆς τῶν συναγομένων, ἀποτελοῦσαι τὰς σχέσεις τῶν Προξένων κτλ. μετὰ τοῦ δημοσίου ταμείου τῆς Ἑλλάδος, ἀπαιτοῦσι τὸ νὰ ἔχῃ ὁ καθεὶς αὐτῶν ἐν τῇ βασιλικῇ καθέδρᾳ ἐπίτροπόν του πληρεξούσιον, εἰς τὸ νὰ λαμβάνῃ καὶ νὰ δίδῃ δι' αὐτὸν, ἐπιφέρων τὸ πρόσωπόν τον.

Ι΄. Αἱ κατὰ μῆνα πληρωμαὶ τῶν μισθῶν καὶ τῶν ἐξόδων τῶν γραφείων γίνονται κατὰ τοὺς καθεστῶτας κοινοὺς τύπους τοῦ λογιστικοῦ συστήματος, δηλαδὴ δυνάμει ἑνὸς ἐντάλματος τοῦ Γραμματέως πρὸς τὸ Κεντρικὸν ταμεῖον δι' ἕκαστον ἀπεσταλμένον ἢ Πρόξενον κτλ., παραδιδομένου εἰς χεῖρας τοῦ ἐν τῇ βασιλικῇ καθέδρᾳ ἐπιτρόπου του, ὅστις λαμβάνει τὰ χρήματα παρὰ τοῦ ταμείου. Ὁποιοσδήποτε καὶ ἂν ᾖ ὁ τρόπος τῆς ἀποστολῆς τῶν χρημάτων, εἴτε δηλαδὴ διὰ συναλλαγματικῶν, εἴτε δι' ἐγχειρισμοῦ, ἡ Κυβέρνησις ἀδιαφορεῖ, δὲν ἐνέχεται ποσῶς εἰς τὰς ἐκ τῆς μεταλλαγῆς τοῦ νομίσματος προσγινομένας ζημίας ἢ ὠφελείας. Τὰ τοιαῦτα ἀπολύτως ἀνήκουν εἰς τὸν ἀπεσταλμένον, Πρόξενον κτλ. ἢ τὸν ἐπίτροπον αὐτοῦ.

ΙΑ΄. Ἐν ἑκάστῃ τριμηνίᾳ ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, λαμβάνων τοὺς λογοριασμοὺς τῶν εἰσοδημάτων τῶν γραφείων, στέλλει τὰς περιλήψεις αὐτῶν εἰς τὸν Γενικὸν Ταμίαν, διὰ νὰ παραβάλλωνται αἱ περιλήψεις αὐταὶ μὲ τὰ συνοπτικά των, ὅσα τυχὸν ὀφείλουσι νὰ καταβάλλωσιν εἰς τὸ ταμεῖον οἱ ἐπίτροποι τῶν Προξένων κτλ., καὶ μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον νὰ ἀντισταθμίζωνται αἱ διαταγαὶ, ἃς λαμβάνουν οἱ ἐπίτροποι αὐτοὶ διὰ μισθοὺς καὶ ἔξοδα. Ἂν ἡ ἐκ μέρους τῶν ἐπιτρόπων καταβλητέα ποσότης δὲν ὑπερβαίνῃ τὴν τοῦ ἐντάλματος τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἡ ἀμοιβαία ἐξόφλησις ἐκτελεῖται διὰ τῆς πράξεως αὐτῆς

μόνης· ἂν ὅμως ἡ καταβλητέα ποσότης ὑπερβαίνῃ, τότε ὁ ἐπίτροπος καταβάλλει εἰς τὸ ταμεῖον τὸ πλεῖον τῶν ὧν ἔχει λαμβάνειν διὰ μισθοὺς καὶ ἔξοδα.

ΙΒ΄. Ἡ ἔκτισις τῶν, μετὰ τὴν ἔκπτωσιν τῶν μισθῶν καὶ ἐξόδων, ἀναφαινομένων περισσευμάτων, καὶ ὡς τοιούτων χρεωστυμένων εἰς τὸ ταμεῖον, πραγματεύεται μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν φροντίδα εἶναι ἀνατεθειμένη ἡ ἐπ' ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ τῆς ἀλλοδαπῆς εἴσπραξις τῶν ἀπὸ τὰ περισσεύματα τῶν εἰσοδημάτων τῶν γραφείων προερχομένων ποσοτήτων.

ΙΓ΄. Τὰ Προξενεῖα ἐκεῖνα εἰς τὰ ὁποῖα, μισθοῦ μὴ διδομένου, παρεχωρήθησαν, ἀντὶ μισθοῦ, τὰ προξενικὰ εἰσοδήματα, ὑπόκεινται εἰς τὰ αὐτὰ χρέη καθὼς καὶ τὰ ἄλλα Προξενεῖα, καὶ ὀφείλουσιν ἐν ἑκάστῃ τριμηνίᾳ νὰ καταβάλλωσιν εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον τὰ εἰσοδήματα τῶν γραφείων των, λαμβάνοντα εἰς ἀντάλλαγμα ποσότητος ἴσης ἔνταλμα, διαλαμβάνον ῥητῶς μισθοδοσίαν τῆς αὐτῆς τριμηνίας.

ΙΔ΄. Αἱ σημειωθεῖσαι ἑρμηνεῖαι περὶ ἐπιθέσεως τοῦ, ἐθεωρήθη, ἐπὶ τῶν ἀποδεικτικῶν παραβολῆς τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου συντελοῦσιν εἰς τὸ νὰ ἦναι βέβαιος ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεὺς, ὅτι πραγματικῶς ἐκτελοῦνται αἱ καταβολαὶ ἐκεῖναι τὰς ὁποίας παρέστησεν εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον, ὡς μελλούσας ἀντισταθμίζειν τὰ περὶ ἀποδόσεως μισθῶν καὶ ἐξόδων ἐντάλματα.

ΙΕ΄. Διὰ τῶν περιλήψεων, τῶν πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν καταστίχων τῶν καταβολῶν συντελεστικῶν, κατὰ τὸ 11 ἄρθρον τῆς παρούσης ὁδηγίας, καὶ διὰ τῆς ἀποστολῆς τῶν καταστίχων, τῶν δεικνυομένων διὰ τοῦ ἄρθρου 5, τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον θέλει ἔχει ὑπ' ὄψιν τὰ ἀναγκαῖα ἔγγραφα πρὸς ἔλεγχον λεπτομερῆ καὶ ἀνίχνευσιν τῶν γενικῶν λογαριασμῶν, τῶν ἐτησίως καθυποβληθησομένων ὑπ' ὄψιν αὐτοῦ παρὰ τῶν ἐν ἀλλοδαπῇ διαφόρων γραφείων.

ΙΣΤ΄. Τὰ γραφεῖα ὀφείλουν νὰ παραδώσωσι ξεχωριστὸν λογαριασμὸν τῶν ἐν αὐτοῖς παρακαταθηκῶν, κατὰ τὰ ἄρθρα 55 καὶ 56 τῶν ἀπὸ 1 (13) Ἰανουαρίου ὁδηγιῶν, καθὼς καὶ ἀντίγραφον ἐπικυρωμένον τῆς βίβλου τῶν παρακαταθηκῶν.

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ

ΤΩΝ ΠΡΟΞΕΝΙΚΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ. (*)

Πράξεις ἀναγόμεναι εἰς τὰ τῆς ναυτιλίας.

Δι' ἕκαστον τόνον.	ὀρ.	λε.
Δήλωσις ἀφίξεως πλοίου, ἢ ἐπιθεώρησις τοῦ ἡμερολογίου του		2
Ὁμοία ὑπὸ Προξενικὴν διατύπωσιν μὲ σημείωσιν ἐνδεχομένης ναυσιβλαβείας		2
Ὁμοία μὲ ἐξομολόγησιν τῶν ναυτῶν		8
Ὁμοία ναυσιβλαβείας μὲ ἐπίσκεψιν τοῦ πλοίου πρὸς ἀπόδειξιν αὐτῶν		6
Ἐπιθεώρησις ναυτολογίου		2
Καταχώρησις δηλωτικοῦ πραγματειῶν εἰσαγομένων		6
Μεταβολὴ ναυτολογίου δι' ἀποβίβασιν ὁποιουδήποτε ἀριθμοῦ ἀνθρώπων		3
Ὁμοία δι' ἐπιβίβασιν ὡς ἄνω		3
Ἐπίσκεψις πλοίου πρὶν φορτώσῃ πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς καταστάσεώς του		6
Ἔγγραφα ἀποδημητήρια		6
Προσωρινὸν δίπλωμα μὲ ναυτολόγιον		20
Καταχώρησις δηλωτικοῦ πραγματειῶν ἐξαγομένων		3
Δηλωτικὸν ὑγείας διὰ πλοῖον		3
Ὅμοιον δι' ἐπιβάτην	1	2
Ναυλωτικὸν		5
Φορτωτικὸν		3
Ἐξασφαλιστικὸν		3
Συμφωνητικὸν δανείου, ἢ καταχώρησις αὐτοῦ		6
Πρωτόκολλον ναυαγιαιρέσεως, καὶ διαμαρτύρησις διὰ πλοῖον ναυαγῆσαν ἢ κατασχεθέν		6
Ἐκκαθάρισις ἢ πώλησις πλοίου καὶ πραγματειῶν 1 1/2 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τὴν ποσότητα τὴν προκύψασαν ἀπὸ τὴν ἐκκαθάρισιν ἢ τὴν πώλησιν (α)		
Ἔξοδα παρευρέσεως εἰς πᾶσαν ἐπὶ πλοίου δοκιμασίαν, δι' ἑκάστην συνεδρίασιν καὶ δι' ἕκαστον δοκιμαστήν	6	
Πρᾶξις ἀγορᾶς ἢ πωλήσεως πλοίου (β)	12	

(*) Ὑπεβλήθη ἤδη εἰς τὰς Βουλὰς νέα Προξενικὴ Διατίμησις ἐπὶ ὅλως διαφόρων βάσεων στηριζομένη. Ἐλπίζομεν ὅτι θέλομεν προφθάσει νὰ δημοσιεύσωμεν αὐτὴν ἐν τῷ τέλει τοῦ Προξενικοῦ Ὁδηγοῦ, καὶ τότε αἱ διατάξεις τῆς ἀνωτέρω Διατιμήσεως καταργοῦνται.

(α) (β) Ἐγκ. τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου τῆς 10 Φεβρουαρίου 1853 πρὸς τὰς Προξενικὰς τῆς Ἑλλάδος Ἀρχάς.

Πολλοὶ ἐξ ὑμῶν ἠρμήνευσαν καὶ ἐφήρμοσαν ἐπὶ πάσης πωλήσεως πλοίου

	δρ.	λε.
Δηλωτικὸν ἐπιθεωρούμενον ἀπὸ τὴν τοπικὴν ἀρχὴν, διὰ μὲν τὰ πλοῖα ἀπὸ ἑνὸς μέχρι 50 τόνων	2	
Διὰ δὲ τὰ ἀπὸ 50 μέχρι 400 καὶ ἐπέκεινα	4	
Πράξεις ἀναγόμεναι εἰς τὰ τῆς δικαιοδοσίας		
Κοινοποίησις ἀναφορᾶς ἢ παντὸς ἄλλου ἐγγράφου	3	30
Ἀπόφασις Προξενικὴ κοινοποιουμένη εἰς τὰ διάφορα μέρη { μέχρι τετάρτης σελίδος . . .	6	50
	{ δι' ἑκάστην σελίδα ὑπὲρ τὰς 4.	1	50
Μαρτυρικὸν Προξενικὸν περὶ πληρωμῆς δικαιώματος, ἢ πᾶν ἄλλο τοιοῦτον ἔγγραφον	3	30
Ὅμοιον δι' ἔλλειψιν μετρήσεως ἢ ζυγοσταθμήσεως, μὲ μετατόπισιν τοῦ Προξένου	6	60
Διακοίνωσις διαταγῆς ἀφορώσης τὸν διορισμὸν δοκιμαστῶν .	6	60
Λύσις τῆς ἰσχύος ἐγγυητηρίου, εἴτε ἁπλῆ εἴτε μετὰ καταχωρήσεως εἰς τὰ βιβλία	3	30
Δίπλωμα προστασίας	6	50
Διαβατήριον	3	50
Ἐπιθεώρησις διαβατηρίου	1	50
Ἐπίθεσις σφραγίδων καὶ ἔκθεσις πρακτικῶν	6	50
Ἀφαίρεσις σφραγίδων καὶ ἔκθεσις πρακτικῶν	6	50
Καταγραφὴ δι' ἑκάστην συνεδρίασιν ὡρῶν δύω	3	30
Πώλησις πραγματειῶν ἢ σκευῶν γινομένη κατὰ συνέπειαν διαταγῆς, μία εἰς τὰ ἑκατόν.		
Πώλησις ἀκινήτων, 1|2 εἰς τὰ ἑκατόν.		
Πρᾶξις παρακαταθήκης διατεταγμένης ἢ ἐκουσίου	3	30
Δικαίωμα παρακαταθήκης, μία εἰς τὰς ἑκατόν.		
Πρᾶξις ἀπελευθερώσεως	6	50

ἐκουσίου ἢ ἀναγκαστικῆς καὶ τὰ δύο συνάμα ἄρθρα 20 καὶ 22 τῆς Προξενικῆς Διατιμήσεως, ἔχοντα οὕτω·

20. Ἐκκαθάρισις ἢ πώλησις πλοίου καὶ πραγματειῶν 1 1\|2 τοῖς 0\|0 ἐπὶ τὴν ποσότητα τὴν προκύψασαν ἀπὸ τὴν ἐκκαθάρισιν ἢ τὴν πώλησιν.

22. Πρᾶξις ἀγορᾶς ἢ πωλήσεως πλοίου δραχ. 12.

Τὸ Ὑπουργεῖον, λαβὸν ἐσχάτως ἀφορμὴν νὰ ἐξετάσῃ σπουδαιότερον τὸ ζήτημα τοῦτο, ἀνεγνώρισεν, ἐκ συμφώνου μετὰ τῶν Ὑπουργείων τῶν Ναυτικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι ἡ παρὰ τῶν Προξένων διδομένη ἑρμηνεία ἀντιβαίνει εἰς τὴν ἀληθῆ ἔννοιαν τῶν διαληφθέντων δύω ἄρθρων τῆς Προξενικῆς διατιμήσεως. Προσκαλεῖσθε, ἐπομένως, νὰ κάμνητε τοῦ λοιποῦ πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν δύω τούτων ἄρθρων τὴν ἑξῆς διάκρισιν·

Ἐὰν μὲν πρόκηται περὶ ἀναγκαστικῆς πωλήσεως πλοίου, θέλει ἐφαρμόζεσθαι μόνον τὸ ἄρθρον 20, ἐὰν δὲ περὶ ἑκουσίου, τὸ ἄρθρον 22, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ εἰσπράττηται διὰ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν πώλησιν διπλοῦν τέλος.

		δρ.	λε.
Πρᾶξις συναθροίσεως οἰκογενείας		10	
Δημοσίευσις		6	50
Ἀποδεικτικὸν ζωῆς		1	50
Ἐπικύρωσις ὑπογραφῆς		3	30
Διαβεβαίωσις ὑπογροφῆς		3	30
Πράξεις πολιτικαί.			
Πρᾶξις συντροφίας		10	
Διάλυσις συντροφίας		6	50
Ἔγγραφον δωρεᾶς μεταξὺ ζώντων		8	30
Συμφωνητικὸν γάμου		13	
Ἐναπόθεσις διαθήκης αὐτογράρου, ἢ μυστικῆς, καὶ ἔκθεσις πρακτικῶν		6	
Ἔκθεσις ἀνοίξεως καὶ ἀναγνώσεως διαθήκης, ἢ κωδικέλλου		8	
Ἔκθεσις πρακτικῶν ὁποιαδήποτε	μέχρι τετάρτης σελίδος	5	
	δι' ἑκάστην σελ. ὑπὲρ τὰς 4	1	50
Ἐπιτροπικὸν	γενικὸν	6	50
	εἰδικὸν	3	25
Ἐξοφλητικὸν ἐνώπιον τοῦ Προξενικοῦ Γραφείου	μέχρι τῶν 500 δραχ	3	30
	ὑπεράνω τῶν 500 δραχ. τοῖς ἑκατόν	1	4
Δηλοποίησις ὁποιαδήποτε		3	30
Διαμαρτύρησις		3	30
Ὁμοία συναλλαγματικῆς καὶ ἀντίγραφον		3	30
Δήλωσις	ἁπλῆ	2	50
	ἐκτεταμένη καὶ πολύτλοκος	5	
Ὁμολογία διὰ δάνειον	μέχρι τῶν 500 δραχ	3	30
	ὑπεράνω τῶν 500 δραχμῶν 1|4 τοῖς ἑκατόν.		
Συνυποσχετικὸν		3	30
Σύμβασις		6	60
Πᾶν ἄλλο ἔγγραφον μὴ ἐνδιαλαμβανόμενον εἰς τὴν παροῦσαν διατίμησιν		3	30
Καταχωρήσεις πράξεων καὶ ἐκπεραιώσεις.			
Καταχώρησις μιᾶς πράξεως εἰς τὰ πρωτόκολλα τοῦ γραφείου	μέχρι τῶν 2 σελίδων	1	60
	δι' ἑκάστην σελίδα ὑπεράνω.		80
Ἐκπεραίωσις ἐγγράφου ὁποιουδήποτε παραδληθέντος μὲ τὰ πρωτότυπα παρουσιασθέντα καὶ ἀποδοθέντα εἰς τὰ διάφορα μέρη	ἕως δύω σελίδας	3	30
	διὰ πᾶσαν σελίδα ὑπεράνω	1	50

		δρ.	λε.
Ἐκπεραίωσις ἐγγράφου ἀντιγεγραμμένου ἀπὸ τὰ πρωτόκολλα, ἢ ἀπὸ τὰ σχέδια τοῦ γραφείου	μέχρι δύο σελίδων . .	1	50
	δι' ἑκάστην σελίδα ὑπεράνω		75
Ἀπόσπασμα δηλώσεως γενεθλίων		1	50
Ὅμοιον συνοικεσίου		1	50
Ὅμοιον ἀποβιώσεως		1	50
Ἔξοδα ταξειδίου, παρευρέσεων κτλ.			
ἔξοδα ταξειδίου δι' ἕκαστον σταθμὸν δύο λευγῶν		5	
Ἔξοδα μεταθέσεως δι' ἑκάστην ἡμέραν παρευρέσεως		8	30

Σημειωτέον, ὅτι ὅλαι αἱ ἐκπεραιώσεις πράξεων, πρωτοκόλλων, ἀποφάσεων κτλ., τῶν ὁποίων ἡ διατίμησις λογίζεται κατὰ σελίδα, πρέπει νὰ γράφωνται μὲ χοντρογραμμίαν εἰς τρόπον, ὥστε νὰ ἐμπεριέχῃ ἑκάστη μὲν γραμμὴ συλλαβὰς 12, ἑκάστη δὲ σελὶς γραμμὰς εἴκοσι τοὐλάχιστον

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Τῆς 20 Σεπτεμβρίου 1852 περὶ λογιστικότητος τῶν Προξενείων.

1. Ἀντὶ τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 48 καὶ 50 τῶν Προξενικῶν Ὁδηγιῶν διαγραφομένων βιβλίων τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων, θέλει γίνεσθαι, τοῦ λοιποῦ, χρῆσις παρὰ τοῖς Ἡμετέροις Προξενείοις, ὡς πρὸς μὲν τὰ ἔσοδα, τοῦ βιβλίου τῶν διπλοτύπων καὶ ἐκείνου τῶν ἐσόδων, ὡς πρὸς δὲ τὰ ἔξοδα, τοῦ τῶν ἐξόδων μόνον κατὰ τοὺς ὧδε συνημμένους τύπους ὑπὸ στοιχ. Α. Β. καὶ Γ.

2. Τὸ βιβλίον τῶν διπλοτύπων καὶ ἐκεῖνο τῶν ἐξόδων θέλουσι παραδίδεσθαι εἰς τοὺς ἐπιτρόπους τῶν Προξένων μονογεγραμμένα καὶ ἠριθμημένα παρὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἢ παρ' ἑνὸς τῶν τμηματαρχῶν τοῦ Ὑπουργείου, εἰς ὃν ἤθελεν ἐπιτραπῇ τοῦτο δι' ἰδιαιτέρου Βασιλικοῦ Διατάγματος. Οἱ ἐπίτροποι δὲ οὗτοι θέλουσι φροντίζει διὰ τὴν περαιτέρω ἀποστολὴν των εἰς τοὺς πρὸς οὓς ἀνήκουσιν.

3. Κάμμια ποσότης δὲν θέλει τοῦ λοιποῦ εἰσάγεσθαι εἰς Προξενικὸν ταμεῖον, οὔτε ἐξάγεσθαι ἀπ' αὐτοῦ, χωρὶς, ὡς πρὸς μὲν τὸ εἰσαγόμενον ποσὸν, νὰ ἐκδώσῃ ὁ ἁρμόδιος Πρόξενος γραμμάτιον παραλαβῆς ἀποκο-

πτόμενον ἀπὸ τὸ βιβλίον τῶν διπλοτύπων, ὡς πρὸς δὲ τὸ ἐξαγόμενον, νὰ λάβῃ ἐξόφλησιν παρ' ἐκείνου, εἰς ὃν ἐγένετο ἡ πληρωμή. Τὸ πρόσωπον τοῦτο ἀπαιτεῖται νὰ ᾖναι ὁ δικαιοῦχος αὐτὸς, ἢ ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἐπίτροπος ἢ πληρεξούσιος.

4. Ἡ ἐξόφλησις πρέπει νὰ ᾖναι ὑπογεγραμμένη παρὰ τοῦ λαμβάνοντος αὐτοῦ, ἢ, ἐὰν τύχῃ ἀγράμματος, ἢ δὲν δύναται νὰ ὑπογράψῃ, παρὰ δύω μαρτύρων, ἂν ἡ πληρωθεῖσα ποσότης δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς 50 δραχμὰς, ἐὰν δὲ ἤθελεν ὑπερβαίνει τὴν ποσότητα ταύτην, ἡ πληρωμὴ θέλει ἐνεργεῖσθαι εἰς χεῖρας ἑνὸς πληρεξουσίου διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως, παρ' οὗ καὶ θέλει λαμβάνεσθαι ἡ ἀνήκουσα ἐξόφλησις. Εἰς τὰ γραμμάτια ὅμως παραδόσεως ἐπιτρέπεται νὰ μὴ ὑπογράφῃ ὁ πληρωτὴς, ὁσάκις τύχῃ ἀγράμματος ἢ μὴ δυνάμενος νὰ ὑπογράψῃ, γιγνομένης περὶ τούτου μνείας εἰς τὸ στέλεχος τοῦ διπλοτύπου.

5. Οἱ Γενικοὶ Πρόξενοι, Πρόξενοι ἢ Ὑποπρόξενοι, ἢ ἄλλοι ἐν ἰδίῳ ὀνόματι προϊστάμενοι προξενικῶν γραφείων εἶναι, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ὑπηρεσίας των, προσωπικῶς ὑπόλογοι καὶ ὑπεύθυνοι δι' ὅλην τὴν ἐν τῇ Προξενικῇ Ἀρχῇ, τῆς ὁποίας προϊστανται, λαμβάνουσαν χώραν διαχείρισιν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων. Ὁσάκις δὲ, εἴτε ἀπόντες ἐν ἀδείᾳ, εἴτε ἀσθενοῦντες, ἢ ἄλλως πως κωλυόμενοι, ἤθελον διορίζει ἄλλους ἀναπληρωτάς των, οἱ ἀναπληρωταὶ οὗτοι θέλουσιν ἐνεργεῖ ὑπ' εὐθύνην ἐκείνων, τοὺς ὁποίους ἀναπληροῦσιν. Ὡς πρὸς τὴν ἐν τῷ Ἐμπορικῷ Γραφείῳ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Βασιλικῆς Πρεσβείας λαμβάνουσαν χώραν διαχείρισιν, ὑπόλογος καὶ ὑπεύθυνος θέλει θεωρεῖσθαι ὁ παρὰ τῷ αὐτῷ Γραφείῳ Ταμίας.

6. Εἰς τὰ βιβλία τῶν διπλοτύπων τῶν ἐσόδων καὶ τῶν ἐξόδων, δὲν ἐπιτρέπεται οὔτε σβέσις οὔτε ξύσμα· ὁσάκις δὲ ἤθελε συμβῇ λάθος τι, θέλει διορθοῦσθαι δι' ἀνατρεπτικῆς πράξεως.

7. Ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος Βασιλικοῦ διατάγματος ἀναφερομένων βιβλίων, οἱ ἡμέτεροι Πρόξενοι καὶ Ὑποπρόξενοι θέλουσι κρατεῖ καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ ἐν ταῖς Προξενικαῖς ὁδηγίαις προβλεπόμενα βιβλία, κατὰ τὸν ἐκεῖσε διαγεγραμμένον τρόπον.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ

Τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1852 περὶ δημοσίου λογιστικοῦ

Προσωπικόν.

30. Ὑπάλληλος ὑπηρετῶν εἰς διαφόρους ἐμμίσθους θέσεις δὲν λαμβάνει εἰμὴ ἕνα μόνον μισθὸν, τὸν τῆς μᾶλλον μισθοδοτουμένης· δύναται δὲ νὰ λάβῃ καὶ ἐπιμίσθιον διὰ τὰς προσθέτους ὑπηρεσίας, ὁπόταν καὶ ὅπως ῥητὸς Νόμος τὸ ἐπιτρέπῃ.

31. Τῶν ἀπόντων ἐπ' ἀδείᾳ ὑπαλλήλων ἐλαττοῦται κατὰ τὸ ἥμισυ ὁ μισθός· παύει δὲ ὁλοτελῶς, ὅταν ἡ ἄδεια ἦναι διὰ ξένην ἐπικράτειαν, ἢ ὅταν ἡ ἀπουσία παρατείνηται πέραν τοῦ ἑνὸς μηνός.—Τὸ εἰς ὄφελος τοῦ δημοσίου ἐλαττούμενον ἥμισυ τῆς μισθοδοσίας τῶν ὑποδεεστέρων ὑπαλλήλων τῶν γραφείων διατίθεται παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ δι' ἀντιμισθίαν προσωρινοῦ ἀντικαταστάτου, ὁσάκις ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας τὸ ἀπαιτήσει.—Ἐξαιροῦνται τῆς ἀνωτέρω διατάξεως. — α. οἱ κωλυόμενοι ἕνεκα ἀσθενείας, πιστοποιουμένης παρὰ δύω ἐπιστημόνων ἰατρῶν, ὁπότε ἡ ἄδεια ἀπουσίας δύναται νὰ παραταθῇ ἐπὶ τρεῖς μῆνας, μὲ τὴν ἀπολαυὴν τοῦ ἡμίσεως ἢ ὁλοκλήρου τοῦ μισθοῦ, ἐὰν ἡ τοῦ ὁλοκλήρου μισθοῦ ἀπολαυὴ ἐπιτραπῇ διὰ Β. Διατάγματος· — β'. οἱ δυνάμει εἰδικῶν τῆς ὑπηρεσίας κανονισμῶν, ἐπὶ ἰδίᾳ αὐτῶν εὐθύνῃ, διορίζοντες καὶ μισθοδοτοῦντες ἀναπληρωτήν, τῶν ὁποίων ἡ μισθοδοσία ἐξακολουθεῖ νὰ ἦναι πλήρης ἐπὶ δύω μῆνας κατὰ μέγιστον ὅρον.

32. Ὁ μισθὸς τῶν παραιτουμένων, ἢ ἀπολυομένων τῆς ὑπηρεσίας ὑπαλλήλων παύει ἀφ' ἧς παραδοθῇ εἰς αὐτοὺς τὸ περὶ παραιτήσεως ἢ ἀπολύσεως τῆς ὑπηρεσίας ἔγγραφον, παρεκτὸς ἂν διαταχθῶσι νὰ ἐξακολουθήσωσι τὰ καθήκοντά των μέχρι τῆς ἐλεύσεως τοῦ διαδόχου των.—Τῶν παραιτουμένων ἢ ἀπολυομένων τῆς ὑπηρεσίας ἐπαρχιακῶν ταμιῶν ἐξακολουθεῖ ὁ μισθὸς μέχρις οὗ παραδώσωσι τὴν ὑπηρεσίαν ἐν γένει, καὶ συντάξωσι τοὺς διὰ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον λογαριασμούς των. Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν προσδιορίζει ἑκάστοτε προθεσμίαν διὰ τὴν παράδοσιν τῆς ὑπηρεσίας καὶ τὴν σύνταξιν τῶν λογαριασμῶν, οὐδέποτε ὑπερβαίνουσαν τὰς ἓξ ἑβδομάδας· δὲν διατάσσει δὲ τὴν πληρωμὴν τοῦ μισθοῦ πρὶν ἀποπερατωθῶσιν αἱ ἀνωτέρω ἐργασίαι.

33. Δημοσίου ὑπαλλήλου ἐγκαταλείποντος τὴν θέσιν του ἄνευ ἀδείας ὁ μισθὸς παύει, ἐφαρμοζομένων πρὸς τούτοις κατ' αὐτοῦ καὶ τῶν κατὰ νόμον ποινῶν. — Παύει ἐπίσης ὁ μισθὸς τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου μετὰ τὴν λῆξιν τῆς χορηγηθείσης αὐτῷ ἀδείας, ἐὰν μετ' αὐτὴν δὲν ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν θέσιν του.

Ε'. *Περὶ στολῆς τῶν Διπλωματικῶν καὶ Προξενικῶν ὑπαλλήλων.*

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Τῆς 30 Αὐγούστου (11 Σεπτεμβρίου) 1833 περὶ τῆς στολῆς τῶν Προξένων.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῆς Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς:

Οἱ Ἡμέτεροι Πρόξενοι θέλουν φέρει τὴν κατὰ τὸ ἀπὸ 6(18) Ἀπριλίου Διάταγμά μας διωρισμένην διὰ τοὺς Ὑπουργικοὺς Συμβούλους στολήν. (α)

(α) ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Τῆς 6 (18) Ἀπριλίου 1833 περὶ στολῆς τῶν δημοσίων ὑπηρετῶν.

Ἄρθρ. 1. Ὅλοι οἱ δημόσιοι ὑπηρέται ὀφείλουν νὰ φοροῦν στολὴν (uniforme) ὁσάκις παρουσιάζωνται εἰς τὴν Βασιλικὴν Ἡμῶν Αὐλὴν, ὁσάκις ἐκτελῶσι δημοσίως ὑπηρεσίαν τινὰ τῆς ἁρμοδιότητός των, ἢ ὁσάκις παρευρίσκωνται εἰς δημοσίαν τελετὴν, παρασταίνοντες τὸν δημόσιον χαρακτῆρά των.

Τὸ εἶδος τῆς στολῆς προσδιορίζεται διὰ πᾶσαν τάξιν δημοσίων ὑπηρετῶν δι' ἰδιαιτέρων τύπων.

Ἄρθρ. 2. Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας φοροῦν:

Α'. Ὡς μεγάλην στολήν:

Ἔνδυμα ἀπὸ κυανοῦν ῥοῦχον μὲ λευκὸν μεταξωτὸν ἐσώπανον (doublure)· τὸ ὀρθὸν περιλαίμιον καὶ τὰ ἐπιχειρίδια εἶναι ἐκ τοῦ αὐτοῦ ῥούχου ὡς καὶ τὸ ἔνδυμα· στρογγυλὰ κομβία ἀπὸ λευκὸν μέταλλον, ἐπὶ τῶν ὁποίων εἶναι ἐκτυπωμένα τὰ μικρὰ παράσημα τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος (ἄνευ τοῦ σκηνώματος)· τὸ ἔνδυμα καθ' ὅλον του τὸ μῆκος, τὸ περιλαίμιον, τὰ ἐπιχειρίδια καὶ τὰ ἐπίπτερα (pattes) τῶν θυλακίων (τσεπῶν) εἶναι πλουσίως ἀργυροκεντημένα κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον σχέδιον ὑπὸ ψηφ. Α.

Βέστα ἀπὸ λευκὸν ῥοῦχον ἢ καζιμίρι μὲ ὅμοια κομβία καὶ ἄνευ κεντημάτων.

Μακρὰ πανταλόνια ἀπὸ κυανοῦν ῥοῦχον, τῶν ὁποίων αἱ πλάγιαι ἔξωθεν ῥαφαὶ εἶναι κεκοσμημέναι μὲ ἀργυρᾶ πηνίσματα. Ἢ καὶ μὲ λευκὸν βαμβάκινον ὕφασμα. Ἀργυρᾶς ἐπωμίδας κροσσωτὰς, ἐπ' αὐτῶν δὲ, εἰς πετάλωμα ἀπὸ γαλάζιον (οὐρανὶ) κατηφὲν, τὸ ἀρχικὸν ψηφεῖον τοῦ ὀνόματος τοῦ Βασιλέως ἐστεμ-

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Τῆς 12 (24) Ἰανουαρίου 1834 περὶ τῆς στολῆς τῶν Γενικῶν Προξένων καὶ τῶν Ὑποπροξένων.

ΟΘΩΝ κτλ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

Ἄρθρ. 1. Οἱ Ἡμέτεροι Γενικοὶ Πρόξενοι θέλουν φέρει τὴν κατὰ τὸ ἀπὸ 6

μένον μὲ ἀργυροκέντητον Βασιλικὸν στέμμα. Τρίπτυχον πῖλον μὲ μαῦρα πτερὰ, κορδέλαν καὶ φούντας ἐξ ἀργύρου κροσσωτὰς καὶ μὲ τὸ ἐθνόσημον. Σπάθην μὲ λαβίδα ἐκ λευκοῦ μετάλλου καὶ μὲ παραρτήματα ἐξ ἀργύρου κροσσωτά.

Β'. Ὡς μικρὰν στολήν:

Ἔνδυμα ἀπὸ κυανοῦν ῥοῦχον μὲ ὅμοιον ἐσώπανον, περιλαίμιον καὶ ἐπιχειρίδια. Τὸ ὀρθὸν περιλαίμιον, τὰ ἐπιχειρίδια καὶ τὰ ἐπίπτερα τῶν θυλακίων εἶναι ἀργυροκέντητα κατὰ τὸ προηγούμενον σχέδιον.

Αἱ ἐπωμίδες καὶ τὰ λοιπὰ μέρη τῆς στολῆς ὡς εἰς τὴν μεγάλην στολήν.

Ἄρθρ. 3. Ἡ στολὴ τῶν Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας καὶ τῶν Ἐκτάκτων Ἀπεσταλμένων καὶ Πληρεξουσίων Ὑπουργῶν τοῦ Βασιλέως εἰς τὰς ξένας Αὐλὰς εἶναι ὡς ἡ τῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας. Τὰ κεντήματα δὲ κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον ὑπὸ ψηφ. Β. σχέδιον.

Ἄρθρ. 4. Οἱ Νομάρχαι φοροῦν:

Α'. Ὡς μεγάλην στολήν:

Ἔνδυμα ἀπὸ κυανοῦν ῥοῦχον μὲ ἐσώπανον, ὀρθὸν περιλαίμιον καὶ ἐπιχειρίδια τοῦ αὐτοῦ χρώματος. Τὸ ἔνδυμα καθ' ὅλον του τὸ μῆκος, τὰ ἐπιχειρίδια καὶ τὰ ἐπίπτερα τῶν θυλακίων εἶναι ἀργυροκέντητα κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον ὑπὸ ψηφ. Γ. σχέδιον. Τὰ λοιπὰ μέρη τῆς στολῆς ὡς ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 2.

Β'. Ὡς μικρὰν στολήν:

Ἔνδυμα ἀπὸ κυανοῦν ῥοῦχον μὲ ἐσώπανον, ὀρθὸν περιλαίμιον καὶ ἐπιχειρίδια τοῦ αὐτοῦ χρώματος. Τὰ κεντήματα ὡς καὶ εἰς τὴν μεγάλην στολὴν, ἀλλὰ μόνον ἐπὶ τοῦ περιλαιμίου, ἐπὶ τῶν ἐπιχειριδίων καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιπτέρων τῶν θυλακίων. Τὰ λοιπὰ μέρη τῆς στολῆς ὡς εἰς τὴν μεγάλην στολήν.

Ἄρθρ. 5. Οἱ Σύμβουλοι τῶν Γραμματειῶν φοροῦν ἔνδυμα ἀπὸ κυανοῦν ῥοῦχον μὲ ἐσώπανον, περιλαίμιον καὶ ἐπιχειρίδια τοῦ αὐτοῦ χρώματος. Τὸ ὀρθὸν περιλαίμιον, τὰ ἐπιχειρίδια καὶ τὰ ἐπίπτερα τῶν θυλακίων ἀργυροκέντητα κατὰ

(18) Ἀπριλίου 1833 Διάταγμάς μι κράν στολὴν τῶν Νομαρχῶν, ἀλλὰ πῖλον ἄνευ πτερῶν.

Ἄρθρ. 2. Οἱ δὲ Ἡμέτεροι Ὑποπρόξενοι θέλουν φέρει τὴν παρὰ τοῦ ἰδίου Διατάγματος προσδιοριζομένην στολὴν διὰ τοὺς Ἐπάρχους καὶ Ὑπουργικοὺς Γραμματεῖς.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ (α)

Τῆς 9 (21) Ὀκτωβρίου 1834 περὶ τῆς στολῆς τῶν Ἀκολούθων τῆς ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας καὶ τῶν εἰς αὐτὴν ὑπαγομένων Πρεσβειῶν.

Ἄρθρ. 1. Ἡ στολὴ τῶν Ἀκολούθων τῆς ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Ἡμῶν Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας καὶ τῶν εἰς αὐτὴν ὑπαγομένων Ἡμετέρων Πρεσβειῶν θέλει εἶσθαι ἀπαραλλάκτως ἡ αὐτὴ ὡς καὶ ἡ τῶν Ὑπουργικῶν Γραμματέων, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι οἱ πρῶτοι δὲν θέλουν φέρει τὰς ἀντεπωμίδας.

Ἄρθρ. 2, Οἱ εἰρημένοι Ἀκόλουθοι εἶναι ἐλεύθεροι νὰ φέρουν ἢ ὄχι τὴν στολὴν ταύτην.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Τῆς 2 (14) Ἰουνίου 1838 περὶ τῆς στολῆς τῶν Διερμηνέων.

Ἄρθρ. 1. Ἐπιτρέπομεν εἰς τοὺς πρώτους Διερμηνεῖς τοὺς παρὰ τοῖς κατὰ τὴν Τουρκίαν, τὴν Αἴγυπτον καὶ τὰς Ἡγεμονίας τῆς Βλαχίας καὶ Μολδαυΐας Γενικοῖς Προξενείοις καὶ Προξενείοις Ἀρχηγοῖς Τμημάτων, νὰ

τὸ σχέδιον Δ. Ὁ τρίπτυχος πῖλος ἄνευ πτερῶν. Ὅλα τὰ λοιπὰ μέρη τῆς στολῆς ὡς ὑπ. ἀριθ. 2.

Ἄρθρ. 6. Οἱ Ἔπαρχοι καὶ οἱ Γραμματεῖς τῶν Γραμματειῶν φέρουν ἔνδυμα ἀπὸ κυανοῦν ῥοῦχον μὲ ἐσώπανον, περιλαίμιον καὶ ἐπιχειρίδια τοῦ αὐτοῦ χρώματος. Τὸ ὀρθὸν περιλαίμιον, τὰ ἐπιχειρίδια καὶ τὰ ἐπίπτερα τῶν θυλακίων ἀργυροκέντητα κατὰ τὸ ὑπὸ στοιχ. Ε. σχέδιον. Δύο ἀργυρᾶς ἀντεπωμίδας (contre-épaulettes) ἄνευ μὲν κροσσῶν, ἀλλὰ μὲ τὸ πετάλωμα.

Τὰ λοιπὰ μέρη τῆς στολῆς ὡς ὑπ' ἀριθ. 5.

(α) Ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 24 Σεπτεμβρίου 1850 Β. Διατάγματος, ὃ ἴδε κατωτέρω καθόσον ἀφορᾷ τοὺς Ἀκολούθους τοῦ Ὑπουργείου καὶ τοὺς τῶν Πρεσβειῶν, ἰσχύει δὲ μόνον, συνεπείᾳ τοῦ κατωτέρω Διατάγματος, διὰ τοὺς Διερμηνεῖς καὶ Γραμματεῖς τῶν Προξενείων.

φέρωσι τὴν στολὴν τὴν προσδιορισθεῖσαν διὰ τοὺς Ἀκολούθους τῶν Ἡμετέρων Πρεσβειῶν διὰ τοῦ ἀπὸ 9 (21) Ὀκτωβρίου 1834 Διατάγματός Μας, καὶ ἐπιτραπεῖσαν ἀκολούθως καὶ εἰς τοὺς παρ' Ἡμῶν διωρισμένους Γραμματεῖς Διευθυντὰς τῶν Γραφείων τῶν Ἡμετέρων Προξενείων.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Τῆς 21 Σεπτεμβρίου 1850 περὶ στολῆς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ κλάδου τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων.

ΟΘΩΝ κτλ.

Θεωροῦντες ὅτι ἡ στολὴ ἰδίως διὰ τοὺς δημοσίους ὑπηρέτας τοῦ κλάδου τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων εἶναι ἀπαραιτήτως ἀναγκαία, καὶ ὅτι, καταργηθέντων διὰ μεταγενεστέρων Νόμων τῶν ἐν τοῖς Ὑπουργείοις βαθμῶν δι' οὓς εἶχεν ὁρισθῆ στολὴ διὰ Βασιλικῶν Διαταγμάτων τοῦ ἔτους 1833, τῶν ὁποίων βαθμῶν ὁμοίως εἶχον λάβει καὶ πολλοὶ τῶν ἐκτὸς τῶν Ὑπουργείων ὑπαλλήλων καὶ ἐπομένως ἔφερον τὴν αὐτὴν στολὴν, ἀπαιτεῖται νὰ ὁρισθῆ ἐκ νέου στολὴ διὰ πάντας αὐτούς·

Θέλοντες δὲ νὰ καταστήσωμεν τὴν στολὴν ταύτην ἁπλουστέραν καὶ ὅσον ἔνεστι ὀλιγοδάπανον·

Τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Ὑπουργοῦ·

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν:

Ἄρθρ. 1. Ὅλοι οἱ ἀπὸ Ἡμᾶς διοριζόμενοι δημόσιοι ὑπηρέται τοῦ κλάδου τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων ὀφείλουν νὰ φέρωσι στολὴν παριστάνουσαν τὸν δημόσιον χαρακτῆρά των κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἑφεξῆς ἄρθροις διατατόμενα.

Ἄρθρ. 2. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Ὑπουργὸς φέρει στολὴν συγκειμένην ἀπὸ ἔνδυμα ἐκ ῥούχου χρώματος κυανοῦ βαθέως, τὸ ὀρθὸν περιλαίμιον τοῦ ὁποίου, τὸ ἐμπροσθινὸν μῆκος αὐτοῦ μέχρι τοῦ ζωστῆρος, τὰ ἐπιχειρίδια καὶ ὄπισθεν, μόνον εἰς τὴν μέσην, εἶναι ἐκ χρυσοῦ κεντημένα εἰς πλάτος ἓξ ἑκατοστομέτρων κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον σχέδιον ὑπὸ στοιχ. Α. Ἐπὶ τῶν κομβίων αὐτοῦ εἶναι ἐκτυπωμένα τὰ παράσημα τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος· γελέ-

κιον λευκὸν μὲ ὄμοια κομβία· μακρὰ πανταλόνια ἀπὸ ροῦχον τοῦ αὐτοῦ χρώματος ἢ καὶ ἀπὸ λευκὸν καζιμίρι, τῶν ὁποίων αἱ πλάγιαι ἔξωθεν ραφαὶ εἶναι κεκοσμημέναι μὲ χρυσᾶ πηνίσματα πλάτους πέντε ἑκατοστομέτρων· τρίπτυχον πῖλον μὲ μαῦρον πτερὸν καὶ μὲ τὸ ἐθνόσημον· ξίφος μὲ λαβίδα καὶ θήκην ἐκ κιτρίνου μετάλλου, ἐξαρτώμενον ἀπὸ χρυσοῦν ἢ λευκὸν ζωστῆρα· Ὡς μικρὰν στολὴν φέρει τὸ ἔνδυμα μὲ κεντήματα μόνον εἰς τὸ περιλαίμιον, τὰ ἐπιχειρίδια καὶ ὄπισθεν εἰς τὴν μέσην.

Ἄρθρ. 3. Οἱ παρὰ ταῖς ξέναις Αὐλαῖς Ἡμέτεροι Ἔκτακτοι Ἀπεσταλμένοι καὶ Πληρεξούσιοι Ὑπουργοὶ φέρουν τὴν αὐτὴν, ὡς καὶ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ, στολὴν μὲ κεντήματα πλάτους πέντε ἑκατοστομέτρων. Καὶ μικρὰν στολὴν ὡς ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ.

Ἄρθρ. 4. Οἱ παρὰ ταῖς ξέναις Αὐλαῖς Ἡμέτεροι Ἐδρεύοντες Ὑπουργοὶ καὶ ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν φέρουν τὴν αὐτὴν, ὡς καὶ ἐν τῷ ἄρθρῳ 3, στολὴν, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι τὰ κεντήματα θέλουν εἶσθαι κατὰ τὸ ὑπὸ στοιχ. Β. σχέδιον, καὶ τὰ πηνίσματα τεσσάρων ἑκατοστομέτρων. Καὶ μικρὰν στολὴν ὡς ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ

Ἄρθρ. 5. Οἱ παρὰ ταῖς ξέναις Αὐλαῖς Ἡμέτεροι Ἐπιτετραμμένοι τὰς ὑποθέσεις τῆς Ἑλλάδος (Chargés d' affaires) φέρουν τὴν αὐτὴν, ὡς ἐν τῷ 4 ἄρθρῳ, στολὴν, ἀλλὰ χωρὶς κεντήματα εἰς τὸ ἐμπροσθινὸν μῆκος τοῦ ἐνδύματος, εἰμὴ μόνον εἰς τὸ περιλαίμιον καὶ τὰ ἐπιχειρίδια.

Ἄρθρ. 6. Οἱ Τμηματάρχαι τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, οἱ Γραμματεῖς τῶν Πρεσβειῶν, ὁ Α΄. Διερμηνεὺς τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Βασιλικῆς Πρεσβείας καὶ ὁ ἐπὶ τῶν Ἀσιατικῶν γλωσσῶν Διερμηνεὺς τῆς Κυβερνήσεως φέρουν τὴν αὐτὴν, ὡς καὶ ἐν τῷ ἄρθρῳ 5, στολὴν, ἀλλὰ μὲ κεντήματα πλάτους τεσσάρων ἑκατοστομέτρων καὶ κατὰ τὸ ὑπὸ στοιχ. Γ. σχέδιον, καὶ πῖλον ἄνευ πτερῶν.

Ἄρθρ. 7. Οἱ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεῖς, οἱ ἐν αὐτῷ καὶ οἱ ἐν ταῖς Πρεσβείαις Ἀκόλουθοι, ὁ Β΄. καὶ ὁ Γ΄. Διερμηνεὺς τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας φέρουν τὴν αὐτὴν, ὡς καὶ οἱ ἐν τῷ ἀνωτέρω ἄρθρῳ 6, στολὴν, ἀλλὰ μὲ κεντήματα πλάτους τριῶν ἑκατοστομέτρων, κατὰ τὸ ὑπὸ στοιχ. Δ. σχέδιον, καὶ πηνίσματα τοῦ αὐτοῦ πλάτους.

Οἱ Γραμματεῖς τῶν Πρεσβειῶν, οἱ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἐν ταῖς Πρεσβείαις Ἀκόλουθοι δύνανται νὰ φέρωσιν, ἀντὶ τῆς

ἀνωτέρω στολῆς, τὴν ἐθνικὴν ἐνδυμασίαν, ἔχοντες μόνον τὸ περιλαίμιον κεντημένον, ὡς ἐν τῷ σχεδίῳ ὑπὸ στοιχ. Δ.

Ἄρθρ. 8 Οἱ Ἡμέτεροι Γενικοὶ Πρόξενοι, Πρόξενοι, Ὑποπρόξενοι, Γραμματεῖς καὶ Διερμηνεῖς Προξενείων διατηροῦν τὴν προτέραν στολὴν, ἐξαιρουμένων τῶν ἐπωμίδων, καὶ μὲ τὴν διαφορὰν, ὅτι τὰ πανταλόνια θέλουν εἶσθαι ἀπὸ λευκὸν κασμίρι, ἀντὶ κυανοῦ.

Ἄρθρ. 9. Ὅσοι ἐκ τῶν δημοσίων ὑπηρετῶν τοῦ κλάδου τῆς ὑπηρεσίας τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων ἔχουν τὴν προτέραν στολὴν δύνανται νὰ φέρωσιν αὐτὴν μεχρισοῦ ἤθελε καταστῆ ἄχρηστος.

ΣΤ'. *Αστυκοὶ Νόμοι.*

ΝΟΜΟΣ

Τῆς 30 Ἀπριλίου 1846 περὶ ὁρκοδοσίας τῶν πολιτῶν.

1. Ὅλοι οἱ ἐνήλικες Ἕλληνες, οἱ ἰθαγενεῖς ἢ ἀποκτήσαντες τὸ δικαίωμα τῆς ἰθαγενείας, θέλουν δώσει τὸν ἀκόλουθον ὅρκον:

«Ὀρκίζομαι νὰ φυλάττω πίστιν εἰς τὴν πατρίδα καὶ εἰς τὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς Νόμους τοῦ Βασιλείου, καὶ νὰ ἐκπληρῶ εὐσυνειδότως τὰ τοῦ πολίτου καθήκοντα».

2. Ὁ ὅρκος θέλει δοθῆ ἐντὸς Ἐκκλησίας ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου ἐνώπιον τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ ἀνήκοντος ἱερέως· θέλει δὲ ἀναγνωσθῆ μεγάλῃ τῇ φωνῇ παρὰ τοῦ ἱερέως, καὶ ἐπαναληφθῆ αὐτολεξεὶ ἀπὸ τοὺς ὀρκιζομένους· ἐὰν δὲ ὁ ὀρκιζόμενος δὲν γνωρίζῃ γράμματα, γίνεται περὶ τούτου μνεία ἐν τῇ περὶ τούτου ἐκθέσει, ὑπογραφομένῃ παρὰ τῆς παρευρεθείσης δημοτικῆς ἀρχῆς καὶ παρὰ τοῦ ἱερέως· ὅσοι δὲ πολῖται Ἕλληνες πρεσβεύουσιν ἄλλην γνωστὴν θρησκείαν παρὰ τὴν Χριστιανικὴν, θέλουν ὀρκισθῆ κατὰ τὸν εἰθισμένον εἰς αὐτοὺς τρόπον τοῦ ὅρκου. — Οἱ μὴ παρευρεθέντες εἰς τὸν δῆμόν των ὀρκίζονται εἰς τὸν δῆμον ὅπου ἂν τύχωσι παρεπιδημοῦντες.

3. Περὶ τῆς ὁρκωμοσίας θέλουν συνταχθῆ διπλᾶ πρωτόκολλα, ἐξ ὧν τὸ μὲν θέλει πεμφθῆ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν πρὸ τοῦ τέλους τοῦ τρέχοντος ἔτους, διὰ νὰ τεθῆ εἰς τὰ ἀρχεῖά του, τὸ δὲ ἄλλο θέλει φυλάττεσθαι εἰς τὰ ἀρχεῖα ἑκάστου δήμου. Διὰ τοὺς ὀρκιζομένους εἰς ἄλλον δῆμον, θέλει πέμπεσθαι ἀπόσπασμα τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ὁρκωμοσίας εἰς τὸν δῆμον εἰς τὸν ὁποῖον ὑπάγεται ὁ ὀρκισθείς.

4. Οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πολῖται Ἕλληνες θέλουν ὀρκισθῆ ἐνώπιον τῶν Πραξενικῶν ἢ Πρεσβευτικῶν Ἑλληνικῶν Ἀρχῶν, καὶ τῶν πρωτοκόλλων τὸ μὲν θέλει πέμπεσθαι εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἥτις θέλει διευθύνει ἀποσπάσματα εἰς τοὺς οἰκείους δήμους, τὸ δὲ θέλει φυλάττεσθαι εἰς τὰ ἐκεῖσε ἀρχεῖα.

5. Οἱ ἑκάστοτε ἡλικιούμενοι Ἕλληνες θέλουν ὀρκίζεσθαι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τύπον, καὶ τὰ πρωτόκολλα θέλουν πέμπεσθαι εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

8. Οὐδεὶς ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι, οὐδὲ τοῦ

διορίζεσθαι εἰς δημόσιον ἢ δημοτικὴν ὑπηρεσίαν, ἂν δὲ ὄχι προηγουμένως τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος Νόμου ὅρκον.

7. Οἱ διοικηταὶ θέλουν προσδιορίσει ὡς ἡμέραν τῆς πρώτης ὁρκωμοσίας εἰς ἕκαστον δῆμον τὴν πρώτην ἢ δευτέραν Κυριακὴν μετὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ φύλλου τῆς Κυβερνήσεως, διὰ τοῦ ὁποίου θέλει δημοσιευθῆ ὁ παρὼν Νόμος.—Ὁμοίως θέλουν ἐνεργήσει καὶ αἱ κατὰ τὴν ἀλλοδαπὴν Ἑλληνικαὶ Ἀρχαί.

8. Ὁ ὁρκισθεὶς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῆς ὁρκωμοσίας ὑπάλληλον ἀπόδειξιν περὶ τούτου ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου.

ΑΣΤΥΚΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ

Τῆς 29 Ὀκτωβρίου 1856.

Γενικαὶ διατάξεις.

Περὶ τῆς δημοσιεύσεως, τῶν ἀποτελεσμάτων καὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν Νόμων ἐν γένει.

1. Οἱ Νόμοι ἔχουσιν ὑποχρεωτικὴν ἰσχύν, ἅμα δημοσιευθῶσι· θεωροῦνται δὲ δημοσιευμένοι, ἐν μὲν τοῖς δήμοις τῶν πρωτευουσῶν τῶν Νομῶν καὶ τῶν Ἐπαρχιῶν, τὴν τρίτην ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἐν τῷ Νομαρχείῳ ἢ τῷ Ἐπαρχείῳ τοιχοκολλήσεως τοῦ περιέχοντος αὐτοὺς φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς δήμοις τοῦ βασιλείου, μετὰ μίαν ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἐν τῷ Δημαρχείῳ τοιχοκολλήσεως αὐτοῦ· — Περὶ τῶν εἰρημένων τοιχοκολλήσεων συντάσσονται ἐκθέσεις, ὑπογραφόμενα παρὰ τοῦ Νομάρχου, ἢ τοῦ Ἐπάρχου, ἢ τοῦ Δημάρχου· τεσσαράκοντα δὲ ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐν τῷ Νομαρχείῳ τῆς πρωτευούσης τοιχοκολλήσεως τοῦ δημοσιεύοντος τὸν Νόμον φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀπόδειξις ὅτι ἔν τινι δήμῳ τοῦ Κράτους δὲν ἐδημοσιεύθη ὁ Νόμος.—Ἡ δὲ ἔκθεσις τῆς ἐν τῷ Νομαρχείῳ τῆς πρωτευούσης τοιχοκολλήσεως καταχωρεῖται ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

2. Ὁ Νόμος ὁρίζει περὶ τοῦ μέλλοντος μόνον, καὶ δὲν ἔχει ἀναδρομικὴν δύναμιν· διατηρεῖ δὲ τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ, ἐν ὅσῳ ἕτερος Νόμος δὲν καταργήσῃ αὐτὸν ῥητῶς ἢ σιωπηρῶς.

3. Οἱ τὴν δημοσίαν τάξιν ἀφορῶντες Νόμοι ὑποχρεοῦσι πάντας τοὺς ἐν Ἑλλάδι.

4. Οἱ Νόμοι οἱ περὶ ἱκανότητος πρὸς κτῆσιν δικαιωμάτων, ἢ πρὸς ἐπιχείρησιν νομικῶν πράξεων, διέπουσι τοὺ Ἕλληνας καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ. —Οἱ ἀλλοδαποὶ διέπονται ὑπὸ τῶν περὶ τῆς ἱκανότητος ταύτης Νόμων τῆς πολιτείας, εἰς ἣν ἀνήκουσιν· ἀλλ' ἐπὶ τῶν μεταξὺ ἀλλοδαπῶν καὶ Ἑλλήνων, ἐν Ἑλλάδι, συνισταμένων ἐνοχῶν, οἱ ἀλλοδαποὶ, οἱ ἔχοντες τὴν κατὰ τὸν Ἑλληνικὸν Νόμον πρὸς σύστασιν αὐτῶν ἀπαιτουμένην ἱκανότητα, λογίζονται ἱκανοὶ, ἂν καὶ κατὰ τοὺς Νόμους τῆς πατρίδος των ἤθελον θεωρεῖσθαι ἀνίκανοι. — Ὁ γάμος, αἱ μεταξὺ γονέων καὶ τέκνων σχέσεις, ἡ ἐπιτροπεία καὶ κηδεμονία ρυθμίζονται, καὶ ὡς πρὸς τὸν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διατρίβοντα Ἕλληνα, ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν Νόμων· αἱ αὐταὶ δὲ σχέσεις τοῦ ἀλλοδαποῦ, ὑπὸ τῶν νόμων τῆς πολιτείας, εἰς ἣν ἀνήκει.

5. Ἡ νομὴ, ἡ κυριότης καὶ τὰ ἀ π' αὐτῆς ἀποσπώμενα ἀπόλυτα δικαιώματα ἐπὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι κειμένων κινητῶν ἢ ἀκινήτων, ρυθμίζονται ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν νόμων.—Ἡ ἐκ διαθήκης ἢ ἐξ ἀδιαθέτου διαδοχὴ διέπεται ὑπὸ τῶν νόμων τῆς πολιτείας, εἰς ἣν ἀνήκει ὁ κληρονομούμενος, ἐκτὸς ἂν πρόκηται περὶ ἀκινήτων, κειμένων ἐν Ἑλλάδι, τὰ ὁποῖα ὡς πρὸς τοῦτο διέπονται ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Νόμου.

6. Αἱ ἐνοχαὶ ρυθμίζονται ὡς πρὸς τὰ ἀποτελέσματα αὐτῶν, ὑπὸ τοῦ Νόμου τοῦ τόπου, ἐν ᾧ, κατὰ τὴν ῥητὴν ἢ σιωπηρὰν θέλησιν τῶν ἐνεχομένων, πρόκειται νὰ ἐκτελεσθῶσιν, ἐκτὸς ἂν ὥρισαν οὗτοι τὸν Νόμον, εἰς ὃν θέλουσι νὰ ὑποβληθῶσιν. — Αἱ ἐξ ἀδικημάτων ὅμως ἐνοχαὶ διέπονται πάντοτε ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Νόμου.

7. Αἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὑπὸ Ἑλλήνων ἐπιχειρούμεναι νομικαὶ πράξεις ἔχουσι κατὰ τὸν τύπον αὐτῶν κῦρος ἐν Ἑλλάδι, καταρτιζόμεναι εἴτε κατὰ τὸν Ἑλληνικὸν Νόμον, εἴτε κατὰ τὰς ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐπιχειρήσεως αὐτῶν ἰσχυούσας διατυπώσεις.

8. Κατ' οὐδεμίαν περίπτωσιν δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶσιν ὑπὸ Ἑλληνικῶν δικαστηρίων ἀλλοδαποὶ Νόμοι, ἀντιβαίνοντες εἰς ἡμεδαποὺς Νόμους τῆς δημοσίας τάξεως, ἢ ἀφορῶντες θεσμοθεσίας μὴ ἀναγνωριζομένας ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν Νόμων.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ προσώπων.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ ἀπολαύσεως, ἀποβολῆς καὶ ἀνακτήσεως τῶν ἀστυκῶν δικαιωμάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Περὶ ἀπολαύσεως τῶν ἀστυκῶν δικαιωμάτων.

9. Ἡ ἀπόλαυσις τῶν ἀστυκῶν δικαιωμάτων εἶναι ἀνεξάρτητος τῆς τῶν πολιτικῶν, ἅτινα ἀποκτῶνται καὶ διατηροῦνται μόνον κατὰ τὸ δημόσιον δίκαιον.

10. Πᾶς Ἕλλην ἀπολαύει ἁπάντων τῶν ἀστυκῶν δικαιωμάτων.

11. Τὸ κυοφορούμενον λογίζεται γεννηθέν, ὡς πρὸς τὰ εἰς αὐτὸ ἐπαγόμενα ἀστυκὰ δικαιώματα, ἂν τεχθῇ ζῶν· ἐν ἀμφιβολίᾳ δὲ ἂν ἐγεννήθη ζῶν ἢ νεκρὸν, ὑποτίθεται τὸ πρῶτον.

12. Τὰ κατὰ τὸν Νόμον συνεστηκότα νομικὰ πρόσωπα ἀπολαύουσι τῶν ἀστυκῶν δικαιωμάτων, καθόσον δὲν τροποποιοῦσι τὴν ἀπόλαυσιν αὐτῶν ἰδιαίτεροι Νόμοι.

13. Ὁ ἀλλοδαπὸς ἀπολαύει ἐπίσης ἐν Ἑλλάδι τῶν ἀστυκῶν δικαιωμάτων, ἐκτὸς ἂν Νόμοι τοῦ Κράτους, μὴ τροποποιούμενοι διὰ συνθηκῶν, ἀποδίδωσιν ἀστυκόν τι δικαίωμα εἰς μόνους τοὺς ἡμεδαπούς.

14. Ἕλλην εἶναι·—ά. ὁ ἐξ Ἕλληνος πατρὸς γεννηθείς·—β΄. ὁ ἐξ Ἑλληνίδος καὶ ἐκ πατρὸς μὴ νομίμου·—γ΄. ὁ ἐξ ἀδήλων πατρὸς καὶ μητρὸς ἐν Ἑλλάδι γεννηθείς· — δ΄. ὁ ἐξ ἀλλοδαπῆς μητρὸς καὶ ἐκ μὴ νομίμου πατρὸς Ἕλληνος γεννηθείς, ἂν νομίμως ἀναγνωρισθῇ ὑπ᾽ αὐτοῦ.

15. Ὁ ἀλλοδαπὸς, ὁ κατὰ τὸν Νόμον τῆς πολιτείας, εἰς ἣν ἀνήκει, ἐνήλικος, γίνεται Ἕλλην διὰ πολιτογραφήσεως.—Πᾶς δὲ ὁ θέλων νὰ πολιτογραφηθῇ, ὀφείλει νὰ δηλώσῃ τὴν περὶ τούτου θέλησίν του εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν τοῦ τόπου, ἐν ᾧ θέλει νὰ καταστήσῃ τὴν κατοικίαν του, καὶ μετὰ τὴν δήλωσιν νὰ κατοικήσῃ ἐν Ἑλλάδι, ἐὰν μὲν ἦναι ὁμογενὴς, ἐπὶ δύο, ἐὰν δὲ ἦναι ἀλλογενὴς, ἐπὶ τρία ἔτη· μετὰ παρέλευσιν δὲ τῶν προθεσμιῶν τούτων, καὶ πιστοποιήσαντος τοῦ ἁρμοδίου Εἰσαγγελέως

τῶν Ἑρετῶν ὅτι δὲν ὑπέπεσεν εἰς κακούργημα ἢ πλημμέλημα ἐκ τῶν διαλαμβανομένων εἰς τὸ 22 ἄρθρον τοῦ ποινικοῦ νόμου, ὀφείλει νὰ δώσῃ ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Νομάρχου τὸν ὅρκον τοῦ Ἕλληνος.

16. Ὁ Βασιλεὺς δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν πρὸς πολιτογράφησιν ἐγκατασταθέντα ἀλλοδαπὸν πλήρη τὴν κατὰ τὸ διάστημα τοῦ πρὸς πολιτογράφησιν ἀπαιτουμένου χρόνου ἀπόλαυσιν τῶν ἀστυκῶν δικαιωμάτων· ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ἅπασαι αἱ νομικαὶ σχέσεις αὐτοῦ ῥυθμίζονται κατὰ τοὺς Ἑλληνικοὺς Νόμους.

17. Τὰ γεννηθέντα τέκνα πρὸ τῆς περὶ πολιτογραφήσεως δηλώσεως καὶ ἡ σύζυγος τοῦ ἤδη πολιτογραφηθέντος μένουσιν ἀλλοδαποί· ἂν δὲ κατὰ τὸν χρόνον τῆς πολιτογραφήσεως ἡ σύζυγος ἢ τὰ τέκνα αὐτοῦ ἦσαν ἀνήλικοι, δύνανται ν' ἀποκτήσωσι τὴν τοῦ Ἕλληνος ἰδιότητα, ἐὰν, ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνηλικιότητός των, δηλώσωσι τὴν περὶ τούτου θέλησίν των εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν τοῦ τόπου, ἐν ᾧ θέλουσι νὰ καταστήσωσι τὴν κατοικίαν των ἐν Ἑλλάδι, καὶ δώσωσι ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Νομάρχου τὸν ὅρκον τοῦ Ἕλληνος.

18. Τὰ ἐν τῇ διετίᾳ ἢ τριετίᾳ γεννώμενα τέκνα τῶν ἐν τῷ 15 ἄρθρῳ ἀναφερομένων καθίστανται Ἕλληνες διὰ τῆς πολιτογραφήσεως τοῦ πατρός.

19. Ὁ ἐξ Ἑλληνίδος καὶ μὴ νομίμου πατρὸς ἀλλοδαποῦ γεννηθείς, ἀναγνωρισθεὶς δὲ ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ὁ ἐν Ἑλλάδι ἐξ ἀλλοδαποῦ γεννηθείς, δύνανται ν' ἀποκτήσωσι τὴν τοῦ Ἕλληνος ἰδιότητα κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ 17 ἄρθρου.

20. Ὁ ἐκ γονέων ἀποβαλόντων τὴν τοῦ Ἕλληνος ἰδιότητα γεννηθεὶς δύναται πάντοτε ν' ἀποκτήσῃ τὴν ἰδιότητα τοῦ Ἕλληνος, ἐκπληρῶν τὰς διατάξεις τοῦ 17 ἄρθρου.

21. Ἀλλοδαπὴ μεθ' Ἕλληνος συζευχθεῖσα γίνεται Ἑλληνίς.

22. Ἀλλοδαπὸς, προσενεγκὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα μεγάλας ἐκδουλεύσεις, εἰσαγαγὼν ἀξιόλογον ἐφεύρεσιν ἢ βιομηχανίαν, καθιδρύσας καταστήματα κοινωφελῆ, ἢ ἐπ' ἐξόχῳ διανοητικῇ ἱκανότητι διακρινόμενος, δύναται,

ἅμα κατοικήσας ἐν Ἑλλάδι, νὰ πολιτογραφηθῇ δι' ἀποφάσεως τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας. (α)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ ἀποβολῆς καὶ ἀνακτήσεως τῶν ἀστυκῶν δικαιωμάτων.

23. Ἀποβάλλει τὴν τοῦ Ἕλληνος ἰδιότητα:—ά. ὁ ἐν ἀλλοδαπῇ πολιτογραφηθείς·—β'. ὁ ἄνευ Βασιλικῆς ἀδείας ἀναδεχθεὶς δημοσίαν ὑπηρεσίαν παρὰ ξένῃ Κυβερνήσει.

24. Ἡ σύζυγος καὶ τὰ τέκνα τοῦ ἀποβαλόντος τὴν τοῦ Ἕλληνος ἰδιότητα διαμένουσιν Ἕλληνες.

25. Ἡ μετ' ἀλλοδαποῦ συζευχθεῖσα Ἑλληνὶς ἀποβάλλει τὴν τοῦ Ἕλληνος ἰδιότητα· ἂν δὲ ὁ σύζυγός της πολιτογραφηθῇ Ἕλλην, ἡ αὐτὴ χηρεύσῃ, ἢ διαζευχθῇ, δύναται νὰ ἀνακτήσῃ τὴν τοῦ Ἕλληνος ἰδιότητα, ἀφ' οὗ, εἴτε διαμένουσα ἐν Ἑλλάδι, εἴτε ἐπανελθοῦσα ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς, δηλώσῃ εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν τοῦ τόπου, ἐν ᾧ θέλει νὰ κατοικήσῃ, τὴν περὶ ἀνακτήσεως τῆς ἰδιότητος ταύτης θέλησίν της.

26. Ὁ διὰ Βασιλικῆς ἀδείας εἰς ξένον Κράτος πολιτογραφηθεὶς ἀνακτᾶται τὴν τοῦ Ἕλληνος ἰδιότητα, ἅμα, ἐπανελθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα, δηλώσῃ εἰς τὴν ἁρμοδίαν δημοτικὴν ἀρχὴν τὴν περὶ ἀνακτήσεως τῆς ἰδιότητος ταύτης θέλησίν του, καὶ κατοικήσῃ ἐν Ἑλλάδι.

27. Ὁ ἀποβαλὼν τὴν τοῦ Ἕλληνος ἰδιότητα δύναται πάντοτε νὰ τὴν ἀνακτήσῃ, ἂν, ἐπανελθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα, δηλώσῃ εἰς τὴν ἁρμοδίαν δημοτικὴν ἀρχὴν τὴν περὶ τούτου θέλησίν του, κατοικήσῃ ἐν αὐτῇ ἐπὶ ἓξ μῆνας, καὶ δώσῃ ἐνώπιον τοῦ Νομάρχου τὸν ὅρκον τοῦ Ἕλληνος.

(α) ΝΟΜΟΣ

τῆς 16 Ἰανουαρίου 1858 περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Ἀστυκοῦ Ἑλληνικοῦ Νόμου.

Ἄρθρον Μοναδικόν.

Τὸ ἄρθρον 22 τοῦ Ἀστυκοῦ Ἑλληνικοῦ Νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρον 22.

« Ἀλλοδαπὸς, προσενεγκὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα μεγάλας ἐκδουλεύσεις, εἰσαγαγὼν ἀξιόλογον ἐφεύρεσιν ἢ βιομηχανίαν, καθιδρύσας καταστήματα κοινωφελῆ ἢ ἐπὶ ἐξόχῳ διανοητικῇ ἱκανότητι διακρινόμενος, δύναται νὰ πολιτογραφῇ διὰ Νόμου. »

28. Ὁ ἄνευ Βασιλικῆς ἀδείας ἀναδεχθεὶς ξένην στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν δύναται νὰ ἀνακτήσῃ τὴν τοῦ Ἕλληνος ἰδιότητα, ἂν, ἐπανελθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐκπληρώσῃ, κατὰ προηγουμένην Βασιλικὴν ἄδειαν, τὰς εἰς τὸν θέλοντα νὰ πολιτογραφηθῇ ἀλλοδαπὸν ἐπιβαλλομένας ὑποχρεώσεις.

29. Ἡ στέρησις τῶν ἀστυκῶν δικαιωμάτων, ὡς ἀποτέλεσμα ποινικῆς καταδίκης, ὁρίζεται ὑπὸ τῆς ποινικῆς νομοθεσίας.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῶν ληξιαρχικῶν πράξεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Γενικαὶ διατάξεις.

30. Ληξίαρχοι εἰσίν: 1. ὁ Δήμαρχος καθ' ὅλην τὴν περιφέρειαν τοῦ δήμου, ἐξαιρουμένων τῶν ἐχόντων εἰδικὸν Πάρεδρον χωρίων· 2. ὁ εἰδικὸς Πάρεδρος εἰς τὰ χωρία ἔνθα ὑπάρχει τοιοῦτος.—Ἂν τις τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ δὲν γινώσκῃ γράμματα, διορίζεται ἄλλος ληξίαρχος διὰ Β. Διατάγματος ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ.—Εἰς δήμους, ἢ χωρία, μεγάλης ἐκτάσεως, δύναται νὰ διορισθῇ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἕτερος ληξίαρχος, προσδιοριζομένης τῆς περιφερείας αὐτοῦ.

31. Ἐλλείποντος, ἐξαιρουμένου, ἢ κωλυομένου τοῦ Δημάρχου, ἐκπληροῖ τὰ ληξιαρχικὰ χρέη ὁ νόμιμος αὐτοῦ, καθὸ δημάρχου, ἀναπληρωτής.—Διὰ τὴν περίπτωσιν ἐλλείψεως, ἐξαιρέσεως, ἢ κωλύματος τῶν λοιπῶν ληξιάρχων ἡ Κυβέρνησις διορίζει ἀναπληρωτικοὺς ληξιάρχους.—Ἐὰν ἐντὸς ληξιαρχικῆς τινος περιφερείας δὲν ὑπάρχῃ ληξίαρχος, οὔτε ὁ ἀναπληρώσων αὐτὸν, τὰ μέρη προσέρχονται εἴς τινα τῶν πλησιεστέρων ληξιάρχων, ὅστις θέλει ἐνεργεῖ τὴν ληξιαρχικὴν πρᾶξιν, ποιούμενος ἐν αὐτῇ μνείαν τῆς αἰτίας, δι' ἣν κατ' ἐξαίρεσιν τὴν ἐκτελεῖ αὐτός.

32. Ἡ ἁρμοδιότης ἑκάστου ληξιάρχου περιορίζεται ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς περιφερείας του, ἐξαιρουμένης τῆς ἐν τῷ τελευταίῳ ἐδαφίῳ τοῦ 31 ἄρθρου περιπτώσεως.

33. Ὁ ληξίαρχος δὲν δύναται νὰ ἐνεργήσῃ ληξιαρχικὴν πρᾶξιν, ἀφορῶσαν ἑαυτὸν, τὴν σύζυγον, τοὺς ἀνιόντας καὶ κατιόντας, καὶ τοὺς ἐκ πλαγίου συγγενεῖς ἢ ἀγχιστεῖς αὐτοῦ μέχρι τοῦ δευτέρου βαθμοῦ.

34. Οἱ ληξίαρχοι ὑπάγονται, ὡς τοιοῦτοι, εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον, ὑποκείμενοι, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ληξιαρχικῶν αὐτῶν καθηκόντων, εἰς τὰς περὶ τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων πειθαρχικὰς διατάξεις.

35. Ὁ ληξίαρχος κρατεῖ βιβλία, ἐν οἷς καταγράφει τὰς ἐν τῇ περιφερείᾳ του γεννήσεις, γάμους, ἀποβιώσεις, μεταβολὰς ἢ προσθήκας ὀνομάτων, ἀναγνωρίσεις νόθων τέκνων, υἱοθεσίας καὶ διαζύγια.

36. Αἱ ληξιαρχικαὶ πράξεις ἐγγράφονται, ἀναλόγως τῆς πληθύος τῶν κατοίκων, ἢ εἰς ἓν βιβλίον διηρημένον εἰς τρία μέρη, ἢ εἰς τρία βιβλία. καὶ εἰς μὲν τὸ ἓν μέρος ἢ βιβλίον καταχωρίζονται αἱ γεννήσεις, μεταβολαὶ ἢ προσθῆκαι ὀνομάτων, ἀναγνωρίσεις νόθων τέκνων, καὶ υἱοθεσίαι· εἰς τὸ ἄλλο οἱ γάμοι καὶ τὰ διαζύγια· καὶ εἰς ἄλλο, τὸ τρίτον, αἱ ἀποβιώσεις. Τὰ βιβλία ταῦτα θέλουσι κρατεῖσθαι διπλᾶ.

37. Τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία, ἀπαιτεῖται, πρὶν ἔτι γίνῃ χρῆσις αὐτῶν, νὰ ἦναι δεδεμένα, κατὰ σελίδα ἠριθμημένα, καὶ καθ' ἕκστον φύλλον μονογραφημένα παρὰ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, ἢ τοῦ παρὰ τούτου ἐπιτετραμμένου δικαστοῦ, καὶ νὰ φέρωσιν, ἐπὶ τοῦ τελευταίου φύλλου, τὴν περὶ τούτου μαρτυρίαν, συναναφερομένου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν σελίδων καὶ παρατιθεμένου τοῦ ἔτους, τοῦ μηνὸς, τῆς ἡμέρας καὶ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ ἀναπληροῦντος αὐτὸν δικαστοῦ.

38. Κατ' ἔτος οἱ παρὰ Πρωτοδίκαις εἰσαγγελεῖς ὀφείλουσι νὰ διευθύνωσι πρὸς τοὺς ληξιάρχους τῆς περιφερείας των τὰ ἀναγκαῖα πρὸς καταχώρισιν τῶν ληξιαρχικῶν πράξεων βιβλία, ἠριθμημένα καὶ μονογραφημένα ὡς ἀνωτέρω. — Ἂν πρὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους τὰ βιβλία γραφῶσιν ὁλόκληρα, ὁ ληξίαρχος ὀφείλει νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Εἰσαγγελέως τῶν Πρωτοδικῶν ἄλλα συμπληρωτικὰ, συμμορφούμενος μὲ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 48 τοῦ παρόντος Νόμου διατεταγμένα.

39. Ὁσάκις ἕνεκα προσβολῆς ἐπὶ πλαστογραφίᾳ ἢ νοθεύσει, διατάσσηται παρὰ τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς ἡ προσαγωγὴ ληξιαρχικοῦ βιβλίου, ὄντος ἐν χρήσει, ὁ ληξίαρχος ὀφείλει νὰ ζητήσῃ, ἐντὸς 15 ἡμερῶν, ἄλλο συμπληρωτικὸν, καὶ, ἀφοῦ τὸ λάβῃ, νὰ περατώσῃ τὸ ζητούμενον, ποιούμενος μνείαν τῆς αἰτίας, δι' ἣν ἔγεινεν ἡ περάτωσις πρὶν τοῦ τέλους τοῦ ἔτους, καὶ νὰ πέμψῃ αὐτό.

40. Πᾶσα ληξιαρχικὴ πρᾶξις πρέπει νὰ φέρῃ αὔξοντα ἀριθμόν· εἰς δὲ

τὸ περιθώριον πρέπει νὰ γράφεται τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον ἐκείνου, ἢ ἐκείνων, τοὺς ὁποίους ἀφορᾷ.

41. Αἱ ληξιαρχικαὶ πράξεις πρέπει νὰ γράφωνται εἰς τὰ βιβλία κατὰ συνέχειαν καὶ χωρὶς νὰ ἀφίνηται κενὸς τόπος· περὶ τῶν διαγραφῶν γίνεται μνεία εἰς τὸ περιθώριον ἢ κάτωθι τῆς πράξεως· ἡ δὲ μνεία αὕτη, ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ εἰς τὸ περιθώριον ἢ κάτωθι τῆς πράξεως παραπομπαὶ ὑπογράφονται, κάθ' ὃν τρόπον καὶ ἡ πρᾶξις αὐτή· αἱ συγκοπαὶ ἀπαγορεύονται, οἱ δὲ ἀριθμοὶ καὶ αἱ χρονολογίαι τίθενται ὁλόγραφοι.

42. Εἰς τὰς ληξιαρχικὰς πράξεις σημειοῦνται τὸ ἔτος, ἡ ἡμέρα, καὶ ἡ ὥρα τῆς συντάξεώς των, τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, ἡ ἡλικία, τὸ ἐπάγγελμα καὶ ἡ κατοικία τῶν ἐν αὐταῖς ἀναφερομένων.

43. Οἱ ληξίαρχοι δὲν δύνανται νὰ καταχωρίσωσιν εἰς τὰς παρ' αὐτῶν συντασσομένας ληξιαρχικὰς πράξεις, οὔτε λόγῳ σημειώσεως, οὔτε καθ' ὁποιονδήποτε ἄλλον τρόπον, ἄλλο τι ἐκτὸς τῶν δηλώσεων, ὅσαι συγχωρεῖται, κατὰ νόμον νὰ γίνωνται ὑπὸ τῶν ἐμφανιζομένων.

44. Τὰ μέρη δύνανται ν' ἀντιπροσωπευθῶσι διὰ πληρεξουσίου, φέροντος εἰδικὸν καὶ ἐπίσημον πληρεξουσιότητος αὐτῶν ἔγγραφον, τὸ ὁποῖον, προσυπογραφόμενον παρὰ τοῦ ληξιάρχου καὶ τοῦ πληρεξουσίου, θέλει μένει παρὰ τῷ ληξιάρχῳ.—Ἐὰν ὁ φέρων τὸ πληρεξούσιον δὲν ἠξεύρῃ ἢ δὲν δύναται νὰ ὑπογράψῃ, θέλει γίνεσθαι μνεία τούτου.

45. Οἱ πρὸς βεβαίωσιν τῶν ληξιαρχικῶν πράξεων προσλαμβανόμενοι μάρτυρες, πρέπει νὰ ἦναι ἄῤῥενες, ἐνήλικοι, πολῖται Ἕλληνες, συγγενεῖς ἢ μὴ τῶν μερῶν, ἐκλέγονται δὲ παρὰ τούτων, ἢ, ἐν ἐλλείψει, παρὰ τοῦ ἰδίου ληξιάρχου.

46. Ὁ ληξίαρχος ἀναγινώσκει τὴν συνταχθεῖσαν πρᾶξιν εἰς τὰ μέρη, παρόντων τῶν μαρτύρων, μνείαν ποιούμενος τῆς ἀναγνώσεως ταύτης εἰς τὸ τέλος τῆς πράξεως.—Ἐὰν οἱ ἐμφανιζόμενοι ἢ οἱ μάρτυρες ἀγνοῶσι τὴν Ἑλληνικὴν, προσλαμβάνεται ἑρμηνεὺς, ὑποβαλλόμενος εἰς ὅρκον· καὶ τούτου γίνεται ὡσαύτως μνεία.

47. Αἱ ληξιαρχικαὶ πράξεις ὑπογράφονται ἀμέσως ὑπὸ τοῦ ληξιάρχου, τῶν μερῶν, τῶν μαρτύρων, καὶ τοῦ τυχὸν προσληφθέντος ἑρμηνέως, ἢ γίνεται μνεία τῆς αἰτίας, δι' ἣν δὲν ὑπέγραψαν τὰ μέρη, οἱ μάρτυρες, ἢ ὁ ἑρμηνεύς.

48. Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία περατοῦνται παρὰ τοῦ ληξιάρχου, καὶ ἐντὸς τοῦ ἑπομένου μηνὸς τὸ μὲν τῶν διπλῶν παρακατατίθεται εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ δήμου, τὸ δὲ εἰς τὸ δικαστήριον τῶν Πρωτοδικῶν, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπάγεται ὁ ληξίαρχος. Μετὰ τοῦ δευτέρου ἐναποτίθενται τὰ πληρεξούσια καὶ ὅσα ἄλλα ἔγγραφα παρέπονται ἑκάστῳ ληξιαρχικῷ βιβλίῳ.

49. Ὁσάκις εἰς τὸ περιθώριον ληξιαρχικῆς πράξεως ἀπαιτεῖται κατὰ τὸν Νόμον νὰ γίνῃ σημείωσις, αὕτη ἐγγράφεται, κατ' αἴτησιν τῶν μερῶν, παρὰ μὲν τοῦ ληξιάρχου εἰς τὰ ἐν χρήσει βιβλία, παρὰ δὲ τοῦ Δημάρχου εἰς τὰ ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ Δημαρχείου, καὶ παρὰ τοῦ Γραμματέως τῶν Πρωτοδικῶν εἰς τὰ ἐν τῷ δικαστικῷ γραφείῳ κατατεθειμένα. Ὁ Δήμαρχος καὶ ὁ Γραμματεὺς τῶν Πρωτοδικῶν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ὀφείλουσι νὰ γνωστοποιῶσι τὴν γενομένην παρ' αὐτῶν σημείωσιν εἰς τὸν παρὰ Πρωτοδίκαις ἁρμόδιον Εἰσαγγελέα, ὅστις θέλει φροντίζει νὰ γίνηται ἡ σημείωσις αὕτη ἀπαραλλάκτως ἐπὶ ἀμφοτέρων τῶν βιβλίων.

50. Ἕκαστος δύναται νὰ λάβῃ ἀπὸ τὸν ληξίαρχον καὶ τοὺς λοιποὺς φύλακας τῶν ληξιαρχικῶν βιβλίων, ἀντίγραφον τῶν παρ' αὐτοῖς φυλαττομένων ληξιαρχικῶν πράξεων.—Τὰ ἀντίγραφα ταῦτα βεβαιούμενα παρὰ τοῦ ἐκδόντος ἴσα ἀπαράλλακτα τῷ πρωτοτύπῳ, καὶ φέροντα τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ὑπαλλήλου τούτου, ἐπικυρωμένην παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, ἔχουσι πλήρη ἀποδεικτικὴν ἰσχὺν περὶ τῆς πρὸς τὸ πρωτότυπον ἐντελοῦς ὁμοιότητός των, μεχρισοῦ ἀποδειχθῶσι πλαστὰ ἢ νοθευμένα.

51. Αἱ παραβάσεις τῶν περὶ ληξιαρχικῶν πράξεων διατεταγμένων συνεπάγονται τὴν ἐντῷ 362 ἄρθρῳ τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ὡρισμένην ποινήν.

52. Πᾶς ληξίαρχος καὶ πᾶς ἄλλος φύλαξ ληξιαρχικῶν βιβλίων εἶναι ὑπεύθυνος εἰς ἀποζημίωσιν, διὰ τὰς ἐπιγενομένας τυχὸν ἀλλοιώσεις, ἐπιφυλαττομένου αὐτῷ τοῦ δικαιώματος τῆς κατὰ τῶν αὐτουργῶν τῆς ἀλλοιώσεως ἀναγωγῆς.

53. Οἱ παρὰ Πρωτοδίκαις Εἰσαγγελεῖς ὀφείλουσι νὰ ἐπιθεωρῶσι τὰ βιβλία, ὅταν ἐναποτίθενται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν, νὰ συντάττωσι περὶ τούτου ἔκθεσιν, καὶ, ἂν ἀνακαλύψωσιν εἰς αὐτὰ παραβάσεις ἢ ἀξιόποινον πρᾶξιν τῶν ληξιάρχων, νὰ προκαλῶσι τὴν κατὰ τοὺς Νόμους τιμωρίαν των.

54. Πᾶσα διόρθωσις ληξιαρχικῆς πράξεως γίνεται δυνάμει δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ἐχόντων ἔννομον συμφέρον ἰδιωτῶν, καὶ ὁσάκις ἡ δημοσία τάξις τὸ ἀπαιτῇ, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ Εἰσαγγελέως.— Ἁρμόδιον δικαστήριον εἶναι, ἐπὶ κυρίᾳ μὲν αἰτήσει, τὸ δικαστήριον τῶν Πρωτοδικῶν, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπάγεται ὁ συντάξας τὴν διορθωτέαν πρᾶξιν ληξίαρχος, ἐπὶ δὲ παρεμπιπτούσῃ τὸ δικαστήριον, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου εἶναι ἐκκρεμὴς ἡ κυρία δίκη.

55. Ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν ἡ διόρθωσις τῆς ληξιαρχικῆς πράξεως ζητεῖται παρεμπιπτόντως, ὅτε ἐφαρμόζονται αἱ περὶ παρεμπιπτουσῶν δικῶν διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ἡ περὶ διορθώσεως διαδικασία γίνεται ἐπὶ ἀναφορᾷ κατὰ τὰ ἐν τῇ Πολιτικῇ Δικονομίᾳ διατεταγμένα.— Ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει ἐκδίδεται ἡ ἀπόφασις ἀγορεύσαντος τοῦ Εἰσαγγελέως, καὶ ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 673 καὶ 674 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ὡρισμένα.—Ἡ περὶ διορθώσεως ἀπόφασις δὲν δύναταί ποτε ν' ἀντιταχθῇ πρὸς τοὺς μὴ ζητήσαντας τὴν διόρθωσιν, ἢ μὴ προσκληθέντας εἰς τὴν περὶ αὐτῆς δίκην.

56. Ὁσάκις τὸ δικαστήριον τῶν Πρωτοδικῶν ἀποφασίσῃ περὶ ληξιαρχικῶν πράξεων, ἡ ἀπόφασις δύναται νὰ προσβληθῇ διὰ τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς ἐφέσεως.

57. Ἡ ἐν τοῖς ἄρθροις 54-56 διαγεγραμμένη διαδικασία ἐφαρμόζεται καὶ ὅταν ζητῆται ἡ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως πιστοποίησις γεννήσεως, γάμου ἢ ἀποβιώσεως, μὴ ἐγγεγραμμένων εἰς τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία.

58. Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ δύνανται νὰ ἐνεργῶσι τὰς ληξιαρχικὰς πράξεις, τὰς ἀφορώσας Ἕλληνας, οἱ Ἑλληνικοὶ διπλωματικοὶ Πράκτορες ἢ Πρόξενοι.

59. Ἐκ τῶν δύο διπλῶν βιβλίων, τὰ ὁποῖα ὀφείλουσι νὰ κρατῶσιν οἱ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμενοι ληξίαρχοι, τὸ μὲν μένει εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ ληξιάρχου, τὸ δὲ ἀποστέλλεται ἵνα παρακατατεθῇ εἰς τὸ ἐν τῇ πρωτευούσῃ δικαστήριον τῶν Πρωτοδικῶν. — Ἐὰν κατ' αἴτησίν τινος γενῇ εἰς τὰ παρὰ τῷ ληξιάρχῳ τούτῳ μένοντα βιβλία σημείωσις κατὰ τὸ ἄρθρον 49, ὁ ληξίαρχος ὀφείλει, ὡς τάχιστα, νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου τὸν Εἰσαγγελέα τῶν Πρωτοδικῶν τῆς πρωτευούσης, ὅπως οὗτος φροντίσῃ νὰ γενῇ ἡ σημείωσις αὕτη ἀπαραλλάκτως καὶ εἰς τὰ

παρὰ τῷ δικαστηρίῳ κατατεθειμένα βιβλία.— Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται ἅπασαι αἱ ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ διατάξεις.

60. Αἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ παρὰ τῶν ἁρμοδίων Ἀρχῶν, καὶ κατὰ τοὺς αὐτόθι εἰθισμένους τύπους, συντεταγμέναι ληξιαρχικαὶ πράξεις ἔχουσιν ἀποδεικτικὴν ἰσχὺν καὶ ἐν τῇ Ἑλλάδι.

61. Ἐὰν γέννησις, γάμος, ἢ ἀποβίωσις δὲν δύνατσι ν' ἀποδειχθῇ διὰ τῶν ληξιαρχικῶν βιβλίων, τὸ παραδεκτὸν ἄλλων ἀποδεικτικῶν μέσων, καὶ ἰδίως τῶν μαρτύρων, ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τῶν εἰς τὰς γεννήσεις ἀναγομένων ληξιαρχικῶν πράξεων.

62. Πᾶσα γέννησις δηλοῦται εἰς τὸν ληξίαρχον τοῦ τόπου, ἔνθα ἐγεννήθη τὸ παιδίον, ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ τοκετοῦ.

63. Ἡ ἀνωτέρω δήλωσις γίνεται, ἐπὶ τῇ ἐν τῷ ἄρθρῳ 644 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ὡρισμένῃ ποινῇ, ὑπὸ τῶν ἑξῆς προσώπων:—ά. ὑπὸ τοῦ πατρός·—β'. ἐὰν ἡ μήτηρ ἔτεκεν ἐκτὸς τῆς οἰκίας της, ὑπὸ τοῦ οἰκοδεσπότου τῆς οἰκίας, ἐν ᾗ συνέβη ὁ τοκετός·—γ'. ὑπὸ τῆς μαίας, τοῦ ἰατροῦ, ἢ τοῦ χειρούργου· καὶ—δ'. ὑπὸ παντὸς ἄλλου παρευρεθέντος εἰς τὴν γέννησιν. Ἀλλὰ τὰ ἐν ἑκάστῳ τῶν ἀνωτέρω ἐδαφίων ἀναφερόμενα πρόσωπα ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν δήλωσιν, μόνον ἐν περιπτώσει κωλύματος, ἢ ἐλλείψεως τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ ἀναφερομένων.

64. Ἡ περὶ γεννήσεως ληξιαρχικὴ πρᾶξις συντάσσεται ἀμέσως ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν δηλούντων καὶ δύω μαρτύρων· σημειοῦνται δ' ἐν αὐτῇ τὸ ἔτος, ὁ μὴν, ἡ ἡμέρα, ἡ ὥρα καὶ ὁ τόπος τῆς γεννήσεως, τὸ γένος τοῦ παιδίου καὶ τὸ ὄνομά του, ἐὰν τῷ ἐδόθη ἤδη, τὰ ὀνόματα καὶ ἐπώνυμα, τὸ ἐπάγγελμα καὶ ἡ κατοικία τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρός.—Ὁ ληξίαρχος δύναται ν' ἀπαιτήσῃ νὰ τῷ ἐπιδειχθῇ τὸ παιδίον. Περὶ τούτου γίνεται μνεία ἐν τῇ ληξιαρχικῇ πράξει. — Ἂν εἰς τὸ παιδίον δὲν ἦτο δεδομένον ὄνομα, καθ' ὃν χρόνον συνετάχθη ἡ περὶ γεννήσεως ληξιαρχικὴ πρᾶξις, προστίθεται τοῦτο μετὰ τὴν βάπτισίν του παρὰ τοῦ ληξιάρχου, ἢ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 49 ἀναφερομένων λοιπῶν φυλάκων τῶν ληξιαρχικῶν βιβλίων, διὰ μεταγενεστέρας πράξεως, γραφομένης εἰς τὸ περιθώριον τῆς περὶ γεννήσεως πράξεως, παρόντων δύω μαρτύρων, ἐπὶ τῇ δηλοποιήσει τοῦ πα-

τρὸς, τῆς μητρὸς καὶ τοῦ ἀναδόχου, οἵτινες ὑπόκεινται εἰς τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 644 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ὡρισμένην ποινὴν, ἐὰν δὲν ποιήσωσι τὴν δήλωσιν ταύτην ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀφ' ἧς ἐδόθη τὸ ὄνομα.

65. Ἐὰν τὸ παιδίον δὲν ἐγεννήθη ἐν γάμῳ, τὸ ὄνομα τῶν γονέων σημειοῦται μόνον ἐπὶ τῇ αἰτήσει αὐτῶν, καὶ τοῦτο ἐὰν ἡ ἀναγνώρισις ἐπιτρέπεται ἀπὸ τὸν Νόμον.

66. Ἐν περιπτώσει γεννήσεως διδύμων, σημειοῦται ἐν ἑκάστῃ τῶν ληξιαρχικῶν πράξεων ἡ τάξις, καθ' ἣν ταῦτα ἐγεννήθησαν.

67. Ἐὰν τὸ τεχθὲν ἦναι παρὰ φύσιν γέννημα, ὁ ληξίαρχος ὀφείλει νὰ διορίσῃ ἐμπειροτέχνας, ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τῶν ὁποίων συντάττει τὴν περὶ γεννήσεως ληξιαρχικὴν πρᾶξιν, ἢ ἀναφέρει ἐν ἰδιαιτέρᾳ ἐκθέσει τοὺς λόγους, δι' οὓς ἠρνήθη τὴν σύνταξιν τῆς πράξεως.

68. Ὅστις εὕρῃ νεογέννητον παιδίον ὀφείλει, ἐπὶ τῇ ἐν τῷ ἄρθρῳ 638 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ὡρισμένῃ ποινῇ, νὰ δηλώσῃ τοῦτο ἐντὸς 24 ὡρῶν εἰς τὸν ληξίαρχον τοῦ τόπου, ἔνθα τὸ παιδίον εὑρέθη, νὰ ἐπιδείξῃ εἰς αὐτὸν τὸ παιδίον καὶ τὰ σὺν αὐτῷ τυχὸν εὑρεθέντα ἐνδύματα καὶ ἄλλα πράγματα, καὶ νὰ φανερώσῃ ὅλα τὰ περιστατικὰ τὰ περὶ τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον τῆς εὑρέσεως· περὶ τῶν ἀνωτέρω γίνεται λεπτομερὴς μνεία ἐν τῇ συνταττομένῃ ληξιαρχικῇ πράξει, σημειουμένων προσέτι ἐν αὐτῇ καὶ τῆς κατ' εἰκασίαν ἡλικίας τοῦ παιδίου, τοῦ γένους του, τοῦ δοθησομένου αὐτῷ ὀνόματος, τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς, ἢ τοῦ ἰδιώτου, εἰς οὓς παρεδόθη, ἢ θέλει παραδοθῆ.

69. Ὅταν ἐν θαλασσοπλοΐᾳ γεννηθῇ παιδίον, ἡ περὶ γεννήσεως αὐτοῦ ληξιαρχικὴ πρᾶξις συντάσσεται ἐντὸς 24 ὡρῶν, ἐν μὲν τοῖς πολεμικοῖς πλοίοις παρὰ τοῦ Φροντιστοῦ, ἐν δὲ τοῖς ἐμπορικοῖς παρὰ τοῦ πλοιάρχου, ἐπὶ παρουσίᾳ δύω μαρτύρων ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ πλοίου, ἢ, ἐν ἐλλείψει τοιούτων, ἐκ τοῦ πληρώματος. — Ἡ πρᾶξις αὕτη ἐγγράφεται εἰς τὸ ναυτολόγιον.

70. Ἐν ἐλλείψει Φροντιστοῦ ἐν τοῖς πολεμικοῖς πλοίοις, καὶ πλοιάρχου ἐν τοῖς ἐμπορικοῖς, ἢ κωλυμένων αὐτῶν, ἡ ληξιαρχικὴ περὶ γεννήσεως πρᾶξις συντάσσεται παρὰ τῶν νομίμως αὐτοὺς ἀναπληρούντων.

71. Εἰς τὸν πρῶτον λιμένα, ὅπου τὸ πλοῖον καταπλεύσῃ δι' ὁποιανδήποτε ἄλλην αἰτίαν παρὰ τὴν τοῦ ἐφοπλισμοῦ, ὁ Φροντιστὴς, ὁ πλοίαρχος, ἢ οἱ ἀναπληροῦντες αὐτοὺς ὀφείλουσι νὰ ἀποθέσωσι δύω παρ' αὐτῶν

ἐπικυρωμένα ἀντίγραφα τῆς συνταχθείσης ληξιαρχικῆς περὶ γεννήσεως πράξεως εἰς τὸ Λιμεναρχεῖον, ἂν ὁ λιμὴν ἦναι Ἑλληνικός, ἢ εἰς τὸ Προξενεῖον, ἂν ὁ λιμὴν ἦναι ξένος. — Ἐκ τῶν ἀντιγράφων τούτων τὸ ἓν μένει εἰς τὸ Λιμεναρχεῖον ἢ εἰς τὸ Προξενεῖον, τὸ δὲ ἄλλο πέμπεται παρὰ τοῦ Λιμενάρχου ἢ τοῦ Προξένου εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργόν, ὅστις πέμπει ἀντίγραφον παρ' αὐτοῦ ἐπικυρωμένον εἰς τὸν ληξίαρχον τῆς κατοικίας ἢ τῆς διαμονῆς τοῦ πατρὸς τοῦ παιδίου, ἢ τῆς μητρὸς, ἐὰν ὁ πατὴρ ἦναι ἄγνωστος, τὸ δὲ ἀντίγραφον τοῦτο καταχωρίζεται ἀμέσως εἰς τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία.

72. Ὅταν τὸ πλοῖον καταπλεύσῃ δι' ἀφοπλισμὸν, τὸ ναυτολόγιον ἀποτίθεται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Λιμενάρχου, ὅστις πέμπει ἀντίγραφον παρ' αὐτοῦ ἐπικυρωμένον τῆς ληξιαρχικῆς περὶ γεννήσεως πράξεως εἰς τὸν ληξίαρχον τῆς κατοικίας ἢ τῆς διαμονῆς τοῦ πατρὸς τοῦ παιδίου, ἢ τῆς μητρὸς, ἂν ὁ πατὴρ ἦναι ἄγνωστος· τὸ ἀντίγραφον τοῦτο καταχωρίζεται ἀμέσως εἰς τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία, ἐὰν δὲν ἦναι ἤδη καταχωρισμένον, κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὡρισμένα.

73. Διὰ τὰς ἐν τοῖς λοιμοκαθαρτηρίοις γεννήσεις συντάσσεται ληξιαρχικὴ πρᾶξις ἐν τοῖς ὑγειονομικοῖς βιβλίοις, παρὰ τοῦ Ὑγειονόμου, ἢ τοῦ ἀναπληροῦντος αὐτὸν ὑπαλλήλου, ἐπὶ παρουσίᾳ δύω μαρτύρων· ἀντίγραφον δὲ ἐπικυρωμένον τῆς πράξεως ταύτης πέμπεται ἐντὸς 24 ὡρῶν πρὸς τὸν ληξίαρχον τῆς κατοικίας ἢ τῆς διαμονῆς τοῦ πατρὸς, ἢ, ἂν ὁ πατὴρ ἦναι ἄγνωστος, πρὸς τὸν ληξίαρχον τῆς κατοικίας ἢ τῆς διαμονῆς τῆς μητρὸς, διὰ νὰ ἐγγραφῇ εἰς τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν εἰς τοὺς γάμους ἀναγομένων ληξιαρχικῶν πράξεων.

74. Ὁσάκις τελεσθῇ γάμος, οἱ σύζυγοι καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ τελέσας τὸν γάμον ὀφείλουσι νὰ τὸν φανερώσωσι ἐντὸς 10 ἡμερῶν εἰς τὸν ληξίαρχον, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ἐτελέσθη ὁ γάμος· οὗτος δὲ συντάττει ἀμέσως τὴν περὶ γάμου ληξιαρχικὴν πρᾶξιν παρόντων τῶν δύω συζύγων, τοῦ τελέσαντος τὸν γάμον ἱερέως, καὶ δύω μαρτύρων, εἰ δυνατὸν, ἐκ τῶν παρευρεθέντων εἰς τὴν τέλεσιν τοῦ γάμου.

75. Ἡ περὶ γάμου ληξιαρχικὴ πρᾶξις θέλει περιέχει: ἀ. τὸ ὄνομα καὶ

τὸ ἐπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα, τὴν ἡλικίαν, τὸν τόπον τῆς γεννήσεως καὶ τὴν κατοικίαν τῶν συζύγων· β'. τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν κατοικίαν τῶν γονέων· γ'. τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, τὴν ἡλικίαν, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν κατοικίαν τῶν μαρτύρων, καὶ ἂν ἦναι συγγενεῖς τῶν συζύγων, κατὰ τίνα βαθμὸν καὶ τίνος· δ'. τὴν γενομένην παρὰ τοῦ ἱερέως τέλεσιν τοῦ γάμου, τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ἱερέως τούτου, καὶ τὴν ἡμέραν, ὥραν καὶ τόπον τῆς τελέσεως τοῦ γάμου.

76. Ὁσάκις διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως βεβαιωθῇ γάμος, τοῦ ὁποίου ἡ εἰς τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία ἐγγραφὴ παρελείφθη δι' ἔλλειψιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 74 δηλώσεως τῆς τελέσεως αὐτοῦ, τὸ δικαστήριον δύναται διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως νὰ ἐπιβάλῃ χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν 20—100 εἰς ἕκαστον τῶν παραμεληθέντων τὴν δήλωσιν συζύγων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τῶν εἰς τὰς ἀποβιώσεις ἀναγομένων ληξιαρχικῶν πράξεων.

77. Οὐδεμία πρὸς ἐνταφιασμὸν ἄδεια δίδεται παρὰ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς, πρὶν ἢ συνταχθῇ ἡ περὶ ἀποβιώσεως ληξιαρχικὴ πρᾶξις.

78. Ἡ περὶ ἀποβιώσεως ληξιαρχικὴ πρᾶξις συντάσσεται παρὰ τοῦ ληξιάρχου ἐπὶ παρουσίᾳ δύω μαρτύρων.—Τὴν ἀποβίωσιν ὀφείλουσιν, ἐπὶ τῇ ἐν τῷ 644 ἄρθρῳ τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ὡρισμένῃ ποινῇ, νὰ δηλώσωσιν ἄνευ ἀναβολῆς: ἀ. οἱ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ διαμένοντες πλησιέστεροι τοῦ ἀποβιώσαντος συγγενεῖς· καὶ β'. οἱ κατὰ τὴν ἀποβίωσιν παρευρεθέντες.—Ὁ ληξίαρχος ἐπισκέπτεται αὐτοπροσώπως τὸν νεκρὸν, ἐὰν κρίνῃ τοῦτο ἀναγκαῖον. Τῆς ἐπισκέψεως δὲ ταύτης γίνεται μνεία ἐν τῇ ληξιαρχικῇ πράξει.

79. Ἡ περὶ ἀποβιώσεως ληξιαρχικὴ πρᾶξις θέλει περιέχει τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, τὴν ἡλικίαν, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ἀποβιώσαντος, τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τοῦ θανάτου αὐτοῦ, πρὸς τούτοις δὲ, τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὴν ἡλικίαν, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν κατοικίαν τῶν δηλωσάντων τὴν ἀποβίωσιν, καὶ, ἐὰν οὗτοι ἦναι συγγενεῖς τοῦ ἀποθανόντος, τὸν βαθμὸν τῆς συγγενείας.—Ἡ αὐτὴ ληξιαρχικὴ πρᾶξις θέλει περιέχει τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ἑτέρου τῶν συζύγων, ἐὰν ὁ ἀποβιώσας ἦτον ἔγγαμος, ἢ ἐν χηρείᾳ, καὶ τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὸ ἐπάγ-

γελμα, τὴν κατοικίαν τῶν γονέων τοῦ ἀποβιώσαντος. καὶ τὸν τόπον τῆς γεννήσεως αὐτοῦ, καθόσον ταῦτά εἰσι γνωστά.

80. Ὁ ληξίαρχος, εἰς ὃν ἐπιδεικνύεται νεκρὸν νεογέννητον παιδίον, τοῦ ὁποίου ἡ γέννησις δὲν ἐπιστοποιήθη ἐν τοῖς ληξιαρχικοῖς βιβλίοις, ὀφείλει νὰ μὴν ἀναφέρῃ ὅτι ἀπέθανεν, ἀλλὰ μόνον ὅτι τῷ ἐπεδείχθη νεκρόν. Θέλει δὲ σημειώσει εἰς τὴν περὶ τούτου συνταττομένην ληξιαρχικὴν πρᾶξιν ἐπὶ παρουσίᾳ δύω μαρτύρων, κατὰ τὰς δηλώσεις τῶν ἐμφανιζομένων, τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν κατοικίαν τῶν γονέων τοῦ παιδίου, καὶ τὸ ἔτος, τὴν ἡμερομηνίαν καὶ τὴν ὥραν καθ' ἣν ἐξῆλθεν ἐκ τῆς κοιλίας τῆς μητρός του. — Ἡ ληξιαρχικὴ αὕτη πρᾶξις ἐγγράφεται ἐν τοῖς τῶν ἀποβιώσεων βιβλίοις, χωρὶς νὰ προδικάζηται δι' αὐτῆς τὸ ζήτημα, ἂν ἐγεννήθη ζῶν ἢ νεκρὸν τὸ παιδίον.

81. Ὅταν ὑπάρχουν σημεῖα ἢ ἐνδείξεις βιαίου θανάτου, ἢ ἄλλαι περιστάσεις, δίδουσαι ὑπόνοιαν περὶ αὐτοῦ, ὁ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος, ἐνεργήσας αὐτοψίαν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 157 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας, καὶ συντάξας ἔκθεσιν περὶ αὐτῆς, ὀφείλει νὰ πέμψῃ ἀμέσως πρὸς τὸν ληξίαρχον τοῦ τόπου, ἔνθα συνέβη ἡ ἀποβίωσις, ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως ταύτης καὶ ὅλας τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 79 τοῦ παρόντος Νόμου ἀναγκαίας πληροφορίας, τὰς ὁποίας ἠδύνηθη νὰ συλλέξῃ διὰ τῆς ἀνακρίσεως. Κατὰ τὰς πληροφορίας ταύτας ὁ ληξίαρχος συντάσσει τὴν περὶ ἀποβιώσεως ληξιαρχικὴν πρᾶξιν.

82. Οἱ Γραμματεῖς τῶν ποινικῶν δικαστηρίων ὀφείλουσιν ἐντὸς 24 ὡρῶν ἀπὸ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων, δι' ὧν καταψηφίζεται θανατικὴ ποινή, νὰ πέμπωσι πρὸς τὸν ληξίαρχον τοῦ τόπου, ἔνθα ἐγένετο ἡ ἐκτέλεσις, ὅλας τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 79 τοῦ παρόντος Νόμου διαλαμβανομένας πληροφορίας, κατὰ τὰς ὁποίας συντάσσεται ἡ περὶ ἀποβιώσεως ληξιαρχικὴ πρᾶξις.

83. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν βιαίου θανάτου, ἀποβιώσεως ἐν φυλακῇ, ἢ θανατικῆς ἐκτελέσεως οὐδεμία γίνεται μνεία τῶν περιστάσεων τούτων ἐν ταῖς ληξιαρχικαῖς πράξεσιν.

84. Ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεως κατὰ τὴν θαλασσοπλοΐαν, ἢ ἐν τοῖς λοιμοκαθαρτηρίοις, ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 69—73 τοῦ παρόντος Νόμου διατεταγμένα. Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς, κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 71, καὶ ὁ Ναυμενάρχης, κατὰ τὴν τοῦ ἄρθρου 72

τοῦ παρόντος Νόμου, πέμπουσιν ἀντίγραφον τῆς περὶ ἀποβιώσεως πράξεως, παρ' αὐτῶν ἐπικυρωμένον, πρὸς τὸν ληξίαρχον τῆς κατοικίας τοῦ ἀποβιώσαντος.

85. Ἐὰν συμβῇ θάνατος διὰ πυρκαϊᾶς, πλημμύρας, ἐν ὑπονόμοις, ἢ δι' ἄλλων παρομοίων ἐκτάκτων δυστυχημάτων, καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἀποβιώσαντος δὲν δύναται νὰ εὑρεθῇ, ἢ εὑρέθη δυσγνώριστον, ὁ Δήμαρχος τοῦ τόπου, ἔνθα συνέβη τὸ δυστύχημα, ὀφείλει νὰ συντάξῃ ἔκθεσιν βεβαιοῦσαν τὸ γεγονὸς, καὶ διαλαμβάνουσαν ἁπάσας τὰς πρὸς σύνταξιν τῆς περὶ ἀποβιώσεως ληξιαρχικῆς πράξεως ἀναγκαίας πληροφορίας, καὶ νὰ πέμψῃ τὴν ἔκθεσιν ταύτην πρὸς τὸν ἁρμόδιον παρὰ Πρωτοδίκαις Εἰσαγγελέα, ὅστις ὀφείλει, ἀδείᾳ τοῦ παρ' ᾧ διατελεῖ δικαστηρίου, νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς εἰς τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία καταχωρίσεώς της. Τὸ πρωτότυπον τῆς ἐκθέσεως θέλει μείνει συνημμένον τοῖς βιβλίοις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ τῶν ληξιαρχικῶν πράξεων τῶν ἀναγομένων εἰς τὴν προσθήκην ἢ μεταβολὴν ὀνόματος, εἰς τὰς ἀναγνωρίσεις νόθων τέκνων, τὰς υἱοθεσίας καὶ τὰ διαζύγια.

86. Ἡ κατ' ἔγκρισιν τῆς Κυβερνήσεως γενομένη προσθήκη, ἢ μεταβολὴ ὀνόματος, ἢ ἐπωνύμου, ἐγγράφεται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ζητήσαντος τὴν προσθήκην ἢ τὴν μεταβολὴν, εἰς τὰ ληξιαρχικὰ τῶν γεννήσεων βιβλία, καὶ σημειοῦται εἰς τὸ περιθώριον τῆς περὶ γεννήσεως πράξεως, ἂν ὑπάρχῃ τοιαύτη.

87. Ἐὰν ἡ ἀναγνώρισις νόθου τέκνου γίνεται ἐνώπιον ληξιάρχου, ἡ περὶ ταύτης ληξιαρχικὴ πρᾶξις συντάσσεται ἐπὶ παρουσίᾳ δύω μαρτύρων. —Ἐὰν ἡ ἀναγνώρισις γίνῃ ἐνώπιον ἄλλου ληξιάρχου παρὰ τὸν τοῦ τόπου, ἔνθα ἐγεννήθη τὸ παιδίον, ἢ ἐνώπιον ἄλλης ἁρμοδίας ἀρχῆς, ἡ περὶ αὐτῆς συνταχθεῖσα πρᾶξις καταχωρίζεται ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς χρονολογίας της εἰς τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία τοῦ τόπου τῆς γεννήσεως τοῦ παιδίου. —Ἐν πάσῃ περιπτώσει γίνεται μνεία τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὸ περιθώριον τῆς περὶ γεννήσεως ληξιαρχικῆς πράξεως, ἐὰν ὑπάρχῃ τοιαύτη.

88. Ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς περὶ υἱοθεσίας τελεσιδίκου ἀποφάσεως, ἐγγράφεται αὕτη, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ υἱοθετοῦντος,

ἡ τοῦ υἱοθετουμένου, εἰς τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία τοῦ τόπου, ἔνθα κατοικεῖ ὁ υἱοθετῶν. Ἡ ἐγγραφὴ γίνεται ἐπιδειχθέντος εἰς τὸν ληξίαρχον ἀντιγράφου προσηκόντως ἐπικυρωμένου τῆς ἀποφάσεως.

89. Ἡ περὶ διαζεύξεως τελεσίδικος ἀπόφασις ἐγγράφεται, ἐπιμελείᾳ τῶν διαζευχθέντων, ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας της, εἰς τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία τοῦ τόπου, ἔνθα ἐνεγράφη ἡ περὶ τελέσεως τοῦ γάμου ληξιαρχικὴ πρᾶξις.

90. Οἱ παραμελοῦντες τὴν κατὰ τὰ ἄρθρα 86—89 τοῦ παρόντος Νόμου ἐπιβαλλομένην αὐτοῖς δήλωσιν τιμωροῦνται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 644 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ κατοικίας.

91. Κατοικίαν ἔχει τις ἐν ᾧ τόπῳ κυρίως καὶ μονίμως ἐγκατέστη

92. Ἡ κατοικία μεταβάλλεται διὰ τῆς εἰς ἄλλον τόπον μετοικήσεως ἐπὶ προθέσει κυρίας καὶ μονίμου αὐτόθι ἐγκαταστάτεως.—Ἡ πρόθεσις αὕτη ἀποδεικνύεται διὰ ῥητῆς δηλώσεως γινομένης πρὸς τὰ δημαρχεῖα τοῦ τε καταλειπομένου τόπου, καὶ τοῦ εἰς ὃν ἡ μετοίκησις γίνεται. Ἐν ἐλλείψει δὲ τοιούτων δηλώσεων, ἡ ἀπόδειξις αὕτη συνάγεται ἐκ τῶν περιστάσεων.

93. Οἱ ἀναδεχθέντες ὑπηρεσίαν ἰσόβιον καὶ συνεχῆ ἔχουσι τὴν κατοικίαν αὐτῶν ἐν ᾧ τόπῳ ἐνεργοῦσι τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην. Οἱ ἀχειράφετοι ἀνήλικοι ἔχουσι κατοικίαν τὴν τῶν γονέων, ἐὰν δὲ διατελῶσιν ὑπὸ ἐπιτροπείαν, τὴν τῶν ἐπιτρόπων· οἱ ἀπηγορευμένοι, τὴν τῶν ἐπιτρόπων, αἱ δὲ σύζυγοι, τὴν τῶν συζύγων.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1856 πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ ληξιαρχικῶν πράξεων Νόμου.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ ληξιαρχικῶν πράξεων Νόμου, καὶ ἰδόντες τὰ ἄρθρ. 17 καὶ 40 τοῦ περὶ δήμων, τὰ ἄρθρ. 208, 210, καὶ 215 ἐδάφ. 5 καὶ 461 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, καὶ τὸ ἄρθρον 24 §. 13 τοῦ περὶ χαρτοσήμου Νόμου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν:

1. Ἡ δαπάνη τῆς κατασκευῆς τῶν ἐν ἑκάστῃ δημοτικῇ περιφερείᾳ,

κατὰ τὸ 30 ἄρθρον τοῦ Νόμου, κρατουμένων ληξιαρχικῶν βιβλίων προκαταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου, ἀποδίδοται δὲ ὑπὸ τοῦ οἰκείου δήμου εἰς τὸ δημόσιον. Ἡ δὲ δαπάνη τῶν ὑπὸ τῶν διπλωματικῶν Πρακτόρων καὶ Προξένων κρατουμένων βιβλίων γίνεται ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου.

2. Ὁ ἀριθμὸς τῶν βιβλίων ἑκάστης ληξιαρχικῆς περιφερείας (ἄρθρ. 36 τοῦ περὶ ληξιαρχικῶν πράξεων Νόμου) προσδιορίζεται, διὰ μὲν τοὺς ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ληξιάρχους, ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, διὰ δὲ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου. Ἕκαστος δὲ αὐτῶν παρασκευάζει τὸν ἀναγκαῖον ἀριθμὸν τῶν βιβλίων, καὶ ἀποστέλλει εἰς τοὺς παρὰ Πρωτοδίκαις Εἰσαγγελεῖς, ἵνα, ἐπιμελείᾳ αὐτῶν, καταρτισθῶσι, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 37 τοῦ Νόμου ὡρισμένα, καὶ ἀποσταλῶσιν εἰς ἕκαστον ληξίαρχον. Τὰ διὰ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ληξιάρχους βιβλία ἀποστέλλονται διὰ τοῦ παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις Πρωτοδίκαις Εἰσαγγελέως. Τὰ βιβλία ταῦτα διευθύνονται εἰς τοὺς Εἰσαγγελεῖς, κατὰ τὸ αὐτὸ σχῆμα δεδεμένα, καὶ φέροντα ἕκαστον ἐπὶ τοῦ περικαλύμματος τὸ ὄνομα τοῦ δήμου, ἢ τοῦ χωρίου, ἢ τῆς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ληξιαρχικῆς περιφερείας καὶ τὸ ἔτος ὡς ἑξῆς· — « Ληξιαρχικὸν βιβλίον τοῦ Δήμου (τὸ ὄνομα αὐτοῦ) ἔτους (δεῖνος)» ἐν περιπτώσει δὲ, καθ' ἣν δοθῶσιν ἓξ βιβλία εἰς τὸν ληξίαρχον, προστίθενται ἔξωθεν αὐτῶν αἱ πράξεις, δι' ἃς ἕκαστον εἶναι ὡρισμένον, οἷον· «Ληξιαρχικὸν βιβλίον τῶν γεννήσεων κτλ.» ἢ «Ληξιαρχικὸν βιβλίον τῶν γάμων» κτλ.

3. Ὁσάκις κατὰ τὸ ἄρθρ. 39 τοῦ περὶ ληξιαρχικῶν πράξεων Νόμου, ἕνεκα προσβολῆς ἐπὶ πλαστογραφίᾳ, ἢ νοθεύσει ληξιαρχικοῦ βιβλίου ὄντος ἐν χρήσει, γενῇ χρεία ἑτέρου συμπληρωτικοῦ βιβλίου, ἡ δαπάνη τῆς κατασκευῆς καὶ ἀποστολῆς αὐτοῦ προκαταβάλλεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ὑπὸ τοῦ προκαλέσαντος τὴν περὶ προσαγωγῆς τοῦ προσβαλλομένου ἐκείνου βιβλίου ἀπόφασιν διαδίκου, καὶ καταλογίζεται εἰς τὸν ἡττώμενον.

4. Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 48 τοῦ Νόμου ἀναφερομένη περάτωσις τῶν ληξιαρχικῶν βιβλίων γίνεται κατὰ τὸν ἑξῆς τύπον, γραφομένη ἀμέσως μετὰ τὴν τελευταίαν ἐν τῷ βιβλίῳ ἐγγραφὴν, ἢ τὴν τελευταίαν ἐγγραχὴν ἐν ἑκάστῳ τῶν τριῶν μερῶν τοῦ αὐτοῦ βιβλίου, ἐὰν ἓν ἦναι τὸ εἰς διπλοῦν κρατούμενον βιβλίον. « Ἐπερατώθη σήμερον τὴν (ὁ μὴν, τὸ ἔτος, ἡ ἡμέρα, ἡ ὥρα, ὁλογράφως) ὁ Ληξίαρχος τοῦ Δήμου (τὸ ὄνομα) (ἢ

τοῦ χωρίου) (τὸ ὄνομα) (ἢ τῆς προξενικῆς περιφερείας) (τὸ ὄνομα) Δ.Δ.»

—Μετὰ τὴν περάτωσιν καὶ πρὸ τῆς, κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον τοῦ Νόμου, ἀποστολῆς τῶν βιβλίων, ὁ ληξίαρχος συντάσσει καὶ καταχωρίζει ἐν τέλει τοῦ βιβλίου, δι' ἕκαστον τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 36 τοῦ Νόμου ἀναφερομένων τριῶν εἰδῶν τῶν ληξιαρχικῶν πράξεων, ἴδιον ἀλφαβητικὸν πίνακα τῶν ὀνομάτων τῶν προσώπων, περὶ ὧν συνετάχθησαν αἱ ἐν τῷ βιβλίῳ περιεχόμεναι ληξιαρχικαὶ πράξεις. Ἐκ τῶν πινάκων τούτων συντάσσεται κατὰ πᾶσαν δεκαετίαν ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων Γραμματέων τῶν Πρωτοδικῶν ἴδιος δι' ἕκαστον Δῆμον πίναξ τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος.

5. Αἱ σελίδες τῶν ληξιαρχικῶν βιβλίων διαιροῦνται εἰς τρεῖς στήλας κατὰ τὸ συνημμένον ὑπόδειγμα, καὶ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ γράφεται ὁ ἀριθμὸς τῆς πράξεως καὶ τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ προσώπου, περὶ οὗ ἡ πρᾶξις, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἡ ληξιαρχικὴ πρᾶξις, ἐν δὲ τῇ τρίτῃ, αἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 49, 68, §. γ'. 86, καὶ 87 τοῦ αὐτοῦ Νόμου γενόμεναι σημειώσεις.

6. Τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 50 ἀναφερόμενα ἀντίγραφα γράφονται ἐπὶ χαρτοσήμου τάξεως τρίτης κλάσεως, κατὰ τὸ ἄρθρ. 24 §. ιγ'. τοῦ περὶ χαρτοσήμου Νόμου.

7. Πρὸς ὁδηγίαν τῶν ληξιάρχων συνάπτονται εἰς τὸ παρὸν Διάταγμα ὑποδείγματα ὑπὸ στοιχεῖα ἀ. β'. γ'. δ'. ἕως ι. περὶ τοῦ τρόπου τῆς συντάξεως τῶν ληξιαρχικῶν πράξεων.

8. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς θέλει κοινοποιήσει διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν οἱ ληξίαρχοι θέλουσιν εἶσθαι ἐφωδιασμένοι μὲ τὰ ἀναγκαῖα βιβλία, ἵνα κατ' αὐτὴν ἀρχίσωσι τὰς ἐργασίας των.

ΟΔΗΓΙΑΙ

Τῆς 4 Δεκεμβρίου 1858 περὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ περὶ ληξιαρχικῶν πράξεων Νόμου.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

Πρὸς τοὺς Κ.Κ. Εἰσαγγελεῖς καὶ Ληξιάρχους τοῦ Κράτους.

Ἀνηγγείλαμεν κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰούλιον, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 1, τοῦ ἀπὸ 31 8βρίου 1856 Β. Διατάγματος, πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ ληξιαρχικῶν πράξεων Νόμου, ὅτι οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 30 αὐτοῦ ληξίαρχοι ἄρχονται τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν, ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ προσεγγίζοντος ἰα-

νουαρίου 1859. Ἤδη δὲ μετὰ πολλὰς προσπαθείας ἐξακριβώσαντες τίνες τῶν εἰδικῶν ἰδίως Παρέδρων δὲν δύνανται νὰ ἐκπληρώσωσι τοιαῦτα καθήκοντα προεκαλέσαμεν, διὰ Β. Διαταγμάτων κατὰ τὸ εἰρημένον ἄρθρον, διορισμοὺς ἄλλων εἰδικῶν ληξιάρχων. Τοὺς τοιούτους δὲ διορισμοὺς ληξιάρχων μὲν ἀναβαίνοντας εἰς τὸν ἀριθμὸν 1004, ἀναπληρωτῶν δὲ αὐτῶν, ὡς καὶ τῶν εἰδικῶν Παρέδρων, ὄντων κατὰ Νόμον ληξιάρχων, ἀναβαίνοντας εἰς 1490, ἀποστέλλομεν σήμερον πρὸς τοὺς ΚΚ. Εἰσαγγελεῖς τῶν Πρωτοδικῶν, καθόσον οὗτοι ὑπάγονται εἰς τὴν περιφέρειαν ἑκάστου, καὶ παρακαλοῦμεν νὰ σπεύσωσι ν' ἀποστείλωσιν αὐτοὺς εἰς ἕνα ἕκαστον μετὰ τῶν ἀνηκόντων βιβλίων κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ εἰρημένου Β. Διατάγματος. Πάντες δὲ οἱ ΚΚ. Ληξίαρχοι μετὰ τῶν προκειμένων ὁδηγιῶν λαμβάνουσιν συνάμα καὶ ἓν ἀντίτυπον τοῦ Νόμου τούτου μετὰ τοῦ περὶ ἐκτελέσεως Β· Διατάγματος, καὶ τῶν ἀνηκόντων ὑποδειγμάτων.

Οἱ εἰρημένοι δὲ ληξίαρχοι καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν ἐν γένει, οἱ διὰ Β. Διατάγματος διορισθέντες, θέλουσι σπεύσει ἕκαστος νὰ δώσωσι τὸν τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου ὅρκον κατὰ τὸν ἐσχάτως δημοσιευθέντα Νόμον τῆς 4 Δεκεμβρίου τ. ε, ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικείου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου διατελοῦσιν· οἱ δὲ κατὰ τὸ μνησθὲν ἄρθρον 30 λοιποὶ ληξίαρχοι, οἷον οἱ δήμαρχοι καὶ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν Δημοτικοὶ Πάρεδροι, ὡς καὶ οἱ εἰδικοὶ Πάρεδροι, οἱ δυνάμενοι, νὰ ὦσι κατὰ Νόμον ληξίαρχοι, ὡρκισμένοι ἤδη καὶ δημοτικοὶ ὑπάλληλοι, δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν ἀνάγκην νέας ὁρκοδοσίας.

Οὗτοι δὲ, ὡς καὶ οἱ διὰ Β. Διαταγμάτων διορισθέντες, θέλουσι ἀρχίσει τὴν ἀκριβῆ τῶν καθηκόντων αὐτῶν ἐκπλήρωσιν ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1859, συμμορφούμενοι μὲ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου αὐστηρότατα, καὶ καθοδηγούμενοι ἐν ἀνάγκῃ ὑπὸ τῶν προϊσταμένων ἀρχῶν. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ κοινωφελοῦς καὶ σπουδαίου τούτου Νόμου ἐξαρτᾶται οὐχὶ μόνον ἐκ τοῦ ζήλου τῶν ΚΚ. Ληξιάρχων, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς διηνεκοῦς τῶν παρὰ Πρωτοδίκαις ΚΚ. Εἰσαγγελέων ἐπιτηρήσεως, ὡς καὶ τῆς προθύμου συμπράξεως τῶν Διοικητικῶν ἐν γένει ἀρχῶν, αἵτινες ἕνεκα τῆς στενῆς αὐτῶν συναφείας λόγῳ τῆς διοικητικῆς ὑπηρεσίας, δύνανται νὰ φωτίζωσι τοὺς ΚΚ. Εἰσαγγελεῖς ἑκάστοτε περὶ τῶν ἀναφυομένων δυσχερειῶν καὶ παρέχωσι νόμιμον συνδρομὴν τοῖς ληξιάρχοις, καθόσον ἀνάγεται αὐτοῖς,

καθοδηγοῦντες συναμὰ τὸν λαὸν νὰ συμμορφοῦται μὲ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου, δεικνύοντες τὸν κίνδυνον, ὃν τρέχουσι τὰ δίκαια αὐτῶν ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν δὲν συμμορφοῦνται, καὶ ἔτι μᾶλλον τὰς ποινὰς, τὰς ὁποίας ἐπισύρουσι καθ' ἑαυτῶν διὰ τὴν παράβασιν τῶν διατάξεών του.

Μολονότι τὰ καθήκοντα τοῦ ληξιάρχου, ὡς καθαρῶς τιμητικὰ, εἶναι ἄμισθα, ὡρίσθη μολαταῦτα διὰ τοῦ ἤδη μνησθέντος Νόμου τῆς 4 Δεκεμβρίου ε. ε. ὅτι οἱ ληξίαρχοι θέλουσι λαμβάνει τὸ ἥμισυ τοῦ χαρτοσήμου τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 50 τοῦ περὶ ληξιαρχικῶν πράξεων Νόμου ἐκδιδομένων ἀντιγράφων.

Ἂν καὶ αἱ διατάξεις τοῦ περὶ ληξιαρχικῶν πράξεων Νόμου ἦναι καθ' ἑαυτὰς σαφεῖς, κρίνομεν μολαταῦτα ὡς ἐκ περισσοῦ σκόπιμον νὰ ἐφοδιάσωμεν τοὺς ἐπιτετραμμένους τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῶν ΚΚ. ληξιάρχους ἰδίως μὲ τὰς ἑξῆς ὁδηγίας.

Ὁ Νόμος διαιρεῖται εἰς πέντε κεφάλαια, ἐξ ὧν τὸ μὲν πρῶτον, ἐν τοῖς ἄρθροις 30—62, περιέχει γενικὰς διατάξεις ἐφαρμοζομένας καὶ ἐπὶ τῶν τεσσάρων ἑπομένων κεφαλαίων, οἷον τῶν γεννήσεων, υἱοθεσιῶν, ἀναγνωρίσεων νόθων τέκνων, καὶ μεταβολῆς ὀνόματος, ἀποβιώσεων γάμων καὶ διαζυγίων· τὸ δὲ δεύτερον, ἐν τοῖς ἄρθροις 62—74, πραγματεύεται ἰδιαιτέρως περὶ τῶν διατυπώσεων, αἵτινες ἀπαιτοῦνται κατὰ τὴν σύνταξιν τῶν ληξιαρχικῶν πράξεων τῶν ἀναγομένων εἰς τὰς γεννήσεις. Τὸ τρίτον κεφάλαιον, ἐν τοῖς ἄρθροις 74—76, διαγράφει τὰς διατυπώσεις, τὰς ἀναγομένας εἰς τὰ τοῦ γάμου. Τὸ τέταρτον, ἐν τοῖς ἄρθροις 77—86, περιγράφει τὰς περὶ τῶν ἀποβιώσεων ἐφαρμοζομένας διατάξεις· καὶ τέλος τὸ πέμπτον, ἐν τοῖς ἄρθροις 86—90, περιέχει τὰς διατάξεις τὰς ἀφορώσας τὴν ἀλλαγὴν τῆς οἰκογενειακῆς καταστάσεως, οἷον τὰς υἱοθεσίας, τὰ διαζύγια, τὰς ἀναγνωρίσεις νόθων τέκνων, ὡς καὶ τὴν μεταβολὴν ὀνόματος καὶ ἐπωνύμου.

Τοῦ ἄρθρου 30 ὁ μὲν § 1 καθιεροῖ τὴν ἀρχὴν, ὅτι ὁ ληξίαρχος καθ' ὅλην τὴν περιφέρειαν τοῦ Δήμου εἶναι ὁ Δήμαρχος, ὁ δὲ § 2, τὴν ἐξαίρεσιν, ἤτοι ἐξαιρεῖ τὰ χωρία τὰ ἔχοντα εἰδικὸν Πάρεδρον, διότι οὗτος ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ εἶναι ὁ ληξίαρχος. Ἐπειδὴ ὅμως, κατὰ τὸ ἄρθρον 39 τοῦ περὶ δήμων Νόμου, πᾶν χωρίον πρέπει νὰ ἔχῃ ἴδιον εἰδικὸν Πάρεδρον, ἔπεται ὅτι καὶ ἂν χωρίδιόν τι στερῆται τοιούτου Παρέδρου, ὡς μὴ διαταξάσης ἔτι τῆς ἁρμοδίας διοικητικῆς ἀρχῆς νὰ ἐκλεχθῇ τοιοῦτος, ἀλλ'

ὑπάγεται εἰς τὸ παρεδρεῖον ἄλλου χωρίου, τότε ἡ δικαιοδοσία τοῦ ληξιάρχου τούτου ἐκτείνεται καὶ ἐπὶ τοῦ χωριδίου τούτου, μέχρις οὗ καὶ τοῦτο ἀποκτήσῃ ἴδιον Πάρεδρον κατ' ἀπόφασιν τοῦ ἁρμοδίου Νομάρχου, κατὰ τὸ ἄρθρον 39 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου, καὶ τὸ ἄρθρον 35 τοῦ περὶ ὁδηγιῶν Β. Διατάγματος.

Ληξιαρχοι λοιπὸν κατὰ νόμον εἶναι οἱ Δήμαρχοι καὶ οἱ εἰδικαὶ Πάρεδροι τῶν χωρίων· ἐπειδὴ ὅμως μέρος τῶν εἰδικῶν Παρέδρων ἀδυνατοῦσι νὰ ἐκπληρώσωσι τοιαῦτα καθήκοντα ληξιάρχου, κατὰ τὰς ὑποβληθείσας ἡμῖν προτάσεις ὑπό τε τῶν ΚΚ. Εἰσαγγελέων καὶ Διοικητικῶν ἀρχῶν, προεκαλέσαμεν τοὺς διορισμοὺς ἄλλων προσώπων, ὡς ἐρρέθη, ἀντὶ τῶν τοιούτων εἰδικῶν Παρέδρων κατὰ τὸ δεύτερον μέρος τοῦ προκειμένου ἄρθρου. Οἱ οὕτω δὲ διορισθέντες ληξίαρχοι θέλουν ἐκπληροῖ τὰ καθήκοντά των μέχρις οὗ ἐκλεχθῶσιν ἄλλοι ὡς εἰδικοὶ Πάρεδροι, δυνάμενοι ἴσως νὰ ἐκπληρώσωσι τοιαῦτα καθήκοντα· περὶ τούτου δὲ οἱ ΚΚ. Εἰσαγγελεῖς, συννενοούμενοι ἑκάστοτε μετὰ τῶν Διοικητικῶν ἀρχῶν, θέλουν μᾶς ἀναφέρει τὰ δέοντα, ἵνα ἀπαλλάττωμεν τοὺς διὰ Β. Διατάγματος διορισθέντας ληξιάρχους· τοῦτο δὲ θέλουν πράττει καὶ ὁσάκις κατόπιν συμβῇ εἰς χωρίον τι νὰ ἐκλεχθῇ εἰδικὸς Πάρεδρος μὴ δυνάμενος νὰ ἐκπληρώσῃ τοιαῦτα καθήκοντα, ἵνα λαμβάνηται πρόνοια περὶ διορισμοῦ ἄλλου ληξιάρχου διὰ Β. Διατάγματος.

Δυνάμει δὲ τῆς τελευταίας τοῦ ἄρθρου τούτου διατάξεως ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν διηρέθη διὰ Β. Διατάγματος εἰς δύω ληξιαρχεῖα· καθὸ τὸ μὲν Α'. καὶ Β'. Τμῆμα κατὰ τὴν Διοικητικὴν διαίρεσιν τῆς πόλεως ὑπάγεται εἰς τὴν ληξιαρχικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Κ. Δημάρχου Ἀθηνῶν καὶ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτοῦ Δημοτικῶν Παρέδρων· τὸ δὲ Γ. καὶ Δ. εἰς τὸν διὰ Β. Διατάγματος διορισθέντα ληξίαρχον καὶ ἀναπληρωτὴν αὐτοῦ.

Τὸ ἄρθρον 31 διατάσσει, ὅτι ὅταν ἐλλείπῃ, ἢ ἐξαιρῆται ὁ ληξίαρχος Δήμαρχος κατὰ τὰς ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ διατάξεις, ἢ κωλύηται ἐξ ἄλλων λόγων, ἀναπληροῖ αὐτὸν ὁ νόμιμος αὐτοῦ, καθὸ Δημάρχου, ἀναπληρωτὴς, οἷον ὁ πρῶτος Δημαρχικὸς Πάρεδρος, καὶ τούτου ὡσαύτως κωλυομένου, ὁ δεύτερος, καὶ οὕτω καθεξῆς. Ὅταν δὲ οἱ λοιποὶ ληξίαρχοι, οἷον οἱ εἰδικοὶ Πάρεδροι, ἢ οἱ ἀντὶ τῶν μὴ ἱκανῶν διὰ Β. Διατάγματος διορισθέντες, ὦσιν ἀπόντες, ἢ ἐλλείπωσιν, ἢ ἐξαιρῶνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου νὰ συντάξωσι τοιαύτας ληξιαρχικὰς πράξεις

ἀφορώσας τυχὸν συγγενεῖς αὐτῶν κατὰ τὸ 33 ἄρθρον, τότε τούτους ἀναπληροῦσιν οἱ διὰ Β. Διατάγματος διορισθέντες παρ' ἑκάστῳ ληξιαρχείῳ ἀναπληρωτικοὶ ληξίαρχοι.

Ὁ Νόμος ἐπρονόησε καὶ τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν ἐντὸς ληξιαρχικῆς τινὸς περιφερείας δὲν ὑπάρχει, ἕνεκα οἱουδήποτε λόγου, ληξίαρχος, ἢ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ, οἷον, ἢ διότι καὶ ὁ εἰδικὸς Πάρεδρος ἔτυχε ν' ἀγνοῇ γράμματα, καὶ πάντες οἱ κάτοικοι αὐτοῦ, ἢ διότι ὁ ληξίαρχος καὶ ὁ ἀναπληρωτὴς ἐξαιροῦνται, τότε τὰ μέρη, τὰ ὀφείλοντα νὰ ζητήσωσι τὴν σύνταξιν ληξιαρχικῆς πράξεως, οἷον γεννήσεως, γάμου, θανάτου, υἱοθεσίας κ.λ.π. πρέπει νὰ προσέρχωνται εἰς τινα τῶν πλησιεστέρων πρὸς τὸ χωρίον των ληξιάρχων· οὗτος δὲ, συντάσσων τὴν περὶ τούτου πρᾶξιν, θέλει σημειοῖ ἐν αὐτῇ καὶ τὸν λόγον, δι' ὃν οὗτος ἐνήργησε κατ' ἐξαίρεσιν τὴν πρᾶξιν ταύτην, ἤτοι ὅτι ἐν ἐλλείψει ἢ ἐξαιρέσει τοῦ ἁρμοδίου ληξιάρχου καὶ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ.

Οἱ ΚΚ. Εἰσαγγελεῖς ὀφείλουν μάλιστα διὰ τῶν Διοικητικῶν ἀρχῶν νὰ εἰδοποιῶσι τοὺς κατοίκους πάσης περιφερείας, ἐν ᾗ ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν κατέστη ἐφικτὸς διορισμὸς ληξιάρχου, ἕνεκα τῶν διαλαφθέντων λόγων, ὅτι πρέπει οἱ κάτοικοι οὗτοι ἐφ' ὅσον χρόνον στεροῦνται ληξιάρχου νὰ προσέρχωνται εἰς τινα τῶν πλησιεστέρων ληξιάρχων πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ παρόντος Νόμου ἐπιβαλλομένου αὐτοῖς καθήκοντος πρὸς σύνταξιν ληξιαρχικῆς πράξεως ἕνεκα γεννήσεως, γάμου, θανάτου, υἱοθεσίας κλπ. Ὁσάκις δὲ βραδύτερον πληροφοροῦνται ὅτι ἐν τοῖς τοιούτοις χωρίοις δύναται νὰ καταστῇ ἐφικτὸς διορισμὸς ληξιάρχου νὰ μᾶς ἀναφέρουν τάχιστα περὶ τούτου.

Πληροφοροῦμεν δὲ ὡς ἐκ περισσοῦ τοὺς ΚΚ. Εἰσαγγελεῖς, ὅτι παρεκαλέσαμεν τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον, ἵνα διατάξῃ τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς τοῦ Κράτους, οἷον τοὺς ΚΚ. Ἐπάρχους καὶ Νομάρχας, νὰ παρέχωσιν εἰς τοὺς ἐπιτετραμμένους τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου τούτου πᾶσαν ἀρωγὴν καὶ εἰδοποιῶσι τοὺς ἁρμοδίους ΚΚ. Εἰσαγγελεῖς περὶ πάσης μεταβολῆς, ἰδίως ἕνεκα τῶν ἀνανεουμένων κατὰ τὸν νόμον Δημοτικῶν ἐκλογῶν, σχέσιν ἐχούσης πρὸς τοὺς ληξιάρχους, ἵνα, δι' αὐτῶν εἰδοποιούμενοι, φροντίζωμεν περὶ ἀπαλλαγῆς τυχὸν τῶν ὑπαρχόντων, ἢ περὶ διορισμοῦ νέων ληξιάρχων καὶ ἀναπληρωτῶν, ἐν περιπτώσει θανάτου ἢ ἄλλων μεταβολῶν, παύσεων, καὶ ταῦτα πάντα ἵνα οὐδαμοῦ τοῦ

Κράτους ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ Νόμου προσκόπτῃ ἕνεκα ἐλλείψεως ἁρμοδίων προσώπων. Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου καὶ τῆς ἀκριβοῦς τοῦ Νόμου ἐφαρμογῆς ἐφιστῶμεν τὴν ἰδιαζουσαν τῶν Εἰσαγγελέων προσοχὴν, ὑπ' ὄψιν ἐχόντων τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου τοῦ ἐπιβάλλοντος αὐτοῖς τὰς ὑποχρεώσεις.

Οἱ ληξίαρχοι τέλος διὰ πᾶσαν ἀμφιβολίαν περὶ τῆς ἀκριβοῦς τῶν ληξιαρχικῶν πράξεων ἐκτελέσεως θέλουν ἀναφέρεσθαι πρὸς τὸν ἁρμόδιον Εἰσαγγελέα τοῦ δικαστηρίου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου διατελοῦσι ζητοῦντες τὰς ἀπαιτουμένας διασαφήσεις.

Τὸ ἄρθρον 32 ὁρίζει ὅτι ἡ ἁρμοδιότης ἑκάστου ληξιάρχου περιορίζεται ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας του· ὅθεν κάτοικοι τοῦ ἑνὸς χωρίου, ἔχοντος ἴδιον ληξίαρχον, δὲν δύνανται νὰ προσέλθωσιν εἰς ληξίαρχον ἄλλου χωρίου ἐκτὸς τῆς τελευταίας περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 31, ὡς ἐρρέθη, ἤτοι ὅταν ἐν τῷ χωρίῳ αὐτῶν δὲν ὑπάρχῃ ἢ ἐξαιρῆται ὁ ληξίαρχος καὶ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 33 οὐδεὶς ληξίαρχος δύναται νὰ ἐνεργήσῃ ληξιαρχικὴν πρᾶξιν ἀφορῶσαν ἑαυτὸν, τὴν σύζυγον, τοὺς κατιόντας ἢ ἀνιόντας καὶ τοὺς ἀδελφοὺς, ἢ ἀγχιστεῖς μέχρι δευτέρου βαθμοῦ.

Ἕκαστος ληξίαρχος κρατεῖ κατὰ τὸ ἄρθρον 35 βιβλίον εἰς διπλοῦν συντασσόμενον. Εἰς ἀμφότερα ὅμως ταῦτα καταγράφει τὰς συμβάσας γεννήσεις, γάμους, υἱοθεσίας, ἀποβιώσεις κλπ. ἐν τῇ περιφερείᾳ του· τὰ βιβλία δὲ ταῦτα, ὡς ὁρίζει τὸ ἄρθρον 36, πρέπει νὰ διαιρῶνται εἰς τρία μέρη ἕκαστον: α') εἰς τὸ μέρος τῶν γεννήσεων, υἱοθεσιῶν, ἀναγνωρίσεων νόθων τέκνων, β'.) τῶν γάμων καὶ διαζυγίων, καὶ γ'.) τῶν ἀποβιώσεων. Εἴς τινας ὅμως τῶν πόλεων καὶ χωρίων τοῦ Κράτους, ἕνεκα τῆς μεγάλης πληθύος τῶν κατοίκων, κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν γενόμενον προσδιορισμὸν, κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ περὶ ἐκτελέσεως τοῦ Νόμου τούτου Β. Διατάγματος, ὡρίσθησαν χωριστὰ τρία βιβλία ὡς χρησιμεύοντα, τὸ μὲν διὰ τὰς γεννήσεις κλπ. τῶν κατοίκων, τὸ δὲ διὰ τὰς ἀποβιώσεις, τὸ δὲ διὰ τοὺς γάμους. Τὰ βιβλία ταῦτα ἐστάλησαν εἰς διπλοῦν, ὥστε μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους τὰ μὲν τρία ν' ἀποσταλῶσιν εἰς τὸν ἁρμόδιον Γραμματέα τῶν Πρωτοδικῶν, τὰ δὲ ἕτερα εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ δήμου, καθὰ ὁρίζει τὸ ἄρθρον 48, ὅπερ ἐπίσης γίνεται καὶ ὁσάκις τὸ βιβλίον ἦναι ἓν εἰς διπλοῦν, ὡς ἐρρέθη ἀνωτέρω. Ἐὰν ὅμως τὸ βιβλίον

ὀλίον ἢ τὰ βιβλία, ἅτινα κρατεῖ ἕκαστος ληξίαρχος πληρωθοῦν πρὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους, ὁ ληξίαρχος, ὁρίζει τὸ ἄρθρον 38, ζητεῖ παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Εἰσαγγελέως ἄλλα, ἅτινα πρέπει καὶ ταῦτα νὰ ἀριθμηθῶσι προηγουμένως, ὡς ὁρίζει τὸ ἄρθρον 37· τοῦτο δὲ θέλει πράξει ὁ ληξίαρχος καὶ ὁσάκις ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ διατάξῃ τὴν ἐνώπιόν της προσαγωγὴν τῶν βιβλίων, ἢ τοῦ βιβλίου, προσβληθέντων ὡς πλαστῶν· ὀφείλει ὅμως ὁ προσβαλὼν αὐτὸ διάδικος νὰ προκαταβάλῃ προηγουμένως, κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ περὶ ἐκτελέσεως Β. Διατάγματος, εἰς τὸ ταμεῖον τὴν δαπάνην τῆς κατασκευῆς καὶ ἀποστολῆς τῶν νέων βιβλίων.

Τὰ ἄρθρα 40—44 περιγράφουν ἐν γένει τὸν τρόπον τῆς συντάξεως ὅλων τῶν ληξιαρχικῶν πράξεων, γεννήσεων, θανάτων, γάμων.

Ἓν γένει ὁ Νόμος ἀπαιτεῖ τὴν αὐτοπρόσωπον μετάβασιν τῶν μερῶν ἐνώπιον τοῦ ληξιάρχου· ἀλλ' ἐπειδὴ πολλάκις ταῦτα ἐνδέχεται νὰ μὴν ἦναι εἰς κατάστασιν νὰ μεταβῶσιν, διέταξεν, ἐν τῷ ἄρθρῳ 44, ὅτι δύνανται νὰ διορίσουν εἰδικὸν αὐτῶν πληρεξούσιον διὰ συμβολαιογράφου διὰ νὰ τοὺς ἀντιπροσωπεύσῃ εἰς τὴν σύνταξιν τῶν τοιούτων πράξεων· ἐκτὸς τούτου, ὡς ἐκ τῆς σπουδαιότητος τῶν ληξιαρχικῶν πράξεων, διετάχθη ἐν τῷ ἄρθρῳ 45 νὰ προσλαμβάνωνται κατὰ τὴν σύνταξιν δύω μάρτυρες, ὡς γίνεται κατὰ τὴν σύνταξιν τῶν συμβολαίων. Προϊδὼν δὲ ὅτι τὰ μέρη ἢ οἱ μάρτυρες ἐνδέχεται ν' ἀγνοοῦν τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ὑποχρεοῖ, ἐν τῷ ἄρθρῳ 46, τὸν ληξίαρχον νὰ προσλαμβάνῃ διερμηνέα ὑποβάλλων αὐτὸν προηγουμένως εἰς ὅρκον ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, περὶ τοῦ ὅτι θέλει κάμει πιστὴν καὶ ἀκριβῆ διερμήνευσιν τῶν ἐρωτήσεων καὶ ἀπαντήσεων τῶν μερῶν. Αἱ συνταττόμεναι δὲ ληξιαρχικαὶ πράξεις πρέπει, κατὰ τὸ ἄρθρον 47, νὰ ὑπογράφωνται παρ' ὅλων· καὶ ἂν δὲν γνωρίζῃ τις τούτων γράμματα, νὰ γίνηται τούτου μνεία.

Πῶς δὲ εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους περατοῦνται ἢ κλείονται τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία κατὰ τὸ ἄρθρον 48, τὸν περὶ τούτου τύπον ὥρισε τὸ ἄρθρον 4 τοῦ περὶ ἐκτελέσεως Β. Διατάγματος· τὸ ἴδιον δὲ ἄρθρον, χάριν τῆς εὐκολίας τῆς ὑπηρεσίας ταύτης, ὑποχρεοῖ τὸν ληξίαρχον πρὸ τῆς ἀποστολῆς τῶν βιβλίων νὰ συντάσσῃ ἴδιον ἀλφαβητικὸν πίνακα: ά.) περὶ τῶν γεννήσεων, ἀναγνωρίσεων νόθων τέκνων, καὶ υἱοθεσιῶν· β'.) περὶ τῶν διαζυγίων, γάμων, καὶ γ'.) τῶν ἀποβιώσεων ἐν τέλει ἑκάστου τῶν τριῶν βιβλίων, ἢ τοῦ σχετικοῦ μέρους τοῦ βιβλίου, ἂν καὶ τὰ τρία εἴδη

τῶν ληξιαρχικῶν πράξιων περιέχωνται εἰς ἓν μόνον βιβλίον κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 36.

Ἐπειδὴ πολλάκις συμβαίνει νὰ ζητηθῇ νὰ γίνῃ σημείωσις ὑπὸ τῶν ἐχόντων συμφέρον ἐπί τινος προϋπαρχούσης ληξιαρχικῆς πράξεως, κατὰ τὸ ἄρθρον 86 καὶ 87 ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 64, καθ' ὃ συμβαίνει συνήθως, ὅταν συντάσσηται ἡ περὶ γεννήσεως τοῦ παιδὸς πρᾶξις, τοῦτο νὰ ἦναι ἀβάπτιστον, καὶ ὕστερον νὰ βαπτίζεται, καὶ ὅμως τότε τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία ὁ ληξίαρχος ἀπέστειλεν κατὰ τὸ ἄρθρον 48, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ μὲν ληξίαρχος καταχωρεῖ ταύτην μὲν κατὰ τὸ ἄρθρον 49 εἰς τὰ ἐν χρήσει βιβλία, ἢ βιβλίον ἐν τῇ τρίτῃ στήλῃ τῶν σημειώτεων, κατὰ τὰ ὑποδείγματα τὰ παρηρτημένα εἰς τὸ περὶ ἐκτελέσεως Β. Διάταγμα, ὁ δὲ Δήμαρχος εἰς τὰ τοῦ ἔτους ἐκείνου ἁρμόδια βιβλία τὰ εἰς τὸ ἀρχεῖόν του ὑπάρχοντα· τοῦτο δὲ ὀφείλει νὰ πράξῃ καὶ ὁ Γραμματεὺς τῶν Πρωτοδικῶν κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ εἰρημένου ἄρθρου.

Τὸ ἄρθρον 50 πραγματεύεται περὶ τῶν ἀντιγράφων, τὰ ὁποῖα ὑποχρεοῦνται νὰ δίδωσιν, κατ' αἴτησιν τῶν ἐχόντων συμφέρον, οἱ κατέχοντες τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία· ὡς δὲ ἐρρέθη ἐν ἀρχῇ τῶν παρουσῶν ὁδηγιῶν, ἡ Κυβέρνησις διὰ τοῦ ἰδιαιτέρου Νόμου ἀφῆκε τὸ ἥμισυ τῆς ἀξίας τοῦ χαρτοσήμου τῆς μιᾶς δραχμῆς ἐρυθρᾶς σφραγῖδος πρὸς ὄφελος τοῦ ἐκδίδοντος ληξιάρχου τὰ τοιαῦτα ἀντίγραφα, ὡς ἀμοιβὴν τοῦ κόπου καὶ τῆς ἀμίσθου ταύτης ὑπηρεσίας του. Τὸ περὶ τούτου δὲ χαρτόσημον, ὅταν ἔχῃ ἀνάγκην, λαμβάνει κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ εἰρημένου Νόμου, ἀπὸ τοὺς συμβολαιογράφους. Ἀλλ' εἰς τὸν Νόμον τοῦτον ὁ Γραμματεὺς τῶν Πρωτοδικῶν δὲν περιλαμβάνεται, διότι οὗτος δὲν εἶναι ληξίαρχος, ἀλλὰ φύλαξ τῶν ληξιαρχικῶν πράξεων καὶ ἔμμισθος ὑπάλληλος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐπομένως ὁσάκις αἰτηθῇ νὰ δώσῃ ἀντίγραφον κατὰ τὸ ἄρθρον 50, πρέπει νὰ συμμορφωθῇ μὲ τὸ ἄρθρον 24. § ιγ'. τοῦ περὶ χαρτοσήμου Νόμου, ὡς ὥρισε καὶ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ περὶ ἐκτελέσεως Βασιλικοῦ Διατάγματος.

Ὁ Νομοθέτης διὰ μὲν τοῦ ἄρθρου 34 ὑπήγαγεν τοὺς ληξιάρχους εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, καὶ ἐπομένως εἰς τὰς περὶ τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων προβλεπομένας πειθαρχικὰς διατάξεις, πρὸς ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ Νόμῳ ἀναφερομένων· ἤδη δὲ διὰ τοῦ ἄρθρου 51 ὁρίζει, ὅτι αἱ παραβάσεις τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου ὑπὸ τῶν

ληξιάρχων τιμωροῦνται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 362 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου· καὶ συνάμα διὰ τοῦ ἑπομένου ἄρθρου 52, ἵνα οἱ ληξίαρχοι καὶ οἱ φυλάττοντες τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία κατὰ τὸ ἄρθρον 48, καὶ 50 ὦσι προσεκτικοί, καθιστᾷ αὐτοὺς καὶ πολιτικῶς ὑπευθύνους πρὸς ἀποζημίωσιν διὰ τὰς τυχὸν ἀλλοιώσεις καὶ παρὰ τρίτου προτώπου γινομένας. Ἵνα δὲ τιμωρῆται ὁ ἀληθῶς ὑπεύθυνος, καὶ ὑπόκηται εἰς ἀποζημιώσεις, ἦτον ἀνάγκη οἱ Εἰσαγγελεῖς νὰ ἐπιθεωρῶσιν ἐγκαίρως τὰ βιβλία ταῦτα καὶ βεβαιῶσι τὰς ἐλλείψεις αὐτῶν, ὥστε ν' ἀποδεικνύεται εὐχερῶς τίνα ἐπιβαρύνουσιν αὗται· διὸ καὶ τὸ ἄρθρον 53 ἐπιβάλλει τὸ χρέος τοῦτο εἰς τοὺς ΚΚ. Εἰσαγγελεῖς.

Ἐπειδὴ ἐνίοτε δύναται νὰ συμβοῦν λάθη ἢ παραλείψεις εἰς τὴν σύνταξιν τῶν ληξιαρχικῶν πράξεων, ὁ Νομοθέτης, ἐν τοῖς ἄρθροις 54, 55, 56, 57, ὁρίζει τὸν τρόπον, καθ' ὃν δικαστικῶς γίνονται αἱ τοιαῦται διορθώσεις.

Ὁ Νόμος, προνοῶν περὶ τῶν συμφερόντων ὅλων τῶν πολιτῶν, προεἰδε καὶ τὴν περίστασιν, καθ' ἣν ὑπήκοοι Ἕλληνες διαμένουσιν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, διὰ τοῦ ἄρθρου 58, ἐπιτρέπει εἰς τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Ἑλληνικοὺς διπλωματικοὺς Πράκτορας ἢ Προξένους νὰ ἐνεργῶσι τὰς ληξιαρχικὰς πράξεις τὰς ἀφορώσας Ἕλληνας ὁπόταν αἰτῶνται πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῶν ἐχόντων συμφέρον· ἐννοεῖται δὲ ὅτι ἂν ἐν τῷ τόπῳ, ἔνθα διαμένουσιν Ἕλληνες ὑπήκοοι, δὲν ὑπάρχωσιν αἱ εἰρημέναι Ἑλληνικαὶ Ἀρχαὶ, δύνανται οὗτοι, ἂν θέλωσι, νὰ προσέλθωσιν πρὸς σύνταξιν τῶν ληξιαρχικῶν πράξεων εἰς τὸν διπλωματικὸν Πράκτορα, ἢ τὸν Πρόξενον εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου ὑπάγονται.

Παρατηρητέον δὲ ἐνταῦθα ὅτι οἱ εἰρημένοι διπλωματικοὶ Πράκτορες καὶ Πρόξενοι εἰς τὴν σύνταξιν τῶν ληξιαρχικῶν πράξεων ἀ.) περὶ γεννήσεων, ἀναγνωρίσεων νόθων τέκνων, υἱοθεσιῶν· β.) γάμων, διαζυγίων· καὶ γ'.) ἀποβιώσεων· ὀφείλουν νὰ τηρῶσιν ὅλας τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου εἰς τὴν σύνταξιν τῶν τοιούτων πράξεων κατὰ τὰ παρακατιὸν σημειούμενα ὑποδείγματα.

Ἐπειδὴ, ὡς ἐρρέθη ἐν τῷ ἄρθρῳ 36, αἱ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ληξιαρχικαὶ πράξεις συντάσσονται εἰς διπλοῦν βιβλίον, τὸ ἄρθρον 59 διατάσσει ὥστε νὰ γίνηται τοῦτο καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, καὶ ἑπομένως πάντα τὰ εἰρημένα ἀνωτέρω ὑπὸ τὸ ἄρθρον 48 ἐφαρμόζονται καὶ ἐνταῦθα, παρα-

τηροῦντες ὅτι τὸ ἓν ὅμοιον ἀντίτυπον τοῦ βιβλίου τῶν ἐν ἀλλοδαπῇ συντασσομένων ληξιαρχικῶν πράξεων εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους στέλλεται εἰς τὸ δικαστήριον τῶν Πρωτοδικῶν τῆς Πρωτευούσης τοῦ Κράτους, καὶ τὸ ἄλλο μένει εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ συντάξαντος αὐτὸ διπλωματικοῦ Πράκτορος, ἢ Προξένου.

Τὰ ἄρθρα 60 καὶ 61 δὲν χρήζουν ἀναπτύξεως.

Τὸ ἄρθρον 62 τοῦ δευτέρου Κεφαλαίου ὑποχρεοῖ τὰ ἐν τῷ ἑπομένῳ ἄρθρῳ 63 ἀναφερόμενα πρόσωπα, οἷον τὸν πατέρα, τὴν μητέρα, τὴν μαίαν κλπ. ἐπὶ ποινῇ προστίμου 20—200 δραχ. κατὰ τὸ ἄρθρον 644 τοῦ Ποιν. Νόμου, ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ τέκνου νὰ προσέλθῃ εἷς τούτων εἰς τὸν ληξίαρχον τοῦ τόπου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου κατὰ τὸ ἄρθρον 32 ἐγεννήθη τὸ τέκνον, διὰ νὰ συνταχθῇ ἡ περὶ γεννήσεως ληξιαρχικὴ ἔκθεσις. Τὸν τύπον καθ' ὃν ἡ πρᾶξις αὕτη συντάσσεται περιγράφει τὸ ἑπόμενον ἄρθρον 64, καὶ ἀκριβέστερον τὸ ὑπόδειγμα ὑπὸ Στοιχ. Α, τὸ ὁποῖον, ὡς καὶ τὰ λοιπά, οἱ ληξίαρχοι πρέπει νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψιν των συντάσσοντες πράξεις γεννήσεως, ὅπερ ἀποστέλλεται αὐτοῖς ὡς ἐρρέθη μετὰ τοῦ Νόμου, τοῦ περὶ ἐκτελέσεως Β. Διατάγματος καὶ τῶν προκειμένων ὁδηγιῶν.

Τὰ ἄρθρα 65, 66, καὶ 67 περιγράφουσιν ἐξαιρετικὰς καὶ σπανίας περιπτώσεις, καὶ ὡς τοιαῦτα δὲν χρήζουν ὁδηγιῶν.

Τὸ ἄρθρον 68 ὑποχρεοῖ πάντα ὅστις εὕρῃ παιδίον νεογεννημένον καὶ ἐκτεθειμένον νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν ληξίαρχον τοῦ τόπου ἐντὸς 24 ὡρῶν, ἄλλως ὁ τοιοῦτος τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον 20 — 200 δραχ. κατὰ τὸ ἄρθρον 638 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Τὰ ἄρθρα 69, 70, 72 καὶ 73 περιγράφουσι ἐξαιρετικὸν τρόπον συντάξεως τῶν ληξιαρχικῶν πράξεων περὶ γεννήσεων κατὰ τὴν θαλασσοπλοΐαν, ἢ ἐν τοῖς λοιμοκαθαρτηρίοις. Πῶς δὲ συντάσσεται ἡ τοιαύτη ληξιαρχικὴ πρᾶξις ὁρίζει τὸ ἄρθρον 69, καὶ σαφέστερον τὸ περὶ αὐτῆς ὑπόδειγμα ὑπὸ στοιχ. Β.

Τὸ ἄρθρον 74 τοῦ κεφαλαίου τρίτου ὑποχρεοῖ τοὺς συνερχομένους εἰς γάμου κοινωνίαν ἄνδρα καὶ γυναῖκα, καὶ τὸν τελέσαντα τὸν γάμον ἱερέα, ν' ἀναγγείλωσι τὴν ὕπαρξιν τούτου εἰς τὸν ληξίαρχον ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς τελέσεώς του, ἵνα συνταχθῇ ἡ περὶ τοῦ γάμου ληξιαρχικὴ πρᾶξις· πῶς δὲ πρέπει νὰ συντάσσηται ἡ τοιαύτη ἔκθεσις ὁρίζει τὸ ἑπό-

μενον ἄρθρον 75, καὶ σαφέστερον τὸ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρου τούτου ὑπόδειγμα ὑπὸ στοιχ. Γ'. Ὁ Νόμος, ἵνα ἐκπληροῦται ἀμελητὶ ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 74, διατάττει εἰς τὸ ἄρθρον 76 ὅτι οἱ παραμελήσαντες ἀνὴρ καὶ γυνὴ, ὡς καὶ ὁ ἱερεὺς, νὰ κάμουν τὴν δήλωσιν περὶ τοῦ τελεσθέντος γάμου εἰς τὸν ληξίαρχον, δύνανται νὰ καταδικασθοῦν ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τοῦ ἀνακαλύψαντος τὴν ἔλλειψιν τῆς δηλώσεως τοῦ γάμου, κατὰ τὸ ἄρθρον 74 εἰς πρόστιμον 20—200 διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως τῆς κηρυττούσης τὴν ὕπαρξιν τοῦ γάμου τοῦ μὴ δηλωθέντος κατὰ τὸ εἰρημένον ἄρθρ. 74.

Τὸ ἄρθρ. 77 τοῦ Κεφαλαίου τετάρτου διατάσσει, ἵνα ἐκτελῆται ὁ Νόμος, οὐδεμία ἄδεια πρὸς ἐνταφιασμὸν ἀνθρώπου δίδεται παρὰ τῆς ἀσυνομικῆς ἀρχῆς, ἂν προηγουμένως δὲν συνταχθῇ ἡ περὶ ἀποβιώσεως ληξιαρχικὴ πρᾶξις, περὶ ἧς ὁρίζει τὸ ἑπόμενον ἄρθρον 78· τὸ ἄρθρον δὲ τοῦτο, πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ Νόμου, ἵνα βεβαιωθῇ ὁ χρόνος τοῦ θανάτου, καθότι ἐκ τῆς παραλείψεως ταύτης δύνανται μεταξὺ τῶν διαφόρων συγγενῶν νὰ διεγερθοῦν διενέξεις περὶ τῆς περιουσίας, ἐπιβάλλει ποινὴν προστίμου δραχ. 20—200, κατὰ τὸ ἐδαφ. 2 τοῦ ἄρθρου 644 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, εἰς τοὺς πλησιεστέρους συγγενεῖς τοῦ ἀποθανόντος, τοὺς διαμένοντας εἰς τὸν τόπον τοῦ θανάτου, ὡς καὶ εἰς τοὺς κατὰ τὴν ἀποβίωσιν παρευρεθέντας. Ὁ ληξίαρχος, προσθέτει τὸ ἴδιον ἄρθρον, δύναται, ἂν θέλῃ, νὰ ἐπισκεφθῇ ὁ ἴδιος τὸν νεκρὸν, ἐὰν τὸ κρίνῃ ἀναγκαῖον, σημειῶν τοῦτο καὶ ἐν τῇ ληξιαρχικῇ πράξει του.

Τί δὲ πρέπει νὰ περιέχῃ ἡ τοιαύτη πρᾶξις ὁρίζει τὸ ἄρθρον 79, καὶ τὸν τύπον ταύτης περιέχει τὸ ὑπὸ στοιχ. Δ. ὑπόδειγμα. Τὸ ἄρθρον 80 περιγράφει τὴν περίστασιν, καθ' ἣν ἐπιδεικνύεται εἰς τὸν ληξίαρχον, ὡς τοιοῦτον, βρέφος νεκρὸν περὶ τῆς γεννήσεως τοῦ ὁποίου δὲν εἶχε προηγουμένως αἰτηθῇ ἔτι νὰ συνταχθῇ ληξιαρχικὴ πρᾶξις, καὶ ὁρίζει τὰ περιστατικὰ, τὰ ὁποῖα ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὀφείλει νὰ πιστοποιήσῃ τὸν τύπον δὲ τῆν ἐκθέσεως ταύτης περιέχει τὸ ὑπὸ στοιχ. Ε. ὑπόδειγμα.

Τὸ ἄρθρον 81 ὁρίζει ὅτι ὁ ληξίαρχος συντάσσει τὴν ληξιαρχικὴν πρᾶξιν, ὅταν ὑπάρχωσιν ἐνδείξεις βιαίου θανάτου τοῦ βρέφους, κατὰ τὰς ὁποίας ὀφείλει ν' ἀποστείλῃ εἰς αὐτὸν ἐκθέσεις ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 157 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος· ἐν δὲ τῇ συντασσομένῃ

ταύτῃ ληξιαρχικῇ πράξει κατὰ τὸ ὑπόδειγμα ς΄. σημειοῦται καὶ τὸ ὄνομα τοῦ πέμψαντος ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου τὰς ἐκθέσεις.

Τὸ ἄρθον 82 ὑποχρεοῖ τὸν Γραμματέα τοῦ Ποινικοῦ Δικαστηρίου, τὸν παρευρεθέντα κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς θανατικῆς ποινῆς συνεπείᾳ δικαστικῆς ἀποφάσεως, νὰ πέμψῃ ἐντὸς 24 ὡρῶν ἀπὸ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς εἰς τὸν ληξίαρχον εἰς ὃν ὑπάγεται ὁ τόπος τῆς ἐκτελεσεως τῆς ποινῆς, ὅλας τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 79 πληροφορίας, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τούτων ὁ ληξιαρχος νὰ συντάξῃ τὴν περὶ τούτου πρᾶξιν.

Ἐννοεῖται δὲ ὅτι ὁ ἀμελῶν Γραμματεὺς ὑπόκειται εἰς πειθαρχικὴν καταδίωξιν κατὰ τὸν ὀργανισμὸν τῶν Δικαστηρίων.

Τὸ ἄρθρον 84 περιγράφει τὸν τρόπον τῆς συνταχθησομένης ληξιαρχικῆς πράξεως περὶ τοῦ συμβάντος θανάτου κατὰ τὴν θαλασσοπλοΐαν.

Τὸ δὲ τελευταῖον ἄρθρ. 85 τοῦ παρόντος κεφαλαίου διαγράφει ἐξαιρετικὴν περίπτωσιν συμβάντος θανάτου διὰ πυρκαϊᾶς ἢ πλημμύρας κλπ. καὶ ὑποχρεοῖ τὸν Δήμαρχον τοῦ τόπου νὰ συνταξῃ τὴν περὶ τούτου ἔκθεσιν, βεβαιῶν τὸ γεγονὸς, καὶ πέμψῃ ταύτην εἰς τὸν ἀρμόδιον Εἰσαγγελέα, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ὑπάγεται.

Τὸ ἄρθρον 86 τοῦ τελευταίου κεφαλαίου προβλέπει τὴν ἔκτακτον περίπτωσιν, καθ' ἣν, κατ' ἔγκρισιν τῆς Κυβερνήσεως, ἐπιτρέπεται νὰ γίνῃ μεταβολὴ τοῦ ὀνόματος, ἢ τοῦ ἐπωνύμου πολίτου τινος· ἡ δὲ μεταβολὴ αὕτη πρέπει νὰ ἐγγράφηται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς τοιαύτης ἐγκρίσεως, κατ' αἴτησιν τοῦ αἰτήσαντος αὐτὴν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, εἰς τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία τῶν γεννήσεων, καὶ σημειοῦται τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ ἐγγράφεται τὸ ἐπίσημον ἔγγραφον τῆς ἐγκρίσεως κατὰ τὸ ὑπὸ Στοιχ. Ζ΄. ὑπόδειγμα.

Παρατηρητέον δὲ ὅτι, ἂν ἡ ληξιαρχικὴ πρᾶξις περὶ γεννήσεως τοῦ αἰτήσαντος τὴν εἰρημένην μεταβολὴν τοῦ ὀνόματος ἢ τοῦ ἐπωνύμου ἦναι ἐγγεγραμμένη εἰς τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία τοῦ χρόνου τῆς γεννήσεώς του, τότε ἐνεργοῦνται ἔτι καὶ τὰ παρὰ τοῦ ἄρθρου 49 διατασσόμενα.

Τὸ δὲ ἄρθρον 87 προβλέπει ἐπίσης ἑτέραν ἔκτακτον περίστασιν, καθ' ἣν δύναταί τις ν' ἀναγνωρίσῃ νόθον τέκνον ἐνώπιον παντὸς ληξιάρχου, καὶ ὁρίζει τὸν περὶ ταύτης τρόπον, ὡς τὸ ὑπὸ στοιχ. Η΄. ὑπόδειγμα· ἀλλ' οὗτος ὀφείλει ν' ἀποστείλῃ ταύτην εἰς τὸν ληξίαρχον τοῦ τόπου τῆς γεννήσεως τοῦ νόθου τέκνου, ἢ, τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ ἔχοντος συμφέρον, νὰ γίνῃ ἡ ἐγγραφὴ αὐτῆς εἰς τὰ ἀρμόδια βιβλία· ἂν δὲ ἐν τοῖς βιβλίοις

τούτοις τοῦ ληξιάρχου τοῦ τόπου τῆς γεννήσεως ὑπάρχῃ ἤδη ἡ ἔκθεσις γενομένη περὶ τῆς γεννήσεώς του, τότε ἐνεργοῦνται κατὰ τὰς περιστάσεις τὰ παρὰ τοῦ ἄρθρου 49 διατεταγμένα, ἐὰν τὰ βιβλία ταῦτα ἀπεστάλησαν ἤδη εἰς τὸ Δημαρχεῖον καὶ τὸ Πρωτοδικεῖον.

Τὸ ἄρθρ. 88. περιγράφει περίστασιν συνήθη, καθ' ἣν πᾶσα ἀπόφασις περὶ υἱοθεσίας τελεσίδικος καταστᾶσα πρέπει νά ἐγγράφηται, ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς τῇ αἰτήσει τοῦ υἱοθετοῦντος καὶ υἱοθετουμένου, εἰς τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία περὶ γεννήσεως κατὰ τὸ ὑπὸ στοιχ. Θ. ὑπόδειγμα.

Τὸ αὐτὸ δὲ γίνεται κατὰ τὸ 89 ἄρθρον, ἐντὸς ὅμως εἴκοσιν ἡμερῶν, συμβάντος διαζυγίου καὶ καταστάσης τελεσιδίκου τῆς περὶ τούτου ἀποφάσεως· ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐγγράφεται εἰς τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία, ἐν οἷς ἐνεγράφη ἡ περὶ τελέτεως τοῦ γάμου τούτου ληξιαρχικὴ πρᾶξις· ἐὰν δὲ τὰ βιβλία ταῦτα δὲν ὑπάρχωσιν εἰς χεῖρας τοῦ ληξιάρχου πράττονται τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 49 εἰρημένα.

Τὸ ἄρθρον τέλος 90 ἐπιβάλλει ποινὴν προστίμου δραχ. 20—200, κατὰ τὸ ἄρθρον 644 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, κατὰ τῶν παραμελούντων τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων 86—89 διατασσομένων.

Τοιαῦται εἶναι λοιπὸν ἐν συνόψει αἱ ὁδηγίαι, τὰς ὁποίας ἀπευθύνομεν πρὸς τοὺς ἐπιτετραμμένους τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου, καὶ εἰς αὐτὰς μόνον ἐπὶ τοῦ παρόντος περιοριζόμεθα, πεποιθότες, ὅτι οἱ ΚΚ. Εἰσαγγελεῖς, εἰς τὴν ἄγρυπνον ἐπιτήρησιν τῶν ὁποίων ἀνετέθη ἡ ἐκτέλεσις τοῦ Νόμου, θέλουν φιλοτιμεῖσθαι καὶ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην νὰ ὁδηγῶσι τοὺς ΚΚ. Ληξιάρχους πρὸς τὴν πλήρη ἐφαρμογὴν αὐτοῦ, φωτίζοντες ἀείποτε τὴν Κυβέρνησιν περὶ τῶν ἀναφαινομένων τυχὸν ἀξιων λόγου γεγονότων ἢ προσκομμάτων, καὶ προκαλοῦντες ἁρμοδίως τὴν ἐξομάλυνσιν τῶν τελευταίων.

Ζ'. Ναυτικοὶ καὶ Ὑγειονομικοὶ Νόμοι.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Τῆς 15 Νοεμβρίου 1836 περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας.

1. Ὅλα τὰ Ἑλληνικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα ὀφείλουν νὰ φέρωσι τὴν ἐθνικὴν σημαίαν.

2. Ὡς Ἑλληνικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα ἀναγνωρίζονται μόνον:

ά. Τὰ ναυπηγούμενα εἰς τὴν Ἑλλάδα.

β'. Τὰ κυριευόμενα ἀπὸ ναυτικοὺς Ἕλληνας εἰς ἀγῶνας ὑπὲρ πατρίδος, ἢ εἰς κατὰ πειρατῶν συμπλοκὰς, καὶ ἀναγνωριζόμενα ὡς καλὴ λεία·

γ'. Τὰ δημευόμενα διὰ παράβασιν τῶν Νόμων τοῦ Βασιλείου.

δ'. Τὰ ναυαγοῦντα εἰς Ἑλληνικὰ παράλια, καὶ ὡς ἀνίκανα πρὸς περαιτέρω πλοῦν πωλούμενα καὶ ἐπισκευαζόμενα ἐντὸς τοῦ Βασιλείου.

έ. Τὰ ἀνήκοντα εἰς Ἕλληνα, ὅστις, μεταναστεύων ἀπὸ ξένην εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπικράτειαν, συμπαραλαμβάνει αὐτὰ εἰς τὸν νέον τόπον τῆς κατοικίας του.

ς'. Ὅσα, χωρὶς νὰ ὑπάγωνται εἰς μίαν τῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν, εὑρέθησαν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἀπὸ 15 (27) Ὀκτωβρίου 1833 Διατάγματος ἀνήκοντα εἰς ὑπηκόους Ἕλληνας.

ζ'. Τὰ ἀγοραζόμενα ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ξένα πλοῖα ἀπὸ Ἕλληνας παρακινουμένους εἰς τὴν ἀγορὰν ταύτην ἀπὸ λόγους οὐσιώδους συμφέροντος.

3 Τὰ ἐντόπια πλοῖα ἔχουσιν ἀποκλειστικῶς τὸ δικαίωμα νὰ μετακομίζωσι τὰ προϊόντα τοῦ τόπου ἀπὸ ἕνα εἰς ἄλλον λιμένα τοῦ Βασιλείου, καθόσον δὲν εἶναι προσδιωρισμένον, ἢ δὲν προσδιορισθῇ ἄλλως πως διὰ συνθηκῶν τοῦ Κράτους, καὶ μάλιστα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀμοιβαιότητος.

4. Δὲν συγχωρεῖται εἰς ξένους νὰ γίνωνται μέτοχοι εἰς ἐθνικὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα πλέον τοῦ ἡμίσεως αὐτῶν· ἐὰν δὲ εἰς ξένην Ἐπικράτειαν ἀπαγορεύηται εἰς τοὺς Ἕλληνας ἢ εἰς τὰ ἐμπορικὰ αὐτῆς πλοῖα μετοχὴ, τότε ἐπιφυλαττόμεθα νὰ τροποποιήσωμεν καὶ Ἡμεῖς τὸν ἀνωτέρω ὁρισμόν.

5. Ὅλοι οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ τοὐλάχιστον τὰ 3|4 τοῦ πληρώματος ἑνὸς πλοίου πρέπει νὰ ὦσι ὑπήκοοι Ἕλληνες.

6. Πᾶς Ἕλλην ἰδιοκτήτης ἐμπορικοῦ πλοίου, ὀφείλει νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὴν ναυτικὴν ἀρχὴν τοῦ λιμένος, εἰς ὃν θέλει νὰ κατατάξῃ τὸ πλοῖόν του, καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναγνώρισίν του ὡς ἐθνικοῦ, καὶ τὴν καταχώρισιν αὐτοῦ εἰς τὸ νηϊολόγιον, παραδίδων ἐνταυτῷ τὴν περιγραφὴν τοῦ πλοίου, καὶ τὸ ἐπίσημον ἔγγραφον, δι' οὗ ἀποδεικνύονται οἱ τίτλοι τῆς ἰδιοκτησίας του. Ὀφείλει δὲ νὰ ἀναφέρῃ συγχρόνως εἰς ποίαν τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 2 κατηγοριῶν ὑπάγεται τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος πλοῖον· — ἂν εἰς τὴν τοῦ §. ά, παρουσιάζῃ μαρτυρικὸν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς τοῦ τόπου, ὅπου ἐναυπηγήθη τὸ πλοῖον· — ἂν εἰς τὴν τοῦ §. β'. τὴν περὶ καλῆς λείας ἀπόφασιν τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου εἰς πρωτότυπον, ἢ εἰς ἐπικυρωμένον ἀντίγραφον· — ἂν εἰς τὴν τοῦ §. γ', τὴν περὶ δημεύσεως ἀπόφασιν εἰς πρωτότυπον ἢ εἰς ἐπικυρωμένον ἀντίγραφον·—ἂν εἰς τὴν τοῦ §. δ', μαρτυρικὸν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς τοῦ μέρους, ὅπου τὸ πλοῖον ἐναυάγησε, καὶ ἀπόδειξιν τῆς ἐπισκευῆς ἐπικυρωμένην ἀπὸ τὸν δήμαρχον τοῦ μέρους ὅπου ἐπεσκευάσθη· — ἂν εἰς τὴν τοῦ §. έ, μαρτυρικὸν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς τοῦ μέρους, ὅπου ἀπεκατεστάθη σταθερῶς·—ἂν εἰς τὴν τοῦ §. ς', ἀπόδειξιν τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς ὁμοῦ μὲ τὰ ἔγγραφα τῆς ἰδιοκτησίας, ὅτι τὸ πλοῖον εὑρέθη, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἀπὸ 15 (27) Ὀκτωβρίου 1833 Διατάγματος, ἰδιοκτησία Ἑλληνική· — καὶ τέλος εἰς περίπτωσιν τοῦ §. ζ'. παρουσιάζει τὴν εἰς πρωτότυπον ἢ εἰς ἐπικυρωμένον ἀντίγραφον πρᾶξιν τοῦ ἁρμοδίου Ἑλληνικοῦ Προξενείου, ἢ τῆς ἁρμοδίας Ἑλληνικῆς ἀρχῆς, φανερόνουσαν τὴν κατὰ τοὺς νομίμους τύπους ἀγοράν, καὶ πρὸ πάντων ὅτι ὁ ἀγοραστὴς παρεκινήθη εἰς τοῦτο ἀπὸ οὐσιώδες συμφέρον.—Ὁ ἰδιοκτήτης διαβεβαιοῖ ἐνόρκως ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικείου τοῦ τόπου ὅπου κατοικεῖ ἢ προσωρινῶς διαμένει, ὅτι τὸ πλοῖον εἶναι τελεία ἰδιοκτησία του, ἢ ὅτι ἔχει συμμετόχους Ἕλληνας ἢ ξένους (οὗτοι δὲ καθὼς καὶ ἐκεῖνοι πρέπει νὰ φανερόνωνται ἀκριβῶς, ὡς καὶ πόσον ἕκαστος μετέχει), καὶ ὅτι κἀνεὶς ἄλλος ἐκτὸς αὐτῶν δὲν εἶναι συμμέτοχος τοῦ πλοίου ἢ ἐνέχεται καθ' ὁποιονδήποτε τρόπον εἰς αὐτό.

7. Ἀφοῦ αἱ παρουσιασθεῖσαι ἀποδείξεις ἀναγνωρισθῶσιν ἰσχυραί, καὶ ἀφοῦ δοθῇ ὁ ἀπαιτούμενος ὅρκος, ὁ προϊστάμενος τῆς ναυτικῆς ἀρχῆς ὑπάλληλος μεταβαίνει ἐπὶ τοῦ πλοίου καὶ ἐξετάζει ἀκριβῶς ποία ἡ ποιότης του, ἂν ἡ κατασκευή αὐτοῦ ἦναι καλὴ καὶ ἀσφαλής, καὶ εἰς ποῖον

εἶδος πλοίων ἀνάγεται· ἐνταυτῷ δὲ μετρεῖται τὸ πλοῖον, καὶ προσδιορίζεται ἡ χωρητικότης του.

8. Γενομένης τῆς ἐξετάσεως καὶ τῆς καταμετρήσεως, σημαδεύονται καὶ καταχωροῦνται εἰς τὰ νηϊολόγια ἐκεῖνα τὰ πλοῖα, τὰ ὁποῖα εὑρέθησαν καθὼς ἀπαιτεῖ τὸ ἄ. θρον 2, καὶ εἰς καλὴν κατάστασιν.

9. Δὲν συγχωρεῖται εἰς κἀνὲν πλοῖον μὴ ἀναγνωρισθὲν ὡς ἐθνικὸν καὶ μὴ καταχωρηθὲν εἰς τὸ νηϊολόγιον ἑνὸς λιμένος τοῦ Βασιλείου νὰ φέρῃ τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν, ἢ νὰ ἀπολαμβάνῃ τὰ ἐκ τούτου προνόμια καὶ τὰς ὠφελείας.

10. Ὅλα ἐν γένει τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα, καθὼς καὶ τὰ μετερχόμενα τὴν ἀκτοπλοΐαν καὶ ἁλιείαν μικρότερα πλοιάρια, διαιροῦνται εἰς δύω κλάσεις, ἐξ ὧν τὰ μὲν ἀπὸ 30 τόνων καὶ κατωτέρω ἀνάγονται εἰς τὴν ἁ. τὰ δὲ ἐπέκεινα τῶν 30 τόνων εἰς τὴν β'. κλάσιν. Ἕκαστον τῶν πλοίων τούτων λαμβάνει εἰδικὸν ὄνομα. Τὸ ὄνομα τοῦτο, ὡς καὶ τὸ τοῦ λιμένος εἰς τὸν ὁποῖον ἀνάγονται, καὶ ὁ ἀριθμὸς τῆς εἰς τὰ νηϊολόγια καταχωρίσεως, σημειοῦνται εἰς τὴν πρύμνην.— Ἢ ὡς ἀνωτέρω σημείωσις τῶν ἀριθμῶν καὶ στοιχείων γίνεται καὶ εἰς τὰ τῆς ἁ. καὶ εἰς τὰ τῆς β'. κλάσεως πλοῖα, διὰ λευκοῦ ἐλαιοτρίπτου χρώματος καὶ ἐπὶ μέλανος δαπέδου· τὰ δὲ στοιχεῖα πρέπει νὰ ἔχωσιν ὕψος ἑνὸς δεκαμέτρου.—Διὰ πᾶσαν αὐτογνώμονα ἀλλαγὴν, ἐπίχρισιν ἢ ἀπόσβεσιν τῶν παρὰ τῆς ἀρχῆς τεθέντων εἰς τὸ πλοῖον σημείων, ἐπιβάλλεται εἰς μὲν τὰ πλοῖα ἁ. κλάσεως πρόστιμον 500 δραχμῶν, εἰς δὲ τὰ τῆς β'. 1000 δραχμῶν.

11. Εἰς ἕκαστον λιμένα τοῦ Βασιλείου ὑπάρχουν δύω νηϊολόγια πρὸς καταγραφὴν τῶν εἰς αὐτὸν ἀναγομένων πλοίων ἀμφοτέρων τῶν κλάσεων.

Εἰς ἕκαστον αὐτῶν τῶν νηϊολογίων πρέπει νὰ σημειοῦται·—ἁ. ἡ ἡμέρα τῆς καταχωρίσεως τοῦ πλοίου· — β'. ὁ αὔξων ἀριθμὸς ὑπὸ τὸν ὁποῖον κατεχωρήθη·—γ'. τὸ ὄνομα, τὸ ἐπάγγελμα καὶ ἡ διαμονὴ τοῦ ἰδιοκτήτου·—δ'. ἡ ἔνορκος διαβεβαίωσις τοῦ ἰδιοκτήτου, ὅτι τὸ πλοῖον εἶναι μοναδικὴ αὐτοῦ ἰδιοκτησία, ἢ ὅτι ἔχει καὶ συμμετόχους Ἕλληνας ἢ ξένους, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα καὶ τὸ μερίδιον προσεπισημειοῦνται.— ε. τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου· — ς'. εἰς ποίαν ἐκ τῶν ἑπτὰ κατηγοριῶν τοῦ ἄρθρου 2 ἀνάγεται·—ζ'. ἡ ἀκριβὴς περιγραφὴ τοῦ πλοίου, εἰς ἣν προστίθεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἱστῶν καὶ τῶν καταστρωμάτων, τὸ μῆκος τῆς τρόπιδος ἀπὸ τὸ ἔμπροσθεν ἕως εἰς τὸ ὄπισθεν κεραΐου, τὸ μῆκος τοῦ ἄνω κα-

ταστρώματος ἀπὸ τὴν μίαν ἄκραν μέχρι τῆς ἄλλης, τὸ μέγιστον βάθος, τὸ μέγιστον πλάτος τοῦ κύτους (ἀμπαρίου), καὶ τοῦ διαφράγματος (μεσαίου καταστρώματος), ἢ ἂν τὸ πλοῖον ἔχῃ ἓν μόνον κατάστρωμα, τὸ μέγιστον, βάθος ἀπὸ τὸ κατάστρωμα μέχρι τοῦ ἐσωτροπίου· — ή. ἡ κατὰ τόνους χωρητικότης· — θ'. τὸ εἶδος τοῦ πλοίου, ἂν π. χ. ἦναι Βρίκιον κ.τ.λ., ἂν ἔχῃ παραπέτασμα ἢ ὄχι.

12. Ἅμα καταχωρηθῇ ἓν πλοῖον εἰς τὸ νηολόγιον καὶ ἀναγνωρισθῇ ὡς ἑλληνικόν, ὁ ἰδιοκτήτης ὀφείλει νὰ δώσῃ ἔγγραφον ὑποσχεσιν καὶ ἀξιόχρεων ἐγγύησιν: — ά. ὅτι θέλει φυλάξει πιστῶς καὶ ἀκριβῶς τοὺς περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας καθεστῶτας Νόμους· — β'. ὅτι θέλει μεταχειρίζεσθαι τὸ περὶ ἀναγνωρίσεως τοῦ πλοίου του ἔγγραφον, καθὼς καὶ τὸ ναυτιλιακὸν δίπλωμα, μόνον διὰ τὸ πλοῖον διὰ τὸ ὁποῖον ἐξεδόθησαν· καὶ ὅτι ἂν ἤθελε πωλήσει τὸ πλοῖόν του ἢ ὅλον ἢ μέρος αὐτοῦ εἰς ξένον, ἢ ἂν ἤθελε συμβῇ νὰ ἀπολεσθῇ αὐτό, ἢ νὰ κατασχεθῇ ἀπὸ τὸν ἐχθρόν, ἢ ἀπὸ πειρατάς, θέλει ἀποδώσει ἀμφότερα τὰ ἔγγραφα εἰς τὴν ἐκδώσασαν αὐτὰ ἀρχήν· ἢ ἐὰν συμβῶσιν ὅλα ταῦτα ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὸν ἁρμόδιον Ἑλληνικὸν Πρόξενον, διὰ ν' ἀποσταλῶσι παρ' αὐτοῦ πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας· ἐὰν δὲ τὸ ἔγγραφον τῆς ἰδιοκτησίας ἢ τὸ δίπλωμα ἀπολεσθῶσιν, ἀναγγέλλει ἀμέσως τοῦτο εἰς τὴν ἁρμοδίαν ἀρχήν.

13. Ἡ διδομένη ἐγγύησις πρέπει νὰ ἰσοδυναμῇ, εἰς μὲν τὰ πλοῖα κατωτέρας τῶν 30 τόνων χωρητικότητος, μὲ τὸ ἓν τρίτον τῆς ἀξίας τοῦ πλοίου, εἰς δὲ τὰ ἀνωτέρας τῶν 30 μέχρι τῶν 200 τόνων, μὲ 20 δραχμὰς δι ἕκαστον τόνον· εἰς δὲ τὰ 200 καὶ ἐπέκεινα, μὲ 30 δραχμὰς κατὰ τόνον. Ἡ ἐγγύησις αὕτη δίδεται ἢ διὰ καταθέσεως τῆς ἀπαιτουμένης ποσότητος εἰς μετρητά, ἢ εἰς Ἑλληνικὰ μετὰ τὴν 20 Ἰανουαρίου (1 Φεβρουαίου) 1833 ἐκδοθέντα γραμμάτια τῆς Ἐπικρατείας, ἢ δι' ὑποθήκης ἀκινήτου κτήματος, τοῦ ὁποίου ἡ ἀξία νὰ ὑπερβαίνῃ τὴν ποσότητα τῆς ἐγγυήσεως κατὰ ἓν τρίτον, ἢ διὰ παρουσιάσεως ἀξιοχρέων ἐγγυητῶν καὶ πληρωτῶν, οἵτινες πρέπει νὰ ἦναι πολῖται κατοικοῦντες εἰς τὴν Ἑλλάδα.

14. Ἡ δοθεῖσα ἐγγύησις ἐξασφαλίζει τὸ δημόσιον εἰς πᾶσαν παράβασιν τῶν περὶ ναυτιλίας Νόμων τοῦ Βασιλείου διὰ τὰ δικαστικὰ ἔξοδα,

ὅσων ἡ ἀπόδοσις ἀπόκειται εἰς τὸν παραβάτην, καὶ διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐπιβαλλομένου προστίμου.

Ἡ δοθεῖσα ἐγγύησις μένει ἐξ ὁλοκλήρου διὰ λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως, ἐὰν γενῇ παράβασις τῶν ἐνδιαλαμβανομένων εἰς τὸ ἄρθρον 12 §. 6'. ὑποχρεώσεων.

15. Δοθείσης τῆς ἐγγυήσεως, χορηγεῖται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ πλοίου ἔγγραφον περὶ τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ πλοίου του ὡς Ἑλληνικοῦ ἐθνικοῦ, κατὰ τὸν ἐπισυναπτόμενον ὑπὸ στοιχ. Α. τύπον.

Τὸ ἔγγραφον τοῦτο, ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας καὶ ἐσφραγισμένον μὲ τὴν σφραγῖδα τοῦ Ὑπουργείου, περιέχει αὐτολεξεὶ ὅλα, ὅσα κατὰ τὸ ἄρθρον 11 κατεχωρήθησαν εἰς τὰ νηϊολόγια.

16. Τὸ ἔγγραφον τοῦτο ὑπόκειται εἰς σταθερὸν δικαίωμα πληρωμῆς 3. δραχμῶν. Διὰ τοιαῦτα ἔγγραφα ἰδιοκτησίας πλοίων ὑπὲρ τοὺς 30 τόνους, θέλει πληρώνεσθαι, ἐκτὸς τούτου, καὶ τὸ δικαίωμα 10 λεπτῶν δι' ἕκαστον τόνον, περιπλέον ὄντα τῶν τριάκοντα. Τὸ σταθερὸν δικαίωμα τῶν τριῶν δραχμῶν εἰσπράττεται, γραφομένου τοῦ ἐγγράφου τῆς ἰδιοκτησίας εὐθὺς ἐπὶ χαρτοσήμου τῆς ἕκτης τάξεως τριῶν δραχμῶν, καὶ τῆς ποσότητος ταύτης ἁπλῶς καταβαλλομένης. — Ἡ χορήγησις τοῦ ἐγγράφου τούτου γίνεται διὰ τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς τοῦ λιμένος, εἰς τοῦ ὁποίου τὰ νηϊολόγια κατεχωρήθη τὸ πλοῖον, ἀφοῦ προηγουμένως πληρωθῇ εἰς αὐτὴν τὸ διατεταγμένον δικαίωμα.

17. Ἂν ἀπολεσθῇ τὸ περὶ ἀναγνωρίσεώς τινος πλοίου ὡς ἐθνικοῦ ἔγγραφον, ὁ ἰδιοκτήτης ὀφείλει νὰ ἀπολέξῃ ἢ νὰ διαβεβαιώσῃ ἐνόρκως, ὅτι ἀπωλέσθη, καὶ τότε δίδεται πρὸς αὐτὸν νέον ἔγγραφον, ἀφοῦ πληρώσῃ τὸ διατεταγμένον παρὰ τοῦ ἄρθρου 16 δικαίωμα. Εἰς τὸ νέον τοῦτο ἔγγραφον προστίθεται ῥητῶς, ὅτι ἡ ἔκδοσις αὐτοῦ ἔγινε πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ ἀπολεσθέντος, τοῦ ὁποίου ἡ ἡμερομηνία καὶ ὁ ἀριθμὸς πρέπει νὰ ἀναφέρωνται εἰς τὸ νέον ῥητῶς.

18. Ἂν τὸ πλοῖον, μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἐγγράφου, δι' οὗ ἀναγνωρίζεται ὡς ἐθνικὸν ἐμπορικόν, ἀλλαχθῇ κατὰ τὸ σχῆμα, τὴν χωρητικότητα, ἢ κατ' ἄλλον τινὰ τρόπον, ὁ ἰδιοκτήτης ὀφείλει νὰ ζητήσῃ ἀμέσως νέον ἔγγραφον· ἄλλως ζημιοῦται τὴν ἐγγυηθεῖσαν ποσότητα.

19. Ὁσάκις Ἑλληνικὸν ἐθνικὴν πλοῖον πωληθῇ κατὰ μέρος ἢ ἐξολοκλή-

ρου εἰς ἄλλον Ἕλληνα, πρέπει νὰ εἰδοποιῆται περὶ τούτου ἡ ναυτικὴ ἀρχὴ, εἰς τῆς ὁποίας τὰ νηϊλόγια εἶναι καταχωρημένον. Ἡ ἀρχὴ αὕτη σημειοῖ εἰς τὰ νηϊλόγιά της, καθὼς καὶ ὄπισθεν τοῦ περὶ ἀναγνωρίσεως ἐγγράφου, τὴν γενομένην πώλησιν.—Ἡ παραμέλησις τοῦ ὅρου τούτου τιμωρεῖται, εἰς μὲν τὰ πλοῖα ἀ. κλάσεως μὲ πρόστιμον 200 δραχμῶν, εἰς δὲ τὰ τῆς 6'. 400 δραχμῶν.

20. Τὰ ναυτιλιακὰ ταῦτα διπλώματα ἐκδίδονται δι' ἓν ἔτος, κατὰ τὸν ὑπὸ στοιχ. Β. ἐπισυναπτόμενον τύπον, ὑπογράφονται παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, καὶ σφραγίζονται μὲ τὴν σφραγῖδα τοῦ Ὑπουργείου· ὑπόκεινται δὲ εἰς δικαίωμα χαρτοσήμου, μιᾶς μὲν δραχ. διὰ τὰ πλοῖα τὰ μικρότερα τῶν 30 τόνων χωρητικότητος, τριῶν δὲ διὰ τὰ 30—100, καὶ διὰ τὰ μεγαλείτερα τῶν 100 τόνων, 6 δραχ. Εἰς ἰδιαίτερον δικαίωμα δὲν ὑπάγονται πλέον τὰ διπλώματα ταῦτα. Ἡ χορήγησις τούτων γίνεται παρὰ τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς τοῦ λιμένος ἐπὶ πληρωμῇ τοῦ χαρτοσήμου —Ἡ λιμενικὴ ἀρχὴ ὀφείλει, πρὸ τῆς ἀνανεώσεως τοῦ διπλώματος, νὰ ἐξετάζῃ τὸ πλοῖον, καὶ τότε μόνον ἐκδίδει τὸ νέον, ὅταν αὐτὸ ἦναι εἰς καλὴν κατάστασιν.

21. Ὅλαι αἱ Ἑλληνικαὶ Προξενικαὶ Ἀρχαὶ δύνανται, ἐπὶ ἐγγράφῳ αἰτήσει τοῦ πλοιάρχου καὶ τοῦ ἰδοκτήτου τοῦ πλοίου, νὰ παρατείνωσι τὴν διάρκειαν τοῦ ναυτιλιακοῦ διπλώματος, ἀφοῦ προηγουμένως ἐξετάσωσιν ἀκριβῶς καὶ πεισθῶσιν ὅτι ὁ πλοίαρχος, ἢ ὁ ἰδιοκτήτης, πρὸ τῆς παύσεως τῆς ἰσχύος τοῦ διπλώματος, εἶχε συνδέσει συμφωνίας ὑποχρεούσας αὐτὸν εἰς ἐπιχείρησιν νέου διάπλου, μὴ ἐπιτρέποντος εἰς αὐτὸν νὰ ἀπέλθῃ εἰς τὸν ἀνήκοντα Ἑλληνικὸν λιμένα πρὸς ἀνανέωσιν τῶν ἐγγράφων του, καὶ ὅτι ἐκ τῆς τοιαύτης συμφωνίας προκύπτει σημαντικὸν ὄφελος διὰ τὸν πλοίαρχον, ἢ τὸν ἰδιοκτήτην. — Ἡ παράτασις αὕτη σημειοῦται ὄπισθεν τοῦ ναυτιλιακοῦ διπλώματος· δίδεται δὲ διὰ τόσον καιρὸν, ὅσος ἀπαιτεῖται, δι' ἕνα καὶ μόνον διάπλουν, μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ὁποίου ὁ πλοίαρχος ὀφείλει νὰ μεταβῇ ἀμέσως εἰς τὸν λιμένα, εἰς ὃν ἀνήκει τὸ πλοῖόν του, διὰ νὰ ἀνανεώσῃ ἐκεῖ τὸ δίπλωμά του, ὅτε καὶ θέλει γενῆ ἡ εἴσπραξις τῶν δικαιωμάτων τῆς παρὰ τοῦ Προξένου δοθείσης παρατάσεως, ὁμοῦ μὲ ἐκείνην τῶν τοῦ νέου διπλώματος.—Μόνον εἰς πάντῃ ἐκτάκτους περιπτώσεις, καὶ εἰς ἀποδεδειγμένην ἀνάγκην, δύνανται οἱ Πρόξενοι νὰ ἐν-

δίδωτι καὶ εἰς δευτέραν παράτασιν, εἰδοποιοῦντες ἑκάστοτε τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας.

22. Ὅστις ἐν γνώσει συμπράξῃ καθ' ὁποιονδήποτε τρόπον εἰς τὴν παράνομον ἀναγνώρισιν ξένου τινὸς πλοίου ὡς Ἑλληνικοῦ, ἢ εἰς τὴν παράνομον ἔκδοσιν ναυτιλιακοῦ διπλώματος διὰ τοιοῦτον πλοῖον· ὅστις ἐπιστάσης τελωνείου, εἰδοποιηθεὶς περὶ τῆς τοιαύτης παρανομίας, δὲν ἐμποδίσῃ τὴν ἔκπλευσιν τοιούτου πλοίου ἀπὸ τὸν ὑπὸ τὴν ἐπιστασίαν του λιμένα· ὅστις πλοίαρχος, ὑποπλοίαρχος, ἢ ἰδιοκτήτης πλοίου ἀναδεχθῇ ἐν γνώσει τὴν διεύθυνσιν τοιούτου πλοίου· καὶ τέλος, ὅστις μεταχειρισθῇ ἐν γνώσει τοιοῦτον πλοῖον δι' ἀποστολὴν φορτίου, ἢ ὅστις, γνωρίζων τὴν γενομένην ἀπάτην, δεχθῇ τὰς διὰ τοιούτου πλοίου στελλομένας εἰς αὐτὸν πραγματείας, χωρὶς νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου ἐντὸς 24 ὡρῶν τὴν πλησιεστέραν λιμενικὴν ἀρχήν, τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον 5000 δραχμῶν.

23. Πᾶς πλοίαρχος, ἢ ἰδιοκτήτης Ἑλληνικοῦ ἐμπορικοῦ πλοίου ὀφείλει νὰ ἔχῃ πάντοτε ἐπὶ τούτου τὸ περὶ ἀναγνωρίσεως ἔγγραφον, καὶ τὸ ναυτιλικὸν δίπλωμα, καὶ νὰ φυλάττῃ ἀκριβῶς ὅλας τὰς περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας ἐκδοθείσας καὶ ἐκδοθησομένας διατάξεις, καὶ ὅσας ὁ ἐμπορικὸς Νόμος ἐπιβάλλει εἰς αὐτὸν ὑποχρεώσεις. — Ἡ παράβασις τοῦ παρόντος ὅρου τιμωρεῖται εἰς μὲν τὰ πλοῖα τῆς ἀ. κλάσεως μὲ πρόστιμον 100 δραχμῶν, εἰς δὲ τὰ τῆς 6'. 300 δραχμῶν.

24. Αἱ παραβάσεις τοῦ παρόντος Διατάγματος δικάζονται διὰ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων.— Ἡ δὲ διαδικασία γίνεται ἀπαραλλάκτως κατὰ τοὺς γενικοὺς περὶ ποινικῶν ὑποθέσεων κανονισμούς.

25. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ἀποφάσεως ἀκυροῦνται ὅλοι οἱ ὁρισμοὶ τοῦ ἀπὸ 15 (27) Ὀκτωβρίου 1833 Διατάγματος περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Τῆς 15 Δεκεμβρίου 1836 περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τῆς ἀποσκευῆς τῶν ἐμπορικῶν πλοίων.

1. Πᾶν ἐμπορικὸν πλοῖον, διὰ νὰ θεωρηθῇ ἐντελῶς διεσκευασμένον πρὸς πλοῦν, ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ, ὄχι μόνον τὸ σκάφος ὑγιὲς καὶ τροπι-

σμένον (καλαφατισμένον), τὰς κεραίας (ἀντένας) καὶ τοὺς ἱστοὺς ἀβλαβεῖς, ἢ καλῶς διωρθωμένους, ἀλλὰ καὶ τὰ ἱστία, τὰ σχοινία, τοὺς κάλωας (γούμενας), τὰς ἀγκύρας, τὰς ἀντλίας καὶ τὴν λοιπὴν ἀποσκευὴν εἰς καλὴν κατάστασιν, καὶ ἀνάλογον μὲ τὸ εἶδος αὐτοῦ καὶ τὸ μέγεθος. Ὀφείλει δὲ νὰ ἔχῃ δύω ἀγκύρας τοὐλάχιστον.

2. Πᾶν ἐμπορικὸν πλοῖον δευτέρας κλάσεως πρέπει περιπλέον νὰ ἔχῃ· ἀ. τοὐλάχιστον μίαν λέμβον στερεὰν καὶ ἀναλόγου μὲ τὸ πλοῖον μεγέθους, ἐφωδιασμένην μὲ τὰ ἀναγκαῖα ἱστία καὶ τὰ κωπία· — β'. μίαν ἐφολκίδα (μικροτέραν λέμβον), ὅταν αὐτὸ ᾖναι ἀνωτέρας τῶν 100 τόνων χωρητικότητος, καὶ τρίτην ἄγκυραν μετὰ τοῦ καταλλήλου κάλωος. γ'. ἱστία τινὰ καὶ σχοινία διαθέσιμα πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν ἀπολύτως ἀναγκαίων διὰ τὸν πλοῦν, ἂν τυχὸν βλαφθῶσι τὰ ἐν χρήσει· — δ'. δοχεῖα δι' ὕδωρ ἱκανὸν δι' ὅλον τὸ πλήρωμα καὶ τοὺς ἐπιβάτας, καὶ δυνάμενον ν' ἀρκέσῃ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ σκοπουμένου διάπλου.

3. Πᾶν ἐμπορικὸν πλοῖον, μέλλον νὰ πλεύσῃ πέραν τοῦ πορθμοῦ τῶν Γαδείρων, ὀφείλει πρὸς τούτοις νὰ ἔχῃ: — ἀ. τρίτην λέμβον, ἐκτὸς τῆς μεγάλης καὶ τῆς ἐφολκίδος· — β'. τὰ κυριώτερα τῶν ἱστίων καὶ τῶν σχοινίων διπλᾶ, καὶ τὸ ἀπολύτως ἀναγκαῖον ὑλικὸν εἰς πρόχειρον ἐπισκευὴν τῶν ἱστῶν καὶ τῶν κεραιῶν.

4. Ἀπαγορεύεται εἰς πᾶν ἐμπορικὸν πλοῖον κατωτέρας τῶν 10 τόνων χωρητικότητος νὰ φέρῃ ἐν καιρῷ εἰρήνης κανόνιον. Ἐπιτρέπεται δὲ εἰς τὸν πλοίαρχον, ἐπὶ ἐγγράφῳ αἰτήσει αὐτοῦ ἀποχρώντως αἰτιολογημένῃ καὶ καθυποβαλλομένῃ, ἐκτὸς μὲν τοῦ Κράτους, εἰς τὴν ἁρμοδίαν λιμενικὴν ἀρχήν, ἐκτὸς δὲ, εἰς τὴν Ἡμετέραν Προξενικήν, νὰ ἔχῃ ἐπὶ τοῦ πλοίου μικρὰ πυροβόλα, οἷον τουφέκια, καραμπίνας καὶ πιστόλια, καθὼς καὶ ξίφη, ὄχι ὅμως πλειότερα τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τοῦ πληρώματος.—Τὸ εἶδος καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν τοιούτων ὅπλων σημειοῦνται πάντοτε ἐπὶ τοῦ ναυτιλιακοῦ διπλώματος τοῦ πλοίου, καὶ εἰς τὴν ἀπογραφὴν τῆς ἀποσκευῆς αὐτοῦ ἀπὸ τὴν λιμενικὴν ἢ Προξενικὴν ἀρχήν, ἥτις ἔδωκε τὴν ἄδειαν.— Δι' ἕκαστον μικρὸν πυροβόλον, ὁ πλοίαρχος δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἐπὶ τοῦ πλοίου πλειοτέρας τῶν τριάκοντα βολῶν.

5. Τὰ ἀνωτέρω τῶν 10 τόνων ἐμπορικὰ πλοῖα δύνανται νὰ φέρωσιν ἐν καιρῷ εἰρήνης κανόνια, ἀλλὰ τὰ μὲν ἀπὸ 10 — 30 τόνων, τὸ πολὺ δύω, τὰ δὲ μεγαλείτερα, τὸ πολὺ τέσσαρα, κατὰ τὴν χωρητικότητα καὶ

τὸ μέγεθος ἑκάστου αὐτῶν· πρὸς δὲ, καὶ μικρὰ πυροβόλα καὶ ξίφη, μὴ ὑπερβαίνοντα ὅμως τὸν ἀριθμὸν τοῦ πληρώματος. — Πεντήκοντα βολαὶ δι' ἕκαστον κανόνιον, καὶ τεσσαράκοντα δι' ἕκαστον μικρὸν πυροβόλον εἶναι ὁ ἀνώτατος ὅρος τῶν ἐπιτρεπομένων πολεμοφοδίων εἰς ἕκαστον πλοῖον ἀνωτέρας τῶν 10 τόνων χωρητικότητος. — Τὸ ποσὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν κανονίων, καὶ τῶν λοιπῶν ὅπλων σημειοῦται ὡσαύτως ἐπὶ τοῦ ναυτιλιακοῦ διπλώματος τοῦ πλοίου, καὶ εἰς τὴν ἀπαγραφὴν τῆς ἀποσκευῆς.

6. Πᾶσα παράβασις τῶν ἐν τοῖς ἀνωτέρω δύω ἄρθροις 4 καὶ 5 ὅρων τιμωρεῖται μὲ ἑνὸς μέχρι δύω ἐτῶν φυλάκισιν, καὶ μὲ τὴν δήμευσιν τῶν ὅπλων πρὸς ὄφελος τοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου τοῦ ναυτικοῦ· ὑπόκεινται δὲ εἰς τὴν ποινὴν ταύτην ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης, καὶ ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ πλοίου.

7. Ὁ ἐν καιρῷ πολέμου ὁπλισμὸς τῶν ἐμπορικῶν πλοίων κανονίζεται ἑκάστοτε δι' εἰδικῶν Διαταγμάτων.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν πλοίων.

8. Ἰδιοκτῆται Ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων ἀναγνωρίζονται μόνον: — ά. ὅσοι, ἐκπληρώσαντες τοὺς ὅρους τῶν ἄρθρ. 6 καὶ 12 τοῦ ἀπὸ 14 Νοεμβρίου 1836 Ἡμετέρου Διατάγματος, κατεγράφησαν ὡς τοιοῦτοι εἰς τὸ νηολόγιον τοῦ ἁρμοδίου λιμένος καὶ εἰς τὸ ἔγγραφον τῆς ἰδιοκτησίας· — β'. ὅσοι νομίμως κληρονομήσαντες ἢ ἀποκτήσαντες τακτικῶς πλοῖα, ἐφρόντισαν νὰ γενῇ εἰς τὸ ἁρμόδιον νηολόγιον ἡ ἀντικατάστασις τῶν ὀνομάτων αὐτῶν, καὶ νὰ ἐκδοθῇ τὸ ἀνῆκον νέον ἔγγραφον ἰδιοκτησίας.

9. Οἱ ἰδιοκτῆται παντὸς πλοίου ἔχουν μόνοι τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέγωσι τοὺς πλοιάρχους ἢ κυβερνήτας τῶν πλοίων των· ἀλλ' ὑποχρεοῦνται νὰ λαμβάνωσιν αὐτοὺς ἐξ ἐκείνων, οἵτινες ἀνεγνωρίσθησαν μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν κατωτέρω ὅρων παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἔλαβον παρ' αὐτῆς διπλώματα, ὡς ἱκανοὶ ν' ἀναδεχθῶσι πλοιαρχίαν μεγάλου, ἢ κυβέρνησιν μικροῦ πλοίου.

10. Ἕκαστος ἰδιοκτήτης εἶναι ὑπόχρεως νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς ἀπαιτουμένης ἀποσκευῆς τοῦ πλοίου του, συμφώνως μὲ τὰ ὁρισθέντα εἰς τὸ πρῶτον μέρος τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, καὶ νὰ ἐπιφέρῃ τὰς ἐπισκευὰς

αἵτινες ἤθελον θεωρηθῆ ἀναγκαῖαι ἀπὸ τὰς ἀρμοδίους Λιμενικὰς ἢ Προξενικὰς Ἀρχὰς ἕνεκα τῆς ἀσφαλείας τοῦ πλοίου.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ δοκιμασίας καὶ ἀναγνωρίσεως πλοιάρχων καὶ κυβερνητῶν ἐμπορικῶν πλοίων.

11. Οἱ διευθύνοντες πλοῖα Β΄. κλάσεως ὀνομάζονται πλοίαρχοι, οἱ δὲ Α΄. κυβερνῆται.

12. Μετὰ τὴν ἔκπνευσιν τῆς διὰ τῶν ἑπομένων ἄρθρων **17, 18, 19,** καὶ **23** διδομένης προθεσμίας, δὲν ἐπιτρέπεται εἰς κἀνένα τῶν Ἡμετέρων ὑπηκόων νὰ διευθύνῃ πλοῖον, ἂν δὲν ἔχῃ δίπλωμα πλοιάρχου, ἢ κυβερνήτου πλοίου ἐμπορικοῦ, ἢ ἄδειαν τῆς ἀρμοδίου λιμενικῆς ἀρχῆς, διὰ τὴν κυβέρνησιν μικροῦ πλοιαρίου.

13. Διὰ νὰ λάβῃ τις δίπλωμα κυβερνήτου πλοίου ἐμπορικοῦ, ἀπαιτεῖται:—Α΄. νὰ ἔχῃ πλήρη εἰκοσιν ἔτη· — Β΄. νὰ μετῆλθε τὴν ναυτιλίαν τρία ἔτη τοὐλάχιστον, ἢ νὰ ἐχρημάτισεν ἢ διευθυντὴς μικροῦ πλοίου ἓν ἔτος, ἢ ναύκληρος ἐμπορικοῦ πλοίου τρία ἔτη, ἢ ὑπαξιωματικὸς Β΄. τάξεως πολεμικοῦ πλοίου δύω ἔτη, καὶ νὰ ἐξεπλήρωσε τὰ καθήκοντά του τιμίως καὶ μὲ ἱκανότητα·—Γ΄. ἐξεταζόμενος εἰς τὸ πρακτικὸν μέρος τῆς ναυτικῆς, ν' ἀναγνωρισθῆ ἱκανὸς διὰ τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ μετέλθῃ ἐπάγγελμα.

14. Διὰ νὰ λάβῃ τις δίπλωμα πλοιάρχου ἐμπορικοῦ πλοίου ἀπαιτεῖται:—Α΄. νὰ ἔχῃ πλήρη εἰκοσιδύω ἔτη· — Β΄. νὰ μετῆλθε τὴν ναυτιλίαν τέσσαρα ἔτη τοὐλάχιστον, ἢ νὰ ἐχρημάτισε κυβερνήτης ὑπὲρ τὸ ἓν ἔτος, ἢ ναύκληρος ἐμπορικοῦ πλοίου ἐπέκεινα τῶν **100** τόνων χωρητικότητος τρία ἔτη, ἢ ὑπαξιωματικὸς πρώτης τάξεως εἰς πολεμικὸν πλοῖον δύω ἔτη·—Γ΄. ἐξεταζόμενος κατὰ τὸ πρακτικὸν καὶ τὸ θεωρητικὸν μέρος τῆς ναυτικῆς, νὰ δώσῃ ἀποχρώσας ἀποδείξεις ἱκανότητος, διὰ τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ μετέλθῃ ἔργον.—Τὰ περὶ τῶν ἐξετάσεων θέλομεν κανονίσει ἑπομένως δι' ἰδιαιτέρου Διατάγματος· ἐωσοῦ δὲ γείνῃ τοῦτο, αἱ ἐξετάσεις θέλουν περιορίζεσθαι εἰς μόνον τὸ πρακτικὸν μέρος, κατὰ τὰς ὁδηγίας τὰς

ὁποίας ἡ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας θέλει δώσει εἰς τοὺ. Λιμενάρχας. (α)

(α) ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Τῆς 18 Ὀκτωβρίου 1852 περὶ τῆς ἐξετάσεως τῶν Ἑλλήνων ἐμποροπλοιάρχων.

Ἄρθρον Α'. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ λάβωσιν ἐμποροπλοιάρχου δίπλωμα, πρὸς τοῖς ἄλλοις τοῖς ὁριζομένοις ὑπὸ τοῦ 14 ἄρθρου τοῦ περὶ Ἀστυνομίας τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας Β. Διατάγματος, ὑποβάλλονται εἰς προφορικὰς καὶ ἐγγράφους ἐξετάσεις, καθ' ἃς πρέπει ν' ἀποδείξωσιν ὅτι γινώσκουσι τὰ ἀκόλουθα:

1) Τὸ ἀναγινώσκειν, τὸ γράφειν, τὸ ἀριθμεῖν.

2) Τὴν χρῆσιν τῶν λογαριθμικῶν πινάκων.

3) Τὰς γεωγραφικὰς τῆς σφαίρας διαιρέσεις.

4) Τοὺς ναυτικοὺς χάρτας καὶ τὴν χρῆσιν αὐτῶν.

5) Τὴν κατασκευὴν καὶ τὴν χρῆσιν τοῦ δρομομέτρου καὶ τῆς πυξίδος.

6) Τὴν κατὰ τὰς κυριωτέρας μεθόδους ἐμπειρικὴν λύσιν τοῦ ναυτικοῦ τριγώνου.

7) Τὴν χρῆσιν τῶν ναυτικῶν ἀστροσκοπίων (τῶν κοινῶς λεγομένων Σεξτάντε, ὀκτάντε).

8) Τὸν διὰ τοῦ μεσημβρινοῦ ἡλιακοῦ ἐξάρματος προσδιορισμὸν τοῦ πλάτους.

9) Τὸν τρόπον καθ' ὃν ἐν θαλάσσῃ προσδιορίζεται ὁ χρόνος.

10) Τὰ μέσα, δι' ὧν γνωρίζεται ἡ ἀπόκλισις τῆς μαγνητικῆς βελόνης.

11) Τὸ διὰ τοῦ πλάτους ἔμμεσον προσδιορισμὸν τοῦ μήκους.

12) Τὰ περὶ ἐνιαυτοῦ καὶ μηνὸς καὶ τὰ περὶ τῶν φάσεων τῆς σελήνης.

13) Τὸ συντάσσειν τοῦ διάπλου τὸ ἡμερολόγιον.

14) Τὴν Κυβερνητικὴν τέχνην κατὰ πρᾶξιν.

15 Τὰ ναυκληρικὰ ἔργα.

Ἄρθρον Β'. Πρὸς ἐξέτασιν τῶν ἐπιθυμούντων νὰ λάβωσιν ἐμποροπλοιάρχου δίπλωμα, ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς, κατὰ τὴν 1 Μαρτίου καὶ τὴν 1 Σεπτεμβρίου ἑκάστου ἔτους, διορίζει ἐπιτροπὴν ἐκ τριῶν εἰδημόνων ἀξιωματικῶν τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ συνισταμένην.

Ἄρθρον Γ'. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη συνεδριάζει ἐν Ἀθήναις.

Ἄρθρον Δ'. Αἱ συνεδριάσεις τῆς ἐξεταστικῆς ταύτης ἐπιτροπῆς δὲν παρατείνονται ἐπέκεινα τῶν πεντήκοντα ἡμερῶν κατὰ πᾶσαν αὐτῆς σύνοδον.

Ἄρθρον Ε'. Οἱ θέλοντες νὰ γίνωσιν ἐμποροπλοίαρχοι ὑποβάλλουσι διὰ τῶν Λιμεναρχῶν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργεῖον τὰς αἰτήσεις των τοὐλάχιστον ἕνα μῆνα πρὶν τῶν ἐξετάσεων.

Ἄρθρον ΣΤ'. Πρὸς ἔκδοσιν διπλώματος ἐμποροπλοιάρχου ἀπαιτεῖται ἰδιαιτέρα Ἡμῶν ἔγκρισις.

Ἄρθρον Ζ'. Τὴν περὶ τῆς ἐγκρίσεως ταύτης αἴτησιν ὑποβάλλει εἰς Ἡμᾶς ὁ

15. Ἐξαιροῦνται τῶν ὅρων τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων 13 καὶ 14 οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Ἡμετέρου πολεμικοῦ ναυτικοῦ. Οὗτοι ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ διευθύνωσιν ἐμπορικὰ πλοῖα πάσης τάξεως, χωρὶς νὰ ὑποβάλλωνται εἰς ἐξετάσεις, ἀφοῦ λάβωσιν ἐντίμως τὴν παραίτησίν των, ἢ ἄδειαν ἀπουσίας μὲ εἰδικὴν ἔγκρισιν ν' ἀναδεχθῶσι τοιαύτην διεύθυνσιν.

16. Δὲν ὑπόκεινται εἰς τοὺς ὅρους τῶν §§. ά. β'. γ'. τῶν ἄρθρων 13 καὶ 14, ὅσοι διεύθυναν ἢ διευθύνουν ἤδη πλοῖα ά. ἢ β'. κλάσεως· ἀρκεῖ νὰ παρουσιάσωσι περὶ τούτου ἔγγραφον ἐπίσημον τοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ λιμένος, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκουν καὶ λαμβάνουν δικαιωματικῶς τὸ δίπλωμα.

Ἐξαιροῦνται καὶ ὅσοι διεύθυναν ἢ διευθύνουν ἤδη πλοιάρια κατώτερα τῶν πέντε τόνων, ἀπὸ τὰς ὑποχρεώσεις εἰς τὰς ὁποίας ὑπόκεινται κατὰ τὸ ἄρθρον 23 τοῦ παρόντος Διατάγματος.

17. Ἕκαστος θέλων νὰ γένῃ εἰς τὸ ἑξῆς πλοίαρχος, ἢ κυβερνήτης, ὀφείλει νὰ παρουσιάζεται εἰς τὸν λιμενάρχην τοῦ ναυτικοῦ τμήματος, ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ ὁποίου ἔχει τὴν διαμονήν του, καὶ νὰ καθυποβάλλῃ τὴν περὶ τούτου ἔκθεσίν του.

Εἰς τὴν ἔκθεσιν ταύτην πρέπει νὰ φανερώνεται καθαρῶς: — ά. τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον τοῦ αἰτοῦντος τὸ δίπλωμα· — β'. ἡ ἡλικία, ἡ πατρὶς, καὶ τὸ μέρος τῆς διαμονῆς του· — γ'. ἡ ἐποχὴ ἀπὸ τῆς ὁποίας μετέρχεται τὴν ναυτιλίαν· — δ'. τὰ ὀνόματα καὶ τὸ εἶδος τῶν πολεμικῶν ἢ ἐμπορικῶν πλοίων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὑπηρέτησε· τὰ ὀνόματα τῶν πλοιάρχων αὐτῶν, ἡ διάρκεια τῆς ὑπηρεσίας, καὶ ὁ βαθμὸς τὸν ὁποῖον εἶχεν ἐφ' ἑκάστου τῶν ῥηθέντων πλοίων. — Δι' ἑκάστην τῶν περιστάσεων τούτων, ὀφείλει νὰ ἐμφανίσῃ ἀποδείξεις ἐπικυρωμένας ἀπὸ τὰς ἐπιτοπίους ἀρχάς.

18. Ὅλοι οἱ διευθύναντες ἢ διευθύνοντες ἤδη πλοῖα ά. καὶ β'. κλά-

---

Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν, ἀφοῦ ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ ἐγγράφως ἀποφανθῇ ὑπὲρ τῆς κατατάξεως τοῦ ἐξετασθέντος εἰς τῶν ἐμποροπλοιάρχων τὴν χορείαν.

Ἄρθρον Η'. Ὁ ἐξετασθεὶς καὶ ἀποτυχὼν δὲν ἐξετάζεται ἐκ νέου, εἰμὴ μετὰ παρέλευσιν μιᾶς τοὐλάχιστον ἑξημηνίας.

Ἄρθρον Θ'. Τὰ διπλώματα ἀποστέλλονται πρὸς τοὺς ἀναγνωρισθέντας ἐμποροπλοιάρχους διὰ τῶν Λιμεναρχῶν.

Ἄρθρον Ι'. Πᾶσα ἐναντία τοῖς εἰρημένοις καθιστῶσα διάταξις καταργεῖται.

σεως ὀφείλουν, μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν, ἐὰν εὑρίσκωνται εἰς τὸ τμῆμα τῆς διαμονῆς των, ἢ ἐντὸς ἓξ μηνῶν, ἐὰν εἰς ἕτερον τμῆμα τοῦ Βασιλείου, νὰ καθυποβάλωσι τὴν ἀνωτέρω ἔκθεσιν συνάπτοντες καὶ τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 16 ἐπίσημον ἔγγραφον διὰ νὰ λάβωσι τὸ δίπλωμά των.

19. Διὰ τοὺς πλοιάρχους καὶ τοὺς κυβερνήτας ἐμπορικῶν πλοίων, τοὺς ὄντας ἐκτὸς τοῦ Κράτους κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ προθεσμία ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν οὗτοι φθάσωσιν εἰς πρῶτον Ἑλληνικὸν λιμένα.

20. Ἡ λιμενικὴ ἀρχὴ, λαμβάνουσα τὴν ἔκθεσιν, καὶ πληροφορουμένη περὶ τῆς ἀκριβείας τῶν ἐν αὐτῇ, προχωρεῖ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν περὶ τὰ ναυτικὰ γνώσεων τοῦ ἀναφερομένου, κατὰ τὰς περὶ ἐξετάσεων γενικὰς ὁδηγίας τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, εἰς τὴν ὁποίαν ὀφείλει νὰ διευθύνῃ τὴν ἔκθεσιν αὐτοῦ καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς ἐξετάσεως μετὰ τῆς γνωμοδοτήσεώς της.

21. Ἐὰν ἡ γνωμοδότησις τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς ἦναι σύμφωνος μὲ τὴν αἴτησιν τοῦ ἀναφερομένου, εἰ μὲν αὕτη ἀφορᾷ τὴν ἔκδοσιν διπλώματος κυβερνήτου ἐμπορικοῦ πλοίου, ἡ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας ἐκδίδει ἀπ' εὐθείας αὐτὸ, φέρον τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Γραμματέως, καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς Γραμματείας· εἰ δὲ ἀφορᾷ τὴν ἔκδοσιν διπλώματος πλοιάρχου, καθυποβάλλεται δι' ἀναφορᾶς τῆς ἰδίας Γραμματείας εἰς τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν, μετὰ τὴν ὁποίαν ἐκδίδεται τὸ δίπλωμα.

22. Τὰ διπλώματα πέμπονται εἰς τοὺς ἁρμοδίους Λιμενάρχας, οἵτινες, προσυπογράφοντες καὶ καταχωροῦντες αὐτὰ εἰς τὸ πρωτόκολλον, τὰ διευθύνουν εἰς τὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν τοῦ μέρους τῆς διαμονῆς τοῦ πλοιάρχου ἢ κυβερνήτου, διὰ νὰ παραδοθῶσιν εἰς αὐτοὺς λαμβανομένων, δι' ἕκαστον μὲν δίπλωμα πλοιάρχου, δραχ. δέκα, δι' ἕκαστον δὲ κυβερνήτου, δραχ. ἓξ.—Τὰ δικαιώματα ταῦτα παραχωροῦνται εἰς τὸ ταμεῖον τῶν ἀπομάχων τοῦ ναυτικοῦ.

23. Οἱ ὁρισμοὶ τῶν ἄρθρων 13 καὶ 17 τοῦ παρόντος Διατάγματος δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τοὺς κυβερνήτας μικρῶν πλοιαρίων κατωτέρας τῶν 5 τόνων χωρητικότητος.—Οὗτοι ὀφείλουν νὰ παρουσιάζωνται μόνον ἐνώπιον τῆς ἁρμοδίας λιμενικῆς ἀρχῆς, καὶ ν' ἀποδεικνύωσι δι' ἐγνωσμένων

μαρτύρων, ὅτι μετῆλθον δύω ἔτη τὴν ἁλιείαν ἢ τὴν ναυτιλίαν, καὶ ὅτι ἔχουν τὴν εἰς τοῦτο ἀπαιτουμένην ἱκανότητα διὰ νὰ λάβωσι τὴν ἄδειαν νὰ κυβερνῶσιν. Ἡ ἄδεια αὕτη ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν ἐπὶ τοῦ λιμένος ἀρχὴν, καταχωρίζεται εἰς τὸ βιβλίον τοῦ λιμένος, καὶ παραδίδεται εἰς ὅν τινα ἀνήκει ἐπὶ πληρωμῇ δικαιώματος δύω δραχμῶν, κατατιθεμένων ἐπίσης εἰς τὸ ταμεῖον τῶν ἀπομάχων τοῦ ναυτικοῦ.— Ἡ ἄδεια αὕτη ἰσχύει διὰ βίου, ὡς πρὸς τοὺς κυβερνήσαντας, ἢ κυβερνῶντας ἤδη τοιαῦτα πλοιάρια, ἰσχύουν οἱ ὅροι τοῦ ἄρθρου 18.

24. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς τὰς ἐπὶ τῶν λιμένων ἀρχὰς νὰ δίδωσι τὴν, κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 23, ἄδειαν τῆς Κυβερνήσεως εἰς παῖδας ἡλικίας κατωτέρας τῶν 16 ἐτῶν, καὶ ἂν ἄλλως οὗτοι προκατετάχθησαν ὡς ναῦται γ΄· τάξεως ἐπὶ πολεμικῶν ἢ ἐμπορικῶν πλοίων.— Πᾶσα παράβασις τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης ἐκ μέρους τῆς ἐπὶ τοῦ λιμένος ἀρχῆς, τιμωρεῖται πειθαρχικῶς μὲ πρόστιμον 25 μέχρις ἑκατὸν δραχμῶν.—Τὸ πρόστιμον τοῦτο, καθὼς καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ, περὶ ὧν διαλαμβάνει ὁ παρὼν κανονισμὸς, κατατίθεται εἰς τὸ ταμεῖον τῶν ἀπομάχων τοῦ ναυτικοῦ.

25. Ὅστις, μετὰ τὴν ἔκπνευσιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 17, 18, 19, καὶ 23 προθεσμιῶν, εὑρεθῇ μετερχόμενος τὸ ἔργον πλοιάρχου ἢ κυβερνήτου ἄνευ διπλώματος ἢ ἀδείας, εἰ μὲν διευθύνει μικρὸν πλοιάριον, κατωτέρας τῶν πέντε τόνων χωρητικότητος, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον δέκα μέχρι τεσσαράκοντα δραχμῶν, εἰ δὲ κυβερνᾷ πλοῖον πρώτης κλάσεως εἰς πρόστιμον πεντήκοντα ἕως ἑκατὸν δραχμῶν. — Ἐὰν δὲ διευθύνῃ πλοῖον δευτέρας κλάσεως, εἰς πρόστιμον πεντήκοντα μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Καθήκοντα καὶ ὑποχρεώσεις τῶν πλοιάρχων καὶ κυβερνητῶν τῶν ἐμπορικῶν πλοίων.

26. Ἀφοῦ ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ἀπαρτίσῃ τὸ πλήρωμα, ὀφείλει νὰ τὸ παρουσιάζῃ εἰς τὴν Λιμενικὴν ἢ Προξενικὴν Ἀρχὴν, διὰ νὰ καταγράφεται εἰς τὸ ναυτολόγιον· δὲν ἔχει δὲ τὴν ἄδειαν ν' αὐξήσῃ ἢ νὰ ἐλαττώσῃ τὸν ἀριθμὸν τοῦ πληρώματος, χωρὶς νὰ προειδοποιήσῃ τὴν ἀρχὴν ταύτην, διὰ νὰ σημειωθῇ ἡ γενομένη πρᾶξις εἰς τὸ ναυτολόγιον.—

διὰ πᾶσαν προσθήκην ἢ ἀφαίρεσιν ναύτου μὴ σημειωθεῖσαν εἰς τὸ ναυτολόγιον, ὁ μὲν πλοίαρχος τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον πεντήκοντα μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν, ὁ δὲ κυβερνήτης, πεντήκοντα μέχρις ἑκατόν.

27. Ὁ ἀριθμὸς τοῦ πληρώματος ἑκάστου πλοίου προσδιορίζεται ἐνώπιον τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς, ἢ, ἐκτὸς τοῦ Κράτους, ἐνώπιον τῆς προξενικῆς ἀναλόγως μὲ τὸ εἶδος καὶ τὴν χωρητικότητα τοῦ πλοίου· οἱ πλοίαρχοι ἢ κυβερνῆται ὀφείλουν νὰ ἔχωσι πλήρη τὸν προσδιορισθέντα ἀριθμὸν, διὰ νὰ μὴ κινδυνεύωσι τὰ πλοῖα δι' ἔλλειψιν ναυτῶν.

28. Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ παραλαμβάνῃ καὶ παῖδας κατ' ἀναλογίαν τοῦ πληρώματος. Ἡ ἀναλογία αὕτη δὲν ἐμπορεῖ νὰ ὑπερβῇ τὸ ἓν πέμπτον τοῦ ὁλικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ναυτῶν εἰς τὰ πλοῖα β'. κλάσεως, εἰς δὲ τὰ πρώτης, μέχρι μὲν τῶν 5 τόνων, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ λαμβάνωσι πλέον τοῦ ἑνὸς, εἰς δὲ τὰ ἀνωτέρας χωρητικότητος πλέον τῶν δύω.

29. Ἐξ μῆνας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος δὲν ἐπιτρέπεται εἰς κανένα πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην νὰ δεχθῇ ναύτην μὴ φέροντα ἄδειαν ἀναχωρήσεως τοῦ πλοιάρχου ἢ κυβερνήτου τοῦ τελευταίου πλοίου ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὑπηρέτει, ἢ ἀπόδειξιν τῆς ἁρμοδίου λιμενικῆς ἀρχῆς, ὅτι δὲν ὑπάρχει κανὲν ἐμπόδιον εἰς τὸ νὰ συμφωνηθῇ· μέχρι τῆς ἐκπνεύσεως τῆς προθεσμίας ταύτης, ἀρκεῖ μόνη ἡ συγκατάθεσις τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς εἰς τὴν καταγραφὴν τῶν ναυτῶν εἰς τὰ ναυτολόγια, πρὸς ἀπόδειξιν ὅτι δὲν ὑπάρχει εὔλογον αἴτιον ἐμποδίου.

30 Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης, ὅστις μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας συμφωνήσῃ ναύτην, μὴ φέροντα τὴν ἀπαιτουμένην ἄδειαν ἀναχωρήσεως, ὑπόκειται εἴς τε τὴν ἀποζημίωσιν διὰ τὰς ὁποίας ὁ συμφωνηθεὶς ναύτης εἶχε τυχὸν ὑποχρεώσεις πρὸς ἄλλον πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην, καὶ εἰς πρόστιμον 25 μέχρις 100 δραχμῶν. — Ἂν δὲ ἀποδειχθῇ ὅτι μετεχειρίσθη μέσα διαφθορᾶς διὰ νὰ ἀποσπάσῃ ναύτην ἢ ναύτας συμφωνημένους εἰς ὑπηρεσίαν ἄλλου πλοίου, καὶ νὰ τοὺς μεταχειρισθῇ εἰς τὸ ἴδιόν του, παρὰ τὸ ἀνωτέρω πρόστιμον, στερεῖται καὶ τοῦ διπλώματος τῆς πλοιαρχίας ἢ κυβερνήσεως, δι' ἓν ἕως τρία ἔτη.

31. Ὅταν κυβερνήτης ἢ πλοίαρχος ἀρνῆται ἄνευ λόγου νὰ δώσῃ τὴν ἀπόδειξιν εἰς τὸν ναύτην, οὗτος ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ προστρέχῃ εἰς τὴν Αἰμενικὴν Ἀρχὴν ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος, ἢ ἐκτὸς αὐτῆς εἰς τὴν Προξενικὴν

Ἀρχὴν, ἥτις, ἐξετάζουσα τὴν αἴτησιν, καὶ εὑρίσκουσα αὐτὴν βάσιμον, ἐκδίδει ἡ ἰδία τὴν ἀπόδειξιν.

32. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 30 καὶ 31 ἐφαρμόζονται ἐπίσης καὶ εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας, ὅσοι ἐκλέγουν πλοιάρχους ἢ κυβερνήτας μὴ φέροντας ἀπόδειξιν ἐκ μέρους τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ τελευταίου πλοίου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὑπηρέτησαν, ἢ ἐκ μέρους τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐμπόδιον. Ἐν περιπτώσει δὲ τοῦ §. 2 τοῦ ἄρθρου 30 ὁ ἰδιοκτήτης τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον 100—300 δραχμῶν.

33. Ἂν εἷς ἢ πολλοὶ ναῦται τοῦ πληρώματος ἑνὸς πλοίου ἀποθάνωσι, δραπετεύσωσιν, ἢ ἀσθενήσαντες μείνωσιν εἰς τὴν ξηράν, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης τοῦ πλοίου ὀφείλει νὰ ἀντικαταστήσῃ ἄλλους· καὶ εἰ μὲν εὑρίσκεται εἰς Ἑλληνικὸν λιμένα, ἡ ἀντικατάστασις γίνεται διὰ τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς, φυλαττομένων τῶν προσδιωρισμένων ὅρων, καὶ σημειουμένης τῆς ἀντικαταστάσεως ἐπὶ τοῦ ναυτολογίου· ἐὰν δὲ εἰς ξένον λιμένα, διὰ τῆς Προξενικῆς, καὶ εἰς ἔλλειψιν ταύτης, ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ ζητήσῃ ἀπόδειξιν ἔγγραφον τῆς ἀντικαταστάσεως καὶ τῶν αἰτιῶν αὐτῆς ἀπὸ τὴν ἁρμοδίαν ἐγχώριον ἀρχήν. Ἅμα δὲ φθάσῃ ἢ εἰς λιμένα ξένης ἐπικρατείας, ὅπου ὑπάρχει Ἑλληνικὸς Πρόξενος, ἢ εἰς λιμένα τοῦ Βασιλείου, ἐνεργεῖ τακτικῶς τὴν ἀντικατάστασιν κατὰ τὸν προσημειωθέντα τρόπον.

34. Ἐὰν πλοίαρχοι ἢ κυβερνῆται, εὑρισκόμενοι ἐντὸς (Γ. ἐκτὸς) τοῦ Κράτους, ἀναγκασθῶσι νὰ συμπληρώσωσι τὸν ἀριθμὸν τοῦ πληρώματός των, ἔχουν τὴν ἄδειαν, εἰς ἔλλειψιν Ἑλλήνων ναυτῶν, νὰ λαμβάνωσι ναύτας ἀλλοεθνεῖς καὶ πλέον τοῦ προσδιωρισμένου ἀριθμοῦ ἀπὸ τὸ ἄρθρον γ΄. τοῦ ἀπὸ 14 Νοεμβρίου 1836 περὶ ναυτιλίας Διατάγματος, προσέχοντες ὅμως πάντοτε, ὥστε οἱ ναῦται οὗτοι νὰ ἦναι ὑπήκοοι φίλης Δυνάμεως· αἱ δὲ μετ' αὐτῶν συμφωνίαι πρέπει νὰ γείνωσιν ἐνώπιον τῆς ἁρμοδίας Προξενικῆς, ἢ, εἰς ἔλλειψιν τοιαύτης, τῆς ἐπιτοπίου λιμενικῆς ἀρχῆς. Τοὺς παρὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ διαληφθέντος Διατάγματος προσληφθέντας ἀλλοεθνεῖς ναύτας ὀφείλουν νὰ ἀπολύσωσιν, ἅμα φθάσωσιν εἰς Ἑλληνικὸν λιμένα.

35. Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ἐμπορικοῦ πλοίου, ἑτοιμαζομένου εἰς πλοῦν, ὀφείλει, πρὸ τῆς ἐπισκέψεως τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς, νὰ παρουσιάζῃ εἰς αὐτὴν ἐντελῆ ἀπογραφὴν τῆς ἀποσκευῆς τοῦ πλοίου του, ὑπο-

γεγραμμένην ἀπὸ αὐτόν. Ἡ ἀπογραφὴ αὕτη, ἐξακριβουμένη κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν, ἐπικυροῦται ἀπὸ τὴν λιμενικὴν ἀρχήν· καὶ τὸ μὲν πρωτότυπον παραδίδεται εἰς τὸ ἐμπορικὸν δικαστήριον, ἂν ὑπάρχῃ, ἢ φυλάττεται εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ λιμένος· ἀντίγραφον δὲ αὐτοῦ, βεβαιωμένον μὲ τὴν ὑπογραφὴν καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς, παραδίδεται εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ἐὰν τύχῃ ἀνάγκη, ἐνώπιον δικαστικῆς ἢ ἄλλης ἀρχῆς. Τὸ αὐτὸ γίνεται ἀπὸ τὴν ἁρμοδίαν Προξενικὴν ἀρχήν, ἂν τὸ πλοῖον ἑτοιμασθῇ εἰς ξένον λιμένα· ἀλλ' ὁ Πρόξενος ὀφείλει, ἐκτὸς τοῦ ἀντιγράφου τοῦ παραδιδομένου εἰς χεῖρας τοῦ πλοιάρχου ἢ κυβερνήτου, νὰ πέμψῃ καὶ ἕτερον ὅμοιον εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας. Ἡ ἀπογραφὴ αὕτη καὶ ἡ ἐξακρίβωσις γίνεται δὶς τοῦ ἔτους μόνον, καθ' ἑξαμηνίαν, εἰ δυνατόν.

36. Ἂν κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ παρουσιασθεῖσα ἀπογραφὴ περιέχει εἴδη ἀνύπαρκτα, ἢ παρηλλαγμένα, γίνεται μὲν ἡ ἀνήκουσα σημείωσις εἰς τὴν ἀπογραφὴν ἀπὸ τὴν ἐπισκεπτομένην ἀρχήν, ὁ δὲ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον εἴκοσιν ἕως διακοσίων δραχμῶν.

37. Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης πλοίου, ἔχοντος ἀνωτέραν τῶν 10 τόνων χωρητικότητα, ὀφείλει, παρὰ τὸ ἔγγραφον τῆς ἰδιοκτησίας καὶ τὸ ναυτικὸν δίπλωμα, τὸ ὁποῖον ἔχει ἐπὶ τοῦ πλοίου, κατὰ τὸ ἄρθρον 23 τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος τῆς 14 Νοεμβρίου 1836, νὰ ἔχῃ προσέτι καὶ τὰ ἀκόλουθα:

α'. Τὸ ναυτολόγιον.

β'. Τὴν ἄδειαν τῆς ἀναχωρήσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ἀπὸ 8 (20) Φεβρουαρίου 1834 Διατάγματος.

γ'. Τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἐμπορικοῦ Νόμου.

δ'. Τὰ φορτωτικὰ καὶ ναυλωτικά.

ε'. Τὰ ἐξοφλητικὰ τῶν τελωνιακῶν δικαιωμάτων, ἢ τῆς περὶ ῥητῆς μετακομιδῆς ἐγγυήσεως.

Οἱ κυβερνῆται πλοίων δέκα τόνων ἢ κατωτέρας χωρητικότητος ὀφείλουν νὰ φέρωσι καὶ αὐτοὶ τὰ ἀνωτέρω ἔγγραφα, ἐκτὸς μόνον τοῦ βιβλίου.

38. Οἱ παραβάται τῶν ὅρων τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, εἰ μὲν εἶναι κυβερνῆται, τιμωροῦνται διὰ τὴν ἔλλειψιν τοῦ ναυτολογίου, ἢ τοῦ βι-

βλίου τοῦ πλοίου, μὲ πρόστιμον 100 δραχμῶν, εἰ δὲ πλοίαρχος, μὲ πρόστιμον 300· διὰ δὲ τὴν τῆς ἀδείας τῆς ἀναχωρήσεως καθυποβάλλονται ἀμφότεροι εἰς πρόστιμον ἴσον μὲ τὴν εἰκοσαπλασίαν ποσότητα τῶν λιμενικῶν δικαιωμάτων, τὰ ὁποῖα ὤφειλον νὰ πληρώσωσιν, ἢ, ἂν δὲν ὑπόκηνται εἰς τοιαῦτα, κατὰ τὴν διατίμησιν τῆς 8 (20) Σεπτεμβρίου 1834 εἰς πρόστιμον μιᾶς μέχρι δέκα δραχμῶν. Διὰ πᾶσαν δὲ σημείωσιν εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου παραλλάττουσαν τὴν ἀλήθειαν, ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης καταδιώκεται ἐνώπιον τῶν ἁρμοδίων δικαστηρίων.

39. Ὡς ἀρχηγοὶ τοῦ πληρώματος καὶ διευθυνταὶ τῶν πλοίων, οἱ πλοίαρχοι καὶ οἱ κυβερνῆται ἔχουν τὴν ἐξουσίαν νὰ λαμβάνωσιν ὅλα τὰ πρόσφορα καὶ συγκεχωρημένα ἀπὸ τὸν Νόμον μέτρα διὰ τὴν διατήρησιν τῆς εὐταξίας, τῆς χρηστοηθείας, τῆς πειθαρχίας, καὶ τῆς καθαριότητος, καὶ μάλιστα τῆς ἀσφαλείας τοῦ πλοίου, ἂν τυχὸν ἤθελε κινδυνεύει ἐξ αἰτίας ἑνὸς ἢ πλειοτέρων ἐκ τοῦ πληρώματος.

40. Ἔχουσιν ὅθεν τὴν ἐξουσίαν:—ά. νὰ ἐπιβάλλωσι πειθαρχικὰς ποινὰς εἰς τοὺς ἀμελεῖς, τοὺς ἀπειθεῖς, καὶ τοὺς ἀτάκτους ναύτας· ἀπαιτεῖται δὲ πρὸς τοῦτο ἡ σύμπραξις τοῦ ναυκλήρου καὶ ἑνὸς τῶν πρεσβυτέρων ναυτῶν, καὶ συντάσσεται ἑκάστοτε πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον ὑπογράφεται παρὰ τοῦ πλοιάρχου ἢ τοῦ κυβερνήτου καὶ παρ' αὐτῶν, ὅπου σημειοῦται τὸ εἶδος τῆς πραχθείσης παραβάσεως καὶ τῆς ἐπιβληθείσης ποινῆς· τοῦ πρωτοκόλλου τούτου γίνεται μνεία εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου·— β'. νὰ κρατῶσιν εἰς ἀσφαλῆ φύλαξιν, καὶ διὰ δεσμῶν, εἰ χρεία, τοὺς φωραθέντας κλέπτας, τοὺς φονεῖς, ἢ συνωμότας κατὰ τῆς ἀσφαλείας τοῦ πλοίου ἢ τοῦ φορτίου, ἢ κατὰ τῆς ζωῆς ἑνὸς ἢ πολλῶν ἐκ τοῦ πληρώματος, εἴτε ναυτῶν, εἴτε ἐπιβατῶν, καὶ ἐν γένει τοὺς ἐνόχους ἢ ὑπόπτους, ἐπὶ τῇ βάσει ἐνδείξεων ἰσχυρῶν, κακουργημάτων πλημμελημάτων, ἢ πταισμάτων, περὶ ὧν διαλαμβάνει ὁ Ποινικὸς Νόμος.

Ἡ διὰ δεσμῶν φύλαξις ἐνεργεῖται ἀφοῦ ὁ πλοίαρχος, ἢ ὁ κυβερνήτης, ἀκούσῃ καὶ τὴν γνώμην τοῦ ναυκλήρου, καὶ ἑνὸς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων ναυτῶν, καὶ μάλιστα δύω ἐκ τῶν τελευταίων τούτων, ἐὰν πρόκηται περὶ δεσμεύσεως τοῦ ναυκλήρου· ἀλλ' ἡ γνώμη τούτων δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην, καταχωρεῖται δὲ εἰς τὸ πρωτόκολλον.

Ἡ ἔκθεσις τοῦ πρωτοκόλλου εἰς τοιαύτας περιπτώσεις ἀπαιτεῖται νὰ συντάσσεται μὲ ἄκραν λεπτομέρειαν, καὶ ὄχι μόνον ὑπογράφεται ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρω σημειωθέντας, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἄλλους, ὡς μαρτυρας, ἐκ τοῦ πληρώματος καὶ τῶν ἐπιβατῶν· χίνεται δὲ μνεία τούτου εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου.

Ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ὀφείλει, ἐπὶ ποινῇ παρανόμου κρατήσεως, εἰ μὲν τὸ πλοῖον εἶναι εἰς λιμένα Ἑλληνικὸν ἢ ξένον, νὰ εἰδοποιήσῃ ἄνευ ἀναβολῆς περὶ τούτου τὴν ἁρμοδίαν λιμενικὴν ἢ Προξενικὴν ἀρχὴν, καὶ νὰ παραδώσῃ εἰς αὐτὴν τὸν κρατηθέντα, ἅμα ζητηθῇ. Ἐὰν δὲ διαπλέῃ, νὰ πράξῃ τοῦτο, ἅμα καταπλεύσῃ εἰς πρῶτον λιμένα.

41. Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ, τὰς ὁποίας οἱ πλοίαρχοι ἢ οἱ κυβερνῆται κατὰ τὸ §. ά. τοῦ προηγουμένου ἄρθρου δύνανται νὰ ἐπιβάλλωσιν, εἶναι αἱ ἑφεξῆς:

ά. Ἐπίπληξις.

β'. Περιορισμὸς τῆς τροφῆς εἰς μόνον τὸν ἄρτον καὶ τὸ ὕδωρ.

γ'. Κράτησις ἀπὸ μιᾶς ἕως τριῶν ἡμερῶν.

42. Ἂν εἷς ἢ πλειότεροι ναῦται δραπετεύσωσιν, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ σημειώσῃ ἀμέσως τοῦτο εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου, καὶ εἰς τὸ ναυτολόγιόν του. Καὶ εἰ μὲν εἶναι εἰς λιμένα τοῦ Βασιλείου, εἰδοποιεῖ τὴν λιμενικὴν ἀρχὴν, εἰ δὲ εἰς ξένον τὴν Προξενικὴν, διὰ νὰ γενῇ ἡ ἀνήκουσα ἔρευνα καὶ συλληφθῶσιν οἱ δραπέται.

Ὅστις δὲ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης δὲν φανερώσῃ ἐντὸς τῶν 24 ὡρῶν τὴν συμβᾶσαν δραπέτευσιν εἰς τὴν ἁρμοδίαν ἀρχὴν, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον 28 μέχρις 100 δραχμῶν.

43 Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς πάντα πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην νὰ δέχεται ἐπὶ τοῦ πλοίου του, ὡς εἰς ἄσυλον, ἀνθρώπους καταδιωκομένους ἀπὸ τὰ τοπικὰ δικαστήρια, ναύτην, ἢ ναύτας, δραπετεύσαντας ἀπὸ Ἑλληνικὸν ἢ ἀλλοεθνὲς πλοῖον, ἢ ἐπιβάτας ἄνευ τακτικῶν διαβατηρίων, καὶ χωρὶς νὰ σημειωθῶσι τὰ ὀνόματά των εἰς τὴν ἄδειαν τῆς ἀναχωρήσεως. Εἰς πᾶσαν παράβασιν τῶν ἀνωτέρω, καταδιώκεται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, καὶ τιμωρεῖται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Διὰ πᾶσαν δὲ πρᾶξιν, περὶ ἧς ὁ Νόμος οὗτος δὲν προεῖδεν, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον 20 μέχρι 200 δραχμῶν, κατ' ἀμφοτέρας δὲ τὰς περι-

στάσεις στερεῖται τοῦ διπλώματος τῆς πλοιαρχίας ἢ κυβερνήσεως ἀπὸ 1 ἕως 3 ἔτη.

44. Ἕκαστος πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς ὑγείας τοῦ πληρώματος. Ἑπομένως προσέχει πάντοτε διὰ νὰ ἦναι τὰ τρόφιμα καλῆς ποιότητος, νὰ καθαρίζεται καὶ νὰ πλύνεται τὸ ὑπὸ τὸ κατάστρωμα προσδιωρισμένον διὰ κατοικίαν τῶν ναυτῶν μέρος· νὰ πλύνωνται εἰς ῥητὰς ἡμέρας τὰ ἐνδύματα· νὰ καταβάλλεται ἄκρα ἐπιμέλεια καὶ προσοχὴ εἰς τὴν ἐπίσκεψιν καὶ θεραπείαν τῶν νοσούντων, ἢ τῶν ἐκ περιστάσεως τραυματισθέντων· διὰ τὴν τελευταίαν μάλιστα ταύτην περίστασιν οἱ πλοίαρχοι ὀφείλουν νὰ ἔχωσιν, ὅσον τὸ δυνατὸν, ἐπὶ τοῦ πλοίου, τὰ ἁπλούστερα καὶ εὐχρηστότερα τῶν ἰατρικῶν.

45. Ἂν εἷς ἢ πολλοὶ ναῦται ἀσθενήσωσι βαρέως κατὰ τὴν θαλασσοπλοΐαν, οἱ πλοίαρχοι ἢ κυβερνῆται ὄχι μόνον πρέπει νὰ τοὺς ἀποβιβάζωσιν εἰς τὴν ξηρὰν, ἅμα ἤθελον εὑρεθῇ πλησίον εἰς μέρος, ὅπου ὑπάρχουν νοσοκομεῖα ἢ ἰατροὶ, ἀλλὰ καὶ νὰ χορηγῶσιν εἰς αὐτοὺς τὴν ἀπολύτως ἀναγκαίαν δαπάνην διὰ τὴν τροφήν των, μέχρι τῆς ἐνδεχομένης ἐπιστροφῆς των ἐπὶ τοῦ πλοίου (ἂν τοῦτο συγχωρηθῇ), ἢ τῆς ἐπανόδου των εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἂν ἀποβιβασθῶσιν ἐπὶ ἀλλοδαπῆς· πάντοτε δὲ ἀπαιτεῖται, ἐὰν μὲν ἡ ἀποβίβασις γίνεται ἐντὸς τοῦ Κράτους, ἡ σύμπραξις τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς, ἐὰν δὲ ἐκτὸς, ἡ τῆς Προξενικῆς, καὶ, ἐν ἐλλείψει τοιαύτης, τῆς ἐπιτοπίου λιμενικῆς ἢ ἄλλης ἀρχῆς, ἐνώπιον τῆς ὁποίας γίνεται ἡ συμφωνία, καὶ παρακατατίθενται τὰ χρήματα, διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς μόνον τὸν σκοπὸν, δι' ὃν ἐδόθησαν. Ἡ πρᾶξις αὕτη σημειοῦται εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου, καὶ εἰς τὸ ναυτολόγιον, καὶ ἐπικυροῦται ἀπὸ τὴν συμπράξασαν ἀρχήν· ἡ δι' ἕκαστον ναύτην ἡμερούσιος τροφὴ, ἐντὸς μὲν τῆς Ἑλλάδος, λογίζεται πρὸς 50 λεπτὰ, ἐκτὸς δὲ, πρὸς 60.

46. Ἂν εἷς ἢ πλειότεροι ναῦται ἢ ἐπιβάται ἀποθάνωσι κατὰ τὴν θαλασσοπλοΐαν, εἰ μὲν τὸ πλοῖον εἶναι πλησίον τῆς ξηρᾶς, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν ἁρμοδίαν ἀρχὴν, καὶ συνεννοούμενος μετ' αὐτῆς νὰ φροντίσῃ τὰ περὶ τῆς κηδείας, φυλαττομένων τῶν περὶ ὑγείας διατάξεων. Ἐὰν δὲ εἰς τὸ πέλαγος, ἢ ἂν αἱ ὑγειονομικαὶ διατάξεις ἀπαγορεύωσι τὴν ἀποβίβασιν καὶ τὴν ἐνταφίασιν, διατάττει νὰ ἕληθῇ ὁ νεκρὸς εἰς σάκκον μὲ πέτρας ἢ ἔρμα ἱκανῆς βαρύτητος, ὥστε νὰ βυθισθῇ ῥιπτόμενος εἰς τὴν θάλασσαν. Οὔτε ἡ ἐνταφίασις, οὔτε ἡ βύθι-

ρις ἐπιτρέπεται νὰ γενῇ, πρὶν παρέλθωσιν 24 ὧραι μετὰ τὴν ἀποβίωσιν.

Ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ συντάξῃ ἔκθεσιν τοῦ συμβάντος μὲ τὴν ἐνδεχομένην λεπτομέρειαν, νὰ φανερώσῃ ὅσον ἔνεστι τὸ εἶδος, τὴν διάρκειαν, καὶ τὰ συμπτώματα τῆς ἀσθενείας, τὴν κατάστασιν τοῦ πτώματος μετὰ τὸν θάνατον, τὴν ἡμέραν, καὶ ὥραν τοῦ θανάτου, τὴν ἡμέραν, τὴν ὥραν, τὸν τρόπον, καὶ τὸ μέρος τῆς κηδείας, ἢ τῆς βυθίσεως. Ἡ ἔκθεσις αὕτη ὑπογράφεται ἀπὸ αὐτὸν, ἀπὸ τὸν ναύκληρον, καὶ ἀπὸ ὅλους τοὺς ἠξεύροντας νὰ γράφωσιν ἐκ τοῦ πληρώματος καὶ τῶν ἐπιβατῶν· καὶ γίνεται μνεία αὐτῆς εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου καὶ εἰς τὸ ναυτολόγιον.

Δὲν ἐπιτρέπεται, ἐπὶ ὁποιαδήποτε προφάσει, ἡ ἐνταφίασις τοῦ νεκροῦ εἰς ἔρημον μέρος, ἢ ὅπου δὲν ὑπάρχει κάμμία ἀρχὴ διὰ νὰ συνεννοηθῇ μετ' αὐτῆς ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης· εἰς τοιαύτην περίστασιν, ἡ βύθυσις εἶναι ὑποχρεωτικὴ, καὶ ἂν τὸ πλοῖον εὑρεθῇ πλησίον ξηρᾶς ἐρήμου.

Δι' ἑκάστην παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου τούτου, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης, καὶ ἂν δὲν ὑπάρχῃ αἰτία ἄλλης κατηγορίας κατ' αὐτοῦ ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον 20 μέχρι 200 δραχμῶν, καὶ στερεῖται τοῦ διπλώματος αὐτοῦ ἀπὸ ἓν ἕως τρία ἔτη.

47. Ἀμέσως μετὰ τὸν θάνατον ναύτου ἢ ἐπιβάτου, συμβάντα κατὰ τὴν θαλασσοπλοΐαν, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης μετὰ τοῦ ναυκλήρου, δύω ἐκ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ πληρώματος, καὶ ἑτέρων δύω ἐκ τῶν ἐπιβατῶν, ὀφείλει νὰ συντάξῃ ἀπογραφὴν ὅλων τῶν πραγμάτων τοῦ ἀποθανόντος, νὰ ἐμβάλῃ αὐτὰ εἰς κιβώτια ἢ σάκκους ἐνώπιον τοῦ πληρώματος, καὶ νὰ τὰ σφραγίσῃ.

Τῆς πράξεως ταύτης γίνεται ἔκθεσις ἰδιαιτέρα περιέχουσα τὸν κατάλογον τῶν πραγμάτων, ὑπογράφεται ἀπὸ τοὺς προμνημονευθέντας καὶ ἀφ' ὅσους ἄλλους ἠξεύρουν νὰ γράφωσι, καὶ καταχωρεῖται εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου. Τὰ δὲ πράγματα φυλάττονται διὰ νὰ παραδοθῶσιν εἰς τὴν ἁρμοδίαν ἀρχὴν, ἢ, κατὰ πρόσκλησιν αὐτῆς ἔγγραφον, εἰς τοὺς ἀναγνωρισθησομένους κληρονόμους ἢ ἐπιτρόπους αὐτῶν.

Ἂν δὲ εὑρίσκωνται ἐπὶ τοῦ πλοίου συγγενεῖς τοῦ ἀποθανόντος, ὄχι μόνον ἀπαιτεῖται νὰ συμπράξωσιν εἰς τὴν ἀπογραφὴν, καὶ νὰ συνυπογράψωσι τὴν ἔκθεσιν, τῆς ὁποίας λαμβάνουν ἀντίγραφον, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐπιθέσωσι τὴν σφραγῖδά των εἰς τὰ κιβώτια καὶ τοὺς σάκκους.

Ἂν ὁ θάνατος συμβῇ ὅτε τὸ πλοῖον εἶναι εἰς λιμένα, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ εἰδοποιῇ ἀμέσως τὴν ἀρμοδίαν ἀρχὴν, συνεργείᾳ τῆς ὁποίας γίνεται ἡ ἀνωτέρω ἀπογραφὴ καὶ ἡ ἔκθεσις τῆς πράξεως.

Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν ἡ ἀποβίωσις προῆλθεν ἀπὸ νόσον λοιμώδη, καὶ ἡ ἀσφάλεια τῶν ἐν τῷ πλοίῳ δὲν ἐπιτρέπει νὰ ληφθῶσιν ἐντελῶς τὰ εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον διαγραφόμενα μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν πραγμάτων τοῦ ἀποβιώσαντος, ὁ πλοίαρχος εἶναι ὑπόχρεως νὰ λάβῃ πᾶν ἄλλο μέτρον ἱκανὸν νὰ προλάβῃ τὸν σφετερισμὸν ἢ τὴν διασκόρπισιν αὐτῶν· ἄλλως ὑπόκειται εἰς τὰς παρὰ τοῦ ἄρθρου 572 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ὁριζομένας ποινάς.

48. Τὰ ἀνωτέρω γίνονται ἀπαραλλάκτως καὶ εἰς περίστασιν δραπετεύσεως ἑνὸς ἢ πλειοτέρων ναυτῶν.

49. Ἂν ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ἀποθάνῃ κατὰ τὸν πλοῦν, ὁ ναύκληρος, ἂν δὲν ὑπάρχῃ ὑποπλοίαρχος, ἀναλαμβάνει δικαιωματικῶς τὴν διεύθυνσιν τοῦ πλοίου, καὶ ἀναδέχεται ἀπ' ἐκείνης τῆς στιγμῆς ὅλα τὰ δικαιώματα, καθὼς ἐπίσης καὶ τὰ καθήκοντα, καὶ τὰς εὐθύνας, εἰς τὰς ὁποίας ὑπόκειται κατὰ Νόμον πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης μέχρι τοῦ τέλους τοῦ διάπλου, ἢ μέχρι τοῦ μέρους, ὅπου εὑρίσκονται οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ πλοίου, ἂν τὸ πλοῖον ὀφείλῃ ἢ δύναται ἄνευ βλάβης τῶν συμφερόντων τοῦ ναυλωτοῦ, νὰ προσορμισθῇ εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο καὶ πρὸ τοῦ τέλους τοῦ διάπλου.

50. Ἐὰν, ἀποβιώσαντος τοῦ πλοιάρχου ἢ κυβερνήτου, ἀποβιώσῃ καὶ ὁ ναύκληρος, τότε, εἰ μὲν εὑρίσκεταί τις τῶν ἰδιοκτητῶν ἐπὶ τοῦ πλοίου, ἢ ἀντιπρόσωπος αὐτῶν, ἐκλέγει τὸν διαδεχθησόμενον τὴν προσωρινὴν διεύθυνσιν· ἄλλως ὁ πρεσβύτερος τοῦ πληρώματος συγκαλεῖ τοῦτο, καὶ γίνεται ἡ ἐκλογὴ τοῦ προσωρινοῦ διευθυντοῦ διὰ τῆς πλειονοψηφίας· οἱ παῖδες δὲν ἐνέχονται εἰς τὴν ἐκλογὴν ταύτην. Εἰς τὴν τελευταίαν αὐτὴν περίστασιν ὁ προσωρινὸς διευθυντὴς ὀφείλει νὰ προσορμισθῇ εἰς τὸν πλησιέστερον λιμένα, εἴτε ἑλληνικὸν, εἴτε ξένης Ἐπικρατείας, ἀλλ' εἰς τὸν ὁποῖον εὑρίσκεται Ἑλληνικὴ Προξενικὴ Ἀρχὴ, καὶ νὰ γνωστοποιήσῃ τὸ συμβάν. Ἡ λιμενικὴ ἢ ἡ Προξενικὴ ἀρχὴ πληροφορεῖται ἄνευ ἀναβολῆς, ἂν ἐνηργήθησαν τὰ παρὰ τῶν ἄρθρων 46 καὶ 47 τοῦ παρόντος Διατάγματος ὁριζόμενα· ἂν ἡ ἐκλογὴ τοῦ προσωρινοῦ διευθυντοῦ ἔγινε τακτικῶς, καὶ τὰ συμφέροντα τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ τῶν ναυλωτῶν δὲν κιν-

δυνεύωσιν ἕνεκα ταύτης· σημειοῖ εἰς τὸ ναυτολόγιον, καὶ εἰς τὴν ἄδειαν τῆς ἀναχωρήσεως τὴν προσωρινὴν ἀντικατάστασιν τοῦ πλοιάρχου ἢ τοῦ κυβερνήτου μέχρι τοῦ τέλους τοῦ διάπλου, ἢ τῆς ἀφίξεως τοῦ πλοίου εἰς τὸ μέρος ὅπου διαμένουν οἱ ἰδιοκτῆται αὐτοῦ, κατὰ τὸ ἄρθρον 49.

Ἐὰν δὲ ἡ λιμενικὴ ἢ Προξενικὴ ἀρχὴ παρατηρήσῃ κινδυνεύοντα τὰ συμφέροντα τῶν ἰδιοκτητῶν, ἢ τῶν ναυλωτῶν τοῦ πλοίου, δύναται ἡ μὲν πρώτη, συμπράττοντα ἔχουσα τὸν πρόεδρον τοῦ ἐμπορικοῦ δικαστηρίου, ἢ τὸν εἰρηνοδίκην, εἰς ἔλλειψιν αὐτοῦ, ἡ δὲ Προξενικὴ τῇ συνεργείᾳ δύω τοὐλάχιστον ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων Ἑλλήνων ἐμπόρων, ν' ἀντικαταστήσῃ προσωρινὸν διευθυντὴν τοῦ πλοίου.

51. Ἕκαστος πλοίαρχος ἢ Κυβερνήτης ὅστις ἐπὶ σκοπῷ ἀθεμίτου κέρδους ἐκθέσῃ πλαστὰ ναυάγια, ἢ ἐνεργήσῃ ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τὴν βύθισιν, τὴν ἐγκατάλειψιν, τὴν προσάραξιν (κάθισμα), τὸ ῥίψιμον εἰς τὴν ξηρὰν, ἢ παντελὲς ναυάγιον τοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν του πλοίου, ἢ ἀφαίρεσῃ, ἢ νοθεύσῃ μέρος τοῦ φορτίου, ἢ γείνῃ παραίτιος τῆς δημεύσεως αὐτοῦ, ὑπόκειται εἰς τὰς παρὰ τῶν ἄρθρων 396, καὶ καθεξῆς, καὶ 421, κτλ. τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ὁριζομένας ποινάς. (α)

52. Ἀπαγορεύεται εἰς πάντα πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην νὰ ναυλώνῃ τὸ πλοῖόν του εἰς ἐχθρὰν τοῦ Ἡμετέρου Κράτους Δύναμιν, ἢ νὰ φορτώνῃ στρατεύματα, ἵππους, πολεμοφόδια τροφὰς, καὶ ἄλλας πολεμικὰς ὕλας, καὶ στρατιωτικὰς ἀποσκευὰς, καὶ τὰ τοιαῦτα, διὰ λογαριασμὸν αὐτῆς· ὁ παραβάτης τιμωρεῖται κατὰ τὸ ἄρθρον 123 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

53. Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης, φωραθεὶς εἰσάγων εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Κράτους, ἢ ἐξάγων ἐν γνώσει εἴδη ἀπηγορευμένα, ἢ συνεργῶν εἰς λαθρεμπορίαν, ἐκτὸς τῶν παρὰ τοῦ Νόμου ὡρισμένων ποινῶν, εἰς ἃς ὑποβάλλεται, στερεῖται καὶ τοῦ διπλώματός του, τὴν μὲν πρώτην φορὰν δι' ἓν ἔτος, τὴν δὲ δευτέραν, διὰ τρία ἔτη, καὶ τὴν τρίτην, δι' ἑπτά.

54. Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης, φθάνων εἰς λιμένα, εἴτε ἑλληνικὸν, εἴτε ξένης Ἐπικρατείας, ὀφείλει νὰ προσέχῃ ἀκριβῶς εἰς τὴν διατήρησιν τῶν ὑγειονομικῶν διατάξεων, καὶ πρὸ πάντων νὰ μὴ συγχωρῇ εἰς κανένα τῶν ἐπὶ τοῦ πλοίου νὰ ἐκβαίνῃ εἰς τὴν ξηρὰν, ἢ νὰ λαμβάνῃ κοινωνίαν μετά τινος τῶν ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, πρὶν ἢ ἀπέλθῃ αὐτὸς πρῶτος εἰς

(α) Ἀκυρώθη ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου τούτου διὰ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ περὶ ναυταπάτης κτλ. Νόμου, ὃν ἴδε κατωτέρω.

τὸ ὑγειονομεῖον. Ἐξεταζόμενος δὲ ἀπὸ τὰς ὑγειονομικὰς ἀρχὰς, ὀφείλει νὰ ὁμολογῇ ὅλην τὴν ἀλήθειαν, καὶ νὰ παρουσιάζῃ εἰς αὐτὰς τὰς ὑγειονομικὰς πιστοποιήσεις, τὰς ὁποίας ἔλαβεν ἀπὸ τοὺς λιμένας τῆς ἀναχωρήσεως καὶ τῆς προσορμίσεώς του. — Εἰς ὅσα μέρη τῆς Ἐπικρατείας δὲν ὑπάρχουν ὑγειονομικὰ καταστήματα, ὀφείλει νὰ ἐξομολογῆται ἐνώπιον τῶν λιμενικῶν ἀρχῶν. Εἰς δὲ τὰ ξένα μέρη, ὅπου δὲν ὑπάρχουν ὑγειονομικαὶ ἀρχαὶ, εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Προξενεῖα.

55. Ἂν ἡ διατήρησις τῆς κοινῆς ὑγείας ἀπαιτῇ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς ἀμέσου κοινωνίας τοῦ πλοίου μὲ τὴν ξηρὰν, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τοῦτο ἰδιαιτέρως, μὴ ἐπιτρέπων εἴς τινα τῶν ναυτῶν ἢ τῶν ἐπιβατῶν, νὰ λαμβάνῃ ὁποιανδήποτε κοινωνίαν μὲ τὴν ξηρὰν ἢ μὲ ἄλλα πλοῖα· πρὸς πλειοτέραν δὲ διάκρισιν ὀφείλει νὰ ὑψώνῃ ὡς σημεῖον ἐφ' ἑνὸς τῶν ἱστῶν σημαίαν κιτρίνου χρώματος.

56 Ἕκαστος πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης, ὅστις ἐξελέγχεται ὅτι παρέβη εἴτε ἐν γνώσει, εἴτε ἐξ ἀμελείας, τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις, ἢ ὅτι δὲν ὡμολόγησε τὴν ἀλήθειαν εἰς τὰς ὑγειονομικὰς ἀρχὰς, στερεῖται διὰ παντὸς τοῦ διπλώματός του, καὶ ὑποβάλλεται συγχρόνως εἰς τὰς ὁριζομένας παρὰ τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ποινάς.

57. Μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν διαλαμβανομένων εἰς τὰ προηγηθέντα ἄρθρα 54 καὶ 55, καὶ μετὰ τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ πλοίου, πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὀφείλει πρὸ τῶν 24 ὡρῶν μετὰ τὴν ἄφιξίν του, νὰ παρουσιάζεται εἰς τὴν λιμενικὴν, ἢ, ἐὰν εὑρίσκεται εἰς ξένον λιμένα, εἰς τὴν Προξενικὴν ἀρχὴν, καὶ—ά. νὰ ἐκθέτῃ τοὺς λόγους τῆς εἰς τὸν λιμένα ἐκεῖνον προσορμίσεώς του, ἐὰν αὕτη ἔγινε κατὰ περίστασιν, καὶ δὲν θελῃ διαρκέσει πλέον τῶν εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν.— Ἐὰν δὲ μείνῃ εἰ καὶ ἐκ περιστάσεως προσωρμισμένος ἐπέκεινα τῶν εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν, νὰ παρουσιάζῃ τὴν ἄδειαν τῆς ἀναχωρήσεως καὶ τὸ ναυτολόγιόν του. — Κατ' ἀμφοτέρας δὲ τὰς περιστάσεις ὀφείλει ν' ἀποκρίνεται ἀκριβῶς εἰς ὅλας τὰς παρὰ τῆς λιμενικῆς ἢ Προξενικῆς ἀρχῆς ἀποτεινομένας εἰς αὐτὸν ἐρωτήσεις, ὁμολογῶν ὅλην τὴν ἀλήθειαν, καὶ νὰ ὑπογράφῃ τὴν ἐξομολόγησίν του, ἐὰν ζητηθῇ·—β'. ἂν ὁ λιμὴν ἦναι ὁ πρὸς ὃν διευθύνετο, καὶ μέλλῃ νὰ διαμείνῃ εἰς αὐτὸν μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ σκοποῦ, δι' ὃν κατέπλευσε, νὰ ἐκθέτῃ λεπτομερῶς ἐνώπιον τῆς λιμενικῆς ἢ Προξενικῆς ἀρχῆς:

1) Τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, καὶ τὸ μέρος τῆς διαμονῆς.

2) Τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου, τὴν χωρητικότητά του, καὶ τὸ εἶδος ἢ τὰ εἴδη τοῦ φορτίου.

3) Τὰ ὀνόματα καὶ τὸ μέρος τῆς διαμονῆς τοῦ ἰδιοκτήτου, τῶν φορτωτῶν, καὶ προσέτι τῶν ἀσφαλιστῶν (ἂν οἱ τελευταῖοι οὗτοι ἦναι γνωστοὶ εἰς αὐτόν).

4) Τὸν λιμένα εἰς ὃν ἀνήκει τὸ πλοῖον, καὶ τὸ μέρος εἰς ὃ ἐφορτώθη.

5) Τὴν διεύθυνσιν τοῦ διάπλου μέχρι τῆς ἀφίξεώς του εἰς τὸν ὁποῖον εὑρίσκεται λιμένα, τὰς διαφόρους τυχὸν προσορμίσεις του εἰς ἄλλους λιμένας, καὶ τὰ αἴτια αὐτῶν.

6) Ὅλα τὰ κατὰ τὸν πλοῦν ἐπιζήμια συμβάντα.

7) Τὴν κατάστασιν τοῦ πλοίου, τοῦ φορτίου, καὶ τῶν ἐπὶ τοῦ πλοίου τροφίμων, εἴτε τῶν εἰδῶν τῆς ἀποσκευῆς, τὸ δηλωτικὸν τῆς ἀγορᾶς τῶν τροφῶν τὴν ὁποίαν ἠναγκάσθη νὰ ἐνεργήσῃ, καθὼς καὶ ποῦ ἐπώλησε τὸ φορτίον.

8) Ὅ,τι ἀνεκάλυψεν ἢ ἀπήντησε κατὰ τὸν πλοῦν, οἷον ὑφάλους ἀγνώστους, ναυάγια, στόλους, πλοῖα πολεμικὰ ἢ ἐμπορικά, πειρατικά, ἢ ὕποπτα, καὶ πᾶν ἄλλο λόγου ἄξιον ἀπάντημα ἢ ἄκουσμα.

Τὴν ἔκθεσίν του ταύτην ὀφείλει νὰ ὑπογράφῃ καὶ νὰ δίδῃ εἰς τὴν λιμενικὴν ἢ προξενικὴν ἀρχὴν, λαμβάνων ἀντίγραφον αὐτῆς ἐπικυρωμένον πρὸς ὑποστήριξιν δὲ τῆς ἐκθέσεώς του πρέπει νὰ παραδίδῃ εἰς τὴν εἰρημένην λιμενικὴν ἀρχήν:

1) Ὅλα τὰ ἔγγραφα τὰ ὁποῖα ὑποχρεοῦται νὰ ἔχῃ ἐπὶ τοῦ πλοίου, κατὰ τὸ ἄρθρον 37 τοῦ παρόντος Διατάγματος.

2) Τὸ ναυλωτικὸν καὶ τὰς ἀποδείξεις τοῦ φορτίου, ἂν τὸ πλοῖον ἐναυλώθη ἢ ἐφορτώθη παρ' ἄλλων.

3) Τὴν ἀπογραφὴν τῆς ἀποσκευῆς.

4. Τὰς ἰδιαιτέρας ἐκθέσεις πρακτικῶν, τὰς ὁποίας, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου καὶ τοῦ παρόντος Διατάγματος, ὀφείλει νὰ συντάσσῃ εἰς διαφόρους περιττάσεις κινδύνου, ζημιῶν, δραπετεύσεως ναυτῶν, θανάτου, ἀναγκαίων προβλέψεων, πωλήσεων, δανείων κτλ.

Ὅλα τὰ ἀνωτέρω ἔγγραφα, παρατηρηθέντα καὶ θεωρηθέντα, ἐπιστρέφονται εἰς τὸν πλοίαρχον πρὸ τῆς ἀποδημίας του.

58. Ὁσάκις ἐλλιμενισμένου ἔντος τοῦ πλοίου συμβῶσιν ἔριδες μεταξὺ

τοῦ πλοιάρχου ἢ κυβερνήτου καὶ τοῦ πληρώματος, οὗτος ὀφείλει, ἐὰν μὲν εὑρίσκεται εἰς λιμένα Ἑλληνικὸν, νὰ διευθυνθῇ ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν λιμενικὴν ἀρχὴν, ἐὰν δὲ εἰς ξένον, εἰς τὴν Προξενικὴν, καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν σύμπραξίν της εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτῶν.

59. Αὐτὰ ταῦτα ὀφείλει νὰ ἐνεργῇ: — α. εἰς πᾶσαν περίστασιν ἔριδος ἢ συγκρούσεως μεταξὺ τοῦ πληρώματος τοῦ ὁποίου διευθύνει πλοίου καὶ ἄλλου εἴτε Ἑλληνικοῦ, εἴτε ἀλλοεθνοῦς, ἂν αἱ ἴδιαι αὐτοῦ προσπάθειαι δὲν ἀρκέσωσιν εἰς τὸ νὰ φέρωσι τὴν ἡσυχίαν·—β'. εἰς πᾶσαν ἐνδεχομένην περιφρόνησιν ἢ ἐξύβρισιν τῆς σημαίας τοῦ πλοίου·—γ'. εἰς πᾶσαν ἔριδα μετὰ τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ τῶν ναυλωτῶν, φορτωτῶν, ἢ ἀγοραστῶν τοῦ φορτίου, διὰ νὰ συμβιβάζεται ἡ ὑπόθεσις, εἰ δυνατὸν, ἄνευ τῆς παρεμβάσεως τῶν δικαστηρίων.

60. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην νὰ ἀρνηθῇ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἢ Προξενικὴν ἀρχὴν τοῦ μέρους, ὅπου εἶναι προσορμισμένος, τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ πλοίου, καὶ τὴν ἐπιθεώρησιν καὶ ἐξομολόγησιν τοῦ πληρώματος, ὁσάκις τοῦτο κριθῇ ἀναγκαῖον καὶ ζητηθῇ ἀπὸ αὐτήν.

Ὁ παραβαίνων τὴν διάταξιν ταύτην θεωρεῖται ὡς ἔνοχος κατὰ τῆς ὀφειλομένης εἰς τὰς ἀρχὰς εὐπειθείας, τιμωρεῖται κατὰ τοὺς περὶ τούτου ὁρισμοὺς τοῦ Ποινικοῦ Νόμου (βιβλ. β'. κεφάλ. έ.), καὶ στερεῖται τοῦ διπλώματος τῆς πλοιαρχίας ἢ κυβερνήσεως ἀπὸ 3 ἕως 5 ἔτη.

61. Δὲν ἐπιτρέπεται ὡσαύτως εἰς πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην ν' ἀποβάλῃ ἕνα ἢ πλειοτέρους ναύτας τοῦ πληρώματος πρὸ τῆς ἐκπνεύσεως τῆς μετ' αὐτῶν συμφωνίας, ἐκτὸς ἂν τοῦτο γενῇ διὰ συγκαταθέσεως τῶν ἀποβαλλομένων, ἢ ἐὰν ἀπαιτῆται ἡ ἀποβολὴ διὰ λόγους ἀσφαλείας τοῦ πλοίου, τοῦ φορτίου, ἢ τῶν ἐπιβατῶν· ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς δύω ταύτας περιστάσεις ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ τὸν ναύτην εἰς τὴν λιμενικὴν ἢ Προξενικὴν ἀρχὴν, διὰ νὰ ἐξετάσῃ αὕτη τὰ αἴτια τῆς ἀποβολῆς, καὶ νὰ γενῇ ἡ σημείωσις αὐτῶν εἰς τὸ ναυτολόγιον.

Διὰ πᾶσαν ἀποβολὴν ναύτου ἢ ναυτῶν, μὴ γενομένην διὰ τῆς συμπράξεως τῆς ἁρμοδίου ἀρχῆς, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης, ἐκτὸς τῶν ἀποζημιώσεων, εἰς τὰς ὁποίας ὑποβάλλεται παρὰ τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου ὡς πρὸς ἕκαστον τῶν ἀποβληθέντων, ὑπόκειται καὶ εἰς πρόστιμον 20 μέχρι 200 δραχμῶν.

62. Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης, εὑρισκόμενος εἰς ξένον λιμένα, ὅπου

ὑπάρχει Ἑλληνικὴ Προξενικὴ Ἀρχὴ, καὶ μέλλων νὰ ναυλώτῃ τὸ πλοῖόν του, εἴτε διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἴτε διὰ νὰ διευθυνθῇ εἰς ξένης Ἐπικρατείας λιμένα, ὀφείλει νὰ εἰδοποιῇ τὴν ἀρχὴν ταύτην καὶ νὰ καταστρώνῃ εἰς τὸ γραφεῖον αὐτῆς, ἢ νὰ παρουσιάζῃ εἰς ἐπιθεώρησιν τὸ ναυλωτικόν του· πρέπει δὲ, πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του, νὰ καθυποβάλλῃ εἰς ἐπιθεώρησιν τῆς ἰδίας καὶ τὰ δηλωτικὰ τοῦ φορτίου, καὶ νὰ λαμβάνῃ τὴν ἄδειαν τῆς ἀναχωρήσεως, θεωρημένην κατὰ τὴν τάξιν καὶ φέρουσαν τὴν δήλωσιν τῆς καταστάσεως τῆς ὑγείας τοῦ τόπου.

63. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς πάντα πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην νὰ πωλήσῃ τὸ ὁποῖον διευθύνει πλοῖον, ἐντὸς μὲν τῆς ἐπικρατείας, ἄνευ τῆς εἰδήσεως καὶ τῆς συμπράξεως τῆς ἁρμοδίας λιμενικῆς ἀρχῆς, ἐκτὸς δὲ, τῆς Προξενικῆς, εἰς τὰς ὁποίας ὀφείλει νὰ παραδώσῃ ὅλα τὰ ἔγγραφα τοῦ πλοίου του λαμβάνων ἀπόδειξιν.

Διὰ τὴν παράβασιν τῆς ἀνωτέρω διατάξεως, παρὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐναντίον αὐτοῦ ἀγωγῆς τῶν ἐνεχομένων, στερεῖται διὰ παντὸς τοῦ διπλώματος τῆς πλοιαρχίας ἢ κυβερνήσεως.

64. Ἕκαστος πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ πληρώνῃ εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Προξενικῆς Ἀρχῆς τὰ κανονισμένα δικαιώματα, κατὰ τὴν ἐπίσημον διατίμησιν τὴν ἐκδοθεῖσαν ἀπὸ τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας, καὶ νὰ λαμβάνῃ ἀποδεικτικὸν τῆς πληρωμῆς ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τὸν Πρόξενον ἢ τὴν ἐπιτροπὴν αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον ὀφείλει νὰ παραδίδῃ εἰς τὴν ἁρμοδίαν λιμενικὴν ἀρχὴν μετὰ τὴν ἐπιστροφήν του εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἂν δὲ δὲν ἀποδείξῃ τὴν πληρωμὴν διὰ τῆς ἐμφανίσεως τοιούτου ἀποδεικτικοῦ, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον δεκαπλάσιον τῶν ὅσα ὤφειλε νὰ πληρώσῃ.

65. Ἕκαστος πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης, εὑρισκόμενος εἰς τὴν ξένην ἐπικράτειαν καὶ ἐπιστρέφων εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὀφείλει, ἐπὶ τῇ προσκλήσει τῆς Προξενικῆς ἀρχῆς, νὰ δεχθῇ ἐπὶ τοῦ πλοίου του ναύτας Ἕλληνας εὑρισκομένους ἐκεῖ ἐξ αἰτίας ναυαγίου, ἀσθενείας, ἢ ἄλλης περιπτώσεως, λαμβάνων διὰ τὴν δαπάνην τῆς τροφῆς, τὴν ὁποίαν ὀφείλει νὰ χορηγῇ εἰς αὐτοὺς, ἀνὰ 50 λεπτὰ δι' ἕκαστον ἄτομον τὴν ἡμέραν· ἀλλ' ἐὰν τὸ πλήρωμά του δὲν ἦναι πλῆρες, καὶ ἀπαιτῆται νὰ προσλάβῃ καὶ ἄλλους ναύτας, τότε θέλει τὸ συμπληροῖ ἐκ τῶν ἀνωτέρω κατ' ἰδίαν ἐκλογὴν, χωρὶς

ὅμως νὰ ἔχῃ δικαίωμα εἰς τὴν ἀπαίτησιν τῆς ἀποζημιώσεως τῶν 50 λεπτῶν, εἰμὴ μόνον διὰ τοὺς ὑπεραρίθμους.

66. Ἐν καιρῷ τοῦ ἀφοπλισμοῦ τῶν πλοίων μετὰ τὸ τέλος τοῦ διάπλου, οἱ μὲν πλοίαρχοι καὶ οἱ κυβερνῆται ὀφείλουν νὰ ἐγχειρίζωσιν εἰς τὴν λιμενικὴν ἀρχὴν τὸ ναυτολόγιόν των καὶ τὴν ἄδειαν τῆς ἀναχωρήσεως, συγχρόνως δὲ νὰ παρουσιάζωσι καὶ τὸ βιβλίον (ἡμερολόγιον) τοῦ πλοίου, καὶ τὴν ἀπογραφὴν τῆς ἀποσκευῆς, διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὰς ἐξετάσεις τὰς ὁποίας μέλλει ἡ ἀρχὴ αὕτη νὰ κάμῃ.

67. Πρὸ τῆς διαλύσεως τοῦ πληρώματος, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ παρουσιάζῃ αὐτὸ εἰς τὴν λιμενικὴν ἀρχὴν, διὰ νὰ ἐπιθεωρῆται παρ' αὐτῆς, καὶ νὰ δίδεται εἰς αὐτὸ ἡ ἄδεια τῆς ἀναχωρήσεως, τὴν ὁποίαν ἐπιθεωροῦσα ἐγχειρίζει εἰς ἕνα ἕκαστον ἡ ἀρχὴ αὕτη.

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Περὶ ναυτῶν.

68. Ἐξ μῆνας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, οἱ θέλοντες νὰ συμφωνήσωσιν ὡς ναῦται εἰς ἐμπορικὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα ὀφείλουν νὰ ἔχωσιν ἢ τὴν ἄδειαν τῆς ἀναχωρήσεως ὑπογεγραμμένην ἀπὸ τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην τοῦ τελευταίου πλοίου, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπηρέτησαν, ἢ τὴν ἀπόδειξιν τῆς ἁρμοδίας λιμενικῆς ἀρχῆς, ὅτι δὲν ὑπάρχει κἀνὲν ἐμπόδιον εἰς τὸ νὰ συμφωνηθῶσι.

Μέχρι δὲ τῆς ἐκτνεύσεως τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, ὀφείλουν νὰ παρουσιάζωνται εἰς τὴν λιμενικὴν ἀρχὴν διὰ νὰ ἐξετάζωνται καὶ νὰ δίδωσι τὰς ὁποίας αὕτη ἤθελε ζητήσει πληροφορίας, καὶ οὕτω νὰ καταγράφωνται εἰς τὸ ναυτολόγιον τοῦ πλοίου.

69. Ὁ μισθὸς ἑκάστου ναύτου σημειοῦται εἰς τὸ ναυτολόγιον ἄντικρυ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ παρὰ τῆς ἁρμοδίας Λιμενικῆς ἢ Προξενικῆς Ἀρχῆς.

Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ ἂν ἀντὶ μισθοῦ οἱ ναῦται ἐσυμφωνήθησαν μὲ μερίδιον ἐκ τοῦ κέρδους, ἢ ἂν ἦναι συμμέτοχοι τοῦ φορτίου.

Εἰς τὰς τελευταίας δύω περιστάσεις πρέπει νὰ σημειοῦται ῥητῶς τὸ ποσὸν τοῦ συμφωνηθέντος μεριδίου, ἢ πόσον τὸ μέρος τῆς εἰς τὸ φορτίον μετοχῆς ἑνὸς ἑκάστου.

70. Ὅσοι ἐκ τοῦ πληρώματος μετέχουν τοῦ φορτίου, δὲν ἔχουν τὴν

ἄδειαν, ἄνευ συγκαταθέσεως τῶν μετόχων, νὰ φέρωσι καὶ ἰδιαίτερα ἐμπορίας εἴδη εἰς τὸ πλοῖον· ἂν δὲ ἀνακαλυφθῶσιν ἐμπορευόμενοι, τὰ εἴδη ταῦτα θεωροῦνται ὡς κοινὰ τῶν συμμετόχων τοῦ φορτίου, καὶ διανέμονται μεταξὺ αὐτῶν.

71. Ἀφοῦ ἅπαξ συγκατατεθέντες καταγραφῶσιν εἰς τὸ ναυτολόγιον, οἱ ναῦται ὀφείλουν νὰ παρουσιασθῶσι τὴν προσδιωρισμένην ἡμέραν εἰς τὸν ὡρισμένον τόπον, διὰ νὰ ἐπιβιβάσωσι τὰ τρόφιμα, τὸ φορτίον, καὶ πᾶν ἄλλο ἀναγκαῖον τοῦ πλοίου, καὶ ν' ἀναχωρήσωσι μὲ αὐτό.

72. Οἱ ναύκληροι, οἱ ναῦται, καὶ ὅλοι ἐν γένει τοῦ πληρώματος ὀφείλουν τελείαν εὐπειθειαν εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν, αἵτινες ἀποβλέπουν τὰ τῆς πειθαρχείας καὶ τοῦ πλοός.

73. Ἐάν τινες ἐκ τοῦ πληρώματος ἔχωσι παράπονα κατὰ τοῦ πλοιάρχου ἢ τοῦ κυβερνήτου, ἢ διὰ τὸν ἀνοίκειον καὶ ὑπὲρ τὸ δέον αὐστηρὸν τρόπον του, ἢ διὰ στέρησιν μισθῶν ἢ τῆς προσδιωρισμένης τροφῆς, δύνανται ν' ἀναφερθῶσιν εἰς τὴν ἁρμοδίαν Λιμενικὴν ἢ Προξενικὴν Ἀρχὴν, καὶ νὰ ζητήσωσιν ἱκανοποίησιν· ἀπαγορεύεται ὅμως εἰς αὐτοὺς, ἐπὶ ποινῇ πράξεως κατὰ τῆς ὀφειλομένης εὐπειθείας, ν' ἀρνηθῶσιν, ἐν ὅσῳ διαμένουν ἐπὶ τοῦ πλοίου, τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν τοῦ πλοιάρχου, κατὰ τὸ προηγηθὲν ἄρθρον 72. Ἂν δὲ θελήσωσι νὰ ἱκανοποιηθῶσι μόνοι, ἐνάγονται ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, καὶ, ἀποδειχθέντες ἔνοχοι, ὑποβάλλονται εἰς τὰς κατὰ τὸν Νόμον ποινάς.

74. Οἱ συμφωνηθέντες εἰς ὑπηρεσίαν τοῦ πλοίου, καὶ καταγραφέντες εἰς τὸ ναυτολόγιον αὐτοῦ ναῦται δὲν δύνανται ν' ἀναχωρήσωσι πρὸ τῆς προθεσμίας· ὡς πρὸς τὴν λῆξιν ταύτης, ἐὰν ἡ συμφωνία ἦναι δι' ἕνα μόνον διάπλουν, καθὼς καὶ περὶ παντὸς ἄλλου ἀφορῶντος τὰς μεταξὺ τῶν πλοιάρχων ἢ κυβερνητῶν συμφωνίας, ἰσχύουν οἱ ὁρισμοὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου, καθόσον δὲν προεῖδέ τι ἰδιαιτέρως περὶ αὐτῶν τὸ παρὸν Διάταγμα.

75. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς κἀνένα ναύτην νὰ ἐξέλθῃ τοῦ πλοίου ἄνευ ἀδείας τοῦ πλοιάρχου ἢ κυβερνήτου, ἢ, εἰς ἀπουσίαν αὐτῶν, τοῦ ναυκλήρου.

Ἡ παράβασις τοῦ ὅρου τούτου τιμωρεῖται πειθαρχικῶς ἀπὸ τὸν πλοίαρχον κατὰ τοὺς ὅρους ὑπὸ στοιχεῖον ά. ἄρθρου 40 τοῦ παρόντος Δια-

τάγματος· ἐν τρίτῃ δὲ ὑποτροπῇ ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης, ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἁρμοδίαν ἀρχὴν καὶ λαμβάνων τὴν συγκατάθεσιν αὐτῆς, ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀποβάλῃ τὸν ναύτην.

76. Ὁ ἐξελθὼν τοῦ πλοίου ἄνευ ἀδείας ναύτης, καὶ μὴ ἐπιστρέψας ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν θεωρεῖται ὡς δραπέτης.

77. Ναῦται δραπετεύσαντες πρὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ διάπλου, καὶ συλλαμβανόμενοι ὅπου εὑρεθῶσιν, ὑποχρεοῦνται κατ' ἰδίαν αὐτῶν ἐκλογὴν εἰς ἓν τῶν δύω· ἢ, ἂν τὸ πλοῖόν των δὲν ἀπέπλευσε καὶ ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης συγκατατίθεται νὰ δεχθῇ αὐτοὺς, νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς αὐτὸ, καὶ νὰ ὑπηρετήσωσι δι' ὅσην ἐσυμφωνήθησαν προθεσμίαν, λαμβάνοντες δι' ἕνα μῆνα τὸ τέταρτον τοῦ μισθοῦ των, ἢ μόνον τὰ δύω τρίτα τοῦ μεριδίου, ἂν ἦναι μὲ μερίδιον, ἢ νὰ ὑπηρετήσωσιν ἀμισθὶ καὶ ὑπὸ τὴν ἀνήκουσαν ἐπαγρύπνησιν εἰς τὸν Β. ναύσταθμον ἕνα μῆνα.

78. Ἂν ναῦται δραπετεύσωσι κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πλοὸς, ὄχι μόνον ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν μισθῶν ὅσους ἔλαβον, ἀλλὰ καὶ ἂν τὸ πλοῖον εὑρίσκεται εἰς τὸ μέρος ὅπου ἐσυλλήφθησαν καὶ ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης συγκατατίθεται νὰ τοὺς παραλάβῃ, νὰ ὑπηρετήσωσιν ἀμισθὶ μέχρι τοῦ τέλους τοῦ διάπλου, ἢ νὰ σταλῶσιν εἰς τὸν Β. ναύσταθμον διὰ νὰ ὑπηρετήσωσιν ἀμισθὶ τρεῖς μῆνας.

79. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ναύτας νὰ διαθέτωσιν, εἴτε δι' ἰδίαν χρῆσιν, εἴτε πρὸς χρῆσιν ἄλλων, τὰς ἐπὶ τοῦ πλοίου τροφὰς, τὸν οἶνον, ἢ ἄλλο πνευματῶδες ποτὸν, ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ ἐπὶ τῶν τροφῶν.

Πᾶσα παράβασις τοῦ ὁρισμοῦ τούτου τιμωρεῖται πειθαρχικῶς ἀπὸ τὸν πλοίαρχον ἢ τὸν κυβερνήτην.

80. Ἂν ναύτης, διωρισμένος εἰς φυλακὴν νυκτὸς, εὑρεθῇ κοιμώμενος, διὰ πρώτην μὲν καὶ δευτέραν φορὰν, τιμωρεῖται πειθαρχικῶς ἀπὸ τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην, ἀλλ' ἐν ὑποτροπῇ, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ἔχει τὸ δικαίωμα, συναινέσει καὶ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς, ν' ἀποβάλῃ αὐτόν.

81. Εἰς πᾶσαν ἀποβολὴν ναύτου, τὸ αἴτιον ἢ τὰ αἴτια τῆς ἀποβολῆς του σημειοῦνται εἰς τὴν ἄδειαν τῆς ἀναχωρήσεως.

ΜΕΡΟΣ ΕΚΤΟΝ.

Περὶ ναυκλήρων.

82. Οἱ ναύκληροι τῶν ἐμπορικῶν πλοίων διαφέρουν τοῦ λοιποῦ πλη-

ρώματος, καθόσον ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης, ἐκλέγων αὐτοὺς ὡς ἐμπειροτέρους καὶ ἀξίους ἐμπιστοσύνης, τοὺς διορίζει ἐπιστάτας τῶν ἐργασιῶν τοῦ πληρώματος, καὶ φύλακας τῶν ἐν τῷ πλοίῳ· ἐπομένως ἡ μὲν πρὸς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην ὑποταγὴ τοῦ ναυκλήρου, ἀπαιτεῖται νὰ ᾖναι ὁποία καὶ ἡ τοῦ πληρώματος, ἡ δὲ τῶν ναυτῶν πρὸς τὸν ναύκληρον, ὁποία καὶ ἡ πρὸς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην.

83. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ναύκληρον νὰ ἐξέρχηται τοῦ πλοίου ἀπόντος τοῦ πλοιάρχου ἢ κυβερνήτου, οὐδὲ τούτου παρόντος, ἄνευ τῆς ἀδείας του. Δι' ἑκάστην παράβασιν ὁ ναύκληρος, ἐκτὸς τῶν ἀποζημιώσεων εἰς τὰς ὁποίας ὑπόκειται, ἐὰν ἐκ τῆς ἀπουσίας του προέκυψε ζημία, τιμωρεῖται πειθαρχικῶς ἀπὸ τὸν πλοίαρχον ἢ τὸν κυβερνήτην.

84. Θέλομεν διαταξει ἑπομένως τὰ περὶ τῆς ἐξετάσεως καὶ δοκιμασίας τῶν ναυκλήρων. Ἐν τοσούτῳ ἓξ μῆνας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος ὀφείλουν οἱ ναύκληροι πλοίων ἀνωτέρας τῶν 200 τόνων χωρητικότητος, νὰ ἔχωσι τὰ διὰ τοὺς κυβερνήτας ἀπαιτούμενα, κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ παρόντος Διατάγματος.

ΜΕΡΟΣ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Ἰδιαίτερα καθήκοντα τῶν Λιμενικῶν καὶ Προξενικῶν Ἀρχῶν ὡς πρὸς τὴν προσαρμογὴν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

85. Ἑωσοῦ κανονισθῶσι δι' ἰδιαιτέρου Διατάγματος τὰ περὶ τῆς καταγραφῆς τῶν ναυτῶν εἰς τὸ ναυτολόγιον ἑκάστου λιμένος, αἱ λιμενικαὶ ἀρχαὶ, μέλλουσαι νὰ δώσωσιν εἰς ναύτας, κατ' αἴτησίν των, τὴν εἰς τὸ ἄρθρον 29 τοῦ παρόντος Διατάγματος διαλαμβανομένην ἀπόδειξιν, ὀφείλουν νὰ ἐξετάζωσι προηγουμένως, καὶ νὰ πληροφορῶνται ἀκριβῶς, εἰς ποῖα πλοῖα ὑπηρέτησαν, καὶ μάλιστα τὰ τελευταῖα, ὁποία ὑπῆρξεν ἡ διαγωγὴ των ἐπ' αὐτῶν, ἂν φέρωσιν ἀδείας ἀναχωρήσεως τῶν πλοιάρχων ἢ κυβερνητῶν τῶν πλοίων ἐκείνων, ἢ, εἰς ἔλλειψιν τοιούτων ἀδειῶν, ἂν ἔχωσι μαρτυρίας ὅτι ἐτελείωσεν ἡ προθεσμία τῆς συμφωνηθείσης ὑπηρεσίας των ἐπὶ τοῦ τελευταίου πλοίου, καὶ τέλος ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἀγωγὴ κατ' αὐτῶν· καὶ τούτων δοθέντων, τότε μόνον ἐπιτρέπεται εἰς τὰς ἀρχὰς ταύτας νὰ ἐκδίδωσι τὴν αἰτουμένην ἀπόδειξιν.

86. Τὰς αὐτὰς πληροφορίας ὀφείλουν νὰ πορίζωνται καὶ αἱ Προξενικαὶ ἀρχαὶ, ὁσάκις παρουσιάζωνται ναῦται, εἴτε Ἕλληνες, εἴτε ἀλλοεθνεῖς, ζητοῦντες νὰ συμφωνηθῶσιν εἰς Ἑλληνικὸν πλοῖον.

87. Ὁσάκις πλοίαρχος, ἢ κυβερνήτης παρουσιάζει εἴτε ὅλον τὸ πλήρωμα, εἴτε μέρος αὐτοῦ, διὰ νὰ καταγραφῇ εἰς τὸ ναυτολόγιον τοῦ πλοίου, αἱ Προξενικαὶ ἢ λιμενικαὶ ἀρχαὶ ὀφείλουν, χωρὶς ἄλλως νὰ ἐπεμβαίνωσιν εἰς τὰς μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ πληρώματος γενομένας συμφωνίας, νὰ ζητῶσι τὸ συμφωνητικὸν τῆς μισθοτροφοδοσίας τοῦ πληρώματος ἢ ὁποιασδήποτε ἄλλης συμβάσεως μεταξὺ τούτου καὶ τοῦ πλοιάρχου ἢ κυβερνήτου, νὰ τὸ ἀναγινώσκωσιν εἰς ἐπήκοον ἀμφοτέρων τῶν συμφωνούντων μερῶν· καὶ τοῦτο μὲν νὰ κρατῶσιν εἰς τὰ ἀρχεῖά των, ἀντίγραφον δὲ αὐτοῦ ἐπικυρωμένον νὰ δίδωσιν εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην.

Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ ἂν ὑπάρχωσι πλειότερα συμφωνητικά. Ἂν δὲ τὸ συμφωνητικὸν ἔγινεν ἐνώπιον δικαστικῆς, ἢ ἄλλης ἀρχῆς, ἢ δημοσίου συμβολαιογράφου, τότε τὸ μὲν πρωτότυπον, ἐπικυρωμένον ἀπὸ τὸν Πρόξενον ἢ Λιμενάρχην, ἐπιστρέφεται εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην, ἀντίγραφον δὲ αὐτοῦ ἀποτίθεται εἰς τὸ λιμενικὸν ἢ προξενικὸν ἀρχεῖον.

88. Ἀλλ' εἴτε ὑπάρχει εἴτε μὴ ἰδιαίτερον συμφωνητικὸν μισθοτροφοδοσίας, ἢ ἄλλης ὁποιασδήποτε συμβάσεως μεταξὺ τοῦ πλοιάρχου ἢ κυβερνήτου καὶ τοῦ πληρώματος, ἡ Προξενικὴ ἢ Λιμενικὴ ἀρχὴ ὀφείλει, πληροφορουμένη περὶ τοῦ μισθοῦ ἢ ἄλλων ὁποιωνδήποτε ὑπαρχουσῶν συμφωνιῶν, νὰ σημειοῖ εἰς τὸ ναυτολόγιον τὸν μισθὸν, ἄντικρυ τοῦ ὀνόματος τοῦ λαμβάνοντος αὐτόν· τὰς δὲ ἄλλας συμφωνίας καταχωρεῖ εἰς τὰ κενὰ μέρη τοῦ ναντολογίου, τὸ ὁποῖον ἐπιθεωρῆσα, παραδίδει εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην, κρατοῦσα ὅμως πάντοτε ἀντίγραφον αὐτοῦ εἰς τὰ ἀρχεῖά της.

89. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὰς Προξενικὰς ἢ λιμενικὰς ἀρχὰς νὰ ὑποχρεώνωσι τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην νὰ ἀνανεοῖ τὸ ναυτολόγιον τοῦ πλοίου, εἰμὴ εἰς τὰς ἀκολούθους περιστάσεις:

α'. Ὅταν τελειώσας τὸν πλοῦν, καὶ μέλλων νὰ πλεύσῃ ἐκ νέου ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας, θέλῃ ν' ἀντικαταστήσῃ τὸ τρίτον τοῦ πληρώματος.

β'. Ὅταν δὲν ὑπάρχῃ τόπος κενὸς διὰ τὴν ἀναγκαίαν ἐπιθεώρησιν τῶν λιμενικῶν ἀρχῶν.

γ'. Ὁσάκις πρόκειται λόγος ἀλλαγῆς τοῦ ἡμίσεως τοῦ πληρώματος.

90. Εἰς τὰς παρὰ τῶν ἄρθρων 45, 47, καὶ 48 τοῦ παρόντος Διατάγματος προβλεπομένας περιστάσεις, αἱ λιμενικαὶ ἢ Προξενικαὶ ἀρχαὶ, παραλαμβάνουσαι τὴν περιουσίαν τῶν ἀποθανόντων ἢ δραπετευσάντων ναυτῶν ἢ ἐπιβατῶν, ὄχι μόνον ὀφείλουν νὰ ἐξακριβώνωσι μήπως ὑπεξηρέθησαν ἢ ἐσφετερίσθησαν πράγματα, ἢ μήπως ἔγινεν ὁποιαδήποτε παράβασις τῶν διατεταγμένων, καὶ νὰ φροντίζωσι τὴν τακτικὴν σύνταξιν ὅλων τῶν ἀναγκαίων ἐγγράφων· ἀλλ' αἱ μὲν λιμενικαὶ ὀφείλουν νὰ εἰδοποιῶσι τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον, καὶ νὰ παραδίδωσιν εἰς αὐτὸ ὅλην τὴν περιουσίαν γενομένης τῆς κατὰ νόμον πράξεως, εἰδοποιοῦσαι συγχρόνως καὶ τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας· αἱ δὲ Προξενικαὶ, ν' ἀναφέρωνται ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν Γραμματείαν ταύτην, πέμπουσαι ἀπογραφὴν τῶν πραγμάτων διὰ νὰ ἐνεργήσῃ αὕτη τὰ περαιτέρω.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς, ἂν τινα τῶν εἰδῶν τῆς περιουσίας τοῦ ἀποθανόντος ὑπόκηνται εἰς φθορὰν, ἀφοῦ καταστρώσωσι καὶ ὑπογράψωσιν ἐπίσημον περὶ τούτου πρᾶξιν, νὰ ἐκθέτωσιν αὐτὰ εἰς δημοπρασίαν, καὶ παρακαταθέτωσι τὰ χρήματα εἰς τὸ ἀρχεῖον αὐτῶν· ὀφείλουν δὲ νὰ εἰδοποιῶσιν ἀμέσως τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας, καὶ νὰ πέμπωσιν ἀντίγραφον τῆς πράξεως.

91. Αἱ Προξενικαὶ Ἀρχαὶ ὀφείλουν νὰ φροντίζωσι περὶ τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπιστροφῆς τῶν Ἑλλήνων ναυτῶν, οἵτινες, ἢ δι' ἀσθένειαν ἀποβιβασθέντες εἰς τὴν ξηρὰν, ἀνέλαβον, ἢ ἐκ τῆς πωλήσεως ἢ ἀχρηστίας τοῦ πλοίου, ἢ ἕνεκα ἄλλης περιστάσεως καταλειφθέντες, ἢ ναυαγήσαντες, ἢ εὑρεθέντες ἐπὶ ξένων πλοίων, ἔμειναν εἰς ξένην Ἐπικράτειαν.

Οἱ ναῦται οὗτοι κατὰ προτίμησιν μὲν ἐπιβιβάζονται εἴτε ἐπὶ πλοίων Ἑλληνικῶν πολεμικῶν, ἂν τύχωσιν, ἀνεδόξως, ἢ ἐπὶ πλοίων Ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 65 τοῦ παρόντος Διατάγματος· ἄλλως δὲ καὶ ἐπὶ ἐμπορικῶν πλοίων πάσης ἄλλης φίλης Δυνάμεως, διευθυνομένων εἰς τὴν Ἑλλάδα. Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίστασιν ὀφείλουν νὰ συμφωνῶσι τὸν ναῦλον καὶ τὴν τροφὴν μετὰ τοῦ πλοιάρχου ὅσον ἔνεστι συμφερώτερον· εἰς ἑκάστην δὲ τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων, ὀφείλουν νὰ εἰδοποιῶσι τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας.

92. Αἱ Προξενικαὶ καὶ Λιμενικαὶ Ἀρχαὶ ὀφείλουν νὰ φροντίζωσιν, ὅταν

ἀποβιβάζωνται ναῦται δι' ἀσθένειαν, νὰ γίνεται ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 45 χρηματικὴ εἴτε δι' ἐγγυήσεως καταβολὴ διὰ τὴν τροφοδότησιν.

Αἱ λιμενικαὶ ἀρχαὶ ὀφείλουν ἰδιαιτέρως νὰ φροντίζωσι νὰ γίνεται ἀνεδόξως ἡ εἰς τὰ ἴδια ἐπάνοδος τῶν ναυτῶν, οἵτινες, περιπεσόντες εἰς ναυάγιον ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας, στεροῦνται τῶν ἀναγκαίων μέσων, οὐδὲ δύνανται νὰ λάβωσιν αὐτὰ ἐκ τοῦ προϊόντος τῆς ναυαγιαιρέσεως· διὰ νὰ ἐπιταχύνωσι δὲ τοῦτο, ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἄλλος καταλληλότερος τρόπος, θέ. λουν τοὺς διανέμει ἐπὶ διαφόρων Ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων διευθυνομένων εἰς τοὺς λιμένας ὅπου ἕκαστος τῶν ναυτῶν ἀνήκει. Εἰς δὲ τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς ἐπιτρέπεται εἰς τοιαύτην περίστασιν, καθὼς καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην, καθ' ἣν ναῦται Ἕλληνες εὑρεθῶσιν εἰς παντελῆ ἀπορίαν τῶν διὰ τὴν ἐπάνοδόν των ἀναγκαίων μέσων, νὰ χορηγῶσιν αὐτὰ διὰ λογαριασμὸν τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, τὴν ὁποίαν εἰδοποιοῦν ἀμέσως, διὰ νὰ φροντίζῃ περὶ ἀποζημιώσεως, εἰ δυνατὸν, τοῦ δημοσίου.

93. Αἱ Προξενικαὶ καὶ αἱ λιμενικαὶ ἀρχαὶ ὀφείλουν νὰ δίδωσιν εἰς τοὺς ἐπὶ ξένων ἐμπορικῶν πλοίων συμφωνημένους Ἕλληνας ναύτας ἀπόδειξιν κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 85 τοῦ παρόντος Διατάγματος, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς αὐτοὺς εἰς ἀπόλαυσιν τῆς κατὰ τὸ προηγηθὲν ἄρθρον χάριτος, ἥτις δὲν χορηγεῖται εἰς τοὺς ναύτας, οἵτινες τρεῖς μῆνας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος ἤθελον συμφωνηθῇ ἐπὶ ξένων πλοίων, χωρὶς νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὴν ἁρμοδίαν ἀρχὴν διὰ νὰ λάβωσι τὴν ἀπόδειξιν.

94. Πᾶσα Προξενικὴ καὶ λιμενικὴ ἀρχὴ, ὄχι μόνον ὀφείλει νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν προσαρμογὴν καὶ ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ παρόντι Διατάγματι διαλαμβανομένων ὁρισμῶν, καθ' ὅσον εἰς ἑκατέραν αὐτῶν ἀνήκει, ἀλλ' εἰς πᾶσαν ἀνακάλυψιν παραβάσεως, ἢ παραλείψεώς τινος τῶν διατεταγμένων, ὀφείλει, ὑπὸ ἰδίᾳ αὐτῆς εὐθύνῃ, νὰ εἰδοποιῇ τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας.

ΜΕΡΟΣ ΟΓΔΟΟΝ.

Συμπληρωτικαὶ διατάξεις.

95. Πᾶν ἐμπορικὸν Ἑλληνικὸν πλοῖον, εὑρισκόμενον κατὰ τὴν θαλασσοπλοΐαν πλησίον πολεμικοῦ πλοίου εἴτε τοῦ Ἡμετέρου στόλου, εἴτε ξέ-

νης Δυνάμεως, ὀφείλει, καὶ πρὶν φθάσῃ ἐντὸς βολῆς κανονίου, νὰ ὑψώνῃ τὴν σημαίαν του.

96. Τὸ αὐτὸ ὀφείλει νὰ ἐνεργῇ καὶ ὅταν φθάσῃ πλοῖον Ἑλληνικὸν πολεμικὸν εἰς τὸν λιμένα ὅπου εἶναι προσωρμισμένον.

97. Τὰ ἐμπορικὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα κατὰ τὴν θαλασσοπλοΐαν ὀφείλουν νὰ ὑπακούωσιν εἰς πρώτην πρόσκλησιν τῶν πολεμικῶν, εἴτε Ἡμετέρων, εἴτε πάσης φίλης Δυνάμεως, γινομένην διὰ σάλπιγγος ἢ διὰ τουφεκισμοῦ, ἂν τὸ πλοῖον ᾖναι εἰς μικρὰν ἀπόστασιν, ἢ διὰ καπνισμοῦ ἢ κρότου κανονίου, ἂν ᾖναι εἰς μεγαλειτέραν, καὶ νὰ πλησιάζωσιν εἰς αὐτά· πλησίον δὲ ὄντα, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης τοῦ ἐμπορικοῦ πλοίου, εἴτε ἐρωτώμενος, εἴτε προτκαλούμενος ἐπὶ τοῦ πολεμικοῦ πλοίου, ὀφείλει νὰ ὁμολογῇ τὴν ἀλήθειαν καὶ νὰ ὑπακούῃ.

98. Καὶ χωρὶς νὰ προσκληθῇ ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης παντὸς ἐμπορικοῦ πλοίου Ἑλληνικοῦ, διακρίνων μακρόθεν πλοῖον τοῦ Ἡμετέρου στόλου, καὶ γνωρίζων εἰδήσεις ἢ συμβάντα ἄξια λογου, πρὸ πάντων δὲ ἂν ἀπήντησε πλοῖον ἢ πλοῖα ἐχθρικὰ, καταγωγικὰ (κουρσάρικα), ἢ πειρατικὰ, ὀφείλει νὰ πλησιάζῃ εἰς αὐτὸ καὶ νὰ εἰδοποιῇ τὸν πλοίαρχον.

99. Τὸ αὐτὸ ὀφείλει νὰ ἐνεργῇ καὶ πρὸς πᾶν πολεμικὸν φίλης Δυνάμεως, ἂν τυχὸν ἀπήντησε κατὰ τὸν πλοῦν πειρατὰς, ἢ ἔμαθέ τι περὶ πειρατικοῦ πλοίου.

100. Διὰ τὴν παράβασιν τῶν προηγηθέντων δύω ἄρθρων, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης, καὶ ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἄλλη αἰτία ἀγωγῆς κατ' αὐτοῦ, ἐπὶ λόγῳ συνεννοήσεως μὲ τοὺς πειρατὰς, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον 50 μέχρι 200 δραχμῶν.

101. Πᾶν ἐμπορικὸν Ἑλληνικὸν πλοῖον ὀφείλει νὰ δίδῃ ὅλην τὴν δυνατὴν βοήθειαν εἰς ἄλλο πλοῖον ὁποιονδήποτε κινδυνεῦον, εἴτε κατὰ τὴν θαλασσοπλοΐαν, εἴτε ἐντὸς τοῦ λιμένος· ἂν ὡς ἐκ τῆς χορηγηθείσης βοηθείας προέκυψαν ζημίαι, ἢ δαπάναι, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης τοῦ βοηθήσαντος πλοίου δικαιοῦται εἰς ἀποζημίωσιν.

102. Ἀπαραλλάκτως ὀφείλει νὰ συντρέχῃ μὲ πάντα τρόπον, καὶ εἰς διάσωσιν ἀνθρώπων κινδυνευόντων νὰ πνιγῶσι.

103. Διὰ πᾶσαν παράβασιν τῶν εἰς τὰ προηγηθέντα δύω ἄρθρα διαλαμβανομένων, ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ἐνάγεται ἐνώπιον τῶν ἁρμοδίων δικαστηρίων, καὶ ἂν ἀποδειχθῇ ἐξ ἀμελείας αἴτιος ἢ τοῦ ναυα-

γίου τοῦ πλοίου, ἢ τῆς ἀπωλείας ἀνθρώπων, τοὺς ὁποίους ἠδύνατο νὰ σώσῃ, τιμωρεῖται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

104. Ἐὰν ἐμπορικὸν Ἑλληνικὸν πλοῖον ἀπαντήσῃ ἢ ἀνακαλύψῃ πλοῖον πειρατικὸν, ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ συγκαλέσῃ ἀμέσως εἰς συμβούλιον τὸν ναύκληρον, καὶ τοὺς ὑπὲρ τὰ 25 ἔτη ἔχοντας ναύτας τοῦ πληρώματος, καθὼς καὶ τοὺς παρόντας ἰδιοκτήτας τοῦ πλοίου, καὶ τοὺς συμμετόχους τοῦ φορτίου, καὶ νὰ συσκεφθῇ μετ' αὐτῶν περὶ τῶν μέσων τῆς ἀντιστάσεως.

Ἂν, κατὰ τὴν γνώμην τῆς πλειονοψηφίας, ἡ δύναμις τοῦ ἐμπορικοῦ πλοίου ἦναι ἀνωτέρα τῆς τοῦ πειρατικοῦ, ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ἐξακολουθῶν τὸν πλοῦν, ὀφείλει νὰ ἦναι προσεκτικὸς καὶ ἕτοιμος κατὰ πάντα εἰς ἀντίκρουσιν τῆς ἐπιθέσεως· ἂν ἐκ τοῦ ἐναντίου ἡ δύναμις τοῦ πειρατικοῦ πλοίου γνωρισθῇ ἀνωτέρα τῆς τοῦ ἐμπορικοῦ, ὄχι μόνον ὀφείλει νὰ σπεύσῃ νὰ ἀπομακρυνθῇ μὲ πάντα τρόπον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν πλοῦν νὰ δώσῃ εἴδησιν εἰς πᾶν πλοῖον, τὸ ὁποῖον ἤθελεν ἀπαντήσει, καὶ προσορμιζόμενος εἰς πρῶτον λιμένα ἢ ἄλλο μέρος, νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως τὰς ἀρχάς.

Δι' ἀμφοτέρας τὰς εἰς τὸν προηγηθέντα παράγραφον περιπτώσεις, γίνεται λεπτομερὴς ἔκθεσις πρακτικῶν, καὶ μνεία αὐτῶν εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου.

Διὰ πᾶσαν παράβασιν τῶν ἀνωτέρω, ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ἐνάγεται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, καὶ εἰ μὲν ἀποδειχθῇ παραβάτης ἐξ ἀμελείας, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον 50 μέχρι 200 δραχμῶν· ἐν δὲ ὑποτροπῇ στερεῖται καὶ τοῦ διπλώματός του. Ἂν δὲ ἀποδειχθῇ παραβάτης ἐκ προθέσεως καὶ διὰ προϋπάρχουσαν συνεννόησιν μετὰ τῶν πειρατῶν, τιμωρεῖται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

105. Ὅταν δύω πλοῖα ἀπαντηθῶσιν ἐρχόμενα ἀπεναντίως καὶ ἀμφιβάλλουν ποῖον τῶν δύω θέλει διαβῇ πρὸς τὸν ἄνεμον, τότε πλέει ἕκαστον αὐτῶν πρὸς τὰ δεξιά.

Οἱ παραβάται πλοίαρχοι ἢ κυβερνῆται καθυποβάλλονται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ζημιῶν, αἵτινες ἤθελον ἐπισυμβῇ ἐκ τούτου εἰς τὸ συγκρουσθὲν πλοῖον.

106. Πᾶν ἐμπορικὸν Ἑλληνικὸν πλοῖον ὑπόκειται εἰς τὴν ἐπίσκεψιν τῶν πολεμικῶν τοῦ Ἡμετέρου ναυτικοῦ, καὶ ὀφείλει νὰ παρουσιάζῃ εἰς

τὸν διευθυντὴν αὐτοῦ ὅλα τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 37 τοῦ παρόντος Διατάγματος ἔγγραφα, ἂν ζητηθῶσιν ἀπὸ αὐτόν.

107. Πᾶν ἐμπορικὸν Ἑλληνικὸν πλοῖον ὀφείλει νὰ ἔχῃ ἀντίτυπον τοῦ παρόντος Διατάγματος, καὶ τοῦ ἀπὸ 14 Νοεμβρίου 1836 περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας, καθὼς ἐπίσης καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Τῆς 27 Δεκεμβρίου 1836 περὶ προσθήκης εἰς τὴν ἀστυνομίαν τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας.

Ἄρθρ. 1. Ὅταν τὰ Ἑλληνικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα διαπλέωσι πλησίον Ἑλληνικοῦ πολεμικοῦ, διαβαίνουν ἀπὸ τὴν πρύμνην αὐτοῦ, καὶ πρὸς τὴν ὑπήνεμον· ὑψώνουν δὲ καὶ τὰ διακριτικά των σημεῖα, καὶ χαιρετοῦν μὲ τὴν σημαίαν των.

Ἄρθρ. 2. Κανὲν τῶν Ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων, ἐκτὸς τῶν ἐχόντων ἄδειαν ταχυπλόων, δὲν δύναται νὰ φέρῃ ἐπισείοντα.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Τῆς 6 Αὐγούστου 1834 περὶ τοῦ ναυτολογίου τῶν Ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων

1. Ἕκαστος πλοίαρχος ἐμπορικοῦ πλοίου χρεωστεῖ νὰ κρατῇ, κατὰ τὸν συναπτόμενον τύπον, ναυτολόγιον, ὅπου θέλουν σημειοῦσθαι οἱ ἐπὶ τοῦ πλοίου ἀξιωματικοὶ ναῦται, ὑπηρέται, καὶ ἐπιβάται.

2. Ὁ πλοίαρχος ὑποχρεοῦται νὰ παρουσιάζῃ τὸ ναυτολόγιον αὐτὸ πρὸς ἐπιθεώρησιν εἰς τὸν ἀξιωματικὸν ἑκάστου λιμένος, ὅπου ἤθελεν ἐλλιμενίζεσθαι, πρὶν ἢ ἐκπλεύσῃ ἐκεῖθεν.

Θέλει σημειώνει ἀκριβῶς εἰς τὸ ναυτολόγιον πᾶσαν ἀλλαγὴν, αὔξησιν, ἢ ἐλάττωσιν τοῦ πληρώματος, καὶ τῶν ἐπιβατῶν.

3. Ἐὰν, ἐξεταζομένου τοῦ ναυτολογίου ὡς πρὸς τὸ πλήρωμα τοῦ πλοίου, ἀποδειχθῇ ἔλλειψίς τις, καὶ ὁ πλοίαρχος δὲν δυνηθῇ νὰ δικαιολογηθῇ ἀνηκόντως ὡς πρὸς τοῦτο, ὁ ἀξιωματικὸς τοῦ λιμένος χρεωστεῖ ἀμέσως νὰ κοινοποιῇ εἰς τὴν τοπικὴν ἀστυνομικὴν ἀρχὴν τὴν ἔλλειψιν ταύτην, διὰ νὰ ἐξετάζῃ αὕτη τὰ περὶ τούτου, καὶ ἐνεργῇ ὅ,τι νόμιμον καὶ ἐκ τῆς ἁρμοδιότητός της.

4. Τὸ ναυτολόγιον θέλει δίδεσθαι διὰ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν λιμένων,

ὡς μέχρι τοῦδε, καὶ θέλει πληρώνεσθαι παρὰ τῶν πλοιάρχων, κατὰ τὴν χωρητικότητα τῶν πλοίων, ἓν λεπτὸν εἰς κάθε τόνον κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ, καὶ ἥμισυ λεπτὸν εἰς τὸν τόνον κατὰ τὴν ἐπιθεώρησιν. Ἡ εἴσπραξις δὲ αὕτη θέλει γίνεσθαι διὰ τῶν οἰκονομικῶν ἀρχῶν, καὶ θέλει σημειοῦσθαι εἰς τὰ βιβλία των, ὅπου σημειοῦνται καὶ αἱ λοιπαὶ οἰκονομικαὶ παρ' αὐτῶν γενόμεναι εἰσπράξεις.

Ἀριθ. ΠΛΟΙΟΝ ΚΛΑΣΕΩΣ

Ναυτολ. τοῦ πλοίου ὀνομαζομένου, διὰ ταξειδι Ἀρ. τόνων Ἑλληνικῶν ὑπὸ σημαίαν Ἑλληνικὴν, ὡπλισμένου μὲ ἀνήκοντος εἰς καὶ προσδιωρισμένου διὰ

Ἀριθ.	Βαθμός	Ὄνομα καὶ ἐπώνυμον.	Ἡλικία.	Ἀνάστημα. Χρῶμα. Πρόσωπον. Ὀφθαλμοί.	Συνθήκη μὲ τὸν πλοίαρχον.	Παρατηρήσ.

Ὁ ὑποσημειούμενος πλοίαρχος ὑποχρεοῦμαι ὑπὸ ποινὴν, κατὰ τοὺς περὶ ναυτιλίας Νόμους, νὰ μὴ συγχωρήσω εἰς κανὲν ἄτομον ἐκ τοῦ ἀνωτέρω πληρώματος νὰ ἐξέλθῃ εἰς ξένον τόπον, ἐκτὸς νομίμου αἰτίας, ἥτις θέλει δηλοῦσθαι ὄπισθεν τοῦ παρόντος ναυτολογίου ἀπὸ τοὺς Προξένους καὶ Ἀντιπροξένους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, εἴτε τῶν φιλικῶν Δυνάμεων, εὑρισκομένους εἰς τὸν τόπον ὅπου θέλει γίνει ἡ ἔξοδος.

Ἐν τῇ 186

Ὑπογραφὴ τοῦ πλοιάρχου Ὁ Διμενάρχης.

ΝΟΜΟΣ

Τῆς 13 Νοεμβρίου 1851 περὶ βιβλίου ναυτοδανείων (libretto).

1. Πᾶν πλοῖον ὑπὸ σημαίαν Ἑλληνικὴν, χωρητικότητος πλέον τῶν δέκα τόνων, ὀφείλει νὰ ᾖναι ἐφωδιασμένον μὲ βιβλίον, ἐν ᾧ θέλουν καταχωρίζεσθαι, ἐπιμελείᾳ τῶν δανειστῶν: α.) τὰ προνοούμενα ἀπὸ τὸν §. ἡ. περίπτωσιν ϛ'. τοῦ ἄρθρου 191 τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου, ἤτοι τὰ πρὸ τοῦ ἀπόπλου ὀφειλόμενα διὰ προμήθειαν, (fourniture), ἐργασίαν, ἢ ἡμερομίσθια, δι' ἐπισκευὴν, τροφὰς, ἐφοπλισμὸν, καὶ ἐξάρτισιν τοῦ πλοίου,

καὶ β') κατὰ χρονολογικὴν σειράν, τὰ μεταξὺ τῶν δανειστῶν καὶ τοῦ πλοιάρχου, ἢ τοῦ ἰδιοκτήτου, συνομολογούμενα ναυτικὰ δάνεια· ἄλλως στεροῦνται ἀμφότεροι τῶν παρὰ τοῦ Νόμου χορηγουμένων προνομίων.

2. Ἡ πρὸς τὸν μὴ ἰδιοκτήτην πλοίαρχον χορηγητέα ἄδεια τῶν ἰδιοκτητῶν τοῦ πλοίου πρὸς τὸ ναυτοδανείζεσθαι, ἐπισήμως συντεταγμένη, καταχωρίζεται εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου· ἡ ἄδεια αὕτη δὲν ἀπαιτεῖται, ὁσάκις ὁ πλοίαρχος εὑρίσκεται εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 234 τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου προβλεπομένας περιπτώσεις τῆς ἀνάγκης· ἀλλὰ καὶ τὰ οὕτω λαμβανόμενα δάνεια δὲν χαίρουσι προνόμιον, ἂν ἡ περὶ δανείου διατατομένη ὑπὸ τοῦ μνησθέντος ἄρθρου ἄδεια τῆς ἀρχῆς δὲν καταχωρισθῇ ὑπ' αὐτῆς εἰς τὸ βιβλίον, ὁμοῦ μὲ τὸ συμβόλαιον τοῦ ναυτικοῦ δανείου.

3. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον χορηγητέα ἄδεια τῆς ἀρχῆς θέλει στηρίζεσθαι, οὐχὶ μόνον εἰς τὴν παρὰ τοῦ ἄρθρου 234 τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου διαγραφομένην ἔκθεσιν τοῦ πληρώματος, ἀλλὰ καὶ εἰς γνωμοδότησιν πραγματογνωμόνων, διοριζομένων ὑπὸ τῆς ἰδίας ἀρχῆς, πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἀνάγκης, καὶ τοῦ ἀπαιτουμένου ποσοῦ.

Ἐν τῇ ἀδείᾳ ταύτῃ γίνεται ῥητῶς μνεία τῆς τηρήσεως τῶν διατυπώσεων τούτων.

4. Ἐὰν κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ μνησθέντος ἄρθρου 234 τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου ἐγκριθῇ, ἀντὶ ναυτοδανείου, ἡ πώλησις πραγματειῶν, ὀφείλει ἡ χορηγοῦσα τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν ἀρχὴ νὰ καταχωρίσῃ εἰς τὸ βιβλίον τὴν περὶ τοῦ μέτρου τούτου ἄδειαν ἐπὶ προστίμῳ δραχμῶν 50—500.

5. Τῶν ναυτικῶν δανείων ἥ τε κατάταξις καὶ πληρωμὴ γίνεται κατὰ τὴν ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ πλοίου χρονολογικὴν τάξιν τῆς ἐγγραφῆς των· ἀλλὰ τὰ κατὰ τὸν τελευταῖον διάπλουν διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ πλοίου ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἢ ἀλλοδαπῇ συνομολογούμενα ναυτοδάνεια προτιμῶνται τῶν προεγγεγραμμένων, πρὸς ἄλληλα δὲ προτιμῶνται τὰ νεώτερα τῶν προγενεστέρων. Ἐὰν δὲ τὸ πλοῖον φθάσῃ εἰς τὸν τόπον, πρὸς ὃν διευθύνεται, καὶ ἐπιχειρήσῃ νέον πλοῦν, χωρὶς ταῦτα νὰ ἐξοφληθῶσιν, ἀποβάλλουν τὸ ἐξαιρετικὸν τοῦτο προνόμιον, καὶ κατατάσσονται κατὰ τὴν σειρὰν τῆς ἐγγραφῆς των.

Ἀλλ' ἐὰν δὲν φθάσῃ εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον, ἢ ἂν δὲν προσδιωρίσθη ἐξ ἀρχῆς τοιοῦτος, τὰ τοιαῦτα δάνεια διατηροῦσι τὸ προνόμιόν των ἐπὶ τῶν προγενεστέρων δανείων, ἓξ μὲν μῆνας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀναχωρήσεως

τοῦ πλοίου ἀπὸ τοῦ τόπου, ἔνθα ἐγένετο τὸ ἕνεκα ἀνάγκης ναυτοδάνειον, ἐὰν τὸ πλοῖον ταξειδεύσῃ κατὰ τὴν Μεσόγειον, τὸν Εὔξεινον Πόντον, τὴν Μαιώτιδα Λίμνην, καὶ τὸν Δανούβιον, ἐννέα δὲ μῆνας, ὅπου ἄλλοθι.

Οἱ τόκοι δὲν χαίρουν προνόμιον, εἰμὴ ἐπὶ ἓν ἔτος μετὰ τὴν καταχώρισιν τῶν δανείων εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου, ἐὰν εἰς τὸ συμβόλαιον δὲν ὁρισθῇ βραχυτέρα προθεσμία.

6. Ἡ καταχώρισις τῶν ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων δανείων, ὡς καὶ ἡ ἐξόφλησις αὐτῶν, πρέπει νὰ ἐνεργῆται ἐν μὲν τῇ Ἑλλάδι ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Ἐμποροδικῶν, ἢ, ὅπου τοιοῦτος δὲν ὑπάρχει, ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου εἰρηνοδίκου, ἐν δὲ τῇ ἀλλοδαπῇ ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Προξενικῆς ἀρχῆς, ἢ, ἐν ἐλλείψει αὐτῆς, ὑπὸ τῆς Προξενικῆς ἢ τῆς τοπικῆς ἀρχῆς ἄλλης Δυνάμεως, προσλαμβανομένων ἑκάστοτε καὶ δύω γνωστῶν μαρτύρων, βεβαιούντων τὴν ταυτότητα τοῦ δανειστοῦ, ἢ τοῦ νομίμου πληρεξουσίου του, καὶ προσυπογραφομένων εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου μετὰ τοῦ δανειστοῦ καὶ ὀφειλέτου.

Ἀντίγραφον τοῦ ναυτοδανειακοῦ συμβολαίου, ἐπικυρωμένον παρὰ τῶν ἀνωτέρω ἀρχῶν, μὲ περίληψιν τῶν πρὸ αὐτοῦ ἐγγεγραμμένων καὶ μὴ ἐξοφληθέντων δανείων, δέδεται ἑκάστοτε παρὰ τῶν ἰδίων ἀρχῶν εἰς τὸν δανειστὴν κατ' αἴτησίν του· ἐντὸς δὲ ἑνὸς μηνὸς στέλλουσιν εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐμποροδικείου τῆς περιφερείας, εἰς ἣν ὑπάγεται τὸ ὑπέγγυον πλοῖον, ἀντίγραφον, οἱ μὲν δανεισταὶ, τοῦ δανειακοῦ συμβολαίου μετὰ τῆς μνημονευθείσης περιλήψεως, οἱ δὲ πλοίαρχοι τοῦ τῆς ἐξοφλήσεως, ἐπικυρωμένα προσηκόντως.

Πᾶσα δὲ περὶ τὴν ἀποστολὴν τῶν ἀντιγράφων τούτων ἐκ μέρους τῶν τε δανειστῶν ἢ πλοιάρχων ἀμέλεια καθιστᾷ, ἐν περιπτώσει ἀπωλείας τοῦ βιβλίου, τὸν μὲν πρῶτον ἔκπτωτον τῶν ἐκ τῆς ἐγγραφῆς προνομίων του ὡς πρὸς τὰ δάνεια, τὰ συνομολογηθέντα καὶ ἐγγραφέντα μετὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ βιβλίου, τὸν δὲ τελευταῖον, τιμωρητέον μὲ πρόστιμον δραχμῶν 10—200.

Ὁ Πρόεδρος τῶν Ἐμποροδικῶν ὀφείλει νὰ καταχωρίζῃ ἀμέσως τ' ἀνωτέρω ἀντίγραφα εἰς ἐπὶ τούτῳ βιβλίον, διατηρούμενον ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ ἐμποροδικείου, καὶ χρησιμεῦον ὡς εὑρετήριον, ἐπιδεικνύμενον εἰς πάντα ἔχοντα συμφέρον.

7. Τὰ βιβλία, ἠριθμημένα, μονογραφημένα, καὶ ἐσφραγισμένα ὑπὸ

τοῦ Προέδρου τῶν Ἐμποροδικῶν, κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης δοθησόμενον τύπον, στέλλονται παρὰ τοῦ αὐτοῦ Προέδρου πρὸς τὸν ἁρμόδιον κεντρικὸν Λιμενάρχην, ὅστις, κατὰ τὰς ἐκδοθησομένας ὁδηγίας, τὰ διανέμει εἰς τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἀξιωματικοὺς τῶν λιμένων·

Ἑκάστη δὲ λιμενικὴ ἀρχή, πρὶν ἡ παραδώσῃ πρὸς τὸν πλοίαρχον τὸ βιβλίον, ὀφείλει, ἐπὶ προστίμῳ δραχμῶν 20—200, νὰ καταχωρίσῃ εἰς αὐτὸ ἀ. κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἔγγραφον πληρεξουσιότητος, ἐὰν τοιοῦτον ὑπάρχῃ· καὶ β'. περίληψιν τοῦ ἐγγράφου τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ πλοίου, περιέχουσαν τὰ ὀνόματα καὶ τὰ μερίδια τῶν ἰδιοκτητῶν, τὴν κατὰ τόνον χωρητικότητα καὶ τὴν ἡλικίαν τοῦ πλοίου· ἂν δ' ἡ ἡλικία τοῦ πλοίου ἦναι ἄγνωστος, προσδιορίζεται, ἐπιμελείᾳ αὐτῆς τῆς ἀρχῆς, διὰ πραγματογνωμόνων ὑπὸ τῆς ἰδίας διοριζομένων.

Εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο σημειοῦται ἑκάστοτε καὶ πᾶσα μεταβολὴ τῆς ἰδιοκτησίας.

8. Τὰ βιβλία πληρώνονται, διὰ μὲν τὰ ἀπὸ 10—30 τόνων πλοῖα, ἀνὰ μίαν δραχμὴν, διὰ δὲ τὰ ἀπὸ 31—100, δραχμὰς τρεῖς, καὶ διὰ τὰ ἀπὸ 101 καὶ ἐπέκεινα, δραχμὰς ἓξ, χωρὶς νὰ ὑπόκηνται εἰς ἄλλο τέλος χαρτοσήμου.

9. Τὰ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου ναυπηγηθέντα πλοῖα ὀφείλουν ἀμέσως νὰ ἐφοδιασθῶσι μὲ βιβλίον, τὰ δὲ λοιπὰ, μετὰ παρέλευσιν ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς εἰρημένης δημοσιεύσεως· εἰς πλοῖον δὲ μὴ ἐφοδιασθὲν μὲ τοιοῦτον βιβλίον, ὅτε καὶ ὅπως ὁ Νόμος ὁρίζει, δὲν χορηγεῖται ἡ τῆς ἀναχωρήσεως ἄδεια ὑπὸ τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς.

10. Τῶν τελευταίων τούτων οἱ προνομιοῦχοι δανεισταὶ ὀφείλουν, ἐντὸς τῆς ἑξαμήνου προθεσμίας, νὰ δηλώσωσιν εἰς τὸν Πρόεδρον τῶν Ἐμποροδικῶν τῆς περιφερείας, εἰς ἣν ἀνήκει τὸ πλοῖον, δι' ἀντιγράφων, ἐπικυρωμένων παρὰ τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν, τὰ δάνειά των, ὅπως ἐγγραφῶσιν αὐτὰ εἰς τὸ βιβλίον.

Τὰ οὕτω δηλωθησόμενα δάνεια διατηροῦν πρὸς ἄλληλα τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου κεκτημένον προνόμιον· προτιμῶνται δὲ τῶν μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς εἰρημένης ἐπὶ ἓξ μῆνας προθεσμίας συνομολογουμένων ναυτοδανείων, ἐκτὸς τῶν δι' ἀνάγκας τοῦ πλοίου κατὰ τὸν τελευταῖον πλοῦν γενομένων· ἄλλως στεροῦνται τοῦ κεκτημένου, ὡς εἴρηται, προνομίου.

Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἑξαμήνου προθεσμίας, ὁ Πρόεδρος ἐγγράφει ἀμέσως τὰ, ὡς ἀνωτέρω, δηλωθέντα αὐτῷ δάνεια εἰς τὸ ἀνῆκον βιβλίον, καὶ παραπέμπει αὐτὸ εἰς τὸν ἁρμόδιον Λιμενάρχην διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἀντίγραφον δὲ τῶν συμβολαίων τῶν εἰρημένων δανείων καταχωρίζει καὶ εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 εὑρετήριον.

11. Τὰ διὰ τοῦ παρόντος Νόμου διαγραφόμενα πρόστιμα ἐπιβάλλονται παρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργείου.

12. Ὁ παρὼν Νόμος θέλει προσαρτηθῆ εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστου βιβλίου, ἀντίτυπα δ' αὐτοῦ θέλουν ἐξαποσταλῆ ἄνευ ἀναβολῆς πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχάς, διὰ νὰ δημοσιευθῶσι παρ' αὐτῶν ἀμέσως δι' ἐγχωρίων ἐφημερίδων.

13. Τὸ ἄρθρον 312 καὶ ὅλαι αἱ εἰς τὸν παρόντα Νόμον ἀντιβαίνουσαι διατάξεις τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου ἀκυροῦνται.

ΝΟΜΟΣ

Τῆς 24 Ὀκτωβρίου 1856 περὶ ἀπογραφῆς τῶν ἐμποροναυτῶν.

1. Οἱ πρὸς καταρτισμὸν Ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν πληρωμάτων ναυτολογούμενοι πολῖται Ἕλληνες ἀπογράφονται ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ἐλλιμενίων ἀρχῶν εἰς βιβλίον ἐπὶ τούτῳ ὡρισμένον.

2. Ἡ ἐλλιμένιος ἀρχή, ἡ ἀπογράψασα τὸν ναύτην, συντάττει πάραυτα ἐπὶ χαρτοσήμου τάξεως εἴκοσι πέντε λεπτῶν τὸ ναυτικὸν δίπλωμα τοῦ ἀπογεγραμμένου, καὶ παραδίδει αὐτὸ εἰς αὐτόν.

3. Διὰ νὰ λάβῃ τις ἀπογεγραμμένου ναύτου δίπλωμα πρέπει ν' ἀποδείξῃ:

α) Ὅτι ἀνήκει εἴς τινα τῶν δήμων τοῦ Βασιλείου.

β') Ὅτι συνεπλήρωσε τὸ δέκατον ἕκτον τῆς ἡλικίας του ἔτος.

γ') Ὅτι ἐναυτίλλετο τοὐλάχιστον ἔτη δύω.

4 Ναυτολογούμενός τις ἐκ τῶν ἀπογεγραμμένων ναυτῶν παραδίδει τὸ δίπλωμά του εἰς τὸν πλοίαρχον, ἢ τὸν κυβερνήτην τοῦ πλοίου, ἐφ' οὗ ὡς ναύτης ἐπιβαίνει. Περατωθέντος δὲ τοῦ πλοῦ, δι' ὃν ἐναυτολογήθη, ἀποβαίνων, ἀναλαμβάνει αὐτό.

Καθ' ἃς ὅμως περιπτώσεις ἡ τῆς μισθώσεως τοῦ ναύτου σύμβασις λύεται καὶ πρὸ τῆς περατώσεως τοῦ πλοῦ (ἄρθρ. 252—270 τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου, καὶ ἄρθρα 45 καὶ 61 τοῦ περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐμπορικῆς

ναυτιλίας) ὁ ναύτης ἀναλαμβάνει τὸ δίπλωμα αὐτοῦ, ἅμα λυθείσης τῆς συμβάσεως.

5. ά.) Ἐὰν ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ἀπολέσῃ τὸ παραδοθὲν αὐτῷ δίπλωμα, ἐκδίδεται, ἐπὶ τῇ ἐγγράφῳ αὐτοῦ αἰτήσει, ἐν μὲν τῇ ἀλλοδαπῇ, ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Προξενικῆς ἀρχῆς, ἐν δὲ τῇ ἡμεδαπῇ, ὑπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ λιμένος, ἔνθα εὑρίσκεται τὸ πλοῖον, δίπλωμα προσωρινόν.

Ἐὰν δὲ ἡ ἀρχὴ τοῦ λιμένος, ἔνθα εὑρίσκεται τὸ πλοῖον, ἦναι αὐτὴ ἡ ἀπογράψασα τὸν ναύτην, ἐκδίδεται παρ' αὐτῆς νέον ὁριστικὸν δίπλωμα.

β'. Ἀπολέσαντος τοῦ ναύτου τὸ δίπλωμα, ἐκδίδεται, ἐπὶ τῇ ἐγγράφῳ αὐτοῦ αἰτήσει, ὑπὸ τῆς Προξενικῆς ἢ τῆς ἐλλιμενίου ἀρχῆς τοῦ τόπου, ἔνθα εὑρίσκεται, προσωρινὸν δίπλωμα, ἢ, ἐὰν ἡ αὐτὴ ἀρχὴ εἶχεν ἀπογράψει τὸν ναύτην, νέον ὁριστικόν· ἀλλ' ἀπαιτεῖται προηγουμένως:

1) Νὰ μὴ συνάγεται ἐκ τῶν ὑπ' ὄψιν τῆς ἐκδιδούσης τὸ δίπλωμα ἀρχῆς ναυτιλιακῶν ἐγγράφων, ὅτι ὁ ἀναφερόμενος ἀνήκει εἰς πλήρωμα ὡρισμένου πλοίου.

2) Νὰ βεβαιώσῃ οὗτος ἐνόρκως ἐνώπιον τῆς εἰρημένης ἀρχῆς, ὅτι ἀπώλεσε τὸ δίπλωμά του.

γ'. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐν περιπτώσει ἀπωλείας διπλώματος προσωρινοῦ.

6. Ὁσάκις ἐκδίδεται κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον προσωρινὸν δίπλωμα, εἰδοποιεῖται περὶ τούτου ὑπὸ μὲν τῆς Προξενικῆς ἀρχῆς, τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργεῖον, ὑπὸ δὲ τῆς ἐλλιμενίου, ἡ ἀπογράψασα τὸν ναύτην ἀρχή.

7. Τὸ προσωρινὸν δίπλωμα ἰσχύει ἐπὶ ἓν μόνον ἔτος ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ. Ἐντὸς δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης ὀφείλει ὁ ἔχων τοιοῦτον δίπλωμα ναύτης ν' ἀναφερθῇ, εἴτε διὰ τῆς Προξενικῆς, εἴτε διὰ τῆς ἐλλιμενίου ἀρχῆς τοῦ τόπου, ἔνθα εὑρίσκεται, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ λιμένος, ἥτις ἀπέγραψεν αὐτὸν, ἵνα λάβῃ παρ' αὐτῆς νέον ὁριστικὸν δίπλωμα.

8. ά.) Μετὰ μῆνας ἓξ ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Νόμου, διὰ τοὺς ἐν τῇ ἡμεδαπῇ Ἕλληνας ναύτας, μετὰ ἐνιαυτὸν δὲ, διὰ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, οὐδεὶς μὴ φέρων ὁριστικὸν ἢ προσωρινὸν δίπλωμα ἐπιτρέπεται νὰ καταταχθῇ εἰς πλήρωμα Ἑλληνικόν.

β') Ὁ δὲ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης, ὁ μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ εἰρημένου χρόνου ναυτολογήσας ναύτην, μὴ φέροντα τοιοῦτον δίπλωμα,

καταδικάζεται εἰς χρηματικὴν ποινὴν πεντήκοντα ἕως πεντακοσίων δραχ. εἰσπραττομένων πρὸς ὄφελος τοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου, καὶ εἰς ἀποζημίωσιν διὰ τὰς ὁποίας ὁ ναύτης εἶχε τυχὸν ὑποχρεώσεις πρὸς ἄλλον πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην. Ἐὰν δὲ μεταχειρισθῇ μέσα διαφθορᾶς διὰ ν' ἀποσπάσῃ τὸν ναύτην ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἄλλου πλοίου, καταδικάζεται πρὸς τοῖς εἰρημένοις καὶ εἰς τὴν στέρησιν τοῦ διπλώματος τῆς πλοιαρχίας ἢ κυβερνήσεως ἐπὶ ἓν ἕως τρία ἔτη.

9. Ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης, ὁ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ συμπεφωνημένου πλοῦ, ἢ μετὰ τὴν νόμιμον λύσιν τῆς μετὰ τοῦ ναύτου συμβάσεως (ἄρθρ. 4) μὴ ἀποδίδων εἰς τὸν ναύτην τὸ δίπλωμά του, τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον ἕως διακοσίων δραχμῶν πρὸς ὄφελος τοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου. Μὲ τὴν αὐτὴν τιμωρίαν καὶ πρὸς ὄφελος τοῦ αὐτοῦ ταμείου, τιμωρεῖται καὶ ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης, ὅστις, ἀπωλέσας τὸ εἰς αὐτὸ παραδοθὲν δίπλωμα τοῦ ναύτου, δὲν προκαλεῖ, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 ὡρισμένα, τὴν ἔκδοσιν προσωρινοῦ ἢ νέου ὁριστικοῦ διπλώματος.

10. Ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης, ὁ τὸ δίπλωμα τοῦ ναύτου, ἢ ὁ ναύτης, ὁ τὸ ἴδιον αὐτοῦ δίπλωμα εἰς ἄλλο πρόσωπον παραχωρῶν, καταδικάζεται εἰς φυλάκισιν ἓξ τὸ πολὺ μηνῶν, ἐπεκτεινομένην μέχρις ἑνὸς ἔτους, ἐὰν τὸ δίπλωμα αὐτὸ ἐχρησίμευσε πρὸς φυγάδευσιν καταδίκου ἢ ὑποδίκου, ἢ λειποταξίαν στρατευομένου κατὰ γῆν ἢ κατὰ θάλασσαν.

Περὶ δὲ τῆς ἐν γνώσει συνεργείας εἰς τὴν εἰρημένην φυγάδευσιν ἢ λειποταξίαν ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τῶν Ποινικῶν Νόμων, ὅταν ἐπιβάλλωσι ποινὴν μακροτέραν τοῦ ἔτους.

11. Οἱ ὡς παῖδες ναυτολογούμενοι δὲν ὑπόκεινται εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος Νόμου.

12. Πᾶσα καθεστῶσα διάταξις, ἀντιβαίνουσα εἰς τὰς ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ, καταργεῖται.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1836 περὶ ἐκτελέσεως τοῦ περὶ ἀπογραφῆς Ἑλλήνων ἐμποροναυτῶν Νόμου.

1. Αἱ ἁρμόδιαι ἐλλιμένιοι ἀρχαί, αἱ, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ Νόμου ἀπογράφουσαι τὸν πολίτην Ἕλληνα, εἰσὶν οἱ κεντρι-

κοὶ Λιμενάρχαι τῶν τεσσάρων παραλίων τμημάτων τοῦ Βασιλείου· τὸ δὲ παρ' αὐτῶν ἐκδιδόμενον δίπλωμα, ὡς καὶ τὸ ὡρισμένον διὰ τὴν ἀπογραφὴν βιβλίον, θέλουν σχηματισθῆ κατὰ τοὺς ἐν τῷ παρόντι Διατάγματι συνημμένους τύπους.

2. Ὁ ἀπογραφόμενος δύναται νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸν κεντρικὸν Λιμενάρχην τὴν περὶ τούτου αἴτησίν του, εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε διὰ τῆς ἐλλιμενίου ἀρχῆς εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας ἔχει τὴν διαμονήν του· διὰ νὰ λάβῃ δὲ ἀπογεγραμμένου ναύτου δίπλωμα, ὀφείλει ὁ αἰτῶν, συμμορφούμενος μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου, νὰ ἐσωκλείσῃ εἰς τὴν αἴτησίν του:

ά.) Πιστοποιητικὸν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς τοῦ δήμου εἰς ὃν ὑπάγεται, ἐμφαῖνον τὴν ἐθνικότητα, κατὰ τὰ περὶ Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας νενομισμένα, καὶ τὴν ἡλικίαν τοῦ αἰτοῦντος τὸ δίπλωμα.

β'.) Νὰ ἀποδείξῃ δι' ἐμφανίσεως πιστοποιητικοῦ τῶν πλοιάρχων ἢ κυβερνητῶν, μὲ τοὺς ὁποίους ὑπηρέτησεν, ἢ διὰ τῆς προσαγωγῆς δύω ἀξιοπίστων μαρτύρων, ἢ καὶ δι' ἐγγράφου, τὸ ὁποῖον δύναται πᾶσα ἐλλιμένιος ἀρχὴ νὰ ἐκδώσῃ, ὁσάκις τοῦτο ἐξάγεται ἐκ τοῦ βιβλίου τῶν ναυτολογίων της, ὅτι ἐναυτίλλετο τοὐλάχιστον δύω ἔτη.

3. Μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ διπλώματος, ὁ κεντρικὸς Λιμενάρχης παραδίδει αὐτὸ εἰς τὸν ναύτην διὰ τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, ἢ τὸ ἀποστέλλει πρὸς τὴν ἐλλιμένιον ἀρχὴν, δι' ἧς ἡ αἴτησις ἐγένετο, ἵνα παραδοθῇ διὰ τῆς τελωνιακῆς.

Αἱ τελωνιακαὶ ἀρχαὶ εἰσπράττουν τὸ νενομισμένον τέλος τοῦ χαρτοσήμου τῶν διπλωμάτων.

4. Ἐν περιπτώσει ἀπωλείας διπλώματος ἡ ἀρχὴ ἡ ὀφείλουσα, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5, νὰ ἐκδώσῃ προσωρινὸν δίπλωμα, συντάττει, πρὶν τῆς ἐκδόσεως, πρωτόκολλον τοῦ ὅρκου, καὶ καταθέτει αὐτὸ εἰς τὰ ἀρχεῖά της.

5. Πᾶσα ἐλλιμένιος ἀρχὴ, τοῦ πλοίου τὸ ναυτολόγιον ἐκδιδουσα, ὀφείλει προηγουμένως νὰ ἐξετάζῃ ἂν οἱ ἐν αὐτῷ καταταττόμενοι Ἕλληνες ναῦται φέρωσι δίπλωμα· δὲν θέλει δὲ ἐγγράφει εἰς τὸ ναυτολόγιον τὸν μὴ φέροντα δίπλωμα κατὰ τὸν Νόμον.

Ὁ παρουσιάζων τοὺς ναύτας πρὸς ναυτολόγησιν πλοίαρχος, ἢ κυβερνήτης, ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ ὁ ἴδιος εἰς τὴν ἐλλιμένιον ἢ Προξενικὴν ἀρ-

χὴν καὶ τῶν ναυτολογηθησομένων τὰ διπλώματα· ταῦτα δὲ θέλουν παρουσιάζεσθαι εἰς τὰς ἀνωτέρω ἀρχὰς μετὰ τῶν ναυτιλιακῶν ἐγγράφων καὶ ὁσάκις τὸ πλοῖον προσορμίζεται εἰς Ἑλληνικὸν ἢ ξένον λιμένα.

ΝΟΜΟΣ

Τῆς 18 Σεπτεμβρίου 1856 περὶ ναυαγίων καὶ ναυαγιαιρέσεων.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ ναυαγίων καὶ ναυαγιαιρέσεων ἐν παραλίοις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ διασώσεως καὶ προφυλάξεως τῶν ναυαγίων.

1. Εἰς περίπτωσιν ὁποιουδήποτε ναυαγίου πλοίου ἐπὶ Ἑλληνικῶν παραλίων, ἡ διάσωσις τῶν ἀνθρώπων καὶ πραγμάτων, ἡ ναυαγιαίρεσις, καὶ ἡ διαφύλαξις αὐτῶν ἀνατίθεται ἀποκλειστικῶς, ἐν ἐλλείψει τοῦ πλοιάρχου, τῶν ἰδιοκτητῶν, καὶ τῶν ἀσφαλιστῶν τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου, ἢ ἄλλου ἀντιπροσώπου των, εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπὴν, συγκειμένην ἐκ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς καὶ τῆς λιμενικῆς, καὶ ἐκ τοῦ εἰρηνοδίκου τοῦ τόπου τοῦ ναυαγίου, ἥτις ἐνεργεῖ ἰδίως κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος Νόμου. Τῆς δὲ ἐπιτροπῆς ταύτης προεδρεύει ἡ διοικητικὴ ἀρχή.

2. Ὁ αὐτόπτης ἢ ὁπωσδήποτε πληροφορηθεὶς περὶ ναυαγίου ὀφείλει ἀμέσως νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν πλησιεστέραν λιμενικὴν ἢ ἄλλην ἀρχὴν, ἐπὶ ποινῇ κρατήσεως τριῶν μέχρι πέντε ἡμερῶν, ἢ προστίμου τριάκοντα μέχρι πεντήκοντα δραχμῶν, ἐν περιπτώσει ἀμελείας ἢ ἀποποιήσεώς του, καὶ ἐπὶ ἀμοιβῇ πρὸς τὸν πρῶτον ἀγγελιοφόρον δραχμῶν τριῶν ἕως δέκα διὰ πάντα σχοῖνον ὁδοιπορίας, προσελεύσεως καὶ ἐπανόδου ἀπὸ τοῦ τόπου τοῦ ναυαγίου, μέχρι τοῦ καταστήματος τῆς εἰδοποιηθείσης ἀρχῆς, ἡ δὲ ἀμοιβὴ ἐκκαθαρίζεται κατὰ τὸ ἄρθρον 7.

3. Πᾶσα ἀρχὴ, λαβοῦσα ὁπωσδήποτε γνῶσιν τοῦ ναυαγίου, ὀφείλει ἀμέσως νὰ εἰδοποιήσῃ τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, συντάττουσα, ἂν ἔλαβε παρ' ἄλλου τὴν περὶ ναυαγίου ἀγγελίαν, ἔκθεσιν ὑπογραφομένην παρ' αὐτῆς καὶ τοῦ ἀγγελιοδότου, καὶ περιλαμβάνουσαν τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ἀγγελιοδότου, τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς ἀγγελίας, καὶ πᾶσαν ἄλλην οὐσιώδη πληροφορίαν, τὴν δὲ ἔκθεσιν ταύτην διευθύνει εἰς τὴν λιμενικὴν ἀρχήν.

4. Ἐν τῇ πρώτῃ ἀγγελίᾳ τοῦ ναυαγίου ὀφείλουν νὰ σπεύσωσιν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ τῆς ἐπιτροπῆς τὰ μέλη καὶ νὰ φροντίσωσι περὶ τῆς διασώσεως, τῆς προφυλάξεως τῶν ἀνθρώπων καὶ πραγμάτων, καὶ περὶ τῆς ναυαγιαιρέσεως, ἐνεργοῦντα ἕκαστον ἐντὸς τῆς ἁρμοδιότητός των, κατὰ τοὺς καθεστῶτας νόμους, συνδυασμένους μὲ τὰς εἰδικὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου· οὐχ' ἧττον ὅμως, ὁποιανδήποτε τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς μεταβῇ πρῶτον ἐπιτοπίως, δύναται καὶ μόνον νὰ ἐνεργήσῃ πᾶν ὅ,τι κατεπείγει, πληροφορῶν τὰ λοιπὰ μέλη περὶ τῶν ἐνεργειῶν του μετὰ τὴν προσέλευσίν των.

5. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀσχολεῖται πρὸ πάντων εἰς τὴν σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων, χορηγοῦσα πᾶσαν περίθαλψιν καὶ συνδρομὴν, καὶ προκαταβάλλουσα τὴν κατεπείγουσαν δι' αὐτοὺς καὶ διὰ τὴν ναυαγιαίρεσιν δαπάνην ἐκ τοῦ πλησιεστέρου δημοσίου ταμείου, ἐν ἐλλείψει ἄλλων χρημάτων, καὶ μέχρις οὗ λάβῃ τοιαῦτα ἐκ τῶν ὡρισμένων ἐν τοῖς ἄρθροις 17 καὶ 18 πλειστηριασμῶν· διὰ προκαταβολὴν δὲ ἀνωτέρου τῶν δραχ. 5,000 ποσοῦ πρέπει νὰ ζητῆται ἄδεια τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου. Πᾶσα δὲ δαπάνη, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ Β'. ἐδαφίου τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, πρέπει νὰ γίνηται συναινέσει τοὐλάχιστον τῶν δύω μελῶν, συνταξομένης ἠτιολογημένης ἐκθέσεως, καὶ νὰ βεβαιοῦται διὰ τῆς προσηκούσης ἀποδείξεως.

6. Ἡ λιμενικὴ ἀρχὴ παραλαμβάνει ὅλα τὰ ἔγγραφα τοῦ πλοίου καὶ συλλέγει πᾶσαν δυνατὴν πληροφορίαν περὶ αὐτοῦ, περὶ τοῦ ναυαγίου, περὶ τοῦ πληρώματος καὶ τῶν ἐπιβατῶν, περὶ τοῦ φορτίου, περὶ τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ τῶν ἀσφαλιστῶν, ἐξετάζει τοὺς παρόντας ναύτας καὶ ἐπιβάτας καὶ ἄλλους εἰδήμονας, ἢ βεβαιοῖ τὴν ἀπουσίαν των ἐν τῇ ἐκθέσει· συντάττει δὲ περὶ πάντων καὶ περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ πλοίου ἔκθεσιν, καὶ ἀντίγραφον αὐτῆς διαβιβάζει ἀμέσως εἰς τὸ κεντρικὸν λιμεναρχεῖον, εἰς ὃ ὑπάγεται τὸ πλοῖον, καὶ εἰς τὸ τοῦ τόπου τοῦ ναυαγίου.

Ταῦτα πάντα δὲν ἀποκλείουν τὴν ὑπὸ τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου διαταττομένην ἄλλην ἐξέτασιν τοῦ πληρώματος καὶ τῶν ἐπιβατῶν.

7. Πᾶς ναυτικὸς, ἁμαξηλάτης, ἡνίοχος, ἢ ἄλλοι δυνάμενοι νὰ χορηγήσωσιν, εἰς περίστασιν ναυαγίου, συνδρομὴν πρὸς διάσωσιν, ἢ ναυαγιαίρεσιν, ἢ διαφύλαξιν τῶν ναυαγίων, ὀφείλουσι νὰ σπεύσωσιν εἰς τὸν τόπον

αὐτοῦ, καὶ νὰ συνεργήσουν τὸ καθ' ἑαυτοὺς, ἅμα καὶ ὅπως προσκληθῶσιν εἴτε παρά τινος μέλους τῆς ἐπιτροπῆς, εἴτε παρὰ τοῦ πλοιάρχου, ἢ τῶν ἰδιοκτητῶν, ἢ τῶν ἀσφαλιστῶν τοῦ πλοίου καὶ φορτίου, ἢ τῶν ἀντιπροσώπων των, εἴτε καὶ ἀπρόσκλητοι, ἐν ἐλλείψει αὐτῶν ὅλων, ἐπὶ τῇ ἐν τῷ ἄρθρῳ 634 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ὡρισμένῃ ποινῇ εἰς περίπτωσιν ἀμελείας ἢ ἀρνήσεως. Τὰ δὲ ἔξοδα αὐτῶν καὶ ἡ ἀποζημίωσίς των συνίστανται εἰς δραχμὰς δύω ἕως δέκα δι' ἑκάστης ἡμέρας ἐργασίαν, καὶ εἰς ἴσον ποσὸν δι' ἕκαστον σχοῖνον ὁδοιπορίας προελεύσεως καὶ ἐπανόδου ἀπὸ τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς ἑκάστου μέχρι τοῦ τόπου τοῦ ναυαγίου. Ἐκκαθαρίζονται δὲ αὐτὰ παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου, ἐπὶ τῇ βάσει ἡμερουσίου καταλόγου τῶν ἐργαζομένων ναυαγιαιρετῶν, καὶ τῶν ζώων, ὀχημάτων, λέμβων καὶ ἐργαλείων των, συντασσομένου ὑπὸ τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς· ὁ δὲ μὴ ἀποδεχόμενος τὴν ἐκκαθάρισιν ταύτην δύναται, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀφ' ἧς λάβῃ αὐτῆς γνῶσιν, λογιζομένης καὶ τῆς νομίμου προθεσμίας τοῦ ἀποστήματος, νὰ τὴν ἀνακόψῃ παρὰ τῷ Ἐμποροδικείῳ, τὸ ὁποῖον ἐκκαθαριζει αὐτὴν ἀνεκκλήτως, ἀφοῦ κλητευθῇ καὶ τῆς ἐπιτροπῆς ὁ πρόεδρος.

8. Ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἐνδιαλαμβανομένων προσώπων τοῦ πλοιάρχου, τῶν ἰδιοκτητῶν, καὶ τῶν ἀσφαλιστῶν τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου, τῶν ἀντιπροσώπων των καὶ τοῦ, κατὰ τὰ ἄρθρα 33 καὶ 34, ἁρμοδίου Προξένου, οὐδεὶς ἄλλος δύναται νὰ ἀναμιχθῇ εἰς τὴν ναυαγιαίρεσιν, μετὰ τὴν ἄφιξιν τῆς ἀρχῆς, οἱ δὲ λοιποὶ ὀφείλουν νὰ ἀπομακρυνθῶσι κατὰ πρόσκλησιν αὐτῆς, ἐπὶ ποινῇ κρατήσεως μιᾶς μέχρι τριῶν ἡμερῶν, ἢ προστίμου δέκα μέχρι τριάκοντα δραχμῶν, ἐπιβαλλομένῃ παραυτίκα παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου κατ' αἴτησιν τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς.

9. Ἐπὶ τῇ αὐτῇ ποινῇ χρεωστοῦν οἱ ναυαγιαιρέται νὰ μεταφέρωσι τὰ ναυάγια εἰς τὸν ὑπὸ τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς προσδιωρισμένον τόπον, καὶ ν' ἀποφεύγωσι πᾶσαν ῥῆξιν, ἄνοιγμα τῶν κιβωτίων καὶ δεσμίδων, καὶ πᾶσαν ἐκκοπὴν τῶν ἱστίων καὶ σχοινίων τοῦ πλοίου.

10. Ὁπόταν νομίσῃ ἀναγκαῖον ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ, δύναται νὰ προσκαλέσῃ ἐκ τῶν πλησιεστέρων μερῶν τὴν στρατιωτικὴν δύναμιν.

11. Ἐν πάσῃ περιπτώσει διαρπαγῆς, ὑπεξαιρέσεως ναυαγίων, ἢ ἄλλης καταχρήσεως ἢ ἀταξίας, ὁ εἰρηνοδίκης συντάττει ἀμέσως ἔκθεσιν, καὶ ἐνεργεῖ πᾶσαν ἀναγκαίαν προανακριτικὴν πρᾶξιν, συμφώνως πρὸς τὰς

διατάξεις τῆς Ποινικῆς Δικονομίας, καὶ διευθύνει τὰς ἀνακριτικὰς ἐργασίας του εἰς τὸν ἁρμόδιον Εἰσαγγελέα πρὸς περαιτέρω καταδίωξιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ διατηρήσεως τῶν ναυαγίων.

12. Περὶ τῆς ναυαγιαιρέσεως συντάσσεται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἔκθεσις ὑπογραφομένη παρ' αὐτῆς, καὶ διαλαμβάνουσα ἅπαντα τὰ κατ' αὐτὴν, καὶ προσέτι λεπτομερῆ περιγραφὴν τῶν διασωθέντων ναυαγίων κατ' εἶδος, ποιότητα, καὶ ποσότητα, σημεῖα, ἀριθμούς. Ἀντίγραφα τῆς ἐκθέσεως ταύτης στέλλονται ἀμέσως, ἐπιμελείᾳ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ εἰς τὸ τελωνεῖον τῆς περιφερείας ἐν ᾗ συνέβη τὸ ναυάγιον.

13. Ὅλα τὰ διασωθέντα κατατίθενται εἰς ἀποθήκην καὶ φυλάττονται διὰ δύω κλειδῶν, ἐξ ὧν τὴν μὲν κρατεῖ ἡ λιμενικὴ, τὴν δὲ ἡ διοικητικὴ ἀρχή· τῆς ἐναποθέσεως δὲ ταύτης, τῆς θέσεως καὶ τοῦ ἰδιοκτήτου τῆς ἀποθήκης γίνεται μνεία ἐν τῇ ἐκθέσει.

14. Αἱ ἀποθῆκαι, ἐν αἷς θέλουν φυλάττεσθαι τὰ ναυάγια, δὲν δύνανται νὰ ἦναι κτῆμα μήτε παράρτημα τῆς κατοικίας οὐδενὸς μέλους τῆς ἐπιτροπῆς ἢ ὑπαλλήλου της.

Ἀλλ' ἐὰν τὸ ναυάγιον συνέβη εἰς ἀπόκεντρον μέρος καὶ δὲν ὑπάρχουν ἀποθῆκαι, ἐπιτρέπεται τότε νὰ ἐναποθέτωνται εἰς τὸ κατάστημα τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς ὑπὸ προσωπικὴν εὐθύνην αὐτῆς τῆς ἀρχῆς.

15. Ἡ λιμενικὴ ἀρχὴ, διορίζει ὑπὸ ἰδίαν ἑαυτῆς εὐθύνην, καὶ φύλακα τῶν διασωθέντων πιστὸν καὶ ἀξιόχρεων, εἰς τὸν ὁποῖον παραδίδονται ὅλα ταῦτα ἐπὶ ἀποδείξει καταχωρουμένῃ εἰς τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 12 διαλαμβανομένην ἔκθεσιν· ἡ ἔκθεσις δὲ αὕτη ὑπογράφεται καὶ ὑπὸ τοῦ φύλακος, ἢ, ἂν οὗτος ἀγνοῇ ἢ ἀδυνατῇ νὰ ὑπογράψῃ, ἀναφέρεται τοῦτο εἰς αὐτήν.

16. Οἱ ἐπιτετραμμένοι τὴν φύλαξιν τῶν ναυαγίων φροντίζουσιν ὥστε νὰ μὴ ἀναμιγνύωνται αἱ πραγματεῖαι, καὶ νὰ μὴ βλάπτωνται τὰ ἐπὶ τῶν κιβωτίων, δεσμίδων καὶ λοιπῶν δεμάτων σημεῖα.

17. Τὰ ὑποκείμενα εἰς ἄμεσον φθορὰν πλειστηριάζονται κατ' ἀπόφασιν τῆς ἐπιτροπῆς, συντασσομένης ἐκθέσεως ἄνευ ἀναβολῆς ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 898 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ὁ πλειστηριασμὸς δὲ γίνεται εἰς τὴν πλησιεστέραν πόλιν, ἂν ἦναι ἐφικτὴ ἡ μεταφορά των, ἢ ἄλλως εἰς τὸ πλησιέστερον κατάστημα τοῦ ἑνὸς τῶν ἀποτελεσάντων τὴν ἐπιτροπὴν μελῶν, ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου καὶ τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς. Τὸ δὲ ἐκπλειστηρίασμα κατατίθεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον κατὰ διαταγὴν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ συμφώνως πρὸς τὸ ἀπὸ 16 Ὀκτωβρίου 1835 Βασιλικὸν Διάταγμα περὶ δικαστικῶν παρακαταθηκῶν.

18. Ἐὰν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς τελευταίας εἰς τὴν ἐφημερίδα καταχωρίσεως τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 20 ἀναφερομένου προγράμματος δὲν ἐμφανισθῶσιν ἀπαιτηταὶ τῶν ναυαγίων, ἢ ἐμφανισθῶσιν διεκδικηταὶ μέρους μόνον αὐτῶν, τότε κατὰ τὴν διαφορὰν τῶν περιπτώσεων πλειστηριάζονται εἴτε ὅλα, εἴτε τὰ μὴ διεκδικηθέντα, καὶ ὁ πλειστηριασμὸς καὶ ἡ παρακατάθεσις τοῦ ἐκπλειστηριάσματος γίνεται κατὰ τὰ ἀνωτέρω διαγεγραμμένα μὲ τὴν προσθήκην μόνον, ὅτι εἰς τοὺς πλειστηριασμὸς τούτους φυλάσσονται αἱ περὶ κινητῶν πραγμάτων διατυπώσεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Τὰ αὐτὰ πράττονται καὶ ἐὰν παρουσιασθῶσι μὲν τοιοῦτοι ἀπαιτηταὶ ἐντὸς τῶν τριῶν μηνῶν, ἀπορριφθῶσι δὲ αἱ ἀπαιτήσεις των παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἢ τελεσιδίκως παρὰ τῶν δικαστηρίων κατὰ τὰ ἄρθρα 23 καὶ 24.

19. Εἰς πάντα πλειστηριασμὸν ναυαγίων, οὔτε μέλος τῆς ἐπιτροπῆς, οὔτε δημόσιος ὑπηρέτης ἢ ὑπάλληλος αὐτῶν δύνανται νὰ παρουσιασθῶσιν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ὑπερθεματισταὶ, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς κατακυρώσεως, καὶ ἐπὶ ἀποδόσει τῶν κατακυρωθέντων καὶ ὅλων τῶν ἐξόδων καὶ ζημιῶν, προσέτι δὲ καὶ ἐπὶ παύσει τοῦ παραβάτου ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρέτου, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς ποινικῆς αὐτῶν καταδιώξεως.

20. Ἅμα ἡ ἐπιτροπὴ, μεταβᾶσα εἰς τὸν τόπον τοῦ ναυαγίου, λάβῃ περὶ αὐτοῦ θετικὰς πληροφορίας, ὅπως ὁρίζῃ τὸ ἄρθρον 6, ὀφείλει νὰ συντάξῃ πρόγραμμα χρονολογημένον, ὑπογεγραμμένον παρ' αὐτῆς, καὶ διαλαμβάνον: 1) περιγραφὴν ὅσον ἔνεστι ἀκριβῆ περὶ τῆς ἐποχῆς καὶ τοῦ μέρους τοῦ ναυαγίου, τοῦ εἴδους, τοῦ ὀνόματος, καὶ τῆς ἐθνικότητος τοῦ ναυαγήσαντος πλοίου, τοῦ εἴδους τοῦ φορτίου, τοῦ ὀνόματος, ἐπωνύμου, καὶ κατοικίας τοῦ πλοιάρχου, τῶν ἰδιοκτητῶν, καὶ τῶν ἀσφαλιστῶν τοῦ τε πλοίου καὶ φορτίου· 2) πρόσκλησιν πρὸς τοὺς ἔχοντας συμ-

φέρον νὰ παρουσιάσωσιν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἢ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, κατὰ τὰς περιστάσεις, ἐντὸς τῆς τριετοῦς προθεσμίας τοῦ ἄρθρου 21, τὰς ἀπαιτήσεις αὐτῶν δικαιολογημένας· καὶ 3) εἰδοποίησιν ὅτι, ἐν περιπτώσει ὑπερημερίας, ἐκπίπτουν παντὸς δικαιώματος, περιερχομένων τῶν ναυαγίων εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου.

Τὸ πρόγραμμα τοῦτο δημοσιεύεται 1) διὰ καταχωρίσεως εἰς τρία φύλλα ἐφημερίδος τινὸς τῆς πρωτευούσης, καὶ ἑτέρας τῆς περιφερείας, εἰς ἣν συνέβη τὸ ναυάγιον, ἂν τοιαύτη ὑπάρχῃ, ἐπιμελείᾳ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς· 2) διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς τὰ Ἐμποροδικεῖα, ἢ Πρωτοδικεῖα, ἐν ἐλλείψει τοιούτων, καὶ εἰς τὰ Εἰρηνοδικεῖα τοῦ τόπου τοῦ ναυαγίου καὶ τοῦ λιμένος, εἰς ὃν ὑπάγεται τὸ πλοῖον, ἐπιμελείᾳ τοῦ εἰρηνοδίκου, καὶ δι' ἑτέρας τοιχοκολλήσεως εἰς τὰ λιμεναρχεῖα αὐτῶν τῶν δύω περιφερειῶν, ἐπιμελείᾳ τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς· καὶ 3) διὰ προφορικῆς κηρύξεως εἰς τὰ συνήθη μέρη τῶν τόπων τοῦ ναυαγίου καὶ τοῦ λιμένος, εἰς ὃν ὑπάγεται τὸ πλοῖον, ἐπιμελείᾳ τοῦ Εἰρηνοδίκου. Αἱ καταχωρίσεις τοιχοκολλήσεις, καὶ κηρύξεις αὗται ἐπαναλαμβάνονται ἑκάστη τρὶς, ἀνὰ πᾶσαν δεκαπενθημερίαν· ἐὰν δὲ τὸ πλοῖον ἦναι ξένον, κοινοποιεῖται τὸ πρόγραμμα ἐπισήμως καὶ πρὸς τὸν ἁρμόδιον Πρόξενον.

21. Πᾶς ἔχων συμφέρον ἐπὶ τοῦ πλοίου ἢ τοῦ φορτίου χρεωστεῖ νὰ καθυποβάλῃ τὰς ἀπαιτήσεις του, μετὰ τῶν νομίμων ἀποδείξεων, ἐντὸς τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς τελευταίας, κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον, καταχωρίσεως τοῦ προγράμματος εἰς τινα ἐφημερίδα, καὶ ἂν μὲν παρουσιασθῇ πρὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 28 ἀποπερατώσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιτροπῆς, πρέπει νὰ ἀποτανθῇ πρὸς αὐτὴν, ἥτις, ἀφ' οὗ βασανίσῃ τὰς ἀπαιτήσεις αὐτοῦ καὶ τὸ ἐμπρόθεσμον τῆς ἐμφανίσεως, καὶ ἀκούσῃ καὶ τὰς προφορικὰς παρατηρήσεις τοῦ ἀπαιτητοῦ, δέχεται ἢ ἀπορρίπτει αὐτὰς δι' ἀποφάσεως· τὴν ἀπόφασιν δὲ ταύτην δύνανται οὗτοι ν' ἀνακόψωσιν ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς της, λογιζομένης καὶ τῆς νομίμου προθεσμίας τοῦ ἀποστήματος, ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου τῆς περιφερείας, εἰς ἣν συνέβη τὸ ναυάγιον, δικάζοντος ἐπὶ τῶν ἀπαιτήσεων αὐτοῦ, ἀφ' οὗ κληθευθῇ ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τοῦ προέδρου της, κατὰ τὰς συνήθεις διατυπώσεις, ἀλλ' ἡ ἀνακοπὴ δὲν εἶναι ἀναστολικὴ τῶν ἐργασιῶν τῆς ναυαγιαιρέσεως. Ἐὰν δὲ ἡ ἐμφάνισις γίνῃ μετὰ τὴν λῆξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ὁ ἐμφανισθεὶς ἀναφέρεται πρὸ τὸ Ὑπουργεῖον

τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ ὁποῖον ὀφείλει ν' ἀποφανθῇ ἐπὶ τῶν ἀπαιτήσεών του ἐντὸς ἓξ ἑβδομάδων, καὶ, ἐν περιπτώσει μὴ παραδοχῆς, δύναται νὰ τὸ ἐναγάγῃ εἰς τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον ἄνευ αἰτήσεως ἄλλης θεραπείας.

22. Ἂν μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἀγωγῆς ἐμφανισθῶσι καὶ ἄλλοι διεκδικοῦντες τὰ αὐτὰ μὲ τὸν πρῶτον, παραπέμπονται εἰς τὸ δικαστήριον, ἀλλ' ἐν τοσούτῳ ἐξακολουθοῦν αἱ ἐργασίαι τῆς ναυαγιαιρέσεως.

23. Ἐὰν ἀναγνωρισθῶσι, κατὰ τὰ ἀνωτέρω διαγεγραμμένα, τὸ ἐμπρόθεσμον καὶ αἱ ἀξιώσεις, ἡ ὁ τίτλος τῶν ἐμφανισθέντων, ἀπέχει ἡ ἐπιτροπὴ, ἐπὶ τῇ αἰτήσει αὐτῶν, πάσης περαιτέρω ἐνεργείας, χορηγοῦσα μόνον τὴν ἀναγκαίαν συνδρομὴν ὑπὲρ τῆς διασώσεως καὶ ὑπὲρ τῆς προφυλάξεως τῶν ναυαγίων, καὶ ἐπιτηροῦσα ἀκριβῶς πρὸς ἀποτροπὴν πάσης ἐνδεχομένης καταχρήσεως. Ἀλλ' ἐὰν τὸ ἀναγνωρισθὲν δικαίωμα τῶν ἐμφανισθέντων περιορίζηται εἰς μέρος μόνον τῶν ναυαγίων, ἡ ἐπιτροπὴ οὐχ' ἧττον ἀναλαμβάνει ἢ ἐξακολουθεῖ τὴν ναυαγιαίρεσιν ἐπὶ τοῦ ὅλου, συνεργείᾳ μόνον καὶ αὐτῶν, καὶ ἐπιφυλαττομένου τοῦ δικαιώματός των εἰς τὸ νὰ παραλάβωσιν ἐν καιρῷ τὸ μέρος των.

24. Κατὰ τὴν διαφορὰν τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 21 καὶ 23 περιπτώσεων παραδίδονται εἰς τοὺς ἀπαιτητὰς, διαταγῇ τῆς ἐπιτροπῆς ἢ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ ἐπὶ ἀποδείξει, εἴτε ὅλα τὰ ναυάγια, εἴτε ἐκεῖνα μόνον εἰς ὅσα περιορίζεται τὸ δικαίωμά των, ἢ τὸ καθαρὸν ἐκπλειστηρίασμα αὐτῶν ἐν ταῖς περιπτώσεσι τῶν ἄρθρων 17 καὶ 18, μετὰ προηγουμένην παρ' αὐτῶν πληρωμὴν ὅλων ἢ τοῦ ἀναλογοῦντος αὐτοῖς μέρους τῶν ἕως τότε γενομένων ἐξόδων, καὶ προσέτι τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 διαλαμβανομένης ἀμοιβῆς, ἅτινα, ἂν δὲν ἐξεκαθαρίσθησαν ἤδη, ἐκκαθαρίζονται συμφώνως μὲ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 7.

Ἰδίως δὲ οἱ παραλῆπται τῶν διασωθεισῶν πραγματειῶν ἐνέχονται νὰ πληρώσωσι, κατὰ τοὺς καθεστῶτας Νόμους, τὸ τελώνιον καὶ τοὺς ἄλλους δασμοὺς αὐτῶν ἐπὶ τοῦ τιμήματος τῶν ναυαγίων ἢ ἐπὶ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος· πληρώνουν δὲ ὡσαύτως καὶ τὸν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου ὀφειλόμενον παρ' αὐτῶν ναῦλον τοῦ διασωθέντος φορτίου· ἡ ἐπιτροπὴ ἢ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ὀφείλουν νὰ τὸν παραδώσουν εἰς τοὺς δικαιούχους αὐτῶν, ἢ ἄλλως, ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 25, γίνονται καὶ αὐταὶ περιουσία τοῦ δημοσίου.

Μόνον δὲ ἐπὶ τῇ ἀποδείξει ὅλων αὐτῶν τῶν πληρωμῶν δύναται νὰ γίνῃ ἡ παράδοσις τῶν διασωθέντων εἰς τοὺς δικαιούχους.

25. Ἐὰν δὲν παρουσιασθῶσιν ἐντὸς τῆς προθεσμίας τοῦ ἄρθρου 21 ἀπαιτηταὶ τῶν ναυαγίων, ἢ ἀπορριφθῶσιν αἱ ἀξιώσεις τῶν ἐμφανισθέντων, καθίστανται τότε αὐτὰ περιουσία τοῦ δημοσίου.

26. Ἡ πληρωμὴ τῶν κατὰ τὸν παρόντα Νόμον ἀμοιβῶν, ἐξόδων καὶ ἀποζημιώσεων γίνεται ἐκ τοῦ προϊόντος τῶν ναυαγίων παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις ἐξοφλεῖ τὰ μὲν ἀληθῶς κατεπείγοντα, ἀμέσως μετὰ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 17 δημοπρασίαν, τὰ δὲ μὴ τοιαῦτα, μετὰ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 18 διαλαμβανομένην, ἤτοι ὅσα ἤθελον εἶσθαι ληξιπρόθεσμα ἕως τότε, καὶ οὕτω καθεξῆς περὶ τῶν ἄλλων. Εἰς τὸ ἐκπλειστηρίασμα καταλογίζονται καὶ αἱ γενόμεναι ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου κατὰ τὸ ἄρθρον 5 προκαταβολαί. Ἅπαντα δὲ ἔχουν προνόμιον ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος καὶ ἐπὶ τοῦ ναύλου τοῦ διασωθέντος φορτίου, καὶ κατατάσσονται:

1) Τὰ ἔξοδα τοῦ πλειστηριασμοῦ.

2) Τὰ ἔξοδα τῆς διασώσεως, τῆς ναυαγιαιρέσεως, καὶ τῆς διαφυλάξεως τῶν ναυαγίων, καὶ τῆς, κατὰ τὸ ἄρθρον 2, ἀμοιβῆς· ἅπαντα δὲ ταῦτα πληρώνονται συμμέτρως.

Ἀκολούθως ἔπονται τὰ λοιπὰ προνομιοῦχα κατὰ τὸν Ἐμπορικὸν Νόμον.

27. Ἐὰν τὸ πλειστηρίασμα καὶ ὁ ναῦλος δὲν ἐξαρκέσωσιν εἰς ὁλικὴν ἀπότισιν τῶν ἀνωτέρω ἐξόδων καὶ ἀμοιβῶν, τὸ ὑπόλοιπον πληρώνεται ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου· ἂν δὲ παρουσιασθῶσι τῶν ναυαγίων ἰδιοκτῆται, καὶ ἀναλάβωσι τὴν ναυαγιαίρεσιν, ἐνέχονται οὗτοι ἐν πάσῃ περιπρώσει εἰς ὁλόκληρον αὐτὴν τὴν πληρωμὴν, καὶ ἀπαλλάττεται τὸ δημόσιον πάσης πρὸς τοῦτο ὑποχρεώσεως.

28. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ναυαγιαιρέσεως καὶ τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 17 καὶ 18 πλειστηριασμῶν, καὶ τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 26 καὶ 30 πληρωμῶν, ἡ ἐπιτροπὴ ὀφείλει νὰ συντάξῃ ἄνευ ἀναβολῆς ἔκθεσιν περιέχουσαν τὰς ἐργασίας της, καὶ κατάλογον τῶν εἰσπραχθέντων καὶ πληρωθέντων, καὶ νὰ διευθύνῃ ἀμέσως αὐτὴν μεθ' ὅλων τῶν ἀποδείξεων καὶ λοιπῶν ἐγγράφων πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, παρ' οὗ ἐξελέγχονται καὶ κατατίθενται εἰς τὰ ἀρχεῖά του· εἰς πᾶσαν δὲ μετέπειτα ἐμφάνισιν ἀπαιτητῶν τῶν ναυαγίων, ἐνεργοῦνται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 21 καὶ ἑπομένοις ὡρισμένα.

29. Ὀφείλουν προσέτι εἰς τὸ τέλος παντὸς ἔτους οἱ κεντρικοὶ Λιμενάρχαι καὶ οἱ Νομάρχαι νὰ στέλλωσιν ἕκαστος ἰδιαιτέρως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν περίληψιν χρονολογικὴν τῶν καθ' ὅλον τὸ ἔτος συμβάντων εἰς τὴν περιφέρειάν του ναυαγίων, τοῦ εἴδους τοῦ φορτίου, τοῦ ὀνόματος τοῦ πλοιάρχου, τῶν ἀσφαλιστῶν, καὶ τῶν ἰδιοκτητῶν τοῦ πλοίου καὶ φορτίου, τῆς ἐμφανίσεως ἢ μὴ αὐτῶν τῆς λήξεως τῆς πρὸς τοῦτο προθεσμίας ἢ τοῦ ὑπολειπομένου δι' αὐτὴν χρόνου, τῆς στάσεως τῶν ἐργασιῶν ἑκάστης ναυαγιαιρέσεως.

30. Λόγῳ εἰδικῆς ἀποζημιώσεως, λαμβάνει ἕκαστον τῆς ἐπιτροπῆς μέλος εἰς τὸ τέλος τῆς ναυαγιαιρέσεως δραχμὰς 20 μέχρι 500, ἀναλόγως πρός τε τὴν ἀξίαν τῶν ναυαγίων καὶ τὸν χρόνον τῶν ἀπαιτουμένων ἐργασιῶν των· λαμβάνει δὲ συνάμα δικαίωμα πορείας δραχμὰς τρεῖς δι' ἕκαστον σχοῖνον προσελεύσεως καὶ ἐπανόδου. Τὰ δικαιώματα δὲ αὐτὰ ἐκκαθαρίζονται, δι' ἐκθέσεως ἠτιολογημένης, ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς, δι' ἕκαστον αὐτῆς μέλος ἰδιαιτέρως, καὶ πληρώνονται ἐκ τοῦ προϊόντος τοῦ ναυαγίου· ὑπάγονται δὲ εἰς τὴν 2 προνομιακὴν σειρὰν τοῦ ἄρθρου 26 μετὰ τῶν λοιπῶν ναυαγιαιρεσιακῶν ἐξόδων, ἀφοῦ προηγουμένως ἐξελεγχθῇ καὶ κηρυχθῇ ἐκτελεστὴ ἡ ἐκκαθάρισις αὕτη παρὰ τοῦ προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν.

31. Περὶ πάσης ἐξ ἀμελείας ἢ ἐκ προθέσεως παραβιάσεως τῶν καθηκόντων των τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι προσωπικῶς ὑπεύθυνα πρὸς τοὺς δικαιούχους, ἐπιφυλαττομένης καὶ πάσης πειθαρχικῆς ἢ ἄλλης ποινικῆς καταδιώξεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Εἰδικαὶ διατάξεις ἐπὶ ξένων πλοίων ἢ φορτίων.

32. Εἰς περίστασιν ναυαγίου ξένου πλοίου ἐπὶ Ἑλληνικῶν παραλιων, ἡ ἐπιτροπὴ, ἀφοῦ βεβαιωθῇ περὶ τῆς ἐθνικότητος τοῦ πλοίου, τοῦ φορτίου, καὶ τῶν ἰδιοκτητῶν αὐτοῦ, τηρουμένων καὶ ὡς πρὸς αὐτοὺς τῶν ἄρθρων 20 καὶ 21, ὀφείλει ἄνευ ἀναβολῆς νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν Προξενικὴν ἀρχὴν τῆς Ἐπικρατείας, εἰς ἣν ὑπάγονται τό τε πλοῖον καὶ οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ φορτίου.

33. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀποχωρεῖ τῆς ναυαγιαιρέσεως ὡς πρὸς τὸ ξένον πλοῖον ἢ ὡς πρὸς τὸ ξένον φορτίον, εἴτε καὶ ὡς πρὸς τὰ δύω, ὁπόταν ἀνήκωσιν ἀμφότερα εἰς ἀλλοδαπὸν, ἐὰν ἦναι παρὼν εἴτε ὁ ξένος πλοίαρχος, εἴτε ὁ ἰδιοκτήτης, εἴτε ὁ ἀσφαλιστὴς τοῦ πλοίου ἢ τοῦ φορτίου, εἴτε ἄλλος ἀντιπρόσωπος αὐτῶν, καὶ ζητήσῃ τοῦτο, ἢ ἐὰν ἦναι ἀπόντες, καὶ ἡ Προξενικὴ ἀρχὴ, ἀντιποιουμένη τὰ ναυάγια καὶ τὴν ναυαγιαίρεσιν, διευθύνῃ τοιαύτην αἴτησιν, ὑπάρχωσι δὲ συνθῆκαι τῆς Ἑλλάδος, ἢ ἀμοιβαιότης ἐν ἐνεργείᾳ μετὰ τοῦ ἔθνους, εἰς ὃ ὑπάγεται τὸ πλοῖον ἢ τὸ φορτίον, χορηγοῦσαι τοιοῦτον δικαίωμα· ἀλλὰ καὶ τότε ὀφείλει ἡ ἐπιτροπὴ καὶ πᾶσα ἄλλη Ἑλληνικὴ ἀρχὴ νὰ δίδῃ ἑκάστῃ τὴν ἀναγκαίαν συνδρομὴν, ἐντὸς τῆς ἁρμοδιότητός της, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ῥηθέντων.

Χρεωστοῦν ὅμως οἱ ὡς ἀνωτέρω ἐμφανισθέντες καὶ ἀναλαβόντες ἢ ἐξακολουθήσαντες τὴν ναυαγιαίρεσιν δι' ἴδιον λογαριασμὸν νὰ καταβάλωσι προηγουμένως ὅλα τὰ ἕως τότε γενόμενα ἔξοδα καὶ τὰς ὀφειλομένας ἀμοιβὰς ἢ ἀποζημιώσεις, κατὰ τὰ ἄρθρα 2, 7, 24, καὶ 30· ὑπόκεινται δὲ ἰδίως οἱ ἀπαιτηταὶ τοῦ φορτίου καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ τελωνίου ἢ ἄλλων δασμῶν κατὰ τοὺς καθεστῶτας νόμους, ὡσαύτως δὲ καὶ εἰς τὴν ἀπότισιν τοῦ ναύλου κατὰ τὸ ἄρθρον 24, ὁπόταν τὸ πλοῖον ἤθελεν ἀνήκει εἰς μὴ παρόντα.

34. Ὅταν δὲν ὑπάρχωσι συνθῆκαι τοῦ Κράτους, ἢ ἀμοιβαιότης ἐν ἐνεργείᾳ, χορηγοῦσα τοιαῦτα δικαιώματα ὑπὲρ τοῦ ξένου πλοίου, ἢ φορτίου, ἐνεργεῖται ἡ ναυαγιαίρεσις, ἐν ἐλλείψει τοῦ πλοιάρχου καὶ τῶν ἰδιοκτητῶν, ἢ τῶν ἀσφαλιστῶν αὐτοῦ, ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς, κατὰ τὸν παρόντα Νόμον, ἐπιφυλαττομένου πάντοτε εἰς τὴν ἁρμοδίαν Προξενικὴν ἀρχὴν τοῦ δικαιώματος, ὁσάκις τὸ ζητήσῃ, τοῦ νὰ συνεργῇ ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς εἴς τε τὴν ναυαγιαίρεσιν καὶ τὴν διαφύλαξιν τῶν ναυαγίων, κρατοῦσα, ἂν θέλῃ καὶ αὕτη, μίαν κλεῖδα τῆς ἀποθήκης, ἐν ᾗ τὰ ναυάγια ὑπάρχουσι.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ ἄλλων εἰδῶν ναυαγίων καὶ ναυαγιαιρέσεων.

35. Ὅστις ἀνακαλύψῃ εἰς τὸ πέλαγος ἢ ἐν τῷ μυχῷ τῆς θαλάσσης, καὶ διασώσῃ πλοῖον ναυαγημένον, ἢ ἐγκαταλελειμμένον ὑπὸ τοῦ πληρώ-

ματος, εἴτε λείψανα αὐτοῦ, ἢ τοῦ φορτίου του, ὀφείλει νὰ τὰ διατηρήσῃ, καὶ ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν ἀπὸ τῆς εὐοδώσεώς του, νὰ κάμῃ τὴν περὶ τούτου δήλωσιν εἰς τὸ λιμεναρχεῖον τοῦ τόπου τῆς προσορμίσεώς του, καὶ νὰ τὰ παραδώσῃ εἰς αὐτὸ ἀσφαλῶς ἐπὶ τακτικῆ ἐκθέσει· ἄλλως θεωρεῖται ὡς ἔνοχος ὑπεξαιρέσεως.

36. Τὰ αὐτὰ πράττονται καὶ ὅταν τις εὕρῃ εἰς ὄχθην ναυάγια μεμονωμένα καὶ ἐρριμένα ὑπὸ τῶν κυμάτων, ἢ ἐνδύματα ἢ ἄλλα πράγματα ἐπὶ ἀνθρωπίνων πτωμάτων. Ἡ δήλωσις καὶ ἡ παράδοσις γίνονται τότε εἰς τὸ πλησιέστερον λιμεναρχεῖον, καὶ ἡ προθεσμία τῶν εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν ἄρχεται ἀπὸ τῆς εὑρέσεως, λογιζομένης καὶ τῆς τοῦ ἀποστήματος προθεσμίας.

37. Τὰ παραδοθέντα πράγματα ἐναποτίθενται καὶ φυλάσσονται ὑπὸ εὐθύνην τοῦ λιμεναρχείου, ἢ, ἂν ἐν αὐτῷ δὲν ὑπάρχῃ τόπος, εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς διαμετακομίσεως τοῦ τελωνείου.

38. Ἀμέσως μετὰ τὴν παραλαβὴν ἡ λιμενικὴ ἀρχὴ ὀφείλει νὰ διαβιβάσῃ ἀντίγραφα τῆς ῥηθείσης δηλώσεως καὶ ἐκθέσεως εἰς τὸν τῆς περιφερείας αὐτῆς Εἰσαγγελέα, ὅστις συντάττει ἄνευ ἀναβολῆς πρόγραμμα, ἐνδιαλαμβάνον ἀκριβῶς τὰ εὑρεθέντα καὶ παραδοθέντα πράγματα, τὴν ἐποχήν, τὸ μέρος τῆς εὑρέσεως καὶ τῆς παραδόσεως αὐτῶν, τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον καὶ κατοικίαν τοῦ εὑρόντος καὶ παραδόσαντος αὐτὰ καὶ τὰ λοιπὰ ἀναφερόμενα ἐν τῷ ἄρθρῳ 20, ἐπιμελείᾳ δὲ τοῦ Εἰσαγγελέως δημοσιεύεται τὸ πρόγραμμα, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 20 ὡρισμένα, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι αἱ τοιχοκολλήσεις αὐτοῦ γίνονται εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ Ἐμποροδικείου ἢ τοῦ Πρωτοδικείου, ἐν ἐλλείψει τοιούτου, καὶ εἰς τὸ κατάστημα τοῦ Λιμεναρχείου, αἱ δὲ κηρύξεις εἰς τὰ συνήθη μέρη τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 35 ἀναφερομένου τόπου.

39. Ὅσα ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων εἰσὶ φθαρτά, πλειστηριάζονται ἀμέσως κατὰ τὰς περὶ φθαρτῶν διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, τὰ δὲ λοιπὰ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς τελευταίας καταχωρίσεως τοῦ προγράμματος εἴς τινα τῶν ἐκδιδομένων ἐφημερίδων, κατὰ τὰς περὶ κινητῶν διατάξεις τῆς αὐτῆς Δικονομίας. Ὁ πλειστηριασμὸς δὲ γίνεται ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου τῆς περιφερείας, κατὰ πρότασιν τοῦ Εἰσαγγελέως, καὶ τὸ ἐκπλειστηρίασμα, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων, κατατίθεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον.

40. Τὸ ἥμισυ τοῦ καθαροῦ αὐτοῦ ἐκπλειστηριάσματος, ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 35, καὶ τὰ δύω δέκατα, ἐν τῇ τοῦ ἄρθρου 36, δίδονται ἀμέσως, κατὰ διαταγὴν τοῦ Εἰσαγγελέως, ὡς δικαίωμα σώστρων καὶ εὑρέτρων, εἰς τὸν κατ' αὐτὰ τὰ ἄρθρα ναυαγιαιρέτην, ἄνευ μηδεμιᾶς ἄλλης πληρωμῆς εἰς αὐτὸν ἐφ' ὁποιῳδήποτε λόγῳ. Ἂν δὲ πολλοὶ συνέτρεξαν εἰς τὴν εὕρεσιν, ἢ διάσωσιν, διανέμονται μεταξὺ αὐτῶν ἀναλόγως, ἐκτὸς ἂν ὑπάρχῃ ἰδιαιτέρα περὶ τούτου συμφωνία.

Τὸ δὲ λοιπὸν μέρος ἀποδίδοται εἰς τὸν ἰδιοκτήμονα ἢ τοὺς ἀντιπροσώπους του, ἐὰν ἐντὸς τριῶν ἐτῶν, ἀπὸ τῆς τελευταίας εἰς τὴν ἐφημερίδα καταχωρίσεως τοῦ προγράμματος, παρουσιάσωσι τὰς ἀπαιτήσεις αὐτῶν μετὰ τῶν νομίμων ἀποδείξεων εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον, καὶ οὕτως ἀναγνωρισθῇ τὸ ἐμπρόθεσμον τῆς παρουσιάσεως καὶ τὸ βάσιμον αὐτῶν διὰ τελεσιδίκου ἀποφάσεώς του, ἐκδιδομένης κατ' ἀντιμωλίαν, τοῦ Εἰσαγγελέως κλητευομένου εἰς τὴν δίκην, κατὰ τὰς συνήθεις διατυπώσεις· ἄλλως περιέρχεται ὁριστικῶς αὐτὸ τὸ ὑπόλοιπον εἰς κυριότητα τοῦ δημοσίου.

41. Ἐπὶ πλοίων καταποντισθέντων καὶ κρατουμένων ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς παραλίοις, εἰς τὸ βάθος τῆς θαλάσσης, ἄνευ νομίμου ἴχνους αὐτῶν ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ, ὀφείλει ἡ ἐπιτόπιος λιμενικὴ ἀρχὴ εἴτε ὁποιαδήποτε ἄλλη, ἥτις λαμβάνει γνῶσιν, νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως τὸν Εἰσαγγελέα, ὅστις ἐκδίδει καὶ δημοσιεύει, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 38 ὡρισμένα, περὶ τούτου πρόγραμμα διαλαμβάνον περιγραφὴν τῶν ναυαγίων αὐτῶν, καὶ τοῦ τόπου, ἔνθα εὑρίσκονται, μνείαν τῆς ἐποχῆς τοῦ ναυαγίου, καὶ ὅσας ἄλλας πληροφορίας δυνηθῇ νὰ συλλέξῃ περὶ τοῦ εἴδους, τοῦ ὀνόματος, καὶ τῆς ἐθνικότητος τοῦ ναυαγήσαντος πλοίου, περὶ τοῦ ὀνόματος, καὶ τοῦ ἐπωνύμου τοῦ πλοιάρχου καὶ τῶν ἰδιοκτητῶν αὐτοῦ· ἐντὸς δὲ τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς τελευταίας εἰς τὴν ἐφημερίδα καταχωρίσεως, χρεωστοῦν οἱ ἀντιποιούμενοι τὰ ναυάγια, ἢ οἱ ἀντιπρόσωποί των, νὰ παρουσιάσωσι τὰς ἀπαιτήσεις καὶ τοὺς τίτλους αὐτῶν εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον, καὶ ἂν δικαιωθῶσι διὰ τελεσιδίκου ἀποφάσεως, ἐκδιδομένης κατὰ τὰ περὶ τούτου ὡρισμένα ἐν τῷ ἄρθρῳ 40, νὰ ἐπιχειρήσωσι πραγματικῶς τὴν ναυαγιαίρεσιν, ἐντὸς τριῶν ἄλλων μηνῶν ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας ταύτης.

Ἐὰν δὲ δὲν ἐμφανισθῶσιν ἐντὸς τῆς τριμήνου προθεσμίας, ἢ οἱ ἐμφανισθέντες δὲν ἀναγνωρισθῶσιν ὡς ἀληθεῖς ἰδιοκτῆται, εἴτε δὲν ἐπιχειρήσωσι τὴν ναυαγιαίρεσιν ἐν τῇ μνησθείσῃ ἑτέρᾳ προθεσμίᾳ, τότε καθί-

σταται αὐτὰ τὰ ναυάγια περιουσία δημόσιος, καὶ ὀφείλει ὁ Εἰσαγγελεὺς νὰ εἰδοποιήσῃ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, τὸ ὁποῖον ἐκθέτει εἰς μειοδοσίαν, κατὰ τοὺς νομίμους τύπους, τὴν ἐργολαβίαν τῆς ναυαγιαιρέσεως αὐτῶν, ἥτις παραχωρεῖται ἐπ' ἀμοιβῇ σώστρων εἰς τὸν προσφέροντα ἐπωφελεστέρας διὰ τὸ δημόσιον συμφωνίας.

42. Ὅλαι αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα Νόμον διατάξεις καταργοῦνται.

ΝΟΜΟΣ

Τῆς 1 Μαρτίου 1841 περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς σωματεμπορίας.

1. Τὸ ἐμπόριον τῶν ἀνδραπόδων (σκλάβων), γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα σωματεμπορία, θέλει ἐξακολουθῇ νὰ ἦναι ἀπηγορευμένον εἰς ὅλους τοὺς ὑπηκόους Μας.

2. Πᾶς ὅστις παραβαίνει τὴν διάταξιν ταύτην τιμωρεῖται, ἐὰν μὲν, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, θεωρῆται ὡς αὐτουργὸς, μὲ πρόσκαιρα δεσμὰ δέκα μέχρι δεκαπέντε ἐτῶν, ἐὰν δὲ ἦναι ἁπλοῦς συνεργὸς, μὲ ποινὴν προσδιοριζομένην κατὰ τὸ ἄρθρον 71 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου· ἐὰν δὲ ἔγινεν ἁπλῆ ἀπόπειρα, ἐφαρμόζονται αἱ περὶ ἀποπείρας διατάξεις τοῦ ἰδίου Νόμου.

3. Παντὸς πλοίου Ἑλληνικοῦ, διὰ τοῦ ὁποίου τυχὸν ἤθελεν ἐνεργηθῇ μετακόμισις ἢ καὶ ἁπλῆ ἀπόπειρα μετακομίσεως ἀνδραπόδων ὡρισμένων πρὸς σωματεμπορίαν, ὁ πλοίαρχος καὶ ὅλοι οἱ λοιποὶ, οἱ ἀποτελοῦντες τὸ πλήρωμα, τιμωροῦνται, ἂν ἐν γνώσει συνετέλεσαν εἰς τοῦτο, ὁ μὲν πρῶτος μὲ τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ 2 ὡρισμένην τοῦ αὐτουργοῦ ποινὴν, ἥτις ἐν περιστάσει ἀποπείρας μετριάζεται κατὰ τὰς περὶ ἀποπείρας διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, καὶ μὲ παντοτεινὴν προσέτι στέρησιν τοῦ τῆς πλοιαρχίας δικαιώματος, οἱ δὲ λοιποὶ, ἂν δὲν ἔκαμον ἄλλην πρᾶξιν, δι' ἧς νὰ θεωρῶνται ὡς αὐτουργοὶ, τιμωροῦνται μὲ τὴν ἐπιβαλλομένην εἰς τὸν συνεργὸν ποινὴν, ἥτις ἐν περιπτώσει ἀποπείρας μετριάζεται ἐπίσης κατὰ τὰς περὶ ἀποπείρας διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

4. Ἐξαιροῦνται ὅμως τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανομένης τιμωρίας ἐκεῖνοι ἐκ τοῦ πληρώματος, μὴ συμπεριλαμβανομένου τοῦ πλοι-

άρχου, ὅσοι πρὸ τοῦ ἀπόπλου τοῦ πλοίου ἤθελον φανερώσει εἰς τὴν αὐτόθι Ἑλληνικὴν Προξενικὴν Ἀρχὴν, ἢ, ἐν ἐλλείψει τοιαύτης, εἴς τινα τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν ἄλλης τινὸς Δυνάμεως, μὴ ἀνεχομένης τὸ τοιοῦτον ἐμπόριον, ὅλα τὰ ἀναγόμενα εἰς τὴν σωματεμπορίαν περιστατικὰ, τῶν ὁποίων ἤθελον ἔχει γνῶσιν. Ἂν οἱ ἀνωτέρω ἀποδείξωσιν, ὅτι δὲν ἦτον εἰς αὐτοὺς δυνατὸν νὰ κάμωσι τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος φανέρωσιν εἰς τὸν λιμένα τοῦ ἀπόπλου, ἀπαλλάττονται τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος τιμωρίας, καταγγέλλοντες τὰ περὶ σωματεμπορίας εἰς τὸν διοικητὴν τοῦ πολεμικοῦ πλοίου, τὸ ὁποῖον τυχὸν πρῶτον ἐπεσκέφθη τὸ φέρον τὰ ἀνδράποδα πλοῖον, ἢ, τοιαύτης ἐπισκέψεως μὴ γενομένης, εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, ἢ, ἐν ἐλλείψει τοιαύτης, εἰς ξένην τινὰ τῶν προσημειωθεισῶν Προξενικὴν Ἀρχὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἢ ξένου λιμένος, εἰς τὸν ὁποῖον ἤθελε καταπλεύσει κατὰ πρῶτον τὸ πλοῖον. Εἰς τὴν τελευταίαν ὅμως περίστασιν οἱ ῥηθέντες δὲν θέλουν ἀπαλλάττεσθαι τῆς ποινῆς, ἂν ἔκαμον τὴν καταμήνυσιν μετὰ τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἀνδραπόδων, ἐν ᾧ ἀποδεικνύεται ὅτι ἦτον εἰς αὐτοὺς δυνατὸν νὰ τὴν κάμωσι πρὸ ταύτης. Οἱ τὴν τοιαύτην φανέρωσιν πράττοντες λύονται μὲν ἀπὸ πάσης πρὸς τὸν πλοίαρχον ὑποχρεώσεως, ἔχουν ὅμως τὸ δικαίωμα νὰ λάβωσι παρὰ τοῦ πλοιάρχου τὸν συμφωνημένον μισθὸν καὶ ἄλλας ἀποδοχὰς, ὡς νὰ εἶχεν ἐκτελεσθῆ ὁλόκληρος ὁ πλοῦς, ἐκτὸς δὲ τούτου, καὶ τὰ μέχρι τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπιστροφῆς των προσήκοντα ἔξοδα. Οἱ Ἡμέτεροι Πρόξενοι χρεωστοῦν νὰ παρέχωσιν εἰς αὐτοὺς πᾶσαν προστασίαν καὶ συνδρομήν.

5. Ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ πλοίου, ἂν ἐν γνώσει αὐτοῦ ἔγεινε διὰ τοῦ πλοίου του ἡ τοιαύτη μετακόμισις ἢ ἀπόπειρα αὐτῆς, καθίσταται ἀνίκανος τοῦ νὰ γενῇ πλοίαρχος ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 ὡρισμένων ποινῶν.

6. Παντὸς πλοίου, τὸ ὁποῖον ἤθελε μεταφέρει ἀπὸ ἓν μέρος εἰς ἄλλο ἀνδράποδα χωρὶς σκοπὸν σωματεμπορίας, τιμωρεῖται, καθόσον δὲν ἀποδείξει ὅτι ἡ μετακόμισις ἐγένετο πρὸς σκοπὸν ἀπελευθερώσεως, ὁ μὲν πλοίαρχος μὲ φυλάκισιν τριῶν μέχρι πέντε ἐτῶν, οἱ δὲ ναῦται μὲ φυλάκισιν ἓξ μηνῶν μέχρι δύω ἐτῶν. Ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ πλοίου, ἂν ἐν γνώσει αὐτοῦ ἐγένετο ἡ τοιαύτη μετακόμισις τῶν ἀνδραπόδων, τιμωρεῖται μὲ τὴν εἰς τὸν πλοίαρχον ἐπιβαλλομένην ποινήν. Οἱ ναῦται, οἵτινες ἤθελον καταγγείλει εἰς τὰς ἁρμοδίους ἀρχὰς τὴν τῶν ἀνδραπόδων μετακόμισιν ἐντὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 ὡρισμένων περιπτώσεων καὶ προθεσμιῶν,

ἀπαλλάττονται πάσης ποινῆς, καὶ ἀπολαμβάνουσι τὰ αὐτόθι ὁρισθέντα πλεονεκτήματα.

7. Τὰ κατὰ τῶν ῥηθέντων ἀνδραπόδων ἐπὶ τῶν πλοίων πραττόμενα κακουργήματα, πλημμελήματα καὶ πταίσματα τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

8. Οἱ Ἑλληνικοὶ Πρόξενοι, Ὑποπρόξενοι, καὶ Προξενικοὶ Πράκτορες, ὡς πρὸς τὰς ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ διαλαμβανομένας παραβάσεις, θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπάλληλοι, ἔχοντες τὸ δικαίωμα νὰ ἀρχίζουν καὶ νὰ περαιώνουν τὴν ἀνάκρισιν ἄνευ προηγουμένης παραγγελίας τοῦ Εἰσαγγελέως.

9. Ἡ ἀρχὴ, εἰς τὴν ὁποίαν καταγγελθῇ ἡ σωματεμπορία ἢ ἡ ἁπλῆ ἀνδραπόδων μετακόμισις, ἢ ἄλλως πως πληροφορηθῇ περὶ ταύτης, ἡ μὲν Ἑλληνικὴ ὀφείλει, ἡ δὲ ξένης Δυνάμεως ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ θέτῃ ἀμέσως τὰ ἀποτελοῦντα τὸ ἀντικείμενον αὐτῆς ἀνδράποδα εἰς ἐλευθερίαν.

ΝΟΜΟΣ

Τῆς 30 Μαρτίου 1845 περὶ ναυταπάτης καὶ περὶ πειρατείας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ ναυταπάτης.

1. Καταδιώκεται καὶ δικάζεται ἕνεκα ναυταπάτης:

1) Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης πλοίου, ὅστις, ἐπὶ σκοπῷ ἀθεμίτου κέρδους ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, βυθίζει, ἐγκαταλείπει, προσαράσσει (καθίζει), ῥίπτει εἰς τὴν ξηρὰν τὸ ὑπὸ τὴν κυβέρνησίν του πλοῖον, ἀνῆκον εἰς ἄλλον ὅλον ἢ ἐν μέρει, ἢ ἐνεργεῖ τὴν παντελῆ ναυαγίαν, ἢ ὁποιανδήποτε ἄλλην καταστροφὴν αὐτοῦ.

2) Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης πλοίου, ὅστις σφετερισθῇ ἢ ἀπαλλοτριώσῃ τὸ ὑπὸ τὴν κυβέρνησίν του πλοῖον, ἀνῆκον εἰς ἄλλον ὅλον ἢ ἐν μέρει, καὶ, διὰ νὰ καλύψῃ τὸν σφετερισμὸν ἢ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν, παραστήσῃ πλαστὴν ναυαγίαν ἢ ἄλλην πλαστὴν ἀπώλειαν ἢ βλάβην τοῦ πλοίου.

3) Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης πλοίου, ὅστις, ἐπὶ σκοπῷ ἀθεμίτου κέρδους καὶ ἄνευ τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ παραγράφῳ διαλαμβανομένης ἀπάτης, σφετερίζεται ἢ, παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ 237 ἄρθρου τοῦ Ἐμπο-

ρικοῦ Νόμου, ἀπαλλοτριώνει τὸ ὑπὸ τὴν κυβέρνησίν του πλοῖον, ἀνῆκον εἰς ἄλλον ὅλον ἢ ἐν μέρει.

4) Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης πλοίου, ὅστις, θέλων νὰ πράξῃ ἢ καλύψῃ ἀπάτην πρὸς βλάβην τῶν ἐφοπλιστῶν τοῦ ὑπὸ τὴν κυβέρνησίν του πλοίου, τῶν φορτωτῶν, ἀσφαλιστῶν, ἢ παντὸς ἄλλου ἔχοντος συμφέρον, παριστᾷ ἐν γνώσει πλαστὴν καταστροφὴν ἢ πλαστὸν δυστύχημα τοῦ πλοίου ἢ τοῦ φορτίου, ἢ ἐνεργεῖ τῳόντι τὴν καταστροφὴν ἢ τὸ δυστύχημα, καὶ ἐντεῦθεν προξενεῖ βλάβην εἰς αὐτοὺς, ἢ περιποιεῖται εἰς ἑαυτὸν ἢ εἰς ἄλλον ἀθέμιτον ὠφέλειαν.

5) Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης πλοίου, ὅστις, ἐπὶ σκοπῷ νὰ πράξῃ ἢ καλύψῃ ἀπάτην πρὸς βλάβην τῶν ἐφοπλιστῶν, φορτωτῶν, ἀσφαλιστῶν, ἢ παντὸς ἄλλου ἔχοντος συμφέρον, ῥίψῃ εἰς τὴν θάλασσαν ἢ καταστρέψῃ ἄνευ ἀνάγκης τὸ φορτίον, τὰς τροφὰς, τὰ σκεύη τοῦ πλοίου, ἢ μέρος αὐτῶν, ἢ γίνῃ παραίτιος τῆς δημεύσεως τοῦ πλοίου ἢ τοῦ φορτίου.

6) Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης πλοίου, ὅστις ὑπεξαιρέσῃ ἢ νοθεύσῃ τὸ ἐπὶ τοῦ πλοίου, τὸ ὁποῖον κυβερνᾷ, φορτίον ἢ μέρος αὐτοῦ.

2. Ὁ ἔνοχος ναυταπάτης τιμωρεῖται:

1) Μὲ θάνατον, ἐὰν ἐκ τῆς ναυαγίας ἢ ἄλλης καταστροφῆς ἢ βλάβης τοῦ πλοίου, προξενηθείσης ἐπίτηδες, ἐτερήθη ἄνθρωπος τῆς ζωῆς, ἢ ἐβλάφθη καιρίως, καθ' ὅσον ὁ ἔνοχος τῆς πράξεως ἠδύνατο νὰ προίδῃ τοῦτο.

2) Μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα, ἐὰν, κατὰ τὴν περίπτωσιν τῶν ἐδαφίων 1, 2, 4, καὶ 5 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ἡ ζημία ἢ ἡ ὠφέλεια ὑπερβαίνῃ τὰς χιλίας δραχμὰς, ἄλλως δὲ μὲ εἱρκτήν.

3) Μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα, ἐὰν, ἐν τῇ περιπτώσει τῶν ἐδαφίων 3 καὶ 6 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ἡ ἀξία τοῦ σφετερισθέντος ἢ ἀπαλλοτριωθέντος πλοίου ἢ τοῦ μέρους αὐτοῦ, ἢ τῶν ὑπεξαιρεθέντων ἢ νενοθευμένων ἐμπορευμάτων ὑπερβαίνῃ τὰς χιλίας δραχμὰς· ἐὰν ἡ ἀξία αὕτη δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς χιλίας δραχμὰς, ἀλλ' εἶναι ἀνωτέρα τῶν τετρακοσίων, μὲ εἱρκτήν· καὶ μὲ φυλάκισιν ἑνὸς ἔτους τοὐλάχιστον, ἐὰν ἡ ἀξία, μὴ ὑπερβαίνουσα τὰς 400 δραχμὰς, ἦναι ἀνωτέρα τῶν 20.

3. Τὰ ἐν τῷ βιβλίῳ Α', κεφαλαίῳ Δ'. τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ὡρισμένα ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς συναιτίους καὶ συνεργοὺς τῆς ναυταπάτης, ἀλλὰ

τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τοὺς ἐν τῷ πλοίῳ συναυτουργοὺς ναύτας ἢ ἐπιβάτας ποινὴν καθ' ἕνα βαθμὸν μικροτέραν, καὶ ἂν οὗτοι ἢ οἱ συνεργοὶ καὶ συναίτιοι αὐθόρμητοι ἀνήγγειλαν εἰς τὴν ἀρχὴν τὴν γενομένην ναυταπάτην, πρὶν ἔτι λάβῃ γνῶσιν αὐτῆς, κατὰ δύω βαθμοὺς μικροτέραν.

4. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 386 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 1. § 3, καὶ 6.

5. Τὸ ἄρθρον 51 τοῦ ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου 1836 Διατάγματος περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας καταργεῖται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Περὶ πειρατείας.

6. Μὲ θάνατον τιμωροῦνται πειραταί, οἵτινες ἐθανάτωσαν, ἐπλήγωσαν καιρίως, ἐβασάνισαν, ἔβαλον εἰς προφανῆ κίνδυνον ζωῆς, ἢ, διὰ τῆς ὁποίας μετεχειρίσθησαν κατά τινος βίας, ἐπέφερον εἰς αὐτὸν φρενοβλάβειαν ἢ σωματικὴν νόσον, βεβαίως ἢ πιθανῶς ἀνιάτους.

7. Μὲ δεσμὰ διὰ βίου τιμωροῦνται:

1) Οἱ ἀρχηγοὶ καὶ ὁδηγοὶ συμμορίας τινὸς πειρατῶν, ἐὰν δὲν πρόκηται νὰ καταδικασθῶσιν εἰς θάνατον, κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον.

2) Οἱ πειραταί, οἵτινες ἐξετέλεσαν τρεῖς τοὐλάχιστον πειρατικὰς πράξεις, ἢ ἔβλαψάν τινα ὀλιγώτερον ἀφ' ὅ,τι διαλαμβάνει τὸ προηγούμενον ἄρθρον.

8. Οἱ πειραταὶ καταδικάζονται εἰς δεσμὰ πρόσκαιρα κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν, μὴ διαλαμβανομένην εἰς τὰ προηγούμενα δύω ἄρθρα, ἢ εἰς εἱρκτὴν, ἐὰν δὲν ἐξετέλεσαν εἰσέτι πειρατικὴν πρᾶξιν.

9. Τὰ ἐν τῷ βιβλίῳ Α΄. κεφαλαίῳ Δ΄. τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ὡρισμένα ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς συναιτίους καὶ συνεργοὺς τῆς πειρατείας. Ἀλλὰ τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τοὺς ἁπλοῦς συναιτίους καὶ συναυτουργοὺς, καθ' ὅσον εἶναι ἀποδεδειγμένον ὅτι δὲν ἔπραξαν οὗτοι τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 ἢ 7 § 2. τοῦ παρόντος Νόμου διαλαμβανομένας κακώσεις, ποινὴν καθ' ἕνα βαθμὸν μικροτέραν.

10. Τὸ ἄρθρον 364 § 4 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ἀκυροῦται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς ἀνακρίσεως καὶ ἐκδικάσεως τῶν κακουργημάτων τῆς ναυταπάτης καὶ πειρατείας.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Περὶ ἁρμοδιότητος.

11. Τὰ δικαστήρια τῶν Ἐφετῶν δικάζουν τοὺς αὐτουργοὺς, συναιτίους καὶ συνεργοὺς τῶν κακουργημάτων τῆς πειρατείας καὶ ναυταπάτης, καὶ τῶν μὲ ταύτας τὰς πράξεις συναφῶν ἄλλων κακουργημάτων καὶ πλημμελημάτων.

12. Ἁρμόδιοι ἐν τῇ Ἑλλάδι ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ δικασταὶ διὰ τὰ ἐν τῷ Νόμῳ τούτῳ διαλαμβανόμενα κακουργήματα καὶ πλημμελήματα εἶναι οἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 29 καὶ 30 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας ἀναφερόμενοι. Προσέτι δὲ ὡς πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καὶ κατὰ θάλασσαν συλλαμβανομένους ὑπαιτίους τῶν τοιούτων πράξεων, ἁρμόδιοι πρὸς μὲν τὸ ἀνακρίνειν εἶναι καὶ οἱ ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι, εἰς οὓς κατὰ πρῶτον παρεδόθησαν, καὶ τὸ αὐτόθι δικαστικὸν συμβούλιον, πρὸς δὲ τὸ ἐκδικάζειν, τὸ δικαστήριον τῶν Ἐφετῶν, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ἐδρεύουν οἱ ἐπιληφθέντες τῆς ἀνακρίσεως ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ τῆς ἀνακρίσεως.

13. Ἡ ἀνάκρισις μέχρι τῆς εἰς τὸ ἀκροατήριον διαδικασίας γίνεται κατὰ τὰ ἐν τῇ Ποινικῇ Δικονομίᾳ ὡρισμένα, καθόσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου.

14. Οἱ περὶ κακουργημάτων ὁρισμοὶ τοῦ ἀπὸ 12 Δεκεμβρίου 1841 Νόμου ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰ κακουργήματα τῆς πειρατείας καὶ ναυταπάτης τὰ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πραχθέντα.

15. Ὁ παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελεὺς προσδιορίζει τὴν δικάσιμον, καὶ ἀναγγέλλει αὐτὴν ἐγγράφως εἰς τὸν Πρόεδρον τῶν Ἐφετῶν ὀκτὼ τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δημοσίας συνεδριάσεως.

16. Τὰ ἄρθρα 413 καὶ 414 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας ἐφαρμόζονται

ὡς πρὸς τὴν γνωστοποίησιν τῶν μαρτύρων εἰς τοὺς κατηγορουμένους καὶ εἰς τὸν Πρόεδρον.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Περὶ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασίας.

17. Εἰς τὴν σύνθεσιν τοῦ δικαστηρίου τῶν Ἐφετῶν ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 262 ἐδαφ. 2 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας ὡρισμένα. Ἀλλ' οἱ Ἐφέται οἱ συνδικάσαντες περὶ τῆς εἰς τὸ ἀκροατήριον παραπομπῆς τοῦ κατηγορουμένου δὲν ἐξαιροῦνται ὡς ἐκ τούτου μόνον.

18. Ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία γίνεται κατὰ τὰ ἑξῆς ἄρθρα τῆς Ποινικῆς Δικονομίας 364 μέχρι τοῦ 370 συμπεριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ, 374, 421, 423, 424, 478 μέχρι τοῦ 502 συμπεριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ, 455 καὶ 456.

19. Οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διατρίβοντες μάρτυρες δὲν κλητεύονται, ἀλλ' ἡ κατὰ τὴν ἀνάκρισιν ληφθεῖσα ἐνόρκως μαρτυρία των ἀναγινώσκεται.

ΤΜΗΜΑ Δ'.

Περὶ φυγοδίκων καὶ ἀπόντων.

20. Ἂν ὁ κατηγορούμενος ἦναι φυγόδικος, πράττονται περὶ αὐτοῦ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 463 μέχρι 474 συμπεριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ, τῆς Ποινικῆς Δικονομίας ὡρισμένα, μὲ τὴν ἑξῆς διαφοράν, ὅτι, ἂν κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 470 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας ὁ ἐρήμην καταδικασθεὶς συλληφθῇ, ἢ ἐμφανισθῇ, δικάζεται πάλιν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν Ἐφετῶν κατὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ διατεταγμένα.

21. Ἐὰν μεταξὺ πολλῶν συγκατηγορουμένων τινὲς μὲν ὦσι παρόντες, τινὲς δὲ φυγόδικοι, οὗτοι συνδικάζονται μετὰ τῶν παρόντων, ἂν παρῆλθεν ἡ ἐν τῷ κλητηρίῳ ἐπικρίματι, προσηκόντως γνωστοποιηθέντι, διαλαμβανομένη προθεσμία.

ΤΜΗΜΑ Ε'.

Περὶ ἀναιρέσεως καὶ ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων.

22. Εἰς τὴν ἀναίρεσιν ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 457 καὶ 458 ἐδαφίοις 1, 2, 3, 6, 7, 8, 14, 15, 16, 17, 18, 19, καὶ τελευταίῳ τῆς Ποινικῆς Δικονομίας ὡρισμένα. Προσέτι δὲ λόγος ἀναιρέσεως ὑπάρχει καὶ ἕνεκεν ἀναρμοδιότητος τῶν Ἐφετῶν.

23. Ἂν γείνῃ ἀναίρεσις τῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου τῶν Ἐφετῶν, καὶ πρόκηται νὰ γείνῃ παραπομπὴ, ἡ ὑπόθεσις παραπέμπεται εἰς ἄλλο δικαστήριον Ἐφετῶν πρὸς νέαν συζήτησιν καὶ ἐκδίκασιν, κατὰ τὰ ἐν τῷ Νόμῳ τούτῳ ὡρισμένα.

24. Ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου τῶν Ἐφετῶν γίνεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 459 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας ὡρισμένα.

ΤΜΗΜΑ ΣΤ'.

Προσωρινοὶ ὁρισμοί.

25. Οἱ κατὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ παρόντος Νόμου ἐπὶ πειρατείᾳ καὶ ναυταπάτῃ κατηγορούμενοι, ἢ οἱ ἐρήμην καταδικασθέντες φυγόδικοι, συλλαμβανόμενοι ἢ ἐμφανιζόμενοι, δικάζονται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος κεφαλαίου.

ΝΟΜΟΣ

Ὑγειονομικὸς καὶ ποινικαὶ αὐτοῦ διατάξεις

Τῆς 25 Νοεμβρίου 1843.

1. Πᾶν ὅ,τι ἔρχεται ἢ μετακομίζεται διὰ θαλάσσης, ἢ διὰ ξηρᾶς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπικράτειαν δὲν δύναται νὰ κοινωνήσῃ μήτε νὰ εἰσέλθῃ εἰς αὐτὴν ἄνευ ἀδείας τῆς ἁρμοδίας ὑγειονομικῆς ἀρχῆς. Μόναι αἱ ὑγειονομικαὶ ἀρχαὶ ἔχουσι τὴν ἐξουσίαν νὰ ἐπιτρέπωσι τὴν ἐλευθέραν κοινωνίαν, ἢ νὰ ἐπιβάλλωσι κάθαρσιν, ἢ νὰ ἀποπέμπωσι πλοῖα, ἀνθρώπους, ζῶα, ἢ πράγματα, συμμορφούμενοι μὲ τὸν παρόντα Νόμον καὶ μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ὑγειονομικοῦ κανονισμοῦ.

2. Τὰ ἐρχόμενα ἢ μετακομιζόμενα ἀπὸ τόπους θεωρουμένους ὑγειονομικῶς ἀνόσους, ἂν συνοδεύωνται μὲ ἐλευθέρας ὑγειονομικὰς πιστοποιήσεις, καὶ δὲν ἔλαβε χώραν καθ' ὁδὸν συγκοινωνία ἢ ἄλλο συμβὰν, δι' ὧν καθίσταται ἡ ὑγειονομικὴ αὐτῶν κατάστασις ὕποπτος, λαμβάνουσιν ἀμέσως ἐλευθέραν κοινωνίαν, προηγηθείσης τῆς νενομισμένης ἐξετάσεως καὶ ἀδείας τῆς ἁρμοδίας ὑγειονομικῆς ἀρχῆς. Ἄνοσοι τόποι θεωροῦνται ὅσοι εἶναι ἐλεύθεροι πάσης λοιμώδους νόσου, καὶ προφυλάττονται διὰ τακτικοῦ ὑγειονομικοῦ συστήματος παρέχοντος ἀποχρώσας περὶ τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς δημοσίας ὑγείας ἐγγυήσεις.

3. Τὰ ἐρχόμενα ἢ μετακομιζόμενα ἀπὸ τόπους μὴ θεωρουμένους ὑγειονομικῶς ἀνόσους ὑπάγονται εἰς τὰς ἑφεξῆς τρεῖς κατηγορίας:

α'. Εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς καθαρᾶς πιστοποιήσεως, ἐὰν ἔρχωνται ἀπὸ τόπους, οἵτινες δὲν προφυλάττονται μὲν διὰ τακτικοῦ ὑγειονομικοῦ συστήματος, δὲν παρέχουσιν ὅμως ὑποψίαν λοιμώδους νόσου οὔτε αὐτοί, οὔτε τὰ περίχωρα αὐτῶν, καὶ δὲν εἶναι εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν μὲ τόπους, εἰς τοὺς ὁποίους ὑπάρχει τοιοῦτον νόσημα, καὶ ἐὰν δὲν ἐκοινώνησαν καθ' ὁδὸν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως μὲ τόπους ὑπόπτους, ἢ ἀκαθάρτους, ἢ μὲ ἀνθρώπους, πλοῖα, ζῶα, ἢ πράγματα ἐρχόμενα ἀπὸ μεμολυσμένους ἢ ὑπόπτους τόπους, καὶ τέλος ἂν δὲν καθίστανται ὕποπτοι ἕνεκα ὁποιασδήποτε ἄλλης περιστάσεως.

β'. Εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ὑπόπτου πιστοποιήσεως, ἐὰν ἔρχωνται ἀπὸ τόπον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου, ἢ τῶν περιχώρων αὐτοῦ, ὑπάρχει ὑποψία λοιμώδους νοσήματος, ἢ ὅπου παρῆλθον μὲν 15 ἡμέραι ἀπὸ τοῦ τελευταίου κρούσματος, δὲν συνεπληρώθησαν δὲ εἰσέτι αἱ τεσσαράκοντα, ἢ εὑρίσκεται ὁ τόπος οὗτος εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν μὲ τόπους, ὅπου ὑπάρχουσι λοιμώδεις νόσοι, καὶ ἐὰν ἔρχωνται μὲν ἀπὸ τόπον ἄνοσον ἢ καθαρὸν, ἐκοινώνησαν δὲ καθ' ὁδὸν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως μὲ τόπους θεωρουμένους ὑπόπτους, ἢ μὲ ἀνθρώπους, ζῶα, πλοῖα, ἢ πράγματα ὑπαγόμενα εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ὑπόπτων.

γ'. Εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ἀκαθάρτου πιστοποιήσεως, ἂν ἔρχωνται ἀπὸ τόπον, ὅπου, εἴτε ἐντὸς αὐτοῦ, εἴτε εἰς τὰ περίχωρα, ὑπάρχει πραγματικῶς ἡ πανώλης, ἢ ἄλλα λοιμώδη νοσήματα, ἢ καὶ βαρεῖαι ὑποψίαι τοιούτων νοσημάτων, ἢ δὲν εἶχον παρέλθη δέκα πέντε ἡμέραι, ἀφ' ἧς προσεβλήθη ὁ τελευταῖος παρὰ τοῦ λοιμοῦ, καὶ ἂν ἦλθον μὲν ἀπὸ τόπον ἄνοσον, καθαρὸν, ἢ ὕποπτον, ἐκοινώνησαν δὲ καθ' ὁδὸν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως μὲ ἄλλους τόπους, ἀνθρώπους, ζῶα, πλοῖα, ἢ πράγματα μεμολυσμένα, ἢ καὶ ἀκάθαρτα θεωρούμενα, καὶ τέλος, ἐὰν ἀνεφάνη ἐπὶ τοῦ πλοίου, ἢ καὶ εἰς τὴν συνοδίαν νόσημα λογισθὲν λοιμῶδες.

4. Τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὰς τρεῖς κατηγορίας τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ὑποβάλλονται ὑπὸ κάθαρσιν διαφόρου διαρκείας, τὴν ὁποίαν προσδιορίζει ἡ ἁρμοδία ὑγειονομικὴ ἀρχὴ, κατὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ἐπαπειλουμένου κινδύνου, ὡς ἐκ τῆς κατηγορίας τῆς πιστοποιήσεως τῆς καταστάσεως τῆς ὑγείας τῶν ὑπὸ κάθαρσιν ἀνθρώπων, καθὼς καὶ ἐξ ἄλλων ὧν ἔχει πληροφοριῶν, συμμορφουμένη ἑκάστοτε μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ὑγειονομικοῦ κανονισμοῦ.

5. Πᾶν πλοῖον Ἑλληνικὸν μεμολυσμένον εἶναι ὑπόχρεον, προσορμισθὲν εἴς τινα τοῦ Κράτους λιμένα, νὰ ἐκπληροῖ τὴν κάθαρσίν του εἰς τὰ ἐπὶ τούτῳ προσδιωρισμένα λοιμοκαθαρτήρια.

6. Τὰ ὑπὸ ξένην σημαίαν μεμολυσμένα πλοῖα τὰ προσορμιζόμενα εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὁσάκις ἀποποιοῦνται νὰ ἐκκαθαρισθῶσι κατὰ τὰς ὑγειονομικὰς τοῦ Βασιλείου διατάξεις, θέλουν ἀποπέμπεσθαι πέραν τῶν Ἑλληνικῶν ὑδάτων.

7. Αἱ ὑγειονομικαὶ ἀρχαὶ δύνανται νὰ ἀναλάβωσι τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν, τὰς ὁποίας ἐκδίδουν αἱ προϊστάμεναι ἀρχαί, ὁσάκις ἐπαπειλεῖται κίνδυνος διαδόσεως μολύσματος ὡς ἐκ τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν· ὀφείλουσι δὲ εἰς τοιαύτην περίστασιν νὰ ἀναφέρωσιν ἀνυπερθέτως εἰς τὴν διατάξασαν ἀρχὴν τοὺς λόγους τῆς ἀναβολῆς.
Δύνανται ὡσαύτως καὶ ὀφείλουν μάλιστα μετὰ προηγηθεῖσαν γνωμοδότησιν τῆς ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς, νὰ καίωσιν ὅσα πράγματα φέρουν προφανῶς μόλυσμα λοιμοῦ, καὶ δὲν δύνανται νὰ ἐκκαθαρισθῶσιν, ἢ νὰ μετακομισθῶσιν ἀσφαλῶς διὰ καθαρισμόν.

8. Δύνανται ἐπίσης νὰ φονεύσωσιν ὅσα ζῶα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ καθαρισθῶσιν ἢ νὰ μετακομισθῶσι διὰ καθαρισμόν, ἄνευ κινδύνου μολύσματος, ἢ ὅσα ἀπολυόμενα εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ μεταδώσωσι τὸ μόλυσμα.
Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν διὰ τοὺς μνησθέντας λόγους φονευομένων ζώων, ἢ καιομένων πραγμάτων, δὲν ἔχουσι κατ' οὐδενὸς δικαίωμα ἀποζημιώσεως.

9. Ἀφοῦ δοθῇ ἡ ἄδεια τῆς ἐλευθέρας κοινωνίας τῶν καθαριζομένων εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον πραγματειῶν, ἢ ἄλλων πραγμάτων, πρέπει νὰ ἐξάγωνται αὐθημερὸν παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν ἀπὸ τοῦ καταστήματος, ἐὰν δὲ ἦναι τόπος ἱκανὸς εἰς αὐτό, δύνανται νὰ μείνωσιν ἀκόμη ἐπὶ ὀλίγον, ἀλλὰ τότε πληρώνουν δι' ἑκάστην ἡμέραν τὸ τριπλοῦν δικαίωμα καθάρσεως εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον.

10. Πράγματα ἐκκαθαρισθέντα ἐντὸς τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου, καὶ ἐγκαταλειφθέντα, ἢ μὴ ἔχοντα κύριον, ἂν ἦναι ὑποκείμενα εἰς φθοράν, δημοπρατοῦνται ἀμέσως· τοὐναντίον, δύνανται νὰ μένουν τὸ πολὺ τρεῖς μῆνας ἐντὸς τῶν ἀποθηκῶν, ἀλλὰ καθ' ὅλον τοῦτο τὸ διάστημα θέλει πληρώνεσθαι τριπλοῦν τέλος κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον· παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐὰν δὲν παρουσιασθῇ ὁ κύριος αὐτῶν, δημοπρατοῦνται ἐπίσης κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ ἀ-

φαιρεθέντων τῶν λοιμοκαθαρτικῶν δικαιωμάτων ἐκ τοῦ ληφθησομένου ἀντιτίμου, τὸ ὑπόλοιπον παραδίδεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, καὶ φυλάττεται ἐκεῖ πέντε ἔτη, μετὰ παρέλευσιν δὲ καὶ τούτων, ἐὰν δὲν παρουσιασθῇ ὁ κύριος τῶν πραγμάτων, τὸ παρακατατεθὲν ποσὸν μένει ὡς ἰδιοκτησία τοῦ δημοσίου.

11. Πᾶν πλοῖον ἢ πᾶς ἄνθρωπος, ὅστις, ἐναντίον τῶν ὁρισμῶν τοῦ παρόντος Νόμου καὶ ἐν γίνει τῶν ἐν ἰσχύϊ ὑγειονομικῶν διατάξεων, ἀποπειραθῇ νὰ εἰσέλθῃ, ἢ νὰ κοινωνήσῃ μὲ τὴν Ἑλλάδα, καθὼς καὶ ὅστις, εὑρισκόμενος εἰς τόπον τῆς Ἑλλάδος ὑγειονομικῶς ἀποκλεισμένον, ἤθελεν ἀποπειραθῇ νὰ ἐξέλθῃ τοῦ τόπου, ἢ νὰ κοινωνήσῃ μὲ τόπον ἐλεύθερον, θέλει ἀποκρούεσθαι διὰ τῆς βίας, ἐὰν, προσκληθεὶς διὰ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς νὰ ὑποχωρήσῃ, δὲν ὑπακούσῃ, ἐπιφυλαττομένης κατ' αὐτοῦ καὶ τῆς νομίμου ποινικῆς καταδιώξεως.

12. Κατὰ τὰ μεθόρια δὲν ἐπιτρέπεται νὰ οἰκοδομηθῶσιν οἰκίαι, ἰδιωτικὰ καταστήματα, χωρία, καὶ πόλεις πλησιέστερον τῆς ἡμισείας ὥρας εἰς τὴν ὁροθετικὴν γραμμήν.

13. Αἱ ὑγειονομικαὶ ἀρχαὶ τοῦ Κράτους, καὶ ἡ μισθοδοσία τοῦ προσωπικοῦ, καθὼς καὶ ἡ βαθμολογικὴ τάξις αὐτῶν θέλουν κανονισθῆ δι' ἰδιαιτέρου Νόμου, διὰ δὲ Βασιλικῶν Διαταγμάτων θέλουν προσδιορισθῆ·

α'. Οἱ τόποι, μὲ τοὺς ὁποίους ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπικράτεια θέλει εἶσθαι εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν.

β'. Ποία θέλει εἶσθαι ἡ ἐπὶ τῶν μεθορίων καὶ τῶν παραλίων ὑγειονομικὴ γραμμή.

γ'. Οἱ τόποι, εἰς τοὺς ὁποίους θέλουν διορισθῆ αἱ ἀνήκουσαι ὑγειονομικαὶ ἀρχαί.

δ'. Ὁ ἐσωτερικὸς κανονισμὸς τῶν ὑγειονομείων καὶ λοιμοκαθαρτηρίων, καθὼς καὶ τὰ καθήκοντα καὶ ἡ δικαιοδοσία αὐτῶν.

ε. Τὰ ἐναντίον οἱασδήποτε εἰσβολῆς λοιμώδους νοσήματος συνήθη καὶ ἔκτακτα προφυλακτικὰ μέτρα, καθὼς καὶ τὰ πρὸς περιορισμὸν καὶ ἐξάλειψιν τοῦ ἐνσκήψοντος νοσήματος εἴς τινα μέρη τοῦ Βασιλείου.

14. Τὰ Βασιλικὰ Διατάγματα καὶ ἅπασαι αἱ διοικητικαὶ πράξεις, αἱ ἀφορῶσαι τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον (ἐδάφ. ε.) προσωρινὴν ἐνέργειαν τῶν ὁρισμῶν τοῦ παρόντος Νόμου καὶ τῶν ἄλλων ὑγειονομικῶν διατάξεων, εἰς δῆμον ἢ εἰς τόπον τινὰ τοῦ Βασιλείου, πρέπει προηγου-

μένως νὰ δημοσιεύωνται διὰ κηρύξεως καὶ τοιχοκολλήσεως εἰς τὸν δῆμον, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ὑπάγεται ὁ ὑποβαλλόμενος εἰς τὴν καθαρσιν τόπος.

Ποιναὶ διατάξεις.

15. Ὁ παραβάτης τῶν ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ὁρισμῶν, καὶ ἐν γένει τῶν ἐν ἰσχύϊ ὑγειονομικῶν διατάξεων ἢ κανονισμῶν τιμωρεῖται:

ά. Μὲ θάνατον, ἐὰν ἐν γνώσει ἔθεσεν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τόπον τινὰ τοῦ Βασιλείου εἰς συγκοινωνίαν μὲ ἀνθρώπους, ζῶα, πλοῖα, ἢ πράγματα, ὑπαγόμενα εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ἀκαθάρτου πιστοποιήσεως, ἐκ δὲ τῆς συγκοινωνίας ταύτης ἐπήγασε λοιμώδης νόσος.

β'. Μὲ δεσμὰ διὰ βίου, ἐὰν ἔθεσεν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τόπον τινὰ τοῦ Βασιλείου εἰς συγκοινωνίαν μὲ ἀνθρώπους, ζῶα, πλοῖα, ἢ πράγματα, ὑπαγόμενα εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ἀκαθάρτου πιστοποιήσεως, ἐκ δὲ τῆς συγκοινωνίας ἐπήγασε λοιμώδης νόσος.

γ'. Μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα, ἐὰν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἔθεσεν εἰς συγκοινωνίαν τόπον τινὰ τοῦ Βασιλείου μὲ ἀνθρώπους, ζῶα, πράγματα, ἢ πλοῖα, ὑπαγόμενα εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ὑπόπτων πιστοποιήσεων, καὶ ὡς ἐκ τῆς συγκοινωνίας ταύτης ἐπήγασε λοιμώδης νόσος.

δ'. Μὲ εἰρκτὴν, ἐὰν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἔθεσεν εἰς συγκοινωνίαν τόπον τινὰ τοῦ Βασιλείου μὲ ἀνθρώπους, ζῶα, πλοῖα, ἢ πράγματα ὑπαγόμενα εἰς τῆς καθαρᾶς πιστοποιήσεως τὴν κατηγορίαν, καὶ ὡς ἐκ τῆς συγκοινωνίας ταύτης ἐπήγασε λοιμώδης νόσος.

16. Ἐὰν ἐκ τῆς συγκοινωνίας δὲν ἐπήγασε λοιμώδης νόσος, τιμωρεῖται, εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ά. §. τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου, μὲ δεσμὰ διὰ βίου· εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ β' §. μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα· εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ γ'. §. μὲ εἰρκτήν· καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ §. δ'. μὲ φυλάκισιν τοὐλάχιστον τεσσάρων ἐτῶν.

17. Ἐὰν ἡ παραβίασις ἐγένετο ἐξ ἀμελείας ἢ ἀνεπιτηδειότητος, καὶ ἐκ ταύτης ἐπήγασε λοιμώδης νόσος, τιμωρεῖται εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ά. §. τοῦ ἄρθρου 15 μὲ φυλάκισιν τοὐλάχιστον τεσσάρων ἐτῶν· εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ β'. §. μὲ φυλάκισιν τριῶν μέχρι τεσσάρων ἐτῶν· εἰς τὴν τοῦ §. γ'. μὲ φυλάκισιν δύω μέχρι τριῶν ἐτῶν· καὶ εἰς τὴν τοῦ δ'. περίπτωσιν, μὲ φυλάκισιν ἑνὸς μέχρι 2 ἐτῶν.

18. Ἐὰν ἡ παραβίασις ἐγένετο ἐξ ἀμελείας ἢ ἀνεπιτηδειότητος, καὶ

ἐκ ταύτης δὲν ἐπήγασε λοιμώδης νόσος τιμωρεῖται εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀ. §. τοῦ ἄρθρου 15 μὲ φυλάκισιν δύω μέχρι τεσσάρων ἐτῶν· εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ §. β'. μὲ φυλάκισιν ἑνὸς μέχρι δύω ἐτῶν· εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ γ'. §. μὲ φυλάκισιν ἓξ μηνῶν μέχρι ἑνὸς ἔτους· εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ δ'. §. μὲ φυλάκισιν τριῶν μέχρις ἓξ μηνῶν.

19. Ὅστις διὰ τῶν ἐξομολογήσεών του ἐνώπιον τῆς ὑγειονομικῆς ἀρχῆς, ἢ διὰ τῶν πρὸς τὰς ἁρμοδίας ἀρχὰς ἀναφορῶν του, ἀναγγέλλει ἐν γνώσει ψευδῆ πράγματα ὡς ἀληθῆ, ἢ ἐν γνώσει παραμορφώνει, ὑποκρύπτει, παρασιωπᾷ τὴν ἀλήθειαν, ἢ νοθεύει, ἢ πλαστογραφεῖ ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα καθυπέβαλεν εἰς τὴν ὑγειονομικὴν ἀρχήν, καὶ ὡς ἐκ τούτου παρελείφθησαν παρὰ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς τὰ πρόσφορα ὑγειονομικὰ μέτρα, ἐὰν ἐκ τῆς παραλείψεως ταύτης ἐπήγασε λοιμώδης νόσος, τιμωρεῖται κατὰ τὰς διακρίσεις καὶ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 15, ἄλλως κατ' ἐκείνας τοῦ ἄρθρου 16, θεωρουμένης πάντοτε ὡς ἰδιαιτέρας ἐπιβαρυντικῆς περιπτώσεως τῆς γινομένης πρὸς τὴν ἀρχὴν ἀπάτης.

20. Ἐὰν μεταξὺ τῶν παραδιδομένων εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν ἀνεπιδέκτων μολυσμοῦ πραγμάτων εὑρεθῶσι κεκρυμμένα πράγματα μὴ ἐλεύθερα, πρὶν ἢ ἀναγγελθῶσιν εἰς τὴν ἁρμοδίαν ἀρχήν, ἐκτὸς τῆς νομίμου ποινικῆς καταδιώξεως, τὰ εὑρεθέντα ταῦτα πράγματα δημεύονται, ὁ δὲ ἀνακαλύψας λαμβάνει τὸ τρίτον τῆς τιμῆς αὐτῶν.

21. Τιμωρεῖται μὲ θάνατον ὅστις διὰ βίας, διὰ ῥήξεως, ἢ διὰ λαθραίας ἀναβάσεως ἢ καταβάσεως, ἔθεσεν εἰς συγκοινωνίαν τόπον τινὰ τοῦ Κράτους μὲ ἀνθρώπους, ζῶα, πλοῖα, ἢ πράγματα ὑπαγόμενα εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ἀκαθάρτου πιστοποιήσεως, ἐὰν ἐκ τῆς συγκοινωνίας ταύτης ἐπήγασε λοιμώδης νόσος· μὲ δεσμὰ δὲ διὰ βίου, ἐὰν δὲν ἐπήγασε τοιαύτη.

Μὲ δεσμὰ διὰ βίου, ὅστις διὰ τῶν αὐτῶν μέσων ἔθεσεν εἰς συγκοινωνίαν τόπον τινὰ τοῦ Κράτους μὲ ἀνθρώπους, ζῶα, πλοῖα, ἢ πράγματα ὑπαγόμενα εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ὑπόπτου πιστοποιήσεως, καὶ ἐκ τῆς συγκοινωνίας ταύτης ἐπήγασε λοιμώδης νόσος· μὲ δεσμὰ δὲ πρόσκαιρα ἐὰν δὲν ἐπήγασε λοιμώδης νόσος.

Μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα, ὅστις διὰ τῶν αὐτῶν μέσων ἔθεσεν εἰς συγκοινωνίαν τόπον τινὰ τοῦ Κράτους μὲ ἀνθρώπους, ζῶα, πλοῖα, ἢ πράγματα ὑπαγόμενα εἰς τὴν καθαρὰν πιστοποίησιν, καὶ ἐκ τῆς συγκοινωνίας ταύ-

της ἐπήγασε λοιμώδης νόσος· μὲ εἰρκτὴν δὲ, ἐὰν δὲν ἐπήγασε λοιμώδης νόσος.

22. Τιμωροῦνται μὲ θάνατον οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὑπάλληλοι τοῦ Βασιλείου, οἱ πλοίαρχοι τῶν Βασιλικῶν πλοίων, ἢ οἱ ἐκπληροῦντες τὰ χρέη τούτων, οἱ ἰατροὶ ὑγειονομείων, ἢ ἄλλοι ἐν γένει ὑπάλληλοι ὑγειονομικοὶ καὶ μὴ, τόσον στρατιωτικοὶ καθὼς καὶ πολιτικοὶ, οἵτινες ἐν γνώσει εἰς τὰς ἐπισήμους ἐκθέσεις των, εἰς τὰ παρ' αὐτῶν ἐκδιδόμενα ἐπίσημα πιστοποιητικὰ, ἢ ἄλλας ὁποιασδήποτε δηλώσεις, ἀναφέρουν ψευδῆ πράγματα, ἢ ἐν γνώσει παραμορφώνουν, ὑποκρύπτουν, ἢ παρασιωποῦν τὴν ἀλήθειαν, ἐὰν, ἕνεκα τῶν ψευδῶν πληροφοριῶν ἢ τῶν ὅσων παρεσιώπησαν περιστατικῶν, παρελείφθησαν παρὰ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς τὰ διὰ τὴν ἀκάθαρτον πιστοποίησιν διατεταγμένα ὑγειονομικὰ μέτρα, καὶ ἐκ τούτου ἐπήγασε λοιμώδης νόσος· μὲ δεσμὰ δὲ διὰ βίου ἐὰν δὲν ἐπήγασε λοιμώδης νόσος.

Μὲ δεσμὰ δὲ διὰ βίου, ἐὰν, κατὰ συνέπειαν τῶν ἐν γνώσει παρ' αὐτῶν δοθεισῶν ψευδῶν πληροφοριῶν, ἢ παρασιωπηθέντων περιστατικῶν, παρελείφθησαν παρὰ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς τὰ διὰ τὴν ὕποπτον πιστοποίησιν διατεταγμένα ὑγειονομικὰ μέτρα, καὶ ἐκ τούτου ἐπήγασε λοιμώδης νόσος· ἐὰν δὲ δὲν ἐπήγασε λοιμώδης νόσος; μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα.

Μὲ δετμὰ πρόσκαιρα, ἐὰν ἐκ τῶν ψευδῶν πληροφοριῶν τὰς ὁποίας ἐν γνώσει ἐχορήγησαν, ἢ ἕνεκα τῶν περιστατικῶν τὰ ὁποῖα ἐν γνώσει ὁμοίως παρεσιώπησαν, παρελείφθησαν παρὰ τῆς ἁρμοδίας ὑγειονομικῆς ἀρχῆς τὰ διὰ τὴν καθαρὰν πιστοποίησιν διατεταγμένα ὑγειονομικὰ μέτρα, καὶ ἐκ τούτου ἐπήγασε λοιμώδης νοσος· ἐὰν δὲ δὲν ἐπήγασε τοιαύτη νόσος μὲ εἰρκτήν.

23. Μένουν ἀτιμώρητοι οἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 19 καὶ 22 ἀναφερόμενοι, ἐὰν ἀνακαλέσουν τὰ ὅσα ψευδῶς ἀνήγγειλον, καὶ ἀναφέρουν ὅλην τὴν ἀλήθειαν, πρὶν ἢ παρὰ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς ληφθῇ καὶ ἐκτελεσθῇ μέτρον δυνάμενον νὰ ἐκθέσῃ τὴν δημόσιον ὑγείαν, καὶ πρὶν ἢ αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ πληροφορηθῶσι ταύτην δι' ἄλλου μέσου· ἐὰν δὲ ἦσαν ἤδη πληροφορημέναι, καὶ τοῦτο ἦτον ἄγνωστον εἰς τὸν παραβάτην, τιμωρεῖται μὲ τὴν ποινὴν τῆς ἀποπείρας.

24. Ὅστις ἐν γνώσει ἀπεδέχθη, κατὰ παραβίασιν τῶν ἐν ἰσχύϊ ὑγειονομικῶν διατάξεων, ἀνθρώπους, ζῶα, ἢ πράγματα ἐπιδεκτικὰ ἢ ἀνεπί-

δεκτα μολυσμοῦ, ὑποκείμενα δὲ εἰς κάθαρσιν, ἐὰν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ Νόμου δὲν θεωρῆται ὡς συναυτουργὸς τῶν ὁρισθεισῶν ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ παραβάσεων, τιμωρεῖται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἄρθρων 49 καὶ 50 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου· μόνη δὲ ἡ ἄνευ προηγουμένης συνεννοήσεως ἀποδοχὴ θέλει θεωρεῖσθαι ὡς ἰδιαιτέρα ἐλαφρυντικὴ περίστασις κατὰ τὰ διαληφθέντα ἄρθρα 49 καὶ 50.

25. Ὅστις, διατελῶν ὑπὸ κάθαρσιν, συγκοινωνήσει μὲ πράγματα, ἀνθρώπους, ἢ ζῶα, εὑρισκομένους ἐπίσης ὑπὸ κάθαρσιν, διαχωρισμένους δὲ ἀπ' αὐτῶν, κατὰ τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις, ἐὰν ἡ συγκοινωνία ἐγένετο ἄνευ ἀδείας τῆς ἁρμοδίας ὑγειονομικῆς ἀρχῆς, δὲν ἐτέθη δὲ εἰς κοινωνίαν τόπος τις τοῦ Βασιλείου, τιμωρεῖται μὲ τὴν ποινὴν τῆς ἀποπείρας τοῦ ἄρθρου 15, ὁπόταν ὡς ἐκ τῆς συγκοινωνίας ταύτης διεδόθη εἴς τινα τῶν ἄλλων τῶν εὑρισκομένων ὑπὸ κάθαρσιν λοιμώδης νόσος· ἄλλως μὲ τὴν ποινὴν τῆς ἀποπείρας τοῦ ἄρθρου 16.

Τιμωρεῖται μὲ τὰς αὐτὰς ποινὰς, ὅστις, διατελῶν ὑπὸ κάθαρσιν, ἐν τῇ παρουσίᾳ τῆς ἐπιτηρούσης αὐτὸν ἀρχῆς, ἢ τινος ὑγειονομικοῦ φύλακος, ἀλλ' ἄνευ τῆς ἀδείας αὐτῆς, κοινωνήσῃ μέ τινα τῶν εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν, χωρὶς ἐκ τούτου νὰ τεθῇ εἰς συγκοινωνίαν τόπος τις τοῦ Βασιλείου.

Ἐὰν αἱ παραβάσεις αὗται ἐγένοντο ἐξ ἀμελείας, καὶ διεδόθη εἰς τοὺς ἄλλους λοιμώδης νόσος, τιμωρεῖται ὁ παραβάτης μὲ τὴν ποινὴν τοῦ ἄρθρου 17 ἠλαττωμένην μὲν, ἀλλ' ὄχι κατωτέραν τοῦ ἡμίσεως αὐτῆς, ἄλλως δὲ μὲ κράτησιν καὶ πρόστιμον τοὐλάχιστον 50 δραχμῶν.

26. Ἐάν τις ἐκ τῶν συγκοινωνησάντων κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον λάβῃ ἐλευθέραν κοινωνίαν, ἥτις δὲν ἤθελε τῷ δοθῇ, ἂν ἡ ἁρμοδία ἀρχὴ ἐγνώριζε τὴν γενομένην παράβασιν, τιμωρεῖται μὲ τὴν πλήρη ποινὴν τῶν ἄρθρων 15 καὶ 16 κατὰ τὰς εἰς αὐτὰ ἐνδιαλαμβανομένας διακρίσεις.

27. Ὅλοι οἱ φύλακες τῶν ὑγειονομείων, ὑγειονομικῶν σταθμῶν, φυλακείων, καὶ λοιμοκαθαρτηρίων, καὶ ἐν γένει ὅλοι οἱ ὑγειονομικοὶ καὶ ἄλλοι πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι, ἐπιφορτισμένοι μὲ ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν, οἵτινες ἤθελον ἐγκαταλείψει τὴν ἰδίως ἐμπιστευθεῖσαν εἰς αὐτοὺς θέσιν, ἢ ἐν γνώσει παραβιάσει τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις, ἢ μὴ τήρησις τῶν ὁποίων δύναται νὰ ἐκθέσῃ ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τόπον τοῦ Βασιλείου, ἢ ἄνθρωπόν τινα εἰς συγκοινωνίαν μὲ ἀνθρώπους, ζῶα, ἢ πράγματα μὴ ὑπαγόμενα εἰς ἐλευθέραν πιστοποίησιν, ἢ ἐν γνώσει

συνδράμει ἄλλους εἰς τὴν παραβίασιν τῶν τοιούτων διατάξεων, τιμωρεῖται κατὰ τὰς διακρίσεις τοῦ ἄρθρου 22.

28. Ἐὰν δὲν ἀπέβη συγκοινωνία καθ' ὃ διάστημα οἱ ὑγειονομικοὶ ὑπάλληλοι, ἢ οἱ ἐπιφορτισμένοι τὴν ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν ἐγκατέλειψαν τὴν θέσιν των, ὁ παραβάτης τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν μέχρι δύω ἐτῶν.

29. Τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν δύω μηνῶν μέχρι δύω ἐτῶν πᾶς εἰς ὑπηρεσίαν ἀξιωματικὸς τοῦ ναυτικοῦ, ἢ τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς χωροφυλακῆς, ὅστις, προσκληθεὶς παρὰ τῆς ἁρμοδίας ὑγειονομικῆς ἀρχῆς νὰ παρέξῃ τὴν συνδρομήν του διὰ ὑγειονομικήν τινα ὑπηρεσίαν, δὲν ὑπακούσῃ.

Μὲ τὴν αὐτὴν ποινὴν τιμωροῦνται ὑγειονομικοὶ ὑπάλληλοι, οἵτινες κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν χρεῶν του, ἄνευ νομίμου κωλύματος, δὲν ἤθελον ὑπακούσει εἰς τὰς διαταγὰς τῶν προϊσταμένων των, ἢ ἤθελον ἀμελήσει τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων των.

30. Τιμωροῦνται μὲ κράτησιν δεκαπέντε τοὐλάχιστον ἡμερῶν ἢ πρόστιμον 100—200 δραχμῶν, ὅσοι λαβόντες γνῶσιν λοιμώδους τινὸς νοσήματος, ἀγνώστου εἰσέτι εἰς τὴν ἀρχὴν, συμβάντος ἐντὸς τοῦ Κράτους, δὲν ἤθελον πάραυτα ἀναφέρει τοῦτο εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑγειονομικὴν, ἢ διοικητικὴν ἀρχήν.

Ἐὰν ὁ τοιοῦτος ἦναι ἰατρὸς, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τριῶν τοὐλάχιστον μηνῶν καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν 200 μέχρι 500 δραχμῶν, περιπλέον στερεῖται ἀπὸ 6 μῆνας μέχρι δύω ἐτῶν τοῦ δικαιώματος τοῦ νὰ μετέρχηται τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἰατροῦ.

31. Οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Πρόξενοι, Ὑποπρόξενοι, καὶ Πράκτορες, οἵτινες ἐξ ἀμελείας δὲν ἤθελον, χωρὶς ἀναβολῆς, ἀναφέρει εἰς τὴν ἁρμοδίαν τοῦ Κράτους ἀρχὴν τὴν εἰσβολὴν πανώλους, ἢ ἄλλου λοιμώδους νοσήματος εἰς τὸν τόπον ὅπου εἶναι διωρισμένοι, καὶ ὅλα ἐν γένει τὰ περιστατικὰ, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξαρτῶνται τὰ λαμβανόμενα παρὰ τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι ὑγειονομικῶν ἀρχῶν μέτρα, ἐὰν ἐκ τῆς παραλείψεως ταύτης διεδόθη μόλυσμα, τιμωροῦνται κατὰ τὰς διακρίσεις τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ παρόντος Νόμου· ἐὰν δὲν διεδόθη μόλυσμα, ἐκινδύνευσε δὲ ἡ δημόσιος ὑγεία, ἀποβάλλονται τῆς ὑπηρεσίας καὶ τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν τοὐλάχιστον ἓξ μηνῶν, καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν 500—3000 δραχμῶν· ἐὰν δὲ δὲν ἐκινδύνευ-

σεν ἡ δημόσιος ὑγεία, ὑποβάλλονται εἰς κράτησιν τοὐλάχιστον 20 ἡμερῶν, καὶ ἀποβάλλονται τῆς ὑπηρεσίας.

32. Ὅστις, εὑρεθεὶς εἴς τινα τῶν παρὰ τῶν ἄρθρων 96 καὶ 106 τοῦ Ποιν. Νόμου ὁριζομένων περιπτώσεων, παραβιάσῃ τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις, ὀφείλει, ἅμα παύσῃ ἡ βία, ἢ παρέλθῃ ὁ κίνδυνος, νὰ ἀναγγείλῃ τὴν παραβίασιν εἰς τὴν ὑγειονομικὴν ἀρχὴν, ἄλλως τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τοὐλάχιστον 2 ἐτῶν καὶ χρηματικὴν ποινὴν 1000—3000 δραχ. ἐὰν ἐκ τῆς συμβάσης συγκοινωνίας ἐπήγασε λοιμώδης νόσος· εἰς φυλάκισιν δὲ τριῶν μηνῶν μέχρι δύω ἐτῶν καὶ εἰς χρηματικὴν ποινὴν 300 μέχρι 1000 δραχμῶν, ἐὰν δὲν ἐπήγασε λοιμώδης νόσος.

33. Ὅστις, ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ποινικῶν διατάξεων, παραβιάσῃ τὰ περὶ λοιμοῦ, ἢ ἄλλων μολυντικῶν νοσημάτων, ὑπάρχοντα διατάγματα, κανονισμοὺς, ἢ διατάξεις, τιμωρεῖται σύμφωνα μὲ τὰ ἄρθρ. 570—580 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, συμπεριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ.

Γενικαὶ διατάξεις.

34. Ὁ ὑγειονόμος, ἢ ὁ ἐκπληρῶν χρέη ὑγειονόμου, ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ τὸ χρέος νὰ ἐνεργῇ ἔργα ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου, καθόσον ἀφορᾷ τὰ κακουργήματα, πλημμελήματα καὶ πταίσματα, τὰ πραττόμενα ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου, ἄλλων πρὸς κάθαρσιν προσδιωρισμένων τόπων, ἢ ὑπὸ κάθαρσιν εὑρισκομένων πλοίων, συμμορφούμενος ὡς πρὸς ταῦτα μὲ τὰς διατάξεις τῆς Ποινικῆς Δικονομίας.

Ἐπίσης καὶ οἱ ἐπιστάται τῶν λοιμοκαθαρτηρίων ἔχουσι τὸ δικαίωμα καὶ τὸ χρέος νὰ ἐνεργοῦν χρέη ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων ὡς πρὸς τὰ κακουργήματα, τὰ πλημμελήματα καὶ τὰ πταίσματα, τὰ πραττόμενα ἐντὸς τῆς περιφερείας τῶν λοιμοκαθαρτηρίων, εἰς τὰ ὁποῖα εἶναι διωρισμένοι.

35. Τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία τῶν ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου γεννήσεων, γάμων καὶ ἀποβιώσεων, ὀφείλει νὰ κρατῇ ὁ ἐπιστάτης τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου, συμμορφούμενος ὡς πρὸς ταῦτα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ληξιαρχικῶν βιβλίων Νόμου.

36. Ὁ ὑγειονόμος δύναται καὶ ὀφείλει, ὁσάκις προσκληθῇ, νὰ συντάττῃ τὰς διαθήκας τῶν ἐν τῷ λοιμοκαθαρτηρίῳ εὑρισκομένων, συμμορφούμενος μὲ τὸν περὶ διαθηκῶν Νόμον.

37. Τὸ ἄρθρον 318 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου καταργεῖται.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Τῆς 26 Ἰανουαρίου (7 Φεβρουαρίου) 1833 περὶ τῶν Παρασήμων τοῦ Κράτους καὶ τῆς Δημοσίου Σφραγῖδος.

Ἄρθρ. 1. Τὰ Ἡμέτερα παράσημα θέλουν φέρει, κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον σχέδιον, ἰσόπλευρον κυανοῦν θυρεὸν, ὀξυνόμενον εἰς τὸ μέσον τῆς κάτω πλευρᾶς, καὶ περιέχοντα τὸν Ἑλληνικὸν σταυρὸν ἀργυρόχρουν, φέροντα ἐν τῷ μέσῳ μικρότερον θυρεὸν μὲ τοὺς ῥόμβους τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου τῆς Βαυαρίας 21 τὸν ἀριθμὸν, τοὐτέστι 11 ἀργυρόχρους καὶ 10 κυανοῦς. Ὁ Θυρεὸς, κρατούμενος ἀμφοτέρωθεν ἀπὸ δύω ἐσεμμένους Λέοντας, φέρει κεκλεισμένον Βασιλικὸν στέμμα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου φαίνεται ἡ σταυροφόρος σφαῖρα τοῦ Κράτους· τὸ δὲ ὅλον εἶναι περιτετειλιγμένον ἀπὸ Β. σκήνωμα, ἔξωθεν μὲν πορφυροῦν, ἔσωθεν δὲ κοκοσμημένον μὲ λευκογαλέην, τοῦ ὁποίου ἡ κορυφὴ εἶναι ὡσαύτως κεκοσμημένη μὲ Βασιλικὸν στέμμα.

Ἄρθρ. 2. Ἡ σφραγὶς τῆς Ἐπικρατείας φέρει τὰ αὐτὰ Παράσημα μὲ τὴν περιγραφὴν α'*Ὄθων*, *Ἐλέῳ Θεοῦ*, *Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος*.

Ἄρθρ. 3. Αἱ σφραγῖδες τῶν Γραμματειῶν καὶ τῶν λοιπῶν Ἀρχῶν τοῦ Κράτους θέλουν φέρει κύκλωθεν τὰς λέξεις «*Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος*», ἐν δὲ τῷ μέσῳ, τὸ ὄνομα τῆς Ἀρχῆς, εἰς ἣν ἑκάστη ἀνήκει.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Τῆς 7 (19) Αὐγούστου 1834 περὶ τοῦ σχήματος τῆς Δημοσίου Σφραγῖδος.

Ἄρθρ. 1. Ἡ δημόσιος σφραγὶς τῶν Ἡμετέρων Ὑπουργείων καὶ τῶν λοιπῶν Ἀρχῶν τοῦ Κράτους θέλει φέρει τοῦ λοιποῦ εἰς τὸ μέσον τὰ παράσημα τοῦ Κράτους, κύκλωθεν δὲ τὸ ὄνομα τῶν Ἀρχῶν, εἰς τῶν ὁποίων τὴν χρῆσιν προσδιορίζεται.

Ἄρθρι 2. Τὸ ἄρθρον 272 τοῦ περὶ Δικαστηρίων καὶ Συμβολαιογράφων κανονισμοῦ μεταβάλλεται, καθότι ἑκάστη σφραγὶς ἐκ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ἄρθρον 271 τοῦ ἰδίου θέλει φέρει εἰς τὸ μέσον τὰ παράσημα τοῦ Κράτους, κύκλωθεν δὲ εἰς μὲν τὰς σφραγῖδας τῶν δικαστηρίων θέλει περιέχεσθαι τὸ ὄνομα τοῦ δικαστηρίου ὁμοῦ καὶ ἡ ἕδρα αὐτοῦ, εἰς δὲ τὰς σφραγῖδας μονοδικῶν ὑπαλλήλων ἡ ἰδιότης τῆς ὑπηρε-

σίας των (ὡς Εἰσαγγελεὺς, ἐξεταστικὸς δικαστὴς κτλ.) ὁμοῦ καὶ ὁ τόπος τῆς διαμονῆς του.

Ἄρθρ. 3. Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 26 Ἰανουαρίου (7 Φεβρουαρίου) 1833 Ἡμετέρου Διατάγματος ἀκυροῦται διὰ τοῦ παρόντος.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Τῆς 4 (16) Ἀπριλίου 1833 περὶ τῆς πολεμικῆς καὶ ἐμπορικῆς σημαίας τοῦ Βασιλείου.

Ἡ πολεμικὴ ναυτικὴ σημαία (l' enseigne) τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος σύγκειται, κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον σχέδιον, ἀπὸ ὁριζοντείους ἰσοπλατεῖς ταινίας, πέντε μὲν κυανᾶς, καὶ τέσσαρας λευκὰς, τοιουτοτρόπως, ὥστε ἡ ἄνωθεν καὶ ἡ κάτωθεν νὰ ἦναι κυαναῖ αἱ δὲ ἄλλαι ἐναλλὰξ λευκαὶ καὶ κυαναῖ. Εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ἄνωθεν γωνίαν εἶναι τὰ Ἡμέτερα παράσημα τοῦ Κράτους, κατέχοντα ἓν τρίτον τοῦ μήκους τῆς σημαίας, καὶ ἐμπεριλαμβάνοντα ἀπὸ ἄνωθεν πρὸς τὰ κάτω τρεῖς ταινίας κυανᾶς καὶ δύω λευκάς.

Ὁ ἐπισείων (la flamme, banderole) εἶναι κυανοῦς ἔχων εἰς τὴν ἄνω γωνίαν μικρὸν σταυρὸν λευκόν. Ἡ Βασιλικὴ Μας ἐπιλέμβιος σημαία (l' étendard) ἔχει ἐπὶ κυανοῦ δαπέδου λευκὸν ἰσόπλευρον σταυρόν· ἐν τῷ μέσῳ δὲ αὐτοῦ τὸν ἐστεμμένον θυρεὸν τοῦ Βασιλικοῦ πατρογονικοῦ Μας Οἴκου, μὲ ῥομβοειδεῖς λευκὰς καὶ κυανᾶς ταινίας.

Ἡ ἐμπορικὴ σημαία ὁμοιάζει τῇ πολεμικῇ κατὰ τὰς ἐννέα ὁριζοντείους κυανᾶς καὶ λευκὰς ταινίας, ἀλλὰ δὲν φέρει τὰ παράσημα τοῦ Κράτους. Ὡσαύτως δὲν συγχωρεῖται εἰς τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα νὰ φέρωσι τὸν ἐπισείονα.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Τῆς 28 Αὐγούστου 1858 περὶ Ἑλληνικῆς πολεμικῆς καὶ ἐμπορικῆς σημαίας.

Θέλοντες νὰ δώσωμεν πλείονα σαφήνειαν εἰς τὸ Ἡμέτερον ἀπὸ 4 Ἀπριλίου 1833 Διάταγμα, τὸ περὶ πολεμικῆς καὶ ἐμπορικῆς σημαίας τοῦ Βασιλείου πραγματευόμενον, συνάμα δὲ καὶ νὰ κανονίσωμεν τὰ εἰς χρῆσιν τοῦ Ναυτικοῦ Ἡμῶν διάφορα διακριτικὰ καὶ ἀρχικὰ σημεῖα·

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν:

Περὶ Ἑλληνικῆς Σημαίας.

1. Τὰ Ἡμέτερα παράσημα, δι' ὧν διακρίνεται ἡ σημαία τῶν Βασιλικῶν πλοίων ἀπὸ τῆς τῶν ἐμπορικῶν, συνίστανται εἰς τοὺς κυανοὺς καὶ λευκοὺς ῥόμβους τοῦ πατρογονικοῦ Ἡμῶν Οἴκου, ἐπέχοντας τὸ μέσον τοῦ λευκοῦ τῆς σημαίας σταυροῦ, εἰς τὸ ἐπ' αὐτῶν στέμμα, καὶ τέλος εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ στέμματος μικρὰν σταυροφόρον σφαῖραν.

Καὶ ὁ μὲν λευκὸς σταυρὸς εἶναι ὄρθιος καὶ ἰσόκερως, ἐκτεινόμενος μέχρι τῶν τεσσάρων πλευρῶν τοῦ περιέχοντος αὐτὸν τετραγώνου κυανοῦ δαπέδου.

Τὸ δὲ στέμμα καὶ ἡ μικρὰ σταυροφόρος σφαῖρα ἀνατείνουσι μέχρι τοῦ ἡμίσεως ἀνωτάτου κέρατος, δηλαδὴ εἰς ὕψος ἴσον τῷ πλάτει μιᾶς ταινίας.

2. Ἡ ἀναλογία τοῦ πλάτους πρὸς τὸ μῆκος τῆς σημαίας ὁρίζεται ἡ τοῦ 2 πρὸς τὸ 3, τὸ δὲ πλάτος τῶν κεράτων τοῦ σταυροῦ εἶναι τὸ αὐτὸ τῶν ταινιῶν, ἤτοι τὸ ἔννατον τοῦ τῆς σημαίας πλάτους.

3. Ἡ σημαία ἐπαίρεται εἰς τὴν πρύμνην τῶν Βασιλικῶν πλοίων εἴτε ἀπὸ στηλιδίου ὡς ἐν ταῖς λέμβοις, εἴτε εἰς τὸ τέρθρον (πίκι) τοῦ ἐπιδρόμου.

Χρησιμεύει δὲ καὶ ὡς διακριτικὸν σημεῖον τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ ἐκπεταννυομένη, ὅταν μὲν ἐπιβαίνῃ πλοίου, εἰς τὸν ἀκάτιον ἱστὸν (Τουρκέτο), ὁσάκις δ' ἐντὸς λέμβου διαπορθμεύεται, εἰς τὴν πρώραν ἀπὸ στηλιδίου.

4. Πρὸς χρῆσιν τῶν Βασιλικῶν πλοίων καὶ λέμβων ἓξ μόνα μεγέθη Ἑλληνικῶν σημαιῶν θέλουσι κατασκευάζεσθαι ὡς ἑξῆς:

Α'.	Μέγεθος.	Μῆκος	9	μέτρα	45	ἢ περίπου	31	ποδῶν.
Β'.	»	»	6	»	50	»	21	»
Γ'.	»	»	4	»	50	»	15	»
Δ'.	»	»	3	»	00	»	10	»
Ε'.	»	»	2	»	00	»	6 1/2	»
ΣΤ'.	»	»	1	»	25	»	4	»

Καὶ τὰ μὲν πλοῖα θέλουν λαμβάνει ἕκαστον δύω μεγέθη σημαιῶν, ὁριζόμενα, τὸ μὲν διὰ τὰς ἑορτασίμους ἡμέρας, ὑπὸ τοῦ μεγίστου πλάτους τοῦ πλοίου ὡς ἔγγιστα, τὸ δὲ πρὸς καθημερινὴν χρῆσιν ὑπὸ τοῦ ἡμίσεως τούτου.

Αἱ δὲ λέμβοι θέλουν ἔχει ἓν μόνον μέγεθος σημαίας τὸ Ε. ἢ τὸ ΣΤ. ἀναλόγως τοῦ πλάτους των ὡς ἔγγιστα.

Ἡ σημαία τῆς ἀκάτου ἢ τῆς μεγίστης λέμβου συγχωρεῖται νὰ χρησιμεύῃ ἐν καταιγίδι καὶ ὡς πρυμνησία σημαία τοῦ πλοίου.

Περὶ Ἐπισείονος.

5. Ὁ ἐπισείων ἔχει σχῆμα τριγώνου προμήκους· ἡ ἀναλογία τοῦ πλάτους πρὸς τὸ μῆκος ὁρίζεται ἡ τοῦ 1 πρὸς 40, ὁ δὲ λευκός του σταυρίσκος ὄρθιος καὶ ἰσόκερως, ἀπέχει ἐκ τῶν τριῶν πλευρῶν κατὰ τὸ πέμπτον τοῦ πλάτους τοῦ ἐπισείονος.

6. Τὸν ἐπισείονα φέρουσι μόνα τὰ Βασιλικὰ πλοῖα, ἢ ὅσα, εἰς Ναυτιλιακὰς Ἑταιρίας ἀνήκοντα, ἔλαβον εἰδικὴν Ἡμῶν ἐπὶ τούτῳ ἄδειαν.

Αἱ λέμβοι δὲν φέρουσιν ἐπισείονα.

7. Τέσσαρα μεγέθη ἐπισειόνων θέλουσιν ὑπάρχει ἐν τῷ Ἡμετέρῳ Ναυτικῷ.

Α΄.	Μέγεθος.	Μῆκος	13	μέτρα	20	ἢ περίπου	43	ποδῶν.
Β΄.	»	»	8	»	80	»	29	»
Γ΄.	»	»	5	»	80	»	19	»
Δ΄.	»	»	3	»	60	»	12	»

Τὰ δὲ πλοῖα θέλουσι λαμβάνει ἕκαστον ἓν μόνον μέγεθος ἐπισείονος ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ Ἡμιολίου (1 1/2) πλάτους των ὡς ἔγγιστα.

Περὶ Βασιλικῆς Σημαίας.

8. Ἡ Βασιλικὴ σημαία συνίσταται μόνον εἰς λευκὸν Σταυρὸν ἐπὶ κυανοῦ δαπέδου, ὁ δὲ σταυρὸς, ἐκτεινόμενος μέχρι τῶν τεσσάρων πλευρῶν τῆς σημαίας, εἶναι ὁμόκεντρος αὐτῇ καὶ φέρει τὰ Ἡμέτερα παράσημα ὡς ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 διεγράφησαν.

Ἡ ἀναλογία τοῦ πλάτους πρὸς τὸ μῆκος τῆς σημαίας ταύτης εἶναι ἡ τοῦ 2 πρὸς τὸ 3, τὸ δὲ πλάτος τῶν κεράτων τοῦ σταυροῦ εἶναι τὸ πέμπτον τοῦ πλάτους τῆς σημαίας.

9. Ἡ Βασιλικὴ σημαία ἐπαίρεται εἰς τὸν μέγαν ἱστόν. Ἐπὶ τῶν λέμβων δὲ, ὁσάκις διαπορθμεύουσιν Ἡμᾶς, ἐκπετάννυται ἀπὸ ἱστοῦ ἐπίτηδες ἱδρυομένου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ σκάφους.

10. Τρία μόνα μεγέθη συγχωροῦνται Βασιλικῶν σημαιῶν ὡς ἑξῆς:

Α'. Μέγεθος πλευρὰ 5 μέτρα 25 ἢ περίπου 17 ποδῶν.
Β'. » » 3 » 60 » 12 »
Γ'. » » 2 » 50 » 8 »

Ἀναλογίζονται δὲ πρὸς τὰ δύω τρίτα τοῦ μεγίστου πλάτους τῶν πλοίων ὡς ἔγγιστα.

Περὶ Ἐπισήμου.

11. Τὸ ἐπίσημον ὁμοιάζει τὴν Βασιλικὴν σημαίαν, ἀλλὰ δὲν φέρει τὰ Ἡμέτερα παράσημα.

Τὸ σῆμα τοῦτο εἶναι τετράγωνον.

12. Τὸ ἐπίσημον ἐπαιρόμενον εἰς μὲν τὸν ἀκάτιον ἱστὸν διακρίνει τὸν Ἀντιναύαρχον, εἰς δὲ τὸν ἱστὸν τοῦ ἐπιδρόμου, ἢ ἐλλείψει τούτου, εἰς τὸν μέγαν ἱστὸν, τὸν Ὑποναύαρχον. Ἐκπετανύεται δὲ ἀπὸ στηλιδίου εἰς τὴν πρώραν τῶν λέμβων, ὁσάκις διαπορθμεύουσι τοὺς εἰρημένους ἀξιωματικοὺς ἐν ὑπηρεσίᾳ καὶ ἐν στολῇ.

Τὸ ἐπίσημον τίθεται καὶ ἐπὶ τοῦ προβόλου τῶν Βασιλικῶν πλοίων, οὐχὶ πλέον κατὰ τὰς ἑορτασίμους ἡμέρας ἢ χάριν στολισμοῦ, ἀλλ' ἐν ἀπουσίᾳ Ναυάρχου ἢ Μοιράρχου, ὡς διακριτικὸν σημεῖον τοῦ ἀνωτέρου ἢ ἀρχαιοτέρου τῶν Κυβερνητῶν τῶν συνορμούντων Βασιλικῶν πλοίων.

13. Τρία μεγέθη ἐπισήμου ὁρίζονται ὡς ἑξῆς:

Α'. Μέγεθος πλευρὰ 2 μέτρα 40 ἢ περίπου 8 πόδας.
Β'. » » 1 » 65 » 5 ½ »
Γ'. » » 1 » 10 » 3 ½ »

Ἀναλογίζονται δὲ πρὸς τὸ τεταρτημόριον τοῦ μεγίστου πλάτους τῶν πλοίων, εἰς ἃ χορηγοῦνται.

Περὶ Ψαλιδωτοῦ Μοιράρχων.

14. Τὸ Μοιραρχικὸν σημεῖον εἶναι ψαλιδωτὸν, δηλαδὴ ἔχει τὴν οὐρὰν διχοτομημένην γωνιωδῶς μέχρι σχεδὸν τοῦ ἡμίσεως μήκους του· φέρει δὲ καὶ τοῦτο τὸν λευκὸν καὶ ἰσόκερων σταυρὸν ἄνευ παρασήμων. Ἡ μὲν ἀναλογία τοῦ πλάτους πρὸς τὸ μῆκος τοῦ ψαλιδωτοῦ ὁρίζεται ἡ τοῦ 5 πρὸς τὸ 9, τὸ δὲ πλάτος τῶν κεράτων τοῦ Σταυροῦ εἶναι τὸ πέμπτον τοῦ πλάτους τοῦ ὅλου σήματος.

15. Ἐπαίρεται εἰς τὸν μέγαν ἱστὸν τῆς Μοιραρχίδος, ἢ εἰς τὴν πρώραν τῆς διαπορθμευούσης τὸν Μοίραρχον λέμβου.

16. Δύω μεγέθη ψαλιδωτοῦ ὁρίζονται ὡς ἑξῆς:

Α'. Μέγεθος. Μῆκος 3 μέτρα 00 ἢ περίπου 10 πόδας.

Β'. » » 2 » 00 » 6 $\frac{1}{2}$ »

καὶ ἀναλογίζονται πρὸς τὸ τριτημόριον τοῦ μεγίστου πλάτους τῶν πλοίων ὡς ἔγγιστα.

Περὶ ξενικῶν Σημαιῶν.

17. Αἱ ἐθνικαὶ σημαῖαι τῶν κυριωτέρων ξένων ἐθνῶν κατασκευάζονται ἐπὶ διαγραμμάτων καὶ πληροφοριῶν ἐπισήμων περὶ τοῦ σχήματος καὶ τοῦ χρωματισμοῦ των.

18. Αἱ ξενικαὶ σημαῖαι ἐπὶ τῶν λέμβων δὲν ἐπαίρονται, εἰμὴ μόνον πρὸς τιμὴν διαπορθμευομένων ἡγεμόνων.

Ὡσαύτως ἀπαγορεύεται ἡ ἀπὸ τῶν κεραιῶν ἐκπέτασις τοιούτων σημαιῶν, περὶ τῆς ὁποίας διαλαμβάνει τὸ ἄρθρον 646 τοῦ Ναυτικοῦ κανονισμοῦ.

19. Δύω μόνα μεγέθη ξενικῶν σημαιῶν θέλουσι συρράπτεσθαι ὡς ἑξῆς:

Α'. Μέγεθος. Μῆκος 6 μέτρα 00 ἢ περίπου 20 πόδας.

Β'. » » 3 » 00 » 10 »

ἀναλογιζόμενα ὡς ἔγγιστα πρὸς τὸ πλάτος τῶν πλοίων.

20. Εἰδικαὶ διατάξεις τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργείου θέλουσι κανονίσει τὰς ἐφ' ἕκαστον Βασιλικὸν πλοῖον χορηγηθησομένας ξενικὰς σημαίας, ἀναλόγως τῆς ἀποστολῆς του.

Περὶ σημαιῶν Λιμεναρχείων.

21. Εἰς τὰς Λιμενικὰς Ἀρχὰς τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου θέλουσι χορηγεῖσθαι σημαῖαι ὅμοιαι ταῖς πρυμνησίαις σημαίαις τῶν Βασιλικῶν πλοίων ὡς ἑξῆς:

Εἰς μὲν τὰ κεντρικὰ Λιμεναρχεῖα, καὶ εἰς τὸ Ὑπολιμεναρχεῖον Πειραιῶς σημαῖαι Β'. καὶ Γ'. μεγέθους. Εἰς τὰ λοιπὰ Ὑπολιμεναρχεῖα Γ'. καὶ Δ'. μεγέθους, καὶ τέλος εἰς τὰς Ἐπιστασίας λιμένων θέλουσι χορηγεῖσθαι σημαῖαι Ἑλληνικαὶ Δ' καὶ Ε'. μεγέθους.

Πᾶσα διάταξις ἐναντία καταργεῖται.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΡΟΞΕΝΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Ἐγκύκλιοι.

Ἀριθ. 4597.

Περὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ σημειῶνται ἐν ταῖς ἐκθέσεσιν ἡ περίληψις, ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ ἡμερομηνία τῶν ἀπαντωμένων ἐγγράφων.

Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Ἡ Γραμματεία πολλάκις παρετήρησεν εἰς τὰς ἀπευθυνομένας αὐτῇ ἐκθέσεις ὅτι ἄλλοτε μὲν δὲν γίνεται ἐν αὐταῖς μνεία τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ ἐγγράφου εἰς ὃ ἀπαντῶσιν, ἄλλοτε δὲ παραλείπουσι τὴν περίληψιν, καὶ ἄλλοτε πάλιν ἀναμιγνύουσιν εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἀναφορὰν ὑποθέσεις διαφόρου φύσεως.

Διὰ διαφόρων ὑπουργικῶν ἐγκυκλίων (α) κατεδείχθη ἡ παρεμβαλλομένη οὐσιώδης δυσχέρεια εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως τῶν τριῶν ἀνωτέρω ὅρων. Ἵνα ἐπαναγάγωμεν τὴν ἀπαιτουμένην τάξιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ διευκολύνωμεν τὴν ἀλληλογραφίαν τοῦ Ὑπουργείου, ἐνομίσα-

(α) Τὰς ἐγκυκλίους ταύτας ἐνομίσαμεν περιττὸν νὰ δημοσιεύσωμεν, ὡς συγκεφαλαιουμένας ἀκριβῶς ὑπὸ τῆς παρούσης. Περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου ἴδε ἐν σελίδι 5 τὸ ἄρθρον 14 τοῦ ἀπὸ 3 (15) Ἀπριλίου 1833 Διατάγματος.

μεν δέον νὰ ἐφελκύτωμεν ἐκ νέου τὴν προσοχὴν ὑμῶν ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἐλπίζοντες ὅτι θέλετε συμμορφωθῆ μὲ τὰ διὰ τῆς παρούσης παραγγελλόμενα ὑμῖν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Αὐγούστου 1837.

Ὁ Γραμματεὺς,
ΡΟΥΣΑΧΑΡΤΟΣ.

Ἀριθ. 1994.

Περὶ τοῦ τύπου, ὅστις πρέπει νὰ τηρῆται εἰς τὰς ἀναφορὰς τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν.

Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Πολλάκις διὰ πολλῶν κατὰ καιροὺς ἐγκυκλίων της, (α) ἡ ὑπὸ τὴν ἡμετέραν διεύθυνσιν Γραμματεία παρέστησεν ὑμῖν τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ποιῆσθε μνείαν εἰς τὰς πρὸς αὐτὴν ἀπαντήσεις ὑμῶν τοῦ ἀριθμοῦ κυρίως καὶ τῆς ἡμερομηνίας τῶν ἐγγράφων της, ἀλλὰ παρατηροῦμεν ὅτι τινὲς ἐξ ὑμῶν, ἀναφέροντες μόνον τὴν ἡμερομηνίαν, δὲν σημειοῦσι παντάπασι καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμετέρων ἐγγράφων. Ἐκ δὲ τῆς ἐλλείψεως ταύτης προκύπτει ἡ μεγαλειτέρα δυσκολία καὶ βραδύτης εἰς τὴν εὕρεσιν τῶν προηγουμένων ἐγγράφων.

Ἐπιθυμοῦντες ν' ἀποφύγωμεν πᾶν πρόσκομμα εἰς τὴν ταχεῖαν διεκπεραίωσιν τῶν ὑποθέσεων, ἐρχόμεθα καὶ ἤδη νὰ σᾶς προσκαλέσωμεν νὰ συμμορφωθῆτε ἐντελῶς μὲ τὴν ἔννοιαν τῆς παρούσης.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 12 (24) Μαΐου 1839.

Ὁ Γραμματεὺς,
Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

(α) Καὶ τὰς ἐγκυκλίους ταύτας δὲν ἐνομίσαμεν ἐπάναγκες νὰ δημοσιεύσωμεν, ὡς συγκεφαλαιουμένας ἐν συνόψει ὑπὸ τῆς παρούσης.

Ἀριθ. 1961.

Περὶ χρήσεως ἀριθμοῦ διεκπεραιώσεως ἐπὶ τῶν φακέλλων τῶν ἐγγράφων τῶν Προξενείων.

Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Πρὸς τὰς κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Ἐπειδὴ συμβαίνει ἐνίοτε φάκελλοι στελλόμενοι, εἴτε ἀπὸ τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείαν, εἴτε καὶ ἀπὸ τὰ κατὰ τὴν Τουρκίαν Προξενεῖα νὰ παραπίπτωσιν, ἢ καὶ νὰ μὴ φθάνωσιν ἐν καιρῷ εἰς τὴν Γραμματείαν, προσκαλεῖσθε ν' ἀριθμῆτε, τοῦ λοιποῦ, τοὺς πρὸς τὴν Γραμματείαν φακέλλους σας, θέττοντες ἐπὶ τοῦ περικαλύμματος ἑκάστου φακέλλου τὸν ἀριθμὸν τῆς διεκπεραιώσεως καὶ σημειοῦντες, ἑκάστοτε, ἔσωθεν τῶν ἐγγράφων τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐπισυναπτομένων.

Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ ὄχι μόνον αἱ ὑποδεέστεραι ἀρχαὶ θέλουν ὁδηγεῖσθαι πρὸς ἀναζήτησιν καὶ ἀνεύρεσιν τῶν ἐλλειπόντων φακέλλων, ἀλλὰ καὶ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τινες ἐξ αὐτῶν ἤθελον ἀπωλεσθῆ δυνάμεθα νὰ γνωρίσωμεν εὐκόλως ὁποῖα περιεῖχεν ἔγγραφα.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 12 (24) Ἰουνίου 1841.

Ὁ Γραμματεὺς,
Α. ΠΑΪΚΟΣ.

Ἀριθ. 344.

Περὶ τῆς μὴ ἀναγγελίας τῆς λήψεως τῶν ἐγκυκλίων.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Παρατηροῦμεν ὅτι αἱ πλεῖσται τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν συνειθίζουσι ν' ἀναγγέλλωσιν ἁπλῶς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὴν παραλαβὴν τῶν Ὑπουργικῶν ἐγκυκλίων. Τοῦτο, ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἶναι ματαιοπονία, δίδει χώραν καὶ εἰς δαπάνην ταχυδρομικῶν τελῶν ἄνευ ἀνάγκης. Σᾶς παρατηροῦμεν, ἐπο-

μένως, ὅτι εἶναι περιττὸν νὰ πράττητε τὸ τοιοῦτο τοῦ λοιποῦ, ἐκτὸς μόνον ἂν ἔχητε νὰ ὑποβάλητε εἰς τὸ Ὑπουργεῖον παρατηρήσεις εἴτε ἐπὶ τοῦ περιεχομένου τινὸς ἐγκυκλίου, εἴτε ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῆς. (α)

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ἰανουαρίου 1850.

Ὁ Ὑπουργὸς,

Α. ΛΟΝΤΟΣ.

Ἀριθ. 5525.

Περὶ τῆς μὴ χρήσεως τῶν ἐπισημειώσεων εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν τῶν Προξενείων.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Παρετηρήσαμεν ὅτι ἀπό τινος χρόνου τινὲς τῶν Προξενικῶν τῆς Ἑλλάδος Ἀρχῶν ἔλαβον τὴν ἔξιν τοῦ νὰ ὑποβάλλωσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἔγγραφα δι' ἁπλῆς ἐπισημειώσεως, χρώμεναι πρὸς τοῦτο τοῦ τύπου «διευθύνεται» «παραπέμπεται» «ἐπιστρέφεται», ὅπερ ἀντίκειται εἴς τε τὴν ἀπ' ἀρχῆς παραδεδεγμένην τάξιν τῆς ἀλληλογραφίας τῶν ὑποδεεστέρων Ἀρχῶν πρὸς τὰς προϊσταμένας, καὶ εἰς τὸν τύπον τὸν διὰ τὰς τοιαύτας ἀλληλογραφίας προσδιωρισμένον ἐν τῷ ἀπὸ 3 (15) Ἀπριλίου 1833 Βασιλικῷ Διατάγματι. (β)

Τὸ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργεῖον εἰς μίαν μόνην περίστασιν ἐπέτρεψε, δι' ἐγκυκλίου, ἐξαίρεσιν, ὡς πρὸς τὸν τύπον τοῦτον, ὁπόταν δηλ. πρόκηται Προξενικὴ τις Ἀρχὴ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἀναφορὰς Εἰσαγγελέων συνοδευμένας εἴτε μὲ δικόγραφα, ἀποσταλέντα αὐτοῖς πρὸς ἐπίδοσιν, εἴτε μὲ τὰ ἐπιδοτήρια τούτων.

Τὰ τοιαῦτα ἔγγραφα τὸ Ὑπουργεῖον διέταξε νὰ τῷ ἐπιστρέφωνται

(α) Καὶ διὰ μεταγενεστέρων ἐγκυκλίων τῆς 19 Σεπτεμβρίου 1852 ὑπ' ἀριθ. 5380 καὶ τῆς 19 Μαρτίου 1858 ὑπ' ἀριθ. 2045 ὑπεμνήσθη τοῖς Προξένοις ἡ ἀκριβὴς τῆς ἀνωτέρω ἐγκυκλίου ἐκπλήρωσις.

(β) Ἴδε ἐν σελίδι 5 τὸ ἄρθρ. 14 τοῦ μνημονευομένου Διατάγματος.

δι' ἁπλῆς ἐπισημειώσεως καὶ οὐχὶ δι' ἰδίας ἀναφορᾶς, ἵνα μὴ ἐπιβαρύνῃ ἄλλως τοὺς διαδίκους μὲ πλειότερα ταχυδρομικὰ τέλη.

Γνωστοποιοῦντες ὑμῖν τὰ ἀνωτέρω, κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ σᾶς προσκαλέσωμεν, πρὸς ἀποφυγὴν πάσης ἀταξίας περὶ τὴν ὑπηρεσίαν, νὰ μὴ ποιῆσθε τοῦ λοιποῦ χρῆσιν ἐπισημειώσεων πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον, εἰμὴ ἐπὶ δικογράφων, ν' ἀναφέρεσθε δὲ ἐφ' ὅλων τῶν ἄλλων περιστάσεων δι' ἰδίων ἀναφορῶν, συμμορφούμενοι ἀκριβῶς μὲ τὸν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ Β. Διατάγματι προσδιωρισμένον τύπον. (α)

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Σεπτεμβρίου 1852.

Ὁ Ὑπουργὸς,
Α. ΠΑΪΚΟΣ.

Ἀριθ. 1021.

Περὶ τῶν προσφερομένων συγγραμμάτων τῇ Αὐτοῦ Μεγαλειότητι.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Καλὸν εἶναι νὰ γνωστοποιήσητε καταλλήλως εἰς τὰ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν σας μέρη, ὅτι οὐδὲν σύγγραμμα προσφερόμενον εἰς τὸν Βασιλέα θέλει γίνεσθαι τοῦ λοιποῦ δεκτὸν, ἂν δὲν ζητηθῇ καὶ ληφθῇ προηγουμένως, διὰ τῆς ἀνηκούσης ὁδοῦ, ἡ πρὸς τοῦτο ἄδεια τῆς Α. Μ.

Ὁσάκις δὲ σύγγραμμά τι παραδοθῇ εἰς ὑμᾶς, ἵνα τὸ διαβιβάσητε εἰς τὴν Α. Μεγαλειότητα, δὲν πρέπει νὰ τὸ δέχησθε, ποιοῦντες γνωστὸν εἰς τὸν προσφέροντα τοῦτο τὸ ἀνωτέρω μέτρον, καὶ ἀναφέροντες συγχρόνως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὸ ὄνομα τοῦ δωρητοῦ ἢ τοῦ συγγραφέως, ὡς καὶ ὅ,τι γινώσκετε ἢ πληροφορηθῆτε περὶ τῆς ἀξίας τοῦ συγγράμματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Ὑπουργὸς,
Α. ΠΑΪΚΟΣ.

(α) Δι' ἐγκυκλίου ὑπ' ἀριθ. 7911 τῆς 8 Ὀκτωβρίου 1859 ἐγένετο ὑπόμνησις τῆς ἀνωτέρω.

Ἀριθ. 6569.

Περὶ τοῦ τρόπου τοῦ ἀναφέρεσθαι εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς *Πρεσβευτικὰς καὶ Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.*

Ἡ τάξις ἀπαιτεῖ, ὡς δὲν ἀγνοεῖτε, ἑκάστη Προξενικὴ Ἀρχὴ ν' ἀναφέρηται περὶ παντὸς ἀντικειμένου τῆς ὑπηρεσίας εἰς τὸν ἀμέσως προϊστάμενον αὐτῆς. Ἀλλ' ἐπειδὴ, ὡς ἀπέδειξεν ἡ πεῖρα, ἕνεκα τῶν ἀποστάσεων, αἵτινες διαχωρίζουσι τὰς ἕδρας πολλῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν ἀπὸ τὰς τῶν προϊσταμένων των, προσγίνεται βλάβη καὶ βραδύτης πολλάκις ἐπιζήμιος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐκ τῆς ἀκριβοῦς καὶ ἀπαρασαλεύτου διατηρήσεως τοῦ κανόνος τούτου, τὸ Ὑπουργεῖον ἐπέτρεψεν εἰς τὰς διαφόρων βαθμῶν Προξενικὰς Ἀρχὰς ν' ἀναφέρωνται καὶ ἀπ' εὐθείας πρὸς αὐτό, ἐπὶ τῷ ὅρῳ ὅμως τοῦ νὰ εἰδοποιῶσι συγχρόνως περὶ πάντων τοὺς προϊσταμένους των.

Μὲ δυσαρέσκειαν ἡμῶν ἐν τούτοις παρατηροῦμεν, ὅτι ἀπό τινος χρόνου πολλαὶ τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν δὲν τηροῦσι παντελῶς τὸν ὅρον αὐτὸν, καὶ ἕνεκα τούτου παράπονα πολλάκις ἀπηυθύνθησαν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ὑπὸ τῶν προϊσταμένων των.

Ἀναγνωρίζοντες τὸ βάσιμον τῶν τοιούτων παραπόνων, καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ τηρῶνται ἡ ἀνήκουσα τάξις καὶ ἀκρίβεια εἰς τὴν ἐν γένει ἐνέργειαν τῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας, κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ προσκαλέσωμεν ἁπάσας ἀνεξαιρέτως τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς νὰ συμμορφῶνται τοῦ λοιποῦ ἀκριβέστατα μὲ τὰ κατωτέρω διαγραφόμενα:

Α'. Πᾶς Ὑποπρόξενος ὀφείλει νὰ ἀναφέρεται περὶ παντὸς ἀνεξαιρέτως ἀντικειμένου τῆς ὑπηρεσίας του πρὸς τὸν ἀμέσως προϊστάμενον αὐτοῦ Πρόξενον, ὁσάκις δὲ νομίσῃ ἀναγκαῖον ν' ἀναφερθῇ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον, ὀφείλει συγχρόνως νὰ ὑποβάλῃ ἀντίγραφον τῆς ἀναφορᾶς του ταύτης καὶ τῶν ἐν αὐτῇ συνημμένων εἰς τὸν προϊστάμενόν του, κοινοποιῶν αὐτῷ ἐκείσης καὶ τὰς διαταγὰς, τὰς ὁποίας ἤθελε λάβει παρὰ τοῦ Ὑπουργείου.

Β'. Τοῦτ' αὐτὸ ἀπαραλλάκτως θέλει πράττει καὶ πᾶς Πρόξενος πρὸς τὸν προϊστάμενον αὐτοῦ Γενικὸν Πρόξενον, ἢ, ἂν τοιοῦτος δὲν ὑπάρχῃ,

πρὸς τὸν Πρέσβυν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τὸν ἐδρεύοντα εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Κράτους, ἐν ᾧ κεῖνται τὰ μέρη τῆς δικαιοδοσίας του.

Γ'. Τὴν αὐτὴν ὡσαύτως τάξιν ὀφείλουσι νὰ διατηρῶσι καὶ οἱ Γενικοὶ Πρόξενοι πρὸς τοὺς Πρέσβεις τοῦ Βασιλέως εἰς τὰ Κράτη ἔνθα ὑπάρχουσιν Ἑλληνικαὶ Πρεσβεῖαι.

Δ'. Εἰς τοὺς Προξενικοὺς Πράκτορας δὲν ἐπιτρέπεται ποσῶς ν' ἀναφέρωνται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, εἰμὴ μόνον εἰς λίαν κατεπειγούσας καὶ σπουδαίας περιπτώσεις, καθ' ἃς ἡ ἐνέργεια τῆς ὑπηρεσίας δὲν ἐπιδέχεται ἀναβολὴν, καὶ ὁσάκις Προξενικός τις Πράκτωρ λάβῃ εἰδικὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν παρὰ τοῦ Ὑπουργείου· κατ' ἀμφοτέρας δὲ τὰς περιστάσεις ταύτας οἱ ἀρμόδιοι Πράκτορες ὀφείλουν νὰ κοινοποιῶσιν ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τοὺς προϊσταμένους των τάς τε πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον ἀναφοράς των, καὶ τὰς πρὸς αὐτοὺς διαταγὰς τούτου.

Ε'. Συνεπείᾳ τῶν ἀνωτέρω ἐκτιθεμένων, πᾶν ἔγγραφον, ὑποβαλλόμενον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον παρά τινος Προξενικῆς Ἀρχῆς, ὅσον ἂν περιστρέφηται εἰς γενικὰ ἀντικείμενα, οἷον ἐνιαυσίους ἐκθέσεις, καταστάσεις θαλασσοπλοΐας, στατιστικῆς, ἐξόδων καὶ ἐσόδων, εἰδήσεις, κτλ. πρέπει συγχρόνως νὰ ὑποβάλληται ὑπὸ τῆς αὐτῆς Ἀρχῆς εἰς τὸν προϊστάμενόν της.

ΣΤ'. Εἰς οὐδένα τῶν ἐν τοῖς γραφείοις τῶν Πρεσβειῶν, Γενικῶν Προξενείων, Προξενείων καὶ Ὑποπροξενείων διατελούντων ὑπαλλήλων ἐπιτρέπεται ν' ἀναφέρηται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον. Ὁσάκις οἱ τοιοῦτοι ἐπιθυμοῦσι νὰ φέρωσιν εἰς γνῶσιν τοῦ Ὑπουργείου αἴτησίν τινα, ὀφείλουσι νὰ τὴν ὑποβάλλωσιν εἰς τὸν προϊστάμενόν των, ὅστις θέλει τὴν διαβιβάζει διὰ τῆς ἀνηκούσης ὁδοῦ εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον της, συνωδευμένην μὲ τὰς ἀνηκούσας ἐκ μέρους τούτου παρατηρήσεις καὶ μὲ τὴν γνωμοδότησιν αὐτοῦ.

Ζ'. Ὁ παραβάτης τῶν ἀνωτέρω διατάξεων θέλει τιμωρεῖται πειθαρχικῶς παρὰ τοῦ Ὑπουργείου, οἱοσδήποτ' ἂν ᾖ ὁ εἰς τὴν διοικητικὴν ἱεραρχίαν βαθμὸς αὐτοῦ.

Ἐλπίζομεν, ὅτι ἅπαντες οἱ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου διατελοῦντες ὑπάλληλοι θέλουσιν ἐκτελεῖ τοῦ λοιποῦ ἀκριβῶς τὰς ἀνωτέρω διατάξεις, καὶ ὅτι δὲν θέλομεν εὑρεθῆ ποτὲ εἰς τὴν δυσάρεστον ἀνάγκην τοῦ νὰ παρατηρήσωμεν οἱανδήποτε παράβασιν αὐτῶν.

Ἡ παροῦσα ἀπευθύνεται πρὸς ἁπάσας τὰς Πρεσβείας, τὰ Γενικὰ Προξενεῖα, Προξενεῖα καὶ Ὑποπροξενεῖα. Προσκαλοῦνται δὲ οἱ λαβόντες ταύτην νὰ φέρωσι τὸ περιεχόμενον αὐτῆς εἰς γνῶσιν τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν των διατελούντων Προξενικῶν Πρακτόρων, καὶ τοὺς προσκαλέσωσι νὰ συμμορφωθῶσιν ἀκριβῶς μὲ τὰ ἐν αὐτῇ διαλαμβανόμενα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Μαρτίου 1853,

Ὁ Ὑπουργὸς,
Α. ΠΑΪΚΟΣ.

Ἀριθ. 1234.

Περὶ ἀπαγορεύσεως διαβιβάσεως ἰδιωτικῶν ἐπιστολῶν ἐντὸς ἐπισήμων φακέλλων.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Ἀπὸ τοῦ 1836 εἶναι αὐστηρῶς, διὰ Β. Διαταγμάτων, ἀπηγορευμένη ἡ διαβίβασις ἰδιωτικῶν ἐπιστολῶν ἐντὸς ἐπισήμων φακέλλων· ἐξαίρεσις τοῦ μέτρου τούτου ἐπετράπη μόνον ὡς πρὸς τὰς ἐπιστολὰς ὅσας πέμπουσιν εἴτε ὁ Ὑπουργὸς καὶ οἱ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου πρὸς τοὺς Πρέσβεις καὶ Προξένους, εἴτε οὗτοι πρὸ τοὺς πρώτους, ἐπὶ τῇ πιθανότητι τοῦ ὅτι ἡ τοιαύτη ἀλληλογραφία προκαλεῖται κυρίως ἐκ λόγων ὑπηρεσίας.

Ἡ ἀνωτέρω ἀπαγόρευσις ἐπανελήφθη πολλάκις ἔκτοτε, καὶ τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον ὡς καὶ ἡ ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις ἐξαιτοῦνται τὴν ἀκριβῆ τήρησιν αὐτῆς.

Δυστυχῶς, τὸ ἀνωτέρω μέτρον, καί τοι αὐστηρῶς ἐφαρμοζόμενον εἰς ὅλους τοὺς ἄλλους κλάδους τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας, δὲν ἐτηρήθη μὲ τὴν αὐτὴν αὐστηρότητα καὶ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τούτῳ· τὸ μὲν, διότι ἡ Διεύθυνσις τῶν Ταχυδρομείων δὲν ἔχει πάντοτε τὴν εὐκολίαν, οὔτε δύναται ἀκινδύνως ν'ἀποσφραγίζῃ, κατὰ τὸ χορηγηθὲν αὐτῇ δικαίωμα, καὶ ἐπισκέπτηται τοὺς ἐπισήμους αὐτοῦ φακέλλους, τὸ δὲ, διότι τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο ἀνήκετο συνήθως τὴν ἐντὸς ἐπισήμων ἐγγράφων διαβίβασίν τινων

ἰδιωτικῶν ἐπιστολῶν, πρὸς εὐκολίαν προσώπων ἐχόντων συγγενεῖς, διατελοῦντας εἰς τὴν ἐξωτερικὴν ὑπηρεσίαν.

Καὶ ἂν μὲν συνέπεια τῆς τοιαύτης ἀνοχῆς ἦτον ἡ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀποστολὴ τινῶν μόνον ἐπιστολῶν, ἠθέλομεν παραβλέψει καὶ ἡμεῖς, ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ ἀνοχὴ εἰς τοιαύτην κατήντησε κατάχρησιν, ὥστε πολλάκις φάκελλοι ὀγκώδεις, εἴτε τοῦ Ὑπουργείου πρὸς ἑτέραν Ἑλληνικὴν Ἀρχὴν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, εἴτε Ἀρχῆς τοιαύτης πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον, ὀλίγα μόνον ἐπίσημα ἔγγραφα περιέχουσι, πληρούμενοι κατὰ τὸ λοιπὸν ἀπὸ ἰδιωτικὰς ἐπιστολάς. Ἡ κατάχρησις αὕτη οὐ μόνον ἐτριπλασίασεν, ἀπό τινος χρόνου, τὴν ταχυδρομικὴν τοῦ Ὑπουργείου δαπάνην, ἀλλὰ καὶ κατέστητε αὐτὸ τὸ Ὑπουργεῖον ἄλλο ταχυδρομικὸν κατάστημα, ἔνθα δίδονται καὶ διανέμονται ἰδιωτικαὶ ἐπιστολαί.

Πρὸς θεραπείαν ἀτόπου τοσοῦτον κορυφωθέντος, ἠναγκάσθημεν νὰ ἐκδώσωμεν τὴν ἐν ἀντιγράφῳ ἐπισυνημμένην διαταγὴν πρὸς τὴν Διεκπεραίωσιν τοῦ Ὑπουργείου. Κρίνομεν ὅμως ἀναγκαῖον νὰ προσκαλέσωμεν καὶ ὑμᾶς νὰ μᾶς συνδράμητε εἰς τὴν ἐξάλειψιν τῆς καταχρήσεως, ἀρνούμενοι, τοῦ λοιποῦ, τὴν ἐντὸς τῶν ἐπισήμων φακέλλων σας διαβίβασιν ἰδιωτικῶν ἐπιστολῶν, καὶ συμμορφούμενοι ἀκριβῶς μὲ τὴν ἔννοιαν τῆς ἀνωτέρω διαταγῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Φεβρουαρίου 1857.

Ὁ Ὑπουργὸς,

Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

Ἀριθ. 1236.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς Διεκπεραιώσεως Γραμματέα.

Ἀπαγορεύεται ὑμῖν, τοῦ λοιποῦ, αὐστηρῶς τὸ νὰ δέχησθε καὶ διαβιβάζητε εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, ἐντὸς ἐπισήμων φακέλλων τοῦ Ὑπουργείου, ἰδιωτικὰς ἐπιστολὰς οἱωνδήποτε.

Τοῦ μέτρου τούτου ἐξαιροῦνται μόνον, δυνάμει τῶν κατὰ τὸ 1836 ἐκδοθέντων ἐπὶ τούτῳ Β. Διαταγμάτων, αἱ πρὸς τοὺς Πρέσβεις καὶ Προ-

ξένους ἰδιαίτεραι ἐπιστολαὶ ἡμῶν τε καὶ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου.

Ὁσάκις παραδίδωνται ἢ πέμπωνται ἰδιωτικαὶ ἐπιστολαὶ εἰς τὴν Διεκπεραίωσιν, αὕτη ὀφείλει νὰ τὰς διαβιβάζῃ ἁπλῶς εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον. Τοῦτ' αὐτὸ θέλει ποιεῖ, μετὰ πάροδον ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς σήμερον, καὶ ὡς πρὸς τὰς ἰδιωτικὰς ἐπιστολὰς, ὅσαι ἤθελον εὑρεθῆ ἐντὸς ἐπισήμων φακέλλων, πεμπομένων πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον ὑπὸ τῶν Πρεσβειῶν ἢ τῶν Προξενείων, ἐξαιρέσει μόνον τῶν εἰς ἡμᾶς καὶ τοὺς ἀνωτέρους ὑπαλλήλους τοῦ Ὑπουργείου ἐπιγραφομένων.

Καθιστῶντες ὑμᾶς ὑπεύθυνον διὰ πᾶσαν ἰδιωτικὴν ἐπιστολὴν, ἥτις ἤθελεν εὑρεθῆ τοῦ λοιποῦ ἐντὸς ἐπισήμων τοῦ Ὑπουργείου φακέλλων, ἀπαιτοῦμεν τὴν ἀκριβῆ τῆς παρούσης διαταγῆς ἐφαρμογὴν, καὶ πεποίθαμεν ὅτι θέλετε φανῆ πρὸς τοῦτο ἄγρυπνος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Φεβρουαρίου 1857.

Ὁ Ὑπουργὸς,

Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

Ἀριθ. 170.

Περὶ προπληρωμῆς ταχυδρομικῶν τελῶν τῶν ἀποστελλομένων φακέλλων καὶ ἐγγράφων.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Ἡ τακτοποίησις τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας ἐν Ἑλλάδι, ἐπιτρέπουσα τὴν προπληρωμὴν γραμμάτων καὶ φακέλλων δι' οἱονδήποτε μέρος καὶ ἂν ἀποστέλλωνται, διευκολύνει ἤδη τὴν εἰσαγωγὴν ἑνὸς μέτρου, τοῦ ὁποίου πρὸ καιροῦ τὸ Ὑπουργεῖον ἐμελέτα τὴν ἐφαρμογήν.

Μ' ὅλον ὅτι καὶ μέχρι τοῦδε τὸ Ὑπουργεῖον προεπλήρωνε πάντοτε, καθ' ὅσον τοῦτο ἦτον ἐφικτὸν, τὰ ταχυδρομικὰ τέλη ὅλων τῶν πρὸς τὰς ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ Ἀρχὰς στελλομένων ἐπισήμων ἐγγράφων του, οὐχ' ἧττον ἔλαβε τοῦ λοιποῦ μέτρα ὅπως ἡ προπληρωμὴ ὅλων τῶν εἰς οἱονδήποτε μέρος τῆς ἀλλοδαπῆς στελλομένων φακέλλων του γίνεται ἀκριβῶς, ἀλλ' ἀπαιτεῖ ὡσαύτως νὰ πράττωσι τὸ αὐτὸ καὶ ἅπαν

σαι αἱ Προξενικαὶ Ἀρχαὶ, προπληρώνουσαι πάντοτε τὰ ταχυδρομικὰ τέλη τῶν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον ἀποστελλομένων ἐγγράφων των, μέχρις Ἀθηνῶν, ὅπερ, ἄλλως τε, συνάδει πρὸς τὰ διαταχθέντα ἀπὸ τοῦ 1835 ἔτους.

Προσκαλοῦντες ὑμᾶς, ἑπομένως, νὰ συμμορφωθῆτε ἀκριβῶς μὲ τὸ μέτρον τοῦτο, κρίνομεν συνάμα ἀναγκαῖον νὰ σᾶς παρατηρήσωμεν ὅτι, ἐὰν παρουσιασθῶσι φάκελλοι ἢ ἔγγραφα μὴ προπληρωμένα, ὁ ἀποστέλλων αὐτὰ θέλει ἐπιπλήττεσθαι κατὰ πρῶτον πειθαρχικῶς, καὶ εἰς βάρος αὐτοῦ θέλει καταλογίζεσθαι ἡ δαπάνη τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν, τὰ ὁποῖα ἤθελε καταβάλει τὸ Ὑπουργεῖον· ἐν ὑποτροπῇ δὲ θέλει ἀπαγγέλλεσθαι καὶ αὐτοῦ βαρυτέρα πειθαρχικὴ ποινή.

Τὰ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου προπληρωνόμενα ταχυδρομικὰ τέλη εἶναι εἰς βάρος αὐτοῦ, ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ ὑπὸ τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν μένουσιν εἰς βάρος αὐτῶν τῶν ἰδίων, μὲ τὴν διαφορὰν ὅμως τοῦ ὅτι τὰ μὲν ἔμμισθα λαμβάνουσι τὰ τοιαῦτα τέλη ἐκ τῆς γραφικῆς τῶν ἐξόδων χορηγήσεως, τὰ δὲ ἄμμισθα, ὡς καὶ τὰ ἐπιχορηγούμενα, οὐδὲν ἔχουσι δικαίωμα ν' ἀποκτήσωσιν αὐτὰ παρὰ τοῦ Ὑπουργείου, συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον 35 τοῦ περὶ Ὀργανισμοῦ τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν Νόμου, (α) ὡς ἀναλαβόντα ὅλα τὰ ἐκ τῆς προξενικῆς ὑπηρεσίας προερχόμενα βάρη.

Ἐξαιροῦνται τοῦ ἀνωτέρω μέτρου μόνον τὰ ἔγγραφα καὶ οἱ φάκελλοι οἱ ἀποστελλόμενοι ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου, ἢ ὑπὸ ἄλλων ὑπαγομένων αὐτῷ Ἀρχῶν, διὰ νὰ διευθυνθῶσιν πρὸς ἄλλας τοῦ Ἐξωτερικοῦ Κλάδου Ἀρχὰς, ἢ πρὸς αὐτὸ τὸ Ὑπουργεῖον. Τούτων ἡ δαπάνη ἐπιβαρύνει τὸ Ὑπουργεῖον, συμφώνως μὲ τὴν ἀπὸ 16 (28) Φεβρουαρίου 1837 ἐγκύκλιον, τὴν ὁποίαν ἐν ἀντιγράφῳ σᾶς κοινοποιοῦμεν.

Περὶ τῆς παραλαβῆς τῆς παρούσης θέλετε ἀναφέρει πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Φεβρουαρίου 1858.

Ὁ Ὑπουργὸς,

Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

(α) Ὅρα αὐτὸ ἐν σελίδι 32.

Ἀριθ 594.

Η ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Προσκαλεῖσθε, ὁσάκις διαβιβάζωνται ὑμῖν ὑπὸ τῶν Πρέσβεων ἢ τῶν Προξένων τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος ἐπίσημα ἔγγραφα διὰ νὰ τὰ διευθύνητε, εἴτε πρὸς τὴν Γραμματείαν, εἴτε πρὸς οἱανδήποτε Ἑλληνικὴν Ἀρχὴν, νὰ δέχησθε αὐτὰ καὶ τὰ ἀποστέλλητε εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον των, προπληρώνοντες τὰ πρὸς τοῦτο ταχυδρομικὰ τέλη.

Ὀφείλετε συνάμα νὰ πέμπητε πρὸς τὴν Γραμματείαν καὶ τὸν λογαριασμὸν μετὰ τῶν δικαιολογητικῶν, εἰ δυνατὸν, ἐγγράφων, τῆς προκυπτούσης δι' ἑκάστην ἀποστολὴν δαπάνης, ἵνα ἐντέλληται ἡ ἀπότισις αὐτῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Φεβρουαρίου 1837.

Ὁ Γραμματεὺς,
ΡΟΥΔΧΑΡΤΟΣ.

Ἀριθ. 2017.

Περὶ τῆς ἀλληλογραφίας τῶν Προξένων μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργείου.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Τὸ ἄρθρον 16 τῶν Προξενικῶν ὁδηγιῶν διαλαμβάνει. « Οἱ Πρόξενοι » ἔχουσιν ἄμεσον ἀλληλογραφίαν μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμ» ματέως (Ὑπουργοῦ), καὶ κατὰ τὰς παρ' ἐκείνου ὁδηγίας φέρονται εἰς » ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἀστυνομίαν τῆς ναυτιλίας, τὰς ναυαγιαιρέσεις κτλ.»

Ἐπειδὴ τινὲς ἐξ ὑμῶν παρέλειψαν τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου, σᾶς προσκαλοῦμεν ἵνα, ἐν ταῖς ἐν αὐτῷ προβλεπομέναις περιπτώσεσιν, ἐκτὸς τῆς πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν περιληπτικῆς ὑμῶν ἀναφορᾶς, ἀπευθύνητε καὶ ἑτέραν πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν, ἐν ᾗ θελουσιν ἐξιστορεῖσθαι ἐν ἐκτάσει καὶ ἀκριβῶς τὰ γεγονότα. Ἰδίως δὲ θέλετε

πράττει τοῦτο ὁσάκις πρόκηται περὶ ναυαγίου, ἢ περὶ πλοίου ξένου, ἀγορασθέντος ὑπὸ Ἕλληνος, καὶ ἐφοδιασθέντος μέχρι τοῦ κατάπλου του εἰς Ἑλληνικὸν λιμένα μὲ προσωρινὸν δίπλωμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ἀπριλίου 1856.

Ὁ Ὑπουργὸς,

Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

Ἀριθ. 418.

Περὶ ἀποστολῆς γενικῆς ἐτησίας ἐκθέσεως, ἀφορώσης τὴν στατιστικὴν καὶ τὸ ἐμπόριον.

Η ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΤ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Παρετηρήθη ὅτι ἅπαντες οἱ Πρόξενοι, ἐξαιρέσει πολλὰ ὀλίγων, παραμελοῦσι νὰ διευθύνωσιν ἐτησίως εἰς τὴν Γραμματείαν τὰς γενικὰς ἐκθέσεις περὶ ὧν γίνεται λόγος ἐν τοῖς ἄρθροις 10 καὶ 11 τοῦ Κεφ. Β'. τῶν Προσθέτων Ὁδηγιῶν. (α)

Ὑπομιμνήσκοντες ὑμῖν τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ μέρους τούτου τῶν ὁδηγιῶν σας, ἐλπίζομεν Κύριοι ὅτι θέλετε προσπαθήσει τοῦ λοιποῦ, ν' ἀποστέλλητε τακτικῶς εἰς τὴν Γραμματείαν τὰ περὶ ὧν πρόκειται ὑπομνήματα, ἅτινα εἰσὶν, ἀναμφιβόλως, λίαν χρήσιμα εἰς τὴν Βασιλικὴν Κυβέρνησιν.

Εἰς ὑμᾶς ἀνήκει ἡ τακτοποίησις τῶν διαφόρων ἀντικειμένων τῶν περιεχομένων εἰς ἕκαστον ὑπόμνημα, ἵνα μὴ αἱ ἐκθέσεις ὑμῶν ὦσι συγκεχυμέναι ἀλλὰ καθαραὶ καὶ εὔληπτοι. (β)

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ἰανουαρίου (9 Φεβρουαρίου) 1841.

Ὁ Γραμματεὺς,

Α. ΠΑΪΚΟΣ.

(α) Ἴδε αὐτὰ ἀνωτέρω ἐν σελίδι 70.

(β) Ἐγένετο ὑπόμνησις τῆς ἀνωτέρω ἐγκυκλίου δι' ὁμοίας ὑπ' ἀριθ. 942 τῆς 3 (15) Μαρτίου 1842. Δι' ἑτέρας ἐγκυκλίου ὑπ' ἀριθ. 4020 τῆς 6 (18) Νοεμβρίου 1845 οἱ Πρόξενοι ἐπεπλήχθησαν διὰ τὴν μὴ ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν ἀφορώντων τὰς ἐνιαυσίους στατιστικὰς ἐκθέσεις καθηκόντων των.

Ἀριθ. 419.

Περὶ ἀποστολῆς κατὰ τριμηνίαν καταστάσεων θαλασσοπλοΐας.

Η ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 18 τῶν Προξενικῶν ὁδηγιῶν, (α) οἱ Πρόξενοι τῆς Α. Μ. ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλλωσι τακτικῶς κατὰ τριμηνίαν εἰς τὴν Γραμματείαν κατάστασιν τῆς ναυτιλίας εἰς τοὺς κατὰ τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας αὐτῶν τε καὶ τῶν ὑπ' αὐτοὺς Ὑποπροξένων καὶ Προξενικῶν Πρακτόρων λιμένας.

Ἀλλὰ παρετηρήθη ὅτι ἡ ἐκτέλεσις τοῦ καθήκοντος τούτου παρημελήθη ἐντελῶς ὑπό τινων τῶν Προξενικῶν ἡμῶν Ἀρχῶν, ὑφ' ἑτέρων δὲ ἐκπληροῦται μὲ τοσαύτην ἀταξίαν καὶ σύγχυσιν ὥστε ἡ Γραμματεία ἀδυνατεῖ νὰ ἐπιτύχῃ τὸ ἐντεῦθεν προσδοκώμενον ἀποτέλεσμα. Διὸ θεωροῦμεν καθῆκον ἡμῶν νὰ σᾶς προσκαλέσωμεν, Κύριοι:

1) Νὰ ὑποβάλλητε, τοῦ λοιποῦ, εἰς τὴν Γραμματείαν κατὰ τριμηνίαν κατάστασιν τῆς ναυτιλίας τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν ὑμῶν εὑρισκομένων λιμένων, συντεταγμένην ὅσῳ τὸ δυνατὸν ἀκριβῶς καὶ μὲ τάξιν σύμφωνα πρὸς τὸ περιεχόμενον τοῦ ῥηθέντος 18 ἄρθρου τῶν Προξενικῶν ὁδηγιῶν.

2) Πρὸς τοῦτο δὲ θέλετε ἀποστέλλει δύω πίνακας χωριστὰ, ἐξ ὧν ὁ μὲν θέλει δεικνύει τὴν ἐθνικὴν ναυτιλίαν, ὁ δὲ τὴν τῶν ξένων Δυνάμεων. Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου πίνακος θέλετε προσθέτει τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων πλοίων, ὡς καὶ τὴν εἰς δραχμὰς ὡς ἔγγιστα ἀξίαν τοῦ φορτίου των.

3) Νὰ ὑποβάλλητε τὸν πρῶτον μῆνα ἑκάστου ἔτους εἰς τὴν Γραμματείαν γενικὴν κατάστασιν, καταδεικνύουσαν ἀνακεφαλαιωτικῶς τὸν ἀριθμὸν ἁπάντων τῶν Ἑλληνικῶν καὶ ξένων πλοίων τῶν εἰσελθόντων καὶ ἐξελθόντων κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος, καὶ τὴν ποσότητα καὶ τὴν ἀξίαν τοῦ φορτίου των. Ὀφείλομεν προσέτι νὰ σᾶς παρατηρήσωμεν ὅτι ὁ ἀριθ-

(α) Ἴδε αὐτὸ ἐν σελίδι 48.

μὸς τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων πρέπει νὰ ἦναι χωριστὰ καὶ εὐκρινῶς ἐγγεγραμμένος. Τὸν πίνακα τοῦτον θέλετε διευθύνει εἰς τὴν Γραμματείαν πρὶν τῆς λήξεως τοῦ Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους· τὰ μᾶλλον ἀπομεμακρυσμένα ἐκ τῆς Ἑλλάδος Προξενεῖα δύνανται νὰ πέμπωσιν αὐτὸν τὸ πολὺ καὶ ἐντὸς τοῦ Φεβρουαρίου.

4) Νὰ διαβιβάζητε τοὺς πίνακας τούτους εἰς τὴν Γραμματείαν δι' ἰδιαιτέρων ἐκθέσεων, χωρὶς ν' ἀναμιγνύητε καὶ τοὺς λογαριασμοὺς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων, ὡς οἱ πλεῖστοι τῶν Προξένων ἄχρι τοῦδε πράττουσι.

Εἰς ὑμᾶς ἀνήκει, Κύριοι, νὰ δώσητε, συνεπείᾳ τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, τὰς ἀνηκούσας ὁδηγίας πρὸς τὰς ὑφ' ὑμᾶς Προξενικὰς Ἀρχὰς, ἐπαγρυπνοῦντες εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν αὐτῶν. (α)

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ἰανουαρίου (9 Φεβρουαρίου) 1841.

Ὁ Γραμματεὺς,
Α. ΠΑΪΚΟΣ.

Ἀριθ. 2194.

Περὶ ὑποβολῆς τῶν ἐτησίων ἐκθέσεων.

Η ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Ἐπειδὴ ἐκ διαφόρων ἐκθέσεων, διαβιβασθεισῶν τῇ Γραμματείᾳ παρὰ πολλῶν Προξένων εἰς ἀπάντησιν τῆς ἀπὸ 28 Ἰανουαρίου (9 Φεβρ.) 1841 ὑπ' ἀριθ. 418 ἐγκυκλίου, προκύπτει ὅτι παρενοήθη ἡ ἔννοια αὐτῆς, κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ σᾶς δώσωμεν διὰ τῆς παρούσης μας λεπτομερεστέρας διασαφήσεις ὡς πρὸς τὸ περιεχόμενον τῶν ἄρθρων 10 καὶ 11 τοῦ Κεφ. Β. τῶν προσθέτων ὁδηγιῶν, ὑποδεικνύοντες ὑμῖν εὐκρινέστερον τὸν τρόπον δι' οὗ τὰ διὰ τῶν ἄρθρων τούτων διατατόμενα ὑπομνήματα πρέπει νὰ συντάττωνται.

Τὸ ἄρθρον 11 ἀφορᾷ κυρίως πληροφορίας περὶ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς

(α) Ἡ ἀκριβὴς ἐκπλήρωσις τῶν ἐν τῇ ἀνωτέρῳ ἐγκυκλίῳ διαλαμβανομένων ὑπεμνήσθη τοῖς Προξένοις καὶ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 911 ἀπὸ 3 (15) Μαρτίου 1842 Ὑπουργικῆς Ἐγκυκλίου.

στατιστικῆς. Οὕτως αἱ Προξενικαὶ Ἀρχαὶ ὀφείλουν νὰ συντάττουν ἐνιαυσίως ἔκθεσιν ἀφορῶσαν ἰδίως τὰ δύω ταῦτα ἀντικείμενα χωρὶς νὰ ἀναμιγνύωσιν ἐν αὐτῇ ἑτέραν τινὰ ὑπόθεσιν· ὀφείλουν πρὸ πάντων νὰ διαγράφουν ἐν αὐτῇ τὴν στατιστικὴν τῶν ὑπηκόων Ἑλλήνων τῶν κατοικούντων ἢ προσωρινῶς διαμενόντων εἰς διαφόρους ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν κειμένους τόπους, καταδεικνύοντες τὸ εἶδος τοῦ ἐμπορίου των, καὶ τὴν ὡς ἔγγιστα περιουσίαν ἑκάστου αὐτῶν, καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν γεννήσεων καὶ τῶν ἀποβιώσεων· ὀφείλουν πρὸς τούτοις ν' ἀναφέρωσι καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑπ' αὐτῶν ἐκδοθέντων καθ' ἅπαν τὸ ἔτος διαβατηρίων καὶ διαμονητηρίων.

Τὸ ἄρθρον 10 ἀναφέρεται εἰς τὰ διοικητικὰ καθήκοντα τῶν Προξένων. Οἱ Πρόξενοι ὀφείλουν νὰ ἐκθέσουν, εἰς τὸ διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου διατατόμενον ὑπόμνημα, τὸν τρόπον δι' οὗ ἡ Προξενικὴ ὑπηρεσία ἐγένετο καθ' ἅπαν τὸ ἔτος, τὰς δυσχερείας καὶ εὐκολίας αἵτινες ἀνεφύησαν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των, τὸν τρόπον δι' οὗ ἐξετέλουν τὰ καθήκοντά των οἱ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν προξενικοὶ ὑπάλληλοι, καὶ τὴν γνώμην τὴν ὁποίαν ἠδυνήθησαν νὰ σχηματίσουν δι' ἕκαστον αὐτῶν, ἀναφέροντες συνάμα τὴν γνώμην των ἠτιολογημένην περὶ τῶν βελτιώσεων αἱ ὁποῖαι νομίζουν ὅτι εἰσὶ κατάλληλοι καὶ ἐρικταὶ ἵνα εἰσαχθῶσιν εἰς τοὺς διαφόρους τῆς ὑπηρεσίας κλάδους.

Πρὶν ἢ συντάξωσι τὰ ἀνωτέρω ὑπομνήματα, οἱ Γεν. Πρόξενοι, Πρόξενοι Ἀρχηγοὶ Προξενικῶν Τμημάτων ὀφείλουν νὰ συλλέξουν τὰς δεούσας ἐπὶ τούτῳ πληροφορίας παρὰ τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν εὑρισκομένων Προξενείων, Ὑποπροξενείων καὶ Προξενικῶν Πρακτορείων τῆς Ἑλλάδος. Εἰς αὐτοὺς ἀνήκει νὰ δώσουν εἰς τὰ ὑπομνήματα ταῦτα μεγαλειτέραν ἢ μικροτέραν ἀνάπτυξιν, ἀναλόγως τῆς ὕλης περὶ ἧς θὰ πραγματευθῶσι. Θέλουν φροντίσει λοιπὸν νὰ τοῖς δώσωσι πρὸς τοῦτο τὰς ἀναγκαίας, συνεπείᾳ τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, διαταγὰς, προσκαλοῦντες αὐτοὺς νὰ ὑποβάλλωσι συνάμα εἰς τὴν Γραμματείαν ἀντίγραφον τῆς ἐργασίας, τὴν ὁποίαν ἤθελον ἀπευθύνει εἰς τοὺς ἀρχηγούς των, κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τῶν προσθέτων ὁδηγιῶν.

Οἱ Πρόξενοι Ἀρχηγοὶ Προξενικῶν Τμημάτων ὀφείλουν νὰ ὑποβάλλωσι ταὐτοχρόνως ἀντίγραφον τῶν εἰς τὴν Γραμματείαν ἀπευθυνομένων τυχὸν ὑπομνημάτων καὶ εἰς τοὺς ἀνωτέρους αὐτῶν Ἀρχηγοὺς Προξενι-

κῶν Καταστημάτων, ἵνα οὗτοι τὰ συμπεριλαμβάνωσιν εἰς τὰς γενικὰς ἐκθέσεις, τὰς ὁποίας ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποβάλλωσιν ἐτησίως εἰς τὴν Γραμματείαν κατὰ τὸ περιεχόμενον τῶν Προξενικῶν ὁδηγιῶν.

Ἡ Γραμματεία, ἐρειδομένη εἰς τὸν ζῆλον τῶν Κυρίων Ἀρχηγῶν τῶν Προξενικῶν Καταστημάτων, ἐλπίζει ὅτι δὲν θέλει ἐπανέλθει ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου εἰμὴ ἵνα ἐκφράσῃ αὐτοῖς τὴν εὐαρέσκειάν της διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 (14) Ἰουνίου 1842.

Ὁ Γραμματεὺς,

Ι. ΡΙΖΟΣ.

Ἀριθ. 3602.

Περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Κατόπιν τῆς ἀπὸ 4 Σεπτεμβρίου ὑπ' ἀριθ. 3992 ἐγκυκλίου ἡμῶν, (α) κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ σᾶς ὑπενθυμίσωμεν ὅτι εἰς τὰς ἐνιαυσίους ὑμῶν ἐκθέσεις πρέπει, πρὸς τοῖς ἄλλοις, νὰ καταβάλληται ἡ ἀνήκουσα φροντὶς ὅπως ἐκτίθενται ἀκριβῶς τὰ αἴτια τῆς εἰς τὰ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν σας μέρη αὐξήσεως ἢ ἐλαττώσεως τῶν τιμῶν τῶν ἑλληνικῶν προϊόντων, καὶ αἱ ἀνήκουσαι παρατηρήσεις περὶ τοῦ τρόπου τῆς βελτιώσεως καὶ τῆς εἰσαγωγῆς αὐτῶν· νὰ σημειοῦνται δὲ ἰδίως τὰ προϊόντα ἐκεῖνα ἅτινα ἔχουσιν ἢ δύνανται νὰ λάβωσι πλειοτέραν κατανάλωσιν. Πρέπει προσέτι νὰ ἐπιφέρητε παρατηρήσεις καὶ γνώμην καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν διέξοδον καὶ τὴν ἐπὶ μᾶλλον κατανάλωσιν τῶν Ἑλληνικῶν προϊόντων εἰς τὰ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν ὑμῶν μέρη, τὴν ἀξίαν αὐτῶν, τὴν ὁποίαν λαμβάνουσιν ταῦτα ὑποδοχὴν, τὴν προτίμησιν ἢ μὴ προτίμησιν τούτων ἀπὸ ἄλλα ὁμοειδῆ ξένων Ἐπικρατειῶν, ὡς καὶ περὶ τῆς καταστάσεως καὶ τῆς προόδου ἐν γένει τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐμπορίου· νὰ ἐξηγῆτε ὅσον ἔνεστι ἀκριβῶς τὰς μεταβολὰς ἢ αὐξομοιώσεις τῆς κινήσεως τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων, ἀντιπαραβάλλοντες αὐτὰς μὲ τὰς τοῦ παρελθόντος ἔτους· νὰ συμπαραβάλλητε τὴν εἰς τὰ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν σας μέρη κίνησιν τῆς ναυτιλίας καὶ τοῦ

ἐμπορίου ἡμῶν μὲ τὴν τῶν ἄλλων Δυνάμεων καὶ νὰ ὑποδεικνύητε ὅσα ἐκ τῆς τοιαύτης παραβολῆς ἐξάγετε πορίσματα καὶ παρατηρήσεις.

Αἱ ἐκθέσεις αὗται θέλουσιν μένει πάντοτε ὑπ' ὄψιν τῶν ἐμπορικῶν ἐπιμελητηρίων τῆς Ἑλλάδος, ἅτινα βεβαίως θέλουσιν ὁδηγεῖσθαι καὶ φωτίζεσθαι ἐκ τῶν πληροφοριῶν καὶ τῶν παρατηρήσεών σας. Τοῦτο ἀρκεῖ νομίζομεν νὰ καταδείξῃ ὑμῖν, ὁπόσον σπουδαῖον εἶναι τὸ προκείμενον ἔργον καὶ ὁποίαν ἐπομένως ὀφείλετε νὰ καταβάλλητε σπουδήν τε καὶ προσοχὴν εἰς τὴν σύνταξιν τῶν ὑμετέρων ἐκθέσεων, ὡς πρὸς τὴν ἔγκαιρον καὶ τακτικὴν ἀποστολὴν τῶν ὁποίων ἐλπίζομεν ὅτι θέλετε εἶσθαι τοῦ λοιποῦ ἀκριβής.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Σεπτεμβρίου 1848.

Ὁ Ὑπουργὸς,
Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

Ἀριθ. 4222.

Περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τοὺς Γενικοὺς Προξένους καὶ Προξένους τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 11. Κεφ. Β'. τῶν προσθέτων Προξενικῶν ὁδηγιῶν, οἱ Πρόξενοι καὶ οἱ Ὑποπρόξενοι ὀφείλουσι νὰ διευθύνωσιν ἐν καιρῷ εἰς τοὺς ἀμέσως προϊσταμένους των Γεν. Προξένους ἢ Προξένους Ἀρχηγοὺς Καταστημάτων τὰς ἐνιαυσίους αὐτῶν ἐκθέσεις περὶ ἐμπορίου κ.τ.λ ὅπως οὗτοι συγχωνεύσωσιν ὅλας ὅσας λαμβάνουσιν οὕτω πληροφορίας εἰς μίαν γενικὴν ἔκθεσιν τὴν ὁποίαν ὑποβάλλουσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

Ἀλλὰ τὸ ἄρθρ.12 τῶν αὐτῶν ὁδηγιῶν ἐπιβάλλει εἰς τοὺς ῥηθέντας Προξένους καὶ Ὑποπροξένους τὸ καθῆκον τοῦ νὰ πέμπωσι συγχρόνως εἰς

(α) Διὰ τῆς ἀνωτέρω μνημονευομένης ἐγκυκλίου προσεκαλοῦντο ἁπλῶς οἱ Πρόξενοι καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ὁδηγίας ἢ ἀναπτύξεως νὰ ὑποβάλλωσιν ἐγκαίρως καὶ ἀκριβῶς τὰς ἐνιαυσίους ἐκθέσεις των.

τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργεῖον ἀπ' αὐθείας ἀντίτυπα τῶν τοιούτων ἐργασιῶν των.

Ἵνα ἄρωμεν πᾶσαν ἐνδεχομένην σύγχυσιν καὶ τακτοποιήσωμεν ἀκριβέστερον τὰ τῆς ὑπηρεσίας ταύτης, σᾶς προσκαλοῦμεν νὰ παραγγείλητε εἰς τοὺς ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν ὑμῶν Προξένους καὶ Ὑποπροξένους ὅτι ὀφείλουν νὰ συντάττωσι τὰς ἐνιαυσίους ἐκθέσεις των εἰς διπλοῦν, καὶ τὸ μὲν τῶν δύω σωμάτων νὰ πέμπωσι ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, τὸ δ' ἕτερον εἰς τοὺς ἀμέσως προϊσταμένους των.

Ἐπειδὴ δὲ τὸ Ὑπουργεῖον θέλει ἔχει οὕτω γενικὰς ἐκθέσεις παρ' ὅλων τῶν Προξενείων τε καὶ Ὑποπροξενείων, ὑμεῖς δύνασθε νὰ ἀναφέρητε εἰς τὰς ὑμετέρας κεφαλαιωδῶς μόνον τὰς πληροφορίας ὅσαι σᾶς δίδονται ὑπὸ τῶν ὑφ' ὑμᾶς Προξένων καὶ Ὑποπροξένων, ἐπιφέροντες τὰς ἀνηκούσας παρατηρήσεις.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ὀκτωβρίου 1848.

Ὁ Ὑπουργὸς,

Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

Ἀριθ. 4640.

Περὶ πινάκων θαλασσοπλοΐας.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Πρεσβευτικὰς καὶ Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Σᾶς κοινοποιοῦμεν, ἐν ὀπισθογράφῳ, ἀπόσπασμα ἀναφορᾶς τοῦ ἐν Σύρῳ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου, προσκαλοῦντες ὑμᾶς νὰ συμμορφωθῆτε, τοῦ λοιποῦ, μὲ τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἐκφραζομένην ἐπιθυμίαν, ὡς πρὸς τὴν σύνταξιν τῶν καταστάσεων τῆς θαλασσοπλοΐας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Αὐγούστου 1850.

Ὁ Ὑπουργὸς,

Π. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Ἐκ τῶν πινάκων αὐτῶν τῶν κατάπλων καὶ ἀπόπλων λαμβάνει τὸ Ἐπιμελητήριον τὴν ἀφορμὴν νὰ παρατηρήσῃ ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον, ὥστε οἱ Κύριοι Ἑλληνικοὶ Πρόξενοι νὰ σημειοῦν εἰς τοὺς πίνακας αὐτοὺς τὸ ὀνοματεπώνυμον τῶν ἀφικνουμένων καὶ ἀποδημούντων πλοιάρχων, τὴν ἄθροισιν τῆς ἀξίας τῶν εἰσαγομένων καὶ ἐξαγομένων ἐμπορευμάτων καὶ τὴν ἄθροισιν τῆς χωρητικότητος τῶν ἀποπλεόντων καὶ καταπλεόντων πλοίων· καὶ ταῦτα διὰ νὰ πληροῦται ὁ σκοπὸς τοῦ κρατηθέντος περιληπτικοῦ Πρωτοκόλλου, τὸ ὁποῖον ἀρκετὰ συντείνει εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν εἰς πάντα καιρόν.

Παρακαλεῖται ὅθεν ἡ Β. Νομαρχία νὰ εὐαρεστηθῇ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα ἐπὶ τῆς παρατηρήσεως ταύτης.

Εὐπειθέστατον

Τὸ Ἐπιμελητήριον Σύρου.

Ἀριθ. 783.

Περὶ ἐνιαυσίων στατιστικῶν ἐκθέσεων.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Εἰς διαφόρους πολλῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν ἐνιαυσίους ἐκθέσεις παρατηρήσαντες ὅτι αἱ περὶ στατιστικῆς τοῦ τόπου ἑκάστης Προξενικῆς περιφερείας πληροφορίαι ἀναμιγνύονται μὲ τὰς περὶ ἐμπορίου, κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ σᾶς προσκαλέσωμεν νὰ ὑποβάλλητε τοῦ λοιποῦ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἰδίας ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω δύω ἀντικειμένων ἐκθέσεις.

Ἡ περὶ ἐμπορίου καὶ ναυτιλίας ἔκθεσις ὑμῶν πρέπει νὰ διαιρῆται εἰς δύω μέρη, εἰς τὸ γενικὸν ἐμπόριον τοῦ τόπου καὶ τὴν ἐγχώριον καὶ ξένην ναυτιλίαν, καὶ εἰς τὸ ἐμπόριον ἰδίως τῶν Ἑλληνικῶν προϊόντων. Τὸ δεύτερον τοῦτο μέρος πρέπει νὰ πραγματεύεται ὅσον τὸ δυνατὸν λεπτομερῶς περὶ τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων τῆς Ἑλλάδος μὲ τὰ μέρη τῆς δικαιοδοσίας ὑμῶν καὶ ἐναλλὰξ, περὶ τῆς αὐτόθι καταναλώσεως τῶν Ἑλληνικῶν προϊόντων, περὶ τῆς εἰσαγωγῆς αὐτῶν, περὶ τῆς τιμῆς ἑκάστου τούτων, περὶ τῆς διαφορᾶς ἥτις ἤθελε τυχὸν παρατηρηθῇ εἰς τὰς τιμὰς

μεταξὺ τοῦ ἔτους, ὅπερ ἀφορᾷ ἡ ἔκθεσις, καὶ τοῦ προηγουμένου, καὶ περὶ τῶν αἰτιῶν καὶ λόγων τῆς διαφορᾶς ταύτης.

Καλὸν δὲ ἔσεται νὰ προσπαθῆτε νὰ πληροφορῆσθε καὶ ἀποδεικνύετε εἰς τὰς ὑμετέρας ἐκθέσεις τὰ μέσα δι' ὧν τὸ ἐμπόριον ἑκάστου εἴδους ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν προϊόντων δύναται ν' ἀναπτυχθῇ ἔτι μᾶλλον εἰς τὸ μέλλον.

Οὕτω συντεταγμέναι αἱ ἐκθέσεις ὑμῶν δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν οὐ μικρὸν εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν τῆς Ἑλλάδος, πεπείσμεθα, ἐπομένως, ὅτι θέλετε καταβάλει τοῦ λοιποῦ πᾶσαν προσπάθειαν εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν ἀνωτέρω.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Φεβρουαρίου 1853.

Ὁ Ὑπουργὸς,
Α. ΠΑΪΚΟΣ.

Ἀριθ. 6206.

Περὶ στατιστικῶν πληροφοριῶν.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ΙΓ'. Κεφαλαίου τῶν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1834 Προξενικῶν Ὁδηγιῶν, οἱ Πρόξενοι ὀφείλουσι, πρὸ τοῖς ἄλλοις, νὰ σπουδάζωσι πάντα τὰ γεωργικὰ, ἐμπορικὰ καὶ βιομηχανικὰ ἐν γένει φαινόμενα τοῦ τόπου ἔνθα ἐδρεύουσι, καὶ νὰ διακοινῶσι τὰς περὶ τούτων πληροφορίας εἰς τὴν Βασιλικὴν Κυβέρνησιν. Κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν διατάξεων τούτων οἱ Πρόξενοι πρέπει ν' ἀσχολῶνται καὶ εἰς τὴν συλλογὴν στατιστικῶν τοῦ τόπου τῆς περιφερείας των πληροφοριῶν.

Δυστυχῶς ἡ ἐκπλήρωσις τοῦ μέρους τούτου τῶν Προξενικῶν καθηκόντων παρὰ μὲν τοῦ πλείστου τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν παρημελήθη ἐντελῶς, παρά τινων δὲ γίνεται λίαν ἀτελῶς, διδομένων τινῶν στατιστικῶν πληροφοριῶν ἐν ταῖς ἐνιαυσίαις γενικαῖς ἐκθέσεσιν.

Ἡ Πρυτανεία τοῦ Ὀθωνείου Πανεπιστημίου ἀνέφερεν εἰς τὴν Κυβέρ-

νησιν ἐσχάτως, ὅτι ἡ ἐπιστήμη συναισθάνεται μεγάλως τῶν τοιούτων πληροφοριῶν τὴν ἔλλειψιν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ μάλιστα τὰ μέρη τῆς περὶ στατιστικῆς τῶν ὁποίων, ἢ δὲν ὑπάρχουσι παντελῶς συγγράμματα, ἢ τὰ ὀλίγα ὑπάρχοντα εἰσὶν ἀτελέστατα καὶ ἐλλειπῆ.

Κατὰ τὰς παρατηρήσεις τῆς Πρυτανείας αἱ στατιστικαὶ πληροφορίαι εἰσὶ κυρίως ἀναγκαῖαι εἰς τοὺς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Καθηγητὰς τῆς Ἱστορίας, τῆς Πολιτειογραφίας, τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου· αὗται δὲ διὰ μόνου τοῦ μέσου τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν καὶ διὰ τοῦ ζήλου καὶ τῶν προσπαθειῶν αὐτῶν δύνανται νὰ χορηγηθῶσι.

Κοινοποιοῦντες ὑμῖν τὰ ἀνωτέρω, σᾶς συνιστῶμεν ἰδίως, Κύριε Πρόξενε, νὰ καταβάλλητε τοῦ λοιποῦ πᾶσαν προσπάθειαν εἰς τὴν συλλογὴν στατιστικῶν πληροφοριῶν τῶν μερῶν τῆς περιφερείας σας, καὶ νὰ περιλαμβάνητε ταύτας ἑκάστοτε εἰς ἰδίαν ἔκθεσιν, τὴν ὁποίαν θέλετε ὑποβάλλει κατ' ἔτος εἰς τὸ Ὑπουργεῖον μετὰ τῶν λοιπῶν γενικῶν ἐκθέσεών σας.

Ἰδοὺ δὲ ὁποῖα εἰσὶ τ' ἀντικείμενα ἐφ' ὧν ὀφείλετε νὰ ἐπιστήσητε κυρίως τὴν προσοχὴν ὑμῶν καὶ νὰ συλλέξητε τὰ ἀνηκούσας πληροφορίας :

ά.) Ὁποία ἡ σημερινὴ καὶ ἡ προϋπάρχουσα διοίκησις τῶν ἐπαρχιῶν τῆς ὑμετέρας δικαιοδοσίας ; Αἱ περιφέρειαι τῶν ἐπαρχιῶν τούτων ἔχουσί μόνιμόν τινα βάσιν, ἢ ἡ ὁροθεσία αὐτῶν καὶ ἡ δικαστικὴ καὶ διοικητικὴ δικαιοδοσία, εἰς ἣν ὑπάγονται, ὑποκύπτουσιν εἰς ἀδιακόπους, αὐθαιρέτους ἢ ἐννόμους μεταβολάς ;

β'.) Ὁποία εἶναι ἡ τοπικὴ φυσιογνωμία τῶν ἐπαρχιῶν τούτων, ἂν πεδινὴ ἢ ὀρεινὴ, πρόσφορος εἰς γεωργίαν ἢ εἰς ἐμπόριον, εὔθετος εἰς ἄμυναν ἐναντίον ἐχθρῶν ; Τίνες αἱ πόλεις, αἱ κῶμαι, καὶ ἂν αὗται ὦσιν ὠχυρωμέναι τεχνικῶς ἢ ἐκ φύσεως, καὶ ἂν τὰ ὀχυρώματα διατηρῶνται.

γ'.) Τίνες οἱ γενικοὶ Νόμοι, ἢ εἰδικαὶ, βιομηχανικαί τε καὶ ἐμπορικαὶ διατάξεις, οἱ διέποντες τὰς ἐπαρχίας ταύτας, καὶ ἂν ἐφαρμόζωνται ἐπίσης ἐφ' ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν κατοίκων, ἢ ἐπὶ μόνων τῶν ὑποτελῶν, ἔνθα ὑπάρχουσι τοιοῦτοι.

δ'.) Τίνες εἰσὶν οἱ ἐφαρμόζοντες τοὺς Νόμους καὶ τὰς διατάξεις ταύτας, καὶ κατὰ πόσον διετηρήθη δικαιοδοσία τις διοικητικὴ ἢ δικαστικὴ εἰς τοὺς κατὰ τόπον προεστῶτας Ἐπισκόπους ἢ Ἀρχιεπισκόπους τῶν Ὀρθοδόξων τοῦ Ἀνατολικοῦ Δόγματος.

έ.) Ὁποῖον τὸ φορολογικὸν σύστημα, δημόσιον, δημοτικὸν ἢ ἐπαρχιακὸν, καὶ τίνι τρόπῳ ἐφαρμόζεται; Ὁποῖον τὸ εἰς διάφορα ταμεῖα ἀποταμειευόμενον ποσὸν τῶν φόρων μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων τῆς εἰσπράξεως; Ἡ προσωπικὴ ἐργασία (ἀγγαρεία) εὑρίσκεται ἐν χρήσει, ἐπιβαρύνει ὅλους ἐν γένει τοὺς κατοίκους, ἢ τινὰς μόνον καὶ ἐπὶ ποίων ἔργων;

ς'.) Ὁποῖα καὶ ὁπόσα τὰ στοιχεῖα τῶν διαφόρων λαῶν, ὁποία ἡ μεταξὺ αὐτῶν ἀναλογία ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν καταστημάτων, τῶν φοιτώντων, τῶν διδασκόντων, τῶν διδασκομένων μαθημάτων, τῶν προόδων κτλ;

ζ'.) Ὁπόσα καὶ ὁποῖα τὰ στρατιωτικὰ σώματα, τὰ συνήθως ἐν ταῖς ἐπαρχίαις σταθμεύοντα, ἂν ὦσι ταῦτα τακτικὰ ἢ ἄτακτα, ἐκ ποίων στρατιωτικῶν συγκροτοῦνται κατὰ ποίους κανόνας γίνεται ἡ στρατολογία, καὶ ἐπὶ πόσον μέρος τῶν κατοίκων πίπτει αὕτη;

ή.) Τίς ὁ ἀκριβὴς ἀριθμὸς τῶν κοιτοίκων διηρημένος κατὰ φυλάς; ὡς ἐν Τουρκία π. χ. ὁπόσοι δηλ. Ὀθωμανοὶ, ὁπόσοι Βούλγαροι, ὁπόσοι Ἕλληνες κλπ. ἂν οἱ Ἕλληνες τὸ γένος κατοικῶσι συγκεντρωμένοι ἢ διεσπαρμένοι, καὶ ποῖαι αἱ κῶμαι ἢ τὰ χωρία, καὶ ἡ τοποθεσία αὐτῶν, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐνοικίζονται οὗτοι; Τίνες δὲ ἐκ τῶν διαφόρων τούτων λαῶν οἱ ἰθαγενεῖς καὶ τίνες οἱ ὕστερον ἐπιφοιτήσαντες;

θ'.) Ὑπὸ τίνων λαῶν, καί τοι μὴ Ἑλληνικῶν, ὁμιλεῖται ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα; Τίνες καὶ ὁπόσοι οἱ Ἑλληνικοὶ λαοὶ, οἵτινες (ὡς εἴς τινα μέρη τῆς Μικρᾶς Ἀσίας) ἀπώλεσαν τὴν χρῆσιν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, καὶ ἂν προσπαθῶσι νὰ τὴν ἐπαναλάβωσιν, ὡς καὶ τίνα μέσα μεταχειρίζωνται πρὸ τοῦτο;

ί.) Τίνες αἱ συνήθεις καὶ ἰδιάζουσαι ἐργασίαι τῶν λαῶν, καὶ εἰς τίνας λαοὺς κυρίως συγκεντροῦται τὸ ἐμπόριον, ἡ ναυτιλία, ἡ βιομηχανία καὶ ἡ γεωργία, καὶ τίνες οἱ περὶ ταῦτα εὐδοκιμοῦντες; ὁποία δ' ἐν γένει ἡ κατάστασις τοῦ τόπου κατὰ τὰ ἄλλα, ἐκτὸς δηλ. τοῦ ἐμπορίου, τῆς βιομηχανίας τῆς γεωργίας καὶ τῆς ναυτιλίας;

ιά.) Ὁποία ἡ ἠθικὴ καὶ διανοητικὴ κατάστασις τῶν διαφόρων λαῶν; Ἂν ὑπάρχῃ ἐν αὐτοῖς πνεῦμα φιλήσυχον ἢ φιλοτάραχον καὶ ἀρήϊον. Ποῖος τῶν λαῶν τούτων φαίνεται πρωτεύων διὰ τῆς ἠθικῆς καὶ διανοητικῆς ὑπερτερήσεως; Τίνες αἱ μεταξὺ τῶν διαφόρων λαῶν πρὸς ἀλλήλους δια-

θέσεις, εὐμενεῖς ἢ δυσμενεῖς; Τίνες αἱ γενικώτερον ἐπικρατοῦσαι προλήψεις ἢ προσδοκίαι περὶ τοῦ μέλλοντός των;

Καλὸν δὲ καὶ ὠφέλιμον ἔσεται, Κ. Πρόξενε, τὸ νὰ καταδεικνύητε, εἰ δυνατόν, ἐν τῇ ἐκθέσει ὑμῶν καὶ τὰς πηγὰς ὅθεν ἠρύσθητε τὰς διαφόρους ταύτας πληροφορίας, καθότι, κατὰ τὰς παρατηρήσεις τοῦ Κ. Πρυτάνεως, τοῦ το θέλει δώσει εἰς αὐτὰς ἀξίαν χρήσιμον εἰς τὴν Πολιτειογραφίαν καὶ τὴν Ἐθνογραφίαν, καὶ θέλει βοηθήσει οὐχὶ μικρὸν τὰς ἱστορικὰς μελέτας. Ὁ Κ. Πρύτανις ὑποδεικνύει μάλιστά τινας πηγὰς, ἐξ ὧν δύνανται ν' ἀρυσθῶσι καταλλήλως αἱ πληροφορίαι, τοὐλάχιστον καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν πληθυσμὸν καὶ τὸ ποσὸν τῶν ἐπιβαλλομένων καὶ εἰσπραττομένων· αὗται δ' εἰσὶν αἱ γνώσεις ἐμπείρων προεστώτων καὶ αἱ ληξιαρχικαὶ σημειώσεις κληρικῶν. Ὁπόταν, λέγει, οἱ Κ.Κ. Πρόξενοι ἀναγκάζωνται νὰ προστρέχωσιν εἰς ἰδίας ἢ ἀλλοτρίας εἰκασίας, ὠφέλιμον εἶναι νὰ γνωρίζωσιν οἱ πολιτειογραφοῦντες ἐπὶ ποίων διδομένων στηρίζουσι τὰς εἰκασίας των.

Ἐλπίζομεν, Κ. Πρόξενε, ὅτι θέλετε μελετήσει δεόντως τὸ περιεχόμενον τῆς παρούσης, καὶ ὅτι θέλετε καταβάλει πᾶσαν προσπάθειαν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς διὰ ταύτης διδομένης ὑμῖν παραγγελίας.

Ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἔκθεσις ὑμῶν θέλει ὑποβάλλεσθαι τακτικῶς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον κατ' ἔτος μετὰ τῶν λοιπῶν ἐνιαυσίων ἐκθέσεών σας. Τὸ πρῶτον ὅμως τοιοῦτον ἔργον σας, ἀφ' ὅτου λάβητε τὴν παροῦσαν, ἐπιθυμοῦμεν νὰ μᾶς ὑποβάλητε ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον, καθότι τὸ Πανεπιστήμιον ἔχει, φαίνεται, μεγίστην τῶν τοιούτων πληροφοριῶν ἀνάγκην. (α)

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 12 Ὀκτωβρίου 1853.

Ὁ Ὑπουργὸς,

Α. ΠΑΪΚΟΣ.

(α) Τῆς ἐγγυκλίου ταύτης ἐγένετο ὑπόμνησις δι' ἑτέρας ὑπ' ἀριθ 7910 τῆς 18 Ὀκτωβρίου 1859.

Ἀριθ. 1161.

Περὶ ἐγκαίρου διαβιβάσεως ἐμπορικῶν εἰδήσεων.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Μεταξὺ τῶν οὐσιωδῶν καθηκόντων τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν συγκαταριθμεῖται καὶ ἡ ἐπιμελὴς διαβίβασις ἐνημέρων εἰδήσεων περὶ τῶν τοσοῦτον εὐμεταβλήτων περιστάσεων τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας.

Αἱ εἰδήσεις αὗται, ἐγκαίρως εἰς τὰ ἐμπορικὰ ἡμῶν ἐπιμελητήρια διαβιβαζόμεναι, καὶ ὑπ' αὐτῶν εἰς τοὺς ἐμπορικοὺς συλλόγους κοινοποιούμεναι, δύνανται οὐ μικρῶν ὠφελειῶν νὰ γίνωνται πρόξενοι.

Τὸ καθῆκον τοῦτο ἐπιβάλλεται εἰς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς ὑπό τε τοῦ 1 ἄρθρου § γ'. τῶν Προξενικῶν ὁδηγιῶν (α) καὶ ὑπὸ ἐγκυκλίων τοῦ Ὑπουργείου.

Τινὲς τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν ἐκπληροῦσι τὸ καθῆκον τοῦτο. Ἀλλ' αἱ πλεῖσται ἢ σπανίως ἀναφέρουσι περὶ ἐμπορικῶν εἰδήσεων, ἢ πράττουσι τοῦτο παρακαίρως, ὥστε αἱ πληροφορίαι αὐτῶν ἀποβαίνουσιν ἄχρηστοι, ὡς τινα τῶν ἐπιμελητηρίων ἀνέφερον ἤδη περὶ τούτου.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ μὴ παραμελῆται μηδὲν τῶν δυναμένων νὰ συντελέσωσιν εἰς ἐμψύχωσιν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας ἡμῶν, καὶ θεωροῦντες, ὅτι, εἰς τὰς παρούσας μάλιστα περιστάσεις, τὰ περὶ κινήσεως τῶν πλοίων, τὰ περὶ ναύλων, ὡς καὶ πᾶσα ἐμπορικὴ εἴδησις ἐνδιαφέρουσιν οὐσιωδῶς τοὺς δύω τούτους κλάδους τῆς Ἑλληνικῆς βιομηχανίας, κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ σᾶς συστήσωμεν καὶ αὖθις τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος περὶ οὗ πρόκειται, καὶ ἰδίως τὴν ὅσον ἔνεστι ταχυτέραν διαβίβασιν τῶν πληροφοριῶν τούτων, αἵτινες δὲν καθίστανται χρήσιμοι εἰμὴ φθάνουσαι ἐγκαίρως εἰς γνῶσιν τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐμπόρων.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 22 Ἰουνίου 1854.

Ὁ Ὑπουργὸς,

Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ.

(α) Ἴδε αὐτὸ ἐν σελ. 43.

Αριθ. 7654.

Περὶ ἐγκαίρου ἀποστολῆς τῆς γενικῆς περὶ ἐμπορίου, ναυτιλίας κλπ. ἐκθέσεως.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Ἐπειδὴ ἐγγίζει ἤδη τὸ τέλος τοῦ τρέχοντος ἔτους κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ σᾶς ὑπενθυμίσωμεν τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ χρέους ὅπερ ἐπιβάλλουσιν ὑμῖν αἱ Προξενικαὶ ὁδηγίαι, ὡς πρὸς τὴν σύνταξιν καὶ τὴν ἔγκαιρον ἀποστολὴν τῆς γενικῆς περὶ ἐμπορίου, ναυτιλίας κλπ. ἐκθέσεως ὑμῶν, καὶ νὰ σᾶς παραπέμψωμεν εἰς τὰς διαφόρους περὶ τούτου ὑπουργικὰς ἐγκυκλίους.

Καθ' ἃ καὶ ἄλλοτε τὸ Ὑπουργεῖον ἐγνωστοποίησεν εἰς τὰς Προξενικὰς Ἀρχάς, αὗται ὀφείλουσι νὰ πέμψωσι τὰς ἀνωτέρω ἐκθέσεις διὰ τὸ τρέχον ἔτος, ἐντὸς τῆς πρώτης τριμηνίας τοῦ 1858, καθότι πᾶσα καθυστέρησις θέλει ἀφεύκτως τιμωρηθῆ διὰ προστίμου. Δὲν κρίνομεν δὲ ἤδη περιττὸν νὰ σᾶς συστήσωμεν καὶ αὖθις ὅτι πρέπει κυρίως ἐν τῇ ἐκθέσει ὑμῶν ταύτῃ, νὰ περιέχωνται, μὲ ὅλην τὴν δυνατὴν ἀκρίβειαν, πληροφορίαι περὶ παντὸς εἴδους Ἑλληνικῶν προϊόντων, ἅτινα ἐνιαυσίως εἰσάγονται διὰ πλοίων οἱασδήποτε σημαίας εἰς τοὺς λιμένας τῆς δικαιοδοσίας ὑμῶν, περὶ τῆς ἀναπτύξεως ἢ τῆς στασιμότητος ἥτις ἤθελε παρατηρηθῆ εἰς τὴν εἰσαγωγήν των, περὶ τῶν αἰτιῶν ἐξ ὧν προέκυψαν αἱ τοιαῦται ἀλλοιώσεις, περὶ τῆς ζητήσεως ἢ ἀζητησίας τῶν Ἑλληνικῶν προϊόντων, καὶ περὶ τῶν μεταβολῶν τῶν τιμῶν αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Νοεμβρίου 1857.

Ὁ Ὑπουργός,

Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

Ἀριθ. 8137.

Περὶ σημειώσεως ἐν ταῖς Προξενικαῖς ἐκθέσεσι τῶν ἐν Ἑλλάδι μέτρων καὶ σταθμῶν.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Σᾶς κοινοποιοῦμεν ὀπισθογράφως τὸ ὑπ' ἀριθ. 44152 ἔγγραφον τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου, ἵνα, συμφώνως μὲ τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ, ποιῆσθε, ἐν ταῖς ἐκθέσεσιν ὑμῶν, χρῆσιν τῶν ἐν Ἑλλάδι εἰθισμένων μέτρων καὶ σταθμῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ὀκτωβρίου 1858.

Ὁ Ὑπουργὸς,
Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

Ἀριθ. 44152.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ.

Πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἐν ταῖς διαβιβαζομέναις παρ' ὑμῶν ἐκθέσεσι τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν, περὶ τοῦ εἰς τὰ ξένα Κράτη ἐμπορίου, γεωργίας καὶ βιομηχανίας, γίνεται χρῆσις μέτρων, σταθμῶν καὶ νομισμάτων διαφόρων, κατὰ τὰ ὑπάρχοντα ἐν χρήσει εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς ἑκάστης Προξενικῆς Ἀρχῆς. Καὶ ἐπειδὴ τὸ τοιοῦτον ἐπιφέρει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν δυσκολίας, μὴ οὔσης εὐχεροῦς τῆς ἀναγωγῆς αὐτῶν εἰς Ἑλληνικά, σᾶς παρακαλοῦμεν ἵνα, εὐαρεστούμενοι, συστήσητε τοῖς Κυρίοις Προξένοις τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος, ὅπως, τοῦ λοιποῦ, ἐν ταῖς ἐκθέσεσιν αὐτῶν σημειῶσι τὰς παραδεδεγμένας ἐν Ἑλλάδι μονάδας βάρους καὶ νομίσματος, ἤτοι διὰ μὲν τὰ σιτηρὰ, τὸ κοιλὸν Κωνσταντινουπόλεως, διὰ τὰ σῦκα καὶ βαλανίδια, τὸ καντάριον, διὰ τὰ ἔλαια καὶ τὸν οἶνον, τὴν βαρέλαν, διὰ τὰς σταφίδας, τὴν χιλιάδα ἑνετικῶν λιτρῶν, καὶ διὰ τὰ λοιπὰ προϊόντα, τὴν ὀκᾶν, καὶ ὡς πρὸς τὰ Νομίσματα, τὴν δραχμήν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Αὐγούστου 1858.

Ὁ προσωρινὸς Ὑπουργὸς,
Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἀριθ. 2195.

Περὶ τῶν ἀδειῶν τῶν Προξενικῶν ὑπαλλήλων.

Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Τὸ ἄρθρον 60 τῶν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1834 Προξενικῶν ὁδηγιῶν (α) ἀπαγορεύει εἰς τοὺς Προξένους ν' ἀπομακρύνωνται τῆς θέσεώς των ἄνευ προηγουμένης ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου.

Πρὸς ἀποφυγὴν πάσης ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου παρεξηγήσεως θεωροῦμεν ἀναγκαῖον νὰ σᾶς δώσωμεν τὰς ἑπομένας διασαφήσεις:

Δὲν ἀπαγορεύεται διὰ τοῦ προρηθέντος ἄρθρου εἰς τοὺς Προξένους ἢ Ὑποπροξένους ν' ἀπομακρύνωνται τῆς ἕδρας των ἄνευ προηγουμένης Ὑπουργικῆς ἀδείας, ὁσάκις σκοπεύωσι νὰ μεταβῶσι, χάριν τῆς ὑπηρεσίας, εἰς ἄλλο τι μέρος τῆς δικαιοδοσίας των, ἀρκεῖ μόνον νὰ εἰδοποιῶσι περὶ τούτου ἀμέσως τὸν προϊστάμενόν των, ὅστις ἐπίσης ὀφείλει νὰ εἰδοποιῇ τὸν ἀνώτερόν του. Μόνον ὁσάκις σκοποῦσι νὰ ἐξέλθωσι ἐντελῶς τοῦ τόπου τῆς δικαιοδοσίας των ἐπὶ χρονικόν τι διάστημα, ὀφείλουσι νὰ λαμβάσωσι προηγουμένως Ὑπουργικὴν ἄδειαν, ἐξαιτούμενοι ταύτην διὰ τῆς ἱεραρχικῆς ὁδοῦ.

Ἐννοεῖται ὅτι οἱ προϊστάμενοι Προξενικοῦ τινος Τμήματος δύνανται ἀφ' ἑαυτῶν νὰ χορηγῶσιν εἰς τοὺς ὑφισταμένους αὐτῶν Προξένους καὶ Ὑποπροξένους ἄδειαν ἀπουσίας καὶ ἀπὸ τῆς περιφερείας αὐτῆς τοῦ Προξενείου ἢ Ὑποπροξενείου εἰς κατεπειγούσας περιστάσεις καὶ διὰ βραχύτατον διάστημα, εἰδοποιοῦντες δὲ πάραυτα περὶ τούτου τὴν Γραμματείαν.

Οἱ Ἀρχηγοὶ Προξενικῶν Καταστημάτων δύνανται ἐπίσης εἰς ὁμοίας περιστάσεις νὰ χορηγῶσι τοιαύτας ἀδείας εἰς τοὺς προϊσταμένους τῶν Προξενικῶν Τμημάτων.

Ἐν περιπτώσει ἀπουσίας, ὁ Πρόξενος ἢ Ὑποπρόξενος, ἐν ἐλλείψει Γραμματέως διωρισμένου ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, δύναται, ὑπὸ ἰδίαν αὐτοῦ εὐθύνην, νὰ ἀναθέσῃ τὴν προσωρινὴν διεύθυνσιν τοῦ Προξενείου ἢ Ὑποπροξενείου του εἰς εὐϋπόληπτον καὶ ἀπολαῦον τῆς ἐμπιστοσύνης του ἄτομον,

(α) Ὅρα αὐτὸ ἐν σελὶδ. 61.

εἰδοποιῶν περὶ τούτου τὰς ἁρμοδίους ἐγχωρίους Ἀρχὰς, ὡς καὶ τὸν προϊστάμενόν του, ὀφείλοντα νὰ εἰδοποιήσῃ ἐπίσης περὶ τούτου τὴν Γραμματείαν. (α)

Θέλετε φροντίσει νὰ ἐκδώσητε, συνεπείᾳ τῆς παρούσης, τὰς δεούσας ὁδηγίας εἰς τὰς ὑπὸ τὴν ἄμεσον ὑμῶν δικαιοδοσίαν Προξενικὰς Ἀρχὰς, καὶ φροντίσητε περὶ τῆς ἐκτελέσεώς της.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 (14) Ἰουνίου 1842.

Ὁ Γραμματεὺς,
Ι. ΡΙΖΟΣ.

Ἀριθ. 1421.

Περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Πολλάκις προϊστάμενοι καὶ ὑπάλληλοι τῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας λαμβάνοντες παρὰ τοῦ Ὑπουργείου ἄδειαν ἀπουσίας ἐκ τῆς θέσεώς των, ποιοῦνται χρῆσιν αὐτῆς μετὰ παρέλευσιν πολλοῦ χρόνου ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀδείας. Ἐκ τούτου δὲ προκύπτει ἀνωμαλία τε καὶ ἀταξία εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, καθότι οὐχὶ μόνον πολλάκις αἱ περιστάσεις αἱ ὑπαγορεύσασαι τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀδείας δὲν ὑπάρχουσι πλέον, ὁπόταν ὁ λαβὼν ταύτην ὑπάλληλος ποιῆται χρῆσιν αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ τὸ Ὑπουργεῖον δὲν μένει ἐλεύθερον νὰ κρίνῃ ἂν κατὰ τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν ὁ ὑπάλληλος ἀπομακρύνεται τῆς θέσεώς του, ἦναι ἢ οὐ ἀναποφεύκτως ἀναγκαῖος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ἢ ἂν αὐτὴ δὲν βλάπτεται ἢ δὲν δύναται ν' ἀπαντήσῃ προσκόμματα ὡς ἐκ τῆς ἀπουσίας του. Κρίνομεν, ἑπομένως, ἀναγκαῖον νὰ σᾶς γνωστοποιήσωμεν ὅτι τοῦ λοιποῦ πᾶς προϊστάμενος ἢ ὑπάλληλος τῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας, λαβὼν ἄδειαν ἀπουσίας παρὰ τοῦ Ὑπουργείου, ὀφείλει νὰ κάμῃ χρῆσιν αὐτῆς ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της, καὶ ὅτι, παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, ἡ ἐκδοθεῖσα ἄδεια δὲν ἰσχύει

(α) Τὸ μέρος τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν Νόμου τοῦ 1853, ὃν ἴδε ἐν σελ. 23.

πλέον, ὁ δὲ λαβὼν αὐτὴν δύναται νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν πρὸς ἔκδοσιν νέας ἀδείας αἴτησίν του πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον καὶ περιμένει τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ.

Σᾶς προσθέτομεν δὲ ὅτι οὐδεὶς προϊστάμενος δύναται νὰ χορηγήσῃ ἄδειαν εἰς τινα τῶν ὑπ' αὐτὸν διατελούντων ὑπαλλήλων οἱουδήποτε βαθμοῦ ἄνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου. Ἐν περιπτώσει μόνον λίαν κατεπειγούσης ἀνάγκης δύναται νὰ δώσῃ ἄδειαν προσωρινὴν, μὴ ὑπερβαίνουσαν τὰς δεκαπέντε ἡμέρας, ἀναφέρων τοῦτο πάραυτα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, καὶ παριστῶν αὐτῷ τὴν ὑπαγορεύσασαν τὸ τοιοῦτο μέτρον κατεπείγουσαν ἀνάγκην, ἐπ' οὐδεμιᾷ ὅμως περιστάσει δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς προϊσταμένους νὰ δώσωσιν αὐτεπαγγέλτως ἄδειαν εἰς ὑπάλληλον διὰ τὰς Ἀθήνας.

Τελευτῶντες, σᾶς παρατηροῦμεν ὅτι τοῦ λοιποῦ, ἂν ὁ λαβὼν ἄδειαν ἦναι προϊσάμενος, ὀφείλει νὰ γνωστοποιῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἐν καιρῷ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν προτίθεται νὰ κάμῃ χρῆσιν αὐτῆς, ὡς καὶ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν, ἐπανελθὼν εἰς τὴν θέσιν του, ἐπανέλαβε τὰ καθήκοντά του· ἂν δ' ἦναι ὑπάλληλος, θέλει πράττει τοῦτο ἀκριβῶς ὁ προϊστάμενος αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Μαρτίου 1852.

Ὁ Ὑπουργὸς,
Α. ΠΑΪΚΟΣ.

Ἀριθ. 9602.

Περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Παρατηροῦντες ὅτι, ἀπό τινος χρόνου, οἱ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ὑπουργείου τούτου διατελοῦντες ὑπάλληλοι δὲν συμμορφοῦνται ἀκριβῶς πρὸς τὰς διατάξεις τῆς ἀπὸ 12 Μαρτίου 1852, ὑπ' ἀριθ. 1421, ἐγκυκλίου, ἀναγκαζόμεθα νὰ ὑπενθυμίσωμεν τὴν ἐγκύκλιον ταύτην εἰς αὐτοὺς διὰ τῆς παρούσης, καὶ νὰ τοὺς προσκαλέσωμεν νὰ ἐκπληρώσι, τοῦ λοιποῦ, ἀκριβῶς τὰ ἐν αὐτῇ περὶ ἀδειῶν ἀπουσίας κανονιζόμενα.

Δὲν κρίνομεν δὲ περιττὸν νὰ προσθέσωμεν ὧδε ἔτι ὁ ἐν ἀδείᾳ ὑπάλληλος ὀφείλει νὰ ἦναι εἰς τὴν θέσιν του ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῆς ἀδείας του· καθότι, ἄλλως, θέλει θεωρηθῆ ὡς αὐτογνωμόνως μένων μακρὰν αὐτῆς ἐφ' ὅσον χρόνον διατελεῖ ἀπὼν πέραν τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Δεκεμβρίου 1858.

Ὁ Ὑπουργὸς,
Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

Ἀριθ. 934.

Περὶ ἐγκαθιδρύσεως Προξενικῶν Πρακτορείων.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ σᾶς κοινοποιήσωμεν κατωτέρω ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργείου πρὸς τὸν ἐν Βαρκελώνῃ Πρόξενον τῆς Α. Μ. περὶ τῆς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καθιδρύσεως Προξενικῶν Ἑλληνικῶν Πρακτορείων, προσκαλοῦντες ὑμᾶς νὰ λάβητε ὑπ' ὄψιν τὸ περιεχόμενον αὐτῆς, καὶ συμμορφωθῆτε πρὸς αὐτὸ ὁσάκις λάβητε ἀφορμὴν νὰ ὑποβάλητε τοιαύτας προτάσεις εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Αὐγούστου (7 Σεπτεμβρίου) 1847.

Ὁ Ὑπουργὸς,
Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ.

Πρὸς τὸν ἐν Βαρκελώνῃ Πρόξενον τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 28 ὑμετέρας ἀναφορᾶς, σᾶς παρατηροῦμεν ὅτι, συμφώνως πρὸς τὸ περιεχόμενον τῶν Προξενικῶν ὁδηγιῶν, οἱ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν Προξενικοὶ Πράκτορες τῆς Ἑλλάδος διορίζονται συνεπείᾳ εἰδικῆς ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἁρμοδίου Προξένου. Ὅθεν ὁσάκις Πρόξενός τις νομίζει ἀναγκαῖον τὸν διορισμὸν Προξενικοῦ Πράκτορος εἴς τι μέρος τῆς δικαιοδοσίας του ὀφείλει νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἀνάγκην ταύτην, νὰ δηλώσῃ τὴν πόλιν, ἢ τὸν λιμένα ὅπου εἶναι

ἀνάγκη νὰ καθιδρυθῇ τοιοῦτο Πρακτορεῖον καὶ ν' ἀναφέρῃ συγχρόνως τὸ ὄνομα καὶ τὰς ἰδιότητας τοῦ ἐπὶ τούτῳ προτεινομένου παρ' αὐτοῦ προσώπου.

Σᾶς προσθέτομεν δὲ ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον δὲν δύναται νὰ ἐγκρίνῃ τὴν σύστασιν νέων Προξενικῶν Πρακτορείων, εἰμὴ ὁσάκις ἀπόλυτος παρίσταται ἡ πρὸς τοῦτο ἀνάγκη, ἢ ἀδιαφιλονείκητος ἡ ἐκ τούτου ὠφέλεια διὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἐμπορίαν καὶ ναυτιλίαν. Καθότι ἀνωφελὴς πολλαπλασιασμὸς τῶν Προξενικῶν θέσεων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἠδύνατο μάλιστα νὰ βλάψῃ τὸ ναυτικόν μας ἀντὶ νὰ ὠφελήσῃ τὴν Ἑλλάδα. Ὀφείλετε, ἐπομένως, νὰ περιορίζησθε εἰς τὸ ἀπολύτως ἀναγκαῖον ἐν περιπτώσει τοιούτων προτάσεων, γνωστοποιοῦντες συνάμα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὸν ὡς ἔγγιστα ἀριθμὸν τῶν ἐτησίως καταπλεόντων Ἑλληνικῶν πλοίων εἰς τὸν λιμένα, ὅπου πρόκειται νὰ συστηθῇ Προξενικὸν Πρακτορεῖον, καὶ τὴν ἐκεῖσε κίνησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐμπορίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Μαρτίου (1 Ἀπριλίου) 1847.

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ἀριθ. 1364.

Περὶ προσόντων τῶν Προξενικῶν Πρακτόρων.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 28 Δεκεμβρίου π. ε. καὶ ὑπ' Ἀριθ. 7045 ὑπὸ τοῦ προκατόχου ἡμῶν ἐκδοθεῖσαν ἐγκύκλιον, (α) παρετηρήσαμεν ἐν αὐτῇ διάταξίν τινα μὴ συνάδουσαν μὲ τὸν ἀπὸ 25 Ὀκτωβρίου 1853 ΣΞΒ'. Νόμον, περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν.

Διὰ τῆς διατάξεως ταύτης σᾶς ἐπιτρέπεται, ἐν ἐλλείψει Ἑλλήνων, καταλλήλων εἰς τὸ νὰ διορισθῶσι Προξενικοὶ Πράκτορες, νὰ προτείνητε διὰ τοιαύτας θέσεις καὶ ἀλλοδαπούς.

Τὸ Ἄρθρον 6 τοῦ ῥηθέντος Νόμου ὁρίζει σαφέστατα ὅτι· « Ἅπαντες » ἐν γένει οἱ κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος Προξενικοὶ ὑπάλληλοι πρέπει » ἀφεύκτως νὰ ὦσι *πολῖται Ἕλληνες* ». Ἐξαίρεσιν δὲ ῥητὴν ποιεῖται

(α) Τὴν ἀνωτέρω μνημονευομένην ἐγκύκλιον, καταργουμένην διὰ τῆς παρούσης, ἐνομίσαμεν περιττὸν νὰ καταχωρίσωμεν.

ὁ Νόμος μόνον ὡς πρὸς τοὺς Διερμηνεῖς καὶ Κλητῆρας τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν, καὶ οὗτοι μόνον ἐπιτρέπει νὰ λαμβάνωνται καὶ ἐκ τῶν ἀλλοδαπῶν, ὁσάκις δὲν ὑπάρχωσι πολῖται Ἕλληνες ἱκανοὶ ἢ δυνάμενοι νὰ δεχθῶσι τοιαύτας θέσεις.

Τὴν διάταξιν ταύτην τοῦ Νόμου θεωροῦντες οὐσιωδεστάτην, σᾶς προσκαλοῦμεν νὰ συμμορφωθῆτε μὲ αὐτὴν, μὴ προτείνοντες, τοῦ λοιποῦ, εἰς τὸ Ὑπουργεῖον διὰ Προξενικὰς Πρακτορίας ἀλλοδαποὺς· ἂν δὲ τυχὸν διωρίσθησαν ἤδη τοιοῦτοι εἰς τὰ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν ὑμῶν μέρη, ὀφείλετε νὰ μᾶς γνωσοποιήσητε τὰ ὀνόματα αὐτῶν, ἵνα διατάξωμεν τὰ περαιτέρω.

Κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ σᾶς παρατηρήσωμεν ὧδε, ὅτι τὸ Ἄρθρ. 43 τοῦ αὐτοῦ Νομου, δι' οὗ ἐπιτρέπεται εἰς τὰς ἁρμοδίας Προξενικὰς Ἀρχὰς ἡ περὶ διορισμοῦ Προξενικῶν Πρακτόρων πρότασις, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ φωτίζηται τὸ Ὑπουργεῖον διὰ τῶν τοιούτων προτάσεων εἰς τοὺς διορισμοὺς τῶν ὑπαλλήλων τούτων, ἀνατίθησιν εἰς αὐτὰς μεγίστην εὐθύνην, δι' ὃ καὶ προσκαλεῖσθε ὁσάκις εὑρεθῆτε εἰς θέσιν τοῦ νὰ ὑποβάλετε τοιαύτας προτάσεις, νὰ ἐρευνᾶτε προηγουμένως μετὰ πάσης ἀκριβείας περὶ τῆς τιμιότητος, τῆς ἱκανότητος καὶ τῆς κοινωνικῆς θέσεως τῶν προτεινομένων.

Ἐπειδὴ, οὐδ' ὁ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν Νόμος, οὐδ' αἱ πρὸ τούτου Προξενικαὶ ὁδηγίαι ὑποβάλλουσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ διοριζειν Προξενικοὺς Πράκτορας ἐκ τῶν ἐγκατεστημένων εἰς τὸ μέρος, ἔνθα πρόκειται νὰ γενῇ διορισμὸς τοιοῦτος, αἱ Προξενικαὶ Ἀρχαὶ οὐδόλως ὡς πρὸς τοῦτο δεσμευόμεναι, δύνανται νὰ προτείνωσι καὶ ἐκ τῶν μὴ ἐγκατεστημένων εἰς τὸ μέρος, ἔνθα καθίσταται ἀναγκαῖος ὁ διορισμὸς Προξενικοῦ Πράκτορος, ὀφείλουσι ὅμως νὰ πληροφορῶνται προηγουμένως μετὰ πάσης δυνατῆς ἀκριβείας:

α'. Ὅτι εἰς τὸ μέρος τοῦτο ὁ διορισμὸς Προξενικοῦ Πράκτορος εἶναι πραγματικῶς ἀναγκαῖος καὶ χρήσιμος πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας ἡμῶν, ἢ πρὸς ἐπιμέλειαν τῶν Ἑλληνικῶν ἐν γένει συμφερόντων·

β'. Ὅτι ὁ προτεινόμενος εἶναι ἐκ τῶν πραγματικῶς προσκτησαμένων τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν·

γ'. Ὅτι δύναται νὰ ζῇ ἀνέτως, εἴτε ἐξ ἰδίας περιουσίας, εἴτε ἐκ τῶν Προξενικῶν εἰσπράξεων·

δ'. Ὅτι εἶναι ἀμέπτου καὶ ἀκεραίου χαρακτῆρος· καὶ

Ἄρθρ. 43

ε. Ὅτι ἔχει τὴν ἀπαιτουμένην πρὸς ἐκτέλεσιν τοιούτων καθηκόντων ἱκανότητα.

Αἱ δὲ προτάσεις ὑμῶν, ἰδίως δὲ ὡς πρὸς τὸν πρῶτον ὅρον, πρέπει νὰ ὦσι προσηκόντως, ὡς ἀνωτέρω αἰτιολογημέναι.

Τελευτῶντες, σᾶς συνιστῶμεν νὰ προτιμᾶτε πάντοτε εἰς τὰς προτάσεις ὑμῶν τοὺς ἤδη διατελέσαντας εἰς τὴν Προξενικὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἔχοντας τὰ ἀνωτέρω ἐκτιθέμενα προσόντα, καθότι τοῦτο ἀπαιτοῦσι καὶ ἡ δικαιοσύνη καὶ τὸ ἀληθὲς συμφέρον τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Μαρτίου 1856.

Ὁ Ὑπουργὸς,

Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

Ἀριθ. 2581.

Περὶ ἐπιστροφῆς τῶν Παρασήμων τοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος.

Η ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Κατὰ τὸ περιεχόμενον τοῦ περὶ καταστατικοῦ τοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος Διατάγματος, (α) τὰ Παράσημα ἐπιστρέφονται εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας μετὰ τὸν θάνατον τοῦ λαβόντος αὐτά.

Προσκαλεῖσθε, ἑπομένως, νὰ φροντίζητε ἅμα τις τῶν παρασημούχων τοῦ Τάγματος τούτου ἀποβιώσῃ ἢ προβιβασθῇ εἰς ἀνώτερον βαθμὸν, νὰ παραλαμβάνητε τὰ Παράσημα καὶ τὰ ἐπιστρέφητε εἰς τὴν Γραμματείαν.

Θέλετε δώσει τὰς περὶ τούτου ἀναγκαίας ὁδηγίας καὶ πρὸς τὰς ὑπὸ τὴν ὑμετέραν δικαιοδοσίαν Προξενικὰς Ἀρχάς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ἰουνίου (10 Ἰουλίου) 1842.

Ὁ Γραμματεὺς,

Ι. ΡΙΖΟΣ.

(α) Ἴδε ἐν σελίδι 17 τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Διατάγματος τούτου.

Ἀριθ 8895.

Περὶ τηρήσεως βίβλου τῶν παρασημοφόρων τοῦ Σωτῆρος.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Πρεσβευτικὰς καὶ Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Ἐπειδὴ ἀναγκαῖον καθίσταται νὰ γινώσκῃ ἀκριβῶς ὁ προϊστάμενος πάσης Πρεσβευτικῆς ἢ Προξενικῆς Ἀρχῆς τὰ ὀνόματα τῶν εἰς τὴν ἕδραν καὶ τὴν ἄμεσον αὐτῆς περιφέρειαν διαμενόντων παρασημοφόρων τοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος, καὶ ἦναι οὕτως εἰς στάσιν νὰ γνωστοποιῇ, ἐν καιρῷ, εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὰς ἀποβιώσεις αὐτῶν, πρὸς τακτοποίησιν τῆς ἐν τῷ Ὑπουργείῳ κρατουμένης μεγάλης βίβλου τοῦ Παρασήμου τοῦ Βασιλικοῦ τούτου Τάγματος, ἐνομίσαμεν ἀναγκαῖον νὰ διατάξωμεν τὰ ἑφεξῆς:

Α΄. Πᾶσα Πρεσβευτικὴ ἢ Προξενικὴ Ἀρχὴ ὀφείλει νὰ τηρῇ ἐν τῷ Γραφείῳ αὐτῆς, ἰδίαν βίβλον, ἐν ᾗ νὰ καταχωρῶνται:

α΄.) Τὰ ὀνόματα τῶν φερόντων τὸ Παράσημον τοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος, ὅσοι διαμένουσιν εἰς τὰ μέρη τῆς ἀμέσου δικαιοδοσίας αὐτῆς.

β΄.) Ἡ ἡλικία, τὸ ἐπάγγελμα, ἡ ἐθνικότης καὶ ὁ τόπος τῆς διαμονῆς των.

γ΄.) Ἡ ἐποχὴ, καθ' ἣν ἕκαστος τούτων ἐτιμήθη μὲ τὸ Παράσημον.

δ΄.) Ἡ κλάσις τοῦ Παρασήμου ἑκάστου.

Β΄.) Ἐν τῇ βίβλῳ ταύτῃ πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἰδία στήλη, ἐν ᾗ νὰ καταχωρῶνται τό τε ὄνομα τοῦ ἀποβιώσαντος καὶ ἡ χρονολογία τῆς ἀποβιώσεώς του.

Γ΄. Ἀντίγραφον τῆς ῥηθείσης βίβλου, ἅμα καταρτισθείσης, θέλει σταλῆ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, εἰς ὃ πρέπει ν' ἀναγγέλληται ἀκριβῶς, εἰς τὸ μέλλον πᾶσα μεταβολὴ, ἐπελθοῦσα, εἴτε συνεπείᾳ ἀποβιώσεων, εἴτε συνεπείᾳ τῆς εἰς ἄλλα μέρη ἐγκαταστάσεώς τινων ἐκ τῶν σημειουμένων παρασημούχων.

Δ΄. Ἐπειδὴ, κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ περὶ καταστατικοῦ τοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος Διατάγματος, τὰ Παράσημα ἐπιστρέφονται μετὰ

τὸν προβιβασμὸν ἢ τὸν θάνατον τῶν λαβόντων αὐτὰ, ὁ προϊστάμενος πάσης Πρεσβευτικῆς ἢ Προξενικῆς Ἀρχῆς ὀφείλει, ἅμα ἀποβιώσῃ τις τῶν ἐν τῇ ἀμέσῳ περιφερείᾳ του παρασημούχων τοῦ Σωτῆρος, ν' ἀναγγείλῃ τοῦτο πάραυτα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, καὶ νὰ φροντίζῃ συναμα νὰ παραλαμβάνῃ, εἰ δυνατὸν, ὑπὸ τῶν συγγενῶν ἢ κληρονόμων τοῦ ἀποβιώσαντος, τὸ Παράσημον, ἵνα τὸ πέμψῃ πρὸς αὐτό.

Συνιστῶτες ὑμῖν τὴν ἀκριβῆ τῶν ἀνωτέρω ἐφαρμογὴν, οὐδόλως ἀμφιβάλλομεν ὅτι θέλετε καταβάλει, πρὸς τοῦτο, πᾶσαν ἐφικτὴν προσπάθειαν. Κατανοοῦμεν βεβαίως τὰς δυσκολίας, ὅσας θέλετε ἴσως ἀπαντήσει, ἀλλὰ πεποίθαμεν ὅτι αἱ τοιαῦται δυσκολίαι δὲν εἶναι ἀνυπέρβλητοι, καὶ ὅτι διὰ μικρῶν κόπων δύνανται νὰ ἐξομαλυνθῶσιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Δεκεμβρίου 1857.

Ὁ Ὑπουργὸς,

Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

Ἀριθ. 2806.

Περὶ τῶν πιστοποιητικῶν πενίας.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Σᾶς διαβιβάζομεν ἐν τῷ παρόντι τὴν πρὸ ὀλίγου ἐκδοθεῖσαν παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου ἐγκύκλιον, ἀφορῶσαν τοὺς ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἐπιστρέφοντας εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ μ' ἀποδείξεις πενίας ἐφοδιασμένους ἐκ μέρους τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν Ἕλληνας.

Εἰς τὴν ἐγκύκλιον ταύτην ἔδωκεν ἀφορμὴν ἡ ἀπροσεξία τινῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν περὶ τὴν ἔκδοσιν τῶν τοιούτων ἀποδείξεων. Σᾶς προσκαλοῦμεν, ἑπομένως, νὰ ἐπιστήσητε τοῦ λοιποῦ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ὅλην ὑμῶν τὴν προσοχὴν, καὶ νὰ μὴ ἐφοδιάζητε μ' ἀποδείξεις πενίας εἰμὴ τὰ ἄτομα ἐκεῖνα τῶν ὁποίων ἡ ἔνδεια ἤθελεν εἶσθαι καταφανὴς καὶ προσηκόντως ἀποδεδειγμένη.

Ἂν τινες τῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων φρονοῦν ὅτι πράττουσιν ἔργον εὐεργεσίας ἐνδίδοντες εἰς ἀπαιτήσεις ἀδικαιολογήτους, καὶ ἐφοδιάζοντες

ἀνεξετάστως μ' ἀποδείξεις πενίας εὐπορούντα ἄτομα, ἀπατῶνται, διότι ἐκμιδενίζουσιν οὕτω τὴν βαρύτητα τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων των, καθὸ μὴ περιεχόντων ἀκριβεῖς διαβεβαιώσεις, σμικρύνουσιν τὴν εἰς αὐτὰ διδομένην πίστιν καὶ βλάπτουσιν οὐσιωδῶς, ἕνεκεν τῆς ἐλλείψεως τῆς τοιαύτης πίστεως, τοὺς ἀληθεῖς πένητας.

Τὸ Ὑπουργεῖον, μὴ δυνάμενον ν' ἀνεχθῇ τὸ εἶδος τοῦτο τῆς καταχρήσεως, εὔχεται νὰ μὴ εὑρεθῇ εἰς τὴν δυσάρεστον ἀνάγκην τοῦ νὰ λάβῃ μέτρα πρὸς περιστολὴν αὐτῆς ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἴδει τὰς τοιαύτας ἀταξίας ἐπαναλαμβανομένας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Αὐγούστου 1848.

Ὁ Ὑπουργός,

Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

Ἀριθ. 112.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους.

Πολλαὶ τῶν Ὑγειονομικῶν Ἀρχῶν παρενόησαν, καθ' ἃ ἐλάβομεν ἀφορμὴν νὰ παρατηρήσωμεν, τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 20, τοῦ περὶ ὑγειονομικῆς διατιμήσεως Νόμου, καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 36 ἀπὸ 21 Φεβρουαρίου 1846 ἐγκύκλιόν μας, καὶ ὑπέλαβον, ὅτι τὰ πιστοποιητικὰ τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν εἶναι ἀπολύτως ὑποχρεωτικὰ εἰς τὴν Ὑγεινομικὴν Ἀρχὴν, διὰ τὴν ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τὰ καθαρτικὰ δικαιώματα τοῦ φέροντος τοιοῦτον ἀποδεικτικὸν ἐπιβάτου. Ἡ παρεξήγησις αὕτη ἐγένετο καὶ γίνεται ἀφορμὴ ζημίας ὄχι μικρᾶς εἰς τὸ δημόσιον· διότι, ὡς παρετηρήσαμεν οἱ Κ.Κ. Πρόξενοι δὲν ἔδωκαν τὴν δέουσαν προσοχὴν εἰς τὴν ἔκδοσιν τῶν τοιούτων πιστοποιητικῶν, καὶ μεταξὺ τῶν λαμβανόντων τοιαῦτα οἱ πλειότεροι εἶναι εὔποροι.

Διὰ νὰ προλάβωμεν τὴν κατάχρησιν τῆς εὐεργετικῆς ταύτης διατάξεως τοῦ Νόμου, σᾶς προσκαλοῦμεν νὰ κάμητε εἰς τὰς ὑφ' ὑμᾶς Ὑγειονομικὰς Ἀρχὰς τὴν ἑξῆς ἑρμηνείαν.

Ἡ Ἀρχὴ, ἥτις εὑρίσκεται εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ μᾶλλον πάσης ἄλλης τὴν περιουσίαν, καὶ ἐπομένως τὸν βαθμὸν τῆς εὐπορίας ἢ ἐνδείας ἑκάστου, εἶναι ἡ τοῦ δήμου, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ πολίτης ἀνήκει.

Τὸ πιστοποιητικὸν λοιπὸν τῆς πενίας τοῦ ἐπιβάτου πρέπει νὰ ἐκδίδηται ἀπὸ τὴν ἀρμοδίαν, ὡς ἀνωτέρω, Δημοτικὴν Ἀρχὴν, καὶ ἐπικυροῦται ἀπὸ τὸν ἀνήκοντα Ἔπαρχον· ἀλλ' ὅταν ὁ ἐπιβάτης εὑρίσκηται εἰς περιστάσεις τοιαύτας, αἵτινες καθιστῶσιν ἀδύνατον τὴν προσαγωγὴν τοιούτου ἀποδεικτικοῦ, τότε ἡ ὑγειονομικὴ ἐπιτροπὴ, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν καὶ σταθμίζουσα τὰς περιστάσεις ταύτας ἀκριβῶς, πρὸ δὲ πάντων, πληροφορουμένη διὰ τῶν δυνατῶν μέσων τὴν τελείαν πενίαν τοῦ ἐπιβάτου, δύναται νὰ κηρύττῃ αὐτὸν, διὰ πράξεώς της, ἀπηλλαγμένον τῆς πληρωμῆς τῶν λοιμοκαθαρτικῶν δικαιωμάτων. Τὰ δὲ πιστοποιητικὰ τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν, τὰ ὁποῖα οἱ ἐπιβάται παρουσιάζουσι, θέλουν χρησιμεύσει εἰς τὸ ἑξῆς πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν πληροφοριῶν, τὰς ὁποίας ἡ ἐπιτροπὴ θέλει πορίζεσθαι διὰ τῶν καταλλήλων μέσων, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων θέλει ἐκδίδει τὴν ἀπόφασίν της.

Σᾶς προσκαλοῦμεν, Κύριε Νομάρχα, νὰ φροντίσητε τὴν προσοχὴν τῶν Ὑγειονομικῶν Ἀρχῶν εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Ἰουλίου 1848.

Ὁ Ὑπουργὸς,
Μ. ΡΟΥΦΟΣ.

Ἀριθ. 5371.

Περὶ ἀλλοδαπῶν ζητούντων νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Στρατόν.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς κατὰ τὴν Τουρκίαν Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον μᾶς παρατηρεῖ ὅτι τινὲς τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν δέχονται τὰς περὶ ἐθελουσίου κατατάξεως εἰς τὸν Βασιλικὸν Στρατὸν αἰτήσεις ἀτόμων μὴ ἐχόντων τὰ προσόντα τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας, καὶ ὅτι τὰ ἄτομα ταῦτα, στελλόμενα εἰς τὴν Ἑλλάδα, δὲν γίνονται, ἕνεκα τούτου, δεκτὰ εἰς τὸν Στρατὸν, ὡς ἀντικειμένου τούτου εἰς τὸν Νόμον, ἐνῷ διὰ τὴν ἀποστολὴν των συμβαίνωσιν ἔξοδα ἐπὶ ματαίῳ, ἐκτὸς τοῦ ὅτι οἱ στελλόμενοι, ἐνδεεῖς ὄντες ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ,

μένουσιν ἀπροστάτευτοι εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ στερημένοι παντὸς μέσου ὑπάρξεως.

Κοινοποιοῦντες ὑμῖν τὰ ἀνωτέρω, σᾶς προσκαλοῦμεν ν' ἀπέχητε, τοῦ λοιποῦ, μετ' ἄκρας προσοχῆς τοῦ νὰ δέχησθε καὶ πέμπητε εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπως καταταχθῶσιν εἰς τὸν Β. Στρατὸν, ἄτομα μὴ ἔχοντα ἐντελῶς κεκτημένα τὰ προσόντα τοῦ ἰθαγενοῦς Ἕλληνος, καθότι ἄλλως, ἐκτὸς τῶν ἄλλων δυσαρέστων συνεπειῶν εἰς ἃς θέλετε ὑποκύψει, θέλουσι λογισθῆ εἰς βάρος ὑμῶν καὶ ὅλα τὰ ἔξοδα, ὅσα ἤθελον προκύψει ἐκ τῆς τοιαύτης ἀποστολῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Δεκεμβρίου 1849.

Ὁ Ὑπουργὸς,
Α. ΛΟΝΤΟΣ.

Ἀριθ. 2267.

Περὶ αἰτήσεων τῶν Νομαρχῶν πρὸς σύλληψιν κληρούχων.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς κατὰ τὴν Τουρκίαν Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Προσκαλεῖσθε, τοῦ λοιποῦ, ὁσάκις λαμβάνετε αἰτήσεις Νομαρχῶν πρὸς σύλληψιν καὶ ἀποστολὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα κληρούχων τοῦ Β. Στρατοῦ, ν' ἀπαντᾶτε ἀμέσως εἰς αὐτὰς, εἴτε διὰ τοῦ Ὑπουργείου, εἴτε ἀπ' εὐθείας πρὸς τοὺς ἁρμοδίους Νομάρχας, γνωστοποιοῦντες εἰς τὰς ὑμετέρας ἀπαντήσεις τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐνεργειῶν ὑμῶν, ἂν δηλ. ὁ καταζητούμενος κληροῦχος εὑρέθη, ἢ οὔ, εἰς τὰ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν σας μέρη· ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει, ἂν γνωρίζητε ποῦ διατρίβει ἢ ἂν ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ πότε, καὶ ἂν ὑφίστανται δυσκολίαι, καὶ ὁποῖαι, πρὸς σύλληψιν καὶ ἀποστολὴν αὐτοῦ.

Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν ὁ καταζητούμενος κληροῦχος ἤθελεν ἀναδεχθῆ τὴν Ὀθωμανικὴν ἐθνικότητα, καὶ δὲν δύνασθε, ὡς ἐκ τούτου, νὰ τὸν συλλάβητε καὶ τὸν πέμψητε εἰς τὴν Ἑλλάδα, θέλετε προσέχει, ὅπως,

ἅμα τυχὸν ἀπέλθῃ ἐκ τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν σας μερῶν, ἵνα ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν πατρίδα του, εἰδοποιῆτε περὶ τούτου πάραυτα τὴν ἁρμοδίαν Διοικητικὴν Ἀρχὴν τοῦ Βασιλείου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Μαΐου 1851.

Ὁ Ὑπουργὸς,
Α. ΠΑΪΚΟΣ.

Ἀριθ. 9921.

Περὶ τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἀποστελλομένων εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀντικαταστατῶν κληρούχων.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς κατὰ τὴν Τουρκίαν Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον παρατήρησεν ὅτι οἱ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἀποστελλόμενοι εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀντικαταστάται κληρούχων, οὐ μόνον σπανίως ἐμφανίζονται ἵνα καταταχθῶσιν εἰς τὸν Βασιλικὸν Στρατὸν, ἀλλὰ καὶ ἐμφανιζόμενοι, σπανιώτατα γίνονται δεκτοὶ, ἄλλοτε μὲν ἕνεκα σωματικῆς ἀνικανότητος, καὶ ἄλλοτε διότι δὲν κέκτηνται τὰ δικαιώματα τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας. Τοιουτοτρόπως, οἱ μὲν ἐπιλαχόντες στρατεύσιμοι ὑπεκφεύγουσι τὰς ὑποχρεώσεις των, ἡ δ' ὑπηρεσία τοῦ Στρατοῦ βλάπτεται· μύρια δ' ἄλλα προσκόμματα παρεμβάλλονται μεχρισοῦ ἐπιτευχθῇ ἡ ἐπὶ τέλους ματαία ἀποβαίνουσα αὕτη ἀντικατάστασις καὶ μύριαι βραδύτητες ἐπέρχονται ἕνεκα τῆς ἐπὶ τούτῳ ἀνωφελοῦς ἀλληλογραφίας μεταξὺ τῶν ἁρμοδίων Ἀρχῶν.

Πρὸς ἀποφυγὴν ὅλων τῶν ἀτόπων τούτων, τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον ἀπεφάσισεν, ἵνα, τοῦ λοιποῦ, μὴ γίνωνται δεκταὶ παρὰ τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν αἱ περὶ ἀντικαταστάσεως κληρούχων προτάσεις, ἀλλὰ νὰ ὑποχρεῶνται οὗτοι νὰ μεταβαίνωσιν ἐνταῦθα, ἔνθα ἢ προσωπικῶς νὰ ἐκπληρῶσι τὰς ὑποχρεώσεις των, ἢ νὰ εὑρίσκωσιν ἀντικαταστάτην ἔχοντα τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου καὶ τῶν στρατιωτικῶν κανονισμῶν ἀπαιτούμενα προσόντα.

Κοινοποιοῦντες ὑμῖν τ' ἀνωτέρω, σᾶς προσκαλοῦμεν νὰ συμμορφωθῆτε μὲ τὸ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ληφθὲν μέτρον, ὁσάκις σᾶς διαβιβάζωμεν αἰτήσεις περὶ συλλήψεως κληρούχων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Δεκεμβρίου 1859.

Ὁ Ὑπουργὸς,
Α. Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ἀριθ. 1949.

Περὶ ἐκδόσεως πιστοποιητικοῦ ταὐτότητος τῶν συνταξιούχων.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Σᾶς διαβιβάζομεν, ὀπισθογράφως, ὑπόδειγμα σταλὲν ἡμῖν ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου, ἵνα συμμορφοῦσθε μὲ αὐτὸ ἀκριβῶς, ὁσάκις ἐκδίδητε πιστοποιητικὰ ταὐτότητος εἰς συνταξιούχους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Ἀπριλίου 1857.

Ὁ Ὑπουργὸς,
Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

Σχέδιον πιστοποιητικοῦ.

Ὁ ὑποφαινόμενος . . . . . πιστοποιῶ τὴν ὕπαρξιν τῆς ταὐτότητος τοῦ Κ. . . . . Συνταξιούχου, εὑρισκομένου ἐνταῦθα δυνάμει ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου . . . .

Διὰ ταῦτα ἐκδίδεται τὸ παρὸν πιστοποιητικὸν διὰ νὰ τῷ χρησιμεύσῃ εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς συντάξεώς του. (α)

Ἐν . . . . . τῇ 186

(α) Τὸ πιστοποιητικὸν τοῦτο πρέπει νὰ χορηγῆται δωρεὰν κατὰ τὸν Νόμον.

Ἀριθ. 3557.

Περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Κατ' αἴτησιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου, γνωστοποιοῦμεν ὑμῖν, ἐν ὀπισθογράφῳ, τὸ ὑπ' ἀριθ. 26460 καὶ ἀπὸ 21 Μαΐου ἐγγραφον αὐτοῦ, περὶ ἐκδόσεως καὶ ἀποστολῆς πιστοποιητικοῦ ταὐτότητος τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ συνταξιούχων, καὶ προσκαλοῦμεν ὑμᾶς ὅπως, περιστάσεως τυχούσης, συμμορφωθῆτε μὲ τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Μαΐου 1857.

Ὁ Ὑπουργὸς,

Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

Ἀπὸ ἀναφορὰς τινων ἐν ἀλλοδαπῇ ἀποδημούντων συνταξιούχων, λαμβάνομεν ἀφορμὴν, Κύριε Ὑπουργὲ, ὅπως παρακαλέσωμεν ὑμᾶς νὰ παραγγείλητε εἰς τὰς Ἑλληνικὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς, ὁσάκις ζητήσωσι παρ' αὐτῶν οἱ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν εὑρισκόμενοι Ἀξιωματικοὶ τῆς Β. Φάλαγγος ἢ τοῦ Β. Ναυτικοῦ, ἢ ἁπλοῖ ἀπόστρατοι, πιστοποιητικὸν ταὐτότητος, ὄχι μόνον νὰ ἐκδιδωσιν αὐτὸ ἄνευ ἀναβολῆς, ἀλλὰ πρὸς εὐκολίαν αὐτῶν νὰ τὸ ἀποστέλλωσιν ἀπευθείας πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ τοῦτο διότι τινὰ ἐξ αὐτῶν ἀπωλέσθησαν, καὶ ὡς ἐκ τούτου καθυστερήθη ἡ πληρωμὴ τῶν συντάξεων.

Ἀπεκδεχόμεθα τὴν περὶ τούτου ἀπόφασίν σας.

Ὁ Ὑπουργὸς,

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ἀριθ. 7904.

Περὶ τῆς παρανόμου εἰσπράξεως τελῶν ἐπὶ τῶν πιστοποιητικῶν ταὐτότητος τῶν συνταξιούχων.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος

Κοινοποιοῦντες ὑμῖν ὀπισθογράφως ἔγγραφον τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου, περὶ τοῦ παρανόμου τῆς εἰσπράξεως τελῶν ἐπὶ τῶν παρὰ τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος ἐκδιδομένων πρὸς συνταξιούχους πιστοποιητικῶν ταὐτότητος κτλ. προσκαλοῦμεν ὑμᾶς, συμφώνως καὶ πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1949 τοῦ ἔτους 1857 ἐγκύκλιον τοῦ Ὑπουργείου, ὅπως συμμορφοῦσθε ἀκριβῶς πρὸς τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ, τηροῦντες ἀπαραγράπτως τὰς ὑπενθυμιζομένας δι' αὐτοῦ διατάξεις τοῦ τε περὶ χαρτοσήμου Νόμου καὶ τοῦ περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Νοεμβρίου 1859.

Ὁ Ὑπουργὸς,

Α. Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ἀριθ. 56761.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ.

Πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Καὶ ἄλλοτε ἐλάβομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς παρατηρήσωμεν ὅτι, κατὰ τὸν περὶ χαρτοσήμου Νόμον, τὰ ἔγγραφα τῆς ταὐτότητος καὶ πιστοποιήσεως τῶν συνταξιούχων εἶναι ἐλεύθερα τέλους, καὶ, κατὰ συνέπειαν, παρεκαλέσαμεν ὑμᾶς, ὅπως εὐαρεστηθῆτε νὰ ἐκδώσητε τὰς ἀπαιτουμένας διαταγάς σας πρὸς ὅλας τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς, διὰ νὰ μὴ ἀπαιτῶσι δικαιώματα δι' ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα ὁ Νόμος δὲν ὑποβάλλει εἰς κανὲν τέλος.

Ἐν τούτοις ἀπὸ διαφόρους συνταξιούχους, εὑρισκομένους εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, πληροφορούμεθα ὅτι Προξενικαί τινες Ἀρχαὶ ἀπαιτοῦν διὰ μὲν

τὰ ἔγγραφα τῆς ταὐτότητος δραχ. 1,50, διὰ δὲ τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ διπλώματος τοῦ συνταξιούχου δραχ. 3, ἐνῷ ἀμφότερα, ὡς ἀφορῶντα τὰς συντάξεις, ὁ Νόμος ἀφίνει ἀφορολόγητα.

Ἐπειδὴ ἡ εἴσπραξις τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν ἀντιβαίνει εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ περὶ χαρτοσήμου Νόμου (ἄρθρ. 29), καὶ εἰς ἐκείνους τοῦ περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ (Ἄρθρ. 128), καὶ ἡ εἴσπραξις αὐτῶν εἶναι παράνομος, σᾶς παρακαλοῦμεν νὰ ἐκδώσητε τὰς πλέον ἐντόνους διαταγάς, ὅπως, τοῦ λοιποῦ, αἱ Προξενικαὶ Ἀρχαὶ ἀπέχωσι τοῦ νὰ εἰσπράττωσι δικαιώματα ἐπὶ τῶν ἀφορώντων τὰς συντάξεις, πιστοποιήσεις, ἐγγράφων ταὐτότητος κτλ.

Συγχρόνως δὲ σᾶς παρακαλοῦμεν ὅπως εὐαρεστηθῆτε νὰ κοινοποιήσητε καὶ εἰς ἡμᾶς τοῦτο πρὸς ὁδηγίαν μας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Ὀκτωβρίου 1859.

Ὁ Ὑπουργός,

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ἀριθ 3951.

Περὶ ἐπιθεωρήσεως τῶν ξένων διαβατηρίων·

Η ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς *Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.*

Οἱ κανονισμοὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἀστυνομίας ἀπαιτοῦσιν οἱ εἰσερχόμενοι εἰς τὸ Βασίλειον ξένοι νὰ παρουσιάζωσιν εἰς τὸ μέρος τῆς ἀποβιβάσεώς των διαβατήριον ἐπιθεωρημένον ἁρμοδίως ὑπὸ τοῦ Προξενείου, Ὑποπροξενείου ἢ Προξενικοῦ Πρακτορείου τῆς Ἑλλάδος. Ἡ διατύπωσις αὕτη εἶναι ἀναγκαία ὅπως ἡ νομιμότης τοῦ διαβατηρίου ἀδιαφιλονεικήτως ἀναγνωρίζηται ὑπὸ τῶν Διοικητικῶν Ἀρχῶν τοῦ Κράτους.

Ἐντεῦθεν καθίσταται ἐπάναγκες νὰ δημοσιεύσητε δι' ἐξωδίκου δηλοποιήσεως εἰς τὰ κατὰ τὴν δικαιοδοσίαν σας μέρη, ὅτι πᾶς ξένος, προτιθέμενος νὰ μεταβῇ εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος, θέλει πράξει καλῶς νὰ φροντίζῃ νὰ ἐπιθεωρῆται τὸ διαβατήριόν του παρὰ τῆς ἁρμοδίας Ἑλληνικῆς Προξε-

νικῆς Ἀρχῆς, ἵνα μὴ ἄλλως ἡ εἰς τὸ Βασίλειον εἴσοδός του ἀπαντᾷ δυσχερεία κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἀποβάσεως αὐτοῦ.

Θέλετε δώσει τὰς ἀνηκούσας περὶ τούτου ὁδηγίας καὶ πρὸς τὰς ὑφ' ὑμᾶς Προξενικὰς Ἀρχάς, ἵνα καὶ αὗται συμμορφῶνται ἐπίσης πρὸς τὸ περιεχόμενον τῆς παρούσης.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 (20) Νοεμβρίου 1840.

Ὁ Γραμματεύς,
Α. ΠΑΪΚΟΣ.

Ἀριθ. 5649.

Περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Ἐκ τῆς ὀπισθογράφου ἐγκυκλίου τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου, θέλετε παρατηρήσει, ὅτι κατ' ἐπανάληψιν καὶ ἐντόνως διετάχθησαν αἱ κατὰ τὸ Βασίλειον Διοικητικαὶ Ἀρχαὶ νὰ ἐπιστήσωσι ἄκραν προσοχὴν, ὅπως μὴ γίνωνται δεκτοὶ ἐντὸς τοῦ Κράτους ἀλλοδαποὶ μὴ ὄντες ἐφωδιασμένοι μὲ τακτικὰ διαβατήρια, φέροντα ἐπὶ τέλους τὴν ἐπιθεώρησιν τῆς ἁρμοδίας Προξενικῆς Ἀρχῆς τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ μέτρον τοῦτο προσκαλεῖσθε νὰ γνωστοποιήσητε, διὰ τοῦ καταλληλοτέρου τρόπου, πρὸς ἅπαντα τὰ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν σας μέρη πρὸς γνῶσιν καὶ ὁδηγίαν τῶν προτιθεμένων νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα, πρὸς ἀποφυγὴν παντὸς παραπόνου ἐκ μέρους τῶν τοιούτων, ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἤθελον ἐφαρμοσθῆ, τοῦ λοιποῦ, ἐπ' αὐτῶν αἱ ἐν ἰσχύϊ διατάξεις, ἕνεκα τοιαύτης ἐλλείψεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Δεκεμβρίου 1850.

Ὁ Ὑπουργὸς,
Π. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους.

Διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 147 καὶ ἀπὸ 8 Σεπτεμβρίου 1848 καὶ 20,453 ἀπὸ 4 Ὀκτωβρίου π. ε. ἐγκυκλίων μας, σᾶς προσεκαλέσαμεν, Κύριε Νομάρχα, νὰ διατάξητε τὰς κατὰ τὸν ὑφ' ὑμᾶς Νομὸν Ὑγειονομικὰς καὶ Δημοτικὰς Ἀρχὰς νὰ ἐπιστήσωσι τὴν προσοχήν των, ὅπως, συμφώνως μὲ τὴν διάταξίν τοῦ ἀριθ. 17 τοῦ περὶ διαβατηρίων Β. Διατάγματος, μὴ γίνωνται ἐντὸς τοῦ Κράτους δεκτοὶ οἱ προσερχόμενοι ἀλλοδαποὶ, οἵτινες δὲν εἶναι ἐφωδιασμένοι μὲ διαβατήριον, ἐπιθεωρημένον ὑπὸ τῶν ἐδρευουσῶν εἰς τὰ μέρη τῆς ἀναχωρήσεώς των Ἑλληνικῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν.

Ἔχομεν ὅμως ἀφορμὰς νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι, μὴ δοθείσης παρὰ τῶν Διοικητικῶν Ἀρχῶν τῆς ἀπαιτουμένης προσοχῆς ἐπὶ τῆς διαγωγῆς τῶν Ὑγειονομικῶν καὶ Δημοτικῶν Ἀρχῶν, προσῆλθον εἰς τὸ Κράτος ἀλλοδαποὶ μὴ ἐφωδιασμένοι μὲ τακτικὰ διαβατήρια, καὶ οἵτινες ὑπάγονται, ὡς ἦτον ἐπόμενον, εἰς τὴν τάξιν τῶν φαυλοβίων καὶ καταδιωκομένων ἐπὶ κοιναῖς ἐγκληματικαῖς πράξεσι ἀλλαχοῦ. Ἐκ τούτου εὑρισκόμεθα εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν ἰδιάζουσαν προσοχήν σας ἐπὶ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ περὶ διαβατηρίων Β. Διατάγματος, καὶ νὰ σᾶς προσκαλέσωμεν νὰ ἐπιτηρῆτε αὐστηρῶς τὴν διαγωγὴν τῶν Ὑγειονομικῶν καὶ Δημοτικῶν Ἀρχῶν, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν, ὅτι πᾶσα ἔλλειψις τούτων, παρορωμένη καὶ μένουσα ἀνεξέλεγκτος, ἐπιβαρύνει καὶ ὑμᾶς αὐτοὺς, ὀφείλοντας, κατὰ τοὺς § 2 καὶ 3 τοῦ ἀριθ. 8 τοῦ περὶ Νομαρχικῶν καθηκόντων Β. Διατάγματος, νὰ ἐπαγρυπνῆτε ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν Νόμων καὶ Β. Διαταγμάτων, καὶ νὰ ἐπισκοπῆτε ἐπὶ τῆς διαγωγῆς τῶν ὑποδεεστέρων Ἀρχῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Σεπτεμβρίου 1850.

Ὁ Ὑπουργὸς,
Γ. ΝΟΤΑΡΑΣ.

Ἀριθ. 1877.

Περὶ ἀπαγορεύσεως τοῖς Προξένοις τοῦ ἐκδίδειν δωρεὰν διαβατήρια.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ σᾶς κοινοποιήσωμεν, πρὸς γνῶσιν σας, ἐν ὀπισθογράφῳ, τὸ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν ἔγγραφον ἡμῶν πρὸς τὸν ἐν Βώλῳ Ὑποπρόξενον τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἀπριλίου 1853.

Ὁ Ὑπουργὸς,
Α. ΠΑΪΚΟΣ.

Πρὸς τὸν ἐν Βώλῳ Ὑποπρόξενον τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 113 ἀναφορᾷ σας παρετηρήσαμεν ὅτι σημειοῦτε τινὰ διαβατήρια ὡς ἐκδοθέντα παρ' ὑμῶν δωρεὰν, ὡς καί τινας ἐπιθεωρήσεις, γενομένας ὡσαύτως δωρεάν.

Κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ σᾶς παρατηρήσωμεν, Κύριε Ὑποπρόξενε, πρὸς ὁδηγίαν σας, ὅτι οὐδεμία διάταξις ἐπιτρέπει εἰς τὰς ἐμμίσθους Προξενικὰς Ἀρχὰς τὴν *δωρεὰν* ἐνέργειαν οἱασδήποτε πράξεως δι' ἣν ὑπάρχει ὡρισμένον τέλος ἐν τῇ προξενικῇ διατιμήσει, καὶ ὅτι, ἐπομένως, ὁ ἐνεργῶν τοιαύτας πράξεις δωρεὰν, καθίσταται ὑπεύθυνος ἀπέναντι τοῦ δημοσίου.

Ὁ Ὑπουργὸς,
Α. ΠΑΪΚΟΣ.

Ἀριθ. 5212.

Περὶ ἐπιθεωρήσεως ὑπὸ τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν τῶν διαβατηρίων τῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα μεταβαινόντων ἀλλοδαπῶν.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Πολλάκις τὸ Ὑπουργεῖον προσεκάλεσε τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς νὰ εἰ-

δοποιῶσι τοὺς εἰς τὴν Ἑλλάδα μεταβαίνοντας ἀλλοδαποὺς, ὅτι ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλλωσι τὰ διαβατήριά των εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν τῆς ἁρμοδίας Ἑλληνικῆς Προξενικῆς Ἀρχῆς, ἵνα μὴ ἄλλως ἐκτίθενται εἰς τὸν κίνδυνον εἴτε τοῦ νὰ μὴ γίνωσι δεκτοὶ εἰς τὸ Βασίλειον, εἴτε τοῦ νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς διατάξεις ὀχληρὰς καὶ δυσαρέστους.

Ἐπειδὴ μ' ὅλα ταῦτα πολλοὶ τῶν ἀλλοδαπῶν παρουσιάζονται συνεχῶς φέροντες διαβατήρια, μὴ περιέχοντα τὴν ἀνωτέρω ἐπιθεώρησιν, κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ ἐφελκύσωμεν τὴν προσοχὴν ὑμῶν εἰς τὴν ἀκριβῆ τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος διατάξεως ἐφαρμογὴν, καὶ νὰ σᾶς παρακαλέσωμεν νὰ καταστήσητε ταύτην γνωστὴν, διὰ τοῦ καταλληλοτέρου τρόπου, εἰς τὰ ὑπὸ τὴν ὑμετέραν δικαιοδοσίαν μέρη πρὸς ὁδηγίαν τῶν ἀλλοδαπῶν ὅσοι προτίθενται νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Δὲν κρίνομεν δὲ περιττὸν νὰ σᾶς προσθέσωμεν ὅτι ὁσάκις ἀλλοδαπός τις, ἐκ τῶν παρουσιαζόντων ὑμῖν τὰ διαβατήριά των πρὸς ἐπιθεώρησιν, σᾶς φανῇ ὑπόπτου διαγωγῆς, ὀφείλετε ν' ἀναζέλλητε τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διαταξεως ταύτης, μέχρις οὗ ἐρευνήσετε δεόντως περὶ τῶν προηγουμένων αὐτοῦ· ἐὰν δὲ ἐκ τῶν ἐρευνῶν ὑμῶν πεισθῆτε ὅτι ὁ ἀλλοδαπὸς οὗτος προσφεύγει εἰς τὴν Ἑλλάδα συνεπείᾳ κακουργημάτων πραχθέντων ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, καὶ ὅτι διάγει βίον τυχοδιωκτικὸν, ἀγυρτικὸν καὶ ἄστατον, πρέπει ν' ἀρνῆσθε τὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ διαβατηρίου του, καὶ νὰ εἰδοποιῆτε πάραυτα περὶ τούτου τήν τε Κυβέρνησιν ὡς καὶ τὰς Ἀρχὰς τοῦ μέρους ἐκείνου τοῦ Βασιλείου, δι' οὗ καθίσταται πιθανώτερον ὅτι ὁ τοιοῦτος ἀλλοδαπὸς ἤθελεν ἀποπειραθῆ νὰ προσέλθῃ εἰς τὸ Κράτος, καί τοι φέρων ἄτακτον διαβατήριον.

Ὡς πρὸς τοῦτο δὲ συνιστῶμεν ὑμῖν τὴν μεγαλειτέραν προσοχὴν καὶ σύνεσιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Αὐγούστου 1856.

Ὁ Ὑπουργὸς,

Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

Ἀριθ. 207.

Περὶ μὴ ἐπιθεωρήσεως διαβατηρίων ἀλλοδαπῶν ἐπιληψίμου διαγωγῆς.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Λόγοι δημοσίου ἀσφαλείας ἠνάγκασαν κατ' αὐτὰς τὸν Διευθυντὴν τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς νὰ ἐπικαλεσθῇ δι' ἡμῶν τὴν σύντονον προσοχήν σας ὡς πρὸς τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν διαβατηρίων ἀλλοδαπῶν, προτιθεμένων νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Καὶ τῷ ὄντι, πολλοὶ τῶν ἀλλοδαπῶν τούτων, διανύσαντες ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτῶν πατρίδι βίον ἄτακτον καὶ μὴ παρέχοντα ἀποχρώσας ἐγγυήσεις, μεταβαίνουσιν ἐνταῦθα μὲ σκοπὸν ἐπιληψιμον καὶ ἐπιβλαβῆ. Ὀφείλετε, ἑπομένως, ὁσάκις παρουσιάζωνται ὑμῖν ἀλλοδαποὶ ὅλως ἄγνωστοι, καὶ περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν ὁποίων ἠθέλετε τυχὸν ἔχει ὑπονοίας, νὰ μὴ ἐπιθεωρῆτε τὰ διαβατήριά των διὰ τὴν Ἑλλάδα, εἰμὴ ἀφοῦ πρῶτον λάβητε, περὶ τῆς ἀμώμου διαγωγῆς τῶν φερόντων, πληροφορίας ὅσον οἷόν τε ἀκριβεῖς

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 13 Ἰανουαρίου 1858.

Ὁ Ὑπουργὸς,

Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

Ἀριθ. 1389.

Περὶ κοινοποιήσεως δικογράφων.

Ἡ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Κατ' αἴτησιν τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας, προσκαλεῖσθε, ὁσάκις ἐπιφορτίζεσθε παρ' ἡμῶν νὰ κοινοποιήτε πρὸς τοὺς ἐν ἀλλο-

δαπῆ διαμένοντας δικόγραφα, νὰ εἰδοποιῆτε ἐν καιρῷ τὴν Γραμματείαν ταύτην περὶ τῆς ἐπιδόσεώς των, καθὼς καὶ περὶ τῆς χρονολογίας αὐτῆς, καθότι ἄλλως ἡ τοιαύτη ἔλλειψις δύναται νὰ ἐπιφέρῃ πρόσκομμα εἰς τὴν ἐνέργειαν τῆς δικαιοσύνης.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Σεπτεμβρίου 1835.

Ὁ Γραμματεὺς,
Ι. ΡΙΖΟΣ.

Ἀριθ. 977.

Περὶ συντάξεως ἐκθέσεως καὶ ὑποβολῆς αὐτῆς εἰς τὴν Γραμματείαν διὰ πᾶσαν ἀποποίησιν ἀποδοχῆς δικογράφου.

Η ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Πρὸς τὰς κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Κατὰ τὸ 146 ἄρθρον τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ὁπόταν διάδικός τις, ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας διαμένων, ἀπαρνηθῇ νὰ δεχθῇ τὸ πρὸς αὐτὸν κοινοποιούμενον δικόγραφον, καὶ ὑπογράψῃ τὸ ἀπαιτούμενον ἐπιδοτήριον ἔγγραφον, ἀπαιτεῖται τὸ δικόγραφον τοῦτο νὰ τοιχοκολληθῇ ἐπὶ τῆς θύρας τῆς κατοικίας του, νὰ συνταχθῇ περὶ τῆς τοιχοκολλήσεως ταύτης ἔκθεσις παρὰ τοῦ ἐκτελέσαντος αὐτὴν ὑπαλλήλου, νὰ ὑπογραφῇ παρ' αὐτοῦ καὶ παρὰ τῶν παρόντων γειτόνων, καὶ νὰ ἐπικυρωθῇ παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Προξένου.

Ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ ἐν τῷ ῥηθέντι ἄρθρῳ διαλαμβανόμενα εἶναι δύσκολον ἢ μᾶλλον ἀδύνατον νὰ ἐφαρμοσθῶσιν ἐντελῶς ἐντὸς τῆς Ὀθωμανικῆς Ἐπικρατείας, οἱ ἐν τῇ Τουρκίᾳ Πρόξενοι καὶ λοιποὶ Προξενικοὶ ὑπάλληλοι δύνανται μὲν νὰ παραλείπωσι τὴν εἰς τὰς θύρας τῶν διαδίκων τοιχοκόλλησιν τῶν δικογράφων, ἐν πιπτώσει ἀρνήσεως παραδοχῆς αὐτῶν, ἀλλ' ὀφείλουσι πάντοτε, εἰς τοιαύτας περιπτώσεις, νὰ βεβαιῶσι τὴν ἄρνησιν δι' ἐκθέσεως ὑπογραφομένης παρ' αὐτῶν τε καὶ παρὰ δύω ἄλλων προσ-

λαμβανομένων ἐπὶ τούτῳ μαρτύρων, τὴν δ' ἔκθεσιν ταύτην θέλουσι διευθύνει τότε εἰς τὴν Γραμματείαν.

Ταῦτα σᾶς κοινοποιοῦμεν πρὸς ὁδηγίαν ὑμῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Μαρτίου (1 Ἀπριλίου) 1836.

Ὁ Γραμματεὺς,
Ι. ΡΙΖΟΣ.

Ἀριθ. 703.

Περὶ ἐπικυρώσεως τῆς ὑπογραφῆς τῶν Ὑπαλλήλων ἐπὶ τῶν ἐπιδοτηρίων τῶν δικογράφων.

Η ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Συνεχῶς Πρόξενοί τινες, διαβιβάζοντες εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἐπιδοτήρια δικαστικῶν ἐγγράφων, δὲν ἐπικυροῦσι τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Προξενικοῦ ὑπαλλήλου δι' οὗ ἐγένετο ἡ ἐπίδοσις αὐτῶν· οὕτω δὲ τὰ ἐπιδοτήρια ταῦτα δὲν δύνανται νὰ ἔχωσιν ἰσχὺν ἐνώπιον τῶν Ἑλληνικῶν δικαστηρίων, ὡς οὐδένα φέροντα ἐπίσημον χαρακτῆρα. Προσκαλεῖσθε, ἐπομένως, ὁσάκις δικόγραφα ἐπιδίδονται διά τινος τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Προξενείου, νὰ ἐπικυροῦτε ὑμεῖς αὐτὸς τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ὑπαλλήλου τούτου ἐπὶ τοῦ ἐπιδοτηρίου, νὰ παραθέτητε δὲ συγχρόνως εἰς τὴν ὑπογραφὴν ὑμῶν καὶ τὴν προξενικὴν σφραγῖδα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Φεβρουαρίου (10 Μαρτίου) 1837.

Ὁ Γραμματεὺς,
Ι. ΡΙΖΟΣ.

Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ.

Πρὸς τοὺς Εἰσαγγελεῖς τοῦ Κράτους.

Εἰς τὰς περιστάσεις καθ' ἃς πρόκειται ν' ἀποσταλῶσι διὰ τῆς Γραμματείας τῶν Ἐξωτερικῶν δικόγραφα ἰδιωτικὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους πρὸς

ἐπίδοσιν, τὰ κατὰ τὸν ἀπὸ 19 Ὀκτωβρίου ε. ε. Νόμον (α) προκαταβλητέα τέλη πρέπει νὰ ὑπολογίζωνται ἐπὶ τῶν ἑξῆς ἐγγράφων:

1) Ἐπὶ τῶν δικογράφων αὐτῶν.

2) Ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου τοῦ Εἰσαγγελέως, δι' οὗ θέλει γενῆ ἡ εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐξωτερικῶν ἀποστολή.

3) Ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου τῆς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας, δι' οὗ θέλει γενῆ ἡ εἰς τὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἀποστολή.

4) Ἐπὶ τοῦ ἐπιστρεπτέου ἐπιδοτηρίου.

5) Ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου τῆς Προξενικῆς Ἀρχῆς πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείαν.

ΝΟΜΟΣ

Τῆς 19 Ὀκτωβρίου 1838 περὶ τῶν ταχυδρομικῶν ἐξόδων, τῶν προκυπτόντων ἐκ τῆς εἰς τὰ ἐκτὸς τοῦ Βασιλείου μέρη ἀποστολῆς δικογράφων.

1) Οἱ διάδικοι οἱ παραγγέλλοντες ἐπιδόσεις ἀναγομένας εἰς τὸν παράγραφον 6 τοῦ ἄρθρου 145 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ἢ ἄλλας οἱασδήποτε κοινοποιήσεις πρὸς κατοικοῦντας ἢ διαμένοντας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ὀφείλουν νὰ καταβάλλωσιν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Εἰσαγγελέως, εἰς ὃν γίνεται ἡ ἐπίδοσις, τὰ διὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἀποστολὴν τῶν ἐπιδιδομένων δικογράφων ταχυδρομικὰ τέλη, ὑπολογιζόμενα κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ταχυδρομικῆς διατιμήσεως. Εἰς τὰ τέλη ταῦτα θέλουν προστίθεσθαι καὶ τὰ διὰ τὸ ἔγγραφον τῆς ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας, δι' οὗ θέλουν σταλῆ τὰ δικόγραφα εἰς τὴν ἁρμοδίαν Προξενικὴν Ἀρχὴν, καθὼς ἀκόμη καὶ τὰ διὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ἐπιδοτηρίου ἢ ἄλλου τινὸς ἐπιστρεπτέου δικογράφου μέχρι τῆς ἕδρας τοῦ δικαστηρίου, παρ' ᾧ γίνεται ἡ δίκη.

2) Εἰς τοὺς μὴ καταβάλλοντας τὰ τέλη ταῦτα, ὡσαύτως δὲ καὶ εἰς τοὺς μὴ καταβάλλοντας αὐτὰ πλήρη, ἀρνεῖται ὁ Εἰσαγγελεὺς τὴν παραλαβὴν τοῦ ἐπιδιδομένου δικογράφου, ἄλλως ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ αὐτὸς τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος τέλη. Συμπεσούσης δὲ φιλονεικίας μεταξὺ τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ τοῦ διαδίκου περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ τέλους, ὑποβάλλονται τὰ δικόγραφα εἰς τὴν ἐπιτόπιον διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομείων, ἥτις σημειώνει ἐπ' αὐτῶν τὸ νόμιμον τέλος, ὑπογράφουσα τὴν σημείωσιν ταύτην. Τῆς διατάξεως ταύτης ἐξαιροῦνται οἱ ἀπολαύοντες δικαιώματα πενήτων, περὶ ὧν θέλει ἰσχύει, καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, τὸ ἀπὸ 21 Ἰουνίου (3 Ἰουλίου) 1837 περὶ τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν τῶν δικογράφων τῶν πενήτων Βασιλικὸν Διάταγμα.

5) Ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου τῆς Γραμματείας πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα τὸν παρὰ τῷ δικαστηρίῳ, ὅπου ἡ δίκη πρόκειται.

Τοῦτα, ἂν καὶ λεπτομερῶς καὶ διακεκριμένως δὲν ἀπαριθμῶνται ἐν τῷ Νόμῳ, ἐξάγονται ὅμως ἱκανῶς ἐξ αὐτοῦ, ὅστις ἀπαιτῶν καὶ διὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἀποστολὴν τέλη, ἐννοεῖ ὡς ὁμολογουμένως ἀπαιτούμενα τὰ διὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἀποστολήν.

Τὰ εἰς τοὺς ἀριθμοὺς 2-6 σημειούμενα ἔγγραφα πρέπει νὰ λογίζωνται εἰς τὴν ἐπιβολὴν τοῦ τέλους ὡς ἓν ἀκέραιον φύλλον συνήθους χάρτου.

Ἐκ τῶν προκαταβαλλομένων τελῶν, τὰ μὲν ἀφορῶντα τοὺς ἀριθμοὺς 1 καὶ 2 διὰ τὴν μέχρι τῆς Γραμματείας τῶν Ἐξωτερικῶν ἀποστολήν, θέλουν πληρώνεσθαι εἰς τὸ κατὰ τόπον ταχυδρομεῖον ὡς τέλος παρὰ τούτου εἰσπραξιμον, λογιζομένου τοῦ ἐγγράφου τοῦ Εἰσαγγελέως ὡς ἰδιωτικοῦ, τὰ δὲ λοιπὰ θέλουν ἐγκλείεσθαι εἰς τὸ πρὸς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐξωτερικῶν ἔγγραφον, τὸ ὁποῖον, καί τοι φέρον χρήματα, διετάχθησαν νὰ παραλαμβάνουν οἱ ἐπιστάται τῶν ταχυδρομείων, ὡς μᾶς εἰδοποίησεν ἡ συνεννοηθεῖσα μετὰ τοῦ Γενικοῦ τῶν ταχυδρομείων Διευθυντοῦ Γραμματεία τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Νοεμβρίου 1838.

Ἀριθ. 2875.

Περὶ ἀποστολῆς τῶν πρωτοτύπων ἐπιδοτηρίων τῶν δικογράφων.

Η ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Ἐπειδὴ ἀντὶ τῶν ἐπιδοτηρίων δικογράφων τινὲς τῶν Προξένων πέμπουσιν ἀντίγραφα αὐτῶν ἐπικυρωμένα, ἅτινα δὲν δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τοὺς διαδίκους, ὡς ἀντιβαίνοντος τούτου εἰς τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ σᾶς παρατηρήσωμεν ὅτι πρέπει νὰ διευθύνετε πάντοτε τὰ τοιαῦτα ἐπιδοτήρια πρὸς τὴν Γραμματείαν ἐν πρωτοτύπῳ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Ἰουλίου 1839.

Ὁ Γραμματεὺς,
Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

Ἀριθ. 3873 .

Περὶ ἀποστολῆς τῶν δικογράφων ὑπὸ ἰδιαίτερον κάλυμμα.

Η ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Πρὸς τακτοποίησιν τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῶν ἐξόδων τῆς ἀποστολῆς τῶν δικογράφων καὶ τῶν ἐπιδοτηρίων αὐτῶν, σᾶς προσκαλοῦμεν Κύριοι, ν' ἀποστέλλητε ταῦτα, τοῦ λοιποῦ, πρὸς τὴν Γραμματείαν συνωδευμένα μὲ τὰ ἔγγραφα τῶν Εἰσαγγελέων, ἅτινα ὀφείλετε νὰ μᾶς ἐπιστρέφητε, ἐντὸς ἰδιαιτέρου καὶ βεβαρημένου μὲ ταχυδρ. τέλος φακέλλου, ἐφ' ᾧ, πλὴν τῆς πρὸς τὴν Γραμματείαν ἐπιγραφῆς, θέλετε σημειοῖ καὶ τὴν λέξιν «δικόγραφα.»

Τοιουτοτρόπως ἕκαστον ἐπιδοτήριον ἢ ἕκαστον δικόγραφον συνωδευμένον μόνον μὲ τὰ συνημμένα αὐτῷ καὶ τῆς ἐπὶ τούτῳ ἐκθέσεως τοῦ Εἰσαγγελέως, θέλει ἀποστέλλεσθαι εἰς τὴν Γραμματείαν ἐντὸς φακέλλου, ὡς ἀνωτέρω, ὅλως ἰδιαιτέρου καὶ ἀνεξαρτήτου τῆς λοιπῆς ἐπισήμου ἀλληλογραφίας ὑμῶν.

Τὸ αὐτὸ ὡς πρὸς τοῦτο σύστημα θέλει ἀκολουθήσει καὶ ἡ Γραμματεία. (α) Προσκαλεῖσθε, ἑπομένως, νὰ δώσητε τὰς ἀναγκαίας περὶ τοῦ ἀνωτέρω ἀντικειμένου ὁδηγίας καὶ πρὸς τὰς ὑπὸ τὴν ὑμετέραν δικαιοδοσίαν Προξενικὰς Ἀρχάς. (β)

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Σεπτεβρίου 1839.

Ὁ Γραμματεὺς,

Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

(α) Συνεπείᾳ συνεννοήσεως μεταξὺ τῶν ἁρμοδίων Εἰσαγγελέων καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου, τοῦτο πέμπει τὰ δικόγραφα ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ φακέλλου τοῦ περιέχοντος καὶ τὴν λοιπὴν μετὰ τῶν Προξένων ἀλληλογραφίαν αὐτοῦ.

(β) Δι' ἑτέρας ἐγκυκλίου τῆς 24 Ἰανουαρίου 1849, ὑπ' ἀριθ. 249, προσεκλήθησαν οἱ Πρόξενοι νὰ ἐφαρμόζωσιν ἀκριβῶς τὰ ἐν τῇ ἀνωτέρῳ ἐγκυκλίῳ διατατόμενα.

'Αριθ. 1044.

Περὶ τῆς ἐπιδόσεως τῶν δικογράφων.

Η ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Πρὸς τὰς κατὰ τὴν Τουρκίαν Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Ἵν' ἀποφύγωμεν πᾶσαν περιττὴν ἀλληλογραφίαν ὡς πρὸς τὰ δικόγραφα καὶ τὰ ἐντεῦθεν προκύπτοντα ταχυδρομικὰ τέλη, σᾶς κοινοποιοῦμεν τὰ ἑπόμενα:

1) Ὁσάκις ἡ Γραμματεία σᾶς διευθύνῃ δικόγραφον διὰ νὰ τὸ ἐπιδώσητε εἴς τι ἄτομον, εὑρισκόμενον εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς ὑμῶν ἢ εἴς τι μέρος τῆς ὑμετέρας δικαιοδοσίας, ὀφείλετε, κατ' ἀρχὰς, νὰ πληροφορῆσθε περὶ τῆς διαμονῆς τοῦ ἀτόμου τούτου, καὶ ἀφοῦ γνωρίσετε αὐτὸ νὰ τῷ ἐπιδίδητε ἢ τῷ διαβιβάζητε, ὅταν εὑρῆτε εὐκαιρίαν, εἰ δυνατὸν ἀνεξόδως, τὸ δικόγραφον, ζητοῦντες νὰ ὑπογράφηται καὶ τὸ περὶ τούτου συνταχθησόμενον ἐπιδοτήριον, ὅπερ θέλετε μᾶς διαβιβάζει. Ἀλλ' εἰς περίστασιν καθ' ἣν αἱ περὶ ἀνευρέσεως τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς τοῦ ζητουμένου προσώπου ἔρευναι ὑμῶν ἀποβῶσιν ἄκαρποι, θέλετε περιορίζεσθαι εἰς τὸ νὰ εἰδοποιῆτε περὶ τούτου τὴν Γραμματείαν. (α)

2) Ἐὰν τὸ ἐνδιαφερόμενον ἄτομον ἀποποιῆται νὰ δεχθῇ τὸ δικόγραφον ἢ νὰ ὑπογράψῃ τὸ ἐπιδοτήριον, δὲν θέλετε τὸ ἐκβιάζει ἀλλὰ θέλετε ἁπλῶς εἰδοποιεῖ περὶ τούτου τὴν Γραμματείαν.

3) Ἐὰν τὸ ἐνδιαφερόμενον ἄτομον ὅπερ δέχεται τὸ δικόγραφον, σᾶς ἐπιφορτίσῃ νὰ τῷ ἀποστείλητε ἀπάντησιν ἢ ἄλλα ἔγγραφα ἀπευθυνόμενα εἴτε πρὸς τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ εἴτε πρὸς Δικαστήριόν τι τῆς Ἑλλάδος, ὀφείλετε νὰ ἀποποιῆσθε τοῦτο ὁριστικῶς, ἐξηγοῦντες αὐτῷ ὅτι, κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν θεσμοθεσίαν, τὰ οὕτω διαβιβαζόμενα ἔγγραφα οὐδεμίαν ἔχουσιν ἀξίαν, καὶ ὅτι τότε μόνον λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν, ὅτε παρουσιάζονται εἰς τὸ Δικαστήριον κατὰ τοὺς Δικαστικοὺς τύπους ὑπό τινος πληρεξου-

(α) Ἐννοεῖται ὅτι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οἱ Πρόξενοι ὀφείλουσι νὰ ἐπιστρέφωσι συνάμα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τό τε μὴ ἐπιδοθὲν δικόγραφον καὶ τὴν συνοδεύουσαν αὐτὸ ἀναφορὰν τοῦ Εἰσαγγελέως.

σίου προσηκόντως διοριζομένου παρὰ τοῦ ἐνδιαφερομένου μέρους. Ἀλλ' ἐὰν τὰ ἔγγραφα ταῦτα ἀπευθύνωνται ἐπὶ τούτῳ πρός τινα πληρεξούσιον, τότε ὀφείλετε νὰ τὰ δέχησθε καὶ τὰ διευθύνετε εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὑπὸ τὸν ὅρον πάντοτε τοῦ νὰ σᾶς προκαταβάλλωνται τὰ ἀναγκαιοῦντα ταχυδρομικὰ τέλη.

4) Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὸ ἐνδιαφερόμενον ἄτομον δὲν εὑρίσκεται εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς ὑμῶν, ἀλλ' εἰς ἕτερον μέρος τῆς ὑμετέρας δικαιοδοσίας, θέλετε προσπαθῆ νὰ τῷ διαβιβάζητε τὸ δικόγραφον δι' εὐκαιρίας ἥτις δὲν θέλει σᾶς ὑποβάλει εἰς δαπάνας· ἐὰν δ' ἀποποιῆται νὰ τὸ δεχθῇ ἢ νὰ σᾶς ἀποστείλῃ τὸ ἐπιδοτήριον, ὀφείλετε νὰ συμμορφωθῆτε πρὸς τὴν πρώτην περίπτωσιν τῆς παρούσης, ἀείποτε δὲ θέλετε προσπαθῆ ν' ἀποφεύγητε τὰς δαπάνας διά τε τὴν ἀναζήτησιν τοῦ ἀτόμου καὶ διὰ τὴν πρὸς αὐτὸ διαβίβασιν τοῦ δικογράφου.

Ἐσωκλείστως σᾶς διαβιβάζομεν ἀπόσπασμα πρὸς ἡμᾶς ἐγγράφου τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας, σύμφωνον πρὸς τὸ περιεχόμενον τῆς παρούσης.

Θέλετε κοινοποιήσει τὴν παροῦσαν καὶ πρὸς τοὺς ὑπὸ τὴν ὑμετέραν δικαιοδοσίαν Προξενικοὺς ὑπαλλήλους, προσκαλοῦντες αὐτοὺς νὰ συμμορφῶνται ἀκριβῶς πρὸς τὰ ἐν αὐτῇ διαταττόμενα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 (26) Ἀπριλίου 1840.

Ὁ Γραμματεύς,

Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἡ πρὸς τοὺς ὁποιουδήποτε τῆς ἀλλοδαπῆς διατρίβοντας διαδίκους, διὰ τῶν Προξένων, ἐπίδοσις τῶν δικογράφων, γίνεται χάριν αὐτῶν μόνων, οἵτινες ἄλλως ἐνδέχεται νὰ δικάζωνται καὶ καταδικάζωνται ἐν πλήρει τῶν διατρεχόντων ἀγνοίᾳ, δὲν συντελεῖ δὲ παντάπασιν εἰς τὴν πρόοδον καὶ περικίωσιν τῶν δικῶν, αἵτινες, καὶ χωρὶς τῶν τοιούτων κοινοποιήσεων, δύνανται νομίμως νὰ προχωρήσωσι καὶ λάβωσι πέρας. Διὰ τοῦτο οἱ Πρόξενοι εἰμποροῦν νὰ περιορίζωνται εἰς τὸ νὰ ἐρευνῶσι περὶ τοῦ τόπου

ἔνθα διατρίβουσιν οἱ ἄνθρωποι πρὸς οὓς τὰ δικόγραφα διευθύνονται, καὶ ὅταν εὑρῶσιν εὐκαιρίαν νὰ στέλλωσι πρὸς αὐτοὺς, εἰ δυνατὸν, χωρὶς δαπάνης, τὰ δικόγραφα καὶ νὰ εἰδοποιῶσιν ἁπλῶς τὴν Γραμματείαν περὶ τῆς γενομένης καθ' οἱονδήποτε τρόπον κινοποιήσεως, εἰς ἣν δὲν ἀπαιτεῖται νὰ φυλαχθῇ κανεὶς τύπος δικαστικός. Οἱ Πρόξενοι ὡσαύτως δὲν χρεωστοῦν νὰ δέχωνται καὶ νὰ στέλλωσι δημοσίᾳ δαπάνῃ κἀμμίαν τῶν τοιούτων διαδίκων ἀπάντησιν. Ἂν οὗτοι θέλωσι νὰ λάβωσι πρόνοιαν πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν, ὀφείλουν νὰ πράξωσι τοῦτο ἰδιωτικῶς, διορίζοντες πληρεξούσιον ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Δικαστηρίου.

Ὁ Γραμματεὺς,
Α. ΠΑΪΚΟΣ.

Ἀριθ. 5830.

Περὶ ἐπιστροφῆς τῶν δικογράφων.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Παρετηρήθη ὅτι τινὲς τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν δὲν συμμορφοῦνται καθ' ὁλοκληρίαν μὲ τὰς κατὰ καιρὸν παρὰ τοῦ Ὑπουργείου ἐκδοθείσας, ὁδηγίας ὡς πρὸς τὴν ἐπιστροφὴν τῶν δικογράφων καὶ τὴν ἀποστολὴν ἐπιδοτηρίων, ἀλλὰ μιγνύουσι συνήθως εἰς αὐτὰ οὐ μόνον δικόγραφα πενήτων ἀλλὰ πολλάκις καὶ ἄλλα ἔγγραφα τῆς ὑπηρεσίας των, ἅτινα ἐμβάλλουσιν εἰς φακέλλους μετὰ τῶν δικογράφων καὶ παραδίδουσιν εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον ἀπλήρωτα, ὅπερ δίδει χώραν εἰς σύγχισιν καὶ ἀταξίαν περὶ τὴν δαπάνην τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν.

Ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ τακτοποιηθῇ τὸ μέρος τοῦτο τῆς ὑπηρεσίας, καὶ ἐκλείψῃ πᾶσα σύγχυσις, σᾶς προσκαλοῦμεν νὰ διακρίνητε, τοῦ λοιποῦ, μετὰ προσοχῆς τὰ τῶν πενήτων δικόγραφα ἐκ τῶν συνήθων δικογράφων· καὶ τὰ μὲν πρῶτα νὰ πέμπητε πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον ὡς καὶ τὰ λοιπὰ ἐπίσημα ἔγγραφα ὑμῶν *πληρωμένα*, τὰ δὲ τελευταῖα, ὅσα δηλ. φέρουσι τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Λογιστοῦ τοῦ Ὑπουργείου (α) νὰ πέμπητε

(α) Τὰ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀποστελλόμενα δικόγραφα δὲν φέρουσι πλέον τὴν ὑπογραφὴν τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Λογιστοῦ, καθὸ συμπεριλαμβανόμενα εἰς τὸν αὐτὸν φάκελλον τὸν περιέχοντα καὶ τὴν λοιπὴν μετὰ τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν ἀλληλογραφίαν τοῦ Ὑπουργείου.

ιδίως έντὸς χωριστοῦ φακέλλου φέροντος τὴν ἐπιγραφὴν «Πρὸς τὸ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργεῖον» «Διὰ τὸ Λογιστικὸν Γραφεῖον», καὶ παρὰ τῇ ἐπιγραφῇ τὴν σημείωσιν «Δικόγραφα» παραδίδοντές τα εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον ἀπλήρωτα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Δεκεμβρίου 1849.

Ὁ Ὑπουργὸς,

Α. ΛΟΝΤΟΣ.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Πρὸς τοὺς Εἰσαγγελεῖς τοῦ Κράτους.

Ἀφορμὴν λαβόντες ἐκ τῶν πρὸς ἡμᾶς ἀνακοινώσεων τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου, περὶ τοῦ ὅτι πολλὰ τῶν ὑπὸ τῶν ΚΚ. Εἰσαγγελέων ἀποστελλομένων δικογράφων, ὅπως ἐπιδοθῶσιν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν, ἐπιστρέφονται ὑπὸ τῶν ΚΚ. Προξένων μὲ τὴν σημείωσιν ὅτι τὰ πρὸς ἃ τὰ ἔγγραφα ταῦτα ἀπευθύνονται πρόσωπα οὔτε ἐπιδημοῦσιν ἤδη, οὔτε μετέστησάν ποτε εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα, σπεύδομεν, Κύριε Εἰσαγγελεῦ, νὰ ἐπιφέρωμεν τὰς ἀκολούθους παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν τοιούτων ἐπιδόσεων, ὅπως προληφθῶσιν αἱ ἄδικοι σενέπειαι, αἱ δυνάμεναι νὰ προκύψωσιν ἐξ αὐτῶν.

Ὅσάκις συζητοῦνται ἐρήμην ὑποθέσεις κατὰ προσώπων, ὡς διαμενόντων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, κλητευθέντων, καὶ ἰδίως ὁσάκις ἤθελον ἐπιστρέφεσθαι πρὸς ὑμᾶς, Κύριε Εἰσαγγελεῦ, τοιαῦτα δικόγραφα, μὲ τὴν, καθ' ἃ ἀνωτέρω μέμνηται, σημείωσιν, φρονοῦμεν ὅτι τὸ συμφέρον τῆς δικαιοσύνης ἀπαιτεῖ, παρευρισκόμενοι εἰς τὴν συνεδρίασιν, νὰ προτείνητε εἰς τὸ δικαστήριον, ὅτι ὁ τὴν ἐρήμην συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως ἐπισπεύδων ἐνάγων ὀφείλει ν' ἀποδεικνύῃ, πρὸς τοῖς ἄλλοις, καὶ τὸν περὶ τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς ἢ κατοικίας τοῦ ἐναγομένου ἰσχυρισμὸν αὐτοῦ, συνεπείᾳ τοῦ ὁποίου ἐγένετο ἡ διὰ τοῦ Εἰσαγγελέως ἀποστολὴ τοῦ ἐπιδοτέου δικογράφου. Τοῦτο δὲ, διότι, ἀπαιτοῦντος τοῦ νόμου τὴν ἐν τῇ ἀγωγῇ σημείωσιν τῆς κατοικίας τοῦ ἐναγομένου, τῆς καὶ ὡς τόπου τῆς διαμονῆς αὐτοῦ ὑποτιθεμένης, καὶ ὑποχρέου ὄντος τοῦ ἐνάγοντος ν' ἀποδεικνύῃ ἐντελῶς τοὺς ἐν τῇ, ὡς εἴρηται, ἀγωγῇ αὐτοῦ ἰσχυρισμοὺς, ἔπεται ὅτι καὶ τὸν περὶ τῆς κατοικίας ἢ τῆς διαμονῆς μνημονευθέντα ὀφείλει κατὰ τὸν

αὐτὸν τρόπον νὰ ὑποστηρίξῃ· καθότι, εἰ καὶ εἶναι ἀναντίῤῥητον, ὅτι ἡ πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα ἐπίδοσις ἀποτελεῖ, ὡς πρὸς τὸν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διαμένοντα διάδικον, τὴν ὁποίαν ὁ νόμος ἀπαιτεῖ τυπικὴν τῆς ἐπιδόσεως πρᾶξιν ἐκ μέρους τοῦ ἐντελλομένου αὐτὴν, καὶ τὴν ὁποίαν ὑπάρχουσαν περιβάλλει μὲ ἐντελῆ ἀποδείξεως δύναμιν ὡς πρὸς τὴν μνημονευομένην κοινοποίησιν τοῦ σχετικοῦ ἐγγράφου, οὐδὲν ἧττον ὅμως περαιτέρω σκοπὸς τοῦ νομοθέτου βεβαίως εἶναι νὰ λάβῃ γνῶσιν ὁ διάδικος τῆς κατ' αὐτοῦ κινηθείσης ἀγωγῆς, ἢ τοῦ πρὸς αὐτὸν ἐν γένει κοινοποιητέου ἐγγράφου· ἀλλ' ὁ σκοπὸς οὗτος τότε μόνον πληροῦται, ὅταν ἡ σημείωσις τοῦ τόπου τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς τοῦ διαδίκου ἦναι εἰλικρινὴς, καὶ στηρίζεται εἰς βεβαίας πληροφορίας. Κινδυνεύουσι δὲ τὰ μέγιστα τὰ δικαιώματα τῶν πολιτῶν, μάλιστα τῶν ἀπόντων ἐκ τῆς ἡμεδαπῆς, ἐὰν τὰ δικαστήρια ὤφελον ἀνεξετάστως νὰ παραδέχωνται τὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἐπιδοτέου ἐγγράφου τυχαίαν σημείωσιν περὶ τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς τοῦ κλητευομένου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ὀκτωβρίου 1853.

Ἀριθ 4041.

Περὶ ἀποστολῆς τῶν πρωτοτύπων ἐγγράφων προανακρίσεων.

Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Πρὸς τὰς κατὰ τὴν Τουρκίαν Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Ἀντὶ τῶν πρωτοτύπων ἐγγράφων τῆς προανακρίσεως τινὲς τῶν Προξένων πέμπουσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀντίγραφα αὐτῶν.

Ἐπειδὴ τὰ τοιαῦτα ἔγγραφα εἶναι ἀναγκαῖον νὰ παρουσιάζωνται ἐνώπιον τῶν Δικαστικῶν Ἀρχῶν ἐν πρωτοτύποις, προσκαλεῖσθε, Κ. Πρόξενε, νὰ πέμπητε, τοῦ λοιποῦ, τὰ πρωτότυπα καὶ οὐχὶ ἀντίγραφα αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Νοεμβρίου 1840.

Ὁ Γραμματεὺς,

Α. ΠΑΪΚΟΣ.

Ἀριθ. 3009.

Περὶ ἀνακριτικῶν καθηκόντων τῶν Προξένων.

Η ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Πρὸς τὰς κατὰ τὴν Τουρκίαν Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Διάφοροι Εἰσαγγελεῖς τοῦ Κράτους παραπονοῦνται διότι πολλοὶ τῶν Προξένων βραδύνουσι τὴν εἰς αὐτοὺς ἀποστολὴν τῶν μαρτυριῶν καὶ λοιπῶν ἐγγράφων τῶν ἀνακρίσεων τὰς ὁποίας ἐπιφορτίζονται νὰ διεξαγάγωσιν ἐπὶ διαφόρων πλημμελημάτων καὶ κακουργημάτων, καὶ διότι αἱ μαρτυρίαι, τὰς ὁποίας πέμπουσιν, εὑρίσκονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐλλειπεῖς καὶ καθίστανται ἐπομένως ἄχρηστοι.

Προσκαλεῖσθε, Κ. Πρόξενε, νὰ ἐπιστήσητε, τοῦ λοιποῦ, εἰς τὸ ἀντικείμενον αὐτὸ τὴν προσοχὴν ὑμῶν, νὰ καταβάλλητε πᾶσαν δραστηριότητα περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐσχάτως διὰ Νόμου ἀνατεθέντων ὑμῖν ἀνακριτικῶν καθηκόντων, καὶ νὰ προσπαθῆτε νὰ πέμπητε τὰς ἀνακρίσεις ὅσον δυνατὸν ταχύτερον, καὶ συμφώνως πρὸς τοὺς ἀπαιτουμένους τύπους· τὸ πρῶτον καθότι πᾶσα ἀναβολὴ ἐπιφέρει τὴν παράτασιν τῆς προφυλακίσεως τοῦ κατηγορουμένου· τὸ δὲ δεύτερον διότι ἡ ἔλλειψις τῶν ἀπαιτουμένων τύπων καθιστᾷ τὰς μαρτυρίας ἀνισχύρους καὶ ἀνωφελεῖς.

Θέλετε δώσει τὰς ἀνηκούσας περὶ τούτου ὁδηγίας καὶ πρὸς τοὺς ὑπὲρ τὴν δικαιοδοσίαν σας Προξενικοὺς ὑπαλλήλους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 (13) Αὐγούστου 1842.

Ὁ Γραμματεὺς,
Ι. ΡΙΖΟΣ.

Ἀριθ. 6001.

Περὶ ἐκτελέσεως τῶν παραγγελιῶν τῶν Δικαστικῶν τῆς Ἑλλάδος Ἀρχῶν ὑπὸ τῶν Προξένων.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς κατὰ κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον μᾶς ἐξέφρασε παράπονα, διὰ τὴ

ὀλιγωρίαν, τὴν ὁποίαν πολλαὶ τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν τῆς Ἑλλάδος δεικνύουσιν ὡς πρὸς τὴν ἔγκαιρον καὶ ταχεῖαν ἐνέργειαν τῶν ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων Εἰσαγγελέων ἀνατιθεμένων αὐταῖς ἀνακρίσεων. Ἐκ τούτου οὐχὶ μόνον πολλαὶ ποιναὶ δίκαι μένουσιν ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐκκρεμεῖς, ἀλλὰ καὶ αὐταὶ αἱ ἐπὶ ναυταπάτῃ κατηγορίαι ματαιοῦνται πολλάκις καὶ καταστρέφονται ἐναντίον τῆς ἐπιθυμίας τῆς Β. Κυβερνήσεως, καὶ πρὸς καιρίαν βλάβην τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας τῆς Ἑλλάδος.

Κρίνομεν, ἑπομένως, ἀναγκαῖον νὰ σᾶς προσκαλέσωμεν νὰ ἐπιστήσητε εἰς τὸ οὐσιῶδες τοῦτο ἀντικείμενον ὅλην ὑμῶν τὴν προσοχὴν, καὶ νὰ φροντίζητε, τοῦ λοιποῦ, νὰ ἐκτελῶνται μ' ὅλην τὴν δυνατὴν ταχύτητα αἱ παραγγελίαι τῶν Δικαστικῶν Ἀρχῶν, προτιμῶντες πάντοτε ἐκείνας ἐξ αὐτῶν, ὅσας ἀφορῶσι κατηγορίας ἐπὶ ναυταπάτῃ.

Ἐλπίζομεν ὅτι δὲν θέλομεν εὑρεθῆ εἰς τὴν δυσάρεστον θέσιν τοῦ νὰ λάβωμεν ἐπανάληψιν τοιούτων παραπόνων, καθότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θέλομεν ἀναγκασθῆ νὰ δείξωμεν πλείονα αὐστηρότητα πρὸς τοὺς ὀλιγωροῦντας Προξενικοὺς ὑπαλλήλους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Νοεμβρίου 1850.

Ὁ Ὑπουργὸς,

Π. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Ἀριθ. 3852.

Περὶ ὁδηγιῶν εἰς τοὺς Προξένους κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν ἀνακριτικῶν καθηκόντων.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Κατ' αἴτησιν τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργείου, σᾶς κοινοποιοῦμεν ὀπισθογράφως πρακτικάς τινας ὁδηγίας, ἀφορώσας τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀνακριτικῶν ὑμῶν καθηκόντων. Τὴν ἀκριβῆ τήρησιν τῶν ὁδηγιῶν τούτων συνιστῶμεν ἰδιαιτέρως εἰς τὴν προσοχήν σας, διότι ἡ ἀταξία τῆς διαδι-

κασίας δὲν δύναται εἰμὴ νὰ ἔχῃ ἐπιζημίους συνεπείας ὡς πρός τε τὴν αὐστηρὰν ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης, καὶ τὴν τύχην τῶν κατηγορουμένων αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Ἰουλίου 1852.

Ὁ Ὑπουργὸς,
Α. ΠΑΪΚΟΣ.

Ὁδηγίαι πρὸς τοὺς ἐν τῇ Τουρκίᾳ Προξενικοὺς ὑπαλλήλους, ὡς ἀνακριτικούς.

1) Εἰς τὴν κεφαλίδα ἑκάστης ἀνακριτικῆς πράξεως ἀπαιτεῖται ν' ἀναφέρηται ἡ ἰδιότης τοῦ ἐνεργοῦντος αὐτην, ἤτοι Προξένου, Ὑποπροξένου κτλ. Ἐὰν δὲ ὁ ἐνεργῶν τοιαύτην πρᾶξιν ἦναι ἄλλος παρὰ ὁ κυρίως κατὰ τὸν Νόμον ἐν τῇ περιφερείᾳ του ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος, δὲν δύναται νομίμως νὰ ἐνεργήσῃ οἱανδήποτε πρᾶξιν, εἰμὴ ὁ ἀπὸ τὴν ἁρμοδίαν Ἀρχὴν διωρισμένος ἀναπληρωτὴς, ὅστις ὀφείλει νὰ βεβαιοῖ ὅτι εἶναι τοιοῦτος καὶ ὅτι ἐν ἐλλείψει ἢ κωλύματι τοῦ Προξένου ἢ Ὑποπροξένου κτλ. ἐνεργεῖ ἀνακριτικὰ ἔργα. (Ἄρθρ. 1.) (α)

2) Δὲν δύναται ὁ Πρόξενος, Ὑποπρόξενος κτλ. νὰ ἐπιφορτίζῃ ὑπάλληλόν τινα τοῦ Γραφείου του νὰ ἐνεργῇ ἀντ' αὐτοῦ ἀνακριτικὴν οἱανδήποτε πρᾶξιν ἐντὸς τῆς ἕδρας του· ὁσάκις δὲ τοιαύτην παραγγελίαν δίδῃ δι' ἕτερον τόπον τῆς περιφερείας του, ὁ ἐνεργήσων τοιαύτην πρᾶξιν ὀφείλει νὰ βεβαιοῖ εἰς τὴν κεφαλίδα ἑκάστης ἐκθέσεώς του τὴν παραγγελίαν τοῦ ἀνωτέρου του, καὶ ὅτι εἶναι ὡρκισμένος ὑπάλληλος τοῦ γραφείου τοῦ παραγγείλαντος. (Ἄρθρ. 7.)

3) Ὁσάκις ὁ ἐνεργῶν ἀνακριτικὰς πράξεις ποιῇ τοῦτο κατὰ παραγγελίαν εἴτε Εἰσαγγελέως, εἴτε Ἀνακριτοῦ, εἴτε ἑτέρου Προξενικοῦ ὑπαλλήλου, εἶναι πρέπον νὰ κάμνῃ μνείαν εἰς τὴν κεφαλίδα τῶν ἐκθέσεών του τῆς παραγγελίας. (Ἄρθρ 7.)

4) Εἰς ἑκάστην ἀνακριτικὴν πρᾶξιν πρέπει νὰ προσλαμβάνηται ὁ Γραμματεὺς τῆς Προξενικῆς Ἀρχῆς. Ὅταν δὲ μόνον λείπῃ τοιοῦτος,

(α) Τὰ ἐντὸς παρενθέσεως ἄρθρα ἀναφέρονται εἰς τὸν περὶ ἀνακριτικῶν καθηκόντων τῶν ἐν τῷ Ὀθωμανικῷ Κράτει Ἑλλ. Προξενικῶν Ἀρχῶν Νόμον.

προσλαμβάνονται δύω μάρτυρες, ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει πρέπει ῥητῶ νὰ σημειῶνται εἰς τὴν κεφαλίδα πάσης ἐκθέσεως ὅτι ἐλλείπει Προξενικὸς Γραμματεύς. Εἶναι περιττὸν νὰ προστεθῇ ἐντεῦθα τί πρέπει νὰ γίνηται καὶ νὰ βεβαιοῦται ἐν τῇ ἐκθέσει, ἐν περιπτώσει ἐλλείψεως μαρτύρων, ἢ μὴ γνώσεως τούτων καὶ τῶν διαλέκτων νὰ γράφωσι, καθότι σαφῶς ὁρίζεται τὸ πρακτέον ἐν τῷ ἄρθρ. 6.

5) Πάντες οἱ ἐξεταζόμενοι μάρτυρες, ἐκτὸς τῶν ὑποκειμένων εἰς τὰς κατηγορίας τοῦ ἄρθρ. 122 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας, ὁσάκις οἱ κατηγορούμενοι ἀντείπωσιν, ὀφείλουν νὰ δίδωσι τὸν διαγραφόμενον εἰς τὸ ἄρθρ. 121 τῆς αὐτῆς Δικονομίας ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου ὅρκον, προτοῦ ἀρχήσῃ ἡ ἐξέτασις. Ἀναγκαίως δὲ πρέπει νὰ σημειοῦται εἰς τὸν οἰκεῖον τόπον τῆς ἐκθέσεως ῥητῶς, ὅτι ὡρκίσθη ὁ μάρτυς ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου κατὰ τὸ ἄρθρ. 121 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας. (Ἄρθρ. 6.)

6) Ὁσάκις προσλαμβάνηται Διερμηνεὺς εἰς τὰς ἀνακριτικὰς πράξεις, πρέπει οὗτος νὰ ὁρκίζηται καὶ νὰ σημειοῦται ῥητῶς ἐν τῇ ἐκθέτει, ὅτι πρὶν ἢ ἀρχήσῃ τὸ ἔργον του ὁ Διερμηνεὺς ὡρκίσθη νὰ κάμῃ πιστὴν διερμήνευσιν κατὰ τὸ ἄρθρον 137 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας.

7) Ἐὰν εἰς τὰς ἐξετάσεις τῶν μαρτύρων δὲν ἦναι παρόντες οἱ κατηγορούμενοι, πρέτει νὰ γίνηται μνεία τῆς μὴ παρουσίας των. (Ἄρθρ. 6.)

8) Ὁσάκις ὁ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος θεωρήσῃ τινὰ ὡς κατηγορούμενον, καὶ προφυλακίσῃ αὐτὸν ὡς τοιοῦτον, διευθύνων τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ ἁρμόδιον ἐν Ἑλλάδι δικαστήριον, ἐπὶ κακουργημάτων πώποτε δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀπολύσῃ αὐτὸν ἐπ' ἐγγυήσει, ἐπὶ πλημμελημάτων δὲ (ὁσάκις κατὰ τὸν § 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἐν λόγῳ Νόμου ἦναι προφυλακιστέος) εἰς μίαν μόνον περίπτωσιν, περὶ ἧς ἀναφέρει ὁ § 4 τοῦ ἄρθρ. 236 τῆς Ποιν. Δικονομίας. Ἐὰν δ' ἀπολυθῇ τις δι' ἐγγυήσεως, αὕτη πρέπει νὰ δίδηται ἐπὶ τῇ ὑποσχέσει ὅτι ἐν περιπτώσει μὴ τηρήσεως τῶν ὅρων τῆς ἐγγυήσεως θέλει ὑποχρεοῦσθαι ὁ ἐγγυητὴς εἰς συμπεφωνημένην χρηματικὴν ἀποδοσιν, καὶ νὰ ὑπάρχῃ ἡ ἀρκοῦσα ἀσφάλεια.

(Ἄρθρ. 238, 239 καὶ 240 τῆς Ποιν. Δικονομίας.)

Άριθ. 9075.

Περὶ δικαστικῆς δικαιοδοσίας καὶ καθηκόντων τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Αἱ κατὰ τὰ ἔτη 1834 καὶ 1835, τουτέστι κατ' ἀρχὰς τῆς συστάσεως τῶν Προξενείων, ἐκδοθεῖσαι ὁδηγίαι, ὡς προτιθέμεναι νὰ διαγράψωσι τὰ διοικητικὰ μᾶλλον καθήκοντα τῶν Προξένων, παρέλειψαν νὰ κάμωσι λόγον καὶ περὶ τῶν δικαστικῶν αὐτῶν καθηκόντων. Ἡ παράλειψις αὕτη, ἐν μέρει μόνον ἐπαισθητὴ εἰς τὰ ἐν Εὐρώπῃ Προξενεῖα, ἅτινα ἀπολαύουσιν ἐξαιρετικῆς τινος καὶ περιωρισμένης δικαιοδοσίας, ἀπέβαινε δυσχερεστάτη διὰ τὰ κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος, ἅτινα εἶχον ἀνάγκην σαφεστέρων διατάξεων πρὸς ἐξάσκησιν τῆς ἀπολύτου δικαιοδοσίας μὲ τὴν ὁποίαν εἶναι περιβεβλημένα.

Κατὰ τὸ 1841 ἐξεδόθη ὁ περὶ ἀνακριτικῶν καθηκόντων τῶν Προξένων Νόμος, ἀλλὰ καὶ οὗτος ἐθεράπευσε τὴν ἀνάγκην μόνον ὡς πρὸς τὰ κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος Προξενεῖα.

Καθόσον δ' ἀφορᾷ ἰδίως τὴν πολιτικὴν δικαιοδοσίαν ἡ ἀκαταμάχητος, οὕτως εἰπεῖν, φύσις τῶν πραγμάτων ὑπεχρέωσε τὰ Προξενεῖα νὰ μορφώσωσιν, ἐπὶ τῇ βάσει ὀλίγων τινῶν διατάξεων παροδικῶς ἐρριμένων ἐντὸς τῶν Προξενικῶν ὁδηγιῶν, διαδικαστικὸν σύστημα πρὸς ἐκδίκασιν τῶν διαφορῶν. Ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον σύστημα ἀπεῖχε πολὺ τοῦ νὰ ἦναι πανταχοῦ ὁμοιόμορφον, καὶ προσέτι ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως ἐπαρκῶν διατάξεων οἵ τε διάδικοι καὶ οἱ δικασταὶ εὑρίσκοντο πολλάκις ἄνευ ὁδηγοῦ.

Ἡ τοιαύτη τῶν πραγμάτων κατάστασις εἶχε πρὸ πολλοῦ ἐφελκύσει τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως, καὶ πολλαὶ πρὸς ἐπανόρθωσιν ἀλληλοδιαδόχως εἶχον γίνει ἀπόπειραι. Ὁ Νόμος, τοῦ ὁποίου συνημμένως λαμβάνετε ἀντίτυπον (α), καταδεικνύει ὅτι ἤδη μόλις αἱ προσπάθειαι αὐτῆς ἔφθασαν εἰς ὁριστικὸν ἀποτέλεσμα.

(α) Ὅρα αὐτὸν ἐν σελὶδ: 87.

Ὡς ἐκ τῆς φύσεως αὐτῆς τοῦ Νόμου δὲν μᾶς ἐπιτρέπεται νὰ σᾶς δώσωμεν ὁδηγίας καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ· διότι, ἂν μὲν πρόκηται, περὶ τῆς ἐφαρμογῆς του, καθὸ δικασταί, ἀπολαύετε πληρεστάτης ἀνεξαρτησίας ὡς πρὸς τὸ μέρος αὐτὸ τῶν ὑμετέρων καθηκόντων, ἂν δὲ πρόκηται περὶ ἑρμηνείας, ἡ ἐπίσημος ἑρμηνεία τῶν Νόμων, κατὰ τὰς θεμελιώδεις τοῦ Κράτους θεσμοθεσίας, ἀνήκει εἰς τὴν Νομοθετικὴν ἐξουσίαν.

Περιοριζόμεθα, λοιπόν, νὰ σᾶς συστήσωμεν τὴν μετ' ἐπιστασίας μελέτην τοῦ ἀνωτέρω Νόμου, δι' ἧς μόνης δύνασθε νὰ προβῆτε ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ· ἀκολούθως δὲ ἡ πεῖρα καὶ ἡ Νομολογία τῶν ἀνωτέρων τοῦ Κράτους Δικαστηρίων, εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν ὁποίων ὑπάγονται ἐν ὡρισμέναις περιπτώσεσιν αἱ ἀποφάσεις ὑμῶν, θέλουσι σᾶς χρησιμεύσει ὡς ἀσφαλέστεροι ὁδηγοί· ἡ παρατήρησις ἡμῶν αὕτη ἀπευθύνεται κυρίως πρὸς ἐκείνους ἐξ ὑμῶν, οἵτινες ὑπηρετοῦσι κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος, καθ' ὅσον οἱ λοιποὶ μικρὰν μετοχὴν ἔχουσιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προκειμένου Νόμου.

Τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 4. διαλαμβάνει, ὅτι, πρὸς τοῖς ἄλλοις, «οἱ Πρόξενοι ἐνεργοῦσι πᾶσαν αἴτησιν ἢ παραγγελίαν τῶν ἐν Ἑλλάδι Δικαστηρίων καὶ Εἰσαγγελέων, καθόσον ἐπιτρέπεται τοῦτο ὑπὸ τῶν συμβάσεων, τῶν ἐθίμων καὶ τῆς ἐγχωρίου Νομοθεσίας». Ἡ διάταξις αὕτη εἶναι προσθήκη καθηκόντων διὰ τοὺς ὅσοι ἐξ ὑμῶν ὑπηρετοῦσιν ἐν τῇ Εὐρώπῃ, διότι οἱ κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος ἐξήσκουν ἀνέκαθεν τὴν τοιαύτην δικαιοδοσίαν, μάλιστα δὲ ὑπάρχει Νόμος, ὁ περὶ ἀνακριτικῶν καθηκόντων, ὅστις ῥητῶς τοῖς χορηγεῖ τὴν ἐξουσίαν ὡς πρὸς τὰ ποινικά.

Θέλετε ἐφαρμόζει ἀπολύτως τὴν ἀνωτέρω διάταξιν ὁσάκις πρόκηται νὰ ἐνεργήσητε αἴτησιν ἢ παραγγελίαν τῶν ἐν Ἑλλάδι Δικαστικῶν Ἀρχῶν χωρὶς ἡ ἐνέργειά σας αὕτη νὰ συνεπιφέρῃ καταναγκασμὸν ἢ ἐξωτερικὴν ἐπίδειξιν ἐξουσίας ἐν τῷ τόπῳ ἔνθα ἐδρεύετε· ὡς λόγου χάριν, ὅταν πρόκηται νὰ λάβητε τὴν κατάθεσιν ἢ τὸν ὅρκωμοσίαν τινός, ὅστις ἐπὶ τῇ αἰτήσει σας αὐθορμήτως ἐμφανίζεται ἐνώπιον ὑμῶν. Εἰς ὅλας τὰς τοιαύτας περιπτώσεις οὔτε συμφέρον, οὔτε λόγος ὑπάρχει πρὸς ἐπέμβασιν ἐκ μέρους τῶν ἐγχωρίων Ἀρχῶν. Ἐὰν ὅμως ἡ ἐνέργειά σας συνεπάγῃ καταναγκασμὸν, ὡς ὅταν πρόκηται νὰ συλλάβητέ τινα, ἢ ἐξάσκησιν ἐξουσίας, ὡς ὅταν πρόκηται νὰ ἐνεργήσητε κατ' οἶκον ἔρευναν, τότε κατὰ

πρῶτον ὀφείλετε νὰ λαμβάνητε ὑπ' ὄψιν τὰς συνθήκας μετὰ τῆς Ἀγγλίας ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ τῆς ὁποίας διατελεῖτε, (α) καὶ τότε μόνον νὰ προβαίνητε εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς δοθείσης ὑμῖν αἰτήσεως ἢ παραγγελίας, ὁπόταν τοῦτο σᾶς ἐπιτρέπηται. Ἐν ἐλλείψει συνθηκῶν θέλετε συμβουλεύεσθαι ἐπὶ τούτῳ τὰ ἔθιμα καὶ τὴν Νομοθεσίαν τοῦ τόπου.

Ἐὰν δὲ κατ' οὐδένα τῶν ἀνωτέρω τρόπων ἡ πρᾶξις, ἣν πρόκειται νὰ ἐνεργήσητε, σᾶς ἦτο ἐπιτετραμμένη, τότε ὀφείλετε νὰ προκαλῆτε τὴν ἐκτέλεσίν της παρὰ τῆς ἁρμοδίας ἐγχωρίου Ἀρχῆς. Ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς τοῦτο, ἐπειδὴ τὰ διπλωματικὰ ἔθιμα δὲν εἶναι ὁμοιόμορφα, διότι ἄλλαι μὲν Κυβερνήσεις ἐπιτρέπουσι νὰ γίνωνται αἱ τοιαῦται αἰτήσεις καὶ ὑπὸ τῶν Προξένων ἀπευθείας, ἄλλαι δὲ ἀπαιτοῦσι ν' ἀπευθύνωνται αὗται διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ, θέλετε συμμορφοῦσθαι μὲ τὴν παραδεδεγμένην τάξιν. Ἐπειδὲ δὲ, ὁσάκις ἡ ἐγχώριος Ἀρχὴ δὲν δέχηται τοιαύτας ἐκ μέρους ὑμῶν αἰτήσεις, θέλετε εὑρίσκεσθαι εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ τὰς ἐπιστρέφητε εἰς τὸ Ὑπουργεῖον εἰς ὃ ἀπόκειται νὰ τὰς ἐνεργήσῃ δι' ἄλλης ὁδοῦ, καὶ ἐντεῦθεν θέλουσι προκύπτει βραδύτητες, σᾶς προσκαλοῦμεν ἵνα, μετὰ τὴν παραλαβὴν τῆς παρούσης, πληροφορήσητε τὸ Ὑπουργεῖον περὶ τοῦ συστήματος, ὅπερ ἀκολουθεῖ ἡ Κυβέρνησις ἐν ὁ τῇ Ἐπικρατείᾳ τῆς ὁποίας ἐδρεύετε ὡς πρὸς τὸ τοιοῦτον ἀντικείμενον.

Τὸ ἄρθρ. 6 διαλαμβάνει προσέτι ὅτι αἱ ἀνακριτικαὶ καθήκοντα κτλ.

Τὸ Ὑπουργεῖον, ἑπομένως, ἀναμένει νὰ τῷ ἀναφέρητε, ἐὰν ὑπάρχῃ περίπτωσις πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς ἀνωτέρω διατάξεως, διὰ νὰ διορίσῃ ἀναπληρωτήν σας, καθ' ἣν ἠθελετε τῷ ὑποβάλει πρότασιν. Αἱ πράξεις ὅμως, ὅσαι ἤθελον ἐνεργεῖσθαι ὑπὸ τοῦ τοιούτου ἀναπληρωτοῦ, ἀπαιτεῖται νὰ ποιῶσι μνείαν τοῦ διορισμοῦ αὐτοῦ.

Τὸ ἄρθρον 15 ἐπὶ τέλους σᾶς ἐπιβάλλει τὸ καθῆκον νὰ συντάττητε ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ἔτους κατάλογον τῶν ἐντὸς τῆς περιφερείας ἐπισημοτέρων Ἑλλήνων καὶ ἀλλοδαπῶν, καὶ νὰ ὑποβάλλητε ἀντίγραφον αὐτοῦ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, ἀφ' οὗ προηγουμένως τὸν ἐκθέσητε δημοσίως εἰς τὸ κατάστημα τοῦ Προξενείου.

(α) Ὡς πρὸς τοῦτο οἱ Πρόξενοι δύνανται νὰ προστρέχωσιν εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Κ. Α. Ι. Σούτσου δημοσιευθεῖσαν Συλλογὴν τῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῶν ξένων Ἐπικρατειῶν Συνθηκῶν.

Τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῆς διατάξεως ταύτης συνιστῶντες ὑμῖν, σᾶς παρατηροῦμεν, ὅτι εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ τοιούτου καταλόγου ὀφείλετε νὰ καταβάλλητε ὅλην ὑμῶν τὴν προσοχὴν ἵνα προσλαμβάνωνται εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῶν ὑποθέσεων ἄνδρες ἀκεραίου χαρακτῆρος καὶ ἐγνωσμένης ὑπολήψεως. Ἡ ἀπόφασις τοιούτων ἀνδρῶν ἔστω εἶναι πάντοτε σεβαστὴ εἰς τοὺς διαδίκους, πολλάκις δὲ καὶ διὰ τῆς ἐπιῤῥοῆς των θέλουσι κατορθώνει οὗτοι νὰ συμβιβάζωσι τὰ διαφερόμενα μέρη, ὅπως καὶ αἱ Προξενικαὶ ὁδηγίαι σᾶς παραγγέλλουσι νὰ ἐπιμελῆσθε. Ἐὰν ὁ κατάλογος δὲν ἦναι δυνατὸν νὰ συμπληρωθῆ ἐξ ὁμοεθνῶν, τότε οἱ ἀλλοδαποὶ θέλουσι κατατάττεσθαι ὡς παραπληρωματικοὶ καὶ θέλουσι καλεῖσθαι εἰς σύστασιν τοῦ Δικαστηρίου μόνον ἐν ἐλλείψει ὁμοεθνῶν.

Μ ταξὺ τῶν ἀλλοδ πῶν θέλουσι προτιμᾶσθαι οἱ ὁμογενεῖς ὁ δὲ κατάλογος θέλει σύγκεισθαι ἐκ πολλῶν ὀνομάτων, ὥστε ἡ ὑπάρχῃ βεβαιότης πρὸς ἀπαρτισμὸν τοῦ Δικαστηρίου, καὶ καθ' ἣν περίπτωσιν τινὲς ἐξ αὐτῶν ἤθελον εἶσθαι ἀπόντες, ἢ ἄλλως ἤθελον κωλύεσθαι.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Δεκεμβρίου 1856.

Ὁ Ὑπουργὸς,

Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

Ἀριθ. 534.

Περὶ τῶν ἐξόδων καὶ ἀποζημιώσεων τῶν ἐνώπιον τῶν Προξενείων ἐξεταζομένων μαρτύρων.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Ἐξ ἀναφορᾶς τοῦ ἐν Λαρίσσῃ Προξένου τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος, τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἔλαβεν ἀφορμὴν ν' ἀποτανθῇ περὶ τῶν ἐξόδων καὶ ἀποζημιώσεων, τῶν ἐνώπιον τῶν Προξενείων κατὰ τὴν Τουρκίαν ἐξεταζομένων μαρτύρων.

Τὴν ἀνωτέρω ἀπόφασιν τοῦ διαληφθέντος Ὑπουργείου κοινοποιοῦμεν

ὑμῖν ὀπισθογράφως, ὅπως συμμορφώνησθε μὲ τὸ περιεχόμενον αὐτῆς, ὁσάκις ἔχητε νὰ ἐκτελέσητε τοιαύτας αἰτήσεις.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ἰανουαρίου 1859.

Ὁ Ὑπουργὸς,
Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

Ἀριθ. 624.

Ἐπιστρέφεται πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργεῖον, πρὸς ὃ λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωστοποιήσωμεν ὅτι ἀναλαμβάνομεν εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ μας τὰ παρὰ τῶν ἐν Τουρκίᾳ Προξενικῶν Ἀρχῶν γινόμενα ἔξοδα ἐπιτοπίων ἀνακρίσεων, ὡς καὶ τὰς μαρτυρικὰς ἀποζημιώσεις τῶν εἰς τὰ Προξενεῖα παρουσιαζομένων πρὸς ἐξέτασιν μαρτύρων, ἐὰν οὗτοι τὰς ἀπαιτῶσιν. Ἑπομένως, σᾶς παρακαλοῦμεν, Κ. Ὑπουργὲ, ὅπως, εὐαρεστηθέντες, συστήσητε πρὸς τὰς ἀνωτέρω Ἀρχὰς ἵνα ἔχωσιν ὑπ' ὄψιν πάντοτε τὸ ὀλιγοδάπανον· καὶ ἐὰν μὲν οἱ πρὸς ἐξέτασιν μάρτυρες εἰσὶν συγκεντρωμένοι καὶ πολλοὶ, τότε νὰ γίνηται ἐπιτόπιος ἀνάκρισις παρά τινος Προξενικοῦ ὑπαλλήλου, ἐὰν δὲ ὀλίγοι, ν' ἀποζημιῶνται καλούμενοι εἰς τὰ Προξενεῖα. Ἐννοεῖται ὅτι ἀμφότερα τὰ ἔξοδα ταῦτα, πρέπει νὰ κανονίζωνται σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τῆς Ποινικῆς Διατιμήσεως καὶ μὲ τὸ ἀπὸ 12 Μαΐου 1842 Βασιλικὸν Διάταγμα. (α)

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Ἰανουαρίου 1859.

Ὁ Ὑπουργὸς,
Γ. Α. ΡΑΔΛΗΣ.

Ἀριθ. 993.

Περὶ ἀποστολῆς τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ἀρείου Πάγου.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Ἡ μελέτη τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ἀρείου Πάγου εἶναι, ἀναντιῤῥήτως, ὠφέλιμος εἰς ὑμᾶς διότι εἶσθε περιβεβλημένοι μὲ δικαστικὰ καθήκοντα.

(α) Ἴδε αὐτὸ ἐν σελίδι 85.

Διὰ νὰ καταστήσωμεν εἰς ὑμᾶς ἐφικτὴν τὴν τοιαύτην ὠφέλειαν συνεννοήθημεν ἤδη μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου, καὶ σᾶς προσκαλοῦμεν νὰ δώσητε παραγγελίαν πρὸς τὸν ἐνταῦθα ἐπίτροπόν σας ἵνα παραλαμβάνῃ ἀπὸ τὴν Β. Τυπογραφίαν καὶ σᾶς ἀποστέλλῃ τὰ δημοσιευόμενα φύλλα τῶν ἀνωτέρω ἀποφάσεων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Φεβρουαρίου 1859.

Ὁ Ὑπουργὸς,

Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

Ἀριθ. 1358.

Περὶ ἐνεργείας ἀνακριτικῶν ἐκθέσεων.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς κατὰ τὴν Τουρκίαν Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ἐγένετο ἡμῖν ἡ παρατήρησις τοῦ ὅτι ἡ ἐκτέλεσις τῶν πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς ἀπευθυνομένων ἀνακριτικῶν αἰτήσεων βραδύνει· ἐνίοτε δὲ μετὰ παρέλευσιν πολλοῦ χρόνου αἱ αἰτήσεις ἐπιστρέφονται ἀνενέργητοι ὡς ἀνεφίκτου οὔσης τῆς ἐκτελέσεώς των.

Ἡ παρατήρησις αὕτη συμφωνεῖ καὶ μ' ὅσα ἡμεῖς οἱ ἴδιοι γινώσκομεν περὶ τῶν τοιούτων αἰτήσεων. Ἐπειδὴ δὲ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἀπὸ τὸ πέρας τῶν ἀνακρίσεων ἐξαρτᾶται ἡ τύχη ἀνθρώπων προφυλακισμένων, καὶ ἡ δικαιοσύνη ἀπαιτεῖ νὰ συντέμνηται, ὅσον εἶναι δυνατὸν, ὁ χρόνος τῆς προφυλακίσεως, σᾶς προσκαλοῦμεν ὁσάκις λαμβάνητε αἰτήσεις τοιαύτας τῶν ἀνακριτικῶν Ἀρχῶν νὰ ἐπισπεύδητε τὴν ἐκτέλεσίν των, ἐὰν δὲ αὕτη ἦναι ἀνέφικτος νὰ ἐπιστρέφητε ἀμέσως τὰ ἔγγραφα, ἢ, ἐὰν πρόκηται νὰ βραδύνῃ ἡ ἐκτέλεσίς των, νὰ εἰδοποιῆτε τὸ Ὑπουργεῖον τόσον περὶ τούτου καὶ τῶν λόγων τῆς βραδύτητος ὅσον καὶ περὶ τοῦ χρόνου καθ' ὃν προσδοκᾶται ἡ ἐκτέλεσίς των.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Φεβρουαρίου 1859.

Ὁ Ὑπουργὸς,

Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

Ἀριθ. 5647.

Περὶ ἐλλείψεων τῶν ἀνακριτικῶν πράξεων.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς κατὰ τὸ Ὄθω αντικὸν Κράτος Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Κοινοποιοῦμεν ὑμῖν, ἐν ὀπισθογράφῳ, ἔγγραφον τοῦ παρὰ τοῖς ἐνταῦθα Ἐφέταις Εἰσαγγελέως, ἐν ᾧ κατεδεικνύονται ἐλλείψεις τινὲς εἰς τὰς ἀνακριτικὰς πράξεις τοῦ ἐν Βώλῳ Ὑποπροξένου. Ἐπειδὴ αἱ τοιαῦται παρατυπίαι βλάπτουσι μεγάλως τὰ συμφέροντα τῶν διαδίκων, ἐνομίσαμεν δέον νὰ ἐφελκύσωμεν ἐπ' αὐτῶν καὶ τὴν ὑμετέραν προσοχὴν πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένων παρομοίων σφαλμάτων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Αὐγούστου 1859.

Ὁ Ὑπουργός,

Α. Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ἀριθ. 3714.

Πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον.

Διεξελθόντες ἐκθέσεις τοῦ ἐν Βώλῳ Κ. Ὑποπροξένου τῆς Ἑλλάδος, ὡς ἀνακριτοῦ ὑπαλλήλου, παρετηρήσαμεν ὅτι ὑπέπεσεν εἰς δύο οὐσιώδεις ἐλλείψεις.

α'.) Ἐξετάσας μόνον μάρτυρας, δὲν ἐβεβαίωσεν, ἐν ταῖς περὶ τούτου ἐκθέσεσι τὴν ἔλλειψιν γραμματέως ἢ μαρτύρων κατὰ τὴν ῥητὴν διάταξιν τοῦ 6 ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 12 Δεκεμβρίου 1841 Νόμου περὶ ἀνακριτικῶν καθηκόντων τῶν ἐν τῇ Τουρκίᾳ Ἑλληνικῶν Προξένων κλπ.

β'.) Εἰς τὴν σύνταξιν τῶν τοιούτων ἐκθέσεων δὲν ἐτήρησε τὰς διατάξεις τῶν συνδυασμένων ἄρθρων 72, 73 τῆς Ποινικῆς καὶ 133, §. 2, τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, μὴ διαλαβὼν ὅτι ἀνεγνώσθησαν εἰς ἐπήκοον τῶν λαβόντων μέρος.

Παρακαλῶ τὸ Σ. Ὑπουργεῖον ἵνα, εὐαρεστούμενον, ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα, διὰ νὰ προληφθῶσιν ἁρμοδίως τοιαῦται καὶ ἄλλαι, ἴσως παραπλήσιοι ἐλλείψεις.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ἰουλίου 1859.

Ἀριθ. 9673.

Περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Πολλάκις ἀπηυθύνθησαν ἡμῖν πικρὰ παράπονα παρά τε τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργείου καὶ παρὰ τῶν διαφόρων Εἰσαγγελέων τοῦ Κράτους ἐπὶ σπουδαίαις ἐλλείψεσι τῶν ἀνακριτικῶν πράξεων Προξενικῶν τινων τῆς Ἑλλάδος Ἀρχῶν, κ' εὑρέθημεν εἰς τὴν δυσάρεστον ἀνάγκην ν' ἀπευθύνωμεν ἐντόνους πρὸς αὐτὰς παρατηρήσεις, ἐφελκύοντες τὴν προσοχὴν αὐτῶν εἰς τὴν ἀποφυγὴν τοιούτων παραδρομῶν, ὧν τ' ἀποτελέσματα αἰσθάνονται ἀθῶοι ὑπόδικοι, ἀπὸ μακροῦ ἤδη κρατούμενοι ἐν ταῖς φυλακαῖς.

Τοιαῦτα παράπονα ἀπηυθύνθησαν ἡμῖν ἐσχάτως διὰ τῆς ὀπισθογράφως κοινοποιουμένης ὑμῖν ἀναφορᾶς τοῦ παρὰ τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἐφέταις Εἰσαγγελέως πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον, δι' ἧς οὗτος ὑποδεικνύει τοιαύτας τινὰς ἐλλείψεις Προξενικῶν ὑπαλλήλων, ἰδίως μάλιστα περὶ τὴν ὅρκισιν τῶν παρ' αὐτῶν ἐξεταζομένων μαρτύρων.

Ἐφιστῶντες τὴν προσοχὴν ὑμῶν ἐπὶ τῶν ἀναφερομένων ἐλλείψεων, καὶ ὑπομιμνήσκοντες ὑμῖν τὰς περὶ συντάξεως τῶν ἀνακριτικῶν ἐκθέσεων εἰδικὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 12 Δεκεμβρίου 1841 Νόμου περὶ ἀνακριτικῶν καθηκόντων τῶν κατὰ τὴν Τουρκίαν Ἑλληνικῶν Προξένων, ἀναφερόμεθα συνάμα καὶ εἰς τὴν ἀπὸ 3 Αὐγούστου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 5647 ἐγκύκλιον τοῦ Ὑπουργείου, δι' ἧς ὡσαύτως ὑπεδεικνύοντο ὑμῖν ὁμοίας φύσεως ἐλλείψεις.

Σᾶς παρατηροῦμεν δ' ἐν γένει ὅτι, ἐν τῇ ἐξασκήσει τῶν ἀνακριτικῶν ὑμῶν καθηκόντων, πρέπει ν' ἀκολουθῆτε ἀπαρεγκλίτως τὰς σχετικὰς διατάξεις τῆς Ποινικῆς Δικονομίας καὶ τοῦ ἀνωτέρω μνημονευθέντος Νόμου, ἀναλογιζόμενοι ἐπὶ τούτοις ὅτι ἡ ἐλαχίστη περὶ τοὺς ὅρους αὐτῶν

παράβασις, ἡ ἐπουσιωδεστάτη παρατυπία, εἶναι λόγος ἀναιρέσεως τῆς ἐπὶ τοιούτων ἐλαττωματικῶν καταθέσεων βασισθησομένης ἀποφάσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Δεκεμβρίου 1859.

Ὁ Ὑπουργὸς,

Α. Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ἀριθ. 6432.

Πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον.

Παρετηρήθη, ὅτι ἔνιοι τῶν Κυρίων Προξένων, Ὑποπροξένων ἢ Προξενικῶν Πρακτόρων τῆς Ἑλλάδος, ἐνεργοῦντες ὡς ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπάλληλοι, περιέπεσαν εἰς ἐλλείψεις, πρὸς ἐπανόθωσιν τῶν ὁποίων, καθὸ οὐσιωδῶν, ἐδέησε πολλάκις, προκειμένου περὶ σοβαρῶν πράξεων, οἱ αὐτουργοὶ τῶν ὁποίων διετέλουν ἐν φυλακαῖς, ἵνα προκαλεσθῇ καὶ διαταχθῇ ὑπὸ τοῦ παρ' ᾧ διατελῶ Συμβουλίου περαιτέρω ἀνάκρισις.

Αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος ἐλλείψεις περιεστρέφοντο κυρίως εἰς τὴν ὅρκισιν τῶν μαρτύρων, ὡς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διατριβόντων, καὶ εἰς τὴν σύνταξιν τῶν ἐκθέσεων π. χ. ἐκ τῶν ῥηθέντων ὑπαλλήλων:

1) Ἀνέφερον τινὲς μὲν, ὅτι οἱ παρ' αὐτῶν ἐξετασθέντες μάρτυρες ὡρκίσθησαν κατὰ τὸν Νόμον, τινὲς, δὲ ὅτι ὡρκίσθησαν ἁπλῶς, χωρὶς ἐν τούτοις νὰ μνημονεύωσι καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ τῆς αἰτίας, δι' ἣν, κατ' ἐξαίρεσιν, ὥρκισαν τοὺς μάρτυρας, δυνάμει τοῦ 124 ἄρθρου τῆς Ποινικῆς Δικονομίας, τὸν διὰ τοῦ 121 ἄρθρου αὐτῆς ὁριζόμενον ὅρκον.

2) Περιέλαβον ἀθρόως ἐν μιᾷ ἐκθέσει τὴν ἐξέτασιν πολλῶν μαρτύρων, ἐναντίον τῆς ῥητῆς τοῦ 72 ἄρθρου τῆς αὐτῆς Δικονομίας διατάξεως· τὸ δὲ χείριστον, ὑπέγραψαν αὐτοί τε καὶ οἱ συμπράξαντες εἰς τὸ τέλος τῆς ἐκθέσεως, τοὐτέστι μετὰ τὴν ἐξέτασιν ὅλων τῶν μαρτύρων, παρὰ τὴν διάταξιν τοῦ 73 ἄρθρου.

Παρετηρήθη πρὸς δὲ, ὅτι διὰ τὴν ὅρκισιν τῶν ἑρμηνέων, οἵτινες συνέβη που νὰ προσληφθῶσιν ὑπό τινων ἐκ τῶν ῥηθέντων ὑπαλλήλων εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 103, § 2 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας, δὲν ἐγένετο ἐν ταῖς ἐκθέσεσι μνεία τοῦ κατὰ τὸ 133 ἄρθρον αὐτῆς ὅρκου, ἡ ἔλλειψις τοῦ ὁποίου εἶναι ἰσχυρὸς πρὸς ἀναίρεσιν λόγος (ἄρθρ. 407, §. 7. αὐτόθι).

Ταῦτα φέρων εἰς γνῶσιν τοῦ Σ. Ὑπουργείου, παρακαλῶ αὐτὸ εὐσεβάστως ἵνα, πρὸς ἀποφυγὴν τοιούτων ἐλλείψεων, εὐαρεστηθῇ νὰ ἐνεργήσῃ ἁρμοδίως τὰ δέοντα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Δεκεμβρίου 1859.

Ἀριθ. 2053.

Περὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν ἐγγράφων τῆς κατηγορίας τῶν πεμπομένων εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑποδίκων.

Η ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Πρὸς τὰς κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Ὁ Νομάρχης τῶν Κυκλάδων ἀνέφερεν ἐσχάτως πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον, ὅτι κατηγορούμενός τις, παραπεμφθεὶς ὑπὸ τῆς ἐν Γαλαζίῳ Ἑλληνικῆς Προξενικῆς Ἀρχῆς ἐνώπιον τῶν Ἑλληνικῶν Δικαστηρίων, ἐστάλη εἰς τὴν Ἑλλάδα χωρὶς νὰ συνοδεύηται ἡ ἀποστολή του μὲ τὰ ἔγγραφα τῆς κατηγορίας, καὶ ὅτι ἐκ τούτου αἱ ἁρμόδιοι Ἀρχαὶ εὑρέθησαν εἰς θέσιν δυσχερῆ.

Πρὸς ἀποφυγὴν, τοῦ λοιποῦ, τῶν τοιούτων ἀτόπων, σᾶς προσκαλοῦμεν, ὁσάκις πέμπητε εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑποδίκους, ν' ἀποστέλλητε μετ' αὐτῶν καὶ ἅπασαν τῆς ἀνακρίσεως τὴν δικογραφίαν, ἵνα μὴ ἄλλως συμβαίνωσι βραδύτητες εἰς τὴν ἐνέργειαν τῆς δικαιοσύνης.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Μαΐου (6 Ἰουνίου) 1836.

Ὁ Γραμματεύς,
Ι. ΡΙΖΟΣ.

Ἀριθ. 6059.

Περὶ τῆς ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν ἁρμοδίαν Ἀρχὴν ἀποστολῆς τῶν ἐγγράφων τῶν πεμπομένων εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑποδίκων.

Η ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Πρὸς τὰς κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Ἵνα μὴ συμβαίνῃ βραδύτης εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῆς δίκης τῶν ἐκ τῆς

Τουρκίας ἐπὶ πλημμελήμασιν ἢ κακουργήμασι παραπεμπομένων εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Δικαστήρια ὑποδίκων Ἑλλήνων, καὶ ἵνα δύναται ὁ ἁρμόδιος Εἰσαγγελεὺς νὰ διατάττῃ κατὰ τὸν Νόμον τὴν κράτησίν των ἅμα τῇ ἀφίξει αὐτῶν, προσκαλεῖσθε, ὁσάκις πέμπητε τοῦ λοιποῦ εἰς Σύρον ἢ εἰς ἄλλο τι μέρος τοῦ Βασιλείου ὑπόδικόν τινα τοιοῦτον, νὰ διευθύνητε, συγχρόνως καὶ διὰ τῆς αὐτῆς εὐκαιρίας, ἅπαντα τὰ τῆς δικογραφίας ἔγγραφα πρὸς τὸν Διοικητὴν πρὸς ὃν πέμπετε καὶ τὸν ὑπόδικον, καὶ οὐχὶ πλέον πρὸς τὴν Γραμματείαν, ὅπως ἐνεργῶνται οὕτως ἐν καιρῷ τὰ δέοντα. Εἰς τὴν Γραμματείαν θέλετε ὑποβάλλει μόνον τὴν ἀνήκουσαν περὶ τούτου ἀναφοράν σας, κατὰ τὸ σύνηθες.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Δεκεμβρίου 1837.

Ὁ Γραμματεὺς,
Α. ΠΑΪΚΟΣ.

Ἀριθ. 2397.

Περὶ τῶν διὰ μεταγωγὴν ὑποδίκων ἐξόδων.

Η ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Πρὸς τὰς κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεία μᾶς παρατηρεῖ, ὅτι τινὲς τῶν Προξένων, ζητοῦντες τὴν ἀπόδοσιν τῶν ὅσα ἐδαπάνησαν εἴτε πρὸς ἀποστολὴν ὑποδίκων ἀπὸ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἴτε εἰς ἄλλας ἀνάγκας ὑποδίκων, καὶ ἐν γένει χάριν τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης, δὲν συναποστέλλουσι καὶ τὰ προσήκοντα δικαιολογητικὰ ἔγγραφα χωρὶς τῶν ὁποίων δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ διαταχθῇ ἡ πληρωμὴ τῶν τοιούτων δαπανῶν.

Προσκαλεῖσθε, ἑπομένως, κατ' αἴτησιν τῆς εἰρημένης Γραμματείας, ἵνα προλαμβάνηται τοῦ λοιποῦ πᾶσα ἀναβολὴ εἰς τὴν ἀπότισιν τῶν ἀνωτέρω ἐξόδων, νὰ συνοδεύητε πάντοτε τοὺς τοιούτους λογαριασμοὺς καὶ μὲ τ' ἀναγκαῖα δικαιολογητικὰ ἔγγραφα, ἅτινα συνήθως συνίστανται εἰς

τὰ ἐξοφλητικὰ τῶν γενομένων πληρωμῶν. Θέλετε δὲ διαβιβάσει ταύτην τὴν παραγγελίαν καὶ πρὸς τὰς ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν ὑμῶν ὑποδεεστέρας Προξενικὰς Ἀρχάς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 (21) Ἰουλίου 1841.

Ὁ Γραμματεὺς,
Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Ἀριθ. 3442.

Περὶ ἐξόδων τῶν πραγμάτων τῶν ὑποδίκων.

Η ΕΠΙ ΤΟΥ Β ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Πρὸς τὰς κατα τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Ἵν' ἀφαιρεθῇ τοῦ λοιποῦ πᾶσα ἀφορμὴ παραπόνων εἰς τοὺς ἐκ τῆς Τουρκίας στελλομένους ὑποδίκους ὡς πρὸς τὰ ἔπιπλα καὶ τὰ πράγματα αὐτῶν, προσκαλεῖσθε, ἅμα συλλαμβάνετε τοιούτους, νὰ συντάττετε καταγραφὴν τῶν πραγμάτων των ὑπογεγραμμένην παρὰ τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν παραλαβὴν αὐτῶν καὶ ἐπικυρωμένην παρ' ὑμῶν. Ἀντίγραφον τῆς καταγραφῆς ταύτης θέλετε πέμπει εἰς τὴν Γραμματείαν, τὸ δὲ πρωτότυπον θέλετε διατηρεῖ εἰς τὰ ἀρχεῖά σας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 (29) Σεπτεμβρίου 1841.

Ὁ Γραμματεὺς,
Ι. ΡΙΖΟΣ.

Ἀριθ. 3133.

Περὶ ἀποστολῆς τῶν ἀκαταζητήτων παρακαταθηκῶν εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 37 τῶν Προξενικῶν Ὁδηγιῶν (α), αἱ

(α) Ἴδε αὐτὸν ἐν σελίδι 54.

παρά τινι τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν παρακατατεθειμέναι ποσότητες μένουσιν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Β. Κυβερνήσεως ἀφοῦ παρέλθῃ ἓν ἔτος καὶ μία ἡμέρα ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἐγένετο ἡ παρακαταθήκη χωρὶς νὰ ζητηθῇ παρὰ τῶν ἐχόντων εἰς αὐτὴν δικαίωμα.

Κατὰ τὴν πρὸς ἡμᾶς γνωμοδότησιν τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργείου, τὰς παρακαταθήκας ταύτας δύναται μὲν ἡ Β. Κυβέρνησις νὰ διαθέσῃ κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν Προξενικῶν Ὁδηγιῶν, ἀλλ' οὐχὶ καὶ νὰ λάβῃ τὴν κυριότητα αὐτῶν, εἰμὴ μετὰ παρέλευσιν τοῦ πρὸς παραγραφὴν ὡρισμένου χρόνου, ἤτοι μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα ἐτῶν.

Σᾶς προσκαλοῦμεν, ἑπομένως, νὰ διαβιβάσητε ἄνευ ἀναβολῆς δι' ἐπιτρόπου σας εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον ὅλα τὰ παρ' ὑμῖν ἐκ πολλῶν ἀλλ' ἀκαταζητήτων παρακαταθηκῶν εὑρισκόμενα χρήματα, ὅπως μείνωσιν ἐν αὐτῷ μέχρις οὗ παρέλθῃ ὁ χρόνος τῆς παραγραφῆς· ἂν δὲ ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ παρουσιασθῇ τις ζητῶν ταῦτα, θέλετε τὸν ὁδηγήσει ν' ἀπευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον, εἰς ὃ ἀπόκειται νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν αἴτησίν του καὶ ἐνεργήσει τὰ κατὰ Νόμον.

Ἐπίσης θέλετε φροντίζει τοῦ λοιποῦ νὰ πέμπητε ἀφεύκτως εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον τὰς παρακαταθήκας, αἵτινες θέλουν γίνει εἰς τὸ ὑφ' ὑμᾶς Προξενεῖον, ἐννοουμένου πάντοτε μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ ἔτους ἀφ' ἧς ἐγένετο ἡ παρακαταθήκη, ὡς προείρηται. Ἡ ἀποστολὴ τῶν παρακαταθηκῶν θέλει συνοδεύεται καὶ μὲ σημείωσιν ἐξηγημένην ἐκ τῶν βιβλίων σας, περὶ τῆς ποσότητος ἑκάστης παρακαταθήκης, περὶ τοῦ χρόνου καθ' ὃν ἐγένετο, καὶ περὶ ὅλων ὅσα ἀναφέρονται ἐν τῇ προξενικῇ βίβλῳ τῶν παρακαταθηκῶν. Δεύτερον δὲ ἀντίτυπον τῆς σημειώσεως ταύτης θέλετε ὑποβάλλει συγχρόνως καὶ εἰς τὸ ὑπὸ τὴν ἡμετέραν διεύθυνσιν Ὑπουργεῖον, ὅπερ ὀφείλετε νὰ εἰδοποιῆτε πάντοτε ὁσάκις πέμπητε τοιαύτην παρακαταθήκην εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον.

Περιμένομεν τὴν ταχυτάτην ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης· διὰ πᾶσαν δὲ ζημίαν ἥτις ἤθελε τυχὸν προέλθει ἐκ τῆς μὴ ἐγκαίρου ἀποστολῆς εἰς τὸ Ταμεῖον τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος παρακαταθηκῶν θέλετε εἶσθαι ὑπεύθυνοι.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Αὐγούστου 1849.

Ὁ Ὑπουργὸς,

Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ.

Ἀριθ 4659.

Περὶ ἀποστολῆς τῶν ἀκαταζητήτων παρακαταθηκῶν.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Τινὲς τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν, παρεννοήσασαι παραδόξως τὴν ἀπὸ 19 Αὐγούστου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 3133 ἡμετέραν ἐγκύκλιον, ἥτις εἶναι ἀρκετὰ σαφὴς, ἀναγγέλλουσι τὴν εἰς τὸ Κεντρικὸν ἐν Ἀθήναις Ταμεῖον ἀποστολὴν παρακαταθηκῶν δι' ἃς ὑπάρχει διαφορὰ ἢ δίκη ἐκκρεμὴς, ἢ αἵτινες ἐζητήθησαν ἢ ζητοῦνται ἤδη παρὰ τῶν ἐχόντων εἰς αὐτὰς δικαίωμα.

Κρίνομεν, ἐπομένως, ἀναγκαῖον νὰ σᾶς παρατηρήσωμεν ὅτι εἰς τὸ διὰ τῆς ῥηθείσης ἐγκυκλίου διαταχθὲν μέτρον ὑπάγονται μόνον αἱ παρακαταθῆκαι, ὅσαι μένουσιν ἐντελῶς ἐπὶ ἓν ἔτος καὶ μίαν ἡμέραν ἀκαταζήτητοι, ὅσας δηλαδὴ οὐδεὶς ἐζήτησε κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ὁπωσδήποτε, ἢ ὑφ' ὁποιονδήποτε τίτλον· αἱ δὲ μὴ ὑπαγόμεναι εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην, ὡς καὶ ὅσαι παρακαταθῆκαι ὑπάρχουσι κατὰ συνέπειαν ἐκκρεμῶν δικῶν πρέπει νὰ μένωσι παρ' ὑμῖν μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῆς δίκης, ὅτε θέλουσι παραδοθῆ εἰς ὄντινα ἀνήκουσι, ἢ μέχρι οὗ ὁ ἔχων εἰς αὐτὰς δικαίωμα παρουσιάσῃ τοὺς ἐπὶ τούτῳ τίτλους διὰ νὰ τὰς παραλάβῃ.

Ἐλπίζομεν ὅτι θέλετε λάβει ὑπ' ὄψιν τὰς διασαφήσεις ταύτας, καὶ ὅτι θέλετε φροντίσει νὰ ἐφαρμώσητε τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ἐγκύκλιον ἀκριβῶς. Δὲν κρίνομεν δὲ περιττὸν νὰ σᾶς προσθέσωμεν ὅτι αἱ ἀκαταζήτητοι παρακαταθῆκαι ἀπαιτεῖται νὰ πέμπωνται εἰς τὸ Ταμεῖον ἀμέσως μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ ὡρισμένου χρόνου, καὶ ὅτι τοῦ λοιποῦ οὐδεμία κατὰ τοῦτο ἐπιτρέπεται ἀναβολή. Ἄλλως διὰ τῆς παρούσης ἐξηγεῖται ἔτι σαφέστερον ὁποῖαι εἰσὶν αἱ ἀκαταζήτητοι παρακαταθῆκαι, ὥστε οὐδεὶς τῶν Προξένων δύναται εὐλόγως νὰ συμπεριλάβῃ τοιαύτας μεταξὺ τῶν ζητουμένων ἢ τῶν ἀπὸ ἐκκρεμεῖς δίκας εὑρισκομένων παρ' αὐτῷ, ἢ νὰ δικαιολο-

γήσῃ τὴν ἀναβολὴν τῆς ἀποστολῆς τούτων, ὡς ἀμφιβάλλων δῆθεν ἂν ὑπάγωνται ἢ οὔ εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἀκαταζητήτων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Ὀκτωβρίου 1849.

Ὁ Ὑπουργὸς,
Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ.

Ἀριθ. 3839.

Περὶ εἰσπράξεως τῶν τελῶν τῶν διαμονητηρίων.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Ἐπειδὴ εἰς διάφορα μέρη ἔμειναν καθυστεροῦντα ἐκ τῶν δικαιωμάτων τῶν διαμονητηρίων, ἕνεκα τῆς περὶ τὴν ἔκδοσιν αὐτῶν ἀταξίας, ἡ εἴσπραξις δὲ τούτων μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους δὲν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ νομίμως, καθότι τότε ἡ εἴσπραξις ἀλλάτσει φύσιν, καὶ ἀντὶ δικαιώματος καθίσταται φόρος, ἐνῷ δὲν ἔχει τοιοῦτον χαρακτῆρα, κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ σᾶς προσκαλέσωμεν νὰ ἐφαρμώσητε τοῦ λοιποῦ εἰς τὰ ὑπὸ τὴν ὑμετέραν διεύθυνσιν μέρη τὸ ἑξῆς μέτρον.

Εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστου ἔτους πρέπει νὰ ἑτοιμάζητε ἐν τῷ γραφείῳ ὑμῶν ὅλα τὰ διὰ τοὺς εἰς τὰ μέρη τῆς ὑμετέρας δικαιοδοσίας διαμένοντας πολίτας Ἕλληνας διαμονητήρια, καὶ νὰ προσκαλῆτε αὐτοὺς δι' ἐγκυκλίου νὰ παρουσιάζωνται διὰ νὰ τὰ λαμβάνωσιν. Ἂν μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους μείνωσι τινὰ τούτων ἀκαταζήτητα, θέλουσι θεωρεῖσθαι τὰ ἐξ αὐτῶν πηγάζοντα δικαιώματα ὡς καθυστεροῦντα, καὶ δύνασθε νὰ εἰσπράττητε ταῦτα καὶ μετὰ τὴν πάροδον τοῦ ἔτους, καθ' ὃ ἔμελλον τὰ ἐκδοθέντα διαμονημήρια νὰ χρησιμεύσωσιν, ἐπειδὴ τὸ διαμονητήριον θεωρεῖται ὡς ἐκδεδομένον ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐγένετο ἕτοιμον ἵνα παραδοθῇ εἰς ὅντινα ἀνήκει.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Αὐγούστου 1850.

Ὁ Ὑπουργὸς,
Π. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Ἀριθ. 5736.

Περὶ νέου λογιστικοῦ συστήματος τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Πρεσβευτικὰς καὶ Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Διὰ τοῦ ὑπὸ χρονολογίαν 20 Σεπτεμβρίου τ. ε. Βασιλικοῦ Διατάγματος, τοῦ ὁποίου σᾶς κοινοποιοῦμεν ἀντίγραφον (α), παρατηρεῖτε, ὅτι, ἀντὶ τῶν ἀπὸ τὰ ἄρθρα 48, 49 καὶ 50 τῶν Προξενικῶν Ὁδηγιῶν προβλεπομένων βιβλίων τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων, θέλει, τοῦ λοιποῦ, γίνεσθαι χρῆσις, ὡς πρὸς μὲν τὰ ἔσοδα, τοῦ βιβλίου τῶν διπλοτύπων καὶ τοῦ βιβλίου τῶν ἐσόδων κατὰ τὰ ὑπὸ στοιχεῖον Α. καὶ Β. ὑποδείγματα, ὡς πρὸς δὲ τὰ ἔξοδα τοῦ βιβλίου τῶν ἐξόδων κατὰ τὸ ὑπὸ στοιχ. Γ. ὑπόδειγμα.

Ὡς ἔσοδα θεωροῦνται ὄχι μόνον τὰ πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου Ταμείου εἰσπραττόμενα τέλη, ἀλλὰ πᾶσα ποσότης εἰσαγομένη εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Προξενείου, δι' οἱονδήποτε λόγον καὶ ἂν ἤθελεν εἰσαχθῆ. Ἐπίσης δὲ ὡς ἔξοδα θεωροῦνται ὄχι μόνον αἱ γινόμεναι πληρωμαὶ χάριν τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας, ἀλλὰ πᾶσα ποσότης ἐξερχομένη τοῦ Προξενικοῦ Ταμείου, δι' οἱονδήποτε λόγον καὶ ἂν ἤθελεν ἐξέρχεσθαι.

Ἐπομένως τὸ σύνολον τῶν ἐσόδων σύγκειται :

1. Ἀπὸ τὰ προξενικὰ τέλη τὰ πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου εἰσπραττόμενα, ἅτινα ὑποδιαιροῦνται εἰς πέντε ἰδιαίτερα ἄρθρα κατὰ τὴν Προξενικὴν διατύπωσιν ἤτοι :

α.) Τὰς πράξεις τὰς ἀναγομένας εἰς τὴν ναυτιλίαν.

β') Τὰς πράξεις τὰς ἀναγομένας εἰς τὰ τῆς δικαιοδοσίας.

γ'.) Εἰς τὰς πολιτικὰς πράξεις.

δ') Εἰς τὰ καταχωρίσεις πράξεων.

ε.) Εἰς τὰ ἔξοδα ταξειδίου καὶ παρευρέσεως.

2. Ἀπὸ τέλη εἰσπραττόμενα διὰ λογαριασμὸν τῆς ἐγχωρίου Κυβερνήσεως, ἢ πρὸς ἄλλον ἀγαθοεργὸν σκοπόν.

(α) Ὅρα αὐτὸ ἐν σελίδι 110.

3. Ἀπὸ παρακαταθήκας.

4. Ἀπὸ ἔκτακτα ἔσοδα.

Τὸ δὲ σύνολον τῶν ἐξόδων:

1. Ἀπὸ μισθούς.

2. Ἀπὸ τὰ γραφικὰ ἔξοδα.

3. Ἀπὸ τὰς ἀποδόσεις πρὸς τὴν ἐγχώριον Κυβέρνησιν, ἢ ἄλλας πληρωμὰς ἀπέναντι τῶν ἐπὶ ἀγαθοεργῷ σκοπῷ εἰσπραττομένων τελῶν.

4. Ἀπὸ ἀποδόσεις παρακαταθηκῶν.

5. Ἀπὸ ἐκκρεμεῖς πληρωμάς.

Κατὰ τὰ ἀνωτέρω, συμπεριλαμβάνοντες εἰς γενικόν τινα πίνακα τά τε ἔσοδα καὶ ἔξοδα θέλομεν ἔχει:

Ὡς πρὸς τὰ ἔσοδα, τέσσαρα κεφάλαια· ἤτοι:

Κεφάλαιον Α΄. Προξενικὰ τέλη, ὑποδιαιρούμενα εἰς πέντε ἄρθρα:

1. Πράξεις ἀναγομένας εἰς τὴν ναυτιλίαν.

2. Πράξεις ἀναγομένας εἰς τὰ τῆς δικαιοδοσίας.

3. Πολιτικὰς πράξεις.

4. Καταχωρίσεις πράξεων.

5. Ἔξοδα ταξειδίου καὶ παρευρέσεως.

Κεφάλαιον Β΄. Τέλη εἰσπραττόμενα διὰ λογαριασμὸν τῆς ἐγχωρίου Κυβερνήσεως ἢ πρὸς ἄλλον ἀγαθοεργὸν σκοπόν.

Κεφάλαιον Γ΄. Παρακαταθῆκαι.

Κεφάλαιον Δ΄. Ἔκτακτα ἔσοδα.

Ὡς πρὸς τὰ ἔξοδα πέντε κεφάλαια· ἤτοι:

Κεφάλαιον Α΄. Μισθοί.

Κεφάλαιον Β΄. Γραφικὰ ἔξοδα.

Κεφάλαιον Γ΄. Ἀποδόσεις πρὸς τὴν ἐγχώριον Κυβέρνησιν ἢ ἄλλαι πληρωμαὶ ἀπέναντι τῶν ἐπὶ ἀγαθοεργῷ σκοπῷ εἰσπραττομένων τελῶν.

Κεφάλαιον Δ΄. Ἀποδόσεις παρακαταθηκῶν.

Κεφάλαιον Ε΄. Ἐκκρεμεῖς πληρωμαί.

Χρῆσις τοῦ βιβλίου τῶν διπλοτύπων.

Τοῦ λοιποῦ κἀμμία ποσότης δὲν θέλει εἰσάγεσθαι εἰς Ταμεῖον Προξενικὸν δι' οἱονδήποτε λόγον, οὔτε διὰ προξενικὰ τέλη, οὔτε διὰ τέλη εἰσπραττόμενα διὰ λογαριασμὸν τῆς ἐγχωρίου Κυβερνήσεως, οὔτε διὰ

παρακαταθήκας, οὔτε δι' ἔκτακτα ἔσοδα, χωρὶς νὰ ἐκδοθῇ ἐπὶ τῆς ποσότητος ταύτης ἀπόδειξις παραλαβῆς, ἀποκοπτομένη ἀπὸ τὸ βιβλίον τῶν διπλοτύπων.

Τὸ βιβλίον τοῦτο θέλει παραδίδεσθαι, ἠριθμημένον καὶ μονογεγραφημένον παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἢ παρ' ἑνὸς τῶν Τμηματαρχῶν, εἰς τοὺς ἐπιτρόπους τῶν Προξένων, οἵτινες ὀφείλουσι νὰ φροντίζωσι τὴν περαιτέρω ἀποστολήν των πρὸς οὓς ἀνήκουσι.

Πρὶν ἢ τὸ ἀποδεικτικὸν παραλαβῆς ἀποκοπῇ ἀπὸ τὸ στέλεχος, ὀφείλει ὁ Πρόξενος νὰ συμπληρώσῃ τόσον τὸ ἀποδεικτικὸν καθὼς καὶ τὸ στέλεχος διὰ τῆς ἐγγραφῆς εἰς αὐτὰ τῶν αἰτιῶν τῆς εἰσπράξεως. Οὕτω δὲ κατὰ πρῶτον θέλει ἐνεργήσει τὸν καταλογισμόν, ἐὰν μὲν προέρχηται ἀπὸ προξενικὰ τέλη, θέλει θέσει ἀμέσως μετὰ τὴν λέξιν « Κεφάλαιον » τὸ στοιχεῖον ἀ., καὶ ἀκολούθως, ἐὰν ἡ εἴσπραξις ἀνάγηται εἰς τὴν ναυτιλίαν, θέλει θέσει «ἄρθρον 1.», ἐὰν δὲ εἰς τὰ τῆς δικαιοδοσίας, «ἄρθρον 2.», ἐὰν εἰς τὰς πολιτικὰς πράξεις, «ἄρθρον 3», καὶ οὕτω καθεξῆς κατὰ τὸν ἀνωτέρω πίνακα· ἐὰν δὲ ἡ εἴσπραξις δὲν ὑπάγηται εἰς τὰ προξενικὰ τέλη, ἀλλὰ προέρχηται εἴτε ἀπὸ εἴσπραξιν ἐνεργουμένην διὰ λογαριασμὸν τῆς ἐγχωρίου Κυβερνήσεως, εἴτε ἀπὸ παρακαταθήκην, εἴτε ἀπὸ ἔκτακτον ἔσοδον, θέλει τεθῇ τὸ ἀρμόδιον κεφάλαιον, κατὰ τὸν πίνακα, ἄνευ προσθήκης ἄρθρου· διότι τὰ κεφάλαια ταῦτα δὲν ἔχουσιν ἄρθρα.

Ἐνταῦθα ὅμως συνιστῶμεν εἰς τὴν ἐξιδιασμένην προσοχὴν τῶν Κυρίων Προξένων τὴν λίαν οὐσιώδη παρατήρησιν, νὰ μὴ συγχέωσι τὰς εἰσπράξεις, δηλ. νὰ μὴ καταλογίζωσιν αὐτὰς εἰς ἄλλο κεφάλαιον ἢ ἄρθρον παρ' ἐκεῖνο εἰς τὸ ὁποῖον, ὡς ἐκ τῆς φύσεώς των, ἀνήκουσι, καὶ νὰ μὴ συμπεριλαμβάνωσιν εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ διπλότυπον εἰσπράξεις διαφόρου φύσεως, καὶ ἐπομένως διαφόρου καταλογισμοῦ. Ὁσάκις δὲ παρ' ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ προσώπου πρόκηται νὰ εἰσπραχθῇ ποσότης τις, προερχομένη ἀπὸ διαφόρους αἰτίας, αἵτινες δὲν ἔχουσι τὸν αὐτὸν καταλογισμόν, θέλουσι χωρίζει αὐτὰς εἰς τὰς εἰσπράξεις, ἐξ ὧν σύγκεινται, καὶ θέλουσιν ἐκδίδει χωριστὸν διπλότυπον διὰ μίαν ἑκάστην αὐτῶν. Οὕτω π. χ. ἐὰν παρά τινος πρόκηται νὰ εἰσπραχθῇ ἡ ποσότης τῶν πεντήκοντα δραχμῶν, καὶ ἡ ποσότης αὕτη σύγκειται ἀπὸ τριάκοντα πέντε δραχμὰς εἰσπρακτέας διὰ τέλη ἀναγόμενα εἰς τὴν ναυτιλίαν, καὶ ἀπὸ δεκαπέντε δραχ. διὰ τέλη εἰσπρακτέα διὰ λογαριασμὸν τῆς ἐγχωρίου Κυβερνήσεως, θέλουσιν

ἐκδοθῇ δύω διπλότυπα, ἓν μὲν ἐκ δραχμῶν 35, καταλογιστέον εἰς τὸ κεφάλ. Α΄. ἄρθρον 1, ἕτερον δὲ ἐκ δραχ. 15, καταλογιστέον εἰς τὸ κεφάλ. Β΄. Ἐπίσης δὲ ἐὰν παρ' ἑνὸς τοῦ αὐτοῦ προσώπου ἤθελεν εἰσπραχθῇ ἡ ποσότης τῶν πεντακοσίων εἴκοσι δραχμῶν, καὶ αἱ μὲν πεντακόσιαι ἤθελον εἶσθαι παρακαταθῆκαι, αἱ δὲ εἴκοσι δικαίωμα παρακαταθήκης, θέλουσιν ἐκδοθῇ δύω διπλότυπα, ἓν μὲν ἐκ δραχμῶν πεντακοσίων, καταλογιστέον εἰς τὸ κεφάλαιον Γ΄., ἕτερον δὲ ἐκ δραχμῶν 20, καταλογιστέον εἰς τὸ κεφάλαιον Α΄. ἄρθρον 2.

Μετὰ τὸν καταλογισμὸν τοῦ διπλοτύπου θέλει τίθεσθαι ἀμέσως μετὰ τὴν λέξιν «τὸ Ταμεῖόν του» τὸ ὄνομα τῆς Ἀρχῆς, παρὰ τῇ ὁποίᾳ γίνεται ἡ πληρωμή. Εἰς δὲ τὸ ἀποκοπτόμενον γραμμάτιον θέλει σημειοῦσθαι ὁλογράφως τὸ ὄνομα τοῦ πληρώσαντος.

Εἰς τὰ πρὸς δεξιὰν κενὰ μέρη τῶν διπλοτύπων θέλει γράφεσθαι, ὅσον ἔνεστι περιληπτικῶς, ἀλλὰ πάντοτε ἀκριβῶς, ἡ αἰτία τῆς πληρωμῆς, καὶ ἀπέναντι αὐτῆς τὸ ἄρθρον τῆς διατιμήσεως, ἐπὶ τοῦ ὁποίου στηρίζεται ἡ εἴσπραξις, καὶ ἐπὶ τέλους τὸ ποσὸν αὐτῆς εἰς ἐγχώριον νόμισμα καὶ εἰς δραχμάς. Ἀκολούθως δὲ θέλει γίνεσθαι ἡ ἄθροισις, καὶ τὸ ποσὸν τῆς ἀθροίσεως εἰς δραχμὰς θέλει γράφεσθαι ὁλογράφως ἀμέσως μετὰ τὴν λέξιν «τὸ ὅλον.»

Διὰ τὰ λοιπὰ ἔσοδα, ἐκτὸς τῶν προξενικῶν τελῶν, δὲν θέλει σημειοῦσθαι εἰς τὸ γραμμάτιον τὸ ἄρθρον τῆς προξενικῆς διατιμήσεως, ἐφ' οὗ στηρίζεται· ἀλλὰ τὰ γραμμάτια τῶν παρακαταθηκῶν θέλουσι πάντοτε μνημονεύει τὴν ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν πράξεων πάσης φύσεως πρᾶξιν, καὶ θέλουσι ῥητῶς παραπέμπει εἰς αὐτήν.

Τὸ βιβλίον αὐτὸ πρέπει πάντοτε νὰ ἀναφέρῃ τὰ εἴδη τῶν νομισμάτων, εἰς ἃ ἐγένετο ἡ παρακαταθήκη, ἐὰν συνίσταται εἰς χρήματα, ὑπολογιζομένων αὐτῶν κατὰ τὴν ἐγχώριον χρηματικὴν μονάδα καὶ εἰς δραχμάς. Ἐὰν δὲ ἤθελε συνίσασθαι εἰς πράγματα, τότε θέλει γίνεσθαι, ἐπὶ τῇ ἁπλῇ βεβαιώσει τοῦ παρακαταθέτου, ὑποθετικὴ τῶν πραγμάτων ἐκτίμησις, διὰ νὰ σημειωθῇ τὸ ποσὸν αὐτῆς εἴς τε τὸ Βιβλίον πράξεων πάσης φύσεως καὶ εἰς τὸ ἐκδοθησόμενον διπλότυπον. Κατὰ δὲ τὴν ἀπόδοσιν τῶν παρακαταθηκῶν, εἴτε εἰς χρήματα ἤθελον συνίστασθαι εἴτε εἰς πράγματα, ὀφείλουσιν οἱ Πρόξενοι νὰ λαμβάνωσιν ἐξοφλήσεις, ὅτι ἀπεδόθησαν τὰ αὐτὰ εἴδη τῶν νομισμάτων ἢ τὰ αὐτὰ πράγματα, καὶ ἐπὶ τούτῳ εἰς

τὴν ἐξόφλησιν θέλει προσαρτᾶσθαι πάντοτε ἀντίγραφον τῆς πράξεως τῆς παρακαταθέσεως. Ἐπίσης δὲ καὶ κατὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν εἰς χρήματα παρακαταθηκῶν, διότι αἱ εἰς πράγματα οὐδέποτε ἀποστέλλονται, ἐκτὸς ἐὰν ἤθελον ἐκποιηθῆ, καὶ ἤθελε πρόκεισθαι ν' ἀποσταλῇ τὸ ἀντίτιμόν των, ὀφείλουσιν οἱ Πρόξενοι νὰ συνοδεύωσιν αὐτὰς μὲ κατάστασιν ἐμφαίνουσαν, δι' ἑκάστην παρακαταθήκην, τὰ εἴδη τῶν νομισμάτων, ἐξ ὧν σύγκεινται, καὶ ἅτινα πρέπει νὰ ἦναι τὰ αὐτὰ μὲ τὰ ἐν τῇ πράξει τῆς παρακαταθήκης ἀναφερόμενα, τῆς ὁποίας καὶ θέλει ἐπισυνάπτεσθαι ἀντίγραφον. Πρὸς εὐκολίαν των δὲ οἱ Κύριοι Πρόξενοι θέλουσι θέτει, ἀμέσως μετὰ τὴν παραλαβὴν, ἑκάστην παρακαταθήκην εἰς χωριστὸν δέμα, καὶ θέλουσι τὴν ἐναποθέτει οὕτως εἰς τὸ Προξενικὸν Ταμεῖον ἐπιγράφοντες αὐτὴν εἰς τρόπον ὥστε νὰ διακρίνηται τῶν ἄλλων.

Χρῆσις τοῦ βιβλίου τῶν ἐσόδων.

Μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν διπλοτύπων, κατὰ τὸν ἄνω ῥηθέντα τρόπον, θέλουσιν ἐγγράφεσθαι ἅπαντα ἀνὰ ἓν εἰς τὸ τέλος ἑκάστης ἡμέρας εἰς τὸ βιβλίον τῶν ἐσόδων. Ἡ ἐγγραφὴ αὕτη δὲν παρέχει οὐδεμίαν δυσκολίαν, διότι δὲν ἀπαιτεῖται ἄλλο, εἰμὴ νὰ τεθῇ ἡ ἡμερομηνία, ὁ ἀριθμὸς τοῦ γραμματίου καὶ τὸ ποσὸν αὐτοῦ εἰς τὴν στήλην εἰς ἣν ἀνήκει. Ἑπομένως ἐὰν ἦναι καταλογισμένον εἰς τὰ προξενικὰ τέλη, θέλει ἐγγραφῇ εἰς τὸ Κεφάλαιον τῶν προξενικῶν τελῶν καὶ εἰς τὴν στήλην εἰς ἣν ἀνήκει πραγματικῶς. Ἐὰν μὲν εἰς τὰς πράξεις τῆς ναυτιλίας, εἰς τὴν πρώτην στήλην· ἐὰν δὲ εἰς τὰ τῆς δικαιοδοσίας, εἰς τὴν δευτέραν, καὶ οὕτω καθεξῆς. Εἰς τὴν ἐγγραφὴν ὅμως ταύτην ἀνάγκη εἶναι νὰ καταβάλληται ἡ ἀνήκουσα προσοχὴ διὰ νὰ μὴ ἐγγράφωνται τὰ γραμμάτια εἰς στήλην, εἰς ἣν δὲν ἤθελον ἀνήκει. Ἐὰν δὲ ἤθελε συμπέσει τοιοῦτον λάθος ἀπαγορεύεται νὰ διορθοῦται διὰ ξύσματος, ἀλλὰ θέλει γίνεσθαι ἡ διόρθωσις κατὰ τὸν ἐν τῷ τέλει τῆς παρούσης διαγραφόμενον τρόπον.

Μετὰ τὴν ἐγγραφὴν θέλουσιν ἀθροίζεσθαι ὅλα τὰ γραμμάτια εἰς ἑκάστην στήλην, καὶ ἡ πρᾶξις αὕτη θελει ἐπαναλαμβάνεσθαι καθ' ἑκάστην ἡμέραν.

Εἰς τὸ τέλος ἑκάστης τριμηνίας θέλει ἀποστέλλεσθαι εἰς τὸ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργεῖον ἀντίγραφον τοῦ βιβλίου τῶν ἐσόδων συνοδευμένον μὲ δύω περιλήψεις αὐτοῦ, κατὰ τὸν ᾧδε συνημμέ-

νον τόπον. (Ὅρα στοχ. Δ. καὶ Ε.) Τὴν τελευταίαν δ' ἑκάστου ἔτους τριμηνίαν θέλουσιν ἀποστέλλεσθαι, μετὰ τοῦ ἀντιγράφου καὶ τῶν περιλήψεων αὐτῶν κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον, καὶ τὰ στελέχη τῶν διπλοτύπων μετὰ τοῦ πρωτοτύπου βιβλίου τῶν ἐσόδων.

Χρῆσις τοῦ βιβλίου τῶν ἐξόδων.

Καθόπον ἀφορᾷ τὰ ἔξοδα οἱ διευθυνταὶ τῶν Προξενικῶν γραφείων ὀφείλουσι νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψιν, ὅτι τότε μόνον αἱ πληρωμαί των θέλουσι γίνεσθαι δεκταὶ παρὰ τοῦ Ὑπουργείου, ὅταν ἀφορῶσι δικαιολογημένην δαπάνην τοῦ Προξενείου, ἐνεργουμένην ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς μερικῆς διὰ τὸ Προξενεῖον ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου πιστώσεως, καὶ ὅταν λαμβάνηται τακτικὴ ἐκ μέρους τοῦ δικαιούχου ἐξόφλησις. Ἐξαίρεσις τῶν δύω τούτων ἀρχῶν δύναται νὰ γίνῃ, προκαλουμένου τοῦ ἀνήκοντος Β· Διατάγματος, μόνον διὰ τὰ εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις διδόμενα ἐν τῇ Τουρκίᾳ δῶρα, καὶ διὰ τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα. Αἱ τοιαῦται δαπάναι θέλουσι πληρώνεσθαι ἐπὶ ἄλλων πιστώσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου καὶ ἄνευ τακτικῆς δικαιολογήσεως, ἐλαττουμένου ὅμως πάντοτε τοῦ ποσοῦ αὐτῶν, ἐὰν ἦθελε φανῇ ὑπερβολικόν. Τὰ συνήθη δῶρα τῶν Προξένων, τὰ μὴ εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις διδόμενα, λαμβάνονται πάντοτε ἐκ τῶν γραφικῶν ἐξόδων τοῦ Προξενείου.

Πρὸς τούτοις δὲ οἱ διευθυνταὶ τῶ Προξενικῶν γραφείων δὲν δύνανται νὰ διαθέσωσιν ἀφ' ἑαυτῶν δι' ἕκαστον μῆνα, εἰμὴ τὸ δωδεκατημόριον μόνον τῆς διὰ γραφικὰ ἔξοδα ἐπιχορηγήσεώς των, ἀναλόγως τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας των· ὥστε ἡ ἐπιχορήγησις τῶν ἑπομένων μηνῶν νὰ μένῃ πάντοτε ἀνέπαφος. Μόνον δὲ ἀδεία τοῦ Ὑπουργείου δύναται νὰ διατεθῇ ὑπ' αὐτῶν μέρος τῆς ἐτησίας ἐπιχορηγήσεως διὰ πληρωμὴν ἐνοικίου ἢ κατασκευὴν ἐντύπων πρὸς χρῆσιν τοῦ Προξενείου. Ἀλλὰ διὰ τὰ μὴ ἀνήκοντα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἰδίως τοῦ Προξενείου ἔξοδα ἀπαιτεῖται πρὸς δικαιολόγησίν των, ἐκτὸς τῆς ἐξοφλήσεως, νὰ ἐπισυνάπτηται καὶ ἀντίγραφον τῆς διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου πρὸς ἐνέργειαν τῆς δαπάνης.

Τὰ οὕτω δικαιολογημένα ἔξοδα πληρώνονται πάντοτε ἐπὶ τῇ ἐξοφλήσει τοῦ δικαιούχου, ἢ ἐτὶ τῇ πιστοποιήσει τοῦ Προξένου, ὡς πρὸς τὰ δῶρα καὶ τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα ὅτι ἐγένετο ἡ πληρωμή.

Αἱ ἐξοφλήσεις ἢ τὰ πιστοποιητικὰ καταγράφονται κατὰ τὴν χρονο-

λογίαν των καὶ κατ' αὔξοντα ἀριθμὸν εἰς τὸ βιβλίον τῶν ἐξόδων, σημειούμενα εἰς ἣν ἤθελον ἀνήκει στήλην. Ἀπαραλλάκτως δὲ ὅπως τὸ βιβλίον τῶν ἐσόδων, καὶ τὸ βιβλίον τῶν ἐξόδων θέλει ἀθροίζεσθαι κατὰ πᾶσαν ἡμέραν. Ἀντίγραφον δ' αὐτοῦ, συνωδευμένον μὲ τὰς ἀνηκούσας ἐξοφλήσεις, θέλει ἀποστέλλεσθαι, κατὰ πᾶσαν τριμηνίαν, καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους θέλει ἀποστέλλεσθαι τὸ βιβλίον αὐτό.

Διὰ τὰς παρακαταθήκας, ἐκτὸς τῆς ἐξοφλήσεως, θέλει ὑπάρχει προσηρτημένη προσέτι καὶ ἡ πρᾶξις τῆς ἀποδόσεώς των.

Ὅταν ὁ δικαιοῦχος οἱουδήποτε ἐξόδου ἤθελε τύχει ἀγράμματος, ἢ μὴ δυνάμενος νὰ δώσῃ ἐξόφλησιν, τότε, ἐὰν μὲν ἡ ποσότης δὲν ἤθελεν ὑπερβαίνει τὰς πεντήκοντα δραχμὰς, ἡ πληρωμὴ θέλει γίνεσθαι παρὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Προξενικοῦ γραφείου ἐνώπιον δύω μαρτύρων προσυπογεγραμμένων, ἐὰν δὲ ἤθελεν ὑπερβαίνει τὰς πεντήκοντα δραχμὰς, εἶναι ἀνάγκη νὰ συντάττηται συμβολαιογραφικῶς ἐνώπιον τοῦ Προξενείου ἡ ἐξόφλησις. Αἱ τουρκιστὶ συντεταγμέναι ἐξοφλήσεις ἀποστέλλονται συνωδευμέναι μετὰ μεταφράσεως αὐτῶν.

Κλεῖσις τῶν λογιστικῶν βιβλίων.

Πρὸ τῆς λήξεως ἑκάστης τριμηνίας ὀφείλουσιν οἱ Πρόξενοι νὰ ἐκκαθαρίζωσι τὴν μετὰ τῆς ἐγχωρίου Κυβερνήσεως λῃῳδοσίαν των, καὶ ἀποδίδωσι τὰς εἰς αὐτὴν καὶ τὰ ἄλλα ἀγαθοεργὰ καταστήματα ἀνηκούσας εἰσπράξεις. Τὴν δὲ 31 Δεκεμβρίου ἑκάστου ἔτους θέλουσι κλείει ὁριστικῶς τὰ βιβλία των, καὶ ἀποστέλλει αὐτὰ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον, ὡς ἀνωτέρω ἐρρέθη. Κατὰ πᾶσαν δὲ τριμηνίαν, ὡς καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους, οἱ ἐπίτροποί των ὀφείλουσι νὰ παραδίδωσι τὸ ὑπόλοιπον αὐτῶν, ἀφαιρέσει τῶν μὴ ὑποκειμένων εἰς ἀποστολὴν παρακαταθηκῶν, περὶ ὧν κατωτέρω γίνεται λόγος, εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον, καὶ νὰ παρακαταθέτωσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὸ ληφθὲν γραμμάτιον. Μόνον δὲ διὰ τὸ Ἐμπορικὸν Γραφεῖον τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Β. Πρεσβείας ἐπιτρέπεται, ἕνεκα τῶν μεγάλων καὶ ἐκτάκτων δαπανῶν, μὲ τὰς ὁποίας εἶναι ἐπιφορτισμένον, ν' ἀποστέλλῃ κατὰ τὴν ἀκόλουθον τριμηνίαν τὸ ὑπόλοιπον τῆς παρελθούσης.

Καθόσον ἀφορᾷ τὰ παρακαταθήκας, οἱ Πρόξενοι ὀφείλουσι νὰ διακρίνωσι τὰς ἐκ ναυαγίων προερχομένας, περὶ ὧν γίνεται λόγος ἐν τῷ 37

ἄρθρῳ τῶν Προξενικῶν Ὁδηγιῶν, ἀπὸ τὰς λοιπάς. Αἱ μὲν πρῶται πρέπει ν' ἀποστέλλωνται, ἐὰν, παρελθόντος ἑνὸς ἔτους καὶ μιᾶς ἡμέρας, δὲν ἤθελον ζητηθῆ παρ' οὐδενός· ὅλαι δὲ αἱ λοιπαὶ ἐὰν, παρελθόντων τριῶν ἐτῶν, ἡ δὲν ἤθελον ζητηθῆ, ἡ δὲν ἤθελε λάβει πέρας ἡ διαφορὰ, εἰς ἣν ἀνάγονται.

Τὰ ὑπόλοιπα τῶν παρακαταθηκῶν θέλουσιν ἀποστέλλεσθαι μόνον διὰ τῶν ἐτησίων λογαριασμῶν, καὶ οὐχὶ διὰ τῶν τριμηνιαίων. Ὁσάκις δὲ, κατὰ τὰ προμνησθέντα, τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ὑπόλοιπα δὲν ἤθελον πρόκεισθαι νὰ ἀποσταλῶσι πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον, θέλει ἐκδίδεσθαι ἀμέσως τὴν πρώτην Ἰανουαρίου νέον γραμμάτιον ἐπὶ τῆς ἑπομένης διαχειρίσεως, τὸ ὁποῖον θέλει ἐπισυνάπτεσθαι εἰς τὸν ἐτήσιον λογαριασμὸν, φέρον ἐπισυνημμένην ἀναλυτικὴν κατάστασιν τῶν παρακαταθηκῶν. Πρὸς εὐκολίαν τῶν Προξένων ἐπισυνάπτεται σχέδιον ἀναφορᾶς, δι' ἧς θέλουσιν ὑποβάλλει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὸν ἐτήσιον λογαριασμόν των. (Ὅρα στοιχ. ς.)

Γενικαὶ παρατηρήσεις.

Δὲν ἐπιτρέπεται οὔτε σβέσις οὔτε ξύσμα εἰς τὰ διπλότυπα καὶ εἰς τὰ βιβλία τῶν ἐσόδων καὶ τῶν ἐξόδων. Ὁσάκις δὲ ἤθελε συμβῆ λάθος τι πρὸ τῆς ἐκκοπῆς τοῦ διπλοτύπου ἀπὸ τὸ βιβλίον τῶν διπλοτύπων, παραλείπεται καὶ ἐκδίδεται ἀμέσως ἄλλο ἀντ' αὐτοῦ. Ὁσάκις δὲ ἤθελεν ἀνακαλυφθῆ λάθος μετὰ τὴν ἐκκοπὴν τοῦ διπλοτύπου ἡ τὴν ἐγγραφήν του εἰς τὸ βιβλίον τῶν ἐσόδων, ἡ μετὰ τὴν ἐγγραφὴν τῆς ἐξοφλήσεως εἰς τὸ βιβλίον τῶν ἐξόδων, τότε γίνεται πρᾶξις ἀνατρεπτικὴ ὑπὸ τοῦ Προξένου, καὶ δυνάμει τῆς πράξεως ταύτης ἐνεργεῖται δι' ἐρυθρᾶς μελάνης ἡ ἀφαίρεσις ἀπὸ τὸ βιβλίον τῶν ἐσόδων ἢ ἐκεῖνο τῶν ἐξόδων κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον. «Ἀφαιρεῖται τὸ ὑπ' ἀριθ. . . . γραμμάτιον, κατὰ λάθος ἐγγραφὲν, ὅπως φαίνεται, ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. . . . καὶ ὑπὸ χρονολογίαν . . . πράξει τοῦ βιβλίου πράξεων πάσης φύσεως.» Ἐὰν δὲ ἤθελε πρόκεισθαι περὶ μεταβολῆς καταλογισμοῦ, τοὐτέστιν ἐὰν ἤθελε πρόκεισθαι ἓν γραμμάτιον ἢ ἓν ἐξοφλητικὸν νὰ μεταφερθῇ ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην στήλην, τότε ἡ ἀνατρεπτικὴ πρᾶξις θέλει ἀναφέρει τοῦτο, καὶ ἀμέσως, μετὰ τὴν πρώτην ἐγγραφὴν, θέλει γίνεσθαι δευτέρα κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον «Προστίθεται δυνάμει τῆς αὐτῆς πράξεως »

Ὁσάκις συμπέσῃ μεταβολή τις εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ὑπολόγου, τότε

κατὰ τὴν παράδοσιν τῆς ὑπηρεσίας θέλουσι κλείεσθαι ὑπὸ τοῦ παραδίδοντος τὰ βιβλία, ὅπως γίνεται τοῦτο εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους· τὰ δὲ ὑπόλοιπα παραδίδονται ἐπὶ ἐκδόσει διπλοτύπων ἀπαραλλάκτως, ὅπως ἐκδίδονται καὶ ἐγγράφονται τὰ διπλότυπα μετὰ τὴν κλεῖσιν τῆς διαχειρίσεως εἰς τὸ ἑπόμενον βιβλίον τῶν ἐσόδων.

Ἡ διαχείρισις τοῦ παραλαμβάνοντος ἐξακολουθεῖ ὅμως εἰς τὰ αὐτὰ βιβλία, ἀρχομένη ἀπὸ τὰ πρῶτα γραμμάτια, τὰ ὁποῖα ἐξέδωκε διὰ τὴν παραλαβὴν τῶν παραληφθέντων ὑπολοίπων τῆς διαχειρίσεως τοῦ προκατόχου του. Ὁ προκάτοχος ὅμως ὀφείλει νὰ παραδώσῃ πρὸς τὸν διάδοχον ὅλας τὰς εἰσπράξεις καὶ τὰς παρακαταθήκας, ἐκτὸς ἐκείνων, τῶν ὁποίων ἤθελε δικαιολογήσει τακτικῶς τὴν ἀπόδοσιν ἢ τὴν πληρωμήν.

Τὸ κεφάλαιον Β΄. ὡς καὶ τὸ αὐτὸ κεφάλαιον τῶν ἐξόδων εἶναι περιληπτικὰ, καὶ τὸ μὲν κεφάλαιον Β΄. τῶν ἐσόδων περιέχει:

α΄.) Τὸ δικαίωμα τοῦ ἀγκυροβολισμοῦ.
β΄.) » τοῦ φιρμανίου.
γ΄.) » τοῦ φάρου.
δ΄.) » τοῦ λιμενάρχου.
ε΄.) » Νοσοκομείου καὶ Ταμείου ἐλεῶν.

Τὸ δὲ Κεφάλαιον Β΄. τῶν ἐξόδων:

α΄.) Ἀποδόσεις διὰ δικαίωμα φιρμανίου.
β΄.) » δικαιωμάτων φάρου.
γ΄.) » » ἀγκυροβολισμοῦ.
δ΄.) » » διὰ τὸν λιμενάρχην.
ε΄.) » » διὰ τὸ Νοσοκομ. καὶ εἰς διαφόρους ἐνδεεῖς.

Ἀλλὰ πρὸς πλειοτέραν ἁπλοποίησιν τῆς ὑπηρεσίας δὲν ὑποδιηρέθησαν τὰ κεφάλαια ταῦτα εἰς ἄρθρα, καὶ ἐπιτρέπεται ἡ ἔκδοσις ἑνὸς μόνου γραμματίου διὰ διαφόρους τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου εἰσπράξεις, ἀρκεῖ νὰ γίνηται ἐν αὐτῷ ἡ προσήκουσα διάκρισις τῆς αἰτίας, ἐξ ἧς πηγάζει ἡ εἴσπραξις. Τὸ Ἐμπορικὸν ὅμως Γραφεῖον τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Β. Πρεσβείας, διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὁποίου συμπερελήφθησαν τὰ προκείμενα δύω κεφάλαια, διότι εἰς τὰ λοιπὰ Προξενεῖα δὲν ἐπετράπη οὐδ ἐπιτρέπεται νὰ ἐνεργῶσι τοιαύτας εἰσπράξεις, θέλει κρατεῖ ἰδιαίτερον ἐπιβοηθητικὸν βιβλίον, διηρημένον κατὰ τὸν ἀνωτέρω τῶν κεφαλαίων τρόπον, εἰς ὃ θέλει φαίνεσθαι ἀναλυτικῶς τὸ ἐξ ἑκάστης αἰτίας εἰσπραχθὲν ποσὸν

καὶ τὸ ἀπέναντι αὐτοῦ πληρωθέν. Ἡ διαφορὰ δὲ τοῦ βιβλίου τούτου πρέπει πάντοτε νὰ ἦναι ἡ αὐτὴ μὲ τὴν διαφορὰν τοῦ κεφαλαίου Β'. τῶν βιβλίων τῶν ἐσόδων καὶ τῶν ἐξόδων.

Εἰς τὸ κεφάλαιον Δ'. τῶν ἐσόδων θέλει καταλογίζεσθαι πᾶν ὅ,τι δὲν ὑπάγεται εἰς τὰ λοιπὰ κεφάλαια, καὶ ἰδίως αἱ ἀπολήψεις τῶν προκαταβολῶν καὶ τὰ παρ' ἄλλης τινὸς Ἀρχῆς εἰς τὸ Προξενεῖον ἀποστελλόμενα χρήματα. Ἐπίσης δὲ εἰς τὸ κεφάλαιον Δ'. τῶν ἐξόδων θέλουσι καταλογίζεσθαι ὅλαι αἱ ἐνεργούμεναι δαπάναι κατὰ διαταγὴν τοῦ Ὑπουργείου, καὶ μὴ ὑπαγόμεναι εἰς οὐδὲν τῶν προηγουμένων κεφαλαίων. Ἰδίως δὲ θέλουσι καταλογίζεσθαι εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο τὰ ἔξοδα τῶν ἀνακρίσεων καὶ τῆς συλλήψεως τῶν κληρούχων.

Εἰς πολλὰς τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν ἔλαβεν ἀφορμὴν νὰ παρατηρήσῃ τὸ Ὑπουργεῖον, ὅτι ἐπεκράτησεν ἡ ἀταξία τοῦ νὰ παραλαμβάνωσι καὶ διαχειρίζωνται παρακαταθήκας, χωρὶς νὰ ἐγγράφωσιν αὐτὰς εἰς τὰ οἰκεῖα λογιστικὰ βιβλία· πρὸς καθιέρωσιν δὲ τῆς ἀταξίας ταύτης, ἐπενόησαν τὴν ὅλως ἀνυπόστατον διαίρεσιν τῆς διαχειρίσεως τῶν παρακαταθηκῶν εἰς διοικητικὴν καὶ μὴ διοικητικὴν διαχείρισιν. Πρὸς ἀποφυγὴν πάσης παρεξηγήσεως εἰς τὸ μέλλον, γίνεται ἐνταῦθα ἡ παρατήρησις, ὅτι ἡ προεκτεθεῖσα ἀρχὴ, ὅτι ὀφείλουσιν οἱ Πρόξενοι νὰ ἐκδίδωσι διπλότυπον διὰ πᾶσαν εἰσαγομένην ποσότητα εἰς τὸ Ταμεῖόν των, δὲν ἐπιδέχεται καμμίαν ἐξαίρεσιν, καὶ ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον θέλει φανῇ πολὺ αὐστηρὸν, ἐάν ποτε ἤθελεν ἀνακαλύψει ὅτι εἰς Ταμεῖον Προξενικὸν εἰσήχθη ποσότης τις, ἀδιάφορον ὁ λόγος δι' ὃν εἰσήχθη, χωρὶς νὰ ἐκδοθῇ ἐπ' αὐτῆς τὸ ἀνῆκον διπλότυπον.

Καὶ ἄλλη προσέτι ἀταξία ἐπεκράτησεν εἴς τινα Προξενεῖα, πῆς ὁποίας ἐπιθυμοῦμεν ἐπίσης νὰ ἐπιφέρωμεν τὴν διόρθωσιν. Αἱ παρακαταθῆκαι συχνάκις ἐνεγράφοντο ἀκαθάριστοι, τοὐτέστιν ἐπιβεβαρημέναι μὲ διάφορα δικαστικὰ καὶ προξενικὰ τέλη, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἡ ἐκκαθάρισις ἐν καιρῷ τῆς ἀποδόσεώς των παρεῖχεν ἀφορμὰς διενέξεως μεταξὺ τῶν δικαιούχων καὶ τῶν Προξένων.

Πρὸς ἀποφυγὴν δὲ τούτων, καθὼς καὶ ἄλλων ἀτοπημάτων, ἅτινα συνεπάγει ἡ μνησθεῖσα ἀταξία, οἱ Πρόξενοι ὀφείλουσι νὰ ἐγγράφωσι τὰς παρακαταθήκας, ἀφοῦ προηγουμένως τὰς ἐκκαθαρίσωσιν, ὥστε τὸ εἰς τὸ

Ταμεῖόν των παρακατατεθειμένον ποσὸν νὰ ἦναι ἐλεύθερον παντὸς τέλους, καὶ νὰ δύναται νὰ ἀποδοθῇ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀφαιρέσεως.

Ἡ μὴ ἀκριβὴς τήρησις τῆς παρούσης ἐγκυκλίου θέλει κατὰ πρῶτον μὲν τιμωρεῖσθαι μὲ πειθαρχικὴν ποινὴν ἐπιβαλλομένην παρὰ τοῦ Ὑπουργείου, ἐν περιπτώσει δ' ὑποτροπῆς θέλει χορηγεῖσθαι καὶ ἡ ἄδεια τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς, συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον 261 ἐδ. 2 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Σεπτεμβρίου 1852.

Ὁ Ὑπουργὸς,
Α. ΠΑΪΚΟΣ.

Ἀριθ. 6527.

Περὶ ἀποστολῆς τῶν λογαριασμῶν καὶ εἰσπράξεων κατὰ τριμηνίαν.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Ἐπειδή τινες τῶν ἐμμίσθων Προξενικῶν Ἀρχῶν καθιστεροῦσι συνήθως τὴν ἀποστολὴν τῶν λογαριασμῶν των, καὶ ἐκ τούτου οὐ μόνον προσγίνεται σύγχυσις καὶ ἀταξία εἰς τὴν λογιστικὴν ὑπηρεσίαν, ἀλλὰ καὶ ἀφορμὴ δίδεται εἰς ὑπονοίας προστριβούσας ἀδίκως μῶμον εἰς τὸν Προξενικὸν κλάδον, κοινομεν ἀναγκαῖον νὰ ὑπενθυμίσωμεν πρὸς ἁπάσας τὰς ἐμμίσθους Προξενικὰς Ἀρχὰς τὴν ἀκριβῆ, τοῦ λοιποῦ, τήρησιν τῶν ἔν τε ταῖς Προξενικαῖς Ὁδηγίαις καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 5736 Ὑπουργικῆς ἐγκυκλίου διαγεγραμμένων περὶ τῆς λογιστικῆς ὑπηρεσίας τῶν Προξενείων.

Ὀφείλομεν δὲ νὰ σᾶς προσθέσωμεν ὅτι, τοῦ λοιποῦ ἔχομεν ἀμετάτρεπτον τὴν πρόθεσιν τοῦ νὰ τιμωρήσωμεν διὰ προσίμου πάντα προϊστάμενον ἐμμίσθου Προξενικῆς Ἀρχῆς, ὅστις δὲν ἤθελεν ὑποβάλει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τοὺς λογαριασμοὺς ἑκάστης τριμηνίας, καὶ δὲν ἤθελεν ἐμβάσει εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον τὸ τυχὸν περίσσευμα τῶν εἰσπράξεών του ἐντὸς τοῦ ἑπομένου μηνὸς, καὶ, ἐν περιπτώσει ὑποτροπῆς, νὰ λάβωμεν αὐστηρότερα κατ' αὐτοῦ μέτρα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Σεπτεβρίου 1857.

Ὁ Ὑπουργὸς,
Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

Αριθ. 7711.

Περὶ ὑποβολῆς τῶν λογαριασμῶν καὶ εἰσπράξεων.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς ἐμμίσθους Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Μὲ λύπην ἡμῶν παρατηροῦμεν ὅτι, καίτοι πεντήκοντα περίπου ἡμέραι παρῆλθον ἀπὸ τῆς διεκπεραιώσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 6527 ἡμετέρας ἐγκυκλίου, τινὲς μὲν τῶν ἐμμίσθων Προξενικῶν Ἀρχῶν καθυστεροῦσιν ἔτι τὴν ἀποστολὴν τῶν λογαριασμῶν τῶν διὰ τὰς παρελθούσας τριμηνίας τοῦ τρέχοντος ἔτους, ἕτεραι δ' ἔπεμψαν λογαριασμοὺς ἀτάκτως συντεταγμένους, καὶ καθισταμένους, ἕνεκα τούτου, ἐντελῶς ἀχρήστους.

Μ' ὅλην τὴν ὁποίαν εἴχομεν ἀπόφασιν τοῦ νὰ τιμωρήσωμεν δεόντως τὰς τοιαύτας παραβάσεις, τὰς ὁποίας ἐνίσχυσεν βεβαίως ἡ μέχρι τοῦδε ἀτιμωρησία αὐτῶν καὶ ἡ μεγάλη τοῦ Ὑπουργείου ἐπιείκεια, ἐπαρκούμεθα καὶ ἤδη νὰ ὑπενθυμίσωμεν εἰς τὰς ἐμμίσθους Προξενικὰς Ἀρχὰς, τὸ οὐσιῶδες τοῦτο καθῆκόν των, καὶ προσκαλέσωμεν κατ' ἐπανάληψιν τὰς καθυστερούσας ἐξ αὐτῶν νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀναβολῆς τοὺς λογαριασμούς των.

Κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ γνωστοποιήσωμεν καὶ αὖθις πρὸς αὐτὰς, ὅτι ἐπιθυμοῦντες ν' ἀποφύγωμεν, ὅσον τὸ δυνατὸν, πᾶν ὅ,τι δίδει ἀφορμὴν εἰς τὸ νὰ προστίβηται μῶμος εἰς τὸν Προξενικὸν κλάδον, καὶ νὰ τηρηθῇ τάξις ἀκριβὴς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τούτου, προτιθέμεθα ἀμετατρέπτως νὰ τιμωρήσωμεν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ προσεχοῦς ἔτους πᾶσαν καθυστέρησιν λογαριασμῶν ἢ ἀποστολῆς περισσευμάτων τῶν Προξενικῶν εἰσπράξεων οἱοσδήποτε ἂν ᾖ ὁ καθυστερῶν.

Ἐπειδὴ δὲ λόγος πρόκειται ἐν τῇ παρούσῃ περὶ λογαριασμῶν, προσθέτομεν ὑμῖν, ὅτι ἀπαγορεύεται, τοῦ λοιποῦ, αὐστηρῶς ταῖς ἐμμίσθοις Προξενικαῖς Ἀρχαῖς, ἡ ἐν αὐτοῖς καταχώρισις ὑπὸ τὸν χαρακτῆρα ἐκκρεμῶν πληρωμῶν εἰς βάρος τοῦ Ὑπουργείου τούτου, πᾶσα δαπάνη μὴ στηριζομένη ἐπὶ προηγουμένης καὶ εἰδικῆς διαταγῆς ἢ ἐγκρίσεως αὐτοῦ. Λαμβάνομεν ἀφορμὴν εἰς τοῦτο ἐκ τοῦ μάτρου, ὅπερ ἔλαβόν τινες τῶν

Προξενικῶν Ἀρχῶν τοῦ νὰ ἐπιβαρύνωσι τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου διὰ δαπανῶν ἀγνώστων ἐντελῶς εἰς αὐτὸ· καὶ ὅπερ, ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἶναι λίαν ἄτακτον, ἐπιφέρει καὶ σύγχυσιν καὶ περιπλοκὰς εἰς τοὺς λογαριασμούς, ὁπόταν τὰ οὕτω καταχωρούμενα ποσὰ δὲν ἐγκρίνωνται, καθὸ ἀπαράδεκτα.

Ὁσάκις ἔμμισθός τις Προξενικὴ Ἀρχὴ ἐνεργήσῃ δαπάνην τινὰ, θεωροῦσα αὐτὴν ὡς ἐπιβαρύνουσαν τὸ Δημόσιον, ὀφείλει νὰ τὴν ἀναφέρῃ πάραυτα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον καὶ ζητήσῃ τὴν ἔγκρισίν του· ἐνόσῳ δὲ δὲν λάβῃ ταύτην, δὲν ἐπιτρέπεται αὐτῇ νὰ τὴν καταλογίσῃ εἰς βάρος τοῦ Ὑπουργείου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Νοεμβρίου 1857.

Ὁ Ὑπουργὸς,
Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

Ἀριθ. 7759.

Περὶ ἀναγωγῆς τῶν προξενικῶν εἰσπράξεων εἰς Δραχμὰς κατὰ τὴν ἐν Ἑλλάδι νομισματικὴν διατίμησιν.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος ἐμμίσθους Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Παρατηρήσαντες ὅτι συνεχῶς λαμβάνουσι χώραν σύγχυσις καὶ ἀταξία περὶ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ Ὀθωμανικοῦ νομίσματος καὶ τὴν ἀναλογίαν αὐτοῦ πρός τε τὴν Ἑλληνικὴν δραχμὴν καὶ τὰ τῶν ἄλλων τῆς Εὐρώπης Δυνάμεων νομίσματα, καὶ ὅτι μάλιστα συμβαίνουσιν ἐκ τούτου ἔριδες δυσάρεστοι, εἴτε μεταξὺ τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν καὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν φορολογουμένων, εἴτε εἰς τὰς μεταξὺ Προξενικῶν ὑπαλλήλων δοσοληψίας, καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ παύσωσι πλέον αἱ τοιαῦται ἔριδες καὶ ἀταξίαι, σᾶς προσκαλοῦμεν νὰ ἐφαρμώσητε, τοῦ λοιποῦ, ἀκριβῶς, ἀπὸ τῆς Α'. Ἰανουαρίου τοῦ προσεχοῦς ἔτους, τὸ ἀκόλουθον μέτρον.

Πᾶσα κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος Προξενικὴ Ἀρχὴ ὀφείλει νὰ ἐνεργῇ τὰς εἰσπράξεις αὐτῆς εἰς δραχμὰς, ἀναλογιζουσα τὰ ξένα νομίσματα κατὰ τὴν ἐν Ἑλλάδι νομισματικὴν διατίμησιν· ὡς πρὸς δὲ τὰ Ὀθωμα-

νικὰ νομίσματα, τὰ μὴ συμπεριλαμβανόμενα εἰς τὴν διατίμησιν ταύτην, τὸ Ἐμπορικὸν Γραφεῖον τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας, ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ κατὰ τὴν Τουρκίαν Προξενικαὶ Ἀρχαί, θέλουσιν ἐκτιμᾷ τὴν ἀξίαν αὐτῶν εἰς δραχμὰς, ἀναλόγως τῆς κυκλοφορίας τῶν νομισμάτων κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς εἰσπράξεως. Ἐπὶ τούτῳ δὲ πᾶσα Προξενικὴ Ἀρχὴ θέλει συντάττει μετὰ τριῶν τῶν ἐν τῇ ἕδρᾳ αὐτῆς διαμενόντων καὶ μᾶλλον εὐϋτολήπτων ἐμπόρων Ἑλλήνων, ἢ, ἐν ἐλλείψει τοιούτων, ἐμπόρων ἀλλοδαπῶν, διατίμησιν, ἀναλογίζουσαν ἕκαστον Ὀθωμανικὸν νόμισμα εἰς δραχμάς. Κατὰ δὲ τὴν διατίμησιν ταύτην, ἥτις πρέπει νὰ ἦναι διαρκῶς τοιχοκολλημένη ἐπὶ τῶν θυρῶν τοῦ τε Προξενικοῦ Καταστήματος καὶ τοῦ Προξενικοῦ Ταμείου, καὶ ὑπογεγραμμένη παρὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Προξενικῆς Ἀρχῆς καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ συμπραξάντων ἐμπόρων, θέλουσιν εἰσπράττεσθαι τὰ προξενικὰ δικαιώματα καὶ ἐνεργεῖσθαι ἅπασαι αἱ πληρωμαὶ καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ μηνός.

Τῆς διαταξεως ταύτης ὁ παραβάτης θέλει τιμωρεῖσθαι πειθαρχικῶς καὶ ὑποβάλλεσθαι εἰς τὴν ἀπότισιν τῶν ζημιῶν, ὅσαι ἤθελον τυχὸν συμβῆ ἐκ τῆς παραβάσεώς του.

Τὴν παροῦσαν ἐγκύκλιον θέλετε κοινοποιήσει καὶ εἰς τοὺς ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν ὑμῶν Προξενικοὺς Πράκτορας, προσκαλοῦντες αὐτοὺς νὰ τὴν ἐφαρμώσωσιν ὡσαύτως μετ' ἀκριβείας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Νοεμβρίου 1857.

Ὁ Ὑπουργὸς,

Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

Ἀριθ. 8293.

Περὶ τακτικῆς ἀποστολῆς τῶν τριμηνιαίων λογαριασμῶν.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Ἐν τῇ ὑποβληθείσῃ ἡμῖν ὑπὸ τοῦ Λογιστικοῦ Γραφείου σημειώσει παρετηρήσαμεν, ὅτι τινὲς τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν δὲν πέμπουσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τοὺς λογαριασμοὺς αὐτῶν ἐν καιρῷ, καθ' ἃ ὁρίζουσιν αἵ τε

Προξενικαὶ Ὁδηγίαι καὶ αἱ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου Ὑπουργικαὶ ἐγκύκλιοι.

Γνωστοποιοῦντες ὑμῖν καὶ ἤδη, ὅτι τοῦ λοιποῦ πᾶσα Προξενικὴ Ἀρχὴ ὀφείλει νὰ πέμπῃ ἀπροφασίστως τοὺς λογαριασμοὺς αὐτῆς ἑκάστης τριμηνίας ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου τοῦ ἐπιόντος μηνὸς μετὰ τοῦ τυχὸν περισσεύματος τῶν προξενικῶν εἰσπράξεων, κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ σᾶς παρατηρήτωμεν συνάμα ὅτι προτιθέμεθα τὸν ἀμετάτρεπτον σκοπὸν τοῦ νὰ τιμωρήσωμεν εἰς τὸ μέλλον πᾶσαν, ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, ἔλλειψιν ἢ ὀλιγωρίαν ὁποιουδήποτε προϊσταμένου Προξενικῆς Ἀρχῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Ὀκτωβρίου 1859.

Ὁ Ὑπουργὸς,
Α. Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ἀριθ 1671.

Περὶ ἀποστολῆς τῆς Β. Ἐφημερίδος.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Πρεσβευτικὰς καὶ Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Ἐπειδὴ παρετηρήθη ὅτι τὰ φύλλα τῆς Β. Ἐφημερίδος, καὶ τοι τακτικῶς παραδιδόμενα εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον, δὲν περιέρχονται ἀνελλιπῶς εἰς χεῖράς σας, ἐλήφθη τὸ μέτρον νὰ σᾶς ἀποστέλλωνται μὲν χωριστὰ ἐκεῖνα τὰ φύλλα ὅσα περιέχουσι Νόμους, Β. Διατάγματα ἢ Κανονισμοὺς εἰς τῶν ὁποίων τὴν ἐφαρμογὴν ἔχετε ἀμέσως νὰ συμπράξητε, τὰ δὲ λοιπὰ φύλλα νὰ κρατῶνται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, καὶ εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους νὰ παραδίδωνται εἰς σῶμα τοῖς ἐνταῦθα ἐπιτρόποις ὑμῶν διὰ νὰ σᾶς ἀποστέλλωνται ἐπιμελείᾳ αὐτῶν.

Εἰδοποιοῦντες ὑμᾶς περὶ τοῦ ἀνωτέρω μέτρου, σᾶς προσκαλοῦμεν συνάμα ἵνα δώσητε ἐντολὴν εἰς τὸν ἐπίτροπον ὑμῶν, ὅπως φροντίζῃ νὰ παραλαμβάνῃ ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τὸ σῶμα τῆς Β. Ἐφημερίδος τὸ προσδιωρισμένον διὰ τὸ ὑφ' ὑμᾶς Προξενεῖον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἀπριλίου 1857.

Ὁ Ὑπουργὸς,
Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

Ἀριθ. 5133.

Περὶ τῆς στολῆς τῶν Προξενικῶν ὑπαλλήλων.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Ἐπειδὴ, καθ' ἃ πληροφορούμεθα, πολλαὶ συνέβησαν καὶ συμβαίνουσιν ἀταξίαι ὡς πρὸς τὴν ἐπίσημον στολὴν τῶν Προξενικῶν ὑπαλλήλων, κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ σᾶς γνωστοποιήσωμεν, ὅτι εἰς οὐδένα τούτων ἀπολύτως εἶναι συγκεχωρημένον νὰ φέρῃ ἄλλην ἢ τὴν διὰ Βασιλικῶν Διαταγμάτων κανονισμένην καὶ ἀνάλογον εἰς τὸν βαθμόν του στολήν, ἐκτὸς ἂν ἐξαίρεσίς τις διαταχθῇ ὑπέρ τινος ἐξ αὐτῶν ῥητῶς.

Τὸ σχέδιον καὶ ὁ κανονισμὸς τῆς στολῆς τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων ἐν γένει ὁρίζονται διὰ Β. Διατάγματος δημοσιευμένου ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως τοῦ 1833. (α)

Κατὰ δὲ τὸ 1850, προσδιωρίσθη διὰ μόνους τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Διπλωματικῆς ὑπηρεσίας ἰδιαιτέρα στολή, τὴν ὁποίαν δὲν ἐπιτρέπεται νὰ φέρωσιν οἱ Προξενικοὶ ὑπάλληλοι.

Ἵνα καταστήσωμεν ὑμῖν ἤδη σαφεστέραν τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Β Διατάγματος τοῦ 1833, ὡς πρὸς τοὺς Προξενικοὺς ὑπαλλήλους, σᾶς ἐπαναλαμβάνομεν, ὅτι, συνεπείᾳ εἰδικῶν Διαταγμάτων, οἱ Γενικοὶ Πρόξενοι φέρουσι τὴν μικρὰν στολὴν τῶν Νομαρχῶν, οἱ Πρόξενοι τὴν στολὴν τῶν παρὰ τοῖς Ὑπουργείοις Ὑπουργικῶν Συμβούλων, οἱ Ὑποπρόξενοι καὶ Γραμματεῖς τῶν Γενικῶν Προξενείων καὶ Προξενείων, τὴν τῶν Ὑπουργικῶν Γραμματέων. (β)

Προσθέτομεν δὲ, ὅτι διὰ τοῦ Διατάγματος τοῦ 1850 (γ) ἀπεφασίσθη νὰ ἐλλείψωσιν ἐκ τῆς στολῆς τῶν Προξενικῶν Ὑπαλλήλων αἱ ἐπωμίδες ἐν γένει, καὶ ν' ἀντικατασταθῇ τὸ κυανοῦν παντελόνιον διὰ τοῦ ἐκ καζμιρίου λευκοῦ· ὥστε κατὰ τὰ λοιπὰ αἱ Προξενικαὶ στολαὶ μένουσιν ὡς διαγράφονται ἐν τῷ Διατάγματι τοῦ 1833.

(α) Ἴδε τὰ περὶ στολῆς διατάγματα ἐν σελίδι 114.

(β) Τὴν αὐτὴν τῶν Ὑπουργικῶν Γραμματέων στολὴν φέρουσι καὶ οἱ Διερμηνεῖς δυνάμει Β. Διατάγματος τῆς 2 Ἰουνίου 1838 ὅπερ ἴδε ἐν σελίδι 116.

(γ) Ἴδε αὐτὸ ἐν σελίδι 117.

Μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῶν ἀνωτέρω, σᾶς προσκαλοῦμεν νὰ συμμορφωθῆτε ἀκριβῶς καὶ ἀπαρεγκλίτως μὲ τὴν παροῦσαν ἡμῶν παραγγελίαν, καὶ νὰ φροντίζητε συνάμα, ὅπως οὐδεὶς τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν ὑμῶν Προξενικῶν ὑπαλλήλων παραβαίνῃ διάταξιν διὰ Β. Διαταγμάτων καὶ διὰ μακρᾶς χρήσεως καθιερωθεῖσαν. Καθότι τοιαῦται ἀταξίαι εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν εἰσὶν ἄτοποι, πραττόμεναι μάλιστα ὑπὸ τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν τῆς Ἑλλάδος, αἵτινες πρέπει νὰ δίδωσι πρῶται εἰς τοὺς ὑπ' αὐτῶν διοικουμένους τὸ παράδειγμα τῆς ἀκριβοῦς τηρήσεως τῶν Νόμων καὶ τῶν Διαταγμάτων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Αὐγούστου 1856.

Ὁ Ὑπουργὸς,
Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

Ἀριθ 6146.

Περὶ τῆς στολῆς ἣν δύνανται νὰ φέρωσιν οἱ Ἀξιωματικοὶ Πρόξενοι.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 5133 ἐγκυκλίου τοῦ Ὑπουργείου, χρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ σᾶς παρατηρήσωμεν πρὸς γνῶσίν σας, ὅτι ὅσοι τῶν Προξενικῶν ὑπαλλήλων ἔχουσι στρατιωτικὸν ἢ ναυτικὸν βαθμὸν, δύνανται νὰ φέρωσιν κατὰ προτίμησιν τὴν στολὴν τοῦ βαθμοῦ των τούτου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Σεπτεμβρίου 1856.

Ὁ Ὑπουργὸς,
Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

Ἀριθ. 2117.

Περὶ σημειώσεως τοῦ δήμου καὶ τῆς διαμονῆς τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀποβιούντων ὑπηκόων Ἑλλήνων.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Πολλοὶ τῶν Προξένων, ἀναγγέλλοντες εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὰς εἰς τὰ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν των μέρη συμβαινούσας ἀποβιώσεις πολιτῶν Ἑλλήνων,

παραλείπουσιν ενίοτε νὰ σημειῶσι τὴν πατρίδα ἢ τὸν δῆμον τοῦ ἀποβιώσαντος, ὥστε καθίσταται, ἕνεκα τούτου, ἀδύνατος πᾶσα ἐκ τῶν τοιούτων ἀναφορῶν των ἐνέργεια παρὰ τοῦ Ὑπουργείου.

Σᾶς προσκαλοῦμεν, ἑπομένως, ὁσάκις τοῦ λοιποῦ ἀποθνήσκῃ ὑπήκοος Ἕλλην εἰς τὰ μέρη τῆς ὑμετέρας δικαιοδοσίας, νὰ σημειοῦτε ἀκριβῶς εἰς τὰς περὶ τούτου πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον ἀναφορὰς ὑμῶν, τὴν πατρίδα τοῦ ἀποθανόντος, τὴν ἐν τῇ Ἑλλάδι ὁριστικὴν αὐτοῦ διαμονὴν καὶ τὸν δῆμον εἰς ὃν οὗτος ἀνήκει. Ἂν δὲ ταῦτα δὲν ὦσι γνωστὰ, περίστασις σπανία βεβαίως, διότι κατὰ τοὺς ἐν ἰσχύϊ Νόμους, ἅπαντες οἱ πολῖται Ἕλληνες ὀφείλουσι νὰ ὦσιν ἐγγεγραμμένοι εἰς ἕνα τῶν δήμων τοῦ Βασιλείου, οἱ δὲ Πρόξενοι τῆς Ἑλλάδος δὲν δύνανται ν' ἀναγνωρίζωσιν ὡς Ἕλληνα τινὰ μὴ συμμορφωθέντα μὲ τὰ παρὰ τῶν Ἑλληνικῶν Νόμων ὡρισμένα, νὰ προσπαθῆτε τοὐλάχιστον νὰ πληροφορῆσθε καὶ ἀναφέρητε εἰς τὸ Ὑπουργεῖον εἰς ποῖον μέρος τῆς Ἑλλάδος ἔχει τυχὸν ὁ ἀποβιώσας συγγενεῖς.

Ταῦτα θέλετε γνωστοποιήσει καὶ πρὸς τὰς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν σας Προξενικὰς Ἀρχάς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Μαΐου 1849.

Ὁ Ὑπουργὸς,

Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ.

Ἀριθ. 6111.

Περὶ ληξιαρχικῶν πράξεων.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Πολλοὶ τῶν Προξένων ἀπηυθύνθησαν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, ἐρωτῶντες ἂν ὁ περὶ ληξιαρχικῶν πράξεων Νόμος ἦναι ἀναγκαστικὸς διὰ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὑπηκόους τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Ἐκ τῆς ἐν ὀπισθογράφῳ ἐπισημειώσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργείου θέλετε ἰδεῖ ὅτι, δυνάμει τοῦ 58 ἄρθρου τοῦ Νόμου τούτου, οὗτος εἶναι προαιρετικὸς μόνον. Ἑπομένως, σᾶς προσκαλοῦμεν νὰ θεωρῆτε αὐτὸν ὡς τοιοῦτον.

Ἐπειδὴ δ' ἕτεροι Πρόξενοι ἠγνόουν ἂν ἔπρεπε νὰ ὑποβάλλουν ἢ οὐχὶ τὰς ληξιαρχικὰς πράξεις εἰς προξενικὰ τέλη, σᾶς κοινοποιοῦμεν ὅτι, κατὰ τὴν γνώμην ὡσαύτως τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργείου, αἱ πράξεις αὗται εἰς οὐδὲν ὑπάγονται τέλος· μόνον δ' ὁσάκις θελήσῃ τις νὰ λάβῃ ἀντίγραφον αὐτῶν, θέλει εἰσπράττεσθαι τὸ νενομισμένον ἐν τῇ διατιμήσει τέλος ἀντιγράφου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Σεπτεμβρίου 1859.

Ὁ Ὑπουργὸς,
Α. Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ἀριθ. 6854.

Ἐπιστρέφεται ποὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργεῖον, πρὸς ὃ λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι, κατὰ τὸ ἄρθρον 58, ὁ περὶ ληξιαρχικῶν πράξεων Νόμος διὰ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διαμένοντας ὑπηκόους Ἕλληνας εἶναι προαιρετικὸς, ἔχων ὑπ' ὄψιν τὰς δυσχερείας τοῦ νὰ προσέρχωνται οἱ ὑπήκοοι Ἕλληνες μακρὰν κατοικοῦντες· ἑπομένως, ἂν θέλωσιν οὗτοι νὰ ἐξασφαλίσωσι συμφέροντά των, δύνανται νὰ προσέρχωνται πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Ἑλληνικοὺς Διπλωματικοὺς Πράκτορας ἢ Προξένους, καὶ δηλώνωσι τὰς γεννήσεις, γάμους, κτλ. Ἀλλ' οἱ τινες δύνανται νὰ ἐνεργῶσι τὰς ληξιαρχικὰς πράξεις, ὡς διέλαβον αἱ ἀπὸ 4 Δεκεμβρίου 1858 ὁδηγίαι περὶ τοῦ εἰρημένου Νόμου, ἀντίτυπα τῶν ὁποίων ἐν καιρῷ ἀπεστείλαμεν πρὸς αὐτό (α). Ἐπὶ τέλους δὲ παρατηροῦμεν ὅτι οἱ Κύριοι Πρόξενοι δὲν δύνανται νὰ καταδιώκωσιν τοὺς μὴ προσερχομένους ὑπηκόους Ἕλληνας πρὸς δήλωσιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Αὐγούστου 1859.

Ὁ Ὑπουργὸς,
Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

(α) Ἴδε αὐτὰς ἐν σελίδι 139.

Ἀριθ. 3618.

Περὶ ἐφαρμογῆς ὑπὸ τῶν Προξένων τοῦ Διατάγματος περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας.

Η ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως κατεχωρίσθη Βασιλικὸν Διάταγμα κανονίζον τὰ τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας. (α) Διὰ τοῦ Διατάγματος τούτου χορηγεῖται εἰς τὴν ἐμπορικὴν ναυτιλίαν πλήρης ἐλευθερία καὶ ἄλλα πολλὰ πλεονεκτήματα.

Ἐπειδὴ οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Πρόξενοι τῆς Α. Μ. εἰς πολλὰς περιστάσεις θέλουσιν ἐκδίδει ἔγγραφα ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, προσκαλεῖσθε, κατ' αἴτησιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, νὰ συμμορφοῦσθε πληρέστατα μὲ τὸ περιεχόμενον τοῦ ῥηθέντος Βασιλικοῦ Διατάγματος καθόσον ἀφορᾷ τὰ καθήκοντα τῶν Προξένων, καὶ νὰ ᾖσθε λίαν προσεκτικοὶ ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογήν του.

Μετ' οὐ πολὺ θέλει διὰ τῆς αὐτῆς Ἐφημερίδος δημοσιευθῇ καὶ κανονισμὸς περὶ τῆς ἀστυνομίας τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας, τὰ δὲ καθήκοντα τῶν Προξένων, ὡς πρὸς αὐτὴν, θέλουσιν εἶσθαι πολὺ σημαντικώτερα. Τὸ Ὑπουργεῖον οὐδόλως ἀμφιβάλλει ὅτι οἱ Πρόξενοι καὶ κατὰ τὴν ἐξάσκησιν τῆς ὑπηρεσίας ταύτης θέλουσι δώσει δείγματα ἀκριβείας καὶ ζήλου εἰς τὴν ὑπηρεσίαν. (β)

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Δεκεμβρίου 1836.

Ὁ Γραμματεὺς,

Ι. ΡΙΖΟΣ.

(α) Ἴδε αὐτὸ ἐν σελίδι 152

(β) Τὸ ἄρθρον 21 τοῦ μνημονευομένου Διατάγματος περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας κανονίζει τὰς περιστάσεις καθ' ἃς οἱ Πρόξενοι δύνανται νὰ χορηγῶσι παράτασιν εἰς τὰ διπλώματα τῶν πλοίων. Ὀλίγον πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Διατάγματος τούτου, ἡ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεία εἶχεν ἐκδώσει ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος πρὸς τοὺς Προξένους τὴν ἀμέσως κατωτέρω ἐγκύκλιον ἣν, ὡς καθ' ὅλα σύμφωνον πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου, δημοσιεύομεν χάριν πλειοτέρας λεπτομερείας καὶ σαφηνείας.

Ἀριθ. 585.

Περὶ παρατάσεως τῶν ναυτιλιακῶν διπλωμάτων.

Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Κατὰ τὴν πρὸς ὑμᾶς κοινοποίησιν τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας, διάφοροι πλοίαρχοι Ἕλληνες, ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας εὑρισκόμενοι, καὶ κινούμενοι ἀπὸ ἐμπορικὰς κερδοσκοπίας, ἐπιχειροῦν πολλάκις ἀλλεπάλληλα ταξείδια, φέροντες διπλώματα ἐκπρόθεσμα, τὰ ὁποῖα διὰ ν' ἀνανεώσουν, ἐπιστρέφουν εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου τέσσαρας ἢ πέντε, ἐνίοτε δὲ καὶ ἓξ μῆνας, ἀφοῦ ἡ προθεσμία αὐτῶν ἐκπνεύσῃ.

Ἡ ἐκπρόθεσμος αὕτη παράτασις, γενομένη διαρκούντων τῶν εἰρημένων ταξειδίων, ἀντιβαίνει, καθ' ἃ συνιστᾷ ἡ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεία, προφανῶς εἰς τὸ 19 ἄρθρον τοῦ περὶ ναυτιλίας Βασιλικοῦ Διατάγματος.

Ἐπειδὴ ἐν τούτοις ἡ Κυβέρνησις προέθετο νὰ εὐκολύνῃ καθ' ὅλους τοὺς δυνατοὺς τρόπους τὴν ἐμπορικὴν ναυτιλίαν, καὶ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ σκοπὸν ἔχει νὰ ἐκδώσῃ ἐντὸς ὀλίγου τροπολογίας τινὰς ὡς πρὸς τὸ ἐν ἐνεργείᾳ περὶ ναυτιλίας Διάταγμα, ἡ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεία, δραττομένη τῆς πατρικῆς περὶ τούτου μερίμνης τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος, μᾶς παρακαλεῖ νὰ διατάξωμεν τοὺς Ἑλληνικοὺς Προξένους καὶ Ὑποπροξένους νὰ δίδωσι παράτασιν εἰς τοὺς πλοιάρχους ἐκείνους ὅσοι ἤθελον φέρει Διπλώματα ἐκπρόθεσμα ἢ διπλώματα τῶν ὁποίων ἡ προθεσμία ἤθελε πλησιάζει νὰ ἐκπνεύσῃ, σημειοῦντες ταύτην ὄπισθεν τοῦ Ναυτιλιακοῦ Διπλώματος, ἀφοῦ ὅμως ἀποδεικνύηται προηγουμένως τῆς τοιαύτης παρατάσεως ἡ ἀνάγκη, ὅτι δηλαδὴ ὁ πλοίαρχος ὁρμᾶται ἀπὸ ἐμπορικὴν ἐπιχείρισιν ἢ ἀπὸ ὄφελος ναύλου τὸν ὁποῖον ἐσυμφώνησε δι' ἄλλον λιμένα.

Εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ Διπλώματος διδομένην παράτασιν, ὁ Πρόξενος, προσθέτει ἡ ῥηθεῖσα Γραμματεία, πρέπει ν' ἀναφέρῃ ὅτι ἡ παράτασις αὕτη ἰσχύει δι' ἓν μόνον ταξείδιον, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ σημειοῖ. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ταξειδίου τούτου, ὁ πλοίαρχος ὑποχρεοῦται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸν ἀνήκοντα Ἑλληνικὸν λιμένα ἵνα ἀνανεώσῃ ἐν αὐτῷ τὸ

ἔγγραφά του· πρέπει προσέτι νὰ παρατηρηθῇ εἰς τοὺς Προξένους ὅτι δευτέρα παράτασις συγχωρεῖται μόνον εἰς κατεπείγουσαν καὶ ἀποχρώντως ἀποδεδειγμένην ἀνάγκην, ἤτοι ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ πλοίαρχος ἤθελε προφανῶς ζημιωθῇ, ἂν δὲν ἤθελε λάβει τὴν ζητουμένην παράτασιν. Εἰς ἑκάστην δὲ παράτασιν πλοίου πρέπει νὰ εἰδοποιῶσιν οἱ Πρόξενοι τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαν καὶ νὰ μὴ λαμβάνωσι δι' αὐτὴν οὐδὲν δικαίωμα, νὰ σημειῶσιν δὲ μόνον ἐπὶ τοῦ Διπλώματος ὅτι δὲν ἐλήφθη δικαίωμα ὅπως πληρωθῇ τοῦτο ἐπομένως εἰς τὴν ἀρμοδίαν λιμενικὴν Ἀρχήν.

Κοινοποιοῦντες ὑμῖν τὰ ἀνωτέρω, σπεύδομεν νὰ σᾶς προσκαλέσωμεν, κατὰ τὴν αἴτησιν τῆς ῥηθείσης Γραμματείας, νὰ συμμορφωθῆτε ἀκριβῶς μὲ τὴν ἔννοιαν τῶν παραγγελλομένων, καὶ νὰ ἐκδώσητε ἀμέσως τὰς ἀναγκαίας περὶ τούτου ὁδηγίας πρὸς ἅπαντας τοὺς ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν σας Προξένους καὶ Ὑποπροξένους.

Σᾶς προσθέτομεν δὲ, ὅτι, κατὰ τὴν παρατήρησιν τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας, τὸ μέτρον τοῦτο εἶναι προσωρινὸν, ἰσχύον μεχρισοῦ ἐκδοθῶσιν αἱ δέουσαι τροπολογίαι καὶ τακτοποιηθῶσι τὰ περὶ τούτου ὁριστικώτερον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 (20) Ἀπριλίου 1836.

Ὁ Γραμματεὺς,

Ι. ΡΙΖΟΣ.

Ἀριθ. 3636.

Περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου.

Η ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεία μᾶς κοινοποιεῖ, ὅτι πολλὰ πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως πλοῖα ταξειδεύουσιν ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας μὲ διπλώματα ἐκπρόθεσμα, τῶν ὁποίων ἡ διάρκεια πρὸ ἑνὸς ἤδη ἔτους καὶ περισσότερον ἔληξεν, ἐνῷ, κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς ἀπὸ 8 (20) Ἀπριλίου

καὶ ὑπ' ἀριθ. 585 ἐγκυκλίου τῆς Γραμματείας, δὲν ἐπετρέπετο εἰς τοὺς Προξένους νὰ δίδωσι παράτασιν τῆς διαρκείας τῶν διπλωμάτων αὐτῶν, εἰμὴ δι' ἓν μόνον ταξείδιον. Ἡ δὲ δευτέρα παράτασις δὲν ἐσυγχωρεῖτο, παρὰ ἐν περιπτώσει κατεπειγούσης καὶ ἀποχρώντως ἀποδεδειγμένης ἀνάγκης.

Ὑπενθυμίζοντες λοιπὸν εἰς ὑμᾶς τὰ ἐν τῇ ῥηθείσῃ ἐγκυκλίῳ διαλαμβανόμενα, σᾶς προστίθεμεν ὅτι πρέπει νὰ προσέχητε ὥστε νὰ μὴ δίδεται παράτασις τῶν διπλωμάτων τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων εἰμὴ μόνον εἰς τὰς προσδιωρισμένας εἰς τοῦτο περιπτώσεις, καὶ νὰ προτρέπητε τοὺς πλοιάρχους νὰ ἐπανέρχωνται μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τὰς προθεσμίας τῶν ἐγγράφων των εἰς τοὺς ἀνήκοντας λιμένας διὰ νὰ τὰ ἀνανεώνουν.

Θέλετε κοινοποιήσει τὴν ἐγκύκλιον ταύτην πρὸς ἅπαντας τοὺς ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν ὑμῶν Προξενικοὺς ὑπαλλήλους. (α)

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Αὐγούστου (1 Σεπτεμβρίου) 1836.

Ὁ Γραμματεὺς,

Ι. ΡΙΖΟΣ.

Ἀριθ. 1593.

Περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ Διατάγματος περὶ ἀστυνομίας τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας.

Η ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Τὸ Διάταγμα τὸ κανονίζον τὴν ἀστυνομίαν τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας, οὗ ἐγένετο μνεία ἐν τῇ ἐγκυκλίῳ τοῦ Ὑπουργείου ὑπ' ἀριθ. 5618 τῆς 25 Δεκεμβρίου π. ε., ἐδημοσιεύθη εἰς τὸν ἀριθ. 75 τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τοῦ παρελθόντος ἔτους. (β)

Ἐν τῷ Διατάγματι τούτῳ σαφῶς ὁρίζονται τὰ καθήκοντα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τῶν πλοιάρχων καὶ πληρωμάτων τῶν Ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν

(α) Ἐγένετο ὑπόμνησις τῆς ἀνωτέρω διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ' 21 ἀπὸ 14 Νοεμβρίου 1836 καὶ 3435 ἀπὸ 17 (29) Ὀκτωβρίου 1840 ἐγκυκλίων.

(β) Ἴδε αὐτὸ ἀνωτέρω ἐν σελίδι 158.

πλοίων, ὡς καὶ τὰ πρόστιμα καὶ λοιπαὶ ποιναὶ, αἵτινες, ἐν περιπτώσει παραβάσεως αὐτῶν, θέλουσι τοῖς ἐπιβάλλεσθαι.

Θεωρήσας καθῆκόν μου νὰ ἐπισύρω τὴν προσοχήν σας ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Διατάγματος τούτου, δὲν ἀμφιβάλλω ποσῶς ὅτι θέλετε λάβει αὐτὸ ὑπὸ σοβαρὰν σκέψιν, καὶ ὅτι θέλετε συμμορφωθῆ ἀκριβέστατα ὡς πρὸς τὴν δικαιοδοσίαν ἥτις ἐν αὐτῷ δίδεται ταῖς Προξενικαῖς Ἀρχαῖς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 (17) Ἀπριλίου 1837.

Ὁ Γραμματεὺς,
ΡΟΥΣΑΧΑΡΤΟΣ.

Ἀριθ. 1062.

Περὶ ἀποστολῆς εἰς τὰς λιμενικὰς Ἀρχὰς τῶν ναυτιλιακῶν ἐγγράφων τῶν ναυαγούντων, πωλουμένων κλπ. πλοίων.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Συνεπείᾳ ἐγγράφου τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας, προσκαλεῖσθε, ὁσάκις Ἑλληνικὸν πλοῖον ναυαγήσῃ αὐτόσε, πωληθῇ ἢ ἄλλως πως ἐκποιηθῇ, νὰ διαβιβάζητε τὰ ναυτιλιακὰ αὐτοῦ ἔγγραφα, *ἄνευ ἀναβολῆς*, εἴτε πρὸς τὴν Λιμενικὴν Ἀρχὴν τοῦ λιμένος εἰς ὃν τὸ πλοῖον τοῦτο ἤθελεν εἰσθαι ἐγγεγραμμένον, εἴτε ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν Γραμματείαν τῶν Ναυτικῶν, καὶ νὰ γνωστοποιῆτε συνάμα πρὸς τὴν Ἀρχὴν, εἰς ἣν ἠθέλετε πέμψει τὰ ναυτιλιακὰ ταῦτα ἔγγραφα, τὴν ἡμέραν καθ' ἣν τὸ πλοῖον ἐναυάγησεν, ἐπωλήθη ἢ ὁπωσδήποτε ἀπηλλοτριώθη, ἵνα αἱ ἁρμόδιαι Ἀρχαὶ, ἐν γνώσει τῶν διατρεξάντων, προβῶσιν εἰς τὰς περαιτέρω ἐνεργείας των.

Περὶ τούτου θέλετε δώσει τὰς δεούσας ὁδηγίας πρὸς τὰς ὑπὸ τὴν ὑμετέραν δικαιοδοσίαν Ἀρχάς. (α)

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Μαρτίου (7) Ἀπριλίου 1835.

Ὁ Γραμματεὺς,
Ι. ΡΙΖΟΣ.

(α) Δι' ἐγκυκλίου τῆς Γραμματείας ὑπ' ἀριθ. 3887 τῆς 4 (16) Σεπτεμβρίου 1836 ὑπεμνήσθη ταῖς Προξενικαῖς Ἀρχαῖς ἡ ἀνωτέρω ἐγκύκλιος καθόσον ἀφορᾷ

Ἀριθ. 728.

Περὶ ἀποστολῆς ἐν Ἑλλάδι τοῦ ἐγγράφου τῆς ἰδιοκτησίας τῶν πωλουμένων εἰς ξένους Ἑλληνικῶν πλοίων.

Η ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Πρὸς ἀποφυγὴν πάσης ἐνδεχομένης καταχρήσεως, ἥτις δύναται νὰ συμβῇ ὁπόταν τὸ τῆς ἰδιοκτησίας ἔγγραφον Ἑλληνικοῦ τινος ἐμπορικοῦ πλοίου, πωλουμένου εἰς ὑπήκοον ξένον, παραδίδηται εἰς τὸν νέον τοῦτον ἰδιοκτήτην, ὅστις δύναται οὕτως νὰ ὑψώνῃ εὐκόλως, ὁσάκις θέλῃ, καὶ τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν, προσκαλεῖσθε, κατ' αἴτησιν τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας, ὁσάκις πλοῖόν τι Ἑλληνικὸν πωλῆται εἰς ξένης Δυνάμεως ὑπήκοον ἐντὸς τῆς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ὑμῶν περιφερείας, νὰ λαμβάνητε, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ 11 ἄρθρου τοῦ περὶ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Ὑψηλοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος, ὁμοῦ μὲ τὸ δίπλωμα, καὶ τὸ ἔγγραφον τῆς ἰδιοκτησίας αὐτοῦ, καὶ νὰ τὰ διευθύνητε ἀμφότερα εἴτε πρὸς ἡμᾶς, εἴτε κατ' εὐθεῖαν πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 (20) Ἀπριλίου 1836.

Ὁ Γραμματεὺς,
Ι. ΡΙΖΟΣ.

Ἀριθ. 6081.

Περὶ τῶν ναυτιλιακῶν ἐγγράφων τῶν μεταξὺ Ἑλλήνων πωλουμένων πλοίων.

Η ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Ὁ Αιμενάρχης Σύρου ἀνέφερεν ἐσχάτως εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν

τὴν γνωστοποίησιν τῆς ἡμερομηνίας τοῦ ναυαγίου, τῆς πωλήσεως κλπ. πλοίου.

Δι' ἑτέρας δὲ ὑπ' ἀριθ. 5508 τῆς 7 (19) Δεκεμβρίου 1836 προσεκλήθησαν ἐκ νέου ῥητῶς οἱ Πρόξενοι νὰ πέμπωσι τ α χ έ ω ς τὰ, ὡς ἀνωτέρω, ναυτιλιακὰ ἔγγραφα εἰς τὰς ἁρμοδίας λιμενικὰς Ἀρχάς. Διὰ δὲ τῆς ὑπ' ἀριθ. 5969 τῆς 12 (24) Ἰανουαρίου 1837 προσεκλήθησαν ἐκ νέου οἱ Πρόξενοι νὰ πέμπωσιν ὅ λ α ἀ ν ε ξ α ι ρ έ τ ω ς τὰ ναυτιλιακὰ ἔγγραφα τῶν εἰς τὰ μέρη τῆς δικαιοδοσίας των πωλουμένων πλοίων πρὸς τὰς ἁρμοδίας Ἀρχάς.

Γραμματείαν, ὅτι πολλάκις εἰς τὰς πωλήσεις τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων, τὰς γινομένας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ μεταξὺ ὑπηκόων Ἑλλήνων, παρετήρησεν ὅτι οἱ Πρόξενοι τῆς Α. Μ. κρατοῦσι τὰ ναυτιλιακὰ ἔγγραφα τῶν πλοίων τούτων, καὶ, ἐπαρκούμενοι εἰς τὸ νὰ χορηγῶσι τοῖς πλοιάρχοις ἁπλᾶς ἀδείας, παραπέμπουσι αὐτοὺς εἰς τὰς Λιμενικὰς τοῦ Κράτους Ἀρχάς, ἵνα ὑπ' αὐτῶν ὁριστικῶς ἐφοδιασθῶσι μὲ τ' ἀπαιτούμενα ναυτιλιακὰ ἔγγραφα.

Ἐν τούτοις, ἐπειδὴ, καθὰ παρατηρεῖ ἡ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεία, οὐσιῶδες εἶναι τὸ νὰ γίνωνται αἱ μεταβιβάσεις ἐπὶ τῶν προγενεστέρων ναυτιλιακῶν ἐγγράφων, ἐὰν δ' οἱ πλοίαρχοι δὲν κομίζωσι ταῦτα, προσγίνονται αὐτοῖς δυσκολίαι καὶ βραδύτητες, προσκαλεῖσθε, κατ' αἴτησιν τῆς μνησθείσης Γραμματείας, καὶ συμφώνως πρὸς ὅσα καὶ ἄλλοτε ἐγράφησαν ὑμῖν δι' Ὑπουργικῶν ἐγκυκλίων, νὰ μὴ παρεμβάλλητε τὴν ἐλαχίστην βραδύτητα εἰς τὴν ἀποστολὴν τῶν ἐγγράφων τούτων, ἐπὶ ταῖς προκειμέναις περιπτώσεσιν, πρὸς τὰς ἁρμοδίας Λιμενικὰς Ἀρχάς.

Πρὸς ἀποφυγὴν τῶν βραδυτήτων τούτων, ἡ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεία γνωμοδοτεῖ νὰ παραδίδωνται εἰς αὐτὸν τὸν πλοίαρχον, ἐντὸς φακέλλου, ἐσφραγισμένου καὶ φέροντος τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ Λιμενάρχου τῆς περιφερείας εἰς ἣν ἀνήκει τὸ πλοῖον, ὅλα αὐτοῦ τὰ ναυτιλιακὰ ἔγγραφα. Παρατηροῦμεν δ' ἐνταῦθα, ὅτι δὲν ὑπάρχει κίνδυνος μὴ ὁ πλοίαρχος, ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, καταχρασθῇ τῶν παλαιῶν λιμενικῶν ἐγγράφων, καθὸ οὐδεμίαν ἰσχὺν ἐχόντων πρὶν ἢ ἐπιθεωρηθῶσιν ὑπό τινος Λιμενικῆς τοῦ Κράτους Ἀρχῆς. (α)

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Δεκεμβρίου 1837.

Ὁ Γραμματεὺς,
Α. ΠΑΪΚΟΣ.

(α) Δι' ἑτέρας ἐγκυκλίου ὑπ' ἀριθ. 2156 τῆς 19 (31) Μαΐου 1838 προσεκλήθησαν ἐκ νέου οἱ Πρόξενοι νὰ συμμορφῶνται ἀκριβῶς μὲ τὸ ἀνωτέρω μέτρον.

Ἀριθ. 1280.

Περὶ τῆς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πωλήσεως Ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων.

Η ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Κοινοποιοῦντες ὑμῖν ἐν ὀπισθογράφῳ τὴν ἀπὸ 6 Ἰανουαρίου πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαν ἀναφορὰν τοῦ Λιμενάρχου Σύρου, ἀφορῶσαν τὴν ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας γενομένην πώλησιν τῶν Ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων, σᾶς προσκαλοῦμεν νὰ συμμορφωθῆτε μὲ τὴν αἴτησιν τοῦ εἰρημένου Λιμενάρχου, δίδοντες τὰς ἀναγκαίας περὶ τούτου ὁδηγίας καὶ πρὸς τοὺς ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν ὑμῶν Προξενικοὺς ὑπαλλήλους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 (16) Ἀπριλίου 1839.

Ὁ Γραμματεύς,
Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

Ἀριθ. 2696.

Πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας.

Τὰ δίκαια παράπονα τῶν ναυτιλλομένων καὶ αἱ δυσκολίαι τὰς ὁποίας κατ' ἔτος ἀπαντᾷ τὸ Λιμεναρχεῖον εἰς τὴν κατάστρωσιν τῶν ἐτησίων πληροφοριῶν, τὸ βιάζει νὰ παρακαλέσῃ καὶ αὖθις τὴν Β. ταύτην Γραμματείαν διὰ νὰ ἐνεργήσῃ ὥστε νὰ διαταχθῶσι: τὸ Γραφεῖον τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλλ. Πρεσβείας, οἱ Πρόξενοι καὶ Ὑποπρόξενοι Ἕλληνες, ὥστε ἅμα πωληθῇ Ἕλλην. πλοῖον διὰ τῶν ῥηθεισῶν Ἀρχῶν εἰς Ἕλληνα, νὰ ἐξετάζωσιν ἀκριβῶς τὸν νέον αὐτοῦ ἰδιοκτήτην, ποῦ ἔχει τὴν σταθερὰν διαμονήν του καὶ εἰς ποῖον λιμένα ἔχει σκοπὸν νὰ ἐνεργήσῃ τὴν μετάβασιν τοῦ πλοίου του· καὶ σφραγίζοντες τὰ ναυτιλιακὰ νὰ παραδιδωσι ταῦτα εἰς τὸν νέον πλοίαρχον, ὅστις παρουσιαζόμενος, ἐπομένως, εἰς τὸν ἁρμόδιον λιμένα, νὰ παραδίδῃ ταῦτα εἰς τὴν Λιμενικὴν Ἀρχὴν μὲ τὰ πωλητήρια ἔγγραφα, διὰ νὰ ἐνεργῇ ἐπ' αὐτῶν τὴν μετάβασιν ἧτις ἰδιο-

τησίαις καὶ πλοιαρχίας καὶ τὴν καταχώρισιν τοῦ πλοίου εἰς τὸ νηολόγιόν της κτλ.

Ἐπειδὴ δὲ αἱ ἐκτὸς τοῦ Κράτους Ἀρχαὶ ἐφοδιάζουσι μέχρι τοῦδε εἰς περιςάσεις τοιαύτας τοὺς εἰρημένους ἰδιοκτήτας καὶ πλοιάρχους μὲ προσωρινὴν ἄδειαν, ἀπέρχονται οὗτοι εἰς τὸν ἀνήκοντα λιμένα καὶ παρεμποδίζονται ἐκεῖ, ἐωσότου διὰ τῆς Βασιλικῆς ταύτης Γραμματείας ἢ διὰ τῶν Λιμεναρχείων σταλῶσι πρὸς τὴν τελευταίαν ταύτην Ἀρχὴν τὰ ναυτιλιακὰ τοῦ πλοίου ἔγγραφα, καὶ ἕνεκα τούτου προκύπτουσιν ἀρκεταὶ ζημίαι εἰς τοὺς ἀγοράζοντας τοιαῦτα πλοῖα· καὶ ταῦτα ὡς πρὸς τὰ παράπονα τῶν ναυτιλλομένων.

Ὡς πρὸς τὰς δυσκολίας δὲ τὰς ὁποίας τὸ Λιμεναρχεῖον ἀπαντᾷ εἰς τὰς ἐτησίους πληροφορίας, νὰ διαταχθῶσιν ὡσαύτως αἱ ἐκτὸς τοῦ Κράτους Ἀρχαὶ, ὅταν ἀποστέλλωσι ναυτιλιακὰ εἰς τὴν Βασιλ. Γραμματείαν, ἢ κατ' εὐθεῖαν εἰς τὰς Λιμενικὰς Ἀρχὰς, ν' ἀναφέρωσι συγχρόνως ἂν εἰς Ἕλληνα ἢ ξένον ὑπήκοον ἐπωλήθη τὸ πλοῖον, σημειώνουσαι καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς πωλήσεως, καθὼς καὶ τὴν χρονολογίαν τοῦ ναυαγίου, ἢ τῆς διαλύσεως ἑκάστου πλοίου, καὶ οὕτως αἱ Λιμενικαὶ Ἀρχαὶ θέλουν κάμνει τὰς ἀνηκούσας εἰς τὰ νηολόγιά των παρατηρήσεις, καὶ νὰ δίδωσι κατ' ἔτος σαφεῖς τὰς περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας πληροφορίας πρὸς τὴν Βατιλ. ταύτην Γραμματείαν, καὶ τὰ ἐκπρόθεσμα δικαιώματα τῶν ναυτιλιακῶν θέλουν εἰσπράττεσθαι τακτικώτατα.

Ἐν Ἑρμουπόλει, τὴν 6 Ἰανουαρίου 1839.

Ἀριθ. 3892.

Περὶ ἀποστολῆς τῶν διπλωμάτων τῶν μεταξὺ Ἑλλήνων πωλουμένων πλοίων.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Κοινοποιοῦντες ὑμῖν ἐν ὀπισθογράφῳ ἀναφορὰν τοῦ Λιμενάρχου τοῦ Α'. Τμήματος, περὶ τῶν ναυτιλιακῶν ἐγγράφων τῶν εἰς Ἕλληνας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πωλουμένων Ἑλληνικῶν πλοίων, σᾶς προσκαλοῦμεν, κατ' αἴ-

τησιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργείου, νὰ συμμορφωθῆτε μὲ τὴν ἐκφραζομένην παρὰ τοῦ Λιμενάρχου γνώμην, δίδοντες τὰς ἀνηκούσας περὶ τούτου ὁδηγίας καὶ εἰς τὰς ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν σας Προξενικὰς Ἀρχάς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Ἰανουαρίου 1848.

Ὁ Ὑπουργὸς,
Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ.

Ἀριθ. 1479.

Ο ΛΙΜΕΝΑΡΧΗΣ ΤΟΥ Α'. ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

Πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργεῖον.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐν Σμύρνῃ καὶ ἐν ἄλλοις τῆς Τουρκίας τόποις πωλοῦνται πολλὰ Ἑλληνικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα εἰς ὑπηκόους Ἕλληνας· οἱ ἀγορασταὶ δὲ, ἐφοδιαζόμενοι μὲ προσωρινὸν Δίπλωμα, παραπέμπονται εἰς ἕνα τῆς Ἑλλάδος λιμένα, ὅπου οὗτοι ἐπιθυμοῦσι νὰ κατατάξωσι τὰ πλοῖά των. Ἐπειδὴ ὅμως οἱ Πρόξενοι κρατοῦσι τὰ ναυτιλιακὰ τῶν πλοίων ἔγγραφα, ἐφοδιάζοντες αὐτὰ, ὡς εἴρηται, μὲ προσωρινὸν Δίπλωμα, καὶ μὴ φροντίζοντες παντάπασιν νὰ ἀποστέλλωσι τὰ ναυτιλιακὰ ἔγγραφα εἰς τὴν Λιμενικὴν Ἀρχὴν τοῦ μέρους ἐκείνου, ὅπου παραπέμπουσι τὰ πλοῖα πρὸς ἐφοδίασιν, ἀναγκάζεται ἡ Λιμενικὴ Ἀρχὴ νὰ καταμετρᾷ τὸ πλοῖον καὶ νὰ ἐκδίδῃ νέα ναυτιλιακὰ ἔγγραφα, ἐναντίον τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ ἀπὸ 14 Νοεμβρίου 1836 περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας Διατάγματος.

Ἐπειδὴ τὸ μέτρον τοῦτο τῶν Κυρίων Προξένων ἀντιβαίνει εἰς τὰ περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας Β. Διατάγματα, καὶ ἰδίως εἰς τὸ 37 ἄρθρον τοῦ περὶ Ἀστυνομίας τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας τῆς 15 Νοεμβρίου 1836 Β. Διατάγματος, καὶ ὑποβάλλει τοὺς νέους ἰδιοκτήτας τῶν πλοίων εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐκ νέου ἐκδιδομένων ναυτιλιακῶν ἐγγράφων, παρακαλοῦμεν εὐσεβάστως τὸ Ὑπουργεῖον νὰ εὐαρεστηθῇ νὰ παραγγείλῃ εἰς τοὺς Κ. Προξένους ἵνα μὴ κρατῶσι, τοῦ λοιποῦ, τὰ ναυτιλιακὰ ἔγγραφα τῶν πλοίων ἐκείνων τὰ ὁποῖα πωλοῦνται εἰς ὑπηκόους Ἕλληνας, ἀλλὰ μετὰ τὴν πώλησιν αὐτῶν νὰ παραδίδωσι τὰ ναυτιλιακὰ ἔγγραφα τῶν πλοίων εἰς τοὺς ἀγοραστὰς αὐτῶν, μὲ τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ παρουσιασθῶσιν οὗτοι εἰς ἕνα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους λιμένα διὰ νὰ

ενεργηθῶσιν ἑπομένως αἱ διατάξεις τοῦ 19 ἄρθρου τοῦ περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας Β. Διατάγματος.

Ἐν Ὕδρᾳ, τὴν 18 Ὀκτωβρίου 1847.

Ἀριθ. 3894.

Περὶ συντάξεως τῶν πωλητηρίων τῶν πλοίων.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Σᾶς διαβιβάζομεν ἀντίτυπον ἐγκυκλίου τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργείου πρὸς τοὺς παρὰ Πρωτοδίκαις Εἰσαγγελεῖς, περὶ συντάξεως τῶν πωλητηρίων τῶν πλοίων, καὶ προσκαλεῖσθε νὰ συμμορφωθῆτε μὲ αὐτὴν κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν συμβολαιογραφικῶν σας καθηκόντων, παραγγέλοντες καὶ τοὺς ὑφ' ὑμᾶς Προξενικοὺς ὑπαλλήλους τὴν τήρησιν τῶν αὐτῶν διατυπώσεων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Αὐγούστου 1850.

Ὁ Ὑπουργὸς,

Π. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Ἀριθ. 5246.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Πρὸς τοὺς παρὰ Πρωτοδίκαις Εἰσαγγελεῖς.

Ἔχομεν πληροφορίας ὅτι τινὲς ἰδιοκτῆται ἢ συνιδιοκτῆται Ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων, προκειμένου ν' ἀπαλλοτριώσωσι τὴν κυριότητα ὅσου μέρους ἐξ αὐτῶν εἶχον, ἀπέκρυψαν πρὸς τοὺς ἀγοραστὰς τὴν ἀληθῆ ἔκτασιν αὐτῆς, παραστήσαντες εἰς αὐτοὺς, ὅτι κέκτηνται τὸ ὅλον, ἢ τὰ πλεῖστα μέρη τῶν ἐκποιουμένων πλοίων, ἐν ᾧ πραγματικῶς δὲν ἐξουσίαζον ἐξ αὐτῶν εἰμὴ ἐλάχιστον, ἢ μέγα μέρος. Τοιαύτη ἀπάτη, ἂν καὶ ἔχῃ ποινικὰς συνεπείας κατὰ τῶν αὐτουργῶν, ἐπιφέρει μ' ὅλα ταῦτα θετικὴν ζημίαν εἰς τοὺς ἐν καλῇ πίστει ἀπατηθέντας ἀγοραστὰς, καὶ σύγχυσιν εἰς τὰ νηολόγια τῶν ἁρμοδίων Λιμενικῶν Ἀρχῶν, μὴ δυναμένων, ὡς ἐκ τούτου, νὰ γνωρίζωσιν ἀκριβῶς τὴν ἑνὸς ἑκάστου τῶν συνιδιοκτη-

τῶν τῶν πλοίων τῆς τοιαύτης κατηγορίας ἰδιοκτησίαν ἐπ' αὐτῶν. Τὰ ἀτοπήματα ταῦτα ἤθελον ἀναντιῤῥήτως προλαμβάνεσθαι, ἂν οἱ συντάττοντες τὰ πωλητήρια αὐτῶν ἔγγραφα συμβολαιογράφοι, συμμορφούμενοι ἀκριβῶς μὲ τὸ ἄρθρον 173 τοῦ Δικαστικοῦ Ὀργανισμοῦ, ἐφρόντιζον ν' ἀπαιτῶσιν ἀπὸ τοὺς πωλητὰς τῶν πλοίων τὰ παρὰ τῆς ἁρμοδίας Λιμενικῆς Ἀρχῆς ἐκδεδομένα ἀναγνωριστήρια ἔγγραφα τῆς ἰδιοκτησίας των, εἰς ἃ φαίνονται, κατὰ τὸ ἄρθρον 6 §. Ζ'. ἐδαφ. τελευταῖον τοῦ ἀπὸ 14 Νοεμβρίου 1836 Β. Διατάγματος, καὶ οἱ συνιδιοκτῆται μὲ τὴν ἔκτασιν τῆς ἐπὶ τῶν πλοίων ἰδιοκτησίας αὐτῶν. Διὰ νὰ προλαμβάνωνται ὅθεν, τοῦ λοιποῦ, τὰ τοιαῦτα ἀτοπήματα, σᾶς παρακαλοῦμεν, Κύριοι, νὰ διατάξητε τοὺς κατὰ τὴν περιφέρειάν σας συμβολαιογράφους καὶ συμβολαιογραφοῦντας Εἰρηνοδίκας, ἵνα, προκειμένου περὶ συντάξεως πωλητηρίων ἐγγράφων, ἀφορώντων Ἑλληνικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα, φροντίζωσι περὶ ἐξασφαλίσεως τῶν συμφερόντων τῶν συμβαλλομένων, ἀπαιτοῦντες ἀπὸ τοὺς πωλητὰς αὐτῶν τὰ, ὡς εἴρηται, ἀναγνωριστήρια τῆς ἰδιοκτησίας τῶν πωλουμένων πλοίων ἔγγραφα, διὰ νὰ γνωρίζωσιν, ἂν τὸ πωλούμενον μέρος ἀνήκῃ εἰς τὸν πωλητήν. Καθ' ἣν δὲ περίπτωσιν ὁ μὲν πωλητὴς ἀρνηθῇ τὴν παρουσίασιν αὐτῶν, ὁ δὲ ἀγοραστὴς συναινέσῃ εἰς τὴν τοιαύτην ἄρνησιν, τότε ὁ ἁρμόδιος συμβολαιογράφος ὀφείλει νὰ συντάττῃ μὲν τὸ πωλητήριον ἔγγραφον, νὰ κάμνῃ δ' ἐν αὐτῷ μνείαν τῆς εἰρημένης περιστάσεως.

Ἀντίτυπον τῆς παρούσης θέλει κοινοποιηθῆ πρὸς ἕκαστον τῶν συμβολαιογράφων, καὶ τῶν εἰρηνοδικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Ἰουλίου 1850.

Ὁ Ὑπουργὸς,
Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Ἀριθ. 3757.

Περὶ τῶν δηλωτικῶν τῶν πλοιάρχων τῶν Ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων.

Η ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν γνωστοποιεῖ ἡμῖν, ὅτι εἰς τὰ παρὰ

τῶν Προξένων τῆς Α. Μ. ἐκδιδόμενα πρὸς τοὺς πλοιάρχους τῆς ἐμπορικῆς ἡμῶν ναυτιλίας δηλωτικὰ, καὶ ὑπ' αὐτῶν παρουσιαζόμενα εἰς τὰς Τελωνιακὰς Ἀρχὰς τοῦ Κράτους, παρετηρήθησαν συνεχῶς λάθη ὡς πρὸς τὰ εἴδη καὶ τὰς ποσότητας τῶν ἐν αὐτοῖς καταγεγραμμένων ἐμπορευμάτων, ὅπερ ἐπιφέρει δυσκολίας εἰς τοὺς πλοιάρχους, καὶ μάλιστα ζημίας οὐσιώδεις, καθότι αἱ Τελωνιακαὶ Ἀρχαὶ ὑποβάλλουσιν αὐτοὺς εἰς τὴν ὡρισμένην ποινὴν ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ.

Θέλοντες ν' ἀπαλλάξωμεν τῶν τοιούτων δυσκολιῶν τε καὶ ζημιῶν τοὺς πλοιάρχους Ἕλληνας, οἵτινες, ἀγράμματοι ὄντες κατὰ τὸ πλεῖστον, ἀγνοοῦσι τὸ περιεχόμενον τῶν δηλωτικῶν, σᾶς προσκαλοῦμεν, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν, νὰ προσέχητε τοῦ λοιποῦ ὅπως ἅπαντα τὰ εἴδη, ὡς καὶ εἰ δυνατὸν ἡ ἀκριβὴς ποσότης τῶν ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς πλοίοις φορτωμένων πραγματειῶν, σημειῶνται ἀκριβῶς εἰς τὰ δηλωτικά. (α).

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Σεπτεβρίου 1839.

Ὁ Γραμματεὺς,
Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

Ἀριθ. 2367.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς συντάξεως τῶν δηλωτικῶν τῶν πλοίων.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Προξεικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Ἐξ ἐγγράφου τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου πληροφορούμεθα, ὅτι οὐσιώδεις ἐλλείψεις παρατηροῦνται πολλάκις εἰς τὰ δηλωτικὰ τῶν πλοίων, τὰ ὑπό τινων Προξενείων ἐκδιδόμενα, καὶ ὅτι, ὡς ἐκ τῆς ἀσυμφωνίας αὐτῶν πρὸς τὰς φορτωτικὰς, ὑποκύπτουσιν οἱ πλοίαρχοι εἰς ποινὰς καὶ ζημίας ἐπιβαλλομένας, ἐν τοιαύταις περιπτώσεσιν, ὑπὸ τοῦ Νόμου.

(α) Διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 2256 ἀπὸ 11 (23) Ἰουνίου 1842, καὶ 2367 ἀπὸ 30 Μαΐου 1850 ἐγκυκλίων συνιστᾶται ἐκ νέου ἡ ἀκριβὴς τῶν δηλωτικῶν σύνταξις ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ φορτωτικοῦ.

ἡ σύνταξις τῶν δηλωτικῶν τῶν πλοιάρχων γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων παρουσιάζουσιν οὗτοι φορτωτικῶν εἰς τὰ Προξενεῖα. Πρέπει ἄρα τὰ δηλωτικὰ νὰ συμφωνῶσι κατὰ πάντα μὲ τὰς φορτωτικάς, ὡς πρός τε τὸ εἶδος τῶν ἐμπορευμάτων, ὡς πρὸς τὸ ποσὸν αὐτῶν, καὶ ὡς πρὸς τὰ σημεῖα καὶ τοὺς ἀριθμοὺς τῶν δεμάτων, τὰ ὀνόματα τῶν παραλήπτων, κτλ.

Σᾶς συνιστῶμεν, ἐπομένως, τὴν τοιαύτην σύνταξιν τῶν δηλωτικῶν πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἐπιζημίων συνεπειῶν, εἰς ἃς ὑπόκεινται οἱ πλοίαρχοι ὡς ἐκ τῶν ἐν αὐτοῖς ἀπαντωμένων ἐλλείψεων, διδουσῶν χώραν εἰς δίκαια παράπονα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Μαΐου 1851.

Ὁ Ὑπουργὸς,
Α. ΠΑΪΚΟΣ.

Ἀριθ. 2494.

Περὶ τῶν ἐκπροθέσμων δικαιωμάτων τῶν πωλουμένων ἢ ναυαγούντων πλοίων.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Παρετηρήθη, ὅτι ναυτιλιακὰ ἔγγραφα Ἑλληνικῶν πλοίων, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐκποιουμένων ἢ ναυαγούντων, ἀποστέλλονται παρὰ τῶν Προξένων τῆς Α. Μ. ἄνευ τῶν ἐκπροθέσμων δικαιωμάτων, ἅτινα ὤφειλον οὗτοι νὰ εἰσπράττωσι, καὶ τὰ ὁποῖα ἀπόλυνται διὰ τὸ ταμεῖον, ἀποποιουμένων τῶν ἐγγυητῶν τὴν πληρωμὴν τοιούτων δικαιωμάτων, ὡς μὴ ἐγγυηθέντων εἰμὴ ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ 14 ἄρθρου τοῦ περὶ ναυτιλίας Διατάγματος.

Πρὸς ἀποφυγὴν, τοῦ λοιποῦ, τοιαύτης τοῦ Δημοσίου ζημίας, προσκαλεῖσθε, ὁσάκις παραδίδωνται ὑμῖν ναυτιλιακὰ διπλώματα, νὰ εἰσπράττητε παρὰ τῶν παραδιδόντων αὐτὰ πλοιάρχων τὰ ἐκπρόθεσμα δικαιώματα καὶ ἀποστέλλητε αὐτὰ πρὸς τοὺς ἁρμοδίους Λιμενάρχας μετὰ τῶν ἄνω εἰρημένων διπλωμάτων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Σεπτεμβρίου 1847.

Ὁ Ὑπουργὸς,
Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ.

Αριθ. 4970.

Περὶ τῶν ἐκ ναυαγίων διασωζομένων πραγμάτων, καὶ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκποιήσεως αὐτῶν.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 37 Κεφ. Η'. τῶν Προξενικῶν Ὁδηγιῶν (α), ἐὰν τὰ ἐκ ναυαγίου Ἑλληνικοῦ τινος πλοίου διασωθέντα πράγματα δὲν ζητηθῶσιν ἀπὸ τοὺς νομίμους κυρίους των, μένουσιν (ἐπιμελείᾳ τῆς ἁρμοδίας Προξενικῆς Ἀρχῆς) εἰς τὴν ἀποθήκην ἓν ἔτος καὶ μίαν ἡμέραν, καὶ, παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, πωλοῦνται ἐπὶ δημοπρασίας κτλ. Ὅταν δὲ, πρὸς ἀποφυγὴν ζημιῶν ἢ φθορᾶς τῶν πραγματειῶν, τὰ διασωθέντα πράγματα ἀπαιτῆται νὰ πωληθῶσιν ἄνευ ἀναβολῆς, δηλ: πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς ῥηθείσης προθεσμίας, ὁλικῶς ἢ ἐν μέρει, τὸ ἐκ τούτων προϊὸν παρακατατίθεται εἰς τὸ κιβώτιον τοῦ γραφείου τῆς ἁρμοδίας Προξενικῆς Ἀρχῆς ὡς ἤθελον παρακατατεθῆ καὶ τὰ πράγματα αὐτὰ εἰς τὴν ἀποθήκην.

Τὸ Ὑπουργεῖον δὲν ἤκουσε μέχρι τοῦδε παράπονόν τι ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ῥηθέντος ἄρθρου. Ἀλλ' ἤδη τὰ ἐν Σύρῳ ἀσφαλιστικὰ καταστήματα παραπονοῦνται, διϊσχυριζόμενα, ὅτι τινὲς τῶν Προξενικῶν τῆς Ἑλλάδος Ἀρχῶν προέβησαν καὶ προβαίνουσι συνήθως εἰς τὴν ἐκποίησιν πραγμάτων διασωθέντων ἐκ ναυαγίων, χωρὶς νὰ ὑπόκνηνται τὰ εἴδη ταῦτα εἰς φθοράν, ἢ ν' ἀπειλῶσι ζημίαν εἰς τοὺς ἔχοντας ἐπ' αὐτῶν δικαίωμα.

Κρίνομεν, ἑπομένως, ἀναγκαῖον νὰ ἐμπιστήσωμεν εἰς τοῦτο τὴν προσοχὴν ὑμῶν, καὶ νὰ σᾶς προσκαλέσωμεν νὰ μὴ προβαίνητε τοῦ λοιποῦ, πρὸ τῆς προθεσμίας τοῦ ἑνὸς ἔτους καὶ μιᾶς ἡμέρας, εἰς τὴν ἐκποίησιν τῶν ἐκ ναυαγίου διασωθέντων πραγμάτων, εἰμὴ ἀφοῦ βεβαιοῦται δι' ἐκθέσεως πραγματογνωμόνων, διοριζομένων ἐπὶ τούτῳ παρ' ὑμῶν, ὅτι τὰ εἴδη ταῦτα, φυλαττόμενα περαιτέρω, δύνανται νὰ ὑποκύψωσιν εἰς φθορὰν ἢ ζημίαν. Ἡ ἔκθεσις αὕτη θέλει γίνεσθαι εἰς διπλοῦν, προσηκόντως ἐπικυ-

(α) Ἴδε ἐν σελίδι 53.

ρωμένη παρ' ὑμῶν, καὶ τὸ μὲν ἓν ἀντίτυπον θέλει τίθεσθαι εἰς τὰ ἀρχεῖά σας, τὸ δ' ἕτερον θέλει παρακατατίθεσθαι μετὰ τῶν χρημάτων ἅτινα ἤθελον προκύψει ἐκ τῆς ἐκποιήσεως, ὅπως παραδοθῇ ἐν καιρῷ τῷ δέοντι μετὰ τῶν χρημάτων εἰς τοὺς ἔχοντας δικαίωμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ὀκτωβρίου 1849.

Ὁ Ὑπουργὸς,
Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ.

Ἀριθ. 2101.

Περὶ ἐκθέσεως τῶν πλοιάρχων τῶν ἐν τῷ πλῷ αὐτῶν διατρεξάντων.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Κατὰ τ' ἄρθρα 242 καὶ 244 (α) τοῦ παρ' ἡμῖν ἰσχύοντος Γαλλικοῦ ἐμπορικοῦ Νόμου, ὁ πλοίαρχος, καταπλέων εἰς ξένον λιμένα, ὀφείλει ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν, νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸν Πρόξενον, νὰ κάμῃ πρὸς αὐτὸν τὴν ἔκθεσίν του, καὶ νὰ λάβῃ τὸ περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου πιστοποιητικόν. Οἱ ὅροι δὲ τῶν ἄρθρων τούτων, συνδυαζόμενοι μὲ τοὺς τοῦ 57 (β) ἄρθρου τοῦ περὶ Ἀστυνομίας τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας Νόμου, ἐπιβάλλουσιν ἐξιδιασμένον καθῆκον εἰς τὴν Προξενικὴν Ἀρχὴν καὶ εἰς τὸν πλοίαρχον, εἰς τοῦτον μὲν νὰ ἐκθέσῃ μ' ὅλην τὴν λεπτομέρειαν τὸ ταξείδιόν του καὶ τὰ κατὰ τὸν πλοῦν αὐτοῦ συμβάντα,

(α) Ἄρθρον 242. Ὁ πλοίαρχος, χρεωστεῖ ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν, ἀπὸ τῆς ἀφίξεώς του νὰ ὑποβάλῃ τὸ βιβλίον του εἰς θεώρησιν καὶ νὰ κάμῃ τὴν ἔκθεσίν του. Ἡ ἔκθεσις πρέπει νὰ φανερώνῃ τὸν τόπον καὶ χρόνον τοῦ ἀπόπλου, τὸν δρόμον τὸν ὁποῖον ἠκολούθησε, τὰ κατὰ τὸν διάπλουν συμβάντα, τὰς συμβάσας εἰς τὸ πλοῖον ἀταξίας, καὶ πάντα τὰ κατὰ τὸν πλοῦν ἀξιοσημείωτα περιστατικά.

Ἄρθρον 244. Ἐὰν ὁ πλοίαρχος καταπλεύσῃ εἰς ξένον λιμένα, χρεωστεῖ νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸν Γαλλικὸν (Ἑλληνικὸν) Πρόξενον, νὰ κάμῃ πρὸς αὐτὸν ἔκθεσιν καὶ νὰ λάβῃ παρ' αὐτοῦ πιστοποιητικὸν ἀποδεικνύον τὴν ἐποχὴν τῆς ἀφίξεως καὶ τῆς ἀναχωρήσεώς του, καὶ τὴν κατάστασιν καὶ τὸ εἶδος τοῦ φορτίου του.

(β) Ἴδε αὐτὸ ἐν σελίδι 175.

εἰς δὲ τὴν Προξενικὴν Ἀρχὴν νὰ φροντίζῃ νὰ πληροφορῆται δεόντως περὶ τῆς ἀκριβείας τῶν ἐκτιθεμένων, ὁσάκις συλλαμβάνῃ ὑπονοίας, καὶ νὰ ἐκδίδῃ ἐπικυρωμένον τῆς ἐκθέσεως τοῦ πλοιάρχου ἀντίγραφον.

Αἱ διατάξεις αὗται συνάδουσιν ἐντελῶς καὶ μὲ τὰς Προξενικὰς Ὁδηγίας τῆς 1 Ἰανουαρίου 1834, οὔσας ὡς πρὸς τοῦτο ἀρκετὰ σαφεῖς (γ).

Τούτων οὕτως ἐχόντων, ἡ Προξενικὴ Ἀρχὴ δύναται, ὁσάκις τὸ κρίνῃ ἀναγκαῖον, νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ πλοίου καὶ τὴν ἐπιθεώρησιν καὶ τὴν ἐξομολόγησιν τοῦ πληρώματος· ὁ δὲ πλοίαρχος ὀφείλει νὰ ὑπακούσῃ, διότι εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν θεωρεῖται ἔνοχος τοῦ κατὰ τῆς ὀφειλομένης εἰς τὰς Ἀρχὰς εὐπειθείας πλημμελήματος, τιμωρεῖται κατὰ τὸν Ποιν. Νόμον, καὶ στερεῖται τοῦ διπλώματος τῆς πλοιαρχίας ἀπὸ 3 ἕως 5 ἔτη. (δ)

Ἐφαρμόζοντες ἄρα μετ' ἀκριβείας καὶ αὐστηρότητος μάλιστα τὰς διατάξεις, ὧν ποιεῖται μνεία ἀνωτέρω, εἶσθε εἰς στάσιν οὐ μόνον τοῦ ν' ἀνακαλύπτητε καὶ καταδιώκητε τὰ ἐγκλήματα, ἀλλὰ καὶ τοῦ νὰ ἐμπνεύσητε πίστιν καὶ θάῤῥος εἰς τὸ ἐμπόριον.

Πεπείσμεθα ὅθεν ὅτι ἀπὸ τοῦδε θέλετε πολλαπλασιάσει τὴν προσοχὴν καὶ τὸν ζῆλον σας ὡς πρὸς τὸ σπουδαῖον τοῦτο ἀντικείμενον, καὶ ὅτι θέλετε ἐποπτεύει μετ' ἄκρας ἀκριβείας τὴν διαγωγὴν τῶν τε πλοιάρχων καὶ τῶν ὑφ' ὑμᾶς ὑποδεεστέρων Ἀρχῶν, ἀναφερόμενοι ἑκάστοτε εἰς τὸ Ὑπουργεῖον. (ε)

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Ἰουλίου 1848.

Ὁ Ὑπουργὸς,
Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

Ἀριθ. 4625.

Περὶ τῶν Προξενικῶν δικαιωμάτων διὰ τὰς ἐκθέσεις τῶν πλοιάρχων.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Κατόπιν τῆς ἀπὸ 1 Ἰουλίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 2101 ἐγκυκλίου ἡμῶν,

---

(γ) Ἴδε ἐν σελίδι 50-51, ἄρθρον 25 καὶ 27 τῶν Προξενικῶν Ὁδηγιῶν.

(δ) Ἴδε ἐν σελίδι 177 ἄρθρ. 60 τοῦ περὶ Ἀστυνομίας τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Νόμου.

(ε) Δι' ἑτέρας ἐγκυκλίου τοῦ Ὑπουργείου ὑπ' ἀριθ. 4688 τῆς 14/26 Νοεμβρίου 1850 ἐσυστήθη τοὺς Προξένους ἡ ἀκριβὴς τῶν ἀνωτέρω ὁδηγιῶν ἐκπλήρωσις.

σᾶς κοινοποιοῦμεν, ἐν ὀπισθογράφῳ, τὴν ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν πρὸς τὸν ἐν Θεσσαλονίκῃ Πρόξενον τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος διαταγήν μας, μὲ τὴν ἔννοιαν τῆς ὁποίας ὀφείλετε νὰ συμμορφωθῆτε, καθόσον ἀφορᾷ τὴν εἴσπραξιν τῶν Προξενικῶν δικαιωμάτων διὰ τὰς ἐκθέσεις τῶν πλοιάρχων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Νοεμβρίου 1848,

Ὁ Ὑπουργός,

Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

Πρὸς τὸν ἐν Θεσσαλονίκῃ Πρόξενον τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Ἔχομεν ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἀριθ. 288 ἀναφοράν σας. Βεβαίως τὸ Προξενεῖον θέλει εἰσπράττει τὸ ἐν τῇ διατιμήσει ὁριζόμενον δικαίωμα, ὁσάκις πρόκηται νὰ ἐκδώσῃ εἰς πλοίαρχόν τινα ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως τὴν ὁποίαν ὀφείλει οὗτος νὰ κάμνῃ, κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς ὑπ' ἀριθ. 2101 ἐγκυκλίου. Τὸ δικαίωμα τοῦτο ὁρίζεται ἐν τῇ διατιμήσει ὡς ἑφεξῆς:

«Ἐκπεραίωσις ἐγγράφου οἱουδήποτε παραδληθέντος μὲ τὰ παρουσιαζόμενα πρωτότυπα.»

Ὅσον δὲ περὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐν τῷ γραφείῳ συντάξεως τῆς ἐκθέσεως ταύτης, σᾶς παρατηροῦμεν, ὅτι, τὸ καθ' ἡμᾶς, δὲν φρονοῦμεν δικαίαν καὶ προσηκόντως ἠτιολογημένην τοῦ τοιούτου δικαιώματος τὴν εἴσπραξιν. Α'. διότι ὁ Ἐμπορικὸς Νόμος ὡς καὶ ἡ ἀνωτέρω ἐγκύκλιος ἡμῶν ἐπιβάλλει εἰς τὸν πλοίαρχον τὸ χρέος οὐχὶ νὰ συντάξῃ καὶ παρουσιάσῃ, ἀλλὰ νὰ κάμῃ εἰς τὸν Πρόξενον τὴν ἔκθεσίν του, ὅ ἐστι νὰ ἐκθέσῃ προφορικῶς τὰ τοῦ ταξειδίου του εἰς τὸν Πρόξενον, ὅστις βεβαίως ὀφείλει νὰ γράψῃ ταῦτα, καὶ ἐκδώσῃ ἔπειτα ἀντίγραφον τῆς οὕτω γενομένης γραπτῆς ἐκθέσεως εἰς τὸν πλοίαρχον· ἐπομένως ὁ πλοίαρχος δὲν εἶναι ἐλεύθερος νὰ λάβῃ τὸ πρωτότυπον τῆς ἐκθέσεως πρὸς ἀσφάλειάν του, διὰ ν' ἀπαλλαγῇ οὕτω διπλῆς δαπάνης, ἀλλ' ὀφείλει νὰ λάβῃ ἀντίγραφον τούτου ἐπικυρωμένον τὸ ὁποῖον δὲν δύναται ν' ἀποφύγῃ, ὡς ἠδύνατο νὰ πράξῃ τοῦτο ὡς πρὸς τὰ ἐνώπιον τῶν Συμβολαιογράφων γενόμενα συμβόλαια, πρὸς ἀπαλλαγὴν τῶν διὰ τὰ τοιαῦτα ἀντίγραφα προσδιωρισμένων δικαιωμάτων. Β'. δὲ, διότι ἡ τοιαύτη ἔκθεσις δὲν εἶναι συμβολαιο-

γραφική τις πρᾶξις γενομένη ἐνώπιον τοῦ Γραμματέως τοῦ Προξενείου, ἐνεργοῦντος καὶ ὡς συμβολαιογράφου. Ἡ ἔκθεσις γίνεται ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ Προξένου, ὅστις ἐνεργεῖ εἰς τὴν προκειμένην περίστασιν ὡς διοικητικὴ καὶ οὐχὶ ὡς συμβολαιογραφικὴ Ἀρχή. Ἐπομένως δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ τὸ ἔγγραφον τοῦτο ὡς συμβολαιογραφικὸν διὰ τὴν ἐκπεραίωσιν τοῦ ὁποίου ν' ἀπαιτῶνται εἰσπράξεις χωριστῶν δικαιωμάτων διά τε τὴν ὑπὸ τοῦ Γραμματέως σύνταξιν τοῦ πρωτοτύπου, καὶ διὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἔκδοσιν τοῦ ἀντιγράφου, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ὑπογραφῆς τούτου ὑπὸ τοῦ Προξένου.

Ἀνακεφαλαιοῦντες, σᾶς παρατηροῦμεν ἐν ὀλίγοις, ὅτι δι' ἕκαστον ἀντίγραφον ἐκθέσεως τῶν πλοιάρχων, ὡς ἀνωτέρω, τὸ Προξενεῖον ὀφείλει νὰ εἰσπράττῃ ἓν καὶ μόνον δικαίωμα, τὸ ἐν τῇ Προξενικῇ διατιμήσει ὁριζόμενον διὰ τῶν λέξεων «ἐκπεραίωσις ἐγγράφου οἱουδήποτε παραδληθέντος μὲ τὰ παρουσιασθέντα πρωτότυπα» δηλ: δραχ. 3: 30 μέχρι δύω σελίδων, καὶ διὰ πᾶσαν ὑπεράνω σελίδα 1: 50. Οὐδεμία ἄλλη εἴσπραξις εἶναι ἐπιτετραμμένη, εἴτε ἐπὶ λόγῳ τῆς συντάξεως, εἴτε ἐπὶ λόγῳ τῆς ἐπικυρώσεως τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Γραμματέως, ὅστις, ὡς προείπομεν, δὲν ἐνεργεῖ κατὰ τὴν προκειμένην περίστασιν ὡς Συμβολαιογράφος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Νοεμβρίου 1848.

Ὁ Ὑπουργός,
Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

Ἀριθ 2016.

Περὶ τοῦ καταναγκασμοῦ τῶν πλοιάρχων εἰς τὴν ἀπότισιν τῶν ναυτιλιακῶν τελῶν.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Σᾶς κοινοποιοῦμεν ὀπισθογράφως τὴν ὑπ' ἀριθ. 1010 ἐγκύκλιον τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργείου πρὸς τὰς Λιμενικὰς Ἀρχάς. Πρὸς ἐφαρμογὴν αὐτῆς θέλετε καταγγέλλει πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον, ὀνομαστὶ, τοὺς πλοιάρχους ἐκείνους οἵτινες ἤθελον ἀποποιηθῆ τὴν πληρωμὴν τῶν νενομισμένων προξενικῶν τελῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Ἀπριλίου 1856.

Ὁ Ὑπουργός,
Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

Ἀριθ. 1010.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Λιμενικὰς Ἀρχὰς τοῦ Κράτους.

Καὶ ἄλλοτε προσεκλήθησαν δι' ἐγκυκλίου αἱ Λιμενικαὶ Ἀρχαί, καὶ ἤδη παραγγέλλομεν αὐταῖς, διὰ τῆς παρούσης, νὰ παρισταῶσιν εἰς τοὺς πλοιάρχους Ἑλληνας τὸ καθῆκον, ὅ ἐπιβάλλει αὐτοῖς τὸ 64 ἄρθρον τοῦ περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας Διατάγματος, τοῦ νὰ πληρώνωσι δηλαδὴ εἰς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τὰ νενομισμένα τέλη.

Ὅστις ἤθελεν ἀποποιηθῆ τὴν τοιαύτην τῶν τελῶν νόμιμον πληρωμήν, θέλει ὑποβάλλεσθαι ἐν Ἑλλάδι εἰς πρόστιμον δεκαπλάσιον, κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον, ἢ καὶ ὑποχρεοῦσθαι διὰ τῆς ἐγχωρίου ἐξουσίας τῶν μερῶν ὅπου οἱ Πρόξενοι ἐδρεύουσιν, εἰς τὴν ἀπότισιν τῶν ὀφειλομένων.

Τὴν παροῦσαν ἐκοινοποιήσαμεν καὶ πρὸς Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, πρὸς ὁδηγίαν τῶν Προξένων, πολλοὶ τῶν ὁποίων παραπονοῦνται κατὰ τῶν πλοιάρχων μας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Μαρτίου 1856.

Ὁ Ὑπουργός,

Αθ. Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ.

Ἀριθ. 2204.

Περὶ τῆς ἄνευ ἀνάγκης διαμονῆς εἰς λιμένας τῶν ὑπὸ φορτίον Ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Σᾶς διαβιβάζομεν ἐσωκλείστως ἀντίτυπον ἐγκυκλίου τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργείου πρὸς τὰς Λιμενικὰς Ἀρχάς, καὶ σᾶς προσκαλοῦμεν ἵνα, τὸ ἐφ' ὑμῖν, ἐπιστήσητε ὅλην ὑμῶν τὴν προσοχὴν πρὸς ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τοῦ περιεχομένου αὐτῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ἀπριλίου 1856.

Ὁ Ὑπουργός,

Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

Αριθ. 1217.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τοὺς Λιμενάρχας τοῦ Κράτους.

Πολλάκις τὸ Ὑπουργεῖον κατέδειξε δι' ὑμῶν πρὸς τοὺς πλοιάρχους Ἕλληνας τὴν εὐθύνην, ἣν ἀναδέχονται ἀφ' ἧς ὥρας παραλάβωσι φορτία μέχρι τῆς παραδόσεως αὐτῶν εἰς τὸν προσδιωρισμένον τῆς ἐκφορτώσεως λιμένα· δι' ἐγκυκλίου δὲ τῆς 18 Ὀκτωβρίου 1849 (α) ἀναπτύξαν τὰ τῆς

(α) ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ.

τῆς 18 Ὀκτωβρίου 1849 πρὸς τοὺς Λιμενάρχας τοῦ Κράτους, περὶ κατάπλων τῶν ὑπὸ φορτίον πλοίων.

Ὁ ἄνευ ἀποδεδειγμένης ἀνάγκης κατάπλους τοῦ ὑπὸ φορτίον πλοίου, εἰς ἄλλον παρὰ τὸν προσδιωρισμένον τῆς ἐκφορτώσεως λιμένα γινόμενος, τὸν μὲν διοικοῦντα τὸ πλοῖον ὡς παραβιάζοντα τὴν κοινὴν πίστιν ἐξελέγχει, τὰ δὲ συμφέροντα τῶν φορτωτῶν καὶ τοὺς συνδεομένους ἐμπορικοὺς ὑπολογισμοὺς προβληματικοὺς πολλάκις κατέστησεν.

Ἡ καλὴ πίστις τοῦ πλοιάρχου εἶναι πρώτιστον αὐτοῦ συστατικὸν, καὶ ἡ ἀρχικὴ τοῦ ναυτικοῦ ἐμπορίου ἀσφάλεια· εἰς τὸν πλοίαρχον παραδίδονται σημαντικὰ κεφάλαια, διὰ νὰ τὰ μετακομίσῃ ἀσφαλῶς καὶ ταχέως εἰς ἀποστάσεις μεγάλας· διὸ καὶ ἡ διαγωγὴ αὐτοῦ ἀπαιτεῖται τόσῳ πλέον νὰ ἦναι ἀνεπίληπτος, ὅσον ἀπεριόριστος σχεδὸν καταντᾷ ἡ ἐμπιστοσύνη τῶν φορτωτῶν, μὴ δυναμένων νὰ ἐπιβλέπωσι τὴν διαγωγὴν καὶ τὰς πράξεις ἐκείνου, εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ ὁποίου παραδίδουσι τὰ κεφάλαιά των.

Ταῦτα ἔχων ὑπ' ὄψιν του ὁ νομοθέτης, περιέβαλε τὸν πλοίαρχον μ' εὐθύνην, ἥτις ἄρχεται ἀφ' ἧς ὥρας παραλάβῃ τὸ φορτίον, καὶ δὲν παύει παρ' ἀφοῦ φθάσῃ καὶ παραδώσῃ αὐτὸ εἰς τὸν προσδιωρισμένον τῆς ἐκφορτώσεως λιμένα.

« Πᾶς πλοίαρχος εἶναι ὑπεύθυνος περὶ τῶν ἐν καιρῷ τῆς ὑπηρεσίας του παραδρομῶν, καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν μικροτέρων. » (Ἄρθρ. 224 τοῦ παρ' ἡμῖν ἰσχύοντος Γαλλικοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου).

Παρατηροῦντες τὴν φύσιν τῶν καθηκόντων τοῦ πλοιάρχου, καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τὰς ὁποίας, διαπλέων ὑπὸ φορτίον ἀναδέχεται, εὐκόλως πειθόμεθα, ὅτι ὁ ἄνευ ἀνάγκης κατάπλους αὐτοῦ δὲν εἶναι ἐλαφρὰ, ὡς τινὲς ἐνόμισαν, ἀλλὰ μεγίστη τῆς ὑπηρεσίας του παράδρομή.

Καὶ διὰ τίνα λόγον ὁ Νόμος ἀπαιτεῖ, ἅμα εἰσέλθῃ ὁ πλοίαρχος εἰς λιμένα καὶ ἀγκυροβολήσῃ, νὰ παρουσιάζηται εἰς τὴν Ἀρχὴν, νὰ ἐκθέτῃ τὰ αἴτια τῆς εἰς τὸν λιμένα προσορμίσεώς του, καὶ νὰ ἐκπληροῖ ὅσα ὁ ἐμπορικὸς Νόμος καὶ τὸ περὶ Ἀστυνομίας τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας Διάταγμα ὁρίζουσι; διὰ νὰ ἐκ-

εὐθύνης ταύτης καὶ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου τὸ Ὑπουργεῖον ἀπῄτησεν ὥστε πᾶσα Λιμενικὴ Ἀρχὴ ν' ἀποπέμπῃ τὸ ἄνευ ἀναγκης διαμένον ἐν λιμένι ὑπὸ φορτίον πλοῖον, δίδουσα εἰς τὸν πλοίαρχον, νὰ ἐννοήσῃ τὸ μέγεθος τῶν ὑποχρεώσεων, ἃς οἱ νόμοι τῷ ἐπιβάλλουσι, καὶ τὰς ζημίας τῶν φορτωτῶν, ἂν δὲν ἤθελε προσπαθήσει νὰ φέρῃ τὸ φορτίον εἰς τὸν προορισμόν του ὅσον ἔνεστι τάχιον καὶ ἀσφαλῶς.

Δυστυχῶς ὅμως καὶ τὸ μέτρον τοῦτο τῆς τῶν Ἀρχῶν ἐπιτηρήσεως εἰς οὐδὲν ἢ μικρὸν συνετέλεσε· πολλοὶ δὲ τῶν πλοιάρχων, παραγνωρίζοντες τὸ ἴδιον συμφέρον, παραδιάζοντες τὴν καλὴν πίστιν, εἰς ἣν καὶ μόνην στηρίζονται οἱ παραδίδοντες τὴν περιουσίαν αὐτῶν ἰδιοκτῆται τῶν φορτίων, τινὲς δὲ καὶ κωφεύοντες εἰς τὰς προτροπὰς τῶν Ἀρχῶν, παρέτειναν εἰς λιμένας ὑπὲρ τὸ δέον καὶ ἄνευ ἀποδεδειγμένης ἀνάγκης τὴν διαμονήν των, ἐκθέσαντες οὕτω εἰς κινδύνους τὰ συμφέροντα τῶν φορτίων καὶ τὴν ξένην περιουσίαν, δι' ἣν ὁ νόμος ὑπεύθυνον κηρύττει τὸν πλοίαρχον.

«Πᾶς πλοίαρχος ἐπιφορτισμένος τὴν διοίκησιν πλοίου ὁποιασδήποτε

πληρωθῇ ἄρα ἁπλοῦς τύπος τοῦτο γίνεται; ὄχι βέβαια, ἀλλὰ διὰ ν' ἀποδειχθῇ ἐκ τῶν καταθέσεων τοῦ πλοιάρχου καὶ τοῦ πληρώματος, καὶ ἐκ τῶν ἐξετάσεων ὅσας ἡ Ἀρχὴ, κατὰ τὸ πνεῦμα τῶν διατάξεων, ἤθελε νομίσει ἀναγκαῖον νὰ ἐνεργήσῃ ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ ἐμπορίου ὅπερ ὁ Νόμος προστατεύει, ἂν ὁ κατάπλους ὑπηγορεύθη ἐκ τῆς ἀνάγκης.

Ὁ πλοίαρχος ὅθεν ἢ ὁ κυβερνήτης, ὅστις, ἀντὶ νὰ προσπαθήσῃ ὅσον εἶνσι δυνατὸν νὰ φθάσῃ ταχύτερα καὶ ἀσφαλέστερα εἰς τὸν προσδιορισμόν του, παρεκτρέπεται τῆς εὐθείας ὁδοῦ, καταπλέει εἰς μεσολαβοῦντας λιμένας, ἢ ἄλλως πως τὸν πλοῦν του παρατείνει, λογίζεται ὡς παρεκτραπεὶς τῆς ὁδοῦ ἣν ὤφειλε ν' ἀκολουθήσῃ, καὶ ὑποκύπτει εἰς τὰς ποινὰς καὶ τὰς ἀποζημιώσεις ὅσας οἱ Νόμοι προέβλεψαν· δυστυχῶς αἱ προφάσεις τῶν πλοιάρχων οὐδέποτε ἐξέλιπον ὡς πρὸς τοὺς τοιούτους κατάπλους των· διὸ καὶ ἡ Λιμενικὴ Ἀρχὴ, ὡς εἴπομεν, εἶναι ἐκείνη ἥτις ὀφείλει ἀπαραιτήτως νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς περιστάσεις, ὑπὸ τὴν ἐπίρροιαν τῶν ὁποίων ὁ κατάπλους ἐγένετο, καὶ νὰ ἐκτιμήσῃ τὸν βαθμὸν τῆς ἀνάγκης τῆς ὑπαγορευσάσης τὸν πλοίαρχον νὰ εἰσέλθῃ εἰς ἄλλον παρὰ τὸν τοῦ προσδιορισμοῦ του λιμένα.

Τί ὀφείλει ἐπομένως νὰ πράξῃ εἰς τοιαύτην περίστασιν ἡ Ἀρχή; ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ ἀμέσως τὸν πλοίαρχον εἰς ἐξέτασιν, καὶ νά ζητήσῃ παρ' αὐτοῦ, πρὶν ἢ παρέλθωσιν 24 ὧραι, τὴν ὑπὸ τοῦ Γαλ. Ἐμπορικοῦ Νόμου, καὶ τοῦ περὶ ἀστυνομίας νῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας Διατάγματος (ἄρθρ. 57) ὁριζομένην ἔκθεσιν· ἂν δ' ἐκ τῆς ἐκθέσεως ταύτης, ἐκ τῶν ἐγγράφων τοῦ πλοίου, καὶ ἐκ τῶν ἐξετάσεων τῆς Ἀρχῆς ἀποδειχθῇ, ὅτι ἠναγκάσθη ἐξ ἀκαταμαχήτου δυνάμεως νὰ καταλάβῃ

τάξεως, εἶναι ὑπεύθυνος περὶ τῶν ἐν καιρῷ τῆς ὑπηρεσίας του παραδρομῶν, καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν πλέον ἐλαφρῶν» (ἄρθρον 221 τοῦ παρ' ἡμῖν ἰσχύοντος Γαλλικοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου.)

Ἡ τοιαύτη τῶν ἐμποροπλοιάρχων διαγωγὴ πρέπει νὰ καταπαύσῃ ἐντελῶς· ἀνάγκη νὰ αἰσθανθῶσι δι' αὐστηρᾶς τοῦ νόμου ἐφαρμογῆς, ὅτι δὲν δύνανται ἀτιμωρητὶ νὰ παραβιάσωσι τὰ νενομισμένα· πρὸς τὸ συμφέρον λοιπὸν τοῦ ναυτικοῦ ἐμπορίου καὶ ὑπὲρ τῆς ὑπολήψεως τῆς ἐθνικῆς σημαίας ἐνεργοῦντες, παραγγέλλομεν διὰ τῆς παρούσης τὰ ἑξῆς:

Ἅμα καταπλεύσῃ ὑπὸ φορτίον πλοῖον Ἑλληνικόν, ἡ τοῦ λιμένος Ἀρχὴ, σύμφωνα μὲ τὰ διαγεγραμμένα καθήκοντα αὐτῆς, καὶ κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἐγκύκλιον τῆς 19 Ὀκτωβρίου 1849, ὀφείλει νὰ ὑποβάλλῃ τὸν πλοίαρχον εἰς ἐξέτασιν, καὶ νὰ ζητῇ παρ' αὐτοῦ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 57 τοῦ περὶ Ἀστυνομίας τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας Νόμου ἔκθεσιν· καὶ ἂν μὲν ὁ κατάπλους ἀποδειχθῇ ὅτι ὑπηγορεύθη ἐξ ἀκαταμαχήτου ἀνάγκης, τὸ πλοῖον δύναται νὰ μένῃ ἐν τῷ λιμένι ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον, ὅσος ἀρκεῖ διὰ νὰ θεραπευθῇ ἡ ἀνάγκη αὕτη, ἂν δὲ ἄνευ ἀποδεδειγμένης ἀνάγκης

λιμένα τὸ πλοῖον, δύναται κατὰ νόμον νὰ διαμείνῃ εἰς τὸν λιμένα, ἀλλ' ἐπὶ τοσοῦτον μόνον χρόνον ὅσος ἀρκεῖ διὰ νὰ θεραπεύσῃ τὴν ἀνάγκην του, καὶ ἀμέσως εἰς τὸν προσδιορισμόν του πρέπει ν' ἀναχωρήσῃ· ἂν τοὐναντίου ἄνευ ἀποδεδειγμένης ἀνάγκης ὁ κατάπλους ἐγένετο, καθήκον τότε τῆς Λιμενικῆς Ἀρχῆς εἶναι, ἐντὸς τοῦ Νόμου ἐνεργούσης, ν' ἀποπέμψῃ τὸ πλοῖον, δίδουσα ταὐτοχρόνως εἰς τὸν πλοίαρχον νὰ ἐννοήσῃ τὸ μέγεθος τῶν ὑποχρεώσεων τὰς ὁποίας οἱ νόμοι τῷ ἐπιβάλλουσι, καὶ τὰς ἐνδεχομένας ζημίας τῶν φορτωτῶν, ἂν δὲν ἤθελε προσπαθήσῃ νὰ φέρῃ τὸ φορτίον εἰς τὸν προσδιορισμόν του ὅσον ἔνεστι ταχύτερον καὶ ἀσφαλέστερον.

Ἡ τρικυμία, ἡ ἔλλειψις τροφῶν, ὕδατος, ἢ ὁποιαδήποτε βλάβη, ἐκθέτουσα τὸ πλοῖον, ἢ τὸ φορτίον εἰς κίνδυνον, καὶ ἥτις ἐν τῷ διάπλῳ δὲν διορθοῦται, ταῦτα εἰσὶν ἀκαταμαχήτου δυνάμεως αἴτια, ὡς καὶ ἄλλοτε ἐσημειώθησαν εἰς τὸ λιμεναρχεῖον.

Ταῦτα φρονοῦμεν ἀρκοῦσιν εἰς τὸ νὰ ἐφελκύσωσι σπουδαίως τοῦ λιμεναρχείου τὴν προσοχὴν εἰς ἀντικείμενον τὰ μέγιστα ἐνδιαφέρον τὸ Ἑλληνικὸν ἐμπόριον, εἰς τὰς παρούσας μάλιστα δυσχερεῖς αὐτοῦ περιστάσεις.

Προσκαλοῦμεν, ἐπομένως, τὴν σύντονον παυῶν τῶν λιμενικῶν Ἀρχῶν μελέτην ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω· παραγγέλλομεν νὰ κοινοποιηθῇ πρὸς αὐτὰς ἀντίγραφον τῆς παρούσης, καὶ ἀπαιτοῦμεν ἀκριβῆ τῶν νόμων ἐφαρμογὴν πρὸς τὸ συμφέρον αὐτὸ τοῦ ναυτικοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ἐθνικῆς σημαίας.

κατῆρεν, ἢ μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀνάγκης δὲν ἤθελεν ὑπακούσει ὁ πλοίαρχος εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς Ἀρχῆς τοῦ ν' ἀποπλεύσῃ ἀμέσως εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον του, καθῆκον τότε τῆς λιμενικῆς Ἀρχῆς εἶναι, νὰ καταμηνύσῃ ἐγγράφως εἰς τὸν παρὰ πταισματοδίκαις δημόσιον κατήγορον τὸν πλοίαρχον, ὡς παραβάτην τοῦ 23 ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 14 Νοεμβρίου 1836 περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας Β. Διατάγματος, ἔχοντος οὕτω. «Πᾶς » πλοίαρχος ἢ ἰδιοκτήτης Ἑλληνικοῦ ἐμπορικοῦ πλοίου ὀφείλει νὰ ἔχῃ » πάντοτε ἐπὶ τούτου τὸ περὶ ἀναγνωρίσεως ἔγγραφον καὶ τὸ ναυτιλια- « κὸν δίπλωμα, καὶ νὰ φυλάττῃ ἀκριβῶς ὅλας τὰς περὶ ἐμπορικῆς ναυ- » τιλίας ἐκδοθείσας καὶ ἐκδοθησομένας διατάξεις, καὶ ὅσας ὁ ἐμπορικὸς » Νόμος ἐπιβάλλει εἰς αὐτὸν ὑποχρεώσεις.

« Ἡ παράβασις τοῦ παρόντος ὅρου τιμωρεῖται εἰς μὲν τὰ πλοῖα τῆς » ἀ. κλάσεως μὲ πρόστιμον ἑκατὸν δραχμῶν, εἰς δὲ τὰ τῆς δευτέρας » τριακοσίων δραχμῶν. »

Κατὰ τὴν ἐν τῷ λιμένι διαμονὴν, ἔστω καὶ τὴν βραχυτάτην, τοῦ ὑπὸ φορτίον πλοίου, ὀφείλει ἡ λιμενικὴ Ἀρχὴ νὰ ἐκπληρώσῃ καὶ ἕτερον οὐσιῶδες καθῆκον, τὸ ἑξῆς· δὲν θέλει ἐπιτρέψει τὴν ἐκ τοῦ πλοίου ἐξαγωγὴν οἱουδήποτε εἴδους ἢ ποσοῦ ἐμπορεύματος ἢ σιτηρῶν, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ταῦτα ἀνήκουσιν εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ τοὺς ναύτας τοῦ πλοίου, ἂν οὗτοι δὲν ἤθελον παρουσιάσει τὸ ἀπαιτούμενον δηλωτικὸν τῆς Ἑλληνικῆς Προξενικῆς, ἢ καὶ ἄλλης ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ξένης Ἀρχῆς, ἐξ οὗ νὰ προκύπτῃ καὶ τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τῶν ἐμπορευμάτων ἢ σιτηρῶν, ἅτινα ὁ πλοίαρχος ἢ οἱ ναῦται ζητοῦν ν' ἀποβιβάσωσιν ἐκ τοῦ πλοίου.

Πᾶσα ἐξαγωγὴ, καὶ τῆς ἐλαχίστης ποσότητος, μὴ δικαιολογουμένη διὰ δηλωτικοῦ, ὡς ἀνωτέρω, λαθραίως δὲ ἢ φανερῶς γινομένη, θεωρεῖται ὡς ὑπεξαίρεσις τοῦ φορτίου, καὶ ἐπομένως καταδιώκεται ὡς ναυταπάτη. διὸ καὶ ἡ λιμενικὴ Ἀρχὴ θέλει ἀμέσως καταμηνύει εἰς τὴν ἁρμοδίαν δικαστικὴν τὴν τοιαύτην ἐξαγωγὴν, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ περὶ ναυταπάτης καὶ πειρατείας Νόμου· α...πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης πλοίου, » ὅστις ὑπεξαιρέσῃ ἢ νοθεύσῃ τὸ ἐπὶ τοῦ πλοίου, τὸ ὁποῖον κυβερνᾷ, » φορτίον ἢ μέρος αὐτοῦ. »

Μετὰ τὴν καταμήνυσιν τοῦ παραβάτου πλοιάρχου, ἡ λιμενικὴ Ἀρχὴ ὀφείλει νὰ ἐπισπεύδῃ τὴν ὅσον τάχιον διεξαγωγὴν τῆς ὑποθέσεως, καὶ νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργεῖον ἀντίγραφα τῶν ἀποφά-

σεων, αἰτοῦσα καὶ λαμβάνουσα αὐτὰ ἀπὸ τὸ πταισματοδικεῖον. Ἐν περιπτώσει δὲ παραβάτεως τοῦ ἀνωτέρω σημειωθέντος ἄρθρου 6 τοῦ περὶ ναυταπάτης Νόμου, ὀφείλει ἡ λιμενικὴ ἀρχὴ νὰ καταγγείλῃ ἀμέσως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὸν παραβάτην, διὰ τὰ περαιτέρω.

Τοῦτα ἀρκοῦσιν εἰς τὸ νὰ ἐφελκύσωσι σπουδαίως τὴν προσοχὴν τῶν Λιμενικῶν Ἀρχῶν εἰς ἀντικείμενον τὰ μέγιστα ἐνδιαφέρον τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ὑπόληψιν τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας· ἡ ἐλαχίστη δὲ ὀλιγωρία ἢ ἀμέλεια πρὸς ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν διατατομένων, θέλει ἐπισύρει κατὰ τῆς ἀμελησάσης τὸ καθῆκόν της λιμενικῆς Ἀρχῆς αὐστηρὰ μέτρα· οἱ Κύριοι πλοίαρχοι ἀφ' ἑτέρου ἐκτιμῶντες τὰ ἴδια αὐτῶν συμφέροντα, ὀφείλουν καὶ οὗτοι νὰ ῥυθμίσωσιν ἐπακριβῶς τὴν διαγωγήν των, συμμορφούμενοι μὲ τὰς διατάξεις τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου καὶ τοῦ περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας, ἐφ' ὧν βασίζεται ἡ παροῦσα ἐγκύκλιος.

Ἅπασαι αἱ λιμενικαὶ Ἀρχαὶ τοῦ Βασιλείου θέλουν ἀπαντήσει ἐγκαίρως περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς παρούσης, ἥτις δημοσιεύεται καὶ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Μαρτίου 1856.

Ὁ Ὑπουργὸς,

ΑΘ. Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ.

Ἀριθ. 1112.

Περὶ τῶν λειποταχτῶν τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ.

Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Ἐπειδὴ ναῦται ἀποτελοῦντες μέρος τοῦ πληρώματος Ἑλλην. ἐμπορικῶν πλοίων, λειποτακτοῦσιν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἐναντίον τῶν συμφωνιῶν των καὶ τῶν διατάξεων τοῦ περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας Νόμου, σᾶς προσκαλοῦμεν ἐν περιπτώσει καθ' ἣν, ἐν ἐλλείψει ῥητῆς Συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς σας, ἡ ἐπιτόπιος νομοθεσία δὲν ἤθελεν ἐπιτρέπει, ἐν παρομοίαις περιπτώσεσιν, εἰς τὰς ἐγχωρίους Ἀρχὰς νὰ σᾶς παράσχωσι τὴν δέουσαν αὐτῶν συνδρομὴν, ὅπως ἐκβιάζητε τοὺς λειποτάκτας νὰ

ἐπανέρχωνται εἰς τὰ πλοῖά των, ν' ἀπευθύνεσθε πάραυτα εἰς τὴν Γραμματείαν, ἀποστέλλοντες αὐτῇ ἔκθεσιν ἑκάστης λειποταξίας· ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ, πλὴν τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ τόπου τῆς γεννήσεως τοῦ λειποτάκτου, ὀφείλετε συνάμα νὰ ποιῆσθε μνείαν τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ εἴδους τοῦ πλοίου, ὡς καὶ τοῦ πλοιάρχου αὐτοῦ καὶ τοῦ λιμένος εἰς ὃν ἀνήκει, ὅπως ἡ ἁρμοδία Ἀρχὴ δυνηθῇ νὰ καταδιώκῃ τοὺς ἐνόχους ἐνώπιον τῶν ἁρμοδίων Δικαστηρίων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Μαρτίου (11 Ἀπριλίου) 1839.

Ὁ Γραμματεὺς,

Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

Ἀριθ. 755.

Περὶ σημειώσεως ἐν τοῖς ναυτολογίοις τῶν ἀντικαταστάσεων τῶν ναυτῶν.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Περετηρήθη, ὅτι, παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ὑγειονομικοῦ Νόμου, πολλὰ πλοῖα, ἐξ ἐλευθέρων μερῶν προερχόμενα, ἔφερον παρηλλαγμένα ναυτολόγια, ἀντικαθισταμένων τινῶν ἐκ τῶν συγκροτούντων τὸ πλήρωμα ναυτῶν δι' ἄλλων, μὴ μνημονευομένων παρὰ τῶν ἁρμοδίων Λιμενικῶν καὶ Προξενικῶν Ἀρχῶν. Τοιαύτη ἀνωμαλία, δυναμένη νὰ συνεπιφέρῃ πολλὰς δυσαρέστους συνεπείας, ἐφείλκυσε τὴν προσοχὴν Ὑγειονομείων τινῶν, ἅτινα ἐζήτησαντο τὴν κατάπαυσιν τοῦ κακοῦ.

Χωρὶς νὰ ἐμβῶμεν εἰς λεπτομερῆ ἔρευναν τῶν αἰτιῶν τῆς τοιαύτης ἀνωμαλίας, κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν ὑμῶν ἐπὶ τοῦ περιστατικοῦ τούτου, καὶ νὰ σᾶς προσκαλέσωμεν νὰ μὴ δίδητε τοῦ λοιποῦ, οὐδὲ νὰ ἐπιτρέπητε εἰς τοὺς ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν ὑμῶν Προξενικοὺς τῆς Α. Μ. ὑπαλλήλους νὰ δίδωσιν εἰς τὰ ἀποπλέοντα Ἑλληνικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα, τὰ ναυτιλιακὰ αὐτῶν ἔγγραφα πρὶν ἢ πρότερον πληροφορῆσθε ἀκριβῶς περὶ τῶν τυχὸν ἀναγκαίων ἀποκαθισταμένων μεταβολῶν εἰς τὸ πλήρωμα, καὶ σημειοῦτε ἐν τῷ ναυτολογίῳ τοὺς λόγους τῶν

μεταβολῶν ἢ ἀντικαταστάσεων, καὶ τὰ ὀνόματα τῶν τε ἀντικαθιστώντων καὶ ἀντικαθισταμένων ναυτῶν, ἐπὶ τῇ μαρτυρίᾳ καὶ τοῦ πλοιάρχου παρ' ᾧ πρότερον ὑπηρέτει ὁ ἀντικαταστάτης ναύτης.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Μαρτίου 1848.

Ὁ Ὑπουργὸς,
ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ.

Ἀριθ 4914.

Περὶ τῶν σημειουμένων ὡς ναυτῶν εἰς τὰ ναυτιλιακὰ ἔγγραφα τῶν πλοίων.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Καθ' ἃ μᾶς κοινοποιεῖ τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον, ἐντὸς τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα καταπλεόντων πλοίων ἀνακαλύπτονται συνεχῶς ἐπιβάται ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦ ναύτου. Τὸ τοιοῦτον, ἀντιβαῖνον εἰς τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας Νόμου (α), παρεμβάλλει προσκόμματα εἰς τὴν ἀκριβῆ διεξαγωγὴν τῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας.

Κρίνομεν, ἑπομένως, ἀναγκαῖον νὰ σᾶς προσκαλέσωμεν νὰ ἐπιστήσητε ἰδίως τὴν προσοχὴν ὑμῶν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, καὶ λάβητε μέτρα, ὅπως τοῦ λοιποῦ μὴ χαρακτηρίζωνται ἀτόπως εἰς τὰ ναυτιλιακὰ ἔγγραφα τῶν ἐκ τῶν ὑπὸ τὴν ὑμετέραν δικαιοδοσίαν μερῶν ἀποπλεόντων Ἑλληνικῶν πλοίων, ὡς ναῦται, ἄτομα μὴ ἔχοντα πραγματικῶς τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο, ἢ μὴ παραληφθέντα ἐπίτηδες ἐντὸς τοῦ πλοίου διὰ τὴν ἐξάσκησιν τοῦ τοιούτου ἔργου. (β)

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ὀκτωβρίου 1849.

Ὁ Ὑπουργὸς,
Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ.

(α) Ἄρθρ. 43 καὶ ἑπομ.

(β) Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου ἐξεδόθη καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. 3334 τῆς 17 Σεπτεμβρίου 1845 ἐγκύκλιος.

Ἀριθ. 315.

Περὶ τῶν ναυτῶν τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Διαβιβάζοντες ὑμῖν ὧδε τὴν ἀπὸ 16 τοῦ τρέχοντος ὑπ' ἀριθ. 313 ἐγκύκλιον τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργείου, ἀφορῶσαν τὰ τῶν ναυτῶν τῶν Ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων, σᾶς προσκαλοῦμεν νὰ συμμορφωθῆτε μὲ τὰ ἐν αὐτῇ διαλαμβανόμενα, καὶ δώσητε τὰς περὶ τούτου ἀνηκούσας ὁδηγίας πρὸς τὰς ὑπὸ τὴν ἄμεσον δικαιοδοσίαν σας Προξενικὰς Ἀρχάς.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 24 Ἰανουαρίου 1853.

Ὁ Ὑπουργὸς,
Α. ΠΑΪΚΟΣ.

Ἀριθ. 313.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τοὺς Κυρίους Προξένους τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος καὶ τοὺς Λιμενάρχας τοῦ Κράτους.

Παράπονα ἐμποροπλοιάρχων Ἑλλήνων ὑπεβλήθησαν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἀπό τινα τῶν κυρίων Προξένων, περὶ τοῦ ὅτι οἱ ναῦται, ἀπειθοῦντες καὶ στασιάζοντες πολλάκις ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἐξέρχονται αὐθαιρέτως τοῦ πλοίου, ἀποποιούμενοι μετ' ἐπιμονῆς ν' ἀκολουθήσωσι τὸν συμφωνηθέντα πλοῦν· μὴ εὑρίσκοντες δὲ ναύτας πρὸς ἀντικατάστασιν οἱ πλοίαρχοι, ἀμηχανοῦσιν εἰς ξένους λιμένας, καὶ τὴν θεραπείαν τοῦ πράγματος ἐξαιτοῦνται παρὰ τοῦ Ὑπουργείου.

Ἂν οἱ πλοίαρχοι ἐγνώριζον, καὶ ὤφειλον νὰ μὴν ἀγνοῶσι τὴν θέσιν των καὶ μ' ὁποίαν τοὺς περιέβαλεν ἐξουσίαν ὁ Νόμος, ἄρχοντας τοῦ πλοίου καὶ τοῦ πληρώματος καταστήσας αὐτούς, ἤθελον πρῶτοι συντελέσει εἰς τὴν διόρθωσιν τῆς ἀντιπειθαρχικῆς τῶν ναυτῶν διαγωγῆς· ἂν δὲ ἐφ' ἑτέρου καὶ ὁ Νόμος ἐφημόζετο, ἡ πρὸς τὴν ἀπείθειαν τάσις τῶν

Αριθ. 1208.

Ἐπιστρέφεται πρὸς τὸ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργεῖον.

Αἱ λιμενικαὶ Ἀρχαὶ οὐδέποτε ἐπέτρεψαν νὰ ἐπιβῇ πλοίου Ἑλληνικοῦ ὑπήκοος Ἕλλην καὶ νὰ καταταχθῇ ὡς ναύτης, μὴ ὢν τοιοῦτος· μετὰ τὴν ἔκδοσιν μάλιστα τοῦ περὶ ἀπογραφῆς ἐμπορικναυτῶν Νόμου, «Οὐδεὶς μὴ φέρων Δίπλωμα ναύτου δύναται νὰ καταταχθῇ εἰς πλήρωμα Ἑλληνικόν.» ἂν δὲ ἐπέβησαν ἐπὶ πλοίων καὶ ἀπῆλθον εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ὑπήκοοι Ἕλληνες, τοῦτο ἐγένετο κατὰ παράβασιν τῶν νενομισμένων, καὶ ἐν ἀγνοίᾳ τῶν Λιμενικῶν Ἀρχῶν, αἵτινες, ὡς καὶ ἄλλοτε εἴχομεν τὴν τιμὴν νὰ παρατηρήσωμεν πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργεῖον, ἀδυνατοῦν νὰ ἐπιβλέπωσι τοὺς πλοιάρχους ἢ Κυβερνήτας λαμβάνοντας λαθραίως κατὰ τὸν ἀπόπλουν των τοὺς μὴ πραγματικῶς Ναύτας.

Παρακαλοῦμεν ἑπομένως τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργεῖον, νὰ προσκαλέσῃ τοὺς Προξένους, ὁσάκις ἤθελον μείνει ἐντὸς τῆς περιφερείας των ὑπήκοοι Ἕλληνες ἀποβιβασθέντες ἐκ πλοίων Ἑλληνικῶν ἄνευ ἐξωτερικῶν διαβατηρίων καὶ μὴ ὄντες ναῦται, νὰ σημειώνωσι τὰ ὀνόματα τῶν ἀποβιβασθέντων καὶ τὰ ὀνόματα τῶν πλοιάρχων ἢ Κυβερνητῶν οἵτινες τοὺς ἔλαβον εἰς τὰ πλοῖα των, ὡς καὶ τὸ εἶδος καὶ τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου καὶ τὸν λιμένα εἰς ὃν ἀνήκει· ἡ σημείωσις αὕτη ν' ἀποστέλληται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον οὐ μόνον θέλει καταμηνύει τὸν πλοίαρχον διὰ νὰ τιμωρῆται ὑπὸ τοῦ Νόμου, ἀλλὰ θέλει ἐπιβάλλει καὶ τὴν ἀνήκουσαν ποινὴν πρὸς τὴν Λιμενικὴν Ἀρχὴν, ἂν ἤθελεν ἀποδειχθῇ ὅτι ἠμέλησε τὸ καθῆκόν της.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Ἀπριλίου 1858.

Ὁ Ὑπουργός,
ΑΘ. Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ.

Αριθ. 7209.

Περὶ τῶν ἀλλοδαπῶν τῶν ναυτιλλομένων εἰς Ἑλληνικὰ πλοῖα.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ σᾶς κοινοποιήσωμεν, ἐν ὑπισθογράφῳ, τὴν ἀπ

10 Αὐγούστου ὑπ' ἀριθ. 318 ἀναφορὰν τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ Προξένου τῆς Α. Μ. περὶ τῶν ξένων τῶν ναυτιλλομένων εἰς Ἑλληνικὰ πλοῖα, καὶ τὴν εἰς ταύτην ἀπάντησιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργείου, ἵνα, περιστάσεως δοθείσης, συμμορφωθῆτε πρὸς τὴν ἔννοιαν τῆς ῥηθείσης ἀπαντήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Σεπτεμβρίου 1858.

Ὁ Ὑπουργὸς,
Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

Ἀριθ. 318.

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τὸ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργεῖον.

Τινὲς τῶν ἐμποροπλοιάρχων παριστῶντες ἐνίοτε, ὅτι ἔχουσιν ἀνάγκην ναυτῶν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν των Ἑλληνικῶν πλοίων, ἀπαιτοῦσι τὴν κατάταξιν ξένων ὑπηκόων ὡς ναυτῶν εἰς τὰ πληρώματά των.

Τὸ ἄρθρον 8 τοῦ ΤΗ'. Νόμου, περὶ ἀπογραφῆς τῶν ἐμποροναυτῶν, δὲν ἐπιτρέπει τὴν κατάταξιν ἄνευ διπλωμάτων τῶν Ἑλλήνων ναυτῶν, οἱ δὲ παρουσιαζόμενοι ξένοι ὑπήκοοι ὡς ναῦται δὲν φέρουσι τοιαῦτα διπλώματα. Τὸ δὲ ἄρθρον 5 τοῦ ἀπὸ 15 Νοεμβρίου 1836 Β. Διατάγματος, περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας, ἐπιτρέπει τὴν μέχρι τοῦ ἑνὸς τετάρτου συμπλήρωσιν τῶν πληρωμάτων τῶν ἡμετέρων πλοίων καὶ ἐξ ἀλλοδαπῶν ναυτῶν· ἀφ' ἑτέρου ὁ προμνησθεὶς Νόμος εἰς τὸ 12 αὐτοῦ ἄρθρον καταργεῖ πᾶσαν ἀντιβαίνουσαν εἰς αὐτὸν διάταξιν.

Ἐπειδὴ ἔχω ἀμφιβολίαν τινὰ περὶ τῆς ἰσχύος τοῦ εἰρημένου ἄρθρου 5 περὶ κατατάξεως ξένων ναυτῶν μετὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ προειρημένου Νόμου πρὸς διασκέδασιν τῶν δισταγμῶν τούτων, σπεύδω νὰ παρακαλέσω τὸ Σ. Ὑπουργεῖον ὅπως εὐαρεστηθῇ νὰ διαβιβάσῃ τὴν παροῦσάν μου πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν, διὰ νὰ εὐδοκήσῃ τοῦτο νὰ λύσῃ τὰς ἀμφιβολίας μου, ἐν εἴδει ὁδηγιῶν, διά τινος ὀλιγοσυλλάβου ἑρμηνείας του.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ, τῇ 10 Αὐγούστου 1858.

Ἀριθ. 3521.

Ἐπιστρέφεται πρὸς τὸ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργεῖον.

Τὸ ἄρθρον 8 τοῦ ΤΗ'. Νόμου, περὶ ἀπογραφῆς τῶν ἐμποροναυτῶν, δὲν ἠκύρωσε τὴν διάταξιν τοῦ 5 ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 16 Νοεμβρίου 1836 Βασ. Διατάγματος περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας, διότι, κατὰ μὲν τὸ ἄρθρον τοῦτο, ἐπιτρέπεται νὰ ναυτολογηθῶσιν ἐπὶ Ἑλληνικοῦ πλοίου καὶ ναῦται ξένοι μέχρι τοῦ ἑνὸς τετάρτου τοῦ πληρώματος, τὸ δὲ εἰρημένον ἄρθρον 8ον ὡς καὶ ὁλόκληρος ὁ Νόμος, ἀφορᾷ τοὺς *πολίτας Ἑλληνας* ναύτας, καὶ παρ' αὐτῶν ἀπαιτεῖ τὸ δίπλωμα ναύτου πρὸς ναυτολόγησιν, οὐχὶ δὲ καὶ παρὰ τῶν ξένων.

Ἕπεται λοιπὸν ὅτι καὶ τὸ ἄρθρον 12ον τοῦ αὐτοῦ Νόμου δὲν κατήργησε τὴν διάταξιν τοῦ 5ου ἄρθρου τοῦ ἀνωτέρω Βασιλ. Διατάγματος, διότι, ὡς εἴρηται, δὲν ἀντιβαίνει εἰς τὸν Νόμον ἡ ἐπὶ Ἑλληνικῶν πλοίων ναυτολόγησις ξένων ναυτῶν κατὰ τὰ προδιατεταγμένα.

Ἂν τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργεῖον τὸ κρινῇ ἀναγκαῖον, ἂς εὐαρεστηθῇ νὰ κοινοποιήσῃ τ' ἀνωτέρω καὶ πρὸς τοὺς εἰς τὰς παραλίας πόλεις Προξένους τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος πρὸς ὁδηγίαν των.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Αὐγούστου 1858.

Ὁ Ὑπουργός,

ΛΘ. Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ.

Ἀριθ. 5342.

Περὶ τῶν διοριζομένων προσωρινῶν διευθυντῶν τῶν Ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων.

Η ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεία μᾶς ἐκοινοποίησε κατ' αὐτὰς ὅτι οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Προξενοι καὶ ὑποπρόξενοι τῆς Α. Μ. συγχωροῦσι νὰ μένωσιν ἐκτὸς τῶν πλοίων οἱ διευθυνταί των, ἀνατιθέμενοι τὴν διεύθυνσιν

αὐτῶν εἰς ἑτέρους τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα σημειοῦν μόνον ἐπὶ τῶν ναυτολογίων καὶ τῶν ἐγγράφων τῆς ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεως, χωρὶς νὰ λαμβάνωσι κἂν τὴν κατὰ τὸν Νόμον ἐγγύησιν, ἐνῶ μάλιστα συμβαίνῃ πολλάκις μεταξὺ τῶν διευθυντῶν αὐτῶν, νὰ ἦναι συγχρόνως οἱ ἴδιοι καὶ ἰδιοκτῆται τῶν πλοίων. Ἀφοῦ τὸ πλοῖον ἐπανέλθῃ οὕτω εἰς ὃν ἀνήκει λιμένα, ὁ προσωρινὸς διευθυντὴς αὐτοῦ ζητεῖ ν' ἀναγνωρισθῇ ὡς τοιοῦτος καὶ παρὰ τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς, ἥτις μ' ὅλα ταῦτα ἐνδίδει εἰς τὴν αἴτησίν του, ὁπόταν ὁ ἰδιοκτήτης εὑρισκόμενος εἰς τὴν ἕδραν αὐτῆς δώσῃ ἐγγράφως τὴν ἐπὶ τούτῳ συγκατάθεσίν του, ὅτι ὅμως, ὁπόταν ὁ ἰδιοκτήτης ἦναι αὐτὸς ἐκεῖνος ὁ καὶ διευθυντὴς τοῦ πλοίου, ὅστις ἔμεινεν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν χωρὶς νὰ φροντίσῃ νὰ δώσῃ ἐκεῖθεν δι' ἐπισήμου ἐγγράφου τὴν συγκατάθεσίν του, διαδηλῶν ὅτι οἰκειοθελῶς διώρισε τὸν δεῖνα προσωρινὸν διευθυντὴν τοῦ πλοίου του, ἡ ὑγειονομικὴ ἀρχὴ ἀμηχανεῖ περὶ τοῦ πρακτέου ὡς μὴ δυναμένη νὰ ἐνδώσῃ, ἐναντίον τοῦ Νόμου, εἰς τὴν αἴτησιν τοῦ ὡς προσωρινοῦ διευθυντοῦ παρουσιαζομένου. Μολαταῦτα διὰ νὰ μὴ παρεμποδίζηται εἴς τινας περιστάσεις ἡ ἀπόπλευσις τῶν πλοίων, αἱ λιμενικαὶ ἀρχαὶ ἔλαβον τὸ μέτρον εἰς τοιαύτας περιστάσεις τοῦ νὰ ζητῶσι παρὰ τῶν προσωρινῶν διευθυντῶν ἀξιόχρεων ἐγγύησιν, δυναμένην ν' ἀποζημιώσῃ τὸν ἰδιοκτήτην ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελεν οὗτος ἀρνηθῇ ν' ἀναγνωρίσῃ τὸν προσωρινὸν διευθυντήν, πλὴν ὅτι πολλάκις καὶ τὸ μέτρον αὐτὸ τῆς εὐκολίας ματαιοῦται ἐκ τῆς ἐλλείψεως ἐγγυητοῦ τοιούτου καὶ ἐπομένως τὰ πλοῖα μένουσιν ἀκίνητα μέχρι τῆς ἐπανόδου τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ ὅτι ἐπὶ τέλους ἡ πρᾶξις αὕτη τῶν Προξένων μὴ συνάδουσα μὲ τὸ περὶ ἐγγυήσεως μέρος τοῦ περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας Β. Διατάγματος, ἐπιφέρει ἐπιζημίους συνεπείας, καὶ συμβαίνουσιν ἐκ ταύτης ἀκούσιοι παρεμποδίσεις πλοίων, ἐξ ὧν προκύπτουσι ζημίαι εἰς τὴν ἐμπορικὴν Ναυτιλίαν.

Διαβιβάζοντες εἰς ὑμᾶς τὰς ἀνωτέρω παρατηρήσεις τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας, σᾶς προσκαλοῦμεν Κ. Πρόξενε, κατ' αἴτησιν αὐτῆς, νὰ παύσητε τοῦ λοιποῦ τὸ τοιοῦτον μέτρον, τὸ ν' ἀντικαθιστᾶτε δηλ. εἰς τὰς εἰρημένας περιστάσεις προσωρινοὺς διευθυντὰς τῶν πλοίων, καὶ νὰ μὴ ἐνεργῆτε αὐτὸ εἰμὴ μόνον ἐν περιπτώσει ἀνυπερβλήτου καὶ κατεπειγούσης ἀνάγκης, λαμβάνοντες τότε τὴν κατὰ Νόμον ἐγγύησιν, τὴν ὁποίαν θέλετε διευθύνει ἀμέσως εἰς τὴν ἀνήκουσαν λιμενικὴν ἀρχήν. Ἂν δὲ ὁ

ἀντικαθιστῶν ἄλλον διευθυντὴν ἦναι συγχρόνως καὶ ἰδιοκτήτης τοῦ πλοίου, θέλετε ὑποχρεοῖ αὐτὸν νὰ ἐφοδιάζῃ τὸν προσωρινὸν αὐτὸν διευθυντὴν μὲ ἐπίσημον ἐπὶ τούτῳ ἔγγραφον, ὅπως οὗτος ἀναγνωρίζεται ὡς τοιοῦτος δι' αὐτοῦ παρὰ τῆς Λιμενικῆς ἀρχῆς, καὶ μὴ λαμβάνωσιν ἄλλως χώραν αἱ ἀνωτέρω σημειωθεῖσαι παρεμποδίσεις.

Θέλετε δώσει τὰς ἀναγκαίας περὶ τούτου ὁδηγίας καὶ εἰς τοὺς ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν σας Προξενικοὺς ὑπαλλήλους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 (25) Δεκεμβρίου 1838.

Ὁ Γραμματεὺς,
Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

Ἀριθ. 3954.

Περὶ τῆς καταμηνύσεως τῶν πλοιάρχων τῶν μὴ φερόντων ἡμερολόγιον.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Κοινοποιοῦντες ὑμῖν, ἐν ὀπισθογράφῳ, τὴν ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν πρὸς τοὺς Λιμενάρχας τοῦ Κράτους ἐκδοθεῖσαν ἐγκύκλιον, περὶ τοῦ ἡμερολογίου ὅπερ ὀφείλουν νὰ κρατῶσιν οἱ πλοίαρχοι τῆς ἐμπορικῆς ὑμῶν ναυτιλίας, σᾶς προσκαλοῦμεν, ὁσάκις πλοῖόν τι ἐμπορικὸν ὑπὸ Ἑλληνικὴν σημαίαν, ἐκ τῶν καταπλεόντων εἰς τοὺς ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν ὑμῶν λιμένας, δὲν φέρῃ τακτικὸν ἡμερολόγιον ἢ ἀπογραφὴν αὐτοῦ, νὰ καταμηνύητε ἀμέσως τὸν πλοίαρχον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον πρὸς ἐνέργειαν τῶν περαιτέρω.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Ὀκτωβρίου 1848.

Ὁ Ὑπουργὸς,
Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

Ἀριθ. 4626.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τοὺς Λιμενάρχας τοῦ Κράτους.

Παραγγέλλομεν διὰ τελευταίαν φορὰν τὸ Λιμεναρχεῖον καὶ ἅπαντας

τοὺς ἀξιωματικοὺς τῆς περιφερείας του νὰ προσέχωσιν εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν περὶ ἡμερολογίου καὶ ἀπογραφῆς τῆς ἀποσκευῆς τοῦ πλοίου διατεταγμένων. Ἡ ἐλαχίστη ὀλιγωρία ὡς πρὸς τὸ οὐσιῶδες τοῦτο μέρος τῶν ναυτιλιακῶν κανονισμῶν θέλει προκαλέσει τὰ αὐστηρότερα μέτρα κατὰ τοῦ ὀλιγωρήσαντος τὰ χρέη του ὑπαλλήλου.

Προσεκλήθησαν οἱ Πρόξενοι τῆς Α. Μ. νὰ καταγγέλλωσιν ἀμέσως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὸν πλοίαρχον ἐκεῖνον, ὅστις, πλέων εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, δὲν ἤθελεν εἶσθαι ἐφωδιασμένος μὲ τὸ ἡμερολόγιον ἢ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ πλοίου. Ὁσάκις δὲ ἐκ τῶν ἀνακρίσεων ἤθελεν ἀποδειχθῆ ἐνοχὴ εἰς Λιμενικὴν Ἀρχὴν, ὡς μὴ φροντίσασαν νὰ ἐνεργήσῃ τὰς διατάξεις τῶν ἀριθ. 35 καὶ 37 τοῦ περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας Διατάγματος, θέλει τιμωρεῖσθαι ἡ Ἀρχὴ αὐτη.

Ἡ παροῦσα νὰ κοινοποιηθῇ πρὸς τοὺς ἀξιωματικοὺς τῶν λιμένων πρὸς γνῶσιν καὶ ὁδηγίαν των.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Σεπτεβρίου 1848.

Ὁ Ὑπουργὸς,

Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ἀριθ. 2174.

Περὶ χορηγήσεως προσωρινῶν διπλωμάτων καὶ ναυτολογίων.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Πρεσβευτικὰς καὶ Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Σᾶς κοινοποιοῦμεν, ὀπισθογράφως, ἀπάντησίν μας πρὸς τὸν ἐν Τεργέστῃ Πρόξενον τῆς Α. Μ. περὶ χορηγήσεως προσωρινῶν Διπλωμάτων καὶ ναυτολογίων, ἵνα, περιστάσεως δοθείσης, συμμορφωθῆτε καὶ ὑμεῖς μὲ τὸ περιεχόμενον αὐτῆς, τὸ ὁποῖον θέλετε σπεύσει νὰ φέρητε εἰς γνῶσιν τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν σας Προξενικῶν Ἀρχῶν, ἵνα, χρείας τυχούσης, συμμορφωθῶσι καὶ αὗται μὲ αὐτήν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἀπριλίου 1859.

Ὁ Ὑπουργὸς,

Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

Πρὸς τὸν ἐν Τεργέστῃ Πρόξενον τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν ἡ ὑπ' ἀριθ. 689 ἀναφορά σας περὶ τῶν αὐτόθι ὁμογενῶν, οἵτινες προτίθενται νὰ καλύψωσι μὲ τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν τὰ πλοῖά των, ἅτινα μέχρι τοῦδε ἔφερον τὴν Αὐστριακὴν, καὶ περὶ χορηγήσεως εἰς ὅσα ἐξ αὐτῶν, ἀναδεχθέντα ὑποχρεώσεις μακροῦ διάπλου, εὑρίσκονται εἰς ἀπομεμακρυσμένας θαλάσσας, προσωρινῶν διπλωμάτων καὶ ναυτολογίων, ἵνα διανύσωσι τὸν πλοῦν των καὶ μετ' αὐτὸν καταπλεύσωσιν εἰς ἕνα ἐκ τῶν λιμένων τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐκπληρώσωσι τὰς διατυπώσεις τῆς ἀναγνωρίσεως καὶ καταχωρίσεώς των εἰς τὸ νηϊλόγιον. Ἕνεκα τῆς σπουδαιότητος τοῦ ἀντικειμένου ἐβραδύναμεν μέχρι τοῦδε τὴν ἀπάντησίν μας εἰς τὴν μνησθεῖσαν ἀναφοράν σας.

Ἤδη δὲ σᾶς παρατηροῦμεν ὅτι, κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ ἀπὸ 14 Νοεμβρίου 1836 Βασιλικοῦ Διατάγματος, ἔχοντος ἰσχὺν Νόμου, δὲν συγχωρεῖται εἰς κανὲν πλοῖον μὴ ἀναγνωρισθὲν ὡς ἐθνικὸν καὶ μὴ καταχωρισθὲν εἰς τὸ νηϊλόγιον ἑνὸς λιμένος τοῦ Βασιλείου νὰ φέρῃ τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν ἢ ν' ἀπολαμβάνῃ τὰ ἐκ τούτου προνόμια καὶ τὰς ὠφελείας.

Ὅτι, κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος, ἡ ἀναγνώρισις καὶ ἡ καταχώρισις ἑνὸς πλοίου εἰς τὸ νηϊλόγιον ἐνεργεῖται ἐνώπιον τῆς ναυτικῆς Ἀρχῆς τοῦ λιμένος εἰς ὃν πρόκειται νὰ καταταχθῇ.

Ὅτι, ἐπομένως, ἐπειδὴ δὲν ἐπιτρέπεται τοῖς Προξένοις ν' ἀναγνωρίσωσι καὶ καταχωρίσωσι πλοῖα εἰς τὸ νηϊλόγιον, δὲν τοῖς ἐπιτρέπεται, συνάμα, καὶ νὰ χορηγήσωσιν αὐτοῖς τὴν ἄδειαν τοῦ νὰ φέρουν τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν, εἰμὴ κατὰ τὰς ἐξαιρετικὰς ἐκείνας περιπτώσεις καθ' ἃς ὁ Νόμος ῥητῶς ἐπέτρεψεν αὐτοῖς τὸ τοιοῦτον.

Τὸ ἄρθρον 11 τῆς Προξενικῆς διατιμήσεως ἐπιτρέπει μὲν τὴν χορήγησιν προσωρινῶν διπλωμάτων καὶ ναυτολογίων· ἀλλ' ἡ χορήγησις τοιούτων διπλωμάτων καὶ ναυτολογίων, ὡς συνέπεια τῆς ἀνάγκης, εἰς ἣν εὑρίσκονται τὰ πλοῖα ἅτινα ἤθελον ἀγορασθῇ ὑφ' Ἑλλήνων, ὁρμωμένων εἰς τὴν ἀγορὰν ταύτην ἀπὸ οὐσιώδεις λόγους συμφέροντος, τοῦ νὰ προσορμισθῶσιν εἰς ἕνα λιμένα τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν διατυπώσεων τῆς ἀναγνωρίσεώς των, δὲν πρέπει νὰ ἐπεκτείνηται,

καὶ πέραν τῆς ἀνάγκης δι' ἣν ἐπετράπη, διότι ἄλλως ἀθετεῖται τὸ προεκτεθὲν 9 ἄρθρον τοῦ περὶ Ναυτιλίας Νόμου.

Διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους, καὶ τοι ἐπιθυμοῦντες νὰ παράσχωμεν τοῖς αὐτόθι ὁμογενέσι πᾶσαν δυνατὴν εὐκολίαν, δὲν δυνάμεθα εἰμὴ νὰ ἐμμείνωμεν εἰς τὴν κύρωσιν τοῦ νόμου καὶ νὰ σᾶς δώσωμεν πρὸς ἐκπλήρωσιν αὐτοῦ τὰς ἀκολούθους ὁδηγίας:

1) Δὲν σᾶς ἐπιτρέπεται ἡ χορήγησις προσωρινῶν διπλωμάτων καὶ ναυτολογίων εἰμὴ εἰς πλοῖα κατ' εὐθεῖαν εἰς ἕνα τῶν λιμένων τῆς Ἑλλάδος καταπλέοντα.

2) Ὁσάκις πρόκηται νὰ χορηγήσητε τοιαῦτα διπλώματα εἰς πλοῖα ξένα, ἀγορασθέντα παρ' Ἑλλήνων, θέλετε πληροφορεῖσθαι, καθόσον ἤθελε σᾶς εἶναι ἐφικτὸν τὸ τοιοῦτον, ὅτι ἡ ἀγορὰ εἶναι σπουδαία καὶ οὐχὶ εἰκονικὴ, καὶ ὅτι ὁ ἀγοραστὴς Ἕλλην ὡρμήθη εἰς αὐτὴν ἀπὸ οὐσιώδεις λόγους συμφέροντος.

3) Θέλετε ὑπομιμνήσκει εἰς τὸν ἐξαιτούμενον τὸ προσωρινὸν δίπλωμα, ἐὰν τὸ πλοῖον ἔφερε πρότερον τὴν σημαίαν ἐμπολέμου Δυνάμεως, ὅτι οἱ ναυτικοὶ κανονισμοὶ τῶν ἐπικρατειῶν δὲν ἀναγνωρίζουσιν ὡς ἰσχυρὰς, ἐν περιπτώσει συλλήψεως τῶν πλοίων, εἰμὴ τὰς ἀγορὰς, αἵτινες ἔλαβον χώραν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐχθροπραξιῶν, καὶ προσέτι ὅτι ἀπαιτοῦσι νὰ φέρωσι βεβαίαν χρονολογίαν τὰ τῆς ἀγοραπωλησίας ἀποδεικτικὰ ἔγγραφα.

Ἀριθ. 1249.

Περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ περὶ ναυτοδανείων Νόμου.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ σᾶς διαβιβάσωμεν ἀντίτυπον τῶν ὑπὸ τῶν Ὑπουργείων τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Ναυτικῶν ἐκδοθεισῶν ὁδηγιῶν, πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ τῆς βίβλου τῶν ναυτοδανείων Νόμου. (α)

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Μαρτίου 1852.

Ὁ Ὑπουργὸς,
Α. ΠΑΪΚΟΣ.

(α) Ἴδε αὐτὸν ἐν σελίδι 189.

Άριθ. 819—1829.

ΤΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΑ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ.

Πρὸς τοὺς Κυρίους Προέδρους τῶν Ἐμποροδικῶν καὶ τοὺς Λιμενάρχας τοῦ Κράτους.

Κατὰ τὸν δημοσιευθέντα ἤδη περὶ ναυτοδανείων Νόμον, πᾶν πλοῖον Ἑλληνικὸν ὀφείλει εἰς τὸ ἑξῆς νὰ ἦναι ἐφωδιασμένον μὲ βιβλίον πρὸς ἐγγραφὴν τῶν δανείων.

Τὰ δάνεια ταῦτα, τὰ μεταξὺ τῶν δανειστῶν καὶ τῶν πλοιάρχων ἢ τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν πλοίων συνομολογούμενα, ἡ κατάταξις καὶ πληρωμὴ αὐτῶν κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν τῆς ἐγγραφῆς των, καὶ ἐν γένει τὰ ὁποῖα χαίρουσι προνόμια, εὐκρινῶς ὑπὸ τοῦ εἰρημένου Νόμου προσδιορίζονται. Μ' ὅλα ταῦτα, πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένης ἀπορίας ἢ ἐσφαλμένης ἑρμηνείας ἐκ μέρους τῶν Ἀρχῶν, τῶν κεκλημένων νὰ ἐφαρμώσωσι τὰς κυριωτέρας διατάξεις τοῦ Νόμου τούτου, ἐκρίθη ἀναγκαῖον νὰ ἐξηγηθῶσιν ἄρθρα τινά.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 7. ὁ πρόεδρος τῶν Ἐμποροδικῶν μονογραφεῖ τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος βιβλία, καὶ ἐξαποστέλλει αὐτὰ ἐσφραγισμένα πρὸς τὸν ἁρμόδιον κεντρικὸν λιμενάρχην· καὶ περὶ μὲν τοῦ τρόπου τῆς μονογραφήσεως, ὡς παραδεδεγμένου ἤδη καὶ γνωστοῦ, περιττὴ ἡ ἐξήγησις. Παρατηροῦμεν δὲ μόνον, ὅτι αἱ τέσσαρες ἔντυποι σελίδες τοῦ Νόμου, τοῦ εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστου βιβλίου προσηρτημένου, δὲν μονογραφοῦνται οὔτε λογίζονται ὡς σελίδες τοῦ βιβλίου, ἀλλ' ἀπὸ τὴν πρώτην λευκὴν σελίδα ἡ μονογράφησις ἄρχεται· περὶ δὲ τῆς σφραγῖδος, αὕτη, συνδέουσα εἰς ἓν τὰ δύω ἄκρα τῆς κλωστῆς τῆς διαπερώσης ἀπὸ δεξιῶν πρὸς ἀριστερὰ τὸ βιβλίον, ἐκτυποῦται κρεμαμένη εἰς τὰ ἄκρα ταῦτα, οὐχὶ δὲ εἰς τὸ βιβλίον προσκεκολλημένη.

Ὁ κεντρικὸς λιμενάρχης, λαμβάνων τὰ οὕτως ἐσφραγισμένα καὶ μονογραφημένα βιβλία, ἐφοδιάζει μὲ τὸν ἀναγκαῖον ἀριθμὸν ὅλους τοὺς ὑπ' αὐτὸν ὑπαξιωματικοὺς τῶν λιμένων· πᾶς δὲ ἀξιωματικὸς τοῦ λιμένος ὀφείλει, πρὶν ἢ παραδώσῃ τὸ βιβλίον εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ τὸν κυβερνήτην, νὰ ἐνεργῇ μετὰ μεγίστης ἀκριβείας τὰ ὑπὸ τοῦ 7 ἄρθρου τοῦ Νόμου διαγραφόμενα· καὶ εἰς μὲν τὴν πρώτην ἔντυπον σελίδα

σημειοῖ αὔξοντα τοῦ βιβλίου ἀριθμὸν, ἀπὸ δὲ τὰ ἔντυπα καὶ κενὰ μέρη ἐφεξῆς ὁδηγούμενος, σημειοῖ εἰς τὰ οἰκεῖα χωρία, τοῦ πλοίου τὸ ὄνομα, τοὺς τόνους, τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ, καὶ τὸ ὄνομα ἢ τὰ ὀνόματα τῶν ἰδιοκτητῶν· ἀμέσως δὲ ἀπὸ τὴν πρώτην τοῦ βιβλίου λευκὴν σελίδα ἀρχόμενος, καταχωρίζει τὴν περίληψιν τοῦ ἐγγράφου τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ πλοίου, καὶ τὰ λοιπὰ, καθ ὃν τρόπον τὸ σημειωθὲν 7 ἄρθρον διαλαμβάνει· ἡ γραφὴ πρέπει νὰ ἦναι καθαρὰ καὶ εὐανάγνωστος, δὲν συγχωροῦνται δὲ σβεσίματα ἢ ξύσματα.

Τὸ τέλος τοῦ βιβλίου, τὸ ὑπὸ τοῦ 8 ἄρθρου κανονισθὲν, πληρώνεται εἰς τὴν τελωνιακὴν Ἀρχὴν, ἐκδιδομένου ὑπὸ τῆς λιμενικῆς τοῦ ἀναγκαίου διπλοτύπου, ὅπως καὶ διὰ τὰ λοιπὰ ναυτιλιακὰ ἔγγραφα γίνεται σήμερον.

Ὁ Λιμενάρχης κρατεῖ πρὸς τούτοις σημείωσιν τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῆς τάξεως τῶν βιβλίων, ὅσα ἀποστέλλει ἑκάστοτε πρὸς τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ τμήματός του· τὴν σημείωσιν ταύτην ὑποβάλλει κατὰ τριμηνίαν, διὰ τὸν ἔλεγχον, πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον ὁμοῦ μὲ τὰς σημειώσεις τῶν λοιπῶν ἀξιωματικῶν δι' ὅσα οὗτοι βιβλία ἐχορήγησαν.

Ἀλλ' ἐκτὸς τῶν βιβλίων τούτων, ὑπάρχουσι καὶ ἄλλα τὰ ὡς εὑρετήρια χρησιμεύοντα καὶ ἐν τοῖς ἀρχείοις τῶν Ἐμποροδικείων διατηρούμενα. Εἰς τὰ βιβλία ταῦτα ὁπρόεδρος τῶν Ἐμποροδικῶν ὀφείλει, κατὰ τὸ 6 ἄρθρον τοῦ Νόμου, νὰ καταχωρίζῃ ἀμέσως τ' ἀντίγραφα τὰ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου μνημονευόμενα· εἰς τὸν τρόπον δὲ τῆς καταχωρίσεως πρέπει νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν τὰ ἑξῆς.

Τὰ βιβλία τῶν Ἐμποροδικείων ἐσχηματίσθησαν ἐπὶ τῇ αὐτῇ βάσει τῶν τριῶν τάξεων, ἃς παρεδέχθη τὸ 8 ἄρθρον τοῦ Νόμου διὰ τὰ βιβλία τῶν ναυτοδανείων· αἱ ὑπὸ τοῦ προέδρου ὅθεν ἐνεργούμεναι ἑκάστοτε καταχωρίσεις ἐγγράφων τῶν ναυτοδανείων, πρέπει νὰ γίνωνται εἰς τὸ τῆς ἀναλόγου τάξεως εὑρετήριον, καὶ εἰς τρόπον τοιοῦτον, ὥστε νὰ μένωσι διὰ τὰς εἰς τὸ μέλλον καταχωρίσεις ἑκάστου πλοίου ἰσάριθμοι εἰς τὸ εὑρετήριον σελίδες μὲ τὰς τοῦ βιβλίου τοῦ πλοίου, κατὰ τὴν τάξιν του· τοὐτέστιν ἂν ἡ καταχώρισις εἰς τὸ βιβλίον τοῦ Ἐμποροδικείου πρόκηται νὰ ἐνεργηθῇ διὰ πλοῖον ἔχον χωρητικότητα 31 ἕως

100 τόνων, αἱ σημειώσεις γίνονται εἰς τὸ εὐρετήριον τῆς Β'. τάξεως καὶ οὐχὶ εἰς τὸ τῆς Α'. ἢ τῆς τρίτης τάξεως· καὶ διὰ τοῦτο μὲν τὸ πλοῖον ν' ἀφεθῶσι σελίδες διακόσιαι, διὰ τὸ ἀπὸ 10 ἕως 30 τόνων, ἑκατὸν, καὶ διὰ τὸ ἀπὸ 101 καὶ ἐπέκεινα πλοῖον σελίδες τριακόσιαι, διὰ τὴν μερίδα ἑνὸς ἑκάστου πλοίου· ἡ κατὰ σελίδας δὲ αὕτη διαίρεσις διακρίνεται προσέτι εἰς τὰς τρεῖς τάξεις τῶν βιβλίων καὶ ὑπὸ ἑνὸς ἐντύπου Νόμου, προταττομένου ἀνὰ 100, 200 καὶ 300 σελίδας, ὅπως καὶ τὰ βιβλία τῶν ναυτοδανείων διηρέθησαν δηλαδὴ εἰς ἑκατὸν σελίδας διὰ τὸ ἀπὸ 10 ἕως 30 τόνων πλοῖον, εἰς 200 διὰ τὸ ἀπὸ 31 ἕως 100 καὶ διὰ τὸ ἀπὸ 101 καὶ ἐπέκεινα εἰς σελίδας τριακοσίας.

Διὰ νὰ ἐφοδιασθῶσιν ἀμέσως μὲ βιβλία τὰ ναυπηγούμενα πλοῖα, κατὰ τὸ 9 ἄρθρον τοῦ Νόμου, χωρὶς νὰ προκύπτωσιν ἐπιζήμιοι μεταβολαὶ εἰς τὰ ἰδιωτικὰ συμφέροντα, ὀφείλουν οἱ κύριοι πρόεδροι νὰ ἐξαποστείλωσι τάχιστα πρὸς τοὺς κεντρικοὺς λιμενάρχας ἀνάλογον βιβλίων ἀριθμὸν, τὸν ἑξῆς.

Πρὸς τὸν ἐν Ὕδρᾳ κεντρικὸν λιμενάρχην τοῦ Α'. τμήματος, βιβλία τριάκοντα, ἀνὰ δέκα ἀφ' ἑκάστης τάξεως.

Πρὸς τὸν ἐν Σύρῳ τοῦ Β'. τμήματος, βιβλία πεντήκοντα, ἀνὰ δέκα ἀ. καὶ β'. καὶ τριάκοντα τῆς γ'. τάξεως.

Πρὸς τὸν ἐν Σκιάθῳ τοῦ Γ'. τμήματος, βιβλία τριάκοντα, ἀνὰ δέκα ἀφ' ἑκάστης τάξεως, καὶ

Πρὸς τὸν ἐν Μεσολογγίῳ τοῦ Δ'. τμήματος λιμενάρχην, βιβλία τριάκοντα, ἀνὰ δέκα.

Ἡ πρὸς τοὺς κυρίους προέδρους ἀποστολὴ καὶ ἡ ἀνάλογος διανομὴ ὅλων ἐν γένει τῶν βιβλίων, περὶ ὧν πρόκειται, γίνεται δι' ἄλλων ἐγγράφων τοῦ Ὑπουργείου.

Παρατηροῦμεν δ' ἐπὶ τέλους, πρὸς ὁδηγίαν τῶν κυρίων Προξένων, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ μὴ πάθωσι τὰ συμφέροντα τῶν πλοίων ἐκείνων, ὅσα εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ταξειδεύοντα δὲν ἤθελον εὑρεθῆ ἐντὸς τοῦ Κράτους μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἑξαμήνου προθεσμίας, ἣν ὁ Νόμος ὥρισε διὰ τὴν ἐφοδίασιν τῶν βιβλίων, ὅτι τὰ τοιαῦτα πλοῖα δὲν θέλουν μὲν παρεμποδισθῆ ὑπὸ τῶν κυρίων Προξένων ν' ἀποπλεύσωσιν, ὀφείλουν ὅμως

νὰ καταπλεύσωσιν, ἄνευ ἀναβολῆς, εἰς τοὺς ἁρμοδίους Ἑλληνικοὺς λιμένας, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ τοῦ Νόμου, καὶ ἐφοδιασθῶσι μὲ τὰ βιβλία.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Φεβρουαρίου 1852.

Οἱ Ὑπουργοὶ

τῆς Δικαιοσύνης, τῶν Ναυτικῶν,

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

Ἀριθ. 3735.

Περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1249 καὶ ὑπὸ χρονολογίαν 8 Μαρτίου ε. ε. ἡμετέρας ἐγκυκλίου, σᾶς κοινοποιοῦμεν, πρὸς γνῶσιν ὑμῶν, καὶ ἑτέραν ἐγκύκλιον τῶν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργείων, ἀντικείμενον ἔχουσαν τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ περὶ ναυτοδανείων Νόμου. Τὴν ἔννοιαν τῆς ἐγκυκλίου ταύτης θέλετε προσπαθήσει νὰ καταστήσητε ὅσῳ τὸ δυνατὸν γνωστοτέραν πρὸς τοὺς ἐν τῇ ὑμετέρᾳ ἕδρᾳ κεφαλαιούχους, οἵτινες ἐνεργοῦσι δάνεια ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ἰουλίου 1852.

Ὁ Ὑπουργὸς,

Α. ΠΑΪΚΟΣ.

Ἀριθ. 5548.

ΤΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ.

Διεγερθείσης ἀμφιβολίας μεταξὺ ἑνὸς τῶν ΚΚ. προέδρων καὶ τῶν λιμεναρχῶν, τί πρέπει νὰ γείνῃ ἐπὶ τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν, δηλωθέντων τῶν ναυτοδανείων πλοίου τινος εἰς τὸν πρόεδρον τῶν Ἐμποροδικῶν, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ὑπήγετο ὁ λιμὴν, ἐντὸς τοῦ νηϊολογίου τοῦ ὁποίου ἦτο καταχωρισμένον τὸ πλοῖον μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ περὶ βιβλίων ναυτοδανείων Νόμου, μετήλλαξεν ἀκολούθως τοῦτο τὸν λιμένα,

ὑπαχθὲν εἰς ἄλλον, ἂν δηλονότι τὸ βιβλίον, ἐν ᾧ ὑπάρχουσιν ἐγγεγραμμένα τὰ ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου προέδρου, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου ὑπήγετο πρὶν ἢ μεταβάλῃ τὸ πλοῖον λιμένα, δηλωθέντα δάνεια, πρέπῃ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸν δεύτερον πρόεδρον, ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ λιμένος τοῦ ὁποίου ὑπεβλήθη τὸ πλοῖον, διὰ νὰ μείνῃ παρ' αὐτῷ, καὶ διὰ νὰ καταχωρίζωνται καὶ τὰ μετὰ ταῦτα συνομολογούμενα ναυτοδάνεια, σπεύδομεν διὰ ταῦτα νὰ σᾶς γνωστοποιήσωμεν ἐκ συμφώνου τὰ ἑξῆς, ἵνα ὁδηγηθῆτε εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων σας, τοιαύτης περιπτώσεως συμπεσούσης.

ά) Καθόσον ἀφορᾷ τὰ πλοῖα, τὰ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ εἰρημένου νόμου ὑπάρχοντα, καὶ κατὰ τὰς διατάξεις αὐτοῦ ἐφοδιασθέντα μὲ τὰ προσήκοντα βιβλία, τὰ ναυτοδάνεια τούτων θέλουν δηλοῦσθαι παρὰ τῶν δανειστῶν εἰς τὸν ἁρμόδιον πρόεδρον, εἰς τὸν λιμένα τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ὁποίου ὑπήγοντο, ἅμα ἐδημοσιεύθη ὁ εἰρημένος νόμος, ἀδιάφορον δὲ, καὶ ἂν τὸ πλοῖον τοῦτο ἤλλαξε μετὰ ταῦτα τὸν εἰς ὃν ἀνῆκε λιμένα, διότι, χρησιμεύοντα τὰ παρὰ τῶν προέδρων κρατούμενα βιβλιάρια ὡς ἄλλα βιβλία ἀποθηκῶν, ἤθελεν εἶσθαι καὶ δυσχερὲς καὶ ἀκατάλληλον νὰ μεταφέρωνται ἀπὸ τοῦ ἑνὸς εἰς τὸν ἄλλον πρόεδρον, καὶ μεγάλη, ἐκτὸς τούτου, ἤθελε προκύψει ἀταξία καὶ σύγχυσις, μὴ δυναμένων τῶν δανειστῶν νὰ ἔχωσι γνῶσιν εἰς τίνα πρόεδρον ὑπάγονται τὰ ὑπ' αὐτῶν δανειζόμενα πλοῖα, διὰ νὰ ἐνεργήσωσι παρ' αὐτῷ τὰς δηλώσεις των.

β') Καθόσον προσέτι ἀφορᾷ τὰ πλοῖα, τὰ ναυπηγούμενα μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ εἰρημένου νόμου, καὶ τούτων τὰ ναυτοδάνεια θέλουν δηλοῦσθαι παρὰ τῷ προέδρῳ τῶν Ἐμποροδικῶν, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου ὑπάγεται ὁ λιμήν, εἰς οὗ τὸ νηολόγιον κατεχωρίσθησαν, καὶ ἂν μετὰ ταῦτα τὰ πλοῖα, μεταβαλόντα τὸν εἰρημένον λιμένα, ὑποβληθῶσιν εἰς ἄλλον.

γ') Γενομένης τῆς, κατὰ τὰς ἀνωτέρω δύω περιπτώσεις, μεταβολῆς τοῦ λιμένος τῶν πλοίων, ὀφείλει ἡ λιμενικὴ Ἀρχὴ, εἰς τὸ νηολόγιον τῆς ὁποίας κατεχωρίσθη νεωστὶ τὸ πλοῖον, νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου τὴν λιμενικὴν Ἀρχὴν, εἰς τὸ νηολόγιον τῆς ὁποίας ὑπήγετο πρὶν τὸ πλοῖον, καὶ τὸν πρόεδρον, ἵνα ἡ μὲν λιμενικὴ Ἀρχὴ εἰς τὸ νηολόγιον τῆς ὁποίας ἐσχάτως ἐνεγράφη τὸ πλοῖον, σημειώσῃ ἐπὶ τοῦ βιβλίου, ὅπερ κρατεῖ ὁ πλοίαρχος, ἐντὸς τοῦ λευκοῦ χάρτου τοῦ περιλαμβάνο-

μένου εἰς τὰς τέσσαρας πρώτας ἐντύπους τοῦ νόμου σελίδας, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς κεφαλίδος τῆς πρώτης σελίδος τὴν ἀκόλουθον πρᾶξιν.

« Μετέβη εἰς τὸν λιμένα (δεῖνα) καὶ κατεχωρίσθη εἰς τὸ νηϊολόγιον ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν (δεῖνα.)

Ἐν τῇ 186.

Ὁ λιμενάρχης, ἢ ὑπολιμενάρχης κλπ.»

ὁ δὲ πρόεδρος σημειώσῃ εἰς τὸ παρ' αὐτοῦ κρατούμενον βιβλιάριον τῶν δηλωθέντων ναυτοδανείων, εἰς τὸ αὐτὸ μέρος τοῦ λευκοῦ χάρτου, τὴν γενομένην μεταβολὴν τοῦ λιμένος τοῦ πλοίου, εἰδοποιῶν συγχρόνως καὶ τὸν πρόεδρον, ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ὁποίου ὑπεβλήθη νεωστὶ τὸ πλοῖον, ὅτι, ἂν καὶ ἤλλαξε τοῦτο λιμένα, αἱ δηλώσεις μόλον τοῦτο τῶν ναυτοδανείων αὐτοῦ γίνονται παρ' αὐτῷ.

Ἐπειδὴ δὲ διὰ τοῦ προκειμένου μέτρου οὐ μόνον προλαμβάνεται πᾶσα βλάβη, δυναμένη νὰ προκύψῃ ἄλλως τε εἰς τὰ συμφέροντα τῶν δανειστῶν τῶν πλοίων, ἀλλὰ καὶ ἀρκοῦσα προνοεῖται ὑπὲρ αὐτῶν ἀσφάλεια, πεποίθαμεν διὰ τοῦτο, ὅτι ἕκαστος ὑμῶν θέλει καταβάλλει ἰδιάζουσαν προσοχὴν καὶ ἐπιμέλειαν ἐπὶ τοῦ λίαν σπουδαίου τούτου ἀντικειμένου, ἀφ' οὗ ἐξαρτᾶται ἡ δημοσία πίστις, καὶ τὸ συμφέρον τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ἰουνίου 1852.

Οἱ Ὑπουργοὶ

τῆς Δικαιοσύνης, Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

τῶν Ναυτικῶν, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

Ἀριθ. 800.

Περὶ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἐπιθεωρήσεως παρὰ τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν τῶν ναυτιλιακῶν καὶ ἄλλων ἐγγράφων.

Η ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Κατὰ τὰς δοθείσας ἡμῖν ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας πληροφορίας, ἐμποροπλοίαρχοί τινες κατεδικάσθησαν ἐπὶ πλαστογραφίᾳ

τῆς ἡμερομηνίας τῶν ἐπὶ τῶν ὑγειονομικῶν πιστοποιήσεων προξενικῶν ἐπιθεωρήσεων.

Διὰ νὰ προληφθῇ, τοῦ λοιποῦ, τοιοῦτον ἄτοπον, καὶ αἱ ἐντεῦθεν δυδυσάρεστοι συνέπειαι, προσκαλεῖσθε, κύριοι, ὁσάκις ἐπιθεωρῆτε πιστοποιήσεις ἢ οἱαδήποτε ἄλλα ἔγγραφα, νὰ γράφητε τὴν ἡμερομηνίαν οὐ μόνον μὲ ἀραβικοὺς ἀριθμοὺς ἀλλὰ καὶ ὁλογράφως, ἵνα τοιουτοτρόπως καθίσταται ἀδύνατος ἢ τοὐλάχιστον δύσκολος ἡ παραποίησις αὐτῆς.

Πρὸς τοῦτο θέλετε δώσει τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας καὶ πρὸς τὰς ὑφ' ὑμᾶς Προξενικὰς Ἀρχάς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 (22) Μαρτίου 1842.

Ὁ Γραμματεὺς,
Ι. ΡΙΖΟΣ.

Ἀριθ. 2784.

Περὶ τῆς μετὰ μεγίστης προσοχῆς ἐκδόσεως καὶ ἐπιθεωρήσεως τῶν ναυτιλιακῶν ἐγγράφων.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Σᾶς κοινοποιοῦμεν ὀπισθογράτως τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 4,054 ἀναφορὰν τοῦ Νομάρχου Κυκλάδων, καὶ σᾶς προτκαλοῦμεν, κατ' αἴτησιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου, να συμμορφωθῆτε μὲ τὸ περιεχόμενον αὐτῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Ἰουνίου 1855.

Ὁ Ὑπουργὸς,
Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἀριθ. 4051.

Πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον.

Ἐξ ἀναφορᾶς τοῦ ὑγειονόμου Σύρου πληροφορηθέντες, ὅτι πολλάκις οἱ προσερχόμενοι ἀπὸ Τουρκικῶν μερῶν πλοίαρχοι εἰς τὸ ὑγειονομεῖον ψευδῶς καταθέτουσι καταθεσιν ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ναυτῶν καὶ τῶν κομιζομένων ἐπιβατῶν, ἐπειδὴ, ὡς ἐκ τῆς γινομένης τοιαύτης ἀπάτης,

δύναται νὰ προκύψῃ κίνδυνος εἰς τὰ τῆς δημοσίου ὑγείας, καθ' ὅσον, εἴτε ἄτομον ἀπεβίωσε κατὰ τὸν διάπλουν, εἴτε πρὸ τοῦ ἀπόπλου τοῦ πλοίου ἀπὸ του ἐπιχολέρου τόπου, ἢ καὶ κατὰ τὸν διάπλουν ἔλαβε χώραν ἐνδεχομένη ἐπιμιξία καὶ συγκοινωνία μετ' ἄλλου πλοίου, καὶ ἐπομένως ἀλλαγὴ τῶν πρυσώπων, καὶ ἀναπλήρωσις, καὶ ἀντικατάσασις τῶν ἐλλειψάντων ὁπωσδήποτε ἢ ἀποβιωτάντων ἀτόμων, διὰ ταῦτα, πρὸς ἀποφυγὴν παντὸς τοιαύτης φύσεως ἀτόπου, δυναμένου νὰ προσβάλῃ τὰ καίρια τὴν δημόσιον ὑγείαν, ἣν περὶ παντὸς ποιούμεθα, παρακαλοῦμεν τὸ Ὑπουργεῖον ἵνα ενδοκήτῃ νὰ διατάξῃ τοὺς κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος Ἑλληνικοὺς Προξένους, νὰ ἐπισήσωτι πᾶσαν προσοχὴν καὶ ἐπιμέλειαν περὶ τὴν σύνταξιν τῶν παρ' αὐτῶν ἐκδομένων ναυτολογίων ἢ ἐπιθεώρησιν αὐτῶν, ὡς καὶ εἰς τὴν ἔκδοσιν τῶν πισοποιήσεων, ἐν αἷς νὰ γίνεται ἀκριβὴς καὶ λεπτομερὴς καὶ ὀνομαστικὴ σημείωσις ἑνὸς ἑκάστου τῶν ἐπιβιβαζομένων ἐπιβατῶν εἰς τὰ πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος κατευθυνόμενα πλοῖα.

Ἐν Ἑρμουπόλει, τὴν 18 Μαΐου 1855.

Ἀριθ. 3058.

Περὶ τῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν ὑγειονομικῶν πισοποιήσεων.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Πρεξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον, συνεπείᾳ πληροφοριῶν διαφόρων ὑγειονομικῶν Ἀρχῶν, μᾶς καταγγέλλει τὴν ἐξῆς κατάχρησιν, δυναμένην νὰ ἔχῃ συνεπείας λίαν ἐπιβλαβεῖς διὰ τὴν δημοσίαν ὑγείαν.

Πολλοὶ τῶν ἐξ ἐπιχολέρων τόπων εἰς Ἑλληνικοὺς λιμένας καταπλεόντων πλοιά χω , ἀφοῦ λάβωσι τὴν ὑγειονομικήν των πισοποίησιν ἢ τὴν ἐπιθεώρησιν αὐτῆς, δὲν ἀποπλέουσιν εἰμὴ μετὰ παρέλευσιν ἡμερῶν τινων. Κρύπτοντες δὲ τὴν περίσασιν ταύτην ἀπὸ τὴν ὑγειονομικὴν Ἀρχὴν τοῦ μέρους τῆς προσορμίσεως αὐτῶν, ὑφίστανται τὴν κάθαρσιν, λογιζομένου τοῦ χρόνου τοῦ διάπλου, ἀφ' ἧς χρονολογεῖται ἡ πισοποίησις ἢ ἡ ἐπιθεώρησις αὐτῆς.

Ἐντεῦθεν ἐλαττοῦνται αἱ ἐγγυήσεις ἐφ' ὧν ζητίζεται ἡ περὶ τοῦ ὑπολογισμοῦ τοῦ χρόνου τῆς κατὰ τῆς χολέρας τεταγμένης καθάρσεως διάταξις.

Ὅθεν ἐριστῶντες, κατ' αἴτησιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου, τὴν σύντονον ὑμῶν προσοχὴν ἐπὶ τῆς τοιαύτης διαγωγῆς τῶν πλοιάρχων, προσκαλοῦμεν ὑμᾶς νὰ μὴν ἐκδίδητε τὰς ὑγειονομικὰς πιστοποίησεις, ἢ νὰ μὴν ἐπιθεωρῆτε αὐτὰς, εἰμὴ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν πρόκειται νὰ ἐκπλεύσῃ τὸ πλοῖον. Ἐν περιπτώσει δὲ κωλύματός τινος περὶ τὸν ἀπόπλουν μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς πιστοποιήσεως, θέλετε συμμορφοῦσθαι μὲ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 9. τοῦ ὑγειονομικοῦ Κανονισμοῦ, ἔχοντος ὡς ἑξῆς:

« Ἄρθρον 9. Ἀφοῦ λάβῃ τὸ πλοῖον τὴν πιστοποίησιν αὐτοῦ, ἢ ἀφοῦ » ἐπιθεωρηθῇ ἐκείνη τὴν ὁποίαν ἔφερεν, ἐὰν παρέλθωσιν 24 ὧραι καὶ » δὲν ἐκπλεύσῃ, πρέπει νὰ γίνηται κατὰ χρέος νέα ἐπιθεώρησις κατὰ τὴν » ὥραν τῆς ἀναχωρήσεώς του. »

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Ἰουνίου 1855.

Ὁ Ὑπουργὸς,

Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἀριθ. 3553.

Περὶ ἐγκαίρου διαβιβάσεως πληροφοριῶν περὶ δημοσίου ὑγείας.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουγεῖον, γνωστοποιοῦν ἡμῖν, ὅτι κατὰ τὰς δοθείσας αὐτῷ ὑπὸ τὸν ἁρμοδίων ὑγειονομικῶν Ἀρχῶν πληροφορίας, συνέβη ἐσχάτως, κατὰ τὸν διάπλουν ἑνὸς πλοίου ἀφιχθέντος εἰς Σύρον, θάνατος ἑνὸς ἐπιβάτου ἐκ χολέρας, ἐκφράζει τὴν ἀπορίαν του, ὅτι ἐνῷ ἐκ τοῦ συμβεβηκότος τούτου ἐξάγεται ὅτι ἡ νόσος χολέρα ὑπῆρχε πιθανῶς εἰς ἓν τῶν μερῶν τῆς προελεύσεως τοῦ ῥηθέντος ἀτμοπλοίου, αἱ Προξενικαὶ τῆς Ἑλλάδος Ἀρχαὶ κατὰ τὰ μέρη ταῦτα οὐδένα ἐποίησαν λόγον περὶ τῆς ὑπάρξεως τῆς τοιαύτης νόσου, εἴτε ὡς ἐπιδημικῆς εἴτε ὡς σποραδικῆς.

Τὸ ὑφ' ἡμᾶς Ὑπουργεῖον, ἔχον ὑπ' ὄψιν τὴν σπουδαιότητα τοῦ ἀντικει-

μένου, δὲν ἔλλειψε νὰ ἐφελκύσῃ ἄλλοτε τὴν σύντονον προσοχὴν τῶν κατὰ τὴν ἀλλοδαπὴν Προξενικῶν τῆς Ἑλλάδος Ἀρχῶν ἐπὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ διαβιβάζωσιν εἰς αὐτὸ ἀκριβεῖς πληροφορίας περὶ τῆς καταστάσεως τῆς ὑγείας τῶν μερῶν τῆς δικαιοδοσίας των.

Ἡ ἐκπλήρωσις τοῦ τοιούτου καθήκοντος ὑπὸ τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν καθίσταται ἔτι μᾶλλον ἀναγκαία καὶ οὐσιώδης, ὅταν, ὡς σήμερον, ἐπικρατῇ εἰς διάφορα τῆς Εὐρώπης μέρη ἡ νόσος χολέρα δι' ἣν ὑπάρχει ἐν Ἑλλάδι τεταγμένη κάθαρσις.

Κατανοῆτε εὐκόλως, Κύριε, ὅτι ἡ ἐλαχίστη ἔλλειψις ἢ βραδύτης περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος τούτου δύναται νὰ ἐπιφέρῃ πολλάκις ὀλεθριωτάτας συνεπείας ὡς πρὸς τὴν κατάστασιν τῆς δημοσίου ὑγείας.

Σπεύδομεν ὅθεν νὰ ἐπιστήσωμεν ἐκ νέου τὴν σύντονον ὑμῶν προσοχὴν ἐπὶ τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου ἀντικειμένου, καὶ νὰ σᾶς προσκαλέσωμεν νὰ φροντίζητε εἰς τὸ ἑξῆς ἐπιμελῶς περὶ τῆς συλλογῆς τακτικῶν καὶ ἀκριβεστάτων πληροφοριῶν ὡς πρὸς τὴν κατάστασιν τῆς ὑγείας τοῦ τε τόπου τῆς διαμονῆς σας καὶ τῶν λοιπῶν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν ὑμῶν ὑπαγομένων μερῶν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ ἰδίως τὰ μιασματικὰ νοσήματα, εἴτε σποραδικῆς εἴτε ἐπιδημικῆς φύσεως ὥστι ταῦτα. Τὰς πληροφορίας ταύτας θέλετε διαβιβάζει ἐγκαίρως οὐ μόνον εἰς τὸ ὑφ' ἡμᾶς Ὑπουργεῖον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ κυριώτερα Ὑγειονομεῖα τοῦ Κράτους, οἷον Πειραιῶς, Πατρῶν, Σύρου κτλ. διότι πολλάκις καθίστανται ἐπάναγκες, ἐν τοιαύταις περιπτώσεσι, νὰ δύνανται αἱ ὑγειονομικαὶ τοῦ Κράτους Ἀρχαὶ νὰ λαμβάνωσιν, ὁδηγούμεναι ἀπὸ τὴν φύσιν τῶν διδομένων πληροφοριῶν, τ' ἀπαιτούμενα προφυλακτικὰ μέτρα ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀναβολῆς, καὶ χωρὶς νὰ περιμένωσι τὰς διαταγὰς τοῦ Ὑπουργείου.

Πεπείσμεθα ὅτι, ἐκτιμῶντες τὴν σπουδαιότητα τῶν ἀνωτέρω παρατηρήσεων, θέλετε προθυμοποιηθῆ νὰ συμμορφωθῆτε ἀκριβῶς πρὸς τὰ ἐν τῇ παρούσῃ διαλαμβανόμενα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Ἰουλίου 1855.

Ὁ Ὑπουργὸς,

Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἀριθ. 404.

Περὶ ὑγειονομικῶν πιστοποιήσεων.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς κατὰ τὴν Τουρκίαν Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Παρετηρήθη πολλάκις, ὅτι αἱ ἐκδιδόμεναι ὑπὸ τῶν κατὰ τὴν Τουρκίαν Ἑλληνικῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν ὑγειονομικαὶ πστοποιήσεις δὲν εἶναι πλήρεις, ἕνεκα δὲ τούτου αἱ ὑγειονομικαὶ τοῦ Κράτους Ἀρχαὶ εὑρίσκονται συνεχῶς ἐν ἀμφιβολίᾳ περὶ τῆς καθάρσεως εἰς ἣν πρέπει νὰ ὑποβάλλωσι τὰ προσερχόμενα πλοῖα. Τοῦτο παρετηρήθη ἰδίως εἰς τὰς ἐξ ὑπόπτων ἕνεκα χολέρας μερῶν ἐκδιδομένας ὑπό τινων Προξενικῶν Ἀρχῶν πιστοποιήσεις, εἰς τὰς ὁποίας δὲν ἀναφέρεται ἡ προέλευσιθ τοῦ πλοίου ἀλλὰ σημειοῦται ἁπλῶς ὅτι *ἀπέρχεται μὲ ἐλευθέραν κοινωνίαν*, ἐνῷ πολλάκις προέρχεται ἐκ τόπων ἐπιχολέρων.

Κρίνομεν, ἑπομένως, ἀναγκαῖον νὰ σᾶς προσκαλέσωμεν ἵνα συμμορφοῦσθε ἀκριβῶς μὲ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἄρθρ. 3 καὶ 4 τοῦ ὑγειονομικοῦ Κανονισμοῦ, ὧν τὸ κείμενον εὑρίσκετε ἐν ὀπισθογράφῳ (α), διότι ἡ παρατηρηθεῖσα ἔλλειψις καὶ τοὺς ὑγειονομικοὺς ὑπαλλήλους θέτει εἰς ἀμηχανίαν, καὶ διὰ τὴν δημόσιον ὑγείαν δύναται νὰ ἔχῃ ἐπιβλαβεῖς συνεπείας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Ἰαννουαρίου 1856.

Ὁ Ὑπουργὸς,
Μ. ΠΟΤΑΠΣ.

(α) Ἄρθρ. 3. Ἡ ὑγειονομικὴ πιστοποίησις πρέπει ν' ἀναφέρῃ τὸ ὄνομα, τὸ εἶδος καὶ τὸ μέγεθος τοῦ πλοίου, τὴν σημαίαν αὐτοῦ, τὸ ὄνομα τοῦ πλοιάρχου, τὸν ἀριθμὸν τοῦ πληρώματος, συμφώνως μὲ τὸ ναυτολόγιον αὐτοῦ, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἐπιβατῶν, ὁμοῦ μὲ τὰ κυριώτερα χαρακτηριστικὰ ἑκάστου τὸ εἶδος τοῦ φορτίου ἐν γένει, κατὰ τὸ ἰδιαίτερον δηλωτικὸν τῶν πραγματειῶν, τὸν τόπον εἰς ὃν διευθύνεται, τὸν τόπον ὅθεν ἐκπλέει, καὶ τέλος, μὲ ὅλην τὴν δυνατὴν ἀκρίβειαν, τὴν κατάστασιν τῆς δημοσίας ὑγείας τοῦ τόπου, ὅθεν ἐκπλέει καὶ τῶν περιχώρων μερῶν αὐτοῦ.

Σημειοῦται ἔπειτα ἡ ἡμερομηνία ὁλόγραφος, ὑπογράφεται ὁ προϊστάμενος καὶ

Ἀριθ. 1251—1252.

Περὶ καταργήσεως τῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν πιστοποιήσεων τῶν ἀπὸ τῆς Τουρκίας προερχομένων πλοίων.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Γνωστοποιοῦμεν ὑμῖν, ὅτι ἡ Β. Κυβέρνησις, λαβοῦσα πληροφορίας καὶ διαβεβαιώσεις περὶ τῆς ἀκριβείας, μεθ' ἧς αἱ ὑγειονομικαὶ Ἀρχαὶ τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους ἐφαρμόζουσι τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις, καὶ ἐπιθυμοῦσα νὰ διευκολύνῃ, ὅσον τὸ δυνατὸν, τὴν ναυτιλίαν καὶ τὸ ἐμπόριον αἴρουσα πᾶσαν περιοριστικὴν τῆς ἐλευθέρας αὐτῶν ἐνεργείας διά-

---

ὁ Γραμματεὺς τοῦ ἁρμοδίου ὑγειονομείου, ὅπου ὑπάρχει τοιοῦτος, καὶ τίθεται ἡ σφραγὶς τῆς ὑπηρεσίας. Εἰς δὲ τὸ περιθώριον πρὸς ἀριστερὰ σημειοῦνται ἐν συνόψει ὅλα τὰ ἐμπεριεχόμενα εἰς τὴν πιστοποίησιν, καὶ ἔπειτα ἀποκόπτεται ἡ πιστοποίησις ἀπὸ τὸ περιθώριον, τὸ ὁποῖον μένει ὡς στέλεχος εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ ὑγειονομείου.

Εἰς τὰς πιστοποιήσεις δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπάρχωσι λέξεις ἐσβεσμέναι, ἐξυσμέναι, ἢ ὁπωσδήποτε παηλλαγμέναι. Ἐὰν γένωσι προσθῆκαι πρέπει νὰ προσυπογράφωνται παρὰ τῶν ἁρμοδίων Ἀρχῶν.

Ὅταν ἡ ὑγειονομικὴ πιστοποίησις δίδεται ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος εἰς πλοῖα ἐλεύθερα, διευθυνόμενα εἰς ἄλλους λιμένας τῆς Ἑλλάδος, δύναται νὰ ἐκλείψῃ ἡ σημείωσις τῶν ὀνομάτων καὶ χαρακτηριστικῶν τῶν ἐπιβατῶν, ἂν ἡ ὑγειονομικὴ Ἀρχὴ νομίζῃ αὐτὴν περιττὴν, καὶ ἀρκεῖ ἡ σημείωσις τοῦ ἀριθμοῦ μόνον αὐτῶν.

Ἄρθρον 4. Αἱ ὑγειονομικαὶ πιστοποιήσεις ἐκδίδονται ἐντὸς μὲν τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος παρὰ τῶν ὑγειονομείων μόνον, ἐκτὸς δὲ τοῦ Βασιλείου διὰ τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα παρὰ τῶν Ἑλληνικῶν Γενικῶν Προξενείων, ἢ, ἐν ἐλλείψει τούτων παρὰ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν.

Αἱ ἐκδιδόμεναι παρὰ τῶν Ἑλληνικῶν Γενικῶν Προξένων πιστοποιήσεις πρέπει νὰ συντάττωνται κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, καὶ πρέπει ν' ἀναφέρωσι πρόσθετ τὸν χρόνον τῆς ἐν τῷ λιμένι ἐκείνῳ διαμονῆς τοῦ πλοίου, τὸν τόπον τῆς προελεύσεώς του, καὶ τὴν ὥραν τῆς ἀπὸ τὸν τελευταῖον τόπον ἐλεύσεώς του εἰς τοιοῦτους τόπους κατέπλευσε πρὶν φθάσῃ ἐκεῖ, καὶ κατὰ ποίας ἐποχὰς, ἂν φέρῃ πραγματείας, τὸ εἶδος αὐτῶν, καὶ πόθεν τὰς ἔλαβεν, ἂν φέρῃ ἐπιβάτας καὶ πόθεν τοὺς ἔλαβεν.

ταξιν, ἀπεφάσισε νὰ καταργήσῃ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ὑγειονομικοῦ Κανονισμοῦ καὶ τὸ ἀπὸ ά. Αὐγούστου 1853 Β. Διάταγμα, περὶ καθάρσεως τῶν ὑπὸ ξένην σημαίαν πλοίων.

Συνεπείᾳ τοῦ μέτρου τούτου, ὅπερ ἐκτείνεται οὐ μόνον εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν καὶ Ἀσιατικὴν Τουρκίαν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Συρίαν καὶ Αἴγυπτον, τὰ ἐκεῖθεν προερχόμενα πλοῖα δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς τὸ ἑξῆς νὰ ἐφοδιάζωνται εἰμὴ μὲ μόνην τὴν ὑγειονομικὴν πιστοποίησιν τῆς ἐγχωρίου Ἀρχῆς.

Διαβιβάζομεν ὑμῖν ὧδε ἀντίτυπον τοῦ ἀπὸ 22 τρ. Β. Διατάγματος, δι' οὗ ἐγένετο ἡ κατάργησις τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ἀνωτέρω ὑγειονομικῶν διατάξεων, καὶ τῆς συνοδευούσης αὐτὸ ἐγκυκλίου τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Φεβρουαρίου 1857.

Ὁ Ὑπουργὸς,

Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

Ἀριθ. 15.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ.

Πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους.

Κατωτέρω κοινοποιοῦμεν ὑμῖν ἐν ἀντιγράφῳ τὸ ἀπὸ 22 τ. μ. Βασ. Διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου καταργοῦνται τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ὑγειονομικοῦ Κανονισμοῦ καὶ τὸ ἀπὸ ά. Αὐγούστου 1853 Β. Διάταγμα, τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ τὴν τροπολογίαν τοῦ § 2. τοῦ μνησθέντος 5 ἄρθρου τοῦ ὑγειονομικοῦ Κανονισμοῦ.

Ὁ σκοπὸς τοῦ Βασ. Διατάγματος τούτου εἶναι ἡ εὐκολία τῆς ναυτιλίας καὶ τοῦ ἐμπορίου μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας. Ἐπειδὴ, μὴ ἀπαιτουμένης πλέον ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεως ἢ ἐπιθεωρήσεως παρὰ τῶν Προξένων, ἀλλ' ἀρκουμένων τῶν ὑγειονομικῶν Ἀρχῶν μὲ τὴν πιστοποίησιν τῶν ἐγχωρίων ὑγειονομικῶν Ἀρχῶν, δὲν εἶναι χρεία πλέον νὰ ταξειδεύωσι τὰ πλοῖα εἰς λιμένας, ὅπου ὑπάρχουν οἱ ἁρμόδιοι Πρόξενοι διὰ νὰ ἐπιθεωρῶσι τὰς ὑγειονομικὰς πιστοποιήσεις, ἀλλ' ἀπέρχονται κατ' εὐθεῖαν εἰς ὃν προτίθενται λιμένα, καὶ οὕτω δὲν χρονοτριβοῦν, οὐδὲ διακινδυνεύουν πλέοντα ἀπὸ λιμένα εἰς λιμένα, οὐδὲ

διάζονται ν' ἀναβάλωσι τὸν ἀπόπλουν αὐτῶν, ἕως οὗ νὰ ἐπιθεωρηθῇ ἡ ὑγειονομικὴ πιστοποίησις αὐτῶν, καὶ παρὰ τῶν Προξένων, ὅταν ὑπάρχωσι τοιοῦτοι εἰς τὸν λιμένα ὅθεν ἐκπλέουν.

Ἡ εὐκολία αὕτη γίνεται ἔτι σημαντικωτέρα, διότι ἡ διάταξις τοῦ νέου Διατάγματος, γενικὴ οὖσα, δὲν περιορίζεται μόνον εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν καὶ Ἀσιατικὴν Τουρκίαν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Συρίαν καὶ Αἴγυπτον καὶ πάντα ἄλλον τόπον· ἀλλ' ἐννοεῖτε, Κύριε Νομάρχα, ὅτι ὅσον περισσότερον αὐξάνουν αἱ εὐκολίαι τῆς συγκοινωνίας, τόσον περισσοτέρα ἐπιμελεια καὶ προσοχὴ ἀπαιτεῖται ἐκ μέρους τῶν ὑγειονομικῶν Ἀρχῶν κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὑγειονομικῶν μέτρων, καὶ εἰς τοῦτο θέλετε προκαλέσει τὴν ἔντονον προσοχὴν τῶν κατὰ τὴν δικαιοδοσίαν σας ὑγειονομικῶν Ἀρχῶν, εἰς ἃς θέλετε διακοινώσει, ἄνευ ἀναβολῆς, τὸ μνησθὲν Διάταγμα μετὰ τῶν ἀναγκαίων διασαφήσεων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Φεβρουαρίου 1857.

Ὁ Ὑπουργὸς,

Δ. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ.

ΟΘΩΝ κ.τ.λ.

Θέλοντες νὰ διευκολύνωμεν τὴν ναυτιλίαν καὶ τὸ ἐμπόριον, καθ' ὅσον συμβιβάζεται μὲ τὴν δημοσίαν ὑγείαν·

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ὑγειονομικοῦ Κανονισμοῦ καὶ τὸ ἀπὸ ά. Αὐγούστου 1853. Ἡμέτερον Διάταγμα, περὶ καθάρσεως τῶν ὑπὸ ξένην σημαίαν πλοίων·

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν:

Α'. Τὰ ἀπὸ ξένους λιμένας ἐρχόμενα Ἑλληνικὰ ἢ ξένα πλοῖα ὀφείλουν νὰ ἐφοδιάζωνται μὲ πιστοποίησιν ἢ ἐπιθεώρησιν τῶν ἁρμοδίων ἐγχωρίων ὑγειονομικῶν Ἀρχῶν.

Β'. Καταργοῦνται τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ὑγειονομικοῦ Κανονισμοῦ καὶ τὸ ἀνωτέρω ἀπὸ ά. Αὐγούστου 1853 Ἡμέτερον Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Φεβρουαρίου 1857.

Ἀριθ. 7533.

Περὶ χορηγήσεως πληροφοριῶν ἀφορωσῶν τὴν κατάστασιν τῆς δημοσίου ὑγείας.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 3553, καὶ ὑπὸ χρονολογίαν 2 Ἰουλίου 1855 ἐγκυκλίου, τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ἡμῶν Ὑπουργεῖον, ἔχον πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ εἰς ἁπάσας τὰς δημοσίας τοῦ Κράτος Ἀρχὰς, εἴτε ἐντὸς εἴτε ἐκτὸς τῶν ὁρίων αὐτοῦ διαμένουσιν αὗται, ἐπιβεβλημένον καθῆκον τοῦ μεριμνᾶν ὑπὲρ τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς δημοσίου ὑγείας, προσεκάλεσεν ἐντόνως ἅπαντας τοὺς κατὰ τὴν ἀλλοδαπὴν Προξένους τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος, ὅπως φροντίζωσι νὰ συλλέγωσιν ὅσον οἷόν τε τακτικὰς καὶ ἀκριβεῖς πληροφορίας περὶ τῆς καταστάσεως τῆς ὑγείας τοῦ τε τόπου τῆς διαμονῆς των, καὶ τῶν λοιπῶν μερῶν τῶν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν ὑπαγομένων, καθόσον ἀφορᾷ ἰδίως τὰ μιασματικὰ ἢ λοιμώδη νοσήματα, εἴτε σποραδικῆς εἴτε ἐπιδημικῆς φύσεως ταῦτα τυγχάνουσιν ὄντα, καὶ νὰ διαβιβάζωσι τὰς τοιαύτας πληροφορίας ἐγκαίρως οὐ μόνον εἰς τὸ ὑφ' ἡμᾶς Ὑπουργεῖον ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ κεντρικώτερα τοῦ Κράτους Ὑγειονομεῖα, οἷον τὰ ἐν Πειραιεῖ, Πάτραις, Σύρῳ κτλ. διότι πολλάκις καθίστανται ἐπάναγκες νὰ λαμβάνωσιν, ἄνευ ἀναβολῆς, αἱ ὑγειονομικαὶ αὗται Ἀρχαὶ τ' ἀνήκοντα προφυλακτικὰ μέτρα.

Ἐν τούτοις τινὲς τῶν Προξενικῶν τῆς Ἑλλάδος Ἀρχῶν, εἴτε ἐξ ὀλιγωρίας, εἴτ' ἐξ ἀγνοίας ἢ παρεννοήσεως τοῦ οὐσιώδους τούτου καθήκοντος, ὅπερ ἐστὶν αὐταῖς ἐπιβεβλημένον, δὲν ἐφρόντισαν νὰ συμμορφῶνται ἀκριβῶς πρὸς τὰ διὰ τῆς ἀνωτέρω ἐγκυκλίου ἐπιτασσόμενα αὐταῖς. Ἡ δ' ἔλλειψις αὕτη προύκάλεσε δίκαια παράπονα ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου.

Τούτου ἕνεκα ἀναγκαζόμεθα νὰ ὑπομνήσωμεν αὐταῖς τὸ περιεχόμενον τῆς ῥηθείσης ἐγκυκλίου, πρὸς ὃ προσκαλοῦμεν καὶ πάλιν αὐτὰς νὰ συμμορφῶνται, σπεύδουσαι νὰ συλλέγωσιν ὅσον οἷόν τε ἀκριβεῖς καὶ τακτικὰς πληροφορίας περὶ τῆς ὑγιεινῆς καταστάσεως τῶν μερῶν τῆς δικαιοδοσίας αὐτῶν, ἰδίως δ' ἐν περιπτώσει ἐνσκήψεως ἐν αὐτοῖς ἢ ἐν τοῖς γειτονικοῖς

αὐτῶν τόποις, λοιμώδους τινὸς νόσου, περὶ τῆς φύσεως, τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῶν προόδων τῆς νόσου ταύτης, περὶ τῶν πρὸς καταστολὴν αὐτῆς ληφθέντων τυχὸν μέτρων, καὶ διαβιβάζουσαι ἁπάσας τὰς πληροφορίας ταύτας οὐ μόνον τῷ ὑφ' ἡμᾶς Ὑπουργείῳ ἀλλὰ καὶ τοῖς κεντρικωτέροις τοῦ Κράτους Ὑγειονομείοις, ὡς ἐν τῇ εἰρημένῃ ἐγκυκλίῳ δηλοῦται πρὸς ταχυτέραν καὶ ἀποτελεσματικωτέραν τῆς δημοσίας τοῦ Κράτους ὑγείας προφύλαξιν.

Δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅτι θέλετε ἐκτιμήσει τὸ οὐσιῶδες τοῦ καθήκοντος τούτου, ὡς καὶ τὸ εὔλογον τῶν ἐπὶ τῇ μὴ ἀκριβεῖ αὐτοῦ παρά τινων ἐκπληρώσει γενομένων αἰτιάσεων, καὶ θέλετε καταβάλλει, τὸ καθ' ὑμᾶς, πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς τὴν ὅσον οἷόν τε ἀκριβῆ αὐτοῦ ἐκπλήρωσιν ἐν τῷ μέλλοντι.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Νοεμβρίου 1857.

,Ο Ὑπουργὸς,

Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

Ἀριθ. 6250.

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ὑγειονομικοῦ Κανονισμοῦ.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Κατ' αἴτησιν τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, διαβιβάζομεν ὑμῖν, ἐσωκλείστως, ἀντίτυπον τοῦ ἀρτίως ἐκδοθέντος Βασιλικοῦ Διατάγματος, δι' οὗ οὐσιωδῶς τροπολογεῖται τὸ ἄρθρ. 44 τοῦ παρ' ἡμῖν Ὑγειονομικοῦ Κανονισμοῦ· συνιστῶμεν δὲ συντόνως εἰς τὴν ὑμετέραν μέριμναν τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν δι' αὐτοῦ ἐπιβαλλομένων ὑποχρεώσεων τοῖς Ἑλληνικοῖς Προξένοις.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Αὐγούστου 1858.

Ὁ Ὑπουργὸς,

Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

ΟΘΩΝ κτλ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ· Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸν § ε. τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ὑγειονομικοῦ Νόμου·

Θεωροῦντες, ὅτι ἡ αὐστηρὰ ἐφαρμογὴ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ Ὑγειονομικοῦ Κανονισμοῦ ἐπὶ τῶν προελεύσεων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν καθαρῶν, ἀποβαίνει, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἐπιζήμιος εἰς τὴν διεθνῆ συγκοινωνίαν καὶ τὸ ἐμπόριον, ἄνευ ἀποχρῶντος ὑγειονομικοῦ λόγου·

Προτιθέμενοι τὴν ἐλάττωσιν τοῦ περιορισμοῦ τῆς ἐλευθέρας συγκοινωνίας, εἰς βαθμὸν συμβιβαζόμενον μὲ τὸ συμφέρον τῆς δημοσίας ὑγείας·

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν:

Τὸ ἄρθρον 44 τοῦ Ὑγειονομικοῦ Κανονισμοῦ τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Τὰ προερχόμενα πλοῖα ἐκ λιμένων χωρῶν ὑγειονομικῶς ἐλευθέρων, προσορμιζόμενα δ' εἰς λιμένας χωρῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ὑγειονομικὴν κατηγορίαν τῶν καθαρῶν ἕνεκα πανώλους ἢ χολέρας ἢ ἰκτερώδους πυρετοῦ, εἴτε ἐξ ἀνωτέρας δυνάμεως, εἴτε ν' ἀποβιβάσωσι πράγματα, ἢ ν' ἀποβῶσιν ἐπιβάται, δύνανται νὰ λάβωσιν ἐλευθέραν κοινωνίαν εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἡμετέρας Ἐπικρατείας ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους:

ά.) Ἐὰν δὲν ἔλθωσι τά τε πλοῖα, οἱ ναῦται αὐτῶν καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς ἄνθρωποι καὶ τὰ πράγματα εἰς συγκοινωνίαν ὁποιανδήποτε ἄμεσον ἢ ἔμμεσον πρὸς τὴν καθαρὰν χώραν, πρὸς ἀνθρώπους ἐκ ταύτης προερχομένους, καὶ πρὸς πράγματα εἰς ταύτην ἀνήκοντα· ἐπιτρέπεται δὲ μόνον νὰ παραλαμβάνωσιν ἔγγραφα ἐγκλειστα εἰς κιβώτιον ἐκ λευκοσιδήρου ἢ ἄλλου μετάλλου κατεσκευασμένον, καὶ δι' Ἱσπανικοῦ κηροῦ τῇ σφραγῖδι τοῦ ἁρμοδίου Προξένου δεόντως ἐσφραγισμένον.

β'.) Ἐὰν, προκειμένου περὶ ἀποβιβάσεως πραγμάτων ἢ ἀποβάσεως ἀνθρώπων, ἐπικαλεσθῶσι τὴν παρουσίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξένου, ἢ, ἐν ἀπουσίᾳ τούτου, ἑνὸς τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κυβερνήσεων, ἵνα ἐπιτηρήσῃ προσωπικῶς ἢ δι' ἑνὸς τῶν ὑπαλλήλων του τὴν, ὡς ἀνωτέρω, ἀπαγόρευσιν τῆς συγκοινωνίας· καὶ

γ'.) Ἐὰν φέρωσιν ἐπὶ τῆς ὑγειον. πιστοποιήσεως ἔγγραφον τὴν βεβαίωσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξένου, ἢ, ἐν ἀπουσίᾳ τούτου, ἑνὸς τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κυβερνήσεων, ὅτι ἐτηρήθη ἀκριβῶς ἡ ὡς ἀνωτέρω ἀπαγόρευσις τῆς συγκοινωνίας, ὅτι παρέστη ἢ αὐτὸς ἢ εἷς τῶν ὑπαλλήλων του εἰς τὴν

ἀποβίβασιν τῶν ἀνθρώπων, ὅτι αἱ ἐπὶ τοῦ κιβωτίουσφραγῖδες εἰσὶ γνήσιαι, καὶ ὅτι ἡ πιστοποίησις ἐπεστράφη εἰς τὸν πλοίαρχον μετὰ τὸν προσήκοντα ὑποκαπνισμόν. Ἡ τελευταία σημείωσις θέλει γίνεσθαι μετὰ τὴν πρᾶξιν τοῦ ὑποκαπνισμοῦ ὑπὸ τὰς ἀπαιτουμένας ὑγειονομικὰς προφυλάξεις.

Ἀθήνησι, τῇ 1 Αὐγούστου 1858.

Ἀριθ. 338.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ. ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Κοινοποιοῦντες ὀπισθογράφως πρὸς ὑμᾶς ἀντίγραφον ἐγκυκλίου τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργείου πρὸς τοὺς λιμενικὰς Ἀρχὰς τοῦ Κράτους, περὶ ἀναπετάσεως τῆς ἐθνικῆς σημαίας ἐπὶ τῶν πλοίων κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἐπισήμως καθιερωμένων ἑορτῶν, σᾶς προσκαλοῦμεν νὰ συμμορφωθῆτε μὲ αὐτήν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Φεβρουαρίου 1853.

Ὁ Ὑπουργὸς,
Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τοὺς Λιμενάρχας τοῦ Κράτους.

Ἡ ἐπὶ τῶν πλοίων ὕψωσις τῆς ἐθνικῆς σημαίας κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ τὰς ἐπισήμους θρησκευτικὰς, βασιλικὰς καὶ ἐθνικὰς ἑορτὰς, εἶναι καθῆκον τὸ ὁποῖον ὀφείλει πᾶς διοικητὴς πλοίου νὰ ἐκπληροῖ· Ἀλλ' εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἡ ἐκπλήρωσις τοῦ καθήκοντος τούτου παραμελεῖται πολλάκις, ὡς ἐπληροφορήθη τὸ Ὑπουργεῖον.

Παραγγέλλομεν, κατὰ συνέπειαν, πάσας τὰς λιμενικὰς Ἀρχὰς νὰ κοινοποιήσῃ ἑκάστη ἐντὸς τῆς περιφερείας της, ὅτι ὀφείλουν οἱ ΚΚ. πλοίαρχοι, ὅπως εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς οὕτω καὶ εἰς τοὺς ξένους λιμένας εὑρισκώμενοι, νὰ ὑψώνωσι τὰς σημαίας τῶν πλοίων των κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν θρησκευτικῶν, βασιλικῶν καὶ ἐθνικῶν ἑορτῶν.

Πρὸς ἀποφυγὴν δὲ προφάσεων ἀγνοίας διὰ τὰς βασιλικὰς καὶ ἐθνικὰς ἑορτὰς ἐκ μέρους τῶν πλοιάρχων, παρεκλήθη τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτε-

ρικῶν Ὑπουργεῖον νὰ προσκαλέσῃ τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς νὰ προειδοποιῶσι τοὺς πλοιάρχους διὰ τὰς ἑορτὰς ταύτας· ὅστις δὲ μετὰ τὴν εἰδοποίησιν τοῦ Προξένου δὲν ἤθελεν ἀναπετάσει τὴν σημαίαν αὐτοῦ (ἐξαιρουμένου σφοδροῦ ἀνέμου ἢ τρικυμίας) θέλει καταγγέλλεσθαι ὑπὸ τοῦ Προξένου πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργεῖον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Ἰανουαρίου 1853.

Ὁ Ὑπουργός,

Λ. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΡΟΞΕΝΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

Ὑποδείγματα.

Πρωτόκολλον ὁρκοδοσίας.

Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας τοῦ Κυρίου . . *(ὄνομα ἐπώνυμον)* διορισθέντος διὰ τοῦ ἀπὸ *(ἡμερομηνία)* Β. Διατάγματος (διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. . . . ἀπὸ *(ἡμερομηνία)* διαταγῆς τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Ὑπουργείου) Γραμματέως (ἢ Διερμηνέως) τοῦ Προξενείου τῆς Ἑλλάδος ἐν *(τόπος ἔνθα ἐδρεύει ἡ Προξενικὴ Ἀρχὴ)* Προξενικοῦ Πράκτορος τῆς Ἑλλάδος ἐν . . . . . (ἢ Γραφέως τοῦ ἐν . . . . . Προξενείου τῆς Ἑλλάδος.)

« Ὀρκίζομαι νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ εἰς τὸν Βασι-
» λέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα, τηρῶν ἀκριβῶς καὶ ἀπαρασαλεύτως
» τοὺς ὅρους αὐτοῦ καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Βασιλείου, καὶ διαχειρίζων εὐ-
» συνειδότως τὴν ἐμπιστευθεῖσάν μοι ὑπηρεσίαν. »

Πρὸς πίστωσιν τῶν ἀνωτέρω, ἐγένετο τὸ παρὸν πρωτόκολλον ὅπερ ὑπεγράφθη παρ' ἡμῶν, τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ ὁρκισθέντος.

Ἐν . . . . . τὴν *(ἡμερομηνία ὁλόγραφος)* 186 . . .

Ὁ Πρόξενος, Ὁ Ἱερεύς,

Ὁ Ὁρκισθείς,

Π Ρ Ω Τ Ο

Τοῦ ἐν . . . . . Προξενείου τῆς

Αὐξων Ἀριθμός	Ἀριθ. τοῦ εἰσερχομένου ἐγγράφου	Ἡμερ. τοῦ εἰσερχομένου ἐγγράφου.		Τόπος ὅθεν ἐξεδόθη.	Ἡμερ. καθ' ἣν ἐπαρουσιάσθη.		Περίληψις τοῦ εἰσερχομένου ἐγγράφου.
1	53	Ἰαν.	2	Ἀθῆναι	Ἰαν.	6	Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν. ἐντέλλεται νὰ ἐνεργήσωμεν τὴν σύλληψιν τοῦ κληρούχου Ν. Ν τοῦ Δήμου Α . . . τῆς ἐπαρχίας Ν . . . (συνημ. πίναξ χαρακτηριστικῶν τοῦ κληρούχου.)
2	24	»	»	Πέραν	»	»	Πρεσβεία ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ἀναγγέλλει ὅτι τὸ ὑπὸ σημαίαν Ἑλληνικὴν πλοῖον: Ἅγιος Ἰωάννης, τοῦ πλοιάρχου Ν. Ν. διεπράξατο πειρατείαν παρὰ τὴν Λῆμνον κατά τινος Αὐστριακοῦ πλοίου. Ἐπειδὴ δὲ εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ καταφύγῃ ἐνταῦθα ἢ εἰς Ῥόδον, παραγγέλλει νὰ ἐνεργήσωμεν τὴν σύλληψιν τοῦ πλοιάρχου καὶ εἰδοποιήσωμεν τὸν ἐν Ῥόδῳ Πρόξενον, ὅπως λάβῃ καὶ οὗτος τ' ἀναγκαῖα μέτρα.
3		»	3	Σμύρνη	»	»	Πρὸς τὸ Ὑπουργ. τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τὸν Νομάρχην Κυκλάδων κλπ. Εἰδοποιοῦνται ὅτι ἐνέσκηψεν ἐνταῦθα πανώλης.

(α) Τὸ πρωτόκολλον καὶ εὑρετήριον εἶναι τὰ δύω ὄργανα, διὰ τῶν ὁποίων δύναται νὰ κρατῆται ἐν ἀκριβείᾳ καὶ τάξει τὸ Ἀρχεῖον πάσης Ἀρχῆς. Τὰ παρατιθέμενα σχέδια πρωτοκόλλου καὶ εὑρετηρίου εἰσὶν ἀντίγραφα τῶν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ κρατουμένων. Συνιστῶμεν τὴν καθ' ὅμοιον τρόπον τήρησιν αὐτῶν παρὰ πάσαις ταῖς Ἀρχαῖς, καθότι πολυχρόνιος πεῖρα ἀπέδειξεν ὅτι ἡ μέθοδος αὕτη εἶναι ἡ καταλληλοτάτη. Αἱ ἐφ' ἑκάσης στήλης τοῦ πρωτοκόλλου ἐπιγραφαὶ δεικνύουσι τὴν χρῆσιν αὐτῶν. Ὑπολείπεται μόνον νὰ προσθέσωμεν ὅτι αἱ περιλήψεις πρέπει νὰ ἦναι ὅσον οἷόν τε περιληπτικαί, ἀκριβεῖς καὶ σαφεῖς.

Τοῦτ' αὐτὸ πρέπει νὰ γίνηται καὶ διὰ τὰς περιλήψεις τῶν ἐξερχομένων ἐγγράφων. Ὁσάκις ἐπὶ ἐνεργείας ἑνὸς ἐγγράφου λάβῃ χώραν ἀλληλογραφία μετὰ πολλῶν Ἀρχῶν, τὰ ἐξερχόμενα ἔγγραφα πρέπει νὰ φέρωσιν ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν δηλ. ἐκεῖνον ὑπὸ τὸν ὁποῖον κατεχωρίσθη τὸ εἰσερχόμενον. Ἅπασαι δὲ αἱ ἐνέργειαι πρέπει νὰ σημειῶνται εἰς τὸ οἰκεῖον μέρος τοῦ Πρωτοκόλλου περιληπτικῶς. Ἐπίσης, καὶ ὅταν ἐξ ἐπαγγέλματος λάβῃ χώραν ἀλληλογραφία μετὰ πολλῶν Ἀρχῶν, περὶ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως, τὰ ἐξερχόμενα ἔγγραφα πρέπει νὰ φέρωσιν ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν ἀριθμόν.

Τὸ εὑρετήριον θέλει ἐμπεριέχει κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν μερίδας τῶν ἀνταπο-

ΚΟΛΛΟΝ. (α)

'Ελλάδος διὰ τὸν μῆνα . . . 186 . . .

Ἐνέργεια αὐτοῦ.	Τῆς Διεκπεραιώσεως.			Παρατηρήσεις.
		Ἡμερομ.	ἀρ.	
Ἔγινεν ἀπάντησις ὅτι συνελήφθη καὶ ἀπεστάλη εἰς τὸν Νομάρχην Κυκλάδων ὁ ἐν λόγῳ κληροῦχος διὰ τὰ περαιτέρω. 15 Ἰανουαρίου 186	Ἰαν.	16	5	
Εἰδοποιήθη ὁ ἐν Ῥόδῳ Πρόξενος διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα ἐν περιπτώσει ἐμφανίσεως τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος πειρατοῦ. 11 Ἰανουαρίου	Ἰαν.	11	3	
Ἀνηγγέλθη εἰς τὴν Πρεσβείαν ἡ ἀνωτέρω ἐνέργεια. 11 Ἰανουαρίου.	Ἰαν.	12	4	
Ἐγνωστοποιήθησαν τὰ ἀνωτέρω πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν. 10 Ἰανουαρίου	Ἰαν.	10	2	
Ἐξ ἐπαγγέλματος.	Ἰαν.	6	1	

κρινομένων Ἀρχῶν μετὰ τῆς τηρούσης αὐτό. Ἐκ τοῦ πρωτοκόλλου δὲ θέλει ἐξάγεσθαι περίληψις σύντομος τοῦ ἐγγράφου ἑκάστης Ἀρχῆς καὶ θέλει σημειοῦσθαι εἰς τὴν ἐν τῷ εὐρετηρίῳ μερίδα αὐτῆς.

Τὸ εὐρετήριον χρησιμεύει πρὸς ἀνεύρεσιν τῶν προηγουμένων ἐγγράφων καὶ παραπομπὴν εἰς τὸ πρωτόκολλον, ὅπως εὐχερῶς βλέπωμεν τὰς ἐπὶ ἑκάστου ἐγγράφου ἐνεργείας.

Ὁ καταλληλότερος τρόπος πρὸς διατήρησιν τοῦ Ἀρχείου καὶ εὐχερῆ εὕρεσιν τῶν προηγουμένων ἐγγράφων εἶναι νὰ διαιρῶνται τὰ ἔγγραφα καθ' ὕλην, ἐντὸς φακέλλων μὲ ἐπιγραφὴν τῶν ὑποθέσεων καὶ νὰ τίθενται εἰς θυρίδας ἠριθμημένας.

Ἀναγκαιοτάτη εἶναι καὶ ἡ τήρησις βιβλίου διεκπεραιώσεως. Τὸ βιβλίον τοῦτο θέλει ἔχει ἴδιον αὔξοντα ἀριθμὸν τῶν ἐξερχομένων φακέλλων· πρὸς πλείονα δὲ σαφήνειαν παραθέτομεν καὶ τούτου ὑπόδειγμα συσχετισμένον μὲ τὰ δύω ἕτερα βεβλία, ἐφ' ὧν ἐνεγράψαμεν ἐνεργείας τινας πρὸς εὐχερεστέραν κατάληψιν τῶν ὧδε ἐκτιθεμένων.

Τὸ πρωτόκολλον, εὐρετήριον καὶ βιβλίον διεκπεραιώσεως ἀνανεοῦνται κατ' ἔτος.

Εὑρετήριον τοῦ ἔτους 186 . . .

Ἡμερομηνία.		Ὄνομα τοῦ ἀναφερομένου.	Ἀριθ. τοῦ ἐγγράφου.	Περίληψις.	Ἀριθμός Πρωτοκόλλου	Ἀριθμός Φακέλλου.	Ἀριθμός Θυρίδος.	Παρατηρήσεις.
Ἰανουαρ.	6	Ἐξωτερ. Ὑπουργεῖον.	53	Περὶ συλλήψεως τοῦ κληρούχου Ν.	1	2	3	Στοιχ. Ε. (*)
»	»	» »	—	Περὶ ἐνσκήψεως πανώλους ἐνταῦθα. (α)	3	9	2	
Ἰανουαρ.	2	Κωνσταντινουπόλεως Πρεσβεία.	24	Περὶ συλλήψεως τοῦ πειρατοῦ Ν. Ν.	2	8	1	Στοιχ. Κ.
		Ῥόδου Ὑποπροξενεῖον.						Στοιχ. Ρ.

(*) Ἕκαστον τῶν ἀνωτέρω χωρισμάτων ὑποτίθεται ὅτι παριστᾷ ἰδιαιτέραν μερίδα Ἀρχῆς τινος.

(α) Ὁσάκις Ἀρχή τις ἀπευθύνηται πρὸς διαφόρους ἄλλας, τότε σημειοῦται ἡ περίληψις τοῦ ἐγγράφου ἐν τῷ εὑρετηρίῳ εἰς τὴν μερίδα τῆς ἀνωτέρας Ἀρχῆς, ὡς ἐνταῦθα ἐσημειώθη εἰς τὴν μερίδα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν.

Βιβλίον Διεκπεραιώσεως τοῦ ἔτους 186 . . .

Ἡμερομηνία.		Ἀρχὴ πρὸς ἣν διευθύνεται.	Ἀριθμὸς ἐγγράφου.	Αὔξων ἀριθμὸς Διεκπεραιώσεως. (α)
Ἰανουαρ.	6	Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν.	3	1
»	10	» »	2	2
»	11	Ῥόδου Ὑποπροξενεῖον.	»	3
»	12	Κωνσταντινουπόλεως Πρεσβεία.	»	4
»	16	Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν.	1	5

(α) Ὁ ἀριθμὸς οὗτος τίθεται ἐπὶ τοῦ περιέχοντος τὸ ἀποστελλόμενον ἔγγραφον φακέλλου.

Προξενεῖον *(Γενικὸν, Ὑπο-)*
τῆς Ἑλλάδος ἐν . . .

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΗΣ ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΟΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀριθ.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ.

Ἐτῶν
Ἀνάστημα
Κόμη
Ὀφθαλμοὶ
Μύτη
Στόμα
Πρόσωπον
Χρῶμα

Ἰδιαίτερα σημεῖα.

Αἷμος
Διαμονὴ

Ὑπογραφὴ τοῦ φέροντος.

Ἡμεῖς, Πρόξενος *(Γενικὸς, Ὑπο-)* τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος ἐν , παρακαλοῦμεν τὰς πολιτικὰς καὶ στρατιωτικὰς Ἀρχὰς τῶν φίλων Δυνάμεων, καὶ προσκαλοῦμεν τὰς τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, ν' ἀφήσωσιν ἐλευθέραν τὴν δίοδον εἰς τ Κυρ ἀπερχόμεν εἰς , καὶ, χρείας τυχούσης, νὰ χορηγήσωσιν εἰς αὐτ- πᾶσαν δυνατὴν βοήθειαν καὶ ὑπεράσπισιν.

Τὸ παρὸν διαβατήριον ἰσχύει διὰ μῆνας . . .

Ἐξεδόθη ἐν , τῇ 186 . . . .

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Εἰς τὰς πόλεις ὅπου εὑρίσκεται διπλωματικὸς Πράκτωρ ἢ Πρόξενος τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, ὁ φέρων τὸ παρὸν εἶναι ὑπόχρεως νὰ παρουσιασθῇ εἰς αὐτὸν διὰ νὰ ἐπιθεωρηθῇ τὸ διαβατήριόν του.

Ὁ Πρόξενος *(Γενικὸς, Ὑπο-)*,
(Τ. Σ.) Ν. Ν.

Consulat (*-Général, Vice-*)
de Grèce à . . .

AU NOM DE SA MAJESTÉ
LE ROI DE GRÈCE.

N°

SIGNALEMENT:

Age ans.
Taille
Cheveux
Yeux
Nez
Bouche
Visage
Teint

Signes particuliers:

Commune
Domicile

Signature du porteur:

Nous, Consul (*-Général, Vice-*) de Sa Majesté le Roi de Grèce à . . . .
prions toutes les autorités civiles et militaires des pays amis, et requérons celles du Royaume de laisser passer libremet M
se rendant à
et de lui prêter, en cas de besoin, toute l'aide et l'assistance qui dépendent d'elles.

Le présent passeport est valable pour mois.

Donné à , le 186. . . .

Le Consul (*-Général, Vice-*),
(L. S.) N. N.

AVIS ESSENTIEL.

Dans les villes où il existe un agent diplomatique ou un consul de S. M. le Roi de Grèce, le porteur est tenu de se présenter devant lui pour faire viser son passeport.

ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ
τῆς
ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΝ . . . . . ,

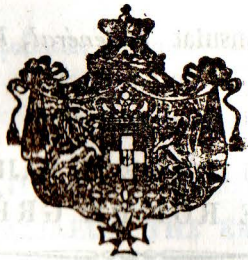

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΗΣ ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΟΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀριθ.

Χαρακτηριστικά.

Ἐπάγγελμα
Ἡλικία
Ἀνάστημα
Τρίχες
Ὀφθαλμοὶ
Μύτη
Στόμα

Ἰδιαίτερα σημεῖα.

Ὑπογραφὴ τοῦ φέροντος

Ἡμεῖς, Πρόξενος *(Γενικὸς, Ὑπο-)* τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος ἐν . . . . . ἀναγνωρίζοντες τὸν Κ . . . . . δημότην ὡς ὑπήκοον γνήσιον τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος, χαίροντα, ἑπομένως, ὅλα τὰ δικαιώματα καὶ προνόμια τῆς Ἑλληνικῆς προστασίας, καὶ θεωροῦντες, ὅτι συμφέροντα αὐτοῦ διάφορα τὸν ἀναγκάζουσι νὰ διαμείνῃ διά τινα καιρὸν εἰς τὰ μέρη ταῦτα, παρακαλοῦμεν τὰς ἐπιτοπίους Ἀρχὰς ν' ἀφήσωσιν εἰς αὐτὸν τὴν διαμονὴν ἐλευθέραν καὶ κατὰ πάντα ἀνενόχλητον δυνάμει τοῦ παρόντος ἐπισήμου ἐγγράφου, ὑπογεγραμμένου παρ' ἡμῶν καὶ ἐσφραγισμένου διὰ τῆς Σφραγῖδος τοῦ ὑπὸτὴν ἡμετέραν διεύθυνσιν Προξενείου.

Ἐξεδόθη ἐν τὴν τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἑξηκοστοῦ ἔτους καὶ ἰσχύει διὰ τὸ τρέχον ἔτος.

Ὁ Πρόξενος, *(Γενικὸς, Ὑπο-)*,

ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἀριθ.

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ.

Πλοῖον ὀνομαζόμενον χωρητικότητος τόνων Ἑλληνικῶν κυβερνώμενον παρὰ ὑπὸ σημαίαν διαμεῖναν εἰς τὸν λιμένα τοῦτον ἡμέρας προερχόμενον ἀπὸ ὅθεν ἀνεχώρησε τὴν καὶ κατὰ τὸν διάπλουν ἕως ἐδῶ κατέπλευσεν εἰς κατὰ τὴν ἀναχωρεῖ ἐντεῦθεν ἐλευθέραν κοινωνίαν εἰς ἔχει ναύτας συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ πλοιάρχου καὶ ἐπιβάτας τοὺς ὁποίους ἔλαβεν ἀπὸ ἔχει φορτίον τὸ ὁποῖον ἐπεβίβασεν εἰς

Ὁ τόπος καὶ τὰ περίχωρα αὐτοῦ

Ἐν τῇ 186

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ.

Ἀριθ.

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ.

ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Τὸ ἐν Ἑλληνικὸν Προξενεῖον πιστοποιεῖ ὅτι τὸ πλοῖον τόνων Ἑλληνικῶν ὀνομαζόμενον καὶ κυβερνώμενον παρὰ τοῦ ὑπὸ σημαίαν διαμεῖναν ἐνταῦθα ἡμέρας προερχόμενον δὲ ἐκ ὅθεν ἀπέπλευσε κατὰ τὴν καὶ κατὰ τὸν διάπλουν αὐτοῦ καταπλεῦσαν εἰς κατὰ τὴν ἀναχωρεῖ ἐντεῦθεν ἐλευθέραν κοινωνίαν εἰς ἔχει ναῦτας συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ πλοιάρχου κατὰ τὸ ναυτολόγιόν του καὶ ἐπιβάτας κατὰ τὴν παρακειμένην σημείωσιν, τοὺς ὁποίους ἔλαβεν ἀπὸ φορτίον δὲ τὸ ὁποῖον ἐπεβίβασεν εἰς

Ὁ τόπος καὶ τὰ περίχωρα αὐτοῦ

Ἐν , τῇ 186....

Ὄνομα καὶ ἐπώνυμον	Ἡλικία	Πατρὶς	Εἰς ποῖον τόπον ἐπεβιβάσθησαν ἐπὶ τοῦ πλοίου.	Χρῶμα τῶν τριχῶν	Ἰδιαίτερα χαρακτηριστικά

Ὑπογραφὴ τοῦ Προξένου

Ὑπογραφὴ τοῦ Γραμματέως

Κατάστιχον τῆς κινήσεως τῆς Ἑλληνικῆς ἢ κατὰ τὴν . . . . τρι-

Πλοῖα καταπλεύσαντα.

Αὔξων ἀριθμὸς	Ἡμερομηνία κατάπλου	Πλοίου: Εἶδος	Πλοίου: Ὄνομα	Διμὴν εἰς ὃν ἀνήκει	Χωρητικότης εἰς τόνους	Ὀνοματεπώνυμον πλοιάρχου	Ἀριθ. ναυτῶν	Τόπος ἀπόπλου	Φορτίου: εἶδος	Φορτίου: ἀξία εἰς δραχ.	Παρατηρήσεις

Σημ. Ὅμοιον κατάστιχον τηρεῖται καὶ διὰ τὴν κίνησιν τῆς ξένης ναυτιλίας. Αἱ καθ' ἑκάστην τριμηνίαν, κατὰ τὸ ἄρθρον 18 τῶν Προξενικῶν ὁδηγιῶν (σελ. 48), σταλησόμεναι καταστάσεις, πρέπει νὰ ἦναι ἀντίγραφον ἀπαράλλακτον τοῦ

ξενης ναυτιλίας ἐν τῷ λιμένι . . .

μηνίαν τοῦ 186 . . .

Πλοῖα ἀποπλεύσαντα.

Αὐξων ἀριθμὸς	Ἡμερομηνία ἀπόπλου	πλοίου: Εἶδος	πλοίου: Ὄνομα	Διμὴν εἰς ὃν ἀνήκει	Χωρητικότης εἰς τόνους	Ὀνοματεπώνυμον πλοιάρχου	Ἀριθ. ναυτῶν	Τόπος κατάπλου	Φορτίου: Εἶδος	Φορτίου: ἀξία	Παρατηρήσεις

καταστίχου· νὰ ὑπάρχῃ δὲ παραπόδας ἀνακεφαλαίωσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν καταπλευσάντων καὶ ἀποπλευσάντων πλοίων, τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ πληρώματος αὐτῶν τῆς χωρητικότητος αὐτῶν εἰς τόνους καὶ τῆς ὁλικῆς ἀξίας τοῦ φορτίου των εἰς δραχμάς

Στοιχ. **Α.** ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΓ

Ἀριθ. Κεφάλαιον

Παρεδόθη εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ . . . . . ἡ κάτωθι ποσότης διὰ τὰ ἑξῆς δικαιώματα

Ἀριθ. διατιμήσεως	Ποσὸν	
	Κατὰ τὸ ἐγχώριον νόμισμα.	Εἰς Δραχμὰς

Τὸ ὅλον . . . . . .

Ἐν ; τῇ 186 . . . .

Ὑπογραφὴ τοῦ πληρώσαντος Ὁ

(α) Ἴδε ἀνωτέρω ἐν σελίδι 110 καὶ 131—132.

ΤΥΠΟΣ. (α)

Ἀριθ. Κεφάλαιον

Ὁ Κύριος
ἐπλήρωσεν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ.....
διὰ τὰ ἑξῆς δικαιώματα

Ἀριθ. διατιμήσεως	Ποσὸν	
	Κατὰ τὸ ἐγχώριον νόμισμα	Εἰς Δραχμὰς

Τὸ ὅλον .....

Ἐν , τῇ 186....

Ὁ

Στοιχ. **Β.**

Βιβλίον

Ἡμερομηνία	Ἀριθ. γραμματίων	Προξενικὰ τέλη				Ἔξοδα ταξειδίου καὶ παρευρέσεως
		Πράξεις ἀναγόμεναι εἰς τὰ τῆς ναυτιλίας.	Πράξεις ἀναγόμεναι εἰς τὰς τῆς δικαιοδοσίας	Πράξεις πολιτικαὶ	καταχωρίσεις πράξεων, κτλ.	

Στοιχ. **Γ.**

Βιβλίο

Ἡμερομηνία	Αὔξων Ἀριθ. ἐξοφλήσεως	Αἰτία τῆς πληρωμῆς	Μισθοὶ		Γραφικὰ ἔξοδα		Τὸ ὅλον	
			Δραχ.	Λεπ.	Δραχ.	Λεπ.	Δραχ.	Λεπ.

Διαχείρισις τοῦ ἔτους 186..

τῶν ἐσόδων

Τὸ ὅλον		Εἰσπράξεις εἰς λ|σμὸν τῆς τοπικῆς Κυβερνήσεως		Παρακαταθῆκαι		Ἔκτακτα ἔσοδα		Ὁλικὸν ποσὸν		Παρατηρήσεις.

Διαχείρισις τοῦ ἔτους 186..

τῶν ἐξόδων.

Ἀποδόσεις εἰς τὴν ἐγχώριον Κυβέρνησιν ἢ ἄλλαι πληρωμαὶ ἀπέναντι τῶν εἰς λ|σμὸν αὐτῆς εἰσπραττομ. τελῶν.		Ἀποδόσεις παρακαταθηκῶν		Ἐκκρεμεῖς πληρωμαὶ		Ὁλικὸν ποσὸν		Παρατηρήσεις.
Δραχ.	Λε.	Δραχ.	Λε.	Δραχ.	Λε.	Δραχ.	Λε.	

Στοιχ. Δ°

Περίληψις τοῦ

Ἡμερομηνία	Μισθοὶ	Γραφικὰ ἔξοδα	Τὸ ὅλον	Ἀποδόσεις εἰς τὴν ἐγχώριον Κυβέρνησιν, ἢ ἄλλαι πληρωμαὶ ἀπέναντι τῶν εἰς λ|σμὸν αὐτῆς εἰσπραττομένων τελῶν

Βεβαιοῦται ὅτι τὸ παρὸν ἀποτέλεσμα εἶναι κατὰ πάντα σύμφωνον μὲ τὸ

Ἐν τὴν 186.... Ὁ

Στοιχ. Ε.

Περίληψις τοῦ

Ἡμερομηνία	Προξενικὰ τέλη				
	Πράξεις ἀναγόμεναι εἰς τὰ τῆς ναυτιλίας.	Πράξεις ἀναγόμεναι εἰς τὰς τῆς δικαιοδοσίας	Πράξεις πολιτικαὶ	καταχωρίσεις πράξεων, κτλ.	Ἔξοδα ταξειδίου καὶ παρευρέσεως

Βεβαιοῦται ὅτι τὸ παρὸν ἀποτέλεσμα εἶναι κατὰ παντα σύμφωνον μὲ τὸ

Ἐν τὴν 186....

Ὁ

Διαχείρισις τοῦ ἔτους 186 . . . .

βιβλίου τῶν ἐξόδων.

Ἀποδόσεις παρακαταθηκῶν		Ἐκκρεμεῖς πληρωμαὶ		Ὁλικὸν ποσὸν		Παρατηρήσεις.

Διαχείρισις τοῦ ἔτους. . . .

βιβλίου τῶν ἐσόδων.

Τὸ ὅλον		Εἰσπράξεις εἰς λ/σμὸν τῆς τοπικῆς Κυβερνήσεως		Παρακαταθῆκαι		Ἔκτακτα ἔσοδα		Ὁλικὸν ποσὸν		Παρατ

Προξενεῖον

Διαχείρισις τοῦ

Φύλλον λεπτομερείας τῶν ἐν τῷ Προξενείῳ παρακαταθηκῶν

Μέρος Α΄. Παρακαταθῆκαι εἰς χρήματα.

Αὔξων Ἀριθμὸς	Διασαφήσεις	Ποσὸν εἰς δραχμὰς	Παρατηρήσεις
1	Παρακαταθήκη εἰσαχθεῖσα διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. γραμμ. τῆς διαχειρίσεως ὑπὸ τοῦ ὡς φαίνεται ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. πράξει του βιβλίου πράξεων πάσης φύσεως τῆς αὐτῆς διαχειρίσεως. Ἡ παρακαταθήκη αὕτη προέρχεται ἐκ ναυαγίου καὶ συνίσταται ἐκ τῶν ἑξῆς νομισμάτων: » Γαλλ. τάλληρα πρὸς δραχ. . . . . » » Γερμαν. » » » . . . . » Τὸ ὅλον		Ἡ παρακαταθήκη αὕτη ἀποστέλλεται διότι παρῆλθεν ἓν ἔτος καὶ μία ἡμέρα.
2	Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον » » » » » » » »	»	Δὲν ἀποστέλλεται, ὡς ὑπαρχούσης ἐκκρεμοῦς τῆς δίκης.

Μέρος Β'. Παρακαταθῆκαι εἰς πράγματα

Αὔξων ἀριθμὸς	Διασαφήσεις	Ποσὸν εἰς δραχμὰς	Παρατηρήσεις.
1	Παρακαταθήκη εἰσαχθεῖσα διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. γραμμ. τῆς διαχειρίσεως ὑπὸ τοῦ ὡς φαίνεται ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. πράξει τοῦ βιβλίου πράξεων πάσης φύσεως τῆς αὐτῆς διαχειρίσεως. Ἡ παρακαταθήκη αὕτη κατὰ τὴν γενομένην δήλωσιν ἀναβαίνει εἰς		
2	Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον		
	Εἰς δὲ τὸ τέλος.		
	Ἀνακεφαλαίωσις		
	Παρακαταθῆκαι εἰς χρήματα . . . . . δ		
	» εἰς πράγματα . . . . . δ		
	Τὸ ὅλον δραχ . . . . δ		

Προξενεῖον Διαχείρισις τοῦ

Φύλλον λεπτομερείας τῶν ἀποστελλομένων χρηματικῶν παρακαταθηκῶν.

Αὔξων ἀριθμὸς	Διασαφήσεις	Ποσὸν εἰς δραχμὰς	Παρατηρήσεις
1	Παρακαταθήκη εἰσαχθεῖσα διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. γραμμ. τῆς διαχειρίσεως ὑπὸ τοῦ ὡς φαίνεται ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. πράξει τοῦ βιβλίου πράξεων πάσης φύσεως τῆς αὐτῆς διαχειρίσεως. Ἡ παρακαταθήκη αὕτη ἀποστέλλεται εἰς ἰδιαίτερον χρηματόδεμα περιέχον τὰ ἑξῆς νομίσματα: τάλλ. Γαλ. . . . . Δραχ. . . . » . . . . » Γερμ. . . . . » . . . » . . . . Τὸ ὅλον . . . . . »		
2	Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον		

Ἐν τὴν 186 . . . .

ΛΗΞΙΑΡΧΙΚΑΙ ΠΡΑΞΕΙΣ. (α)

Στοιχ. Α'.

Ἀριθ. τῆς πράξεως.

Ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ παιδίου.

Ληξιαρχικὴ πρᾶξις γεννήσεως.

(Ἄρθρον 64 τοῦ Ἀστυκοῦ Νόμου).

Σήμερον τὴν (τοῦ μηνός . . . . .) τοῦ ἔτους (ὁ ἀριθμὸς ὁλογράφως) ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος . . . . . ὥραν . . . . . ἐνεφανίσθη ἐνώπιον ἐμοῦ (ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ληξιάρχου τοῦ δήμου (ὄνομα τοῦ δήμου, (ἢ τοῦ χωρίου τοῦ δήμου, ἢ τοῦ Προξενείου), τῆς ἐπαρχίας (τὸ ὄνομα αὐτῆς) ὁ (ὄνομα, ἐπώνυμον, ἡλικία, ἐπάγγελμα καὶ κατοικία τοῦ δηλοῦντος), καὶ ἐδήλωσεν ὅτι ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, κειμένῃ (τὴν θέσιν αὐτῆς) ἡ σύζυγος αὐτοῦ (τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον αὐτῆς) ἔτεκε τὴν (ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος καὶ τοῦ μηνὸς καὶ ὥραν) παιδίον (ἄρρεν ἢ θῆλυ) γεννηθὲν ὑπὸ τοῦ δηλοῦντος, ὅπερ ὠνόμασαν (ἂν τυχὸν ἔλαβεν ὄνομα.) Ἐν περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 64 §. ά. προστίθεται, «τὸ παιδίον τοῦτο ἐπεδείχθη εἰς ἡμᾶς κατ' αἴτησίν μας.»)

Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη ἡ παροῦσα πρᾶξις ἐν τῷ ληξιαρχικῷ καταστήματι ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν μαρτύρων Κ. (τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, ἡ ἡλικία, τὸ ἐπάγγελμα καὶ ἡ κατοικία τῶν μαρτύρων) ἥτις, ἀναγνωσθεῖσα εἰς τὸν δηλώσαντα καὶ τοὺς μάρτυρας, ὑπεγράφη παρ' αὐτῶν καὶ ἐμοῦ (ἢ ὑπεγράφη μόνον παρ' ἐμοῦ, ὁμολογησάντων τοῦ δηλώσαντος καὶ τῶν μαρτύρων ἄγνοιαν γραμμάτων).

Ὁ Ληξίαρχος,

Σημ. Ἐὰν ὁ δηλῶν ἦναι ἄλλος παρὰ τὸν πατέρα, ἀναφέρεται ἐν τῇ ἐκθέσει τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα καὶ ἡ κατοικία τοῦ δηλοῦντος καὶ τοῦ πατρός.

Σημειώσ.

Κατὰ τὰ ἄρθρα 49, 64, 86, καὶ 87 τοῦ Νόμου.

(α) Ὅρα ἀνωτέρω σελ. 126—151.

'Αριθμὸς πράξεως.

Στοιχ. Β'.

(Ἄρθρον **69** τοῦ 'Αστυκοῦ Νόμου).

Ληξιαρχικὴ πρᾶξις γεννήσεως ἐν θαλασσοπλοΐᾳ.

Σημειώσεις.

Ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ παιδίου.

Σήμερον (ἡμέραν, τὸν μῆνα, τὸ ἔτος, τὴν ὥραν, ὁλογράφως) ἐπὶ τοῦ πλοίου ..... (ἐὰν ἦναι ἐμπορικὸν, τὸ ὄνομα τοῦ λιμένος, εἰς ὃν ἀνήκει τὸ πλοῖον, καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ νηολογίου) ἐγὼ (τὸ ὄνομα τοῦ πλοιάρχου, ἢ τοῦ φροντιστοῦ) πλοίαρχος (ἢ φροντιστὴς) τοῦ πλοίου.....βεβαιῶ ὅτι κατὰ τὴν (.....ἡμέραν καὶ ὥραν, τὸν μῆνα καὶ τὸ ἔτος) ἐγεννήθη ἐν τῷ αὐτῷ πλοίῳ ὑπὸ τῆς (ὄνομα, ἐπώνυμον, ἡλικία, ἐπάγγελμα καὶ κατοικία τῆς μητρὸς) παιδίον (ἄρρεν, ἢ θῆλυ) τοῦ ὁποίου ὁ ἐν νομίμῳ γάμῳ πατὴρ, κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ δήλωσιν, (ἢ ἐν ἐλλείψει τοῦ πατρὸς) τὴν δήλωσιν τῆς μητρὸς ὀνομάζεται (τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον, ἡλικίαν, ἐπάγγελμα καὶ κατοικίαν τοῦ πατρός).

Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη ἡ παροῦσα πρᾶξις ἐν τῷ ναυτολογίῳ τοῦ πλοίου, ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν μαρτύρων (ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν, ἢ τοῦ πληρώματος· τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον καὶ λοιπὰ αὐτῶν, ὡς τὸ προηγούμενον ὑπόδειγμα) καὶ ἀναγνωσθεῖσα εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς τὴν μητέρα, ἢ καὶ τὸν πατέρα (ἐὰν ἦναι παρὼν) ὑπεγράφη παρ' αὐτῶν καὶ ἐμοῦ.

Ὁ πλοίαρχος (ἢ ὁ φροντιστὴς),

'Αριθμὸς πράξεως.

Στοιχ. Γ'.

Ληξιαρχικὴ πρᾶξις γάμου.

(Ἄρθρ. 75 τοῦ 'Αστυκοῦ Νόμου.)

Σημειώσεις.

Ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τῶν συζύγων.

Σήμερον τὴν (τοῦ μηνὸς) τοῦ ἔτους....(ὁλογράφως ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος.....ὥραν....ἐνεφανίσθησαν ἐνώπιον ἐμοῦ (ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ληξιάρχου) ληξιάρχου τοῦ δήμου (ἢ τοῦ χωρίου τοῦ δεῖνος δήμου, ἢ τοῦ δεῖνος Προξενείου) ὁ ἱερεὺς.....(ὄνομα, ἐπώνυμον), τῆς ἐνορίας, (τῆς

πόλεως ἢ τοῦ χωρίου) κάτοικος . . . . . καὶ οἱ σύζυγοι, (τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα τὴν ἡλικίαν, τὸν τόπον τῆς γεννήσεως καὶ τὴν κατοικίαν αὐτῶν) τέκνα ὄντες ὁ μὲν τοῦ . . . . . (ὄνομα ἐπώνυμον, καὶ κατοικία τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς τοῦ συζύγου) ἡ δὲ τοῦ . . . . . (ὄνομα, ἐπώνυμον, καὶ κατοικία τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς τῆς συζύγου) καὶ ἐδήλωσαν, ὅτι τὴν . . . . (ἡμέραν τοῦ μηνὸς καὶ ἔτους) ὁ εἰρημένος ἱερεὺς ἐτέλεσεν ἐν τῇ κατὰ τὴν ἐνορίαν . . . . . ἐκκλησίᾳ (τὸ ὄνομα αὐτῆς· ἢ ἐν τῇ κατὰ τὴν δεῖνα ἐνορίαν οἰκίᾳ τοῦ δεῖνος) τὸν γάμον αὐτῶν καθ' ὅλας τοῦ νόμου τὰς διατάξεις καὶ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς τύπους.

Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη ἡ παροῦσα πρᾶξις ἐν τῷ ληξιαρχικῷ καταστήματι ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν μαρτύρων (τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ ὑπὸ στοιχ. Α'. ὑποδείγματι).

Ὁ Ληξίαρχος,

Σημ. Ἐὰν οἱ σύζυγοι παρίστανται διὰ πληρεξουσίου, ἀναφέρονται τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, ἡ κατοικία καὶ τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ, καὶ τὸ πληρεξούσιον ἔγγραφον.

Στοιχ. Δ'.

Ληξιαρχικὴ πρᾶξις ἀποβιώσεως.

(Ἄρθρ. 78 τοῦ Ἀστυκοῦ Νόμου.)

Ἀριθμὸς πράξεως.

Ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ἀποβιώσαντ.

Σημειώσεις.

Σήμερον τὴν . . . . . τοῦ μηνὸς . . . . . τοῦ ἔτους . . . . . ἡμέραν . . . . . ὥραν (ὁλογράφως) ἐνεφανίσθη ἐνώπιον ἐμοῦ (ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ληξιάρχου) ληξιάρχου τοῦ δήμου (ὄνομα τοῦ δήμου, ἢ τοῦ χωρίου τοῦ δήμου ἢ τοῦ Προξενείου) τῆς ἐπαρχίας . . . . . ὁ (τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὴν ἡλικίαν, τὸ ἐπάγγελμα τὴν κατοικίαν καὶ τὴν τυχὸν συγγένειαν τοῦ δηλοῦντος πρὸς τὸν ἀποβιώσαντα) καὶ ἐδήλωσεν ὅτι τὴν . . . . . (ἡμέραν καὶ ὥραν) ἀπεβίωσεν ἐν (τὸ ὄνομα τῆς πόλεως, ἢ τοῦ χωρίου) ὁ (ὄνομα, ἐπώνυμον, ἐπάγγελμα, ἡλικία καὶ κατοικία τοῦ ἀποβιώσαντος· ἐὰν ἦτον ἄγαμος ἢ ἔγγαμος, καὶ ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει τὸ ὄνομα τοῦ ἑτέρου συζύγου· καὶ τὸ ὄνομα τῶν γονέων τοῦ ἀπο-

βιώσαντος) καὶ ἀφοῦ ἐβεβαιώθημεν περὶ τῆς ἀποβιώσεως, συνετάξαμεν τὴν παροῦσαν πρᾶξιν ἐν τῷ ληξιαρχικῷ καταστήματι ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν μαρτύρων (τὰ λοιπὰ ὡς εἰς τὸ ὑπὸ στοιχ. Α΄. ὑπόδειγμα.

Ὁ Ληξίαρχος,

Ἀριθμὸς πράξεως.

Στοιχ. Ε΄.

Ληξιαρχικὴ πρᾶξις περὶ τῆς προσαγωγῆς νεκροῦ νεογνοῦ παιδίου.

(Ἄρθρ. 88 τοῦ Ἀστυκοῦ Νόμου.)

Σημειώσεις.

Ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τῶν γονέων τοῦ νεκροῦ νεογνοῦ παιδίου.

Σήμερον (τὰ λοιπὰ ὡς τὸ ὑπόδειγμα στοιχ. Α΄.) ἐνεφανίσθη ἐνώπιον ἐμοῦ (ὡς τὸ ὑπόδειγμα στοιχ. Α΄.) ὁ (τὰ προσόντα τοῦ δηλοῦντος, ὡς τὸ ὑπόδειγμα στοιχ. Α΄.) καὶ μοὶ ἐπέδειξε παιδίον νεκρὸν (ἄρρεν, ἢ θῆλυ) δηλώσας ὅτι ἐξῆλθε τῆς κοιλίας τῆς μητρός του (τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν ἡλικίαν αὐτῆς) συζύγου τοῦ . . . . . (ὄνομα, ἐπώνυμον, ἐπάγγελμα καὶ κατοικίαν αὐτοῦ) τὴν ἡμέραν, τὸν μῆνα, τὸ ἔτος καὶ τὴν ὥραν).

Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη ἡ παροῦσα πρᾶξις ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν μαρτύρων (τὰ λοιπὰ ὡς εἰς τὸ προειρημένον ὑπόδειγμα).

Ὁ Ληξίαρχος,

Ἀριθμὸς πράξεως.

Στοιχ. ΣΤ΄.

Ληξιαρχικὴ πρᾶξις περὶ βιαίου θανάτου μὴ δηλωθέντος κατὰ τὸ 78 ἄρθρον τοῦ Ἀστυκοῦ Νόμου.

(Ἄρθρα 81 καὶ 82 τοῦ Ἀστυκοῦ Νόμου.)

Σημειώσεις.

Ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ἀποβιώσαντος.

Σήμερον τὴν (τὰ λοιπὰ ὡς ὑπόδειγμα Α΄.) ὁ Εἰσαγγελεὺς . . . . . (ἢ ὁ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος·—ἢ ὁ Γραμματεὺς τοῦ . . . . . δικαστηρίου, ἐν περιπτώσει θανατικῆς ἐκτελέσεως) ἔπεμψε εἰς ἡμᾶς (τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ληξιάρχου) ληξίαρχον (τὰ λοιπὰ ὡς τὸ ὑπόδειγμα Α΄.) διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν . . . . . καὶ ἀπὸ . . . . . ἐγγράφου του πληροφορίας, ἐξ ὧν ἐβεβαιώθημεν, ὅτι ὁ (ὄνομα ἐπώνυμον, ἐπάγγελμα, κατοικία καὶ ἡλικία τοῦ ἀποβιώσαν-

τος) ἀπεδίωσε τὴν.....(ἡμέραν καὶ ὥραν τοῦ θανάτου) ἐν..... (τὴν πόλιν, ἢ τὸ χωρίον, ἢ τὴν θέσιν, ἔνθα ἀπεδίωσεν).

Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη ἡ παροῦσα ἔκθεσις ἐν τῷ ληξιαρχικῷ ἡμῶν καταστήματι καὶ ὑπεγράφη παρ' ἡμῶν.

Ὁ Ληξίαρχος,

Ἀριθμὸς πράξεως.

Στοιχ. Ζ'.

Σημειώσεις.

Ληξιαρχικὴ πρᾶξις μεταβολῆς ὀνόματος,

(Ἄρθρ. 86 τοῦ Ἀστυκοῦ Νόμου).

Τὸ νέον ὄνομα.

Ἀπαράλλακτον ὡς τὸ ὑπὸ στοιχ. Θ'. ὑπόδειγμα, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν, ὅτι προσάγων εἶναι ὁ αἰτήσας τὴν προσθήκην, ἢ τὴν μεταβολὴν τοῦ ὀνόματος, ἢ τοῦ ἐπωνύμου, καὶ ὅτι ἐγγράφεται τὸ ἐπίσημον τῆς ἐγκρίσεως ἔγγραφον.

Ἀριθμὸς πράξεως.

Στοιχ. Η'.

Σημειώσεις.

Ληξιαρχικὴ πρᾶξις ἀναγνωρίσεως φυσικοῦ τέκνου, μὴ γενομένης συνάμα μετὰ τῆς δηλώσεως τῆς γεννήσεως.

(Ἄρθρον 87 τοῦ Ἀστυκοῦ Νόμου.)

Ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ἀναγνωριζομένου φυσικοῦ τέκνου.

Σήμερον τὴν.....(κατὰ τὰ προηγούμενα ὑποδείγματα) ἐνώπιον ἐμοῦ (κατὰ τὰ προηγούμενα) ἐνεφανίσθη ὁ (τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον, ἡλικία, ἐπάγγελμα, καὶ κατοικία τοῦ φυσικοῦ πατρὸς), ὅστις ἐδήλωσεν ὅτι ἀναγνωρίζει ὡς γνήσιον αὐτοῦ τέκνον τὸν.....(ἢ τὴν) (τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὸν χρόνον, καὶ τὸν τόπον τῆς γεννήσεως, τὴν ἡλικίαν, τὸ ἐπαγγελμα, καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ τέκνου) γεννηθέντα (ἢ γεννηθεῖσαν) ἐξ αὐτοῦ καὶ τῆς.....(τὸ ὄνομα κλπ. τῆς μητρός).

Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη ἡ παροῦσα πρᾶξις ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν μαρτύρων (ὡς τὰ προηγούμενα).

Ὁ Ληξίαρχος,

Ἀριθμὸς πράξεως.	Στοιχ. Θ'.	Σημειώσεις.
Ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ υἱοθετουμένου.	*Ληξιαρχικὴ πρᾶξις υἱοθεσίας.* (Ἄρθρον 88 τοῦ Ἀστυκοῦ Νόμου.) Σήμερον τὴν· · · · · (τὰ λοιπὰ ὡς τὰ προηγούμενα ὑποδείγματα) ἐνεφανίσθη ἐνώπιον ἐμοῦ (ὡς τὰ προηγούμενα ὑποδείγματα) ὁ (ὄνομα κλπ. τοῦ υἱοθετοῦντος, ἢ τοῦ υἱοθετουμένου) καὶ προσήγαγεν ἀντίγραφον ἐπικυρωμένον τῆς ὑπ' ἀριθ· · · · καὶ ἀπὸ · · · · · τελεσιδίκου ἀποφάσεως τῶν· · · · · (τὸ ὄνομα τοῦ δικαστηρίου) ἐχούσης ὡς ἑξῆς (ἀντιγράφεται τὸ διατακτικὸν αὐτῆς). Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη ἡ παροῦσα πρᾶξις, ἥτις ἀνεγνώσθη εἰς τὸν προσαγαγόντα τὴν εἰρημένην ἀπόφασιν, καὶ ὑπεγράφη παρ' αὐτοῦ καὶ ἐμοῦ. Ὁ Ληξίαρχος,	

Ἀριθμὸς πράξεως.	Στοιχ. Ι'.	Σημειώσεις.
Ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τῶν διαζευχθέντων συζύγων.	*Ληξιαρχικὴ πρᾶξις διαζεύξεως.* (Ἄρθ. 89 τοῦ Ἀστυκοῦ Νόμου). Ἀπαραλλάκτως, ὡς τὸ προηγούμενον ὑπόδειγμα, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι ὁ προσαγάγων τὴν ἀπόφασιν εἶναι ὁ διαζευχθεὶς σύζυγος.	

Ἐπιδοτήριον. (α)

Ὁ ὑπογεγραμμένος (Γεν. Πρόξενος, Πρόξενος, Ὑποπρόξενος, Προξενικὸς Πράκτωρ ἢ Κλητὴρ τοῦ Γεν. Προξενείου κτλ)..... (τὸ ὄνομα τοῦ ἐπιδίδοντος) ἐπέδωκα σήμερον τῇ..... (ἡμερομηνία καὶ χρονολογία) ἐνταῦθα ἐν..... (τὸ ὄνομα τῆς πόλεως ἔνθα ἡ ἐπίδοσις γίνεται) πρὸς τὸν.....(τὸ ὄνομα τοῦ παραλήπτου) ἀντίγραφον..... (ἀγωγῆς, ἀποφάσεως κτλ.) τοῦ.....(τὸ ὄνομα τοῦ ἐνάγοντος, τοῦ δικαστηρίου κτλ.) ἀπὸ.....(τὴν χρονολογίαν καὶ τὸν ἀριθμὸν) ἀφορώσης ..... (σύντομος περίληξις τοῦ ἐγγράφου) ὁμοῦ μὲ τὰ συνημμένα ἐν αὐτῇ..... (τὸν ἀριθμὸν) ἔγγραφα (ἐὰν ὑπάρχωσιν) ἀπὸ..... (τὰς χρονολογίας κτ. ὡς ἀνωτέρω).

Διὸ συνετάχθη τὸ παρὸν ἀποδεικτικόν, τὸ ὁποῖον ὑπεγράφη παρ' ἐμοῦ καὶ παρὰ τοῦ πρὸς ὃν ἐπεδόθησαν τὰ προμνησθέντα ἔγγραφα, ἢ καὶ παρὰ τῶν παρόντων δύω μαρτύρων (τὰ ὀνόματα αὐτῶν), ὡς ἀγραμμάτου ὄντος τοῦ πρὸς ὃν ἐπεδόθησαν τὰ ἔγγραφα.

Ὁ παραλήπτης ἢ οἱ μάρτυρες. Ὁ Γεν. Πρόξενος, Πρόξενος κτλ.

(Τ. Σ.)

Πρᾶξις δι' ἧς ἐπιτρέπεται συντηρητικόν τι μέτρον.

Ὁ Πρόξενος τοῦ ἐν ..... Προξενείου κτλ. Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ.....αἴτησιν τοῦ Α. ἐκθέτοντος, ὅτι.....καὶ αἰτοῦντος νὰ τῷ ἐπιτραπῇ νὰ κατάσχῃ συντηρητικῶς (ἢ διαταχθῇ ἡ προσωπικὴ κράτησις τοῦ ὡς ὄντος φυγῆς ὑπόπτου) κτλ.

Ἐπειδὴ ἡ αἴτησις αὕτη στηρίζεται εἰς τὸ ἄρθρον **1025, 1034** κτλ. τῆς Πολ. Δικον. (κατὰ τὰς εἰδικὰς περιπτώσεις).

Διὰ ταῦτα,

Ἐπιτρέπομεν εἰς τὸν.....νὰ κατάσχῃ συντηρητικῶς εἰς χεῖρας τοῦ..... δραχμὰς ..... πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς κατὰ τοῦ.....ἀπαιτήσεώς του.

Ἐγένετο ἐν.....

Ὁ Πρόξενος,

(α) Ὁσάκις Δικόγραφα ἐπιδίδωνται διά τινος ὑπαλλήλου (Γραφέως ἢ Κλητῆρος) τοῦ Προξενείου, πρέπει ὁ Πρόξενος νὰ ἐπικυροῖ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ὑπαλλήλου τούτου, διότι ἄλλως τὰ ἐπιδοτήρια εἶναι ἄκυρα.

Διορισμὸς προσωρινοῦ κηδεμόνος ἀνηλίκων ἢ σχολαζούσης περιουσίας κτλ.

Ὁ Πρόξενος.....

Πρὸς τὸν Κύριον.....κάτοικον.....

Δυνάμει τοῦ ἄρθρ.....τῆς Πολ. Δικον. διορίζομεν ὑμᾶς προσωρινὸν κηδεμόνα τῶν ἀνηλίκων..... (ἢ τῆς σχολαζούσης περιουσίας τοῦ.....)

Ἐν.....

Ὁ Πρόξενος,
Ν. Ν.

Πρακτικὰ τοῦ ἐν.....Προξενικοῦ Δικαστηρίου.

Συνεδρίασις.....186....

Μέλη τοῦ Δικαστηρίου.	Διάδικοι.	Ὑπόθεσις.
Γ. Γ. Πρόξενος.	Α. Α.	Περὶ πληρωμῆς συναλλαγματικῆς.
Δ. Δ. Πάρεδροι παρὰ τῷ Προξενείῳ τούτῳ ἐκλεχθέντες..κτλ.	κατὰ	
Δ. Ε.	Β. Β.	
Ε. Ε. Γραμματεύς.		

Ἔκθεσις τῶν πρακτικῶν.

Ἡ συνεδρίασις ἐγένετο δημοσίᾳ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Προξενικοῦ καταστήματος.

Ὁ μὲν Α. Α. ἐνάγων, (αἰτῶν, ἢ ἀνακόπτων) παρέστη αὐτοπροσώπως καὶ διώρισε πληρεξούσιόν του τὸν Γ. Γ.

Ὁ δὲ Β. ἐναγόμενος κ.λ.π. διὰ τοῦ πληρεξουσίου του Ζ. Ζ, διορισθέντος τοιούτου διὰ τοῦ ἀπὸ .....συμβολαίου, συνταχθέντος ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου κτλ.

(Κατόπιν καταχωρίζονται ἐν συνόψει αἱ τοῦ ἐνάγοντος προφορικαὶ προτάσεις, ἰσχυρισμοὶ καὶ παντὸς εἴδους ἐνστάσεις καθὼς καὶ αἱ τοῦ ἐναγομένου ἀντενστάσεις καὶ ἀπαιτήσεις.)

Ὁ Πρόεδρος, Ὁ Γραμματεὺς,

Ἔκθεσις ἐγχειρίσεως μηνύσεως.

Σήμερον τὴν (ἡμερομηνία) 186.. ἐνώπιον τοῦ ὑποφαινομένου Προξένου τῆς Ἑλλάδος ἐν..... ἐμφανισθεὶς ὁ Α. Α. μοὶ ἐνεχείρισε τὴν παροῦσαν μήνυσιν ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Γραμματέως τοῦ Προξενείου Γ. Γ. (μὴ ὑπάρχοντος Γραμματέως ἐγχειρίζεται ἡ μήνυσις ἐνώπιον δύω μαρτύρων, γίνεται δὲ καὶ μνεία περὶ τῆς ἀπουσίας τοῦ Γραμματέως ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ. Μὴ ὑπαρχόντων δὲ οὐδὲ μαρτύρων ἡ ἔκθεσις ἐγχειρίζεται κατὰ τὸ ἄρθρον 74 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας ἐνώπιον μόνον τοῦ Προξένου, καὶ γίνεται μνεία περὶ τῆς ἀπουσίας τῶν λοιπῶν προσώπων, ἤτοι τοῦ Γραμματέως καὶ τῶν μαρτύρων).

Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη ἡ παροῦσα ἔκθεσις, ἥτις, ἀναγνωσθεῖσα, ὑπεγράφη παρὰ τοῦ Προξένου, τοῦ μηνυτοῦ καὶ τοῦ Γραμματέως, ἢ τῶν μαρτύρων· (ἐὰν ὁ ἐγχειρίζων τὴν μήνυσιν ἢ οἱ μάρτυρες ὦσιν ἀγράμματοι, γίνεται μνεία περὶ τούτου.)

Ἔκθεσις ἐξετάσεως μαρτύρων εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις.

Ἐν.....σήμερον τὴν (ἡμερομηνία) 186.. ἡμέραν δευτέραν καὶ ὥραν 6 (π. μ. ἢ μ. μ.) ἐν τῷ Προξενικῷ καταστήματι, ἐνώπιον τοῦ ὑποφαινομένου Προξένου τῆς Ἑλλάδος ἐνταῦθα (ὄνομα ἐπώνυμον), διορισθέντος εἰσηγητοῦ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ.... ἀποφάσεως τοῦ (τ' ὄνομα τοῦ δικαστηρίου) παρόντος καὶ τοῦ Γραμματέως Δ. Α. ἐμφανισθέντων τῶν διαδίκων Ζ. Ζ. (ἢ τοῦ πληρεξούσιου τοῦ Η. Η. ἢ καὶ τῶν δύω) ἐξετάσθησαν οἱ ἀκόλουθοι μάρτυρες ἀποδείξεως, (ἀνταποδείξεως) ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως, ἐκδοθείσης ἐπὶ τῆς μεταξὺ αὐτῶν διαφορᾶς.

Προσῆλθεν ὁ πρῶτος τῆς ἀποδείξεως (ἀνταποδείξεως) μάρτυς ὅστις ἀπήντησεν ἐρωτηθεὶς περὶ τοῦ ὀνόματός του κ. λ. π. ὅτι ὀνομάζεται

Κ. Κ. ἐγεννήθη ἐν..... καὶ κατοικεῖ ἐν..... ἡλικίας 30 ἐτῶν, ἐπαγγέλλεται τὸν.....χριστιανὸς ὀρθόδοξος, γνωρίζει τοὺς διαδίκους (ἢ τὸν ἕνα ἐξ αὐτῶν) δὲν ἔχει συγγένειαν ἢ ἰδιάζουσαν φιλίαν μετ' αὐτῶν, οὔτε συμφέρον εἰς τὴν ἔκβασιν τῆς μεταξύ των διαφορᾶς.

Ἔδωκεν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν κατὰ τὸ ἄρθρ. 335 τῆς Πολ. Δικον. ὅρκον καὶ κατέθεσεν ἐπὶ τοῦ θέματος τὰ ἑξῆς· σ᾽ ὅτι.....κτλ.»

(Ἐν τέλει τῆς καταθέσεώς του θέλει σημειωθῆ) ὅτι ἀνεγνώσθη καὶ ὑπεγράφη παρὰ τοῦ μάρτυρος (ἢ, ἀγραμμάτου ὄντος, θέλει γίνει περὶ τούτου μνεία). Κατόπιν ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ γράφεται ἡ κατάθεσις τῶν ἑτέρων μαρτύρων).

Προσῆλθεν ἕτερος μάρτυς ἀποδείξεως, ὅστις ἐρωτηθεὶς περὶ τοῦ ὀνόματός του.....κτλ. ὡς ἀνωτέρω. (Μετὰ τὸ τέλος ὅλων τῶν καταθέσεων θέλει προστεθῆ:)

Πρὸς βεβαίωσιν τούτων συνετάχθη ἡ παροῦσα ἔκθεσις ἥτις, ἀναγνωσθεῖσα, ὑπεγράφη παρὰ τοῦ Προξένου, τῶν παρόντων διαδίκων καὶ τοῦ Γραμματέως.

Οἱ Διάδικοι, Ὁ Πρόξενος,

Ὁ Γραμματεύς.

ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΑΝΑΚΡΙΤΙΚΑΙ.

Ὑπόδειγμα Α'.

Ἔκθεσις γινομένη ἐνώπιον Γενικοῦ Προξένου ἢ Προξένου.

Ἐν.....(τόπος συντάξεως τῆς ἐκθέσεως) σήμερον τὴν (ἡμερομηνία) τοῦ ἔτους 186..ἡμέραν (Δευτέραν κτλ.) ὥραν (π. μ. ἢ μ. μ.) ἐν τῷ καταστήματι τοῦ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ Β. Ἑλλ. (Γεν.) Προξενείου, ἐνώπιον ἡμῶν (Γενικοῦ ἢ) Προξένου τῆς Ἑλλάδος, παρόντος καὶ τοῦ παρ' ἡμῖν Γραμματέως Κυρίου (ὄνομα καὶ ἐπώνυμον) συνεπείᾳ τῆς ὑπ' ἀριθ.... ἀπὸ (ἡμερομηνία καὶ ἔτος) αἰτήσεως τοῦ ἐν.... (Ἀθήνας) Ἀνακριτοῦ (Εἰσαγγελέως) προσκληθεὶς ὁ κάτωθι ἀναφερόμενος ἐξετάζεται ὡς ἕπεται:

Ἐρ. Πῶς ὀνομάζεσαι, ποῦ ἐγεννήθης, τί ἐπαγγέλλεσαι, πόσων ἐτῶν εἶσαι καὶ ποίας θρησκείας;

Ἀπ. Ὀνομάζομαι, ἐγεννήθην κτλ.

Ἐπειδὴ ἡ εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου ἐμφάνισις τοῦ

ἐξεταζομένου καθίσταται ἀνέφικτος διὰ τὴν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διατριβήν του, συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 124 τῆς Ποιν. Δικονομίας, ἔδωκεν ἐνώπιον ἡμῶν καὶ ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 121 τῆς αὐτῆς δικονομίας ὁριζόμενον ὅρκον. (α)

(Ἀκολούθως γίνονται αἱ ἀπαιτούμεναι ἐρωτήσεις κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς αἰτήσεως καὶ αἱ ἀπαντήσεις γράφονται αὐτολεξεί).

Πρὸς πίστωσιν τῶν ἀνωτέρω συνετάχθη ἡ παροῦσα ἔκθεσις ἥτις ἀνεγνώσθη καὶ ὑπεγράφη παρ' ἡμῶν τοῦ Γραμματέως καὶ τοῦ ἐξετασθέντος, (ἐὰν ὁ ἐξετασθεὶς δὲν γνωρίζῃ νὰ γράφῃ σημειοῦται τὸ ἑξῆς): « Ἐκτὸς τοῦ ἐξετασθέντος ὁμολογήσαντος ἄγνοιαν γραμμάτων.»

Σημ. Ἐὰν ἐξετάζηται κατηγορούμενος, δὲν δίδει ὅρκον· ἐξετάζεται κατὰ τοὺς ἀνωτέρω τύπους, συγχρόνως τῷ ἀπαγγέλλεται ἡ κατηγορία καὶ προσκαλεῖται ν' ἀπολογηθῇ.

Ὑπόδειγμα Β'.

Ἔκθεσις γινομένη ἐνώπιων τῆς Προξενικῆς Ἀρχῆς μὴ ὑπάρχοντος Γραμματέως.

Ἐν.....σήμερον τὴν.....τοῦ ἔτους, ἡμέραν.....καὶ ὥραν.... ἐν τῷ καταστήματι τοῦ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ Β. Ἑλληνικοῦ Ὑποπροξενείου (Προξενικοῦ Πρακτορείου) ἐνώπιον ἡμῶν (ὄνομα, ἐπώνυμον) Ὑποπροξένου (Προξενικοῦ Πράκτορος) τῆς Ἑλλάδος παρόντων καὶ τῶν δύω μαρτύρων Κ. Κ. (β) (ὄνομα ἐπώνυμον, ἐπάγγελμα) κατοίκων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, πολιτῶν Ἑλλήνων καὶ μὴ ἐξαιρουμένων ὑπὸ τοῦ Νόμου, τοὺς ὁποίους προσελάβομεν ἐπὶ τούτῳ ἐν ἐλλείψει Γραμματέως ἢ ἄλλου ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου, συνεπείᾳ τῆς ὑπ' ἀριθ.....καὶ ἀπὸ.....αἰτήσεως τοῦ ἐν (Σύρῳ Ἀνακριτοῦ) Εἰσαγγελέως κτλ. (ὡς ἐν τῷ ἀνωτέρω ὑποδείγματι).

(α) Οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 122 τῆς Ποιν. Δικονομίας σημειούμενοι μάρτυρες ἐξετάζονται ἀνωμοτί. Οἱ δὲ Ἱερεῖς τοῦ ἀνατολικοῦ δόγματος «διαβεβαιοῦσιν, συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον ΚΓ τοῦ Κατοστατικοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐπὶ τῇ ἱερᾷ συνῃ των ὅτι θέλουσιν εἴπει ὅλην τὴν ἀλήθειαν καὶ μόνην τὴν ἀλήθειαν.» Κατὰ τὸν ἀπὸ 31 Μαΐου ε. ε. Νόμον ἐπετράπη καὶ εἰς τοὺς Ἱερεῖς τοῦ δυτικοῦ δόγματος νὰ ὁρκίζωνται ὡς καὶ οἱ τοῦ ἀνατολικοῦ.

(β) Ἐὰν οἱ μάρτυρες ὦσιν ἀγράμματοι, ἢ ὁ εἷς ἐξ αὐτῶν, νὰ γίνηται μνεία τούτου κάτωθι τῆς ἐκθέσεως.

Ὑπόδειγμα Γ'.

Ἔκθεσις γινομένη ἐνώπιον Γραμματέως Προξενείου ἀναπληροῦντος τὸν Πρόξενον.

Ἐν. . . . . σήμερον κτλ. ἐνώπιον ἡμῶν (ὄνομα, ἐπώνυμον) Γραμματέως νομίμου ἀναπληρωτοῦ τοῦ κωλυομένου Προξένου Κ. (ὄνομα ἐπώνυμον)· ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τῶν δύω μαρτύρων κτλ. (ὡς ἐν τῷ δευτέρῳ ὑποδείγματι.)

Ὑπόδειγμα Δ'.

Ἔκθεσις, καθ' ἣν προσλαμβάνεται Διερμηνεὺς, ἀγνοοῦντος τοῦ ἐξεταζομένου τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν.

Ἐν. . . . . σήμερον κτλ. (ὡς ἄνωθι) ἐμφανισθεὶς ὁ Γ. Γ. ἐξετάσθη ὡς ἕπεται: Ἐπειδὴ δ' ὁ ἐξετασθεὶς ἀγνοεῖ τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν προσελάβομεν ὡς Διερμηνέα (α) τὸν Κ. (ὄνομα, ἐπώνυμον, ἐπάγγελμα) κατοικον ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τὸν ὁποῖον ὡρκίσαμεν προηγουμένως ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, κατὰ τὸ ἄρθρον 133 τῆς Ποιν. Δικον., ὅτι θέλει κάμει πιστὴν καὶ ἀκριβῆ διερμήνευσιν. (β)

(Εἶτα ἐξετάζεται ὁ μάρτυς ὡς ἀνωτέρω, ἀφοῦ καὶ οὗτος ὁρκισθῇ κατὰ τὸ θρήσκευμά του ὅτι θέλει εἰπεῖ τὴν ἀλήθειαν· γίνεται δὲ καὶ τούτου μνεία ἐν τῇ ἐκθέσει).

(α) Ὅταν πρόκηται νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ τοιοῦτον καθῆκον ὁ διὰ Β. Διατάγματος διωρισμένος Διερμηνεὺς, οὗτος δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑποβληθῇ εἰς νέαν ὁρκωμοσίαν. (Ἄρθρ. 101 Ποιν Δικον).

(β) Ὅταν ὁ Διερμηνεὺς ἦναι Ὀθωμανὸς ἢ Ἰουδαῖος τότε δίδει τὸν κατὰ τὸ θρήσκευμα αὐτοῦ εἰθισμένον ὅρκον ἐπὶ τοῦ Κορανίου ἢ ἐπὶ τῆς Ἱερᾶς Γραφῆς. Ὁ ὅρκος τῶν Ὀθωμανῶν συνίσταται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἑλληνικοῖς δικαστηρίοις παραδεδεγμένα εἰς τὰς λέξεις ταύτας: « Βαλλαχῆ, Μπιλλαχῆ, Ταλλαχῆ, μποῦ » γκιοῦν Ντουνιὰ, γιάρουν Ἀχρέτ ».

ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΠΡΑΞΕΙΣ.

Γενικὸν ἐπιτρεπτικόν.

Ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Γεν. Προξένου, (Προξένου, Ὑποπροξένου, Γραμματέως τοῦ Προξενείου, κωλυομένου ἢ ἀπόντος τοῦ Γεν. Προξένου, ἢ Προξένου) (α) τῆς Ἑλλάδος ἐν.... (νὰ τίθεται τὸ ὄνομα τῆς πόλεως ἔνθα ἐδρεύει ἡ Προξενικὴ Ἀρχὴ) ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τῶν κάτωθι μνημονευομένων καὶ συνυπογραφομένων δύω ἐνηλίκων μαρτύρων πολιτῶν Ἑλλήνων κατοίκων.....παρεπιδημούντων ἐνταῦθα, γνωστῶν μοι καὶ μὴ ὑπαγομένων εἰς οὐδεμίαν τοῦ Νόμου ἐξαίρεσιν, παρουσιασθεὶς αὐτοπροσώπως ὁ Κ. Ν. Ν. (ὄνομα, ἐπώνυμον, ἐπάγγελμα καὶ κατοικία) γνωστός μοι καὶ ἄσχετος συγγενείας ἐξέθεσεν ὅτι διορίζει καὶ ἀποκαθιστᾷ Γεν. Πληρεξούσιόν του τὸν Κ. (ὄνομα, ἐπώνυμον, ἐπάγγελμα καὶ κατοικία) ἵνα, παριστάμενος ὡς ἀντιπρόσωπός του ἐνώπιον ὅλων τῶν ἁρμοδίων Διοικητικῶν, Οἰκονομικῶν, Προξενικῶν, καὶ Δικαστικῶν Ἑλληνικῶν Ἀρχῶν παντὸς βαθμοῦ, ὡς καὶ ἐνώπιον εἰρηνοδικῶν, διαιτητῶν, ἐμποροδικῶν, διεξάγῃ ὅλας τὰς μεταξὺ τοῦ ἐντολέως του καὶ οἱωνδήποτε ἄλλων ὑπαρχούσας καὶ μελλούσας δίκας, διαφορὰς καὶ δοσοληψίας, ὡς ἐνάγων ἢ ἐναγόμενος, ἐκκαλῶν ἢ ἐφεσίβλητος, ἀνακόπτων ἢ ἀνακοπτόμενος, ἀναιρεσείων ἢ ἀναιρεσίβλητος, ὑπογράφῃ, δέχεται καὶ κοινοποιῇ ἔγγραφα, ἀναγνωρίζῃ ἢ μὴ τοιαῦτα, ἐπάγῃ, δέχηται, καὶ ἀντεπάγῃ ὅρκους, προτείνῃ, ἐξετάζῃ καὶ ἐξαιρῇ μάρτυρας καὶ δικαστὰς, διορίζῃ καὶ ἀντικαθιστᾷ καὶ ἄλλους πληρεξουσίους, ἀντικλήτους ἢ δικηγόρους, μὲ τὴν αὐτὴν ἢ πλέον περιωρισμένην πληρεξουσιότητα, ἐκτελῇ τὰς ὠφελίμους ἀποφάσεις, καὶ

(α) Ὅσάκις ἐνώπιον τοῦ Γραμματέως τοῦ Προξενείου συντάσσηται συμβολαιογραφικὴ πρᾶξις, ἀνάγκη νὰ τίθηται τὸ «κωλυομένου τοῦ Γεν. Προξένου ἢ Προ» ξένου (ἂν κωλύεται) ἢ ἀπόντος» (ἂν ἦναι ἀπὼν), διότι μόνον τούτων ὑπαρχόντων ὁ Γραμματεὺς δύναται νὰ συντάξῃ συμβολαιογραφικὴν πρᾶξιν ὡς ἀναπληρωτὴς τοῦ Γεν. Προξένου ἢ Προξένου, οἵτινες, ὅταν δὲν κωλύωνται ἢ ὦσιν ἀπόντες, κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ περὶ Προξενικῆς δικαιοδοσίας Νόμου, εἰσὶ συμβολαιογράφοι, οὐχὶ δὲ καὶ οἱ γραμματεῖς, ὧν αἱ πράξεις, ἄνευ τῆς ἐν αὐταῖς ῥητῆς καταχωρίσεως τοῦ κωλύματος ἢ τῆς ἀπουσίας, δύνανται νὰ προσβληθῶσιν ὡς ἄκυροι ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, καθόσον ὁ Νόμος οὗτος, μεταγενέστερος τῶν Προξεν. Ὁδηγιῶν, εἶναι καὶ ἐπικρατέστερος· κατὰ παραδρομὴν δὲ ἀφῆρεσεν ἀπὸ τοὺς Γραμματεῖς τὸν συμβολαιογραφικὸν χαρακτῆρα.

προσβάλλῃ τὰς μὴ τοιαύτας δι' ὅλων τῶν ἐνδίκων τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων μέσων, παρίσταται ἐνώπιον τοῦ Ἀρ. Πάγου, ποιῇ συμβιβασμούς, παραιτῆται ἐνδίκου τινὸς μέσου, τοῦ ὅλου ἢ μέρους τῆς διαδικασίας, διορίζῃ διαιτητὰς, πραγματογνώμονας καὶ ἐμπειροτέχνας, ἐνεργῇ κατασχέσεις ἀναγκαστικὰς καὶ συντηρητικὰς καὶ πλειστηριασμοὺς, κινῶν ἀγωγὴν κακοδικίου κατὰ δικαστικῶν καὶ ἄλλων ὑπαλλήλων ἐνώπιον τῶν ἁρμοδίων Ἀρχῶν, παραλαμβάνων χρήματα, ἔγγραφα, καὶ ἄλλα πράγματα, καὶ δίδῃ ἐξοφλήσεις, ἐγγράφῃ καὶ ἐξαλείφῃ ὑποθήκας καὶ προσημειώσεις καὶ ἐνγένει πράττῃ πᾶν ὅ,τι ἤθελε πράξει ὁ ἴδιος ἐντολεὺς ὑποσχόμενος νὰ ἐγκρίνῃ καθ' ὁλοκληρίαν τὰς πράξεις του.

Πρὸς πίστωσιν ὅθεν ἐγένετο ἐν . . (τόπος τῆς συντάξεως τοῦ ἐγγράφου) τὴν . . (ἡμερομηνία ὁλόγραφος) καὶ ὥραν . . π. μ. ἢ μ. μ. τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ . . . . . καὶ ἀναγνωσθὲν εὐκρινῶς ἐνώπιον τοῦ ἐντολοδότου καὶ τῶν δύω μαρτύρων Κ.Κ. Ν.Ν. (ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, ἐπάγγελμα καὶ κατοικία) ὑπεγράφη παρ' αὐτῶν καὶ ἐμοῦ.

Ἐὰν ὁ συμβαλλόμενος ἦναι ἀγράμματος, γίνεται ῥητὴ μνεία ὡς ἑξῆς:

Ἐκτὸς τοῦ Ν.Ν. ὁμολογήσαντος ἄγνοιαν γραμμάτων (ἢ ὅταν δὲν δύναται, ἦναι τυφλὸς πχ. ἢ στερῆται χειρὸς ἢ πάσχῃ ἡ χεὶρ του κτλ. πρέπει νὰ γνεύῃ μνεία τῆς αἰτίας τοῦ κωλύματος).

Σημ. Οἱ μάρτυρες ἀπαιτεῖται ὅπως δήποτε νὰ ὦσιν ἄνευρον νὰ γράφουν.

Εἰδικὸν ἐπιτροπικόν.

Ἐνώπιον ἐμοῦ κτλ. (ὅρα Ἐπιτρ. Γενικὸν) παρουσιασθεὶς ὁ Κ. Ν. Ν. (ὄνομα, ἐπώνυμον, κατοικία) γνωστός μοι καὶ ἄσχετος συγγενείας, ὡμολόγησε, παρουσίᾳ καὶ τῶν κατωτέρω δύω ἐνηλίκων μαρτύρων πολιτῶν Ἑλλήνων, ὅτι διορίζει πληρεξούσιόν του τὸν Κ. (ὄνομα ἐπώνυμον, ἐπάγγελμα, κατοικία) (καὶ ἂν ἦναι συγγενής του προστίθεται ἡ λέξις κηδεστήν του) ἵνα, παρουσιαζόμενος ὡς ἀντιπρόσωπός του ἐνώπιον τῶν ἁρμοδίων Ἑλληνικῶν, Διοικητικῶν, Οἰκονομικῶν, Προξενικῶν καὶ Δικαστικῶν, Ἀρχῶν, παντὸς βαθμοῦ καὶ δικαιοδοσίας διεξαγάγῃ τὴν μεταξὺ τοῦ ἐντολέως του καὶ τοῦ Κ. Ν.Ν. (ὄνομα, ἐπώνυμον, ἐπάγγελμα

καὶ κατοικίαν) διαφορὰν (ἢ δίκην) περὶ . . . . . (νὰ ἐκτεθῇ τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς), παριστῶν τὸν ἐντολοδότην του ὡς ἐνάγοντα καὶ ἐναγόμενον (κατὰ τὰ λοιπὰ ὅρα τὸν τύπον τοῦ Γεν. Ἐπιτροπικοῦ).

Δανειστικὸν Συμβόλαιον.

Ἐνώπιον ἐμοῦ κτλ. (ὅρα ἀνωτέρω) παρουσιασθεὶς κτλ. ὡμολόγησεν ὅτι ἐδανείσατο καὶ ἔλαβε παρὰ τοῦ (ἢ τῆς) (ὄνομα ἐπώνυμον, κατοικία) δρ. ἀργυρᾶς . . (ἢ τάλληρα, φλωρία, τὸ εἶδος τοῦ Νομίσματος) . . . . τὰς ὁποίας ὑποχρεοῦται ν' ἀποδώσῃ πρὸς τὸν δανειστὴν εἰς προθεσμίαν (ἓξ, ὀκτὼ, μηνῶν, ἡμερῶν, ἐτῶν κτλ.) μετὰ τόκου πρὸς . . . . τοῖς 0/0 κατ' ἔτος (ἢ ἀτόκως) (ἐὰν συνεφωνήθη μετὰ τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας νὰ πληρώνεται τόκος προστίθεται τοῦτο ῥητῶς εἰς τὸ συμβόλαιον).

Ἐγένετο κτλ. ὡς ἀνωτέρω.

Ἐνεχυροῦχον Δάνειον.

Ἐνώπιον κτλ. παρουσιασθεὶς κτλ. ὡμολόγησεν ὅτι ἐδανείσατο καὶ ἔλαβεν κτλ. Πρὸς ἀσφάλειαν δὲ ἐνεχυριάζει ὁ ὀφειλέτης (ἐνταῦθα περιγράφεται τὸ εἶδος τοῦ ἐνεχύρου λεπτομερῶς, τὸ βάρος καὶ ἡ ἀξία του· ἂν ἦναι ἐνσφράγιστον ἢ οὔ), τὸ ὁποῖον ἐνέχυρον ὁ δανειστὴς ὡμολόγησεν ὅτι παρέλαβε καὶ ὑπόσχεται νὰ ἐπιστρέψῃ αὐτὸ πρὸς τὸν ὀφειλέτην, ἅμα πληρωθῇ κατὰ τὴν προθεσμίαν, ἄλλως, παρελθούσης τῆς προθεσμίας, θέλουσιν ἐνεργηθῇ τὰ κατὰ Νόμον ἀναγκαστικὰ μέσα.

Ἐγένετο κτλ.

Θαλασσοδάνειον.

Ἐνώπιον κτλ. παρουσιασθεὶς ὁ Κ. κτλ. ὡμολόγησεν ὅτι ἐδανείσατο καὶ ἔλαβε παρὰ τοῦ Κ. κτλ. θαλασσοδάνειον ἐκ δραχ. κτλ. μὲ τόκον πρὸς . . . . τοῖς 0/0 κατ' ἔτος διὰ τὸν προτιθέμενον πλοῦν (ἢ τελευταῖον) τὰς ὁποίας ὑπόσχεται ν' ἀποδώσῃ εἰς τὸν δανειστὴν (ἢ εἰς τὸν ἐπίτροπόν του ἢ διαταγήν του) εἰς προθεσμίαν (τόσων μηνῶν ἢ μετὰ τὴν ἐπάνοδόν του ἢ μετὰ τὴν ἄφιξίν του εἰς τὸ τάδε μέρος, κατὰ τὴν μεταξύ των συμφωνίαν). Πρὸς ἀσφάλειαν δὲ τοῦ θαλασσοδανείου τούτου

ὑπεγγυάζει ὁ ὀφειλέτης τὸ πλοῖον ὁλόκληρον μετὰ τῶν ἁρμένων καὶ ἐξαρτίων (ἢ τὸ σκάφος, τὸ φορτίον, ὅ,τι ὑπεγγυάζει· περιγραφὴ τοῦ ὑπεγγυαζομένου πράγματος. Ἐὰν δ' ᾖναι τὸ πλοῖον, ἀναφέρεται ὁ ἀριθμὸς τοῦ νηϊολογίου καὶ ὁ λιμὴν εἰς ὃν ἀνήκει).

Σημ. Τὸ θαλασσοδάνειον πρέπει κατὰ τὸν περὶ ναυτοδανείου Νόμον ν' ἀντιγράφηται εἰς τὸ βιβλίον τῶν ναυτοδανείων διὰ νὰ χαίρῃ προνόμιον. Ἴδε ἄρθρον 1, 2 καὶ λοιπὰ τοῦ Νόμου περὶ τοῦ βιβλίου τῶν ναυτοδανείων ἐν σελίδι 189.

Πωλητήριον ἀκινήτου.

Ἐνώπιον ἐμοῦ κτλ. παρουσιασθέντες οἱ Κ. κτλ. ὡμολόγησαν ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τῶν κάτωθι δύω ἐνηλίκων μαρτύρων καὶ πολιτῶν Ἑλλήνων, ὅτι συνεβάλοντο ὡς ἔπεται:

Ὁ ῥηθεὶς Ν. Ν. ἔχων, δυνάμει τοῦ ἀπὸ.. (ἡμερομ. καὶ ἔτος) ἐγγράφου (πωλητηρίου κτλ., ἂν ᾖναι ἐπίσημον τεθείτω καὶ ὁ ἀριθμὸς τοῦ συμβολ. τῆς ἰδιοκτησίας) οἰκίαν (ἢ ἀγρὸν, ἢ ἀμπελῶνα κτλ.) ἰδιόκτητον κτλ. (ἢ προερχομένην ἐκ κληρονομίας ἐκ πατρὸς ἢ μητρὸς κτλ.) κειμένην ἐν τῇ πόλει.... κατὰ τὴν συνοικίαν.... ἢ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ.... ὑπ' ἀριθ.. κτλ. περιέχουσαν οἰκόπεδον ἐκ πηχ. τεκτονικῶν τετραγ.... διῃρημένην κτλ. (περιγράφεται ἡ οἰκία) συνορεύουσαν (ἀνατολικῶς, μεσημβρινῶς, ἀρκτικῶς καὶ δυτικῶς) ὁλόκληρον τὴν οἰκίαν ταύτην (ἢ τὸ ἥμισυ) μετὰ (ἢ ἄνευ) τοῦ οἰκοπέδου καὶ παραρτημάτων ἐλευθέραν χρέους, ὑποθήκης φιλονεικίας, ῥυμοτομίας καὶ παντὸς οἱουδήποτε βάρους, ἐπώλησε καὶ παρέδωκε πρὸς τὸν ἀποδεχθέντα τὴν πώλησιν ταύτην Κύριον Κ.Κ. ἀντὶ δραχμῶν.... τὰς ὁποίας ὁ πωλητὴς ὡμολόγησεν ὅτι ἔλαβεν ἀνελλιπῶς καὶ ἀποξενωθεὶς τοῦ λοιποῦ παντὸς ἐπ' αὐτῆς δικαιώματος, ἀντικατέστησε τέλειον αὐτῆς κύριον καὶ κάτοχον τὸν ἀγοραστὴν Κ.Κ. δυνάμενον τοῦ λοιποῦ νὰ διαθέσῃ αὐτὴν ὡς βούλεται.

Ὁ ἀγοραστὴς Κ.Κ. ἐδήλωσεν ἐνώπιον ἐμοῦ καὶ τῶν μαρτύρων, ὅτι ἀποδεχόμενος τὴν ἀνωτέρω πώλησιν κατέβαλε τὸ ὡς ἀνωτέρω συμφωνηθὲν τίμημα καὶ παρέλαβε τὴν οἰκίαν ὑπὸ τὴν ἄμεσον κυριότητα καὶ κατοχήν του.

Ὅθεν πρὸς πίστωσιν ἐγένετο κτλ.

Πωλητήριον μὲ δικαίωμα ἐξωνήσεως.

Ἀφοῦ κατὰ τοὺς τύπους γίνωσιν ὅλα τὰ ἀνωτέρω, ἤτοι ἡ περιγραφὴ κτλ. σημειοῦνται ἐν τῷ Συμβολαίῳ τῆς ἀγοροπωλησίας τὰ ἑξῆς: «ὅτι ὁ Ν.Ν. ἐπώλησε πρὸς τὸν Κ.Κ. τὸ κτῆμα (κινητὸν ἢ ἀκίνητον) μὲ τὸ δικαίωμα τῆς ἐξωνήσεως ἐπὶ ὡρισμένον χρόνον, ὅτι ὁ μὲν πωλητὴς ὑποχρεοῦται ἐντὸς τῆς ὁρισθείσης προθεσμίας νὰ ἐπιστρέψῃ πρὸς τὸν ἀγοραστὴν τὸ συμφωνηθὲν τίμημα, ὁ δὲ ἀγοραστὴς ὅτι ὑποχρεοῦται νὰ ἐπιστρέψῃ πρὸς τὸν πωλητὴν τὸ μὲ δικαίωμα ἐξωνήσεως πωληθὲν κτῆμα ὡς τὸ παρέλαβεν ἐλεύθερον παντὸς βάρους.

Συμβόλαιον ἀντιχρήσεως.

Ἐνώπιον κτλ. παρουσιασθεὶς κτλ. ὡμολόγησεν ὅτι ἔχων ἀνάγκην χρημάτων ἔλαβε παρὰ τοῦ Κ. Ν. παρόντος καὶ συνομολογοῦντος δραχ... τὰς ὁποίας ὑποχρεοῦται νὰ ἐπιστρέψῃ πρὸς αὐτὸν ἐντὸς ὡρισμένης προθεσμίας, διὰ δὲ τὴν ὠφέλειαν τῶν τόκων παραχωρεῖ ὁ ὀφειλέτης πρὸς τὸν δανειστὴν δι' ἀντιχρήσεως τοὺς καρποὺς ἢ τὰ μισθώματα τοῦ κτήματος (νὰ περιγραφῇ τὸ κτῆμα) ἢ τῆς οἰκίας (νὰ περιγραφῇ).

Σημ. Δύνανται καὶ τὰ μέλη νὰ συμφωνήσουν περὶ ἀορίστου προθεσμίας τῆς ἀντιχρήσεως, καὶ τότε σημειοῦται, ὅτι «ὁ δανειστὴς θέλει ἀπολαμβάνει δι' ἀντιχρήσεως τοὺς καρποὺς, ἢ τὰ εἰσοδήματα, ἕως ὅτου ὁ ὀφειλέτης ἀποδώσῃ πρὸς αὐτὸν τὸ δάνειόν του».

Συμβολ. ἐκμισθώσεως κινητῶν ἢ ἀκινήτων.

Ἐνώπιον κτλ. παρουσιασθέντες κτλ. ὡμολόγησαν ὅτι συνεβάλοντο ὡς ἔπεται· ὁ Κ. Ν.Ν. ἐξεμίσθωσε πρὸς τὸν Κ.Κ. τὴν ἐν....(σημειωθήτω ὁ τόπος καὶ ἡ θέσις ἢ ὁδὸς) οἰκίαν του ἐπὶ ὡρισμένῳ χρόνῳ ἀπὸ τῆς ....τοῦ μηνὸς.... τοῦ ἔτους....ἐπὶ ἐκμισθώματι δραχ.....κατ' ἔτος (κατὰ μῆνα)· προπληρωτέων κατ' ἔτος, καθ' ἑξαμηνίαν (κατὰ τὴν συμφωνίαν) παρέδωκε πρὸς τὸν μισθωτὴν τὴν οἰκίαν ἢ τὸ μισθωθὲν μέρος ἐν καλῇ καταστάσει καὶ μεθ' ὅλων τῶν θυρῶν, παραθύρων, ὑέλων καὶ κλειδῶν, καὶ ἐν τοιαύτῃ καταστάσει ὑπόσχεται ὁ μισθωτὴς νὰ παραδώσῃ

αὐτὴν πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην κατὰ τὴν λῆξιν τῆς ἐκμισθώσεως. (Τὰ μέρη συμφωνοῦσι ὅτι πρὸ τόσων ἡμερῶν θέλουσιν εἰδοποιεῖ ἄλληλα περὶ τῆς ἐξακολουθήσεως ἢ οὐχὶ τῆς ἐκμισθώσεως, ἢ τοὐναντίον περὶ τῆς παύσεως αὐτῆς· ἢ ὅτι ὡς πρὸς τὸν χρόνον τῆς εἰδοποιήσεως θέλουσιν ἀκολουθήσει τὰς τοπικὰς συνηθείας).

Συμβολ. δωρεᾶς μεταξὺ ζώντων.

Ἐνώπιον κτλ. ὁ Κ. ἢ ἡ Κυρία Κ.Κ. (ἐκτίθενται ὅλοι οἱ τύποι ὡς ἀνωτέρω) ὡμολόγησαν κτλ. τὴν ἐξῆς περὶ δωρεᾶς μεταξὺ ζώντων συμφωνίαν των. Ὁ ῥηθεὶς Κύριος Ν.Ν. κύριος ὢν τοῦ (δεῖνα πράγματος, καὶ ἂν ᾖ ἀκίνητον, περιγράφεται ἐνταῦθα τὸ ἀντικείμενον τῆς δωρεᾶς καὶ ὁ τίτλος τῆς ἰδιοκτησίας του) οἰκείᾳ θελήσει δωρεῖ ἀπὸ σήμερον αὐτὸ πρὸς τὸν Ν. Ν. πρὸς ἀμοιβὴν τῶν πρὸς αὐτὸν εὐεργεσιῶν τοῦ δωρεοδόχου, τὰς ὁποίας κατὰ καιροὺς καὶ εἰς διαφόρους περιστάσεις καὶ ἀνάγκας ἔλαβε παρ' αὐτοῦ, καὶ ἀποξενοῦται παντὸς δικαιώματος ἐπὶ τοῦ ῥηθέντος κτήματος καὶ ἀναγνωρίζει τέλειον αὐτοῦ κύριον καὶ κάτοχον τὸν δωρεοδόχον δυνάμενον τοῦ λοιποῦ νὰ διαθέτῃ αὐτὸ ὡς βούλεται.

Ὁ δὲ δωρεοδόχος Ν. Ν. ἐδήλωσεν ὅτι ἀποδέχεται πληρέστατα μετ' εὐγνωμοσύνης τὴν δωρεὰν ταύτην μεταξὺ ζώντων, καὶ (ἂν ὑπάρχῃ συμφωνία) ὑπόσχεται νὰ εὐεργετῇ τὸν δωροδότην, (προστίθεται τοῦτο, ὡς καὶ πᾶς ἕτερος ὅρος συμφωνηθεὶς μεταξὺ τῶν συμβαλομένων).

Σημ. Ἐὰν ἦναι δωρεὰ μετὰ θάνατον τίθεται ῥητῶς: « ὅτι δωρεῖ μετὰ θάνατόν του εἰς τὸν· · · · τὸ κτῆμα κείμενον κτλ. ἀξίας · · · · · ·

Ἐγένετο κτλ.

Συνυποσχετικόν.

Ἐνώπιον ἐμοῦ κτλ. (ὅρα ἀνωτέρω) ἐμφανισθέντες οἱ γνωστοί μοι καὶ ἄσχετοι συγγενείας Κ.Κ. κτλ. ἐξέθεσαν ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν κατωτέρω δύω ἐνηλίκων μαρτύρων κτλ. ὅτι ἔχοντες μεταξύτων ἐκκρεμῆ δίκην ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου περὶ · · · · (ἐγγράφεται τὸ ἀντικείμενον τῆς ὑποθέσεως) ἢ (ἂν δὲν ἦναι εἰσηγμένη εἰς δικαστήριον ἡ ὑπόθεσις) διαφορὰν περὶ · · καὶ θέλοντες νὰ διαλύσωσιν αὐτὴν, διορίζουσιν ἐπὶ τούτῳ διαιτητὴν (ἐκ συμφώνου) ἢ διαιτητ-

τὰς τὸν κύριον (ὄνομα, ἐπώνυμον, κατοικία καὶ ἐπάγγελμα) ἵνα λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀντικείμενον τῆς προκειμένης διαφορᾶς (ἢ δίκης) ἀποφασίσωσιν ἐντὸς (ἐνταῦθα τίθεται ἡ προθεσμία τοῦ καιροῦ) ἀνεξαρτήτως τῶν δικαστικῶν διατυπώσεων καὶ κατὰ συνείδησιν περὶ αὐτῆς καὶ ἐκδώσωσι τὴν περὶ τούτου ἐντὸς τῆς ῥηθείσης προθεσμίας ἀπόφασίν των ἤτις θέλει εἶσθαι (ἐκκλητὴ ἢ ἀνέκκλητος). Ἐν περιπτώσει δὲ δίχοψηφίας τῶν διαιτητῶν διορίζουσιν οἱ διαφερόμενοι ἀπὸ τοῦδε ἐπιδιαιτητὴν τὸν Κ.. (ὄνομα, ἐπώνυμον, ἐπάγγελμα, κατοικίαν) ὅστις θέλει ἀποφανθῇ ἐντὸς τόσων ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῆς ἀποφάσεως, ἀποδεχόμενος τὴν μίαν τῶν γνωμῶν, ἢ εἰς τὸν ὁποῖον οἱ διάδικοι δίδουσι τὸ δικαίωμα νὰ σχηματίσῃ ἰδίαν ἀπόφασιν, ἂν τὰ μέλη ὑπόσχονται ν' ἀποδεχθῶσιν ἐκκλητῶς ἢ ἀνεκκλήτως.

Ἐγένετο κτλ.

Διαμαρτυρικὸν ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ συναλλαγματικῆς ἢ Γραμματίου εἰς διαταγήν.

Ἐνώπιον ἐμοῦ κτλ. παρουσιασθεὶς ὁ Κ.... (ὄνομα, ἐπώνυμον, ἐπάγγελμα καὶ κατοικία) γνωστός μοι μ' ἐνεχείρισε τὴν ἐξῆς συναλλαγματικὴν (ἢ εἰς διαταγὴν γραμμάτιον) (ἐνταῦθα ἀντιγράφεται κατὰ λέξιν ὅλη ἡ συναλλαγματικὴ ἢ τὸ γραμμάτιον μετὰ τῶν ὀπισθογραφήσεων) τὴν ὁποίαν παραλαβὼν μετέβην εἰς τὴν ἐνταῦθα κατοικίαν, ἢ κατάστημα τοῦ κυρίου.... (ὄνομα, ἐπώνυμον) ἵνα ζητήσω παρ' αὐτοῦ τὴν ἀποδοχὴν τῆς ἀνωτέρω συναλλαγματικῆς (ἢ γραμματίου). Εὑρὼν δὲ αὐτὸν (ἂν τὸν εὕρῃ) καὶ ἐρωτήσας ἂν τὴν ἀποδέχηται ἔλαβον ἀπάντησιν, ὅτι: (ἐνταῦθα καταγράφεται ἡ ἀπάντησις τοῦ μὴ ἀποδεχθέντος). Τὴν ἀπάντησιν ταύτην ἐθεώρησα ἄρνησιν ἀποδοχῆς, διὸ παραλαβὼν τοὺς κατωτέρω ὑπογεγραμμένους δύω ἐνηλίκους μάρτυρας, πολίτας Ἕλληνας, κατοίκους ἐνταῦθα τοὺς Κ.Κ. (ὄνομα, ἐπώνυμον, ἐπάγγελμα) διεμαρτυρήθην καθ' οὗ τινος ἀνήκει δι' ὅλας τὰς συνεπείας, τόκους καὶ ἔξοδα ἐπισυναλλαγῆς, ἐπιφυλαχθεὶς πᾶν δικαίωμα τοῦ κομιστοῦ ἢ παντὸς ἄλλου ἔχοντος συμφέρον, καὶ συνέταξα τὸ παρὸν διαμαρτυρικὸν, ὑπογραφὲν παρὰ τῶν μαρτύρων καὶ ἐμοῦ καὶ τοῦ μὴ ἀποδεχθέντος ὡς ἔπεται (ἐὰν ὁ μὴ ἀποδεχθεὶς δὲν θέλει νὰ ὑπογράψῃ γίνεται περὶ τούτου μνεία).

Ἢ ἐὰν εὕρῃ τὸν διαταττόμενον, σημειοῖ εἰς τὸ διαμαρτυρικόν: «τὸν ὁποῖον δὲν εὗρον εἰς τὴν κατοικίαν του. Ἐπιδείξας τὴν συναλλαγματικὴν εἰς τὸν (ἢ τὴν) σύνοικον, εἶπον αὐτῷ νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν διαταττόμενον ὅτι ἐγένετο διαμαρτυρικὸν ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ (ἐὰν ὅμως εὕρῃ τὴν οἰκίαν κλειστὴν σημειοῖ τοῦτο ἐν τῷ διαμαρτυρικῷ).

Ἂν ὅμως ὁ διαταττόμενος ἔχει τόπον διαμονῆς ἄγνωστον σημειοῦται ὅτι: «ἐρευνήσας καὶ ἐρωτήσας διαφόρους τοὺς Κ.Κ. (ὄνομα, ἐπώνυμον, ἐπάγγελμα καὶ κατοικία) δὲν ἠδυνήθην νὰ μάθω τὴν διαμονήν του».

Καὶ κατόπιν ὡς ἄνω προσλαμβάνονται οἱ μάρτυρες καὶ συντάσσεται ἡ ἔκθεσις κατὰ τοὺς αὐτοὺς τύπους.

Σημ. Συμβαίνει ἐνίοτε νὰ δεχθῇ τρίτος κατὰ παρέμβασιν ὑπὲρ τοῦ δέκτου, τοῦ ἐκδότου ἢ τινος τῶν ὀπισθογράφων, ὅτε σημειοῦται ἐν τῷ διαμαρτυρικῷ.

Διαμαρτυρικὸν ἐπὶ μὴ πληρωμῇ.

Ἐνώπιον ἐμοῦ κτλ. παρουσιασθεὶς ὁ Κ. . . .μ' ἐνεχείρισε τὴν ἐξῆς συναλλαγματικὴν ἔχουσαν οὕτως: (ἐνταῦθα ἀντιγράφεται κατὰ λέξιν ἡ συναλλαγματικὴ μετὰ τῶν ὀπισθογραφήσεων) τὴν ὁποίαν παραλαβὼν μετέβην εἰς τὴν οἰκίαν ἢ τὸ κατάστημα τοῦ ἀποδέκτου Κυρ. . (δεῖνος) ἵνα ζητήσω παρ' αὐτοῦ τὴν πληρωμὴν τῆς ἀνωτέρω συναλλαγματικῆς εὑρὼν (ἢ μὴ εὑρὼν) (ὅρα ἀνωτέρω ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ) καὶ δείξας αὐτῷ τὴν συναλλαγματικὴν τὸν προσεκάλεσα νὰ πληρώσῃ· αὐτὸς δ' ἠρνήθη τὴν πληρωμὴν διὰ τοὺς ἐξῆς λόγους, (ἐνταῦθα σημειοῦνται οἱ λόγοι τοῦ μὴ πληρώσαντος) ἢ ἀνεδέχθη δὲ νὰ πληρώσῃ τόσον ποσὸν διὰ τοὺς ἐξῆς λόγους κτλ. Τὴν ἀπάντησιν ταύτην ἐθεώρησα ὡς ἄρνησιν πληρωμῆς, καὶ παραλαβὼν τοὺς κατωτέρω δύο ἐνηλίκους μάρτυρας κτλ. διεμαρτυρήθην κλπ. ὡς ἀνωτέρω.

Προικοσύμφωνον.

Ἐνώπιον ἐμοῦ κτλ. παρουσιασθέντες ἀφ' ἑνὸς ὁ Κ. Ν.Ν. (ὄνομα, ἐπώνυμον, ἐπάγγελμα κατοικία) καὶ ἀφ' ἑτέρου ὁ Κ. Ν. (ἐπίσης) ἐξέθεσεν παρουσίᾳ καὶ τῶν κατωτέρω δύω ἐνηλίκων μαρτύρων πολιτῶν Ἑλλήνων κτλ., τὰ ἐξῆς:

Ὁ ῥηθεὶς Κ.... ἔχων θυγατέρα ὀνόματι ν.... εἰς ὥραν γάμου, καὶ θέλων νὰ συνάψῃ αὐτὴν εἰς νόμιμον γάμον μετὰ τοῦ μνησθέντος N.N. δίδει αὐτῇ προῖκα τὰ ἐξῆς κινητὰ καὶ ἀκίνητα (περιγραφὴ ἑνὸς ἑκάστου καὶ τῆς ἀξίας των ἐὰν τὰ μέρη θελήσωσιν, ἐὰν ὄχι κινητὰ) (α) ἅτινα πάντα ὁ μελλόνυμφος ἐδήλωσεν ἐνώπιον ἐμοῦ καὶ τῶν μαρτύρων ὅτι παρέλαβεν ἤδη ἀνελλιπῶς.

Ἐγένετο κτλ.

Προικοσύμφωνον διατετιμημένης προικός.

Θέτει ὅλα τὰ ἀνωτέρω, περιγράφει τὰ ἀντικείμενα, προσθέτων τὴν ἐκτίμησιν εἰς ἕκαστον κινητὸν καὶ ἀκίνητον καὶ μετὰ ταῦτα προστίθεται ὁ ὅρος. «Ὅτι τὰ συμβαλλόμενα μέρη συνωμολόγησαν, ὅτι ἡ προῖξ αὕτη παρεδόθη εἰς τὸν μελλόνυμφον (ἢ σύζυγον) διατετιμημένη μὲ τὸ δικαίωμα τῆς ἐκποιήσεως ἐκ μέρους τοῦ συζύγου.

Πρᾶξις σφραγίσεως. (β)

Ἐν....σήμερον τὴν (ἡμερομηνία ὁλόγραφος) τοῦ χιλιοστοῦ κτλ. ἐνώπιον ἐμοῦ....τοῦ ἔργα συμβολαιογράφου (ἢ εἰρηνοδίκου) ἐκπληροῦντος, ἐνεφανίσθη ὁ Κ. N.N. ὅστις μὲ προσεκάλεσεν ἵνα μεταβῶ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ N. Δ. κειμένην ἐνταῦθα κατὰ τὴν συνοικίαν.... διὰ νὰ σφραγίσω (ἐνταῦθα σημειοῦται τὸ ἀντικείμενον)· ὅθεν παραλαβὼν καὶ τοὺς παρὰ τοῦ Νόμου ἀπαιτουμένους καὶ προσυπογραφομένους δύω μάρτυρας Κ.Κ. N.N. Δ.Δ. γνωστούς μοι πολίτας Ἕλληνας, δημότας....παρεπιδημοῦντας προσωρινῶς ἐνταῦθα, μετέβην μετ' αὐτῶν εἰς τὴν ῥηθεῖσαν οἰκίαν καὶ ἐπέθεσα τὰς σφραγῖδας ἐπὶ τῶν ἐξῆς πραγμάτων. (Ἐνταῦθα ἀναφέρον-

---

(α) Ἡ τοιαύτη προῖξ εἶναι ἀνεκποίητος καθόσον ἀφορᾷ τὰ ἀκίνητα. Ἐνίοτε σημειοῦται καὶ ἡ ἀξία τῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων χάριν ἐφαρμογῆς τοῦ χαρτοσήμου· καὶ τούτου γίνεται ῥητὴ μνεία ἐν τῷ προικοσυμφώνῳ, διότι ἂν ἀπωλεσθῶσι τὰ κινητὰ καὶ ὁ σύζυγος ὑποχρεωθῇ ποτε εἰς ἀπόδοσιν, ὑπάρχει πρόχειρος καὶ ὡμολογημένη ἡ ἀξία των, (ἐννοεῖται τῶν μὴ ἐκ τῆς χρήσεως εἰς φθορὰν ὑποκειμένων.)

(β) Ἄρθρ. 1049—1061, Πολιτ. Δικον.

ται τὰ ἀντικείμενα ἐφ' ὧν ἐτέθησαν αἱ σφραγῖδες ἢ αἱ θύραι τῆς οἰκίας ἢ τοῦ δωματίου κτλ. ἐὰν δὲ τὰ ἀντικείμενά εἰσι διακεκριμένα περιγράφονται λεπτομερῶς).

Πρὸς πίστωσιν τῶν ἀνωτέρω ἐγένετο κτλ.

Πρᾶξις ἀποσφραγίσεως. (α)

Ὅμοιον τῷ ἀνωτέρω μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι :

«Εὕρομεν τὰς σφραγῖδας ἀλυμάντους» καὶ μετὰ τὴν ἀποσφράγισιν, ὅτι «παρεδόθησαν τὰ ἀντικείμενα εἰς τὸν δικαιοῦχον Κ.Κ. περὶ τῆς ταυτότητος τοῦ ὁποίου ἐβεβαιώθην ἐκ τῶν ἐπιδειχθέντων μοι ἐπισήμων ἐγγράφων, ἀναφερομένων ἐν τῇ αὐτῇ πράξει». Ἐν ἐλλείψει δὲ τοιούτων ἐγγράφων βεβαιοῦται ἡ ταυτότης διὰ δύω ἑτέρων μαρτύρων ἀπ' εὐθείας γνωστῶν εἰς τὸν ἐνεργοῦντα τὴν ἀποσφράγισιν.

Σύνταξις ἀπογραφῆς. (β)

Ἐν....., σήμερον τὴν (ἡμερομηνία καὶ ἔτος) ὥραν..... (π. μ. μ. μ.) ἐνώπιον ἐμοῦ, Προξένου τῆς Ἑλλάδος ἐνταῦθα ἐκπληροῦντος καὶ χρέη Συμβολαιογράφου, παρουσιασθεὶς ὁ Κ. Ν. Ν. γνωστός μοι μὲ προσεκάλεσε ἵνα μεταβῶ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κ. Δ. κειμένην ἐνταῦθα κατὰ τὴν ἐνορίαν.....διὰ νὰ συντάξω ἀπογραφὴν τῆς περιουσίας τοῦ ἀποβιώσαντος Κ.Κ. Ι. πολίτου κατοίκου τοῦ Δήμου.....διατρίβοντος ἐνταῦθα.

Ὅθεν συμπαραλαβὼν τοὺς παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτουμένους δύω μαρτύρους Κ.Κ. πολίτας Ἕλληνας γνωστούς μου, ἐπαγγέλματος.....κατοίκους.....διαμένοντας ἐνταῦθα, μετέβην μετ' αὐτῶν εἰς τὸν ῥηθέντα τόπον ἔνθα ἠρξάμεθα ἀμέσως τῆς ἀπογραφῆς ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τῶν δικαιούχων (ἐν ταῦθα περιγράφεται τὸ ὄνομα, ἐπάγγελμα, κατοικία καὶ ὁ βαθμὸς τῆς συγγενείας αὐτῶν ἢ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν), ἀφοῦ διωρίσθησαν πραγματογνώμονες κατὰ συμφωνίαν τῶν δικαιούχων οἱ Κ.Κ. (ὄνομα, ἐπάγγελμα, κατοικία) οἵτινες ὡρκίσθησαν κατὰ τὸν Νόμον, ὅτι θέλουσι κάμει

(α) (Ἀριθ. 1062—1063 Πολ. Δικ.)

(β) (1069—1073 Πολ. Δικον.)

ἀκριβῆ ἐκτίμησιν ἑνὸς ἑκάστου τῶν ἀντικειμένων, (α) καὶ ἀφοῦ ἀπεσφραγίσθησαν τὰ δωμάτια ἢ τὰ κιβώτια παρ' ἡμῶν ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν δικαιούχων (ἢ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν) καὶ τῶν μαρτύρων, εὑρεθεισῶν τῶν σφραγίδων ἀλυμάντων, (ἐνταῦθα γίνεται ἀκριβὴς περιγραφὴ ἑκάστου τῶν ἀντικειμένων καὶ σημειοῦται τὸ τίμημα ἑνὸς ἑκάστου κατὰ τὸ ἐδ. 6 τοῦ Ἀρ. 1071 Πολ. Δικον.) εὑρέθησαν τὰ ἑξῆς ἔγγραφα, βιβλία, ἐμπορικὰ ἢ οἰκονομικὰ κτλ. γράμματα, ἅτινα συνερράφησαν καὶ ἐμονογραφήθησαν παρ' ἐμοῦ ἐφ' ἑκάστου φύλλου καὶ τὰ ὁποῖα παρεδόθησαν μετὰ τῶν εἰρημένων κινητῶν πρὸς φύλαξιν εἰς χεῖρας τοῦ Κ.Κ. (ὄνομα, ἐπώνυμον, ἐπάγγελμα, κατοικία) κατὰ συμφωνίαν τῶν δικαιούχων ἢ κατὰ διαταγὴν ἡμετέραν. (β)

Πρὸ τοῦ τέλους τῆς ἀπογραφῆς ὡρκίσθησαν ἐνώπιον ἐμοῦ πάντες οἱ προσκεκλημένοι σύνοικοι (γ) ὅτι ἐν γνώσει αὐτῶν δὲν ὑφῃρέθη οὔτε ὑπεξήχθη τι παρ' αὐτῶν ἢ παρ' ἄλλων.

Ἐπὶ τέλους ἐγένετο σύγκρισις τῶν περιόντων καὶ τῶν ὀφειλομένων ὑπὸ τοῦ ἀποβιώσαντος καὶ δήλωσις τῆς ἀληθοῦς καταστάσεως τῆς περιουσίας αὐτοῦ, ἤτοι τὰ μὲν χρέη του ἀναβαίνουσιν εἰς δραχ.... αἱ δὲ ἀπαιτήσεις του εἰς δραχ.... ὥστε φαίνεται καὶ ἔλλειμμα δραχ.... ἢ περίσευμα δραχ....

Σημ. Ὅταν δὲν ἦναι δυνατὸν νὰ κατορθωθῇ ἡ περιγραφὴ εἰς μίαν ἡμέραν, γίνεται καθ' ἑκάστην ἡμέραν μνεία ὅτι ἡ ἀπογρφὴ ἀνεβλήθη διὰ τὴν ἐπαύριον ἢ διὰ τὴν δεῖνα ἡμέραν, καὶ τότε ἀναφέρεται εἰς τὴν ἔκθεσιν ἡ ἡμέρα καὶ ὥρα τῆς ἐπαναλήψεως, σημειουμένου πάντοτε ἐπὶ μὲν τῆς διακοπῆς, ὅτι ἐπετέθησαν αἱ σφραγῖδες, ἐπὶ δὲ τῆς ἐπαναλήψεως ὅτι ἀφῃρέθησαν αἱ σφραγῖδες, εὑρεθεῖσαι ἀλύμαντοι, ἑκάστη δὲ πρᾶξις ἀναβολῆς ἢ ἐπαναλήψεως ὑπογράφεται ὡς καὶ τὸ ὅλον.

Ἐγένετο, κτλ. ὑπεγράφη παρ' ὅλων τῶν ἀνωτέρω μνησθέντων. (Ἐὰν δέ τις τῶν δικαιούχων δὲν εἰξεύρῃ ἢ δὲν θέλει νὰ ὑπογράψῃ γίνεται ῥητὴ μνεία).

(α) Ἐννοεῖται ὅτι ἐπὶ ἑκάστου ἀντικειμένου πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ὁ ἁρμόδιος πραγματογνώμων.

(β) Ἐπειδὴ ὁ Πρόξενος εἶναι καὶ Πρόεδρος Πρωτοδικείου. Ἂν δὲ ἦναι ὁ Γραμματεὺς ὁ συντάσσων τὴν ἀπογραφὴν σημειοῦται ὅτι «κατὰ διαταγὴν τοῦ Προξένου».

(γ) Οἵτινες προσκαλοῦνται καὶ ἂν ὑπάρχουν τοιοῦτοι ἐπὶ τούτῳ, κατὰ τὸ ἐδ. 9 τοῦ 1071 ἄρθρον. Τοιοῦτοι δ' εἶναι: ὑπηρέται, ἐνήλικα τέκνα του, σύζυγος.

Ἐξοφλητήριον.

Ἐν.....σήμερον τὴν.....ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ ἔργα Συμβολαιογράφου ἐκπλρ. Προξ. κτλ. παρουσιασθεὶς ὁ Κ. Δ.Δ. γνωστός μοι (ὄνομα, ἐπώνυμον, ἐπάγγελμα, κατοικία) ὡμολόγησεν παρουσίᾳ καὶ τῶν κατωτέρω μαρτύρων, ὅτι δυνάμει τοῦ ἀπὸ.... (ὑπ' ἀριθ: ἂν ἦναι ἐπίσημον) ἐγγράφου, ἔχων λαμβάνειν παρὰ τοῦ Κ. (ὄνομα, ἐπώνυμον, ἐπάγγελμα, κατοικία) δραχ....πρὸς ἀσφάλειαν, τῶν ὁποίων ἐνέγραψεν ὑποθήκην εἰς τὸ βιβλίον τοῦ Δήμου....(ἐὰν ὑπάρχῃ τοιαύτη ἢ ἔλαβεν ἐνέχυρον περιγράφεται τοῦτο) ἔλαβε παρ' αὐτοῦ τὰς ῥηθείσας δραχ..ἀνελλιπῶς καὶ ἐξώφλησε τὸ μνησθὲν ἔγγραφον (ἢ συμβόλαιον) ἀποσβέσας συνάμα καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ ῥηθέντος κτήματος ἐγγραφεῖσαν ὑποθήκην καὶ συναινεῖ νὰ ἐξαλειφθῇ αὕτη ἐκ τοῦ βιβλίου τῶν ὑποθηκῶν τοῦ δήμου....) (ἐὰν δὲ ἔλαβεν ὡς ἀσφάλειαν ἐνέχυρον τὸ ἐξοφλητικὸν διαλαμβάνει ῥητῶς «ὅτι τὸ ῥηθὲν ἐνέχυρον ἐπεστράφη πρὸς τὸν ὀφειλέτην ὅστις ὡμολόγησεν ὅτι παρέλαβεν αὐτὸ σῶον καὶ ἀνελλιπές».)

Ἐγένετο κτλ.

Σημ. Ὅταν τὸ δάνειον δὲν ἦναι ἐνυπόθηκον ἢ καὶ ἐνυπόθηκον, δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ συνυπογράφῃ καὶ ὁ ὀφειλέτης πρὸς βεβαίωσιν τῆς παραλαβῆς τοῦ ἐνεχύρου.

Ἐγγυητικόν.

Ἐνώπιον ἐμοῦ κτλ. παρουσιασθεὶς ὁ Κ..κτλ. ἐδήλωσεν ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τῶν κατωτέρω μαρτύρων κτλ. ὅτι ἐγγυᾶται ὑπὲρ τοῦ Ν.Ν. (ὄνομα, ἐπώνυμον ἐπάγγελμα καὶ κατοικία) διὰ....(ἐνταῦθα ἐκτίθεται τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐγγυήσεως).

Σημ. Ἡ ἐγγύησις εἶναι διττὴ ἄνευ διζήσεως ἢ μετὰ διζήσεως. Ἄνευ διζήσεως εἶναι τὸ κοινῶς λεγόμενον «ἐγγυητὴς καὶ πληρωτής», ὅτε τίθεται ῥητῶς εἰς τὸ ἐγγυητικὸν ἡ ἑξῆς φράσις: «Ἐγγυᾶται ὑπὲρ τοῦ δεῖνος διὰ τὴν πληρωμὴν....ἢ παράδοσιν ἀντικειμένου ἄνευ διζήσεως, ἢ παραιτούμενος τοῦ εὐεργετήματος τῆς διζήσεως». Ἐν δὲ τῇ β'. περιπτώσει τίθεται ἁπλῶς «ὅτι ἐγγυᾶται».

Ἐγένετο κτλ.

Ἐγγυητικὸν γάμου.

Ἐνώπιον ἐμοῦ κτλ. παρουσιασθέντες οἱ Κ.Κ..... ὡμολόγησαν, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τῶν κάτωθι μαρτύρων κτλ. ὅτι ὁ Κ. Ν.Ν. (ὄνομα, ἐπώνυμον, ἐπάγγελμα, κατοικία, ἐτῶν....) καὶ ἡ Κ. Κ.Κ. (ὄνομα, ἐπώνυμον, κατοικία, ἐτῶν.... ἐκκλησιαζομένη εἰς τὸν ἐν τῇ πόλει.... ....Ναὸν.....) εἶναι ἄγαμοι, ὅτι συναινέσει καὶ τῶν γονέων των (ἢ τῶν συγγενῶν των, ἢ τῶν κηδεμόνων των) συνέρχονται εἰς νόμιμον γάμον πρῶτον (ἢ δεύτερον ἢ τρίτον,) ἢ (ὁ μὲν εἰς πρῶτον, ἡ δὲ εἰς δεύτερον κτλ.) ὅτι δὲν ὑπάρχει μεταξὺ αὐτῶν συγγένεια κωλύουσα τὸν γάμον, ὅτι εἶναι χριστιανοί, ὀπαδοὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ Ὀρθοδόξου δόγματος (ἢ ἂν ἐπιτραπῇ ὁ μικτὸς γάμος λέγεται, ὅτι ὁ μὲν εἶναι τοῦ δεῖνος δόγματος ἡ δὲ τοῦ δεῖνος) καὶ ὅτι παράνυμφος αὐτῶν εἶναι ὁ ἢ ἡ Κ. (ὄνομα, ἐπώνυμον, ἐπάγγελμα, κατοικία).

Ταῦτα καλῶς εἰδότες οἱ ἀνωτέρω Κύριοι Ν. Ν. ἐκ μέρους τοῦ γαμβροῦ καὶ Ι. Δ. ἐκ μέρους τῆς νύμφης ἐγγυῶνται καὶ περὶ τῆς ἀγαμίας αὐτῶν καὶ τῶν λοιπῶν προεκτεθέντων.

Ἐγένετο κτλ.

Πρόσκλησις πρὸς τοὺς ἀναγγελθέντας δανειστὰς ὅπως παρουσιάσωσι τοὺς τίτλους των.

Ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ τῆς κατατάξεως ἔργα συμβολαιογράφου ἐκπληρῶν Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν....Κ. (ὄνομα, ἐπώνυμον) πρὸς τοὺς ἀναγγείλαντας ἑαυτοὺς δανειστὰς τοῦ δεῖνος Κ.Κ. Ν. ἐπισπεύσαντα τὸν πλειστηριασμόν, Ν. Κ. Ι. Δ. κτλ. κατοίκους (ἐνταῦθα τίθεται ἡ κατοικία ἑνὸς ἑκάστου.)

Δυνάμει τοῦ 937 ἄρθρου (ὅταν ᾖναι περὶ κινητῶν, καὶ 991 ὅταν ᾖναι περὶ ἀκινήτων) τῆς Πολ. Δικονομίας, προσκαλεῖσθε, Κύριοι, νὰ προσαγάγητε ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας τοὺς τίτλους ἐφ' ὧν στηρίζετε τὰς ἀπαιτήσεις ὑμῶν, καὶ λάβητε γνῶσιν τῶν προσημειωθέντων, ἵνα ἐνεργηθῶσι τὰ περαιτέρω νόμιμα.

Παραγγέλλεται ὁ ἁρμόδιος Κλητὴρ νὰ ἐπιδώσῃ εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν ἀνωτέρω ἀντίγραφον τῆς παρούσης.

Ἐν.....τὴν.....186..

Ὁ ἐπὶ τῆς κατατάξεως ὑπάλληλος,

(Γ. Σ.) Ν. Ν.

Σημ. Ἡ πρόσκλησις αὕτη καταχωρίζεται εἰς δημόσιόν τι φύλλον.

Πίναξ κατατάξεως ἐπὶ ἐκπλειστηριάσματος. (α)

Πίναξ κατατάξεως τῶν δανειστῶν τοῦ δεῖνος, (ὄνομα, ἐπώνυμον, ἐπάγγελμα, κατοικία) ἐπὶ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος τοῦ δεῖνος κτήματος, (περιγραφὴ τοῦ κτήματος κινητοῦ ἢ ἀκινήτου) πλειστηριασθέντος ἐνώπιόν μου, τὴν..(χρονολογία) καὶ κατακυρωθέντος εἰς τὸν δεῖνα ἀντὶ δραχ. τόσων, κατὰ τὴν ἀπὸ.....καὶ ὑπ' ἀριθ....ἔκθεσιν κατακυρώσεως.

Α'. Χρέη πληρωτέα κατὰ τὸ ἄρθρον 940 τῆς Πολ. Δικονομίας.

Σημ. (Ἐνταῦθα πρέπει νὰ σημειωθῶσι τὰ κατὰ προνόμιον πληρωτέα χρέη κατὰ τὰ ἄρθρα 940 καὶ 941 Πολ. Δικ.)

Β'. Χρέη πληρωτέα κατὰ τὸ ἄρθρον 991 τῆς Πολ. Δικον.)

Σημ. (Ἐνταῦθα σημειοῦνται τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 991 πληρωτέα χρέη. Ὀφείλει ὅμως ὁ ἐπὶ τῆς κατατάξεως ὡς πρὸς τὰ χρέη ταῦτα νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰ 31, 32 καὶ 49 ἄρθρα τοῦ περὶ ὑποθηκῶν Νόμου καθόσον ἀφορᾷ τὸ προνόμιον τῶν ἐνυποθήκων δανείων.)

Ἐν.....τὴν.....186..

Ὁ ἐπὶ τῆς κατατάξεως ὑπάλληλος,

(Γ. Σ.) Ν. Ν.

Τύπος ἐκτελέσεως παντὸς συμβολαίου ἐκτελεστοῦ.

Ἐν τῇ κεφαλίδι τίθεται ὁ ἀκόλουθος τύπος:

«Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος Ὄθωνος».

καὶ κατόπιν ἀντιγράφεται ὁλόκληρον τὸ ἐκτελεσθησόμενον συμβό-

---

(α) Τὸν πίνακα τοῦτον, γραφόμενον ἐπὶ χαρτοσήμου τάξεως 3 δραχ. πέμπει ὁ ἐπὶ τῆς κατατάξεως ὑπάλληλος εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ προξενικοῦ δικαστηρίου πρὸς ἐπικύρωσιν· οὗτος δ' ἔχει δικαίωμα νὰ μεταρρυθμίσῃ αὐτὸν, ἐὰν τὸν εὕρῃ ἐσφαλμένον. Ἡ ἐξόφλησις τοῦ πίνακος γίνεται ἢ κάτωθεν αὐτοῦ, ἢ καὶ χωριστά. (Ἄρθρον 915 καὶ 947 Πολ. Δικ.)

λαιον. Κατὰ τὴν ἀντιγραφὴν ὁλοκλήρου τοῦ συμβολαίου, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ὑπογραφῶν, προστίθεται:

«Ὁ Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν.....ὡς Πρόεδρος».

Ἐντέλλεται πρὸς πάντα μὲν κλητῆρα νὰ ἐκτελέσῃ ζητηθεὶς τὸ παρὸν συμβόλαιον, πρὸς πάντας δὲ τοὺς Εἰσαγγελεῖς νὰ ἐνεργήσωσι τὸ καθ' ἑαυτούς, καὶ πρὸς πάντας τοὺς Διοικητὰς καὶ λοιποὺς ἀξιωματικοὺς τῆς δημοσίας δυνάμεως νὰ δώσωσι χεῖρα βοηθείας ὅταν νομίμως ζητηθῶσιν.

Πρὸς βεβαίωσιν τούτου ἐσφραγίσθη τὸ παρὸν, συνταχθὲν ἐν (τόπος τῆς συνάξεώς του) τὴν (χρονολογία ὁλόγραφος) τοῦ χιλιοστοῦ κτλ.

Ὁ Πρόξενος ὡς πρόεδρος,

(Τ. Σ.) Ν. Ν. Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Προξενείου,

Δ. Π.

Ὅτι ἀπόγραφον ἐκτελεστὸν ἐν....τὴν....κτλ.

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Προξενείου,

(Τ. Σ.) Δ. Π.

Σημ. Ὁ ἀνωτέρω τύπος, ὑπογεγραμμένος παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ Γραμματέως, τίθεται εἰς τὸ πρωτότυπον σὺν τῇ σφραγίδι.

Τὸ «ὅτι ἀπόγραφον ἐκτελεστὸν ἐν....186..», τίθεται εἰς τὸ ἀντίγραφον ὑπὸ τοῦ Γραμματέως χορηγούμενον πρὸς ἐκτέλεσιν εἰς τὸ διαιοῦχον πρόσωπον, διότι τοῦτο ἐπέχει θέσιν ἀντιγράφου, ἐπικυρωμένου ὑπὸ τοῦ Γραμματέως ἀκριβοῦς, οὗτινος ἀντίγραφον ἐξ ἀπογράφου θέλει κοινοποιηθῇ βεβαίως πρὸ τῆς ἐκτελέσεως εἰς τὸν καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις.

Πρᾶξις παρακαταθέσεως μυστικῆς διαθήκης.

Ἐνώπιον ἐμοῦ κτλ.....παρουσιασθεὶς ὁ Κ. (ὄνομα, ἐπώνυμον, ἐπάγγελμα, κατοικία) ἐδήλωσε, παρουσίᾳ καὶ τῶν κάτωθι τριῶν μαρτύρων, ὅτι θέλει νὰ παρακαταθέσῃ τὴν μυστικήν του διαθήκην.

Ἠρώτησα αὐτὸν ἂν ἡ ἐμφανιζομένη διαθήκη ἐγράφη καὶ ὑπεγράφη παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου· ἐκεῖνος δ' ἀπήντησεν, ὅτι καὶ ἐγράφη καὶ ὑπεγράφη παρ' αὐτοῦ, καὶ θέλει νὰ τὴν παρακαταθέσῃ· ὑπενθύμισα εἰς τὸν διαθέτην, ὅτι ἂν ἡ διαθήκη δὲν ἐγράφη καὶ ὑπεγράφη παρὰ τοῦ ἰδίου κατὰ τὴν ὁμολογίαν του εἶναι ἄκυρος, αὐτὸς δ' ἐπανέλαβε καταφατικῶς

ὡς καὶ πρότερον. Ὅθεν ὄπισθεν τῆς διαθήκης ἐσημειώθη ἡ παρακατάθεσις, ὁ ἀριθμὸς, ἡ χρονολογία καὶ λοιπὰ, τὰ ὁποῖα ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ διαθέτου τῶν μαρτύρων καὶ ἐμοῦ. (α)

Ἐγένετο κτλ.

Ἐνώτιον ἐμοῦ κτλ. . . . παρουσιασθεὶς ὁ Κ. (ὄνομα, ἐπώνυμον, ἐπάγγελμα, κατοικία) ἐδήλωσε, παρουσίᾳ καὶ τῶν κάτωθι μνημονευομένων τριῶν μαρτύρων, πολιτῶν Ἑλλήνων, γνωστῶν μοι καὶ μὴ ἐξαιρουμένων ὑπὸ τοῦ Νόμου, ὅτι θέλει νὰ παρακαταθέσῃ τὴν μυστικήν του διαθήκην.

Ἠρώτησα αὐτὸν, ἂν ἡ ἐμφανιζομένη διαθήκη ἐγράφη καὶ ὑπεγράφη παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου· ἐπειδὴ δὲ ὁ διαθέτης ἐδήλωσεν ὅτι ἡ μυστική του διαθήκη ἐγράφη παρ' ἄλλου καὶ μόνον ὑπεγράφη παρ' αὐτοῦ, θέλων νὰ βεβαιωθῶ περὶ τῆς καλῆς πίστεως τοῦ γράψαντος αὐτὴν, ἀφοῦ ἀπεμάκρυνα τοὺς μάρτυρας, ὥστε μόνον νὰ βλέπωσι καὶ νὰ μὴ ἀκούωσιν, ἤνοιξα τὴν διαθήκην, ἀνέγνωστα τὸ περιεχόμενον πρὸς τὸν διαθέτην, καὶ ἐνεχείρισα αὐτὴν πρὸς αὐτόν· προσεκάλεσα τοὺς μάρτυρας νὰ πλησιάσωσι, καὶ, παρόντων αὐτῶν, ἠρώτησα τὸν διαθέτην, ἂν τὸ περιεχόμενον εἰς τὸ ἔγγραφον, ὅπερ ἀνέγνωσα ἐνώπιόν του, ἦναι ἡ τελευταία καὶ ἀληθὴς θέ-

(α) Εἰ μὲν ὁ διαθέτης γινώσκῃ γράμματα καὶ ἔγραψεν ἰδίᾳ χειρὶ τὴν διαθήκην του, ἐγχειρίζει αὐτὴν ἐσφραγισμένην, εἰ δ' ἐγγράφῃ παρ' ἑτέρου καὶ ὑπεγράφῃ παρ' αὐτοῦ, τὴν παραδίδει εἰς τὸν συμβολαιογράφον ἀνοικτὴν, καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ συμβολαιογράφος ἀπομακρύνει τοὺς μάρτυρας, ὥστε νὰ βλέπωσι καὶ νὰ μὴ ἀκούωσι, καὶ ἀναγινώσκει πρὸς τὸν διαθέτην τὸ περιεχόμενον τῆς μυστικῆς του διαθήκης· καὶ ἂν οὗτος ὁμολογήσῃ ὅτι αὐτὴ εἶναι ἡ τελευταία του θέλησις, τότε προσκαλεῖ τοὺς μάρτυρας νὰ πλησιάσωσι καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτῶν ἐρωτᾷ τὸν διαθέτην ἂν τὸ περιεχόμενον τῆς διαθήκης τὴν ὁποίαν ἀνέγνωσεν ἦναι ἡ ἀληθὴς καὶ τελευταία θέλησίς του· τότε συντάσσει τὴν ἔκθεσιν τῆς παρακαταθέσεως καὶ κάμνει ἐν τῇ ἐκθέσει μνείαν ὅλων τῶν προεκτεθέντων, σφραγίζει τὴν διαθήκην ὁ διαθέτης καὶ ὄπισθεν αὐτῆς σημειοῦται ὁ ἀριθμὸς ἡ χρονολογία ὁλόγραφος καὶ ὅτι εἶναι μυστικὴ διαθήκη τοῦ (δεῖνος), παρακαταθεῖσα εἰς χεῖρας του· καὶ τὴν σημείωσιν ταύτην ὑπογράφει ὁ διαθέτης οἱ μάρτυρες καὶ ὁ συμβολαιογράφος. Ἐὰν ἡ διαθήκη ἐγράφῃ παρ' ἄλλου ὁ γράψας ὑπογράφεται εἰς πᾶσαν τῆς διαθήκης σελίδα. Σημειωτέον ὅτι ὁ κωφὸς, τυφλὸς, ἄλαλος καὶ ἀγοάμματος δὲν δύνανται νὰ συντάξωσι μυστικὴν διαθήκην.

λησίς του, ἀποκριθέντος δ' ἐκείνου καταφατικῶς, ἐδέχθην τὴν διαθήκην, σφραγισθεῖσαν τότε ὑπὸ τοῦ διαθέτου, καὶ ὄπισθεν αὐτῆς ἐσημειώθη ὁ ἀριθμός, ἡ παρακατάθεσις, τὸ ὄνομα τοῦ διαθέτου καὶ τὰ λοιπὰ, τὰ ὁποῖα ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ διαθέτου τῶν μαρτύρων καὶ ἐμοῦ.

Ἐγένετο, ἐν (τόπος τῆς συντάξεως) τὴν (ἡμερομηνία ὁλόγραφος) τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἑξηκοστοῦ ἔτους, καὶ ἀναγνωσθεῖσα ἐνώπιον τοῦ διαθέτου καὶ τῶν τριῶν μαρτύρων Κ.Κ. (ὄνομα, ἐπώνυμον, ἐπάγγελμα, κατοικία) ὑπεγράφη παρ' αὐτῶν καὶ ἐμοῦ.

Ἀριθ. Εὐρετηρίου.

Μυστικὴ Διαθήκη τοῦ Π. Γ. (ὄνομα, ἐπώνυμον, ἐπάγγελμα, κατοικία) παρακατατεθεῖσα ἐν (τόπος ἐνῷ γίνεται ἡ πρᾶξις) εἰς τὸ Γραφεῖόν μου τὴν (ἡμερομηνία ὁλόγραφος) τοῦ χιλιοστοῦ....κτλ.

Οἱ μάρτυρες, Ὁ διαθέτης,

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόξενος,

Ὑπόδειγμα δημοσίας διαθήκης.

Σήμερον τὴν (ἡμερομηνία ὁλόγραφος) ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος..... καὶ ὥραν.....ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ ἐν....Προξένου τῆς Ἑλλάδος (ὀνοματεπώνυμον) ἐνεφανίσθη ὁ Κ....(ἔμπορος, κάτοικος.... καὶ προσωρινῶς διαμένων ἐνταῦθα) καὶ μὲ προσεκάλεσεν ἐξ ὀνόματος τοῦ Κ. (ὄνομα καὶ ἐπώνυμον) ἵνα μεταβῶ εἰς τὴν οἰκίαν του καὶ συντάξω τὴν διαθήκην του.

Μεταβὰς λοιπὸν αὐθωρεὶ εἰς τὴν (νὰ σημειωθῇ ἡ ἐνορία, τὸ ὄνομα καὶ ἡ ὁδὸς ἔνθα κεῖται ἡ οἰκία τοῦ διαθέτου) οἰκίαν τοῦ Κυρίου (ὄνομα, ἐπώνυμον, ἐπάγγελμα, κατοικία καὶ διαμονὴ) γνωστοῦ μοι καὶ ἀσχέτου πάσης μετ' ἐμοῦ καὶ τῶν προσυπογραφομένων μαρτύρων συγγενείας, καὶ εὑρὼν αὐτὸν ἐκεῖ, τὸν ἠρώτησα, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τῶν ἐπὶ τούτῳ κληθέντων («τριῶν μὲν» ἐὰν εἰξεύρῃ νὰ γράφῃ «τεσσάρων δὲ» ἐὰν δὲν εἰξεύρῃ) μαρτύρων Κ.Κ. (νὰ σημειωθῶσι τὰ ὀνοματεπώνυμα ἑνὸς ἑκάστου τῶν μαρτύρων τὸ ἐπάγγελμά των, ἡ κατοικία των, ἡ διαμονή των καὶ ἡ ἐνορία των), πολιτῶν Ἑλλήνων, γνωστῶν μοι καὶ μὴ ὑπαγομένων εἰς οὐδεμίαν ὑπὸ τοῦ Νόμου προβλεπομένην ἐξαίρεσιν, διατί μὲ προσεκάλεσεν·

οὗτος δ' ἀπήντησεν (α) (ἢ κατ' εὐθεῖαν ἢ διὰ του Διερμηνέως), ὅτι θέλει νὰ συντάξῃ τὴν διαθήκην του. Ἀφοῦ δ' ἐβεβαιώθην, ὅτι ὁ διαθέτης ἔχει σῶας τὰς φρένας, ἀπομακρύνας πάντα ἄλλον ἐκ τοῦ δωματίου ἔνθα ἔκειτο ὁ διαθέτης ἐκτὸς τῶν μαρτύρων (καὶ τοῦ Διερμηνέως), ὥρκισα ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τοὺς εἰρημένους μάρτυρας, ὅτι θὰ φυλάξωσι μυστικὸν μέχρι τῆς ἀποβιώσεως τοῦ διαθέτου ὅ,τι ἀκούσωσι παρ' αὐτοῦ.

Τότε ὁ διαθέτης ἐξέθεσεν ἐνώπιον ἐμοῦ καὶ τῶν μαρτύρων τὴν τελευταίαν του θέλησιν, καταχωρίσας ἀκριβῶς τὰς λέξεις αὐτοῦ, ὡς ἔπεται: (Ἐνταῦθα γράφονται ἀκριβῶς ὅσα ἐκθέσει ὁ διαθέτης.) Μετὰ ταῦτα ὑπενθύμισα εἰς τὸν διαθέτην ἐὰν ἀφίνῃ ἐλεημοσύνας εἰς κοινωφελῆ καὶ φιλανθρωπικὰ καταστήματα, καὶ ἀπήντησεν ὅτι (ἐνταῦθα γίνεται μνεία ἐὰν ἀφίνῃ ἢ ἐὰν δὲν ἀφίνῃ).

Ἔπειτα ἠρώτησα τὸν διαθέτην ἐὰν ἔχῃ νὰ προσθέσῃ τι εἰς τὰς ἀνωτέρω διατάξεις του (ἐνταῦθα σημειοῦται ὅ,τι ὁ διαθέτης ἐκθέσει).

Πρὸς πίστωσιν ὅθεν συνετάχθη ἡ παροῦσα διαθήκη, ἥτις, ἀναγνωσθεῖσα μεγαλοφώνως καὶ εὐκρινῶς ἐνώπιον τοῦ διαθέτου (β) καὶ τῶν μαρτύρων, καὶ παρ' ἑνὸς ἑκάστου τῶν μαρτύρων ἰδίᾳ ἀναγνωσθεῖσα καὶ παρατηρηθεῖσα, ὑπεγράφη παρὰ πάντων, τοῦ τε διαθέτου τῶν μαρτύρων καὶ τοῦ Διερμηνέως (ἐὰν ὑπάρχῃ καὶ δὲν ἦναι ἐκ τῶν μαρτύρων) καὶ ἐμοῦ (ἐὰν δὲν εἰξεύρῃ, ἢ δὲν δύναται νὰ γράψῃ ὁ διαθέτης γίνεται μνεία τούτου, ὡς καὶ διά τινα λόγον).

(α) Ἐὰν ὁ διαθέτης ἀγνοῇ τὴν Ἑλλ. γλῶσσαν, τότε προσλαμβάνεται διερμηνεὺς, ὅστις δύναται νὰ ἦναι καὶ εἷς ἐκ τῶν μαρτύρων, ὅτε ὅμως, ἐκτὸς τοῦ ὅρκου τὸν ὁποῖον ὀφείλει νὰ δώσῃ ὡς μάρτυς, ὁρκίζεται καὶ τὸν τοῦ διερμηνέως δηλ. ὅτι θέλει κάμει πιστὴν καὶ ἀκριβῆ διερμήνευσιν τῶν ὅσα θέλει ἐκθέσει ὁ διαθέτης. Ἐὰν δ' ὁ διερμηνεὺς δὲν ἦναι ἐκ τῶν μαρτύρων, ὁρκίζεται τὸν τοῦ διερμηνέως ὅρκον καὶ ὅτι θὰ φυλάξῃ μυστικὰς τὰς διατάξεις τοῦ διαθέτου· προσυπογράφεται δὲ εἰς τὴν διαθήκην.

(β) Ἐὰν τυχὸν ὁ διαθέτης ἀγνοῇ τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν τότε γίνεται μνεία ὅτι ὁ διερμηνεὺς μεθερμήνευσεν κατὰ λέξιν πρὸς τὸν διαθέτην ὅλον τὸ περιεχόμενον τῆς διαθήκης τὸ ὁποῖον ὁ διαθέτης ἀπεδέχθη. Ἐὰν ὅμως ὁ διαθέτης ἦναι κωφὸς, ἀναγινώσκει ὁ ἴδιος τὴν διαθήκην. Καὶ ἐὰν, κωφὸς ὤν, δὲν εἰξεύρῃ νὰ ὑπογράψῃ, τότε προσλαμβάνονται ἓξ (6) μάρτυρες. Ὁ αὐτὸς ἀριθμὸς μαρτύρων ἀπαιτεῖται καὶ ὅταν ὁ διαθέτης ἦναι τυφλός.

ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΑΙ ΠΡΑΞΕΙΣ.

Ἔκθεσις ναυσιβλαβίας.

Σήμερον τὴν (ἡμερομηνία ὁλόγραφος) ἡμέραν . . . . καὶ ὥραν . . . . ἐνώπιον ἐμοῦ (ὄνομα καὶ ἐπώνυμον) Προξένου (Γενικοῦ, Ὑπο-) τῆς Ἑλλάδος ἐν . . . . . (ἢ ἐνώπιον ἐμοῦ Γραμματέως τοῦ ἐν . . . . . Προξενείου (Γενικοῦ) τῆς Ἑλλάδος (ὄνομα ἐπώνυμον) διευθύνοντος αὐτὸ ἐν ἀπουσίᾳ (ἢ κωλυομένου τοῦ Προξένου) παρόντος καὶ τοῦ παρ' αὐτῷ Γραμματέως, (Γραφέως) (ὄνομα ἐπώνυμον) ἐνεφανίσθη ὁ πλοίαρχος τοῦ ὑπὸ σημαίαν Ἑλληνικὴν πλοίου . . . . (Βρικίου) ὀνόματι . . . . . τόνων . . . . . τοῦ νηϊλογίου (Σύρου, Ὕδρας) ὑπ' ἀριθ . . . . . ὅστις ἐξετάζεται ὡς ἕπεται :

Ἐρ. Πῶς ὀνομάζεσαι κτλ.

Ἀπ. Δ. Γ. ἐγεννήθην εἰς . . . . . κατοικῶ εἰς . . . . . ἐτῶν . . . . πλοίαρχος, χριστιανὸς ὀρθόδοξος.

Ἔδωκεν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 335 τῆς Πολ. Δικονομίας ὅρκον.

Ἐρ. Ποῦ ἐφόρτωσες, διὰ ποῦ, τίς ὁ φορτωτὴς, τίς ὁ παραλήπτης, τί συνέβη κατὰ τὸν διάπλουν;

Ἀπ. Ὁ ἐν . . . . . ἔμπορος Κ . . . . ἐφόρτωσεν εἰς τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν μου πλοῖον (τὸ εἶδος τοῦ φορτίου καὶ τὸ ποσὸν αὐτοῦ) διὰ νὰ τὸ μεταφέρω καὶ παραδώσω εἰς . . . . . Κατὰ τὴν . . . . . όντος τοῦ πλοίου εἰς καλὴν κατάστασιν, στεγνοῦ ἀπὸ νερὰ, ἐφωδιασμένου μ' ὅλα τ' ἀναγκαῖα σκεύη καὶ μὲ πλήρωμα ὅλον ὁμοῦ . . . . . ἀνεχώρησα ἐκεῖθεν κτλ. (ἐκτίθενται λεπτομερῶς τὰ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ διάπλου ἀξιοσημείωτα συμβάντα, ἐξ ὧν, ἕνεκα ἀνωτέρας δυνάμεως, ἠναγκάσθησαν νὰ κάμωσι χύσιν τὴν δεῖνα ἡμέραν καὶ ὥραν, ἐπὶ πόσας ὥρας, ἀνέμου δεῖνα πνέοντος καὶ εἰς ποῖον ῥητῶς μέρος. Πρὸ παντὸς πρέπει ν' ἀποδεικνύηται, ὅτι κατὰ τὴν χύσιν πρῶτον ἐρρίφθησαν τὰ ἐπὶ τοῦ καταστώματος καὶ πᾶν τὸ προστυχὸν μετὰ κοινὴν τοῦ πληρώματος συνδιάσκεψιν πρὸς ἀποφυγὴ τοῦ ἐπικειμένου κινδύνου καὶ διὰ τὴν κοινὴν σωτηρίαν τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου· ἀκολούθως δὲ, ἂν, μετὰ τὴν ἀπόῤῥιψιν ὅλων τούτων, τὸ πλοῖον πάλιν τρέχῃ κίνδυνον ἀναπόφευκτον καὶ δὲν ὑπάρχῃ σωτηρίας ἐλπὶς, ὅτι ἐγένετο χύσις καὶ ἐκ τοῦ φορτίου).

Ἐρ. Τὸ πλοῖον καὶ τὸ φορτίον εἶναι ἠσφαλισμένα καὶ ὑπό τινος ἀσφαλιστικῆς ἑταιρίας;

Ἀπ. . . . . .

Ἐρ. Τίνος ἰδιοκτησίᾳ εἶναι τὸ πλοῖον;

Ἀπ. . . . . .

Ἐρ. Ναυτοδάνεια ὑπάρχουν ἐπὶ τοῦ πλοίου;

Ἀπ. . . . . .

Ἐρ. Γνωρίζεις ἂν συνέβησαν καὶ ἄλλα ναυάγια;

Ἀπ. . . . . .

Ἐρ. Ἔχεις ἄλλο τι νὰ προσθέσῃς;

Τῷ ἀνεγνώσθη καὶ ὑπεγράφη.

Ὁ Πλοίαρχος, (α)

Ὁ Προξενος,

Ὁ Γραμματεὺς,

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐξετάζεται ὁ ναύκληρος τοῦ πλοίου καὶ ὁ ἰδιοκτήτης, ἂν ἦναι παρὼν καὶ ἄλλος παρὰ τὸν πλοίαρχον· πρὸς δὲ καὶ ἕκαστος τῶν ναυτῶν χωριστὰ, συντασσομένης ἐκθέσεως περὶ τῆς καταθέσεως ἑκάστου.

Ἔκθεσις ἐνδεχομένης ναυσιβλαβίας.

Ἐν τῷ Βασιλικῷ Ἑλληνικῷ Προξενικῷ καταστήματι, σήμερον τὴν. . . . . ἡμέραν. . . . . καὶ ὥραν. . . . . ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Προξένου. . . . . ἐμφανισθεὶς ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας ὁ. . . . . πλοίαρχος τοῦ ὑπὸ Ἑλληνικὴν σημαίαν πλοίου. . . . . ὀνόματι. . . . . τόνων. . . . . τοῦ νηϊολογίου. . . . ἐζήτησε τὴν σύνταξιν τῆς παρούσης ἐκθέσεως ἐνδεχομένης ναυσιβλαβίας, λαβούσης χώραν κατὰ τὸν τελευταῖον ἀπὸ. . . . . εἰς. . . . . διάπλουν του ὡς ἑξῆς: Ἀποπλεύσας ἀπὸ. . . . . μὲ φορτίον. . . . . τοῦ. . . . . παραδοτέον εἰς. . . . . κατὰ τὴν. . . . . τοῦ μηνὸς. . . . . διαρκοῦντος τοῦ πλοὸς, ὑπέστην διαφόρους τρικυμιώδεις ἀνέμους (ἐνταῦθα ἀναφέρεται ἐμπεριστατωμένως ἡ χρονολογία τῶν συμβάντων) ὡς ἐκ τῶν

(α) Ἐὰν ὁ πλοίαρχος δὲν γνωρίζῃ γράμματα, γίνεται περὶ τούτου μνεία. Ἂν δ' ἐνώπιον Πράκτορος γίνεται ἡ ἐξέτασις, εἴτε ὁ ἐξεταζόμενος γνωρίζῃ γράμματα εἴτε οὐχὶ, θέλει προσλαμβάνει δύω μάρτυρας προσυπογραφομένους ἐν τῇ ἐκθέσει,

ὁποίων τὸ πλοῖον ἔκαμνε νερά, ἐξαντλουμένων δ' αὐτῶν ἐκ τῶν ἀντλιῶν, ἐξήρχετο μεμιγμένον καὶ φορτίον. Μολονότι ἐκ τῶν συμβάντων ἐναντίων ἀνέμων δὲν ἠδυνήθην νὰ κάμω χύσιν, ὑποπτεύων ὅμως ὅτι ἐβλάφθη τὸ φορτίον, ὑποβάλλω τὴν παροῦσαν ἔκθεσιν ἐνδεχομένης ναυσιβλαβίας, διαμαρτυρόμενος κατὰ τῶν ἐχόντων συμφέρον, καὶ ἐπιφυλαττόμενος, ἂν ἡ χρεία τὸ καλέσῃ, νὰ κάμω τὴν τακτικὴν ἔκθεσιν ἐνόρκου ἐξομολογήσεως τοῦ πληρώματός μου πρὸς διαφύλαξιν τῶν δικαιωμάτων μου.

Εἰς πίστωσιν συνετάχθη ἡ παροῦσα ἔκθεσις, ἥτις ὑπεγράφη παρ' ἐμοῦ τοῦ Προξένου καὶ τοῦ πλοιάρχου.

(Τῆς παρούσης ἐκθέσεως ἀφίεται τῷ πλοιάρχῳ ἀντίγραφον ἐπικυρωμένον).

Σημ. Κατὰ τὸν ἀνωτέρω τύπον δὲν συντάσσονται παρὰ τῶν Προξενείων ἐκθέσεις ὡς μὴ ὤφειλε. Ἀντὶ τούτων οἱ πλοίαρχοι, ἅμα τῇ ἀφίξει των, ἐγχειρίζουσιν εἰς διπλοῦν τὴν αἴτησιν τῆς ἐνδεχομένης ναυσιβλαβίας, καὶ οἱ Κύριοι Πρόξενοι, κρατοῦντες ἐν τοῖς ἀρχείοις των τὸ πρωτότυπον, δίδουσιν εἰς τὸν πλοίαρχον ἐπικυρωμένον τὸ ἀντίγραφον πρὸς χρῆσιν του κατὰ τὴν παράδοσιν τοῦ φορτίου.

Ἔνορκος κατάθεσις πλοιάρχου ἀπολέσαντος τὸ δίπλωμα πλοιαρχίας αὐτοῦ καὶ ζητοῦντος νὰ ἐφοδιασθῇ μ' ἕτερον.

Ἐν....(τόπος τῆς ἕδρας τῆς Προξενικῆς Ἀρχῆς) σήμερον τὴν.... (ἡμερομηνία ὁλόγραφος) ἐν τῷ Προξενικῷ ἡμῶν Γραφείῳ, ἐνώπιον ἐμοῦ.. (ὄνομα, ἐπώνυμον, καὶ βαθμὸς) καὶ τοῦ Γραμματέως (ἢ Γραφέως) τοῦ ....(τὸ ὄνομα τῆς Ἀρχῆς)....(τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον αὐτοῦ) ἐμφανισθεὶς ὁ Κ....(τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον) πλοίαρχος ἐξέθεσεν ὅτι.... (ἐν συντόμῳ πότε καὶ πῶς ἀπώλεσε τὸ δίπλωμά του ὡς καὶ τὴν ἡμερομηνίαν ἀκριβῶς ἢ ὡς ἔγγιστα τοῦ ἀπολεσθέντος διπλώματος). Ἐπεβεβαίωσε δὲ τοῦτο καὶ διὰ τοῦ ἐν τῷ Ἄρθρῳ 335 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ὅρκου ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου ὡς ἑξῆς:

«Ὀμνύω, εἰδὼς κάλλιστα τὰς εἰς τὴν ψευδορκίαν ἐπιβαλλομένας ποι» νάς, ὅτι ἀπώλεσα εἰς..... (τὸν τόπον, τὴν περίπτωσιν καὶ τὴν » ἡμερομηνίαν καθ' ἣν ἀπώλεσεν αὐτὸ) τὸ ἀτομικὸν τῆς πλοιαρχίας » μου δίπλωμα ἐκδοθὲν κατὰ τὸν μῆνα.....τοῦ ἔτους.....»

Πρὸς βεβαίωσιν συνετάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον ὁρκοδοσίας, τὸ ὁποῖον ὑπεγράφη παρ' ἡμῶν καὶ τοῦ ὁρκισθέντος.

Ὁ ὁρκισθείς, Ὁ Πρόξενος,

Ὁ Γραμματεύς, ἢ οἱ μάρτυρες,

Σημ. Ὁ Πρόξενος, ὑποβάλλων τὸ ἀνωτέρω πρωτόκολλον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, ἵνα προκληθῇ ἡ παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν ἔκδοσις ἀντιγράφου τοῦ ἀπολεσθέντος Διπλώματος, ὀφείλει νὰ συναποστέλλῃ καὶ τὸ ἀντίτιμον τοῦ χαρτοσήμου.

Παράτασις ναυτιλιακοῦ διπλώματος.

Ἡμεῖς Πρόξενος (Γενικὸς, Ὑπο-) τῆς Ἑλλάδος ἐν.....

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ (ἡμερομηνία) αἴτησιν τοῦ Ν.Ν. πλοιάρχου τοῦ ὑπὸ Ἑλλ. σημαίαν πλοίου (ὄνομα τοῦ πλοίου) τόνων.... τοῦ λιμένος....καὶ τοῦντος τὴν παράτασιν τοῦ ἐκπροθέσμου ναυτιλιακοῦ διπλώματος τοῦ ἀνωτέρω πλοίου, ἕνεκα τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ ἐπιχειρίσῃ τὸν μελετώμενον πλοῦν ἐντεῦθεν διὰ..... ὡς ὄντος ὑπὸ ναῦλον τοῦ πλοίου, παρατείνομεν τὴν διάρκειαν τοῦ παρόντος ναυτιλιακοῦ διπλώματος διὰ τὸν παρόντα μόνον ἐντεῦθεν διὰ.....διάπλουν, μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ὁποίου ὑποχρεοῦται ὁ ῥηθεὶς πλοίαρχος νὰ μεταβῇ εἰς τὸν ἀνήκοντα λιμένα πρὸς ἀνανέωσιν τῶν ἐκπροθέσμων ναυτιλιακῶν του ἐγγράφων.

Ἐν.....τὴν.....186..

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόξενος,

Πρᾶξις διορισμοῦ πραγματογνωμόνων πρὸς θεώρησιν τῆς προξενηθείσης ζημίας ὡς ἐκ τῆς συγκρούσεως δύω πλοίων.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀναφορὰν τοῦ Δ. Γ. πλοιάρχου τοῦ ὑπὸ σημαίαν Ἑλληνικὴν πλοίου, δι' ἧς οὗτος αἰτεῖ τὸν διορισμὸν πραγματογνωμόνων ὅπως ἐκτιμήσωσιν οὗτοι τὴν ζημίαν ἥτις ἐπροξενήθη εἰς τὸ πλοῖον του, ὡς ἐκ τῆς μετὰ τοῦ πλοίου.....τοῦ ἕλληνος πλοιάρχου..... ἕνεκα λάθους τοῦ πλοιάρχου τούτου συγκρούσεως, διορίζομεν πραγματο-

γνώμονας τοὺς Κυρίους . . . . . πλοιάρχους Ἕλληνας, οἵτινες, ἀφοῦ δώσωσιν προηγουμένως ὅρκον ἐνώπιον ἡμῶν καὶ ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου περὶ τῆς πιστῆς τῶν καθηκόντων των ἐκπληρώσεως, θέλουσιν μεταβῆ ἐν τῷ πλοίῳ καὶ ἐνεργήσωσι τὴν πραγματογνωμοσύνην, ὑποβάλλωσι δὲ τὴν περὶ τούτου ἔκθεσίν των ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐν αὐτῇ κοινοποιήσεως τῆς παρούσης ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Προξενείου.

Ἐν . . . . . τὴν . . . . . 186 . .

Ὁ Πρόξενος,

Ἔκθεσις πληρώματος δι' ἧς βεβαιοῦται τὸ ἀδύνατον τοῦ περαιτέρω πλοῦ ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως ζωοτροφιῶν καὶ δι' ἀνάγκην ἐπισκευῆς.

Οἱ ὑποφαινόμενοι . . . . Α. Β. πλοίαρχος τοῦ ὑπὸ σημαίαν Ἑλλ. πλοίου . . . . ὀνόματι . . . . . τόνων . . . . . Δ. Γ. ναύκληρος, ναῦται δεῖνα δεῖνα δεῖνα τοῦ αὐτοῦ πλοίου, βεβαιοῦμεν ὅτι τοῦτο, ἕνεκα ἐλλείψεως ζωοτροφιῶν καὶ δι' ἀνάγκην ἐπισκευῆς του, δὲν δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν διὰ . . . . . πλοῦν του, ὥστε πρὸς τὸ συμφέρον αὐτοῦ εἶναι ἀπαραίτητος ἀνάγκη ὅπως δανειτθῇ ναυτοδάνειον πρὸς συμπλήρωσιν τῶν εἰρημένων ἀναγκῶν δρ. . . . . .

Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη ἡ παροῦσα, σήμερον τὴν . . . . . εἰς . . . . . ἥτις ὑπεγράφη παρὰ τῶν . . . . . τῶν . . . . . ὁμολογησάντων ἄγνοιαν γραμμάτων.

Ὁ Ναύκληρος, Ὁ Πλοίαρχος,

Οἱ Ναῦται,

Αἴτησις περὶ παραχωρήσεως ἀδείας ναυτοδανείου τοῦ πλοιάρχου.

Ἐν . . . . . τὴν . . . . . 186 . .

Πρὸς τὸν Κύριον Πρόξενον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος ἐν . . . . . .

Μὴ δυνάμενος νὰ ἐξακολουθήσω τὸν διὰ . . . . . πλοῦν τοῦ παρ' ἐμοῦ πλοιαρχομένου ὑπὸ σημαίαν Ἑλληνικὴν πλοίου . . . . . ὀνόματι . . . . . .

τόνων..... ἕνεκεν ἐλλείψεως ζωοτροφιῶν καὶ δι' ἀνάγκας ἐπισκευῆς τοῦ πλοίου τούτου, ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς ἐπισυναπτομένης ἐκθέσεως τοῦ πληρώματος αὐτοῦ, μὴ ἔχων δὲ καὶ τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς συμπλήρωσιν τῶν εἰρημένων ἀναγκῶν χρήματα, παρακαλῶ ὑμᾶς, Κ. Πρόξενε, νὰ μοὶ χορηγήσητε τὴν ἄδειαν, ὅπως λάβω δάνειον ναυτικὸν ἐπὶ τοῦ σώματος καὶ ἐπίπλων τοῦ πλοίου δραχ.....διὰ τὸν παρόντα εἰς.... πλοῦν.

Εὐπειθέστατος,

Ἔκθεσις πραγματογνωμόνων, βεβαιούντων τὴν ἀνάγκην συνομολογήσεως ναυτοδανείου πρὸς προμήθειαν τροφῶν καὶ ἐπισκευὴν τοῦ πλοίου.

Ἡμεῖς.....διορισθέντες διὰ τῆς ἀπὸ.....πράξεως τοῦ Κ. Προξένου.....πραγματογνώμονες, ὅπως ἐπιβῶμεν ἐπὶ τοῦ ἐνταῦθα ἠγκυροβολημένου ὑπὸ σημαίαν Ἑλληνικὴν πλοίου..... ὀνόματι.....τόνων.....τοῦ πλοιάρχου.....καὶ, παρατηρήσαντες τὴν κατάστασιν εἰς ἣν τοῦτο ὡς πρὸς τὰς τροφὰς καὶ σῶμά του εὑρίσκεται, γνωμοδοτήσωμεν ἂν ὑπάρχῃ ἀνάγκη νὰ λάβῃ ναυτοδάνειον δι' ἐξακολούθησιν τοῦ παρόντος εἰς.....πλοῦ του καὶ μέχρι τίνος ποσοῦ, ἀφοῦ προηγουμένως ἐδώκαμεν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν τῆς ὑπηρεσίας μας αὐτῆς ὅρκον.

Σήμερον τὴν.....ἡμέραν.....καὶ ὥραν.....ἐπιβάντες ἐπὶ τοῦ εἰς τὸν ἐνταῦθα λιμένα..... ἠγκυροβολημένου πλοίου Βρικίου ὁ Ἀχιλλεὺς, τόνων....τοῦ πλοιάρχου, καὶ παρατηρήσαντες τήν τε κατάσασιν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ λάβῃ ναυτοδάνειον διὰ τὴν στέρησιν ζωοτροφιῶν καὶ χρείαν ἐπισκευῆς, γνωμοδοτοῦμεν ὅτι, ἵνα ἐξακολουθήσῃ τὸν παρόντα εἰς.....πλοῦν του, ὑπάρχει ἀπαραίτητος ἀνάγκη νὰ λάβῃ ναυτοδάνειον δραχ..... πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν εἰρημένων ἐλλείψεων.

Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη ἡ παροῦσα, ἥτις, ἀναγνωσθεῖσα, ὑπεγράφη παρ' ἁπάντων.

Οἱ πραγματογνώμονες,

Πρᾶξις δι' ἧς ἐπιτρέπεται τῷ πλοιάρχῳ ναυτοδάνειον πρὸς ἀγορὰν τροφῶν καὶ ἐπισκευὴν τοῦ πλοίου.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν 1) τὴν ἀπὸ.....πρὸς ἡμᾶς αἴτησιν τοῦ πλοιάρχου.....αἰτοῦντος, ὡς ἐκ τῆς ἀνάγκης εἰς ἣν εὑρίσκεται τὸ ὑπὸ τὴν πλοιαρχίαν του πλοῖον..... ὀνόματι..... τόνων..... ὑπὸ σημαίαν Ἑλληνικὴν, δι' ἔλλειψιν ζωοτροφιῶν καὶ ἀνάγκην ἐπισκευῆς του, βεβαιουμένης καὶ διὰ τῆς ἀπὸ..... (ἡμερομηνία) ἐκθέσεως τοῦ πληρώματος τοῦ αὐτοῦ πλοίου, νὰ τῷ ἐπιτραπῇ νὰ λάβῃ ναυτοδάνειον δραχ.....πρὸς ἐξακολούθησιν τοῦ παρόντος διά.....πλοῦ του καὶ 2) τὴν ἀπὸ.... ἔκθεσιν τῶν διορισθέντων πραγματογνωμόνων.... ἐξ ἧς ἀποδεικνύεται, ὅτι τὸ ῥηθὲν πλοῖον ἔχει ἀνάγκην νὰ λάβῃ ναυτοδάνειον πρὸς προμήθειαν ζωοτροφιῶν καὶ ἐπισκευήν του διὰ τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ παρόντος διά.....πλοῦ του·

Ἰδόντες καὶ τὸ ἄρθρον 231 τοῦ ἐμπορικοῦ Νόμου, τροπολογηθὲν διὰ τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1851 περὶ βιβλίου ναυτικοδανείων Νόμου·

Ἐπιτρέπομεν τῷ εἰρημένῳ πλοιάρχῳ ἵνα δανεισθῇ ἐπὶ τοῦ σώματος καὶ ἐπίπλων τοῦ ὑπὸ τὴν πλοιαρχίαν του εἰρημένου πλοίου..... δραχ.....πρὸς ἀγορὰν ζωοτροφιῶν καὶ ἐπισκευήν αὐτοῦ διὰ τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ παρόντος διά.....πλοῦ του.

Ἐν.....τὴν.....186..

Ὁ Πρόξενος,

Ἐπιθεώρησις ναυτολογίου. (α)

Ἐθεωρήθη καὶ ἀποπλέει διὰ.....μὲ ναύτας σὺν τῷ πλοιάρχῳ.... τὸν ἀριθμόν.

Ἐν.....τὴν.....186..

(Γ. Σ.) Ὁ Πρόξενος,

(Ἐὰν γείνῃ προσθαφαίρεσις ναύτου γίνεται οὕτω:) Ἐθεωρήθη· ἔμεινεν ἐκ τοῦ πληρώματος ὁ ναύτης Γ. Δ. καὶ ἀντ' αὐτοῦ προσελήφθη ὁ..... ἐτῶν.... μὲ μισθὸν....(ἢ μερίδιον). Τὸ ὅλον τοῦ πληρώματος σὺν τῷ πλοιάρχῳ.... Ἀποπλέει δὲ διὰ.....

Ἐν.....τὴν.....186..

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόξενος,

(α) Ὅρα τὸ περὶ ναυτολογίου Διάταγμα καὶ τὸ ὑπόδειγμα αὐτοῦ ἐν σελίδι 188.

Δηλωτικόν.

Ἀριθ.

ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ.....

Δηλωτικὸν πραγματειῶν φορτωθεισῶν ἐπὶ τοῦ Ἑλληνοεμπορικοῦ πλοίου
ὀνομαζομένου
καὶ διοικουμένου παρὰ τοῦ πλοιάρχου
ἀποπλέοντος δὲ διὰ
ὡς ἔπεται ;

ΦΟΡΤΩΤΑΙ.	ΣΗΜΕΙΑ.	ΠΟΣΟΤΗΣ.	ΠΟΙΟΤΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤ.	ΠΑΡΑΛΗΠΤΑΙ.	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ.

Ἐν.....τὴν.....186..

Ὁ Πρόξενος (Γενικὸς Ὑπο-)

ΠΡΟΞΕΝΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.

ΝΟΜΟΣ

Τῆς 3 Μαρτίου 1860 περὶ συμπληρώσεως τοῦ περὶ Διερμηνείας τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικῆς Πρεσβείας Νόμου. (α)

Ἄρθρον 1. Εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Διερμηνείας τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας προστίθεται τέταρτος Διερμηνεύς.

Ἄρθρον 2. Ὁ δεύτερος Διερμηνεὺς τῆς εἰρημένης Πρεσβείας ἔχει βαθμὸν Τταματάρχου Β'. τάξεως.

Ὁ τρίτος Διερμηνεὺς ἔχει βαθμὸν ὑπουργικοῦ Γραμματέως πρώτης τάξεως, καὶ μισθὸν δραχμῶν τριακοσίων πεντήκοντα, ἤτοι 350 κατὰ μῆνα· ὁ δὲ τέταρτος, βαθμὸν ὑπουργικοῦ Γραμματέως δευτέρας τάξεως καὶ μισθὸν δραχμῶν τριακοσίων, ἤτοι 300, κατὰ μῆνα.

Ἄρθρον 3. Ὁ μισθὸς τοῦ παρὰ τῇ ρηθείσῃ Πρεσβείᾳ πρὸς ἐκπαίδευσιν τῶν μαθητευομένων τῆς Διερμηνείας Καθηγητοῦ τῶν Ἀσιατικῶν γλωσσῶν προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς διακοσίας (200) κατὰ μῆνα.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα νόμον, ὅστις ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

(α) Ἴδε αὐτὸν ἀνωτέρω ἐν σελίδι 19.

ΝΟΜΟΣ

Τῆς 3 Μαΐου 1860, Περὶ Προξενικῶν τελῶν.

Ἄρθρον 1. Ἐφ' ὅλων τῶν πράξεων τὰς ὁποίας αἱ Προξενικαὶ Ἀρχαὶ καὶ οἱ ὑπάλληλοι αὐτῶν, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν Προξενικῶν Πρακτόρων, ἐπιχειροῦσιν ἢ ἐκτελοῦσιν, εἴτε ὡς ληξίαρχοι, εἴτε ὡς Συμβολαιογράφοι, ἢ κατὰ τὴν ἐξάσκησιν τῶν διοικητικῶναὐτῶν καθηκόντων, ἢ κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς πολιτικῆςαὐτῶν δικαιοδοσίας, πληρώνεται προξενικὸν τέλος.

Τὸ προξενικὸν τοῦτο τέλος ὑπολογίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν περὶ χαρτοσήμου Νόμων· εἶναι δὲ ἴσον μὲ τὸ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ πληρωτέον τέλος σημάνσεως, πλέον ἑνὸς δεκάτου, ἐφ' ὅλων τῶν περιπτώσεων, καθ ἃς τὸ τέλος τοῦτο εἶναι τῆς ἀξίας· μὲ τὸ διπλάσιον δὲ, πλέον ἑνὸς δεκάτου τοῦ διπλασίου, ἐὰν ἦναι τῆς τάξεως.

Ἄρθρον 2. Τὸ ἐν τῷ ἀνωτέρω ἄρθρῳ εἰσπραττόμενον πρόσθετον δέκατον δὲν καταλογίζεται μετὰ τῶν λοιπῶν τελῶν, ἀλλὰ διατίθεται, ὡς καὶ τὰ ὑπὸ τῶν Προξένων ἢ τῶν Προξενικῶν Δικαστηρίων εἰσπραττόμενα πρόστιμα, πρὸς ἀγαθοεργοὺς σκοποὺς, κατὰ τρόπον κανονισθησόμενον διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος.

Ἄρθρον 3. Αἱ πράξεις γράφονται ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου, καὶ τὸ τέλος ὑπολογίζεται ἐπὶ ἑκάστου φύλλου.

Τὸ φύλλον περιέχει τέσσαρας σελίδας, ἡ σελὶς τοὐλάχιστον εἴκοσι στίχους, καὶ ὁ στίχος δέκα ἓξ ἕως δέκα ὀκτὼ τοὐλάχιστον συλλαβάς.

Τὸ τέλος ὀφείλεται ἀκέραιον ἐπὶ ἑκάστου φύλλου ἀρξαμένου.

Ἄρθρον 4. Δὲν ὑπόκεινται εἰς προξενικὸν τέλος τὰἔγγραφα ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπληρώθη τὸ τέλος τῆς σημάνσεως ἐν Ἑλλάδι, καὶ, τ' ἀνάπαλιν, δὲν ὑπόκεινται, ἐν Ἑλλάδι, εἰς τέλος σημάνσεως τὰ ἔγγραφα ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπληρώθη τὸ προξενικὸν τέλος.

Ἄρθρον 5. Πᾶν προξενικὸν τέλος εἰσπραττόμενον σημειοῦται ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου διὰ τῶν λέξεων: «Ἐπληρώθη τέλος ἐκ δραχμῶν σύμφωνα μὲ τὸ ἐκδοθὲν ὑπ' ἀριθ. . . . διπλότυπον.»

Παρὰ τῶν κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν κράτος καὶ τῶν ἐμμίσθων ἢ ἐπιχορη-

γουμένων ἐν Εὐρώπῃ Προξενικῶν Ἀρχῶν θέλει ἐκδίδεσθαι καὶ διπλότυπον διὰ πᾶσαν εἴσπραξιν προξενικῶν τελῶν, προσέτι δὲ θέλουν ἐκδίδεσθαι τοιαῦτα διπλότυπα καὶ παρὰ τῶν ἀμίσθων Προξενικῶν Ἀρχῶν εἰς ἃς τὸ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν Σχέσεων Ὑπουργεῖον ἤθελεν ἐπιβάλλει τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην.

Διὰ πᾶσαν παράβασιν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων δύναται νὰ ἐπιβληθῇ πειθαρχικὸν πρόσιμον πεντήκοντα μέχρις ἑκατὸν δραχμῶν (50—100) παρὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν Σχέσεων Ὑπουργοῦ. Ἐὰν δὲ ἡ παράβασις αὕτη προέρχεται ἐξ ἰδιοτελείας, καταδιώκεται ποινικῶς.

Ἄρθρον 6. Τέλος προξενικὸν ὀφείλεται ἐπὶ παντὸς ἐγγράφου προσαγομένου ἐνώπιον οἱασδήποτε Προξενικῆς Ἀρχῆς, ἐὰν ἐπ' αὐτοῦ δὲν ἦναι προπληρωμένον τὸ ἀνῆκον τέλος.

Ἄρθρον 7. Διὰ τὰ διαβατήρια λαμβάνεται τέλος ἐκ δραχμῶν πέντε (5), διὰ δὲ τὰς ἐπιθεωρήσεις δραχμὴ μία καὶ λεπτὰ πεντήκοντα (1,50).

Διὰ τὰς ἐπιθεωρήσεις ὅμως τῶν διαβατηρίων τῶν γεωργῶν καὶ τεχνιτῶν Ἰονίων, μεταβαινόντων εἰς τὴν Ἑλλάδα, λαμβάνονται λεπτὰ μόνον ἑβδομήκοντα πέντε (75).

Ἐπὶ πάσης πράξεως παρακαταθήκης πληρώνονται δραχμαὶ τρεῖς καὶ τέλος ἓν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (1 0/0).

Ἄρθρον 8. Τὰ δικαιώματα τῶν ἐκτὸς τοῦ προξενικοῦ καταστήματος ἐνασχολήσεων, τῆς μὲν ἡμέρας, προσδιορίζονται εἰς δραχμὰς δέκα (10), δι' ἑκάστην ἐνασχόλησιν τοῦ προϊσταμένου τοῦ Προξενείου, τοῦ δὲ Γραμματέως καὶ τῶν ἄλλων ὑπαλλήλων, ὡς καὶ τῶν Προξενικῶν Πρακτόρων, εἰς δραχμὰς ἓξ (6)· τῆς δὲ νυκτὸς, εἰς δραχμὰς δέκα πέντε (15), διὰ τοὺς προϊσταμένους τῶν Προξενείων, καὶ εἰς δραχμὰς ὀκτὼ (8), διὰ τοὺς Γραμματεῖς καὶ ἄλλους ὑπαλλήλους καὶ τοὺς Προξενικοὺς Πράκτορας.

Οἱ πραγματογνώμονες εἴτε ἐμπειροτέχναι, ὁσάκις ἀπαιτοῦνται τοιοῦτοι, λαμβάνουσι δραχμὰς πέντε μέχρι δώδεκα (5—12), δι' ἑκάστην ἐνασχόλησιν.

Τρεῖς ὧραι λογίζονται δι' ἑκάστην ἐνασχόλησιν, καὶ ἐν διαστήματι εἴκοσι τεσσάρων ὡρῶν δὲν δύνανται νὰ λογισθῶσιν εἰμὴ δύω ἐνασχολήσεις τῆς ἡμέρας καὶ μία τῆς νυκτός.

Ἄρθρον 9. Ὡς ἔξοδα πορείας πληρώνονται ὁ ναῦλος καὶ τὸ ἀγώγιον μόνον.

Οἱ κατάλογοι τῶν τοιούτων ἐξόδων, ὡς καὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐνασχολήσεων, κηρύττονται ἐκτελεστοὶ ὑπὸ τοῦ προξένου· ἀλλὰ δύναται νὰ γίνῃ προσφυγὴ κατ' αὐτῶν ἐνώπιον τῆς προϊσταμένης ἑκάστου Προξενείου Ἀρχῆς, ἥτις ἀποφασίζει περὶ αὐτῶν ἀνεκκλήτως. Τὰ περιπλέον ἐπιστρέφονται εἰς τὸν προκαταβαλόντα αὐτά.

Ἄρθρον 10. Οἱ εἰς τὸ ὀθωμανικὸν κράτος καὶ τὰς μὴ χριστιανικὰς χώρας μονίμως παρεπιδημοῦντες Ἕλληνες πληρώνουσιν ἐτησίως τέλος διαμονητηρίου κατὰ τὰς ἑξῆς διαιρέσεις:

α) Οἱ κτηματίαι, τραπεζῖται, μεσῖται καὶ ἔμποροι, οἱ μὴ διατηροῦντες ἐργαστήριον, ἀλλ' ἐμπορικὸν Κατάστημα, καὶ οἱ δικηγόροι καὶ ἰατροὶ οἱ ἐξασκοῦντες τὸ ἐπάγγελμά των, δραχμὰς εἴκοσιν (20).

β) Οἱ μεταπράται καὶ οἱ μετερχόμενοι μὲν οἱονδήποτε ἐπάγγελμα ἢ ἀσχολούμενοι εἰς βιομηχανικὰ ἔργα (ouvrages d'industrie), κρατοῦντες δ' ἐπὶ τούτῳ ἐργαστήριον, δραχμὰς ὀκτὼ (8).

γ') Οἱ τεχνῖται, χειρώνακτες καὶ ἐργάται δραχμὴν μίαν (1).

Διὰ τὸ διαμονητήριον δὲν πληρώνεται τέλος χαρτοσήμου.

Ἄρθρον 11. Ἐν ταῖς Ἡγεμονίαις Βλαχίας καὶ Μολδαυΐας, τὸ τέλος τῶν διαμονητηρίων ὁρίζεται, διὰ μὲν τὴν πρώτην τάξιν τοῦ παραγράφου πρώτου, τοῦ ἄρθρου δεκάτου, εἰς δραχμὰς εἰκοσιπέντε (25), διὰ δὲ τὴν δευτέραν, εἰς εἴκοσι (20), καὶ διὰ τὴν τρίτην εἰς ἓξ (6).

Ἄρθρον 12. Τὸ τέλος τοῦ διαμονητηρίου ὀφείλεται μόνον διὰ τὰ ἔτη ἐν οἷς τὰ διαμονητήρια ἐκδίδονται. Εἶναι δὲ ἀπαιτητὸν ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ διαμονητηρίου, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἐνάρξεως τῆς μονίμου διαμονῆς ἑκάστου. Ἂν δὲ ἡ μόνιμος διαμονὴ ἄρχεται μετὰ τοὺς πρώτους ἓξ μῆνας τοῦ ἔτους, δὲν πληρώνεται τὸ τέλος διὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο. Ὁ πληρώσας τέλη διαμονητηρίου εἰς ἓν τῶν Προξενείων, ἀπαλλάττεται αὐτοῦ εἰς ὅλα τὰ λοιπὰ Προξενεῖα ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 13. Ἡ ἄρνησις τῆς παραδοχῆς τοῦ διαμονητηρίου δὲν ἀπαλλάττει τὸν ἀρνούμενον τῆς πληρωμῆς τοῦ τέλους.

Ἡ εἴσπραξις δὲ δύναται νὰ ἐκβιασθῇ, περιαπτομένου τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως ἐπὶ τοῦ διαμονητηρίου, διὰ παντὸς νομίμου μέσου, μὴ ἐξαιρουμένης οὔτε τῆς προσωπικῆς κρατήσεως.

Ἄρθρον 14. Οἱ πένητες ἀπαλλάττονται τῶν τελῶν καὶ δικαιωμάτων ὅσα ἀπαιτοῦνται κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς πολιτικῆς δίκης αὐτῶν, ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται ὁ τὴν ἀπόλαυσιν τῶν δικαιωμάτων πενίας ἐξαιτούμενος:

α) Νὰ ἦναι ἐφοδιασμένος μὲ ἀποδεικτικὸν πενίας ὑπογεγραμμένον ὑπὸ πέντε, τὸ πολὺ, ἢ ὑπὸ τριῶν, τοὐλάχιστον, διὰ τὰ μέρη, ἔνθα δὲν ὑπάρχουσι πολλοὶ Ἕλληνες, ἐκ τῶν ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν ἐγκριτοτέρων πολιτῶν Ἑλλήνων, τῶν διαμενόντων ἐντὸς τῆς ἕδρας τῆς Προξενικῆς Ἀρχῆς.

β) Νὰ ὁμόσῃ προσέτι ἐνώπιον τοῦ Προξενικοῦ Δικαστηρίου, ὅτι ἡ κατάστασις καὶ ἡ πρόσοδός του δὲν ἀρκοῦσιν ὥστε νὰ πληρώσῃ τὰ δικαστικὰ ἔξοδα, χωρὶς, ἐκ τούτου, νὰ περιορισθῶσι τὰ πρὸς διατροφὴν αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖα, νὰ ὑποσχεθῇ δὲ ὅτι θέλει πληρώσει αὐτὰ μετέπειτα, ἅμα βελτιωθείσης τῆς καταστάσεώς του.

Οἱ ὑπογράφοντες τὰ ἀνωτέρω πιστοποιητικὰ ὑπόκεινται εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένας ποινὰς, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελον ἀποδειχθῇ βεβαιώσαντες ἐν γνώσει ψευδῆ γεγονότα ὡς ἀληθῆ.

Ἄρθρον 15. Τὰ τέλη τῆς ἐπιδόσεως τῶν δικογράφων καὶ ἀποφάσεων, καθὼς καὶ ἐκεῖνα τῆς ἐκτελέσεως τῶν δικαστικῶν πράξεων, ἀνήκουσιν ἐξ ἡμισείας εἰς τοὺς Κλητῆρας τοὺς ἐνεργοῦντας τὰς τοιαύτας πράξεις· λαμβάνουσι δὲ οὗτοι προσέτι καὶ τὰ τῆς πορείας των ἔξοδα κατὰ τὸ ἄρθρον 9.

Ἄρθρον 16. Οἱ Πρόξενοι διορίζουσι, κατ' ἔγκρισιν τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Ὑπουργείου, Κλητῆρας δικαστικοὺς παρὰ τοῖς Προξενικοῖς Δικαστηρίοις.

Οἱ τοιοῦτοι Κλητῆρες δὲν μισθοδοτοῦνται, ἀλλὰ λαμβάνουσι τὰ τέλη τῆς ὑπηρεσίας των.

Ἄρθρον 17. Ἐπὶ τῶν ἐπιθεωρήσεων τῶν διαβατηρίων καὶ τῶν ἐγγράφων τῶν παρουσιαζομένων εἰς ἐπιθεώρησιν ὑπὸ ξένων ὑπηκόων, δύναται νὰ εἰσπραχθῇ τέλος ἀνώτερον τοῦ ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις ὁριζομένου καὶ ἴσον μὲ τὸ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων πληρωνόμενον εἰς τὰ προξενικὰ γραφεῖα τῆς Δυνάμεως ἐκείνης, τῆς ὁποίας ὁ ἐπιζητῶν τὴν ἐπιθεώρησιν εἶναι ὑπήκοος, ὁπόταν ἄλλως δὲν ὁρίζωσιν αἱ ὑφιστάμεναι Συνθῆκαι.

Ἐπιτρέπεται ἡ μὴ εἴσπραξις τελῶν ἐπὶ τῇ ἐκδόσει ἢ ἐπιθεωρήσει διαβατηρίων:

α) Ἀπὸ τοὺς προϊσταμένους τῶν Πρεσβειῶν καὶ τοὺς ὑπαλλήλους αὐτῶν.

β) Ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρους ὑπαλλήλους τοῦ Προξενικοῦ Σώματος καὶ ἄλλα διάσημα πρόσωπα.

Ἄρθρον 18. Ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1860 αἱ διατάξεις τῆς ὑπαρχούσης διατιμήσεως καταργοῦνται, καὶ ἄρχεται ἡ ἰσχὺς τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ.

ΝΟΜΟΣ

Τῆς 27 Ἰουνίου 1860, περὶ ναυτιλιακῶν τελῶν.

Ἄρθρον 1. Ἀπὸ πρώτης Ἰουλίου 1860 τὰ ναυτιλιακὰ τέλη θέλουν εἰσπράττεσθαι παρ' ὅλων τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν Προξενικῶν Πρακτόρων, κατὰ τὴν ἑπομένην Διατίμησιν, ἥτις ἀπαρτίζει μέρος τοῦ παρόντος νόμου.

Προξενικὴ Ναυτιλιακὴ Διατίμησις.

Ἐδάφιον 1. Διὰ τ' ἀποδημητήρια (1) πλοίου ἱστιοφόρου ἐνεργήσαντος φόρτωσιν ἢ ἐκφόρτωσιν ἢ καὶ ἀμφότερα, τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἑκάστου τόνου, μέχρι τῶν 300 (2), λεπτὰ 14.

Ἐδάφιον 2. Διὰ τ' ἀποδημητήρια πλοίου ἱστιοφόρου προσορμιζομένου πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ φορτίου ἢ τῆς ἐκφορτώσεώς του ἢ καὶ ἀμφοτέρων, ἐὰν ἐπλήρωσεν ἤδη τὸ ἀνωτέρω ὑπ' ἀρ. 1 τέλος εἰς προλαβόντα λιμένα, εἰς ἕκαστον τῶν ἑπομένων λιμένων, τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἑκάστου τόνου, μέχρι τῶν 300 (2), λεπτὰ 7.

---

(1) Τὰ ἀποδημητήρια συμπεριλαμβάνουν τὸ σύνολον ὅλων τῶν διατυπώσεων καὶ ἐγγράφων ὅσα συνήθως ἀπαιτοῦνται κατὰ τὸν κατάπλουν καὶ ἀπόπλουν, ἤτοι 1) ὁήλωσιν τῆς ἀφίξεως· 2) πιστοποιήσεις ἀφίξεως καὶ ἀναχωρήσεως· 3) ὑγειονομικὴν ἔνθεσιν· 4) ἐπιθεώρησιν τοῦ ἡμερολογίου, τῆς ἀδείας ἀναχωρήσεως, καὶ τοῦ ναυτολογίου· 5) ἐπιθεώρησιν καὶ καταχώρισιν δηλωτικῶν εἰσαγωγῆς ἢ ἐξαγωγῆς πραγματειῶν· 6) ὁήλωσιν ἁπλῆς προσορμίσεως· 7) παρακατάθεσιν καὶ ἐκθέσεις παρακαταθέσεως παντὸς ἐγγράφου συνταχθέντος ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου ἐν περιπτώσει λειποταξίας, κακουργήματος ἢ ἄλλης ἀξιοποίνου πράξεως, γεννήσεως ἢ ἀποβιώσεως· ὡσαύτως παρακατάθεσιν καὶ ἔκθεσιν παρακαταθέσεως πάσης διαθήκης ἢ ἀπογραφῆς γενομένης κατὰ τὸν διάπλουν, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ καταγεγραμμένων πραγμάτων· 8) τὴν ἔκδοσιν ἢ ἐπιθεώρησιν ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεως· 9) πᾶσαν ἔκθεσιν περὶ καταβολῆς ἢ ἐγγυοδοσίας τῶν ἀναγκαιούντων ἐξόδων διὰ τὴν ἐπάνοδον, τὴν θεραπείαν ἢ τὸν ἐνταφιασμὸν ναυτῶν ἀφεθέντων εἰς τὴν ξηράν· καὶ 10) πιστοποιητικὸν οἱονδήποτε ἀπαιτούμενον ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων ἀρχῶν διὰ τὸν ἀπόπλουν τοῦ πλοίου.

2) Τέλος δὲν ὀφείλεται ἐπὶ τοῦ περισσεύοντος τῶν 300 τόνων.

Ἐδάφιον 3. Διὰ τ' ἀποδημητήρια ἀτμοπλοίου εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἄνω περιστάσεις, τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἑκάστου τόνου, λεπτὰ 10.

Ἐδάφιον 4. Διὰ τ' ἀποδημητήρια πλοίου ἱστιοφόρου ἢ ἀτμοπλοίου ἑκουσίως ἢ κατ' ἀνάγκην προσορμιζομένου, χωρὶς ν' ἀποβιβάσῃ ἢ νὰ ἐπιβιβάσῃ οὔτε φορτίον, οὔτε πραγματείας, οὔτε ἐπιβάτας, ἐὰν ἡ προσόρμισις διαρκέσῃ πλέον τῶν 24 ὡρῶν, τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἑκάστου τόνου, μέχρι τῶν 300 (2), λεπτὰ 4.

Ἐδάφιον 5. Διὰ τ' ἀποδημητήρια πλοίου ἢ ἀτμοπλοίου ἑκουσίως ἢ κατ' ἀνάγκην προσορμιζομένου, χωρὶς ν' ἀποβιβάσῃ ἢ νὰ ἐπιβιβάσῃ οὔτε φορτίον, οὔτε πραγματείας, οὔτε ἐπιβάτας, ἐὰν ἡ προσόρμισις διαρκέσῃ ὀλιγώτερον τῶν 24 ὡρῶν, τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἑκάστου τόνου, μέχρι τῶν 300 (2), λεπ. 2.

Ἐδάφιον 6. Δηλωτικὸν ἐξαγωγῆς πραγματειῶν, ὁσάκις ζητήσῃ αὐτὸ ὁ πλοίαρχος, τέλος πάγιον . . . .

μέχρι 10 τόνων,	δραχ.	1.
ἀπὸ 10—20	»	2.
» 20—100	»	4.
ὑπεράνω τῶν 100	»	6.

Ἐδάφιον 7. Δήλωσις ναυσιβλαβείας ἢ ἀβαρίας μετ' ἐξετάσεως ἢ μὴ τοῦ πληρώματος ἢ τῶν ἐπιβατῶν, τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἑκάστου τόνου, μέχρι τῶν 300 (2), λεπτὰ 5.

Ἐδάφιον 8. Μεταβολὴ ναυτολογίου (3 καὶ 4), τέλος πάγιον δι' ἕκαστον ναύτην ἐπιβιβαζόμενον ἢ ἀποβιβαζόμενον, λεπτὰ 75.

Ἐδάφιον 9. Μεταβολὴ τοῦ ναυτολογίου ἕνεκα ἐπιβιβάσεως ἢ ἀποβιβάσεως ἐπιβατῶν (3 § ϛ' καὶ 4), τέλος πάγιον δι' ἕκαστον ἐπιβάτην, δραχμ. 1.

Ἐδάφιον 10. Ἔκθεσις ἐπισκέψεως πλοίου, τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἑνὸς ἑκάστου τόνου, μέχρι τῶν 300 (2), λεπ. 2.

---

(3) ά.) Αἱ μεταβολαὶ αἱ ὑπερβαίνουσαι τὸ τρίτον τοῦ πληρώματος, δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλος· β'), ὡσαύτως δὲν ὀφείλεται τέλος διὰ τοὺς ἀποπεμπομένους ναύτας ἢ δι' ἄλλα ἄτομα ἐπιβιβαζόμενα ἢ ἀποβιβαζόμενα κατὰ διαταγὴν ἢ ἀδείᾳ τοῦ Προξένου.

(4). Δὲν εἰσπράττεται τέλος ἐπὶ τῶν ἀτμοπλοίων, οὐδ' ἐπὶ τῶν πλοίων τῶν μεταφερόντων μόνον ἐπιβάτας. Τὸ τέλος πληρώνεται μέχρις ἓξ μόνον ἀτόμων ἐπιβιβασθέντων ἢ ἀποβιβασθέντων· διὰ δὲ τὰ περιπλέον, δὲν εἰσπράττεται τέλος.

Ἐδάφιον 11. Προσθήκη φύλλων εἰς τὸ ἡμερολόγιον ἢ εἰς τὸ ναυτολόγιον, τέλος πάγιον ἐπὶ ἑκάστου φύλλου { μέχρις 100 τόνων λεπτὰ . . 50. / ἀπὸ 100—200 » δραχ. 1. / καὶ ὑπεράνω τῶν 200 » 2.

Ἐδάφιον 12. Δι' ἑκάστην ἀντικατάστασιν, ἐν περιπτώσει ἀπωλείας τοῦ ναυτολογίου, ἢ τοῦ ἡμερολογίου, ἢ τῆς ἀδείας ἀναχωρήσεως, ἢ τῆς ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεως (5), τέλος πάγιον μέχρις 100 τόνων δρ. 1.

ἀπὸ 100—200 » » 2.

ὑπεράνω τῶν 200 » » 4.

Ἐδάφιον 13. Ὡσαύτως δι' ἔκδοσιν προσωρινοῦ διπλώματος, ἐν περιπτώσει ἀπωλείας τοῦ ὁριστικοῦ, τέλος πάγιον δραχ. 1.

Ἐδάφιον 14. Διὰ προσωρινὸν δίπλωμα μετὰ ναυτολογίου ἐκδιδόμενον ἐν περιπτώσει ἀγορᾶς ξένου πλοίου, κατὰ τὸ ἄρθρ. 2 § 7 τοῦ περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας Διατάγματος, διὰ νὰ μεταβῇ τὸ πλοῖον εἰς τὴν Ἑλλάδα, τέλος πάγιον μέχρις 100 τόνων δραχ. 15.

ἀπὸ 101—200 » » 25.

ὑπεράνω τῶν 200 » » 40.

Ἐδάφιον 15. Δι' ἐπιθεώρησιν τῆς ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεως ἢ τῶν ἄλλων ναυτιλιακῶν ἐγγράφων, ὁσάκις τοιαύτη μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀποδημητηρίων κατασταθῇ ἀναγκαία καὶ ζητηθῇ ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου, ἐπὶ τῇ αἰτήσει αὐτοῦ καταχωρημένῃ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἐπιθεωρητέου ἐγγράφου, τέλος πάγιον μέχρις 100 τόνων δραχ. 1.

ἀπὸ 101—200 » » 2.

ὑπεράνω τῶν 200 » » 3.

Ἄρθρον 2. Ὡς πρὸς τὰς λοιπὰς πράξεις ὅσας δύνανται νομίμως νὰ ἐνεργῶσιν ἐπὶ ναυτιλιακῶν ὑποθέσεων αἱ Προξενικαὶ Ἀρχαί, οἱ ὑπάλληλοι αὐτῶν, ἢ οἱ Προξενικοὶ Πράκτορες, μὴ ῥητῶς διαλαμβανομένας ἐν τῇ διατιμήσει ταύτῃ, ἐφαρμόζονται αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ περὶ Προξενικῶν τελῶν Νόμου τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους.

Ἄρθρον 3. Ἐκτὸς τῶν ἐν τῇ διατιμήσει προσδιωρισμένων τελῶν, τὸ Ἐμπορικὸν Γραφεῖον τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Βασιλικῆς Πρεσβείας,

(5) Ἡ προσθήκη ἢ ἡ ἀντικατάστασις γίνεται ἐπὶ τῇ δηλώσει τοῦ πλοιάρχου βεβαιωμένῃ καὶ ὑπογεγραμμένῃ παρ' αὐτοῦ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ προστιθεμένου ἢ τοῦ πρὸς ἀντικατάστασιν δοθέντος ἐγγράφου.

τὸ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Γενικὸν Προξενεῖον, καθὼς καὶ τὰ ἐν Σμύρνῃ, Θεσσαλονίκῃ, Μελίτῃ καὶ Γεργέστῃ Προξενεῖα, εἰσπράττουσιν, ἐπὶ τῶν εἰς τοὺς λιμένας ἐκείνους προσορμιζομένων Ἑλληνικῶν πλοίων, δύω λεπτὰ τὸν τόνον.

Τὸ προϊὸν τῶν τοιούτων εἰσπράξεων δὲν εἰσέρχεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἀλλὰ διατίθεται ὑπὲρ τῶν ἐκεῖσε νοσοκομείων, ἢ δι' ἐλεημοσύνην καὶ δι' ἄλλους ἀγαθοεργοὺς σκοπούς, κατὰ τρόπον κανονισθησόμενον διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος.

Ἄρθρον 4. Οὐδὲν ἄλλο δικαίωμα δύνανται ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ αἱ Προξενικαὶ ἀρχαὶ ἢ οἱ ὑπάλληλοι αὐτῶν ἢ οἱ Προξενικοὶ Πράκτορες νὰ λαμβάνωσιν ἐπὶ ναυτιλιακῶν ὑποθέσεων οἱωνδήποτε. Πᾶσα εἴσπραξις τέλους μὴ ῥητῶς ὁριζομένου ἐν τῇ Διατιμήσει ταύτῃ ἢ ἐν τῷ περὶ Προξενικῶν τελῶν Νόμῳ τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, κατὰ τὴν διάκρισιν τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων, ὡσαύτως πᾶσα εἴσπραξις τέλους ἀνωτέρου τοῦ νομίμου ὑποβάλλει τοὺς ἐνεργήσαντας αὐτὴν εἰς τὴν ποινὴν τῆς καταπιέσεως συμφώνως μὲ τὰ ἄρθρα 461 καὶ 462 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, ἐπιφυλαττομένου καὶ τοῦ δικαιώματος πάσης ἀποζημιώσεως πρὸς τοὺς παθόντας.

Ἀριθ. 2865.

Περὶ ἀποστολῆς ἀντιγράφου τοῦ βιβλίου τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν των Ἑλλήνων

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Κοινοποιοῦντες ὑμῖν τὸ ὀπισθόγραφον τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου, σᾶς προσκαλοῦμεν νὰ συμμορφωθῆτε ἀκριβῶς πρὸς τὰ ἐν αὐτῷ περιεχόμενα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Μαΐου 1860.

Ἐντολῇ τοῦ Ὑπουργοῦ,
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς,
Ι. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Ἀριθ. 8370.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ.

Πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Καταγινόμενοι εἰς τὴν σύνταξιν τῆς στατιστικῆς τοῦ Κράτους, ἐκρίναμεν δέον, Κύριε συνάδελφε, νὰ παρακαλέσωμεν ὑμᾶς νὰ διατάξητε τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς νὰ πέμπωσι κατ' ἔτος ἀκριβὲς ἀντίγραφον τοῦ βιβλίου, ὅπερ ὑποχρεοῦνται νὰ τηρῶσι, κατὰ τὸ κεφ. Ε'. τῶν ἀπὸ 30 Ἰανουαρίου 1835 Προξενικῶν ὁδηγιῶν, (α) τῶν παρεπιδημούντων Ἑλλήνων, ἵνα χρησιμεύσῃ πρὸς ἔλεγχον τῶν παρὰ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν σημειουμένων ὡς ἀποδημούντων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ἀπριλίου 1860.

Ὁ Ὑπουργὸς,

Α. Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ἀριθ. 3123.

Περὶ ἐγκαίρου ἀποστολῆς τῶν πινάκων τῆς θαλασσοπλοΐας.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Κοινοποιοῦντες ὑμῖν τὸ ὀπισθόγραφον τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου, σᾶς προσκαλοῦμεν νὰ συμμορφωθῆτε μὲ τὰ ἐν αὐτῷ παραγγελλόμενα ὡς πρὸς τὴν ἀποστολὴν καὶ τὴν σύνταξιν τῶν θαλασσοπλοϊκῶν καταστάσεων. (β)

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Μαΐου 1860.

Ἐντολῇ τοῦ Ὑπουργοῦ,

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς,

Ι. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

(α) Ἴδε ἀνωτέρω ἐν σελ. 79.

(β) Ὅρα καὶ τὰς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου σχετικὰς ἐγκυκλίους ἐν σελίσι 48, 246 καὶ 251.

Ἀριθ. 8818.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ.

Πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Παρατηρήσαντες, Κ. Συνάδελφε, ὅτι ἔνιαι τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν δὲν ὑποβάλλουσιν ἐγκαίρως τοὺς, κατὰ τὸ ἄρθρον 18 τῶν ὁδηγιῶν, τριμηνιαίους πίνακας τῆς καταστάσεως τῆς ναυτιλίας εἰς τοὺς κατὰ τὴν περιφέρειαν αὐτῶν λιμένας, ἢ ὑποβάλλουσιν αὐτοὺς ἀτάκτους καὶ ἐλλειπεῖς, ἢ πέμπουσι πίνακας τῶν κατάπλων καὶ ἀπόπλων τῶν Ἑλληνικῶν μόνον πλοίων, ἐκρίναμεν ἐπάναγκες νὰ παρακαλέσωμεν ὑμᾶς νὰ ἐπιστείλητε καὶ αὖθις τὰ δέοντα πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς, ἵνα ὑποβάλλωσιν ἐγκαίρως διὰ μὲν τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα τοὺς πίνακας κατὰ τὸ προσηρτημένον εἰς τὰς ὁδηγίας δεῖγμα, διὰ δὲ τὰ ξένα, περιληπτικοὺς πίνακας τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πλοίων, τοῦ ποσοῦ τῶν τόνων αὐτῶν, τῆς ὁλικῆς ἀξίας τῶν φορτίων καὶ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν πληρωμάτων, ἀρχόμεναι ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου ε. ε. καὶ διακρίνουσαι ἐπὶ τῶν πινάκων τούτων τὴν κίνησιν ἑκάστου μηνὸς καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν σημαιῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Ἀπριλίου 1860.

Ὁ Ὑπουργὸς,

Α. Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ἀριθ. 2567.

Περί τινων παρατυπιῶν ἐν τοῖς ἐξωτερικοῖς διαβατηρίοις.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος

Διά τε τῆς ἀπὸ 28 Νοεμβρίου 1839 ὑπ' ἀριθ. 4702 καὶ διὰ τῆς ἀπὸ 23 Ἰανουαρίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 54, ὑπουργικῆς ἐγκυκλίου, (α) ἐπεστήθη ἡ προσοχὴ τῶν ἐπιτετραμμένων, ἔν τε τῇ ἡμεδαπῇ καὶ τῇ ἀλλοδαπῇ, τὴν ἔκδοσιν ἐξωτερικῶν διαβατηρίων Ἑλληνικῶν Ἀρχῶν ἐπὶ τῆς εἰς τὰ πλεῖστα τῶν διαβατηρίων παρατηρηθείσης ἐλλείψεως τῆς ὑπογραφῆς τοῦ φέροντος.

(α) Τὰς ἐγκυκλίους ταύτας, συγκεφαλαιουμένας ἐν τῇ παρούσῃ, θεωροῦμεν περιττὸν νὰ δημοσιεύσωμεν.

Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ τελευταία περὶ τούτου ὑπόμνησις τοῦ Ὑπουργείου θέλει καταστήσει τὰς Ἀρχὰς ταύτας προσεκτικὰς πρὸς διόρθωσιν τῆς ἐλλείψεως ταύτης εἰς τὸ μέλλον.

Ἐκτὸς ὅμως αὐτῆς παρετηρήσαμεν καὶ ἄλλας τινὰς περὶ τοὺς τύπους ἐλλείψεις, ἐξ ὀλιγωρίας προερχομένας, δυναμένας δὲ νὰ δώσωσι χώραν εἰς ἄτοπα. Οὕτω π. χ. παρετηρήσαμεν ὅτι πολλὰ Ἑλληνικὰ διαβατήρια ἔχουσι κενὸν, ὅλως ἢ ἐν μέρει, τὸ Γαλλικὸν αὐτῶν μέρος, ἐνῷ τὸ Γαλλικὸν μέρος πρέπει νὰ ἦναι ἀκριβὴς μετάφρασις τῶν ἐν τῷ Ἑλληνικῷ περιεχομένων· ἄλλα δὲ περιέχουσιν, εἴτε ἐν τῷ Ἑλληνικῷ κειμένῳ εἴτε ἐν τῷ Γαλλικῷ, πρὸ πάντων δ' ἐν τῷ τελευταίῳ τούτῳ, ἀνορθογραφίας, οὐμόνον ἀσυγγνώστους, ἀλλὰ καὶ διαστρεφούσας ἐνίοτε τὰ κύρια ὀνόματα ἢ τὰς λέξεις.

Ἀναγκαζόμεθα, ἕνεκα τούτου, νὰ σᾶς συστήσωμεν καὶ αὖθις νὰ καταβάλλητε πᾶσαν προσοχὴν κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν διαβατηρίων, ὅπως ταῦτα ἐκδίδωνται καθ' ὅλους τοὺς διαγεγραμμένους τύπους, ἰδίως δὲ ὅπως ἡ γραφὴ αὐτῶν, ἔν τε τῷ Ἑλληνικῷ καὶ ἐν τῷ Γαλλικῷ κειμένῳ, ᾖ καθαρὰ, ὀρθὴ καὶ πλήρης, ὑπάρχῃ δ' ἐπ' αὐτῶν πάντοτε ἡ ὑπογραφὴ τοῦ φέροντος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Μαΐου 1860.

Ἐντολῇ τοῦ Ὑπουργοῦ,
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς,
Ι. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Ἀριθ. 4272.

Περὶ ὑπογραφῆς τῶν ἐξωτερικῶν διαβατηρίων.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος

Ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ τρέχοντος μηνὸς, οὐδὲν ἐξωτερικὸν διαβατήριον δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἔχον ἰσχὺν, ἂν, ὑπὸ μὲν τοῦ ἁρμοδίου Νομάρχου ἢ Ἐπάρχου ἐκδεδομένον, δὲν φέρῃ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἐκδόντος εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ προσδιωρισμένον μέρος, ἐκ δὲ τοῦ Ὑπουργείου ἐξελθὸν, δὲν φέρῃ εἰς τὸ αὐτὸ μέρος τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἁρμοδίου τμηματάρχου.

Ὁσάκις, ἑπομένως, σᾶς παρουσιασθῇ ἐξωτερικὸν διαβατήριον ἠριθμημένον μὲν καὶ ἐσφραγισμένον διὰ τῆς ὑπουργικῆς σφραγίδος, μὴ φέρον ὅμως μίαν τῶν ἀνωτέρω ὑπογραφῶν εἴς τε τὸ Ἑλληνικὸν καὶ τὸ Γαλλικὸν μέρος, ἔνθα σημειοῦται ἡ ἐποχὴ τῆς ἐκδόσεώς του, ὡς καὶ ἡ ἀρχὴ παρ' ἧς ἐξεδόθη, ὀφείλετε νὰ τὸ κατάσχητε ὡς παρανόμως καὶ καταχρηστικῶς περιελθὸν εἰς χεῖρας τοῦ παρουσιάσοντος αὐτό, νὰ ἐνεργῆτε τὴν ἀνήκουσαν ἀνάκρισιν πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ τρόπου, καθ' ὃν ἐγένετο ἡ τοιαύτη κατάχρησις καὶ νὰ ὑποβάλλητε εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τό τε κατασχεθὲν διαβατήριον καὶ τὰ ἔγγραφα τῆς παρ' ὑμῶν ἐνεργηθείσης ἀνακρίσεως.

Τὸ περιεχόμενον τῆς παρούσης ἐγκυκλίου θέλετε γνωστοποιήσει καὶ πρὸς τὰς λοιπὰς ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν σας Προξενικὰς Ἀρχάς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ἰουλίου 1852.

Ὁ Ὑπουργὸς,

Α. ΠΑΪΚΟΣ.

Ἀριθ. 4444.

Περὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ συνεννοῶνται ἀπ' εὐθείας μετὰ τῶν Εἰσαγγελέων ὡς πρὸς τ' ἀνακριτικὰ αὐτῶν καθήκοντα.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Ἐκ τοῦ ὀπισθογράφου τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργείου θέλετε παρατηρήσει τοὺς λόγους ἕνεκα τῶν ὁποίων ἐθεωρήθη συμφερωτέρα διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἡ ἄμεσος μεταξὺ τῶν Προξένων καὶ τῶν κατὰ τὸ Βασίλειον Εἰσαγγελέων ἀλληλογραφία ἐπὶ τῶν ἀνακριτικῶν ἐργασιῶν.

Συμμεριζόμενοι πληρέστατα τῆς γνώμης ταύτης τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργείου, σᾶς παραγγέλλομεν ν' ἀπευθύνεσθε τοῦ λοιποῦ ἀμέσως πρὸς τοὺς ἁρμοδίους Εἰσαγγελεῖς περὶ πάσης ἀνακριτικῆς ἐργασίας χωρὶς νὰ ἦναι ἀνάγκη ν' ἀναφέρεσθε εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, νὰ ἐκτελῆτε δὲ τὰς ἐπὶ τοιούτων ἀντικειμένων παραγγελίας αὐτῶν μετὰ πάσης ἐφικτῆς ταχύτητος καὶ ἀκριβείας.

Ὁσάκις ἀπαντήσητε τυχὸν προσκόμματα ἀνυπέρβλητα πρὸς ἐκπλή-

(*) Ἴδε ἄρθρον 7 ἐν σελίδι 73.

ρωσιν τοιαύτης τινὸς παραγγελίας, θέλετε ἀναφέρει ταῦτα εἰς ἡμᾶς ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ ἁρμόδιος Εἰσαγγελεὺς ἤθελεν ἐπιμείνει, καί τοι γινώσκων αὐτὰ, εἰς τὴν ἐνέργειαν τῆς ὑπ' αὐτοῦ παραγγελθείσης ἀνακρίσεως, καὶ θέλετε ζητεῖ τὰς περὶ τοῦ πρακτέου ὁδηγίας ἡμῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Ἰουνίου 1860.

Ὁ Ὑπουργὸς,
Α. Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ἀριθ. 4911.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ.

Πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἀπὸ πολλοῦ χρόνου ἐρείκυσε τὴν προσοχὴν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ἡ βραδύτης, ἥτις λαμβάνει χώραν περὶ τῶν ἐνεργουμένων ἀνακρίσεων ὑπὸ τῶν Προξεν. Ἀρχῶν κατὰ παραγγελίαν τῶν ἀνακριτῶν, καθόσον τοῦτο ἀπάδει πρὸς τὴν φιλανθρωπίαν, μενούσης τῆς τύχης πολλῶν κρατουμένων ἀπηωρημένης ἐπ' ἀόριστον χρόνον, καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ Νόμου μετὰ παρέλευσιν χρόνου ἐν περιπτώσει ἐνοχῆς δὲν εἶναι τελεσφόρος.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, φρονοῦν ὅτι κατὰ μέγα μέρος ἡ βραδύτης αὕτη θέλει ἐκλείψει, προτίθεται νὰ παραγγείλῃ τοὺς Εἰσαγγελεῖς τοῦ Κράτους ἵνα τὰς εἰς τοὺς Κ.Κ. Προξένους κατὰ τὴν Ἀνατολὴν παραγγελίας τῶν Κ.Κ. Ἀνακριτῶν διαβιβάζουν ἀμέτως διὰ τῶν Κ.Κ. Εἰσαγγελέων εἰς αὐτοὺς, καὶ οὐχὶ, ὡς ἄχρι τοῦδε, διὰ τῆς ἱεραρχικῆς ὁδοῦ, ἥτις παρέχει ματαίαν ἐνασχόλησιν καὶ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης καὶ εἰς τὸ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἐὰν λοιπὸν, Κ. Συνάδελφε, δὲν ὑπάρχῃ τι κωλύον, εὐαρεστηθῆτε νὰ γνωστοποιήσητε τοῦτο εἰς τὰς κατὰ τὴν Τουρκίαν Προξενικὰς Ἀρχὰς δι' ἐγκυκλίου σας, παραγγέλλοντες αὐτὰς ἐφάπαξ, ἵνα ἀμελητὶ ἐνεργοῦν τὰς αἰτήσεις τῶν δικαστικῶν ἀρχῶν, αἵτινες, χάριν τῆς ποθητῆς ταχύτητος, θέλουν πέμπεσθαι πρὸς αὐτὰς κατ' εὐθεῖαν.

Ἀναγκαῖον δὲ, νομίζομεν, εἶναι νὰ μᾶς ἀποστείλητε καὶ κατάλογον τῶν κατὰ τὴν ὀθωμανικὴν ἐπικράτειαν ὑφισταμένων Προξενικῶν Ἀρχῶν,

ἵνα κοινοποιήσωμεν καὶ αὐτὸν μὲ τὴν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐγκύκλιόν μας εἰς τοὺς Κ.Κ. Εἰσαγγελεῖς πρὸς γνῶσιν τῶν Κ.Κ. Ἀνακριτῶν.

Ἀναμένομεν ἀπάντησίν σας ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Ἰουνίου 1860.

Ὁ Ὑπουργὸς,
Μ. ΠΟΓΛΗΣ.

ΤΕΛΟΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Στοιχ. Α.

Εν Δωδεκανήσω.

Στοιχ. Β.

Α. Σακελλαρίου.

(Όρα σελ. 114.)

Στοιχ. Γ.

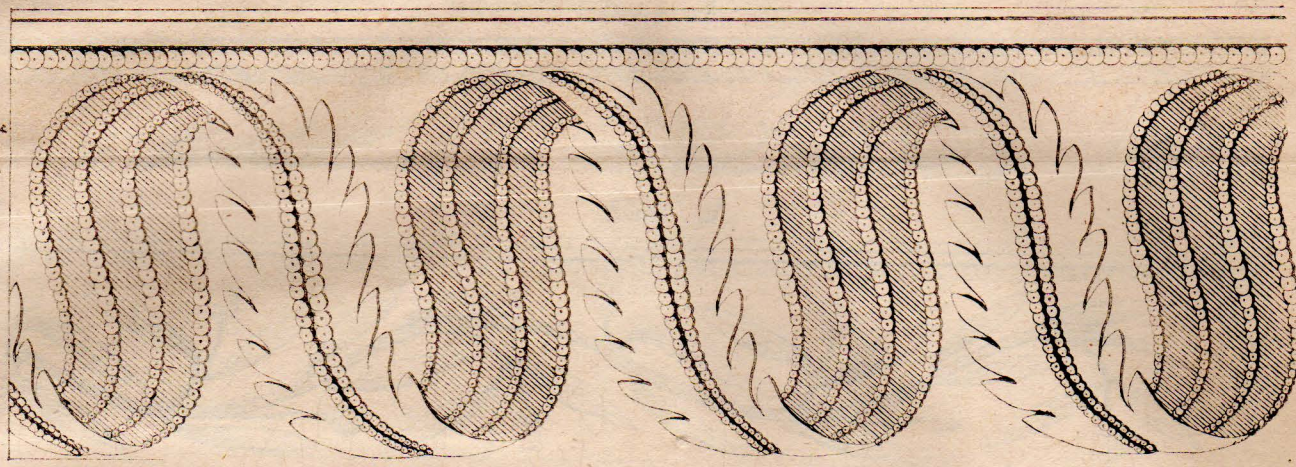

Εξ ἐπιπεδόμορφα.

Στοιχ. Δ.

4. ἐπιπεδόμορφα.

Στοιχ. Ε.

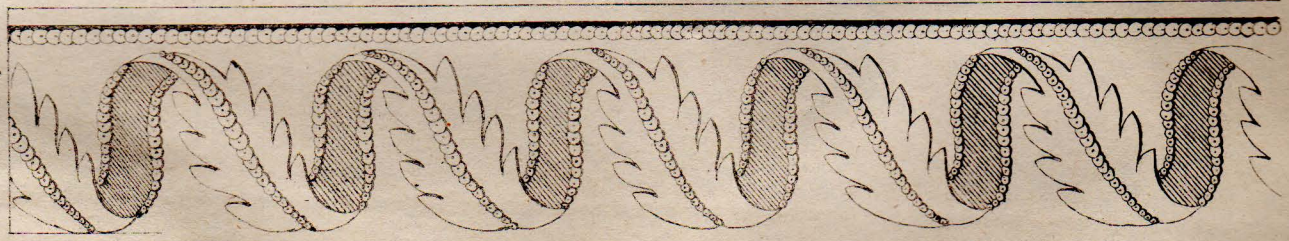

3. ἐπιπεδόμορφα.

(Ὁρα σελ. 115 καὶ 116.)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Στοιχ. Α.

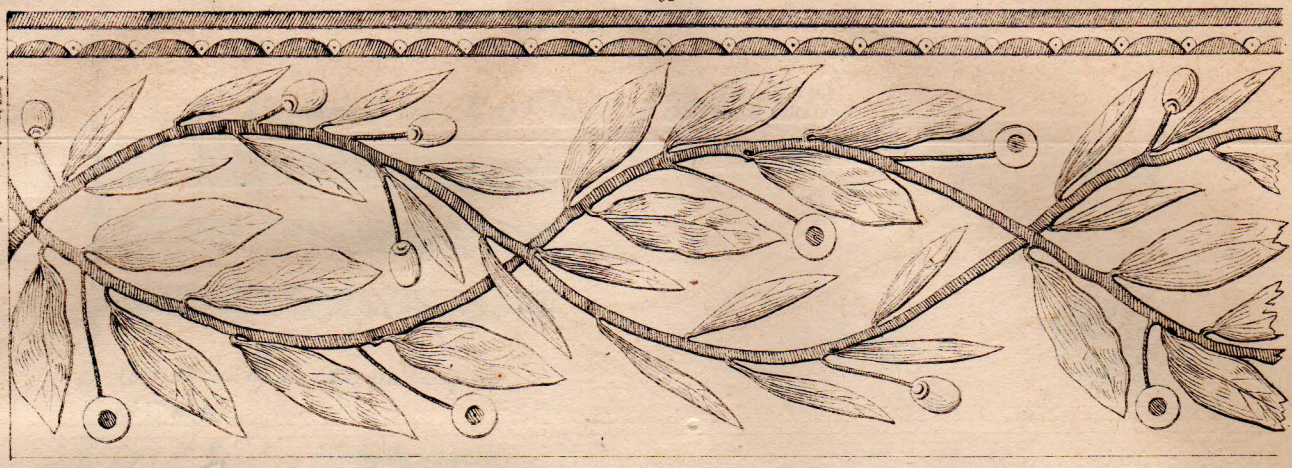

Στοιχ. Β.

Στοιχ. Γ.

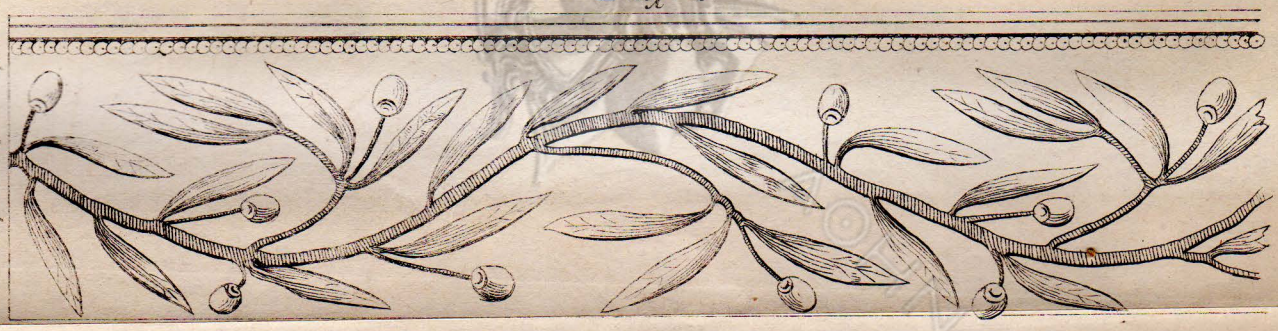

Στοιχ. Δ.

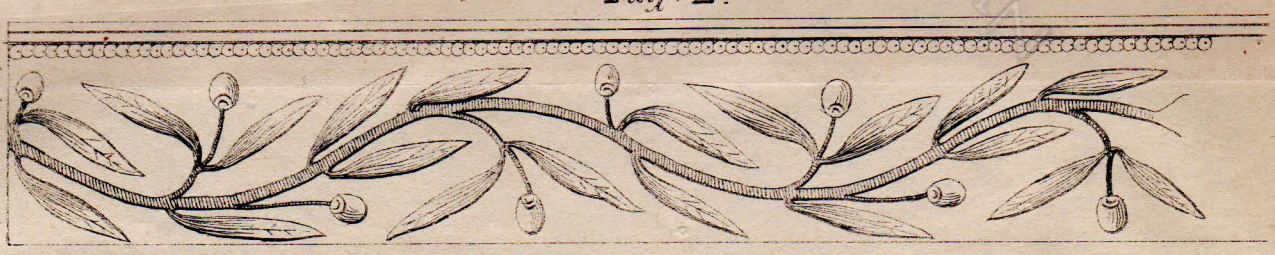

(Όρα σελ. 117)

Αἱ Σημαῖαι τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος.

(β)

(γ)

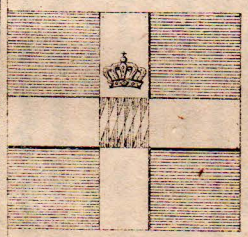

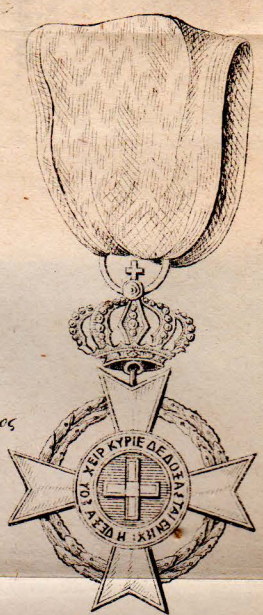

Παράσημα τοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος.

(α)

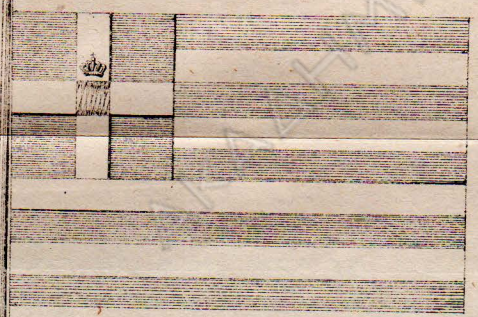

(α) Ἡ πολεμικὴ Ναυτικὴ σημαία.
(β) Ὁ Ἐπισείων.
(γ) Ἡ Βασιλικὴ ἐπτάλοβος σημαία.

(Ὅρα σελ. 227. καὶ 15.)

ΠΙΝΑΞ

Τῶν ἐν τῷ Προξενικῷ Ὁδηγῷ ἐμπεριεχομένων.

Μέρος Πρῶτον.

Νόμοι, Διατάγματα, Ὁδηγίαι, Δηλοποιήσεις.

Α'. Ὀργανικοὶ Νόμοι.

Σελὶς

Διάταγμα τῆς 3/15 Ἀπριλίου 1833, περὶ τοῦ σχηματισμοῦ καὶ τῆς ἁρμοδιότητος τῆς ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας 1

Διάταγμα τῆς 3/15 Ἀπριλίου 1833, ἀφορῶν τὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὰς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας 2

Νόμος τῆς 3 Ἰουνίου 1846, περὶ διοργανισμοῦ τῶν Ὑπουργείων .. 6

Διάταγμα τῆς 22 Νοεμβρίου 1833, περὶ προσδιορισμοῦ τῶν ἐργασίμων ὡρῶν εἰς τὰ γραφεῖα 10

Διάταγμα τῆς 4/16 Ἀπριλίου 1848, περὶ τῶν κατὰ τὴν μεγάλην ἑβδομάδα ἐργασίμων ὡρῶν εἰς τὰ γραφεῖα 12

Διάταγμα τῆς 21 Φεβρουαρίου 1856, περὶ τῶν καθηκόντων τοῦ Γεν. Γραμματέως τοῦ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου..... 12

Διάταγμα τῆς 19 Ἰουνίου 1856, περὶ συστάσεως παρὰ τῷ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείῳ Συμβουλίου τοῦ ἀμφισβητουμένου διεθνοῦς 14

Διάταγμα τῆς 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1833, περὶ συστάσεως τάγματος ἀριστείας διὰ τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος 15

Νόμος τῆς 14 Αὐγούστου 1848, περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἀνωτάτου ὅρου τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτῆρος, τῶν Ταξιαρχῶν καὶ τῶν ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν. 18

Νόμος τῆς 25 Ὀκτωβρίου 1853, περὶ συστάσεως Πρεσβειῶν..... 19

Νόμος τῆς 11 Ἰουλίου 1853, περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ γραφείου τῆς διερμηνείας τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας..... 19

Νόμος τὴν 31 Μαρτίου 1858, περὶ συστάσεως ναυτιλιακοῦ τμήματος ἐν Γαλατᾷ, ἐκ τῶν παρὰ τῷ ἐμπορικῷ γραφείῳ τῆς ἐν Κωνσταντινοπόλει Πρεσβείας ὑπαλλήλων 20

Διάταγμα τῆς 8 Ἰουλίου 1858, περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου περὶ συστάσεως τοῦ ἐν Γαλατᾷ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ναυτιλιακοῦ τμήματος .. 21

Νόμος τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1853 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Προξενικῶν ἀρχῶν 23

Νόμος τῆς 6 Σεπτεμβρίου 1856, περὶ ἐπιτίμων προξενικῶν βαθμῶν καὶ τῆς ἕδρας τοῦ κατὰ τὴν Αἴγυπτον Γ. Προξένου τῆς Ἑλλάδος..... 40

Νόμος τῆς 5 Απριλίου 1858, περὶ προσθήκης ἐξωτερικῶν θέσεων καὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας προξενικῶν τινῶν ἀρχῶν 41

Β'. Ὁδηγίαι.

Ὁδηγίαι Προξενικαὶ τῆς Α'. Ἰανουαρίου 1834 43

Ὁδηγίαι Πρόσθετοι τῆς 30 Ἰανουαρίου 1835..... 63

Γ'. Δικαστικὴ ἁρμοδιότης καὶ ἀνακριτικὰ καθήκοντα τῶν προξενικῶν ἀρχῶν.

Νόμος τῆς 12 Δεκεμβρίου 1841 περὶ τῶν ἀνακριτικῶν καθηκόντων τῶν ἐν τῷ ὀθωμανικῷ κράτει Ἑλληνικῶν προξένων, ὑποπροξένων καὶ προξενικῶν πρακτόρων. 84

Διάταγμα τῆς 12/24 Μαΐου 1842, περὶ τῶν ἐξόδων τῶν κατὰ τὴν τουρκίαν γινομένων ἀνακρίσεων..... 85

Διάταγμα τῆς 5/17 Μαρτίου 1843, περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου.... 86

Νόμος τῆς 28 Ὀκτωβρίου 1856 περὶ δικαιοδοσίας καὶ καθηκόντων τῶν προξενικῶν ἀρχῶν..... 87

Δηλοποίησις τῆς 22 Σεπτεμβρίου 1837, περὶ ἐπικυρώσεως τῶν ἐκτὸς τοῦ κράτους πεμπομένων ἐπισήμων καὶ δικαστικῶν ἐγγράφων..... 100

Δηλοποίησις τῆς 19 Φεβρουαρίου 1838, περὶ τῆς μὴ ἐπικυρώσεως τῶν συμβολαίων καὶ λοιπῶν διοικητικῶν ἐγγράφων τῶν ἐξερχομένων τῆς ἐπικρατείας. 100

Δηλοποίησις τῆς 23 Ἰουνίου 1838, περὶ τῶν ἐκτὸς τοῦ κράτους πεμπομένων συμβολαιογραφικῶν καὶ διοικητικῶν ἐγγράφων..... 102

Δ'. Λογιστικὸν τῶν Προξενείων.

Ὁδηγίαι παραπληρωματικαὶ πρὸς χρῆσιν τῶν ἑλληνικῶν πρέσβεων καὶ προξένων καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ λογιστικὸν τῶν γραφείων..... 103

Διατύμησις προξενική 107

Διάταγμα τῆς 20 Σεπτεμβρίου 1852, περὶ λογιστικότητος τῶν προξενείων. 110

Νόμος περὶ δημοσίου λογιστικοῦ (ἀπόσπασμα)..... 112

Ε'. Στολὴ τῶν διπλωματικῶν καὶ προξενικῶν ὑπαλλήλων.

Διάταγμα τῆς 30 Αὐγούστου 1833, περὶ τῆς στολῆς τῶν προξένων. 114
» Τῆς 6/18 Ἀπριλίου, περὶ τῆς στολῆς τῶν δημ. ὑπηρετῶν 114
» Τῆς 12/24 Ἰαγουαρίου 1834, περὶ τῆς στολῆς τῶν γενικῶν προξένων καὶ τῶν ὑποπροξένων 115
Διάταγμα τῆς 7/21 Ὀκτωβρίου 1834, περὶ τῆς στολῆς τῶν Ἀκολούθων τῆς ἐπὶ τοῦ Βασιλ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας καὶ τῶν εἰς αὐτὴν ὑπαγομένων πρεσβειῶν 116
Διάταγμα τῆς 2/14 Ἰουνίου 1838, περὶ τῆς στολῆς τῶν Διερμηνέων. 116
» τῆς 21 Σεπτεμβρίου 1850, περὶ τῆς στολῆς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ κλάδου τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων 117

Ϛ'. Ἀστυκοὶ νόμοι.

Νόμος τῆς 30 Ἀπριλίου 1846, περὶ ὁρκοδοσίας τῶν πολιτῶν..... 120
Ἀστυκὸς νόμος τῆς 29 Ὀκτωβρίου 1836..... 121
Διάταγμα τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1836, πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ ληξιαρχικῶν πράξεων νόμου..... 137
Ὁδηγίαι τῆς 4 Δεκεμβρίου 1838, περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου....

Ζ'. Ναυτικοὶ καὶ ὑγειονομικοὶ νόμοι.

Διάταγμα τῆς 15 Νοεμβρίου 1836, περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας.... 152
» τῆς 15 Δεκεμβρίου 1836, περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας 158
Διάταγμα τῆς 18 Ὀκτωβρίου 1832, περὶ τῆς ἐξετάσεως τῶν ἑλλήνων ἐμποροπλοιάρχων. 162
Διάταγμα τῆς 27 Δεκεμβρίου 1836, περὶ προσθήκης εἰς τὴν ἀσυνομίαν τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας 188
Διάταγμα τῆς 6 Αὐγούστου 1834, περὶ τοῦ ναυτολογίου τῶν ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων 188
Νόμος τῆς 13 Νοεμβρίου 1851, περὶ βιβλίου ναυτοδανείων 189
Νόμος τῆς 24 Ὀκτωβρίου 1836, περὶ ἀπογραφῆς τῶν ἐμποροναυτῶν 193
Διάταγμα τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1836, περὶ ἐκτελέσεως τοῦ περὶ ἀπογραφῆς ἑλλ. ἐμποροναυτῶν νόμου 195
Νόμος τῆς 18 Σεπτεμβρίου 1836, περὶ ναυαγίων καὶ ναυαγιαιρέσεων 197
Νόμος τῆς 1 Μαρτίου 1841, περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς σωματεμπορίας..... 209
Νόμος τῆς 30 Μαρτίου 1845, περὶ ναυταπάτης καὶ περὶ πειρατείας 214
Νόμος τῆς 25 Νοεμβρίου 1845, ὑγειονομικὸς καὶ ποινικαὶ αὐτοῦ διατάξεις 216
Διάταγμα τῆς 28 Ἰανουαρίου 1833 (7 Φεβρουαρίου) περὶ παρα-

σήμων τοῦ κράτους καὶ τῆς δημοσίας σφραγῖδος 226
Διάταγμα τῆς 7/19 Αὐγούστου 1834, περὶ τοῦ σχήματος τῆς δημοσίας σφραγῖδος 226
Διάταγμα τῆς 4/16 Ἀπριλίου 1833, περὶ τῆς πολεμικῆς καὶ ἐμπορικῆς σημαίας τοῦ βασιλείου 227
Διάταγμα τῆς 28 Αὐγούστου 1858, περὶ ἑλληνικῆς καὶ πολεμικῆς ἐμπορικῆς σημαίας 227

Μέρος Δεύτερον.

Ἐγκύκλιοι.

Περὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ σημειῶνται ἐν ταῖς ἐκθέσεσιν ἡ περίληψις, ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ ἡμερομηνία τῶν ἀπαντωμένων ἐγγράφων 233
Περὶ τοῦ τύπου ὅστις πρέπει νὰ τηρῆται εἰς τὰς ἀναφορὰς τῶν προξενικῶν ἀρχῶν 234
Περὶ χρήσεως ἀριθμοῦ διεκπεραιώσεως ἐπὶ τῶν φακέλλων τῶν ἐγγράφων τῶν Προξενείων 235
Περὶ τῆς μὴ ἀναγγελίας τῆς λήψεως τῶν ἐγκυκλίων 235
Περὶ τῆς μὴ χρήσεως τῶν ἐπισημειώσεων εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν τῶν προξενείων 236
Περὶ τῶν προσφερομένων συγγραμμάτων τῇ Α. Μ 237
Περὶ τοῦ τρόπου τοῦ ἀναφέρεσθαι εἰς τὸ ὑπουργεῖον 238
Περὶ ἀπαγορεύσεως διαβιβάσεως ἰδιωτικῶν ἐπιστολῶν ἐντὸς ἐπισήμων φακέλλων 240
Περὶ προπληρωμῆς ταχυδρομικῶν τελῶν τῶν ἀποστελλομένων φακέλλων καὶ ἐγγράφων 242
Περὶ διαβιβάσεως φακέλλων τῶν Πρέσβεων ἢ Προξένων πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον ἢ ἄλλας Ἑλληνικὰς Ἀρχὰς 244
Περὶ ἀλληλογραφίας τῶν Προξένων μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργείου 244
Περὶ ἀποστολῆς γενικῆς ἐτησίας ἐκθέσεως, ἀφορώσης τὴν στατιστικὴν καὶ τὸ ἐμπόριον 245
Περὶ ἀποστολῆς κατὰ τριμηνίαν καταστάσεων θαλασσοπλοΐας 246
Περὶ ὑποβολῆς τῶν ἐτησίων ἐκθέσεων 247
Περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου 248
Περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου 250
Περὶ πινάκων θαλασσοπλοΐας 251
Περὶ ἐνιαυσίων ἐκθέσεων 252
Περὶ στατιστικῶν πληροφοριῶν 253
Περὶ ἐγκαίρου διαβιβάσεως ἐμπορικῶν εἰδήσεων 257

Περὶ ἐγκαίρου ἀποστολῆς τῆς γενικῆς περὶ ἐμπορίου, ναυτιλίας κτλ. ἐκθέσεως 258
Περὶ σημειώσεως ἐν ταῖς προξενικαῖς ἐκθέσεσι τῶν ἐν Ἑλλάδι μέτρων καὶ σταθμῶν 259
Περὶ τῶν ἀδειῶν τῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων 260
Περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου 261
Περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου 262
Περὶ ἐγκαθιδρύσεως προξενικῶν πρακτορείων 263
Περὶ προσόντων τῶν προξενικῶν πρακτόρων 264
Περὶ ἐπιστροφῆς τῶν παρασήμων τοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος 266
Περὶ τηρήσεως βιβλίου τῶν παρασημοφόρων τοῦ Σωτῆρος 267
Περὶ πιστοποιητικῶν πενίας 268
Περὶ ἀλλοδαπῶν ζητούντων νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὸν ἑλληνικὸν στρατόν 270
Περὶ αἰτήσεων Νομαρχῶν πρὸς σύλληψιν κληρούχων 271
Περὶ τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἀποστελλομένων εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀντικαταστατῶν κληρούχων 272
Περὶ ἐκδόσεως πιστοποιητικοῦ ταυτότητος τῶν Συνταξιούχων 273
Περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου 274
Περὶ τῆς παρανόμου εἰσπράξεως τελῶν ἐπὶ τῶν πιστοποιητικῶν ταυτότητος τῶν συνταξιούχων 275
Περὶ ἐπιθεωρήσεως ξένων διαβατηρίων 276
Περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου 277
Περὶ ἀπαγορεύσεως τοῖς Προξένοις τοῦ ἐκδίδειν δωρεὰν διαβατήρια .. 779
Περὶ ἐπιθεωρήσεως ὑπὸ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν τῶν διαβατηρίων τῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα μεταβαινόντων ἀλλοδαπῶν 279
Περὶ τῆς μὴ ἐπιθεωρήσεως διαβατηρίων ἀλλοδαπῶν ἐπιληψίμου διαγωγῆς 281
Περὶ κοινοποιήσεως δικογράφων 284
Περὶ συντάξεως ἐκθέσεως καὶ ὑποβολῆς αὐτῆς εἰς τὴν Γραμματείαν διὰ πᾶσαν ἀποποίησιν ἀποδοχῆς δικογράφου 282
Περὶ ἐπικυρώσεως τῆς ὑπογραφῆς τῶν ὑπαλλήλων ἐπὶ ἐπιδοτηρίων τῶν δικογράφων 283
Περὶ ἀποστολῆς τῶν πρωτοτύπων ἐπιδοτηρίων τῶν δικογράφων 285
Περὶ ἀποστολῆς τῶν δικογράφων ὑπὸ ἰδιαίτερον κάλυμμα 286
Περὶ τῆς ἐπιδόσεως τῶν δικογράφων 287
Περὶ ἐπιστροφῆς δικογράφων 289
Περὶ ἀποστολῆς τῶν πρωτοτύπων ἐγγράφων προανακρίσεων 291
Περὶ ἀνακριτικῶν καθηκόντων τῶν Προξένων 292

Περὶ ἐκτελέσεως τῶν παραγγελιῶν τῶν δικαστικῶν τῆς Ἑλλάδος ἀρχῶν ὑπὸ τῶν Προξένων 292
Περὶ ὁδηγιῶν εἰς τοὺς προξένους κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν ἀνακριτικῶν καθηκόντων 293
Περὶ δικαστικῆς δικαιοδοσίας καὶ καθηκόντων τῶν προξενικῶν ἀρχῶν. 296
Περὶ τῶν ἐξόδων καὶ ἀποζημιώσεων τῶν ἐνώπιον τῶν προξενείων ἐξεταζομένων μαρτύρων 299
Περὶ ἀποστολῆς τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ἀρείου Πάγου 300
Περὶ ἐνεργείας ἀνακριτικῶν ἐκθέσεων 301
Περὶ ἐλλείψεων τῶν ἀνακριτικῶν πράξεων 302
Περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου 303
Περὶ ἀποστολῆς τῶν ἐγγράφων τῆς κατηγορίας τῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα πεμπομένων ὑποδίκων 305
Περὶ τῆς ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν ἁρμοδίαν ἀρχὴν ἀποστολῆς τῶν ἐγγράφων τῶν πεμπομένων εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑποδίκων 305
Περὶ τῶν διὰ μετσγωγὴν ὑποδίκων ἐξόδων 306
Περὶ ἐξόδων τῶν πραγμάτων τῶν ὑποδίκων 307
Περὶ ἀποστολῆς τῶν ἀκαταζητήτων παρακαταθηκῶν εἰς τὸ Κεντρικὸν ταμεῖον 307
Περὶ ἀποστολῆς τῶν ἀκαταζητήτων παρακαταθηκῶν 309
Περὶ εἰσπράξεως τῶν τελῶν τῶν διαμονητηρίων 310
Περὶ νέου λογιστικοῦ συστήματος τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων 311
Περὶ ἀποστολῆς τῶν λογαριασμῶν καὶ εἰσπράξεων κατὰ τριμηνίαν 321
Περὶ ὑποβολῆς τῶν λογαριασμῶν καὶ εἰσπράξεων 322
Περὶ ἀναγωγῆς τῶν προξενικῶν εἰσπράξεων εἰς δραχμὰς κατὰ τὴν ἐν Ἑλλάδι νομισματικὴν διατίμησιν 323
Περὶ τακτικῆς ἀποστολῆς τῶν τριμηνιαίων λογαριασμῶν 324
Περὶ ἀποστολῆς τῆς Β. Ἐφημερίδος 325
Περὶ στολῆς τῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων 326
Περὶ στολῆς ἣν δύνανται νὰ φέρωσιν οἱ Ἀξιωματικοὶ Πρόξενοι 327
Περὶ σημειώσεως τοῦ δήμου καὶ τῆς διαμονῆς τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀποδιδόντων ὑπηκόων Ἑλλήνων 327
Περὶ ληξιαρχικῶν πράξεων 328
Περὶ ἐφαρμογῆς ὑπὸ τῶν προξένων τοῦ διατάγματος περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας 330
Περὶ παρατάσεως τῶν ναυτιλιακῶν διπλωμάτων 331
Περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου 332
Περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ διατάγματος περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας 333

Περὶ ἀποστολῆς εἰς τὰς λιμενικὰς ἀρχὰς τῶν ναυτιλιακῶν ἐγγράφων τῶν ναυαγούντων, πωλουμένων κτλ. πλοίων 334
Περὶ ἀποστολῆς ἐν Ἑλλάδι τοῦ ἐγγράφου τῆς ἰδιοκτησίας τῶν πωλουμένων εἰς ξένους Ἕλλην. πλοίων 335
Περὶ τῶν ναυτιλιακῶν ἐγγράφων τῶν μεταξὺ Ἑλλήνων πωλουμένων πλοίων 335
Περὶ τῆς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πωλήσεως Ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων . 337
Περὶ ἀποστολῆς τῶν διπλωμάτων τῶν μεταξὺ Ἑλλήνων πωλουμένων πλοίων 338
Περὶ συντάξεως τῶν πωλητηρίων τῶν πλοίων 340
Περὶ τῶν δηλωτικῶν τῶν πλοιάρχων τῶν Ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων 341
Περὶ τοῦ τρόπου τῆς συντάξεως τῶν δηλωτικῶν τῶν πλοίων 342
Περὶ τῶν ἐκπροθέσμων δικαιωμάτων τῶν πωλουμένων ἢ ναυαγούντων πλοίων 343
Περὶ τῶν ἐκ ναυαγίων διασωζομένων πραγμάτων, καὶ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκποιήσεως αὐτῶν 344
Περὶ ἐκθέσεως τῶν πλοιάρχων τῶν ἐν τῷ πλῷ αὐτῶν διατρεξάντων .. 345
Περὶ τῶν προξενικῶν δικαιωμάτων διὰ τὰς ἐκθέσεις τῶν πλοιάρχων . 346
Περὶ τοῦ καταναγκασμοῦ τῶν πλοιάρχων εἰς τὴν ἀπότισιν τῶν ναυτιλιακῶν τελῶν 348
Περὶ τῆς ἄνευ ἀνάγκης διαμονῆς εἰς λιμένας τῶν ὑπὸ φορτίων Ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων 349
Περὶ τῶν λειποτακτῶν τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ 354
Περὶ σημειώσεως ἐν τοῖς ναυτολογίοις τῶν ἀντικαταστάσεων τῶν ναυτῶν 355
Περὶ τῶν σημειουμένων ὡς ναυτῶν εἰς τὰ ναυτιλιακὰ ἔγγραφα τῶν πλοίων 356
Περὶ τῶν ναυτῶν τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας 357
Περὶ καταμηνύσεως τῶν πλοιάρχων τῶν προσλαμβανόντων ὡς ναύτας ὑπηκόους Ἕλληνας μὴ ναύτας 359
Περὶ τῶν ἀλλοδαπῶν τῶν ναυτιλλομένων εἰς Ἑλληνικὰ πλοῖα 360
Περὶ τῶν διοριζομένων προσωρινῶν διευθυντῶν τῶν Ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων 362
Περὶ καταμηνύσεως τῶν πλοιάρχων τῶν μὴ φερόντων ἡμερολόγιον .. 364
Περὶ χορηγήσεως προσωρινῶν διπλωμάτων καὶ ναυτολογίων 365
Περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ περὶ ναυτοδανείου νόμου 367
Περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου 371
Περὶ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἐπιθεωρήσεως παρὰ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν τῶν ναυτιλιακῶν καὶ ἄλλων ἐγγράφων 373

Περὶ τῆς μετὰ μεγίστης προσοχῆς ἐκδόσεως καὶ ἐπιθεωρήσεως τῶν ναυτιλιακῶν ἐγγράφων 374
Περὶ τῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν ὑγειονομικῶν πιστοποιήσεων 375
Περὶ ἐγκαίρου διαβιβάσεως πληροφοριῶν περὶ δημοσίας ὑγείας .. 376
Περὶ ὑγεινομικῶν πιστοποιήσεων 378
Περὶ καταργήσεως τῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν πιστοποιήσεων τῶν ἀπὸ τῆς Τουρκίας προερχομένων πλοίων 379
Περὶ χορηγήσεως πληροφοριῶν ἀφορωσῶν τὴν κατάστασιν τῆς δημοσίας ὑγείας 382
Περὶ τροποποιήσεως ὑγειονομικοῦ κανονισμοῦ 383
Περὶ ἀναπετάσεως τῆς ἐθνικῆς σημαίας ἐπὶ τῶν πλοίων κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἐπισήμως καθιερωμένων ἑορτῶν 385

Μέρος Τρίτον.

Ὑποδείγματα.

Ὑπόδειγμα Πρωτοκόλλου ὁρκοδοσίας 387
» Πρωτοκόλλου 388
» Εὐρετηρίου 390
» Βιβλίου διεκπεραιώσεως 391
» Διαβατηρίου 392
» Διαμονητηρίου 394
» Ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεως 395
Ὑποδείγματα Λογιστικά 396
» Ληξιαρχικῶν πράξεων 409
Ὑπόδειγμα Ἐπιδοτηρίου δικογράφου 415
» Πράξεως δι' ἧς ἐπιτρέπεται συντηρητικόν τι μέτρον 415
» Διορισμοῦ προσωρινοῦ κηδεμόνος ἀνηλίκων ἢ σχολαζούσης περιουσίας 416
» Πρακτικῶν προξενικῶν δικαστηρίων 416
Ὑπόδειγμα Ἐκθέσεως ἐγχειρίσεως μηνύσεως 417
» Ἐκθέσεως ἐξετάσεως μαρτύρων εἰς πολιτ. ὑποθέσεις . 417
» Ἐκθέσεως ἀνακριτικῆς, γινομένης ἐνώπιον Γενικοῦ Προξένου ἢ Προξένου 418
» Ἐκθέσεως ἀνακριτικῆς, γενομένης ἐνώπιον Προξενικῆς Ἀρχῆς μὴ ὑπάρχοντος Γραμματέως 419
» Ἐκθέσεως ἀνακριτικῆς, γινομένης ἐνώπιον Γραμματέως Προξενείου ἀναπληροῦντος τὸν Πρόξενον 420
» Ἐκθέσεως ἀνακριτικῆς, καθ' ἣν προσλαμβάνεται Διερ-

μηνεὺς, ἀγνοοῦντος τοῦ ἐξεταζομένου τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν 420
» Γενικοῦ ἐπιτροπικοῦ 421
» Εἰδικοῦ ἐπιτροπικοῦ 422
» Δανειστικοῦ συμβολαίου 423
» Ἐγχυρούχου δανείου 423
» Θαλασσοδανείου 423
» Πωλητηρίου ἀκινήτου 424
» Πωλητηρίου μὲ δικαιώματα ἐξωνήσεως 425
» Συμβολαίου ἀντιχρήσεως 425
» Συμβολ. ἐκμισθώσεως κινητῶν ἢ ἀκινήτων 425
» Συμβολ. δωρεᾶς μεταξὺ ζώντων 426
» Συνυποσχετικοῦ 426
» Διαμαρτυρικοῦ ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ συναλλαγματικῆς ἢ γραμματίου εἰς διαταγὴν 427
» Διαμαρτυρικοῦ ἐπὶ μὴ πληρωμῇ 428
» Προικοσυμφώνου 428
» Προικοσυμφώνου διατετιμημένης προικὸς 429
» Πράξεως σφραγίσεως 429
» Πράξεως ἀποσφραγίσεως 430
» Συντάξεως ἀπογραφῆς 430
» Ἐγγυητικοῦ 432
» Ἐγγυητικοῦ γάμου 433
» Προσκλήσεως εἰς τοὺς ἀναγγελθέντας δανειστὰς ὅπως παρουσιάσωσι τοὺς τίτλους των 433
» Πίνακος κατατάξεως ἐπὶ ἐκπλειστηριάσματος 434
» Τύπου ἐκτελέσεως παντὸς συμβολαίου ἐκτελεστοῦ 434
» Πράξεως παρακαταθέσεως μυστικῆς διαθήκης 435
» Δημοσίας διαθήκης 437
» Ἐκθέσεως Ναυσιβλαβίας 439
» Ἐκθέσεως ἐνδεχομένης ναυσιβλαβίας 440
» Ἐνόρκου καταθέσεως πλοιάρχου ἀπολέσαντος τὸ δίπλωμα πλοιαρχίας αὐτοῦ καὶ ζητοῦντες νὰ ἐφοδιασθῇ μὲ ἕτερον 441
» Παρατάσεως ναυτιλιακοῦ διπλώματος 442
» Πράξεως διορισμοῦ πραγματογνωμόνων πρὸς θεώρησιν τῆς προξενηθείσης ζημίας ὡς καὶ τῆς συγκρούσεως δύο πλοίων 442
» Ἐκθέσεως πληρώματος δι' ἧς βεβαιοῦται τὸ ἀδύνατον

τοῦ περαιτέρω πλοῦ ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως ζωστροφιῶν καὶ δι' ἀνάγκην ἐπισκευῆς..... 443
Ὑπόδειγμα αἰτήσεως περὶ παραχωρήσεως ἀδείας ναυτοδανείου τοῦ πλοιάρχου..... 443
» Ἐκθέσεις πραγματογνωμόνων, βεβαιούντων τὴν ἀνάγκην συνομολογήσεως ναυτοδανείου πρὸς προμήθειαν τροφῶν καὶ ἐπισκευὴν τοῦ πλοίου..... 444
» Πράξεως δι' ἧς ἐπιτρέπεται τῷ πλοιάρχῳ ναυτοδάνειον πρὸς ἀγορὰν τροφῶν καὶ ἐπισκευὴν τοῦ πλοίου..... 445
» Ἐπιθεωρήσεως ναυτολογίου..... 445
» Δηλωτικοῦ..... 446

Παράρτημα.

Νόμος τῆς 3 Μαρτίου 1860, περὶ συμπληρώσεως τοῦ περὶ διερμηνείας τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικῆς Πρεσβείας Νόμου..... 447
Νόμος τῆς 3 Μαΐου 1860, περὶ προξενικῶν τελῶν..... 448
Νόμος τῆς 27 Ἰουνίου 1860, περὶ ναυτιλιακῶν τελῶν..... 452
Ἐγκύκλιος περὶ ἀποστολῆς ἀντιγράφου τοῦ βιβλίου τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν των Ἑλλήνων..... 455
» Περὶ ἐγκαίρου ἀποστολῆς τῶν πινάκων τῆς θαλασσο πλοΐας..... 456
» Περὶ τινων παρατυπιῶν ἐν τοῖς ἐξωτερικοῖς διαβατηρίοις..... 457
» Περὶ ὑπογραφῆς τῶν ἐξωτερικῶν διαβατηρίων..... 458
» Περὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ συνεννοῶνται οἱ Πρόξενοι ἀπ' εὐθείας μετὰ τῶν Εἰσαγγελέων ὡς πρὸς τὰ ἀνακριτικὰ αὐτῶν καθήκοντα..... 459

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχάς.

Ἔχετε ἤδη ἀνὰ χεῖρας τοὺς ἐσχάτως δημοσιευθέντας δύω Νόμους περὶ Προξενικῶν καὶ Ναυτιλιακῶν τελῶν. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν νόμων τούτων συνεπάγει τροποποίησιν τοῦ ἐν ἰσχύϊ λογιστικοῦ συστήματος, καὶ διὰ τοῦτο ἐπὶ τῆς μέχρι τοῦ νῦν ἐν ἰσχύϊ ὑπ' ἀριθ. 5736 καὶ ὑπὸ χρονολογίαν 20 Σεπτεμβρίου 1852 ἐγκυκλίου, περὶ λογιστικοῦ, ἐρχόμεθα νὰ σᾶς δώσωμεν συμπληρωτικὰς ὁδηγίας. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι ἡ ἐγκύκλιος ἐκείνη διατηρεῖ τὴν ἰσχύν της ὡς πρὸς ὅλα τὰ μέρη τὰ μὴ ἀντικείμενα εἰς τὴν παροῦσαν.

Κατὰ τοὺς διαληφθέντας νόμους καταργεῖται ἡ διαίρεσις τῶν ἐσόδων σας εἰς Κεφάλαια καὶ Ἄρθρα. Καὶ τὰ μὲν ἔσοδα σύγκεινται.

1) ἀπὸ τὰ ναυτιλιακὰ εἰς ἃ συγχωνεύονται τὸ πρόσθετον τέλος καὶ τὸ εἰς λ/σμὸν τῆς ἐγχωρίου Κυβερνήσεως.
2) ἀπὸ τὰ προξενικὰ τέλη καὶ τὸ πρόσθετον τέλος.
3) ἀπὸ τὰς παρακαταθήκας.
4) ἀπὸ τὰς ἐκτάκτους εἰσπράξεις σας.

Τὰ δὲ ἔξοδα

1) ἀπὸ τοὺς μισθούς.
2) ἀπὸ τὰ γραφικὰ ἔξοδα.
3) ἀπὸ ἀποδόσεις πρὸς τὴν ἐγχώριον Κυβέρνησιν.
4) ἀπὸ ἀγαθοεργίας.
5) ἀπὸ ἀποδόσεις παρακαταθηκῶν.
6) ἀπὸ ἐκτάκτους πληρωμάς.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτέρω διηρέθησαν τὰ μὲν βιβλία τῶν ἐσόδων εἰς τέσσαρας στήλας καὶ μίαν διὰ τὸ ὁλικὸν ἄθροισμα, τὰ δὲ τῶν ἐξόδων εἰς ἓξ καὶ μίαν διὰ τὸ ὁλικὸν ἄθροισμα.

Μέχρι τοῦδε ἐκάμνετε χρῆσιν ἑνὸς μόνου βιβλίου διπλοτύπων τοῦ λοιποῦ δὲ θέλετε κάμνει χρῆσιν δύω τοῦ τῶν Ναυτιλιακῶν καὶ τοῦ τῶν Προξενικῶν τελῶν. Ἐκ τοῦ τῶν Ναυτιλιακῶν θέλετε ἐκδίδει διπλότυπα δι' ὅλας τὰς εἰσπράξεις τὰς ὁποίας ἐνεργεῖτε δυνάμει τοῦ περὶ Ναυτιλιακῶν τελῶν νόμου. Ἐκ δὲ τοῦ τῶν Προξενικῶν τελῶν δι' ὅλας ἀνεξαιρέτως τὰς λοιπὰς εἰσπράξεις οἱαδήποτε καὶ ἂν ᾖ ἡ φύσις αὐτῶν ἀρκεῖ νὰ μὴ ὦσι ναυτιλιακαί. Σημειωτέον δὲ ὅτι καὶ δι' ἐκείνας ἀκόμη τὰς πράξεις τὰς ὁποίας ἐνεργεῖτε μὲν ἐπὶ ναυτιλιακῶν ὑποθέσεων, ἀλλὰ τὸ ἐπιβαλλόμενον τέλος ὑπολογίζετε κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ περὶ Προξενικῶν τελῶν νόμου, μ' ἄλλους λόγους καθ' ὅλας τὰς περιπτώσεις τὰς προβλεπομένας ἀπὸ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ περὶ Ναυτιλιακῶν τελῶν νόμου θέλετε ἐκδίδει διπλότυπα ἐκ τοῦ βιβλίου τῶν Προξενικῶν καὶ οὐχὶ τῶν Ναυτιλιακῶν.

Παρατηρητέον ὅτι κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν ναυτιλιακῶν διπλοτύπων θέλουσι πληροῦσθαι τὰ κενὰ μετὰ τὰς λέξεις διὰ τ' ἀποδημητήρια ἐγγραφομένου τοῦ εἴδους τοῦ πλοίου Βρικίου, Γολέτας κτλ. τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τόνων, προσέτι δὲ θέλει σημειοῦσθαι περιληπτικῶς εἰς ποίαν τῶν τεσσάρων κατηγοριῶν εὑρίσκεται τὸ πλοῖον, τουτέστιν ἐὰν ἐνήργησε φόρτωσιν καὶ ἐκφόρτωσιν, ἐδάφ. 1 ἐὰν ἐνήργησε μὲν φόρτωσιν καὶ ἐκφόρτωσιν ἐπλήρωσεν ὅμως τὸ τέλος εἰς προλαβόντα λιμένα ἐδάφ. 2, ἐὰν προσωρμίσθη μόνον ἄνευ πράξεως καὶ ἡ προσώρμισις διήρκεσε πλέον τῶν 24 ὡρῶν ἐδάφ. 4, τέλος ἐὰν προσωρμίσθη ἄνευ πράξεως καὶ ἡ προσόρμισις διήρκεσεν ὀλιγώτερον τῶν 24 ὡρῶν.

Μετὰ τὴν ἔκδοσιν τὸ διπλότυπον θέλει ἐγγράφεσθαι εἰς τὸ βιβλίον τῶν ἐσόδων· ἡ δὲ ἐγγραφὴ αὐτοῦ θέλει ἐνεργεῖσθαι ἐγγραφομένου τοῦ ἀριθμοῦ εἰς τὴν οἰκείαν στήλην τῶν ναυτιλιακῶν ἐὰν ἀνήκηται εἰς τὰ ναυτιλιακὰ ἢ τῶν Προξενικῶν ἐὰν εἰς αὐτὰ ἀνήκει· ἔπειτα ἐγγράφεται τὸ ποσὸν αὐτοῦ διανεμόμενον εἰς τὰς οἰκείας στήλας κατὰ τὴν τοῦ βιβλίου τῶν ἐσόδων διαίρεσιν.

Βιβλίον τῶν ἐξόδων.

Ἐπὶ τοῦ βιβλίου τῶν ἐξόδων οὐδεμία ἐπηνέχθη τροποποίησις προσετέθη μόνον μία στήλη διὰ νὰ σημειῶν-

ται αἱ δι' ἀγαθοεργίας γενόμεναι πληρωμαί. Αἱ πληρωμαὶ αὗται ἀνταποκρίνονται εἰς τὰς ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν ἐσόδων στήλας τοῦ προσθέτου δεκάτου ἐπὶ τῶν Προξενικῶν τελῶν καὶ τοῦ προσθέτου ἐπὶ τῶν Ναυτιλιακῶν.

Ἀπόδοσις λογαριασμοῦ.

Μέχρι τοῦδε ἐστέλλετε περιλήψεις τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων κατὰ πᾶσαν τριμηνίαν· τὸ σύστημα ὅμως τοῦτο ἀντιβαίνει ῥητῶς εἰς τὸ ἄρθρον 169 τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου καθ' ὃ οἱ εἰδικοὶ ταμίαι μεταξὺ τῶν ὁποίων συγκαταριθμοῦνται κατὰ τὸ ἄρθρον 42 τοῦ αὐτοῦ νόμου καὶ οἱ Πρόξενοι χρεωστοῦν νὰ διευθύνουν κατὰ μῆνα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καταστάσιν τῶν εἰσπράξεων, πληρωμῶν καὶ παραδόσεων αὐτῶν τε καὶ τῶν ὑπ' αὐτοὺς διατελούντων· τὸ δὲ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἀπήτησε παρ' ὑμῶν ἐπιμόνως τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου. Ὅθεν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ παρόντος ἔτους θέλετε στέλλει κατὰ μῆνα περιληπτικὰς καταστάσεις τῶν τε ἐσόδων καὶ ἐξόδων ὡς ἐστέλλετε τοιαύτας μέχρι τοῦδε κατὰ τριμηνίαν.

Πρὸς εὐκολίαν σας δὲ χορηγεῖται ὑμῖν προθεσμία μέχρι τοῦ ἑπομένου μηνὸς διὰ νὰ ὑποβάλητε τὰς καταστάσεις τοῦ παρελθόντος, ἀλλὰ παρελθούσης αὐτῆς τῆς προθεσμίας τὸ ὑπουργεῖον θέλει ἐπιβάλλει πειθαρχικὰς ποινὰς διὰ τὴν μὴ ἀποστολὴν τῶν λ/σμῶν·

Ἡ περίληψις τοῦ βιβλίου τῶν ἐσόδων θέλει συνοδεύεσθαι καὶ μὲ τὸ ἀντίγραφον τοῦ βιβλίου τῶν ἐσόδων, ἡ δὲ τῶν ἐξόδων καὶ μὲ τ' ἀποδεικτικὰ τῶν πληρωμῶν, ὅπως γίνηται ἡ ἐκκαθάρισις τῶν λ/σμῶν σας.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους θέλετε ἀποστέλλει μετὰ τῶν περιλήψεων τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου

1) τὰ στελέχη τῶν διπλοτύπων.
2) τὸ πρωτότυπον βιβλίον τῶν ἐσόδων.
3) τὸ πρωτότυπον βιβλίον τοῦ κατάπλου καὶ ἀπόπλου
4) τὸ βιβλίον πράξεων πάσης φύσεως.
5) τὸ πρωτότυπον βιβλίον τῶν ἐξόδων.

Ἐπειδὴ δὲ τὸ βιβλίον τῶν πράξεων πάσης φύσεως, ἤτοι τὸ καθημερινόν, εἶναι κυρίως προωρισμένον διὰ ν' ἀποτελῇ τὸν γενικὸν ἔλεγχον τῶν εἰσπράξεων, θέλετε σημειόνει περιληπτικῶς εἰς αὐτὸ ὅλας ἀνεξαιρέτως τὰς εἰσπράξεις μνημονεύοντες καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ἐκδοθέντος διπλοτύπου, οὕτως, ὥστε τὸ γενικὸν ἄθροισμα αὐτοῦ νὰ ἐξισῶται ἀκριβῶς μὲ τὸ ἄθροισμα τῶν δύο βιβλίων τοῦ τῶν διπλοτύπων τῶν Ναυτιλιακῶν καὶ τοῦ τῶν Προξενικῶν.

Ὁσάκις συμπέσῃ μεταβολὴ τοῦ ὑπολόγου ἐντὸς τοῦ ἔτους ὁ μὲν παραδίδων θέλει κλείει τὰ βιβλία μέχρι τῆς παραδόσεως τῆς ὑπηρεσίας καὶ συντάττει τὸν λ/σμὸν τῆς διαχειρίσεώς του, ὡς ἤθελε τὸ πράξει εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους ἀποστέλλων αὐτὸν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον· τὰ βιβλία ὅμως ἐν αὐτῇ τῇ περιπτώσει δὲν συναποστέλλονται εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ἀλλὰ μένουσιν ἐν τῷ Προξενείῳ διὰ νὰ ἐξακολουθήσῃ ἐπ' αὐτῶν τὴν διαχείρισίν του ὁ παραλαμβάνων καὶ τ' ἀποστείλῃ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους. Ὄπισθεν ὅμως τοῦ στελέχους τοῦ τελευταίου ἐκκομένου διπλοτύπου γίνεται πρᾶξις ὑπογραφομένη παρά τε τοῦ παραδίδοντος καὶ παραλαμβάνοντος, βεβαιοῦσα ὅτι μέχρι τοῦ ἀριθμοῦ ἐκείνου τοῦ διπλοτύπου ἐγένετο χρῆσις παρὰ τοῦ προκατόχου τοῦ βιβλίου τῶν διπλοτύπων.

Τὸ αὐτὸ θέλει ἐνεργεῖσθαι ὁσάκις ὁ προϊστάμενος τῆς Προξενικῆς ὑπηρεσίας ἤθελεν εὑρίσκεσθαι ἀπὼν ἐκ τῆς θέσεώς του ἔχων νόμιμον ἀναπληρωτήν τον τὸν Γραμματέα. Ἐὰν ὅμως ὁ ἀναπληρωτὴς ἦναι διωρισμένος ὑπ' εὐθύνην τοῦ Προξένου, ἡ διαχείρισις ἐξακολουθεῖ ἐν ὀνόματι καὶ ὑπ' εὐθύνην τοῦ Προξένου ἀπαραλλάκτως ὡς ἐὰν ἦτο παρὼν εἰς τὴν θέσιν του.

Οἱ Πρόξενοι ὀφείλουσι νὰ ἔχωσιν ἐπιτρόπους των ἐνταῦθα διὰ τὴν ἐν γένει ληψοδοσίαν των μετὰ τοῦ Ὑπουργείου καὶ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου καὶ ν' ἀποδίδωσι δι' αὐτῶν εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον τὸ ὑπόλοιπον τῶν λ/σμῶν των· καὶ οἱ τοιοῦτοι δὲ ἐπίτροποι λαμβάνουσι παρὰ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου γραμμάτιον παραλαβῆς ὅπερ καταθέτουσιν ἐπὶ ἀποδείξει. εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν· τὸ δὲ ὑπουργεῖον θέλει φροντίζει ἵνα διαβιβάζῃ τὰ γραμμάτια ταῦτα καὶ περιλήψεις τῶν λ/σμῶν, τοὺς λογαριασμοὺς καὶ τὰ λοιπὰ πρὸς ἔλεγχον λογιστικὰ βιβλία καὶ ἔγγραφα πρὸς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον ἵνα ἐνεργῶνται παρ' αὐτοῦ τὰ τοῦ νόμου. Τὸ δὲ Γενικὸν Λογιστήριον θέλει διαβιβάζει αὐτὰ εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους πρὸς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Σεπτεμβρίου 1861.

Ὁ Ὑπουργὸς

Α. Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ἀριθ.

Ναυτιλιακὰ τέλη

	Ἐδάφια διατιμήσεως	Δραχμὰς	Λεπ.
Ὁ Κ ἐπλήρωσεν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ			
διὰ τὰ ἑξῆς τέλη			
1. Διὰ τ' ἀποδημητήρια τοῦ ἐκ τόνων			
2. Δηλωτικὸν ἐξαγωγῆς πραγματειῶν			
3. Δήλωσις ναυσιβλαβείας ἢ ἀβαρίας			
4. Μεταβολὴ ναυτολογίου			
5. Ὡσαύτως ἕνεκα ἐπιβιβάσεως ἢ ἀποβιβάσεως ἐπιβατῶν			
6. Ἔκθεσις ἐπισκέψεως πλοίου			
7. Προσθήκη φύλλων εἰς τὸ ἡμερολόγιον ἢ εἰς τὸ ναυτολόγιον			
8. Ἀντικατάστασις			
9. Ἔκθεσις προσωρινοῦ διπλώματος			
10. Προσωρινὸν δίπλωμα μετὰ ναυτολογίου			
11. Ἐπιθεώρησις τῆς ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεως μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀποδημητηρίων			
Ἄθροισμα			
Πρόσθετον τέλος δι' ἀγαθοεργίας			
Ὡσαύτως διὰ λ/μὸν τῆς ἐγχωρίου Κυβερνήσεως			
Τὸ ὅλον			

ἤτοι δραχμὰς (α)

Ἐν.....τῇ.....186

(ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ πληρώσαντος) Ὁ.....

(α) ὁλογράφως

Ἀριθ.

Προξενικὰ τέλη

Παρεδόθη εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ ..... ἡ κάτωθι ποσότης διὰ τὰ ἑξῆς τέλη ἤτοι

Ἄρθρον Ν. χαρτοσ. Π. διατιμήσ.	Δραχμὰς	Λεπ.
Ἄθροισμα		
Πρόσθετον δέκατον		
Τὸ ὅλον δραχ		

ἤτοι δραχμὰς (α)

Ἐν .....τῇ.....186 Ὁ .....

ὑπογραφὴ τοῦ πληρώσαντος

(α) ὁλογράφως

Ἀριθ.

Προξενικὰ τέλη

Ὁ Κ ἐπλήρωσεν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ διὰ τὰ ἑξῆς τέλη

Ἄρθρον Ν. χαρτοσ. Π. διατιμήσ.	Δραχμὰς	Λεπ.
Ἄθροισμα.....		
Πρόσθετον δέκατον.....		
Τὸ ὅλον.....		

Ἐν.....τῇ.....186

Ὁ.....

Ἀριθ.

Ναυτιλιακὰ τέλη

		εδάφια διατιμήσεως	Δραχμὰς	Λεπ.
Παρεδόθη εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ	ἡ κάτωθι ποσότης διὰ τὰ			
ἐξῆς τέλη ἤτοι				
1.	Διὰ τ' ἀποδημητήρια τοῦ ἐκ τόνων			
2.	Δηλωτικὸν ἐξαγωγῆς πραγματειῶν			
3.	Δήλωσις ναυσιβλαβείας ἢ ἀβαρίας			
4.	Μεταβολὴ ναυτολογίου			
5.	Ὡσαύτως ἕνεκα ἐπιβιβάσεως ἢ ἀποβιβάσεως ἐπιβατῶν			
6.	Ἔκθεσις ἐπισκέψεως πλοίου			
7.	Προσθήκη φύλλων εἰς τὸ ἡμερολόγιον ἢ εἰς τὸ ναυτολόγιον			
8.	Ἀντικατάστασις			
9.	Ἔκδοσις προσωρινοῦ διπλώματος			
10.	Προσωρινὸν δίπλωμα μετὰ ναυτολογίου			
11.	Ἐπιθεώρησις τῆς ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεως μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀποδημητηρίων			
	Ἄθροισμα			
	Πρόσθετον τέλος δι' ἀγαθοεργίας			
	Ὡσαύτως διὰ λ/σμὸν τῆς ἐγχωρίου Κυβερνήσεως			
	Τὸ ὅλον δραχ.....			

ἤτοι δραχμὰς (α)

Ἐν.....τῇ.....186

Ὑπογραφὴ τοῦ πληρώσαντος Ὁ.....

(α) ὁλογράφως

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΩΝ ΕΣΟΔΩΝ Διαχείρισις τοῦ ἔτους 18

Ἡμερομηνία διπλοτύπου	Ἀριθμὸς διπλοτύπων		Ναυτιλιακὰ τέλη.			Προξενικὰ τέλη		Παρακαταθῆκαι	Ἔκτακτα ἔσοδα	Τὸ ὅλον	Παρατηρήσεις
	Ναυτιλιακῶν	Προξενικῶν	Δημοσίου	Πρόσθετον τέλος	εἰς λ/σμὸν τῆς ἐγχωρίου Κυβερνήσεως	Δημοσίου	Πρόσθετον δέκατον				

Ἀριθ. 3524.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Πολλοὶ ἐξ ὑμῶν ἐζήτησαν διασαφήσεις ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος δημοσιευθέντων δύω Νόμων, περὶ προξενικῶν καὶ ναυτιλιακῶν τελῶν. Ὅλας τὰς τοιαύτας ἐρωτήσεις συμπεριλαβόντες, ἐρχόμεθα ν' ἀπαντήσωμεν διὰ τῆς παρούσης μας χωριστὰ ἐπὶ μιᾶς ἑκάστης αὐτῶν, ἀφ' οὗ προηγουμένως συνεννοήθημεν καὶ μετὰ τῶν Ὑπουργείων τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν.

1ον. Τὸ δηλωτικὸν ἐξαγωγῆς πραγματειῶν εἶναι ὑποχρεωτικὸν ἢ προαιρετικόν.

Ἐπὶ τῆς ἐρωτήσεως ταύτης ἀπαντῶμεν ὅτι, καθόσον μὲν ἀφορᾷ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀποδημητηρίων ἐγγράφων, συμφώνως μὲ τὸ ἐδάφιον 1 τῆς προξενικῆς ναυτιλιακῆς διατιμήσεως, ἡ ἐπιθεώρησις ἢ καταχώρισις τῶν δηλωτικῶν εἰσαγωγῆς ἢ ἐξαγωγῆς πραγματειῶν εἶναι ὑποχρεωτική, ἀλλὰ τέλος ἴδιον διὰ τὴν τοιαύτην ἐπιθεώρησιν ἢ καταχώρισιν δὲν εἰσπράττεται, διότι συμπεριλαμβάνεται, ὡς ἀναφέρει ὁ ἀριθ. 5 τῆς ἐπὶ τοῦ 1 ἐδαφ. τῆς εἰρημένης διατιμήσεως σημειώσεως, μεταξὺ τῶν ἐγγράφων ἅτινα συνήθως ἀπαιτοῦνται κατὰ τὸν κατάπλουν ἢ ἀπόπλουν.

Ἐὰν ὅμως ἐκτὸς τῆς ἐπιθεωρήσεως ἢ καταχωρίσεως, περὶ ὧν ἀνωτέρω λόγος, ἔχῃ ἀνάγκην νὰ ἐφοδιασθῇ ὁ πλοίαρχος μὲ χωριστὸν δηλωτικὸν ἐξαγωγῆς πραγματειῶν, καὶ ζητήσῃ τὴν ἔκδοσιν τοιούτου δηλωτικοῦ, τότε ἐφαρμόζεται τὸ ἐδαφ. 6 τῆς διατιμήσεως καὶ λαμβάνεται τέλος δραχ. 1—6 κατὰ τὰς ἐν τῇ διατιμήσει διακρίσεις.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐξηγήσεων καταναοῖτε εὐκόλως τὴν μεγά-

λην διαφοράν ἥτις ὑπάρχει μεταξὺ τῶν δύω περιπτώσεων, ὥστε νὰ μὴ συγχέητε αὐτὰς κατὰ τὴν ἐφαρμογήν.

2ον. Ποῖον τέλος εἶναι εἰσπρακτέον ἐν περιπτώσει πωλήσεως τοῦ σκάφους καὶ τῶν ἐπίπλων ναυαγήσαντος πλοίου, καὶ ποῖον τέλος ἐπὶ τῆς πωλήσεως τοῦ φορτίου του, ἢ ἐπὶ τῆς ἀποδόσεως παρακαταθήκης προερχομένης ἐκ τοιούτων πράξεων.

Ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ζητημάτων ἀπαιτεῖται νὰ γίνῃ ἡ διάκρισις:

Α΄. Ἐὰν ἡ ἐνέργεια τοῦ Προξενείου περιωρίσθη εἰς μόνην τὴν πώλησιν τοῦ σκάφους, τῶν ἐπίπλων καὶ τοῦ φορτίου καὶ

Β΄. Ἐὰν, ἀφ' οὗ ἐγένετο ἡ πώλησις τῶν ἀνωτέρω πραγμάτων, τὸ προϊὸν τῆς πωλήσεως εἰσήχθη εἰς τὸ Προξενικὸν Ταμεῖον ὡς παρακαταθήκη.

Ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει, κατὰ τὸ ἄρθρ. 1 § 2 τῆς διατιμήσεως τῶν Προξενικῶν τελῶν συνδυασμένον μὲ τὸ ἄρθρ. 2 τῆς ναυτιλιακῆς διατιμήσεως καὶ μὲ τὸ ἄρθρ. 29 τοῦ περὶ χαρτοσήμου Νόμου, εἶναι εἰσπρακτέον τέλος ἀξίας, κατὰ τὸ ἄρθρον 21 τοῦ περὶ χαρτοσήμου Νόμου, πλέον ἓν δέκατον τοῦ τέλους.

Ἐὰν δὲ τὸ προϊὸν τῆς πωλήσεως εἰσαχθῇ εἰς τὸ Προξενικὸν ταμεῖον ὡς παρακαταθήκη, θέλουσι προσέτι εἰσπραχθῆ τὰ ἐν τῷ ἀρθ. 7 § 3 τῆς διατιμήσεως τέλη 3 δρ. καὶ 1 ἐπὶ τοῖς 0|0.

Ἐπὶ τῆς ἀποδόσεως τῶν παρακαταθηκῶν δὲν εἰσπράττεται οὐδὲν τέλος ἐὰν ἡ ἐξόφλησις γίνῃ κάτωθι τῆς πράξεως τῆς παρακαταθήκης, καὶ ἐπὶ τῆς πράξεως αὐτῆς εἶναι προπληρωμένον τὸ ἀνῆκον τέλος. Ἄλλως ὅμως ἐὰν ἡ ἀπόδοσις τῆς παρακαταθήκης γίνῃ διὰ χωριστῆς πράξεως· ὅταν μὲν ἦναι προπληρωμένον τὸ ἀνῆκον τέλος χαρτοσήμου, εἰσπράττεται τέλος 25 λεπτῶν τάξεως διπλασιαζόμενον, ὅταν δὲ δὲν ἦναι προπληρωμένον τὸ τέλος, εἰσπράττεται τέλος ἀξίας.

3ον. Εἰς τίνα ἀνήκουσι τὰ τέλη τῶν ἐνασχολήσεων.

Ἐὰν οἱ ἐνεργήσαντες τὰς πράξεις, ἐξ ὧν ἐπήγασαν αἱ ἐνασχολήσεις, ὑπάλληλοι ὦσιν ἔμμισθοι, τὰ τέλη τῶν ἐνασχολήσεων ἀνήκουσιν εἰς τὸ δημόσιον, καὶ ὡς τοιαῦτα εἰσέρχονται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Προξενείου· ἐὰν ὅμως ὦσιν ἄμισθοι ἢ ἁπλῶς ἐπιχορηγούμενοι, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὰ τέλη ἀνήκουσιν εἰς αὐτούς. Τὸ αὐτὸ δὲ, κατ' ἀναλογίαν, ἐφαρμόζεται καὶ ἐν τῇ περιπτώσει καθ' ἣν παρ' ἐμμίσθου Προξενικῆς ἀρχῆς ἤθελε διορισθῇ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς πράξεως ὑπάλληλος τοῦ Προξενείου μὴ μισθοδοτούμενος, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ περιπτώσει τὰ τέλη ἀνήκουσιν εἰς τὸν ἐνασχοληθέντα ὑπάλληλον καὶ οὐχὶ εἰς τὸ δημόσιον.

4ον. Ἐὰν ἐπιτρέπηται ἡ μὴ εἴσπραξις Προξενικοῦ τέλους ἐπὶ ἐκδόσει ἢ ἐπιθεωρήσει διαβατηρίου πρὸς τοὺς προϊσταμένους Πρεσβειῶν καὶ τοὺς ὑπαλλήλους αὐτῶν, πρὸς τοὺς ἀνωτέρους ὑπαλλήλους τοῦ Προξενικοῦ Σώματος καὶ ἄλλα διάσημα πρόσωπα ἐὰν ὦσιν ἀλλοδαποί.

Τὸ ἄρθρον 17 οὐδεμίαν ποιεῖται διάκρισιν μεταξὺ ἡμεδαπῶν καὶ ἀλλοδαπῶν, ἑπομένως ἐν ταῖς ὑπ' αὐτοῦ προβλεπομέναις περιπτώσεσιν ἐπιτρέπεται ἡ ἔκδοσις καὶ ἡ ἐπιθεώρησις τοῦ διαβατηρίου δωρεὰν διά τε τοὺς ἡμεδαποὺς καὶ ἀλλοδαποὺς διπλωματικοὺς καὶ Προξενικοὺς ὑπαλλήλους.

5ον. Ἐὰν ἐπιτρέπεται ἡ εἴσπραξις τοῦ ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἐδαφ. 7 τῆς Ναυτιλιακῆς διατιμήσεως ὁριζομένου ἀναλογικοῦ τέλους τῶν 5 λεπ. ἐπὶ ἑκάστου τόνου ἐν περιπτώσει δηλώσεως ἐνδεχομένης ναυσιβλαβείας.

Τὸ ἐδάφ. 7 περιλαμβάνει πᾶσαν περίπτωσιν δηλώσεως ναυσιβλαβείας ἢ ἀβαρίας χωρὶς νὰ διακρίνῃ ἐὰν ἦναι βεβαία ἢ ἐνδεχομένη· ἑπομένως κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις εἶναι εἰσπρακτέον τὸ ἀνάλογον τέλος, καθόσον μάλιστα καὶ ἡ ἐπεξήγησις τοῦ ἐδαφ. 1 οὐδεμίαν ποιεῖται μνείαν περὶ δηλώσεως ναυσιβλαβείας ἢ ἀβαρίας.

6ον. Ἐὰν ἐν περιπτώσει μεταβολῆς τοῦ ναυτολογίου δι' ἐπιβίβασιν ἢ ἀποβίβασιν ναυτῶν πλέον τοῦ τρίτου ἐδαφ. 8 (3α) Ναυτιλιακῆς διατιμήσεως εἰσπράττεται τέλος ἐπὶ τῶν ἀτόμων τῶν ἀποβιβαζομένων ἢ ἐπιβιβαζομένων μέχρι τοῦ τρίτου τοῦ πληρώματος, ἢ δὲν εἰσπράττεται παντάπασι τέλος, ὅταν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀποβιβαζομένων καὶ ἐπιβιβαζομένων ὑπερβαίνῃ τὸ ἓν τρίτον.

Τὸ ἐδάφ. 8 (3α) σαφηνίζει τὸ ζήτημα διότι ὁρίζει ὅτι αἱ μεταβολαὶ αἱ ὑπερβαίνουσαι τὸ τρίτον τοῦ πληρώματος δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλος, ὅθεν αἱ μὴ ὑπερβαίνουσαι τὸ 1/3 ὑποβάλλονται εἰς τέλος. Οὕτω π. χ. ἐὰν πλοῖον, φέρον πλήρωμα ἐξ ἐννέα ἀτόμων, ἀποβιβάσῃ τέσσαρας, θέλει ὑπολογισθῇ τὸ τέλος ἐπὶ τριῶν μόνον ναυτῶν ὡς ἀποτελούντων τὸ 1/3 τοῦ πληρώματος καὶ θέλει εἰσπραχθῇ τέλος δραχ. 2, 25/00 διὰ τὴν ἀποβίβασιν καὶ ἑτέρων 2,25 διὰ τὴν ἐπιβίβασιν τὸ ὅλον δραχ. 4 50.

7ον. Ἐὰν ἡ ἐπίσκεψις τοῦ πλοίου ἦναι ὑπογρεωτικὴ διὰ τοὺς πλοιάρχους ἢ προαιρετικὴ, ἑπομένως ἐὰν ἦναι εἰσπρακτέον τέλος ὁσάκις ὁ Πρόξενος κρίνῃ ἀναγκαῖον νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ πλοῖον ἢ ὁσάκις ὁ πλοίαρχος ζητήσῃ νὰ γίνῃ ἐπίσκεψις.

Κατὰ τοὺς περὶ ναυτιλίας νόμους, καὶ ἰδίως κατὰ τὸ ἄρθρ. 60 τοῦ ἀπὸ 15 Δεκεμβρ. 1836 Β. Διατάγματος, ἔχοντος ἰσχὺν Νόμου, περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας, ἡ ἐπίσκεψις τοῦ πλοίου

εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τοὺς πλοιάρχους, καὶ ἐπομένως τὸ διὰ τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐπισκέψεως τέλος, συμφώνως μὲ τὸ ἐδάφ. 10 τῆς διατιμήσεως, εἶναι εἰσπρακτέον ὁσάκις ἡ Προξενικὴ ἀρχὴ θεωρήσῃ ἀναγκαῖον νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἐπίσκεψιν. Ἡ ἐκτίμησις τῶν περιστάσεων ἀφίεται μὲν εἰς τὴν κρίσιν ὑμῶν ἀλλὰ συνιστᾶται ὑμῖν νὰ μὴ κάμνητε χρῆσιν τοῦ μέσου τούτου ἄνευ ἀνάγκης δικαιολογούσης τὴν ἐπίσκεψιν.

8ον α) Ἐὰν τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 17 τῆς Προξενικῆς διατιμήσεως προβλεπόμενον διαφορικὸν τέλος εἶναι εἰσπρακτέον ἐπὶ παντὸς ἐγγράφου παρουσιαζομένου παρ' ἀλλοδαποῦ εἰς ἐπιθεώρησιν.

β) Τίνι τρόπῳ εἶναι ὑπολογιστέα τὰ τέλη τῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν εἴτε παρ' ἀλλοδαπῶν εἴτε παρ' ἡμεδαπῶν παρουσιαζομένων ἐγγράφων.

Τὸ ἄρθρ. 17. τῆς διατιμήσεως οὐδεμίαν διάκρισιν κάμνει ἐγγράφων, ἐπομένως ἐπὶ παντὸς ἐγγράφου δύναται νὰ εἰσπραχθῇ διαφορικὸν τέλος ἐπιθεωρήσεως κατὰ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ προβλεπομένας περιπτώσεις, ἀλλ' ἀπαιτεῖται ἵνα τὸ εἰσπραττόμενον τέλος ᾖ ἴσον μετὰ παρὰ τῶν Ἑλλήνων εἰς τὸ Προξενικὸν γραφεῖον τῆς Δυνάμεως, τῆς ὁποίας ὁ ζητῶν τὴν ἐπιθεώρησιν εἶναι ὑπήκοος, πληρωνόμενον τέλος. Ἐκ δὲ τούτου προκύπτει ὅτι ὀφείλετε ἑκάστοτε νὰ λαμβάνητε ὑπ' ὄψιν ἐὰν, ἐπὶ τῆς περιπτώσεως ἐφ' ἧς πρόκειται ν' ἀποφασίσητε, ἡ Προξενικὴ ἀρχή, εἰς ἣν ὑπάγεται ὁ αἰτῶν τὴν ἐπιθεώρησιν, εἰσπράττῃ παρὰ τῶν Ἑλλήνων Προξενικὸν τέλος ἀνώτερον τοῦ τῆς ἑλληνικῆς διατιμήσεως· ἐν αὐτῇ τῇ περιπτώσει σᾶς ἐπιτρέπεται νὰ λάβητε τέλος ἀνώτερον τοῦ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ διατιμήσει καὶ ἴσον μὲ τὸ παρὰ τῶν Ἑλλήνων πληρωνόμενον. Ἄλλως θέλετε εἰσπράττει μόνον τὸ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ διατιμήσει ὁριζόμενον.

Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ τέλους, τὸ ἄρθρ. 7 τῆς διατιμήσεως ὥρισεν αὐτὸ εἰς δραχ. 1.50 διὰ τὰς ἐπιθεωρήσεις τῶν διαβατηρίων. Ὡς πρὸς δὲ τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν ἄλλων ἐγγράφων, κατὰ τὸ ἄρθρ. 6, ὀφείλεται Προξενικὸν τέλος ἐπὶ παντὸς ἐγγράφου προσαγομένου ἐνώπιον οἱασδήποτε Προξενικῆς ἀρχῆς ἐὰν ἐπ' αὐτοῦ δὲν ἦναι προπληρωμένον τὸ ἀνῆκον τέλος χαρτοσήμου. Ἐπειδὴ δὲ διὰ νὰ γίνῃ ἐπιθεώρησις τοῦ ἐγγράφου ἀπαιτεῖται ἀναγκαίως νὰ προσαχθῇ αὐτὸ ἐνώπιον τῆς Προξενικῆς ἀρχῆς, ἕπεται ὅτι, ἐὰν μὲν ἦναι πληρωμένον ἤδη ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου τὸ ἀνῆκον Προξενικὸν τέλος ἢ τὸ τῆς σημάνσεως, κατὰ τὸ ἄρθρ. 4, ἡ ἐπιθεώρησις ἐνεργεῖται δωρεὰν, ἐὰν ὅμως ἐπὶ τοῦ προσαγομένου ἐγγράφου δὲν ἐπληρώθη οὔτε Προξενικὸν

τέλος οὔτε σημάνσεως, θέλει ὑποβληθῆ προηγουμένως τὸ ἔγγραφον εἰς τὸ ἀνῆκον τέλος καὶ ἀκολούθως θέλει γίνει ἡ ἐπιθεώρησις ἐπ' αὐτοῦ δωρεάν. Οὕτω: Πρῶτον παράδειγμα. Ζητεῖται ἡ ἐπιθεώρησις πληρεξουσίου συνταχθέντος ἐνώπιον Προξενικῆς ἀρχῆς ἢ ἐνώπιον συμβολαιογράφου Ἕλληνος· ἡ ἐπιθεώρησις γίνεται δωρεὰν διότι τὸ τέλος ἐπληρώθη κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ἐγγράφου.

Δεύτερον παράδειγμα. Ζητεῖται ἡ ἐπιθεώρησις ἢ ἐπικύρωσις ὑπογραφῆς μιᾶς συναλλαγματικῆς γεγραμμένης ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου· κατὰ πρῶτον ἀπαιτεῖται νὰ ὑποβληθῆ ἡ συναλλαγματικὴ εἰς τὸ ἀνῆκον τέλος τάξεως κατὰ τὸ Β. διάταγμα τῆς 27 Δεκεμβρ. 1836, διπλασιαζόμενον δυνάμει τοῦ ἄρθρ. 1 τῆς διατιμήσεως, καὶ εἶτα νὰ γίνῃ ἡ ἐπιθεώρησις δωρεάν. Ὡσαύτως ἐὰν παρουσιασθῆ ἀντίγραφον πληρεξουσίου συντεταγμένου ὑπὸ ξένας ἀρχὰς, εἰσπράττεται κατὰ πρῶτον χαρτόσημον τάξεως 1 δραχμῆς, διπλασιαζόμενον ἤτοι δραχ. 2, πλέον τὸ δέκατον ἤτοι λεπ. 20.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω παραδειγμάτων συνάγεται ὅτι ἡ ἐπιθεώρησις γίνεται πάντοτε δωρεάν, ἡ μόνη δὲ διαφορὰ εἶναι ὅτι ὅταν τὸ πρὸς ἐπιθεώρησιν παρουσιαζόμενον ἔγγραφον δὲν ἦναι προϋποβεβλημένον εἰς τὸ ἀνῆκον Προξενικὸν τέλος ἢ τὸ τῆς σημάνσεως, τὸ τέλος τοῦτο εἰσπράττεται κατὰ τὴν ἐπιθεώρησιν.

Ἐννοεῖται δὲ οἰκοθεν ὅτι δὲν ὑπόκεινται εἰς οὐδὲν τέλος καὶ τὰ ἔγγραφα ἐπὶ τῶν ὁποίων προεπληρώθη τὸ ἀνῆκον τέλος κατὰ τὴν παλαιὰν διατίμησιν, προσέτι δὲ ὅταν ἔγγραφον παρουσιάζηται διὰ νὰ ἐκδοθῆ ἐπ' αὐτοῦ ἀντίγραφον ὑπὸ τοῦ Προξενείου. Κατὰ πρῶτον θέλει ὑποβληθῆ τὸ παρουσιαζόμενον ἔγγραφον εἰς τὸ ἀνῆκον τέλος, εἶτα δὲ καὶ διὰ τὸ ἀντίγραφον θέλει ληφθῆ τὸ ἀνῆκον τέλος· οὕτω λ. χ. ἐὰν παρουσιασθῆ ἐπιστολὴ διὰ νὰ ληφθῆ ἐπ' αὐτῆς ἀντίγραφον, θέλει, κατὰ πρῶτον, εἰσπραχθῆ ἡ τῆς ἐπιστολῆς, δυνάμει τοῦ ἄρθρ. 25 § 5 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου, χαρτόσημον τάξεως λεπ. 50, διπλασιαζόμενον δυνάμει τοῦ ἄρθ. 1 καὶ τῆς διατιμήσεως, ἤτοι δραχ. 1, περιπλέον δὲ τὸ δέκατον ἤτοι 10 λεπτὰ τὸ ὅλον δρ. 1, 10· διὰ δὲ τὸ ἀντίγραφον δραχ. 1, διπλασιαζομένον ἤτοι δραχ. 2 καὶ τὸ δέκατον λεπτ. 20 ἤτοι τὸ ὅλον δραχ. 2, 20· ὥστε τὸ ὅλον τοῦ εἰσπραχθησομένου τέλους θέλει συμποσοῦσθαι εἰς δρ. 3, 30/00. Σημειωτέον ὅμως ὅτι ὅταν τὸ ἔγγραφον, ὅπερ παρουσιάζηται διὰ νὰ ἐπιθεωρηθῆ ἢ ἐκδοθῆ ἐπ' αὐτοῦ ἀντίγραφον, ἦναι συντε-

ταγμένον ἐν Ἑλλάδι, κατὰ παράβασιν τοῦ περὶ χαρτοσήμου Νόμου, εἰσπράττεται καὶ τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 43 τοῦ περὶ χαρτοσήμου Νόμου πρόστιμον τοῦ δεκαπλοῦ.

9ον Περὶ ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεως.

Κατὰ τὸν ἀριθ. 8 τοῦ ἐδαφ. 1 τῆς ναυτιλιακῆς διατιμήσεως, ἡ ἔκδοσις ἢ ἐπιθεώρησις τῆς ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεως συμπεριλαμβάνεται εἰς τὰ ἀποδημητήρια, ἐπομένως διὰ τοιαύτην πρᾶξιν δὲν εἶναι εἰσπρακτέον ειδικὸν τέλος· ἐξαίρεσις ὑπάρχει μόνον ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἐδαφ. 12 τοὐτέστιν ἐὰν ἡ ὑγειονομικὴ πιστοποίησις ἀπολεσθῇ καὶ γίνῃ ἀντικατάστασις αὐτῆς· ἀλλὰ ἡ ἐξαίρεσις αὕτη δὲν δύναται νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ ὑγειονομικὴ πιστοποίησις ἀντὶ ν' ἀπολεσθῇ ἤθελε κρατηθῇ παρὰ τῆς ἐγχωρίου ἀρχῆς. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐκδίδεται μὲν ἄλλη ὑγειονομ. πιστοποίησις ἀλλὰ δὲν εἰσπράττεται τέλος.

10ον Περὶ προσθήκης φύλλων εἰς τὸ ναυτολόγιον καὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ πλοιάρχου διὰ τὴν τοιαύτην προσθήκην.

Μολονότι τὸ ἐδάφ. 11 δὲν ὁρίζει ῥητῶς ὅτι ἀπαιτεῖται αἴτησις ἐκ μέρους τοῦ πλοιάρχου διὰ τὴν προσθήκην φύλλων εἰς τὸ ναυτολόγιον, μολαταῦτα ἐπειδὴ ὁ ἀριθ. 5 τοῦ ἐδαφ. 12 ῥητῶς διαλαμβάνει « ἡ προσθήκη ἢ ἀντικατάστασις » ἔπεται ὅτι τόσον ἡ προσθήκη ὅσον καὶ ἡ ἀντικατάστασις εἰς τὰς αὐτὰς ὑπόκεινται διατυπώσεις. Ἄρα ἀπαιτεῖται δήλωσις ἐκ μέρους τοῦ πλοιάρχου καὶ ἡ δήλωσις αὕτη γράφεται ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ προστιθεμένου φύλλου καὶ ὑπογράφεται παρ' αὐτοῦ, ἐὰν ὁ πλοίαρχος δὲν γνωρίζῃ νὰ γράφῃ προσυπογράφονται δύω μάρτυρες.

Τύπος προσθήκης φύλλου.

Τὸ παρὸν φύλλον προσετέθη εἰς τὸ ναυτολόγιον (ἢ ἡμερολόγιον) τοῦ πλοίου (ὄνομα τοῦ πλοίου) ἐκ τόνων (ποσὸν τῶν τόνων) κατ' αἴτησιν τοῦ πλοιάρχου (ὄνομα καὶ ἐπώνυμον).

Ἐν τὴν 186

Ὁ πλοίαρχος Οἱ μάρτυρες

11ον Περὶ τῶν ἀτμοπλοίων.

Περὶ τῶν ἀτμοπλοίων τὸ ἐδαφ. 3 τῆς ναυτιλιακῆς διατιμήσεως ὁρίζει τὰ τέλη εἰς ἃ ὑπόκεινται. Ἐννοεῖται ὅμως οἰκόθεν ὅτι ἐξαιροῦνται τὰ ἀτμόπλοια εἴτε Ἑλληνικὰ εἴτε ἀλλοδαπὰ εἰς ἃ σύμβασίς τις, ἔστω καὶ προγενεστέρα, παρέχει ἀτέλειαν, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ ἰσχὺς αὐτῆς της συμβάσεως.

12ον Ἐὰν ὑπόκεινται εἰς τὸ τέλος τοῦ διαμονητηρίου οἱ ναυτικοὶ, τὰ ἐνήλικα ἀλλὰ μὴ αὐτεξούσια τέκνα, τὰ ἀνήλικα καὶ οἱ διδάσκαλοι.

Οἱ ναυτικοὶ δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸ τέλος τοῦ διαμονητηρίου, διότι, οὐδεμίαν ἔχοντες μόνιμον διαμονὴν, δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν καὶ ὡς μονίμως παρεπιδημοῦντες, ἄλλως τε, οὐδὲν μετέρχονται ἐκ τῶν ἐπαγγελμάτων τῶν ὁριζομένων ἐν τοῖς παραγράφοις ά. 6'. καὶ γ'. τοῦ ἄρθρ. 10 τῆς προζενικῆς διατιμήσεως, ὥστε καὶ ὑπ' αὐτὴν τὴν ἔποψιν οὐδὲν τέλος διαμονητηρίου ὀφείλουσι.

Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ τὰ ἐνήλικα τέκνα ἀλλὰ εἰς τὴν πατρικὴν οἰκίαν κατοικοῦντα καὶ ἐν αὐτῇ διατρεφόμενα, χωρὶς οὔτε ἴδιον ἐπάγγελμα νὰ μετέρχωνται, οὔτε ἰδίαν περιουσίαν καὶ διαχείρισιν νὰ ἔχωσιν, δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸ τέλος τοῦ διαμονητηρίου. Κατὰ μείζονα δὲ λόγον δὲν ὑπόκεινται τὰ ἀνήλικα τέκνα.

Οἱ μετερχόμενοι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ διδασκάλου εἰς οὐδὲν ὑπόκεινται τέλος διαμονητηρίου, διότι δὲν συμπεριλαμβάνονται εἰς οὐδένα τῶν παραγράφων τοῦ ἐδαφ. 10· ἡ δὲ ἐξαίρεσίς των ἐγένετο πρὸς τὸν ἀγαθοεργὸν σκοπὸν τῆς διαδόσεως τῶν γραμμάτων.

13ον Περὶ ὑπολογισμοῦ τοῦ διαμονητηρίου ὁσάκις οἱ ὀφείλοντες αὐτὸ ἦναι κτηματίαι καὶ μεταπράται ἔμποροι καὶ συνάμα ἀσχολοῦνται καὶ εἰς βιομηχανικὰ ἔργα.

Ὅταν συμπίπτωσιν εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πρόπωπον ἰδιότητες δυνάμεναι νὰ καταταχθῶσιν εἰς διαφόρους τῶν ἐν τοῖς παραγ. ά. 6'. καὶ γ'. τοῦ ἐδαφ. 10 κατηγοριῶν, ἀπαιτεῖται νὰ διακρίνητε τὶς αὐτῶν εἶναι ἡ ἐπικρατεστέρα καὶ ἡ συνήθης ἐπασχόλησις τοῦ ὀφείλοντος τὸ διαμονητήριον, καὶ κατ αὐτὴν νὰ ἐπιβάλλητε τὸ τέλος τοῦ διαμονητηρίου. Οὕτω λ. χ. ἐὰν μεταπράτης τις ἐνίοτε κάμνῃ καὶ μεσιτικὰς ἐργασίας, δὲν εἶναι ὑποβλητέος, διὰ τοῦτο, καὶ εἰς τὸ ἐν τῷ παραγράφῳ ά. τοῦ ἐδαφ. 10 τέλος, οὔτε ἐὰν βιομήχανος τις ἔχῃ καὶ κτήματα.

14ον Ἐὰν κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ ταξειδίου ἦναι ὑπολογιστέαι καὶ ἐνασχολήσεις.

Ἐνασχόλησις εἶναι ὁ χρόνος ὃν κατατρίβει ὑπάλληλός τις πρὸς διεκπεραίωσιν πράξεώς τινος τῆς ἁρμοδιότητός του, ἐπομένως οὐδεμία δύναται νὰ ὑπολογισθῇ ἐνασχόλησις διὰ τὰς ὥρας καθ' ἃς ὁ ὑπάλληλος οὐδεμίαν ἐνεργεῖ πρᾶξιν ἀλλὰ ταξειδιεύει. Διὰ

τὰ ἔξοδα ταξειδίου καὶ πορείας τὸ ἄρθρ. 9 τῆς διατιμήσεως ὁρίζει ὅτι πληρώνονται μόνον τὸ ἀμάξιον καὶ ὁ ναῦλος.

15ον Περὶ προσδιορισμοῦ τῶν ἐνασχολήσεων τῶν πραγματογνωμόνων καὶ ἐμπειροτεχνῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 8 § 2.

Ὁ ἐλάχιστος ὅρος τῶν ἐνασχολήσεων τῶν πραγματογνωμόνων καὶ ἐμπειροτεχνῶν προσδιορίζεται ἐν τῇ διατιμήσει εἰς δρ. 5, ὁ δὲ ἀνώτατος ὅρος εἰς δραχ. 12. Ἐντὸς τοῦ ἐλαχίστου καὶ τοῦ ἀνωτάτου ὅρου ὁ Νόμος ἀρίνει εἰς τὴν ἐκτίμησίν σας ἐπὶ ἑκάστης περιπτώσεως νὰ προσδιορίζητε τὸ τέλος ἑκάστης ἐνασχολήσεως· πρὸς τοῦτο δὲ θέλετε λαμβάνει ἑκάστοτε ὑπ' ὄψιν τὸ εἶδος τῆς ἐργασίας καὶ τὸν βαθμὸν τῶν γνώσεων ὅστις ἀπαιτεῖται πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῆς.

16ον Περὶ τῶν ἐκδιδομένων πιστοποιητικῶν ὁσάκις τοιαῦτα ἀπαιτοῦνται παρὰ τῶν ἐγχωρίων ἀρχῶν πρὸς ἔκδοσιν ἀδειῶν ὁπλοφορίας.

Ὁσάκις αἱ ἐγχώριοι ἀρχαὶ ἀπαιτοῦσι πιστοποιητικὰ ἐκδεδομένα παρὰ τῶν Προξενικῶν ἀρχῶν, ὅπως ἐκδώσωσιν αὗται ἀδείας ὁπλοφορίας, καὶ ζητηθῇ ἡ ἔκδοσις τοιούτων πιστοποιητικῶν, εἰσπράττεται τέλος, δυνάμει τοῦ ἄρθρ. 24 § 12 τοῦ περὶ χαρτοσήμου Νόμου συνδυασμένου μὲ τὸ ἄρθρ. 1 τῆς Προξενικῆς διατιμήσεως, ἐκ δραχ. 2, 20.

17ον. Περὶ τῶν αἰτήσεων πρὸς τὸ Προξενεῖον ἐφ' ὧν γίνεται ἐπ' αὐτοῦ αἴτησις πρὸς τὰς ἐγχωρίους ἀρχὰς ἢ τ α κ ρ ῆ ρ ι.

Ἐπὶ τῶν πρὸς τὰς Προξενικὰς ἀρχὰς ἀπευθυνομένων αἰτήσεων, αἵτινες δὲν ἀνάγονται εἰς τὴν δικαστικὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν, ἀλλ' εἰς τὴν διοικητικὴν αὐτῶν ἐξουσίαν, λαμβάνεται τέλος, δυνάμει τοῦ ἄρθρ. 22 § 1 τοῦ περὶ χαρτοσήμου Νόμου καὶ τοῦ ἄρθρ. 1 τῆς διατιμήσεως, ἐκ λεπτῶν 55. Αἱ ἐνέργειαι ὅμως παρὰ ταῖς ἐγχωρίαις ἀρχαῖς, συνεπείᾳ τῶν τοιούτων αἰτήσεων, εἰς οὐδὲν ὑποβάλλονται τέλος ὡς πράξεις τῆς διοικητικῆς ἐξουσίας τῶν Προξενικῶν ἀρχῶν.

18ον Περὶ τῆς διαταγῆς ἢ τοῦ ψηφίσματος τῆς Προξενικῆς ἀρχῆς πρὸς κοινοποίησιν δικογράφου πρὸς ὑπήκοον Ἕλληνα ἢ ἀλλοδαπόν.

Ἡ πρὸς ἐμφάνισιν διαταγή, συνεπείᾳ τῆς ὁποίας γίνεται καὶ ἡ κοινοποίησις, γράφεται, κατὰ τὸ ἄρθρ. 24 τοῦ περὶ δικαιοδοσίας τῶν Προξενικῶν ἀρχῶν Νόμου, ἐφ' ἑκατέρου τῶν πρωτοτύπων τῆς ἀναφορᾶς. Ἐκ τούτου δὲ συνάγεται ὅτι οὐδὲν τέλος εἶναι εἰσπρακτέον διὰ τὴν τοιαύτην διαταγήν, ἐκτὸς ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ κενὸς τόπος ἐν τῇ ἀναφορᾷ· τότε προστίθεται ἓν φύλλον καὶ τὸ

τέλος αὐτοῦ ὑπολογίζεται ὅμοιον ἐκείνου μὲ τὸ ὁποῖον ἐπιβάλλονται τὰ λοιπὰ φύλλα τοῦ ἐγγράφου ἐφ' οὗ ἡ διαταγή.

19. Περὶ τοῦ ἐὰν ἀπαιτῆται νὰ σημειώνηται ἐπὶ παντὸς ἐγγράφου εἰσερχομένου ἢ ἐξερχομένου τὸ εἰσπραχθὲν τέλος.

Ἐπειδὴ τὸ ἄρθρον 5 τῆς διατιμήσεως οὐδεμίαν ποιεῖται διάκρισιν μεταξὺ εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων, ἀλλ' ἀπαιτεῖται, ἐν γένει, νὰ σημειώνηται τὸ εἰσπραχθὲν τέλος, διὰ τοῦτο εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ἀπαιτεῖται νὰ σημειώνηται τὸ τέλος.

Ὡς πρὸς τὰς λοιπὰς ἀμφιβολίας, τὰς ὁποίας ἠθέλετε τυχὸν ἀπαντήσει κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διαληφθέντων δύω νόμων, παραπέμπομεν ὑμᾶς εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς Βουλῆς, καὶ ἰδίως εἰς τὴν μελέτην τῶν ἐκθέσεων μὲ τὰς ὁποίας συνώδευσεν αὐτοὺς τὸ Ὑπουργεῖον. Τὰ πρακτικὰ αὐτὰ συναποστέλλονται μετὰ τῆς παρούσης.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Ἀπριλίου 1862.

Ὁ Ὑπουργός,

Α. Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Συνοδεύουσα τὸ περὶ Προξενικῶν τελῶν Νομοσχέδιον.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι,

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω, κατὰ Βασιλικὴν διαταγήν, ἐκ νέου, εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς τὸ ὑπὸ τοῦ προκατόχου μου, κατὰ τὰ τέλη τῆς τελευταίας βουλευτικῆς Συνόδου, ὑποβληθὲν αὐτῇ, ἀλλὰ μὴ συζητηθὲν νομοσχέδιον περὶ Προξενικῶν τελῶν.

Φύσις τῶν Προξενικῶν τελῶν.

Τὰ Προξενεῖα, καὶ μάλιστα τὰ ἐν Τουρκίᾳ, διπλοῦν ἔχουσι τὸν σκοπὸν, τῇ μὲν νὰ προστατεύωσι τὰ εἰδικὰ συμφέροντα τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν τελούντων ὁμογενῶν, τῇ δὲ νὰ ὑπηρετῶσι τὸ γενικὸν συμφέρον τῆς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐθνικῆς ἀξιοπρεπείας καὶ νομίμου ἐπιρροῆς. Διὰ τοῦτο εὔλογον εἶναι ἡ πρὸς συντήρησιν αὐτῶν ἀπαιτουμένη δαπάνη νὰ καταβάλληται, μέρος μὲν ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων ἰδιωτῶν, μέρος δὲ, ὑπὸ τοῦ δημοσίου.

Αὐτὸ τοῦτο ὑπάρχει καὶ παρ' ἡμῖν κατὰ τοὺς κειμένους νόμους, καθ' οὓς οἱ μὲν ἰδιῶται καταβάλλουσι τέλη τινὰ διὰ πάσας τὰς ὑπὸ τῶν Προξενείων πρὸς εἰδικόν τι συμφέρον αὐτῶν γινομένας πράξεις, τὸ δὲ δημόσιον συμπληροῖ τὴν πρὸς συντήρησιν τῶν Προξενείων ἀπαιτουμένην ποσότητα. Οὕτως ἐν ἔτει 1857 π. χ. τὸ ὅλον τῶν Προξενικῶν εἰσπράξεων ἦν ἐκ δραχμῶν 366,491:57/00, ἐξ ὧν 92,102:47/00 εἰς ὄφελος τῶν Προξένων, καὶ 274,392:10/00 εἰς τὸ ταμεῖον, οὗ ἡ δαπάνη ὑπὲρ τοῦ Προξενικοῦ κλάδου εἶναι ἐκ δραχ. 216,120· τὸ δ' ὅλον τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν 671,350.

Ἡ ἀρχαία διατίμησις.

Μέχρι τοῦδε τὰ Προξενικὰ ταῦτα τέλη ἐκανονίζοντο ὑπὸ τῆς διατιμήσεως τῆς 30 Ἰανουαρίου 1835, ληφθείσης μὲν ἐκ τῆς Γαλλικῆς, ἐχούσης ὅμως διάφορα ἐλαττώματα, ὅτι ἦν ἀτελεστάτη, ἐνιαχοῦ κακῶς μεταφρασθεῖσα καὶ διὰ τοῦτο κακῶς

ἐφαρμοζομένη, καὶ κατά τινα μὴ ἐντελῶς συναδούσης πρὸς τὴν ἡμετέραν Νομοθεσίαν. Ἔκτοτε καὶ ἡ Γαλλία, συνοιδυῖα τὴν ἀτέλειαν τῆς ἰδίας αὐτῆς διατιμήσεως, συνεπλήρωσε καὶ μετέβαλεν αὐτὴν διὰ διατάγματος τῆς 6 Νοεμβρίου 1843. Καὶ ἐν ἔτει 1850 (Δεκέμβρ. 24), ὁ τότε ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, Κύριος Π. Δελιγιάννης ὑπέβαλεν εἰς τὰ βουλευτικὰ Σώματα νέαν τῶν Προξενικῶν τελῶν διατίμησιν, ἣν ἐψήφισε μὲν ἡ Βουλὴ τὴν 4 Σεπτεμβρίου 1851, ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις δὲν παρουσίασεν εἰς τὴν Γερουσίαν. Ἀφ' ἑτέρου, ἐν ἔτει 1856, μετεβλήθη καὶ ὁ ἡμέτερος περὶ προξενικῆς δικαιοδοσίας Νόμος, ὥστε καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἀπέβη καὶ παρ' ἡμῖν ἀναπόφευκτον νὰ μεταρρυθμισθῇ ἡ προξενικὴ διατίμησις οὕτως, ὥστε ἀποφεύγουσα τὰς ἀνωτέρω ἐλλείψεις, νὰ διευκολύνῃ καὶ νὰ ὠφελῇ τοὺς φορολογουμένους, χωρὶς νὰ μειώσῃ οὐσιωδῶς τὰς δημοσίας εἰσπράξεις.

Ἡ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἀποσυρθεῖσα διατίμησις δὲν ἐδύνατο ν' ἀντικαταστήσῃ τὴν ὑπάρχουσαν, δι' οὓς λόγους καὶ ἀπεσύρθη. Ἀλλὰ καὶ ἡ προταθεῖσα αὐτὴ, ἐν ἔτει 1850, διετήρει τινὰς τῶν εἰς τὴν ἤδη ἐν χρήσει παρατηρουμένων ἐλλείψεων. Ἡ πεῖρα τῶν μεγάλων καὶ ἐξευγενισμένων ἐθνῶν εἶναι βεβαίως πολύτιμος ὁδηγὸς δι' ἡμᾶς, καὶ κατ' ἀρχὰς ἠρεύνησα ἂν ἡ νέα Γαλλικὴ διατίμησις, ὀλίγον μετριαζομένη, δὲν ἐδύνατο καταλλήλως νὰ εἰσαχθῇ παρ' ἡμῖν. Ἀλλὰ καὶ αὕτη φαίνεται διὰ τὰς ἡμετέρας περιστάσεις οὐχὶ λίαν σκόπιμος· πρῶτον μὲν, διότι λίαν πολύπλοκος καὶ λεπτομερὴς ὡς πρὸς τὰ τέλη τῶν πολιτικῶν καὶ δικαστικῶν πράξεων, θ' ἀπέβαινε δύσχρηστος καὶ δύσληπτος παρ' ἡμῖν εἴς τε τοὺς φορολογουμένους καὶ εἰς τοὺς φορολογοῦντας· δεύτερον δὲ, πολλὰ τῶν ἐν αὐτῇ εἰσὶ ξένα καὶ ἀνεφάρμοστα εἰς τὴν ἡμετέραν νομοθεσίαν, καὶ τρίτον, καὶ ὡς πρὸς αὐτὸν τὸν προσδιορισμὸν τῶν τελῶν ἐνόμισα ὅτι ἐδύνατο νὰ ἐπενεχθῇ μεταρρύθμισίς τις.

Ἀναλογία τῶν ἐξωτερικῶν πρὸς τὰ ἐσωτερικὰ τέλη.

Αἱ ἀνώτεραι δαπάναι τῶν ἐν ἀλλοδαπῇ διωρισμένων ὑπαλλήλων, ἡ ἀνάγκη τῆς ἐν ξέναις ἐπικρατείαις τηρήσεως τῆς ἐθικῆς ἀξιοπρεπείας, πρὸς τούτοις δὲ τῆς ὑπὸ ὀλιγωτέρου ἀριθμοῦ φορολογουμένων συντηρήσεως ἀρχῶν, ἀδρότερον τῶν ἐν τῷ κράτει μισθοδοτουμένων, εἰσὶν αἱ αἰτίαι δι' ἃς οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πληρωνόμενοι, ἤτοι οἱ προξενικοὶ φόροι, πρέπει νὰ ὦσι ἀνώτεροι τῶν ὁμοειδῶν, ὅσοι πληρώνονται ἐν τῇ ἡμεδαπῇ.

Ταύτην τὴν ἀρχὴν ἀκολουθεῖ καὶ ἡ νέα Γαλλικὴ διατίμησις, ταύτην ἠκολούθει καὶ ἡ παλαιὰ, καὶ ἑπομένως καὶ ἡ μέχρι τοῦδε παρ' ἡμῖν παραδεδεγμένη. Ἀλλὰ τὸ ποσὸν τῆς αὐξήσεως ἑκάστου τέλους ἐν πάσαις ταύταις ταῖς διατιμήσεσίν ἐστιν ἐντελῶς αὐθαίρετον, οὐδὲ στηρίζεται ἐπὶ σταθερᾶς τινος ἀναλογίας. Ἐν τῷ παρόντι δὲ νομοσχεδίῳ ἐνόμισα καταλληλότερον νὰ παραδεχθῶ ὡς βάσιν τῶν Προξενικῶν πολιτικῶν, συμβολαιογραφικῶν καὶ ληξιαρχικῶν τελῶν τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου, ἁπλοῦν μὲν διὰ τὰς πράξεις τὰς ἀπαιτούσας χαρτόσημον ἀξίας, διπλασιαζόμενον δὲ διὰ τὰς ἀπαιτούσας χαρτόσημον τάξεως, πλέον ἑνὸς δεκάτου. Τὸ μέτρον τοῦτο, ἀντὶ μακρᾶς, πολυάρθρου, πολλάκις ἀσαφοῦς καὶ αὐθαιρέτου διατιμήσεως, ἀντικαθιστᾷ διάταξιν τοῖς πᾶσι, τοῖς τε φορολογοῦσι καὶ τοῖς φορολογουμένοις, διὰ πολυχρονίου ἐφαρμογῆς γνωστὴν καὶ συνήθη, καὶ προσέτι διατηρεῖ ἀκριβῶς τὴν ἀναλογίαν τῆς ἐν Ἑλλάδι φορολογίας, μόνον ἐπαυξάνον αὐτήν. Ἐλάττωμα ὅμως τῆς διατάξεως ταύτης θὰ ἦτον ἂν ὑπὲρ τοῦ εὐμεθόδου ἐθυσίαζεν ἄλλα συμφέροντα σπουδαιότερα, καὶ ἢ ηὔξανε τὰ τέλη εἰς βαθμὸν καταθλιπτικὸν τῶν φορολογουμένων, ἢ ἠλάττου αὐτὰ ἐπαισθητῶς διὰ τὸ ταμεῖον. Ὁ ἐπισυνημμένος ὑπὸ Στοιχ. Α. πίναξ, περιέχων ἀντιπαράθεσιν τοῦ τέλους τοῦ χαρτοσήμου πρὸς τὸ τῆς Γαλλικῆς διατιμήσεως, ὁποσοῦν μετριασθὲν, οἷον ἐπρόκειτο νὰ καταρτισθῇ ἂν ἐφηρμόζετο εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀποδείκνυσι τὸ ἐναντίον. Τὰ πλεῖστα τῶν τελῶν τῆς διατιμήσεως εἰσὶ τὰ διπλάσια τῶν ἀντιστοίχων τελῶν τοῦ χαρτοσήμου· τὰ δὲ κατά τι ἀνώτερα ἢ κατώτερα σχεδὸν ἀντισταθμίζονται.

Χαρτόσημον ἀξίας.

Τὸ αὐτὸ συμπέρασμα ἐξάγεται καὶ ἐκ τῆς ὑπὸ Στοιχ. Β'. ἀντιπαραβολῆς τοῦ τέλους τοῦ χαρτοσήμου πρὸς τὸ τῆς μέχρι τοῦδε ἐν χρήσει διατιμήσεως. Ὡς δὲ πρὸς τὰς πράξεις τὰς εἰς χαρτόσημον ἀξίας ὑποκειμένας, κατὰ μὲν τὴν Γαλλικὴν διατίμησιν, καὶ αὐτῶν ἐδύνατο τὸ τέλος νὰ διπλασιασθῇ. Ἀλλ' ὡς πρὸς τὴν ἡμετέραν μέχρι τοῦδε ἐν ἰσχύϊ, ἤθελεν ἀποβῇ ὁ τοιοῦτος φόρος ὑπερβολικὸς, ἰδίως διὰ τὰς ἀπὸ χιλίων μέχρι τρισμυρίων δραχμῶν ποσότητας (ἴδ. Π.ν. Γ'), περὶ ἃς περιστρέφονται καὶ αἱ πλεῖσται τῶν συναλλαγῶν. Προσέτι δὲ, ἐπειδὴ αἱ πράξεις αὗται εἰσὶν ἐκούσιαι, καὶ οὐχὶ ὑποχρεωτικαὶ, βαρεῖα ἐπ' αὐτῶν φορολογία ἤθελεν ἀποβῇ αὐτὰς ἀπὸ τῆς προξενικῆς ἐπεμβάσεως. Διὰ ταῦτα προτιμότερον ἐκρίθη νὰ μείνωσιν

αἱ πράξεις αὗται ὑπαγόμεναι εἰς ἁπλοῦν τέλος χαρτοσήμου ἀξίας, ὅπερ καὶ κατὰ τοῦτο εὔλογον φαίνεται ὅτι τὸ τέλος τοῦτο εἶναι οὐχὶ ἀμοιβὴ τῶν ἐνεργειῶν τῆς ἀρχῆς, ἀλλὰ φορολογία τῆς περιουσίας, ἥτις δὲν πρέπει νὰ ἦναι ἀνωτέρα ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ἢ ἐντὸς αὐτῆς. Ὡς δὲ πρὸς τὸ πρόσθετον δέκατον εἰς τὴν οὕτω κανονισθεῖσαν φορολογίαν, τότε δὲν θέλει μὲν εἰσέρχεσθαι εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, κατὰ τρόπον δὲ κανονισθησόμενον διὰ Β. Διατάγματος θέλει χρησιμεύσει παρά τινος τῶν προξενείων δι' ἀγαθοεργοὺς σκοποὺς, βοηθείας ἀθώων, ἀπόρων, ἐγκαταλελειμμένων ὁμογενῶν καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἡ ἀνάγκη ὑπάρξεως τοιούτου ἰδιαιτέρου ταμείου τῶν ἀγαθοεργιῶν καὶ τῶν ἐλεῶν εἶχε πάντοτε ἀναγνωρισθῆ, καὶ κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε κεκανονισμένα ἢ ἐνεργούμενα, ἐπορίζετο αὐτὸ τὰ κεφάλαιά του, ὅλως ἀνεπαρκῆ, κατὰ τὰς ἐπανειλημμένας παραστάσεις τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας, ἐκ φόρων οὐχὶ ὅλως κανονικῶν, ἐπιβαλλομένων εἰς τὴν ναυτιλίαν, ὡς τοῦτο λεπτομερέστερον ἐξηγεῖται ἐν τῇ σήμερον εἰς τὴν Βουλὴν ὑποβαλλομένῃ ἐκθέσει τῇ συνοδευούσῃ τὸ περὶ ναυτιλιακῶν τελῶν νομοσχέδιον. Ἀλλ' ἐκρίθη δίκαιον ἡ φορολογία αὕτη νὰ μὴ ἐπιβαρύνῃ μόνην τὴν ναυτιλίαν, διὸ καὶ ἐλαττωθέντος τοῦ ἐκείνῃ μέχρι τοῦδε ἐπικειμένου τέλους, περιελήφθη εἰς τοῦ ῥηθέντος ταμείου τοὺς πόρους, πρὸς συμπλήρωσιν αὐτῶν, τὸ δέκατον τοῦ τέλους τοῦ χαρτοσήμου καὶ τὰ δικαστικὰ πρόστιμα.

Διαμονητήρια.

Τὸ πρώτιστον τῶν καθηκόντων τοῦ προξενείου εἶναι νὰ ὑπερασπίζηται τὰ ἐμπορικὰ καὶ ναυτιλιακὰ συμφέροντα τῶν Ἑλλήνων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, καὶ νὰ ἐνεργῇ τὴν ἐπ' αὐτῶν δικαιοδοσίαν, καθ' ὅσον ἐπιφυλάττεται αὕτη εἰς τὴν Ἑλλ. Κυβέρνησιν. (Προξεν. Ὁδηγ. τῆς 1 Ἰανουαρίου 1834, Α.) Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ καθήκοντος τούτου εἶναι εὐχερεστάτη πανταχοῦ τῶν χριστιανικῶν ἐπικρατειῶν, ὅπου ἡ νομοθεσία ἐστὶν ἐν ἁρμονίᾳ πρὸς τὴν ἡμετέραν, καὶ ὅπου ὀλίγοι ἐπιδημοῦσιν ὑπήκοοι· πολλὴν ὅμως σπουδαιότητα ἔχει, πολλὰς δυσκολίας, πολλὰ πράγματα καὶ πολλοὺς ἀγῶνας παρέχει εἰς τοὺς προξένους ἐν ταῖς Ὀθωμανικαῖς χώραις, ἕνεκα τῶν ἐκεῖ νομοθετικῶν καὶ διοικητικῶν σχέσεων, καὶ ἕνεκα τοῦ πλήθους τῶν ἐκεῖ ἐμπορευομένων ὁμογενῶν. Διὰ τοῦτο ἐκρίθη ἀναγκαῖον μὲν νὰ ληφθῶσι μέτρα ὅπως ἐν τῷ ὀθωμανικῷ Κράτει οἱ πρόξενοι ἀκριβῶς γνωρίζωσι τοὺς ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν των διατελοῦντας ὁμογενεῖς, ἵνα,

ἐν πάσῃ περιπτώσει, δύνανται νὰ παρέχωσιν αὐτοῖς τελεσφόρον καὶ ἀδίστακτον προστασίαν, ἄνευ δυσαρέστων ἀμφισβητήσεων μετὰ τῶν ἐγχωρίων ἀρχῶν· δίκαιον δ' ἐνομίσθη συγχρόνως διὰ τὰς ὑπερβαλούσας ταύτας ἐργασίας, εἰς ἃς οἱ πρόξενοι ἐν ταῖς χώραις ἐκείναις ὑπὲρ τῶν στμφερόντων τῶν ὑπηκόων ἐκτίθενται, νὰ λαμβάνωσιν οὗτοι μεῖζον ἢ ἀλλαχοῦ μέρος τῆς ἐκείνοις ἀνηκούσης ἀντιμισθίας, ἀνακουφίζοντες οὕτω τὴν δημοσίαν δαπάνην· ἐν ἄλλαις λέξεσι, νὰ ἔχῃ μὲν ὁ πρόξενος ἐν τῇ ὀθωμανικῇ ἐπικρατείᾳ ἀκριβῆ καταγραφὴν τῶν ὑπ' αὐτὸν διατελούντων ὁμογενῶν, νὰ εἰσπράττῃ δὲ παρ' αὐτῶν εἰδικόν τινα ἀνώτερον ἢ ἀλλαχοῦ φόρον.

Ὡς πρὸς τὸ πρῶτον, τοῦτο ῥητῶς ὡρίσθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Κεφ. Ε, τῶν *προσθέτων προξενικῶν ὁδηγιῶν* τῆς 30 Ἰανουαρίου 1835, ἀπαιτοῦντος νὰ ἐγγράφωνται εἰς προξενικὸν Μητρῷον οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διαμένοντες ὁμογενεῖς, οἱ θέλοντες ν' ἀπολαμβάνωσι τῆς προστασίας προξένου. Ἂν δὲ καὶ γενικῶς ἐκφράζηται τὸ ἄρθρον τοῦτο, ἀλλ' εἰς μόνην τὴν Τουρκίαν κυρίως ἐφαίνετο ἀναγκαία καὶ ἐγένε ὁ ἡ ἐφαρμογὴ αὐτοῦ.

Ὡς πρὸς τὸ δεύτερον ὅμως, τὸ ἄρθρον 4 τοῦ αὐτοῦ Κεφαλαίου τῶν αὐτῶν ὁδηγιῶν ὥριζεν, ἐξ ἐναντίας, ὅτι *οὐδὲν* θέλει λαμβάνεσθαι *δικαίωμα* διὰ τὴν εἰς τὸ Μητρῷον ἐγγραφὴν, τὸ δ' ἄρθρον 6 διετίμα εἰς δραχμὰς 3 τ' ἀποδεικτικὰ τῆς ἐγγραφῆς, διδόμενα εἰς *μόνους τοὺς αἰτοῦντας* αὐτά. Ἀλλ' ἐν τῇ τὰς αὐτὰς ὁδηγίας συνοδευούσῃ προξενικῇ διατιμήσει ἀναφέρεται *δίπλωμα προστασίας*, τιμώμενον εἰς δραχμὰς 6,50.

Ἡ διάταξις αὕτη προφανῶς ἀντιφάσκει πρὸς τὴν τοῦ ἀνωτέρου ἄρθρου. Ἀλλ' αὕτη μετεγράσθη ἐκ τῆς Γαλλικῆς διατιμήσεως ἐν ᾗ αἰνίττεται τὴν ὑπὸ τῆς Γαλλίας ἐν μὴ χριστιανικαῖς χώραις, εἰς μὴ ὑπηκόους Γάλλους, χορηγουμένην προστασίαν. Ἐφηρμόσθη ὅμως ἀνέκαθεν πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀνωῤῥηθέντος κενοῦ τῆς προξενικῆς ἐν Τουρκίᾳ φορολογίας, ἰδίως εἰς τοὺς ἐν τῷ Κράτει ἐκείνῳ καὶ τοῖς λοιποῖς μὴ χριστιανικοῖς ἐπιδημοῦντας Ἕλληνας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν *Διαμονητηρίου*.

Θελήσας νὰ πληροφορηθῶ ἂν καὶ κατὰ πόσον τοιαύτης φύσεως φόρος ἐπιβάλληται καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν ἐθνῶν ὑπὲρ τῶν ἐν τῷ Ὀθωμανικῷ Κράτει προξενείων, ἐζήτησα πληροφορίας παρὰ τῶν ἡμετέρων προξένων, ἐξ ὧν ἄν τι ἄρτιον δύναται νὰ ἐξαχθῇ συμπέρασμα, εἶναι τοῦτο, ὡς ἐν τῷ ἐπισυνημμένῳ ὑπὸ στοιχεῖον Δ'. πίνακι φαίνεται, ὅτι περὶ τὸ ἀντικείμενον τοῦτο μεγίστη ἐπικρατεῖ παρὰ πᾶσιν ἀνωμαλία καὶ αὐθαίρετος τῶν

διατάξεων ἐφαρμογή. Οὕτω, φερ' εἰπεῖν, οἱ Γάλλοι φαίνονται οὐδὲν πληρώνοντες, πλὴν 2 1/2 φράγκων (δι' ἀπόσπασμα τοῦ Μητρώου ὅταν τὸ ζητῶσιν)· οἱ Ἄγγλοι ἐ ιαχοῦ ἓν δίστηλον ἐφάπαξ (ἐν Καΐρῳ, Ἰωαννίνοις, Γαλαζίῳ), ἀλλαχοῦ, κατὰ τριετίαν (ἐν Σμύρνῃ, Θεσσαλονίκῃ, Χίῳ, Κρήτῃ κτλ.), 2 δίστηλα ἐν Τρύλτσῃ, 1 φλωρ. ἐν Ἰασίῳ, 17 Σφάντσικα ἐν Βουκουστίῳ κτλ). Ἐσχάτως δ' ἐπροτάθη ν' αὐξηθῇ τὸ τέλος τοῦτο καὶ νὰ γίνῃ ὁμοιόμορφον. Καὶ τῶν ἄλλων δε ἐθνῶν φαίνεται ὁ φόρος ἐπίσης ἀκανονίστως ὡρισμένος ἢ ἀτάκτως εἰσπραττόμενος. Καὶ παρ' ἡμῖν δὲ ἂν καὶ 6 1/2 δραχμαὶ ἐθεωρήθησαν ὡς ὑπὸ τοῦ νόμου ὡρισμένος φόρος, ἀλλ' οὐδαμοῦ σχεδὸν τακτικῶς εἰσπράττεται, διότι πρῶτον μεν παρὰ πολλοῖς τῶν ὁμογενῶν ὑπάρχει πρόληψις κατὰ τοῦ φόρου τούτου, ὡς προσωπικοῦ τινός καὶ οἱονεὶ κεφαλικοῦ ὄντος, διὸ καὶ δυστρόπως ἀποτίουσιν αὐτόν· δεύτερον δὲ οὐδεὶς τρόπος κατναγκασμοῦ τῆς εἰσπράξεως ὑπάρχει, ὥστε καὶ ἡ ἀποφυγή του εἶναι εὔκολος, καὶ ἡ αἴτησίς του ἐν ὅλῳ ἢ ἐμμέρει ἀποβαίνει σχεδὸν ἑκουσία· τρίτον δὲ εἰς τοὺς ἀπορωτέρους τῶν ὁμογενῶν ἡ ποσότης φαίνεται βαρεῖα, ἐνῷ ἴσως οἱ ἐπισημότεροι τὴν θεωροῦσιν ἐνιαχοῦ ὡς προσβλητικὴν τῆς φιλοτιμίας των διὰ τὴν μικρότητά της. Διὰ τοῦτο ἐνιαχοῦ τινὲς οἰκειοθελῶς πληρώνουσιν ἀνωτέραν, καὶ ἐν ταῖς Ἡγεμονίαις, μάλιστα ἐν Βλαχίᾳ τοὐλάχιστον, ἔθος ἐπεκράτησεν ἀντὶ 6 1/2 νὰ πληρώνωνται 14 δρ. καὶ ἐπέκεινα. Ἂν λόγοι οἰκονομίας δὲν ἀντέκειντο, δὲν διστάζω νὰ εἴπω ὅτι ἤθελον θεωρήσει προτιμοτέραν τὴν ἐντελῆ κατάργησιν τοῦ φόρου τούτου, ἥτις καὶ τοὺς ὑπηκόους ἤθελε διευκολύνει, καὶ τοὺς Προξένους ἀπαλλάττει διαφόρων δυσχερειῶν. Ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀνάγκη θὰ ἦτον ἄφευκτος τοῖς ἤδη γλίσχρως ἀμοιβομένοις Προξένοις ν' ἀποδίδηται ἐκ τοῦ ταμείου τὸ ἀντίτιμον τοῦ καταργουμέ ου φόρου, καὶ ν' ἀφαιρεθῇ ἐκ τῶν εἰσπράξεων τοῦ ταμείου ὅσον τοῦ φόρου τούτου εἶναι δημόσιον ἔσοδον εἰς τὰ καθαρῶς μισθοδοτούμενα Προξενεῖα. Τῆς πρώτης κατηγορίας τὸ ἔσοδον συμποσοῦται, κατὰ τὸν ἐπισυνημμένον ὑπὸ Στοιχ. Ε. πίνακα, εἰς δρ. 25,000, τῆς δὲ δευτέρας, εἰς δρ. 13,095. Ἂν λοιπὸν ἡ κατάργησις τοῦ φόρου τούτου, διὰ τὸν οἰκονομικὸν τοῦτον λόγον, ἀποβαίνῃ πρὸς τὸ παρὸν ἀδύνατος, ἄφευκτον εἶναι νὰ στηριχθῇ, ἵνα ἐξακολουθῇ εἰσπραττόμενος ἐπὶ νομιμωτέραις ἢ μέχρι τοῦδε βάσεσιν, ἐνισχυόμενος καὶ διὰ ποινικῆς ῥήτρας. Εἶναι δὲ αὕτη ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 13 ὁριζομένη καὶ συνισταμένη ἀ. εἰς πρόστιμον, καθ' οὗ ὅμως ἐπιτρέπεται ἔφεσις

διὰ τοῦ ἄρθρου 14, καὶ 6'. εἰς τὴν μέχρι τῆς πληρώμης δυναμένην νὰ ἐπέλθῃ ἀναβολὴν τῆς ὑπερασπίσεως. Τὸ ἐν ἔτει 1850 εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς ὑποβληθὲν νομοσχέδιον περιεῖχεν ὡς ποινικὴν ῥήτραν τὴν ἀφαίρεσιν τῆς προστασίας ἀπὸ τοῦ μὴ θέλοντος ἢ ἀποφεύγοντος νὰ πληρώσῃ τὸ τέλος τοῦ διαμονητηρίου, μέχρις οὗ συμμορφωθῇ μὲ τὴν διάταξιν τοῦ νόμου· ἡ δὲ Βουλὴ ἐθεώρησε τὴν ῥήτραν ταύτην ὡς ἀναγκαίαν, ἀντικαταστήσασα μόνον ἄρρησιν ἀντὶ τῆς ἀφαιρέσεως προστασίας. Ἀλλ' ἐπειδὴ πολλάκις ἡ μὴ ἀπότισις τοῦ προξενικοῦ τέλους πιθανὸν νὰ προέρχηται ἐξ ἀνεχείας ἐντελοῦς, ἢ ἐξ ἄλλων περιστάσεων, ἃς δύναται νὰ ἐκτιμήσῃ ὁ Πρόξενος, ἡ ἐθνικὴ ἀξιοπρέπεια ἢ ἐθνικὸν συμφέρον ν' ἀπαιτῇ ἐνίοτε νὰ χορηγηθῇ ἡ προστασία εἰς τὸν ὑπήκοον, καὶ τοι παραμελήσαντα τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος αὐτοῦ ὡς πρὸς τὴν ἀπότισιν τοῦ διαμονητηρίου, διὰ τοῦτο ἐνομίσθη εὐλογώτερον νὰ περιληφθῇ ἡ ποινικὴ αὕτη διάταξις *δυνητικῶς* μόνον εἰς τὸν νόμον, ὥστε νὰ ἐγκαταλείπηται ἡ χρῆσις αὐτῆς εἰς τοῦ Προξένου τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἐκτίμησιν. Προσέτι δὲ πρὸ πολλοῦ ἐπροτάθη καὶ κατεδείχθη ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ κανονισθῇ τὸ τέλος τοῦτο ἀναλογώτερον πρὸς τὰς περιουσίας, ὥστε νὰ ἐπιβαρύνῃ ἧττον τοὺς ἀπόρους. Τοῦτο προτείνεται διὰ τοῦ παρόντος νομοσχεδίου. Ἂν δὲ ὁ μέσος τῶν τριῶν προτεινομένων ὅρων ᾖναι ἀνώτερος τοῦ μέχρι τοῦδε παραδεδεγμένου τῶν 6, 1/2 δραχ. (15+8+3=26/3=8 2/3), τοῦτο προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι οἱ τῆς κατωτέρας τάξεως φορολογούμενοι εἰσὶν ἀσυγκρίτως πολυπληθέστεροι τῶν ἀνηκόντων εἰς τὰς ἀνωτέρας. Ἡ δὲ διὰ τὰς Ἡγεμονίας ἐξαίρεσις γίνεται πρῶτον, διότι ἐκεῖ καὶ μέχρι τοῦδε ἀνώτερος φόρος πληρώνεται ὑφ' ὅλων τῶν τάξεων· δεύτερον, διότι τὰ ἐν ἐκείναις ταῖς χώραις πολυδάπανα Προξενεῖα ἄλλους πόρους δὲν ἔχουσιν, ἐλλειπούσης παντάπασιν ἐκεῖθεν τῆς ναυτιλίας, ἡ δὲ τῶν Προξένων προστασία εἶναι τόσον χρήσιμος εἰς τὰ πολλὰ καὶ μεγάλα τῶν ἐκεῖ διαμενόντων ὁμογενῶν συμφέροντα, ὥστε ἀγογγύστως συνεισφέρουσι τὰς πρὸς συντήρησιν τῶν Προξενείων ἀναγκαίας δαπάνας.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 12, οἱ Πρόξενοι ἐκδίδουσι τὸ διαμονητήρια κατὰ τὴν ἀρχὴν ἑκάστου ἔτους, διὰ νὰ ἦναι δι' αὐτῶν οἱ παρεπίδημοι Ἕλληνες ἐφωδιασμένοι ἐπὶ τῆς διαμονῆς των.

Ἀφ' ἧς στιγμῆς δὲ τὰ ἐκδώσωσιν δύναται ν' ἀπαιτῶσι καὶ τὴν ἀπότισιν τοῦ δι' αὐτὰ τέλους. Διὰ δὲ τοὺς ἀφικνουμένους κατὰ πρῶτον, ἐκδίδουσιν αὐτὰ ἅμα τῇ ἀφίξει των, ἀλλ' ἂν

αὕτη ἦναι κατὰ τοὺς ἓξ τελευταίους μῆνας τοῦ ἔτους, δι' αὐτοὺς δὲν λαμβάνουσι τέλος.

Τέλη τινὰ, μὴ προβλεπόμενα ἀπὸ τὸν περὶ χαρτοσήμου νόμον, κατωνομάσθησαν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, ὅπως μὴ παύσῃ ἡ εἴσπραξις αὐτῶν· τοιαῦτα εἶναι τὰ τέλη τῶν ἐπιθεωρήσεων καὶ τῶν παρακαταθηκῶν.

Ἐπιδόσεις.

Τὰ ὑπὸ τῶν Προξένων ἐπιδοτέα δικόγραφα, τὰ μὲν προέρχονται ἐξ αὐτοῦ τοῦ Προξενείου ἢ τοῦ μέρους, ἔνθα ἐδρεύει ὁ Πρόξενος, τὰ δὲ πέμπονται ἐξ Ἑλλάδος διὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν. Αἱ ἐπιδόσεις αὗται ἀπαντῶσι σπουδαῖον κώλυμα εἰς τὴν ὀλιγότητα τοῦ προσωπικοῦ τῶν Προξενείων, διὸ καὶ ἀτελῶς καὶ βραδέως, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἐνεργοῦνται. Διὰ τοῦτο ἐκρίθη ἀναγκαῖον νὰ νομοθετηθῇ ὅτι θέλουσιν ἐνεργεῖσθαι καὶ αὐτῶν αἱ πρῶται, ὡς πᾶσαι, ἐν Ἑλλάδι, αἱ δικαστικαὶ ἐπιδόσεις, διὰ κλητήρων μετεχόντων τῶν νομίμων τελῶν τῆς ἐπιδόσεως.

Ἄλλως ὅμως ἔχει ὡς πρὸς τὰς ἐπιδόσεις τῶν ἐξ Ἑλλάδος πεμπομένων δικογράφων. Ταῦτα ὁ διάδικος ὀφείλει, κατὰ τὸν νόμον, καθὸ ἀπόντος τοῦ ἀντιδίκου αὐτοῦ, νὰ ἐπιδώσῃ ἁπλῶς εἰς τὸν εἰσαγγελέα, καὶ τούτου ἐκπληρωθέντος, οὐδὲν ἔχει πλέον συμφέρον διὰ τὴν περαιτέρω τοῦ δικογράφου ἐκπεραίωσιν, οὐδ' ἅπαξ πληρώσας τέλος ἐπιδόσεως εἶναι δίκαιον νὰ πληρώσῃ αὐτὸ καὶ ἐκ δευτέρου. Ἡ ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως, διὰ τοῦ Ὑπουργείου καὶ τῶν Προξένων, ἐνεργουμένη ἀποστολὴ τῶν τοιούτων δικογράφων πρὸς τοὺς ἐναγομένους, γίνεται ὑπὲρ μόνου τοῦ ἐναγομένου, καὶ πρέπει, ἑπομένως, νὰ ἐξακολουθῇ ἐκτελουμένη διοικητικῶς.

Αὗται εἰσὶν αἱ βάσεις καὶ οὗτοι οἱ λόγοι ἐφ' ὧν στηρίζεται τὸ παρὸν νομοσχέδιον, κανονίζον πάντα τὰ τέλη ὅσα ἐκπηγάζουσιν ἐκ τῆς διοικητικῆς, δικαστικῆς, συμβολαιογραφικῆς καὶ ληξιαρχικῆς ἐνεργείας τῶν Προξένων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Δεκεμβρίου 1859.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερ. Ὑπουργὸς,

Α. Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ο Θ Ω Ν κ.τ.λ.

Τὸ ἑπόμενον Νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῆ ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Ἡμῶν Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Ὑπουρ-

γου εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ ὑποστηριχθῇ, παρ' αὐτοῦ, κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Δεκεμβρίου 1859.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν:

Ἄρθρον 1. Ἐφ' ὅλων τῶν πράξεων, τὰς ὁποίας αἱ προξενικαὶ Ἀρχαὶ καὶ οἱ ὑπάλληλοι αὐτῶν, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν προξενικῶν πρακτόρων, ἐπιχειροῦσιν ἢ ἐκτελοῦσιν, εἴτε ὡς ληξίαρχοι, εἴτε ὡς συμβολαιογράφοι, ἢ κατὰ τὴν ἐξάσκησιν τῶν διοικητικῶν αὐτῶν καθηκόντων, ἢ κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς πολιτικῆς αὐτῶν δικαιοδοσίας, πληρώνεται προξενικὸν τέλος.

Τὸ προξενικὸν τοῦτο τέλος ὑπολογίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν περὶ χαρτοσήμου νόμων· εἶναι δὲ ἴσον μὲ τὸ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ πληρωτέον τέλος σημάνσεως, πλέον ἑνὸς δεκάτου, ἐφ' ὅλων τῶν περιπτώσεων, καθ' ἃς τὸ τέλος τοῦτο εἶναι τῆς ἀξίας· μὲ τὸ διπλάσιον δὲ, πλέον ἑνὸς δεκάτου τοῦ διπλασίου, ἐὰν ἦναι τῆς τάξεως.

Ἄρθρον 2. Τὸ ἐν τῷ ἀνωτέρω ἄρθρῳ εἰσπραττόμενον πρόσθετον δέκατον δὲν καταλογίζεται μετὰ τῶν λοιπῶν τελῶν, ἀλλὰ διατίθεται, ὡς καὶ τὰ ὑπὸ τῶν Προξένων ἢ τῶν προξενικῶν δικαστηρίων εἰσπραττόμενα πρόστιμα, πρὸς ἀγαθοεργοὺς σκοποὺς, κατὰ τρόπον κανονισθησόμενον διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον 3. Αἱ πράξεις γράφονται ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου, καὶ τὸ τέλος ὑπολογίζεται ἐπὶ ἑκάστου φύλλου.

Τὸ φύλλον περιέχει τέσσαρας σελίδας, ἡ σελὶς τοὐλάχιστον εἴκοσι στίχους, καὶ ὁ στίχος δέκα ἕξ ἕως δέκα ὀκτὼ τοὐλάχιστον συλλαβάς.

Τὸ τέλος ὀφείλεται ἀκέραιον ἐπὶ ἑκάστου φύλλου ἀρξαμένου.

Ἄρθρον 4. Δὲν ὑπόκεινται εἰς προξενικὸν τέλος τὰ ἔγγραφα ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπληρώθη τὸ τέλος τῆς σημάνσεως ἐν Ἑλλάδι, καὶ, τ' ἀνάπαλιν, δὲν ὑπόκεινται, ἐν Ἑλλάδι, εἰς τέλος σημάνσεως τὰ ἔγγραφα ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπληρώθη τὸ προξενικὸν τέλος.

Ἄρθρον 5. Πᾶν προξενικὸν τέλος, εἰσπραττόμενον, σημειοῦται ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου διὰ τῶν λέξεων: «Ἐπληρώθη τέλος ἐκ δρ. »

Διὰ πᾶσαν παράβασιν τῆς ἀνωτέρω διατάξεως δύναται νὰ ἐπιβληθῇ πειθαρχικὸν πρόστιμον (50—100) δραχμῶν παρὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων

Ὑπουργοῦ. Ἐὰν δὲ ἡ παράβασις αὕτη προέρχηται ἐξ ἰδιοτελείας, καταδιώκεται ποινικῶς.

Ἄρθρον 6. Τέλος προξενικὸν ὀφείλεται ἐπὶ παντὸς ἐγγράφου προσαγομένου ἐνώπιον οἱασδήποτε Προξενικῆς Ἀρχῆς, ἐὰν ἐπ' αὐτοῦ δὲν ἦναι προπληρωμένον τὸ ἀνῆκον τέλος.

Ἄρθρον 7. Διὰ τὰ διαβατήρια λαμβάνεται τέλος ἐκ δραχμῶν πέντε (5), διὰ δὲ τὰς ἐπιθεωρήσεις δραχμὴ μία καὶ λεπτὰ πεντήκοντα (1,50). Ἐξαιροῦνται τὰ διαβατήρια τῶν γεωργῶν καὶ τεχνιτῶν Ἰονίων, τῶν μεταβαινόντων εἰς τὴν Ἑλλάδα. Δι' ἑκάστην ἐπιθεώρησιν τῶν τοιούτων διαβατηρίων λαμβάνεται τέλος λεπτῶν ἑβδομήκοντα πέντε (75).

Ἐπὶ τῶν παρακαταθηκῶν λαμβάνεται τέλος ἓν ἐπὶ τοῖς 0/0.

Ἄρθρον 8. Τὰ τέλη τῶν ἐνασχολήσεων, τῆς μὲν ἡμέρας ὁρίζονται εἰς δέκα (10) δραχμὰς, δι' ἑκάστην ἐνασχόλησιν τοῦ προϊσταμένου τοῦ Προξενείου, τοῦ δὲ γραμματέως καὶ τῶν ἄλλων ὑπαλλήλων, ὡς καὶ τῶν προξενικῶν πρακτόρων, εἰς δραχμὰς ἓξ (6)· τῆς δὲ νυκτὸς, εἰς δραχμὰς δέκα πέντε (15) διὰ τοὺς προϊσταμένους τῶν Προξενείων, καὶ εἰς δραχμὰς ὀκτὼ (8), διὰ τοὺς γραμματεῖς καὶ ἄλλους ὑπαλλήλους καὶ τοὺς προξενικοὺς πράκτορας.

Ἐν διαστήματι εἴκοσι τεσσάρων ὡρῶν δὲν δύναται νὰ λογισθῶσιν εἰμὴ δύω ἐνασχολήσεις τῆς ἡμέρας (τριῶν ὡρῶν ἑκάστη), καὶ μία τῆς νυκτός.

Ἄρθρον 9. Διὰ τὰ ἔξοδα ταξειδίων πληρώνεται τὸ ἀντίτιμον μόνον αὐτῶν.

Οἱ κατάλογοι τῶν τοιούτων ἐξόδων εἶναι προσωρινῶς ἐκτελεστοί· ἀλλὰ δύναται νὰ γίνῃ ἔφεσις κατ' αὐτῶν ἐνώπιον τῆς προϊσταμένης ἑκάστου Προξενείου Ἀρχῆς, ἥτις ἀποφασίζει περὶ αὐτῶν. Τὰ περιπλέον ἐπιστρέφονται εἰς τὸν προκαταβαλόντα αὐτά.

Ἄρθρον 10. Οἱ εἰς τὸ ὀθωμανικὸν κράτος καὶ τὰς μὴ χριστιανικὰς χώρας μονίμως παρεπιδημοῦντες Ἕλληνες πληρώνουσιν ἐτησίως τέλος διαμονητηρίου κατὰ τὰς ἑξῆς διαιρέσεις·

α) Οἱ κτηματίαι, τραπεζῖται, μεσῖται καὶ ἔμποροι, οἱ μὴ διατηροῦντες ἐργαστήριον, ἀλλ' ἐμπορικὸν κατάστημα, καὶ οἱ δικηγόροι καὶ ἰατροὶ οἱ ἐξασκοῦντες τὸ ἐπάγγελμά των, δραχμὰς δέκα πέντε (15).

β') Οἱ μεταπράται καὶ οἱ μετερχόμενοι μὲν οἱονδήποτε ἐπάγγελμα ἢ ἀσχολούμενοι εἰς βιομηχανικὰ ἔργα (ouvrages d'industrie) κρατοῦντες δ' ἐπὶ τούτῳ ἐργαστήριον, δραχμὰς ὀκτὼ (8).

γ') Οἱ τεχνῖται, χειρώνακτες καὶ ἐργάται δραχμὰς τρεῖς (3).

Ἄρθρον 11. Ἐν ταῖς Ἡγεμονίαις Βλαχίας καὶ Μολδαυΐας τὸ τέλος τῶν διαμονητηρίων ὁρίζεται εἰς δραχ. εἴκοσι (20) κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις τῶν παραγράφων ά. καὶ β'. τοῦ ἄρθρου 10, κατὰ δὲ τὴν τοῦ § γ'. τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου εἰς δραχμὰς ἓξ (6).

Ἄρθρον 12. Τὸ τέλος τοῦ διαμονητηρίου ὀφείλεται μόνον διὰ τὰ ἔτη ἐν οἷς τὰ διαμονητήρια ἐκδίδονται. Εἶναι δὲ ἀπαιτητὸν ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ διαμονητηρίου, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἐνάρξεως τῆς μονίμου διαμονῆς ἑκάστου καὶ διὰ τοὺς ἤδη ἀποδημοῦντας, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἑκάστου ἔτους. Ἂν δὲ ἡ μόνιμος διαμονὴ ἄρχεται μετὰ τοὺς πρώτους ἓξ μῆνας τοῦ ἔτους, δὲν πληρώνεται τὸ τέλος διὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο. Ὁ πληρώσας τέλη διαμονητηρίου εἰς ἓν τῶν Προξενείων, ἀπαλλάττεται αὐτοῦ ἐς ὅλα τὰ λοιπὰ Προξενεῖα ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 13. Ἡ ἄρνησις τῆς παραδοχῆς τοῦ διαμονητηρίου δὲν ἀπαλλάττει τῆς ὀφειλῆς τοῦ τέλους τούτου. Κατὰ δὲ τοῦ μὴ πληρώσαντος τὸ ὀφειλόμενον τέλος ἡ ἔχουσα νὰ λαμβάνῃ αὐτὸ Προξενικὴ ἀρχὴ δύναται νὰ ἐπιβάλῃ, δι' ἀποφάσεως, πρόστιμον ἴσον μὲ τὸ τετραπλάσιον τοῦ πληρωτέου τέλους, καὶ ν' ἀναβάλῃ τὴν ὑπεράσπισιν αὐτῆς μέχρι τῆς πληρωμῆς τοῦ ὀφειλομένου τέλους καὶ τοῦ προστίμου.

Ἄρθρον 14. Αἱ ἀποράσεις αἱ ἀπαγγέλλουσαι τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 13 πρόστιμον εἶναι προσωρινῶς ἐκτελεσταί. Κατ' αὐτῶν ὅμως δύναται νὰ γίνῃ ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Ὑπουργοῦ, ὅστις ἀποφασίζει ἀνεκκλήτως.

Ἄρθρον 15. Οἱ ἀποδεδειγμένως ἄποροι ἀπαλλάττονται τῶν τελῶν τῆς πολιτικῆς δικαιοσύνης, τῶν συμβολαιογραφικῶν πράξεων, πλὴν ἐκείνων ἐφ' ὧν, κατὰ τὸν περὶ χαρτοσήμου νόμον, εἶναι εἰσπράξιμον τέλος ἀξίας, καθὼς καὶ τῶν τελῶν τῶν διαμονητηρίων, διαβατηρίων καὶ ἐπιθεωρήσεων. Ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται:

ά) Νὰ προσαγάγῃ ὁ τὴν ἀπόλαυσιν τῶν δικαιωμάτων πενίας ἐξαιτούμενος ἀποδεικτικὸν ἐνδείας καὶ ἀκτημοσύνης, ὑπογεγραμμένον ὑπὸ πέντε, τὸ πολύ, ἢ ὑπὸ τριῶν, τοὐλάχιστον, διὰ τὰ μέρη, ἔνθα δὲν ὑπάρχουσι πολλοὶ Ἕλληνες, ἐκ τῶν ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν ἐγκριτοτέρων πολιτῶν Ἑλλήνων, τῶν διαμενόντων ἐντὸς τῆς ἕδρας τῆς Προξενικῆς Ἀρχῆς.

β) Ἐπὶ τῶν τελῶν τῆς πολιτικῆς δικαιοσύνης νὰ ὁμόσῃ προσέτι ἐνόρκως ἐνώπιον τοῦ Προξενικοῦ Δικαστηρίου, ὅτι ἡ

κατάστασις καὶ ἡ πρόσοδός του δὲν ἀρκοῦσιν ὥστε νὰ πληρώσῃ τὰ δικαστικὰ ἔξοδα, χωρὶς, ἐκ τούτου, νὰ περιορισθῶσι τὰ πρὸς διατροφὴν αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖα, νὰ ὑποσχεθῇ δὲ ὅτι θέλει πληρώσει αὐτὰ μετέπειτα, ἅμα βελτιωθείσης τῆς καταστάσεώς του.

Οἱ ὑπογράφοντες τὰ ἀνωτέρω πιστοποιητικὰ ὑπόκεινται εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένας ποινάς, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελον ἀποδειχθῇ ψευδῆ τὰ παρ' αὐτῶν βεβαιούμενα.

Ἄρθρον 16. Τὰ τέλη τῆς ἐπιδόσεως τῶν δικογράφων καὶ ἀποφάσεων, καθὼς καὶ ἐκεῖνα τῆς ἐκτελέσεως τῶν διαδικαστικῶν πράξεων, ἀνήκουσιν ἐξ ἡμισείας εἰς τοὺς κλητῆρας τοὺς ἐνεργοῦντας τὰς τοιαύτας πράξεις.

Ἄρθρον 17. Οἱ πρόξενοι διορίζουσι, κατ' ἔγκρισιν τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Ὑπουργείου, κλητῆρας δικαστικοὺς παρὰ τοῖς Προξενικοῖς Δικαστηρίοις.

Οἱ τοιοῦτοι κλητῆρες δὲν μισθοδοτοῦνται, ἀλλὰ λαμβάνουσι τὰ τέλη τῆς ὑπηρεσίας των.

Ἄρθρον 18. Ἐπὶ τῶν ἐπιθεωρήσεων τῶν διαβατηρίων καὶ τῶν ἐγγράφων τῶν παρουσιαζομένων εἰς ἐπιθεώρησιν ὑπὸ ξένων ὑπηκόων, δύναται νὰ εἰσπραχθῇ τέλος ἀνώτερον τοῦ ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις ὁριζομένου καὶ ἴσον μὲ τὸ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων πληρωνόμενον εἰς τὰ προξενικὰ γραφεῖα τῆς Δυνάμεως ἐκείνης, τῆς ὁποίας ὁ ἐπιζητῶν τὴν ἐπιθεώρησιν εἶναι ὑπήκοος, ὁπόταν ἄλλως δὲν ὁρίζωσιν αἱ ὑφιστάμεναι συνθῆκαι.

Λόγῳ ἀδροφροσύνης ἐπιτρέπεται ἡ μὴ εἴσπραξις τελῶν ἐπὶ ἐκδόσει ἢ ἐπιθεωρήσει διαβατηρίων:

1) Ἀπὸ τοὺς προϊσταμένους τῶν Πρεσβειῶν καὶ τοὺς ὑπαλλήλους αὐτῶν.

2) Ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρους ὑπαλλήλους τοῦ Προξενικοῦ Σώματος καὶ ἄλλα διάσημα πρόσωπα.

Ἄρθρον 19. Ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1860 αἱ διατάξεις τῆς ὑπαρχούσης διατιμήσεως καταργοῦνται, καὶ ἄρχεται ἡ ἰσχὺς τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Α΄. Σύγκρισις τῆς μετριασθείσης Γαλλικῆς διατιμήσεως πρὸς τὸν περὶ χαρτοσήμου νόμον.

		Διατίμησις		Χαρτόσημον		Διαφορὰ ἐπὶ πλέον		Διαφορὰ ἐπὶ ἔλαττον		Παρατηρήσεις.
		Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.	
	Α΄. Ληξιαρχικαὶ πράξεις									(α) Ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι ἐννοεῖ τὰς πράξεις τοῦ Προξένου, ὡς προέδρου τοῦ προξενικοῦ δικαστηρίου, καὶ τούτου ὡς πρωτοδικείου θεωρουμένου, δι' ὧν οὗτος εἴτε καλεῖ τινα τῶν διαδίκων πρὸς ἐμφάνισιν, εἴτε διατάττει τὴν κοινοποίησιν δικογράφου τινος.
1	Ἀντίγραφον πράξεως γεννήσεως ἢ ἀποβιώσεως	2		1		1				
2	Ἀντίγραφον πράξεως γάμου, ἀ αγνωρίσεως φυσικοῦ τέκνου, πράξεως γεννήσεως μετὰ μνείας περ. ἀναγνωρίσεως τέκνου, πράξεως υἱοθεσίας· ἕκαστον ἀντίγραφον	4		1		3				(β) Ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι γίνονται προφορικῶς ὑπὸ τῶν διαδίκων, καὶ ὅτι ὁ Πρόξενος συντάσσει ἐκθέσεις, ἐπὶ τούτῳ, διότι αἱ ὑπὸ τῶν διαδίκων ἐγγράφως ὑποβαλλόμεναι γράφονται ἐπὶ χαρτοσήμου δραχ. 1.
	Β΄. Πράξεις τῆς πολιτικῆς καὶ ἐμπορικῆς δικαιοδοσίας.									
3	Ἀποφάσεις περὶ υἱοθεσίας χειραφεσίας,	4		5				1		
	κλήσεις (α)	4		3		1				
	ἐπιδόσεις (α)	4		3		1				
	προσφοραὶ πραγματικαί	4		2		2				

ἀνακοπαὶ δηλώσεις αἰτήσεις (6)	4	2	2			
	4	2	2			
	4	2	2			
Πράξεις περὶ ἀναγνωρίσεως ἐγγράφων ἢ λογαριασμῶν	4	2	2			
Παρακαταθέσεις ἐκθέσεων πραγματογνωμόνων, διαιτητῶν ἢ διεμηνέων	4	2	2			
Ἐξαιρέσεις δικαστῶν, διαιτητῶν ἢ πραγματογνωμόνων (γ)	4	2	2			
Ἀποδοχὴ ἢ παραίτησις κληρονομίας	4	2	2			
Πρακτικὰ περὶ συμβιβασμοῦ	4	2	2			
» περὶ ἀποτυχίας ἀποπείρας συμβιβασμοῦ (δ)	4		50	3	50	
Πρακτικὰ περὶ τῆς μὴ ἐμφανίσεως τῶν διαδίκων ἢ περὶ τῆς ἀρνήσεώς των ν' ἀπαντήσωσιν	4	2	2			
Ἐγγυοδοσίαι (ε)	4	2	2			
Παρακαταθέσεις διαθηκῶν (ς) καὶ πρακτικὰ ἀποσφραγίσεως	4	2	2			
Παρακαταθέσεις καὶ ἐπιβεβαιώσεις διαιτητικῶν ἀποφάσεων	4	2	2			
Ὁρκωμοσίαι	4	2	2			

(γ) Ἐὰν ἐννοῇ τὰς αἰτήσεις τῶν διαδίκων περὶ ἐξαιρέσεως κλπ. ἐὰν ὅμως ἐννοῇ τὰς ἀποφάσεις τοῦ Προξένου, δι' ὧν ἐξαιροῦνται κλπ. τότε ἀναλωθήσεται ὁ διὰ τὰς παρεμπιπτούσας ἀποφάσεις ἀπαιτούμενος ἔνσημος χάρτης.

(δ) Ἡ πρὸς συμβιβασμὸν ἀπόπειρα γίνεται, κατὰ τὴν ἡμετέραν δικονομίαν, ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου. Ἐπομένως τὸ διὰ τὰ πρακτικὰ τούτου τέλος χαρτοσήμου πληρώνεται.

(ε) Ὑποτιθεμένου ὅτι ἐννοεῖ τὰς ἐκθέσεις περὶ δοθείσης ἐγγυήσεως, καὶ οὐχὶ τὰς ἀποφάσεις δι' ὧν διατάττεται ἐγγυοδοσία.

(ς) Κατὰ τὸν νόμον μας, αὗται γίνονται παρὰ τῷ συμβολαιογράφῳ, ἐπομένως ἀναλίσκεται χαρτόσημον δρ. 3.

(ζ) Ὑποθέτω πάντοτε τὸν Πρόξενον ὡς πρόεδρον Πρωτοδικῶν.

(η) Ὡς πρὸς τὰς ἀποφάσεις διακριτέον ἂν ἐπιδίδωνται ὡς ὑπὸ Εἰρηνοδί-

	Κλήσεις ἢ πρὸς ἐμφάνισιν διαταγαὶ ἀπὸ προξένου (ζ)	4		3		1		
	Διαταγαὶ καὶ ἀποφάσεις (η) προξενικαί	4		3		1		
	Κηρύξεις καταλόγου ἐξόδων ἐκτελεστῶν	4		1		3		
	Ἐφετήρια (θ)	4		2		2		
	Πᾶσα ἄλλη πρᾶξις τῆς πολιτικῆς καὶ ἐμπορικῆς δικαιοδοσίας, μὴ κατονομαζομένη. Ἀντίγραφα ἢ ἀποσπάσματα τῶν αὐτῶν ἐγγράφων	2	50	1	1	50		
	Κοινοποιήσεις, ἐπιδόσεις ἢ τοιχοκολλήσεις τῶν αὐτῶν ἐγγράφων τὸ πρῶτον φύλλον } (ι)	4		1		3		
	ἕκαστον τῶν ἑπομένων } (ι)	2	50					
4	Διαδικασία περὶ ἀποδείξεως, ἔρευνα ἐμπειροτεχνῶν καὶ καταθέσεις λαμβανόμεναι ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου, αὐτοψίαι, σφραγίσεις, ἀποσφραγίσεις, ἢ ἀναγνωρίσεις σφραγίδων, ἀνοιξις θυρῶν, κατασχέσεις, συγγενικὰ συμβούλια, ἑκάστη ἐνασχόλησις (ια)	8		5		3		

κου ἢ καὶ ὑπὸ Πρωτοδικείου· καὶ πάλιν αἱ δεύτεραι ἐὰν ὦσιν προδικαστικαὶ καὶ παρεμπίπτουσαι ἢ ὁριστικαί, διότι αἱ μὲν πρῶται ἐγγράφονται ἐπὶ χαρτοσήμου δρ. 2, αἱ δὲ δεύτεραι ἐπὶ χαρτοσήμου δρ. 3 ἢ 5.

(θ) Ἴδε τὴν ὑπὸ στοιχ. Β'. ἀνωτέρω παρατήρησιν.

(ι) Ἡ διάκρισις αὕτη μεταξὺ πρώτου καὶ ἑπομένων φύλλων παρ' ἡμῖν δὲν γίνεται.

(ια) Ἴδε τὴν κατωτέρω παρατήρησιν ὑπὸ στοιχ. Β'. τῆς ποινικῆς διαδικασίας, διότι καὶ ἐνταῦθα ἡ αὐτὴ διάταξις τῆς ποινικῆς δ.ατιμήσεως ἐφαρμόζεται.

(α) Ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τούτου παρατηρῶ ὡς ἑξῆς:

Ἕνεκα τῆς ὑπαρχούσης διαφορᾶς μεταξὺ τῆς ἡμετέρας ποινικῆς διαδικασίας καὶ τῆς παρὰ Γάλλοις ἰσχυούσης καὶ αἱ ἐνταῦθα ἀπαριθμούμεναι

	Γ'. Πράξεις Ποινικῆς δικαιοδοσίας (α)									πράξεις τῆς ποινικῆς διαδικασίας δὲν
5	Ἐγκλήσεις, καταμηνύσεις	1	50	2					50	ταὐτίζονται ἐντελῶς πρὸς τὰς παρ' ἡ-
	Κλήσεις	1	50	3				1	50	μῖν λαμβανούσας χώραν, ἀλλὰ καὶ ἐκ
	Ἐπιδόσεις	1	50	3				1	50	τῶν καθ' ἡμᾶς τινὲς μόνον ὑπόκεινται
	Προσκλήσεις	1	50	3				1	50	εἰς τὸ τέλος τοῦ χορτοσήμου, διότι
	Ἀνακρίσεως ἐκθέσεις περὶ ἐξετάσεως μαρτύρων	1	50	2					50	ἅπασαι δὲν ἔχουσιν ἀναφορὰν πρὸς τὸν περὶ τούτου νόμον. Ἰδοὺ δὲ αἱ ὑπο-
	Διαταγαί	1	50	3				1	50	βαλλόμεναι εἰς τὸ τέλος τοῦτο, δυνά-
	Ἀποφάσεις	1	50	Ἴδε ἀνωτέρω ά.					50	μει ἑρμηνευτικῆς τινὸς ἐγκυκλίου τοῦ
	Ἐκθέσεις περὶ αὐτοψίας	1	50	2					50	ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργείου.
	Παρακαταθέσεις ἐγγράφων	1	50	2					50	1) Μήνυσις . . . . . δρ. 1
	Ἐγγυοδοσίαι	1	50	2					50	2) Ἔκθεσις ἀνακοπῆς, ἐφέσεως ἢ
	Παρακαταθέσεις ἐγγυήσεως ἢ τῆς χρηματικῆς καταδίκης	1	50	2					50	ἀναιρέσεως . . . . . δρ. 2
	Ἐξοφλήσεις	1	50	2					50	3) Ἔκθεσις καὶ ἀναφοραὶ ἰατρῶν πραγματογνωμόνων κλπ. . . . . δρ. 1
	Κηρύξεις καταλόγων δικαστικῶν ἐξόδων ἐκτελεστῶν	1	50	1			50			4) Ἔκθεσις ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων,
	Ἐφέσεις	1	50	2					50	δι' ἐξετάσεις, διὰ κατασχέσεις, διὰ κατοίκων ἐρεύνας, ἀνὰ . . . . . δρ. 2
	Πᾶσα ἄλλη πρᾶξις τῆς ποινικῆς δικαιοδοσίας μὴ κατονομαζομένη									6) Ἔγγραφα ἐπιδόσεων καὶ βεβαιώ-
	Πρωτότυπον, ά. φύλλον	1	50							σεων τῶν κλητήρων . . . . . δρ. 1
	Ἕκαστον τῶν ἑπομένων	1								7) Πρακτικὰ συνεδριάσεων. δρ. 2
										8) Ἀπόφασις Πταισματοδ. δρ. 2

	Ἀντίγραφα ἢ ἀποσπάσματα ἑκάστου φύλλου	1	1				
	Κοινοποίησις, ἐπίδοσις εἰς τοὺς διαδίκους ἢ τοιχοκόλλησις τῶν αὐτῶν ἐγγράφων, πρῶτον φύλλον	1	50				
	Ἕκαστον ἑπόμενον	1			50		50
6	Αὐτοψία, ἔρευνα ἐμπειροτεχνῶν καὶ ἀνακρίσεις ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου, ἐντὸς ὅμως τῆς ἕδρας ἑκάστη ἀπασχόλησις(β).	5					
	Δ'. Πράξεις Συμβολαιογραφικαὶ (α)						
7	Συνυποσχετικόν, ἀνακλήσ. συνυποσχετικοῦ	6		3		3	
	Τοῦ ἀντιγράφου τὸ ἀ. φύλλον	2		1		1	
	Ἕκαστον τῶν ἑπομένων (β)	1					
8	Συμβόλαιον κοινοκτημοσύνης, δωρεὰ μεταξὺ συζύγων, διάλυσις ἑταιρίας ἄνευ ἐκκαθαρίσεως, συμβόλαιον περὶ μεσεγγυήσεως, πᾶν ἄλλο ἀμφοτεροβαρὲς ἢ περιληπτικὸν ἔγγραφον, μὴ κατονομαζόμενον πρωτότυπον	10		3	7		

Ἀπόφασις Πλημμελειοδικ. δρ. 3

(β) Κατὰ τὴν ἡμετέραν ποινικὴν διατίμησιν, μόνον ὅταν ἀπομακρυνθῶσι τῆς ἕδρας των οἱ ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι πληρώνονται· καὶ εἰ μὲν μακρυνθῶσιν ἀπὸ μιᾶς ὥρας μέχρι τεσσάρων, λαμβάνουσι δρ. 3 ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν, εἰ δὲ πλέον τῶν τεσσάρων ὡρῶν, δραχ. 5, ἐκτὸς τῶν τῆς πορείας ἐξόδων.

(α) Ἐπὶ τῶν συμβολαιογραφικῶν πράξεων ὁ περὶ χαρτοσήμου Νόμος καθιεροῖ τὴν ἐξῆς καθολικὴν ἀρχήν, τηρουμένην ἐν τοῖς καθέκαστα. Εἰ μὲν αἱ πράξεις αὗται ἔχουσιν ἀντικείμενον χρήματα, ἢ ἀξίας ἐν γένει, γράφονται ἐπὶ χαρτοσήμου ἀξίας, πληρωνομένου ὡς τέλους 1/4 τοῖς 0/0, εἰ δὲ τὸ ἀντικείμενον αὐτῶν δὲν δύναται νὰ ἐκτιμηθῇ εἰς χρήματα, γράφονται ἐπὶ

	Ἀντίγραφον ἀ. φύλλον	2				
	Ἕκαστον τῶν ἑπομένων	1	1	1		χαρτοσήμου τάξεως πέμπτης κλάσεως ἤτοι δραχ. τριῶν (3)
9	Γενικὴ πληρεξουσιότης					(β) Ἰδε σημείωσιν ι. ἐν ταῖς πράξεσι τῆς πολιτικῆς καὶ ἐμπορικῆς δικαιοδοσίας.
	Πρωτότυπον	10	3	7		
	Ἀντίγραφον					
	Πρῶτον φύλλον	2	1	1		
	Ἕκαστον τῶν ἑπομένων	1				
10	Εἰδικὴ πληρεξουσιότης, ἀνάκλησις ἐντολῆς, παράτασις, ἐπανόρθωσις αὐτῆς, ἐξοφλητικόν, ἐπιβεβαίωσις ἄδεια γάμου, παραίτησις ἀγωγῆς ἢ κατασχέσεων, διαμαρτύρησις τριτεγγύησις, καὶ γενικῶς πᾶν ἄλλο συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφον μονομερὲς μὴ κατονομαζόμενον	6	3	3		(α) Κατὰ τὸν ἡμέτερον περὶ χαρτοσήμου νόμον, τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου ὑπολογίζεται ἐπὶ τοῦ ἐτησίου μισθώματος, πολλαπλασιαζομένου ἐπὶ τὰ ἔτη, καθ' ἃ ἰσχύει ἡ μίσθωσις, ἢ, ἐὰν ταῦτα δὲν ὁρίζωνται, ἐπὶ τοῦ δεκαπλοῦ κλπ. (ἴδε ἄρθ. 31 τοῦ περὶ χαρτοσ. νόμου).
11	Ἐνοικιαστήριον, ὑπενοικίασις, διάλυσις καὶ παράτασις ἐνοικιάσεως, συμβόλαιον μισθώσεως ἐπὶ τοῦ τιμήματος (α).	1/20/0	1/40/0	1/40/0		
12	Πλειστηριασμὸς ἀκινήτων καὶ κινητῶν ἐπὶ τῆς ἀξίας μέχρι 10,000 δρ.	1/20/0	1/40/0	1/40/0	(β)	(β) Ἐπὶ ἀξίας, ἀνωτέρας τῶν 20,000 δρ. οὐδὲν τέλος χαρτοσήμου παρ' ἡμῖν πληρώνεται· μέχρι δὲ τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ οὐδεμία διάκρισις γίνεται.
	Ἐπὶ τοῦ περιπλέον	1/20/0				
13	Συμβόλαιον ἑταιρίας, μεταβολὴ, ἐξακολούθησις, ἐγκαθάρισις καὶ διανομὴ ἑ-					

	ταιρίας, λο/σμὸς διαχειρίσεως ἐπιτροπείας ἠκτδεμονείας, λογοδοσία γινομένη ἐνώπιον τοῦ προξενείου, ἐκκαθάρισις καὶ διανομὴ κοινοκτημοσύνης, κληρονομίας, δωρεὰ μεταξὺ ζώντων, σύστασις χορηγίας, ἀγορὰ, συμβόλαιον ἀγοροπωλησίας, ἀνταλλαγῆς, δάνειον, μεταβίβασις ἐπὶ τῆς ἀξίας:					
	Μέχρι 10,000	1/20/0	1/40/0	1/40/0	1/40/0 (β)	(β) Βλέπε ἀνωτέρω τὴν σημείωσιν ταύτην.)
	Ἐπὶ τοῦ περιπλέον	1/40/0				
14	Παραχώρησις προθεσμίας κτημάτων, ἐγγύησις, ἐνέχυρον, ἐξοφλητικὸν, συμβιβασμὸς, προικοσύμφωνον ἐπὶ τῆς ἀξίας:					
	Μέχρι 10,000	1/20/0	1/40/0	1/40/0	1/40/0 (β)	
	Ἐπὶ τοῦ περιπλέον	1/40/0				
15	Πιστοποιητικὸν ἰδιοκτησίας ἐπὶ τῆς ἀξίας: (γ)					(γ) Τοιαῦτα πιστοποιητικὰ δὲν ὑπάρχουν παρ' ἡμῖν, ἀλλὰ καὶ ἂν ὑπῆρχον, τὸ τέλος ἤθελε πληρωθῆ ἐπὶ χαρτοσήμου τάξεως τρίτης κλάσεως, ἤτοι δραχ. 1.
	Μέχρι 10,000 δρ.	1/40/0				
	Ἐπὶ τοῦ περιπλέον	1/80/0				
16	Διαθήκη, ἀπογραφὴ, συμβιβασμὸς					

	συνάλλαγμα ἐνώσεως, καὶ ἅπασαι αἱ λοιπαὶ συμβολαιογραφικαὶ ἐκθέσεις ..					
	Πᾶσα ἐνασχόλησις	9	3	6		
17	Ἀντίγραφον ἢ ἀπόγραφον πάσης συμβολαιογραφικῆς πράξεως, ἕκαστον φύλλον.	3	1	2		
	Ε'. Διοικητικά.					
44	Διαβατήρια πρὸς Ἕλληνας	5	5			
45	Ὑγειονομικὴ πιστοποίησις διὰ ξένον πλοῖον (α).	6	4	2	Ἕλαβον ὡς μέσον ὅρον πλοῖον χωρητικότητος 200 τόνων	
46	Πιστοποιητικὸν ἐγγραφῆς εἰς τὸ μητρῶον κατάστιχον ἰθαγενείας	6	1	5		
47	Πιστοποιητικὸν ζωῆς πρὸς ἀπολαυὴν χορηγιῶν (rentes), συντάξεων ἐτησίων ἢ ἄλλων χρηματικῶν ὠφελειῶν.					
48	Ἀπὸ 300—10,000 δραχ.	5	1	4		
49	Δι' ὀλιγώτερον τῶν 300 δρ.....	3	1	2		
	Πιστοποιητικὸν ζωῆς διὰ μὴ γνωστὸν λόγον	5	1	4		
	Ἐπιθεώρησις διαβατηρίου					
	» πρὸς ἕλληνα	2				
	» πρὸς ξένον.....	6				

(α) Κατὰ τὸν ὑγειονομικὸν ὀργανισμὸν, ὡς βάσις τοῦ τέλους τούτου λαμβάνεται ἡ χωρητικότης τοῦ πλοίου, ἑπομένως πληρώνονται ἐπὶ τούτῳ λεπτὰ 2 δι' ἕκαστον τόνον. Κατὰ τὸν περὶ χαρτοσήμου ὅμως νόμον, πᾶν περιστατικὸν γράφεται ἐπὶ χαρτοσήμου δρ. 1. Ἡ παρατήρησις δ αὕτη ἔστω γενικὴ δι' ἅπαντα τὰ ἐντῷ κεφαλαίῳ τούτῳ καὶ τῷ ἑπομένῳ σημειούμενα πιστοποιητικὰ, περὶ ὧν δὲν γίνεται διάκρισις κατὰ τὸν περὶ χαρτοσήμου νόμον.

(β) Ὁ περὶ χαρτοσήμου νόμος οὐδὲν τέλος ἐπιβάλλει διὰ τὰς ἐπιθεωρήσεις ἢ ἐπικυρώσεις.

50	Ἐπιθεώρησις ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεως ξένου πλοίου	5		2		3			
51	» Δηλωτικῶν ξένου πλοίου (ὁσάκις ἀπαιτεῖται)	5							
52	» Πιστοποιητικοῦ ἐγγραφῆς εἰς τὸ μητρῷον κατάστιχον ἰθαγενείας	2							
53	Πιστοποιητικὸν οἱονδήποτε ἀπαιτούμενον ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων ἀρχῶν	2	50	1		1	50		
54	Πιστοποιητικὸν προελεύσεως, προορισμοῦ, ἀποβιβάσεως πραγματειῶν	5		1		4			
55	Ἐξοφλητικὸν ἢ λυσεγγύησις (γ)	5		1		4			
56	Ἐπικύρωσις ὑπογραφῆς	5							
	Ϛ'. *Διάφορα*								
57	Δήλωσις, Πιστοποιητικὸν . . . . . Ἔκθεσις οἱαδήποτε κατὰ τὰς μὴ προβλεπομένας περιπτώσεις, διὰ τὸ ἄφυλλον	5		2		3			
	Δι' ἕκαστον τῶν ἑπομένων	3							
58	Παρακατάθεσις χρημάτων, πιστοποιητικὸν ἐγγράφων, πραγματειῶν ἢ ἄλλων κινητῶν								

(γ) Ἐὰν ὅμως τὸ ἐμπόρευμα, δι' ὃ γίνεται ἡ λυσεγγύησις, ἦναι κατωτέρας ἀξίας τῶν 100—11, πληρώνονται μόνον λεπτὰ 25, ἢ καὶ τίποτε, ἐὰν ἦναι κατωτέρας ἀξίας καὶ τῶν 11 δραχ. κατά τινα νόμον τοῦ 1843.

(δ) Τέλος χαρτοσήμου τοιοῦτον, ἐπὶ τοῦ ποσοῦ δηλ. δὲν πληρώνεται, ἀλλ' ἀναλίσκεται ὁ διὰ τὰ πρακτικὰ ἔνσημος χάρτης, ἢ ὁ διὰ τὰς μὴ δυναμένας νὰ ἐκτιμηθῶσιν εἰς χρήματα πράξεις τοῦ Συμβολαιογράφου, ἤτοι δραχ. 2 ἢ 3.

	Τέλος παρακαταθήκης ἐπὶ τοῦ ποσοῦ ἢ τῆς ἐκτιμήσεως	10/0 (δ.)					
59	Παρακατάθεσις, παράδοσις, ἐπιστροφὴ ἐγγράφων ἢ καταστίχων ἐν τῷ Προξενικῷ γραφείῳ, ἀπόδοσις ἐγγράφων εἰς τοὺς δικαιούχους	3		2		1	
60	Ἀπαγραφὴ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 59 ἐγγράφων, δι' ἕκαστον φύλλον	3		1		2	
61	Καταχώρισις αὐτολεξεί, ἀντίγραφον ἐπικυρωμένον, ἀπόγραφον, ἀπόσπασμα αὐτολεξεὶ ἢ ἀναλυτικόν, δημοσίευσις διὰ τοιχοκολλήσεως ἐγγράφων ἢ πράξεως οἱωνδήποτε κατὰ τὰς μὴ προβλεπομένας περιπτώσεις.						
	Διὰ τὸ ἀ. φύλλον	4					
	Δι' ἕκαστον τῶν ἑπομένων	3		1	2	2	
	Ἀντίγραφα εἰς ξένην γλῶσσαν						
62	Διὰ τὸ ἀ. φύλλον	5					
	Δι' ἕκαστον τῶν ἑπομένων	3		1	1	2	
63	Μετάφρασις ἐπίσημος (ά.).						
	Διὰ τὸ ἀ. φύλλον	5		1	4		
	Δι' ἕκαστον τῶν ἑπομένων	4					

(ά). Ὁ περὶ χαρτοσήμου νόμος δὲν προβλέπει τοιαύτην περίπτωσιν. Ἀλλ' ἡ ποινικὴ διατίμησις ὁρίζει λεπτὰ 30 κατὰ σελίδα.

64	Ἀπασχολήσεις τοῦ γραμματέως τοῦ Προξενείου κατὰ τὰς μὴ προβλεπομένας περιπτώσεις.....	8
65	Ἔξοδα ταξειδίου τοῦ Προξένου ἢ τοῦ Γραμματέως, τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν.	
66	Ἔξοδα διαμονῆς:	
	Δι' ἑκάστην ἡμέραν τοῦ Προξένου ..	18
	» τοῦ Γραμματέως	12

Β'. Συγκριτικὸς πίναξ τῆς ἐν ἰσχύϊ προξενικῆς διατιμήσεως πρὸς τὸν περὶ χαρτοσήμου νόμον

Αὐξων ἀριθ.	Διασάφησις τῶν πράξεων.	Δικαιώματα κατὰ τὴν διατίμησιν.		Τέλος κατὰ τὸν περὶ χαρτοσήμου νόμον διπλασιαζ. τοῦ τῆς τάξεως.		Διαφορὰ ἐπὶ πλέον, ἐπὶ ἔλαττον ἡ διατίμησις			Παρατηρήσεις
		Δραχ.	Λ.	Δραχ.	Λ.	Δραχ.	Λ.	Δρ.	Λ.
1	Ναυλωτικόν	5		2		3			Ἄρθρ. 24 § ΙΙ τοῦ περὶ χαρτ. νόμου.
2	Φορτωτικόν	3		2		1			» » » »
3	Ἐξασφαλιστικόν	3		ἐπὶ τῆς τάξεως, μέχρι 57					Ἐπὶ τῆς ἀξίας ἄρθρ. 29 § 9 Χ. Ν.
4	Συμφωνητικὸν δανείου ἢ καταχώρισις αὐτοῦ	6		ἐπὶ τῆς τάξεως, μέχρι 54					Ἐπὶ τῆς ἀξίας, ἄρθρ. 29 § 1 Χ. Ν. (Δὲν δύναται νὰ καταλογισθῇ).
5	Πρωτόκολλον ναυαγιαιρέσεως καὶ διαμαρτυρήσεως διὰ πλοῖον ναυαγῆσαν ἢ κατασχεθέν	6		4		2			Ἄρθρ. 25 § 2 Χ. Ν. (μᾶλλον 25 § 3, διότι τὸ πρωτόκολλον συντάττει ὁ πρόξενος ὡς διοικητ. ἀρχή.
6	Ἐκκαθάρισις ἢ πώλησις πλοίου καὶ πραγματειῶν 1 1/2 τοῖς 0/0 ἐπὶ τὴν ποσότητα τὴν προκύψασαν ἀπὸ τὴν ἐκκαθάρισιν ἢ τὴν πώλησιν	1	50		25	1	25		Ἄρθρ. 29 § 1 Χ. Ν. μέχρι 60.
						1	50		Ἐκεῖθεν τῶν 60.

	Πράξεις ἀναγόμεναι εἰς τὰ τῆς δικαιοδοσίας.									
7	Κοινοποίησις ἀναφορᾶς ἢ παντὸς ἄλλου ἐγγράφου	3	30	2		1	30			Ἄρθρ. 24 § Χ. Ν. Ἐνταῦθα λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν μόνον τὸ ἐπιδοτήριον, καθότι εἰς ἕκαστον ἔγγραφον πρέπει νὰ καταβληθῇ τὸ ἀνάλ. τέλ. τοῦ χαρτ.
8	Ἀπόφασις προξενικὴ μέχρι τετάρτης σελίδος			4		2	50			Ὡς εἰρηνοδίκαι ἄρθρ. 25 § 1 ω, Ν.
	κοινοποιουμένης εἰς τὰ διαφερόμενα μέρη	6	50	6			50	3	50	Διὰ τὰς προδικαστικὰς: Ὡς πρωτοδίκαι καὶ ἄρθρ. 26 § 3 Χ. Ν.
				10						Διὰ τὰς ὁριστικὰς: ἐμποροδίκαι ἄρθρ. 27 § 2 »
	δι' ἑκάς. σελίδα ὑπὲρ τὰς 4	1	50	1			50	1		Ὡς εἰρηνοδίκαι.
				1	50					Διὰ τὰς προδικαστικὰς: Ὡς πρωτοδίκαι καὶ
				2	50					Διὰ τὰς ὁριστ.: ἐμποροδίκαι
9	Μαρτυρικὸν προξενικὸν περιπληρωματικῆς δικαιώματος ἢ πᾶν ἄλλο τοιοῦτον ἔγγραφον . .	3	30	2		1	30			Σημ. Ἐνταῦθα δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν τὰ ἀντίγραφα, τὰ ἐπιδοτήρια καὶ ὅσα ἄλλα ἔγγραφα δύνανται νὰ λάβωσι χώραν κατὰ τὴν διαδικασίαν. Ἄρθρ. 24 § 13 Χ. Ν.
				ἐπὶ τῆς ἀξίας			56		70	Ἐπὶ τῆς ἀξίας ἄρθρ. 29 § 5 Χ. Ν.

10	Δμοιον δι' ἔλλειψιν μετρήσεως ἢ ζυγοσταθμίσεως μὲ μετατόπισιν προξένου	6	60	2 4		4 2	60 60				Ἄρθρ. 24 § 13 Χ. Ν. Ἄρθρ. 25 § 2 Χ. Ν.
11	Διακοίνωσις διαταγῆς ἀφορώσης τὸν διορισμὸν δοκιμαστῶν . .	6	60	2		4	60				Ἄρθρ. 21 § 2 Χ. Ν. Ἐνταῦθα δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ κοινοποιούμενον ἀντίγρ. καθότι ἂν ἡ διαταγὴ ἦναι ἀπόφ. πρέπει καὶ ἐπ' αὐτῆς νὰ καταβληθῇ τὸ ἀνῆκον τέλος τοῦ χαρτοσήμου.
12	Λύσις τῆς ἰσχύος ἐγγυητηρίου εἴτε ἁπλῆ, εἴτε μετὰ καταχωρίσεως εἰς τὰ βιβλία. . .	3	30	Ἐπὶ τῆς ἀξίας ἢ ἄνευ τέλους		3	30	56 — 70			Ἄρθρ. 29.
13	Ἐπίθεσις σφραγίδων καὶ ἔκθεσις πρακτικῶν	6	50	1		5	50				Ἄρθρ. 22 μετὰ τοῦ 5 § Χ. Ν. ἐὰν γίνῃ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐγγράφου.
14	Ἀφαίρεσις σφραγίδων καὶ ἔκθεσις πρακτικῶν.	6	50	κατὰ φύλλον 1 κατὰ φύλλον		5	50				Ἄρθρ. 23 § 3 Χ. Ν. ἐπειδὴ τίθενται ἀπὸ τοὺς εἰρηνοδίκας.
15	Καταγραφὴ δι' ἑκάστην συνεδρίασιν ὡρῶν δύω	3	50	ἐπὶ τῆς ἀξίας μέχρι 56. 50							Ἄρθρ. 23 § 3 Χ. Ν. ἐπειδὴ ἀφαιροῦνται ἀπὸ τοὺς εἰρηνοδίκας. Ἐνταῦθα δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν τὰ λοιπὰ ἔγγραφα, ὅσα δύνανται νὰ λάβωσι χώραν.
16	Πώλησις πραγματειῶν ἢ σκευῶν γενομένη κατὰ συνέπειαν διαταγῆς μία εἰς τὰ ἑκατόν .	1 τοῖς 0/0		ἐπὶ τῆς ἀξίας μέχρι 60 Δρ. καὶ ἐκεῖθεν 1 τοῖς 0/0	1/4						Ἄρθρ. 29 § 1 Χ. Ν. Ἄρθρ. 29 § 1 Χ. Ν.

17	Πώλησις ἀκινήτων 1/2 τοῖς 0/0.		50	μέχρις 60, 25			25				Ἄρθρ. 29 § 1 Χ. Ν.
				ἐκεῖθεν			50				
18	Πρᾶξις παρακαταθήκης διατεταγμένης ἢ ἑκουσίας	3	30		25 (α)		70	56	70		Ἐπὶ τῆς ἀξίας
19	Πρᾶξις ἀπελευθερώσεως	6	50	ἐπὶ τῆς ἀξίας 25 0/0		μέχρις 60					Ἄρθρ. 22 μετὰ τοῦ § 5 Χ. Ν.
											(α) Οὐδὲν τέλος χωριστὸν λαμβάνεται ἐὰν δὲν γίνῃ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐγγράφου, ἐφ' οὗ καὶ ἡ παρακαταθήκη.
20	Πρᾶξις συναθροίσεως οἰκογενείας.	10			4			τούλάχις.			Διὰ προσκλήσεως 4 τούλάχ. μελῶν
					8			3			Ἄρθρ. 23 § 1 Χ. Ν.
					1						Διὰ 4 ἐπιδοτήρια.
21	Δημοσίευσις	6	50		10			3	50		Διὰ τὴν ἔκθεσιν (τοῦ εἰρηνοδίκου.)
					4						Ἄρθρ. 23 § 1 Χ. Ν.
											Ὡς ἀπόφασις πρωτοδικείου.
											Διὰ τὴν ἔκθεσιν τοῦ εἰσηγητοῦ.
22	Ἀποδεικτικὸν ζωῆς	1	50		2				50		Ἄρθρ. 24 § 13 Χ. Ν.
	Πράξεις πολιτικαί.										
23	Πρᾶξις συντροφίας	10		ἐπὶ τῆς ἀξίας κατὰ 1/4 τοῖς 0/0 μέχρις 60				μέχρι	50		Ἄρθρ. 29 § 1 Χ. Ν.
24	Διάλυσις συντροφίας	6	50	ὡς ἀνωτέρω				»	53,50		Ἄρθρ. 29 § 1 Χ. Ν.
25	Ἔγγραφον δωρεᾶς μεταξὺ ζώντων	8	30	»				»	51,70		

26	Συμφωνητικὸν γάμου	13		ὡς ἀνωτέρω ἢ 6					μέχρι	47			Μετὰ προικὸς ἄρθρ. 20 § 1 Χ. Ν.
													ἄνευ προικὸς ἄρθρ. 26 § 1 Χ. Ν.
27	Ἐναπόθεσις διαθήκης ἀντιγράφου ἢ μυστικῆς	6		3		3							Ἄρθρ. 26 § 1 Χ. Ν.
28	Ἔκθεσις ἀνοίξεως διαθήκης ἢ κωδικέλλου καὶ ἀναγνώσεως	8		4		4							Ἄρθρ. 25 § 2 Χ. Ν. ἐπὶ ἑκάστου φύλλου.
29	Ἔκθεσις πρακτικῶν (μέχρι τετάρτης σελίδος) ὁποιαδήποτε, δι' ἑκάστην σελίδα ὑπὲρ τὰς τέσσαρας	5		4		1							Ἄρθρ. 25 § 2 Χ. Ν.
		1	50	1			50						
30	Ἐπιτροπικὸν γενικόν	6	50	6			50						Ἄρθρ. 25 § 2 Χ. Ν.
	» εἰδικόν	3	25										
31	Ἐξωφλητικὸν ἐνώπιον (μέχρι τῶν 500 δραχ.) τοῦ προξενικοῦ γραφείου	3	50	ἐπὶ τῇ ἀξίᾳ 1	25	2	25				3	25	Ἄρθρ. 29 § 1 Χ. Ν. Οὐδὲν ὅμως τέλος πληρώνεται, ἐὰν ἡ ἐξόφλησις γίνῃ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐγγράφου ἐφ' οὗ καὶ ἡ συνομολόγησις τῆς ἀπαιτήσεως
	Ὑπεράνω τῶν 500 δραχ. 1/4 τοῖς 0/0		25	μέχρι 60	25	ἀπὸ 60	25						
32	Δηλοποίησις οἱαδήποτε . . .	3	30	4							1	30	Ἄρθρ. 25 § 2 Χ. Ν.
33	Διαμαρτύρησις	3	30	6							2	70	Ἄρθρ. 26 § 1 Χ. Ν. καθόσον γίνεται ἐνώπιον συμβολαιογράφου.

34	Διαμαρτύρ. συναλλαγματικῆς.	3	30	6					2	70	Ὡς ἀνωτέρω
35	Δήλωσις ἁπλῆ	2	50	2	½					50	Ἄρθρ. 25 § 2 Χ. Ν.
	ἐκτεταμμένη καὶ πολύπλοκος	5		ἐπὶ τῆς ἀξίας μέχρι 60 1/4 τοῖς 0/0							Ἄρθρ. 29 § 1 Χ. Ν. ἂν ἀφορᾷ ἀξίαν χρηματικήν.
36	Ὁμολογία διὰ δάνειον μέχρι τῶν 500 δρ.	3	30	ἐπὶ τῆς ἀξίας 1	2		2	05			Ἄρθρ. 29 § 1 Χ. Ν.
	Ὑπεράνω τῶν 500 1/4 τοῖς 0/0		25	μέχρι 60		25, ὑπεράνω τῶν 60		25			Ἄρθρ. 26 § 1 Χ. Ν.
37	Συνυποσχετικόν	3	30								
38	Σύμβασις	6	60	6		ἐπὶ τῆς ἀξίας			2	70	Ἄρθρ. 29 § 1 Χ. Ν.
39	Πᾶν ἄλλο ἔγγραφον μὴ ἐνδιαλαμβανόμενον εἰς τὴν παροῦσαν διατίμησιν	3	30	6		ἐπὶ τῆς ἀξίας			2	70	Ἄρθρ. 29 § 1 καὶ Ἄρθρ. 29 § 1 Χ. Ν. ἐὰν ἀφορᾷ ἀξίαν.
	Καταχωρίσεις πράξεων καὶ ἐκπεραιώσεις.										
40	Καταχώρισις μιᾶς πράξεως εἰς τὰ πρωτόκολλα τοῦγραφείου μέχρι δύω σελίδων	1	60								Δὲν δύναται νὰ καταλογισθῇ
	Διὰ πᾶσαν ὑπεράνω		80								τέλος χαρτοσήμου.
41	Ἐκπεραίωσις ἐγγράφου οἱουδήποτε παραβληθέντος μὲ τὰ πρωτότυπα παρουσιασθέντα										

	καὶ ἀποδοθέντα εἰς τὰ διά-											
	φορα μέρη ἕως δύω σελίδας.	3	30	2		1	30					Ἄρθρ. 24 § 4 Χ. Ν.
	Διὰ πᾶσαν ὑπεράνω....	1	50		50	1						
42	Ἐκπεραίωσις ἐγγράφου ἀντιγε-											
	γραμμένου ἀπὸ τὰ πρωτό-											
	κολλα ἢ τὰ σχέδια τοῦ γρα-											
	φείου μέχρι δύω σελίδων..	1	50	2			50					
	Δι' ἑκάστην σελίδα ὑπεράνω..		75		50		25					Ἄρθρ. 24 § 4 Χ. Ν.
43	Ἀπόσπασ. δηλώσεως γεννεθλίων	1	50	2						50		
44	» Συνοικεσίου	1	50	2						50		
45	» Ἀποβιώσεως.....	1	50	2						50		

Γ'.

Ἀπὸ δρ.	χαρτόσημον ἀξίας	Ἡ νῦν διατίμησις	Γαλλικὴ obligations	Διατίμησις Transactions.
11	— 25	(μέχ. 500	,11	,05
101	» 50	Δ. 3,50	1,	,50
201	» 75	ἐπέκεινα	2,	1,
301	1,	δὲ 1/4	3,	1,50
401	1,25	τοῖς 0/0)	4,	2,
501	1,50	3,30	5,	2,50
601	1,75	3,55	6,	3,
701	2,	3,80	7,	3,50
801	2,25	4,05	8,	4,
901	2,50	4,30	9,	4,50
1001	3,	4,55	10,	5,
1201	3,50	5,05	12,	6,
1401	4,	5,55	14,	7,
1601	4,50	6,05	16,	8,
1801	5,	6,55	18,	9,
2001	5,50	7,05	20,	10,
2201	6,	7,55	22,	11,
2401	6,50	8,05	24,	12,
2601	7,	8,55	26,	13,
2801	7,50	9,05	28,	14,
3001	10,	9,55	30,	15,
4001	12,50	12,05	40,	20,
5001	15,	14,55	50,	25,
6001	17,50	17,05	60,	30,
7001	20,	19,55	70,	35,
8001	22,50	22,05	80,	40,
9001	25,	24,55	90,	45,
10001	37,50	27,05	100,	50,
15001	50,	39,55	150,	75,
20001	60,	52,05	200,	100,
30001	60,	77,05	150,	75,

Δ'. Πίναξ τῶν πληροφοριῶν, ἃς ἐχορήγησαν οἱ πρόξενοι περὶ διαμονητηρίων.

Προξενικὴ ἀρχὴ	Γαλλία	Ἀγγλία	Ῥωσσία	Αὐστρία	Σαρδηνία	Ὁλλανδία	Πρωσσία
Ἐν Κωνσταντινουπόλει.	Πιθανῶς οὐδέν	.....	.....	.....			2 φρ.
Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ							
Ἐν Καΐρῳ		5 σελίν. ἑφάπαξ	38 γρόσια	2 φιορίν. πλὴν τοῦ ἀ. ἔτους			
Ἐν Ἰωαννίνοις		6 δραχμὰς	6 δραχμὰς	6 δραχμὰς			
Ἐν Βουκουρεστίῳ		17 σφάντζ.	16 1/2 σφάντζ	11,1/2 σφάντζ			16 φρ.
Ἐν Ἰασίῳ		1 φλωρίον	1 φλωρίον	6 φ. προστατ. 0 (2 σφάντζ.			1 φλω.
Ἐν Σμύρνῃ		5 σελίνια κατὰ διετίαν	1000 ἢ 400 ἢ 80 καρπόβολα κατὰ τριετίαν διαβατ.	προστατευτ.) 2 φιορ. 7 κρ. κατὰ τριετ.			16.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ	1 δίστηλ.	.....	2 φιορ.		
Ἐν Βηρυτῷ	0	0	1. τάλληρον		
Ἐν Γαλαζίῳ	1 δίστηλον	1 1/2 ρούβλ. ἀργυρ.	2 φιορίνια		16 φρ.
Ἐν Σάμῳ	0	0	2 φιορίνια		
» Χίῳ	30 γρόσια 3ετίαν	.....	.....		
» Βώλῳ	0	.....	2 φιορίνια		
Ἐν Ἡρακλείῳ	1 δίστηλον τριετ.	0	0		
Ἐν Προβέζῃ	ὅσα οἱ Ἕλληνες	.. ..	2 φιορίνια	0	
Ἐν Ἀκμιατίῳ	5 δρ.	5 δραχ.	5 δραχ.		
Ἐν Τριπόλει Βαρβαρίας	0	0	0		
Ἐν Αἴνῳ.....	10 σελίνια	.....	3 φιορίνια	0	
Ἐν Κύπρῳ	6 δρ. διετ. οἱ ἰ-				
Ἐν Ἰβραΐλᾳ.....	όνιοι	0	0		
	5—10 σελ.	.....	8—14 σφάντζ	.....	3 φλωρ.

2 1/2 φρ. ἡ σημείωσις τῆς ἐγγράφῆς νῦν εἰς
5. φρ. διαβατήριον.
4. φρ. ἐφάπαξ δίπλωμα προστασίας τοῖς

Ἐν Σέρραις	Γιούχτι.	0		2 τάλληρα	
Ἐν Τραπεζοῦντι		0	1 1/2 καρπ.		
Ἐν Βάρνῃ		1 δίς. ἂν ζητήσωσι.		3 φιορίνια 2 »	2 Γαλλ. τάλλ.
Ἐν Ἀδριανουπόλει . .		0	0	0	
Ἐν Κυδωνίαις		5 σελ. τριετίαν		0	
Ἐν Προύσῃ		5 σελ. Ἰόνιοι		4 1/2 σφάντζ.	
Ἐν Ἑλλησπόντῳ		0		2 φιορίν.	
Ἐν Ῥόδῳ		5 σελ. ἐράπαξ ἢ 2 κατ' ἔτος			
Ἐν Μιτυλήνῃ		1 δίς. τριετίαν			
Ἐν Λαρίσσῃ		5 σελίν.			
Ἐν Ἰσμαηλίῳ		»			
Ἐν Τούλτσῃ		10 σελίν.			
Ἐν Ἄρτῃ		5 σελίν.			

Ε'. Εἰσπράξεις ἐκ Διαμονητηρίων.

Α'. Τῶν ἀμίσθων Προξενείων.

Προξενικὴ Ἀρχή.	1856	1857	1858	πιθαν. μέσος ὅρος	Παρατηρήσεις
Ἀδριανουπόλεως ..		448	406	420	
Αἴνου		500	383	450	
Ἄρτης	176	286	247	250	
Βάρνης	468	384	371	380	
Βουκουρεστίου	16475	10862	12779	14000	πρὸς δραχ. 14.
Ἡρακλείου	605	591		600	
Ἰασίου	4511	4674		4600	» 6 1/2.
Ἰόππης					Ὅλα ὁμοῦ τὰ δικαιώματα δικαιοδοσίας δραχ 18.
Ἰσμαηλίου		293	306	300	
Κυδωνιῶν		943	741	800	
Κύπρου				120	Ὅλα τὰ δικαιώματα δικαιοδοσίας δραχ. 300.
Μιτυλήνης	130	188	260	200	
Πρεβέζης	104	169	195	170	
Προύσσης		540		540	
Πύργου		196		196	
Ῥόδου	169		455	450	
Σερρῶν	176	308	260	290	
Σάμου		120		120	
Τραπεζοῦντος		435	526	500	

Τούλτσης	676	1007	1079	1000
Τριπόλεως Συρίας..				
Τριπόλεως Βαρβαρίας				
Κατρου				

Β΄. Τῶν ἐμμίσθων Προξενείων.

Προξενικὴ Ἀρχή.	1856	1857	1858	πιθαν. μέσος ὅρος	Παρατηρήσεις
Κωνσταντινουπόλεως.	10138	3373	2730	2500	
Ἀλεξανδρείας	2840	2541	1231	2000	
Σμύρνης		2626	3575	2600	
Θεσσαλονίκης		600		600	
Ἰωαννίνων	416	423	572	500	
Λαρίσσης.....			325	325	(ἴσως)
Βηρυττοῦ		475	455	460	
Χίου		78	312	300	Ὅλα τὰ ἔσοδα τῆς
Κρήτης				250	δικαιοδοσίας Δρ. 632
Βώλου				500	» » 1244
Γαλαζίου				800	» » 1823
Βραΐλας		2951	1983	2000	
Ἑλλησπόντου		273	253	260	

ΕΚΘΕΣΙΣ

τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ προξενικῶν δικαιωμάτων.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι,

Ἐπεξεργασθεῖσα μετ' ἐπιστασίας ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ τὸ περὶ προξενικῶν τελῶν νομοσχέδιον, εὗρεν ὅτι πρέπει νὰ ἐπέλθωσι τροπολογίαι τινες.

Εἰς τὸ πρῶτον ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου, πρὸς ἀποφυγὴν ἀσαφείας καὶ δυσχερειῶν κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν, ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον ἀντὶ τῆς φράσεως «τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου» νὰ τεθῇ «τῶν περὶ χαρτοσήμου νόμων»· καθότι ἐκτὸς τοῦ ἀπὸ 14 Αὐγούστου 1836 περὶ χαρτοσήμου νόμου, ὑπάρχουσι καὶ δύω εἰδικοὶ, ὁ ἀπὸ 27 Δεκεμβρίου 1836 περὶ τῶν φορτωτικῶν ἐγγράφων, καὶ ὁ περὶ ἐμπορικῶν ἐγγράφων τῆς αὐτῆς χρονολογίας.

Ὡς πρὸς τὸ ἄρθρον 2, περιορίζεται ἡ πλειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς νὰ συστήσῃ εἰς τὸν Κύριον ὑπουργὸν, ὥστε ὁ ἔλεγχος τῆς εἰσπράξεως καὶ ἐξοδεύσεως τῶν ἐκ τοῦ δεκάτου καὶ προστίμων προερχομένων ποσῶν νὰ ἦναι, κατὰ τὸ ἐφικτὸν, ἀσφαλὴς, διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ πληρέστερον ὁ ἀγαθοεργὸς σκοπὸς δι' ὃν τὰ τέλη ταῦτα προσδιωρίσθησαν.

Ἡ μειονοψηφία προτείνει νὰ μὴ ἐπιτραπῇ ὁ διπλασιασμὸς τοῦ χαρτοσήμου τῆς τάξεως, διότι ὁ τοιοῦτος φόρος, διὰ τὴν μὴ ἴσην ἐπιβολὴν αὐτοῦ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ ἐξωτερικὸν ἐπὶ τῶν αὐτῶν πράξεων, δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς προσκρούων ἴσως εἰς τὴν παρὰ τοῦ Συντάγματος καθιερωμένην ἰσότητα. Ἡ πλειοψηφία ὅμως δὲν παρεδέχθη αὐτὴν, ὡς μηδόλως ἀντικειμένης τῆς τοιαύτης φορολογίας εἰς τὸ Σύνταγμα, ἔχουσα μάλιστα ὑπ' ὄψιν τὰς περιστάσεις τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πολιτῶν ὑπὲρ ὧν νομοθετεῖ.

Ἐκτὸς τῆς ἀναφερομένης σημειώσεως ἐπὶ ἑκάστου ἐγγράφου εἰς τὸ ἄρθρον 3, προτείνει ἡ ἐπιτροπὴ καὶ τὴν χρῆσιν διπλοτύπων, διότι οὕτω δύναταί τις ν' ἀναπληρώσῃ τὸν ἀκριβῆ ἔλεγχον τοῦ χαρτοσήμου, τοῦ ὁποίου τὴν χρῆσιν διὰ τὸ ἐξωτερικὸν δυστάζει νὰ συστήσῃ διὰ πολλοὺς λόγους, καὶ ἰδίως τὸν τῆς κιβδηλίας.

Ὁ δὲ πρῶτος παράγραφος τοῦ ἄρθρου 3 πρέπει νὰ τροπολογηθῇ ὡς ἀκολούθως: « αἱ πράξεις γράφονται ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου καὶ τὸ τέλος ὑπολογίζεται ἐπὶ τοῦ πρώτου φύλλου, διὰ δὲ τὰ λοιπὰ ἀνὰ 25 λεπτά ».

Εἰς τὸ ἄρθρον 6 περιλαμβάνονται βεβαίως αἱ συναλλαγματικαὶ καὶ τὰ εἰς διαταγὴν γραμμάτια ἐκδεδομένα ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ· τὰ ἔγγραφα ταῦτα, προσαγόμενα ἐνώπιον προξενικῆς ἀρχῆς, ὑπόκεινται εἰς τὸ ἁπλοῦν τέλος, χωρὶς ὁ προσάγων νὰ ὑπόκηται εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου περὶ χαρτοσήμου ὁριζομένας ποινάς.

Τὸ ἄρθρον 7 τροπολογεῖται, σαφηνείας χάριν, ὡς ἀκολούθως: « Ἄρθρον 7. Διὰ τὰ διαβατήρια λαμβάνεται τέλος ἐκ δραχμῶν πέντε (5), διὰ δὲ τὰς ἐπιθεωρήσεις δραχμὴ μία καὶ λεπτὰ πεντήκοντα (1, 50)· διὰ τὰς ἐπιθεωρήσεις ὅμως τῶν διαβατηρίων τῶν γεωργῶν καὶ τεχνιτῶν Ἰονίων, μεταβαινόντων εἰς τὴν Ἑλλάδα, λαμβάνονται λεπτὰ μόνον ἑβδομήκοντα πέντε (75) ».

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 8 ἐπροτάθησαν δύω τροπολογίαι, τῆς μὲν πλειοψηφίας συνίσταται εἰς τὴν μετὰ τὰς λέξεις « τὰ τέλη τῶν ἐνασχολήσεων » προσθήκην τῶν λέξεων « τοῦ προϊσταμένου τοῦ προξενείου καὶ τῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων, ὡς καὶ τῶν προξενικῶν πρακτόρων, ἐνεργούντων ἐκτὸς τῆς ἕδρας των, » καὶ τοῦτο χάριν σαφηνείας καὶ ἀποφυγὴν καταχρήσεως· τῆς δὲ μειονοψηφίας ἡ τροπολογία εἶναι ἀντὶ τοῦ ὅρου « τῆς ἕδρας » νὰ τεθῇ « τοῦ ἀκροατηρίου », διότι ἄλλως ματαιοῦται ὁ σκοπὸς τοῦ ἄρθρου τούτου ἐντελῶς, καὶ οὐδεμίαν ὠφέλειαν οἱ προξενικοὶ ὑπάλληλοι δύνανται νὰ προσδοκῶσι.

Τὸ διαμονητήριον εἶναι ἀληθὲς ὅ-τι θεωρεῖται ἤδη ὡς μέσον φορολογίας, ὡς καὶ ἡ συνοδεύουσα ἔκθεσις τὸ νομοσχέδιον παραδέχεται· μολονοτοῦτο ἐκ τῆς διατάξεως ταύτης πηγάζουσι καὶ πρακτικαὶ ἀσφάλειαι ὑπὲρ τῆς ὑπηρεσίας καὶ τοῦ λαμβάνοντος αὐτὸ πολίτου, διότι διὰ τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὸ μητρῶον, ἐξ οὗ ἀποσπῶνται τὰ διαμονητήρια, κατὰ πᾶσαν στιγμὴν καὶ ἀκριβῶς ὁ πρόξενος δύναται νὰ γνωρίζῃ τοὺς ἐν τῇ περιφερείᾳ του διαμένοντας Ἕλληνας καθ' ὅλας των τὰς ἰδιότητας, καὶ ἡ κεντρικὴ ἐξουσία ἐνταῦθα δύναται προχείρως νὰ ἔχῃ γνῶσιν καθ' ὅλας τὰς ἰδιότητας τῶν ἀπανταχοῦ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ζώντων Ἑλλήνων. Ὁ δὲ κατ' ἔτος ἐροδιαζόμενος πολίτης μὲ τὸ ἀπόσπασμα τοῦτο τοῦ μητρώου, ἤτοι τοῦ διαμονητηρίου, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἔχει πρόχειρον τὴν ἀπόδειξιν τῆς ἰδιότητος τοῦ

πολίτου Ἕλληνος ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἰδίως δὲ ἐν τῇ Τουρκικῇ Αὐτοκρατορίᾳ, ἔχει τὸ πλεονέκτημα τῆς εὐκόλου καὶ ἀναμφισβητήτου ἀποδείξεως, ὅτι ἐξακολουθεῖ νὰ ἔχῃ ζωηρὸν τὸ πνεῦμα τῆς ἐπιστροφῆς εἰς τὴν πατρίδα, μολονότι πρὸ ἐτῶν δύναται νὰ ἦναι ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀποκατεστημένος, καὶ πολλὰ καὶ μεγάλα ἐν αὐτῇ ν' ἀπέκτησε συμφέροντα, τὰ ὁποῖα προκαλοῦν τὴν ἐκεῖ διαμονήν του. Αἱ παραδεχθεῖσαι τάξεις τῶν ἠμεδαπῶν παρεπιδημούντων ἐν τῷ Ὀθωμανικῷ Κράτει καὶ ἐν ταῖς μὴ χριστιανικαῖς χώραις, πρὸς κανονισμὸν τοῦ τέλους τοῦ διαμονητηρίου, ἔχουσι καλῶς, ἐθεωρήθη ὅμως ὅτι εἶναι δικαιότερον νὰ τροπολογηθῇ τὸ τέλος τῆς πρώτης καὶ τελευταίας τάξεως ὡς ἀκολούθως: ἀντὶ τῶν 15 δραχμῶν νὰ τεθῇ δραχ. 20, καὶ ἀντὶ τῶν δραχμῶν 3 νὰ τεθῇ δραχ. 1, ἡ δευτέρα τάξις μένει ὡς ἔχει.

Καὶ εἰς τὸ ἄρθρον 11 τὸ τέλος τῆς πρώτης τάξεως ν'αναβιβασθῇ εἰς δραχμὰς 25.

Εἰς τὸ ἄρθρον 12 ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον ν' ἀφαιρεθῶσιν αἱ λέξεις «καὶ διὰ τοὺς ἤδη ἀποδημοῦντας ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἑκάστου ἔτους» χάριν σαφηνείας.

Τὸ ἄρθρον 13 πρέπει νὰ περιορισθῇ μέχρι τῶν λέξεων « τοῦ πληρωτέου τέλους » αἱ δὲ λοιπαὶ νὰ ἐξαλειφθῶσιν, ὡς ἀντιβαινούσης τῆς ὑπ' αὐτῶν ἐκφραζομένης ἀρχῆς εἰς τὸ ὀρθῶς ἐννοούμενον συμφέρον τῆς πολιτείας, καὶ τὸ ἀναφαίρετον δικαίωμα, τὸ ὁποῖον ἔχει ἕκαστος πολίτης εἰς τὴν προστασίαν τῆς Κυβερνήσεως, ὁποιασδήποτε τάξεως καὶ ἀξίας ἂν ἦναι· ἐὰν δὲ παραβιάζῃ νόμον τινα, δύναται νὰ καταδιωχθῇ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους.

Αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις τῶν προξένων, καταστᾶσαι ὁριστικαὶ, καὶ ἐν τῷ 14 αἱ τοῦ ὑπουργοῦ, ἐκτελοῦνται καὶ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως.

Εἰς τὸ ἄρθρον 15 αἱ πρῶται λέξεις « ἀποδεδειγμένως ἄποροι » ν' ἀντικατασταθῶσι διὰ τῆς λέξεως « πένητες », παραδεδεγμένης ἀπὸ τὴν Πολιτικὴν Οἰκονομίαν. Μετὰ δὲ τὰς λέξεις «ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται » νὰ προστεθῶσιν αἱ λέξεις «ὁ τὴν ἀπόλαυσιν τῶν δικαιωμάτων τῆς πενίας ἐξαιτούμενος». Τὸ ἐδάφιον α'. πρέπει νὰ τροπολογηθῇ χάριν ἀκριβείας καὶ σαφηνείας οὕτω: «νὰ ἦναι ἐφωδιασμένος μὲ ἀποδεικτικὸν πενίας, ὑπογεγραμμένον κτλ.»

Ἐπὶ τοῦ ἐδαφίου τούτου ἐπροτάθη τροπολογία παρὰ τῆς πλειοψηφίας τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ἤτοι « ἢ τοῦ δημάρ-

χου τῆς κατοικίας του ». Ἀλλ' ἡ μειονοψηφία δὲν παρεδέχθη ταύτην διότι αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἀφορῶσι τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διαμένοντας κυρίως, καὶ δυναμένους νὰ ὦσι γνωστοὶ ἐὰν ἦναι πένητες, καὶ διότι ἄλλως δύναται νὰ προκύψῃ κατάχρησις ματαιοῦσα τὸν σκοπὸν τοῦ νόμου.

Τὸ δὲ ἐδάφιον β'. πρέπει χάριν σαφηνείας νὰ τροποποιηθῇ οὕτω: « νὰ ὁμόσῃ προσέτι ἐνώπιον τοῦ προξενικοῦ δικαστηρίου κλπ. ἢ τοῦ εἰρηνοδίκου τῆς κατοικίας του » κατὰ τὴν γνώμην τῆς πλειοψηφίας. Ἐπίσης εἰς τὸν δεύτερον παράγραφον τοῦ ἐδαφίου τούτου πρέπει νὰ γίνῃ τροποποίησις ἵνα ὁρισθῇ ἀκριβέστερον ἡ εὐθύνη τῶν ὑπογραφόντων τὰ πιστοποιητικά. Ὅθεν ὁ παράγραφος οὗτος τροποποιεῖται οὕτω; « οἱ ὑπογράφοντες τὰ ἀνωτέρω πιστοποιητικὰ ὑπόκεινται εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένας ποινὰς ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελον ἀποδειχθῇ βεβαιώσαντες ἐν γνώσει ψευδῆ γεγονότα ὡς ἀληθῆ ».

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Φεβρουαρίου 1860.

Ἡ Ἐπιτροπή,

Π. Ἀργυρόπουλος, Δ. ΣΤ. Βουδούρης,
Γ. Καΐρης, Κ. Πλατύς.

Ὁ εἰσηγητής,
Ν. Θ. Λεώπουλος.

Ἀναγγελθέντος, ἑπομένως, ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης συνεδριάσεως εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ περὶ προξενικῶν δικαιωμάτων νομοσχεδίου, λαβόντες κατὰ τῆς ἀρχῆς τὸν λόγον, ἐξέθηκεν ὅτι τρεῖς ἀφορμαὶ παρακινοῦν αὐτὸν νὰ κηρυχθῇ κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου· καὶ πρῶτον ἡ ὑπ' αὐτοῦ καθιερουμένη ἀνισότης τῆς φορολογίας. Κατὰ τὸ Σύνταγμα, πάντες εἴμεθα ἴσοι ἐνώπιον τοῦ νόμου, καὶ ἕκαστος συνεισφέρει ἐξίσου ἀναλόγως τῆς περιουσίας του. Ἐν τούτοις, ἐν ᾧ διὰ τὴν Ἑλλάδα ἔχομεν ἕνα νόμον κανονίζοντα τὰ περὶ χαρτοσήμου, ἐρχόμεθα τώρα δι' ἄλλου νόμου νὰ τροποποιήσωμεν τὸν περὶ χαρτοσήμου νόμον διὰ τοὺς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν παρεπιδημοῦντας ὑπηκόους Ἕλληνας. Ἂν νομίζῃ ἡ Κυβέρνησις ὅτι ὁ φόρος τοῦ χαρτοσήμου, ὡς διὰ τοῦ νόμου ὁρίζεται, εἶναι μικρός, δύναται δι' ἑτέρου νόμου νὰ τὸν αὐξήσῃ, οὐχὶ ὅμως καὶ νὰ διαιρῇ τοὺς Ἕλληνας καὶ οὕτω νὰ ἐπιβάλλῃ διπλοῦν φόρον εἰς τοὺς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διαμένοντας, διότι τοῦτο ἀντίκειται εἰς ῥητὴν διάταξιν τοῦ Συντάγματος.

Δεύτερος λόγος εἶναι τὸ διαμονητήριον. Ὁ φόρος αὐτὸς, κατὰ τὴν ἰδέαν του, δὲν ἐπιτρέπεται ἀπὸ τὸ Σύνταγμα, διότι εἶναι φόρος κεφαλικὸς, τὸ λεγόμενον χαράτσι. Ἐὰν ἐπεβάλλετο φόρος τις ἐπιτηδεύματος, δὲν εἶχε βεβαίως ν' ἀντείπῃ, διότι τοιοῦτος πληρώνεται καὶ ἐν Ἑλλάδι, ἀλλ' ὁ φόρος τοῦ διαμονητηρίου, ὡς ἐπιβάλλεται, τῷ κάμνει κακὴν ἐντύπωσιν καὶ διὰ τοῦτο κηρύσσεται κατ' αὐτοῦ.

Τρίτος δὲ λόγος εἶναι ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 18 καθιερουμένη διάκρισις. Τὸ ποσὸν βεβαίως εἶναι λίαν εὐτελὲς, ἀλλ' ἀφ' οὗ πάντες οἱ Ἕλληνες εἶναι ἴσοι ἀπέναντι τοῦ νόμου, δὲν βλέπει τὸν λόγον τῆς τοιαύτης διακρίσεως. Ἐκ φιλοτιμίας λοιπὸν καὶ οὐχὶ λόγῳ ἀποφυγῆς τῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου δὲν παραδέχεται τὴν ἐξαίρεσιν τῶν προξένων καὶ τῶν ἄλλων διπλωματικῶν ὑπαλλήλων. Διὰ τοὺς τρεῖς λοιπὸν αὐτοὺς λόγους κηρύσσεται κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ νομοσχεδίου.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι οὐδόλως θέλει δυσκολευθῇ ν' ἀντικρούσῃ τὸν προαγορεύσαντα, καὶ ὡς μάλιστα ἐκεῖνος ὑπῆρξε διὰ πρώτην ἴσως φορὰν σύντομος, οὕτω καὶ αὐτὸς ἐν ὀλίγοις θέλει τῷ ἀπαντήσει.

Σᾶς εἶπεν ἐν πρώτοις ὅτι ὁ διπλασιασμὸς τοῦ χαρτοσήμου ἀντιβαίνει εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Συντάγματος καθιερουμένην ἴσην διανομὴν τῶν φόρων. Ἀλλὰ πάντες γνωρίζετε ὅτι αἱ προξενικαὶ ἀρχαὶ ἐγκαθίστανται εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διὰ δύω λόγους, διὰ νὰ ὑπερασπίζωνται τὰ ὑλικὰ συμφέροντα τῶν ὑπηκόων Ἑλλήνων καὶ διὰ νὰ προστατεύωσι τὰ γενικὰ τοῦ ἔθνους συμφέροντα. Διὰ τοῦτο εἰς τὴν διατήρησίν των πρέπει νὰ συντρέχῃ ἐν μέρει μὲν τὸ δημόσιον, ἐν μέρει δὲ καὶ οἱ πολῖται ἐκεῖνοι, διὰ τοὺς ὁποίους συνεστήθη τὸ προξενεῖον, καὶ ἡ ἀρχὴ αὕτη διέπει καὶ τοὺς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐπιβαλλομένους φόρους, εἰς τοὺς ὁποίους συνεισφέρωσι πάντες χάριν τῆς ἀσφαλείας των.

Τοσοῦτον δὲ ἀληθὲς εἶναι ὅτι ὁ φόρος θεωρεῖται ὡς ἀναγκαία συνέπεια τῆς ἀτομικῆς τοῦ πολίτου ὑπάρξεως καὶ ἀσφαλείας, ὥστε ἓν Σύνταγμα τῆς ἄλλοτε δημοκρατουμένης Γαλλίας ἐθεώρησεν ὡς τιμὴν τὸν φόρον καὶ εἶπεν ὅτι «οὐδεὶς πολίτης στερεῖται τῆς τιμῆς τοῦ συνεισφέρειν εἰς τὰ δημόσια βάρη». Ἡ Κυβέρνησις εἰς πολλὰ μέρη ἀναγκάζεται νὰ διατηρήσῃ προξένους ὄχι πλέον διὰ γενικὰ συμφέροντα, ἀλλ' ἰδίως διὰ νὰ προστατεύσωσιν ἰδιωτικὰ συμφέροντα τῶν ἐκεῖ παροικούντων Ἑλλήνων, οἵτινες βεβαίως ὀφείλουν νὰ συνεισφέρουν εἰς τὴν πρὸς διατήρησιν τῶν προξένων αὐτῶν ἀπαιτουμένην δαπάνην. Ἀλλ'

ἐκτὸς τούτου, ἡ κυβέρνησις χάριν ἀξιοπρεπείας ἀναγκάζεται νὰ μισθοδοτῇ τοὺς ἐξωτερικοὺς ὑπαλλήλους ἀδρότερον παρὰ τοὺς ἄλλους· καὶ διὰ τοῦτο εἷς ὑπουργ. γραμματεὺς π. χ. εἰς τὸ ἐξωτερικὸν λαμβάνει ἀνώτερον μισθὸν παρὰ τὸν ὑπουργ. γραμματέα τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας. Οἱ λόγοι οὗτοι ὑπαγορεύουσι τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἦναι καὶ οἱ φόροι, οἱ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν πληρωνόμενοι, ἀνώτεροι, καὶ εἰς τὴν ἀνάγκην αὐτὴν στηρίζεται καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς διατάξεως περὶ διπλασιασμοῦ τοῦ χαρτοσήμου τῆς τάξεως. Ἐκ τούτων λοιπὸν ἀποδεικνύεται ἐντελῶς ἀνίσχυρος ὁ διϊσχυρισμὸς τοῦ προαγορεύσαντος ὅτι ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος διάταξις ἀντιβαίνει εἰς τὸ Σύνταγμα.

Ὁ δεύτερος λόγος εἶναι τὸ διαμονητήριον, τὸ ὁποῖον κακῶς ὠνόμασε χαράτσι. Εἷς Ἕλλην, κατοικῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν, ἔχει ἀνάγκην προχείρου ἀποδείξεως τῆς ταὐτότητός του, καὶ διὰ τοῦτο ἀπαιτεῖται νὰ ἦναι ἐφωδιασμένος μὲ τὸ ἔγγραφον αὐτὸ, τὸ ὁποῖον σκοπὸν κύριον ἔχει τὴν φορολογίαν πρὸς συντήρησιν τῶν προξενικῶν ἀρχῶν, ὡς πρὸ μικροῦ εἶπε, καὶ ἐπομένως οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει μὲ τὸ χαράτσι τῶν ὀθωμανῶν, διότι ἠδύνατο νὰ ὀνομασθῇ καὶ φόρος ἐπιτηδεύματος, χωρὶς νὰ μεταβληθῇ ὁ σκοπὸς, ἀλλὰ μόνον αἱ λέξεις.

Καθ' ὅσον δ'ἀφορᾷ τὸν τελευταῖον λόγον τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 18 καθιερουμένης διακρίσεως, παρατηρεῖ ὅτι ἡ διάταξις αὕτη πηγάζει ἀπὸ ἔθιμον, τὸ ὁποῖον ἐπεκράτησε παντοῦ καὶ πάντοτε εἰς τὰς διπλωματικὰς σχέσεις, καὶ τὸ ὁποῖον βεβαίως οὐδεμίαν κοινωνικὴν διάκρισιν καθιεροῖ. Ἡ Βουλὴ ἐπεψήφισε καὶ ἄλλους νόμους καθιεροῦντας τοιαύτας διακρίσεις, ὡς ἐκεῖνον τὸν περὶ διοδίων, ὅστις ἐξαιρεῖ τῆς ὑποχρεώσεως τὴν Αὐλὴν, τοὺς Πρέσβεις καὶ λοιποὺς, οὐδέποτε ὅμως ἐφαντάσθη ὅτι καθιεροῖ οὕτω κοινωνικὰς διακρίσεις, τὰς ὁποίας ἀπαγορεύει τὸ Σύνταγμα.

Ἐπανέλαβεν ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας, ὅτι ἔθιμον ἐπικρατεῖ τοιοῦτον, μᾶς εἶπεν ὁ ὑπουργὸς ἀπαντῶν εἰς ὅσα οὗτος ἐξέθεσε περὶ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 18· ἀλλ' ὅλοι οἱ νόμοι δὲν ἦσαν κατ' ἀρχὰς εἰμὴ ἔθιμα, καὶ αἱ κοινωνικαὶ διακρίσεις ἔθιμον ἦσαν καὶ κατήντησαν νόμος. Δὲν ἀνέχεται λοιπὸν νὰ καθιερωθῇ διάκρισις, ἔστω καὶ ἡ ἐλαχίστη, μεταξὺ τοῦ πολίτου καὶ τοῦ προξένου, καὶ διὰ τοῦτο ἐκ φιλοτιμίας ὡρμήθη εἰς τὴν παρατήρησιν ταύτην. Ἐν Ἀγγλίᾳ, ὅπου ἐξασκεῖται ἀληθὴς ἰσότης, καὶ ὁ στρατιώτης αὐτὸς πληρώνει τοὺς αὐτοὺς μὲ τὸν πολίτην φόρους.

Ὡς πρὸς τοὺς δύω πρώτους λόγους, εἶπεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι

σκοπὸς αὐτῶν εἶναι ἡ φορολογία χάριν τῆς ἀξιοπρεποῦς συντηρήσεως τῶν προξένων, ἀλλὰ καὶ οὗτος δὲν ἐνόησεν ὅτι οἱ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διαμένοντες Ἕλληνες δὲν πρέπει νὰ πληρώνωσι φόρον, ἀλλ' ὁ φόρος νὰ ἦναι ὁ ἐπὶ τοῦ νόμου καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς Ἕλληνας ἐπιβαλλόμενος, διότι ἄλλως καταστρέφεται ἡ ἰσότης. Ἂν δὲ δὲν δύνανται οἱ πρόξενοι νὰ ζῶσιν ἀξιοπρεπῶς, ἂς ζῶσιν ἀναλόγως τῶν μέσων, ἅτινα τοῖς χορηγοῦνται, οὐχὶ ὅμως καὶ νὰ ἐπιβαρύνωνται οἱ ὑπήκοοι Ἕλληνες μὲ φόρον διπλάσιον. Ἀφ οὗ δὲ, ὡς εἶπεν ὁ ὑπουργὸς, οἱ πρόξενοι διορίζονται ὄχι μόνον διὰ νὰ προστατεύωσι τὰ συμφέροντα τῶν πολιτῶν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα, τότε δὲν βλέπει τὸν λόγον διὰ τὸν ὁποῖον νὰ ἐπιβαρύνωνται οἱ πολῖται μὲ φόρον διπλάσιον, καὶ διὰ τοῦτο ἐπαναλαμβάνει νὰ εἴπῃ ὅτι κηρύσσεται κατὰ τῆς ἀρχῆς.

Ἀντεῖπεν ἕτερος, ὅτι ὁ προαγορεύσας παρεξήγησεν ἴσως τὰς θεμελιώδεις βάσεις τοῦ Συντάγματος, διότι τὸ Σύνταγμα λέγει ὅτι πάντες οἱ Ἕλληνες εἶναι ἴσοι ἀπέναντι τοῦ νόμου· ἀφ' οὗ δὲ ψηφίζομεν νόμον καθιεροῦντα μίαν τινα φορολογίαν δι' ὅλους τοὺς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διαμένοντας Ἕλληνας, δὲν βλέπει οὐδόλως νὰ προσβάλληται ἡ διάταξις ἐκείνη τοῦ Συντάγματος.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ διαμονητήριον, ὅπερ ὁ προαγορεύσας ὠνόμασε φόρον κεφαλικόν, ἐὰν ἡ λέξις δὲν ἦχει καλῶς εἰς τὰς ἀκοάς του, ἠδύνατο εἰς τὰ καθέκαστα νὰ ζητήσῃ τὴν ἀντικατάστασιν τῆς λέξεως καὶ νὰ ὀνομάσῃ τὸν φόρον αὐτὸν φόρον ἐπιτηδεύματος, οὐχὶ ὅμως, διὰ τοῦτο, νὰ κηρυχθῇ καὶ κατὰ τῆς ἀρχῆς.

Ἐπήνεγκεν ἕτερος, ὅτι ἀναγκάζεται νὰ λάβῃ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, οὐχὶ δὲ καὶ κατὰ τῆς ἀρχῆς, τὸν λόγον διὰ νὰ μὴ φανῇ ὅτι δὲν ὑποστηρίζει τὴν ἰδέαν, τὴν ὁποίαν ἐνώπιον τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς ὑπεστήριξεν. Ἐντὸς αὐτῆς ἐξέφρασεν, ὡς φαίνεται ἐν τῇ ἐκθέσει, τὴν ἰδέαν ὅτι ὁ διπλασιασμὸς τοῦ φόρου προσβάλλει ἴσως τὴν ὑπὸ τοῦ Συντάγματος καθιερουμένην ἰσότητα τῆς φορολογίας, οὐχὶ ὅμως καὶ τὸ Σύνταγμα, διότι ἡ φορολογία αὕτη ἐπιβάλλεται ἐξίσου εἰς ὅλους τοὺς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν παρεπιδημοῦντας Ἕλληνας. Τὴν ἀνισότητα λοιπὸν αὐτὴν ἐπιφυλάσσεται ν' ἀντικρούσῃ εἰς τὰ καθέκαστα, διότι δὲν θεωρεῖ δίκαιον μία τις πρᾶξις γινομένη ἐνταῦθα, νὰ ὑποβάλληται εἰς φορολογίαν μικροτέραν παρ' ἐκείνην, εἰς ἣν ὑποβάλλεται γινομένη ἐν Κωνσταντινουπόλει. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ

τὸ διαμονητήριον, δὲν εἶναι ὁ βουλευτὴς Ἑρμιονίδος, ὅστις ὠνόμασε τὸν φόρον αὐτὸν κεφαλικόν, ἀλλ' αὐτὸς ὁ ὑπουργὸς ὅστις πρῶτος τὸν ἀπεκάλεσεν οὕτως ἐν τῇ ἐκθέσει του.

Ἐπὶ τούτοις, γενομένης ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ψηφοφορίας, κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, συνήχθη, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτήν.

Ἀναγνωσθέντος εἶτα τοῦ ἄρθρου 1, μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς προτεινούσης τὴν μεταβολὴν τῶν λέξεων « τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου » εἰς « τῶν περὶ χαρτοσήμου νόμων », διότι ἐκτὸς τοῦ γενικοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου, ὑπάρχουσι καὶ δύω ἄλλοι εἰδικοί, καὶ κατὰ μειοψηφίαν τὴν ἐξάλειψιν τῆς περὶ διπλασιασμοῦ τοῦ φόρου διατάξεως, ἐπρότεινεν ὁ κατὰ τῆς ἀρχῆς ἀγορεύσας, σύμφωνα μὲ ὅσα κατὰ τοῦ διπλασιασμοῦ τοῦ φόρου ἐξέθεσε, νὰ ἐξαλειφθῇ ὁλόκληρον τὸ δεύτερον ἐδάφιον, εἰς τὸ τέλος δὲ τοῦ πρώτου νὰ προστεθῶσιν αἱ λέξεις « πλέον ἑνὸς δεκάτου ».

Παρετήρησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι, ἀφ' οὗ, ὡς ἀπέδειξεν ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος διάταξις, δὲν ἀντιβαίνει εἰς τὸ Σύνταγμα, δὲν δύναται νὰ παραδεχθῇ τὴν προτεινομένην τροπολογίαν, διότι τότε ἡ ἤθελεν ἀναγκασθῇ νὰ ἐλαττώσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν προξένων, καὶ οὕτω νὰ στερήσῃ τοὺς Ἕλληνας ὑπηκόους τῆς ἀναγκαίας προστασίας τὴν ὁποίαν μόνον ὁ βουλευτὴς Ἑρμιονίδος δὲν παραδέχεται, θεωρῶν ὅτι οἱ πρόξενοι δὲν χρησιμεύουσιν εἰς ἄλλο τι ἢ νὰ ληστεύωσι τοὺς ὑπηκόους, ἢ νὰ ἐπιβαρύνῃ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους μὲ νέαν δαπάνην, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι δυνατὸν, καὶ διὰ τοῦτο ἐπιμένει εἰς τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου ὡς ἔχει.

Ἀντεῖπέ τις, ὅτι μέχρι τοῦδε εἶχε τὴν φρεναπάτην νὰ πιστεύῃ ὅτι συζητοῦντες τὸ προκείμενον νομοσχέδιον, τοῦ ὁποίου συντάκτης δὲν εἶναι ὁ νῦν προσωρινῶς διευθύνων τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν, ὀφείλομεν νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν τὰ συμφέροντα τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας, καὶ οὐχὶ τὰ συμφέροντα τῶν προξένων, διότι, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, δὲν ἔχει οὐδεμίαν νὰ φέρῃ παρατήρησιν.

Ἐξέθηκεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι ὁ προαγορεύσας, ἐὰν καλῶς τὸν ἐνόησεν, ἀντικρούει τὴν περὶ διπλασιασμοῦ τοῦ φόρου διάταξιν, οὐχὶ διότι ἀντιβαίνει εἰς τὸ Σύνταγμα, ἀλλὰ διότι δὲν πρέπει νὰ προνοῶμεν τοσοῦτον ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ σωματείου τῶν προξένων, ὅσον ὑπὲρ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας, καὶ τὴν ἰδέαν αὐτὴν οὐδεὶς βέβαια δύναται νὰ διαξιλονεικήσῃ. Ἀλλὰ τὸ νὰ σκεπτώμεθα ὑπὲρ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς

ναυτιλίας δὲν μᾶς ἐμποδίζει τοῦ νὰ σκεπτώμεθα καὶ περὶ ἄλλου ἀντικειμένου, μεγάλως ἐνδιαφέροντος τὸ Κράτος καὶ ἄμεσον μάλιστα ἔχοντος σχέσιν μὲ τὴν ναυτιλίαν καὶ τὸ ἐμπόριον, διότι οἱ πρόξενοι δὲν ἔχουσιν ἄλλην κυρίως ἀποστολὴν ἢ νὰ προστατεύωσι τὰ συμφέροντα τῶν δύω αὐτῶν κλάδων. Ἡ Κυβέρνησις λοιπὸν δὲν ἔφερε τὸ προκείμενον νομοσχέδιον διὰ νὰ προστατεύσῃ τὰ συμφέροντα τῶν προξένων.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν προτεινομένην τροπολογίαν, ἀφ' οὗ ὁ προαγορεύσας δὲν ἐπιμένει εἰς τὴν ἰδέαν ὅτι ἀντίκειται εἰς τὸ Σύνταγμα ἡ διάταξις περὶ διπλασιασμοῦ τοῦ φόρου, μένει ἡ ἰδέα ὅτι ἀντίκειται εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας. Παραλείπων ὅσα ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου αὐτοῦ ἐξ θεσεν ὁ ὑπουργὸς, ἔρχεται εἰς ἄλλην τινα παρατήρησιν. Ἐὰν ἦναι καλῶς πληροφορημένος, εἰς ὅλα τὰ μέρη ὅπου εἶναι ἐγκατεστημένοι πολῖται Ἕλληνες, καὶ πρέπει διὰ τοῦτο νὰ ἦναι καὶ πρόξενοι, ἐκεῖ ἡ ἀξία τοῦ νομίσματος εἶναι πολὺ μικρότερα ἢ παρ' ἡμῖν, καὶ ἐπομένως ὁ φόρος καταντᾷ ὁ αὐτός. Εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν π. χ. καὶ αἱ πρόσοδοι καὶ αἱ δαπάναι εἰσὶ τοσοῦτον μεγάλαι, ὥστε ἡ ἀξία τῆς δραχμῆς σχετικῶς εἶναι ἡ ἡμίσεια τῆς ἐνταῦθα, καὶ διὰ τοῦτο δὲν εἶναι δίκαιον νὰ παρεμβάλλωμεν προκόμματα εἰς τὴν προξενικὴν ὑπηρεσίαν διὰ τῆς ἐλαττώσεως τῶν μέσων τῆς συντηρήσεώς των. Ἂς χορηγήσωμεν λοιπὸν τὰ ζητούμενα μέσα, καὶ τότε, ἐὰν πρόξενός τις δὲν φέρηται καλῶς, δυνάμεθα μετὰ πλειοτέρου θάρρους νὰ ζητήσωμεν παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ λόγον διὰ τὴν διατήρησίν του. Διὰ ταῦτα δὲ καὶ ἡ πλειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς δὲν παρεδέχθη τὴν γνώμην τοῦ μειοψηφοῦντος αὐτῆς μέλους.

Ἐπανέλαβέ τις, ὅτι διαμαρτύρεται ἐναντίον στατιστικῆς στηριζομένης εἰς λόγον τόσον ἀνίσχυρον ὡς τὸν τοῦ προαγορεύσαντος. Εἰς μόνον τὸν Κ. Ῥαγκαβῆν, συντάκτην τοῦ νομοσχεδίου, ἐσυγχώρει νὰ περιορίζῃ ὅλους τοὺς ῥεμβασμούς του εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν· ἡμεῖς ὅμως δὲν νομοθετοῦμεν διὰ μόνον τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἀλλὰ διὰ ὅλα τὰ μέρη ὅπου ὑπάρχουσι πρόξενοι, καὶ ἐπομένως παρατηρεῖ ὅτι εἰς τὴν μικρὰν Ἀσίαν τὰ τρόφιμα ἰδίως εἰσὶ τοσοῦτον εὐθηνὰ, ὥστε ἡ ἀξία τοῦ νομίσματος εἶναι ἀνωτέρα τῆς ἐν Ἑλλάδι τρεχούσης. Δὲν βλέπει, ἐπομένως, τὸν λόγον τοῦ διπλασιασμοῦ τοῦ φόρου, καὶ διὰ τοῦτο ἐπιμένει εἰς τὴν πρότασίν του, τὴν ὁποίαν ἡ πλειονοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς ἠδύνατο ν' ἀπορρίψῃ, οὐχὶ ὅμως καὶ νὰ στηρίζῃ τὴν γνώμην της εἰς λόγος τοσοῦτον ἀνισχύρους.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 1 κατὰ τὸ νομοσχέδιον μὲ μόνην τὴν μεταβολὴν τῶν λέξεων « τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου » εἰς « τῶν περὶ χαρτοσήμου νόμων » τὴν ὁποίαν καὶ ὁ ὑπουργὸς παρεδέχθη. Δεκτοῦ δὲ γενομένου καὶ τοῦ ἄρθρου 2 δι' ἀναστάσεως κατὰ τὸ νομοσχέδιον, ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθρον 3 μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς, προτεινούσης, χάριν ἐλέγχου, τὴν χρῆσιν διπλοτύπων καὶ τὴν μεταβολὴν τοῦ ά ἐδαφίου ὡς ἀκολούθως: « αἱ πράξεις κτλ. » διὰ δὲ τὰ λοιπὰ ἀνὰ 25 λεπτά ». Κατὰ τῆς μεταβολῆς δὲ ταύτης ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν ἀντέταξε τὸν περὶ χαρτοσήμου νόμον, κατὰ τὸν ὁποῖον ὅλα τὰ φύλλα ἑνὸς ἐγγράφου ὑπόκεινται εἰς τὸ αὐτὸ χαρτόσημον.

Παρατηρήσαντος δέ τινος ὅτι εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ χαρτοσήμου αὐτὸ τὸ ἴδιον χαρτόσημον χρησιμεύει ὡς ἔλεγχος, ἐνῷ ἐπὶ τοῦ προκειμένου οὐδένα θέλομεν ἔχει ἔλεγχον τῶν εἰσπράξεων, ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι καὶ ἡ ἐπιτροπὴ, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, προτείνει τὴν χρῆσιν τῶν διπλοτύπων. Τὴν παρατήρησιν ταύτην τῆς ἐπιτροπῆς παραδεχόμενος, συνέταξεν ἓν ἐδάφιον, τὸ ὁποῖον θέλει προστεθῆ ἐν τῷ ἄρθρῳ 5. Δὲν ἠθέλησε δὲ νὰ καταστήσῃ γενικὴν τὴν περὶ χρήσεως τῶν διπλοτύπων διάταξιν, διότι ὑπάρχουσι καί τινα προξενεῖα, εἰς τὰ ὁποῖα οὐδεμία πρᾶξις γίνεται καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ χρῆσις καὶ ἡ ἀποστολὴ διπλοτύπων ἀποβαίνει ὅλως περιττή.

Παρατηρήσαντος δέ τινος ὅτι καὶ εἰς τὰ ἄμισθα προξενεῖα καλὸν εἶναι ν' ἀποσταλῶσι διπλότυπα διὰ νὰ ὑπάρχῃ ἀκριβὴς ἔλεγχος τῶν εἰσπράξεων, ὥστε, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν αἱ εἰσπράξεις πλεονάζουσι, νὰ μεταβληθῶσι καὶ ταῦτα εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐμμίσθων, ἀντιπαρετήρησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον γνωρίζει τὰ προξενεῖα, εἰς τὰ ὁποῖα γίνονται τοιαῦται πράξεις καὶ εἰς αὐτὰ θέλει ἀποστείλει διπλότυπα. Διὰ τοῦτο θεωρεῖ περιττὸν νὰ καταστήσῃ γενικὴν τὴν διάταξιν.

Ἐπήνεγκεν ἕτερος, ὅτι, κατ' αὐτὸν, ἡ χρῆσις τῶν διπλοτύπων ὀλίγην παρέχει ἐγγύησιν, διότι εἶναι δυνατὸν νὰ γίνωνται εἰσπράξεις, χωρὶς νὰ ἐκδίδωνται διπλότυπα, καθὼς τοῦτο συμβαίνει ἐνίοτε καὶ ἐντεῦθα, πολὺ δὲ μᾶλλον εἰς τὸ ἐξωτερικὸν, ὅπου ὁ πολίτης, περαιῶν τὴν ὑπόθεσίν του, ὀλίγον θέλει φροντίζει νὰ ζητῇ διπλότυπον. Ἡ ἐγγύησις λοιπὸν ἐνυπάρχει εἰς μόνην τὴν χρῆσιν τοῦ χαρτοσήμου, ἐὰν δὲ δὲν ἦναι εὔκολος ἡ ἀποστολή του εἰς ὅλα τὰ μέρη, ν' ἀποστέλληται τοὐλάχιστον εἰς τὰ ἔχοντα

περισσοτέρας ὑποθέσεις καὶ εἰς ὅσα ἡ ἀποστολὴ χαρτοσήμου δὲν ἀποβαίνει δύσκολος. Διὰ τοῦτο δὲ προτείνει νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τὸν ὑπουργὸν νὰ ὁρίζῃ διὰ Β. Διατάγματος τὰ προζενεῖα ἐκεῖνα, εἰς τὰ ὁποῖα θέλει γίνεσθαι χρῆσις χαρτοσήμου.

Προσέθηκεν ἓν μέλος τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι ἡ ἰδέα τῆς χρήσεως χαρτοσήμου ἐπαρουσιάσθη καὶ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, ἀλλ' ἀνεφύησαν δυσκολίαι τινες, καὶ διὰ τοῦτο, μεχρισοῦ κατορθωθῇ ἡ χρῆσις αὕτη, προτείνει νὰ προστεθῇ εἰς τὸ περὶ χρήσεως διπλοτύπων ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ συνταχθὲν ἐδάφιον καὶ ἡ διάταξις τοῦ νὰ σημειοῦται ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου «ἐπληρώθη τὸ δικαίωμα χαρτοσήμου, κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. δεῖνα διπλότυπον» διὰ νὰ ὑπάρχῃ οὕτως ὁ φόβος τοῦ ἐλέγχου.

Ἐξέθηκεν ἕτερος, ὅτι θεωρεῖ λίαν σπουδαίαν τὴν περὶ χρήσεως χαρτοσήμου πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Παρνασίδος, καὶ ἐπειδὴ νομοθετοῦμεν σήμερον, καλὸν εἶναι νὰ προλάβωμεν πᾶσαν ἐνδεχομένην περίστασιν, ἥτις δύναται νὰ ἐπιφέρῃ μετάνοιαν. Ἐὰν ἐξετάσωμεν, θέλομεν ἰδεῖ ὅτι ὀλίγα εἶναι τὰ προζενεῖα ἐκεῖνα εἰς τὰ ὁποῖα λαμβάνουσι χώραν πολλαὶ τοιαῦται πράξεις, καὶ ὅπου ἠκούσθησαν καὶ καταχρήσεις. Ἀντὶ λοιπὸν νὰ νομοθετήσωμεν ὅτι αἱ πράξεις γράφονται ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου, προτιμότερον εἶναι ν' ἀφήσωμεν εἰς τὸν ὑπουργὸν ἐλεύθερον τὸ στάδιον καὶ τῆς χρήσεως χαρτοσήμου.

Ἀπήντησεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι καὶ ἡ ἐπιτροπὴ ἔλαβεν ὑπὸ σπουδαίαν ἔποψιν τὸ ζήτημα τῆς χρήσεως χαρτοσήμου, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐπ' αὐτοῦ συζήτησιν ἀπαντήθησαν πολλαὶ δυσκολίαι, καὶ ἰδίως ἡ τῆς ἀποστολῆς. Ἐκτὸς δὲ ταύτης ὑπάρχει καὶ ὁ φόβος τῆς κιβδηλίας, τὴν ὁποίαν δὲν εἶναι εὔκολον νὰ προλάβωμεν εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ἐξετάσας δ' ἐπληροφορήθη ὅτι καὶ οὐδεμία ἄλλη Δύναμις κάμνει χρῆσιν χαρτοσήμου, καὶ ὡς ἐκ τούτου ὑποθέτει, ὅτι ὑπάρχει καὶ διεθνής τις λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον δὲν συγχωρεῖται ἡ εἰς ἄλλο κράτος χρῆσις χαρτοσήμου. Διὰ τοὺς λόγους λοιπὸν αὐτοὺς ἡ ἐπιτροπὴ δὲν παραδέχεται τὴν χρῆσιν τοῦ χαρτοσήμου.

Παρετήρησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ, ἀναφέρουσα τὸν λόγον τῆς κιβδηλίας, ἐνόησεν ὅτι ὅταν γενικευθῇ τὸ χαρτόσημον μεταξὺ ὅλων τῶν ἐνδιαφερομένων, εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ πολλὰ κοινὴ ἡ κιβδηλία του ὄχι ὑπὸ τῶν προξένων ἀλλ' ὑπὸ ἄλλων. Ἐκτὸς δὲ τούτου καὶ δυσκολία ὑπάρχει ὡς πρὸς τὴν ἀποστολὴν τοῦ χαρτοσήμου, καὶ ἡ κυκλοφορία του ἐν ξένῳ κράτει ἠδύνατο νὰ φέρῃ διεθνεῖς δυσκολίας. Ἐπιθυμῶν ὅμως

καὶ αὐτὸς νὰ ὑπάρχῃ ὅσον ἔνεστιν ἀκριβὴς ἔλεγχος τοῦ χαρτοσήμου, δέχεται νὰ τεθῇ εἰς τὸ τέλος τοῦ ά. ἐδαφίου τοῦ 5 ἄρθρου μετὰ τὰς λέξεις «ἐπληρώθη τέλος ἐκ.....» ἡ προταθεῖσα ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Ὕδρας προσθήκη «σύμφωνα μὲ τὸ ἐκδοθὲν ὑπ' ἀριθ. δεῖνα διπλότυπον.» Νὰ τεθῶσι δὲ ἀμέσως ὡς β'. ἐδάφιον τὰ ἑξῆς:

«Παρὰ τῶν κατὰ τὸ ὀθωμανικὸν κράτος καὶ τῶν ἐμμίσθων ἢ ἐπιχορηγουμένων, ἐν Εὐρώπῃ, προξενικῶν ἀρχῶν θέλει ἐκδίδεσθαι καὶ διπλότυπον διὰ πᾶσαν εἴσπραξιν προξενικῶν τελῶν. Προσέτι δὲ θέλουσιν ἐκδίδεσθαι τοιαῦτα διπλότυπα καὶ παρὰ τῶν ἀμίσθων προξενικῶν ἀρχῶν, εἰς ἃς τὸ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων ὑπουργεῖον ἤθελεν ἐπιβάλει τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην.»

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη τὸ 3 ἄρθρον δι' ἀναστάσεως κατὰ τὸ νομοσχέδιον.

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ 4 ἄρθρου, παρετήρησέ τις, ὅτι, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ 1 ἄρθρου, τὰ παρουσιαζόμενα εἰς τὰς προξενικὰς ἀρχὰς ἔγγραφα ὑπόκεινται εἰς διπλοῦν τέλος χαρτοσήμου. Κατὰ συνέπειαν ὁ πρόξενος δύναται νὰ εἴπῃ εἰς τὸν ὑπήκοον Ἕλληνα, ὅτι καὶ τὰ ἐξ Ἑλλάδος ἐπὶ χαρτοσήμου τεθειμένα ἔγγραφα ὑπόκεινται εἰς διπλοῦν τέλος, καὶ πρέπει νὰ πληρώσῃ ἄλλο τόσον ποσὸν τῆς ἀξίας τοῦ χαρτοσήμου των. Διὸ πρὸς ἀποφυγὴν πάσης ἀμφιβολίας πρέπει νὰ σαφηνισθῇ ἐν τῷ ἄρθρῳ ὅτι τὰ ἐξ Ἑλλάδος ἔνσημα ἔγγραφα δὲν ὑπόκεινται παρὰ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς εἰς ἕτερον τέλος.

Εἰπόντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ ὅτι τὰ τοιαῦτα ἔγγραφα βεβαίως δὲν ὑπόκεινται εἰς ἄλλου χαρτοσήμου τέλος, καὶ ὅτι περὶ τούτου ἐκφράζεται τὸ ἄρθρον σαφέστατα, ὥστε δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη ἄλλης ἐπεξηγήσεως, ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη νὰ σημειωθῇ ἡ διασάφησις αὕτη τοῦ ὑπουργοῦ εἰς τὰ πρακτικά.

Ἀκολούθως ἐξέθηκεν ὁ αὐτὸς βουλευτὴς, ὅτι τὸ 4 ἄρθρον ταυτίζεται μετὰ τοῦ 6, τὸ ὁποῖον πλεονάζει ἢ καθίσταται ἀμφίβολον ἕνεκα τῆς λέξεως ἀνῆκον. Διὸ νομίζει καλὸν νὰ συγχωνευθῇ τὸ ἄρθρον τοῦτο μετὰ τοῦ 4.

Ἀντειπόντος δὲ ἄλλου, ὅτι τὸ μὲν 4 ἄρθρον ἀφορᾷ τὰς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῶν προξενείων διαμειβομένας πράξεις, τὸ δὲ 6 τὰς μεταξὺ τῶν προξενείων, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸ 4 ἄρθρον δι' ἀναστάσεως κατὰ τὸ νομοσχέδιον.

Ἀναγνωσθέντος δὲ καὶ τοῦ 5 ἄρθρου, ἐφ' οὗ ἐπηνέχθησαν αἱ κατὰ τὸ 3 ἄρθρον προταθεῖσαι ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τροποποιή-

σεις, παρετήρησέ τις, ὅτι οἱ πρόξενοι ἐκδίδοντες δικαστικὴν ἀπόφασιν, θέλουν ἔχει τὴν ἀπέραντον ἐξουσίαν νὰ γράφωσιν αὐτὴν ἐπὶ πολλῶν φύλλων μὲ βλάβην μεγάλην τῶν ἐνδιαφερομένων, ἂν δὲν ὑποχρεωθῶσι νὰ τὰς γράφωσι σύμφωνα μὲ τὰς ὡρισμένας εἰς τὸ 3 ἄρθρον γραμμὰς καὶ συλλαβάς. Ὡς λοιπὸν τοῖς ἐπιβάλλεται ποινὴ προστίμου ὁσάκις δὲν σημειοῦσι τὸ εἰσπραττόμενον τέλος, πρέπει νὰ τοῖς ἐπιβάλληται καὶ ὁσάκις γράφουσι τὰς ἀποφάσεις των εἰς ὀλιγωτέρους στίχους καὶ συλλαβάς. Διὸ προτείνει μετὰ τὰς λέξεις « διὰ πᾶσαν παράβασιν τῆς ἀνωτέρω διατάξεως » νὰ προστεθῶσιν αἱ λέξεις « ὡς καὶ τῶν περιλαμβανομένων εἰς τὰ ἄρθρα 3 καὶ 4 »,πρὸ δὲ τῆς λέξεως «ποινικῶς» νὰ τεθῇ καὶ ὁ σύνδεσμος « καί.»

Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι ἂν καὶ ἡ προτεινομένη προσθήκη ἦναι πλεοναστικὴ, δὲν ἔχει ὅμως δυσκολίαν νὰ τὴν δεχθῇ, καθόσον τὸ περιττὸν δὲν φέρει βλάβην, καὶ ἀποδεξαμένου συνάμα αἱ λέξεις « τῆς ἀνωτέρω διατάξεως » νὰ μεταβληθῶσιν εἰς «τῶν ἀνωτέρω διατάξεων», ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸ ἄρθρον κατὰ τὰς ἀνωτέρω τροποποιήσεις καὶ τὰς ἐπὶ τοῦ 3 ἄρθρου ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ καταδειχθείσας. Ἔχει δὲ ὡς παρεδέχθη τὸ ἄρθρον οὕτως:

«Ἄρθρον 5. Πᾶν προξενικὸν τέλος, εἰσπραττόμενον, σημειοῦται ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου διὰ τῶν λέξεων «ἐπληρώθη τέλος σύμφωνα μὲ τὸ ἐκδοθὲν ὑπ' ἀριθ. . . . δεῖνα διπλότυπον.»

Παρὰ τῶν κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος καὶ τῶν ἐμμίσθων ἢ ἐπιχορηγουμένων, ἐν Εὐρώπῃ, προξενικῶν ἀρχῶν θέλει ἐκδίδεσθαι καὶ διπλότυπον διὰ πᾶσαν εἰσπραξιν προξενικῶν τελῶν. Πρὸς τοῦτο δὲ θέλουν ἐκδίδεσθαι τοιαῦτα διπλότυπα καὶ παρὰ τῶν ἀμμίσθων προξενικῶν ἀρχῶν, εἰς ἃς τὸ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων ὑπουργεῖον ἤθελεν ἐπιβάλει τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην.

Διὰ πᾶσαν παράβασιν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων δύναται νὰ ἐπιβληθῇ πειθαρχικὸν πρόστιμον 50—100 δραχ. παρὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων ὑπουργοῦ. Ἐὰν δὲ ἡ παράβασις αὕτη προέρχηται ἐξ ἰδιοτελείας, καταδιώκεται καὶ ποινικῶς ».

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ προξενικῶν δικαιωμάτων συζητήσεως, ἀνεγνώσθη τὸ 6 ἄρθρον αὐτοῦ μετὰ τῶν ἐπ' αὐτοῦ διασαφήσεων τῆς ἐπιτροπῆς, ἐχουσῶν οὕτως:

«Εἰς τὸ ἄρθρον 6 περιλαμβάνονται βεβαίως αἱ συναλλαγ-

ματικαὶ καὶ τὰ εἰς διαταγὴν γραμμάτια ἐκδεδομένα ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ· τὰ ἔγγραφα ταῦτα προσαγόμενα ἐνώπιον προξενικῆς ἀρχῆς ὑπόκεινται εἰς τὸ ἁπλοῦν τέλος, χωρὶς ὁ προσάγων νὰ ὑπόκηται εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου περὶ χαρτοσήμου ὁριζομένας ποινάς».

Ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως μετὰ τῶν διασαφήσεων τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχον ὡς ἕπεται:

«Ἄρθρον 6. Τέλος προξενικὸν ὀφείλεται ἐπὶ παντὸς ἐγγράφου προσαγομένου ἐνώπιον οἱασδήποτε προξενικῆς ἀρχῆς, ἐὰν ἐπ' αὐτοῦ δὲν ἦναι προπληρωμένον τὸ ἀνῆκον τέλος.»

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ 7 ἄρθρου μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς, ἣν παρεδέχθη ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς ὡς σαφέστερον συντεταγμένην, ἐπρότεινέ τις ν' ἀποτελέσῃ τὸ ὂν ἄρθρον ὁ ϛ'. παράγραφος αὐτοῦ ὁ διαλαμβάνων περὶ παρακαταθηκῶν, καὶ νὰ τεθῇ ὅρος τις ἐπὶ τοῦ ποσοῦ.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι, ἀφοῦ τὸ νομοσχέδιον διὰ τοῦ 1 ἄρθρου του παρεδέχθη ὡς βάσιν φορολογίας τὸν περὶ χαρτοσήμου νόμον, δὲν πρέπει νὰ μακρυνθῶμεν ἀπὸ τὰς ῥιζικὰς ἀρχὰς καὶ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ νόμου τούτου. Πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου ὑπῆρχον τῷ ὄντι διάφορα δικαιώματα ὑπὲρ τῶν συμβολαιογράφων καὶ τῶν τοιούτων ἀρχῶν, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ῥηθέντος νόμου κατηργήθησαν, καὶ αἱ παρακαταθῆκαι φορολογοῦνται διὰ χαρτοσήμου τῆς ἀξίας. Οὕτως ἄρα, ἐὰν παρακαταθέσῃ τις εἰς τὸν πρόξενον 10,000 δραχμῶν, ἵνα τὰς παραλάβῃ ὁ δανειστής του, ὁ πρόξενος θεωρεῖται εἰς τὴν περίστασιν ταύτην μεσεγγυοῦχος, καὶ ἤθελεν ἔχει δίκαιον νὰ ζητήσῃ ἓν τέλος, ἂν ἡ πρᾶξις τῆς παρακαταθήκης δὲν συνετάσσετο ἐπὶ χαρτοσήμου, τὸ ὁποῖον εἶναι, κατὰ τὸν νόμον, ὡς φόρος ἱκανοποιῶν τὸν ὑπάλληλον διὰ τὴν τήρησιν τῶν χρημάτων, καὶ ἐπομένως πᾶσα ἄλλη πληρωμὴ εἶναι ἄδικος. Ἐπίσης δὲ καὶ πώλησις πλοίου καὶ ἡ ἀπογραφὴ κληρονομίας καὶ πᾶσα ἄλλη τοιαύτη πρᾶξις συντάσσεται ἐπὶ τοῦ χαρτοσήμου τῆς ἀξίας, ὅπερ εἶναι ἀποχρῶσα τοῦ προξενείου ἱκανοποίησις. Ἐπομένως, ὀφοῦ διὰ τοῦ νομοσχεδίου ἐφαρμόζεται ἐνταῦθα ὁ περὶ χαρτοσήμου νόμος, καὶ μὲ διπλασιασμὸν μάλιστα, δὲν εἶναι δίκαιον νὰ προσθέσωμεν καὶ ἄλλον φόρον ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀδελφῶν μας, οἵτινες εἶναι, ὡς ἡμεῖς, Ἕλληνες τὰ ἴσα ἔχοντες δικαιώματα. Διὰ ταῦτα προτείνει τὴν παντελῆ ἐξάλειψιν τοῦ τελευταίου περὶ παρακαταθηκῶν παραγράφου.

Ἀντεῖπεν ἄλλος ὅτι δὲν εἶναι δίκαιος ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ προ-

αγορεύσαντος, διότι ὁ πρόξενος, ὑποβαλλόμενος εἰς εὐθύνην διὰ τὴν τήρησιν τῶν χρημάτων, πρέπει νὰ ἔχῃ καὶ τὴν δέουσαν ἀμοιβήν. Ἠδύνατο δὲ νὰ ζητήσῃ μᾶλλον ὁ προαγορεύσας ὥστε πᾶσα βλάβη ἢ ὑπεξαίρεσις τῆς παρακαταθήκης νὰ ἦναι εἰς βάρος τοῦ δημοσίου, καθ' ὅσον ἄλλοτε εἷς τῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων, Πολυμέρης καλούμενος, ἐσφετερίσθη τὴν εἰς αὐτὸν διαπιστευθεῖσαν παρακαταθήκην, τὸ δὲ δημόσιον δὲν ἀπεζημίωσε τὸν ἀδικηθέντα πολίτην.

Ἀπήντησεν ὁ προαγορεύτας, ὅτι ὡς ἐγένετο ἐξαίρεσις διὰ τὰ διαβατήρια, τὰ ὁποῖα πληρώνουσι 5 δραχμῶν τέλος, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἠθέλητε τὸ νομοσχέδιον νὰ κάμῃ ἐξαίρεσιν καὶ διὰ τὰς παρακαταθήκας. Ὑπέβαλεν ὅμως ἐν συνειδήσει τὰς παρατηρήσεις του, διότι δὲν θεωρεῖ δίκαιον νὰ πληρώνωνται οἱ πρόξενοι διπλᾶ διὰ τὴν εἰς χεῖράς των διδομένην παρακαταθήκην. Ἂν δ' ἐπίκηται εἰς αὐτοὺς εὐθύνη, καὶ τὸ κεντρικὸν ταμεῖον καὶ πάντες οἱ παρ' ἡμῖν συμβολαιογράφοι δέχονται παρακαταθήκας χρημάτων, ἀλλὰ δὲν λαμβάνουσιν ἄλλο δικαίωμα ἐκτὸς τῆς ἐπὶ τοῦ χαρτοσήμου γινομένης πράξεως.

Ἐπέφερεν ἕτερος, ὅτι ἄλλαι εἶναι αἱ περιστάσεις, ἐξ ὧν περικυκλοῦνται οἱ ἐξωτερικοὶ ὑπάλληλοι, καὶ διὰ τοῦτο πᾶς νόμος πρέπει νὰ ἔχῃ ἰδιαζούσας περὶ αὐτῶν διατάξεις. Ὁ παρ' ἡμῖν συμβολαιογράφος, λαμβάνων χρήματα, ὑπάγει καὶ τὰ παρακαταθέτει εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον καὶ ἀπαλλάσσεται παντὸς φόβου. Εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὅμως, καὶ μάλιστα εἰς τὴν χώραν ἐκείνην, ὅπου αἱ παρακαταθῆκαι δὲν περιφρουροῦνται δι' ἀναλόγου ἀσφαλείας, ὁ πρόξενος ἔχει ἀνάγκην νὰ λάβῃ τοιαῦτα ἀσφαλιστικὰ μέτρα, ὥστε ἡ εἰς αὐτὸν διδομένη ἀποζημίωσις δὲν ἀρκεῖ διὰ τὴν τήρησιν τῶν χρημάτων. Δὲν εἶναι δὲ ποσῶς ἀναγκαία ἡ πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Ἐρυθρείδος τοῦ νὰ λογίζηται εἰς βάρος τοῦ δημοσίου πᾶσα βλάβη ἢ ὑπεξαίρεσις παρακαταθήκης, διότι προνοοῦν περὶ τούτου οἱ νόμοι, καὶ δὲν πρέπει ἄνευ ἀνάγκης νὰ ἐπαναλαμβάνωμεν τὰς διατάξεις αὐτῶν, διότι δυνάμεθα νὰ περιπέσωμεν εἰς ἀντιφάσεις.

Παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι οἱ ἐκτὸς τοῦ Κράτους πλανώμενοι ἀδελφοί μας δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ὑπόκηνται εἰς τόσας καταθλιπτικὰς ἐξαιρέσεις, καὶ δὲν βλέπει τὸν λόγον διατί καὶ διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου νὰ καθιεροῦται διπλῆ φορολογία, ἡ φορολογία τοῦ χαρτοσήμου καὶ τὸ ἐπὶ τῶν παρακαταθηκῶν τέλος. Ὀλίγον ἀνωτέρω παρεδέχθημεν διὰ τὴν ναυτικὴν τάξιν τελη προφανῶς ἄδικα, διότι ὑποβάλλεται εἰς πληρωμὴν διπλῆν

χαρτοσήμου. Ἤδη δὲ ἐρχόμεθα νὰ παραδεχθῶμεν διπλῆν ἐπὶ τῶν παρακαταθηκῶν φορολογίαν, τὸ ὁποῖον καθίσταται ἐπαχθὲς, καὶ διὰ τοῦτο ὑποστηρίζει τὴν πρότασιν τοῦ Βουλευτοῦ Κέας, τοῦ νὰ ἐκλείψῃ ὁ τελευταῖος τοῦ ἄρθρου παράγραφος. Καὶ τῷ ὄντι, δικαίως πράγματά τινα χαρακτηρίζονται ὡς παράδοξα. Κατὰ τὴν παλαιὰν διατίμησιν, ἐπληρώνοντο δραχμαὶ 6,30 διὰ πᾶσαν πρᾶξιν παρακαταθήκης, ἤδη θέλομεν πληρώνει πολλάκις χαρτόσημον ἀξίας 60 δραχμῶν, καὶ ὡς νὰ μὴ ἀρκῇ τοῦτο, πρέπει νὰ πληρώνωμεν καὶ 1 τοῖς 100 ἐπὶ τοῦ ὅλου ποσοῦ! Ἀλλὰ τότε ἂς εἴμεθα κἂν εἰλικρινεῖς, καὶ ἂς ὁμολογήσωμεν ὅτι ὁ προκείμενος νόμος δὲν εἰσήχθη πρὸς ἀνακούφισιν τῆς ναυτιλίας, ἀλλ' εἶναι νόμος καθαρῶς ταμιευτικός.

Παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος τέλη δὲν δίδονται εἰς τοὺς προξενικοὺς ὑπαλλήλους, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ δημοσίου, ὥστε ὁ ἐπιτηρῶν τὴν παρακαταθήκην δὲν ὀφελεῖται. Παρατηρεῖ ὅμως ὅτι καὶ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ἂν παρακατατεθῇ τὸ τίμημα ἑνὸς πλοίου εἰς τὸν πρόξενον, πρὸς ἓν τοῖς 100, πρέπει νὰ δοθῶσι 500 δραχμαὶ, αἵτινες βεβαίως εἶναι πολλαί. Διὰ τοῦτο προτείνει νὰ τεθῇ τέλος ἐπὶ τῶν παρακαταθηκῶν 2 τοῖς 1000.

Ἐξέθηκεν ἄλλος, ὅτι δὲν εἶναι ἀδιάφορον ἂν παραδεχθῶμεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἢ τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου ἢ ἓν τοῖς 100 ἐπὶ τοῦ ποσοῦ, διότι ἐπὶ τῇ βάσει μὲν τοῦ χαρτοσήμου φορολογεῖται ὁ πολίτης 1/4 τοῖς 100, ἐπὶ δὲ τῇ βάσει τοῦ ποσοῦ τῆς παρακαταθήκης ἀναβιβάζεται ὁ φόρος εἰς τετραπλοῦν. Τὸ νομοσχέδιον, ἑπομένως, τροποποιεῖ τὸν περὶ χαρτοσήμου νόμον, αὐξάνον τὰ τέλη ἀπὸ 1/4 εἰς 1 τοῖς 100, καὶ τοῦτον τὸν φόρον ἐπιβάλλει τὸ νομοσχέδιον καθ' ὅσον τὸν χαρακτηρίζει οὐχὶ ὡς δικαίωμα, ἀλλ' ὡς τέλος. Δὲν πρέπει νὰ περιστραφῇ ἡ συζήτησις ἂν τὸ ἓν τοῖς 100 ἦναι πολὺ, καὶ ὄχι ποῖον τῶν δύω φόρων πρέπει νὰ ἐκλέξωμεν, διότι δὲν δύναται νὰ ἐπιβληθῇ καὶ τὸ τοῦ χαρτοσήμου τέλος. Νομίζει δὲ ὅτι δὲν εἶναι πολὺ τὸ ἓν τοῖς 100 ἐπὶ τοῦ ποσοῦ, καθ' ὅσον διὰ τὰς παρακαταθήκας ὀφείλει καὶ κιβώτιον ν' ἀγοράσῃ ὁ πρόξενος καὶ νὰ τὰς ἐπιτηρῇ καταλλήλως. Διὸ ὑποστηρίζει τὴν παραδοχὴν τοῦ ἄρθρου κατὰ τὸ νομοσχέδιον.

Ἀντιπόντος δὲ ἄλλου, ὅτι παρὰ τῷ προξένῳ ὑπάρχει ταμεῖον διὰ τὰ χρήματα καὶ τὰ προξενικὰ τέλη τοῦ δημοσίου, οὐδεὶς δὲ πρόξενος θέλει προνοήσει διὰ ταμεῖον καὶ φύλακας χάριν τῶν παρακαταθηκῶν, ἐπέφερεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι διὰ νὰ

συμβιβάσῃ τὰς ἀντιθέτους ἰδέας, εἶναι διατεθειμένος νὰ ἐπαναφέρῃ ἐνταῦθα τὴν παλαιὰν διατίμησιν, καὶ ταύτην μάλιστα ἠλαττωμένην, ἤτοι νὰ πληρώνωνται τρεῖς δραχμαὶ διὰ τὴν σύνταξιν τῶν ἐγγράφων καὶ 1 τοῖς 100 ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῆς παρακαταθήκης. Παρατηρεῖ δὲ ὅτι μετὰ τὴν ψήφισιν τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου, ἐννοεῖται ὅτι αἱ παρακαταθῆκαι ὑπάγονται εἰς τὸν περὶ χαρτοσήμου νόμον, καὶ ἀδιαφορεῖ πῶς ἄλλως ἐξηγεῖ τὸ νομοσχέδιον ὁ συντάξας αὐτὸ καὶ πῶς ὁ βουλευτὴς Παρνασίδος. Ἐπειδὴ δὲ τῷ ὄντι ἦτο τὸ τέλος ὀλίγον βαρὺ, διὰ νὰ συμβιβάσῃ τὸ πρᾶγμα, ἔφερε τὴν ἀνωτέρω τροποποίησιν.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα α) ἐπὶ τῆς τροπολογίας τοῦ βουλευτοῦ Ὕδρας, προτεινόντος νὰ ἐξαλειφθῇ τὸ β'. ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου, ἤτοι νὰ ἐκλείψῃ τὸ τιθέμενον ἐπὶ τῶν παρακαταθηκῶν τέλος, β) ἐπὶ τῆς τροπολογίας τοῦ βουλευτοῦ Κυνουρίας, προτείνοντος ἀντὶ 1 τοῖς 100 νὰ πληρώνηται τέλος 2 τοῖς 1000, καὶ γ) ἐπὶ τῆς τοῦ βουλευτοῦ Παρνασίδος, ὑποστηριζούσης τὴν παραδοχὴν τοῦ ἄρθρου ὡς ἔχει ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, δὲν παρεδέχθη οὐδεμίαν τούτων μὴ ἀναστᾶσα.

Ἐρωτηθεῖσα δ' ἔπειτα παρεδέχθη τὸ 7 ἄρθρον κατὰ τὴν τροπολογίαν τοῦ ὑπουργοῦ, ἔχον οὕτως:

« Ἄρθρον 7. Διὰ τὰ διαβατήρια λαμβάνεται τέλος ἐκ δραχμῶν πέντε (5), διὰ δὲ τὰς ἐπιθεωρήσεις δραχμὴ μία καὶ λεπτὰ πεντήκοντα (1,50)· διὰ τὰς ἐπιθεωρήσεις ὅμως τῶν διαβατηρίων τῶν γεωργῶν καὶ τεχνιτῶν Ἰονίων μεταβαινόντων εἰς τὴν Ἑλλάδα λαμβάνονται λεπτὰ μόνον ἑβδομήκοντα πέντε (75).

Ἐπὶ πάσης πράξεως παρακαταθήκης πληρώνονται δραχμαὶ 3, καὶ τέλος ἓν ἐπὶ τοῖς 100 ».

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ 2 ἄρθρου μετὰ τῆς ἑπομένης τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς:

«Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 8 ἐπροτάθησαν δύω τροπολογίαι· τῆς μὲν πλειοψηφίας συνίσταται εἰς τὴν μετὰ τὰς λέξεις « τὰ τέλη τῶν ἐνασχολήσεων » προσθήκην τῶν λέξεων « τοῦ προϊσταμένου τοῦ προξενείου καὶ τῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων ὡς καὶ τῶν προξενικῶν πρακτόρων ἐνεργούντων ἐκτὸς τῆς ἕδρας των » καὶ τοῦτο χάριν σαφηνείας καὶ πρὸς ἀποφυγὴν καταχρήσεως· τῆς δὲ μειονοψηφίας ἡ τροπολογία εἶναι ἀντὶ τοῦ ὅρου «τῆς ἕδρας» νὰ τεθῇ «τοῦ ἀκροατηρίου »· διότι ἄλλως ματαιοῦται ὁ σκοπὸς τοῦ ἄρθρου τούτου ἐντελῶς, καὶ οὐδεμίαν ὠφέλειαν οἱ προξενικοὶ ὑπάλληλοι δύνανται νὰ προσδοκῶσι ».

Λαβὼν τὸν λόγον ἐξέθηκέ τις, ὅτι τὸ προκείμενον 8 ἄρθρον εἶναι λίαν ἐπαχθὲς, καὶ ἂν μείνῃ ὡς ἔχει, οὐδεὶς τῶν ναυτιλλομένων θέλει ἐπανέλθει μὲ κάλυμμα ἐπὶ κεφαλῆς. Οὕτω π. χ. ἐν διαστήματι 24 ὡρῶν μία πρέπει νὰ λογίζηται ἐνασχόλησις καὶ οὐχὶ τρεῖς, ὡς ὁρίζει τὸ ἄρθρον, μὲ μονην τὴν διαφορὰν ὅτι οἱ ἐν νυκτὶ ἐνασχόλησις δύναται νὰ ἔχῃ ἀνώτερον τέλος. Ὅταν δὲ ὁ προεδρεύων τοῦ δικαστηρίου πρόξενος δικαιοῦται εἰς πληρωμὴν καὶ διὰ τὰς ἐντὸς τοῦ ἀκροατηρίου πράξεις του, τοῦτο θέλει εἶσθαι καταθλιπτικὸν, διότι καὶ πέντε βήματα ἂν ἦναι μακρὰν τοῦ ἀκροατηρίου, θέλει ζητεῖ πληρωμήν. Διὰ τοῦτο εἶναι δίκαιον νὰ λαμβάνουν οἱ πρόξενοι ἀνώτερον τέλος, μόνον ὅταν ἦναι ἐκτὸς τῆς ἕδρας των, μολονότι τὸ 9 ἄρθρον ὁρίζει νὰ λαμβάνωσιν ἔτι καὶ τὰ ἔξοδα τοῦ ταξειδίου των. Διὸ προτείνει νὰ λαμβάνουν οἱ πρόξενοι, ἐκτὸς τῆς ἕδρας των ἐνεργοῦντες, 10 δραχμὰς τὴν ἡμέραν καὶ 15 τὴν νύκτα, νὰ λογίζηται δὲ μία ἐνασχόλησις ἐντὸς 24 ὡρῶν, διότι ἄλλως θέλει παρουσιάζεσθαι ὁ πρόξενος πᾶσαν στιγμὴν εἰς τὸν τόπον τῆς ἐνασχολήσεως, διὰ νὰ ἀριθμῇ ἐνασχολήσεις.

Καὶ ἄλλος δέ τις ἐπέφερεν, ὅτι ἡ γενικότης τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἄρθρου καὶ ἡ ἔλλειψις πάσης αὐτοῦ δικαιολογίας τὸν διάζουσι νὰ ἐρωτήσῃ τὸν ὑπουργὸν τί ἐννοεῖ ἀναφέρων τέλη ἐνασχολήσεων, καθ' ὅσον αἱ ἐνασχολήσεις εἶναι πολυειδεῖς. Καὶ πρῶτον, ἐνασχόλησις τοῦ προξένου εἶναι ἡ ἀλληλογραφία του μὲ ἄλλας προξενικὰς ἀρχὰς, δεύτερον ἡ ἐνέργειά του ὡς προέδρου τοῦ δικαστηρίου, καὶ τρίτον, αἱ τῶν ἀπογραφῶν, τῶν ἐπιθέσεων τῶν σφραγίδων κτλ. πράξεις του. Ἐνταῦθα ὅμως διὰ τῆς λέξεως *ἐνασχολήσεων* δύναται νὰ ἐννοήσῃ τις καὶ τὰς τρεῖς ταύτας κατηγορίας, καὶ βεβαίως δὲν εἶναι αὐτὴ ἡ τοῦ ἄρθρου ἔννοια, διότι διὰ μὲν τὴν πρώτην κατηγορίαν ἔχει ὁ πρόξενος τὸν μισθὸν ἢ τὰς ἐπιχορηγήσεις του, διὰ δὲ τὴν δευτέραν ἐπιβάλλει φόρον μὴ ὑπάρχοντα ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος οὐδ' ἐπιβαλλόμενον ὑπὸ τοῦ νόμου περὶ χαρτοσήμου, ὅστις κατήργησεν ὅλα τὰ ἄλλα δικαιώματα, ἀνθ' ὧν ὁ πολίτης πληρώνει τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου. Καὶ ὅμως ἂν καὶ τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου φαίνηται ἐν Ἑλλάδι βαρὺ, εἶναι τοὐλάχιστον μοναπλοῦν, ἐνῷ διὰ τὸ ἐξωτερικὸν τὸ παρεδέχθημεν εἰς διπλοῦν βαθμόν. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ἐνῷ τὸ παρ' ἡμῖν πρωτοδικεῖον ἐκδίδει τὴν ἀπόφασίν του ἐπὶ χαρτοσήμου 5 δραχμῶν, τὸ δὲ ἐφετεῖον 10, ἡ προξενικὴ ἀρχὴ δικάζουσα ὡς πρωτοδικεῖον θέλει λαμβάνει, ἕνεκα τῆς διπλασιάσεως τοῦ φόρου 10

δραχμάς. Ἐπομένως ἂν ἡ ἀπόφασις σύγκηται ἀπὸ 5 φύλλα, θέλει πληρώνει ὁ δικαζόμενος 50 δραχμὰς, καὶ 8 ἔτι διὰ τὴν σύνταξιν τῶν πρακτικῶν ἐπὶ 4 φύλλων, τὸ ποσὸν δὲ τοῦτο θέλει λαμβάνει ὁ πρόξενος δι' ἐνασχόλησιν μόλις τρίωρον. Ἀφοῦ λοιπὸν διὰ τὰ ἔργα ταῦτα τῷ πληρώνεται τετραπλασία ἀμοιβὴ, ἀναντιρρήτως τὸ ἄρθρον δὲν ἀφορᾷ οὐδὲ τὴν δευτέραν ταύτην ἐνασχόλησιν. Συμβαίνει ὅμως ἡ ἀνάγκη νὰ ἐνασχολῶνται οἱ πρόξενοι ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου καὶ πολλάκις ἐκτὸς τῆς ἕδρας των, καθὼς δὲ παρ' ἡμῖν ὁ εἰσηγητὴς ἢ ὁ δικαστὴς, ἐξερχόμενος τῆς ἕδρας του, λαμβάνει περιπλέον ἀποζημίωσίν τινα, οὕτω καὶ ἐνταῦθα πρέπει νὰ λαμβάνῃ ὁ πρόξενος ὁσάκις ἐξέρχεται τῆς ἕδρας του δι' ὑπηρεσίαν. Ἀλλὰ πρέπει νὰ τῷ δώσωμεν, ὡς εἶπεν ὁ βουλευτὴς Ἑρμιονίδος, δικαίωμα μιᾶς μόνης ἐνασχολήσεως δι' 24 ὥρας, διότι μετὰ τρίωρον ἐνασχόλησιν δύναται νὰ διασκεδάζῃ τὸ ὑπόλοιπον τῶν ὡρῶν, καὶ δὲν εἶναι δίκαιον νὰ πολλαπλασιάζωνται αἱ ἐνασχολήσεις. Συμπεραίνει λοιπὸν ὅτι ἂν ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου ἐννοῇ τὰς δύω πρώτας κατηγορίας πρέπει νὰ καταργηθῇ, ἂν δ' ἐννοῇ τὴν τρίτην, ἤτοι τὴν περὶ τὰς ἀπογραφὰς, καταγραφὰς καὶ ἄλλας τοιαύτας πράξεις ἐνασχόλησίν του ἐκτὸς τῆς ἕδρας, νὰ διατηρηθῇ τὸ ἄρθρον καὶ νὰ λαμβάνῃ τότε ὁ πρόξενος 10 δραχμὰς τὴν ἡμέραν καὶ 15 τὴν νύκτα.

Καὶ ἄλλος δέ τις προσέθηκεν, ὅτι ὡς μέλος τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς ὀφείλει, λαμβάνων τὸν λόγον, νὰ ἐπιστήσῃ σπουδαίως τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ ὑπουργείου ἐπὶ ζητήματος ἀφορῶντος μεγάλα καὶ τιμαλφῆ συμφέροντα τῶν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν εὑρισκομένων Ἑλλήνων. Τὸ ἄρθρον τοῦτο παρουσιάζει μεγάλας ἐλλείψεις, καὶ δίδει χώραν εἰς πολλὰς καταχρήσεις. Ἀντιβαίνει δὲ μάλιστα εἰς τὴν ἐν γένει διατύπωσιν τοῦ νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον φέρει νέον καλλίτερον σύστημα, εἰσάγον καὶ εἰς τὰ προξενεῖα τὸν φόρον τοῦ χαρτοσήμου, ὅστις ὑπάρχει καὶ ἐν Ἑλλάδι, καὶ ἔχον τὸ πλεονέκτημα τοῦ ὁμοιομόρφου. Δυστυχῶς ὅμως ἡ ἐπείσακτος αὕτη διάταξις τοῦ 8 ἄρθρου, ἥτις ἀγνοεῖ πῶς ἐψηφίσθη ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, οὐ μόνον δὲν φυλάττει τὴν βάσιν ταύτην, ἀλλὰ καὶ τὴν πολεμεῖ καὶ τὴν διαστρέφει. Οὕτω π. χ. διὰ μίαν πρᾶξιν ἀπογραφῆς πρέπει νὰ πληρωθῶσιν 60 καὶ 70 πολλάκις δραχμαὶ, παρεκτὸς δὲ τούτου καὶ 10 δραχμαὶ εἰς τὸν πρόξενον, ἂν ἐνασχοληθῇ, καὶ ἄλλαι 10 εἰς τὸν γραμματέα του, ἐνῷ βάσις τοῦ νόμου εἶναι τὸ χαρτόσημον τῆς ἀξίας. Τὸ αὐτὸ λέγει καὶ διὰ τὰς

διαθήκας, διὰ τὰς αὐτοψίας, διὰ τὰς δοκιμασίας πρὸς βεβαίωσιν βλάβης πλοίου καὶ διὰ τόσας ἄλλας πράξεις, τὸ τέλος τῶν ὁποίων ἀναβαίνει τοὐλάχιστον εἰς 50 δραχμάς. Ἀλλ' ὡς νὰ μὴ ἀρκοῦν ταῦτα, ἐπέρχονται 20 δραχμαὶ διὰ τέλη ἐνασχολήσεως, 12 τοῦ γραμματέως καὶ ἄλλα πάλιν τέλη ἐνασχολήσεως τῶν πραγματογνωμόνων, τῶν ὁποίων οὔτε ὁρίζεται τὸ ποσόν. Βλέπετε λοιπὸν ὅτι οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Ἕλληνες πληρώνουν διπλοῦν καὶ τριπλοῦν τέλος. Ἀλλὰ δὲν σταματᾷ ἕως ἐδῶ τὸ κακόν. Ἡ ἀοριστία καὶ ἡ ἀσάφεια τοῦ ἄρθρου δίδει χώραν εἰς φοβερὰς καταχρήσεις, τόσῳ μᾶλλον σκανδαλώδεις, ὅσῳ καλύπτονται ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς νομιμότητος. Δὲν εἶναι δὲ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ παρέχει καὶ μυρίας ἀφορμὰς διενέξεων μεταξὺ τῶν διαδίκων καὶ μεταξὺ τῶν ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων δικαστηρίων. Πρὸς τοῦτο δὲ φέρει μίαν ἀπόδειξιν ἐκ δύω ἄρθρων τῆς παλαιᾶς διατιμήσεως περὶ πωλήσεως πλοίων. Ἐπειδὴ τὰ προκείμενα ἄρθρα δὲν μετεφράσθησαν καλῶς εἰς τὸν πρῶτον νόμον, οἱ πρόξενοι, ἐξηγοῦντες αὐτὸν κατ' ἀρέσκειαν, διὰ πᾶσαν πώλησιν, εἴτε καταναγκαστικὴν εἴτε ἑκουσίαν, ἐπληρώνοντο χωριστὰ διὰ τὸν πλειστηριασμὸν καὶ χωριστὰ διὰ τὴν πώλησιν. Ἐξηκολούθει δὲ τοῦτο ἀπὸ τοῦ 1843 μέχρι τοῦ 1853, ἑωσοῦ Ὑδραῖος τις πλοίαρχος, εὑρεθεὶς εἰς τὴν θέσιν ταύτην, δὲν ἠθέλησε νὰ πληρώσῃ καὶ ἀνέφερε τὰ δίκαιά του εἰς τὸν τότε ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν, Κ. Κριεζῆν. Ἀλλὰ καὶ ὁ πρόξενος οὐχ' ἧττον ἀνέφερθη εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον ὑποστηρίζων τὰς ἀξιώσεις του, καὶ τὰ δύω ὑπουργεῖα ἦλθον εἰς σύγχρουσιν καὶ διαφωνείαν. Ἐζητήθη τότε ἡ γνώμη τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργείου, τὸ ὁποῖον ὅμως ἀπεφάνθη ἐπ' σης ὅτι πρέπει νὰ πληρώσῃ ὁ πλοίαρχος καὶ τοὺς δύω φόρους. Ἡ ὑπόθεσις παρεπέμφθη τότε εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον ἀνέθηκεν εἰς αὐτὸν τὴν ἐξήγησιν καὶ τῷ ἀπέστειλε φάκελλον ὀγκωδέστατον τῆς ὅλης ἀλληλογραφίας. Ἐβιάσθη τότε νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὸ πρωτότυπον, ἐξ οὗ μετεφράσθη ὁ νόμος, καὶ εἶδεν ὅτι τὸ ἓν ἄρθρον ἐφηρμόζετο εἰς μίαν περίστασιν, τὸ δ' ἕτερον εἰς ἄλλην. Καὶ ὅμως ἐπὶ ἀλληλουχίαν ἐτῶν ἐφηρμόζοντο ὑπὸ τῶν προξένων αἱ διατάξεις αὗται τῆς διατιμήσεως, καὶ φαντασθῆτε πόσας μυριάδας δραχμῶν ἀπώλεσαν ἄνευ λόγου τοσοῦτοι ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Ἕλληνες, καὶ, κατὰ συνέπειαν, πόσα συμφέροντα ὠπισθοδρόμησαν. Ἐνταῦθα ὅμως τὰ ἐκ τοῦ 8 ἄρθρου ἀποτελέσματα εἶναι χειρότερα, καὶ ἂν ὑπεστήριζε τὸ νομοσχέδιον ὁ συντάξας αὐτὸ

Κ. Ῥαγκαβῆς, ἤθελεν ἴσως εὑρεθῇ εἰς δύσκολον θέσιν νὰ τῷ ἀπαντήσῃ, καὶ ἤθελεν ἰδεῖ ὅτι εὑρίσκεται μεταξὺ Σκύλλης καὶ Χαρίβδεως. Κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο, συνέταξεν ὁ πρόξενος ἐν πωλητήριον; Ἐκτὸς τοῦ τέλους τοῦ χαρτοσήμου τῆς ἀξίας δύναται νὰ ζητήσῃ καὶ δικαίωμα ἐνασχολήσεως. Συνέταξεν ἐν ἐπιτροπικόν; Ἐκτὸς τοῦ χαρτοσήμου δύναται νὰ ζητήσῃ οὐχ ἧττον καὶ δικαίωμα ἐνασχολήσεως. Τὸ αὐτὸ λέγει ἂν ἐνήργει δίκην τινα ἢ καὶ ἁπλῆν διάσκεψιν μόνον· βεβαίως δὲ δὲν ἦτο τοιοῦτον τὸ πνεῦμα τοῦ συντάξαντος τὸν προκείμενον νόμον. Καὶ αὐτὴ δὲ ἡ παλαιὰ διατίμησις δὲν ὁρίζει τέλη ἐνασχολήσεως· ἐνῷ δὲ ὁ ὑπὸ συζήτησιν νόμος ἔρχεται νὰ τὴν καταστήσῃ ἐλαφροτέραν, καθιεροῖ τέλη ἐνασχολήσεως καὶ ἀνυψώνει τὸν φόρον. Ἡ παλαιὰ διατίμησις ἀναγνωρίζει δικαίωμα ἐνασχολήσεως ὑπὲρ μόνου τοῦ δοκιμαστοῦ καὶ τῶν πραγματογνωμόνων, ὅπερ εἶναι δίκαιον, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ὑπὲρ τοῦ προξένου καὶ τοῦ γραμματέως του. Ἡ παλαιὰ διατίμησις τοῖς χορηγεῖ ἐπίσης ἔξοδα ταξειδίου, ὅταν ἀπέρχωνται διὰ τὸ συμφέρον τοῦ ἰδιώτου, καὶ τοῦτο ἀναγνωρίζομεν καὶ ἡμεῖς, ἀλλὰ δὲν ἀνοίγει τὴν θύραν τοσούτων ἐνασχολήσεων καὶ φορολογιῶν. Δι' ὅλα ταῦτα ὑποστηρίζει καὶ αὐτὸς τὴν γνώμην τῆς πλειονοψηφίας, φρονεῖ δὲ ὅτι πρέπει νὰ ὁρισθῇ καὶ ἡ ἀμοιβὴ τῶν πραγματογνωμόνων καὶ ἐμπειροτεχνῶν διὰ πᾶσαν τρίωρον ἐνασχόλησίν των ἀπὸ 5—12 δραχμῶν, νὰ μένῃ δὲ εἰς τὸν πρόξενον ν' ἀποφασίζῃ περὶ αὐτῆς ἐντὸς τοῦ ῥηθέντος ὅρου. Προτείνει ἐπομένως νὰ τροπολογηθῇ τὸ ἄρθρον ὡς ἑφεξῆς:

«Ἄρθρον 8. Δικαιώματα ἐνασχολήσεων χορηγοῦνται εἰς τοὺς προϊσταμένους τῶν προξενείων, εἰς τοὺς γραμματεῖς καὶ ἄλλους ὑπαλλήλους αὐτῶν, καὶ εἰς τοὺς προξενικοὺς πράκτορας, ὁσάκις ἐνεργῶσι νομίμως προξενικὴν ὑπηρεσίαν ὑπὲρ ἰδιωτῶν ἐκτὸς τοῦ καταστήματος καὶ εἰς μέρος ἀπέχον αὐτοῦ τοὐλάχιστον μίαν ὥραν, καὶ προσδιορίζονται τὰ μὲν τῆς ἡμέρας εἰς δραχμὰς δέκα δι' ἑκάστην ἐνασχόλησιν τοῦ προϊσταμένου τοῦ προξενείου, καὶ εἰς δραχ. ἓξ διὰ τὴν τοῦ γραμματέως καὶ τῶν ἄλλων ὑπαλλήλων αὐτοῦ καὶ τῶν προξενικῶν πρακτόρων· τὰ δὲ τῆς νυκτὸς εἰς δραχμὰς δεκαπέντε διὰ τὸν πρῶτον, καὶ εἰς δραχμὰς ὀκτὼ δι' ἕκαστον ἐκ τῶν δευτέρων.

Οἱ πραγματογνώμονες, εἴτε ἐμπειροτέχναι, ὁσάκις ἀπαιτοῦνται τοιοῦτοι, λαμβάνουσιν ἀνὰ δραχμὰς πέντε μέχρι δώδεκα διὰ πᾶσαν ἐνασχόλησιν. Τρεῖς ὧραι λογίζονται δι' ἑκάστην ἐνασχόλησιν, καὶ ἐν διαστήματι εἴκοσι τεσσάρων ὡρῶν δὲν δύ-

νανται νὰ λογισθῶσιν εἰμὴ δύω ἐνασχολήσεις τῆς ἡμέρας καὶ μία τῆς νυκτός.»

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι μετὰ τοῦ προαγορεύσαντος βουλευτοῦ Σύρου θέλει εὑρεθῆ εἰς διαφωνίαν εἰς μίαν μόνην ἰδέαν. Συμμεριζόμενος δ' ἐν γένει τὰς σκέψεις αὐτοῦ περὶ τῶν προερχομένων ἀτοπιῶν ἐκ τῆς τῶν νόμων ἀσαφείας ὡς σκέψεις κοινῶς ἀνεγνωρισμένας, ὁμολογεῖ ὅτι ἂν μείνῃ ὡς ἔχει τὸ 8 ἄρθρον, οὐχὶ μόνον ἤθελεν εἶσθαι ἀσαφὲς, ἀλλὰ καὶ λίαν καταθλιπτικόν. Ἡ ἰδέα ὅμως τοῦ συντάξαντος τὸ νομοσχέδιον δὲν ἦτο νὰ προσθέσῃ τέλη ἐνασχολήσεως διὰ τὰς πρώτας δύω κατηγορίας, τὴν ὑπηρεσίαν του ὡς προξένου καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου προεδρείαν του. Σκοπός του ἦτο νὰ λαμβάνῃ τέλη ἐνασχολήσεως, ὁσάκις ἐνεργήσῃ πρᾶξιν ἐκτὸς τοῦ προξενικοῦ καταστήματος, καὶ κατὰ τοῦτο διαφωνεῖ πρὸς τὸν προαγορεύσαντα ἔντιμον βουλευτὴν, τοῦ ὁποίου ἡ τροπολογία εἶναι ἴσως ὀλίγον μακρά. Προτείνει λοιπὸν νὰ μεταβληθῇ ἡ ἀρχὴ τοῦ 8 ἄρθρου «τὰ τέλη τῶν ἐνασχολήσεων» εἰς «τὰ δικαιώματα τῶν ἐκτὸς τοῦ προξενικοῦ καταστήματος ἐνασχολήσεων» διότι ὅταν εἰς μεγάλας πόλεις, ἐξερχόμενος ὁ πρόξενος, ἀναγκάζηται νὰ ἐνασχοληθῇ ἐπὶ τρεῖς ὥρας, δὲν εἶναι δίκαιον νὰ μὴ λάβῃ μίαν τινα ἀποζημίωσιν. Ἂν ἐπρόκητο περὶ πόλεων ὡς αἱ Ἀθῆναι, ὡς ἡ Χαλκὶς ἢ αἱ Πάτραι, ἤθελε συμφωνήσει καὶ αὐτὸς ὅτι δὲν ἦτον ἀναγκαία ἀποζημίωσις. Ὅταν ὅμως ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἡμέτερος πρόξενος καλῆται ἀπὸ τοῦ Σταυροδρομίου νὰ μεταβῇ εἰς τὸ Βυζάντιον, ἢ καὶ πολὺ ἀπωτέρω, διὰ νὰ συντάξῃ μίαν ἀπογραφὴν, ἀναντιρρήτως πρέπει νὰ ἀποζημιωθῇ τότε. Ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὰ περὶ τῶν δοκιμαστῶν καὶ τῶν πραγματογνωμόνων προταθέντα, συναινεῖ καθ' ὁλοκληρίαν καὶ δὲν ἔχει οὐδεμίαν ἐναντιότητα. Ἀποκρούει ὅμως τὴν ἰδέαν τοῦ βουλευτοῦ Ἑρμιονίδος, εἰπόντος ὅτι ἐντὸς 24 ὡρῶν μία πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἡ ἐνασχόλησις τοῦ προξένου, καὶ οὐχὶ νὰ ὑποδιαιρῆται εἰς ἐργασίαν ἡμέρας καὶ νυκτὸς, ἐνῷ ἡ ποινικὴ διατίμησις ὁρίζει, ἐν τῷ 119 αὐτῆς ἄρθρῳ, ἐνασχόλησιν νυκτὸς καὶ ἡμέρας, ὥστε δὲν ἐκάμαμεν ἢ ἀντιγραφὴν τοῦ ἄρθρου τούτου τῆς ποινικῆς διατιμήσεως.

Ἀπήντησεν ἄλλος, ὅτι δὲν θεωρεῖ ἰσχυρὰν τὴν δικαιολογίαν ὅτι ἀπὸ τὸ Σταυροδρόμιον θέλει μεταβῇ ὁ πρόξενος εἰς τὸ Βυζάντιον καὶ πρέπει νὰ ἀποζημιωθῇ. Ἠδύνατο νὰ συμφωνήσῃ κατὰ τοῦτο μόνον καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν Κωνσταντινούπολιν. Ἀλλὰ μήπως πρόκειται νὰ νομοθετήσωμεν διὰ μόνον τὸν πρό-

ξενον τοῦτον; Ὄχι, πρόκειται νὰ ψηφίσωμεν γενικὸν νόμον δι' ἅπαντας τοὺς προξένους, καὶ ὅταν ὁ πρόξενος τῆς Ῥόδου, τῆς Χίου καὶ τόσου πλήθους μικρῶν πόλεων ἐξέρχηται ἓν βῆμα ἐκτὸς τοῦ καταστήματος διὰ νὰ ἴδῃ ἀσθενῆ τινα καὶ τὸν ἐξετάσῃ ἢ γράψῃ τὴν διαθήκην του, θέλει ζητεῖ καὶ τότε δικαίωμα ἐνασχολήσεως. Τὸ δικαίωμα δὲ τοῦτο δὲν εἶναι φόρος διὰ νὰ ἐπιβληθῇ γενικῶς, ἀλλ' ἀποζημίωσις τοῦ ὑποστάντος δαπάνας, χάριν τοῦ ἰδιώτου, προξένου, ὁ δὲ νόμος ὑποθέτει ὄχι ὅτι πρέπει νὰ πληρωθῇ ὁ πρόξενος ὁσάκις ἐξέλθῃ τῆς θύρας του, ἀλλ' ὅπου ἀπαιτηθῇ νὰ δαπανήσῃ χάριν ἄλλων. Διὰ ταῦτα ὑποστηρίζει τὴν τροπολογίαν τοῦ βουλευτοῦ Σύρου.

Παρετήρησεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι ἐν Τουρκίᾳ δὲν εἶναι μόνη ἡ Κωνσταντινούπολις ἔχουσα μακρὰς ἀποστάσεις, ἀλλὰ καὶ ἡ Σμύρνη, καὶ ἡ Ἀδριανούπολις καὶ τὸ Καϊρον, ὅπου μάλιστα παρεπιδημοῦσι πλῆθος Ἑλλήνων καὶ ἔχουν μεγάλα συμφέροντα. Κυρίως λοιπὸν ὑπὲρ τῶν τοιούτων πόλεων προνοεῖ ὁ νόμος, διότι πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν τὰ μεγάλα πρὸ πάντων συμφέροντα, καὶ ὄχι περὶ τῆς Ῥόδου καὶ Χίου, ὅπου μόλις ἅπαξ τοῦ ἔτους δύνανται νὰ παρουσιασθῶσι τοιαῦται περιστάσεις. Μὴ ζητῶσι λοιπὸν οἱ ἐναντίοι νὰ ῥίψωσι τὸ τοιοῦτον τέλος, διότι δὲν ἔχουσι δίκαιον ἐκτὸς ἂν θέλουν νὰ μὴ πληρώνωσι τίποτε οἱ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐμπορευόμενοι καὶ νὰ καταστῶσιν ἀνώτεροι πάσης ὑποχρεώσεως.

Ἐπανέλαβεν ὁ βουλευτὴς Σύρου, ὅτι εὐχαριστεῖ τὸν Κ. ὑπουργὸν ἀναγνωρίσαντα ἐν μέρει τὴν ἀοριστίαν καὶ ἀσάφειαν τοῦ ἄρθρου δεὰ τῆς τροπολογίας ἣν ἔφερεν. Ἀλλ' ἡ τροπολογία αὕτη διορθώνει ἓν μέρος, καὶ μέρος ἐλάχιστον, τῶν ἐλλείψεων τοῦ 8 ἄρθρου, ἤτοι ὅταν ὁ πρόξενος ἐνεργῇ ἐντὸς τοῦ ἀκροατηρίου, ὅταν δηλονότι δικάζῃ. Ἀλλὰ τὸ πλεῖστον τῆς ἐργασίας τοῦ προξένου, αἱ διαθῆκαι, τὰ συμβόλαια, αἱ αὐτοψίαι, αἱ δοκιμασίαι καὶ αἱ ἀποδείξεις, ὅλα ταῦτα διενεργοῦνται ἐκτὸς τοῦ προξενικοῦ καταστήματος. Καθὼς δὲ ὅταν ἐνεργῇ ἐντὸς, οὕτω δὲν πρέπει νὰ ὑποβάλλητε τοὺς πολίτας εἰς διπλοῦν φόρον, διότι ὁ πρόξενος θέλει κάμει ἑκατὸν βήματα ἐκτὸς τοῦ προξενείου. Δὲν ἔπρεπε δὲ νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν ὁ Κ. ὑπουργὸς μόνην τὴν Κωνσταντινούπολιν, διότι οἱ νόμοι δὲν λαμβάνουν ὑπ' ὄψιν μόνον τὰς ἐξαιρετικὰς περιστάσεις, ἀλλὰ τὸ ὅλον. Ἄλλως χιλιάκις προτιμότερον εἶναι νὰ μείνῃ ἡ παλαιὰ διατύμησις ὡς ἔχει, παρὰ, ὑπὸ τὸ πρόσχημα νέων εὐκολιῶν, νὰ ἐπιβαρύνωμεν καὶ καταθλίψωμεν τόσον τοὺς πολίτας. Ὁ Κ. ὑπουργὸς εἶπε

χθὲς ὅτι θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ ἐπιβληθῇ διπλοῦς φόρος εἰς τὸ ἐξωτερικόν, διότι ἐκεῖ εἶναι πολὺ μεγαλείτεραι αἱ ἀνάγκαι, καὶ παρεδέχθημεν τὸν διπλοῦν φόρον τοῦ χαρτοσήμου. Θέλετε ἤδη νὰ ἐπιβάλωμεν καὶ ἄλλους; Διὰ τῶν διδομένων εἰς τοὺς προξένους δικαιωμάτων ἐνασχολήσεως εἰξεύρετε ποίας ὠφελείας τοῖς δίδετε; Εἷς πρόξενος δύναται νὰ ἔχῃ 500 δραχμὰς τὸν μῆνα διὰ δικαιώματα ἐνασχολήσεων εἰς τοιαύτας πράξεις, ὥστε διπλασιάζεται ὁ μισθός του. Ἀφοῦ λοιπὸν αἱ ἀνάγκαι τῶν προξένων ἀναπληροῦνται διὰ τοῦ διπλασιασμοῦ τοῦ τέλους ἐπὶ τοῦ χαρτοσήμου, δὲν πρέπει νὰ τοὺς προικίσωμεν καὶ μὲ ἄλλα δικαιώματα, ἀφοῦ ἄλλως καὶ αἱ ἐργασίαι των δὲν εἶναι μεγάλαι. Δὲν ἀπαιτοῦμεν δὲ, ὡς ἐρρέθη, ν' ἀπαλλαγῶσιν οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Ἕλληνες παντὸς φόρου καὶ ὑποχρεώσεως, ἀλλ' ἀξιοῦμεν νὰ πληρώνουν τοὺς φόρους των ἐντὸς τοῦ δικαίου καὶ τῶν βάσεων τῆς λογικῆς, διότι ἄλλως δὲν εἶναι νόμος, ἀλλὰ φόρος ταμιευτικὸς, καὶ πείθεται ὅτι ἡ Βουλὴ θέλει διορθώσει τὸ ἄρθρον παραδεχομένη τὴν τροπολογίαν του.

Ἐπήνεγκεν ἕτερος, ὅτι ἡ νομοθεσία ἡμῶν ἀναγνωρίζει δικαίωμα πορείας, διαμονῆς καὶ τροφῆς τῶν ὑπαλλήλων οὐ μόνον ὅταν μακρύνωνται τοῦ τόπου τῆς ἕδρας των, ἀλλὰ καὶ ὅταν, ἐντὸς αὐτῆς ἐνεργοῦντες, ἀναγκάζωνται νὰ μεταβῶσιν εἰς μέρος ἀπέχον πλέον τῆς μιᾶς ὥρας. Καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου λοιπὸν δυνάμεθα, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτῆς στηριζόμενοι, νὰ εἴπωμεν, ὅτι ὁ πρόξενος καὶ λοιποὶ ὑπάλληλοι λαμβάνωσι ἀποζημίωσίν τινα, ὅταν διὰ μίαν τινα πρᾶξιν μακρύνωνται τοῦ καταστήματός των πλέον τῆς μιᾶς ὥρας, ὀλιγώτερον δὲ τῆς μιᾶς ὥρας μακρυνόμενοι δὲν δικαιοῦνται εἰς οὐδεμίαν ἀποζημίωσιν.

Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου παρατηρεῖ, ὅτι ἡ νομοθεσία μας προσδιορίζει ἀποζημίωσιν δι' ἑκάστην ἡμέραν, χωρὶς νὰ κάμῃ διάκρισιν μεταξὺ ἐνασχολήσεων τῆς ἡμέρας καὶ ἐνασχολήσεων τῆς νυκτὸς, τὴν ὁποίαν παραδέχεται τὸ νομοσχέδιον. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ἑπόμενον ἄρθρον προσδιορίζει καὶ τὰ ἔξοδα τοῦ ταξειδίου, ἐνταῦθα δὲν πρόκειται εἰμὴ περὶ τῶν ἐξόδων τροφῆς καὶ κατοικίας, καὶ ἑπομένως δέκα δραχμαὶ δι' ἑκάστην ἡμέραν νομίζει ὅτι εἶναι ἀρκεταὶ, ἡ δὲ τοῦ ἄρθρου διάκρισις ὅλως περιττή.

Ἐνταῦθα ὁ πρόεδρος ἀνέγνω τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Σύρου μετατραπεῖσαν κατὰ τὰς ἀνωτέρω παρατηρήσεις τοῦ βουλευτοῦ Κέας, τὴν ὁποίαν ὅμως ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ἀπέρριψε μὴ ἀναστᾶσα, καὶ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως ἀντὶ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νομοσχεδίου τὴν τροπολογίαν τοῦ ὑπουργοῦ μετὰ

τῆς ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Σύρου προταθείσης προσθήκης μεθ' ἧς καὶ ὁ ὑπουργὸς συνεφώνησεν· ἔχει δ' οὕτως:

«Ἄρθρον 8. Τὰ δικαιώματα τῶν ἐκτὸς τοῦ προξενικοῦ καταστήματος ἐνασχολήσεων, τῆς μὲν ἡμέρας προσδιορίζονται εἰς 10 δραχμὰς δι' ἑκάστην ἐνασχόλησιν τοῦ προϊσταμένου τοῦ προξενείου, τοῦ δὲ γραμματέως καὶ τῶν ἄλλων ὑπαλλήλων, ὡς καὶ τῶν προξενικῶν πρακτόρων, εἰς δραχ. 6. Τῆς δὲ νυκτὸς εἰς δραχμὰς 15 διὰ τοὺς προϊσταμένους τῶν προξενείων, καὶ εἰς δραχμὰς 8 διὰ τοὺς γραμματεῖς καὶ ἄλλους ὑπαλλήλους καὶ τοὺς προξενικοὺς πράκτορας.

Οἱ πραγματογνώμονες, εἴτε ἐμπειροτέχναι, ὁσάκις ἀπαιτοῦνται τοιοῦτοι, λαμβάνωσιν ἀνὰ δραχμὰς 5 μέχρι 12 δι' ἑκάστην ἐνασχόλησιν.

Τρεῖς ὧραι λογίζονται δ' ἑκάστην ἐνασχόλησιν, καὶ ἐν διαστήματι 24 ὡρῶν δὲν δύνανται νὰ λογισθῶσιν εἰμὴ δύω ἐνασχολήσεις τῆς ἡμέρας καὶ μία τῆς νυκτός.»

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 9 ἐπρότεινέ τις μεταβολάς τινας λεκτικὰς χάριν σαφηνείας, μεθ' ὧν καὶ ὁ ὑπουργὸς συνεφώνησεν· ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως ὡς ἐτροπολογήθη ἔχον οὕτως:

«Ἄρθρον 9. Ὡς ἔξοδα πορείας πληρώνονται ὁ ναῦλος καὶ τὸ ἀγώγιον μόνον.

Οἱ κατάλογοι τῶν τοιούτων ἐξόδων ὡς καὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐνασχολήσεων κηρύττονται προσωρινῶς ἐκτελεστοὶ ὑπὸ τοῦ προξένου· ἀλλὰ δύναται νὰ γίνῃ προσφυγὴ κατ' αὐτῶν ἐνώπιον τῆς προϊσταμένης ἑκάστου προξενείου ἀρχῆς, ἥτις ἀποφασίζει περὶ αὐτῶν ἀνεκκλήτως. Τὰ περιπλέον ἐπιστρέφονται εἰς τὸν προκαταβαλόντα αὐτά.»

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 10 ζητήσαντός τινος νὰ μεταβληθῇ ἡ λέξις *διαμονητηρίου* εἰς *ἐπιτηδεύματος*, παρετήρησεν ὁ ὑπουργὸς ὅτι ὁ φόρος αὐτὸς πληρώνεται πρὸ πολλοῦ, γνωριζόμενος ὑπὸ τὸ ὄνομα *διαμονητήριον*, καὶ ἐπομένως ἐὰν σήμερον μεταβάλωμεν τὴν ὀνομασίαν, τοῦτο ἴσως θέλει ἠχήσει κακῶς, ἐνῷ συγχρόνως καὶ τὸ νὰ ἐπιβάλωμεν φόρον ἐπιτηδεύματος εἰς ὑπηκόους διαμένοντας εἰς ξένον Κράτος δὲν εἶναι ἴσως καὶ ἐπιτετραμμένον.

Ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει δέ τινος διεσάφησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι διὰ τὰ διαμονητήρια δὲν θέλει πληρώνεσθαι τέλος χαρτοσήμου, διότι τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νομοσχεδίου λέγει ὅτι τὰ προξενικὰ τέλη θέλουν πληρώνεσθαι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ χαρτοσήμου

νόμου, ἐν δὲ τῷ νόμῳ ἐκείνῳ δὲν ἀναφέρεται τὸ διαμονητήριον. Οὐχ ἧττον ὅμως χάριν πλειοτέρας σαφηνείας δέχεται νὰ προστεθῇ ἐν τῷ νόμῳ ἡ διασάφησις αὕτη.

Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 10 μετὰ τῆς ἀνωτέρω προσθήκης καὶ κατὰ τὰς ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς προτεινομένας ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τοῦ τέλους μεταβολὰς, μεθ' ὧν καὶ ὁ ὑπουργὸς συνεφώνησεν· ἔχει δ' οὕτως:

« Ἄρθρον 10. Οἱ εἰς τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος καὶ τὰς μὴ χριστιανικὰς χώρας μονίμως παρεπιδημοῦντες Ἕλληνες πληρώνουσιν ἐτησίως τέλος διαμονητηρίου κατὰ τὰς ἑξῆς διαιρέσεις:

ά) Οἱ κτηματίαι, οἱ τραπεζῖται, μεσῖται καὶ ἔμποροι, οἱ μὴ διατηροῦντες ἐργαστήριον, ἀλλ' ἐμπορικὸν κατάστημα, καὶ οἱ δικηγόροι καὶ ἰατροὶ οἱ ἐξασκοῦντες τὸ ἐπάγγελμά των, δραχμὰς εἴκοσιν (20).

β') Οἱ μεταπράται καὶ οἱ μετερχόμενοι μὲν οἱονδήποτε ἐπάγγελμα ἢ ἀσχολούμενοι εἰς βιομηχανικὰ ἔργα, (ouvrages d'industrie), κρατοῦντες δ' ἐπὶ τούτῳ ἐργαστήρια, δραχμὰς ὀκτὼ (8).

γ') Οἱ τεχνῖται, χειρώνακτες καὶ ἐργάται, δραχμὴν μίαν (1).

Διὰ τὸ διαμονητήριον δὲν πληρώνεται τέλος χαρτοσήμου ».

Ἐπίσης δὲ παρεδέχθη ἡ Βουλὴ δι' ἀναστάσεως καὶ τὸ ἄρθρον 11 κατὰ τὰς περὶ τῆς πληρωμῆς τοῦ τέλους μεταβολὰς τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχον οὕτως:

« Ἄρθρον 11. Ἐν ταῖς ἡγεμονίαις Βλαχίας καὶ Μολδαυΐας τὸ τέλος τῶν διαμονητηρίων ὁρίζεται, διὰ μὲν τὴν πρώτην τάξιν τοῦ παραγράφου ά) τοῦ ἄρθρου 10 εἰς δραχμὰς 25, διὰ δὲ τὴν δευτέραν, εἰς 20, καὶ διὰ τὴν τρίτην, εἰς ἓξ, 6 ».

Παρεδέχθη ὡσαύτως δι' ἀναστάσεως καὶ τὸ ἄρθρον 12 μὲ τὴν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς προτεινομένην ἀπάλειψιν τῶν λέξεων « καὶ διὰ τοὺς ἤδη ἀποδημοῦντας ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἑκάστου ἔτους ». Ἔχει δ' οὕτως:

« Ἄρθρον 12. Τὸ τέλος τοῦ διαμονητηρίου ὀφείλεται μόνον διὰ τὰ ἔτη, ἐν οἷς τὰ διαμονητήρια ἐκδίδονται. Εἶναι δὲ ἀπαιτητὸν ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ διαμονητηρίου, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἐνάρξεως τῆς μονίμου διαμονῆς ἑκάστου. Ἂν δὲ ἡ μόνιμος διαμονὴ ἄρχηται μετὰ τοὺς πρώτους ἓξ μῆνας τοῦ ἔτους, δὲν πληρώνεται τὸ τέλος διὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο. Ὁ πληρώσας τέλη διαμονητηρίου εἰς ἓν τῶν προξενείων, ἀπαλλάττεται αὐτοῦ εἰς ὅλα τὰ λοιπὰ προξενεῖα ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους ».

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 13 παρετήρησέ τις, ὅτι δὲν θεωρεῖ διόλου

δίκαιον νὰ τιμωρῆται ὁ ἀρνούμενος τὴν παραδοχὴν τοῦ διαμονητηρίου μὲ τὸ τετραπλάσιον τοῦ τέλους, διότι ὁ τοιοῦτος προέρχεται εἰς τὴν ἄρνησιν ἢ ἐξ ἀνεχείας ἢ ἐκ δυστροπίας. Ἀλλ' εἰς μὲν τὴν πρώτην περίστασιν, ἀφ' οὗ δὲν δύναται νὰ πληρώσῃ τὸ ἁπλοῦν τέλος, πολὺ μᾶλλον δὲν θέλει δυνηθῆ νὰ πληρώσῃ τὸ τετραπλοῦν· εἰς δὲ τὴν δευτέραν, ἀντὶ προστίμου προτιμότερον θεωρεῖ νὰ ἐνεργῆται ἡ εἴσπραξις διοικητικῶς κατὰ τοὺς κειμένους περὶ καταδιώξεως νόμους.

Συμφωνήσαντος δὲ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ μετὰ τῆς ἀνωτέρω γνώμης τοῦ βουλευτοῦ Κέας, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 13 ὡς ἐτροπολογήθη, ἔχον οὕτως·

« Ἄρθρον 13. Ἡ ἄρνησις τῆς παραδοχῆς τοῦ διαμονητηρίου δὲν ἀπαλλάττει τὸν ἀρνούμενον τῆς πληρωμῆς τοῦ τέλους. Ἡ εἴσπραξις δὲ δύναται νὰ ἐκβιασθῇ, περιαπτομένου τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως ἐπὶ τοῦ διαμονητηρίου διὰ παντὸς νομίμου μέσου, μὴ ἐξαιρουμένης οὔτε τῆς προσωπικῆς κρατήσεως ».

Διαγραφέντος δὲ τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ νομοσχεδίου, ὡς περιττοῦ καταστάντος μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς περὶ ἐπιβολῆς προστίμου διατάξεως τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου, ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθρον 15, γινόμενον 14, ὡς καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς, προτεινούσης διαφόρους μεταβολάς, ἐφ' ὧν λαβὼν τὸν λόγον ὁ ὑπουργὸς παρετήρησεν, ὅτι, παραδεχόμενος τὰς λοιπὰς χάριν σαφηνείας ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς προτεινομένας μεταβολὰς, δὲν παραδέχεται τὴν προσθήκην «ἢ τοῦ δημάρχου τῆς κατοικίας του» διότι πάντες γνωρίζετε, ὅτι πολλὰ ἠγέρθησαν παράπονα κατὰ τῆς καταχρήσεως, ἥτις λαμβάνει χώραν περὶ τὴν ἔκδοσιν τῶν τοιούτων ἀποδεικτικῶν ὑπὸ τῶν δημάρχων, καὶ διότι ὁ δήμαρχος δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ τὴν κατάστασιν ἑνὸς δημότου του, διαμένοντος π. χ. ἐν Βλαχίᾳ· κατὰ συνέπειαν δὲ δὲν παραδέχεται ὡσαύτως καὶ τὴν ἑτέραν προσθήκην ἐπὶ τοῦ ἐδαφίου 2, «ἢ τοῦ εἰρηνοδίκου τῆς κατοικίας του.»

Παρατηρήσαντος δέ τινος, ὅτι κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου, οἱ πένητες θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς τὴν πληρωμὴν χαρτοσήμου ἀξίας, τὸ ὁποῖον εἶναι βαρύτερον τοῦ χαρτοσήμου τάξεως, καὶ ἐπομένως ματαιοῦται ὁ εὐεργετικὸς σκοπὸς τῆς διατάξεως, καὶ διὰ τοῦτο προτιμότερον ἤθελεν εἶσθαι νὰ παραδεχθῶμεν τὰς περὶ πενήτων διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας, ἐπρότεινέ τις νὰ τροπολογηθῇ τὸ πρῶτον μέρος τοῦ ἄρθρου οὕτως: «Οἱ πένητες ἀπαλλάττονται τῶν τελῶν καὶ δικαιωμάτων,

ὅσα ἀπαιτοῦνται κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς δίκης αὐτῶν.»

Συμφωνήσαντος δὲ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ μετὰ τῆς ἀνωτέρω τροπολογίας, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον **14** κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ παραδεχθείσας τροπολογίας, ἔχον οὕτως:

«Ἄρθρον **14.** Οἱ πένητες ἀπαλλάττονται τῶν τελῶν καὶ δικαιωμάτων, ὅσα ἀπαιτοῦνται κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς δίκης αὐτῶν Ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται ὁ τὴν ἀπόλαυσιν τῶν δικαιωμάτων πενίας ἐξαιτούμενος:

α) Νὰ ἦναι ἐφωδιασμένος μὲ ἀποδεικτικὸν πενίας, ὑπογεγραμμένον ὑπὸ πέντε, τὸ πολὺ, ἢ ὑπὸ τριῶν, τοὐλάχιστον, διὰ τὰ μέρη, ἔνθα δὲν ὑπάρχουσι πολλοὶ Ἕλληνες, ἐκ τῶν ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν ἐγκριτοτέρων πολιτῶν Ἑλλήνων, τῶν διαμενόντων ἐντὸς τῆς ἕδρας τῆς προξενικῆς ἀρχῆς.

β') Νὰ ὀμόσῃ προσέτι ἐνώπιον τοῦ προξενικοῦ δικαστηρίου, ὅτι ἡ κατάστασις καὶ ἡ πρόσοδός του δὲν ἀρκοῦσιν ὥστε νὰ πληρώσῃ τὰ δικαστικὰ ἔξοδα, χωρὶς, ἐκ τούτου, νὰ περιορισθῶσι τὰ πρὸς διατροφὴν αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖα, νὰ ὑποσχεθῇ δὲ ὅτι θέλει πληρώσει αὐτὰ μετέπειτα, ἅμα βελτιωθείσης τῆς καταστάσεώς του.

Οἱ ὑπογράφοντες τὰ ἀνωτέρω πιστοποιητικὰ ὑπόκεινται εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένας ποινὰς, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελον ἀποδειχθῆ βεβαιώσαντες ἐν γνώσει ψευδῆ γεγονότα ὡς ἀληθῆ.»

Ἀνεγνώσθη εἶτα τὸ ἄρθρον **16**, γενόμενον **15**, ἐφ' οὗ ἐπρότεινέ τις νὰ προσδιορισθῶσι καὶ διὰ τοὺς κλητῆρας ὁδοιπορικὰ ἔξοδα.

Συμφωνήσαντος δὲ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ μετὰ τῆς ἀνωτέρω γνώμης, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον **15**, μετὰ τῆς ἀνωτέρω προσθήκης, ἔχον οὕτως:

«Ἄρθρον **15.** Τὰ τέλη τῆς ἐπιδόσεως τῶν δικογράφων καὶ ἀποφάσεων, καθὼς καὶ ἐκεῖνα τῆς ἐκτελέσεως τῶν διαδικαστικῶν πράξεων, ἀνήκουσιν ἐξ ἡμισείας εἰς τοὺς κλητῆρας τοὺς ἐνεργοῦντας τοιαύτας πράξεις. Λαμβάνουσι δὲ προσέτι καὶ τὰ τῆς πορείας των ἔξοδα κατὰ τὸ ἄρθρον 9».

Δεκτοῦ δὲ γενομένου δι' ἀναστάσεως κατὰ τὸ νομοσχέδιον καὶ τοῦ ἄρθρου **16**, ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθρον **17**, τοῦ ὁποίου ἐπρότεινέ τις τὴν ἐντελῆ ἀπάλειψιν, διότι εἰς μὲν τὸ πρῶτον αὐτοῦ μέρος, ζητοῦν πλειότερον, μνησικακεῖ, εἰς δὲ τὸ δεύτερον, χαρίζον, ταπεινώνει τὸν ὑπὲρ οὗ ἡ δωρεὰ νομοθετεῖται.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου οὔτε μνησικακεῖ οὔτε ἐξευτελίζει, ἀλλὰ τὸ μὲν πρῶτον αὐτῆς μέρος στηρίζεται εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἀμοιβαιότητος, τὸ δὲ δεύτερον εἰς ἔθιμόν τι διπλωματικόν. Φαίνεται ὅμως ὅτι γίνεται παρεξήγησίς τις ἐπὶ τοῦ δευτέρου μέρους διότι ὑποθέτουσί τινες ὅτι ἡ διάταξις αὕτη ἀφορᾷ προξένους καὶ διπλωματικοὺς ὑπαλλήλους Ἕλληνας, ἐνῷ δὲν πρόκειται εἰμὴ περὶ ξένων. Δὲν παραδέχεται δὲ διὰ τοῦτο τὴν ἀπάλειψιν τοῦ ἄρθρου ἀλλὰ μόνον τὴν τῶν λέξεων «λόγῳ ἀδροφροσύνης,» ἐὰν αὗται ἠχῶσι κακῶς.

Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ἐπὶ τῆς περὶ ἀπαλείψεως τοῦ ἄρθρου προτάσεως τοῦ βουλευτοῦ Ὕδρας, ἀπέρριψεν αὐτὴν μὴ ἀναστᾶσα· παρεδέχθη δὲ δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον κατὰ τὸ νομοσχέδιον ἀπαλειφθεισῶν τῶν λέξεων «λόγῳ ἀδροφροσύνης», ἔχον οὕτως:

«Ἄρθρον 17. Ἐπὶ τῶν ἐπιθεωρήσεων τῶν διαβατηρίων καὶ τῶν ἐγγράφων τῶν παρουσιαζομένων εἰς ἐπιθεώρησιν ὑπὸ ξένων ὑπηκόων δύναται νὸ εἰσπραχθῇ τέλος ἀνώτερον τοῦ ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις ὁριζομένου καὶ ἴσον μὲ τὸ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων πληρωνόμενον εἰς τὰ προξενικὰ γραφεῖα τῆς Δυνάμεως ἐκείνης τῆς ὁποίας ὁ ἐπιζητῶν τὴν ἐπιθεώρησιν εἶναι ὑπήκοος, ὁπόταν ἄλλως δὲν ὁρίζωσιν αἱ ὑφιστάμεναι συνθῆκαι.

Ἐπιτρέπεται ἡ μὴ εἴσπραξις τελῶν ἐπὶ ἐκδόσει ἢ ἐπιθεωρήσει διαβατηρίων:

1. Ἀπὸ τοὺς προϊσταμένους τῶν Πρεσβειῶν καὶ τοὺς ὑπαλλήλους αὐτῶν.

2. Ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρους ὑπαλλήλους τοῦ προξενικοῦ σώματος καὶ ἄλλα διάσημα πρόσωπα.»

Παραδεχθείσης δὲ τῆς Βουλῆς καὶ τὸ ἄρθρον 18 δι' ἀναστάσεως κατὰ τὸ νομοσχέδιον, ἐγένετο καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ἐξ ἧς συνήχθη, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτό. Ἔχει δὲ οὕτως:

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν:

Ἄρθρον 1. Ἐφ' ὅλων τῶν πράξεων, τὰς ὁποίας αἱ προξενικαὶ Ἀρχαὶ καὶ οἱ ὑπάλληλοι αὐτῶν, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν προξενικῶν πρακτόρων, ἐπιχειροῦσιν ἢ ἐκτελοῦσιν, εἴτε ὡς ληξίαρχοι, εἴτε ὡς συμβολαιογράφοι, ἢ κατὰ τὴν ἐξάσκησιν τῶν διοικητικῶν αὐτῶν καθηκόντων, ἢ κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς πο-

λιτικῆς αὐτῶν δικαιοδοσίας, πληρώνεται προξενικὸν τέλος.

Τὸ προξενικὸν τοῦτο τέλος ὑπολογίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν περὶ χαρτοσήμου νόμων· εἶναι δὲ ἴσον μὲ τὸ ἐν τῇ ὑμεδαπῇ πληρωτέον τέλος σημάνσεως, πλέον ἑνὸς δεκάτου, ἐφ' ὅλων τῶν περιπτώσεων, καθ' ἃς τὸ τέλος τοῦτο εἶναι τῆς ἀξίας· μὲ τὸ διπλάσιον δὲ, πλέον ἑνὸς δεκάτου τοῦ διπλασίου, ἐὰν ἦναι τῆς τάξεως.

Ἄρθρον 2. Τὸ ἐν τῷ ἀνωτέρω ἄρθρῳ εἰσπραττόμενον πρόσθετον δέκατον δὲν καταλογίζεται μετὰ τῶν λοιπῶν τελῶν, ἀλλὰ διατίθεται, ὡς καὶ τὰ ὑπὸ τῶν προξένων ἢ τῶν προξενικῶν δικαστηρίων εἰσπραττόμενα πρόστιμα, πρὸς ἀγαθοεργοὺς σκοποὺς, κατὰ τρόπον κανονισθησόμενον διὰ Β. Διατάγματος

Ἄρθρον 3. Αἱ πράξεις γράφονται ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου, καὶ τὸ τέλος ὑπολογίζεται ἐπὶ ἑκάστου φύλλου.

Τὸ φύλλον περιέχει τέσσαρας σελίδας, ἡ σελὶς τοὐλάχιστον εἴκοσι στίχους, καὶ ὁ στίχος δέκα ἓξ ἕως δέκα ὀκτὼ τοὐλάχιστον συλλαβάς.

Τὸ τέλος ὀφείλεται ἀκέραιον ἐπὶ ἑκάστου φύλλου ἀρξαμένου.

Ἄρθρον 4. Δὲν ὑπόκεινται εἰς προξενικὸν τέλος τὰ ἔγγραφα ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπληρώθη τὸ τέλος τῆς σημάνσεως ἐν Ἑλλάδι, καὶ, τ' ἀνάπαλιν, δὲν ὑπόκεινται, ἐν Ἑλλάδι, εἰς τέλος σημάνσεως τὰ ἔγγραφα ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπληρώθη τὸ προξενικὸν τέλος.

Ἄρθρον 5. Πᾶν προξενικὸν τέλος εἰσπραττόμενον σημειοῦται ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου διὰ τῶν λέξεων: «Ἐπληρώθη τέλος ἑκ δρ.·· σύμφωνα μὲ τὸ ἐκδοθὲν ὑπ' ἀριθ. δεῖνα διπλότυπον».

Παρὰ τῶν κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος καὶ τῶν ἐμμίσθων ἢ ἐπιχορηγουμένων, ἐν Εὐρώπῃ, προξενικῶν ἀρχῶν θέλει ἐκδίδεσθαι καὶ διπλότυπον διὰ πᾶσαν εἴσπραξιν προξενικῶν τελῶν. Προσέτι δὲ θέλουσι ἐκδίδεσθαι τοιαῦτα διπλότυπα καὶ παρὰ τῶν ἀμίσθων προξενικῶν ἀρχῶν, εἰς ἃς τὸ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων ὑπουργεῖον ἤθελεν ἐπιβάλει τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην.

Διὰ πᾶσαν παράβασιν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων δύναται νὰ ἐπιβληθῇ πειθαρχικὸν πρόστιμον 50—100 δραχμῶν παρὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερ. σχέσεων ὑπουργοῦ. Ἐὰν δὲ ἡ παράβασις αὕτη προέρχηται ἐξ ἰδιοτελείας, καταδιώκεται ποινικῶς.

Ἄρθρον 6. Τέλος προξενικὸν ὀφείλεται ἐπὶ παντὸς ἐγγράφου προσαγομένου ἐνώπιον οἱασδήποτε προξενικῆς Ἀρχῆς, ἐὰν ἐπ' αὐτοῦ δὲν ἦναι προπληρωμένον τὸ ἀνῆκον τέλος.

Ἄρθρον 7. Διὰ τὰ διαβατήρια λαμβάνεται τέλος ἐκ δραχμῶν πέντε (5), διὰ δὲ τὰς ἐπιθεωρήσεις δραχμὴ μία καὶ λεπτὰ πεντήκοντα (1,50).

Διὰ τὰς ἐπιθεωρήσεις ὅμως τῶν διαβατηρίων τῶν γεωργῶν καὶ τεχνιτῶν Ἰονίων, μεταβαινόντων εἰς τὴν Ἑλλάδα, λαμβάνονται μόνον λεπτὰ ἑβδομήκοντα πέντε (75).

Ἐπὶ πάσης πράξεως παρακαταθήκης πληρώνονται δραχ. 3 καὶ τέλος 1 ἐπὶ τοῖς 0/0.

Ἄρθρον 8. Τὰ δικαιώματα τῶν ἐκτὸς τοῦ προξενικοῦ καταστήματος ἐνασχολήσεων, τῆς μὲν ἡμέρας προσδιορίζονται εἰς 10 δραχμὰς δι' ἑκάστην ἐνασχόλησιν τοῦ προϊσταμένου τοῦ Προξενείου, τοῦ δὲ γραμματέως καὶ τῶν ἄλλων ὑπαλλήλων, ὡς καὶ τῶν προξενικῶν πρακτόρων, εἰς δραχμὰς 6· τῆς δὲ νυκτὸς, εἰς δραχμὰς δέκα πέντε (15) διὰ τοὺς προϊσταμένους τῶν Προξενείων, καὶ εἰς δραχμὰς 8 διὰ τοὺς γραμματεῖς καὶ ἄλλους ὑπαλλήλους καὶ τοὺς προξενικοὺς πράκτορας.

Οἱ πραγματογνώμονες, εἴτε ἐμπειροτέχναι, ὁσάκις ἀπαιτοῦνται τοιοῦτοι, λαμβάνουσι δρ. 5—12 δι' ἑκάστην ἐνασχόλησιν.

Τρεῖς ὧραι λογίζονται δι' ἑκάστην ἐνασχόλησιν, καὶ ἐν διαστήματι εἴκοσι τεσσάρων ὡρῶν δὲν δύνανται νὰ λογισθῶσιν, εἰμὴ δύω ἐνασχολήσεις τῆς ἡμέρας καὶ μία τῆς νυκτός.

Ἄρθρον 9. Ὡς ἔξοδα πορείας πληρώνονται ὁ ναῦλος καὶ τὸ ἀγώγιον μόνον.

Οἱ κατάλογοι τῶν τοιούτων ἐξόδων, ὡς καὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐνασχολήσεων κηρύττονται προσωρινῶς ἐκτελεστοὶ ὑπὸ τοῦ προξένου· ἀλλὰ δύναται νὰ γίνῃ προσφυγὴ κατ' αὐτῶν ἐνώπιον τῆς προϊσταμένης ἑκάστου προξενείου Ἀρχῆς, ἥτις ἀποφασίζει περὶ αὐτῶν ἀνεκκλήτως. Τὰ περιπλέον ἐπιστρέφονται εἰς τὸν προκαταβαλόντα αὐτά.

Ἄρθρον 10. Οἱ εἰς τὸ ὀθωμανικὸν κράτος καὶ τὰς μὴ χριστιανικὰς χώρας μονίμως παρεπιδημοῦντες Ἕλληνες πληρώνουσιν ἐτησίως τέλος διαμονητηρίου κατὰ τὰς ἑξῆς διαιρέσεις:

α) Οἱ κτηματίαι, τραπεζῖται μεσῖται καὶ ἔμποροι, οἱ μὴ διατηροῦντες ἐργαστήριον, ἀλλ' ἐμπορικὸν κατάστημα καὶ οἱ δικηγόροι καὶ ἰατροὶ οἱ ἐξασκοῦντες τὸ ἐπάγγελμά των, δραχμὰς εἴκοσιν (20).

β') Οἱ μεταπράται καὶ οἱ μετερχόμενοι μὲν οἱονδήποτε ἐπάγγελμα ἢ ἀσχολούμενοι εἰς βιομηχανικὰ ἔργα (ouvrages d'industrie) κρατοῦντες δ' ἐπὶ τούτῳ ἐργαστήριον, δραχμὰς ὀκτὼ (8)

γ') Οἱ τεχνῖται, χειρώνακτες καὶ ἐργάται δραχμὴν (1).

Διὰ τὸ διαμονητήριον δὲν πληρώνεται τέλος χαρτοσήμου.

Ἄρθρον 11. Ἐν ταῖς Ἡγεμονίαις Βλαχίας καὶ Μολδαυΐας τὸ τέλος τῶν διαμονητηρίων ὁρίζεται διὰ μὲν τὴν πρώτην τάξιν τοῦ ἀ. παραγράφου τοῦ ἄρθρου 10 εἰς δραχ. 25, διὰ δὲ τὴν δευτέραν εἰς 20 καὶ διὰ τὴν τρίτην εἰς ἓξ (6).

Ἄρθρον 12. Τὸ τέλος τοῦ διαμονητηρίου ὀφείλεται μόνον διὰ τὰ ἔτη ἐν οἷς τὰ διαμονητήρια ἐκδίδονται. Εἶναι δὲ ἀπαιτητὸν ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ διαμονητηρίου, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἐνάρξεως τῆς μονίμου διαμονῆς ἑκάστου. Ἂν δὲ ἡ μόνιμος διαμονὴ ἄρχηται μετὰ τοὺς πρώτους ἓξ μῆνας τοῦ ἔτους, δὲν πληρώνεται τὸ τέλος διὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο. Ὁ πληρώσας τέλη διαμονητηρίου εἰς ἓν τῶν Πρξενείων, ἀπαλλάττεται αὐτοῦ εἰς ὅλα τὰ λοιπὰ Προξενεῖα ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 13. Ἡ ἄρνησις τῆς παραδοχῆς τοῦ διαμονητηρίου δὲν ἀπαλλάττει τὸν ἀρνούμενον τῆς πληρωμῆς τοῦ τέλους.

Ἡ εἴσπραξις δὲ δύναται νὰ ἐκβιασθῇ περιαπτομένου τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως ἐπὶ τοῦ διαμονητηρίου, διὰ παντὸς νομίμου μέσου μὴ ἐξαιρουμένης οὔτε τῆς προσωπικῆς κρατήσεως.

Ἄρθρον 14. Οἱ πένητες ἀπαλλάττονται τῶν τελῶν καὶ δικαιωμάτων, ὅσα ἀπαιτοῦνται κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς πολιτικῆς δίκης αὐτῶν· ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται ὁ τὴν ἀπόλαυσιν τῶν δικαιωμάτων πενίας ἐξαιτούμενος:

α) Νὰ ἦναι ἐφωδιασμένος μὲ ἀποδεικτικὸν πενίας ὑπογεγραμμένον ὑπὸ πέντε, τὸ πολὺ, ἢ ὑπὸ τριῶν, τοὐλάχιστον, διὰ τὰ μέρη, ἔνθα δὲν ὑπάρχουσι πολλοὶ Ἕλληνες, ἐκ τῶν ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν ἐγκριτοτέρων πολιτῶν Ἑλλήνων, τῶν διαμενόντων ἐντὸς τῆς ἕδρας τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς.

β) Νὰ ὁμόσῃ προσέτι ἐνώπιον τοῦ προξενικοῦ δικαστηρίου, ὅτι ἡ κατάστασις καὶ ἡ πρόσοδός του δὲν ἀρκοῦσιν, ὥστε νὰ πληρώσῃ τὰ δικαστικὰ ἔξοδα, χωρὶς, ἐκ τούτου, νὰ περιορισθῶσι τὰ πρὸς διατροφὴν αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖα, νὰ ὑποσχεθῇ δὲ ὅτι θέλει πληρώσει αὐτὰ μετέπειτα, ἅμα βελτιωθείσης τῆς καταστάσεώς του.

Οἱ ὑπογράφοντες τ' ἀνωτέρω πιστοποιητικὰ ὑπόκεινται εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένας ποινὰς, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελον ἀποδειχθῇ βεβαιώσαντες ἐν γνώσει ψευδῆ γεγονότα ὡς ἀληθῆ.

Ἄρθρον 15. Τὰ τέλη τῆς ἐπιδόσεως τῶν δικογράφων καὶ ἀποφάσεων, καθὼς καὶ ἐκεῖνα τῆς ἐκτελέσεως τῶν διαδικαστικῶν πράξεων, ἀνήκουσιν ἐξ ἡμισείας εἰς τοὺς κλητῆρας τοὺς

ἐνεργοῦντας τὰς τοιαύτας πράξεις, λαμβάνουσι δὲ προσέτι καὶ τὰ τῆς πορείας των ἔξοδα κατὰ τὸ ἄρθρον 9.

Ἄρθρον 16 Οἱ Πρόξενοι διορίζουσι, κατ' ἔγκρισιν τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων Ὑπουργείου, κλητῆρας δικαστικοὺς παρὰ τοῖς προξενικοῖς δικαστηρίοις.

Οἱ τοιοῦτοι κλητῆρες δὲν μισθοδοτοῦνται, ἀλλὰ λαμβάνουσι τὰ τέλη τῆς ὑπηρεσίας των.

Ἄρθρον 17. Ἐπὶ τῶν ἐπιθεωρήσεων τῶν διαβατηρίων καὶ τῶν ἐγγράφων τῶν παρουσιαζομένων εἰς ἐπιθεώρησιν ὑπὸ ξένων ὑπηκόων, δύναται νὰ εἰσπραχθῇ τέλος ἀνώτερον τοῦ ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις ὁριζομένου, καὶ ἴσον μὲ τὸ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων πληρωνόμενον εἰς τὰ προξενικὰ γραφεῖα τῆς Δυνάμεως ἐκείνης, τῆς ὁποίας ὁ ἐπιζητῶν τὴν ἐπιθεώρησιν εἶναι ὑπήκοος, ὁπόταν ἄλλως δὲν ὁρίζωσιν αἱ ὑφιστάμεναι συνθῆκαι.

Ἐπιτρέπεται ἡ μὴ εἴσπραξις τελῶν ἐπὶ τῇ ἐκδόσει ἢ ἐπιθεωρήσει διαβατηρίων:

1) Ἀπὸ τοὺς προϊσταμένους τῶν Πρεσβειῶν καὶ τοὺς ὑπαλλήλους αὐτῶν.

2) Ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρους ὑπαλλήλους τοῦ Προξενικοῦ σώματος καὶ ἄλλα διάσημα πρόσωπα.

Ἄρθρον 18. Ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1860 αἱ διατάξεις τῆς ὑπαρχούσης διατιμήσεως καταργοῦνται, καὶ ἄρχεται ἡ ἰσχὺς τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Συνοδεύουσα τὸ περὶ ναυτιλιακῶν τελῶν Νομοσχέδιον.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι,

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω, κατὰ Βασιλικὴν διαταγὴν, ἐκ νέου, εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς τὸ ὑπὸ τοῦ προκατόχου μου, κατὰ τὰ τέλη τῆς τελευταίας βουλευτικῆς συνόδου ὑποβληθὲν αὐτῇ, ἀλλὰ μὴ συζητηθὲν νομοσχέδιον, περὶ προξενικῶν ναυτιλιακῶν τελῶν.

Ἡ μέχρι τοῦδε ἰσχύουσα διατίμησις τῶν ναυτιλιακῶν τελῶν

χρήζει μεταρρυθμίσεως διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους, οἵτινες ἐξετέθησαν ἐν τῇ δικαιολογητικῇ ἐκθέσει τοῦ περὶ τῶν διοικητικῶν, δικαστικῶν, συμβολαιογραφικῶν καὶ ληξιαρχικῶν προξενικῶν τελῶν νόμου.

Τινὲς τῶν ἐπὶ ναυτιλιακῶν ἀντικειμένων ἐνεργουμένων πράξεων ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ ῥηθέντος νόμου, ἤτοι εἰς τέλος χαρτοσήμου, διπλασιαζόμενον εἰς τὸ ἐξωτερικόν, καὶ ταύτας ἀφορᾷ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος νομοσχεδίου· αἱ δὲ λοιπαί, μὴ εἰς χαρτόσημον ὑπαγόμεναι ναυτιλιακαὶ πράξεις, ἢ μὴ, κατ' αὐτὸ, δυνάμεναι νὰ διατιμηθῶσι, περιελήφθησαν εἰς τὸν ἐν τῷ παρόντι νομοσχεδίῳ προσαρτηθέντα πίνακα, ὅστις καὶ τῆς νῦν ἰσχυούσης καὶ τῆς νέας Γαλλικῆς διατιμήσεως οὐσιωδῶς διαφέρει· στηρίζεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀκολούθων κυριωτέρων βάσεων:

ά.) Ἡ Γαλλικὴ διατίμησις παραδέχεται, διὰ τὰς πλείστας τῶν ναυτιλιακῶν πράξεων, ἐκτὸς τοῦ ἀναλογικοῦ τέλους ἐπὶ τῶν τόνων τῆς χωρητικότητος, καὶ πάγιόν τι τέλος συγχρόνως, τὸ αὐτὸ διὰ τὰ πλοῖα πάσης χωρητικότητος. Ἐν δὲ τῷ παρόντι νόμῳ τὸ πάγιον τέλος δὲν παρεδέχθη εἰς πάσας τὰς περιστάσεις, ἐν αἷς τὸ πλοῖον ἐστὶ τὸ φορολογούμενον, διότι θὰ ἦτο καταθλιπτικὸν τῆς μικρᾶς ναυτιλίας καὶ τῆς δι' ἡμᾶς τοσοῦτον σπουδαίας ἀκτεμπορίας, δυσανάλογον ἀποτελοῦν τὴν φορολογίαν αὐτῆς πρὸς τὴν τῆς μεγάλης. Πάγιον δ' ὡρίσθη τέλος μόνον ἐπὶ πράξεων ἀσχέτων πρὸς τὸ πλοῖον αὐτὸ καὶ τὸ αὐτοῦ μέγεθος, οἷαι αἱ ἀφορῶσαι μέρος τοῦ φορτίου ἀνεξαρτήτως τῆς ποσότητος (7), καὶ τοῦτο ὅμως διαιρούμενον εἰς τρεῖς κατηγορίας κατὰ τὸ μέγεθος τοῦ πλοίου· αἱ ἀφορῶσαι τὸ ναυτολόγιον καὶ τοὺς ἐπιβάτας (9, 10), καὶ τὰς ἐκτάκτους περιστάσεις ἀντικαταστάσεως ἀπολεσθέντων ἐγγράφων (12, 13, 14), καὶ προσωρινοῦ διπλώματος, ἀπαιτουμένου συνήθως εἰς τὴν μεγάλην ναυτιλίαν· τὸ πάγιον τέλος ἀπέκρουε καὶ ἡ μέχρι τοῦδε ἡμετέρα διατίμησις.

β'.) Πρὸς ἐμψύχωσιν τῆς κατασκευῆς πλοίων μεγάλης χωρητικότητος ἡ φορολογία δὲν αὐξάνει ἐπέκεινα τῶν 300 τόνων (1—5, 8, 11). Αὕτη ἡ ἀρχὴ, ἐλλείπουσα ἀπὸ τῆς μέχρι τοῦδε ἡμετέρας διατιμήσεως, ὑπάρχει εἰς τὴν νεωτέραν Γαλλικήν.

γ'.) Ἡ μέχρι τοῦδε διατίμησις, ἀπαριθμοῦσα καὶ διατιμῶσα ἀνὰ μίαν τὰς διαφόρους πράξεις τὰς ἀπαιτουμένας πρὸς ἀποδήμησιν πλοίου, προσέθετεν ἀκόμη καὶ περιληπτικῶς ἔγγραφα ἀποδημητήρια, ἃ διετίμα πρὸς 6 λεπτὰ τὸν τόνον. Ἡ φορο-

λογία αὕτη, ἥτις οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ ἐπανάληψις καὶ ἀναδιπλασιασμὸς τῶν τελῶν, περιλαμβάνεται καὶ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ τῷ προταθέντι ἐν ἔτει 1851, ὑπὸ δὲ τῆς Βουλῆς περιωρίσθη εἰς τέλος πάγιον μιᾶς δραχμῆς. Ἐν δὲ τῷ παρόντι νόμῳ πάντα τὰ κατὰ τὸν κατάπλουν καὶ τὸν ἀπόπλουν πλοίου ἀναγκαῖα ἔγγραφα περιελήφθησαν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν *ἔγγραφα ἀποδημητήρια*, καὶ ὑπεβλήθησαν ὁμοῦ εἰς ἓν καὶ μόνον τέλος ἀναλογικὸν ἐκ λεπτῶν 18 τὸν τόνον. Ὁ τοιοῦτος προσδιορισμός, σύμφωνος πρὸς τὸν τῆς Γαλλικῆς διατιμήσεως, εἶναι πολὺ ἁπλούστερος καὶ διευκολύνει μεγάλως τούς τε φορολογοῦντας καὶ τοὺς φορολογουμένους. Ὑπελογίσθη δὲ τὸ τέλος εἰς τρόπον ὥστε οὐ μόνον τῆς ἤδη ἐν χρήσει, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐν 1850 προταθείσης ἐλαφροτέρας διατιμήσεως, καὶ τῆς νεωτέρας Γαλλικῆς εἶναι ἐλαφρότερον, ὡς τοῦτο ἀποδεικνύεται προφανέστατα ἐκ τοῦ ἐπισυνημμένου πίνακος.

δ'.) Πρὸς ἐμψύχωσιν τῆς ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας τὰ ἀποδημητήρια τέλη τῶν ἀτμοκινήτων ὡρίσθησαν εἰς τὸ ἥμισυ σχεδὸν τῶν τελῶν τῶν λοιπῶν πλοίων (3).

ε.) Ἐπειδὴ τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα περιπλέουσι συνήθως τὰς περὶ τὴν Ἑλλάδα ἀκτάς, ἢ ἀκτοπλοοῦντα ἢ συμπληροῦντα ἐν διαφόροις λιμέσι τὸ φορτίον, ἢ ἐξακολουθοῦντα τὴν ἐκφόρτωσιν αὐτῶν (escale), διὰ τοῦτο ἐθεωρήθη ἐπιεικὲς καὶ τῷ ἐμπορίῳ καὶ τῇ ναυτιλίᾳ εὐεργετικὸν, ὅταν ἀφ' ἑνὸς πλοῦ ἀπέτισαν ἅπαξ πλήρη τὰ προξενικὰ τέλη, κατὰ τὰς ἑτέρας ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πλοῦ καὶ ἐπ' ἐμπορίᾳ προσορμίσεις νὰ πληρώνωσι μόνον τὸ ἥμισυ περίπου τῶν τελῶν (2). Ἡ διάταξις αὕτη ἐλλείπει τῆς μέχρι τοῦδε ὡς καὶ τῆς ἐν 1850 προταθείσης ἡμετέρας προξενικῆς διατιμήσεως, ὑπάρχει δ' ἐν τῇ Γαλλικῇ, ὅπου ὅμως τὸ πάγιον τέλος, ἐπαναλαμβανόμενον, ἐπιβαρύνει αὐτήν.

ς'.) Ὑπὲρ πλοίου ὑπὲρ τὰς 24 ὥρας προσορμιζομένου εἰς λιμένα, χωρὶς οὐδεμίαν ἐμπορικὴν ἢ ἄλλην τινα πρᾶξιν νὰ ἐνεργήσῃ, ἡ μέχρι τοῦδε ἰσχύουσα διατίμησις οὐδεμίαν ὁρίζει ἐλάφρυνσιν τῶν τελῶν. Τὸ ἄτοπον τοῦτο συνοιδυῖα ἡ Βουλὴ τῆς 1ης περιόδου, ἐψήφισε τὴν ἀπὸ παντὸς τέλους ἀπαλλαγὴν τῶν ὑπὸ τοιαύτας περιστάσεις προσορμιζομένων πλοίων. Ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις, φοβηθεῖσα τὰς διὰ τὸ δημόσιον ταμεῖον συνεπείας τοῦ τοιούτου ῥιζικοῦ μέτρου, ἀπέσυρε τότε τὸ νομοσχέδιόν της. Ἐν δὲ τῷ ἐν 1850 ὑποβληθέντι νομοσχεδίῳ ἐπρότεινε διὰ τὰς τοιαύτας προσορμίσεις τὰ ἥμισυ τέλη διὰ μόνας τὰς ἐνεργουμένας πράξεις· ἂν δ' ἡ προσόρμισις ἐγένετο ἐξ ἀνωτέρας βίας καὶ

διήκει ἧττον τῶν 24 ὡρῶν, ἐντελῆ ἀτέλειαν. Ἡ Γαλλικὴ διατίμησις ὁρίζει μικρόν τι πάγιον τέλος, εἰς τρεῖς διαιρούμενον κατηγορίας, κατὰ τὸ μέγεθος τοῦ πλοίου, περιοριζόμενον δ' εἰς τὸ ἥμισυ ἂν τὸ πλοῖον οὔτε 24 ὥρας δὲν διαμένῃ εἰς τὸν λιμένα. Ἡ ἀρχὴ αὕτη τῆς εἰς τοιαύτην περίστασιν μετριάσεως τῶν τελῶν εἶναι δικαία καὶ εὐεργετικὴ, ἀλλὰ, δι' οὓς ἀνωτέρω ἐξεθέμην λόγους, καὶ πρὸς ὄφελος τῆς μικρᾶς ναυτιλίας, παρ' ἡμῖν τὸ πάγιον τέλος σκοπιμώτερον ἤθελεν ἀντικατασταθῆ δι' ἀναλογικοῦ, ὃ δὲν δύναται νὰ καταλογισθῇ ἐπὶ τῶν εἰδικῶν πράξεων, διότι, κατὰ τὴν παραδεχθεῖσαν ἀρχὴν, αὗται πᾶσαι ὁμοῦ εἰς ἓν τέλος περιλαμβάνονται· ἐσημειώθη δ' εὐτελέστατον ἕνεκα τῆς φύσεως τῆς ἡμετέρας ναυτιλίας, ἥτις εἶναι, κατὰ μέγα μέρος, ἀκτοπλοϊκὴ (4, 5). Ἡ ἐντελὴς ἀτέλεια τῶν τοιούτων κατάπλων ἀφαιρεῖ σπουδαῖον προξενικὸν πόρον, καὶ ἀκόμη καὶ ἐν τῇ περιπτώσει τῶν προσορμίσεων τῶν διαρκουσῶν ἧττον τῶν 24 ὡρῶν δύναται νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς καταδολιεύσεις καὶ καταχρήσεις, δι' ὃ καὶ οὔτε ἡ Γαλλικὴ διατίμησις δὲν τὴν παραδέχεται.

ζ'.) Εἴς τινα μέρη τῆς Ἀνατολῆς ἡ ναυτιλία ἡμῶν εἶναι τόσον δραστηρία καὶ πολυάριθμος, ὥστε πρὸς τὸ συμφέρον αὐτῆς τῆς ἰδίας, καὶ τῆς ἡσυχίας καὶ τάξεως τῶν μερῶν, ὅπου αὐτὴ ἐνεργεῖται, ἀποβαίνει ἀναπόφευκτος ὁ διορισμὸς ἰδίου Λιμενάρχου, ἐπιτετραμμένου τὴν ἀστυνομίαν τῶν ἐκεῖσε ἑλληνικῶν πλοίων καὶ πληρωμάτων, καὶ τὴν διευκόλυνσιν τῶν ὑποθέσεων αὐτῶν. Πρὸς συντήρησιν τῶν ὑπαλλήλων τούτων ἐκρίθη εὔλογον μόνον εἰς ἐκείνους τοὺς λιμένας νὰ νομοθετηθῇ ἐλάχιστόν τι τέλος, ὃν μέχρι τοῦδε εἰς 1/2 δρ. κατὰ πλοῖον κεκανονισμένον, πληρώνουσιν ὅμως ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πολὺ ἀνώτερον οἰκειοθελῶς καὶ προθύμως τὰ πλεῖστα τῶν ἑλληνικῶν πλοίων, αἰσθανόμενα τὴν μεγίστην ἀνάγκην ἣν ἔχουσι τῶν τοιούτων ὑπαλλήλων, οἵτινες σχεδὸν ἢ καὶ παντάπασιν ἄμισθοι εἰσὶν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου.

η'.) Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νομοσχεδίου ὁρίζει ἰδιαίτερόν τι τέλος εἴς τινας παραλίους πόλεις, δι' ἀνάγκας φιλανθρωπίας ἐπιβαλλόμενον. Τοῦτο διὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν ἐκανονίσθη ἀρχαιότατα διὰ διαταγμάτων ἐπεχόντων θέσιν νόμου, εἰς ἄλλας δέ τινας πόλεις δίδεται οἰκειοθελῶς, διότι ἀναγνωρίζεται ἡ ἀνάγκη αὐτῶν, προσδιωρισμένων κυρίως εἰς ἀνακούφισιν ὀργανῶν ἐν ἀνάγκῃ διατελούντων, καὶ ἰδίως τῆς τάξεως τῶν ναυτιλλομένων. Διὰ ταῦτα ἐνομίσθη ἀναγαῖον νὰ περιληφθῇ καὶ ἡ διά-

ταξις τοῦ τέλους τούτου ἐν τῷ παρόντι νομοσχεδίῳ. Ὡρίσθη δὲ κατὰ τόνον, ὅπως ᾖ ὁμοιόμορφον πρὸς ἅπαν τὸ τῆς ναυτιλιακῆς φορολογίας σύστημα. Ἂν δὲ διὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν προσδιωρίσθη εἰς ἀναλογίαν ἀνωτέραν τοῦ μέχρι τοῦδε ὡρισμένου ποσοῦ, καὶ ἀνωτέραν προσέτι ἢ εἰς τοὺς λοιποὺς πέντε λιμένας, τοῦτο ἐγένετο οὐ μόνον διότι αἱ ἀνάγκαι ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰσὶ πολὺ ἀνώτεραι, ἀλλὰ καὶ διότι ἐν τῷ παρόντι νόμῳ δὲν περιελήφθη τὸ μέχρι τοῦδε ἐκεῖσε εἰσπραττόμενον τέλος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν *φόρου φιρμανίου*. Διὰ τὸν ἔκπλουν πάντων τῶν ξένων πλοίων ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις ἐκδίδει φιρμάνιον ἐφ' ὡρισμένῳ τέλει. Τοῦτο συνέλεγεν ἡ Πρεσβεία, ἀλλ' ἕνεκα τῆς διαφορᾶς μάλιστα τῶν νομισμάτων εἰσέπραττε πάντοτε περισσότερα τῶν ὅσα ἔδιδεν εἰς τὰς Ὀθωμανικὰς Ἀρχάς· τὸ δὲ περίσσευμα, συμποσούμενον εἰς 30—40 χιλιάδας δραχμὰς κατ' ἔτος, εἰσήρχετο εἰς τὸ ταμεῖον. Ὁ πόρος οὗτος δὲν ἐστηρίζετο ἐπὶ νόμου οὐδ' εἶχε λογικήν τινα βάσιν, ἀλλὰ καταργούμενος στερεῖ τὸ δημόσιον οὐ μικρᾶς προσόδου· διὰ τοῦτο μέρος μὲν αὐτοῦ ἀντικατέστη ὑπὸ τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 προτεινομένου, μέρος δὲ διὰ τοῦ ἐν ἑτέρῳ νομοσχεδίῳ προτεινομένου δεκάτου τῶν λοιπῶν προξενικῶν τελῶν καὶ διὰ τῶν δικαστικῶν προστίμων τῶν προξενείων, ὥστε στηρίζεται οὕτω τὸ μέχρι τοῦδε ἐπὶ μόνης τῆς ναυτιλίας ἐπικείμενον βάρος. Εἶναι ἀληθὲς, ὅτι τὰ εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ φόρου τῶν φιρμανίων προτεινόμενα τέλη δὲν θέλουσιν εἰσέρχεσθαι εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον. Ἀλλ' ἀφ' ἑνὸς μὲν θέλουσιν ἱκανοποιεῖ μετ' ἄλλων τινῶν, εἰς τοῦτο ὡρισμένων, ἀκαταμαχήτους καὶ ἱερὰς ἀνάγκας, ἀφ' ἑτέρου δὲ θέλουσιν ἀπαλλάξει τὸ ταμεῖον τῶν συνεισφορῶν, ἃς κατ' ἔτος ἠναγκάζετο νὰ δίδῃ πρὸς ἀτελεστάτην ἱκανοποίησιν τινῶν τῶν ἀναγκῶν τούτων.

Αὗται, ὡς ἐν κεφαλαίῳ, εἰσὶν αἱ βάσεις τῆς παρούσης διατιμήσεως. Ἵνα δὲ καταδειχθῇ ὁποία ἡ ἀναλογία αὐτῆς πρὸς τὴν μέχρι τοῦδε ὑπάρχουσαν, ὡς καὶ πρὸς τὴν ἐν 1850 προταθεῖσαν, προσαρτᾶται ὁ ὑπὸ στοιχ. Α. πίναξ, περιέχων τὰ τέλη κατὰ τὰς τέσσαρας κυριωτέρας καὶ ὑπὸ τῶν διατιμήσεων τούτων προβλεπομένας περιπτώσεις τοῦ κατάπλου καὶ ἀπόπλου πλοίου τινος, ὅπερ ἐν τῷ πίνακι τούτῳ ἐξελήφθη ὡς ἔχον 200 τόνων χωρητικότητα. Τὸ δὲ τοῦ πίνακος συμπέρασμα εἶναι ὅτι ἡ προτεινομένη διατίμησις, ἐκτὸς ὅτι κατ' ἄλλα διευκολύνει τὴν ναυτιλίαν, εἶναι καὶ πολὺ μετριωτέρα τῆς ἤδη ἐν

ἰσχύϊ, ἐλαφροτέρα δὲ κατά τι καὶ αὐτῆς τῆς ἐν 1850 προτάθεισης.

Τὸν φόβον μὴ τὰ τέλη, οὕτως ἐλαττούμενα, ἀποβῶσιν ἀνεπαρκῆ πρὸς συντήρησιν τῶν Προξενείων, πρέπει νὰ μακρύνῃ ἡ πεποίθησις ὅτι αὐτὴ αὕτη ἡ ἐλάττωσις, ἐμψυχοῦσα τὴν ναυτιλίαν, ἐκτὸς ὅτι ὑπηρετεῖ μέγιστον καὶ γενικώτατον ἐθνικὸν συμφέρον, συγχρόνως δύναται νὰ ἔχῃ ὡς τελευταίαν συνέπειαν καὶ αὐτὴν τὴν αὔξησιν τῶν προξενικῶν εἰσοδημάτων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Δεκεμβρίου 1859.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργός,
Α. Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ο Θ Ω Ν κ.τ.λ.

Τὸ ἑπόμενον Νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Δεκεμβρίου 1859.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1. Ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1860 τὰ ναυτιλιακὰ τέλη θέλουσιν εἰσπράττεσθαι παρ' ὅλων τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν Προξενικῶν Πρακτόρων, κατὰ τὴν ὧδε προσηρτημένην διατίμησιν.

Ἄρθρον 2. Ὡς πρὸς τὰς λοιπὰς πράξεις, τὰς ὁποίας αἱ Προξενικαὶ Ἀρχαὶ, οἱ ὑπάλληλοι αὐτῶν ἢ οἱ Προξενικοὶ πράκτορες ἤθελον ἐνεργεῖ ἐπὶ ναυτιλιακῶν ὑποθέσεων, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ περὶ Προξενικῶν τελῶν Νόμου τοῦ τ. ε.

Ἄρθρον 3. Ἐκτὸς τῶν ἐν τῇ διατιμήσει προσδιωρισμένων τελῶν, τὸ Ἐμπορικὸν Γραφεῖον τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Βασιλικῆς Πρεσβείας, τὸ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Γενικὸν Προξενεῖον, καθὼς καὶ τὰ ἐν Σμύρνῃ, Θεσσαλονίκῃ, Μελίτῃ καὶ Τεργέστῃ Προξενεῖα, εἰσπράττουσιν ἐπὶ τῶν εἰς τοὺς λιμένας ἐκείνους προσορμιζομένων ἑλληνικῶν πλοίων τὸ ἀκόλουθον τέλος:

Ἐν μὲν τῇ Κωνσταντινουπόλει, κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 1, 2 καὶ 3 τῆς διατιμήσεως πέντε λεπτὰ τὸν τόνον, κατὰ δὲ ἐκείνας τοῦ ἄρθρου 4, τρία λεπτὰ τὸν τόνον, εἰς δὲ τοὺς λοιποὺς πέντε λιμένας, ὅλα ἀνεξαιρέτως δύω λεπτὰ τὸν τόνον.

Τὸ προϊὸν τῶν τοιούτων εἰσπράξεων δὲν εἰσέρχεται εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον, ἀλλὰ διατίθεται ὑπὲρ τῶν ἐκεῖσε νοσοκομείων ἢ δι' ἐλέη καὶ δι' ἄλλους ἀγαθοεργοὺς σκοποὺς, κατὰ τρόπον κανονισθησόμενον διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Στ. Α΄. Πίναξ συγκριτικὸς τῆς ἐν ἰσχύϊ πρὸς τὴν προτεινομένην διατίμησιν τῶν ναυτιλιακῶν τελῶν ἐπὶ πλοίου τόνων 200.

Α΄. Περίπτωσις. Πλοῖον ἐνεργῆσαν φόρτωσιν ἢ ἐκφόρτωσιν.

α) κατὰ τὸ ν. ισχ. δ. Λ 18 × 200 = 36 δρ.

β) κατὰ τὴν διατίμησιν.
1. Δήλ. ἀφίξεως λ. 2.
2. Ἐπιθεώρ. ναυτολ. » 2.
3. Δηλωτικὸν πραγματειῶν εἰσαγομέν. » 6.
4. Δηλωτικ. ὑγείας » 3.
5. Ἀποδημητήρια » 6.

19 × 200 = 38 Δραχ.

γ΄) κατὰ τὴν διατίμησιν τῶν 1850. ὡς ἐν β΄) 38 δρ.

Β΄. Περίπτωσις. Πλοῖον ἐνεργῆσαν συμπλήρωσιν φορτίου ἢ ἐκφορτώσεως. ὡς ἄνω δρ. 38, ὡς ἐν β΄. 38 δρ.

Λ. 10 × 200 = 20 δρ.

Γ΄. Περίπτωσις. Προσόρμισις ἄνευ ἐμπορικῆς πράξεως ὑπὲρ τὰς 24 ὥρας.

Δ. 4 × 200 = 8 δρ.

1. Δήλωσις ἀφίξεως λ. 2.
2. Ἐπιθεώρ. ναυτολ. » 2.
3. δηλωτικὸν ὑγείας » 3.
4. Ἀποδημητήρια » 6.

Ὡς ἐν β΄). $\frac{26}{2}$ = 13δ

13 × 200 = 26 Δραχ.

Δ΄. Περίπτωσις. Προσόρμισις ὁμοίως ὀλιγωτέρων τῶν 24 ὡρῶν.

Δ. 2 × 200 = 4 δρ.

1. Δήλωσις ἀφίξεως λ. 2.
2. » ὑγείας » 3.
3. Ἀποδημητήρια » 6.

0

11 × 20 = 22 Δραχ. (α)

Γενικὸν ἄθροισμα

68 | 124 — 22 = 102 | 89

(α) Ἐὰν ὑποτεθῇ ὅτι κατὰ τοὺς ὑφισταμένους ναυτικοὺς νόμους τὰ μὴ μείναντα 24 ὥρας ἐν λιμένι πλοῖα δὲν φορολογοῦνται, διότι πράξεις δὲν γίνονται δι' αὐτά.

Προξενικὴ Ναυτιλιακὴ Διατίμησις.

Αὔξ. ἀριθ.	Πράξεις	Διατίμησις	Τέλος Πάγιον Δ.	Τέλος Πάγιον Λ.	Τέλος Αναλ. Δ.	Τέλος Αναλ. Λ.	Παρατηρήσεις
	Ἀποφ.						
1	Πλοίου ἱστιοφόρου ἐνεργήσαντος φόρτωσιν ἢ ἐκφόρτωσιν.	Τελος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἑκάστου τόνου μέχρι τῶν 300. (2)			—	18	(1) Περιλαμβάνουσι τὰ ἀποδημητήρια τὸ σύνολον ὅλων τῶν διατυπώσεων καὶ ἄλλων ἐγγράφων, ὅσα συνήθως ἀπαιτοῦνται κατὰ τὸν κατάπλουν καὶ ἀπόπλουν, ἤτοι· ἀ) τὴν δήλωσιν ἀφίξεως· β') τὰς πιστοποιήσεις ἀφίξεως καὶ ἀναχωρήσ. γ') τὴν ὑγειονομικὴν ἔκθεσιν· δ') τὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ ἡμερολογίου, τῆς ἀδείας ἀναχωρήσεως τοῦ ναυτολογίου· ε) τὴν ἐπιθεώρησιν καὶ καταχώρισιν τῶν δηλωτικῶν εἰσαγωγῆς ἢ ἐξαγωγῆς πραγματειῶν· ς') τὴν ἁπλῆν δήλωσιν προσορμίσεως· ζ') τὴν παρακατάθεσιν ἢ τὴν ἔκθεσιν περὶ παρακαταθέσεως παντὸς ἐγγράφου συνταχθέντος ὑπὸ
2	Πλοίου ἱστιοφόρου προσορμιζομένου πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ φορτίου του ἢ τῆς ἐκφορτώσεώς του, ἐὰν ἐπλήρωσεν ἤδη τὸ ἀνώτερω ὑπ' ἀριθ. 1 τέλος εἰς προλαβόντα λιμένα, εἰς ἕκαστον τῶν ἑπομένων λιμένων.	Τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἑκάστου τόνου μέχρι τῶν 300. (2)			—	10	
3	Ἀτμοπλοίου εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἄνω περιπτώσεις.	Τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἑκάστου τόνου.			—	10	

4	Πλοίου ἱστιοφόρου ἢ ἀτμοπλοίου, ἑκουσίως ἢ κατ' ἀνάγκην προσορμιζομένου, χωρὶς ν' ἀποβιβάσῃ ἢ ἐπιβιβάσῃ οὔτε φορτίον, οὔτε πραγματείας, οὔτε ἐπιβάτας, ἐὰν ἡ προσόρμισις διαρκέσῃ πλέον τῶν 24 ὡρῶν.	Τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἑκάστου τόνου μέχρι τῶν 300. (2)	—	4	τοῦ πλοιάρχου ἐν περιπτώσει λειποταξίας, κακουργήματος ἢ ἄλλης ἀξιοποίνου πράξεως, ἐν περιπτώσει γεννήσεως ἢ ἀποβιώσεως, περὶ παρακαταθέσεως διαθήκης ἀπογραφῆς γενομένης κατὰ τὸν διάπλουν μετὰ τῶν πραγμάτων τῆς ἀπογραφῆς· ή) τὴν ἔκδοσιν ἢ ἐπιθεώρησιν τῆς ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεως· θ') τὸ πρωτόκολλον περὶ καταβολῆς τῶν ἀναγκαιούντων χρημάτων διὰ τὴν ἐπάνοδον, τὴν θεραπείαν ἢ τὸν ἐνταφιασμὸν τῶν ἀποβιβασθέντων ναυτῶν· ί) πιστοποιητικὸν οἱονδήποτε ἀπαιτούμενον ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων ἀρχῶν διὰ τὸν ἀπόπλουν τοῦ πλοίου.
5	Πλοίου ἱστιοφόρου ἢ ἀτμοπλοίου ἑκουσίως ἢ κατ' ἀνάγκην προσορμιζομένου χωρὶς ν' ἀποβιβάσῃ ἢ ἐπιβιβάσῃ οὔτε φορτίον, οὔτε πραγματείας, οὔτε ἐπιβάτας, ἐὰν ἡ προσόρμισις διαρκέσῃ ὀλιγώτερον τῶν 24 ὡρῶν.	Τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἑκάστου τόνου μέχρι τῶν 300. (2)	—	2	(2) Τέλος δὲν ὀφείλεται ἐπὶ τοῦ πλέον τῶν 300 τόνων.
6	Τέλος λιμενικὸν (3) εἰσπραττόμενον ἔνθα ὑπάρχει λιμενάρχης διωρισμένος παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.	Τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἑκάστου τόνου μεχρι τῶν 300. (2)	—	2	(3) Τὸ λιμενικὸν τέλος ἀνήκει εἰς τὸν λιμενάρχην καὶ διὰ λογαριασμὸν αὐτοῦ εἰσπράττεται.

7	Δηλωτικὸν ἐξαγωγῆς πραγματειῶν, ὁσάκις ζητήσῃ αὐτὸ ὁ πλοίαρχος.	Τέλος πάγιον ἐπὶ ἑκάστου πλοίου.	μέχρι 20 τόνων.	4	—	(4) *α*. Αἱ μεταβολαὶ αἱ ὑπερβαίνουσαι τὸ τρίτον τοῦ πληρώματος δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλος. *β*) Ὡσαύτως δὲν ὀφείλεται τέλος διὰ τοὺς ἀποπεμπομένους ναύτας ἢ δι' ἄλλα ἄτομα ἐπιβιβαζόμενα ἢ ἀποβιβαζόμενα κατὰ διαταγὴν ἢ ἀδείᾳ τοῦ προξένου.
			ἀπὸ 20 μέχρι 100 »	8	—	
			περάνω τῶν 100 »	12	—	
8	Δήλωσις ναυσιβλαβείας ἢ ἀβαρίας μετ' ἐξετάσεως ἢ μὴ τοῦ πληρώματος ἢ τῶν ἐπιβατῶν.	Τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἑκάστου τόνου μέχρι τῶν 300. (2) ..			—	5
9	Μεταβολὴ ναυτολογίου (4 καὶ 5).	Τέλος πάγιον δι' ἕκαστον ναύτην ἐπιβιβαζόμενον ἢ ἀποβιβαζόμενον		—	75	
10	Μεταβολὴ τοῦ ναυτολογίου ἕνεκα ἀποβιβάσεως ἢ ἐπιβιβάσεως ἐπιβατῶν (1 § *β*' καὶ 5).	Τέλος πάγιον δι' ἕκαστον ἐπιβάτην		1	—	(5) Δὲν εἰσπράττεται τέλος ἐπὶ τῶν ἀτμοπλοίων οὐδ' ἐπὶ τῶν πλοίων τῶν μεταφερόντων μόνον ἐπιβάτας. Τὸ τέλος πληρώνεται μέχρις ἓξ μόνον ἀτόμων ἐπιβιβασθέντων ἢ ἀποβιβασθέντων, διὰ δὲ τὰ περιπλέον δὲν εἰσπράττεται τέλος.
11	Ἔκθεσις ἐπισκέψεως πλοίου.	Τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἑκάστου τόνου μέχρι τῶν 300. (2)				
12	Προσθήκη φύλλων εἰς τὸ ἡμερολόγιον ἢ εἰς τὸ ναυτολόγιον, ἀντικατάστασις ἐν περιπτώσει ἀπωλείας τοῦ ναυτολογίου. (6)	τέλος πάγιον ἐπὶ ἑκάστου φύλλου	μέχρι 100 τόνων	1	»	— 2
			ἀπὸ 100—200 »	2	»	
			ὑπεράνω τῶν 200 »	3	»	(6) Ἡ προσθήκη ἢ ἡ ἀντικατάστασις γίνεται ἐπὶ τῇ δηλώσει τοῦ πλοιάρχου, βεβαιουμένης

13	Ἀντικατάστασις ἐν περιπτώσει ἀπωλείας τοῦ ἡμερολογίου ἢ τῆς ἀδείας τῆς ἀναχωρήσεως.(6)	Τέλος πάγιον μέχρι 100 τόνων ἀπὸ 100—200 » ὑπεράνω τῶν 200 »	2 — 4 » 6 »		καὶ ὑπογραφομένη παρ' αὐτοῦ, ἥτις καὶ γράφεται ἐπὶ κεφαλῆς.
14	Ἀντικατάστασις ἐν περιπτώσει ἀπωλείας τῆς ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεως.	Τέλος πάγιον μέχρι 100 » ἀπὸ 100 μέχρι 200 » ὑπεράνω τῶν 200 »	2 » 4 » 6 »		
15	Προσωρινὸν δίπλωμα μετὰ ναυτολογίου.	Τέλος πάγιον μέχρι 100 » ἀπὸ 100 μέχρι 200 » ὑπεράνω τῶν 200 »	15 » 25 » 40 »		
16	Ἐπιθεώρησις τῆς ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεως ἢ τῶν ἄλλων ναυτιλιακῶν ἐγγράφων, ἢ ἂν ἦναι ἀναγκαία μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀποδημητρίων.	Τέλος πάγιον μέχρι 100 » ἀπὸ 100 μέχρι 200 » ὑπεράνω τῶν 200 »	1 » 2 » 3 »		

ΕΚΘΕΣΙΣ

Τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ναυτιλιακῶν τελῶν.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι,

Ἐν τῷ μέσῳ κρισιμωτάτης θέσεως τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας εἰσήχθη εὐτυχῶς εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον περὶ νέας διατιμήσεως τῶν ἐπιβλητέων εἰς τὰ πλοῖα προξενικῶν τελῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

Ἀρχόμεθα τῆς ἐκθέσεως ἡμῶν ὁμολογοῦντες χάριτας πρὸς τὸν Κ. Ὑπουργὸν διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοιούτου νομοσχεδίου, εἰς πᾶσαν περίστασιν ἀναγκαίου, πολλῷ δὲ μᾶλλον εἰς τὴν παροῦσαν δεινὴν θέσιν τοῦ ναυτικοῦ ἡμῶν. Ὁ Κ. Ὑπουργὸς συνέταξεν αὐτὸ καὶ τὸ ἐξετάζει συγκριτικῶς ὡς πρὸς τὴν ἤδη ὑπάρχουσαν διατίμησιν καὶ ὡς πρὸς τὴν γαλλικήν· ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ ὑμῶν ὤφειλε νὰ τὸ ἐξετάσῃ ὑπὸ ἔποψιν ὑψηλοτέραν, ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς δικαιοσύνης καὶ τῶν γενικῶν συμφερόντων τοῦ Κράτους μὲ τὰ ὁποῖα εἶναι στενότατα συνδεδεμένον τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον τῆς Ἑλληνικῆς ναυτιλίας.

Α'.

Πᾶσα διατίμησις ναυτιλιακῶν τελῶν περιλαμβάνει ἓν σύστημα φορολογίας ἐπὶ τῶν πλοίων, τὰ ὁποῖα, ὡς ἀπολαύοντα καὶ αὐτὰ τὴν προστασίαν καὶ τὰ ἄλλα πλεονεκτήματα τῆς Ἐπικρατείας εἰς ἣν ὑπάγονται, ὀφείλουν νὰ συνεισφέρωσιν ἀναλόγως καὶ εἰς τὰ δημόσια βάρη τῆς συντηρήσεως αὐτῆς. Πρέπει λοιπὸν καὶ ἡ διατίμησις τῶν τελῶν αὐτῶν νὰ στηρίζηται ἐπὶ τῆς ἴσης ὅσον ἔνεστι διανομῆς τῶν φόρων, ἥτις ἀποτελεῖ τὸ πρώτιστον συστατικὸν παντὸς καλοῦ φορολογικοῦ συστήματος, ἐξαγομένη καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς καθιερουμένης ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 τοῦ Συντάγματος θεμελιώδους ἀρχῆς. Ὁ ναυτιλιακὸς δασμὸς ἔχει ὡς βάσιν τὸ εἰσόδημα τοῦ πλοίου ἐξ οὗ παρέχεται, καθὼς ὁ φόρος τῶν οἰκοδομῶν ἔχει ὡς βάσιν τὸ ἐνοίκιον, ὁ ἔγγειος φόρος τὸ εἰσόδημα τῆς γῆς, καὶ οὕτω καθεξῆς· καὶ ἂν ὁ φόρος αὐτὸς τῶν πλοίων ἦναι σταθερὸς, καὶ δὲν αὐξομειοῦται κατὰ τὸ ποσὸν τοῦ ἑκάστοτε εἰσοδήματος αὐτῶν, ὅπως αὐξομειοῦται ὁ φόρος τῶν οἰκοδομῶν κατὰ τὸ ἑκάστοτε ἐνοίκιον, καὶ ὁ ἔγγειος φόρος κατὰ τὴν ἑκάστοτε συγκομιδὴν, ἀλλ' οὐχ ἧττον ὁ νομοθέτης, ὅταν πρόκηται νὰ κανονίσῃ τὸ μόνιμον αὐτὸ ποσὸν τῶν ναυ-

τιλιακῶν τελῶν, ὀφείλει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν τὸ σύνηθες εἰσόδημα τοῦ πλοίου, καὶ ἀναλόγως αὐτοῦ νὰ προσδιορίσῃ τὸ ποσὸν, ἀκολουθῶν τὸν κανόνα τῆς φορολογικῆς ἰσότητος· ἄλλως, τὸ συστημα αὐτοῦ θέλει στηρίζεσθαι ἐπὶ τοῦ αὐθαιρίτου καὶ ἀδίκου.

Ποῖον λοιπὸν εἶναι τὸ σύνηθες εἰσόδημα ἑνὸς πλοίου, 200 τόνων, λόγου χάριν; Ἂς ὑποθέσωμεν αὐτὸ ἐκπλεῦσαν ἐκ τῆς Σύρου διὰ νὰ μεταβῇ εἰς Ὀδησσὸν, νὰ φορτώσῃ γεννήματα καὶ νὰ τὰ μεταφέρῃ εἰς Μασσαλίαν, ἐκεῖθεν δὲ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸν λιμένα τῆς Σύρου εἰς ὃν ἀνήκει.

Ὁ συνήθης ναῦλος τῶν ἑλληνικῶν πλοίων διὰ τοιοῦτον πλοῦν κατήντησε, μετὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἀτμοῦ, νὰ ᾖναι *κατὰ μέσον ὅρον* τρία φράγκα ἢ ἔστω ἀκόμη 3 1|4 τὸ πολὺ *τὴν Κάρικαν*, ἥτις ἰσοδυναμεῖ μὲ κοιλὰ 4 1|2, ὥστε πλοῖον 200 τόνων, χωρητικὸν δηλαδὴ 9,000 κοιλῶν, φέρει κάρικας 2,000, ναῦλον ἑπομένως φράγκα 6,500, ἢ δρχ. 7,215. Ἐπίναυλον (κάπαν) δὲν λογαριάζομεν ἰδιαιτέρως, διότι αὐτὸς ἀποβροφᾶται ἀπὸ τὴν μεσιτείαν τῆς ναυλώσεως 2 τοῖς ἑκατὸν, καὶ ἀπὸ τὴν προμήθειαν ἣν ὁ πλοίαρχος πληρώνει καὶ ἐν τῷ τόπῳ τῆς φορτώσεως καὶ ἐν τῷ τῆς ἐκφορτώσεως εἰς τοὺς ἐμπόρους πρὸς οὓς εἶναι συστημένος, 3 τοῖς ἑκατὸν τοὐλάχιστον, ἤγουν τὸ ὅλον 5 τοῖς ἑκατὸν, ὅσος εἶναι καὶ ὁ ἐπίναυλος.

Τὰ δὲ ἔξοδα τοῦ πλοίου κατὰ τὸν ἴδιον πλοῦν, ὅστις διαρκεῖ συνήθως πέντε μῆνας, εἶναι τὰ ἑξῆς: διὰ μισθοὺς ἑνὸς πλοιάρχου, ἑνὸς ναυκλήρου καὶ ὀκτὼ ναυτῶν, ὅσοι ἀπαρτίζουν τοὐλάχιστον τὸ πλήρωμα πλοίου 200 τόνων, πρὸς δραχ. 660 τὸν μῆνα, λογιζομένου *κατὰ μέσον ὅρον* τοῦ μισθοῦ τοῦ πλοιάρχου ἀνὰ δραχ. 130, τοῦ ναυκλήρου ἀνὰ δραχ. 90, καὶ ἑκάστου ναύτου ἀνὰ δραχ. 55. διὰ τοὺς 5 μῆνας . . . . . δρ. 3,300

Διὰ τροφὴν αὐτῶν τῶν δέκα ἀνθρώπων ἐν διαστήματι πέντε μηνῶν πρὸς δραχ. 8 1|2 τὴν ἡμέραν (τὸν ἕνα μὲ τὸν ἄλλον) . . . . . δρ. 1,275

Δι' ἔξοδα καλαφατίσματος, παλαμίσματος, καὶ φωτιᾶς τοῦ πλοίου, γινόμενα πρὸς διατήρησιν καὶ πρὸς ἀσφάλειαν αὐτοῦ κατὰ τὸν πλοῦν, τὰ μὲν ἅπαξ τοῦ ἔτους τοὐλάχιστον, ἡ δὲ ἄπαξ κατὰ διετίαν, ὥστε ὑπολογιζομένων δύω τοιούτων ταξειδίων κατ' ἔτος, ἀναλογοῦν εἰς ἕκαστον . . . . . » 250

Δι' ἀσφάλιστρα τοῦ πλοίου ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτοῦ, ὑπολογιζομένης *κατὰ μέσον ὅρον* εἰς δρ. 35,000, πρὸς ἓξ τοῖς ἑκατὸν κατ' ἔτος (ἐὰν τὸ πλοῖον ἀσφα-

λισθῇ δι' ὀλιγώτερον χρόνον τοῦ ἑνὸς ἔτους, τότε τὰ ἀσφάλιστρα εἶναι πολὺ ἀνώτερα)· ἑπομένως δι' ἓξ μῆνας . . . . . » 1,050

δραχ. 5,875

Τέλη πληρωτέα διὰ τὸ πλοῖον (παρεκτὸς τῶν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ὁριζομένων προξενικῶν τελῶν). Εἰς μὲν τὴν Σύρον διὰ νὰ ἐκπλεύσῃ:

Δικαίωμα ὅρμου πρὸς 4 λεπτὰ τὸν τόνον (καθὸ ἐκπλέον κενὸν διὰ ξένην Ἐπικράτειαν), κατὰ τὸ περὶ λιμενικῶν δικαιωμάτων διάταγμα τῆς 8 Φεβρουαρίου 1834 . . . . . δρ. 8

Δι' ἄδειαν ἀναχωρήσεως πρὸς 3 λεπτὰ τὸν τόνον κατὰ τὸ ἴδιον διάταγμα . . . . . » 6

Δικαίωμα φάρου, πάγιον· κατὰ τὸ ἴδιον διάταγμα » 5

Διὰ τὸ ναυτολόγιον, ἓν λεπτὸν τὸν τόνον, κατὰ τὸ περὶ ναυτολογίου διάταγμα τῆς 6 Ἀπριλίου 1834 » 2

Διὰ τὴν ὑγειονομικὴν πιστοποίησιν, πρὸς 2 λεπτὰ τὸν τόνον, κατὰ τὸ περὶ ὑγειονομικῶν κτλ. δικαιωμάτων διάταγμα τῆς 25 Νοεμβρίου 1845. . . » 4

Διὰ δικαίωμα μώλου, κατὰ τὸ περὶ τούτου διάταγμα . . . . . » 16

δραχ. 41

Εἰς τὸν Ἑλλήσποντον διερχόμενον τὸ πλοῖον πληρώνει ὑποχρεωτικῶς εἰς τὴν τοπικὴν ἀρχὴν δι' ἐξομολόγησιν καὶ πιστοποίησιν ὑγειονομικὴν . . . . . » 7

Εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅταν φθάσῃ, πληρώνει εἰς τὴν τοπικὴν ἀρχὴν διὰ φαναριάτικα πρὸς 34 παράδες τὸν τόνον . . . . . » 42:50

Δι' ὑγειονομικὴν πιστοποίησιν . . . . . » 5

Δικαίωμα φιρμανίου πληρωνόμενον εἰς τὴν Τουρκικὴν ἀρχὴν διὰ τῆς Πρεσβείας . . . . . » 13

Εἰς Ὀδησσὸν ὅταν φθάσῃ καὶ φορτώσῃ, πληρώνει εἰς τὰς τοπικὰς ἀρχὰς διὰ δικαιώματα κατάπλου καὶ ἀπόπλου, ἤγουν λιμενικά, ὑγειονομικά, ἐκφορτώσεως σαβούρας, κτλ. . . . . »240

Εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐπιστρέφον διὰ νὰ μεταβῇ φορτωμένον εἰς Μασσαλίαν, πληρώνει πάλιν εἰς τὰς τοπικὰς ἀρχὰς τὰ ὡς ἀνωτέρω δικαιώματα . . . . . » 60:50

Εἰς τὸν Ἑλλήσποντον διερχόμενον κατὰ τὴν ἐπι-

στροφὴν του πληρώνει εἰς τὰς τοπικὰς ἀρχὰς .... » 2

Εἰς Μασσαλίαν πληρώνει ἐπιτόπια δικαιώματα κατάπλου καὶ ἀπόπλου λιμενικὰ, ὑγειονομικὰ, ναυκληρωτικὰ (pilotage), σαβούρας, κτλ ..... »400–811

Τὸ ὅλον τῶν ἐξόδων (παρεκτὸς τῶν προξενικῶν τελῶν)..... δραχ. 6,686

Καὶ ὅταν αὗται ἐκπεσθῶσιν ἐκ τοῦ ὡς ἀνωτέρω ναύλου τῶν δραχ. 7,215, μέ ει ὑπόλοιπον δραχμαὶ 529.

Σημειωτέον δὲ, ὅτι τὰ ἀνωτέρω ἔξοδα ὑπελογίσθησαν μὲ τὴν μεγαλειτέραν οἰκονομίαν *ἐντὸς τοῦ μεσαίου ὅρου*, καὶ δὲν συμπεριελάβομεν εἰς αὐτὰ οὔτε τὴν δαπάνην τῆς ἄλλης ἐπισκευῆς τοῦ πλοίου, τοὐτέστι χρωματισμῶν, διορθώσεως ἱστίων κτλ, οὔτε τὰ ἔξοδα εἰς ὅσα ὑποβάλλεται ἐὰν ἀναγκασθῇ ἐξ ἀνωτέρας δυνάμεως νὰ προσορμισθῇ εἴς τινα ἢ πλεοτέρους λιμένας κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἀμφοτερόπλου, (ὅπερ ἀκολουθεῖ σχεδὸν πάντοτε)· οὔτε προσέτι καὶ ἄλλα τινα τυχαῖα ἔξοδα γινόμενα ἐξ ἀνάγκης ὑπὸ τῶν πλοιάρχων διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ πλοίου εἰς τὰ μέρη ὅπου προσορμίζονται. Καὶ πάλιν μ' ὅλα ταῦτα, καὶ χωρὶς νὰ ἐκπέσωμεν ὅλας αὐτὰ τὰς δαπάνας, μόλις περισσεύουν κατὰ τὸν ἀνωτέρω ἀκριβῆ ὑπολογισμὸν δραχ. 529, αἵτινες ἀποτελοῦσι τὸ σύνηθες εἰσόδημα πλοίου 200 τόνων ἐξ ἑκάστου τοιούτου ταξειδίου, καὶ τοιοῦτον ἀναλόγως εἶναι τὸ κατὰ μέσον ὅρον εἰσόδημά του ἐκ παντὸς ἄλλου διάπλου. Μόλις δὲ προφθάνει καθ' ὅλον τὸ ἔτος νὰ πραγματοποιήσῃ δύω τοιαῦτα ταξείδια, ἐὰν εὕρῃ ναῦλον.

Ἐπ' αὐτοῦ λοιπὸν τοῦ εἰσοδήματος, τοῦ ὅλως τυχαίου, τοῦ ἀποκτωμένου (ἐὰν βοηθήσῃ ἡ τύχη) διὰ τόσων ἱδρώτων, διὰ τόσων κινδύνων, οἱοίους ὑποφέρουσιν ἀεννάως οἱ ναυτικοὶ, ταλαιπωρούμενοι καὶ θαλασσομαχοῦντες, ζητεῖ τὸ νομοσχέδιον νὰ ἐπιβαλῃ φόρον (παρεκτὸς τῶν ἄλλων ἐκτεθέντων ἀνωτέρω) πληρωτέον εἰς τὰ Προξενεῖα, τὸν ἑξῆς διὰ πλοῖον 200 τόνων καὶ διὰ ταξείδιον τοιοῦτον ὁποῖον ἐλάβομεν ἀνωτέρω ὡς παράδειγμα:

Εἰς τὸν Ἑλλήσποντον, ὅπου προσορμίζεται ὑποχρεωτικῶς ὅταν περάσῃ διευθυνόμενον εἰς τὴν Ὀδησσὸν, διὰ τὰ ἀποδημητήρια του πρὸς 2 λεπτὰ τὸν τόνον, καθὸ μὴ ἐνεργῆσαν πρᾶξιν, ἐὰν μείνῃ ὀλιγώτερον τῶν 24 ὡρῶν ..... δραχ. 4

Εἰς Κωνσταντινούπολιν θέλει πληρώσει:

Διὰ τὰ ἀποδημητήρια του πρὸς 4 λεπτὰ τὸν τόνον,

καθὸ μὴ ἐνεργῆσαν φόρτωσιν ἢ ἐκφόρτωσιν, καὶ καθὸ μεῖναν ἐξ ἀνάγκης πλέον τῶν 24 ὡρῶν ..... » 8

Διὰ τὴν ἔκθεσιν ἐπισκέψεως τοῦ πλοίου, πρὸς λεπτὰ 2 τὸν τόνον ..... » 4

Διὰ μεταβολὴν τοῦ ναυτολογίου ἕνεκα ἀποβιβάσεως 4 ναυτῶν τοὐλάχιστον, κατὰ τὴν γενικὴν συνήθειαν ἐν Κωνσταντινουπόλει νὰ φεύγωσιν ἐκεῖ ναῦται ἐκ τοῦ πληρώματος καὶ νὰ ναυτολογῶνται ἄλλοι, καὶ ἕνεκα ἀντικαταστάσεως αὐτῶν διὰ τεσσάρων ἄλλων· πρὸς λεπτὰ 75 ἕκαστος ..... » 6

Διὰ λιμενικὸν τέλος, πρὸς λεπτὰ 2 τὸν τόνον .... » 4

Δι' ἐπιθεώρησιν τῆς ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεως ἢ ἄλλου ναυτιλιακοῦ ἐγγράφου· τέλος πάγιον ..... » 2

Διὰ τέλος λόγῳ ἀγαθοεργιῶν, πρὸς λεπτὰ 3 τὸν τόνον » 6

δραχ. 34

Εἰς τὴν Ὀδησσὸν, ὅπου θέλει φορτώσει τὸ πλοῖον, πληρώνει: διὰ τὰ ἀποδημητήριά του πρὸς λεπτὰ 18 τὸν τόνον ..... » 36

Διὰ τὴν ἔκθεσιν ἐπισκέψεως τοῦ πλοίου, πρὸς λεπτὰ 2 τὸν τόνον ..... » 4

Διὰ δηλωτικὸν ἐξαγωγῆς τῶν πραγματειῶν, ἐπειδὴ φορτώνει ἐκεῖ, τέλος πάγιον ..... » 12

Διὰ προσθήκην δύω φύλλων περίπου εἰς τὸ ἡμερολόγιον καὶ εἰς τὸ ναυτολόγιον, ἥτις θέλει κατασταθῆ ἀναγκαία ἐν τῷ πενταμήνῳ αὐτῷ ταξειδίῳ, τέλος πάγιον ..... » 4

Δραχ. 90

Εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ εἰς τὸν Ἑλλήσποντον, διερχόμενον ἐκεῖθεν διὰ νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Μασσαλίαν, θέλει πληρώσει τὰ αὐτὰ τέλη ὡς ἄνω ..... » 34

Εἰς Μασσαλίαν, ὅπου θέλει ἐκφορτώσει, πληρώνει διὰ τὰ ἀποδημητήρια του πρὸς λεπτὰ 18 τὸν τόνον » 36

Διὰ τὴν ἔκθεσιν ἐπισκέψεως τοῦ πλοίου ..... » 4

Διὰ τὰ ἀποδημητήρια μιᾶς τοὐλάχιστον προσορμίσεως εἰς ἄλλον τινὰ λιμένα, ἂν τὸ πλοῖον κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πενταμήνου αὐτοῦ ταξειδίου του θέλει ἀναγκασθῆ νὰ κάμῃ εἴτε ἐκ κακοκαιρίας, εἴτε ἔκ τινος βλάβης καὶ ἀνάγκης ἐπισκευῆς, εἴτε ἐξ ἄλλης ἀνάγκης » 8

Τὸ ὅλον τῶν προξενικῶν τελῶν ..... δραχ. 172

Σημειωτέον δὲ καὶ ἐνταῦθα, ὅτι δὲν συμπεριελάβομεν καὶ τὰ ἄλλα ἐκεῖνα τέλη εἰς τὰ ὁποῖα, κατὰ τὸ νομοσχέδιον, ὑπόκειται τὸ πλοῖον, ἐὰν μεταβῇ εἰς ἄλλους λιμένας πρὸς συμπλήρωσιν τῆς φορτώσεως ἢ τῆς ἐκφορτώσεως αὐτοῦ, (ὅπερ ἀκολουθεῖ συνεχῶς εἰς τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα), ἢ ἐὰν διασθῇ ἐξ ἀνωτέρας δυνάμεως νὰ προσορμισθῇ καὶ εἰς ἄλλους λιμένας, ἢ ἐὰν ἀπολεσθῇ κἀνὲν ναυτιλιακὸν ἔγγραφόν του καὶ γένῃ ἀντικατάστασις αὐτοῦ. Ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὸ μόνον τὸ ποσὸν τῶν δραχ. 172 ἂν περιορισθῶμεν, πάλιν εὑρίσκομεν ὅτι ἀντιστοιχεῖ μὲ 32 1/2 περίπου τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἐκκαθαρισθέντος ὡς ἀνωτέρω εἰσοδήματος τῶν δραχ. 529, ὥστε ἀποτελεῖ φόρον ὑπέρογκον, φόρον ἄδικον, μὴ ἔχοντα οὐδεμίαν ἀναλογίαν μὲ τοὺς λοιποὺς φόρους, ἐὰν μάλιστα ἀναλογισθῶμεν, ὅτι παρεκτὸς αὐτῶν τῶν προξενικῶν τελῶν, τὰ πλοῖα ἐπιβαρύνονται καὶ μὲ πολλὰ ἄλλα τέλη εἰς τὸ ἐσωτερικόν, ἰσοδυναμοῦντα μὲ 10 2/3 σχεδὸν τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ καθαροῦ ναύλου αὐτῶν κατὰ τοὺς ἐκτεθέντας ὑπολογισμούς, ἐπιβαρύνονται προσέτι καὶ μὲ τόσα ἄλλα πρὸς τὰς ἐπιτοπίους ἀρχὰς τῶν ξένων τόπων, ὅπου ναυτίλλονται, καθὼς περιεγράφησαν ὅλα ἀνωτέρω. Διὰ τὰς οἰκοδομὰς, λόγου χάριν, πληρώνεται φόρος 4 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἐνοικίου, ἢ ἔστω καὶ 5, ἂν τὸν ὑπολογίσωμεν μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων· καὶ τὰ πλοῖα πρέπει νὰ πληρώνωσι 32 1/2 τοῖς ἑκατὸν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διὰ προξενικὰ τέλη, ἄλλα 10 2/3 εἰς τὸ ἐσωτερικὸν διὰ τέλη ἐπίσης, ἤγουν τὸ ὅλον 43 1/4 τοῖς ἑκατὸν κατ' ἐλάχιστον ὅρον ! ἐνῷ μάλιστα αὐτὰ εἶναι κατ' *ἐξαίρεσιν φθαρτὰ*, καὶ ἰδίως τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα, καθὸ κατεσκευασμένα ἐξ ἡμέρου ξυλείας, διαρκοῦσι μόλις 17 ἔτη κατὰ μέσον ὅρον, ὥστε ἀπὸ πλοῖον 200 τόνων ἀξίας περίπου 35,000 δραχμῶν πρέπει ν' ἀφαιρῶνται κατ' ἔτος δραχ. 2,058 διὰ τὴν φθορὰν αὐτοῦ. Ἡ οἰκοδομὴ ἐξ ἐναντίας ἔχει τριπλασίαν καὶ ἐπέκεινα διάρκειαν, ὥστε εἰς αὐτὴν πρέπει ν' ἀφαιρῆται τὸ τρίτον μόνον, ἢ μᾶλλον τὸ τέταρτον (ἐπειδὴ τὸ οἰκόπεδόν της εἶναι ἄφθαρτον) τοῦ ποσοῦ ὅσον ἐκπίπτεται ἐτησίως ἐκ τῆς ἀξίας τοῦ πλοίου, αἱ δὲ γαῖαι οὐδεμίαν φθορὰν λαμβάνουσιν, ἀλλ' ἐξ ἐναντίας αὐξάνει ἡ ἀξία αὐτῶν ὅσον παρέρχεται ὁ καιρὸς καὶ καλλιεργοῦνται· ὥστε ἀναλόγως ὁ ἐπὶ τῶν πλοίων φόρος πρέπει νὰ ἦναι πολὺ κατώτερος τοῦ τῶν οἰκοδομῶν καὶ τοῦ ἐγγείου φόρου.

Προφανῶς λοιπὸν ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ φορολογικὴ ἰσότης ὑ-

παγορεύουν τὴν κατὰ πολλὰ ἐλάττωσιν τῶν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ὁριζομένων ναυτιλιακῶν τελῶν.

Β'.

Ἀλλὰ παρεκτὸς τούτου, Κύριοι, ὑπάρχει καὶ ἄλλος λόγος ἐπίτης ἰσχυρὸς πρὸς παραδοχὴν τῶν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς προτεινομένων ἐλαττώσεων, ὁ λόγος τοῦ γενικοῦ συμφέροντος τοῦ Κράτους, ὁ λόγος καὶ αὐτοῦ ἀκόμη τοῦ ταμιευτικοῦ συμφέροντος καλῶς ἐννοουμένου· καὶ εἰς τοῦτον ὀφείλομεν ἰδίως νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν σύντονον προσοχὴν τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ μετὰ σπουδαιότητος νὰ ἐπικαλεσθῶμεν ὅλην αὐτῶν τὴν μέριμναν ὑπὲρ τῆς ναυτιλίας, ἐπαπειλουμένης μὲ ἐξόντωσιν σχεδὸν, ἐὰν δὲν ληφθῶσιν ἐγκαίρως ὅλα τὰ κατάλληλα πρὸς ἐνίσχυσιν αὐτῆς μέτρα.

Ἐν πρώτοις οὐδεὶς δύναται ν'ἀμφιβάλλῃ περὶ τῶν ἀπείρων ὑφ'ὅλας τὰς ἐπόψεις ὠφελειῶν τῆς ναυτιλίας εἰς πᾶν ἔθνος, ἰδίως δὲ εἰς τὴν Ἑλλάδα, προωρισμένην, ὡς ἐκ τῆς φυσικῆς θέσεως καὶ ὡς ἐκ τῶν ἀρχαίων αὐτῆς παραδόσεων, ν'ἀπαρτίζῃ πάντοτε Κράτος ἐξόχως ναυτικόν. Καὶ *πολιτικῶς* ἡ ναυτιλία ἑλκύει τὴν ὑπόληψιν καὶ τὰς συμπαθείας τῶν ἐξευγενισμένων ἐθνῶν, καὶ μάλιστα τῶν ὁμογενῶν, ὑπὲρ τῆς μικρᾶς ταύτης γωνίας τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος, ἀνυψοῦσα παντοῦ τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν, καὶ μετ' αὐτῆς τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα καὶ τὴν Ἑλληνικὴν εὐφυΐαν· καὶ *ἠθικῶς* συντελεῖ τὰ μέγιστα εἰς τὸν πολιτισμὸν τῶν διαφόρων μερῶν τῆς ἐπικρατείας, συνάπτουσα μυρίας σχέσεις, καὶ εὐκολύνουσα τὴν συγκοινωνίαν αὐτῶν καὶ πρὸς ἄλληλα καὶ πρὸς τὸν ἔξω κόσμον· καὶ *ὑλικῶς* τέλος πάντων ζωογονεῖ τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν γεωργίαν, ἥτις ἄνευ αὐτῆς εἶναι ἀδύνατον οὐσιωδῶς νὰ προοδεύῃ, καὶ καθὸ μὴ ἔχουσα τότε εὔκολον καὶ οἰκονομικὴν διέξοδον τῶν προϊόντων αὐτῆς, ἔτι δὲ μᾶλλον διὰ τῶν ναύλων καὶ ἄλλων χρηματικῶν πόρων, τοὺς ὁποίους εἰσάγει εἰς τὸν τόπον, ἀναπληροῖ κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος τὸ μέγα ἐκεῖνο χάσμα τὸ παριστάμενον ἐτησίως εἰς τὸ ἰσοζύγιον τῆς ἑλληνικῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς, ὅπου μὲ φόβον παρατηρεῖ ἕκαστος κατὰ μὲν τὸ ἔτος 1857 ἓν ἔλλειμμα 12 περίπου ἑκατομμυρίων δραχμῶν, κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1858 ἕτερον ἔλλειμμα 15 1|2 σχεδὸν ἑκατομμυρίων (ὅρα τὸν δημοσιευθέντα γενικὸν πίνακα τοῦ ἐμπορίου τῆς Ἑλλάδος), καὶ τὰ ἐλλείμματα ταῦτα καλύπτονται κατὰ μέγιστον μέρος διὰ τῶν ἐκ τῆς ναυτιλίας εἰσαγομένων χρημάτων, καὶ οὕτω προφυλαττό-

μεθα ἐκ τῆς δεινῆς θέσεως, εἰς ἣν ἄλλως ἠθέλομεν εὑρεθῆ οἰκονομικῶς διὰ τῆς ἐτησίου συσσωρεύσεως τοιούτων ἐλλειμμάτων ἄνευ ἀναπληρώσεως αὐτῶν

Καὶ ὅμως ἡ τοσούτων ὠφελειῶν παραγωγὸς ναυτιλία εὑρίσκεται ἤδη εἰς παρακμὴν, ἐν μέρει μὲν ἕνεκα τῆς ἐπὶ πολλὰ κατὰ συνέχειαν ἔτη ἀζητησίας τῶν σιτηρῶν, ἐν μέρει δὲ ἕνεκα τῆς κακῆς ἰδέας, ἥτις εἰς τὴν Εὐρώπην ἐπεκράτησεν ὡς πρὸς τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα (δικαίως ἢ ἀδίκως δὲν ἐξετάζομεν ἤδη) ἐξογκουμένη ἀπὸ ξενικὰς ἀντιζηλίας, ἀλλὰ πρὸ πάντων ἕνεκα τῆς ἀναπτύξεως τῆς ἀτμοπλοΐας, ἥτις βαθμηδὸν ἀντικαθιστᾷ τὴν ἱστιοπλοΐαν, καὶ ἕνεκα προσέτι τῶν βαρυτάτων δασμῶν μὲ τοὺς ὁποίους ἐπιβαρύνεται, καὶ δι' ἄλλους τινὰς λόγους, τοὺς ὁποίους χρίνομεν περιττὸν νὰ ἐκθέσωμεν ἐνταῦθα, περιορισθέντες εἰς τὴν περίληψιν τῶν κυριωτέρων. Ἀθυμία καταλαμβάνει τὸν Ἕλληνα, ὅταν, περιφέρων τὰ βλέμματα αὐτοῦ εἰς τοὺς διαφόρους λιμένας τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀσίας, ὅπου ἄλλοτε ἐκυματοῦσεν ὑπερήφανος καὶ ἐπλεόναζεν ὅλων τῶν ἄλλων ἡ ἑλληνικὴ σημαία, βλέπῃ ἤδη αὐτὴν ταπεινωμένην καὶ τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα ἀργοῦντα καὶ σηπόμενα ἐντὸς αὐτῶν, περιμένοντα δὲ ὡς ψυχία τῆς τραπέζης νὰ ῥιφθῶσι καὶ εἰς αὐτὰ μικροί τινες ναῦλοι, ἐὰν περισσεύσωσιν ἀπὸ τῶν ἄλλων προτιμωμένων πλοίων. Ἡ ἀθυμία αὕτη ὑπεραυξάνει, ὅταν, μεταφέρων τὰ βλέμματα αὐτοῦ καὶ εἰς τὸ ναυτικὸν ἡμῶν, αὐτὸ τὸ μέγα ἄλλοτε καύχημα τῆς Ἑλλάδος, πκρατηρῇ τὴν ἀπελπισίαν καὶ σμίκρυνσιν εἰς ἣν ἤδη περιέπεσε στερημένον ἐργασίας καὶ ἐμψυχώσεως, ὥστε κατήντηταν πλεῖστοι ἐκ τῶν Ἑλλήνων ναυτῶν νὰ διασπαρῶσιν εἰς διάφορα μέρη, φυγαδευόμενοι ἐκ τῶν πατρίδων αὐτῶν, καὶ ζητοῦντες πόρον ζωῆς εἰς ξένα πλοῖα ἐπὶ τῶν ὁποίων ὑπηρετοῦσι, καὶ, τὸ χείριστον, πολλοὶ συνοικειοῦνται βαθμηδὸν μὲ τοὺς ξένους τόπους, ὅπου εὑρίσκουν περίθαλψιν, καὶ ἀποκαθίστανται εἰς αὐτοὺς λησμονοῦντες τὰ πατρῷα. Εἰς μόνον τὸν Ὠκεανὸν ὑπολογίζονται ἤδη ναυτιλλόμενοι τρεῖς ἥμισυ περίπου χιλιάδες Ἑλλήνων ναυτῶν μὲ πλοῖα Ἀγγλικὰ, Γαλλικὰ, Ἀμερικανικὰ κτλ. Ἐκ τούτων δὲ δύναται ἕκαστος νὰ συμπεράνῃ πόσοι ἄλλοι ὑπηρετοῦσιν ἐν τῇ Μεσογείῳ καὶ ἐν τῷ Εὐξείνῳ εἰς πλοῖα Ῥωσσικὰ, Ὀθωμανικὰ Βλαχικὰ κτλ. Καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ δημοσιευθέντος ἐσχάτως ἐπισήμου πίνακος τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ 1858, ἐξάγεται ἡ ἀλήθεια τούτων ἁπάντων· κατ' αὐτὸν, ἡ Ἑλλὰς εἶχεν εἰς τὸ τέλος τοῦ 1858 πλοῖα 3,920, χωρητικὰ τόνων 268,600, καὶ ναύ-

τας 23,128 εἰς δὲ τὸ τέλος τοῦ προηγουμένου ἔτους 1857 εἶχε πλοῖα 4,339, χωρητικὰ τόνων 325,000, καὶ ναύτας 25,000, ὥστε ἐν διαστήματι ἑνὸς μόνου ἔτους ἠλαττώθη ἡ ναυτιλία ἡμῶν κατὰ τόνους 56,400 καὶ κατὰ ναύτας 1,872· καὶ ἐνῷ πρότερον τὸ ἑλληνικὸν ναυτικὸν ἔφθανεν εἰς 30,000 σχεδὸν, ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν, ἐλαττούμενος βαθμηδὸν, κατήντησε μέχρι τέλους τοῦ 1858 νὰ ἦναι μόνον 23,128!

Ἡ στάσις αὕτη τῶν πραγμάτων δὲν δύναται, οὐδὲ πρέπει νὰ παραταθῇ ἐπὶ πλέον. Ὑπάρχουν στιγμαὶ εἰς τὸν βίον τῶν ἐθνῶν ὡς καὶ τῶν ἰδιωτῶν, καθ' ἃς, προκειμένου περὶ τῆς τύχης αὐτῶν ἐπὶ ζωτικῶν συμφερόντων, ἀπαιτοῦνται ἐνέργεια ἄμεσος, μέτρα ἔντονα, θυσίαι τινὲς πρὸς ἀποφυγὴν ζημιῶν ἀπειράκις μεγαλειτέρων, πᾶσα δὲ ὀλιγωρία εἴτε βραδύτης ἐπιφέρει πικρὰν καὶ πολλάκις ἀνεπανόρθωτον μεταμέλειαν. Εἰς τοιαύτην κρίσιμον στάσιν εὑρίσκεται ἤδη ἡ Ἑλλὰς ὡς πρὸς τὴν ναυτιλίαν αὐτῆς· καὶ διὰ τοῦτο ἔτι μᾶλλον ὤφειλεν ἡ ἐπιτροπὴ ὑμῶν, λαβοῦσα ἤδη αἰτίαν ἐκ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου, ἔχουσα δὲ ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς ὑποβληθείσας εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ παρ' αὐτοῦ διαβιβασθείσας εἰς τὴν Βουλὴν ἐκθέσεις ἐμπορικῶν ἐπιμελητηρίων καὶ ναυτικῶν συλλόγων, νὰ ὑποβάλῃ τινὰς παρατηρήσεις, τὰς οὐσιωδεστέρας, σχετιζομένας καὶ μὲ τὸ νομοσχέδιον.

Εἴπομεν ἀνωτέρω, ὅτι πρωτίστη αἰτία τῆς παρακμῆς τῆς ναυτιλίας ἡμῶν φαίνεται ἡ καθ' ἑκάστην ἀνάπτυξις τῆς ἀτμοπλοΐας εἰς τὴν Μεσόγειον καὶ εἰς τὸν Εὔξεινον Πόντον. Μολονότι τὰ ἱστιοφόρα πλοῖα ὑπερτεροῦν κατά τινα πλεονεκτήματα τῶν ἀτμοπλοίων, τοὐτέστιν ὅτι ἀπαιτεῖται ἐπταπλασία περίπου δαπάνη διὰ τὴν κατασκευὴν ἑνὸς ἀτμοπλοίου ἴσης χωρητικότητος, ὅτι ἡ δαπάνη τῆς διαχειρίσεως αὐτοῦ καὶ τοῦ πρὸς κίνησίν του ὑλικοῦ, ἤτοι τῶν γαιανθράκων, εἶναι πολὺ μεγαλειτέρα, ὅτι φθείρεται καὶ ταχύτερον, ὅτι πρὸς ὑποστήριξιν αὐτοῦ πρέπει νὰ εὑρίσκῃ ἀδιαλείπτως φορτίον ἕτοιμον καὶ εἰς τοὺς δύω λιμένας ἑκάστου διάπλου, ἄλλως, ἐὰν μείνῃ κενὸν, ζημιοῦται σημαντικῶς ἕνεκα τῶν ἁδρῶν ἐξόδων, καὶ καθὸ μὴ δυνάμενον νὰ περιπλανᾶται κενὸν εἰς διαφόρους λιμένας πρὸς εὕρεσιν φορτίου, ὅπως ἐνεργοῦσιν εὐκόλως τὰ ἱστιοφόρα· μ' ὅλα ταῦτα ἡ πολὺ ἀνωτέρα ἐξ ἑνὸς ταχύτης τῶν ἀτμοπλοίων, ὑπολογιζομένη κατὰ μέσον ὅρον ὡς τρία πρὸς ἓν, ὥστε τὸ ἀτμόπλοιον δύναται νὰ ἐκτελῇ κατ' ἔτος ἓξ ταξείδια πρὸς δύω τὸ πολὺ τοῦ ἱστιοφόρου, ἡ τάξις αὐτῶν ἀφ' ἑτέρου εἰς τοὺς ἀπόπλους

καὶ κατάπλους πραγματοποιουμένους συνήθως εἰς ἡμέρας καὶ ὥρας ὡρισμένας, προσέτι δὲ καὶ ἡ ἀσυγκρίτῳ λόγῳ μεγαλειτέρα ἐξ αὐτῶν παρεχομένη ἀσφάλεια, ὅλα ταῦτα, πλεονεκτήματα ἀκαταλόγιστα εἰς τὴν γιγαντιαίαν ἀνάπτυξιν ἣν ἔλαβεν ἐπ' ἐσχάτων τὸ ἐμπόριον, ὅπου ὁ ἔμπορος ἐπιδιώκει τὴν κατ' ἔτος πολυπλάσιον κυκλοφορίαν τῶν κεφαλαίων αὐτοῦ, ἀναδεικνύουν τὴν ἀτμοπλοΐαν ὑπερτέραν τῆς ἱστιοπλοΐας, καὶ εἰς τὸν ὑφιστάμενον ἤδη μεταξὺ αὐτῶν μέγα συναγωνισμὸν ἀπέσπασεν ἐκείνη ἀπὸ ταύτης πλείστην ἐργασίαν, καὶ τείνει καθ' ἑκάστην εἰς ἀπορρόφησιν αὐτῆς κατὰ τὴν Μεσόγειον καὶ τὸν Εὔξεινον Πόντον, ὅπου καὶ ἀπὸ τοῦδε ἠνάγκασε τὰ ἱστιοφόρα νὰ περιορισθῶσι σχεδὸν εἰς μεταφορὰν σιτηρῶν μόνον καὶ τοιούτων ἄλλων ὀγκωδῶν ἐμπορευμάτων. Ἀλλ' εἰς τὸν Ὠκεανὸν, ὅπου αἱ διαστάσεις εἶναι ἀπέραντοι καὶ οἱ πλόες ἐκτεταμένοι, ὅπου δὲν ὑπάρχουσιν ἐν τῷ μέσῳ οὔτε σταθμοὶ πρὸς παραλαβὴν γαιανθράκων διὰ τὰ ἀτμόπλοια, ἐκεῖ δὲν δύνανται αὐτὰ νὰ συναγωνισθῶσιν ἐπιτυχῶς μὲ τὰ ἱστιοφόρα, καθὸ ἠναγκασμένα, παρεκτὸς ἄλλων δυσκολιῶν, νὰ φέρωσι μεθ' ἑαυτῶν καὶ τοὺς ἀπαιτουμένους δι' ὅλον σχεδὸν τὸν διαπλουν γαιάνθρακας, καὶ οὕτω περισσεύει ὀλίγον μόνον μέρος ἐκ τῆς χωρητικότητος αὐτῶν διὰ φορτίαν· ἕνεκα δὲ τούτου ἀπέτυχον διάφοροι συστηθεῖσαι εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἑταιρίαι πρὸς μετακόμισιν ἐμπορευμάτων διὰ τῶν ἀτμοπλοίων εἰς τὰς Ἰνδίας, εἰς τὴν Αὐστραλίαν, εἰς τὴν Κίναν, εἰς τὴν Ἀμερικὴν, καὶ χαίρουσι πάντοτε τὸ μονοπώλιον σχεδὸν τῆς φορτηγίας εἰς ἐκείνας τὰς θαλάσσας τὰ ἱστιοφόρα πλοῖα, καὶ φαίνεται ὅτι θέλουν ἐξακολουθεῖ νὰ ἔχωσιν αὐτὸ, ἐνόσῳ τοὐλάχιστον δὲν ἀνακαλυφθῇ κινητική τις ἄλλη δύναμις οἰκονομικωτέρα τοῦ ἀτμοῦ, ἢ ἄλλο μέσον ἐξοδεύσεως ὀλιγωτέρων γαιανθράκων.

Συμφέρει, ἑπομένως, εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐὰν θέλῃ νὰ διατηρήσῃ τὸ ναυτικὸν αὐτῆς καὶ ἐν γένει τὴν ναυτικὴν ἐκείνην ὑπεροχὴν, ἥτις ἀπετέλει πάντοτε τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν δόξαν αὐτῆς, ἐξ ἑνὸς μὲν νὰ ἐμψυχώσῃ διὰ πάσης θυσίας τὴν κατασκευὴν καὶ τὴν χρῆσιν ἀτμοπλοίων διὰ τὴν θαλασσοπορίαν τῆς Μεσογείου καὶ τοῦ Εὐξείνου, ὅπου εἶναι ἀδύνατον πλέον ἡ ἱστιοπλοΐα νὰ ἔχῃ τὴν αὐτὴν ὡς ἄλλοτε ἰσχὺν, καὶ ὅπου καθ' ἑκάστην ἐξασθενεῖται, ὥστε ἂν δὲν προνοήσῃ ἀπὸ τοῦδε ἡ Ἑλλὰς διὰ τὸ παρὸν καὶ διὰ τὸ μέλλον, θέλει καταντήσει μίαν ἡμέραν (ἥτις δυστυχῶς δὲν φαίνεται πολὺ μακρὰν οὖσα) νὰ εὑρεθῇ στερημένη πάσης σχεδὸν οὐδιώδους ναυτικῆς ἐνεργείας ἐν τῇ Μεσογείῳ

καὶ ἐν τῷ Εὐξείνῳ πόντῳ, καὶ περιωρισμένη μόνον εἰς τὰ στενὰ ὅρια τῆς ἀκτοπλοΐας αὐτῆς καὶ τῶν ἐκτάκτων ἐκείνων περιστάσεων καθ' ἃς ἤθελεν ἀναφχνῆ σιτοδεία εἰς τὴν Εὐρώπην· καὶ ἐπειδὴ ἡ ἀτμοπλοΐα δὲν δύναται μήτε νὰ συστηθῇ μήτε νὰ διατηρῆται ἀτομικῶς, ἀλλ' εἶναι ἔργον κολοσσιαῖον, ἀπαιτοῦν τὸν συνεταιρισμὸν ὅπως γίνεται εἰς τὴν Εὐρώπην, εὐτυχῶς δὲ ὑπάρχει παρ' ἡμῖν ἀτμοπλοϊκὴ ἑταιρία, ἀνάγκη πᾶσα νὰ προαχθῇ αὕτη δι' ὅλων τῶν μέσων, καὶ νὰ ἔμβῃ εἰς θέσιν ἐπιτυχοῦς συναγωνισμοῦ μὲ τὰς εὐρωπαϊκὰς ἀτμοπλοϊκὰς ἑταιρίας, συγκεντρώνουσα πρὸ πάντων ἐν ἑαυτῇ κεφάλαια πολλὰ, καὶ δημόσια καὶ ἰδιωτικὰ, μάλιστα δὲ τὰ ἰδιωτικὰ ἐκεῖνα κεφάλαια ἅτινα ἤθελον εἶσθαι προωρισμένα διὰ τὴν ναυτιλίαν, ἀλλ' ἐνόσῳ μένουν κοτακερματισμένα, ἀποβαίνουσιν ἀνεπαρκῆ καὶ ἄγονα, ἐνῷ ἐξ ἐναντίας συγκεντρούμενα ἐν τῇ διωργανισμένῃ ταύτῃ ἑταιρίᾳ, δύνανται ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῶν νὰ παράξωσι μεγάλα ἀποτελέσματα. Ἀφ' ἑτέρου δὲ συμφέρει τὰ μέγιστα νὰ στραφῇ ἡ προσοχὴ τῆς ναυτιλίας ἡμῶν πρὸς τὸν Ὠκεανὸν, ὅστις παριστᾷ ἀπέραντον καὶ ἔνδοξον στάδιον εἰς τὴν ἐνεργητικότητα καὶ εἰς τὸ μεγαλεπήβουλον αὐτῆς, καὶ ὅπου, ὡς εἴπομεν, ὑπερτερεῖ πάντοτε καὶ θέλει ἐξακολουθεῖ ὑπερτεροῦσα ἡ ἱστιοπλοΐα τῆς ἀτμοπλοΐας, ἐκεῖ πρέπει κυρίως νὰ στραφῶσι τὰ ἱστιοφόρα ἡμῶν πλοῖα εἰς ὑψηλοτέραν περιωπὴν, ἐξερχόμενα ἐκ τοῦ στενοῦ καὶ τετριμμένου κύκλου τῆς Μεσογείου, ὅστις δὲν δύναται πλέον νὰ ἐπαρκῇ εἰς αὐτὰ, ἐκεῖ πρέπει νὰ ἐπιχειρῶσι μακροὺς διάπλους κατὰ μίμησιν πολλῶν μεγαλεμπόρων ὁμογενῶν, οἵτινες, αἰσθανθέντες τὴν σμικρότητα πλέον δι' αὐτοὺς τῆς Μεσογείου, καὶ τὰ μηδαμινὰ ἐκ τοῦ ἐμπορίου αὐτῆς κέρδη, ἔῤῥιψαν τὰ βλέμματά των πρὸς τὸν Ὠκεανὸν, ἐσύστησαν ἐμπορικὰ καταστήματα εἰς διαφόρους παραλίους αὐτῷ πόλεις, διεύθυναν ἐκεῖ μεγάλας ἐπιχειρήσεις, καὶ κατέστησαν ἤδη περίδοξοι ἐμπορικῶς καὶ εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη. Τοιοῦτον μέλλον περιμένει βεβαίως καὶ τὴν ναυτιλίαν ἡμῶν, ἐὰν μετὰ θάῤῥους, ἐμψυχουμένη καὶ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ἀποδυθῇ καὶ αὕτη εἰς τοιοῦτον ἀγῶνα, ὅπου θέλει συνοδεύεσθαι μὲ τὰς εὐχὰς τοῦ Πανελληνίου καὶ μὲ τὴν ἰσχυρὰν συνδρομὴν τῶν ὁμογενῶν ἐμπόρων. Οὕτω δὲ ἔχουσα ἡ Ἑλλὰς ἱστιοφόρα πλοῖα διασχίζοντα τὰς θαλάσσας τοῦ Ὠκεανοῦ, ἔχουσα ἄλλα ἐνασχολούμενα εἰς τὴν ἀκτοπλοΐαν αὐτῆς, καὶ ἄλλα τόσα ὅσα δύνανται νὰ συντηρῶνται ἐν τῇ Μεσογείῳ καὶ ἐν τῷ Εὐξείνῳ πρὸς μεταφορὰν σιτηρῶν καὶ ἄλλων ὀγκωδῶν εἰδῶν (τὰ ὁποῖα, ὡς εἴπομεν, δὲν συμφέρουν πάντοτε

εἰς τὴν ἀτμοπλοΐαν νὰ παραλαμβάνῃ), ἔχουσα προσέτι καὶ ἀτμόπλοια ὅσα δυνηθῇ ν' ἀποκτήσῃ, θέλει διατηρεῖ ἀκμαίαν τὴν ναυτιλίαν αὐτῆς, ὅπως καὶ ἄλλοτε, καὶ μὲ βάσιμον μάλιστα ἐλπίδα αὐξήσεως εἰς τὸ μέλλον, συγχρόνως δὲ θέλει σχηματισθῇ καὶ πολὺ τελειότερον τὸ ναυτικὸν ἡμῶν, γυμναζόμενον εἰς τὰς μακρὰς θαλασσοπορίας καὶ εἰς τὴν ἀτμοπλοΐαν.

Δι' ὅλα ταῦτα θεωρεῖ ἐπάναγκες ἡ ἐπιτροπὴ, καὶ προτείνει ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ὡς ἓν μέσον ἐμψυχώσεως ν' ἀπαλλαχθῶσι παντὸς προξενικοῦ τέλους ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ τὰ Ἑλληνικὰ ἀτμόπλοια καὶ τὰ ἱστιοφόρα πλοῖα εἰς πάντα παρ' αὐτῶν ἐπιχειρούμενον πλοῦν κατὰ τὸν Ὠκεανόν. Φρονεῖ δὲ καλὸν καὶ ἄλλας ἀμοιβὰς νὰ χορηγῇ ἡ Κυβέρνησις πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ἐθνωφελοῦς τούτου σκοποῦ.

Ἀλλὰ διὰ τοὺς τοιούτους κατ' ἐξοχὴν διάπλους ἀπαιτοῦνται μεγάλα καὶ στερεὰ πλοῖα, ναυπηγημένα ἐξ ἀγριοξυλείας καὶ καλῶς ἐφωδιασμένα μ' ὅλα τὰ ἀναγκαῖα. Ἀφ' ἑτέρου δὲ τῶν τοιούτων πλοίων, ὡς καὶ τῶν ἀτμοπλοίων, ἡ κατασκευὴ καὶ ἡ ἐφόπλισις ἀπαιτεῖ σημαντικὰ κεφάλαια, τῶν ὁποίων δυστυχῶς στεροῦνται οἱ πλεῖστοι ἐκ τῶν ναυτικῶν ἡμῶν καὶ ἐφοπλιστῶν· ν' ἀναπληρῶσι δὲ ταῦτα διὰ δανείων ἐπὶ ναυτικῷ τόκῳ πρὸς 2 ἕως 3 τοῖς ἑκατὸν ὅπως ἤδη πράττουσιν, εἶναι καὶ τοῦτο δύσκολον καὶ ἐπιζήμιον μάλιστα, οἱ δὲ ὑπέρογκοι τόκοι φέρουν συνήθως καταστροφὴν τοῦ ὀφειλέτου. Καθίσταται λοιπὸν ἔργον τῆς πρώτης ἀνάγκης νὰ διοργανισθῇ σύστημα ναυτοδανεισμοῦ μὲ ὑπεγγύησιν τῶν πλοίων ἐπὶ μετρίῳ τόκῳ, εἴτε παρ' ἐπίτηδες συστηθησομένης ναυτικῆς τραπέζης, εἴτε μᾶλλον παρὰ τῆς ἐθνικῆς, αὐξανούσης πρὸς τοῦτο τὰ κεφάλαια αὐτῆς· ὅπως ἤδη τὸ ἐμπόριον προμηθεύεται παρ' αὐτῆς χρήματα ἐπὶ τόκῳ 6 ἕως 8 τοῖς ἑκατὸν, ὅπως καὶ ἡ γεωργία καὶ οἱ κτηματίαι ἐν γένει δύνανται ἐπίσης νὰ προμηθεύωνται μὲ τόκον ἑπτὰ ἕως ὀκτὼ τοῖς ἑκατὸν, παρομοίως εἶναι δίκαιον καὶ σύμφορον νὰ χαίρῃ τοιαύτην εὐκολίαν καὶ ἡ ναυτιλία, ναυτοδανειζομένη ἐπὶ τῷ ἰδίῳ ὡς ἔγγιστα τόκῳ καὶ μὲ προσθήκην τῶν ἀσφαλίστρων τοῦ θαλασσοδανείου, τὸ ὁποῖον δύναται ἡ ναυτοδανείσασα τράπεζα ν' ἀσφαλίσῃ εἴτε ἡ ἰδία εἴτε παρ' ἄλλῳ ἀξιοχρέῳ καταστήματι καθ' ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν θαλασσίων κινδύνων, καὶ οὕτω, κατὰ τὸ νομοθετηθὲν ἐσχάτως καὶ παρ' ἡμῖν σύστημα τοῦ βιβλίου τῶν θαλασσοδανείων, θέλει ἀπολαύει τὴν αὐτὴν σχεδὸν ἀσφάλειαν ὅπως καὶ διὰ τῆς κτηματικῆς ὑποθήκης ἐπὶ τῶν ἐγγείων δανείων.

Μυρίαι θέλουν ἀποβῆ αἱ ἐκ τοιαύτης χρηματικῆς εὐκολίας ὠφέλειαι. Πληρώνοντες τότε μικροὺς τόκους οἱ ἰδιοκτῆται τῶν πλοίων θέλουν δύνασθαι νὰ ἀντέχωσι, καὶ ὅταν ἐν περιπτώσει δυστυχίας τοῦ ἐμπορίου εὑρίσκωσιν ὀλίγον μόνον ναῦλον ἢ καὶ μένωσιν ἐν ἀπραξίᾳ ἐπί τινα χρόνον, ἐνῷ ἤδη συμβαίνει πολλάκις εἰς τοιαύτας περιστάσεις οἱ ὑπέρογκοι τόκοι ν' ἀπορροφῶσι καὶ αὐτὴν τοῦ πλοίου τὴν ἀξίαν, καὶ ὁπωσδήποτη νὰ μὴ καλύπτωνται ἐκ τῶν πενιχρῶν ναύλων. Τὸ σημαντικώτερον δὲ εἶναι ὅτι τότε θέλει διευκολυνθῆ βαθμηδὸν ὄχι μόνον ἡ εἰς τὸ μέλλον ναυπήγησις μεγάλων καὶ δυνατῶν πλοίων, ἀλλὰ καὶ ἡ βελτίωσις τῶν ἤδη ὑπαρχόντων καὶ ἡ καλὴ ἐφόπλισις αὐτῶν, καὶ οὕτω τὰ ἱστιοφόρα ἡμῶν θέλουν εἴσθαι εἰς κατάστασιν νὰ συναγωνίζονται πανταχοῦ μὲ τὰ εὐρωπαϊκὰ, ἐνῷ σήμερον, δὲν πρέπει νὰ πλανώμεθα, καὶ αὐτοὶ οἱ ὁμογενεῖς ἀναγκάζονται, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, νὰ προτιμῶσιν ἐκεῖνα, καὶ ἡ ἀρχικὴ αἰτία τούτου φαίνεται ἡ μικρότης τῶν ἡμετέρων πλοίων καὶ ἡ ποιότης καὶ ἐφόπλισις αὐτῶν, ἥτις δὲν παρίσταται τοιαύτη ὥστε νὰ ἀναγνωρίζωνται καὶ νὰ κατατάσσωνται εἰς τὰ ἐπαληθευτικὰ βιβλία (veritas) παρὰ τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἐν Γαλλίᾳ ἐπιτετραμμένων πρὸ τοῦτο ἐπιτροπῶν ὡς ἀ. τάξεως πλοῖα, οὐδὲ ἀποφασίζουν, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, οἱ πλοίαρχοι αὐτῶν νὰ τὰ ὑποβάλλωσιν εἰς τοιαύτην ἐξέτασιν καὶ κατάταξιν, μολονότι ἐλεῖ εἶναι δεκτὰ εἰς τοῦτο καὶ τὰ ξένα πλοῖα. Στερημένα ἑπομένως τοιούτου ἐλέγχου τὰ πλοῖα ἡμῶν, ἐπιβαρύνονται, διὰ ν' ἀσφαλισθῶσι τόσον αὐ ὰ ὅσον καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς φορτία, μὲ ἀσφάλιστρα κατὰ δύω ἕως 4 τοῖς ἑκατὸν ἀνώτερα τῶν διδομένων διὰ τὰ εὐρωπαϊκὰ (εἰς τὴν Ἀγγλίαν, λόγου χάριν, τὰ μὲν κατατεταγμένα ἀ. τάξεως πλοῖα ἀσφαλίζονται συνήθως πρὸς 2 ἕως 2 1/2 τοῖς ἑκατὸν, καὶ τὰ ἀνεξέλεγκτα πρὸς 5 ἕως 7 τοῖς ἑκατὸν), κἄποτε δὲ οὔτε δέχονται ποσῶς νὰ τ' ἀσφαλίσωσιν οἱ ἐν Εὐρώπῃ ἀσφαλισταί. Ἕνεκα τούτου ὁ ἔμπορος, τρέχων ἐξ ἑνὸς μεγαλείτερον κατὰ τὴν ἰδέαν αὐτοῦ κίνδυνον βλάβης ἢ ἀπωλείας τῶν ἐμπορευμάτων, ἐὰν φορτωθῶσιν ἐπὶ ἑλληνικοῦ πλοίου, μὴ δυνάμενος ἀφ' ἑτέρου νὰ πωλήσῃ αὐτὰ εἴτε ἐπὶ *προσδοκίᾳ* (en expectative) εἴτε *μετὰ τὴν ἄφιξιν* εἰς τὴν ἰδίαν τιμὴν εἰς ἣν ἤθελον πωληθῆ ἐὰν ἦσαν φορτωμένα ἐπὶ εὐρωπαϊκοῦ, καθὸ ἠναγκασμένος νὰ τ' ἀσφαλίσῃ μὲ ἀσφάλιστρα βαρύτερα, ἀποφεύγει ἑπομένως τὴν ναύλωσιν ἑλληνικῶν πλοίων, ἢ καὶ ἂν δεχθῇ αὐτὴν, προσφέρει ναῦλον 20 ἕως 30 τοῖς ἑκατὸν ὀλιγώτερον. Ὅταν ἐξ ἐναντίας αὐτὰ ἦναι μεγάλα, στερεὰ καὶ

καλῶς ἐφωδιασμένα, τότε θέλουν ἰσχύει ὄχι μόνον μακρὰς νὰ ἐπιχειρῶσι διάπλους κατὰ τὰς θαλάσσας τοῦ Ὠκεανοῦ, ἀλλὰ καὶ ἀφόβως νὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἐν Γαλλίᾳ ἐπιτροπῶν καὶ ὡς ἀ. τάξεως πλοῖα νὰ κατατάσσωνται, καὶ ὡς τοιαῦτα ν' ἀσφαλίζωνται παρὰ τοῖς ἐκεῖ ἀσφαλισταῖς μὲ τὴν αὐτὴν σχεδὸν εὐκολίαν καὶ οἰκονομίαν ὡς καὶ τὰ εὐρωπαϊκὰ, καὶ νὰ ναυλώνωνται μὲ τοὺς ἰδίους ὡς ἔγγιστα ναύλους, καὶ νὰ πρυτιμῶνται μάλιστα παρὰ τῶν ἁπανταχοῦ μεγαλεμπόρων ὁμογενῶν, ἐνίοτε δὲ καὶ παρ' αὐτῶν τῶν ξένων, οἵτινες δὲν δύνανται νὰ διαφιλονεικήσωσι τὴν ὑπεροχὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ κατά τε τὴν τόλμην καὶ τὴν ταχύτητα.

Ὑπ' αὐτὴν τὴν ἔποψιν ἡ σύστασις μεγάλης Ἑλληνικῆς ἀσφαλιστικῆς ἑταιρίας δὲν παρίσταται πλέον ἀπολύτως ἀναγκαία, ἀλλ' ὡς δευτερεῦον ἀντικείμενον, ἡ καὶ ἂν συστηθῇ ναυτικὴ τράπεζα κατὰ τὰς ἀνωτέρω παρατηρήσεις, ἐκείνη δύναται ν' ἀναλάβῃ καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς φορτίων, ὅπως ὑπάρχει καὶ εἰς τὴν Γένοβαν.

Ἀλλὰ, παρεκτὸς τῶν χρηματικῶν πόρων, ἀπαιτεῖται καὶ ὑλικὸν καλὸν καὶ εὐθηνὸν, τοὐτέστιν ἀγρία ξυλεία καὶ γαιάνθρακες, διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ χρῆσιν τῶν ἀτμοπλοίων καὶ τῶν μεγάλων ἱστιοφόρων. Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον πρέπει ταχέως νὰ διευκολυνθῇ διὰ καταλλήλου ὀργανισμοῦ καὶ ἡ ὑλοτόμησις τῶν ἑλληνικῶν δασῶν, ὅσα δύνανται νὰ παράγωσι τοιαύτην ξυλείαν (ἥτις καθίσταται τοσούτῳ μᾶλλον ἀναγκαία, ὅσον ἀποβαίνει σχεδὸν ἀδύνατον νὰ προμηθευώμεθα αὐτὴν ἔξωθεν), καὶ προσέτι ἡ ἐξόρυξις τῶν ἑλληνικῶν ἀνθρακορυχείων, τῶν ὁποίων οἱ ἄνθρακες δύνανται νὰ χρησιμεύωσιν εἰς τὴν ἀτμοπλοΐαν ἂν ὄχι μόνοι, τοὐλάχιστον σύμμικτοι μὲ τοὺς ἀγγλικούς· συγχρόνως δὲ νὰ πραγματοποιηθῇ καὶ ἡ εὔκολος αὐτῶν ὅλων συγκοινωνία μὲ τὴν θάλασσαν διὰ κατασκευῆς ἁμαξητῶν ὁδῶν. Εἰς ταῦτα πάντα, καθὸ λίαν παραγωγικὰ καὶ ἔργα τῆς πρώτης ἀνάγκης, ἐφιστῶμεν σπουδαίως τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐπὶ τέλους δὲ ἓν μέσον ἐπίσης βοηθητικὸν ὑπὲρ τῆς ναυτιλίας, ἀπαιτούμενον πρὸς ἀνακούφισιν καὶ πρὸς ὑποστήριξιν αὐτῆς, ἐν τῇ παρούσῃ μάλιστα δεινῇ θέσει της, καὶ ἰδίως συνιστώμενον εἰς τὰς ῥηθείσας ἐκθέσεις ἐμπορικῶν ἐπιμελητηρίων καὶ ναυτικῶν συλλόγων, εἶναι καὶ ἡ ἐλάττωσις τῶν τελῶν μὲ τὰ ὁποῖα αὕτη ἐπιβαρύνεται πολὺ πλέον καὶ τοῦ δικαίου, ὡς ἀπεδείχθη ἀνωτέρω, καὶ ἡ ἄκρα προσέτι σαφήνεια καὶ ἁπλότης

εἰς τὰς διατιμήσεις αὐτῶν, ὥστε νὰ μὴ μένῃ κἀμμία λαβὴ παρεξηγήσεων πρὸς καταχρήσεις, ὁποῖαι δυστυχῶς εἶναι εὔκολοι εἰς τὸ ἐξωτερικὸν μακρὰν ἀπὸ τὰ βλέμματα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν λοιπῶν Ἀρχῶν. Τοῦτο μᾶς φέρει ἤδη, μετὰ τὰς γενικὰς ταύτας σκέψεις, εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν καθέκαστα τοῦ νομοσχεδίου.

Γ'.

Διὰ νὰ δικαιολογήσῃ τὸ ὑπέρογκον τῶν ἐν αὐτῷ τελῶν ἡ αἰτιολογικὴ ἔκθεσις, τὰ συγκρίνει μὲ τὴν ἐν ἰσχύϊ διατίμησιν, καὶ εὑρίσκει εἰς τὸν ἐν αὐτῇ προσηρτημένον πίνακα, ὅτι κατὰ μὲν τὸ νομοσχέδιον τὰ τέλη εἰς τὰς τέσσαρας αὐτοῦ περιπτώσεις συμποσοῦνται εἰς δραχ. 68, κατὰ δὲ τὴν διατίμησιν εἰς δραχ. 102.

Ἀλλὰ πρὸ πάντων ἡ σύγκρισις δὲν εἶναι ἀκριβὴς, ἐπειδὴ δὲν προσετέθησαν εἰς αὐτὴν καὶ τὰ λοιπὰ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ τέλη· τοὐτέστι.

Διὰ τὰς μεταβολὰς τοῦ ναυτολογίου ἕνεκα ἀποβιβάσεως 4 ναυτῶν τοὐλάχιστον, ἥτις συνήθως λαμβάνει χώραν εἰς ἕκαστον διάπλουν πρὸς λεπτὰ 75	δραχ.	3
Ἕνεκα ἐπιβιβάσεως 4 ἄλλων, πρὸς ἀντικατάστασιν αὐτῶν	»	3
Ἕνεκα ἐπιβιβάσεως ἓξ ἐπιβατῶν κατὰ τὸν ἀπόπλουν, πρὸς δραχ. 1.	»	6
Ἕνεκα ἀποβιβάσεως ἓξ ἐπιβατῶν κατὰ τὸν κατάπλουν, πρὸς δραχ. 1.	»	6
Διὰ δηλωτικὸν ἐξαγωγῆς πραγματειῶν εἰς πλοῖον 200 τόνων, ὁποῖον ὑποθετομεν πάντοτε.	»	12
	δραχ.	30
Διὰ τέλος λιμενικὸν πρὸς λεπτὰ 2 τὸν τόνον	»	4
Διὰ τέλος λόγῳ ἀγαθοεργιῶν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν κτλ.	»	10
Διὰ προσθήκην δύω φύλλων τοὐλάχιστον εἰς τὸ ἡμερολόγιον καὶ τὸ ναυτολόγιον καθ' ὅλον τὸν ἀμφοτερόπλουν, πρὸς δραχμὰς 2 τὸ φύλλον.	»	4
	δραχ.	48
αἵτινες προστιθέμεναι εἰς τὰς κατὰ τὸν πίνακα τοῦ νομοσχεδίου.	»	68
Φέρουν τὸ ποσὸν . .	»	116

Ἡ δὲ σημερινὴ διατίμησις ὁρίζει τέλη, μόνον διὰ τῆν ἐπιβίβασιν οἱουδήποτε ἀριθμοῦ ἀνθρώπων, πρὸς

λεπτὰ 3 τὸν τόνον	»	6
καὶ διὰ τὴν ἀποβίβασιν ὡσαύτως	»	6
καὶ διὰ δηλωτικὸν πραγματειῶν ἐξαγομένων	»	6
δραχ.		18
αἵτινες προστιθέμεναι εἰς τὰς κατὰ τὸν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ πίνακα αὐτῆς τῆς διατιμήσεως, ...	»	102
δραχ.		120

Τέλη δὲ λιμενικὰ ἢ λόγῳ ἀγαθοεργίας ἢ λόγῳ προσθήκης φύλλων δὲν ἐπιβάλλει ἡ διατίμησις αὕτη, καὶ ἄν τις πλοίαρχος δίδῃ σήμερον χρήματα λόγῳ δῆθεν ἀγαθοεργίας ἢ ἄλλως πως, τοῦτο γίνεται *προαιρετικῶς*, ἀλλ' οὐχὶ ὑποχρεωτικῶς δυνάμει νόμου· ὥστε πραγματικῶς ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῶν δύω διατιμήσεων εἶναι ἐλαχίστη· καὶ ἂν προστεθῇ καὶ τὸ τυχαῖον τέλος δραχμῶν 4—6 τὸ ὁποῖον ὁρίζεται ἐν τῷ νομοσχεδίῳ δι' ἀντικατάστασιν τῆς ἀδείας ἀναχωρήσεως ἐν περιπτώσει ἀπωλείας, καὶ ἐν τῇ νῦν διατιμήσει οὐδόλως ἐπιβάλλεται τοιοῦτον, τότε αἱ δύω διατιμήσεις εἶναι ἴσαι σχεδὸν ὡς πρὸς τὰ τέλη αὐτῶν.

Παρεκτὸς ὅμως τούτου, καὶ μετριωτέρα ἐκείνης ἂν ὑποτεθῇ ἡ τοῦ νομοσχεδίου, τοῦτο δὲν δικαιολογεῖ τὸ αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ἐξελεγχόμενον ἐν αὐτῇ ὑπέρογκον τῶν τελῶν, ὅπως ἀνεπτύχθη ἀνωτέρω.

Πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν συγκρίνει ἡ ἔκθεσις τὰ τέλη τοῦ νομοσχεδίου καὶ μὲ τὴν γαλλικὴν διατίμησιν, καὶ τὰ ἀνευρίσκει ὅμοια. Ἀλλὰ δὲν ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν δύω οὐσιώδεις περιστάσεις, αἵτινες μηδενίζουν τὸ ἐκ τῆς παραβολῆς ταύτης συμπέρασμα αὐτῆς.

1. Ὅτι εἰς τὴν Γαλλίαν οἱ φόροι ἐν γένει εἶναι πολὺ μεγαλείτεροι τῶν ἐν Ἑλλάδι· τὸ ἐτήσιον αὐτῶν ποσὸν φθάνει ὡς ἔγγιστα εἰς ἓν δισεκατομμύριον καὶ ἑκατὸν ἑκατομμύρια, ὥστε κατὰ τὸν πληθυσμὸν αὐτῆς, συνιστάμενον εἰς 36 περίπου ἑκατομμύρια, ἀναλογοῦν δραχ. 30 1/2 σχεδὸν ὡς ἐτήσιος φόρος εἰς ἕκαστον ἄτομον. Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐξ ἐναντίας τὸ ὁλικὸν ποσὸν τῶν δημοσίων προσόδων κατ' ἔτος συμποσοῦται εἰς 22 ἑκατομμύρια σχεδὸν, ὥστε ἀναλογοῦν εἰς ἕκαστον ἄτομον ἐκ τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου καὶ 150 ὡς ἔγγιστα χιλιάδων τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῆς, δραχ. 19 1/7 περίπου. Ὅθεν ἐκεῖ καθὼς ὅλοι

ἐν γένει πληρώνουσι φόρους ἀ ωτέρους τῶν ἐν Ἑλλάδι, ἐπειδὴ ἔχουν ἀναλόγως καὶ ὠφελείας καὶ ἀπολαυὰς μεγαλειτέρας, εἶναι ἐπόμενον κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ τὰ πλοῖα αὐτῶν νὰ φορολογῶνται πλέον τῶν ἡμετέρων, καὶ οὐχὶ νὰ ζητῶμεν νὰ ἐξομοιώσωμεν ταῦτα μ' ἐκεῖνα· καὶ

2. Ὅτι ἰδίως τὰ Γαλλικὰ πλοῖα χαίρουν, ὡς ἐξ αὐτοῦ τούτου μάλιστα, ἤγουν ὡς ἐκ τῆς βαρείας αὐτῶν φορολογίας, διάφορα πλεονεκτήματα, τῶν ὁποίων στεροῦνται τὰ ἡμέτερα.— Ἓν πρώτοις εἰς ἕκαστον πλοῖον ναυπηγηθὲν ἐπιστρέφεται τὸ τελώνιον ὅσον ἐπληρώθη διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ ὁλικοῦ αὐτοῦ· ἀκολούθως ἀπολαύουν τὸ προνόμιον τῆς ἀποκλειστικῆς μεταφορᾶς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐκ τῆς Γαλλίας τῶν γαιανθράκων καὶ ὅλων ἐν γένει τῶν ἐμπορευμάτων δι' ὅσων τὴν ἐξαγωγὴν χορηγεῖ ἀμοιβήν τινα ἡ Κυβέρνησις, τοὐτέστι τῆς ψαρικῆς καὶ διαφόρων ἄλλων· ἔχουν ὡσαύτως τὸ προνόμιον τῆς ἐπιβολῆς πολὺ μικροτέρου (κατὰ 20—25 τοῖς ἑκατὸν) τελωνίου εἰς διάφορα εἴδη, ἤγουν τὸ ἔλαιον, τοὺς καπνούς, τὴν σμύριδα, τὰ βαμβάκια τῆς Ἀνατολῆς, τὰ ἀλείμματα καὶ λοιπὰ, ὅταν μεταφέρωνται εἰς τὴν Γαλλίαν διὰ πλοίων γαλλικῶν· χαίρουν, ἐπὶ τέλους, εἰς τὸ ἐξωτερικὸν μεγίστην προστασίαν καὶ ἕνεκα τῆς κραταιᾶς Δυνάμεως τοῦ γαλλικοῦ ἔθνους, καὶ ἕνεκα τῆς βαρύτητος καὶ ἱκανότητος τῶν Γάλλων Προξένων, οἵτινες πολὺ ἀδρότερον μισθοδοτούμενοι ἔχουν καὶ ἀνωτέραν ἀξίαν· ὥστε δικαιολογεῖται παρ' αὐτῆς ἡ ἐπιβολὴ καὶ φόρων ἀναλόγων πρὸς ἀντιστάθμισιν αὐτῶν ὅλων τῶν πλεονεκτημάτων καὶ πρὸς μικρὰν ἀνακούφισιν τῶν ὑπερόγκων ἀπαιτουμένων ἐξόδων εἰς τὴν χορήγησιν τοιαύτης προστασίας. Ἀλλ' ἡμεῖς, ἐνῷ δὲν ἀπονέμομεν τοὐλάχιστον τοιαῦτα πλεονεκτήματα καὶ ὁμοίαν προστασίαν εἰς τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα, θέλομεν ἀφ' ἑτέρου νὰ τὰ ἐπιβαρύνωμεν μὲ ὅρους βάρη, καὶ μεγαλείτερα μάλιστα, ἐπειδὴ τὰ παρὰ τοῦ νομοσχεδίου ἐπιβαλλόμενα τέλη, λιμενικὸν καὶ ἀγαθοεργικὸν, δὲν ὑπάρχουσιν εἰς τὴν Γαλλικὴν διατίμησιν.

Ἀντὶ λοιπὸν ν' ἀναζητῶμεν ὡς ὁδηγὸν τὴν διατίμησιν αὐτὴν μεθ' ἧς οὐδεμίαν ἀναλογίαν καὶ σύγκρισιν δύναται νὰ ἔχῃ ἡ ἡμετέρα, ἠδυνάμεθα πολὺ κάλλιον νὰ μιμηθῶμεν τὸ σύστημα τῆς Ἀγγλίας, ἥτις δικαίως θεωρεῖται ὡς τύπος καὶ ὑπογραμμὸς ἐπὶ τῶν φορτώντων τὰ ναυτιλιακὰ καὶ τὰ τελωνιακὰ, καὶ ἐνῷ περιστοιχίζει τὰ πλοῖα αὐτῆς μὲ παντοίας εὐκολίας, δὲν τὰ ὑποχρεοῖ οὔτε διόλου σχεδὸν εἰς τέλη ἀποδημητηρίων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ὥστε δύνανται νὰ περιπλέωσιν ἐλευθέρως ὅλας τὰς

ξένας θαλάσσας χωρὶς νὰ ὑπόκηνται ὑποχρεωτικῶς πρὸς τ.. Προξένους αὐτῆς εἰμὴ εἰς ἐλάχιστον δικαίωμα, ἐκτὸς μόνον ἂν πρόκηται περὶ συντάξεως συμβολαίων ἢ περὶ διενέξεων τῶν πλοίων, ἤγουν περὶ ἀντικειμένων ἀσχέτων μὲ τὸ ζητούμενον.

Ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ, Κύριοι, θέλουσα νὰ συμβιβάσῃ ὅσον ἔνεστι τὰς ἀνάγκας τοῦ δημοσίου ταμείου μὲ τὴν ἀπαιτουμένην δικαιοσύνην καὶ πρόνοιαν ὑπὲρ τῆς ναυτιλίας, ἐνόμισε καλὸν ν' ἀποφύγῃ ἐξ ἑνὸς τὸ ὑπέρογκον τῶν τελῶν τῆς διατιμήσεως τοῦ νομοσχεδίου καὶ τῆς Γαλλικῆς ἐφ' ἧς αὕτη στηρίζεται, καὶ ἀφ' ἑτέρου τὴν σχεδὸν ἀτέλειαν τοῦ Ἀγγλικοῦ συστήματος, καὶ ἀντ' αὐτῶν ν' ἀκολουθήσῃ μέσον τινὰ ὅρον. Ἐπὶ τῇ βάσει δὲ ταύτῃ, παραδεχομένη τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου, τουτέστι τὴν ἀνάγκην νέας καλλιτέρας διατιμήσεως, προτείνει τὰς ἑξῆς ἐπ' αὐτοῦ τροπολογίας, τὰς μὲν πρὸς διασάφησιν εἴτε ἁπλοποίησιν τῶν διατάξεων, τὰς δὲ πρὸς μετρίασιν τῶν βαρέων αὐτοῦ δασμῶν συμφώνως μὲ τὸ δίκαιον καὶ μὲ τὸ γενικὸν συμφέρον τοῦ Κράτους.

Α. Ἐν τῷ 1 τοῦ νομοσχεδίου ἄρθρῳ ἀντὶ τῶν λέξεων «ᾧδε *προσηρτημένην διατίμησιν* » ν' ἀντικατασταθῶσιν αἱ λέξεις «*ἑπομένην διατίμησιν, ἥτις ἀποτελεῖ μέρος τοῦ παρόντος νόμου*. Ἡ διατίμησις τῷ ὄντι πρέπει νὰ προστεθῇ εἰς τὴν συνέχειαν τοῦ νόμου ἀμέσως μετὰ τὸ 1 ἄρθρον αὐτοῦ, ὥστε νὰ φέρῃ καὶ αὐτὴ τὰς τυπικὰς ἐγγυήσεις καὶ τὰ συστατικὰ τοῦ νόμου, καὶ ν' ἀπαρτίζῃ μέρος αὐτοῦ ἀναπόσπαστον, ὅπως ἔγεινε καὶ εἰς τὸν νόμον περὶ τελωνιακοῦ δασμολογίου.

Β'. Εἰς ἕκαστον ἐκ τῶν δύω ἐδαφίων 1 καὶ 2 τῆς διατιμήσεως νὰ γένῃ διάκρισις μετὰ τῶν δύω περιπτώσεων, καθ' ἃς τὸ πλοῖον ἤθελεν ἐκφορτώσει καὶ φορτώσει συνάμα εἰς τὸν ἴδιον λιμένα, ἢ ἤθελεν ἐνεργήσει τὸ ἓν ἐκ τῶν δύω μόνων, καὶ κατὰ φυσικὸν λόγον εἰς τὴν δευτέραν ταύτην περίπτωσιν πρέπει νὰ πληρώνῃ τὸ ἥμισυ τέλος τοῦ τῆς πρώτης· συγχρόνως δὲ νὰ ἐλαττωθῇ τὸ τέλος αὐτῶν, καθὸ βαρύτατον τῷ ὄντι, ὅπως ὑπαγορεύει καὶ ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ὑπὲρ τῆς ναυτιλίας ἀπαιτουμένη πρόνοια κατὰ τοὺς διαφόρους ἐκτεθέντας ἀνωτέρω λόγους. Ἑπομένως αὐτὰ τὰ ἐδάφια 1 καὶ 2 νὰ τροπολογηθῶσιν οὕτω:

« § 1. Διὰ τὰ ἀποδημητήρια (α) πλοίου ἱστιοφόρου ἐνεργήσαντος ἐκφόρτωσιν καὶ φόρτωσιν συνάμα εἰς τὸν ἴδιον λιμένα· τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἑκάστου τόνου μέχρι τῶν 300 (6)
» . . . . . λεπτὰ 10

Ἐὰν δ' ἐνήργησε φόρτωσιν μόνον ἢ ἐκφόρτωσιν τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἑκάστου τόνου μέχρι τῶν 300 (6) » 5

« § 2. Διὰ τὰ ἀποδημητήρια (α) πλοίου ἱστιοφόρου ἐνεργήσαντος συμπλήρωσιν τῆς ἐκφορτώσεως καὶ τῆς φορτώσεως αὐτοῦ συνάμα εἰς τὸν ἴδιον λιμένα, ἀφοῦ ἐπλήρωσεν ἤδη τὸ ἀνωτέρω τέλος εἰς προλαβόντα λιμένα, εἰς ἕκαστον ἐκ τῶν ἑπομένων λιμένων· τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἑκάστου τόνου μέχρι τῶν 300 (β) ..... » 5

»Ἐὰν δ' ἐνήργησε συμπλήρωσιν τῆς ἐκφορτώσεως μόνον ἢ τῆς φορτώσεως αὐτοῦ, ἀφοῦ ἐπλήρωσεν ἤδη τὸ ἀνωτέρω ἐν τῷ § 1 τέλος εἰς προλαβόντα λιμένα, εἰς ἕκαστον ἐκ τῶν ἑπομένων, τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἑκάστου τόνου μέχρι τῶν 300 (β) » ..... » 2 1/2

Γ'. Εἰς τὴν στήλην τῶν παρατηρήσεων ἡ πρώτη νὰ τροποποιηθῇ οὕτω πως χάριν ἀκριβείας καὶ σαφηνείας εἰς τὴν ἔκφρασιν, ὅπως εἶναι καὶ εἰς τὸ γαλλικὸν κείμενον, ἐξ οὗ μετεφράσθη, καὶ προσέτι διὰ νὰ συγχωνευθῶσιν ἐντὸς τῶν ἀποδημητηρίων καὶ αἱ γινόμεναι μεταβολαὶ εἴτε ἐγγραφαὶ εἰς τὸ Ναυτολόγιον ἕνεκα ἀποβιβάσεως ἢ ἐπιβιβάσεως ναυτῶν ἢ ἐπιβατῶν, αἵτινες εἶναι καὶ αὐταὶ πράξεις συνήθεις εἰς τοὺς κατάπλους καὶ ἀπόπλους πλοίων, καὶ οὕτω νὰ μὴ πληρώνηται ἄλλο χωριστὸν τέλος δι' αὐτάς.

« α) Τὰ *Ἀποδημητήρια* συμπεριλαμβάνουν τὸ σύνολον ὅλων τῶν διατυπώσεων καὶ ἐγγράφων ὅσα συνήθως ἀπαιτοῦνται κατὰ τὸν κατάπλουν καὶ ἀπόπλουν· ἤτοι: 1. Δήλωσιν τῆς ἀφίξεως. 2. Πιστοποίησιν ἀφίξεως καὶ ἀναχωρήσεως. 3. Ὑγειονομικὴν ἔκθεσιν. 4. Ἐπιθεώρησιν τοῦ ἡμερολογίου, τῆς ἀδείας ἀναχωρήσεως καὶ τοῦ Ναυτολογίου. 5. Τὴν ἔκδοσιν, ἢ ἐπιθεώρησιν καὶ καταχώρισιν δηλωτικῶν εἰσαγωγῆς ἢ ἐξαγωγῆς πραγματειῶν. 6. Δήλωσιν ἁπλῆς προσορμίσεως. 7. Μεταβολὰς εἴτε ἐγγραφὰς εἰς τὸ Ναυτολόγιον ἕνεκα ἀποβιβάσεως ἢ ἐπιβιβάσεως ναυτῶν ἢ ἐπιβατῶν. 8. Παρακατάθεσιν καὶ ἐκθέσεις παρακαταθέσεως παντὸς ἐγγράφου συνταχθέντος ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου ἐν περιπτώσει λειποταξίας, κακουργήματος ἢ ἄλλης ἀξιοποίνου πράξεως, γεννήσεως ἢ ἀποβιώσεως· ὡσαύτως παρακατάθεσιν καὶ ἔκθεσιν παρακαταθέσεως πάσης διαθήκης ἢ ἀπογραφῆς γινομένης κατὰ τὸν διάπλουν, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ καταγεγραμμένων πραγμάτων. 9. Τὴν ἔκδοσιν ἢ ἐπιθεώρησιν ὑγειονομικῆς ἐπιθεωρήσεως. 10. Πᾶσαν ἔκθεσιν περὶ καταβολῆς ἢ ἐγγυοδοσίας τῶν ἀναγκαιούντων ἐξόδων διὰ τὴν ἐπάνοδον, τὴν θεραπείαν, ἢ τὸν ἐνταφιασμὸν ναυτῶν ἀφε-

»θέντων εἰς τὴν ξηράν· καὶ 11. Πιστοποιητικὸν οἱονδήποτε »ἀπαιτούμενον ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων Ἀρχῶν διὰ τὸν ἀπόπλουν »τοῦ πλοίου ».

Δ'. Τὸ ἐδ. 3 τῆς Διατυπώσεως νὰ ἐξαλειφθῇ, καὶ ἀντ' αὐτοῦ νὰ προστεθῇ ἄλλο ἄρθρον παρακατιὸν εἰς τὸν οἰκεῖον τόπον περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν ἀτμοπλοίων παντὸς προξενικοῦ τέλους, χάριν ἐμψυχώσεως αὐτῶν διὰ τοὺς εἰς τὴν παροῦσαν ἔκθεσιν ἀναπτυχθέντας λόγους.

Ε. Τὰ ἐδάφια 4 καὶ 5 νὰ συγχωνευθῶσιν εἰς ἕν· καὶ ἂν τὸ πλοῖον προσορμισθῇ εἴς τινα λιμένα, χωρὶς νὰ φορτώσῃ ἢ ἐκφορτώσῃ τότε νὰ ὑπόκειται εἰς τέλος 2 λεπτῶν τὸν τόνον, εἴτε πλέον, εἴτε ἔλαττον τῶν 24 ὡρῶν μείνῃ· τέλος ἀνώτερον αὐτοῦ καταντᾷ ἄδικον, ἀφοῦ τὸ πλοῖον οὐδεμίαν ἐνεργεῖ ἐπιχείρισιν. Ἐὰν δὲ αὐτὸ προσορμισθῇ ἐξ ἀνάγκης ἤγουν ἐκ τρικυμίας ἢ ἀβαρίας, ἢ ἐξ ἄλλης ἀνωτέρας δυνάμεως, τότε εἶναι καὶ ἄδικον καὶ σκληρὸν νὰ ὑποβάλληται εἰς φόρον, διότι καταδιωκόμενον ἐκ τῶν ἀγρίων στοιχείων ἐζήτησε τὴν σωτηρίαν αὐτοῦ εἴς τινα λιμένα· καὶ διὰ τοῦτο εἰς τὸ ἐσωτερικὸν οὐδὲν τέλος πληρώνουσι τὰ πλοῖα κατὰ τὴν ὀρθὴν καὶ φιλάνθρωπον ἐξαίρεσιν τὴν ὁποίαν ἐ·ς τοιαύτας περιπτώσεις παραδέχεται τὸ περὶ λιμενικῶν δικαιωμάτων διάταγμα τῆς 8 Φεβρουαρίου 1834, πολλῷ μᾶλλον δὲν πρέπει νὰ πληρώνωσιν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν, ὅπου οἱ διάπλοι εἶναι δυσκολώτεροι καὶ ἐπικινδυνωδέστεροι.

Ὅθεν εἶναι καλὸν νὰ διαγραφῶσιν αὐτὰ τὰ ἐδάφια 4 καὶ 5, καὶ ν' ἀντικατασταθῶσιν ὑπὸ τοῦ ἑξῆς:

« § 3. Διὰ τὰ *ἀποθηκητήρια* (α) πλοίου ἱστιοφόρου ἐκουσίως προσορμισθέντος χωρὶς ν' ἀποβιβάσῃ ἢ ἐπιβιβάσῃ φορτίον οὔτε ἐπιβάτας· τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἑκάστου τόνου μέχρι τῶν 300 (β) λεπτὰ 2.

« Ἐὰν τὸ πλοῖον ἠναγκάσθη νὰ προσορμισθῇ ἕνεκα τρικυμίας ἢ ἀβαρίας ἢ ἄλλης ἀνωτέρας δυνάμεως, χωρὶς ν' ἀποβιβάσῃ οὔτε ἐπιβιβάσῃ φορτίον ἢ ἐπιβάτας, τότε εἰς οὐδὲν ὑπόκειται τέλος ».

Ϛ'. Τὸ ἐδάφιον 6 νὰ λείψῃ καὶ νὰ μὴν ὑπόκηνται τὰ πλοῖα εἰς τέλος λιμενικὸν, καθὼς οὔτε ἡ σημερινὴ διατύπωσις, οὔτε ἡ Γαλλικὴ, οὔτε κἀμμία ἄλλη δὲν ἐπιβάλλει τοιοῦτον τέλος. Καὶ ἀληθῶς, ἐὰν μόνον ἐξαιρέσωμεν τὴν Κωνσταντινούπολιν, ὅπου δικαιολογεῖται ἡ ὕπαρξις ἰδιαιτέρου Λιμενάρχου ἕνεκα τῆς ἀπείρου συρροῆς πλοίων παντὸς ἔθνους καὶ τῶν ἐκτάκτων δυσκολιῶν τῆς ἀχανοῦς ἐκείνης πόλεως, εἰς ἄλλα μέρη δὲν

παρουσιάζεται ἀνάγκη πραγματικὴ ἰδιαιτέρων λιμεναρχῶν Ἑλλήνων, ἀφοῦ ὑπάρχει τοιοῦτος ἐκ μέρους τῆς ἐντοπίου Ἀρχῆς ἐπιφορτισμένος μὲ τὴν ἀστυνομίαν ὅλων ἐν γένει τῶν πλοίων, καὶ ἀφοῦ προσέτι ὑπάρχει Πρόξενος Ἕλλην, ἐπιτετραμμένος ἰδίως νὰ προστατεύῃ τοὺς ἐμπόρους καὶ τοὺς πλοιάρχους, καὶ παρεκτὸς τούτου ἕκαστος πλοίαρχος συνιστᾶται πάντοτε εἴς τινα ἔμπορον τοῦ τόπου ὅστις τὸν συντρέχει εἰς ὅλας αὐτοῦ τὰς ὑποθέσεις· διὰ τοῦτο δὲν ἔχουν τοιούτους λιμενάρχας εἰς ἄλλα μέρη οὔτε ἡ Ἀγγλία, οὔτε ἡ Γαλλία, οὔτε κἀὲν ἄλλο ἔθνος, μολονότι ἄπειρα πλοῖα καὶ τῶν ἐθνῶν αὐτῶν διατελοῦσιν ἐκεῖ. Προσέτι δὲ τὸ ἄρθρον ὅπως ἔχει ἀορίστως, κατὰ τὰ ν' ἀφίνῃ ἐλευθερίαν διορισμοῦ λιμεναρχῶν ὅσους θέλει ἡ Κυβέρνησις καὶ ὅπου θέλει, τοὐτέστι καὶ εἰς θέσεις μὴ νενομοθετημένας, ἐνῷ ὁ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν νόμος τῆς 25 Ὀκτωβρίου 1853 ἐπιτρέπει διορισμὸν λιμενάρχου μόνον εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, εἰς τὴν Σμύρνην καὶ εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν, καὶ συγχρόνως προσδιορίζει τακτικὸν μισθὸν εἰς ἕκαστον ἐξ αὐτῶν πληρωτέον παρὰ τοῦ δημοσίου, ὅπως μισθοδοτοῦνται καὶ οἱ λοιποὶ ὑπάλληλοι αὐτῶν τῶν τριῶν Προξενείων.

Ζ΄. Τὸ ἐδάφιον 7 νὰ ἐξαλειφθῇ, καὶ νὰ λείψῃ αὐτὸ τὸ ἄλλο ἰδιαίτερον τέλος διὰ δηλωτικὸν ἐξαγωγῆς, τὸ ὁποῖον συμπεριλαμβάνεται καὶ πρέπει νὰ συμπεριλαμβάνεται εἰς τὰ *Ἀποδημητήρια*, καθὼς καὶ ἡ ὑπάρχουσα Διατίμησις δὲν ἐπιβάλλει χωριστὸν δικαίωμα διὰ τοιοῦτον δηλώτικὸν, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι τὸ περιέλαβε καὶ αὐτὴ εἰς τὴν λέξιν *Ἀποδημητήρια*. Τοῦτο δὲ εἶναι καὶ δίκαιον, καὶ συγχρόνως προληπτικὸν τῶν καταχρήσεων.

Η΄. Εἰς τὸ ἐδάφιον 8 νὰ ἐλαττωθῇ τὸ ἐν αὐτῷ τέλος εἰς λεπτὰ 2. Καὶ ἡ ἐλάττωσις αὕτη ὑπαγορεύεται ἐπίσης ἀπὸ τὴν δικαιοσύνην καὶ ἀπὸ τοὺς ἐκτεθέντας ἀνωτέρω λόγους γενικοῦ συμφέροντος ὑπὲρ τῆς ναυτιλίας.

Θ΄. Τὰ ἐδάφια 9 καὶ 10 περὶ μεταβολῆς τοῦ Ναυτολογίου νὰ ἐξαλειφθῶσι, καὶ νὰ λείψῃ τὸ χωριστὸν τέλος δι' αὐτὴν, τὸ ὁποῖον εἶναι δίκαιον καὶ εὔλογον νὰ συγχωνευθῇ ἐντὸς τῶν *ἀποδημητηρίων*, ἀφοῦ μάλιστα καὶ αὐτὴ ἀπαρτίζει πρᾶξιν συνήθη διὰ τὸν ἀπόπλουν καὶ κατάπλουν τοῦ πλοίου, ὡς ἐξετέθη προηγουμένως.

Ι΄. Ἐν τῷ ἐδαφίῳ 11 νὰ μετριασθῇ τὸ τέλος τῆς ἐκθέσεως ἐπισκέψεως εἰς λεπτὸν ἓν κατὰ τόνον, χάριν δικαιοσύνης καὶ

τοῦ ἐκτεθέντος γενικοῦ συμφέροντος τὸ ὁποῖον ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἰδίως ἀπαιτεῖ νὰ ὑποβάλλωνται τὰ πλοῖα εἰς τοιαύτην ἐπίσκεψιν πρὸς βεβαίωσιν τῆς καταστάσεως αὐτῶν· καὶ αὐτὸ τὸ ἐν τῇ γαλλικῇ Διατιμήσει ὁριζόμενον εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τέλος ἀποβαίνει πραγματικῶς ὀλιγώτερον τοῦ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

ΙΑ΄. Εἰς τὸ ἐδάφιον 12 νὰ λείψῃ ἡ δευτέρα περίοδος «*Αντικατάστασις ἐν περιπτώσει ἀπωλείας τοῦ Ναυτολογίου*», διὰ νὰ ἔμβῃ παρακατιὸν εἰς ἄλλο κατάλληλον ἄρθρον, καθὸ μὴ οὖσα ἐνταῦθα εἰς τὸν οἰκεῖον τόπον καὶ μὴ ἔχουσα σχέσιν μὲ τὴν προσθήκην φύλλων, μήτε ὑπαγομένη λογικῶς εἰς τέλος ἐπὶ ἑκάστου φύλλου, ὅπως ὁρίζει αὐτὸ τὸ ἄρθρον. Προσέτι δὲ νὰ ἐλαττωθῇ τὸ τέλος, τὸ ὁποῖον εἶναι βαρύ, καὶ νὰ ὁρισθῇ εἰς λεπτὰ 25 ἐπὶ ἑκάστου φύλλου διὰ τὰ πλοῖα μέχρι 200 τόνων, καὶ εἰς λεπτὰ 50 διὰ τὰ ὑπεράνω τῶν 200 τόνων· καθὼς καὶ κατὰ τὸ ἄρθρ. 22 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου ἕκαστον φύλλον τῶν τοιούτων βιβλίων ὑπαγεται εἰς χαρτόσημον 25 λεπτῶν.

ΙΒ΄. Αἱ εἰς τὴν στήλην τῶν παρατηρήσεων ὑπάρχουσαι παρατηρήσεις 3, 4 καὶ 5 νὰ διαγραφῶσ, καθὸ ὑπαγόμεναι εἰς τὸ ἐδάφιον 6 τὸ ὁποῖον ἐξαλείφεται, καὶ εἰς τὰ ἐδάφια 12 καὶ 13 τὰ ὁποῖα συγχωνεύονται ἐντὸς τῶν ἀποδημητηρίων, κατὰ τὰς ἀνωτέρω τροπολογίας. Ἡ δὲ 6η παρατήρησις νὰ τροπολογηθῇ πρὸς διασάφησιν οὕτω πως, καθὼς εἶναι καὶ τὸ κείμενον τῆς γαλλικῆς Διατιμήσεως. (γ) *Ἡ προσθήκη ἢ ἡ ἀντικατάστασις γίνεται ἐπὶ τῇ δηλώσει τοῦ πλοιάρχου βεβαιωμένῃ καὶ ὑπογεγραμμένῃ παρ' αὐτοῦ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ προστιθεμένου ἢ τοῦ πρὸς ἀντικατάστασιν διδομένου ἐγγράφου.*

ΙΓ΄. Νὰ συγχωνευθῶσι, χάριν ἀκριβείας καὶ πρὸς ἀποφυγὴν ἐπανκλήψεων, τὰ ἐδάφια 13 καὶ 14 εἰς ἕν, τὸ ὁποῖον νὰ περιλαμβάνῃ τὴν ἀντικατάστασιν ἐν περιπτώσει ἀπωλείας ὁποιουδήποτε ἐκ τῶν ἐν αὐτοῖς ἐγγράφων, ὡσαύτως καὶ τοῦ ναυτολογίου τοῦ ὁποίου ἡ διάταξις διαγράφεται ἐκ τοῦ ἄρθρου 12 καὶ καταχωρεῖται ἐνταῦθα, ὅπου εἶναι ὁ οἰκεῖος τόπος. Νὰ ἐλαττωθῇ δὲ τὸ τέλος τῆς ἀντικαταστάσεως εἰς δραχ. 1 διὰ τὰ πλοῖα μέχρι 100 τόνων, εἰς δραχ. 2 διὰ τὰ ἄνω τῶν 100 μέχρι 200, καὶ εἰς δραχ. 3 διὰ τὰ ἄνω τῶν 200· ἡ ἐλάττωσις αὕτη εἶναι τοσούτῳ μᾶλλον δικαία, ὅσον ἡ σημερινὴ Διατίμησις οὐδὲ περιέχει κἂν τοιοῦτον τέλος ἀντικαταστάσεως. Ὅθεν ἀντὶ τῶν ἐδαφίων 13 καὶ 14 νὰ ἔμβῃ τὸ ἑξῆς:

«§ 7. Δι' ἑκάστην ἀντικατάστασιν ἐν περιπτώσει ἀπωλείας

»τοῦ ναυτολογίου, ἢ τοῦ ἡμερολογίου, ἢ τῆς ἀδείας ἀναχω-»ρήσεως, ἢ τῆς ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεως (γ΄.)

»Τέλος πάγιον μέχρις 100 τόνων δραχ. 1

» » ἀπὸ 101 μέχρι 200 » 2

» » ὑπεράνω τῶν 200 » . . . . . 3»

ΙΔ΄. Ἡ διάταξις τοῦ ἐδαφ. 15, ὅπως ἔχει ἀορίστως ἐκτεθει-μένη, φαίνεται πλημμελής. Ἐν γένει οἱ Πρόξενοι δὲν δύνανται νὰ ἐκδίδωσι ναυτιλιακὰ διπλώματα· τὸ δικαίωμα τοῦτο ἀνα-θέτει ὁ νόμος εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν (ὅρα ἄρθρ. 20 τοῦ περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας διατάγματος), καὶ ὁ Πρόξενος δύναται μόνον ἐπὶ αἰτήσει τοῦ πλοιάρχου νὰ παρατείνῃ τὴν διάρκειαν τοῦ διπλώματος ἐν τῇ ῥητῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρ. 21 τοῦ ἰδίου διατάγματος, ἀλλὰ διὰ τὴν παράτασιν ταύτην δὲν ἐκδίδει νέον δίπλωμα· ὀφείλει μόνον νὰ σημειώσῃ αὐτὴν ὄπι-σθεν τοῦ ὑπάρχοντος ἤδη, ὅπως ὁρίζει τὸ ἴδιον ἄρθρον. Εἰς ποίαν λοιπὸν περίπτωσιν οἱ Πρόξενοι θέλουν ἐκδίδει αὐτὸ τὸ προσωρινὸν δίπλωμα, τοῦ ὁποίου τὸ τέλος κανονίζει ἐνταῦθα ἡ διατίμησις; Ἔπρεπε νὰ ὑπάρχῃ ῥητὸς νόμος ὁρίζων αὐτὰς τὰς περιπτώσεις, ἢ τοὐλάχιστον ἐν ἐλλείψει ἄλλου τοιούτου νόμου νὰ τὰς ὁρίζῃ ἡ διατίμησις· ἀλλ' αὕτη ἀφίνουσα τοῦτο ὅλως ἀόριστον, ἐνῷ ἐπιβάλλει τέλος διὰ πρᾶξιν μὴ συγχωρουμένην παρ' οὐδενὸς νόμου, ἐγκαταλείπει καὶ τοὺς προξενικοὺς ὑπαλ-λήλους ἐλευθέρους νὰ ἐκδίδωσι προσωρινὰ διπλώματα, ὅταν καὶ ὅπως θέλωσι, καὶ οὕτω νὰ καταθλίβηται ἄνευ λόγου ἡ ναυτι-λία. Ἡ Γαλλικὴ διατίμησις προσδιορίζει τοὐλάχιστον, ἂν καὶ συγκεχυμένως, περίπτωσιν τινά, ἣν ἔχουν ἐκεῖ ὅπου διαλαμβάνει περὶ ἐκδόσεως προσωρινοῦ διπλώματος προσθέτει «*εἰς τὴν ἰδίαν περίπτωσιν*» ἐννοοῦσα, φαίνεται, τὴν ἀνωτέρω ἐν αὐτῇ προβλεπομένην περίπτωσιν *τῆς ἀπωλείας*. Ἡμεῖς δὲν βλέπο-μεν ἄλλην περίστασιν, καθ' ἣν νὰ ἦναι ἐπιδεκτικὸν νομίμου ἐφαρμογῆς αὐτὸ τὸ ἐδάφιον τῆς διατιμήσεως, εἰμὴ τὴν δια-λαμβανομένην ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 § 7 τοῦ περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας διατάγματος ὁπόταν δηλαδὴ ἀγορασθῇ ξένον πλοῖον ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ Ἕλληνα· ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δὲν προσθέτει αὐτὸ τὸ ἄρθρον, πῶς πρέπει νὰ πράξῃ τὸ πλοῖον, διὰ νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ νομίμως ἀπαιτούμενα, ὅ-πως ἀναγνωρισθῇ ὡς πλοῖον ἐθνικὸν καὶ λάβῃ ναυτιλιακὸν δί-πλωμα. Φρονοῦμεν λοιπὸν καλὸν νὰ προστεθῇ ἡ περίπτωσις αὕτη ἐν τῷ προκειμένῳ ἐδαφίῳ τῆς διατιμήσεως, οὕτω δὲ καὶ ἡ ἀοριστία αὐτοῦ θέλει ἐκλείψει, καὶ τὸ κενὸν ἐκεῖνο τοῦ ἄρθρου

2 τοῦ μνησθέντος Διατάγματος θέλει ἀναπληρωθῆ· ἑπομένως νὰ τροπολογηθῆ τὸ ἄρθρον 15 οὕτω πως:

« § 8. Διὰ προσωρινὸν δίπλωμα μετὰ ναυτολογίου ἐκδιδόμενον ἐν περιπτώσει πωλήσεως ξένου πλοίου, κατὰ τὸ ἄρθρ. 2 »§ 7 τοῦ περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας Διατάγματος, ὑπὸ τῆς »Προξενικῆς Ἀρχῆς, εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας ἔγεινεν ἡ »πώλησις, διὰ νὰ μεταβῆ τὸ πλοῖον εἰς τὴν Ἑλλάδα:

»Τέλος πάγιον μέχρις 100 τόνων δραχ.....15
» ἀπὸ 101 μέχρι 200 ».....25
» ὑπεράνω τῶν 200 ».....40»

ΙΕ΄. Τὸ ἐδάφιον 16 νὰ τροπολογηθῆ οὕτω πως χάριν σαφηνείας:

« § 9. Δι' ἐπιθεώρησιν τῆς ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεως ἢ »τῶν ἄλλων ναυτιλιακῶν ἐγγράφων, ὁσάκις τοιαύτη μετὰ τὴν »ἔκδοσιν τῶν ἀποδημητηρίων καταστασθῆ ἀναγκαία καὶ ζητηθῆ »ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου ἐπὶ αἰτήσει αὐτοῦ καταχωρημένη ἐπὶ κε»φαλῆς τοῦ ἐπιθεωρητέου ἐγγράφου:

»Τέλος πάγιον μέχρις 100 τόνων δραχ.....1
» ἀπὸ 101 μέχρι 200 ».....2
» ἄνω τῶν 300 ».....3

ΙΣ΄. Ἐνταῦθα νὰ προστεθῆ ἰδιαίτερον ἄρθρον πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ὡς ἀνωτέρω ἐξαλειπτέου ἐκ τῆς Διατιμήσεως ἐδαφίου 3, χάριν ἐμψυχώσεως τῶν ἀτμοπλοίων καὶ τῶν ἐπιχειρουμένων εἰς τὸν Ὠκεανὸν μακρῶν ταξειδίων ὑπὸ τῶν ἱστιοφόρων πλοίων, ὅπως ἀνεπτύχθη ἐν τῇ ἐκθέσει. Τὸ ἄρθρον αὐτὸ νὰ ἔχῃ οὕτω:

« § 10 Τὰ φέροντα ἑλληνικὴν σημαίαν ἀτμόπλοια ἀπαλ»λάττονται ὅλων τῶν ἐν τῇ παρούσῃ Διατιμήσει ὁριζομένων τε»λῶν· ἀπαλλάττονται ἐπίσης αὐτῶν καὶ τὰ ἱστιοφόρα πλοῖα δι' »ἐκείνους μόνον τοὺς διάπλους, ὅσους ἐπιχειροῦσιν ἐκ τῆς Ἑλλά»δος ἢ ἐξ ὁποιουδήποτε ἄλλου μέρους διὰ λιμένας κειμένους πέ»ραν τοῦ Εὐξείνου καὶ τῆς Μεσογείου, ἢ τὸ ἀνάπαλιν. Ὅλαι αἱ «κατὰ τόπους Προξενικαὶ Ἀρχαὶ καὶ οἱ Προξενικοὶ Πράκτορες »ὀφείλουν νὰ ἐκδίδωσι καὶ νὰ χορηγῶσιν εἰς αὐτὰ, ἄνευ οὐδενὸς »τέλους, ὅλα τὰ ἀποδημητήρια καὶ τὰ λοιπὰ ἐκτεθειμένα ἀνω»τέρω ἔγγραφα, εἴτε βιβλία, ἢ πιστοποιήσεις».

ΙΖ΄. Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νομοσχεδίου νὰ συνταχθῆ οὕτω πως: « Ὡς πρὸς τὰς λοιπὰς πράξεις, ὅσας δύνανται νομίμως νὰ ἐνεργῶσιν ἐπὶ ναυτιλιακῶν ὑποθέσεων αἱ Προξενικαὶ Ἀρχαὶ, οἱ ὑπάλληλοι αὐτῶν, ἢ οἱ προξενικοὶ Πράκτορες, μὴ ῥητῶς διαλαμ-

βανομένας ἐν τῇ Διατιμήσει ταύτῃ ἐφαρμόζονται αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ περὶ Προξενικῶν τελῶν Νόμου τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους.»

Τοιουτοτρόπως θέλει σαφηνισθῆ ἐντελῶς, ὅτι ὁ περὶ Προξενικῶν τελῶν Νόμος οὐδόλως ἐφαρμόζεται εἰς τὰς ἐν τῇ Διατιμήσει ταύτῃ διαλαμβανομένας πράξεις, αἵτινες εἰς οὐδὲν ἄλλο τέλος ὑπόκεινται ἐκτὸς τοῦ τῆς Διατιμήσεως.

ΙΗ'. Τὸ ἄρθρον 3 νὰ ἐκλείψῃ ὁλοσχερῶς ἐκ τοῦ νομοσχεδίου, ἐπειδὴ καθ' ὅλους τοὺς λόγους δὲν πρέπει νὰ ἐπιβαρύνῃ τὰ πλοῖα καὶ τοιοῦτος φόρος. Ἀφοῦ αὐτὰ δυστυχοῦσιν ἤδη ἐπὶ τοσοῦτον, καὶ χρήζουσι πάσης συνδρομῆς, πρωτίστην ἀνάγκην ἔχουν οἱ ναυτικοὶ καὶ πρώτιστον ἔργον φιλανθρωπίας εἶναι νὰ φροντίσωσιν ὑπὲρ ἑαυτῶν, καὶ οὐχὶ νὰ αὐξάνωσι τὴν δυστυχίαν αὐτῶν μὲ νέα βάρη διὰ νὰ βοηθῶσιν ἄλλους ἐνδεεῖς. Εἶναι δὲ καὶ ἄδικος ἡ τοιαύτη φορολογία, ὄχι μόνον διὰ τοὺς προεκτεθέντας γενικοὺς λόγους, ἀλλὰ καὶ διότι ἰδιαιτέρως ὡς πρὸς αὐτὴν, ἐὰν προτίθηται κατὰ τὴν ἔκθεσιν τοῦ νομοσχεδίου νὰ θεραπεύσῃ ἀνάγκας φιλανθρωπικὰς ἐν ἀλλοδαπῇ, αἱ ἀνάγκαι αὗται, καθὸ μάλιστα ἀφορῶσαι τοὺς ὁμογενεῖς κυρίως πρέπει νὰ θεραπεύωνται ἐκ τοῦ δημοσίου Ταμείου καὶ οὐχὶ ἐκ τοῦ στερήματος μιᾶς μόνης τάξεως πολιτῶν, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀπόρων, ἤγουν τῶν ναυτικῶν· καὶ ἂν ὀλίγοι τινὲς ἐκ τῶν πολλῶν, οἵτινες θέλουν ὠφελεῖσθαι ἐκ τοῦ φόρου τούτου κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ἦναι ναυτικοὶ, ἀρκετὴν συνεισφορὰν πρὸς ἀντιστάθμισιν θέλει χορηγεῖ ἡ ναυτιλία διὰ τοῦ ἑνὸς περιπλέον δεκάτου, τὸ ὁποῖον ἐπιβάλλει ἡ 1ἡ διάταξις τοῦ ἑτέρου νομοσχεδίου περὶ Προξενικῶν τελῶν εἰς πᾶσαν ὑπὸ τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν ἐνεργουμένην πρᾶξιν, καὶ ἐπομένως καὶ εἰς τὰς *ναυτιλιακὰς*, ὅσαι ὑπάγονται εἰς ἐκεῖνο τὸ νομοσχέδιον· ἂν ὡσαύτως ἐν Κωνσταντινουπόλει ἔδιδεν ἡ Ἑλληνικὴ Πρεσβεία τὸ παρὰ τῆς Ὀθωμανικῆς Ἀρχῆς εἰσπραττόμενον *δικαίωμα φιρμανίου* διὰ τὴν ἔκδοσιν φιρμανίου πρὸς ἔκπλευσιν ἐκεῖθεν παντὸς πλοίου, καὶ ἀπέναντι τούτου ἐλάμβανε παρὰ τῶν ἑλληνικῶν πλοίων περισσότερα τῶν ὅσα ἔδιδεν, ὡς ἀναφέρει καὶ ἡ ἔκθεσις τοῦ νομοσχεδίου, τὸ δικαίωμα αὐτὸ θέλουν ἐξακολουθεῖ πάντοτε νὰ πληρώνωσιν οἱ πλοίαρχοι διὰ τῆς Πρεσβείας ἀλλὰ τόσον ὅσον αὐτὴ πραγματικῶς δίδει εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Ἀρχὴν πρὸς ἔκδοσιν τοῦ φιρμανίου, καὶ οὕτω θέλουν ἐκλείψει μόνον αἱ περιπλέον ἐκεῖναι πληρωμαὶ εἰς τὴν Πρεσβείαν ποσοῦ ἀνωτέρου τοῦ δικαιώματος τοῦ φιρμανίου, τὰς ὁποίας ἀποδοκιμάζει καὶ ἡ ἔκθεσις τοῦ νομοσχεδίου. Ἐπὶ τέλους

δὲ, ἀφοῦ συνομολογεῖ καὶ αὕτη, ὅτι ὁ ἐκ τῶν τοιούτων πληρωμῶν πόρος τοῦ Ταμείου δὲν *ἐστηρίζετο ἐπὶ νόμου, οὐδὲ εἶχε λογικήν τινα βάσιν*, τοῦτο μόνον ἀρκεῖ διὰ νὰ μὴ παρεισάξωμεν τὸ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ προτεινόμενον τέλος πρὸς ἀντικατάστασιν καὶ μάλιστα πρὸς αὔξησιν αὐτοῦ τοῦ πόρου· τὸ οἱκοθεν ἄλογον δὲν ἰσχύει νὰ τὸ καταστήσῃ λογικὸν ὁ ἐπερχόμενος Νόμος· ὥστε εἶναι ἀδιάφορον ἂν ἐκ τῆς καταργήσεως τοιούτου πόρου στερῆται τὸ Δημόσιον οὐ σμικρᾶς προσόδου ὡς λέγει ἡ Ἔκθεσις· αἱ πρόσοδοι τοῦ Δημοσίου πρέπει ὅλαι νὰ ἔχωσι *λογικὴν βάσιν* καὶ πρὸ *πάντων νὰ στηρίζωνται εἰς τὴν δικαιοσύνην*, μόνος δὲ ὁ λόγος τοῦ ὁπωσδήποτε πλουτισμοῦ τοῦ Ταμείου δὲν δικαιολογεῖ τοὺς φόρους.

ΙΘ'. Πρὸς περιστολὴν ὅσον ἔνεστι τῶν ἐνδεχομένων καταχρήσεων, αἵτινες εἶναι πλέον εὔκολοι, ὡς εἴπομεν καὶ ἀνωτέρω, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ μακρὰν τῆς ἀμέσου ἐπιτηρήσεως τῶν Ἀρχῶν, καὶ ἀφ' ἑτέρου πλέον ἐπισφαλεῖς καθὸ ἐκθέτουσαι τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα εἰς τὰς ξένας μέρη, νομίζομεν καλὸν νὰ προστεθῇ τὸ ἑξῆς ἄρθρον εἰς τὸ τέλος τοῦ νομοσχεδίου διὰ νὰ ὑπάρχῃ πάντοτε πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἑκάστου προξενικοῦ ὑπαλλήλου, ὅτι οὐδὲν ἄλλο δύναται ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει νὰ εἰσπράξῃ, καὶ ὅτι πᾶσα ἄλλη εἴσπραξις δύναται νὰ ἐπισύρῃ κατ' αὐτοῦ τὴν ποινὴν τῆς καταπιέσεως.

« Ἄρθρον 3. Οὐδὲν ἄλλο δικαίωμα δύνανται, ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ, αἱ Προξενικαὶ Ἀρχαὶ, ἢ οἱ ὑπάλληλοι αὐτῶν, ἢ οἱ Προξενικοὶ Πράκτορες νὰ λαμβάνωσιν ἐπὶ ναυτιλιακῶν ὑποθέσεων οἱωνδήποτε. Πᾶσα εἴσπραξις τέλους μὴ ῥητῶς ὁριζομένου ἐν τῇ Διατιμήσει ταύτῃ ἢ ἐν τῷ περὶ Προξενικῶν τελῶν νόμῳ τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, κατὰ τὴν διάκρισιν τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων· ὡσαύτως πᾶσα εἴσπραξις τέλους ἀνωτέρου τοῦ νομίμου, ὑποβάλλει τοὺς ἐνεργήσαντας αὐτὴν εἰς τὴν ποινὴν τῆς καταπιέσεως, συμφώνως μὲ τὰ ἄρθρα 461 καὶ 462 τοῦ Ποιν. Νόμου, ἐπιφυλαττομένου καὶ τοῦ δικαιώματος πάσης ἀποζημιώσεως πρὸς τοὺς παθόντας. »

Τοιαῦται εἶναι αἱ τροπολογίαι, τὰς ὁποίας ἡ πλειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς, συγκειμένη ἐκ τῶν ὑποφαινομένων πέντε μελῶν, μετὰ ὥριμον σκέψιν, συμβουλευθεῖσα καὶ τὰς ἐκθέσεις τῶν ἐμπορικῶν Ἐπιμελητηρίων καὶ τῶν ναυτικῶν συλλόγων, συνιστᾷ εἰς τὴν παραδοχὴν τῆς Βουλῆς ὡς δικαίας καὶ εὐλόγους, καὶ ὡς συντελεστικὰς εἰς ἀνακούφισιν καὶ εἰς ἐμψύχωσιν τῆς δεινοπαθούσης ναυτιλίας· καὶ πρὸς πλειοτέραν εὐκολίαν ὑποβάλλομεν

παρὰ πόδας καὶ ἐν συνόλῳ τὸ νομοσχέδιον μετὰ τῆς Διατιμήσεως ὅπως ἐτροπολογήθησαν. Ἐὰν δέ τις ἤθελε γενῆ ἀντίρρησις ὅτι ἐκ τῶν προτεινομένων ἐλαττώσεων ἐπέρχεται ζημία εἰς τὸ Ταμεῖον, ἀπαντῶμεν ἐκ προοιμίων, ὅτι ἀληθὴς καὶ ἀκαταλόγιστος ζημία θέλει προκύψει καὶ εἰς τὸ ἔθνος ἐν γένει καὶ εἰς τὸ Ταμεῖον ἰδιαιτέρως, ἐὰν δὲν ληφθῇ σύντονος πρόνοια ὑπὲρ τῆς ναυτιλίας, τῆς ὁποίας, καθ' ἑκάστην σμίκρυνσις θέλει ἀναγκαίως ἐπιφέρει ἡ ἐλάττωσις τῶν ναυτιλιακῶν εἰσπράξεων, ὅσον μεγάλοι καὶ ἂν ἤθελον εἶσθαι οἱ δασμοί, καὶ ἐπὶ τέλους θέλει καταβιβάσει αὐτὰς μίαν ἡμέραν καὶ εἰς τὸ μηδὲν σχεδὸν, ἐὰν ἐξακολουθῇ ἡ στάσις αὕτη τῶν πραγμάτων· ἐνῷ ἐξ ἐναντίας, ἐὰν ἡ ναυτιλία ἐπανέλθῃ εἰς ἀνθηρὰν κατάσασιν διὰ τῶν καταλλήλων μέτρων, θέλουν αὐξήσει καὶ αἱ ναυτιλιακαὶ εἰσπράξεις, ὅσον μετριασμένα καὶ ἂν ἤθελον εἶσθαι τὰ τέλη. Ἀπαντῶμεν προσέτι, ὅτι καθῶς ἀποφαίνεται καὶ ἡ ἔκθεσις τοῦ ἄλλου νομοσχεδίου περὶ Προξενικῶν τελῶν, τὰ Προξενεῖα προτίθενται νὰ ὑπηρετῶσι καὶ τὸ γενικὸν συμφέρον τῆς ἐν ἀλλοδαπῇ ἐθνικῆς ἀξιοπρεπείας καὶ νομίμου ἐπιρροῆς, καὶ ἐπομένως ἡ πρὸς συντήρησιν αὐτῶν ἀπαιτουμένη δαπάνη δὲν πρέπει νὰ ἐπιβαρύνῃ ὅλη τοὺς ἐνδιαφερομένους ἰδιώτας, ἀλλὰ καὶ μέγα μέρος αὐτῆς νὰ ἦναι εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου, καὶ μ' ὅλα ταῦτα αἱ Προξενικαὶ εἰσπράξεις ἐν ἔτει 1858 ἔφθασαν εἰς δραχ. 366,494, ἡ δὲ δαπάνη τοῦ Προξενικοῦ κλάδου εἰς δραχ, 216,120, καὶ ἕτεραι δραχ. 92,102, ἔμειναν ἐκ τῶν εἰσπράξεων εἰς ὄφελος τῶν Προξένων (δηλαδὴ τῶν ἀμίσθων,) ὥστε τὸ ὅλον τῆς πραγματικῆς δαπάνης ἀνέβη τότε εἰς δραχ, 308,222, ἤγουν εἰς ποσὸν κατώτερον τῶν εἰσπράξεων, καὶ ἐπομένως τὸ Δημόσιον οὐδὲ ἓν λεπτὸν κατέβαλεν ἐξ ἰδίων, ἀλλ' ὅλη ἡ δαπάνη ἐπληρώθη ἐξ αὐτῶν καὶ ἐπερίσσευσαν μάλιστα καὶ δραχ. 58,272. ἐνῷ, κατὰ τὴν ἐκτεθεῖσαν ἀρχὴν ἐὰν ἀναλογίσωμεν τὸ ἥμισυ μέρος τοὐλάχιστον τῆς δαπάνης τοῦ Προξενικοῦ κλάδου εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου, ἀρκεῖ ἐπομένως νὰ εἰσπράττηται παρὰ τῶν Προξενείων τὸ ἄλλο ἥμισυ, τὸ εἰς βάρος τῶν ἀπ' εὐθείας ἐνδιαφερομένων τοὐτέστι δραχ. 154,111· τόσον δὲ ποσὸν καὶ πολὺ μεγαλείτερον βεβαίως θέλει εἰσπράττεσθαι καὶ μετ' αὐτὰς τὰς προτεινομένας ἐλαττώσεις, ἀφοῦ κατὰ τὸ 1858 εἰσεπράχθησαν δραχ. 366,494, καὶ ἀφοῦ παρεκτὸς τῶν ναυτιλιακῶν τελῶν ἄτινα πρόκειται ἤδη νὰ μετριασθῶσιν, ὑπάρχουν καὶ τὰ ἄλλα προξενικὰ δικαιώματα ἅτινα οὐδόλως σχεδὸν ἠλαττώθησαν, καὶ αὐτὰ ἀπαρτίζουν τὸ μεγαλείτερον ποσὸν τῶν προξενικῶν εἰσπράξεων.

Τελευτῶντες δὲ παρατηροῦμεν καὶ τοῦτο, ὅτι δύναται ἡ Κυβέρνησις νὰ διορίζῃ εἷς τινα μέρη Προξένους καὶ Πράκτορας εὐυπολήπτους ὁμογενεῖς διαμένοντας εἰς αὐτὰ, ἔχοντας ἐπιτοπίους σχέσεις καὶ ἱκανοὺς νὰ ἐνεργῶσιν ἐπιτυχῶς καὶ μετὰ ζήλου τὴν ὑπηρεσίαν αὐτὴν, χωρὶς ν' ἀπαιτῶσιν οὐδένα μισθὸν, εὐχαριστούμενοι μὲ μόνην τὴν τιμὴν τῆς θέσεως καὶ μὲ τὴν εὐγενῆ συναίσθησιν ὅτι γίνονται χρήσιμοι εἰς τὴν πατρίδα αὐτῶν· ὅπου τοιοῦτοι εὑρίσκονται, εἶναι καλὸν αὐτοὶ νὰ διορίζωνται, οὕτω δὲ καὶ ἡ ὑπηρεσία θέλει ὠφεληθῇ, καὶ προστασίαν ἴσως μεγαλειτέραν θέλουν εὑρίσκει παρ' αὐτοῖς ἡ ναυτιλία καὶ τὸ ἐμπόριον, καὶ οἰκονομία θέλει ἐπέλθει εἰς τὴν δαπάνην τοῦ Προξενικοῦ κλάδου, καθιστῶσα ἔτι μᾶλλον ἀνεπαίσθητον εἰς τὸ Ταμεῖνον τὴν ἐλάττωσιν τῶν ναυτιλιακῶν τελῶν.

Κατὰ δὲ τὴν γνώμην τῆς μειονοψηφίας, ὁ μαρασμὸς τῆς ναυτιλίας εἶναι μὲν γεγονὸς λυπηρότατον, ἐφ' οὗ ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Κυβέρνησις ὀφείλουσι νὰ ἐπιστήσωσι σύντονον καὶ ἄμεσον προσοχὴν, ἀλλὰ, καθὸ προκεῖπτον ἀπὸ γενικὰς περιστάσεις καὶ ἀπὸ ποικίλας καὶ διαρκεῖς κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον αἰτίας, δὲν δύναται νὰ οὐδετερωθῇ ἀποτελεσματικῶς ἢ διὰ παραδοχῆς συζήματος ὁπωσοῦν ῥιζικοῦ καὶ πρὸς τὸ κακὸν, ὅπερ πρόκειται νὰ θεραπευθῇ, ἀναλόγου. Αἱ ὑπὸ τῆς πλειονοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς προτεινόμεναι ὑπέρογκοι ἐλαττώσεις τῶν τελῶν, ἐνῷ κατασκελετεύουσιν, οὕτως εἰπεῖν, τὸ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὑποβληθὲν νομοσχέδιον καὶ περιορίζουσι τὰ ἔσοδα τοῦ Κράτους (καθ' ἣν στιγμὴν αἱ δαπάναι ἐξογκοῦνται ἕνεκα τῆς προχωρούσης ἐπαυξήσεως τῶν ἀναγκῶν) μηδεμίαν δύνανται αὗται καθ' ἑαυτὰς νὰ ἐξασκήσωσιν ἐπιῤῥοὴν ἐπὶ τῆς ἀνορθώσεως τῆς ἤδη ὑπορῥεούσης ναυτιλίας· ὑπὸ δὲ τὴν οὐσιωδεστάτην οἰκονομικὴν ἔποψιν ἐξεταζομένου ἰδίως τοῦ ζητήματος, ἀσύνηθες καὶ ἐπιβλαβὲς ὅλως φαίνεται τὸ νὰ ἐπιδιώκηται καὶ ἐπιζητῆται οὐκ ἀδιάφορος τελῶν σμίκρυνσις, ἀναγκαίως συνεπάγουσα ἀντίστοιχον εἰς τὰς δημοσίους προσόδους ἐλάττωσιν, χωρὶς νὰ προσυποδεικνύωνται συνάμα πρόχειρα τὰ μέσα τῆς ἀναπληρώσεως τοῦ ἐκ τῆς μειώσεως ταύτης προκύπτοντος ἐλλείμματος. διὰ ταῦτα, ἡ μειονοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς, καί τοι συνιστῶσα ἐνθέρμως πᾶσαν σπουδαίαν μέριμναν πρὸς βελτίωσιν τῆς ἐνε-

στώσης καταστάσεως, γνωμοδοτεῖ νὰ διατηρηθῇ, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐπιβαλλόμενα τέλη, ἡ βάσις τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Μαρτίου 1860.

Ἡ Ἐπιτροπή,

Κ. Δ. Βλάμης,
Δ. Γ. Φιλάρετος
Λ. Δ. Πετροπουλάκης,
Β. Κυβέλος,

Ὁ εἰσηγητής,
Κ. Π. Πλατύς.

Ἡ Μειοψηφία

Κωνστ. Κωνστάκης,
Ἰω. Α. Μανιώτης.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΤΡΟΠΟΛΟΓΗΘΕΝ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν:

Ἄρθρον 1. Ἀπὸ ά Ἰουλίου 1860 τὰ ναυτιλιακὰ τέλη θέλουν εἰσπράττεσθαι παρ' ὅλων τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν Προξενικῶν Πρακτόρων κατὰ τὴν ἐπομένην διατίμησιν, ἥτις ἀπαρτίζει μέρος τοῦ παρόντος νόμου.

Αὔξων ἀριθμός	Πράξεις	Διατίμησις	Τέλος Πάγιον Δρ.	Τέλος Πάγιον Λ.	Τέλος Ἀνάλογ Δρ.	Τέλος Ἀνάλογ Λ.
1	Διὰ τὰ ἀποδημητήρια (α) πλοίου ἱστιοφόρου ἐνεργήσαντος ἐκφόρτωσιν καὶ φόρτωσιν συμα εἰς τὸν ἴδιον λιμένα Ἐὰν δὲ ἐνήργησε φόρτωσιν μόνον ἢ ἐκφόρτωσιν	Τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἑκάστου τόνου μέχρι τῶν 300 (β) . .	. .		. .	10
		Ὁμοίως	. .		. .	5
2	Διὰ τὰ ἀποδημητήρια (α) πλοίου ἱστιοφόρου ἐνεργήσαντος συμπλήρωσιν τῆς ἐκφορτώσεως καὶ τῆς φορτώσεως αὐτοῦ συναμα εἰς τὸν ἴδιον λιμένα, ἀφοῦ ἐπλήρωσεν ἤδη τὸ ἀνωτέρω τέλος εἰς προλαβόντα λιμένα· εἰς ἕκαστον τῶν ἑπομένων λιμένων.	Τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἑκάστου τόνου μέχρι τῶν 300 (β) . .	. .		. .	5
	Ἐὰν δὲ ἐνήργησε συμπλήρωσιν τῆς ἐκφορτώσεως μόνον ἢ τῆς φορτώσεως αὐτοῦ, ἀφοῦ ἐπλήρωσεν ἤδη τὸ ἀνωτέρω ἐν τῷ § 1 τέλος εἰς προλαβόντα λιμένα, εἰς ἕκαστον ἐκ τῶν ἑπομένων					
3	Διὰ τὰ ἀποδημητήρια (α) πλοίου ἱστιοφόρου ἐκουσίως προσορμισθέντος χωρὶς ν' ἀποβιβάσῃ ἢ ἐπιβιβάσῃ φορτίον οὔτε ἐπιβάτας.	Τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἑκάστου τόνου μέχρι τῶν 300 (β) . .	. .		. .	$2\frac{1}{2}$
	Ἐὰν τὸ πλοῖον ἠναγκάσθη νὰ προσορμισθῇ ἕνεκα τρικυμίας ἢ ἀβαρίας ἢ ἄλλης ἀνωτέρας δυνάμεως χωρὶς ν' ἀποβιβάσῃ οὔτε ἐπιβιβάσῃ φορτίον ἢ ἐπιβάτας, τότε εἰς οὐδὲν ὑπόκειται τέλος	Τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἑκάστου τόνου μέχρι τῶν 300 (β) . .	. .		. .	2

4	Διὰ δήλωσιν ναυσιβλαβείας ἢ ἀβαρίας μετ' ἐξετάσεως ἢ μὴ τοῦ πληρώματος ἢ τῶν ἐπιβατῶν	Τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἑκάστου τόνου μέχρι τῶν 300 (β) . .				2
5	Δι' ἔκθεσιν ἐπισκέψεως τοῦ πλοίου	Τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἑκάστου τόνου μέχρι τῶν 300 (β) . .	. .			1
6	Διὰ προσθήκην φύλλων εἰς τὸ ἡμερολόγιον ἢ εἰς τὸ ναυτολόγιον (γ)	Τέλος πάγιον {μέχρι 200 τόνων	. .	25		
7	Δι' ἑκάστην ἀντικατάστασιν ἐν περιπτώσει ἀπωλείας τοῦ ναυτολογίου, ἢ τοῦ ἡμερολογίου, ἢ τῆς ἀδείας ἀναχωρήσεως, ἢ τῆς ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεως (γ) . .	ἐπιέκάσουφύλ.} ἄνω τῶν 200 . .	. .	50		
8	Διὰ προσωρινὸν δίπλωμα μετὰ ναυτολογίου ἐκδιδόμενον ἐν περιπτώσει πωλήσεως ξένου πλοίου κατὰ τὸ ἄρθρον 257 τοῦ περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας διατάγμ. ὑπὸ τῆς προξεν. Ἀρχῆς εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας ἔγινεν ἡ πώλησις διὰ νὰ μεταβῇ τὸ πλοῖον εἰς τὴν Ἑλλάδα.	Τέλος πάγιον μέχρι 100 τόνων	1			
		» ἀπὸ 101 μέχρι 200 . .	2			
		Ὑπεράνω τῶν 200	3			
9	Δι' ἐπιθεώρησιν τῆς ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεως ἢ τῶν ἄλλων ναυτιλιακῶν ἐγγράφων, ὁσάκις τοιαύτη μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀποδημητηρίων καταστάθῃ ἀναγκαία καὶ ζητηθῇ ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου ἐπὶ αἰτήσει αὐτοῦ καταχωρημένῃ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἐπιθεωρητέου ἐγγράφου . .	Τέλος πάγιον μέχρι 100 τόνων	15			
		» ἀπὸ 101 μέχρι 200 . .	25			
		Ὑπεράνω τῶν 200	40			
		Τέλος πάγιον μέχρι 100 τόνων	1			
		» ἀπὸ 101 μέχρι 200 . .	2			
		Ὑπεράνω τῶν 200	3			

10 Τὰ φέροντα ἑλληνικὴν σημαίαν ἀτμόπλοια ἀπαλλάττονται ὅλων τῶν ἐν τῇ παρούσῃ διατιμήσει ὁριζομένων τελῶν· ἀπαλλάττονται ἐπίσης αὐτῶν καὶ τὰ ἱστιοφόρα πλοῖα δι' ἐκείνους μόνον τοὺς διάπλους, ὅσους ἐπιχειροῦσιν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἢ ἐξ ὁποιουδήποτε ἄλλου μέρους διὰ λιμένας κειμένους πέραν τοῦ Εὐξείνου καὶ τῆς Μεσογείου, ἢ τὸ ἀνάπαλιν. Ὅλαι αἱ κατὰ τόπους Προξενικαὶ Ἀρχαὶ καὶ οἱ Προξενικοὶ πράκτορες ὀφείλουν νὰ ἐκδίδωσι καὶ νὰ χορηγῶσιν εἰς αὐτὰ ἄνευ οὐδενὸς τέλους ὅλα τὰ ἀποδημητήρια καὶ τὰ λοιπὰ ἐκτεθειμένα ἀνωτέρω ἔγγραφα, εἴτε βιβλία, ἢ πιστοποιήσεις.

(α) Τὰ ἀποδημητήρια συμπεριλαμβάνουν τὸ σύνολον ὅλων τῶν διατυπώσεων καὶ ἐγγράφων ὅσα συνήθως ἀπαιτοῦνται κατὰ τὸν κατάπλουν καὶ ἀπόπλουν· ἤγουν: 1) Δήλωσιν τῆς ἀφίξεως· 2) Πιστοποιήσεις ἀφίξεως καὶ ἀναχωρήσεως· 3) Ὑγειονομικὴν ἔκθεσιν· 4) Ἐπιθεώρησιν τοῦ ἡμερολογίου, τῆς ἀδείας ἀναχωρήσεως καὶ τοῦ ναυτολογίου· 5) Τὴν ἔκδοσιν, ἢ ἐπιθεώρησιν καὶ καταγώρισιν δηλωτικῶν εἰσαγωγῆς ἢ ἐξαγωγῆς πραγματειῶν· 6) Δήλωσιν ἁπλῆς προσορμίσεως· 7) Μεταβολὰς εἴτε ἐγγραφὰς εἰς τὸ ναυτολόγιον ἕνεκα ἀποβιβάσεως ἢ ἐπιβιβάσεως ναυτῶν ἢ ἐπιβατῶν· 8) Παρακατάθεσιν καὶ ἐκθέσεις παρακαταθέσεως παντὸς ἐγγράφου συνταχθέντος ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου ἐν περιπτώσει λειποταξίας, κακουργήματος ἢ ἄλλης ἀξιοποίνου πράξεως, γεννήσεως ἢ ἀποβιώσεως· ὡσαύτως παρακατάθεσιν καὶ ἔκθεσιν παρακαταθέσεως πάσης διαθήκης ἢ ἀπογραφῆς γενομένης κατὰ τὸν διάπλουν, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ καταγεγραμμένων πραγμάτων· 9) Τὴν ἔκδοσιν ἢ ἐπιθεώρησιν ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεως· 10) Πᾶσαν ἔκθεσιν περὶ καταβολῆς καὶ ἐγγυοδοσίας τῶν ἀναγκαιούντων ἐξόδων διὰ τὴν ἐπάνοδον, τὴν θεραπείαν ἢ τὸν ἐνταφιασμὸν ναυτῶν ἀφεθέντων εἰς τὴν ξηράν· καὶ 11) Πιστοποιητικὸν οἱονδήποτε ἀπαιτούμενον ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων Ἀρχῶν διὰ τὸν ἀπόπλουν τοῦ πλοίου.

(β) Τέλος δὲν ὀφείλεται ἐπὶ τοῦ περιπλέον τῶν 300 τόνων.

(γ) Ἡ προσθήκη ἢ ἡ ἀντικατάστασις γίνεται ἐπὶ τῇ δηλώσει τοῦ πλοιάρχου βεβαιουμένῃ καὶ ὑπογεγραμμένῃ παρ' αὐτοῦ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ προστιθεμένου ἢ τοῦ πρὸς ἀντικατάστασιν διδομένου ἐγγράφου.

Ἄρθρον 2. Ὡς πρὸς τὰς λοιπὰς πράξεις ὅσας δύνανται νομίμως νὰ ἐνεργῶσιν ἐπὶ ναυτιλιακῶν ὑποθέσεων αἱ Προξενικαὶ Ἀρχαί, οἱ ὑπάλληλοι αὐτῶν, ἢ οἱ Προξενικοὶ πράκτορες, μὴ ῥητῶς διαλαμβανομένας ἐν τῇ διατιμήσει ταύτῃ, ἐφαρμόζονται αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ περὶ προξενικῶν τελῶν νόμου τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους.

Ἄρθρον 3. Οὐδὲν ἄλλο δικαίωμα δύνανται ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ αἱ Προξενικαὶ Ἀρχαὶ ἢ οἱ ὑπάλληλοι αὐτῶν ἢ οἱ Προξενικοὶ πράκτορες νὰ λαμβάνωσιν ἐπὶ ναυτιλιακῶν ὑποθέσεων οἱωνδήποτε. Πᾶσα εἴσπραξις τέλους μὴ ῥητῶς ὁριζομένου ἐν τῇ διατιμήσει ταύτῃ ἢ ἐν τῷ περὶ προξενικῶν τελῶν νόμῳ τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους κατὰ τὴν διάκρισιν τῶν ἀ ωτέρω ἄρθρων· ὡσαύτως πᾶσα εἴσπραξις τέλους ἀνωτέρου τοῦ νομίμου ὑποβάλλει τοὺς ἐνεργήσαντας αὐτὴν εἰς τὴν ποινὴν τῆς καταπιέσεως συμφώνως μὲ τὰ ἄρθρα 461 καὶ 462 τοῦ ποινικοῦ νόμου, ἐπιφυλαττομένου καὶ τοῦ δικαιώματος πάσης ἀποζημιώσεως πρὸς τοὺς παθόντας.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Οὕτω δὲ προὐτέθη τὸ περὶ ναυτιλιακῶν τελῶν νομοσχέδιον, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποίου ἐξέθηκέ τις, ὅτι λαμβάνων τὸν λόγον ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου, εὑρίσκεται ἀπέναντι δύω ἐκθέσεων διαπραγματευομένων τὸ ζήτημα. Καὶ μία μὲν εἶναι ἡ ἔκθεσις τοῦ ὑπουργείου, ἥτις ἀναπτύσσει ἐν γένει τὰς βάσεις, ἐφ' ὧν ἐγείρει τὸ οἰκοδόμημα τοῦ νομοσχεδίου, δευτέρα δὲ, ἡ τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις προτείνει ἄλλους λόγους καὶ ὑποβάλλει ἴδιον οἰκοδόμημα. Διὰ τοῦτο θέλει βαδίσει ὁδὸν τινὰ μέσην μεταξὺ τῶν δύω ἐκθέσεων, καὶ ἐπειδὴ αὗται ἀντιπίπτουσι πρὸς ἀλλήλας, ἔρχεται νὰ φέρῃ καὶ τὰς παρατηρήσεις του ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, ἀποτεινόμενος ἐπὶ τῶν καθέκαστα τῶν δύω γνωμῶν, καθ' ὅσον, ἄλλως, δύναται νὰ τεθῇ εἰς ἀμφιβολίαν τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ, ὅστις εἶναι ἡ ἀνακούφισις τῆς δεινοπαθούσης Ἑλληνικῆς ναυτιλίας καὶ ἡ ἐπιψήφισις μετρίας καὶ ἐχέφρονος διατιμήσεως. Εἶναι λοιπὸν ἡ θέσις του δυσχερὴς, δυσχερεστάτη, καθότι προτιθέμενος νὰ βαδίσῃ τὴν μέσην ὁδὸν, ἐκτίθεται μεταξὺ δύω πυρῶν, ἔνθεν μὲν ἀντιτασσομένου τοῦ ἀναλαβόντος τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ νομοσχεδίου ὑπουργοῦ Κ. Πετλῆ, τὸν ὁποῖον περιφρουροῦσιν ἔξοχα φῶτα καὶ γενικὴ ὑπόληψις, ἔνθεν δὲ ἑνὸς συναδέλφου του, δικανικοῦ τὸ ἐπάγγελμα, ῥήτορος, πρὸς οὓς ἀμφοτέρους ἔρχεται ν' ἀντιπαλαίσῃ αὐτὸς, ναυσίβιος ἀνὴρ, ἀναγνωρίζων τὰς δυνάμεις του, καὶ ὅμως δὲν ἀπνυδᾷ ἐνθαῤῥυνόμενος, τὸ μὲν, διότι ἡ διαμάχη ἔσεται ἐπὶ καθύγρου πεδίου ὄχι ἀσυνήθους εἰς αὐτὸν, ὅπου ἐλπίζει ὀλίγη ποντία αὔ,α πνέουσα νὰ δροσίσῃ τὸ ἀσθενὲς στῆθος του καὶ ν' ἀνθέξῃ εἰς τὴν προσβολήν· τὸ δὲ, διότι ἀπέναντι εὑρίσκει καταφύγιον αὐτοὺς τοὺς κόλπους τῆς Βουλῆς, τῆς ὁποίας αἱ πρὸς αὐτὸν συμπάθειαι οὖται ἀρχαῖαι φρονεῖ, ὅτι καὶ ἤδη θέλουσι τὸν ὑποδεχθῇ προσφεύγοντα αὐτόν τε καὶ τὰς ἐκτεθησομένας γνώμας του ἐπὶ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν θέματος, ὅπως τεθῶσιν ἀπὸ τὴν ἐπαπειλουμένην ὁλοσχερῆ συντριβήν.

Ἡ ἔκθεσις τοῦ εἰσαγαγόντος τὸ νομοσχέδιον ὑπουργοῦ εἶναι σαφὴς, ἀναμιμνήσκει τὸ παρελθὸν καὶ φέρει τοὺς λόγους, δι' οὓς τὰ προηγηθέντα δύω νομοσχέδια ἀπεκρούσθησαν. Εἶναι βέβαιον, ὅτι ἡ Βουλὴ, μετὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῆς συνταγματικῆς Βασιλείας, ἔλαβε πάντοτε ὑπὸ τὴν αἰγίδα καὶ προστασίαν της τὰ συμφέροντα τοῦ ναυτικοῦ τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὁσάκις ἐδόθη ἡ ἐλαχίστη ἀφορμὴ, διετράνωσε τὰς ζωηροτέρας συμπαθείας ὑπὲρ τοῦ χρησιμωτάτου τούτου κλάδου τῆς ἐθνικῆς μου μηχανίας· ἰδίως δὲ ἐπληροφορήθη ἄλλοτε τῆς ἐν ἰσχύϊ προ-

ξενικῆς διατιμήσεως, ἐψήφισε τὰ πλεῖστα καὶ κάλλιστα. Ἀλλὰ τί συνέβη μέχρι τοῦδε; τὰ κατὰ καιροὺς ὑπουργεῖα ἐφρόνησαν τὴν ἐμφιλοχωροῦσαν ταύτην μεταβολὴν ἐπὶ τῶν καθεστώτων τοσοῦτον, ὥστε δὲν ἔσχον τὸ θάρρος νὰ μεταβιβάσωσι τὸ προβούλευμα τοῦ Σώματος τούτου εἰς τὸν περίβολον τῶν γερόντων, καὶ αἱ προσπάθειαι τῆς Βουλῆς ἀπέβησαν ἄκαρποι, καὶ τοῦτο, ἐπειδὴ ἐρρέθη ὅτι ἡ Βουλὴ ὡρμήθη ἀπὸ πνεῦμα ἀντιπολιτεύσεως. Διὰ νὰ μὴν ἐπασχολήσῃ δὲ τὴν Βουλὴν, ὡς μὴ ἀγνοοῦσαν τὰ καθέκαστα τῶν διατρεξάντων εἴς τε τὴν ἔκθεσιν καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς α. καὶ γ'. περιόδου, παρατρέχει νὰ ἐξετάσῃ αὐτὰ ἐν λεπτομερείᾳ. Λέγει δὲ μόνον ὅτι οἱ τηλικοῦτοι φόβοι τῆς Κυβερνήσεως δὲν ἦσαν δίκαιοι, καὶ κακῶς ἐξετιμήθησαν αἱ ἀπὸ τὰ σπλάγχνα τῆς Βουλῆς προελθοῦσαι μεταρρυθμίσεις ἐπὶ τῆς διεπούσης ἡμᾶς νομοθεσίας, καὶ διὰ τοῦτο περιέπεσον εἰς ἀχρηστίαν προγενέστερα ἡμῶν ὅλων ἔργα καὶ μελέται. Καὶ ἀληθῶς τὰ κατὰ καιροὺς ὑπουργεῖα, ὑποστηρίζοντα τὴν ἀρχὴν ὅτι αἱ δαπάναι τῶν προξενείων πρέπει νὰ καλύπτωνται ἀπολύτως ἀπὸ τὰ ναυτιλιακὰ τέλη, ὑπεστήριξαν ἀρχὴν ἐσφαλμένην καὶ ἄδικον, διότι τὰ προξενεῖα ὑπάρχουσι διὰ γενικὰ τοῦ κράτους συμφέροντα, ἡ δὲ ναυτιλία, καθ' ὅσον ὑπάγεται εἰς αὐτὰ, εἶναι ὀρθὸν νὰ ὑποστῇ τέλη δίκαια καὶ ἀνάλογα μὲ τὰς δυνάμεις καὶ τὴν ἀνάπτυξίν της. Ὁπωσδήποτε ὅμως τὸ ἐμπορικὸν τῆς Ἑλλάδος ναυτικὸν ἀριθμεῖ σχεδὸν τριακονταετῆ βίον ὀδύνης ἀπὸ τὸ κράτος τῆς ἐν ἰσχύϊ διατιμήσεως, ἥτις καὶ ἄχαρις εἶναι καὶ βαρεῖα. Τοῦτο ἐξεφράσθησαν ἀείποτε μετὰ λύπης οἱ ναυτικοί μας, ἄπορον δὲ τοῖς πλείστοις φαίνεται πῶς, ἐνῷ διάγομεν κατὰ τὰ ἄλλα ὑπὸ τὴν αἰγίδα ὡραίας ναυτικῆς νομοθεσίας, ἐρρίφθη ἐν τῷ μέσῳ καὶ ἔμεινεν ἄθικτον τὸ ἀσυνάρτητον καὶ τοσοῦτον ἐλλειπὲς τοῦτο νομοθέτημα. Ἐπὶ τέλους ὁ χρόνος, ἡ πεῖρα καὶ ἡ ἀνάγκη ἐβίασαν τὴν Κυβέρνησιν νὰ φέρῃ τὸ προκείμενον νομοσχέδιον, τοῦ ὁποίου αἱ γενικαὶ βάσεις εἶναι λίαν καλαί, διότι ὁ χρόνος εἶναι ὁ καλλίτερος διδάσκαλος, καὶ ἡ πεῖρα τὸ κάλλιστον τῶν μαθημάτων, κατὰ δὲ τῆς ἀνάγκης οὐδὲ θεοὶ μάχονται. Εἰς δὲ τὰ καθέκαστα μετ' ὀλίγον ἐγκύπτοντες, θέλομεν συζητήσει τὰς εἰδικὰς αὐτοῦ ὠφελείας ἢ ἐλλείψεις. Τρεῖς εἶναι αἱ περιπτώσεις καθ' ἃς τὸ ἐμπορικὸν πλοῖον ὑφίσταται τὰς κυριωτέρας ἐμπορικὰς πράξεις.

α) Ἡ προσωρινὴ προσόρμισις εἰς λιμένα τι ἀ ἔλαττον τῶν 24 ὡρῶν· β') ἡ ἄνευ ἐνεργείας οὐδεμιᾶς ἐμπορικῆς πράξεως ἀόριστος διαμονὴ αὐτοῦ εἰς λιμένας, ὅπου ἐγκαθίδρυνται Ἕλληνι-

καὶ προξενικαὶ ἀρχαί, καὶ γ') ἡ περίπτωσις καθ' ἣν ἐνεργεῖ τὸ πλοῖον ἐμπορικήν τινα πρᾶξιν, τοὐτέστι φόρτωσιν ἢ ἐκφόρτωσιν, ἢ καὶ ἀμφότερα.

Ταύτας λοιπὸν τὰς πράξεις κανονίζει λεπτομερῶς τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον, κατὰ μὲν τὰς δύω προτασσομένας περιπτώσεις, αἵτινες εἶναι καὶ συνεχέστεροι, ἐπιβάλλον ἐλαφρότατα τέλη ἀνὰ 2 καὶ 4 λεπτὰ κατὰ τόνον ἀντὶ τῶν μέχρι τοῦδε εἰσπραττομένων 13 λεπτῶν· κατὰ δὲ τὴν τρίτην περίπτωσιν, τὴν ὁρίζουσαν δηλ. τὸν ἀνώτατον ὅρον τῆς φορολογίας, τὸ νομοσχέδιον φέρει ἀναλογικὸν τέλος κατὰ τόνον 18 λεπτὰ ἀντὶ τῶν 19 ὅσα μέχρι τοῦδε ἐπληρώνοντο. Ἡ ἐλάττωσις αὕτη εἶναι βεβαίως ἐλαχίστη, ἀλλ' ἐκτὸς ὅτι ἐπέρχονται κατόπιν ἐπὶ ἄλλων ἀντικειμένων ἐλαφρότερα τέλη, πιστεύει ὅτι δυνάμεθα νὰ φέρωμεν καὶ ἀνωτέρω ὕφεσίν τινα, εἰς ἣν νὰ συναινέσῃ καὶ ὁ ὑπουργὸς, πρὸς παραμυθίαν τῶν ναυτιλλομένων. Ὑπὸ τὴν γενικὴν λοιπὸν ταύτην ἔποψιν παραδεχόμενος τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου, ἔρχεται καὶ εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἔργου τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς. Πρὸ τούτου ὅμως χρεωστεῖ νὰ ἐκφράσῃ πλείστας χάριτας πρὸς τὰ ἔντιμα μέλη αὐτῆς, καὶ ἰδίως τὸν ἀξιότιμον εἰσηγητὴν Κ. Πλατὺν, διὰ τὴν θερμότητα καὶ τὸν ζῆλον μεθ' ὧν ὑπερασπίσθησαν τὰ συμφέροντα τοῦ Ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ. Ἀληθῶς δὲ ἠλάττωσε σημαντικὰ ἡ ἐπιτροπὴ τὰ ἐπιβαλλόμενα εἰς τὰ ἱστιοφόρα πλοῖα προξενικὰ τέλη, ἐξηφάνισε δὲ ὁλοσχερῶς πᾶν τέλος ἐπιβαρύνον τὴν ἀτμοπλοΐαν· τοὐτέστιν, ἐνῷ κατὰ τὸ ὑπουργικὸν νομοσχέδιον ἐθεωρήθη σχετικὴ μεταξὺ τῶν τελῶν διαφορὰ κατὰ τὸ ἥμισυ σχεδὸν ὄφελος τῆς ἀτμοπλοΐας, κατὰ τὴν φερομένην τροπολογίαν, ἐξέλιπεν αὕτη. Ἀλλὰ φοβεῖται μὴ παραδεχόμενοι ἄλλην βάσιν ὁλοσχερῶς νέαν, οἵα εἶναι ἡ τῆς ἐπιτροπῆς, μακρυνομένης πολὺ τῶν ὅρων τοῦ ἀρχικοῦ νομοσχεδίου, ὑποπέσωμεν εἰς τὸ αὐτὸ πάλιν ἀτύχημα, ἤτοι ἡ μὲν Βουλὴ νὰ φαίνηται ψηφίζουσα κράτιστα, τὰ δὲ προβουλεύματά της νὰ μὴν ὑπερβῶσι τὸ περίφραγμα τοῦτο. Τότε δὲ τί ἐκερδήσαμεν; τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ μένωμεν αἰωνίως ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ἐν ἰσχύϊ διατιμήσεως, καὶ μὲ ἄλγος ψυχῆς νὰ βλέπωμεν πάσχοντα τὰ τιμαλφῆ τῆς ναυτιλίας συμφέροντα. Δεύτερον, δὲν ἐννοεῖ διὰ τί νὰ νομοθετήσωμεν σήμερον τοιοῦτον χάσμα μεταξὺ τῶν ἀτμοπλοίων καὶ τῶν ἱστιοφόρων. Διὰ νὰ διεγείρωμεν ἴσως μεταξὺ ἀδελφῶν βιομηχάνων τὸ μῖσος καὶ τὴν ἐχθροπάθειαν; Τοιοῦτον μέτρον δὲν θεωρεῖ οὔτε πολιτικῶς οὔτε κοινωνικῶς φρόνιμον, καὶ εἶναι καθ' ὁλο-

κληρίαν ἐπιβλαβές. Ἀλλ' ἂν κατὰ τοῦτο ἔχῃ διάφορον γνώμην, συμφωνεῖ ὅμως μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ παραδέχεται πληρέστατα τὴν εὐχὴν αὐτῆς περὶ συστάσεως ναυτικῆς Τραπέζης. Τὴν ὠφέλειαν τοῦ τοιούτου ἐπιχειρήματος ὅλοι συναισθανόμεθα, καὶ πρὸ καιροῦ, ὡς πληροφορεῖται, ἡ Κυβέρνησις σκέπτεται περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου. Ἂς ἐπικαλεσθῶμεν λοιπὸν ἀπαξάπαντες τὴν κατάρτισιν μέσων τοιούτων, δι' ὧν πραγματικῶς νὰ ἔλθωμεν εἰς ἀρωγὴν τοῦ καταρρέοντος ναυτικοῦ μας. Ἄνευ ταχείας συστάσεως ναυτικῆς Τραπέζης ἐν Ἑλλάδι, πλοῖα, ναύτας, ἐμπόριον δὲν ἔχομεν, διότι ἡ τοκογλυφία αἰωρουμένη, ἀπορροφᾷ τοῦ Ἕλληνος ναύτου τοὺς ἱδρῶτας. Ἀληθῶς δὲ, ἂν, κατὰ τὴν εἰσηγητικὴν ἐπιτροπὴν, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐμπορικῶν πλοίων ἠλαττώθη ἐπὶ πολὺ, τοῦτο προῆλθε, διότι τὰ ἐκλείψαντα πλοῖα ἦσαν ξέ.α, ἦσαν ἰδιοκτησία τῶν δανειστῶν. Νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ναυτικὸς δανειζόμενος πρὸς 2 καὶ 3 τοῖς 0/0 θαλάσσιον τόκον τὸν μῆνα, καὶ ἐκ τῶν δανείων τούτων ναυπηγῶν τὸ πλοῖον του, ἠμπορεῖ, ὅσον δραστήριος καὶ ἂν ἦναι, νὰ πορισθῇ τὰ πρὸς τὸ ζῆν, καὶ νὰ εὐδοκιμήσῃ ἐκπληρῶν συνάμα ὅλας τὰς ὑποχρεώσεις του; Τοῦτο φυσικῶς εἶναι ἀδύνατον. Μετὰ τὴν ἵδρυσιν ναυτικῆς τραπέζης καθίσταται ἀπαραίτητος καὶ ἡ σύστασις ἐπισήμου κινδυνασφαλιστικῆς ἑταιρίας, ἥτις, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς πρώτης διατελοῦσα, νὰ λειτουργήσῃ ἐπιτυχῶς πρὸς ἐπανόρθωσιν τῆς ὑπολήψεως τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας. Τὰ δύω ταῦτα ἱδρύματα εἶναι τὰ μόνα, ἅτινα δύνανται νὰ προλάβουν τοῦ ναυτικοῦ ἡμῶν τὴν ἀπώλειαν, ἔχοντος νὰ παλαίσῃ μὲ τῶν ἄλλων ἐθνῶν τὰ ἐμπορικὰ σκάφη, προστατευόμενα ἀφθόνως διὰ παντὸς μέσου.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι ἡ ἱστορία τῆς ἐμπορικῆς ἡμῶν ναυτιλίας εἶναι τοσοῦτον στενῶς συνδεδεμένη μὲ τὴν ἱστορίαν τοῦ ἀγῶνος, ὥστε ὅλοι ἐκεῖνοι, τῶν ὁποίων ἡ καρδία πάλλει εἰς τὴν ἀνάμνησιν τῶν τροπαίων ἐκείνης τῆς ἐποχῆς, εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ αἰσθάνωνται παλμοὺς πόνου διὰ τὴν παροῦσαν τῆς ναυτιλίας κατάστασιν. Ἔχομεν ἐνώπιόν μας τὴν Ἑλληνικὴν ναυτιλίαν εἰς πλήρη μαρασμὸν, πρόκειται νὰ σκεφθῶμεν ἐπὶ νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ ῥυθμίσῃ τὴν τύχην της καθ' ἣν στιγμὴν αὕτη ἐκπνέει ἀπὸ ἀτροφίαν. Ἐπὶ τοιούτου λοιπὸν ζητήματος δὲν θέλει ἀκολουθήσει, ὡς ὁ ἔντιμος βουλευτὴς Σπετσῶν, τὴν μέσην ὁδὸν, οὐδὲ θεωρεῖ αὐτὴν ὡς τὴν καλλιτέραν, καθ' ὅσον, ὡς λέγει ὁ Μακιαβέλης, ὁ κατοικῶν τὸ μεσαῖον πάτωμα ἔχει καὶ τὸν καπνὸν τοῦ πρώτου καὶ τὸν κρό-

τον τοῦ τρίτου πατώματος· αὐτὸς δὲ συνειθίζει νὰ προτιμᾷ διὰ τοῦτο τὸ πρῶτον ἢ τὸ τρίτον πάτωμα. Ὡς ἔχει τὸ προκείμενον νομοσχέδιον εἰσήχθη παρὰ τοῦ Κυρίου Ῥαγκαβῆ εἰς ἐποχὴν ἄλλην, εἰς περιστάσεις αἵτινες δὲν εἶναι ὡς αἱ σημερινα', καὶ ἡ Ἑλληνικὴ ναυτιλία δὲν ἔπασχε τότε ἀπὸ μαρασμόν. Ἀλλ ἤδη, ὅτε ἔχομεν ἐνώπιόν μας τὴν θανατιῶσαν κατάστασίν της, ὅταν βλέπωμεν ἀσθενῆ ἐκπνέοντα ἀπὸ ἀτροφίαν, δὲν εἶναι συγχωρημένον ἂν δὲν λάβωμεν πρόσφορα διὰ τὴν σωτηρίαν της μέτρα. Ὑπάρχει παρὰ τοῖς Ἄγγλοις δημῶδες τι ἄσμα, δι' οὗ παριστᾷ ὁ ποιητὴς πλοῖον ποντοποροῦν τοὺς ὠκεανοὺς ἐν μέσῳ πυκνοτάτης θυέλλης. Δύω ναῦται παρὰ τὴν πρύμνην καθήμενοι καὶ εἰς τὴν ἀξίαν τοῦ πλοίου των πεποιθότες, ἐντρυφῶσιν ἐν μέσῳ τῆς τρικυμίας, καὶ ὁ εἷς αὐτῶν ἀποτεινόμενος εἰς τὸν ἄλλον συλλυπεῖται τοὺς κατοίκους τῆς ξηρᾶς δι' ὅσα ὑποφέρουν, ὡς λέγει, ἐκ τῆς θυέλλης, τοῦ καπνοῦ τῶν οἰκιῶν κλπ. Στραφεὶς δ' αἰφνιδίως, ἀληθιά, Ἰωάννη, εἶπε πρὸς τὸν σύντροφόν του, δὲν μὲ λέγεις τί ἤθελεν ὁ Θεὸς καὶ ἔπλασε τὴν γῆν ; Ὑποθέτω, ἀπήντησεν ὁ ἄλλος, διὰ νὰ παλαμίζωμεν τὰ πλοῖα μας. Καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲ δύναται νὰ εἴπῃ, ὅτι ἂν ἐρωτηθῶσιν οἱ ἡμέτεροι ἄρμισθοι πρόξενοι διὰ τί ἐπενοήθη ἡ ναυτιλία, θέλουσιν ἀπαντήσει « διὰ νὰ πληρώνουν προξενικὰ τέλη ». Τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον ὑπεβλήθη εἰς τὴν Βουλὴν πρὸ δύω συνόδων, ὁ δὲ ἔντιμος φίλος του Κύριος Ζαΐμης ἐπρότεινε τὴν ἀναβολὴν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν προσεχῆ σύνοδον, διὰ νὰ λάβῃ καιρὸν νὰ μελετήσῃ τὸ νομοσχέδιον ἡ Βουλή. Ὑποστηρίζας τότε καὶ αὐτὸς τὴν πρότασιν τῆς ἀναβολῆς, προέβη περαιτέρω συστήσας εἰς τὸν τότε ὑπουργὸν Κ. Προβελέγιον νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὰ ἐμπορικὰ ἐπιμελητήρια καὶ τὰς ἀρμοδίας ἀρχὰς τῶν ναυτικῶν πόλεων νὰ ὑποβάλωσι ποία ἡ κατάστασις τῆς Ἑλληνικῆς ναυτιλίας, ποῖα τὰ μέσα τῆς ἐπανορθώσεως καὶ τί δύναται νὰ πράξῃ ὑπὲρ αὐτῆς ἡ Κυβέρνησις. Κατὰ συνέπειαν τὰ ἐπιμελητήρια καὶ αἱ ἀρχαὶ τῶν ναυτικῶν πόλεων ἀπέστειλαν διαφόρους ἐκθέσεις, αἵτινες ἐσχημάτισαν ὀγκώδεις φακέλλους, χρησιμεύσαντας ὡς βάσις καὶ ὁδηγὸς εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου ἐπιτροπήν. Ἡ Ἑλληνικὴ ναυτιλία παρουσιάζει ἐνώπιόν μας ἀσθενῆ, τοῦ ὁποίου ὁ σφυγμὸς πάλλει ἔτι, ἀλλ' ὅστις ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἐκπνέει ἐξ ἀτροφίας, καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀγωνιῶντος τούτου τὸ νομοσχέδιον διατάττει νέας ἀφαιμάξεις· ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου ἔχομεν τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις εἶναι ἡ γενικὴ ἔκφρασις τῶν ἐπιμελητη-

ρίων καὶ τῶν ναυτικῶν πόλεων, τῶν ὁποίων εὔγλωττος καὶ εὐσυνείδητος διερμηνεὺς ὑπῆρξεν ὁ Κ. Πλατύς. Ἡ ἔκθεσις δὲ αὕτη ἀντὶ ἀφαιμάξεων προτείνει ὑπὲρ τοῦ ἀγωνιῶντος καρδιακὰ φάρμακα, ἐνῷ ἡ τοῦ ὑπουργείου φέρει αἰώνιον ἐπιχείρημα τὴν ἀξιοπρέπειαν τῶν προξένων, ἐννοεῖ δηλ. ὅτι ἡ ναυτιλία προώρισται διὰ τὴν προξενικὴν εὐζωΐαν. Δι' αὐτοῦ ὅμως τοῦ τρόπου ὁ ἀσθενὴς διατρέχει τὸν ἔσχατον κίνδυνον, καὶ ἂν τὸ ταμιευτικὸν πνεῦμα ἐξακολουθήσῃ τὰς ἀφαιμάξεις του, δὲν θέλει εὑρεθῆ σταγὼν αἵματος εἰς τὸν ἀσθενῆ. Θέλετε νὰ ἰδῆτε ὅτι αὐτὸ τὸ ὑπουργεῖον θεωρεῖ τὴν ναυτιλίαν ἑτοιμοθάνατον; Ἰδοὺ ἡ ἀπόδειξις. Εἰς τὴν πεινῶσαν, τὴν εἰς μαρασμὸν εὑρισκομένην καὶ ἐκπνέουσαν ναυτιλίαν μας ἐπιβάλλει τὸ ὑπουργεῖον φόρον ἔσχατον ἀγαθοεργίας, καὶ διαθέτει πρὸς τοῦτο τὰ τελευταῖα του μέσα, ὡς ὁ ἐγγίζων εἰς τὴν ἐσχάτην στιγμὴν διαθέτει τὰ τῆς περιουσίας του εἰς ἀγαθοεργοὺς πράξεις. Ἀλλ' ὅσον εὐγενὴς καὶ ἂν ἦναι ἡ πρὸς τὸ ἀγαθοεργεῖν τάσις, ὅσον ἱερὰ καὶ ἂν ἦναι ἡ πρόθεσίς της, πότε ἴδατε τὴν ἀπηνῆ διάταξιν τοῦ ν' ἁρπάζηται ἀπὸ τὰ χείλη τοῦ ἐκπνέοντος ἐκ τῆς πείνης ἀνθρώπου ὁ ὀλίγος τῆς συντηρήσεως αὐτοῦ ἄρτος ἵνα διατεθῇ πρὸς σκοπὸν ἀγαθοεργίας; Εἶναι δίκαιον εἰς τὸν ναύτην, τὸ τέκνον αὐτὸ τῶν τρικυμιῶν καὶ τῆς κακουχίας, ὅστις καθίσταται ἀνίκανος πρὸς τὸ πεντηκοστὸν ἔτος, δι' ὃν δὲν ὑπάρχει οὔτε νοσοκομεῖον διὰ τὰς τελευταίας του ὥρας, εἶναι δίκαιον εἰς τὸν ναύτην νὰ ἐπιβάλληται ἀναγκαστικὸς φόρος καὶ ἀπὸ τῶν ἱδρώτων αὐτοῦ νὰ ζητῆται ποσὸν διὰ σκοποὺς ἀγνώστου εἰς αὐτὸν ἀγαθοεργίας; Δὲν εἶναι λοιπὸν ἄδικος λέγων, ὅτι τὸ νομοσχέδιον ὡς ἐπαρουσιάσθη εἶναι εἷς ἀναχρονισμὸς μέγας, καὶ εἰς τὴν παροῦσαν τῆς ναυτιλίας κατάστασιν δὲν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ. Ἀλλ' ἂς τῷ ἐπιτραπῇ νὰ φέρῃ τὸ ζήτημα καὶ ὑπ' ἄλλην ὄψιν. Εἶναι βέβαιον ὅτι τὸ νέον φορολογικὸν σύστημα τὸ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἰσαχθὲν ἀπορρόφᾷ τὴν προσοχὴν ὁλοκλήρου τῆς κοινωνίας, ὡς ἐπὶ νέων βάσεων στηριζόμενον καὶ τὴν καθαρὰν φορολογοῦν πρόσοδον. Καὶ ἐνταῦθα λοιπὸν ὁ εἰσηγητὴς εἶπεν, ὅτι προκειμένου νὰ πέσῃ τὸ σύστημα τῆς ἀποδεκατώσεως, ἤθελεν εἶσθαι αἴσχος ἂν οἱ περὶ τῆς ναυτιλίας νομοθετοῦντες δὲν συνεβάδιζον ἐπὶ τῆς αὐτῆς μετὰ τῶν συναδέλφων των ἀρχῆς. Ἀκολουθῶν, ἑπομένως, τὴν ἀρχὴν ταύτην ὁ ἔντιμος βουλευτὴς Σύρου, ἐζήτησε νὰ ἐμβαθύνῃ εἰς τὴν καθαρὰν πρόσοδον ἑνὸς πλοίου, καὶ ἐκκαθαρίζων τὰ ἔξοδα, ἐπ' αὐτῆς νὰ κανονίσῃ τὸν φόρον. Τὸ δὲ ἀποτέλεσμα

τῶν ἐργασιῶν του δὲν εἶναι φρενοτροπία· εἶναι καθαρὰ ἀλήθεια βασιζομένη εἰς ἀριθμούς. Τὸ νομοσχέδιον λοιπὸν ὡς ἐτροποποιήθη εἶναι πιστὸς διερμηνεὺς τῶν πραγμάτων, ἀληθὴς ἐξεικόνισις τῶν ἀναγκῶν τῆς ναυτιλίας, διὸ καὶ ὁ πρὸ αὐτοῦ ἀγορεύσας βουλευτὴς Πετσῶν ὡμολόγησεν ὅτι τὸ ἔργον τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι καλὸν ὑφ' ὅλας του τὰς ἐπόψεις, ἀλλὰ διστάζει νὰ τὸ δεχθῇ, διότι μάλιστα εἶναι καθ' ὅλα καλὸν καὶ φοβεῖται μὴ δὲν ἐκτελεσθῇ. Ἀλλὰ τὸ ἔργον τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοιούτων βασίζεται ἀληθειῶν, ὥστε ἔντιμος συμπολίτης του Γερουσιαστὴς, ἐλθὼν ἐσχάτως ἐξ Ὕδρας, ἐπεφορτίσθη νὰ ἐκφράσῃ τὰς εὐχαριστίας τῶν κατοίκων εἰς τὸν εἰσηγητὴν Κ. Πλατὺν, καὶ τὴν αὐτὴν ἐντολὴν ἔλαβε καὶ ὁ ἀγορεύων. Τοσαύτην ἐντύπωσιν ἔφερεν εἰς τὸ πνεῦμά των ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς. Δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ γίνῃ μάντις κακῶν, ἀλλ' ἂν δὲν ληφθοῦν τὰ πλέον ἔντονα μέτρα ὑπὲρ τῆς ψυχορραγούσης ναυτιλίας, ἂν δὲν χορηγηθῇ πᾶσα ἐνίσχυσις εἰς αὐτὴν, ἂν ἐπὶ μικρὸν ἔτι ἐγκαταλειφθῇ εἰς ἣν εὑρίσκεται σήμερον θέσιν, ὁ τόπος θέλει φθάσει εἰς τὴν λυπηροτέραν κατάστασιν. Ἡ τάξις τῶν ναυτῶν μετὰ τῆς τάξεως τῶν σταφιδούχων εἶναι αἱ κατ' ἔτος ἀναπληροῦσαι τὸ ἐκ τῆς ἐξαγωγῆς καὶ εἰσαγωγῆς μέγα ἔλλειμμα. Ἀλλ' ὑπὲρ τῆς σταφίδος ἐλήφθη πᾶσα ἡ δέουσα πρόνοια. Πρῶτος ὁ Κ. Ἀργυρόπουλος, τῷ 1855, ἔφερε τὴν πρώτην ὑπὲρ αὐτῆς ἀνακούφισιν, καὶ ἔκτοτε ὅλοι οἱ ἐπελθόντες ὑπουργοὶ ἐξηκολούθησαν λαμβάνοντες τὰ πλέον προνοητικὰ μέτρα. Ποῖον μέτρον ἐλήφθη ὑπὲρ τῆς ναυτιλίας; Λυπεῖται, διότι δὲν εἶναι παρὼν ὁ υἱὸς τοῦ μεγαλειτέρου ἐμποροπλοιάρχου, ὁ υἱὸς τοῦ ἐνδόξου Μιαούλη, διότι ἐρωτώμενος ἤθελεν ὁμολογήσει ἐν τῇ εἰλικρινείᾳ του, ὅτι πρὸ 15 ἤδη ἐτῶν ὑπάρχει διὰ τὴν ναυτιλίαν συνεχὴς μεταξὺ τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν καὶ τοῦ τῶν ἐξωτερικῶν πάλη, καθ' ἣν τὸ μὲν πρῶτον ζητεῖ νὰ φέρῃ μεταρρυθμίσεις τινὰς ἀνέτους ὑπὲρ τῆς ναυτιλίας, τὸ δὲ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον ἀντιτάσσει ἀείποτε τὴν ἀξιοπρέπειαν τῶν προξένων. Παύων ὑποστηρίζει καθ' ὅλα τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἣν πέποιθεν ὅτι θέλει συμμερισθῇ καὶ ἡ Βουλὴ πᾶσα, προνοοῦσα ὑπὲρ ἑνὸς κλάδου, ὅστις ἐκτὸς τῆς παραγωγικῆς ὠφελείας του, ἐγείρει τοὺς γενναιοτέρους ῥεμβασμοὺς εἰς τὰς καρδίας ἁπάντων.

Ἐπήνεγκεν ἕτερος, ὅτι ὀλίγαι στιγμαὶ παρῆλθον, ἀφ' οὗ ἐμποδίσθη τοῦ νὰ ὑπερασπισθῇ τοὺς πάσχοντας, ἀλλὰ ματαίως προσπαθοῦσι νὰ καλύψωσι τὴν κακὴν τῶν πραγμάτων κατάστα-

σιν, ἥτις ἐφ' ὅλων τῶν ἀντικειμένων ἐπικρατεῖ ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Οἱ προαγορεύσαντες σᾶς παρέστησαν τὴν κατάστασιν τῆς ναυτιλίας μας, ἡ δὲ ναυτιλία δὲν εἶναι ἐκ τῶν ἀντικειμένων ἐκείνων, ἅπερ δυνάμεθα νὰ παραβλέψωμεν, ἀλλ' ὀφείλομεν πάντες ὁμοφώνως νὰ τὴν ὑπερασπισθῶμεν, διότι εἶναι μία δύναμις συντελέσασα εἰς τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ ἔθνους καὶ στενῶς συνδεδεμένη μὲ τὰ συμφέροντα καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς Ἑλλάδος. Ἂν καὶ ὁ βουλευτὴς Πετσῶν ἀπέφυγε νὰ ἐκφρασθῇ καθαρῶς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου, οὐχ ἧττον ὅμως εὐκόλως δύναταί τις νὰ ἐννοήσῃ τὰς αἰτίας, δι' ἃς ὁποίας ἡ ναυτιλία διατηρεῖται εἰς ἣν εὑρίσκεται θέσιν. Ἐκφράσας δὲ τὰς εὐγνωμοσύνας του πρὸς τὴν Βουλὴν δι' ἣν ἀπέδειξε πάντοτε ὑπὲρ τῆς ναυτιλίας μέριμναν, ἐζήτησε διὰ παρακλήσεων, οὕτως εἰπεῖν, καὶ διά τινος τρόπου συμβιβαστικοῦ νὰ παραδεχθῆτε μεσάζουσάν τινα μεταξὺ τοῦ νομοσχεδίου καὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς γνώμην, φοβούμενος μὴ πλειότερα ζητοῦντες στερηθῶμεν καὶ τῶν ὀλίγων. Ἰδοὺ λοιπὸν εἰς ποίαν εὑρισκόμεθα κατάστασιν· καὶ ἡ κατάστασις αὐτὴ εἶναι ἔργον ὑμῶν, οἵτινες οὐδέποτε ἐζητήσατε λόγον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν μὴ πραγματοποίησιν τῶν ἀποφάσεών σας. Ἀλλὰ τοιαύτη κατάστασις δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ ἄνευ συνεπειῶν δυσαρέστων, καὶ διὰ τοῦτο ἔχομεν πάντες τὸ συμφέρον τοῦ νὰ τὴν πολεμήσωμεν. Εἴχομεν ἄλλοτε ναυτικὸν, τὸ ὁποῖον εἵλκυε τὴν προσοχὴν ὅλων τῶν ἐθνῶν, καὶ σήμερον ἔχομεν κατ' ὄνομα μόνον ναυτικόν. Δὲν πρέπει λοιπὸν ν' ἀδιαφορήσωμεν εἰς τὴν τοιαύτην τοῦ ναυτικοῦ μας κατάστασιν καὶ ὀφείλομεν νὰ εἴπωμεν πρὸς τὸν βουλευτὴν Πετσῶν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ φαίνηται τοσοῦτον δειλὸς, ἔχων ὅλων ἡμῶν τὴν συνδρομὴν, διότι ἡ ναυτιλία ἀνήκει εἰς ὅλον τὸ ἔθνος καὶ διὰ τοῦτο ἔχομεν ὅλοι κοινὸν συμφέρον νὰ περιποιηθῶμεν αὐτὴν, καὶ οὐχὶ νὰ τὴν καταπνίζωμεν καὶ νὰ τὴν θυτιάζωμεν χάριν ὀλίγων προσώπων, διοριζομένων κατὰ σύστασιν τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου. Ὁποίαν προστασίαν χορηγοῦσιν οἱ πρόξενοι ἡμῶν εἰς τὴν ναυτιλίαν καὶ εἰς τὰ προϊόντα μας, καὶ πρέπει ν' ἀνεχώμεθα τοιαύτην κατάστασιν; Δὲν παραδέχεται λοιπὸν τὴν μεσάζουσαν γνώμην τοῦ βουλευτοῦ Πετσῶν, οὔτε θέλει νὰ σώσῃ τὴν ναυτιλίαν ἀπὸ τὰ δεσμὰ διὰ νὰ τὴν θέσῃ εἰς τὴν εἱρκτήν. Τοιαύτη χάρις ἀνήκει εἰς καταδίκους καὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἐμμείνωμεν εἰς τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις εἶναι συμφέρουσα εἰς τὴν ναυτιλίαν.

Παρετήρησεν ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς ὅτι, οἱ προαγορεύσαντες δὲν ἐπολέμησαν κυρίως τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου, ἀλλ' ἐξέφρασαν ἰδέας τινας, ἃς προτίθενται νὰ ὑποστηρίξουν κατὰ τὴν συζήτησιν τῶν καθέκαστα. Ὅτι τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον ἀφορᾷ σπουδαῖα συμφέροντα ὅλου τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους οὐδεὶς τὸ ἀρνεῖται, καὶ ἐπομένως ἡ Κυβέρνησις οὐδεμίαν ἔχει δυσκολίαν νὰ παραδεχθῇ πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ ἐλαφρύνῃ τὴν ναυτιλίαν, ἀλλὰ πρέπει συγχρόνως καὶ νὰ σκεφθῶμεν ποῦ θέλομεν ἐπιβάλει τὸ βάρος αὐτὸ, τὸ ὁποῖον θέλομεν ἀφαιρέσει ἀπὸ τὴν ναυτιλίαν. Θεωρεῖ ἐπομένως περιττὴν πᾶσαν περαιτέρω ἐπὶ τῆς ἀρχῆς συζήτησιν.

Ἐξέθηκέ τις, ὅτι ἀρκούντως ἀνέπτυξαν οἱ προαγορεύσαντες τὸ ὑπὸ συζήτησιν ἀντικείμενον καὶ διὰ πραγμάτων ὑπεστήριξαν τὴν κατάστασιν τῆς ναυτιλίας. Καὶ δὲν εἶναι μὲν ἐναντίος εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου, ἀλλ' ὑποστηρίζει καθ' ὁλοκληρίαν τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, μὴ συμφωνῶν μὲ τοὺς φόβους τοῦ βουλευτοῦ Πετσῶν, διότι ἕκαστος, ἐρχόμενος εἰς συζήτησιν ἀφορῶσαν τὰ συμφέροντα τῆς ναυτιλίας, ὀφείλει νὰ λέγῃ τὴν ἀλήθειαν, ἀδιαφορῶν, ἐὰν αὕτη θέλει γίνει δεκτὴ ἢ οὔ. Αἱ δυστυχίαι τῆς ναυτιλίας εἰσὶ πολυειδεῖς, καὶ τοιαῦται ὁποίας οὐδεὶς δύναται νὰ θεραπεύσῃ ἐξ ὁλοκλήρου. Ἀλλ' εἶναι καί τινες, τὰς ὁποίας δυνάμεθα νὰ προλάβωμεν, χορηγοῦντες εἰς τὴν ναυτιλίαν τὴν ἀναγκαίαν προστασίαν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν, τῆς ὁποίας δυστυχῶς στερεῖται, διότι οἱ πλεῖστοι τῶν πρακτόρων ἡμῶν εἰσὶν ἢ ἀμαθεῖς ἢ ἐξηχρειωμένοι, ἀδιαφοροῦντες πρὸς πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν Ἑλληνικὴν ἐθνικότητα. Τίς ἀγνοεῖ ὁποῖαι καταβάλλονται σήμερον προσπάθειαι ἐν Βουλγαρίᾳ κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου; Καὶ μολαταῦτα οὐδεμία ἴσως ἐστάλη ὑπὸ τῶν προξένων ἔκθεσις ἐπὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ἀντικειμένου. Ὁ προξενικὸς λοιπὸν κλάδος ἔχει ἀνάγκην ῥιζικῆς μεταβολῆς, καὶ αὕτη θέλει εἶσθαι ἡ πρώτη συνδρομὴ ἣν δυνάμεθα καὶ ὀφείλομεν νὰ χορηγήσωμεν εἰς τὴν ναυτιλίαν μας, καὶ ταύτην συνιστᾷ σπουδαίως εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Ὡς πρὸς δὲ τὴν ἰσχύουσαν ναυτιλιακὴν διατίμησιν, τὴν ὁποίαν τοσοῦτον κατέκρινε ὁ βουλευτὴς Πετσῶν, παρατηρεῖ ὅτι ἡ νῦν εἰσαγομένη εἷς τινα αὐτῆς μέρη εἶναι βαρυτέρα ἐκείνης, τὸ δὲ σύνολον τῶν τελῶν, ἅτινα θέλουν πληρώνεσθαι κατ' αὐτὴν, ἀναβαίνει εἰς 70 λεπτὰ τὸν τόνον.

Μὴ ὢν δὲ εἰς θέσιν νὰ ἐπεκτείνῃ σήμερον τὸν λόγον του, ἐπιφυλάσσεται νὰ φέρῃ αὔριον τὸν λόγον ἐπὶ τῶν μέσων, ἅτινα

θφιλόμεν νὰ μεταχειρισθῶμεν πρὸς βοήθειαν τῆς ναυτιλίας.

Γενομένης δὲ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, συνήχθη, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτήν.

Προβάσης εἶτα τῆς Βουλῆς εἰς τὴν κατ' ἄρθρον συζήτησιν τοῦ περὶ ναυτιλιακῶν τελῶν νομοσχεδίου, ἀνεγνώσθη τὸ 1ον αὐτοῦ ἄρθρον καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ τροπολογία τῆς ἐπιτροπῆς, μεθ' ἧς συνεφώνησε καὶ ὁ ἀναπληρῶν τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης. Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 1 ὡς ἐπὶ τῆς ἐπιτροπῆς ἐτροπολογήθη, ἔχον οὕτως:

« Ἄρθρον 1. Ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1860 τὰ ναυτιλιακὰ τέλη θέλουν εἰσπράττεσθαι παρ' ὅλων τῶν προξενικῶν ἀρχῶν, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν προξενικῶν πρακτόρων, κατὰ τὴν ἑπομένην διατίμησιν ἥτις ἀπαρτίζει μέρος τοῦ παρόντος νόμου. »

Προκειμένου δὲ νὰ προβῇ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν τοῦ 2 ἄρθρου ἐπιψήφισιν, παρετηρήθη ὑπό τινων ὅτι, ἐπειδὴ εἰς τὸ ἐπιψηφισθὲν 1 ἄρθρον ἀνήκει ὁ πίναξ τῆς διατιμήσεως, ἐπ' αὐτοῦ δ' ἐγένοντο ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τροπολογίαι, ὁ δὲ βουλευτὴς Σπετσῶν θέλει φέρει καὶ αὐτὸς, ὡς ἀνείγγειλεν, ἑτέρας τροπολογίας, πρέπε πρῶτον νὰ συζητηθῇ ὁ πίναξ κατ' ἐδάφιον καὶ μετὰ ταῦτα νὰ προβῇ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν τῶν λοιπῶν ἄρθρων ἐπιψήφισιν.

Εἰπόντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι καὶ ἡ τῶν ἄρθρων ἐπιψήφισις ἐὰν προηγηθῇ, ἡ Βουλὴ δύναται καὶ ἀκολούθως νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν συζήτησιν τῆς διατιμήσεως καὶ τῶν ἐπὶ ταύτης διαφόρων τροπολογιῶν, καὶ ὅτι δὲν ἐναντιοῦται, ἐὰν ἡ Βουλὴ θέλῃ νὰ προηγηθῇ ἡ τῆς διατιμήσεως συζήτησις, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ὡς τακτικώτερον τὸ νὰ προηγηθῇ ἡ τῆς διατιμήσεως συζήτησις, ὡς ἀνήκουσα εἰς τὸ 1 ἄρθρον, καὶ οὕτως ἀνεγνώσθησαν τὰ ἐδάφια 1 καὶ 2 τοῦ πίνακος, ἐφ' ὧν λαβὼν τὸν λόγον ὁ εἰσηγητὴς ἐξέθηκεν, ὅτι ἂν καὶ δὲν θέλῃ νὰ γίνῃ μάντις κακῶν, ἀναγκάζεται ὅμως νὰ εἴπῃ ὅτι ἡ ναυτιλία ἡμῶν κινδυνεύει νὰ καταστραφῇ ἐὰν δὲν τείνωμεν αὐτῇ πάντες ἀρωγὸν χεῖρα. Περὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ἀντικειμένου ἤθελε πρὸ πολλοῦ κάμει λόγον, ὅτε παρουσιασθέντος τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου, ἀνέβαλε τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἰδέας του μέχρι τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου αὐτοῦ, ὅτε ἐθεώρησεν ἁρμοδίαν τὴν περίστασιν τοῦ νὰ ἐκθέσῃ τὰς ἰδέας του καὶ ἐπικαλεσθῇ τὴν συνδρομὴν τῆς Βουλῆς, καὶ ἐπομένως ἐπικαλεῖται τὴν εὐμενῆ προ-

σχὴν αὐτῆς καὶ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅστις ὅμως κατ' ἀρχὰς δὲν ἔδειξε τοσαύτην εὐμένειαν ὅσην ἐπερίμενε παρ' αὐτοῦ. Παρατηρεῖ λοιπὸν ἐν πρώτοις ὅτι αἱ διατάξεις τοῦ νομοσχεδίου, ληφθεῖσαι ἐκ τῆς γαλλικῆς νομοθεσίας, εἰτὶ σφαλεραὶ καὶ που δὲ κακῶς μεταφρασθεῖσαι. Ὁ συντάκτης τοῦ νομοσχεδίου, πρὶν ἢ λάβῃ ὡς βάσιν αὐτοῦ τὴν Γαλλικὴν διατίμησιν, ὤφειλε πρῶτον νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἐν Γαλλίᾳ ἡ ἀναλογία τοῦ φόρου εἶναι πρὸς 31 φράγκα σχεδὸν δι' ἕκαστον ἄτομον, ἐνῷ ἐν Ἑλλάδι εἶναι πρὸς 19 περίπου, διότι ἐν τῇ Γαλλίᾳ οἱ πολῖται ἀπολαύουσι τοσούτων πλεονεκτημάτων, τῶν ὁποίων στερεῖται ἡ Ἑλλὰς, ἔθνος μικρὸν καὶ πτωχὸν, μόλις ἀνακύψαν ἐκ τῆς δουλείας, καὶ δὲν ἦτο βεβαίως δυνατὸν οἱ φόροι τῆς Ἑλλάδος νὰ εἶναι ἴσοι πρὸς τοὺς ἐν Γαλλίᾳ, Κράτει τοσοῦτον ἰσχυρῷ καὶ πλουσίῳ· Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου, ἐν Γαλλίᾳ οὐδεὶς πληρώνεται φόρος διὰ πᾶν ὅ,τι εἰσάγεται πρὸς κατασκευὴν καὶ ἐξάρτισιν ἑνὸς πλοίου, ἀπολαύουσι δὲ καὶ τόσων ἄλλων πλεονεκτημάτων καὶ προνομίων, τῶν ὁποίων στεροῦνται τὰ ἡμέτερα, καὶ ἑπομένως δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ἐξισώσωμεν τοὺς ἐπὶ τῶν ἡμετέρων πλοίων φόρους πρὸς τοὺς ἐπὶ τῶν Γαλλικῶν ἐπιβαλλομένους ἕνεκα τῶν ὁποίων ἀπολαύουσι ταῦτα προνομίων. Διὰ τοὺς λόγους λοιπὸν αὐτοὺς δὲν ἔπρεπε νὰ ληφθῇ ὡς βάσις τοῦ νομοσχεδίου ἡ γαλλικὴ διατίμησις.

Ἐκτὸς δὲ τούτου ὁ συντάκτης τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχεδίου, συγκρίνων τὴν νέαν διατίμησιν πρὸς τὴν παλαιὰν, ζητεῖ ν' ἀποδείξῃ τὴν ἐπιφερομένην τῶν τελῶν ἐλάττωσιν. Ἀλλ' ἡ σύγκρισις αὕτη εἶναι ἐσφαλμένη, καθ' ὅσον καὶ τὰ τέλη τῆς νέας διατιμήσεως καταντοῦν ἴσα σχεδὸν πρὸς τὰ κατὰ τὴν παλαιὰν πληρωνόμενα, ἐνῷ ἡ διατίμησις ἐκείνη συνετάχθη εἰς καιροὺς εὐτυχεῖς διὰ τὴν ἱστιοφόρον ναυτιλίαν, ἥτις σήμερον διὰ τὴν ὑπερίσχυσιν τοῦ ἀτμοῦ περιέπεσε σχεδὸν εἰς ἀχρηστίαν. Ἐκ τῶν λόγων λοιπὸν τούτων ὁρμωμένη ἡ ἐπιτροπὴ, ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ προσδεχθῇ ἄλλην βάσιν καὶ νὰ προέλθῃ εἴς τινας ἐλαττώσεις, θέλουσα νὰ φέρῃ καὶ ἐπὶ τοῦ εἴδους τούτου τῆς φορολογίας τὴν καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν φόρων ἐπικρατοῦσαν ἰσότητα· Εὐκταῖον ἦθελεν εἶσθαι ἐὰν οἱ ἐπὶ τῆς ναυτιλίας φόροι ἐπληρώνωντο κατά τινα κλίμακα πρὸς τόσα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ναύλου τοῦ πλοίου, ὅταν ἦναι ναυλωμένον, ὡς καὶ ὁ φόρος ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν, διὰ τὰς ὁποίας οὐδεὶς πληρώνεται φόρος ὅταν αὗται δὲν ἦναι ἐνοικιασμέναι καὶ δὲν ἀποφέρωσι κατὰ συνέπειαν οὐδεμίαν πρόσοδον, ὅταν δὲ ἦναι ἐνοικιασμέναι, ὁ φόρος ἐπιβάλ-

λεται τόσα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἐνοικίου. Ἀφ' οὗ ὅμως τὸ νο μοσχέδιον παρεδέχθη τὸν πάγιον φόρον, ἔπρεπε τοὐλάχιστον ὁ φόρος οὗτος νὰ κανονισθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ συνήθους καθαροῦ εἰσοδήματος ἑνὸς πλοίου, καὶ οὕτω καὶ τὸ ὑπουργεῖον ἤθελεν εἶσθαι συνεπὲς πρὸς ἑαυτὸ, ἀφ' οὗ διὰ τοῦ νέου φορολογικοῦ συστήματος τείνει εἰς τὴν φορολογίαν τῆς καθαρᾶς προσόδου. Ὁ λόγος λοιπὸν οὗτος ἠνάγκασε τὴν ἐπιτροπὴν νὰ πληροφορηθῇ δι' ὅλων τῶν μέσων καὶ ἐξ ὅλων τῶν πηγῶν ποῖον εἶναι τὸ καθαρὸν εἰσόδημα ἑνὸς πλοίου, μετὰ πολλὰς δὲ προσπαθείας κατώρθωσε νὰ φθάσῃ εἰς ἓν ἀποτέλεσμα προσεγγίζον εἰς τὴν ἀλήθειαν, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτὸ καταδεικνύει ἐν τῇ ἐκθέσει της. Κατ' αὐτὸ, τὰ τέλη ἐλαττοῦνται κατὰ τὰ 3|5 τῶν τοῦ νομοσχεδίου, ὁ δὲ φόρος ἀναλογεῖ πρὸς 18 0/0 ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῇ ἠλάττωσε καὶ τὸ ἐκ λεπτῶν 18 τέλος τοῦ ἐδαφίου 1 εἰς λεπτὰ 10.

Ἐπήνεγκεν ὁ βουλευτὴς Σπετσῶν, ὅτι ἂν καὶ ἀσπάζηται πληρέστατα τὰς παρατηρήσεις τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ τὰς ὑπ' αὐτοῦ ἐπενεχθείσας ἐλαττώσεις τῶν διαφόρων τελῶν, φοβούμενος ὅμως, ὡς εἶπε καὶ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου, μήπως παραδεχόμενοι τὰς ἐλαττώσεις ταύτας, μείνωμεν καὶ πάλιν ὑπὸ τὸ βάρος τῆς καταπιεσικωτάτης παλαιᾶς διατιμήσεως, προτίθεται νὰ φέρῃ καὶ οὗτος ἰδίας ἐπὶ τῶν τελῶν τροπολογίας, αἵτινες θέλουσι κατέχει μεσάζουσάν τινα θέσιν μεταξὺ τῶν τοῦ νομοσχεδίου καὶ ἐκείνων τῆς ἐκθέσεως.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς, ὅτι ἐπιλαμβανόμεθα λίαν σπουδαίου ζητήματος, τὸ ὁποῖον ἴσως δὲν εἶναι ὥριμον εἰς λύσιν. Ἐρρέθη ἤδη ὅτι ἡ προκειμένη φορολογία πρέπει νὰ γίνηται ἐπὶ τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος τῶν πλοίων, ὅτι ἡ ἐξακρίβωσις αὐτοῦ εἶναι δυνατὴ καὶ ἐν γένει πρέπει νὰ ἐπιβάλληται ὁ φόρος κατ' ἀναλογίαν τῆς λοιπῆς περιουσίας τῶν πολιτῶν. Ὁμολογεῖ ὅτι δὲν δύναται νὰ εὕρῃ ποῖον τὸ ὀρθὸν καὶ τὸ δίκαιον. Καὶ ἴσως μὲν τὸν ἐρωτήσωσι πῶς εἶναι δυνατὸν ν' ἀμφιβάλλῃ ἀφοῦ ἀνέγνωσε τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ εἶδεν ὅτι ἕκαστον πλοῖον δὲν κερδίζει πλείονας τῶν 500 δραχ. ἀνὰ πᾶν ταξείδιον. Ὅ,τι ὅμως τὸν καθιστᾷ ὀλίγον δύσπιστον εἶναι ὅτι μεθ' ὅλα τὰ ἐπιχειρήματα τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τὴν πληρωμὴν ναυτοδανείων, ἀντὶ νὰ καταστραφῶσι βλέπει ἀκόμη πλῆθὺν πλοίων νὰ διασχίζωσι τὰ πελάγη, καὶ διὰ νὰ πληρώνωσιν, ὡς λέγει ἡ ἔκθεσις, τόσα ἀφόρητα βάρη, πρέπει νὰ ἦναι οἱ θαλασσόβιοι διάπυροι λάτρεις τῆς ναυτιλίας. Βεβαίως εἶναι πολὺ

εὐκολώτερον νὰ ἐξακριβώσῃ τις τὴν καθαρὰν πρόσοδον τῆς γεωργίας, ἐνῷ διὰ νὰ κατορθώσῃ τοῦτο ἐπὶ πλοίου, πρέπει νὰ μελετήσῃ τὸ ζήτημα ἐπὶ πολὺν χρόνον. Ἀπέχει μακρὰν τοῦ νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι ἡ κατάστασις τῶν ἰδιοκτητῶν πλοίων εἶναι τόσον λαμπρὰ, καὶ ἴσως μάλιστα ζημιώνονται, καὶ τότε κάλλιον ἦτον νὰ τὰ ἀπαλλοτριώσωσι μᾶλλον. Ἀλλὰ διὰ νὰ τὰ διατηροῦν, ἀδιστάκτως σημαίνει ὅτι ἡ θέσις των δὲν εἶναι τοσοῦτον ἀπελπιστικὴ, καὶ κατ' αὐτὸν, τὸ τέλος τῆς ἑλληνικῆς ναυτιλίας δὲν ἤγγισεν ἔτι. Ἡ ἐξέλεγξις τῆς καθαρᾶς προσόδου τῶν πλοίων εἶναι ἀκατόρθωτος, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου ὑπάρχει γενικὴ ἀρχὴ ὅτι δὲν πρέπει ἡ βιομηχανία νὰ ἐπιβαρύνηται καθ' ὑπερβολὴν, καὶ τὴν ἀρχὴν ταύτην ἀσπάζεται πολὺ μᾶλλον διὰ τὴν ναυτιλίαν, ἥτις εἶναι μέρος τῆς ἐθνικῆς μας δυνάμεως, καὶ ἕνεκα τῆς ὁποίας φαινόμεθα πολὺ μεγαλείτεροι εἰς τὸν κόσμον. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς προϋπαρχούσης διατιμήσεως, καί τοι τοσοῦτον ἐλαττωματικῆς, παρατηροῦμεν ὅτι ἐπὶ τοσούτους ἐνιαυτοὺς ὁ ἀριθμὸς τῶν πλοίων ηὔξανε, καὶ μόνον ἀπὸ τοῦ **1856** ἐφάνη ἐλάττωσις, ἥτις πιθανὸν νὰ προκύπτῃ ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς ἐπιτροπῆς λόγων. Ἀλλ' αἱ μαρτυρίαι τῶν ὑπὲρ τῆς ναυτιλίας διαφερομένων, ὡς τῶν ἐπιμελητηρίων κτλ. δὲν δύνανται ἢ νὰ τείνουν ὑπὲρ αὐτῶν καὶ διὰ τοῦτο δὲν πρέπει αὐτὰς καὶ μόνον νὰ ἐξετάζωμεν. Ἂς ἀρκεσθῶμεν λοιπὸν νὰ πράξωμεν ἤδη ὑπὲρ τῆς ναυτιλίας ὅ,τι φανῇ εὔλογον, χωρὶς νὰ ἐπιβαρύνωμεν τοὺς λοιποὺς κλάδους, καὶ κατόπιν, ἂν ἰδῶμεν ὅτι ἀπαιτοῦνται καὶ ἄλλαι παραχωρήσεις, τὰς κάμνομεν. Ἂν ἐξετάσῃ τις τὸν προξενικὸν κλάδον, θέλει ἴδει ὅτι τὸ **1857** ἀναβαίνουν τὰ ἔξοδά του εἰς **493, 000** δραχ. αἱ δὲ εἰσπράξεις αὐτοῦ μόλις ἀναβαίνουσιν **274,000**, ἀλλὰ καὶ αὗται ἐξέπεσαν ἐπὶ πολὺ σήμερον, ὥστε δὲν πρέπει νὰ ἐπιβαρύνωμεν τὸ δημόσιον μὲ ὅλον τὸ περίσσευμα τοῦτο. Ἄλλως τε ἡ ὑπερβολικὴ ἐλάττωσις τῶν τελῶν θέλει βιάσει τοὺς ἀμίσθους πρυξένους ἢ νὰ παραιτηθῶσιν ἢ νὰ ἐξοκείλωσι κατ' ἀνάγκην εἰς καταχρήσεις. Διὸ συμφωνεῖ μὲ μίαν τινὰ εὔλογον καὶ διακριτικὴν ἐλάττωσιν τῶν τελῶν, καθ' ὅσον μάλιστα οὐδὲ τὰ ἔγγραφά του θέλει χάνει πᾶσαν στιγμὴν ὁ πλοίαρχος, ὡς ἀναφέρει ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς, οὐδ' ἐπίσκεψις θέλει τῷ γίνεσθαι καθ' ἑκάστην, ὥστε νὰ ὑποκύπτῃ εἰς δα πάνας. Δι' ὅλα ταῦτα προτείνει τὰ μὲν κατώτερα τῶν ἑκατὸν τόνων πλοῖα νὰ πληρώνουν φόρον **10** λεπτὰ, τὰ περιπλέον **16**, καὶ τὰ ὑπὲρ τοὺς τριακοσίους τόνους νὰ μι-

νουν ἀφορολόγητα. Ὅταν δὲ τὸ πλοῖον δὲν ἐνεργῇ φόρτωσιν, νὰ πληρώνῃ τὸ ἥμισυ τοῦ τέλους.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι ὅσον σπουδαῖον φύσει εἶναι τὸ ζήτημα, ἄλλο τόσον τὸ καθιστᾷ ἡ σπουδαία καὶ πολυήμερος ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἰδίως οἱ κόποι τοῦ εἰσηγητοῦ Κ. Πλατύ. Τόσον δὲ ἡ ἐπιτροπὴ ὡς καὶ ὁ εἰσηγητὴς ἔφερον ἐν ἐξαγόμενον ἐπὶ τῆς καθαρᾶς τοῦ πλοίου παραγωγῆς, τὴν ὁποίαν ὥρισαν εἰς 500 δραχμὰς διὰ πᾶν ταξείδιον. Ἡ ἐπιτροπὴ δὲ ἠσπάσθη τὸ σύστημα τῆς καθαρᾶς προσόδου, ὁρμηθεῖσα εἰς τοῦτο ἐκ τῆς τάσεως ἣν ἔδειξεν ἡ Κυβέρνησις ἐπὶ τοῦ νέου φορολογικοῦ νόμου. Εἶναι δὲ περίεργον ὅτι, ἐνῷ ἡ ἐπὶ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου ἐπιτροπὴ ἐξάγει ὅτι, κατὰ τὰς βάσεις αὐτοῦ, ἡ ναυτιλία θέλει πληρώνει 44 τοῖς 100 φόρον, ἡ ἐπὶ τοῦ φορολογικοῦ νομοσχεδίου τῆς γῆς ἐπιτροπή σας εὑρίσκει ἐπίσης ὅτι ὁ φόρος ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου τῆς γῆς ἀναβιβάζεται εἰς 44 τοῖς 100. Ὅ,τι δ' ἔφερε τὸν ἀγορεύοντα εἰς τὸ βῆμα εἶναι κυρίως ἡ ἀπειλὴ τοῦ βουλευτοῦ Ὕδρας, εἰπόντος, ὅτι ἂν δὲν γίνῃ δεκτὴ ἡ ὑπὲρ τῆς ναυτιλίας προτεινομένη ἐλάττωσις, θέλει καὶ αὐτὸς καταψηφίσει ἐναντίον τοῦ φορολογικοῦ τῆς γῆς νόμου. Δευτέρα δὲ αἰτία τὸν ἔφερεν εἰς τὸ βῆμα ὁ γέλως τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, εἰπόντος, ὅτι ἀφοῦ τὰ πλοῖα καὶ ὑπὸ τὸ βάρος τῶν ναυτοδανείων διατελοῦσιν, ἀπορεῖ πῶς διαπλέουσι τὰς θαλάσσας. Καὶ τί ἤθελεν ὁ Κ. ὑπουργός; Νὰ σήπωνται τὰ πλοῖα εἰς τοὺς λιμένας; νὰ μὴν ἐπιζητοῦν ναῦλον, καὶ νὰ ἐξοδεύουν καθήμενα ἐν ἀργίᾳ; Καὶ ὅμως ἔχομεν τὸ παράδειγμα ὅτι πολλὰ πλοῖα καὶ ὑπὸ ναῦλον ἐκπλεύσαντα ἐπανῆλθον ζημιωμένα. Ὁ αὐτὸς δὲ γέλως καὶ ἡ αὐτὴ ἔκπληξις ἐχαρακτήρισε τὸν Κ. ὑπουργὸν καὶ ὅτε ὡμίλησεν ἐν παρόδῳ περὶ φορολογίας τῆς γῆς, ἀλλ' ὅταν ἔλθῃ ἡ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου συζήτησις θέλει πεισθῆ ὅτι ὑπάρχουσι γαῖαι οὐδεμίαν ἀποφέρουσαι παραγωγήν. Ἐν τούτοις πιστεύει ἡ Βουλὴ ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐπὶ τῆς ναυτιλίας φόρος 44 τοῖς 100 ἐπὶ τῆς καθαρᾶς παραγωγῆς; Τοῦτο δὲν εἶναι πλέον φόρος ἀλλὰ διανομή. Πρέπει λοιπὸν νὰ γίνῃ ἐλάττωσις, ἀλλ' ἐντὸς ἀναλόγου τινος ὅρου. Ἀφ' ἑτέρου ὅμως ζητοῦντες νὰ περιορίσωμεν τὸν φόρον εἰς 18 τοῖς 100, ζημιοῦμεν ἐπαισθητῶς τὸ δημόσιον, καὶ ἡ ζημία αὕτη φθάνει εἰς 50 τοῖς 100. Ἐπειδὴ δὲ τὴν αὐτὴν ἐλάττωσιν πρέπει νὰ ζητήσωμεν εἰς ὅλον τὸ φορολογικὸν σύστημα, τὸ δημόσιον θέλει ὑποστῆ μεγάλας ζημίας ἐπὶ τῶν προσόδων του. Ἂν λοιπὸν καὶ ἡ Κυβέρνησις καὶ Βουλὴ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν μόνον τῶν φο-

ρολογουμένων τὴν ὠφέλειαν, πρέπει νὰ προσέξωμεν τί θέλουν γίνει αἱ ἀνάγκαι τοῦ δημοσίου, τὸ ὁποῖον καὶ στρατὸν καὶ ὑπηρεσίαν καὶ τόσα ἄλλα ἔξοδα ὀφείλει νὰ διατηρήσῃ. Διὸ οὔτε τὸ ὑπουργεῖον πρέπει νὰ ἐμμείνῃ ἀρνούμενον πᾶσαν ἐλάττωσιν, καὶ τὸν Κ. Πλατὺν παρακαλεῖ νὰ μὴ μένῃ ἐπίσης ἀκράδαντος εἰς τὰς ἐλαττώσεις του, διότι καθ' ὅμοιον τρόπον παρεδέχθημεν τῷ 1861 πᾶσαν ὑπὲρ τῆς ναυτιλίας εὐκολίαν, καὶ ὅμως ἡ Κυβέρνησις, ἰδοῦσα ὅτι δὲν θέλει ἐπαρκέσει, δὲν ἐπραγματοποίησε τὸν νόμον ἐκεῖνον.

Προβάσης εἶτα τῆς Βουλῆς εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ναυτιλιακῶν τελῶν συζητήσεως, λαβὼν τὸν λόγον ἐξέθηκέ τις, ὅτι τὸ διαφανὲς κάτοπτρον τοῦ παρελθόντος, ὁ πίναξ τοῦ πολιτικοῦ βίου τῶν ἐθνῶν, ἡ ἱστορία, ἐκθέτει τ' ἀποτελέσματα καὶ τὴν ἐπιρροήν, ἣν ἔσχεν ἐπὶ τῆς διαρκείας αὐτῶν ἡ ναυτιλία. Δὲν ἔχομεν ἀνάγκην νὰ φέρωμεν παραδείγματα διὰ ν' ἀποδείξωμεν ὁπόσον χρήσιμος εἰς τὴν κραταίωσιν καὶ ὕπαρξιν αὐτῶν ἐφάνη. Συνεσκέπτοντο ποτὲ οἱ συγκλητικοὶ τῆς Βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας ἐπὶ σπουδαιοτάτου ζητήματος, ὁμοίου τῷ προκειμένῳ, ἂν δηλ. συνέφερεν εἰς τὸ Κράτος ἡ διάλυσις τῶν πληρωμάτων τοῦ στόλου, τὰ δὲ πρὸς συντήρησιν αὐτῶν δαπανώμενα χρήματα νὰ διατεθῶσιν εἰς ἄλλας ἀνάγκας τοῦ Κράτους, ἐν εἰρήνῃ διατελοῦντος. Σφοδρὰ ἐγένετο συζήτησις, τῶν μὲν ναυτικῶν ἀξιούντων ὅτι ἡ διατήρησις τοῦ στόλου εἶναι ἄφευκτος καὶ ἐν ὥρᾳ εἰρήνης ὡς καὶ ἐν πολέμῳ πρὸς ὑπεράσπισιν καὶ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν παραλίων τῆς ἐπικρατείας. Ἀλλὰ δυστυχῶς, ἐπιμενόντων τῶν ἄλλων εἰς τὴν ἐναντίαν ἰδέαν, σκοπὸν ἔχουσαν τὴν οἰκονομίαν, ἀπεφασίσθη ἡ διάλυσις, οἱ δὲ ναῦται, στερούμενοι παντὸς πόρου, ἀντὶ τῆς κώπης ἐπελάβοντο τῆς σκαπάνης καὶ οὕτω τὸ ναυτικὸν ἐξέλιπεν. Ἐκλείψαντος δὲ τοῦ ναυτικοῦ, ἀπωλέσθη τῆς θαλάσσης ἡ δύναμις καὶ ἡ ἀπώλεια ταύτης ἐπέφερε καὶ τῆς αὐτοκρατορίας τὴν ὅλην καταστροφήν. Ἡ Καρχηδὼν, ἡττηθεῖσα κατὰ θάλατσαν, ἀπώλεσε καὶ τὴν ξηράν. Αὐτὸς ὁ ἀγέρωχος Ξέρξης, ἡττηθεὶς ἐν τῇ Σαλαμινίᾳ ναυμαχίᾳ, κατεστράφη καὶ εἰς τὴν ξηρὰν μ' ὅλους τοὺς πολυαρίθμους στρατούς του.

Βλέπετε λοιπὸν ὁπόσον κρατύνει τὰ ναυτικὰ κράτη ἡ ναυτικὴ δύναμις, καὶ πρὸ πάντων ἡ ναυτιλία, ἥτις εἶναι ἡ ζύμη τῆς ναυτικῆς δυνάμεως, διότι δὲν εἶναι εὐχερὲς ν' ἀναδείξῃ τις ἐκ τοῦ προχείρου δεξιοὺς καὶ ἐπιτηδείους ναύτας.

Ὁ ἔντιμος βουλευτὴς Ἀττικῆς, λαλῶν χθὲς ἀπὸ τοῦ βήμα-

τος, ἀπέδειξεν ὅτι κατὰ σύμπτωσιν παρετηρήθη ὅτι αἱ δαπάναι τῆς φορολογίας κατὰ τὸ ὑποβληθὲν νέον φορολογικὸν νομοσχέδιον, τῆς ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς ἀποτελεῖ μέρος, ἰσοδυναμοῦν πρὸς τὰς δαπάνας τῆς ναυτιλίας. Ἀλλ' ἂν τοῦτο ἦναι ἀληθὲς, ἂς μᾶς ἐπιτρέψῃ νὰ εἴπωμεν ὅτι ἀδικεῖται ἡ ναυτιλία, διότι τὰ κεφάλαια τοῦ γεωργοῦ εἶναι ἡ γῆ, ὁ σπόρος, οἱ ἀρωτῆρες βόες καὶ τὰ ὑποζύγια, τὸ δὲ κεφάλαιον τοῦ ναυτικοῦ εἶναι τὸ πλοῖον, ἡ τροφοδοσία καὶ ἡ μισθοδοσία τῶν ναυτῶν. Ἀλλὰ τοῦ μὲν γεωργοῦ τὸ πρώτιστον κεφάλαιον, ὁ ἀγρὸς, οὐδέποτε δύναται νὰ ὑποστῇ βλάβην, τὸ δὲ πλοῖον, τοῦ ὁποίου ἡ μέση ἡλικία ὑπολογίζεται εἰς 14 ἔτη, στερεῖται κατ' ἔτος τὸ δέκατον τέταρτον τῆς ἀξίας του. Ὑπάρχει δὲ καὶ ἑτέρα μεγίστη διαφορὰ μεταξὺ τῶν δύω ἐπιτηδευμάτων, διότι ὁ μὲν γεωργὸς ἐργάζεται μὲν τὴν ἡμέραν, ὑπὸ τὸν καύσωνα τοῦ ἡλίου, ἀλλ' ἀναπαύεται τὴν νύκτα τοὐλάχιστον, ἐνῷ ὁ ναύτης εἶναι ἐκτεθειμένος ἡμέραν καὶ νύκτα εἰς τὸ ψῦχος καὶ τὴν βροχὴν, κινδυνεύων ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν νὰ γίνῃ θῦμα τῶν κατὰ τοῦ πλοίου λυσσωδῶς ἐφορμόντων κυμάτων. Ὁ γεωργὸς ὡς ἐκ τοῦ ἐπιτηδεύματός του, ὁμοιάζει ἑρπετὸν, ὁ δὲ ναύτης πτηνὸν, κρεμάμενον καὶ ἀπειλούμενον νὰ ἐκσφενδονισθῇ εἰς τὴν θάλασσαν· ὁ γεωργὸς τρώγει μὲν ἄρτον θλίψεως, ἀλλ' ὁ ναύτης τρώγει ἄρτον ὀδύνης, διότι οἱ κίνδυνοι οἱ παρακολουθοῦντες αὐτὸν εἶναι ἄγνωστοι καὶ ξένοι πρὸς τὸν γεωργόν. Ἡ θέσις λοιπὸν τῶν δύω τούτων ἐπιτηδευμάτων εἶναι ὅλως διάφορος. καὶ προκειμένου, ἑπομένως, σήμερον περὶ ναυτιλίας, ἥτις εὑρίσκεται εἰς τὸ χεῖλος τοῦ τάφου, ὀφείλομεν νὰ τὴν συνδράμωμεν καὶ νὰ τὴν συντηρήσωμεν μεχρισοῦ αἴσιοι καιροὶ τῇ δώσουν νέαν ζωήν. Ἓν Διάταγμα τῆς Βασιλίσσης Ἐλισάβετ ἀνύψωσεν εἰς ὕψιστον βαθμὸν τὴν ναυτιλίαν τῶν Ἄγγλων, οἵτινες σήμερον εἰσὶν οἱ δεσπόται τῆς θαλάσσης.

Δὲν ἔχει νὰ φέρῃ ἀριθμοὺς διὰ ν' ἀποδείξῃ τὴν κατάστασιν τῆς ναυτιλίας ὡς ἐκ τῶν ἐπιβαλλομένων αὐτῇ τελῶν. Τοὺς ἀριθμοὺς ἔφερεν ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ βεβαίως ἐπείσθητε περὶ τοῦ ἐπαχθοῦς τοῦ φόρου, τοῦ ἐπιβαλλομένου εἰς τὴν ναυτιλίαν, ἥτις, πρὸ τοῖς ἄλλοις, εἶναι ἡ κυριωδεστέρα πηγὴ πλούτου εἰς τὸν τόπον, καὶ διὰ τοῦτο πιστεύει ὅτι ἡ Βουλὴ θέλει προθύμως παραδεχθῇ πᾶν ὅ,τι συντείνει πρὸς διάσωσιν τῆς ψυχορραγούσης ναυτιλίας μας.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι λαμβάνει τὸν λόγον διὰ ν' ἀναπτύξῃ ἓν ζήτημα σοβαρὸν καὶ σπουδαῖον, ἂν καὶ αἰσθάνηται ὅτι δὲν

ἔχει τὰς ἀπαιτουμένας δυνάμεις εἰς πλήρη τοῦ ζητήματος ἀνάπτυξιν.

Ἐν πρώτοις λοιπὸν παρατηρεῖ, ὅτι ἡ θέσις τοῦ ζητήματος καθίσταται δύσκολος, διότι ὁ ὑπὸ συζήτησιν νόμος δὲν συνοδεύεται καὶ μὲ τὴν στατιστικὴν τῆς ὑπηρεσίας, ἣν ἐνεργεῖ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἡ ἐμπορικὴ ναυτιλία, οὔτε συνετάχθη ἐπὶ τῇ βάσει τοιούτων πληροφοριῶν, καὶ εἶχε δίκαιον ὁ φιλαλήθης ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, ὁ ἀναδεχθεὶς τὴν ὑποστήριξιν τοῦ νομοσχεδίου, νὰ εἴπῃ ὅτι δὲν ὡρίμασεν εἰσέτι ἡ περὶ τοῦ ὀρθοῦ ἢ μὴ τοῦ νομοσχεδίου ἰδέα, διότι ἀνεγνώρισε τὴν ἀσάφειαν τῶν βάσεων τοῦ νομοσχεδίου, συντάκτης τοῦ ὁποίου ὑπῆρξεν ἄνθρωπος, ὅστις τὸ πρῶτον ἐχρημάτισε στρατιωτικὸς, ἀκολούθως ἐγένετο αὐτοχειροτόνητος φιλόλογος καὶ τελευταῖον ἀνεδείχθη καὶ συντάκτης νόμου ναυτικοῦ. Ἡ σύνταξις, ἐπομένως, τοῦ νομοσχεδίου ἐπηρεάσθη ἀπὸ σκέψεις διαφόρους καὶ πληροφορίας ληφθείσας ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν, καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἡ ὑπουργικὴ ἔκθεσις λέγει ὅτι τὸ νομοσχέδιον ἔχει βάσιν ἐν μέρει μὲν τὸν παλαιὸν νόμον, ἐν μέρει δὲ τὸν γαλλικὸν καὶ ἄλλους πολλοὺς νόμους. Ἀλλὰ διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ φέρῃ τὴν Βουλὴν εἰς πλήρη ἰδέαν περὶ τοῦ πόσον ὁ προκείμενος νόμος καταπιέζει τὴν μικρὰν ναυτιλίαν, ἀναγκάζεται νὰ ἔλθῃ εἰς μίαν παραβολὴν μεταξὺ τῆς νέας καὶ παλαιᾶς διατιμήσεως, ἐκ τῆς ὁποίας παραβολῆς θέλετε ἴδει ὅτι ὅσον μικρότερον εἶναι τὸ πλοῖον, τοσοῦτον βαρύτεροι καὶ οἱ ἐπιβαλλόμενοι φόροι. Παρατηρεῖ λοιπὸν ὅτι ἓν πλοῖον 25 τόνων ἐπλήρωνε μέχρι τοῦδε τὸ ὅλον δραχ. 15:50, ἐνῷ κατὰ τὴν νέαν διατίμησιν θέλει πληρώνει δραχ. 87:75. Ποῦ λοιπὸν ἡ κατὰ τὸ 1/3 ἐλάττωσις τῶν φόρων, ἣν ὑπεσχέθη χθὲς ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός; Πλοῖον 100 τόνων ἐπλήρωνε μέχρι τοῦδε δραχ. 62, κατὰ δὲ τὴν νέαν διατίμησιν θέλει πληρώνει δραχ. 148. Βλέπετε λοιπὸν ὅτι οἱ φόροι τῶν μικρῶν πλοίων ηὔξησαν κατὰ τὸ ἑξαπλοῦν σχεδὸν, ἐνῷ οἱ τῶν 100 τόνων, κατὰ τὸ διπλοῦν. Ἡ αὐτὴ δὲ ἀναλογία τοῦ ἐκπεσμοῦ ἐπικρατεῖ καὶ εἰς τὰ πλοῖα 300 τόνων, ἅτινα κατὰ μὲν τὴν παλαιὰν διατίμησιν ἐπλήρωνον δραχ. 186, κατὰ δὲ τὴν νέαν δρ. 247, ηὔξησε δηλ. κατὰ μόνον τὸ 1/3. Βλέπετε λοιπὸν ὅτι πλοῖα 25 τόνων πληρώνουσι δραχ. 3:50 κατὰ τόνον· πλοῖα 100 τόνων, 1:44 καὶ πλοῖα 300 τόνων, 82 λεπτά· τριῶν τόνων πληρώνουσι 12 δραχ. καὶ 6 τόνων, δραχ. 6. Ποῦ λοιπὸν ἡ τῆς φορολογίας ἰσότης; Ὁ προκείμενος νόμος δὲν ἀποβαίνει οὕτω προστατευτικὸς ὑπὲρ τῶν μεγά-

λων πλοίων; Ἡ λοιπὸν ὁ συντάκτης τοῦ νόμου ἦτον ἐκ τῶν τὰ πάντα εἰδότων καὶ μηδὲν ἐπισταμένων, ἢ εἶχε τὴν πονηρὰν πρόθεσιν τοῦ νὰ καταστρέψῃ τὴν ναυτιλίαν μας, διότι ἡ Ἑλληνικὴ ναυτιλία συνίσταται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐκ μικρῶν πλοίων, διακόσια δὲ ἢ 300 μόνον μεγάλα κέκτηται. Ὁ προκείμενος ἐπομένως νόμος οὔτε εἰς τὴν ἰσότητα στηρίζεται, χορηγεῖ δὲ προστασίαν εἰς τοὺς πλουσίους καὶ ἰσχυροὺς, καὶ καταστρέφει τὸν ἀδύνατον καὶ πτωχὸν πλοίαρχον, ὅστις διὰ τοῦ πλοιαρίου του προσπαθεῖ νὰ διαβρέψῃ τὴν οἰκογένειάν του· ὁ δὲ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς, παραδεχόμενος ἐν μέρει τὸ προστατευτικὸν σύστημα τοῦ νομοσχεδίου, ἀρνεῖται τὰς περὶ φορολογίας τῆς καθαρᾶς προσόδου χρηστὰς καὶ ὀρθὰς ἰδέας του.

Ἀφ' οὗ ἤδη ἀνεκαλύψαμεν, ὅτι τὰ ὑπὸ τῆς νέας διατιμήσεως ἐπιβαλλόμενα τέλη εἰσὶ βαρύτερα τῶν τῆς παλαιᾶς διατιμήσεως, ἃς ἔλθωμεν ἤδη καὶ εἰς τὴν σύγκρισιν τῆς νέας διατιμήσεως μετὰ τῆς Γαλλικῆς. Ἀλλ' εἶναι γελοῖον νὰ θέλωμεν νὰ παραβάλωμεν τὴν Ἑλληνικὴν ναυτιλίαν πρὸς τὴν ναυτιλίαν τῆς Γαλλίας, ἡ ἀξία τῶν πλοίων τῆς ὁποίας ἀναβαίνει εἰς 400 δραχ. κατὰ τόνον, ἐνῷ ἡ τῶν Ἑλληνικῶν εἰς μόνον 200. Ἀφ' οὗ λοιπὸν τὰ Γαλλικὰ πλοῖα ἔχουσι διπλασίαν ἀξίαν, ἔχουσι βεβαίως καὶ διπλασίαν παραγωγὴν καὶ κατὰ δίκαιον λόγον πρέπει νὰ ὑποβάλλωνται καὶ εἰς ἀνωτέραν φορολογίαν. Ἐκτὸς ὅμως τούτου ἡ Γαλλικὴ ναυτιλία δὲν ἔχει, ὡς ἡ Ἑλληνικὴ, μικρὰ πλοιάρια, τὰ ὁποῖα νὰ παραπλέουν τὰς παραλίας τῆς Ἀσίας καὶ Δύσεως, καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν ἐπιβαρύνεται ὡς παρ' ἡμῖν ἡ μικρὰ ναυτιλία.

Λέγει ἐν τῇ ἐκθέσει του ὁ ὑπουργὸς, ὅτι ἐπροστάτευσε διὰ τοῦ νομοσχεδίου μεγάλης χωρητικότητος πλοῖα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἐμψυχωθῇ ἡ κατασκευὴ πλοίων μεγάλων. Ἀλλ' ὁ λόγος αὐτὸς εἶναι μία πρόφασις, τὴν ὁποίαν ὁ ὑπουργὸς μετεχειρίσθη διὰ νὰ ἐπιβαρύνῃ τὸ πλεῖστον μέρος τῆς Ἑλληνικῆς ναυτιλίας καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἠθέλησε νὰ κατασιγάσῃ τὰς φωνὰς καὶ τὰ παράπονα τῶν ἰσχυρῶν καὶ πλουσίων. Ὁ νόμος λοιπὸν εἶναι καταστρεπτικὸς καὶ οἱ δι' αὐτοῦ ἐπιβαλλόμενοι πάγιοι φόροι θέλουσι παγώσει τὴν θάλασσαν διὰ τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα, καὶ ὅταν καταστραφῶσι τὰ μικρὰ ἡμῶν πλοῖα, καταστρέφεται συγχρόνως ἡ Ἑλληνικὴ ναυτιλία, διότι ἐκτὸς 200 ἢ 300 μεγάλων πλοίων, ὅλα τὰ λοιπὰ εἶναι μικρά. Δὲν λέγει ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐπιβληθῶσι φόροι καὶ ἐπὶ τῆς ναυτιλίας, καθόσον ἄνευ φόρων δὲν δύναται νὰ συντηρηθῇ οὔτε ἡ

Κυβέρνησις, οὔτε τὸ κράτος, ἀλλ' ἡ φορολογία πρέπει νὰ ἦναι ἴση καὶ ἀνάλογος πρὸς τὰς ἀπολαυάς, καὶ διὰ τοῦτο νομίζει ὅτι πρέπει νὰ προσδιορισθῇ κατὰ τόνον, ὥστε νὰ γνωρίζῃ εὐκολώτερον ἕκαστος τὰς ὑποχρεώσεις του, οὐχὶ δὲ νὰ ἐπιβάλλωνται 20 εἰδῶν φόροι κατὰ τὴν διατίμησιν.

Ὁ βουλευτὴς Σπετσῶν ἐπιμένει θεωρῶν δίκαιον ἐν μέρει τὸ προκείμενον νομοσχέδιον, διότι βεβαίως χορηγεῖ προστασίαν τινὰ εἰς τὰ μεγάλα πλοῖα. Ἀλλ' ἀναγνωρίζων συγχρόνως καὶ τὸ βαρὺ τῶν ἐπιβαλλομένων φόρων, ὑποστηρίζει μεσάζουσάν τινα γνώμην μεταξὺ τοῦ νομοσχεδίου καὶ τῆς ἐκθέσεως, διότι φοβεῖται μὴ, διὰ τῆς παραδοχῆς τῶν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐπιφερομένων ἐλαττώσεων, ἀπολέσωμεν καὶ τὴν μικρὰν ὠφέλειαν, ἣν δυνάμεθα ν' ἀπολαύσωμεν. Ἀλλ' ἡμεῖς ὡς ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ ἔχομεν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ προσδιορίσωμεν τὸ ποσὸν τοῦ φόρου, εἰς δὲ τὴν Κυβέρνησιν ἐπιτρέπεται μόνον νὰ ζητῇ τοὺς ἀναγκαιοῦντας αὐτῇ φόρους, καὶ ἑπομένως ὁ φόβος του δὲν δύναται νὰ ἦναι ἰσχυρός.

Γενομένου χθὲς λόγου περὶ καθαρᾶς προσόδου καὶ ἀποδειχθέντος ὅτι τὰ πλοῖα σήμερον δὲν ἀφίνουν οὐδεμίαν ὠφέλειαν, ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἠπόρησε, καὶ εἶχε δίκαιον ν' ἀπορήσῃ, διότι οὔτε ναυτικὸς εἶναι, οὔτε πλοῖον ἔχει διὰ νὰ γνωρίζῃ τὴν ἀλήθειαν. Ἀφ' οὗ δὲ, εἶπεν, οὐδεμίαν ἔχουσι πρόσοδον, διατί τότε δὲν τὰ καίουν; Δυστυχῶς καὶ τοῦτο γίνεται, διότι πολλοὶ ἐξ ἀπελπισίας τὰ ἔρριψαν εἰς τοὺς βράχους.

Ἐπανερχόμενος δὲ εἰς τὴν Γαλλικὴν διατίμησιν, παρατηρεῖ ὅτι τὰ Γαλλικὰ πλοῖα, ἐκτὸς τῶν ἐκτεθέντων πλεονεκτημάτων, ἔχουσι καὶ τὴν κοινὴν ἀσφάλειαν καὶ δυνάμει αὐτῆς εὑρίσκουσι νὰ δανεισθῶσι πρὸς 3 ἢ 4 τοῖς 0/0, ἐνῷ ἡμεῖς δανειζόμεθα πρὸς 36 καὶ 48. Πῶς λοιπὸν θέλετε νὰ παραβάλωμεν τὰ πλοῖα μας μὲ τὰ πλοῖα τῆς Γαλλίας; Ἀφ' οὗ δὲ ζητεῖτε νὰ παραδειγματισθῆτε ἀπὸ τὰ ξένα κράτη, διατί τότε δὲν βλέπετε καὶ τί γίνεται ἐν Ἀγγλίᾳ; Ὑπάρχει καὶ ἐκεῖ ἡ πληθὺς τῶν ἐγγράφων μὲ τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦμεν ἡμεῖς νὰ ἦναι ἐφωδιασμένον τὸ πλοῖον; Ἀνθ' ὅλων αὐτῶν ἐν Ἀγγλίᾳ δίδεται μία μόνη πιστοποίησις καὶ μ' αὐτὴν δύναται τὸ πλοῖον νὰ περιέλθῃ τὸν κόσμον ὅλον, ἐν ᾧ ἐν Ἑλλάδι καὶ διὰ τοὺς ἐσωτερικοὺς ἀκόμη διάπλους ἓν πλοιάριον ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ σωρείαν ἐγγράφων, καὶ οἱ ἐπιβάται δὲ αὐτοὶ νὰ ἔχωσι διαβατήρια, ὑποχρεούμενοι νὰ παρουσιάζωνται καὶ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν ἅμα ἀποβῶσι τοῦ πλοίου. Ἔχει τις ἀνάγκην νὰ μεταβῇ ἀπὸ μίαν εἰς ἄλλην πόλιν;

Ὀφείλει νὰ ἐφοδιάζηται καὶ μὲ διαβατήριον, τὸ ὁποῖον καθ' ὁδὸν ὀφείλει νὰ ἐπιδεικνύῃ ἅμα ζητηθεὶς εἰς τοὺς καθ' ὁδὸν σταθ. μεύοντας χωροφύλακας, ὡς νὰ διατελῶμεν ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ φόβου ἢ ὑπὸ δεσποτικὴν ἐξουσίαν, ὅτε οἱ πολῖται πάντες διατελοῦσιν ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν. Ἀλλ' εὐτυχῶς ἐν Ἑλλάδι δὲν εὑρισκόμεθα εἰς θέσιν τοιαύτην, οἱ δὲ Ἡγεμόνες ἡμῶν ἀπολαύουσι πλήρους καὶ εἰλικρινοῦς στοργῆς, καὶ ἑπομένως θεωρεῖ ὅλως περιττὸν καὶ καταργητέον τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ἀστυνομικῆς προφυλάξεως.

Συμπεραίνων δὲ τὸν λόγον του προτείνει προσωρινῶς τὴν παραδοχὴν τῶν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς προτεινομένων ἐλαττώσεων μεχρισοῦ εἴτε τὸ ἔθνος αὐτὸ, εἴτε ἡ Κυβέρνησις προέλθωσιν εἰς ἓν μέτρον τελειότερον καὶ ἀναλογικώτερον.

Ἐπήνεγκεν ἕτερος, ὅτι ὁ προαγορεύσας ἔχει ἴσως ἐν μέρει δίκαιον, ἀλλ' ὤφειλε νὰ φέρῃ τὰς τοιαύτας γενικὰς παρατηρήσεις κατὰ τὴν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου συζήτησιν, ἐν ᾧ σήμερον συζητοῦμεν τὸ 1 καὶ 2 ἐδάφιον τῆς διατιμήσεως. Καὶ κατὰ μὲν τὸ 1 ἐδάφιον ἐπιβάλλεται φόρος 18 λεπτῶν, κατὰ δὲ τὸ 2, λεπτῶν 10. Ἀλλ' ὑπάρχουν ἐν τοῖς ἐδαφίοις αὐτοῖς τὰ ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος ἐκτεθέντα ἀτοπήματα; Εἶναι ἀληθὲς, ὅτι τὰ μικρὰ πλοῖα ἐπιβαρύνονται μὲ βαρύτερον τέλος; Ἂς ὑποθέσωμεν ὅτι ὁ φόρος τῶν 18 λεπτῶν ἐλαττοῦται κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς εἰς δέκα. Τότε ἓν πλοῖον 25 τόνων, θέλει πληρώνει δραχ. 2:50, πλοῖον δὲ ἑξ 100 τόνων θέλει πληρώνει δραχ. 10. Ἡ παρατήρησις ἑπομένως τοῦ βουλευτοῦ Ἐρμιονίδος δὲν εἶναι ἀκριβής. Ὡς πρὸς δὲ τὴν ἀτέλειαν τῶν πλοίων τῶν μεγαλειτέρων τῶν 300 τόνων, ἡ Κυβέρνησις προῆλθεν εἰς τὸ μέτρον τοῦτο τῆς ἐξαιρέσεως, θέλουσα νὰ ἐμψυχώσῃ τὴν κατασκευὴν πλοίων τοιούτων, ὡς τοῦτο γίνεται πανταχοῦ.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἐλάττωσιν τῶν τελῶν, ὁ βουλευτὴς Ἀττικῆς ὡμίλησε μετὰ πολλῆς λογικῆς, διότι βεβαίως δὲν εἶναι πρέπον νὰ μεταβαίνωμεν ἀμέσως ἀπὸ τοῦ ἑνὸς εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον. Ἡ ναυτιλία ἡμῶν πάσχει ἀλλὰ πάσχει διότι δὲν κινεῖται, διότι στερεῖται ἐργασίας, καὶ οὐχὶ ἕνεκα τῶν ἐπιβαλλομένων αὐτῇ τελῶν, κατὰ δὲ τὸ νομοσχέδιον τὸ πλοῖον δὲν φορολογεῖται μόνον ἐν ἀργίᾳ, ἀλλ' ἐργαζόμενον. Νομίζει λοιπὸν ὅτι, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ τέλη τῶν δύω ὑπὸ συζήτησιν ἐδαφίων, ἡ Βουλὴ ὀφείλει ν' ἀρκεσθῇ εἰς τὰς καὶ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ παραδεχθείσας ἐλαττώσεις, ὅταν δὲ φθάσωμεν εἰς τοὺς παγίους φόρους, καθ' ὧν κατηνέχθη ὁ βουλευτὴς Ἐρμιονίδος, τότε θέλο-

μεν σκερθῆ ὁποίας δυνάμεθα καὶ ἐκεῖ νὰ φέρωμεν ἐλαττώσεις.

Παρουσιάσαντος ἐνταῦθα τοῦ βουλευτοῦ Σπετσῶν τὴν προαναγγελθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ τροπολογίαν ἐπὶ τῶν διαφόρων ἐν τῇ διατιμήσει τελῶν, ἡ Βουλὴ, συμφώνως μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ, ἀπεφάσισε νὰ τυπωθῇ, νὰ διανεμηθῇ εἰς τοὺς βουλευτὰς καὶ αὔριον νὰ προβῇ εἰς τὴν συζήτησιν.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ ναυτιλιακῶν τελῶν νομοσχεδίου, λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς, ἐξέθηκεν ἐπὶ τοῦ 1 καὶ 2 ἐδαφίου, ὅτι πάντες βεβαίως συμφωνοῦμεν ὡς πρὸς τὴν ἐνεστῶσαν κακὴν κατάστασιν τῆς ναυτιλίας ἡμῶν, καὶ πρόκειται νὰ ἴδωμεν ἤδη τί θέλομεν πράξει ἵνα τὴν ἀνακουφίσωμεν. Μόνη ἡ ἀπαλλαγὴ αὐτῆς ἐκ τῶν φόρων δὲν τὴν ἀνακουφίζει ἀποχρώντως. Ἄλλως τε παρατηροῦμεν ὅτι καὶ αἱ σταρίδες ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἔπασχον, ἀλλ' οἱ σταφιδοῦχοι ἐπλήρωνον τὸν νενομισμένον φόρον, διότι δὲν ἠδυνάμεθα ν'ἀπαλλάξωμεν τοὺς φορολογουμένους ἀπὸ τοῦ νὰ συνεισφέρουν ὑπὲρ τῶν δημοσίων ἀναγκῶν. Ἓν ἀπὸ τὰ βάρη τῆς ναυτιλίας εἶναι καὶ τὸ νὰ συνεισφέρῃ εἰς τὰς δαπάνας τῶν ἀναγκαίων αὐτῇ καταστημάτων. Ἐν τούτοις ἐξετάζων τὰς δαπάνας καὶ εἰσπράξεις τῶν προξενείων, παρατηρεῖ ὅτι κατὰ τὸ 1860 τὰ ὑπὲρ αὐτῶν ἔξοδα ἐπεβάρυνον τὸ δημόσιον μὲ 425,000 περίπου δραχμῶν, αἱ δὲ εἰσπράξεις αὐτῶν ἀνέβαινον τὸ 1858 εἰς 274,000 ὡς ἔγγιστα, ἀλλ' εἰς ταύτας περιλαμβάνονται καὶ τὰ τέλη τὰ εἰς τοὺς προξένους πληρωνόμενα δι' ἄλλας πράξεις. Ἐκ τῶν 274,000 δραχ. ἀναλογοῦν εἰς τὴν ναυτιλίαν 192,000, τὸ δὲ περιπλέον προκύπτει, ὡς εἶπεν, ἀπὸ ἄλλας τῶν προξένων ἐνεργείας. Τὸ νομοσχέδιον τῆς διατιμήσεως, ὡς ὑπεβλήθη παρὰ τοῦ ὑπουργείου, περιέχει οὐσιώδεις ἐλαττώσεις, αἵτινες δὲν εἶναι ἐκ πρώτης ὄψεως καταφανεῖς, καὶ διὰ τοῦτο διέφυγον τὴν προσοχὴν πολλῶν βουλευτῶν. Εἰς τὴν ἀνὰ χεῖρας διατίμησιν ἐκτίθενται ὑπὸ τέσσαρας κυρίας κατηγορίας ὅλαι αἱ ἐπὶ τῶν πλοίων πράξεις τῆς προξενικῆς ἀρχῆς. Εἰς τὴν ἀ.) κατηγορίαν τὸ πλοῖον ἐνεργεῖ ἐμπορικὴν πρᾶξιν καὶ πληρώνει ὁλόκληρον τὸ τέλος· εἰς τὴν β'.) τὸ πλοῖον ἐνήργησε τὴν ἐμπορικὴν πρᾶξιν εἰς ἄλλον λιμένα, ὅπου ἐπλήρωσεν, εἰς δὲ τὸν νέον πληρώνει τὸ ἥμισυ τέλος δι' ἁπλῆν πρᾶξιν· εἰς τὴν γ'.) ἐμβαίνει εἰς τὸν λιμένα, ὅπου χωρὶς νὰ ἐνεργήσῃ τι μένει 24 ὥρας, καὶ τότε πληρώνει ἔτι ὀλιγώτερα. Αὐταὶ εἶναι αἱ τρεῖς οὐσιώδεις περιστάσεις, καθ' ἃς τὸ πλοῖον φορολογεῖται, ὡς πρὸς δὲ τὸ λιμενικὸν

δικαίωμα ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔχει σκοπὸν νὰ ἐπιμείνῃ. Ὑπάρχουσι δὲ καὶ ἄλλαι ἔκτακτοι πράξεις, αἵτινες σπανίως ἢ ποτὲ δὲν παρουσιάζονται, καὶ δι' αὐτὰς ὁρίζεται μικρόν τι πάγιον τέλος. Ἀντιπαραβάλλοντες τὴν συζητουμένην νέαν διατίμησιν πρὸς τὴν μέχρι τοῦδε ὑπάρχουσαν, εὑρίσκομεν τοιαύτην διαφορὰν ἐκ τῶν εἰσπράξεων τῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν, ὥστε ἂν ὑποτεθῇ ἴσος ἀριθμὸς πλοίων φορολογητέων κατὰ τὴν μίαν καὶ τὴν ἄλλην διατίμησιν, εὑρίσκομεν ὅτι κατὰ μὲν τὴν συζητουμένην πληρώνει τὸ πλοῖον δραχ. 68, κατὰ δὲ τὴν παλαιὰν 102. Ἡ νέα λοιπὸν διατίμησις χαρίζει εἰς τὴν ναυτιλίαν ὑπὲρ τὰ 30 τοῖς 100 πλέον τῆς παλαιᾶς. Ἐὰν δὲ ἀμφιβάλλῃ τις, προτείνει ἀντὶ τοῦ νομοσχεδίου νὰ γίνῃ δεκτὸν ἓν μοναδικὸν ἄρθρον ὁρίζον ἁπλῶς « ὅτι παραχωρεῖται εἰς τὴν ναυτιλίαν τὸ 1/3 τῆς ἐν τῇ παλαιᾷ διατιμήσει προϋπαρχούσης φορολογίας. » Ἐν τούτοις, ἐπειδὴ διάφοροι βουλευταὶ παριστῶσι τὴν ἐλεεινὴν κατάστασιν τῆς ναυτιλίας μας, διὰ νὰ μὴ φανῇ ἀνάλγητος ἡ Κυβέρνησις, συναινεῖ εἰς τὴν ἐξῆς ἔτι παραχώρησιν. Ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ 1 ἐδαφίου τέλους τῶν 18 λεπτῶν παραδέχεται 14 μόνον, ἀντὶ δὲ τῶν ἐπὶ τοῦ 3 ἐδαφίου 10 λεπτῶν, παραδέχεται 7, διὰ δὲ τῆς παραχωρήσεως ταύτης τὸ δημόσιον ἀναδέχεται εἰς βάρος του 75,900 δραχμῶν. Ἂν δὲ παραδεχθῶμεν τὴν γενομένην ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Πετσῶν διαίρεσιν ὡς πρὸς τὰ μικρὰ πλοῖα, παρατηρεῖ ὅτι ποτὲ πλοίαρχος δὲν θέλει ἐνεργήσει πλήρη πρᾶξιν. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὰ μεγάλα πλοῖα, ἀναλαμβάνοντα μακρὰ ταξείδια, εἰς ὀλίγους προσορμίζονται λιμένας, ὥστε ὀλίγα πληρώνουν δικαιώματα, τὰ μικρὰ ὅμως, ἂν καὶ πληρώνουν πλειότερα τέλη, ἐνεργοῦν ἀδιάκοπα ταξείδια καὶ ἀπόκειται εἰς αὐτὰ νὰ ὁρίζωσι τὴν τιμὴν τῶν ναύλων. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ ὑπὲρ τοὺς 300 τόνους πλοῖα, εἶναι μάταιον νὰ προνοηθῇ τι, καθ' ὅσον δὲν γίνονται παρ' ἡμῖν τοιαῦτα πλοῖα. Ἐν γένει δὲ ὁ κυριώτερος λόγος δι' ὃν πάσχει ἡ ναυτιλία ἡμῶν, εἶναι ὅτι ἐξακολουθοῦν ναυπηγούμενα ξένα ἱστιοφόρα πλοῖα χωρὶς νὰ καταβάλῃ αὐτὰ ὁ ἀτμὸς ὡς τὰ ἡμέτερα. Προέρχεται δὲ τοῦτο, διότι ἡμεῖς ὑπηρετοῦμεν ἄλλα κράτη, τὰ ὁποῖα ὅταν δὲν ἔχουν τὰ ἰδικά των ἱστιοφόρα, τότε μᾶς προτιμῶσιν. Ἡ τοιαύτη δὲ θέσις μας ἐξηγεῖται, διότι εἴμεθα μικρὸν Κράτος καὶ ἔχομεν πολὺ ναυτικόν, ὥστε δὲν μένει παρὰ ἢ τὸ Κράτος νὰ ἐπεκτείνωμεν ἢ τὸ ναυτικόν μας νὰ περιορίσωμεν. Παύων παρατηρεῖ ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν δύναται τὸ δημόσιον νὰ κάμῃ μεγαλειτέραν θυσίαν. Μετὰ ἓν ἔτος θέλομεν ἰδεῖ τὸ ἀποτέλε-

σμα, καὶ ἂν ἦναι δυνατὸν νὰ γίνῃ καὶ ἄλλη παραχώρησις, δὲν θέλει διστάσει τὸ δημόσιον νὰ τὴν κάμῃ.

Εἰπόντος δὲ τοῦ βουλευτοῦ Πετσῶν, ὅτι παραδέχεται τὰς ἐπενεχθείσας ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἐλαττώσεις, καὶ ἀποσύρει τὴν τροπολογίαν του, ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς ἢ μᾶλλον τὸ ὑπουργεῖον ἀντελήφθη κακῶς τῶν λόγων μας νομίσαν ὅτι ζητοῦμεν νὰ ἀπαλλαγῇ τὸ ναυτικὸν παντὸς φόρου. Ὄχι, δὲν ζητοῦμεν ἀπαλλαγὴν, ἀλλὰ δικαιοσύνην, ἰσότητα τῆς φορολογίας. Ὁ ὑπουργὸς ἠθέλησε ν' ἀποδείξῃ ὅτι διὰ τῆς νέας διατιμήσεως ἐλαττοῦνται τὰ βάρη τοῦ ναυτικοῦ, ἀλλ' αὐτὸς νομίζει ὅτι πολλαπλασιάζονται, καὶ δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὸ δημόσιον εἰσπράττει τέλη **274,000** καὶ ὅτι ἐξ αὐτῶν μόνον **192,000** πληρώνει ἡ ναυτιλία. Διακόσιαι ἑξήκοντα ὀκτὼ χιλιάδες τόνων ἀπαρτίζουσι τὴν Ἑλληνικὴν ναυτιλίαν, καὶ δὲν εἶναι πλοῖον μὴ πληρῶνον εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀνὰ **3** δραχμὰς, ὥστε ἐνῷ ἡ φορολογία ὑπερβαίνει πολὺ τὸ ἑκατομμύριον, τὸ ὑπουργεῖον μᾶς λέγει ὅτι **192,000** ἀναλογοῦν εἰς τὴν ναυτιλίαν. Ἀλλ' ἐὰν οἱ ἐξωτερικοὶ ὑπάλληλοι τὰ διαρπάζουν, πρέπει νὰ ἰσχυρίζηται διὰ τοῦτο ὅτι ἡ ναυτιλία δὲν συνεισφέρει; Ἔχομεν λοιπὸν δίκαιον νὰ βοῶμεν διὰ τὰς καταχρήσεις τῶν προξένων, ἀλλ' ἐκεῖνοι δὲν αἰσθάνονται κόρον καὶ ἐξακολουθοῦν διαρπάζοντες. Μόνον εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν εἰσπράττονται ἐτησίως **40,000** δραχμαὶ παρανόμως ἐκ τῆς φορολογίας τῶν φιρμανίων, καὶ ἔρχεται ἤδη ὁ ὑπουργὸς καὶ λέγει ὅτι πληρώνει **192,000** δραχ. ἡ ναυτιλία. Εἶπεν ὁ ὑπουργὸς ὅτι ἡ νέα διατίμησις παρουσιάζει πολλὰς ἐλαττώσεις, ἀλλ' ἐνῷ μόνη διαφορὰ φαίνεται ὅτι κατὰ τὴν παλαιὰν διατίμησιν τὸ πλοῖον ἐπλήρωνε **19** λεπτὰ τὸν τόνον, κατὰ δὲ τὴν νέαν πληρώνει **18**, προστίθενται δι' αὐτῆς καὶ **5** λεπτὰ διὰ λιμενικὸν δικαίωμα, ὥστε ὁ φόρος ἀναβιβάζεται καὶ κατὰ **4** λεπτὰ περιπλέον. Ποῦ εἶναι λοιπὸν ἡ ἐλάττωσις τοῦ **1/3** τῆς παλαιᾶς διατιμήσεως, ὡς εἶπεν ὁ ὑπουργός; Διὰ τὸν λόγον μάλιστα τοῦτον παραδέχεται τὴν πρότασιν τοῦ ὑπουργοῦ, ἤτοι νὰ ἐλαττώσωμεν τὴν παλαιὰν διατίμισιν κατὰ τὸ **1/3**· ὥστε, ἐὰν ὁ ὑπουργὸς ἐπιμένῃ, δέχεται τὴν πρότασιν ταύτην, διότι τότε θέλομεν ἀπαλλαγῆ τῶν λιμενικῶν καὶ ἄλλων φόρων, οἵτινες δὲν ὑπῆρχον εἰς τὴν παλαιὰν διατίμησιν. Ἀλλ' ὁ ὑπουργὸς εἶπεν ὅτι δὲν δέχεται τὴν ἐπενεχθεῖσαν ἐλάττωσιν διὰ τὰ ἥττονα τῶν **100** τόνων πλοῖα, καὶ τότε πρέπει νὰ παραλείψωμεν καὶ τὰ ἐπέκεινα τῶν **300** τόνων, διότι θέλει, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Συνταγ-

ματος, ἴσην διανομὴν φόρου, καὶ δὲν δέχεται νὰ διαιρῆται ἡ ναυτιλία εἰς προστατευομένην καὶ μή. Προστατεύσατε ἢ τὸ ὅλον ἢ τίποτε· αἱ μερικότητες εἶναι ἡ μεγαλειτέρα συμφορὰ τῶν ἐθνῶν. Μάλιστα δὲ εἶναι δίκαιον νὰ ἀνακουφισθῶσι τὰ μικρὰ πλοῖα, καθ' ὅσον ἡ Κυβέρνησις αὐτὴ ὡμολόγησεν ὅτι ἀνὰ πᾶσαν ἑβδομάδα ἐπιχειροῦν ἓν ἢ δύω ταξείδια καὶ πληρώνουν, ἐνῷ τὰ μεγάλα, μακρὰ καὶ διαρκῆ ἐπιχειροῦντα ταξείδια, σπανίως πληρώνουν. Τὰ μικρὰ πλοῖα τὰ μέχρι 5 τόνων ἐντὸς τοῦ Κράτους ταξειδεύοντα δὲν φορολογοῦνται. Διὰ τί νὰ μὴ τηρήσῃ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν ἡ Κυβέρνησις καὶ διὰ τὰ ἐκτὸς τῆς ἑλληνικῆς θαλάσσης ἐκτεινόμενα; Εἶπεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι τὰ μικρὰ πλοῖα ὁρίζουσιν ἀφ' ἑαυτῶν τὴν τιμὴν τῶν ναύλων, ἀλλ' ἂς μὴν ἀμφιβάλλῃ ὅτι τὰ πλοῖα ταῦτα δὲν ἔχουσι μονοπώλιον, τὸ δὲ ναυτικὸν ἐμπόριον ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν τύχην. Δι' ὅλα ταῦτα ἐπιμένει ὑπὲρ τῆς τροπολογίας τοῦ βουλευτοῦ Κ. Πλατύ.

Μετὰ ταῦτα λαβὼν τὸν λόγον ἐξέθηκεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι ἐκπληροῖ τελευταῖον καθῆκον, ὑποβάλλων ὀλίγας ἔτι παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ σπουδαίου περὶ ναυτιλίας ἀντικειμένου· ἤθελε δὲ παραλείψει τὸ καθῆκόν του ἂν δὲν ἐπεχείρει ν' ἀνασκευάσῃ σφαλερούς τινας ὑπολογισμοὺς καὶ λόγους τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ. Ὁ Κ. ὑπουργὸς ἀγορεύων χθὲς, ὀλίγην ἔδωκε πίστιν εἰς τὴν ἐλεεινὴν τῆς ναυτιλίας κατάστασιν καὶ εἰς τὰς περὶ αὐτῆς διαβεβαιώσεις τῶν ἐμπορικῶν ἐπιμελητηρίων. Ἀλλ' ἤδη ἐλθὼν μὲ καλλιτέρας πληροφορίας, συνωμολόγησε τὴν οἰκτρὰν τῆς ναυτιλίας κατάστασιν. Συγκρίνων δὲ τὴν νέαν τοῦ νομοσχεδίου διατίμησιν πρὸς τὴν παλαιὰν, ἐξήγαγεν ὅτι τοσοῦτον εἶναι συμφερωτέρα, ὥστε ἐλαττώνει κατὰ τὸ 1/3 τὰ βάρη τῆς παλαιᾶς, προσέθηκε δὲ μάλιστα καὶ κατὰ τὰ 2/5, εἰπὼν ὅτι, ἂν ἡ Βουλὴ θέλῃ, εἶναι πρόθυμος εἰς τὴν ἐλάττωσιν ταύτην. Φαίνεται ὅμως ὅτι ἀπὸ τοῦ βήματος ἀγορεύων δὲν ὡμίλει σπουδαίως, διότι ἐδέχθη οὗτος τὴν πρότασιν, ἀλλ' ὁ ὑπουργὸς τὴν ἀπέφυγεν· ἄρα δὲν εἶναι ἀληθὴς ἡ βεβαίωσίς του. Εἶπεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι κατὰ τὸν συγκριτικὸν πίνακα τῶν δύω διατιμήσεων, ἡ μὲν παλαιὰ ἀναβιβάζει τὰ τέλη εἰς 102 δραχ. ἡ δὲ προκειμένη εἰς 68. Ἀλλ' ὁ συγκριτικὸς πίναξ, περιοριζόμενος εἰς τὸ τέλος κυρίως τῶν ἀποδημητηρίων, παρέλειψε διάφορα ἄλλα τέλη τῆς νέας διατιμήσεως, ἐντεῦθεν δὲ ἡ φαινομένη διαφορά. Ἀλλ' ἂν προστεθῶσι καὶ ταῦτα, ἤτοι ὅσα δὲν περιέχει ἡ παλαιὰ διατίμησις καὶ ὅσα σημειοῖ ὀλιγώτερον, βλέπομεν τότε ὅτι οὐδεμία σχεδὸν ὑπάρχει διαφορὰ, διότι αὕτη

μὲν ἀναβιβάζει τὰ τέλη εἰς 120, ἡ δὲ ὑπὸ συζήτησιν εἰς 116 δραχμάς· Ὅταν λοιπὸν ἡ ναυτιλία μας δὲν θάλλῃ ὡς πρότερον, ὅταν ἀγωνιᾷ καθ' ἑκάστην καὶ ὁ ἀτμὸς κατέβαλε τὴν ἐνέργειάν της, ἔρχονται ἤδη μετὰ 30 ἔτη, ὅτε ἡ ναυτιλία μας ἤκμαζε, νὰ τὴν ἐπιβαρύνωσι μὲ τὴν αὐτὴν παλαιὰν διατίμησιν; Θέλετε λοιπὸν, ἐνῷ τὰ πάντα κατήντησαν ἤδη ἀντιστρόφως, ἐνῷ αἱ ἀπολαυαὶ εἶναι 60, 70 τοῖς 100 ὀλιγώτεραι, καὶ πολλάκις, τολμᾷ εἰπεῖν, διόλου, θέλετε νὰ ἐπιβαρύνετε τὴν ναυτιλίαν μὲ τὰ ὑπέρογκα βάρη τῆς παλαιᾶς διατιμήσεως; Κατ' αὐτὰς ἔτι ἦλθον πληροφορίαι ὅτι ὁ Εὔξεινος Πόντος διατελεῖ παγωμένος καὶ 400 πλοῖα Ἑλληνικὰ μένουν ἀκίνητα χωρὶς ναῦλον, ἕκαστον δὲ τούτων ἔχει ἀνάγκην 1300 δραχμῶν κατὰ μῆνα. Εἶπεν ὁ Κ. ὑπουργὸς, ὅτι λόγῳ τῆς καταστάσεως ταύτης παραχωρεῖ 75,000 καὶ ἂν τὸ λέγῃ σπουδαίως δεχόμεθα ἀσμένως τὴν παραχώρησιν. Ὁ Κ. ὑπουργὸς, ἀποφεύγων πᾶσαν ἄλλην ἐλάττωσιν, ἐπεκαλέσθη τὸ στερεότυπον ἐπιχείρημα τῆς ζημίας τοῦ δημοσίου, ἐπιχείρημα ἀντιτασσόμενον δυστυχῶς εἰς πᾶσαν πρότασιν ἐπωφελῆ καὶ γενναίαν. Ἀλλ' ἐὰν ἡ Κυβέρνησις δὲν προνοήσῃ ἐγκαίρως, ἐὰν δὲν θέσῃ φραγμὸν εἰς τὸν κίνδυνον τοῦτον τῆς ναυτιλίας, τότε θέλει ζημιωθῇ ἀληθῶς, διότι ὅταν φθάσῃ νὰ μὴ κινῆται τὸ ναυτικὸν, τί θέλει εἰσπράττει; Ἓν μηδέν. Πρέπει λοιπὸν νὰ ἐμψυχώσωμεν τὸ ναυτικόν μας, πρέπει νὰ φέρωμεν ἐλαττώσεις, καὶ ἂν ἐκ τούτου ὑποστῇ τὸ δημόσιον μικρὰς ζημίας, θέλει τὰς ἀνακτήσει πολλαπλασίως, διότι θὰ κινῆται ἡ ναυτιλία καὶ τὸ δημόσιον θὰ εἰσπράττῃ. Ἓν μέσον πρὸς ἐμψύχωσιν αὐτῆς εἶναι, ἡ τῶν φόρων ἐλάττωσις, ἄλλο ἡ σύστασις ναυτοδανισμοῦ, καὶ τρίτον ἡ ἁπλοποίησις τῆς διατιμήσεως. Ὁ ὑπουργὸς εἶπεν, ὅτι 274,000 δραχ. εἶναι τὸ ὅλον τῶν προξενικῶν εἰσπράξεων, αἱ δὲ δαπάναι φθάνουσιν εἰς 150, 000. Ἀλλ' αὐτὸς παραλείπων τὸν προϋπολογισμὸν, καθὸ παρουσιάζοντα ποσὰ ὑποθετικὰ, λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὸν ἀπολογισμὸν καὶ εὑρίσκει ἐν ἀκριβείᾳ ὅτι τὸ 1857 εἰσεπράχθησαν 366, 000 δραχ. καὶ ἐδαπανήθησαν 216,000. Ὅταν προσθέσητε καὶ 90,000 τῶν ἀμίσθων προξένων, τότε φθάνουσιν εἰς 300,000. Ἄρα τὰ προξενικὰ ἔσοδα εἶναι ἀνώτερα τῶν ἐξόδων καὶ πρέπει καὶ εἶναι δυνατὸν νὰ γείνωσιν ἐλαττώσεις. Προτείνας διὰ τῆς ἐκθέσεως τὴν ἐλάττωσιν διαφόρων τελῶν τῆς ναυτιλίας, δὲν ἐνόησεν, ἄπαγε! νὰ ἐπιβληθῶσιν ἕτεροι φόροι ἵνα καλύψωσι τὰς ἐλαττώσεις. Ἀλλ' ἠδυνάμεθα ἐπὶ τοῦ προξενικοῦ κλάδου ἐγκύπτοντες, νὰ φέρωμεν οὐσιώδεις οἰκονομίας. Τίς ἡ ἀνάγκη π.χ.

νὰ ἔχωμεν εἰς Τεργέστην πρόξενον τὸν Κ. Γιαννικέστην μὲ 6,000 δραχμὰς κατ' ἔτος, ἐνῷ ἠδυνάμεθα ν' ἀναθέσωμεν τὴν ὑπηρεσίαν αὐτὴν ἀμισθὶ εἰς τόσους βαθυπλούτους ὁμογενεῖς; Τίς ἡ ἀνάγκη νὰ διατηρῶμεν ἄλλον ἐν Βενετίᾳ μὲ 1,800 δραχμάς; Τίς ἡ ἀνάγκη νὰ μισθοδοτῶμεν τοὺς ἐν Ζακύνθῳ, ἐν Μελίτῃ καὶ πολλαχοῦ τῆς Εὐρώπης προξένους ἡμῶν, ἐνῷ δυνάμεθα νὰ μὴ δαπανῶμεν πρὸς τοῦτο; Ἂν παρατείνωμεν τὴν οἰκτρὰν τῆς ναυτιλίας κατάστασιν, ἂν δὲν λάβωμεν τὰ πλέον προνοητικὰ μέτρα, ἂν τὴν ἀφήσωμεν κύπτουσαν ὑπὸ τόσας ἀνάγκας, πικρῶς θέλομεν μεταμεληθῆ καὶ θέλομεν κλαύσει τὸ πρώτιστον στοιχεῖον τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου καὶ μεγαλείου. Κυρίως δὲ θέλει βλάψει αὐτὴν ἡ γεωργία, ὑπὲρ τῆς ὁποίας ζητοῦμεν τὴν κατασκευὴν δρόμων καὶ πᾶσαν δυνατὴν εὐκολίαν. Ἀλλ' ἔχει καὶ ἡ ναυτιλία τοὺς θαλασσίους της δρόμους καὶ φέρει ἄφθονα τὰ κεφάλαιά της. Διὰ τί νὰ τὴν ἐγκαταλείψωμεν οὕτως; Ἀλλὰ διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ ἐντελῶς τὸ καθῆκόν του, λέγει ὅτι εἰς τὸν πίνακα τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου τῆς κινήσεως τῶν ἑλληνικῶν πλοίων εὑρίσκομεν τὸ 1857 4,339 πλοῖα, κατὰ δὲ τὸ 1858 ὑπάρχει διαφορὰ ἐπὶ ἔλαττον 419 πλοίων. Τί ἔγειναν ὅλα ταῦτα; Προσθέτει ὁ αὐτὸς πίναξ ὅτι ἐντὸς τοῦ 1858 πολλὰ τούτων ἐπωλήθησαν εἰς ξένους. Ἀλλὰ γνωρίζετε τὴν αἰτίαν; Ἀναγκάζεται μὲ ἄλγος ψυχῆς νὰ τὴν εἴπῃ Τὰ πλεῖστα τῶν ῥηθέντων πλοίων μετέβαλον τὴν σημαίαν των, καὶ ἄλλα μὲν ἔλαβον οἰκονομικῶς τὴν βλαχικὴν, ἄλλα δὲ τὴν Ὀθωμανικὴν σημαίαν. Διὰ τί ὡρμήθησαν εἰς τὸ ἔσχατον τοῦτο μέτρον; Τὸ ἔπραξαν ἐξ ἀνάγκης διὰ ν' ἀποφύγωσι τὸ ὑπέρογκον τῆς ναυτιλιακῆς φορολογίας, καὶ διὰ ν' ἀπαλλαγῶσι τῶν καταπιέσεων τῶν πρακτόρων καὶ προξένων ἡμῶν. Καὶ φαντασθῆτε τί πρέπει νὰ ὑπέστησαν οἱ δυστυχεῖς οὗτοι, διὰ νὰ βιασθῶσιν ἐν ὅλῃ τῇ φιλοπατρίᾳ των ν' ἀλλάξωσιν ἐθνισμόν. Ἂν λοιπὸν δὲν λάβωμεν τὰ συντονώτερα μέτρα, ἂν καθήμεθα μικρολογοῦντες δι' ἓν ἢ δύω λεπτὰ, ἂν δὲν δώσωμεν πλήρη καὶ γενναίαν εἰς τὸ ναυτικόν μας ἐμψύχωσιν, τὰ ἀποτελέσματα θέλουν εἶσθαι πικρά.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς, ὅτι κατὰ τὸν προαγορεύσαντα ἐκ τῶν 420 πλοίων ἄτινα ἐξέλιπον ἐντὸς ἑνὸς ἔτους, τὰ πλεῖστα ἠναγκάσθησαν ν' ἀλλάξωσι σημαίαν ἕνεκα τῶν τελῶν καὶ τῆς καταθλίψεως τῶν προξένων. Ἀλλὰ καθόσον μὲν ἀφορᾷ τὴν καταθλιψιν, ἡ διατίμησις οὐδεμίαν ἔχει ἐπιρροὴν, ἀπόκειται δὲ εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προ-

σοχήν της εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ προσωπικοῦ ἢ καὶ νὰ καταργήσῃ ἐψτελῶς τὸν προξενικὸν κλάδον, καὶ τότε παύουσι καὶ τὰ τέλη. Ὡς πρὸς δὲ τὴν ἀλλαγὴν τῆς σημαίας, παρατηρεῖ ὅτι τοῦτο δὲν εἶναι συνέπεια τῶν τελῶν, ἀλλὰ τὰ πλοῖα ταῦτα, ἀνήκοντα εἰς ἄλλας ἐθνικότητας καὶ λαβόντα προσωρινῶς τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν, ἐπανῆλθον εἰς τὴν ἐθνικότητά των καὶ ἐντεῦθεν ἡ φαινομένη ἐλάττωσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πλοίων.

Ὡς πρὸς τὴν ἐλάττωσιν τῶν τελῶν ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὴν αὐτὴν ἐπιθυμίαν εἰς τὴν ἐλάφρυνσιν τῆς ναυτιλίας καὶ μεγαλείτερον μάλιστα συμφέρον, καθόσον ἡ τιμὴ τῆς Κυβερνήσεως ἐνέχεται εἰς τὴν καλὴν ἢ κακὴν αὐτῆς κατάστασιν, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ φθάσῃ καὶ μέχρι τῆς ἀτελείας, διότι καὶ ἂν προτείνῃ ἡ Κυβέρνησις τοιαύτην, ἡ Βουλὴ βεβαίως δὲν θέλει τὴν παραδεχθῆ, ἵνα μὴ ἐπιβαρυνθῶσιν ἄλλαι τάξεις μὲ τὸ ἐκ ταύτης προκῦψον ἔλλειμμα. Ὀφείλομεν λοιπὸν νὰ ἀρκεσθῶμεν εἰς μίαν εὔλογον παραχώρησιν καὶ τοιαύτη εἶναι ἡ ἤδη παραδεχθεῖσα καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἥτις ἐλαττώνει τὰ τέλη κατὰ τὸ 1/3 ἧττον τοῦ νομοσχεδίου· μολονότι ὁ προαγορεύσας δὲν πείθεται, διότι, λέγει αἱ παραχωρήσεις αὗται δὲν ἐγένοντο εἰσέτι δεκταί. Ἀλλ' ἀφ' οὗ ἅπαξ ὑπεσχέθη οὗτος ὅτι θέλει τὰς παραδεχθῆ, ἀπόκειται ἤδη εἰς τὴν Βουλὴν νὰ τὰς ἐπιψηφίσῃ καὶ τοῦτο βεβαίως θέλει γείνει μετὰ μικρὸν, διότι δὲν ἐσυνείθισε νὰ δίδῃ ψευδεῖς ὑποσχέσεις πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἀποσπᾷ τὴν ψῆφον τῆς Βουλῆς.

Ἐξέθηκεν ἕτερος, ὅτι πολλὰ ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἐρρέθησαν χθὲς καὶ σήμερον, καὶ ἡ Βουλὴ βεβαίως ἐμόρφωσε τὴν πεποίθησίν της μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ παράδοχὴν τῆς τροπολογίας τοῦ βουλευτοῦ Σπετσῶν. Ἔχει ὅμως νὰ φέρῃ μίαν παρατήρησιν ὡς πρὸς τὴν ἐξαίρεσιν τῶν ἄνω τῶν 300 τόνων πλοίων, ἀλλὰ πρὸ τούτου ἂς τῷ συγχωρηθῇ νὰ ἐκφράσῃ τὴν γνώμην του ὡς πρὸς τὰ μεταβαλόντα σημαίαν πλοῖα, καὶ κατὰ τοῦτο δὲν δύναται νὰ συμφωνήσῃ οὔτε μετὰ τοῦ εἰσηγητοῦ, ἀποδόντος τὴν αἰτίαν εἰς τὸ βάρος τῶν τελῶν, οὔτε μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ, διϊσχυρισθέντος, ὅτι τὰ πλοῖα ταῦτα ἐπανῆλθον εἰς τὴν ἐθνικότητά των, καθ' ὅσον τὸ τοιοῦτον συνέβη μετὰ τὸν κριμαϊκὸν πόλεμον, ὅτε πολλὰ πλοῖα, καλυφθέντα ὑπὸ τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν, ἕνεκα τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως, ἐπανῆλθον εἰς τὴν ἐθνικότητά των. Ἡ ἀληθὴς, κατ' αὐτὸν, αἰτία τῆς ἐλαττώσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πλοίων εἶναι ἡ ἐξῆς. Ἐνύσῳ ἡ ναυτιλία ἐκέρδιζεν, ἀπήλαυε καὶ πίστεως καὶ πανταχοῦ εὕρισκε

κεφάλαια, ἅτινα ὅμως ἀνῆκον εἰς ξένους καὶ τὰ ἐνεπιστεύοντο εἰς τὰ πλοῖά μας ἐνόσῳ εὑρίσκοντο εἰς εὐτυχεῖς περιστάσεις. Ἀφ' οὗ ὅμως τὰ κέρδη ἔλλειψαν, οἱ κεφαλαιοῦχοι ἐζήτησαν τὰ κεφάλαιά των καὶ ἐπειδὴ οἱ ἰδιοκτῆται τῶν πλοίων δὲν εἶχον νὰ τὰ ἀποδώσωσιν, οἱ δανεισταὶ ἐξεποίησαν τὰ πλοῖα καὶ οὕτω περιῆλθον εἰς τὴν κυριότητα τῶν ναυτοδανειστῶν.

Ἐρχόμενος ἤδη εἰς τὸν κύριον σκοπὸν τοῦ λόγου του, παρατηρεῖ ὅτι ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ὑπάρχει μία διάταξις, ἥτις ἀντίκειται οὐ μόνον εἰς τὸ 3 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ἰσότητος τῆς φορολογίας, ἣν ἤρχισε τὸ ὑπουργεῖον νὰ παραδέχηται. Ἡ διάταξις αὕτη ἀντίκειται εἰς τὸ Σύνταγμα, διότι ἐξαιρεῖ τῆς φορολογίας τὰ ἄνω τῶν 300 τόνων πλοῖα, ἐν ᾧ τὸ 3 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος λέγει, ὅτι ἕκαστος συνεισφέρει ἀναλόγως τῆς περιουσίας του καὶ κατὰ τὴν προκειμένην διάταξιν τὰ 600 τόνων πλοῖα θέλουσι πληρώνει τὸν αὐτὸν φόρον μὲ τὰ τῶν 300 τόνων. Ἀντίκειται δὲ καὶ εἰς τὴν ἰσότητα, διότι ἡ διάταξις, περὶ ἧς ὁ λόγος, προστατεύει τὰ μεγάλα πλοῖα καὶ τὸ προστατευτικὸν σύστημα ἀπέκρουσεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς καὶ ἀπὸ τὸ δασμολόγιον καὶ ἀπὸ τὰ σιτηρά. Ἀλλὰ παρεδέχθη τὴν ἐξαίρεσιν ταύτην, λέγει ὁ ὑπουργὸς, διὰ νὰ ἐμψυχωθῇ ἡ κατασκευὴ τῶν μεγάλων πλοίων. Κατ' αὐτὸν ὅμως ἡ κατασκευὴ τῶν μεγάλων πλοίων δὲν ἐμψυχοῦται ἀπὸ τὴν ἀτέλειαν, ἀλλὰ ἀπὸ ἄλλα περιστατικά· καὶ διὰ ταῦτα καὶ διότι ἡ τοιαύτη ἐξαίρεσις θέλει γεννήσει παράπονα τῶν μὴ δυναμένων νὰ κατασκευάσωσι μεγάλα πλοῖα, ὑποστηρίζει καὶ αὐτὸς τὴν κατάργησιν τῆς ἐξαιρέσεως, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως τοῦ νὰ ἐλαττωθῇ καὶ ἐν ᾗ δύω λεπτὰ ἡ ἐπὶ τῶν μικροτέρων πλοίων φορολογία, ὥστε ἡ ἔλλειψις αὕτη ν' ἀναπληρωθῇ ἀπὸ τὴν φορολογίαν τῶν μεγάλων πλοίων.

Τοῦ δὲ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης μὴ παραδεχομένου τὴν κατάργησιν τῆς ἐξαιρέσεως, καθόσον ταύτην ὑποστηρίζει καὶ ἡ ἐπιτροπὴ, ἥτις μάλιστα προβαίνει μακρύτερον τοῦ νομοσχεδίου, καὶ τοῦ βουλευτοῦ Ὑπετσῶν, παρατηρήσαντος ὅτι τοιαῦται ἐξαιρέσεις ὑπάρχουσι καὶ εἰς τὰ ἐσωτερικὰ ναυτιλιακὰ τέλη, καὶ ἐπομένως δὲν εἶναι πρωτοφανὴς, ἡ Βουλὴ, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου, ἐθεώρησε περαιωμένην τὴν συζήτησιν. Ἐρωτηθεῖσα ἐπομένως ἰδίᾳ ἐφ' ἑκάστης τῶν προταθεισῶν τροπολογιῶν, ἀπέρριψε δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως α) τὴν τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν ἐδαφίων 1 καὶ 2 τῆς διατιμήσεως, προτεινούσης τὴν ἐλάττωσιν,

τῶν μὲν 18 λεπτῶν τοῦ ἐδαφ. 1, εἰς 10, τῶν δὲ λεπτῶν 16 τοῦ ἐδαφ. 2, εἰς 5. β) τὴν ἐπι τῶν αὐτῶν ἐδαφίων προταθεῖσαν ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Ἑρμιονίδος, ἔχουσαν οὕτως:

« § 1. Ἐπὶ πλοίου ἱστιοφόρου, ἐνεργήσαντος φόρτωσιν συγχρόνως καὶ ἐκφόρτωσιν, λεπτὰ 14.

§ Ἐπὶ πλοίου ἱστιοφόρου ἐνεργήσαντος μόνον φόρτωσιν ἢ ἐκφόρτωσιν ὁλοσχερῶς, λεπτὰ 10.

§ 3. Πλοῖον ἱστιοφόρον μὴ ἐνεργῆσαν κατὰ τὸ § 2 ὁλοσχερῶς φόρτωσιν εἰς τὸν πρῶτον λιμένα τῆς προσορμίσεώς του, πληρώνει τὸ ἥμισυ τοῦ ἀνωτέρου τέλους εἰς ἕκαστον τῶν λιμένων, ὅπου γίνεται ἡ συμπλήρωσις τῆς φορτώσεως ἢ ἐκφορτώσεως, ἤτοι λεπτὰ 5 ».

καὶ γ) τὴν περὶ ἀπαλείψεως τῆς ἐξαιρέσεως τῶν ἄνω τῶν 300 τόνων πλοίων. Παρεδέχθη δὲ τὰ ἐδάφια 1 καὶ 2 κατὰ τὸ κείμενον τῆς ὑπουργικῆς διατυπώσεως, μὲ τὴν προσθήκην τῆς λέξεως ἢ καὶ ἀμφοτέρων καὶ μὲ τὴν ἐλάττωσιν τῶν μὲν λεπτῶν 18 εἰς 14, τῶν δὲ 10 εἰς 7, προταθεῖσαν μὲν ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Πετσῶν, παραδεχθεῖσαν δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ. Ἔχουσι δὲ τὰ δύω ἐδάφια οὕτως:

« Ἐδ. 1. Διὰ τ' ἀποδημητήρια πλοίου ἱστιοφόρου, ἐνεργήσαντος φόρτωσιν ἢ ἐκφόρτωσιν ἢ καὶ ἀμφότερα..... Τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἑκάστου τόνου μέχρι τῶν 300 (2) λ. 14.

Ἐδ. 2. Διὰ τ' ἀποδημητήρια πλοίου ἱστιοφόρου, προσορμιζομένου πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ φορτίου ἢ τῆς ἐκφορτώσεώς του, ἢ καὶ ἀμφοτέρων, ἐὰν ἐπλήρωσεν ἤδη τὸ ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθ. 1 τέλος εἰς προλαβόντα λιμένα, εἰς ἕκαστον τῶν ἑπομένων λιμένων..... Τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἑκάστου τόνου μέχρι τῶν 300 (2), λ. 7 ».

Παρεδέχθη ὡσαύτως ἡ Βουλὴ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως τοὺς § 3, 4 καὶ 5 κατὰ τὴν διατύπωσιν τοῦ νομοσχεδίου, ἔχοντας οὕτω:

« § 3. Διὰ τ' ἀποδημητήρια ἀτμοπλοΐου εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἄνω περιπτώσεις..... Τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἑκάστου τόνου λεπτὰ 10.

§ 4. Διὰ τ' ἀποδημητήρια πλοίου ἱστιοφόρου ἢ ἀτμοπλοίου ἑκουσίως ἢ κατ' ἀνάγκην προσορμιζομένου, χωρὶς ν' ἀποβιβάσῃ ο τε φορτίον, οὔτε πραγματείας, οὔτε ἐπιβάτας, ἐὰν ἡ προσόρμισις διαρκέσῃ πλέον τῶν 24 ὡρῶν.... Τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἑκάστου τόνου μέχρι τῶν 300 (2) λεπτ. 4.

§ 5. Δι' ἀποδημητήρια πλοίου ἱστιοφόρου ἢ ἀτμοπλοίου ἐ-

κουσίως ἢ κατ' ἀνάγκην προσορμιζομένου, χωρὶς ν' ἀποβιβάσι οὔτε φορτίον, οὔτε πραγματείας, οὔτε ἐπιβάτας, ἐὰν ἡ προσῳ ὁρμισις διαρκέσῃ ὀλιγώτερον τῶν 24 ὡρῶν.... Τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἑκάστου τόνου μέχρι τῶν 300 (2) λεπ. 2 ».

Ἀπαλειφθέντος δὲ τοῦ 6 § κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, ἣν καὶ ὁ ὑπουργὸς παρεδέχθη, ἀνεγνώσθη τὸ ἐδάφιον 7, γινόμενον 6, ἀφ' οὗ ἐπρότεινεν ὁ βουλευτὴς Σπετσῶν νὰ ἐλαττωθῶσι τὰ τέλη κατὰ τὸ ἥμισυ.

Συμφωνήσαντος δὲ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ μετὰ τῆς ἀνωτέρω τροπολογίας, ἐπρότεινεν ἕτερος νὰ ἐπιβληθῇ ὁ φόρος κατὰ τόνον, διότι ἄλλως ἀδικοῦνται τὰ μικρὰ πλοῖα, καὶ ἡ φορολογία θέλει εἶσθαι ὅλως δυσανάλογος, διότι πλοῖον 20 τόνων θέλει πληρώνει τέλος δραχμῶν 2, 21 δὲ τόνων, τέλος δραχ. 4.

Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ ὅτι ἡ περίστασις, ἥτις προβλέπεται ὑπὸ τοῦ ἐδαφ. 5, σπανίως λαμβάνει χώραν, καὶ ὅτι συναινεῖ νὰ τεθῇ καὶ ἑτέρα τάξις πλοίων ἀπὸ 1—10 τόνων, πληρώνουσα τέλος μιᾶς δραχμῆς· ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸ ἐδάφιον 6 κατὰ τὰς ἀνωτέρω τροπολογίας, ἔχον οὕτω:

« § 6. Δηλωτικὸν ἐξαγωγῆς πραγματειῶν, ὁσάκις ζητήσῃ αὐτὸ ὁ πλοίαρχος. Τέλος πάγιον ἐπὶ ἑκάστου πλοίου.

μέχρι	10	τόνων	δραχ.	1
ἀπὸ 10	» 20	»	»	2
» 20	» 100	»	»	4
ὑπεράνω τῶν	100	»	»	6 ».

Ἐπὶ δὲ τοῦ § 7 διαταξήσαντος τοῦ ὑπουργοῦ, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τινος, ὅτι ἐκτὸς τοῦ τέλους τῶν 5 λεπτῶν ὁ πλοίαρχος δὲν ὑπόκειται εἰς κἀνὲν ἄλλο τέλος χαρτοσήμου, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως τὰ ἐδάφ. 7, 8 καὶ 9 κατὰ τὴν διατύπωσιν τοῦ νομοσχεδίου, ἔχοντα οὕτω:

« § 7. Δήλωσις ναυσιβλαβείας ἢ ἀβαρίας μετ' ἐξετάσεως ἢ μὴ τοῦ πληρώματος ἢ τῶν ἐπιβατῶν. Τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἑκάστου τόνου μέχρι τῶν 300 (2) λεπ. 5.

§ 8. Μεταβολὴ ναυτολογίου (4 καὶ 5). Τέλος πάγιον δι' ἕκαστον ναύτην ἐπιβιβαζόμενον ἢ ἀποβιβαζόμενον, λεπ. 75 ».

§ 9. Μεταβολὴ τοῦ ναυτολογίου ἕνεκα ἀποβιβάσεως ἢ ἐπιβιβάσεως ἐπιβατῶν (3 § 6 καὶ 4). Τέλος πάγιον δι' ἕκαστον ἐπιβάτην δραχ. 1 ».

Ἐπὶ δὲ τοῦ § 10, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τινὸς διεσάφησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι διὰ τὴν ἔκθεσιν ἐπισκέψεων, ἥτις θέλει γίνεσθαι

ἄπαξ ἡ δὶς τοῦ ἔτους κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου, δὲν θέλει πληρώνεσθαι οὐδὲν δικαίωμα ἀπασχολήσεως, ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἐδάφιον δι' ἀναστάσεως κατὰ τὸ νομοσχέδιον, ἔχον οὕτως:

« Ἐδ. 10. Ἔκθεσις ἐπισκέψεως. Τέλος ἀναλογικὸν ἑνὸς ἑκάστου τόνου μέχρι τῶν 300 (2) λεπ. 2 ».

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἐδ. 11 προτείναντός τινος νὰ ἐξαλειφθῶσιν αἱ λέξεις « ἀντικατάστασις κτλ. », αἵτινες ν' ἀποτελέσωσιν ἓν ἐδάφιον μετὰ τῶν δύω ἑπομένων, ἐν οἷς γίνεται λόγος περὶ ἀντικαταστάσεως, καὶ τοῦ ὑπουργοῦ συμφωνήσαντος μετὰ τῆς ἀνωτέρω παρατηρήσεως, ὡς καὶ εἰς τὴν ἐλάττωσιν τοῦ τέλους κατὰ τὸ ἥμισυ, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἐδάφιον 11 ὡς ἐτροπολογήθη, ἔχον οὕτως:

« Ἐδ. 11. Προσθήκη φύλλων εἰς τὸ ἡμερολόγιον ἢ εἰς τὸ ναυτολόγιον. Τέλος πάγιον ἐπὶ ἑκάστου φύλλου:

Μέχρι 100 τόνων λεπτὰ		50
ἀπὸ 100—200	δραχ.	1
ὑπεράνω τῶν 200	»	2»

Ἀκολούθως ἡ Βουλὴ ἀντὶ τῶν ἀπὸ τοῦ ἀνωτέρου ἐδαφίου ἀπαλειφθεισῶν λέξεων, καὶ ἀντὶ τῶν ἐδαφίων 12 καὶ 13 τῆς διατιμήσεως τοῦ νομοσχεδίου, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως, ὡς 12 ἐδάφιον, συναινέσαντος καὶ τοῦ ὑπουργοῦ, τὸ ἐδάφιον 7 τῆς διατιμήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, αὐξηθέντος μόνον τοῦ τέλους τῶν 3 δρ. εἰς 4. Ἔχει δ' οὕτως:

« § 12. Δι' ἑκάστην ἀντικατάστασιν ἐν περιπτώσει ἀτελείας τοῦ ναυτολογίου, ἢ τοῦ ἡμερολογίου ἢ τῆς ἀδείας ἀναχωρήσεως, ἢ τῆς ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεως (5).

Τέλος πάγιον μέχρις 100 τόνων	δραχ.	1
» ἀπὸ 101 » 200	»	2
» ὑπεράνω τῶν 200	»	4»

Ἐπὶ τῇ προτάσει δὲ τοῦ βουλευτοῦ Ἑρμιονίδος, μεθ' ἧς καὶ ὁ ὑπουργὸς συνεφώνησεν, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ἐνταῦθα νὰ προστεθῇ ἓν ἐδάφιον διὰ τὴν ἔκδοσιν προσωρινοῦ διπλώματος ἐν περιπτώσει ἀπωλείας, ἵνα μὴ συγχέηται ἡ περίπτωσις αὕτη μὲ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἑπομένου ἐδαφίου. Ἔχει δὲ τὸ προστεθὲν ἐδάφιον οὕτως:

« § 13. Ὡσαύτως δι' ἔκδοσιν προσωρινοῦ διπλώματος, Τέλος πάγιον δραχ. 1 ».

Ἀντὶ δὲ τῶν δύω τελευταίων ἐδαφίων τῆς διατιμήσεως τοῦ νομοσχεδίου, ἡ Βουλὴ, συμφωνοῦντος καὶ τοῦ ὑπουργοῦ, παρε-

δέχθη δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως τὰ ἐδάφια 8 καὶ 9 τῆς ἐπιτροπῆς μὲ μόνην τὴν ἀντικατάστασιν τῆς λέξεως *πωλήσεως εἰς ἀγορᾶς*, ἔχοντα οὕτως:

« § 14. Διὰ προσωρινὸν δίπλωμα μετὰ ναυτολογίου, ἐκδιδόμενον, ἐν περιπτώσει ἀγορᾶς ξένου πλοίου κατὰ τὸ ἄρθρον 2 § 7 τοῦ περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας διατάγματος, διὰ νὰ μεταβῇ τὸ πλοῖον εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Τέλος πάγιον μέχρις	100 τόνων	δραχ.....	15
» ἀπὸ 101 »	200 »	»	25
» ὑπεράνω τῶν	200 »	»	40

§ 15. Δι' ἐπιθεώρησιν τῆς ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεως ἢ τῶν ἄλλων ναυτιλιακῶν ἐγγράφων, ὁσάκις τοιαύτη μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀποδημητηρίων κατασταθῇ ἀναγκαία καὶ ζητηθῇ ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου ἐπὶ τῇ αἰτήσει αὐτοῦ καταχωρημένῃ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἐπιθεωρητέου ἐγγράφου.

Τέλος πάγιον μέχρι	100 τόνων	δραχμ.	1
» ἀπὸ 101 »	200 »	»	2
ὑπεράνω τῶν	200 »	»	3 ».

Ἀναγνωσθεῖσα εἶτα αἱ ἐν τῷ πίνακι τῆς διατιμήσεως παρατηρήσεις ἐγένοντο δεκταὶ ἐν μέρει μὲν κατὰ τὸ κείμενον τῆς ἐπιτροπῆς, ἐν μέρει δὲ κατὰ τὸ τῆς ὑπουργικῆς διατιμήσεως· ἔχουσαι οὕτω:

« Τὰ ἀποδημητήρια συμπεριλαμβάνουν τὸ σύνολον ὅλων τῶν διατυπώσεων καὶ ἐγγράφων ὅσα συνήθως ἀπαιτοῦνται κατὰ τὸν κατάπλουν καὶ ἀποπλουν· ἤτοι: α) δήλωσιν τῆς ἀφίξεως β) πιστοποιήσεις ἀφίξεως καὶ ἀναχωρήσεως γ) ὑγειονομικὴν ἔκθεσιν· δ) ἐπιθεώρησιν τοῦ ἡμερολογίου, τῆς ἀδείας ἀναχωρήσεως καὶ τοῦ ναυτολογίου· ε) τὴν ἐπιθεώρησιν καὶ καταχώρισιν δηλωτικῶν εἰσαγωγῆς ἢ ἐξαγωγῆς πραγματειῶν· ς) δήλωσιν ἁπλῆς προσορμίσεως· ζ) παρακατάθεσιν καὶ ἐκθέσεις παρακαταθέσεως παντὸς ἐγγράφου συνταχθέντος ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου ἐν περιπτώσει λειποταξίας, κακουργήματος ἢ ἄλλης ἀξιοποίνου πράξεως, γεννήσεως ἢ ἀποβιώσεως· ὡσαύτως παρακατάθεσιν καὶ ἔκθεσιν παρακαταθέσεως πάσης διαθήκης ἢ ἀπογραφῆς γενομένης κατὰ τὸν διάπλουν καὶ τῶν ἐν αὐτῇ καταγεγραμμένων πραγμάτων· η) τὴν ἔκδοσιν ἢ ἐπιθεώρησιν ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεως· θ) πᾶσαν ἔκθεσιν περὶ καταβολῆς ἢ ἐγγυοδοσίας τῶν ἀναγκαιούντων ἐξόδων διὰ τὴν ἐπάνοδον, τὴν θεραπείαν ἢ τὸν ἐνταφιασμὸν ναυτῶν ἀφεθέντων εἰς τὴν ξηρὰν καὶ ι) πιστοποιη-

τικὸν οἱονδήποτε ἀπαιτούμενον ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων ἀρχῶν διὰ τὸν ἀπόπλουν τοῦ πλοίου.

2) Τέλος δὲν ὀφείλεται ἐπὶ τῶν περιπλέον τῶν 300 τόνων.

3) α) Αἱ μεταβολαὶ αἱ ὑπερβαίνουσαι τὸ τρίτον τοῦ πληρώματος δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλος· β) ὡσαύτως δὲν ὀφείλεται τέλος διὰ τοὺς ἀποπεμπομένους ναύτας ἢ δι' ἄλλα ἄτομα ἐπιβιβαζόμενα ἢ ἀποβιβαζόμενα κατὰ διαταγὴν ἢ ἀδεία τοῦ προξένου.

4) Δὲν εἰσπράττεται τέλος ἐπὶ τῶν ἀτμοπλοίων οὐδ' ἐπὶ τῶν πλοίων τῶν μεταφερόντων μόνον ἐπιβάτας. Τὸ τέλος πληρώνεται μέχρις ἓξ μόνον ἀτόμων ἐπιβιβασθέντων ἢ ἀποβιβασθέντων, διὰ δὲ τὸ περιπλέον δὲν εἰσπράττεται τέλος.

5) Ἡ προσθήκη ἢ ἡ ἀντικατάστασις γίνεται ἐπὶ τῇ δηλώσει τοῦ πλοιάρχου, βεβαιωμένῃ καὶ ὑπογεγραμμένῃ παρ' αὐτοῦ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ προστιθεμένου ἢ τοῦ πρὸς ἀντικατάστασιν διδομένου ἐγγράφου.»

Μεταβᾶσα εἶτα ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῶν ἄρθρων τοῦ νομοσχεδίου, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 2 κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, μεθ' ἧς καὶ ὁ ὑπουργὸς συνεφώνησεν, ἔχον οὕτως:

«Ἄρθρον 2. Ὡς πρὸς τὰς λοιπὰς πράξεις ὅσας δύνανται νομίμως νὰ ἐνεργῶσιν ἐπὶ ναυτιλιακῶν ὑποθέσεων αἱ προξενικαὶ Ἀρχαὶ, οἱ ὑπάλληλοι αὐτῶν, ἢ οἱ προξενικοὶ πράκτορες, μὴ ῥητῶς διαλαμβανομένας ἐν τῇ διατιμήσει ταύτῃ, ἐφαρμόζονται αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ περὶ προξενικῶν τελῶν νόμου τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους.»

Παρεδέχθη ὡσαύτως τὸ 3 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου δι' ἀναστάσεως προσδιορισθέντος τοῦ τέλους δι' ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ προξενεῖα εἰς λεπ. 2. Ἔχει δὲ τὸ ἄρθρον ὡς ἐτροποποιήθη οὕτως:

«Ἄρθρον 3. Ἐκτὸς τῶν ἐν τῇ διατιμήσει προσδιωρισμένων τελῶν, τὸ ἐμπορικὸν γραφεῖον τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Βασιλικῆς Πρεσβείας, τὸ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Γενικὸν Προξενεῖον, καθὼς καὶ τὰ ἐν Σμύρνῃ, Θεσσαλονίκῃ, Μελίτῃ καὶ Τεργέστῃ Προξενεῖα εἰσπράττουσιν ἐπὶ τῶν εἰς τοὺς λιμένας ἐκείνους προσορμιζομένων Ἑλληνικῶν πλοίων δύω λεπτὰ τὸν τόνον.

Τὸ προϊὸν τῶν τοιούτων εἰσπράξεων δὲν εἰσέρχεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἀλλὰ διατίθεται ὑπὲρ τῶν ἐκεῖσε Νοσοκομείων ἢ δι' ἐλεημοσύνας καὶ δι' ἄλλους ἀγαθοεργοὺς σκοποὺς, κατὰ τρόπον κανονισθησόμενον διὰ Βασ. Διατάγματος.»

Ἐγένετο ὡσαύτως δεκτὸν δι' ἀναστάσεως καὶ τὸ τελευταῖον ἄρθρον τῆς ἐπιτροπῆς, συναινέσει καὶ τοῦ ὑπουργοῦ, ἔχον οὕτως:

«Ἄρθρον 4. Οὐδὲν ἄλλο δικαίωμα δύνανται ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ

αἱ προξενικαὶ ἀρχαί, ἢ οἱ ὑπάλληλοι αὐτῶν, ἢ οἱ προξενικοὶ πράκτορες νὰ λαμβάνωσιν ἐπὶ ναυτιλιακῶν ὑποθέσεων οἱωνδήποτε. Πᾶσα εἴσπραξις τέλους μὴ ῥητῶς ὁριζομένου ἐν τῇ διατιμήσει ταύτῃ ἢ ἐν τῷ περὶ προξενικῶν τελῶν νόμῳ τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, κατὰ τὴν διάκρισιν τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων, ὡσαύτως πᾶσα εἴσπραξις τέλους ἀνωτέρου τοῦ νομίμου ὑποβάλλει τοὺς ἐνεργήσαντας αὐτὴν εἰς τὴν ποινὴν τῆς καταπιέσεως συμφώνως μὲ τὰ ἄρθρα 461 καὶ 462 τοῦ ποινικοῦ νόμου, ἐπιφυλλαττομένου καὶ τοῦ δικαιώματος πάσης ἀποζημιώσεως πρὸς τοὺς παθόντας.»

Γενομένης δὲ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορίας, κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτό. Ἔχει δ' οὕτως:

Ο Θ Ω Ν κ.τ.λ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1. Ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰουλίου 1860 τὰ ναυτιλιακὰ τέλη θέλουν εἰσπράττεσθαι παρ' ὅλων τῶν προξενικῶν Ἀρχῶν, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν προξενικῶν πρακτόρων, κατὰ τὴν ἑπομένην διατίμησιν, ἥτις ἀπαρτίζει μέρος τοῦ παρόντος νόμου.

Προξενικὴ ναυτιλιακὴ διατίμησις.

Ἐδάφιον 1. Διὰ τ' ἀποδημητήρια (1) πλοίου ἱστιοφόρου ἐνεργήσαντος φόρτωσιν ἢ ἐκφόρτωσιν ἢ καὶ ἀμφότερα. Τέλος ἀναλογικὸν ἑκάστου τόνου μέχρι τῶν 300 (2), λεπ. 14.

Ἐδάφιον 2. Διὰ τ' ἀποδημητήρια πλοίου ἱστιοφόρου προορμιζομένου πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ φορτίου ἢ τῆς ἐκφορτώσεώς του ἢ καὶ ἀμφοτέρων, ἐὰν ἐπλήρωσεν ἤδη τὸ ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθ. 1 τέλος εἰς προλαβόντα λιμένα, εἰς ἕκαστον τῶν ἑπομένων λι-

---

(1) Τὰ ἀποδημητήρια συμπεριλαμβάνουν τὸ σύνολον ὅλων τῶν διατυπώσεων καὶ ἐγγράφων ὅσα συνήθως ἀπαιτοῦνται κατὰ τὸν κατάπλουν καὶ ἀπόπλουν, ἤτοι: 1) δήλωσιν τῆς ἀφίξεως· 2) πιστοποιήσεις ἀφίξεως καὶ ἀναχωρήσεως· 3) ὑγειονομικὴν ἔκθεσιν· 4) ἐπιθεώρησιν τοῦ ἡμερολογίου, τῆς ἀδείας ἀναχωρήσεως καὶ τοῦ ναυτολογίου· 5) ἐπιθεώρησιν καὶ καταγώρισιν δηλωτικῶν εἰσαγωγῆς ἢ ἐξαγωγῆς πραγματειῶν· 6) δήλωσιν ἁπλῆς προσορμίσεως· 7) παρακατάθεσιν καὶ ἐκθέσεις παρακαταθέσεως παντὸς ἐγγράφου συνταγθέντος ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου ἐν περιπτώσει λειποταξίας, κακουργήματος ἢ ἄλλης ἀξιοποίνου πράξεως, γεννήσεως ἢ ἀποβιώσεως· ὡσαύτως παρακατάθεσιν καὶ ἔκθεσιν παρακαταθέσεως πάσης διαθήκης ἢ ἀπογραφῆς

μένων. Τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἑκάστου τόνου, μέχρι τῶν 300 (2), λεπτὰ 7.

Ἐδάφιον 3. Διὰ τ' ἀποδημητήρια ἀτμοπλοίου εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἄνω περιστάσεις. Τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἑκάστου τόνου, λεπτὰ 10.

Ἐδάφιον 4. Δι' ἀποδημητήρια πλοίου ἱστιοφόρου ἢ ἀτμοπλοίου ἑκουσίως ἢ κατ' ἀνάγκην προσορμιζομένου, χωρὶς ν' ἀποβιβάσῃ ἢ νὰ ἐπιβιβάσῃ οὔτε φορτίον, οὔτε πραγματείας, οὔτε ἐπιβάτας, ἐὰν ἡ προσόρμισις διαρκέσῃ πλέον τῶν 24 ὡρῶν. Τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἑκάστου τόνου, μέχρι τῶν 300 (2), λεπτὰ 4.

Ἐδάφιον 5. Διὰ τ' ἀποδημητήρια πλοίου ἢ ἀτμοπλοίου ἑκουσίως ἢ κατ' ἀνάγκην προσορμιζομένου, χωρὶς ν' ἀποβιβάσῃ ἢ νὰ ἐπιβιβάσῃ οὔτε φορτίον, οὔτε πραγματείας, οὔτε ἐπιβάτας, ἐὰν ἡ προσόρμισις διαρκέσῃ ὀλιγώτερον τῶν 24 ὡρῶν. Τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἑκάστου τόνου, μέχρι τῶν 300 (2), λεπ. 2.

Ἐδάφιον 6. Δηλωτικὸν ἐξαγωγῆς πραγματειῶν, ὁσάκις ζητήσῃ αὐτὸ ὁ πλοίαρχος. Τέλος πάγιον.

μέχρι	10	τόνων	δραχ.	1
ἀπὸ	10— 20	»	»	2
ἀπὸ	20—100	»	»	4
ὑπεράνω τῶν	100	»	»	6

Ἐδάφιον 7. Δήλωσις ναυσιβλαβείας ἢ ἀβαρίας μετ' ἐξετάσεως ἢ μὴ τοῦ πληρώματος ἢ τῶν ἐπιβατῶν. Τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἑκάστου τόνου, μέχρι τῶν 300 (2). λεπτὰ 5.

Ἐδάφιον 8. Μεταβολὴ ναυτολογίου (3 καὶ 4). Τέλος πάγιον δι' ἕκαστον ναύτην ἐπιβιβαζόμενον ἢ ἀποβιβαζόμενον, λεπ. 75.

Ἐδάφιον 9. Μεταβολὴ τοῦ ναυτολογίου ἕνεκα ἐπιβιβάσεως ἢ ἀποβιβάσεως ἐπιβατῶν (3 § β' καὶ 4). Τέλος πάγιον δι' ἕκαστον ἐπιβάτην, δραχ. 1.

γενομένης κατὰ τὸν διάπλουν, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ καταγεγραμμένων πραγμάτων· 8) τὴν ἔκδοσιν ἢ ἐπιθεώρησιν ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεως· 9) πᾶσαν ἔκθεσιν περὶ καταβολῆς ἢ ἐγγυοδοσίας τῶν ἀναγκαιούντων ἐξόδων διὰ τὴν ἐπάνοδον, τὴν θεραπείαν ἢ τὸν ἐνταφιασμὸν ναυτῶν ἀφεθέντων εἰς τὴν ξηράν· καὶ 10) πιστοποιητικὸν οἱονδήποτε ἀπαιτούμενον ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων ἀρχῶν διὰ τὸν ἀπόπλουν τοῦ πλοίου.

(2) Τέλος δὲν ὀφείλεται ἐπὶ τοῦ περιπλέον τῶν 300 τόνων.

(3) α') Αἱ μεταβολαὶ αἱ ὑπερβαίνουσαι τὸ τρίτον τοῦ πληρώματος, δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλος· β) ὡσαύτως δὲν ὀφείλεται τέλος διὰ τοὺς ἀποπεμπομένους ναύτας ἢ δι' ἄλλα ἄτομα ἐπιβιβαζόμενα ἢ ἀποβιβαζόμενα κατὰ διαταγὴν ἢ ἀδείᾳ τοῦ προξένου.

(4) Δὲν εἰσπράττεται τέλος ἐπὶ τῶν ἀτμοπλοίων, οὐδ' ἐπὶ τῶν

Ἐδάφιον 10. Ἔκθεσις ἐπισκέψεως πλοίου. Τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἑνὸς ἑκάστου τόνου, μέχρι τῶν 300 (2), λεπτ. 2.

Ἐδάφιον 11. Προσθήκη φύλλων εἰς τὸ ἡμερολόγιον ἢ εἰς τὸ ναυτολόγιον. Τέλος ἐπὶ ἑνὸς ἑκάστου φύλλου.

μέχρι 100	τόνων	λεπ.	50
ἀπὸ 100—200	»	δραχ.	1
καὶ ὑπεράνω τῶν 200	»	»	2

Ἐδάφιον 12. Δι' ἑκάστην ἀντικατάστασιν, ἐν περιπτώσει ἀπωλείας τοῦ ναυτολογίου, ἢ τοῦ ἡμερολογίου, ἢ τῆς ἀδείας ἀναχωρήσεως, ἢ τῆς ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεως (5). Τέλος πάγιον, μέχρις 100 τόνων δραχ. 1

ἀπὸ 100—200	»	»	2
ὑπεράνω 200	»	»	4

Ἐδάφιον 13. Ὡσαύτως δι' ἔκδοσιν προσωρινοῦ διπλώματος, ἐν περιπτώσει ἀπωλείας τοῦ ὁριστικοῦ. Τέλος πάγιον δραχ. 1.

Ἐδάφιον 14. Διὰ προσωρινὸν δίπλωμα μετὰ ναυτολογίου ἐκδιδόμενον, ἐν περιπτώσει ἀγορᾶς ξένου πλοίου, κατὰ τὸ ἄρθ. 2 § 7 τοῦ περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας Διατάγματος, διὰ νὰ μεταβῇ τὸ πλοῖον εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τέλος πάγιον,

μέχρις 100	τόνων	δραχ.	15
ἀπὸ 100—200	»	»	25
ὑπεράνω τῶν 200	»	»	40

Ἐδάφιον 15. Δι' ἐπιθεώρησιν τῆς ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεως ἢ τῶν ἄλλων ναυτιλιακῶν ἐγγράφων, ὁσάκις τοιαύτη μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀποδημητηρίων κατασταθῇ ἀναγκαία καὶ ζητηθῇ ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου, ἐπὶ τῇ αἰτήσει αὐτοῦ καταχωρημένῃ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἐπιθεωρητέου ἐγγράφου. Τέλος πάγιον,

μέχρις 100	τόνων	δραχ.	1
ἀπὸ 101—200	»	»	2
ὑπεράνω τῶν 200	»	»	3.

Ἄρθρον 2. Ὡς πρὸς τὰς λοιπὰς πράξεις ὅσας δύνανται νομίμως νὰ ἐνεργῶσιν ἐπὶ ναυτιλιακῶν ὑποθέσεων αἱ προξενικαὶ ἀρχαί, οἱ ὑπάλληλοι αὐτῶν, ἢ οἱ προξενικοὶ πράκτορες, μὴ ῥητῶς

πλοίων τῶν μεταφερόντων μόνον ἐπιβάτας. Τὸ τέλος πληρώνεται μέχρις ἓξ μόνον ἀτόμων ἐπιβιβασθέντων ἢ ἀποβιβασθέντων· διὰ δὲ τὰ περιπλέον δὲν εἰσπράττεται τέλος.

(5) Ἡ προσθήκη ἢ ἡ ἀντικατάστασις γίνεται ἐπὶ τῇ ὁηλώσει τοῦ πλοιάρχου βεβαιωμένῃ καὶ ὑπογεγραμμένῃ παρ' αὐτοῦ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ προστιθεμένου ἢ τοῦ πρὸς ἀντικατάστασιν διδομένου ἐγγράφου.

διαλαμβανομένας ἐν τῇ διατιμήσει ταύτῃ, ἐφαρμόζονται αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ περὶ προξενικῶν τελῶν νόμου τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους.

Ἄρθρον 3. Ἐκτὸς τῶν ἐν τῇ διατιμήσει προσδιωρισμένων τελῶν, τὸ ἐμπορικὸν γραφεῖον τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Βασ. Πρεσβείας, τὸ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Γενικὸν Προξενεῖον, καθὼς καὶ τὰ ἐν Σμύρνῃ, Θεσσαλονίκῃ, Μελίτῃ καὶ Τεργέστῃ Προξενεῖα, εἰσπράττουσιν, ἐπὶ τῶν εἰς τοὺς λιμένας ἐκείνους προσορμιζομένων Ἑλληνικῶν πλοίων, δύω λεπτὰ τὸν τόνον.

Τὸ προϊὸν τῶν τοιούτων εἰσπράξεων δὲν εἰσέρχεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἀλλὰ διατίθεται ὑπὲρ τῶν ἐκεῖσε νοσοκομείων, ἢ δι' ἐλεῆ καὶ δι' ἄλλους ἀγαθοεργοὺς σκοποὺς, κατὰ τρόπον κανονισθησόμενον διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον 4. Οὐδὲν ἄλλο δικαίωμα δύνανται ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ αἱ προξενικαὶ ἀρχαὶ ἢ οἱ ὑπάλληλοι αὐτῶν ἢ οἱ προξενικοὶ πράκτορες νὰ λαμβάνωσιν ἐπὶ ναυτιλιακῶν ὑποθέσεων οἱωνδήποτε. Πᾶσα εἴσπραξις τέλους μὴ ῥητῶς ὁριζομένου ἐν τῇ διατιμήσει ταύτῃ ἢ ἐν τῷ περὶ προξενικῶν τελῶν νόμῳ τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, κατὰ τὴν διάκρισιν τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων, ὡσαύτως πᾶσα εἴσπραξις τέλους ἀνωτέρου τοῦ νομίμου ὑποβάλλει τοὺς ἐνεργήσαντας αὐτὴν εἰς τὴν ποινὴν τῆς καταπιέσεως, συμφώνως μὲ τὰ ἄρθρα 461 καὶ 462 τοῦ ποιν. νόμου, ἐπιφυλαττομένου καὶ τοῦ δικαιώματος πάσης ἀποζημιώσεως πρὸς τοὺς παθόντας.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
00700001465 2

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ